

Άρθρον 2.

Η Έταιρεία υποχρεούται όπως δια την ως άνω γραμμή διαθέτη δύο τουλάχιστον υπερωκεάνειων επίβατηρά πλοία υπό Ελληνικήν σημαίαν της πλήρους αυτής κυριότητος.

Άρθρον 3.

Η Έταιρεία υποχρεούται δια των ως άνω σκοπών να ναυπηγή η αγορά ην υπερωκεάνειον επίβατηρόν πλοίο.

Εν περιπτώσει ναυπηγήσεως το πλοίο τουτο δέον να έχη χωρητικότητα τουλάχιστον 14.000 τόννων όλικώς και ταχύτητα 18 μιλίων.

Εν περιπτώσει αγοράς έτοιμου πλοίου, η χωρητικότης αυτού δέον να είναι περί τούτ' 14.000 τόννους όλ. και η μέση ταχύτης ούχι κατωτέρα των 16 μιλίων.

Είς άμφοτέρωτ' τας άνω περιπτώσεις τα σχεδιαγράμματα του πλοίου δέον παρηγομένως να υποβληθούν εις την έγκρισιν του Υπουργού των Ναυτικών, δικαιουμένου να επέμβη δευτερευούσας τροποποιήσεις ή προσθήκας μη προκαλούσας ουσιώδη αύξησιν της τιμής ναυπηγήσεως ή αγοράς.

Άρθρον 4.

Η Έταιρεία δύναται, τη προηγουμένη έγκρισει του Δημοσίου, να συνάπη δάνειον ή δάνεια δι' αγοράν ή ναυπήγησιν πλοίων, δια την πληρωμήν της υπηρεσίας των οποίων το Δημόσιον παρέχει την εγγυήσιν αυτού.

Τα άνω δάνεια, όν οι όροι έγκρίνονται υπό του Δημοσίου, εξοφληθόνται τοκοκραυσιτικώς εντός το πολύ είκοσιετίας το ποσόν δ' αυτόν δέν δύναται να υπερβή τα 3.000.000 εν όλω δολλάρια των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής της σημερινής χρυσής βάσεως ή του ίσοσμού αυτών εις έτερον νόμισμα.

Άρθρον 5.

Πρός επικουρίαν της Έταιρείας δια την αγοράν ή ναυπήγησιν των ως άνω πλοίων και την συντήρησιν της εν άρθρ. 1 υπερωκεανείου γραμμής: Το Δημόσιον άντιστανα την υποχρέωσιν να χορηγή εις την Έταιρείαν κατά την διάρκεια της παρούσης συμβάσεως έτησίαν έπιχορήγησιν μέχρι το ποσού των 10.000 δολλαρίων των Ηνωμένων Πολιτειών ής Άρ. 1 της σημερινής χρυσής βάσεως και έφ' όσον έπιχορήγησιν αυτή οά είναι αναγκαία να έχη ή Έταιρεία την ικανότητα να παρέχη μέρισμα 6 ο)ο επί του σημερινού καταβληθέντος Μετοχικού και Αποθεματικού Κεφαλαίου άνερχομένου εν όλω εις δραχμάς χρυσά της Αττικής Νομισματικής Ένωσεως 9.354.277.

2) Η άνω έπιχορήγησις καταβάλλεται εις δόσεις κατά τριμήνιαν και εις την άρχήν έκάστης τριμήνιας δια χρηματικών ενταλμάτων του Υπουργείου των Ναυτικών εκδιδόμενων εις βάρος ίδίας πιστώσεως του προϋπολογισμού του Υπουργείου τούτου.

3) Εάν κατά την λήξιν του οικείου εταιρικού έτους δέν δικαιολογηται ή πληρωμή όλουκλήρου του καταβληθέντος ως άνω ποσού, τα επί πλέον καταβληθέντα κρατούνται εκ της καταβλητέας έπιχορήγησεως του έπομένου έτους.

4) Εξαιρετικώς δια το πρώτον εταιρικών έτος άφ' ής ισχύς ή παρούσα Σύμβασις, ή έπιχορήγησις καταβάλλεται εις όλόκληρον εντός του πρώτου τριμήνου του έτους τούτου.

5) Η έτησία απόσβεσις του πλωτού ύλικού της Έταιρείας δέν δύναται να είναι άνωτέρα των 7 ο)ο (επτά τοίς εκατόν) επί της αξίας της κτήσεως αυτού.

Άρθρον 6.

Καθ' όλην την διάρκειαν της Συμβάσεως ή Έταιρεία άπαλλάσσεται παντός φόρου ύφιστάμενου ή μέλλοντος επί της καθαρής προσόδου του φόρου έπιτηδεύματος ως πρὸς το σημερινόν αυτής κεφάλαιον, καθώς και παντός τέλους χαρ-

τσήμου ύφιστάμενου ή μέλλοντος, πλην του τέλους επί των εισιτηρίων και φοροτικών. Είς ούδέν έπίσης τέλος χαρτσήμου ή άλλην γραττήν υπόκειται ή κατά την παρούσαν Σύμβασιν πληρωτέα ή Έταιρεία έπιχορήγησις.

Άρθρον 7.

Έναντι της παρεχομένης εγγυήσεως δια το συνολογικόν ύφιστάμενον δάνειον προς ναυπήγησιν ή αγοράν πλοίων το Δημόσιον προς εξασφάλισιν των συμφερόντων αυτού δικαιούται να εγγράψη άνω άλλης είδικής Συμβάσεως μετά της Έταιρείας πρώτην ύποθήκην μέχρι του ύλικού ποσού της εγγυήσεως επί πάντων των πλοίων της Έταιρείας όσα αυτή κατέχει κατά την ημέραν της παραχής της εγγυήσεως και όσα ήθελεν αποκτήσει εν τῷ μέλλοντι μέχρι εξοφλήσεως του συνολογικηθισμένου δανείου.

Τοιαύτη πρώτη ύποθήκη ύπέρ του Δημοσίου εγγράφεται και επί των ναυπηγηθισμένων ή αγορασθισμένων πλοίων έφ' όσον δέν ήθελε χορηγηθῇ πρώτη τοιαύτη ύπέρ του ναυπηγού ή του δανειστή, όποτε το Δημόσιον εγγράφει δευτέραν ύποθήκην.

Η ύποθήκη αυτή δύναται να άρθῇ εξ ένός ή πλείονων εκ των πλοίων της Έταιρείας κατόπιν αίτήσεως αυτής μετ' άπόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, έφ' όσον τοῦτο ήθελε κρίνει ότι αι επί των υπολοίπων πλοίων της Έταιρείας εγγεγραμμένοι ύπέρ του Δημοσίου ύποθήκαι είναι επαρκείς προς εξασφάλισιν του ύφιστάμενου υπολοίπου του ήγγυημένου δανείου.

Η ύποθήκη, περί ής ή παράγραφος πρώτη του παρόντος άρθρου, εγγράφεται δι' αίτήσεωσιν του Υπουργού των Ναυτικών περιλαμβανούσης το όνομα ή τα όνόματα των πλοίων και τα λοιπά χαρακτηριστικά αυτών σημεία και το ποσόν δι' ό ή ύποθήκη.

Άρθρον 8.

Καθ' όλην την διάρκειαν της παρούσης Συμβάσεως:

Α) Το Υπουργικόν Συμβούλιον, εισιτημένου του Υπουργού των Ναυτικών, δικαιούται να όρίξη το τέταρτον το πολύ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Έταιρείας πάντως δέ ούχι όλιγώτερον των δύο.

Εν περιπτώσει καθ' ήν το τέταρτον του αριθμού των μελών περιέχει και κλάσμα, τοῦτο παραλείπεται.

Β) Διαρίζεται παρά τη Έταιρεία Κυβερνητικός Έπιτροπος παρά του Υπουργικού Συμβουλίου όστις συμμετέχει άνευ ψήφου εις τας συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και εις τας συνελεύσεις των μετόχων διατυπώνων αναγκαιώς την γνώμην αυτού επί πάσης λαμβανόμενης άποφάσεως.

Παρακολουθεί έπίσης και έποπτεύει την καλήν διοίκησιν και διαχειρίσιν των υποθέσεων της Έταιρείας, άναφέρει δέ εις τούς Υπουργούς των Οικονομικών και Ναυτικών ταχτικώς μέν καθ' εξαμηνίαν, έκτάκτως δέ όσάκις κρίνει αναγκαίον, περί της καταστάσεως αυτής.

Γ) Εάν ή Έταιρεία ήθελεν επιδώξει την αύξησιν του νέου υποχρεούται να εκρώση την αύξησιν του κεφαλαίου ή το όμολογιακόν δάνειον κατά το εν τρίτον τουλάχιστον εις δημοσίαν εγγράφην.

Άρθρον 9.

Το δρομολόγιον της υπερωκεανείου γραμμής την όποιαν ή Έταιρεία αναλαμβάνει να εκτελή κανονικώς κατά το άρθρον πρώτον της παρούσης εσται το έπόμενο.

ΠΕΙΡΑΕΥΣ—ΠΑΤΡΑΙ—ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ και έπιτροφή ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ—ΠΑΤΡΑΙ—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Η Έταιρεία οά έχη δικαίωμα να παραλείπη τινάς των άνω προτεγγισμένων ή να προσθέτη και άλλας εις έσωτερικούς ή έξωτερικούς λιμένας, αναλόγως των αναγκών των συγκοινωνιών

και όπως εξασφαλίζη το έπωφελέστερον οικονομικόν άποτέλεσμα εκ της έκμεταλλεύσεως της γραμμής.

Η Έταιρεία όφείλει να γνωστοποιή, πρὸ της έναρξεως έκάστου ταξειδίου, εις το Υπουργείον των Ναυτικών, Διεύθυνσιν Εμπορικού Ναυτικού, και εις το Υπουργείον της Συγκοινωνίας, Διεύθυνσιν Τ. Τ. Τ., το κανονισθόν δρομολόγιον μετά των διαδοχικών προσεγγίσεων και του χρόνου έκτελέσεως έκάστης τούτων.

Άρθρον 10.

Η Έταιρεία είναι υποχρεωμένη να εκτελή κατ' έτος τουλάχιστον όκτώ ταξείδια μετ' έπιστροφής κατά το εν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ δρομολόγιον.

Άρθρον 11.

Μετά το τέλος έκάστου ταξειδίου (μεταβάσεως και επανόδου), ή Έταιρεία υποχρεούται να υποβάλλη εις το Υπουργείον των Ναυτικών άπόσπασμα του ήμερολογίου του πλοίου γενομένου θεωρημένον παρά της Αιμενικής Αρχής καλύπτον την όλην περίοδον του ταξειδίου, ως και καταστάσιν εμφανισαν την κίνησιν των επίβατων και των έμπορευμάτων εις πάσαν γενομένην προσέγγισιν.

Άρθρον 12.

Εάν ή Έταιρεία δέν εκτελέσῃ εν η πλείονα ταξείδια εξ όσων υποχρεούται, κατά την παρούσαν Σύμβασιν, ή παράλειψις δ' αυτή δέν όφείλεται εις λόγους άνωτέρας βίας, ή καταβλητέα έπιχορήγησις ελαττούται κατά ποσόν άνάλογον προς τα μη εκτελεσθέντα ταξείδια.

Διά πᾶσαν άλλην παράβασιν των υποχρεώσεων των έπιβαλλομένων υπό της παρούσης συμβάσεως ή Έταιρεία υπόκειται εις πρόστιμον δραχμών 1.000 μέχρι 50.000.

Αι κρατήσεις και τα πρόστιμα επιβάλλονται παρά του Υπουργείου των Ναυτικών, όπερ άποφασίζει άφού άκούσῃ προηγουμένως τας δικαιολογίας της Έταιρείας δικαιουμένης ταύτης να προσφύγη κατά δεύτερον βαθμόν εις το Συμβούλιον της Επικρατείας.

Άρθρον 13.

Τα πλοία τα προωρισμένα δια την εκτέλεσιν της υπερωκεανείου γραμμής δέον να είναι εγγεγραμμένα εις την πρώτην κλάσιν άνεγνωρισμένου παρά του Κράτους Ελληνικού ή ξέκου νηογνώμονος, και να τηρούν την κλάσιν ταύτην καθ' όλην την χρονικήν νομοθεσίαν περί της ναυσιπλοίας και της έπιθεωρήσεως των έμπορικῶν πλοίων επιβαλλομένων εις αυτά υποχρεώσεων.

Μέχρι πλήρους εξοφλήσεως του ήγγυημένου δανείου ή Έταιρεία υποχρεούται να ασφαλίζη παρά τοίς ασφαλισταίς του Αγγλικού Λούδ ή παρ' άλλαις άνεγνωρισμέναις Ασφαλισταίς Έταιρείαις, μετά έγκρισιν του Υπουργείου των Ναυτικών, το ναυπηγηθισμένον ή αγορασθισμένον επί εγγυήσεως του Δημοσίου υπερωκεανειον πλοίον μέχρι ποσού κατά το δυνατόν καλύπτοντος το έκάστοτε όφειλόμενον ποσόν δανείου.

Άρθρον 14.

Η Έταιρεία υποχρεούται, τη αίτήσει του Υπουργείου των Ναυτικών—Γενικού Έπιτελείου—να δέχεται έφ' έκάστου πλοίου εν τη υπηρεσία της γραμμής αξιωματικούς του Π.Ν. εν ενεργεία ούχι πλείονας των δύο δι' έκαστον ταξείδιον. Οί πρακτικήν εκπαίδευσιν εις τούς υπερωκεανείους πλόας. Οί αξιωματικοί οά καταβάλλουν μόνον την αξίαν της τροφής αυτών.

Έχει έπίσης την υποχρέωσιν να ναυτολογή προς συμπλήρωσιν τη πρακτικής των μορφώσεως, έφ' έκάστου των εν τη υπηρεσία της ίδίας γραμμής πλοίων της εντός των όρίων της κανονικής συνθέσεως το πληρώματος αυτού και άνα ένα δόκιμον αξιωματικόν καταστρώματος και δόκιμον μηχανικόν. Οί δόκιμοι οῦτοι άνεγνωρισμένων και έπιχορηγούμενων. Οί δόκιμοι οῦτοι άξιωματικοί οά εκτελούν οίανδήποτε υπηρεσίαν της ειδικότη-

τός των, άνατιθεμένην εις αυτούς παρά του πλοιάρχου ή του προϊσταμένου της ιδιότητός των αξιωματικού του πλοίου. Οά δικαιούνται εις τροφήν αξιωματικού και οά λαμβάνουν μισθόν κανονίζόμενον παρά του πλοιάρχου.

Άρθρον 15.

Η Έταιρεία εις τα ταξείδια, άτινα θέλει εκτελέει επί τη βάσει της παρούσης συμβάσεως, έχει την υποχρέωσιν της άνευ τινός άμοιβής ή αποζημιώσεως, υπερωρέας των ταχυδρομικών άντικειμένων άνευ περιορισμού, βάρους, είτε των εξ Ελλάδος καταγομένων και προοριζόμενων δια το έξωτερικόν, είτε των εκ του έξωτερικού καταγομένων και δια την Ελλάδα ή το έξωτερικόν προοριζόμενων.

Υπό την επωνυμίαν «ταχυδρομικά άντικείμενα» έννοούνται όλα όσα δύναται της κειμένης νομοθεσίας δικαιούται το Ταχυδρομείον να μεταφέρει, συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών δεμάτων, ως και των κενών φουρτζιών ή σάκων των προσωρισμένων δια τας ταχυδρομικάς άποστολάς.

Επίσης να μεταφέρει δωρεάν ύλικά της υπηρεσίας των Τ. Τ. Τ. προερχόμενα ή προοριζόμενα δι' έσωτερικούς ή έξωτερικούς λιμένας, όπου θέλousi προσεγγίξει τα άτμόπλοια. Το βάρος των δωρεάν μεταφερομένων τούτων ύλικών δέν δύναται να υπερβή τους δύο τόννους δι' έκαστον ταξείδιον.

Η παράδοσις και παραλαβή των ως άνωτέρω ταχυδρομικών άποστολών και ύλικών οά ενεργήται υπό της ταχυδρομικής υπηρεσίας δι' ίδιου προσωπικού και ίδιων μέσων μεταφοράς εντός των άτμοπλοίων.

Η Έταιρεία υποχρεούται να κατασκευάσῃ ίδιον διαμέρισμα επαρκές και κατάλληλον προς τοποθέτησιν των ως άνωτέρω ταχυδρομικών άποστολών ασφαλώς κλειόμενον και να καταβάλλη την μεγίστην επιμέλειαν κατά την μεταφοράν αυτών.

Πᾶσα άπώλεια, παραβίασις ή βλάβη των ταχυδρομικών άντικειμένων θέλει συνεπιφέρει εϋθύνην της Έταιρείας ούχι μείζονα εκείνης ήν υπέχει ή ταχυδρομική υπηρεσία έναντι τρίτων.

Η Έταιρεία υποχρεούται έπίσης εις την άνευ τινός άμοιβής ή αποζημιώσεως παραλαβήν και, μεταφοράν των Διπλωματικών και Προξενικών φακέλων ή δεμάτων των παραδιδόμενων υπό των εν τη ξένη Διπλωματικών και Προξενικών Ελληνικών ή ξένων Αρχών ή δι' αυτές προοριζόμενων.

Άρθρον 16.

Η Έταιρεία υποχρεούται να παραχωρή δια τα ταξείδια περί των ή παρούσα σύμβασις και έφ' όσον ιαθέτει θέσεις κενάς δωρεάν εισιτήρια, άνευ τροφής εις πρώτην θέσιν, ούχι πλείονα των δύο εις έκαστον ταξείδιον δια τους αξιωματικούς τους έντεταλμένους παρά της Διευθύνσεως του Εμπορικού Ναυτικού και εις τους Έπιθεωρητάς των Ταχυδρομείων και Τηλεγράφων, όστινες ταξιδεύουσιν δια λόγους υπηρεσίας έκπωσης δέ 50 ο)ο επί των τιμολογίων έξαίρεσει τροφής εις τους Διπλωματικούς ή Προξενικούς υπαλλήλους και Στρατιωτικούς ξηράς, θαλάσσης και άεροπλοίας τους ταξιδεύοντας δια λόγους υπηρεσίας.

Υποχρεούται έπίσης να μεταφέρει δωρεάν εις τρίτην θέσιν άνευ τροφής, τους παλινεστύοντας εξ Αμερικής άπόρους τους επιδιδοζόμενους, δύναμι έγγράφου είδικής έντολής των Προξενικών Αρχών, ούχι έμως πλείονας των 25 κατ' έτος κατ' άνώτατον όριον και έτέρους 50 κατ' έτος με έκπωση 50 ο)ο επί του καθαρού ναύλου τρίτης θέσεως.

Εν περιπτώσει έπιστρατεύσεως είναι υποχρεωμένη να παρέχη την προτίμησιν κατά την επιβίβασιν εις εκείνους όστινες καλούνται να υπηρετήσουν υπό τας σημαίας.

Άρθρον 17.

Η Έταιρεία να παραχωρή δια μεταφοράς του Δημοσίου 30 ο)ο έκπωση επί των τιμολογίων των ναύλων έφ' όσον υπάργει διαθέσιμος χώρος ή θέσις. Πάντως τα δοχεία οίονδήποτε βάρους και όγκου τα περιέχοντα αξίας του Κρά-

ναί όμως επιτετραμμένον εις τόν Τύπον νά κάμνη κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπή ἐπέφερε σπουδαίαν τροποποίησιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς παρκαρτήσεως ὠρισμένων λεπτῶν διὰ τὰ ταμεια συντάξεων καὶ διὰ τὸ Ταμειον ἀνεργίας ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἤβελον θιγῆναι τοῦ μέτρου. Κύριοι Βουλευταί, ἐφόσον ὅλας αἱ τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καλῶνται νά συνεισφέρουν ἐκ τῶν ὑστερημάτων των, εἶναι δίκαιον, ὅπως καὶ αἱ δημοσιογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις συνεισφέρουν ἐπίσης εἰς τὴν γενικὴν περισυλλογὴν ὅχι πλέον ἐκ τῶν ὑστερημάτων των, ἀλλὰ ἐκ τοῦ πλούτου καὶ τῆς σπατάλης τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου.

Ι. Δυμερλόπουλος. Κύριε Πρόεδρε. Δὲν ἔχομεν ἀντίρρησην εἰς τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον πρόκειται νά ληθῇ, ἀλλὰ εἶναι δίκαιον νά δοθῇ μία προθεσμία, ὅσον ἀρροῖ τὰ δῶρα, ἵνα δυνηθῶν αἱ ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι ἔχουν κάμει ἠθικὴν συμβολὴν μὲ τοὺς ἀναγνώστους των νά φανοῦν συνεπείς. Καὶ ἰδιαιτέρως ὅσον ἀρροῖ τὴν «ΠΡΩΤΗ ΑΝ» ἡ ὁποία ἔχει ἀδικηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς ἔδωκεν ἐγγράφως ἐγκρίσιν ἀτελείας τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ λεξικοῦ τῆς καὶ κατόπιν ἀνῆρσε τὴν ἀπόφασιν. Νὰ βάλετε, κύριε Πρόεδρε, μίαν προθεσίαν, ἵνα δυνηθῇ νά ἐκτελέσῃ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς.

Ν. Ζαρίφης. Τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, κύριοι Βουλευταί, ρυθμίζει πρῶτον τὸ ζήτημα τῶν σελίδων καὶ δευτέρον τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν δώρων. Τὸ ζήτημα τῶν σελίδων τὸ ἔχουν ἐγκρίνει ὅλας αἱ ἐφημερίδες, πλην μίας. Ἐπίσης ὅλας αἱ ἐφημερίδες ἔχουν δεχθῇ τὴν διάταξιν περὶ δώρων. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν καμμία ἀντίρρηση. Ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νά ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς ἰσουλῆς εἶναι τοῦτο: Νὰ προσέξῃ ἰδιαιτέρως τὴν ἐπαγγελματικὴν πλευρὰν τοῦ Νομοθετήματος. Διότι τοῦτο θίγει τὰ συμφέροντα τῶν ἐπαγγελματικῶν δημοσιογράφων. Διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἐντυπὸς ἐπιφάνεια τῶν ἐφημερίδων πρόκειται νά περιορισθῇ αἱ ἐφημερίδες θὰ περιορίσων ἀναγκαστικῶς τὸ προσωπικὸν των. Καὶ δικαίως τὸ Νομοσχέδιον ἐπρόβλεψε τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἔχει κατάρτισθαι, δὲν συντελεῖ εἰς τὴν κωνομικὴν λειτουργίαν τῶν μέτρων προστασίας τῶν ἐπαγγελματικῶν δημοσιογράφων καὶ δὲν θὰ τοὺς ἐκνοποιήσῃ. Δι' αὐτὸ θὰ λάβω τὴν τιμὴν νά ὑποβάλω μερικὰς τροπολογίας, τὰς ὁποίας θὰ παρακαλέσω τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως ἀποδεχθῇ.

Π. Βουρλούμης (Ὑπ. Ἑθν. Οἰκονομίας). Θὰ σὰς παρκαλέσω μόνον νά τὰς ὑποβάλετε ἀπόψε διὰ νά τὰς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας εἰς τὴν β' συζήτησιν, ὅποτε δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νά δεχθῶμεν τροπολογίας.

Α. Παπαναστασίου. Μὰ ἀφοῦ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, εἶπεν ὅτι ἡ οὐσιώδης συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου δὲν θὰ γίνῃ σήμερον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Ἐχετε δίκην. Ἐάν μὰς πείσῃτε περὶ μερικῶν τροπολογιῶν εἰς τὴν β' συζήτησιν δὲν ἔχομεν ἀντίρρησην νά τὰς ἀποδεχθῶμεν, ἀλλωστε νά κάμωμεν μίαν ἄλλην συνεδρίασιν μεσονύκτιον τὸ Σάββατον διὰ νά ψηφίσωμεν τὸ Νομοσχέδιον, ὥστε νά δυνηθῇ νά ὑποβληθῇ τὴν Δευτέραν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ν. Ζαρίφης. Περιμένω, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιθυμῶ νά σὰς ὑπενθυμίσω. ὅτι εἴχατε δώσει ἄλλοτε εἰς τοὺς δημοσιογράφους μίαν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ φέρετε Νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατοχυρῶτε τὸ ἐπάγγελμα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Δὲν εἶπα ὅτι θὰ τὸ φέρω. Ἐκεῖνοι μὲν τὸ ἐζήτησαν καὶ εἶπα ὅτι ἡ ἐπιθυμία των εἶναι ἀξία πάσης προσοχῆς καὶ ἔχει τὴν συμπάθειάν μου. Τοῦς εἶπα ὅμως νά ἐτοιμάσουν ἐκεῖνοι τὸ Νομοσχέδιον.

Α. Μανκᾶς. Τὸ ἐτοιμάζω.

Ν. Ζαρίφης. Διότι εἶναι δίκαιον νά κατοχυρωθῇ ὁριστικῶς τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα.

Ε. Πριμίδης. Λέγει ὅτι αἱ πειρατικαὶ ἐφημερίδες ἀδικοῦνται διότι δὲν πωλοῦνται διὰ τῶν πρακτορείων καὶ ὅμως θὰ

εἶναι ὑποχρεωμένοι νά πληρώσουν 27 ο) ἐκ τῆς πωλήσεώς των κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν χρησιμοποιοῦν τὸ πρακτορεῖον πῶς τοῦτο θὰ εἰσπράξῃ; Δὲν μπορεῖ νά κρατῇ τὸ πρακτορεῖον διὰ τὰς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας δὲν πωλεῖ αὐτό.

Ε. Πριμίδης. Πάντως θὰ ὑποβάλωμεν τροπολογίαν διὰ νά διακαρηνισθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ι. Ράλλης. Ἀνέρχομαι κ. βουλευταί, εἰς τὸ βῆμα, ἵνα διαμαρτυρηθῶ μεθ' ὧν τῆς δυνάμεώς μου κατὰ νομοσχεδίου ὅλας ἀντισυνταγματικῶς. Διότι δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν οὔτε εἰς ἡμᾶς νά περιορίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου. Καὶ δὲν δύναται κανεὶς νά λέγῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτου ὅτι τὸ θέλουν οἱ δημοσιογράφοι. Διότι τὸ ἀναγραφόμενον ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ὅτι οὐδὲν προληπτικὸν μέτρον λαμβάνεται κατὰ τοῦ τύπου εἶναι οὐσίαν, δὲν εἶναι τύπος. Καὶ εἶναι πρωτοφανὴς ἀτέλεια κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν, ὅταν βρασιζόμεθα εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ φωνὴ μὰς θὰ εἶναι ἀρσστή εἰς τοὺς χειρίζομένους σήμερον τὰς ἐλευθερίας αὐτάς. Μὴ ποσοῦμενος ἀνέρχομαι εἰς τὸ βῆμα, ἵνα διαμαρτυρηθῶ κατὰ πρᾶξιν ἡ ὁποία θὰ καταλογισθῇ εἰς βάρους ὧν ἡμῶν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, οἱ ὅποιοι τόσον σκαίως θὰ ἔχωμεν περιφρονῆσαι τὰ καθήκοντά μας. Ἡ μήπως δὲν εἶναι προληπτικὴ πρᾶξις, ὅτι ὀρίζομεν τὸ μέγεθος τῶν ἐφημερίδων, τὸ ὅτι ὀρίζομεν ὅτι τὸ μέγεθος τῶν ἐφημερίδων θὰ εἶναι ὅπως τὸ τεμάχιον αὐτοῦ τοῦ χάρτου. Τί τὰς κάμνετε τότε τὰς ἐλευθερίας; Θὰ ἐπεθύμουν νά ἐρωτήσω τὸν ἀξιότιμον ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐάν πιστεύῃ ἀκριδῶς ὅτι τὸ λαμβανόμενον μέτρον ἀποδίδει εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ μὰς νομίσματος.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Καὶ πρὸς προστασίαν.

Ι. Ράλλης. Τοῦτο εἶναι δικαιολογία τῆς συνειδήσεως ὡμῶν. Δὲν νομίζω ὅτι δυνάμεθα νά δικαιολογήσωμεν τὰ ἀδικαιολόγητα.

Ν. Τζεμιάς. Προπαρασκευάζετε διὰ τοῦ νόμου ἕνα ἀδίκημα εἰς κόσμον πολὺν, ὑπερτρίβας καὶ ἄλλους οἱ ὅποιοι ἐμάζωσαν τὰ ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν καὶ αὐτοὺς νά τὰ θυσιάσουν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Ν. Τζεμιάς. Πρέπει κ. Πρόεδρε τὰ ὑποσχεθέντα δῶρα νά πραγματοποιηθοῦν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Οἱ ἀναγνώσται ἐπαφελήθησαν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐφημερίδος. Πρέπει νά ἀρκεσθοῦν εἰς αὐτό.

Ν. Τζεμιάς. Πολλοὶ τὴν ἔπερναν, ὅπως πολλοὶ ὑπερτίρουν τὰς ὁποίας ἀνέφερα, χωρὶς νά ξεύρουν γράμματα. Ἰδίως κ. Πρόεδρε πρέπει νά δοθῇ αὐτὸ τὸ λεξικὸν τῆς «Πρωτῆς» τὸ ὁποῖον εἶναι χρησιμώτατον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μέχρι τῆς 10 Μαρτίου θὰ διανεμηθῇ ὁ πρῶτος τόμος.

Ν. Τζεμιάς. Ἀλλὰ ἔχει τὸ χαρτί κ. Πρόεδρε καὶ πρέπει νά δώσῃ καὶ τοὺς ἄλλους τόμους. Ἡμεῖς θὰ ὑποβάλωμεν τὴν τροπολογίαν.

Α. Μανκᾶς. Χαίρω ἰδιαζόντως, κ. βουλευταί, διότι ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἀττικῆς συνάδελφος ἐγενίκευσε τὸ ἐπιπεδὸν τῆς συζήτησεως. Τοῦτο θὰ μὰς ἐπιτρέψῃ νά ἐκφράσωμεν τὰς γνώμας μας διίσταμένως τῶν γνωμῶν τοῦ ἀξιότιμου συνάδελφου, ἀλλὰ διὰ νά πείσωμεν τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος ὡς αὐτὸς διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἰσότητος τῶν ἐφημερίδων. Νόμος ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν ἡδυνάμεθα νά προσφέρωμεν εἰς τὸν τύπον. Ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἀττικῆς συνάδελφος ὡμίλησε περὶ ἀντισυνταγματικότητος, χωρὶς νά ἐξετάσῃ οὐδεμίαν αὐτοῦ πλευράν. Τὸ νομοσχέδιον, κ. βουλευταί, ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ποιοτικὴν κατοχύρωσιν τοῦ

τύπου, καὶ ἐξασφαλίζει τὴν λακωνικότητα μερικῶν δημοσιευμάτων. Δὲν ὑπῆρξαν δὲ πάντοτε αἱ συνδονοειδεῖς ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάσαν τὴν κοινὴν γνώμην.

Α. Παπαθανάσης. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλωμεν νά ἀκούσωμεν εἶναι τὰ ἐπιχειρήματά σας διὰ τὴν συνταγματικότητα τοῦ μέτρου.

Α. Μανκᾶς. Ὁ περιορισμὸς τῶν σελίδων τῶν ἐφημερίδων θὰ ἐπιφέρει τὴν σύμπτυξιν μόνον ἐκείνων τῶν στηλῶν αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν γλῶσσαν ἀνομάζονται παραγεμίσματα.

Ι. Ράλλης. κ. συνάδελφε, ἐπιθυμῶ νά μοῦ ἀπαντήσετε εἰς τοῦτο. Θὰ ἦτο συνταγματικὸν τὸ ν' ἀναφέρεται εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, λ. χ. ὅτι οἱ βουλευταί δὲν δύνανται νά εἰσποῦν περισσοτέρας τῶν 50 λέξεων.

Α. Μανκᾶς. Σὰς ἀντιστρέφω τὸ ἐπιχειρήματά σας. Ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς θέτει ὅρια διὰ τὴν ὁμιλίαν τῶν βουλευτῶν. Τὸ θεωρεῖτε τοῦτο ἀντισυνταγματικόν; Ἡ δημοσιογραφία, κ. βουλευταί, τείνει νά διαμορφωθῇ εἰς ἐπιχειρήσιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεται ἡ βιομηχανικὴ κεφαλαιοκρατικὴ ἀσυντριβὸν καὶ αἱ ἄλλαι ἐλευθερίαι. Ποῖος λ. χ. θὰ ἡμποδίσῃ συντριβὸν καὶ αἱ ἄλλαι ἐλευθερίαι. Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐφημερίδα καὶ διὰ δώρων καὶ νά ἐλθοῦν ξένοι καὶ νά ἐκδώσων ἐφημερίδας καὶ διὰ δώρων καὶ νά ἐλθοῦν νά μονοπωλήσων τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης.

Ι. Κουνδουρός. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλὰ ἀφοῦ ζητᾶτε μίαν ἀπάντησιν, θὰ σὰς ἔλεγα, ὅτι ἐάν γίνῃ τοῦτο, τότε θὰ ἦτο δυνατόν νά ληθῇ τὸ μέτρον.

Α. Μανκᾶς. Καὶ ἐάν ἕνα ἐπαναστατικὸν κόμμα προσφέρῃ μετὰ κάθε φύλλον καὶ ἕνα χιλιόδραχμον, τί θὰ κάμναι;

Ι. Κουνδουρός. Σὰς δίδω τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν. Θὰ λάβωμεν τότε μέτρα.

Π. Φλώρος. Ἡ φάκα χρειάζεται πρὶν ἐμφανισθοῦν οἱ ποιντικοί.

Α. Μανκᾶς. Δὲν γνωρίζω ἐάν ἔχετε γνῶσιν τῶν δημοσιογραφικῶν συζητήσεων τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Αἱ πλείεσαι τῶν ἐφημερίδων δὲν θὰ εἶχον δυνατότητα ζωῆς περαιτέρω τῶν 4 μηνῶν, ἐάν ἐξηκολούθει αὐτὴ ἡ κατάστασις, εἰδὼς μὲ τὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἐπέφερε περιορισμὸν τῶν ἀγγελιῶν καὶ μὲ τὸν συναγωνισμὸν εἰς τὰς σελίδας, ἡ ὁποία ἀπερρόφα τὰ ἔσοδά των, δὲν ἦτο δυνατόν νά ζήσουν, ἐκτὸς ἐάν εἶχον σημαντικῶν κεφάλαια διὰ νά τὰ χάνουν. Τὸ κλείσιμον τῶν ἐφημερίδων δὲν θὰ ἐπετύγχανε τὸν σκοπὸν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶναι μάχεσθαι, δηλ. τὴν στερέωσιν τῶν ἐλευθεριῶν. Ἐπιθυμῶ μόνον νά τοι ἐσέλθω εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἑπὶ τῶν δώρων, ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νά καταργηθῶν τὰ δῶρα, διότι δι' αὐτῶν καταργεῖται οὐσιαστικῶς τὸ μονόδραχμον. Τὰ δῶρα νοθεύουν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ τύπος τείνει νά γίνῃ τὸ συνδικατὸν τῶν πλουσίων. Ἀφίστατέ τον, κ. βουλευταί, νά γίνῃ τὸ ἐλεύθερον στάδιον τῶν ἴσων πολιτῶν μίαν νομίου δημοκρατίας.

Α. Μπακάλας. Δὲν φαντάζομαι, λέγει, ὅτι θ' ἀπετέλει ἐξάρσιν καὶ ὁ Τύπος ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ συναλλάγματος καὶ κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε ν' ἀπασχοληθῶμεν καὶ μὲ τὰς θυσίας αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νομίζομεν ἡμεῖς προκειμένου περὶ θυσιῶν τοῦ Τύπου εἶναι ὅτι ὀφείλομεν νά εἰμεθα φειδωλοί, διότι ὁ Τύπος δὲν ἀποτελεῖ ἀπλὴν ἐπιχειρήσιν. Πρόκειται ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὸν κόσμον ἕν τμήμα πνευματικῆς τροφῆς καὶ τὸν λαὸν καὶ διὸν θίγει τοὺς διανοούμενους τοὺς ἐργάτας καὶ τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ σκεπθῶμεν περὶ τῆς σημασίας, ἣν ἔχει τὸ Νομοσχέδιον. Δὲν εἰμεθα ἡμεῖς, τονίζει, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θὰ συνεφωνούσαμεν εἰς τὴν ἀσυνέσιαν τοῦ Τύπου. Πολλὰς καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτου καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐκρίναμεν καὶ τὰ ἀσεμνογραφήματα καὶ τὰ λαχεῖα. Ἀλλ' οἱ περιορισμοὶ τοῦ τύπου πρέπει νά εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν μικρότεροι. Εἰδικῶς κατ' ἄρθρον παρατηροῦμεν

τὰ ἐξῆς: Ἐτονίσθη παρ' ἡμῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἔπρεπε νά εἶναι σαφές καὶ νά μὴ ἐπαφίενται δικαιώματα εἰς τοὺς Ὑπουργούς, διότι πολλάκις, δυστυχῶς, ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν ἐξωτερικευεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου, ἀλλὰ ὑπαγορεύεται καὶ ἀπὸ πολιτικὴν σκοπιμότητα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 2 ἐτονίσσαμεν ὅτι ἔπρεπε νά κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιφανείας καὶ προτείνωμεν μίαν τροπολογίαν, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ποσοστὸν τοῦ ἄρθρου 2 διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς Ἐφημερίδος πρέπει νά χρησιμοποιηθῇ πλήρως ἐκ μέρους τοῦ ἐκδότου. Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 3 ἐζητήσαμεν αὐθῆσιν ποσοστὸν τῶν συντάξεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 4 ἐζητήσαμεν καὶ δηλοῦμεν ὅτι εἰμεθα ἐναντίον τῶν λαχείων, φρονούμεν ὅμως ὅτι ὁ νόμος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀνατρέψῃ κεκτημένα δικαιώματα καὶ μάλιστα, ὡς πρὸς τοῦτο βλέπω ὅτι παρελείφθη ἐν τῇ ἐκθέσει ἡ σχετικὴ εὐχὴ τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ἐπιστροφῆς δαμοῦ εἰς ὠρισμένην ἐφημερίδα, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νά μὴ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐκκρεμείαι καὶ ἀνεληγμέναι ἐμπορικαὶ ὑποχρεώσεις.

Ἐπιφυλάσσομαι, ἐπιλέγει, νά εἰσέλθω εἰς τὰς λεπτομερείας εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Θ. Παπαστρατής. Τὸ Νομοσχέδιον, λέγει, εἶναι ἀναγκαῖον νά ψηφισθῇ καὶ θὰ ἀρροῖ βεδαίως τὰς ἐφημερίδας τῆς Πρωτεύουσας. Ἐν τούτοις διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ἀφίενται κάποιαι ἀσφαεῖαι καὶ δύνανται νά ἀναμειχθῶν καὶ αἱ ἐφημερίδες αἱ ἐπαρχιακαί, δι' αἷς δὲν συντρέχει κανεὶς λόγος λήψεως παρομοίων μέτρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 3 νομίζω ὅτι αἱ κρατήσεις θὰ γίνωνται διὰ τῶν Πρακτορείων ποῦ θὰ πωλοῦν τὰς ἐφημερίδας καὶ θὰ κυκλοφοροῦν δι' αὐτῶν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Τὸ Νομοσχέδιον θὰ ἐφαρμοσθῇ κυρίως διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἀλλως τε ὑπάρχει μία τροπολογία ἣν θὰ δεχθῶ (ἀναγινώσκει), δηλ. ὅσοι ἐξέδιδαν δις ἐλίδα καὶ τετρας ἐλίδα φύλλα δὲν θὰ ὑπόκεινται..... Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιφάνεια καὶ τὸ σχῆμα τῶν τῶν ἐπιτρέπει ἐβδομαδιαίως θὰ βγαίνουν.

Ο. Χαβίλης. Παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὰς ἐβδομαδιαίας θὰ μένουν τεμάχια χάρτου ἀχρησιμοποίητα θὰ ἦτο ὀρθὸν νά ὀρίζετο τὸ σχῆμα κατὰ μῆνα.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Δὲν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ αὐτό, διότι μία Ἐφημερίς τὰς 25 ἡμέρας ἡμπορεῖ νά βγαίῃ 4 σελίδος καὶ τὰς ἄλλας 5 νά βγῇ 20 σελίδος. Θὰ δεχθῶ μόνον ὅτι τὰ τυχόν ὑπολείμματα θὰ χρησιμοποιῶνται διὰ πολυσελίδα ἐντὸς τοῦ μηνὸς δηλαδὴ 3-5 ἡμέρας.

Π. Τσαλδάρης. Ἀφίενται δηλαδὴ εἰς τὴν ἐλευθερίαν του νά τὸ διαθέσῃ ἐντὸς τοῦ μηνός.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Μάλιστα. Δὲν ἡμπορεῖ ὅμως νά βγάλῃ 15 σελίδες μίαν ἡμέραν.

Θ. Χαβίλης. Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 4 ἄρθρ. 3 κρατεῖτε μίαν κτιζομένην διὰ τοὺς ἀπολυθησόμενους, ἀλλ' ὅσοι ἐφημερίδες δὲν θὰ ἀπολύσων, διατὶ θὰ καταβάλλουν;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Τὰ Πρακτορεῖα θὰ κρατοῦν ἀπὸ ὧν, ἀλλὰ μετὰ 2—3 μηνῶν ἂν δὲν προδοῦν εἰς ἀπολύσεις εἶναι ἐφημερίδες, θὰ ταῖς ἐπιστρέφονται αἱ κρατήσεις, ἡ θὰ γίνονται ἀνάλογος πρὸς τὰς ἀπολύσεις κρήσεις.

Ι. Νικολίτσας. Νομίζω κ. Ὑπουργέ ὅτι πρέπει νά ἐπεκταθῇ ἡ κράτησις πρὸς περίθλαψιν ὧν τῶν ἐφημερίδων.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Ὑπάρχει ἕνα ἄλλο σχετικὸν νομοσχέδιον καὶ ἐκεῖ θὰ συζητήσωμεν αὐτὴν τὴν περίπτωσιν.

Ι. Κουνδουρός. Ἀφοῦ ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθετήματος εἶναι νά περιορίσῃ τὴν ποσότητα τοῦ εἰσαγομένου χάρτου, λαμβάνετε καμμίαν πρόνοιαν μήπως γίνῃ σπατάλη χάρτου, ὅχι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐφημερίδος, ἣν θέλετε νά προλάβετε, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδιδομένων φύλλων; π. χ. ἐσκέφθητε μήπως ἀπὸ τὸν καταναλισκόμενον χάρτῃν

καλόν εράνους διὰ τὰ πληρωθῶν φυσικὰ διὰ τὰς προσπα-
θείαις των, πείθουν τοὺς ἐκκαθαριστὰς καὶ διαπανθὸν δεκάδας
χιλιάδων δραχμῶν εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ὑπελείθου,
εἰς ἀσκόπου δικαστικὸς ὄγκος καὶ ἐπαρκοῦν θόρυβος καὶ
εἰς τὰ τῆς ἀνακρίσεως. Εἶναι μάλιστα δύο ἀποστράτοι ἐκεῖ,
ὡς πληροφοροῦμαι, οἵτινες μεταχειρίζονται καὶ ἀπειλὰς καὶ
διὰ τοῦτο φρονῶ, ἂν ἀφίοντο νὰ λυθῶν αὐτοὶ καὶ ὑποθέσεις
κατὰ τοὺς παλαιούς νόμους καὶ ὅχι κατὰ νόμους προχείρους.
ὑπαγορευμένους ἀπὸ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον ἐνδιαφερόμενον
ἢ τὸ καλῶτερον.

Μεθ' οὗ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν
καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Προτάσει εἶτα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκο-
νομίας μετατρέπεται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν καὶ
γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον
συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1
Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. περὶ παραχρῆς εἰς τὸ Ἀρχιματιστα-
ριον Ἀθηνῶν ἀδείας συναψέως δανείου παρ' Ἀνωτάτου Τραπε-
ζιτικῆς Ἑταιρείας ἢ Νομικῆς Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς πρώτην κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρ-
θρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων.

1) «Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως
1932 καὶ

2) «Περὶ ἐγκρίσεως ἀτελείας ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ βαμβά-
κου πόρου δια τὰς ἀνάγκας τῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς κτηνο-
τροφίας.

Συζητούμενον εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου
«περὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν
Πολιτικῶν ὑπαλλήλων» δ κ. Θ. Χαβίνης λέγει, ὅτι κακῶς
διεγράφησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁργανώσεων καὶ τοῦτο δὲν
εἶναι δημοκρατικόν, διότι πρόκειται περὶ αἰρετῶν τοιούτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπάρχει, λέγει, μία σχε-
τικὴ τροπολογία.

Ὁ κ. Γ. Σιγάτος ὑποστηρίζει σχετικὴν τροπολογίαν τοῦ
περὶ τῶν ἡμοσίων τοῦ προσωπικοῦ, γενομένην δεκτὴν.

Φ. Ζαΐμης (Ὑφ. Οἰκον.). Ὅσον ἀφορᾷ, λέγει, τὰ χεῖρετὰ
μέλη τῶν ὁργανώσεων ἀφίονεν δυνητικὴν τὴν ἐκπαιδεύσιν
διὰ τὰ ἐξωτερικὰ μέλη καὶ ἀποφύγῃ τὴν ἀναξίαν τῶν
ἡμοσποδιῶν.

Μεθ' οὗ τὸ Νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν
ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητούμενον εἶτα εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ'
ἄρθρον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων
ζώων δ κ. Α. Παπαθανάσης τὸνίζει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκτός
τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός) δηλοῖ ὅτι θὰ προσκο-
μισθῇ πρὸ τῆς β' συζήτησεως τοῦ Νομοσχεδίου.

Α. Παπαθανάσης. Εἶμαι ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ
θέλω νὰ μὴ γίνωσιν καὶ πάλιν ἀδικαίαι, δι' αὐτὸ ζήτησιν τὴν ἐκ-
θεσίαν. Μεθ' οὗ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν
κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον
συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ὁργανώσεως ἀνωτάτου Οἰ-
κονομικοῦ Συμβουλίου».

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθῇ εἰς β' ἀπαξ συζήτησιν τὸ
σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1932
Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ
προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων» δ κ. **Ε. Βενιζέλος** λέγει
ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον καὶ τὸ ἀρχικόν περὶ προστασίας
τῆς δραχμῆς δύνανται νὰ συζητηθῶν τὸ Σάββατον. Ἐνθυμιθε-
λεῖ, ὅτι αὐτὰ τὰ ἀνελάμβανεν κατ' ἐπαναλήψιν, διότι εἰς τὰς ἰδι-
αιτέρας συζητήσεις ἐκρίθη ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀποφευχθῇ ἡ δημο-
σία συζήτησις τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ τῆς σταθερο-
ποιήσεως καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν σχετικῶν ζητημάτων. Σήμε-
ρον νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχουν λόγοι παρεμποδίζοντες τὴν συ-
ζήτησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ γίνῃ αἰφνιδιαστικὴ, προτείνω νὰ ἀ-
ναγραφῶν εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Σαββάτου.

Α. Παπαθανάσης. Ἐφόσον ἐπρόκειτο νὰ ληφθῶν
ἄλλα μέτρα ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη νὰ συζητηθῶν τὰ νομο-
σχέδια αὐτὰ, ἀλλὰ νὰ ψηφισθῶν ὡς ἔχουν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ βέβαια δὲν ἤμπορῶ
νὰ ζητήσω νὰ μὴ φέρετε ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν νομοσχεδίων
τὰ ὅποια προσάγω. Ἀλλ' ὑπεθυμίζω ὅτι τότε ἐμείναμεν
σύμφωνοι, ὅτι δὲν ἐνεδεικνύετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συζή-
τησις ἐπὶ τῶν περαιτέρω μέτρων, τὰ ὅποια εἶχε ζητήσῃ κυ-
ρίως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, διότι τὰ μέτρα τῶν
ὑπὸ ψήφισιν ἀναγκαστικῶν νόμων, ἀπετέλουν προσωρινὰ
τοιαῦτα. Μοῦ ἐζητήσατε νὰ σὰς εἰπῶ τὰ ὀριστικὰ μέτρα.
Σὰς εἶπον ὅτι δὲν ἤμπορῶ νὰ τὰ εἰπῶ, διότι ἐπέκειτο τὴν
2ῃ Ἰανουαρίου νὰ γίνῃ ἡ συνδιάσκεψις τῶν ἐπανορθώσεων εἰς
τὴν ἐλέγετο ὅτι θὰ συνεζητοῦντο καὶ τὰ τῶν ἐπανορθώσεων
καὶ τὰ τῶν χρεῶν καὶ τὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως
τοῦ κόσμου, ὁ ὅποιος δὲν στέκεται καλὰ εἰς τὰ πόδια τοῦ
ὅπως ὅλοι τὸ γνωρίζετε πολὺ καλὰ καὶ τὸ αἰσιθάνομαι. Εἶπα
τότε ὅτι δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς εἰπῶ τὰ ὀριστικὰ μέτρα,
τὰ ὅποια σκέπτομαι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως
διότι μοῦ χρειάζεται νὰ ἰδῶ προηγουμένως τὴν ἀποφασισθῇ
εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν ἐπανορθώσεων. Δυστυχῶς ἡ συνδιά-
σκεψις ἐμπαυώθη, ἀλλ' ἐγὼ κατόπιν τῆς ματαιώσεως δὲν ἤδου-
νάμην νὰ περιμένω, πότε θὰ συνέλθουν ὅλα τὰ κράτη τοῦ
κόσμου νὰ διασκεψθῶν, διὰ νὰ κανονίσω τὴν πολιτικὴν μου
τὴν ὀριστικὴν. Διότι θὰ ἦτο ἴσως ὀλίγον ἀργὰ καὶ διὰ τοῦτο
ἐκανόνισα ἡδὴ τὴν πολιτικὴν μου καὶ ἀνεκοίνωσα εἰς τοὺς
ἀρχηγούς τῶν κομμάτων ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου, ποῖα εἶναι τὰ
ὀριστικὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκω νὰ ἀντιμετωπίσω
τὴν κατάστασιν. Αὐτὰ τὰ μέτρα νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει κα-
νείς λόγος τῶρα πλέον νὰ μὴ συζητηθῶν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὅλα;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅχι μόνον νομίζω ὅτι
δὲν ὑπάρχει κανείς λόγος νὰ μὴ συζητηθῶσιν αὐτὰ τὰ μέτρα
καὶ νὰ μὴ τὰ ἐκθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ μὲν ἐπιτρέψῃτε νὰ κατα-
στήσω κοινωνόν ὅλην τὴν Βουλὴν τοῦ προγράμματός μου
αὐτοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ, ὡς τὸ ὀνομάσωμεν, διότι γενικώτερον
εἶναι καὶ δημοσιονομικὸν καὶ οἰκονομικόν. Ἐλπίζω ὅτι θὰ
ἀναγνωρίσετε ὅτι ὅρθον εἶναι, ἀφοῦ λέγω ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ
ὑπάρῃ πλέον ζημία, νὰ λάβῃ γνώσιν καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ δη-
μοσία γνώμη καὶ ἐπομένως νὰ κριθῶν αὐτὰ τὰ μέτρα καὶ ἐν
ἀνάγκῃ καὶ νὰ ἐπικριθῶν, διότι ἐγὼ ἀντὶ ζημίας πλέον ἐκ
τῆς συζητήσεως αὐτῆς, μόνον ὠφέλειαν πρὸς τὸ κοινὸν συμ-
φέρον δύναμαι νὰ προσδοκῶ. Διὰ τοῦτο θὰ παρακαλέσω νὰ
ἀναγραφῇ τὸ Σάββατον εἰς τὴν Ἡμερησίαν διάταξιν τὸ νομο-
σχέδιον καὶ κάμνω τὴν δῆλωσιν αὐτὴν διὰ νὰ τὸ γνωρίζουν
καὶ οἱ κ. ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων.

Π. Τσαλδάρης. Τώρα πλέον ἀπαλλάσσεται τὴν ἀντιπολι-
τευσιν μιᾶς ἡθικῆς ὑποχρέωσιν νὰ μὴ συζητηθῇ ἐπὶ τῶν
νομοσχεδίων αὐτῶν καὶ λέγετε ὅτι θέλετε νὰ γίνῃ συζήτησις
ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Βεβαίως δι' αὐτοῦ ἐννοεῖτε
καὶ τὴν ἐσωτερικὴν. Βεβαίως δὲν θέλετε κανένα περιορισμόν.

Καιρὸς εἶναι, συνεχίζει ὁ κ. **Βενιζέλος**, ν' ἀπευθυνθῶμεν
καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐκθῶμεν
τὰς γνώμας μας, εἶναι δὲ φυσικὸν ἡ ἀντιπολιτευσις νὰ συν-
δέσῃ τὸ ζήτημα μὲ ἐπίκρισιν τῆς ἐσωτερικῆς μας πολιτι-
κῆς. Ἐάν πρὸ καιροῦ ἐμείναμεν σύμφωνοι,....

Π. Τσαλδάρης. Ὑπόδειξις ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Κυ-
βερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐπεβάσθημεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤσκη-
σε καμμίαν πίεσιν, ἐμείναμεν σύμφωνοι ν' ἀναβληθῇ ἡ συ-
ζήτησις, διότι εἰχομεν ἀνησυχίας μὴ συνδεθῇ αὕτη μὲ τὴν
ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ὅποτε θὰ ἐπὶ ἡμέραν ζήτημα εἰς τὴν
χώραν. Ἀλλ' ἐπέστη ἡ στιγμή νομίζω νὰ μάθῃ ἡ χώρα ποῖα
εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐνόμισα δὲ ὅτι ἐπρεπε
νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἀντιπολιτευσιν, ὅτι, ὅχι μόνον ζημία ἐκ
τῆς συζητήσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ, ἀλλὰ ὠφέλεια

Π. Τσαλδάρης. Νομίζετε ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἡ συ-
ζήτησις κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν τῆς προτεχνοῦς ἐβδο-
μάδος;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἄν εἴμεθα ἔτοιμοι καὶ
σήμερον θὰ ἐπρωτίμωσιν νὰ γίνῃ.

Πρόεδρος. Ὡστε ὀρίζεται ἡ συζήτησις διὰ τὴν Συνε-
δρίαν τοῦ Σαββάτου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ δὲ ἐγγραφῇ εἰς τὴν
Ἡμερησίαν Διάταξιν, ὅχι ὅμως ὡς πρῶτον ἀντικείμενον.

Π. Τσαλδάρης. Ἄν ὅχι ἔχωμεν οἰκονομικὴν συζήτησιν
δὲν θὰ ἤμπορέσωμεν νὰ κάμωμεν τίποτ' ἄλλο τὸ Σάββατον.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθε-
τικοῦ Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ

αὐτασφαλείας τῶν ἱατρῶν ἐν Ἑλλάδι» λαμβάνει τὸν λόγον
ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** ὅστις λέγει ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει ὡς

μάστι καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ εἰς τὴν σκέψιν τῆς
Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, συνεπῶς δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν
νὰ εἰσέλθῃ εἰς λεπτομερείας, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ γενικῶν τινῶν

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ζημιώνεται οὕτω τὴν φιλόπτωχον ἀδελ-
φότητα Θεσσαλονίκης δρωτὰν ἐπιφελῶς ἀπὸ μικροῦ χρόνου.
Ὁ δῆμος Θεσσαλονίκης ἐντελῶς αὐθαίρετως κατέλαβεν τὰ
νεκροταφεῖα καὶ ἐνέργεια αὐτὴ εἶναι ἀδικία καὶ αὐθαίρετος
καὶ ἀπορῶ, πῶς ἐνῶ διὰ τῆς δικτατορίας δυνάμεθα νὰ ἀποφύ-
γωμεν μίαν περνομένην καὶ μίαν ἀδικίαν εἰς βάρος τῆς ἀδελ-
φότητος, ἡ ὁποία ἔχει ὠρισμένως ποσότητάς ἐκ τοῦ νεκροτα-
φείου καὶ διαθέτει 4100-5000 χιλ. δραχμ. ἐτησίως δι' ὑποτρο-
φίαις καὶ ἄλλους φιλικῶν σκοποῦς, ἐπεμμένει ὁ Γε-
νικὸς Διοικητής. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ εἶναι φανερόν ὅτι ὀφεί-
λεται εἰς κομματικούς λόγους διὰ νὰ στηρίξῃ μίαν κακοήθη
ἐνέσταναν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπευ-
θύνετε τοιαύτην μομφὴν κατὰ μέλους τῆς Κυβερνήσεως.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὅχι κ. Πρόεδρε, ἀπευθύνω τὴν μομφὴν
κατὰ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι πρόκειται περὶ σωμα-
τείου τοῦ ὁποῦν δρᾷ ἀπὸ Τουρκοκρατίας κοινωφελῶς καὶ ἀπο-
τελεῖ ὑπόδειγμα. Εἰς πλείστας πόλεις ὡς ἐν Μεσολογγίῳ Ἀ-
γοινίῳ, ἰδρῶσαν τοιαῦτα ἰδρύματα. Φρονῶ ὅτι τὸ ὀρθόν
εἶναι νὰ ἀρῇ ἡ ἀδικία, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὸ ἴδρυμα τοῦτο.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** ἐρωτᾷ τι ἀπεφάσισεν ὁ κ. Ὑπουρ-
γός ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπανεκλογὴν τῶν ἐπιτρόπων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν). Προ-
κειμένου περὶ τῶν κοινοτήτων ἐπανεκλέγονται προκειμένου
δὲ περὶ τῶν δήμων συνεχίζομεν μίαν παραδοσιν τῶν Πατρι-
αρχείων ὅπου ἡ ἐπανεκλογὴ δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ τρίτην
φορὰν.

Ι. Παπαφλέσσας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκρότησιν τοῦ μη-
τροπολιτικοῦ συμβουλίου ἔχετε καὶ ἓνα ἱερέα. Ἡμπορεῖ
αὐτὸς νὰ ἔχῃ διάφορον γνώμην ἀπὸ τὸν μητροπολίτην;

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν). Κατὰ
κανὼν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀντίθετον γνώμην, ἀλλὰ ἔχει
γνώμην τῶν ζητημάτων. Τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ γνώμην τῆς
ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία μὲ ἐθελοκίνητον ὅτι καὶ οἱ κανόνες
τὸ ἐπιτρέπουν καὶ σκόπιμον εἶναι. Ἐν σχέσει πρὸς τὰ νεκρο-
ταφεῖα Θεσσαλονίκης τὸ νομοσχέδιον οὐδεμίαν διάταξιν
εἰτάγει σχετικὴν καὶ τὰ πράγματα παραμένουν ὅπως ἔχουν.

Ὁ κ. Βουλευτής Κερκύρας ἐπέμνησεν ὅτι καὶ οἱ κανόνες
σχέδιον ὑπέγραψε διάταξις ὅτι τὰ νεκροταφεῖα Θεσσαλονίκης
θὰ ἐξακολουθήσουν ὑπαγόμενα εἰς τὴν φιλόπτωχον ἀδελφό-
τητα διὰ λόγους γενικωτέρους. Μόλις ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη
εἰχομεν σωρεῖν διαμαρτυρίαν ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ τότε
ἐζήτησε νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ὁ Γενικὸς Διοικητής, ὁ ὅποιος
μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ὁ δῆμος θὰ εἰσέλθῃ ἐν ἀδυναμίᾳ ἐκπληρώ-
σεως τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ καὶ μοῦ συνέστησε νὰ μείνουν τὰ
πράγματα ὡς ἔχουν. Εἰς τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον ἀνέπτυξε
τὰς ἀπόψεις του καὶ ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Συγκοινωνίας καὶ
ἀπεφασίσθη νὰ μείνουν τὰ πράγματα ὡς ἔχουν.

Ἐπὶ τοῦ 6 ἔθρου ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ἐρωτᾷ διατὶ
ἐνῶ ἔως τῶρα μόνον οἱ ἀρχηγοὶ τῆς οἰκογενείας ἔχουν δικαί-
ωμα ψήφου οἰρίζεται τῶρα ὅτι θὰ ψηφίζουν καὶ οἱ ἄλλοι ἄρ-
ρενες μέλη τῆς οἰκογενείας.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶ

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός των Εκκλησιαστικών). Το έργο το νομοθετικόν είναι λίγο δυσκολώτερον από την πε-
ριφορά των δίσκων. Από απόψεως συνταγματικής δεν έμπο-
ρίζομεθα, διότι το Σύνταγμα δεν έχει διάταξιν καθιερούσαν
γενικήν εκλογήν, το ζήτημα αυτό καθορίζουν πάντοτε ειδι-
κοί νόμοι. Αποτελεί άλλως τε το μέτρον ύψηλὴν χριστιανι-
κήν παράδοσιν. Αλλά και ουσιαστικῶς είναι σκόπιμον τὸ μέ-
τρον, διότι είναι βέβαιον ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν ἐ-
πιτρόπων ἀγεται ἀπὸ χριστιανικὸν αἶσθημα, ὑπάρχουν καὶ
περιστάσεις μονίμου ἐπαγγελματικῆς ἐξασκήσεως τῶν κα-
θηκόντων τοῦ ἐπιτρόπου. Ὑπάρχει καὶ σύνδεσμος τῶν ἐπι-
τρόπων, ὁ ὁποῖος κατέβαλε πολλὰς προσπάθειάς κατὰ τῆς
διατάξεως αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ μέτρον εἶναι ἐξ ἐκεῖνων τὰ ὅποια
ἀποδέχονται εἰς τὴν ἐξυγίανσιν.

Π. Ράλλης. Ἀρχὴ τοῦ δημοσίου δικαίου εἶναι ὅταν πα-
ρέχεται δικαίωμα ψήφου καὶ συνδέεται μετὰ τὸ δικαίωμα τοῦ
ἐκλέγεσθαι.

Ο κ. Α. Παπαθανάσης ὑποστηρίζει τροπολογίαν ὥπως
οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου ὑπηρετοῦντες ἱερεῖς λαμ-
βάνουσι τὸν βασικὸν μισθὸν τῆς κατηγορίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ
πόλις ἢ τὸ χωρίον εἰς ὃ ὑπηρετοῦσι ἀνεξαρτήτως τῶν προ-
σόντων αὐτῶν.

Ἐπίσης παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἐρμηνευτικὴ δήλωσις ὅτι «ἡ
ἐννοια τῆς β' παραγράφου τοῦ άρθρου 32 τοῦ νόμου 5148
εἶναι ὅτι οἱ καταδικασθέντες εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν ἐπὶ
λιποταξίᾳ καὶ ἀνυποταξίᾳ δὲν ἀποκλείονται τοῦ δικαίωμα-
τος νὰ εἶναι ὑποψήφιοι καὶ διορισθῶσι τακτικοὶ ἐφημέριοι.

Ο κ. Γ. Παπανδρέου (Υπουργός των Εκκλησιαστικών)
δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τοῦτο, μετ' ὃ ἡ **Βουλὴ** δέχεται τὰ
ὑπὸ τοῦ κ. Α. Παπαθανάσης διατυπωθέντα ὡς ἐρμηνευτικὴν
δήλωσιν.

Π. Ρεδιάδης. Παρακαλῶ τὸν κ. Υπουργὸν νὰ ἐπανορ-
θώσῃ μίαν ἀταξίαν, ἡ ὁποία παρεξέφρυσεν εἰς τὸ νομοσχέ-
διον. Ἐνῶ διὰ νόμου κανονίζεται ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν ἐκ-
κλησιῶν, ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ ἱερὸν ἱδρυμα τῆς Τήνου ὀρίζεται
ὅτι θὰ κανονίζεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος. Εἶναι
ὀρθὸν νὰ καθορισθῇ ὅτι πρέπει νὰ διενεργηθῇ ὁ ἐλεγχος εἴτε
ἀπὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον εἴτε ἀπὸ ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ
Μητροπολίτου, ἐκ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Νο-
μάρχου.

Α. Κανάρης. Τὸ Υπουργεῖον τῶν Εκκλησιαστικῶν ἐ-
νήργησε πάντοτε ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ Νοῦ.

Π. Ρεδιάδης. Ἐπὶ 10 ἔτη δὲν ἔχει ἀποσταλῇ ἀπολο-
γισμὸς.

Κ. Ἀλαβάνος. Λέτε ἀνακριθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν. Κατ'
ἔτος ὑποβάλλονται.

Π. Ρεδιάδης. Μόνον τοῦ 1930 ἐδημοσιεύθη καὶ τοῦτο
κατόπιν ἐνεργειῶν ἐνὸς πολιτευομένου ἐκ Τήνου.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἐάν ἐγγνώριζεν ὁ ἀξιότιμος Συνάδελφος
ἐκ Κέας τὴν ἱστορίαν τοῦ ἱδρύματος τῆς Τήνου, δὲν θὰ ἐ-
λεγε τὰ ὅσα εἶπεν ἀπὸ τοῦ Βήματος τοῦτου. Τὸ Πανελλή-
νιον αὐτὸ προσκλήνυμα διέπεται ὑπὸ προνομίων, τὰ ὅποια
ἐπεβάσθησαν καὶ Ἐθνοσυνελεύσεις καὶ Βουλαι καὶ αὐτὴ αὕτη
ἡ Ἐκκλησία. Ἐπιφυλλάσσομαι νὰ προσάγω αὐρίον κατὰ
τὴν συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως τὰ σχετικὰ ἐγγραφα. Καὶ
ἔρχεται ὁ ἀξιότιμος ἐκ Κέας συνάδελφος, καλῇ τῇ πίστει
βεβαίως, νὰ μὰς εἴπῃ ὅτι τὸ πανελλήνιον αὐτὸ προσκλήνυμα
πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐνορικήν καὶ, καὶ νὰ στέλλωμεν
τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ νὰ τὸν ἐγκρίνῃ ὁ δικαστὴς ἢ κά-
ποιος γραφεὺς τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. Τὸ Κράτος ἐκχευε προνομί-
ων δῆμον εἰς τὴν Τήνον, ἀποστέλλει σάβλον, ἀπονέμει
τιμὰς καὶ ζητεῖτε ὅπως τὸ πανελλήνιον αὐτὸ προσκλήνυμα
ὑποβληθῇ εἰς τὸν ἐλεγχον ἐνὸς γραφέως τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. Μὴ
λησμονήτε, καὶ τὸ γνωρίζετε καλῶς, ὅτι ὅλα οἱ ὑποχρεώ-
σεις τοῦ τόπου ἐκτελοῦνται διὰ τοῦ ἱδρύματος, καὶ ἐμειώ-
θησαν κατὰ 20 0/ο οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων, πῶς θέλετε
νὰ δώσῃ καὶ 25 0/ο εἰς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν

νερό, μήτε δρόμους, μήτε στέγασιν τῶν προσκυνητῶν, μήτε
Νετροταφεῖα;

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός της Παιδείας). Ἦ ἐννοια
τῆς ἐκδόσεως διατάγματος εἶναι ὅτι θὰ ἐξετάζονται αἱ συν-
θήκαι, ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ποσοστὸν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνε-
γειρομένους ναοὺς συνιστῶνται ἐπιτροπαὶ τῶν ὁποίων αἱ
ἐισηγοραὶ διατίθενται δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ ἐράνου.

Ι. Παπαφλέσσας. Διατυπώνει διάφορα παράπονα διὰ
τοὺς μισθοὺς τῶν ταμείων.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός της Παιδείας). Λέγει ὅτι οἱ
μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν εἶναι μισθοὶ δημοσίων ὑπαλ-
λήλων καὶ ὑπέστησαν καὶ τὴν περικοπὴν τοῦ 6 0/ο.

Ι. Παπαφλέσσας. Καὶ πῶς θὰ ἐξοικονομήσετε τοὺς θεο-
λόγους, οἱ ὅποιοι ἐξέρχονται τοῦ Πανεπιστημίου;

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Θὰ προτιμῶνται
εἰς τὰς θέσεις αὐτάς.

Γίνεται ἀκολούθως δεκτὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ νομο-
σχεδίου εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθησαν ἀναβαλλομένης
τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συ-
ζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπι-
τροπῆς σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως ἀποπληρωμῆς τῶν
ὀφειλομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς καεῖσης ἐκτάσεως Θεο-
σαλονίκης» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Υπουργοῦ.

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν
τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπιχορηγήσεως ἐπιδατηγῶν πλοίων
ναυπηγουμένων ἐν Ἑλλάδι».

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἀρχὴν συζήτησιν ὡς ἐτροπολο-
γήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου σχέδιον
νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4410 περὶ ναυτικῆς
στρατολογίας».

Γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον συζήτησιν
σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ άρθρου 21
παραγρ. 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 27 Μαΐου 1927 «περὶ
διοικήσεως τοῦ ἐμπορικῶν ναυτικῶν καὶ προσθήκης συναφῶν
διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Υπουργοῦ.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἀρχὴν καὶ σύνολον συζήτησιν
τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς συναφθείσης μεταξὺ
τῆς Ἑλλάδος καὶ διαφόρων Κρατῶν Συμβάσεως ἀφορώσης
ναυτιλιακὰς σημάνσεις», ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῆς συναφθείσης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ
διαφόρων Κρατῶν συμβάσεως ἀφορώσης ναυτιλιακὰς
σημάνσεις.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ συναφθεῖσα τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1930 ἐν Λι-
σάβον μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐν τῇ κατωτέρῳ συμ-
βάσει ἀναφερομένων Κρατῶν σύμβασις περὶ ναυτιλιακῶν
σημάνσεων.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἀποφασίζονται ναυτιλιακὰς συμβάσεις.
Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, ἀντιπροσωπευόμενα ὑπὸ τῶν ὑπο-
γεγραμμένων ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἀποφασίσαντα νὰ κατα-
στήσωσιν ὑπούμενον τὴν σημερινὴν κατηγορίαν τινῶν ναυτι-
κῶν σημάτων, ἀποδέχονται τὰς κατωτέρω διατάξεις:

Ἄρθρον 1.

Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐπὶ τῶν ἐξαρτῶν τῶν
συμβαλλομένων Κρατῶν μερίμνη τῶν ἀρμόδιων Ἀρχῶν, θὰ
παρέχονται τοῖς ναυτιλλομένοις δι' ὁποίων σημάτων πληρω-
σὶν ἡ εἰδοποιήσεως ἐκ τῶν καθοριζομένων εἰς τὸν συνημμέ-
νον κώδικα, ἐκαστον τῶν Κρατῶν τούτων ἀναλαμβάνει τὴν
ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ προκηρσίσαισι ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ μὴ καθο-
ρίζουσι διὰ τὰς σημάνσεις ταύτας εἰμὴ μόνον κανονισμοὺς συμ-
φώνους πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου. Τὰ ἀναγ-

καίοντα πρὸς τοῦτο μέτρα δέον νὰ ἔχωσι ληφθῇ ἐντὸς διε-
τίας, ἂν ἢς θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὸ παρὸν σύμφωνον.

Ἄρθρον 2.

Παρέκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ συνημμένου κώδικος
δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς, λόγῳ
τοπικῶν συνθηκῶν ἢ ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, αἱ διατάξεις
αὗται δὲν δύνανται βεδικαιολογημένως νὰ τεθῶσιν εἰς ἐφαρ-
μογὴν, καὶ εἰδικῶς κατὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐφαρμογὴ
αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ κινδύνους διὰ τὴν ναυσιπλοίαν
ἢ θὰ προῦναι δαπάνας δυσανάλογους πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ἐν-
δεχόμενον. Αἱ τοιαῦται παρέκλισεις εἰς ἄλλου ὁφείλονται νὰ
ἐπιβληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου τοῦ ἐπιτροπομέ-
νου ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν συνθηκῶν, ἃς πρόκειται νὰ ἐξυπη-
ρετήσωσιν. Οἱ ναυτιλλόμενοι δέον νὰ εἰδοποιηθῶσιν εἰδικῶς
περὶ τῆς παρεκλίσεως ταύτης. Πᾶν δυνατόν μέτρον δέον
νὰ λαμβάνηται ὅπως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποφευχθῇ οἰαζή-
ποτε σύγκρουσις πρὸς τὰ λοιπὰ σήματα τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ
κώδικι.

Ἄρθρον 3.

Τὸ παρὸν σύμφωνον δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς μεταβάλ-
λον εἰς ὅτιδήποτε τὴν ὑφισταμένην κατὰστασιν δικαιοδοσιῶν
εἰς τὰς διαφόρους χώρας εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μεταξὺ
τῶν ἐξυπηρετούμενων ὑπὸ τῆς σημάνσεως καὶ τῶν ἄρχων τῶν
ἐπιφορτισμένων τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ παρὸν σύμφωνον, οὕτως ὡς ἂν ἐρμηνευθῇ ὡς μεταβάλ-
λον εἰς ὅτιδήποτε τὴν ὑφισταμένην κατὰστασιν δικαιοδοσιῶν
εἰς τὰς διαφόρους χώρας εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς σχέσεις μεταξὺ
τῶν ἐξυπηρετούμενων ὑπὸ τῆς σημάνσεως καὶ τῶν ἄρχων τῶν
ἐπιφορτισμένων τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ παρόντος συμφώνου ὑπὸ τινος Κράτους δύ-
νεται νὰ γίνῃ διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ εἰς τὴν παρί-
στασιν καθ' ἣν αὕτη εἰδεται ἄνευ ἐπισυλλέξεως ἐπικυρώσεως,
ἢ ἐπικυρώσεως ἢ καὶ διὰ προσχωρήσεως. Τὰ ὅργανα ἐπι-
κυρώσεως θὰ διατεθῶσιν πρὸς τὸν γενικὸν γραμματεῖα τῆς
Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ὅστις θὰ γνωρίσῃ τὴν λήψιν εἰς τὰ
ἐνδιαφερόμενα Κράτη.

Ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συμφώ-
νου θὰ εἶναι ἡ ἐνηντηστὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ συμ-
φώνου ὑπὸ πάντε Κρατῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ 1ης Μαΐου 1931 δύναται νὰ γίνῃ προσχώρησις εἰς
τὸ παρὸν σύμφωνον ἐξ ὀνόματος οἰουδήποτε Κράτους ἐκ τῶν
ἀναφερομένων ἐν τῷ άρθρῳ 4. Τὰ ὅργανα προσχωρήσεως θὰ
διατεθῶσιν πρὸς τὸν γενικὸν γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας
τῶν Ἑθνῶν ὅστις θὰ γνωρίσῃ τὴν λήψιν πρὸς τὰ ἐνδιαφερό-
μενα Κράτη.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα ὑπογραφή, ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις ἥτις ἤθελε
παρέμβῃ μετὰ τὴν ἐνῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ συμφώνου, θὰ ἰσχύῃ
ἀπὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὑπογραφῆς
ἢ τῆς λήψεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας
τῶν Ἑθνῶν τῶν ὁργάνων τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς εἰδοποιήσεως
τῆς προσχωρήσεως.

Ἄρθρον 8.

Τὸ παρὸν σύμφωνον δύναται νὰ καταργηθῇ ἐξ ὀνόματος
οἰουδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν μετὰ πάροδον προ-
θεσμίας 7 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ εἰς τὸ Κράτος τούτο. Δι' ἐγγράφου εἰδοποιήσεως
διευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας
τῶν Ἑθνῶν ὅστις θέλει γνωστοποιῆσαι τοῦτο πρὸς ἅπαντα τὰ
Κράτη τὰ ἀναφερόμενα ἐν άρθρῳ 4.

Αἱ συνέπειαι τοιαύτης καταγγελίας ἀρχοῦνται ἐν ἔτος μετὰ
τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμμα-
τέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Δὲν ἐπηρεάζει τὸ σύμφωνον εἰμὴ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸ Κράτος
διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει αὕτη ἐκτελεσθῇ.

Κατὰ τὴν ἐκποσὴν ἐκάστης ἐπταετοῦς περιόδου, μετὰ τὴν
ἐνῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συμφώνου, δύναται νὰ ζητη-
θῇ ἡ ἀναθεώρησις αὐτοῦ παρὰ τινος τῶν συμβαλλομένων Κρα-
τῶν. Εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν ἡ ἀναθεώρησις τοῦ παρόντος
συμφώνου δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν συμ-
βαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 9.

Οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ζη-
τήσῃ κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν ἢ τὴν προσχώ-
ρησιν τοῦ, ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ παρόντος συμφώνου παρ'
αὐτοῦ δὲν ἀναλαμβάνει οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν εἰς ὅτι ἀφορᾷ
οἰονδήποτε ἀποκρίαν αὐτοῦ ἢ χώραν εὐρισκομένην ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν ἢ τὴν ἐπικυρωσιν ἢ τὴν ἐντολήν αὐτοῦ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ παρὸν σύμφωνον δὲν θὰ ἡ ἐφαρ-
μοστὸν εἰς τὰς περιχὰς τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοιαύτης
δηλώσεως.

Οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται ὁποιαδή-
ποτε θελήσῃ μεταγενεστέρως νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Γενικὸν Γραμ-
ματεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ὅτι προτίθεται νὰ θέσῃ εἰς
ἐφαρμογὴν τὸ παρὸν σύμφωνον εἰς οἰονδήποτε τμήμα τῶν πε-
ριοχῶν δι' ἃς ἐγένετο ἡ δήλωσις ἢ προβλεπομένη ἐν τῇ προη-
γουμένῃ παραγράφῳ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ σύμβασις εἰς
τὰς περιοχὰς τὰς μνημονευόμενας ἐν τῇ εἰδοποιήσει τίθεται
ἐν ἐφαρμογῇ τὴν 90ὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ
τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται εἴτε κατὰ
τὴν ἐκποσὴν τῆς ἐπταετοῦς περιόδου τῆς εἰδοποιήσεως περὶ
τῆς ἡ προηγουμένη παραγράφου, εἴτε κατὰ τὴν καταγγελίαν
τῆς συμβάσεως τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 νὰ δηλώ-
σῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ παύσῃ ἐφαρμοζόμενον τὸ παρὸν σύμφωνον
εἰς οἰονδήποτε ἀποκρίαν, ἢ χώραν εὐρισκομένην ὑπὸ τὴν προ-
στασίαν ἢ τὴν ἐπικυρωσιν ἢ τὴν ἐντολήν αὐτοῦ. Ἐν τοι-
αύτῃ περιπτώσει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συμφώνου θὰ παύσῃ εἰς τὰς
περιοχὰς τὰς ἀναφερόμενας ἐν τῇ τοιαύτῃ δηλώσει μετὰ ἐν
ἔτος ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς δηλώσεως ταύτης παρὰ τοῦ Γενι-
κοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἐλλείψει τοι-
αύτης δηλώσεως ἡ καταγγελία ἢ ἀναθεώρησις ὑπὸ τοῦ ἄρ-
θρου 8 οὐδὲν ἄλλως ἀφορᾷ τὰς περιοχὰς τὰς μνημονευόμενας ἐν
τῷ άρθρῳ τούτῳ.

Ἄρθρον 10.

Οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἐξαρ-
τήσῃ τὴν συμμετοχὴν τοῦ εἰς τὸ παρὸν σύμφωνον ἐκ τῆς συμ-
μετοχῆς εἰς τούτο ἐνὸς ἢ πλείοντων ἐκ τῶν Κρατῶν τῶν
ἀναφερομένων ἐν τῷ άρθρῳ 4.

Ἄρθρον 11.

Οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ δη-
λώσῃ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τὴν ἐπικύρωσιν ἢ τὴν προσχώρησιν
αὐτοῦ, ὅτι ἡ ὑποχρέωσις ἢ μνημονευομένη ἐν τῇ πρώτῃ ἀρ-
θρῷ τοῦ παρόντος δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἰσχύον διὰ τὸ
Κράτος τούτο εἰμὴ εἰς ὅτι ἀφορᾷ μόνον τὰς διατάξεις κατε-
λεγεινῶν, ὁνομαστικῶς καθοριζομένων, ἐκ τοῦ συνημμένου
κώδικος. Δὲν δύναται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ προβάλῃ
δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀναλφεθεισῶν ὑπὸ τῶν
ἄλλων συμβαλλομένων Κρατῶν εἰμὴ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸ κερδ-
λαίον ἢ τὰ κερδαια τῶν ὁποίων ἀνέλαβε καὶ τοῦτο τὰς ἐκ
τοῦ συμφώνου ἀπορροῦσας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 12.

Τὸ παρὸν σύμφωνον θέλει καταχωρισθῇ ἐν τῇ πρωτοκόλλῳ
παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν
κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Εἰς πίστωσησιν οἱ ὑπογραφομένοι ἔθεσαν τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος συμφώνου.

1. Ἐγένετο ἐν Λισσαβωνί τὴν 23 Ὀκτωβρίου εἰς τὸν μόνον ἀντίτυπον ὅπου θέλει τηρηθῇ κατατεθειμένον εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ οὐτως ἀντίγραφον ἐπισκεπτομένη δυνάμει θέλουσιν ἀποστέλλειν πρὸς ἅπαντα τὰ Κράτη τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 1.

Γερμανία	Gustav Meyer	με ἐπιφύλαξιν ἐπικυρώσαντος
Βέλγιον	E. Urdam	»
Ἑνωστ. Ν. Ἀφρική	F. F. Pienaar	»
Κούβα	Arturo Loyual del Castillo	»
Κίνα	Moo Kaisseng	»
Ἰσπανία	José Herjell	»
Δάντσια	Solski	»
Ἑσθονία	T. Gutman	»
Φινλανδία	Sakami Tainio	»
Γαβλίον	P. H. Matier	»
Μαρόκον	A. de Rouville	»
Τόνις	A. de Rouville	»
Ἑλλάς	Δ. Π. Ραζή-Κότσικας	»
Μονακό	Compte C. J. H. de Bolone	»
Ὀλλανδία	P. Von Braam	»
	Van Vloten	»
Πολωνία	Solski	»
Ὀλλανδικαὶ Ἰνδία	I. Angeler	»
Πορτογαλλία	Ernesto de Vasconcellos	»
Ρουμανία	C. Antoniadu	»
Σουηδία	Eruick Hegg	»
Τσιουγκοσλαβία	J. Choumen	»
	Koviteli	»
Σοβιετικὴ Δημοκρατία	S. Z. Bratman Brodowsky	»

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΩΔΙΣ ΑΦΟΡΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΤΙΝΑΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Προειδοποίησις πιθανῆς καταγίγδος.

Α'. Καθορισμός πιθανῆς διευθύνσεως ἀνέμου. Σημαίνεται ὡς ἀκολούθως.

1. Αἰχλαψ ἐν ΒΔ διευθύνσεως. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος με τὴν κορυφὴν ἄνω. Σήμα νυκτός. Δύο ἐρυθρὰ φῶτα ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ.

2. Αἰχλαψ ἐν ΝΔ διευθύνσεως. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος με τὴν κορυφὴν κάτω. Σήμα νυκτός. Δύο λευκὰ φῶτα ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ.

3. Αἰχλαψ ἐν ΒΑ διευθύνσεως. Σήμα ἡμέρας. Δύο κῶνοι με τὴν κορυφὴν ἄνω, ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ. Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς ἄνωθεν ἐρυθροῦ φωτός.

4. Αἰχλαψ ἐν ΝΑ διευθύνσεως. Σήμα ἡμέρας. Δύο κῶνοι με τὴν κορυφὴν κάτω, ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ. Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς ἄνωθεν ἐρυθροῦ φωτός.

Β'. Πιθανὸς κακὸς καιρὸς, τυφὼν ἢ καταγίγ. Σημαίνεται ὡς ἀκολούθως :

1. Κακὸς καιρὸς. Σήμα ἡμέρας. Μέλαινα σφαῖρα. Σήμα νυκτός. Ἐρυθρόν φῶς ἐπὶ τοῦ ἐπιμήλου τοῦ ἰσοῦ.

2. Τυφὼν ἢ καταγίγ. Σήμα ἡμέρας. Δύο μέλαινα σφαῖραι ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ. Σήμα νυκτός. Δύο ἐρυθρὰ φῶτα ὀριζωντίως ἐπὶ τῆς κροσσῆς τοῦ ἰσοῦ.

Εἰθὺς ὡς καταστῇ δυνατόν νὰ καθορισθῇ ἡ πιθανὴ διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου δύναται ἢ νὰ ἀντικατασταθῇ τὸ σήμα τῆς παραγράφου Β' διὰ τῶν ἀντιστοιχούντων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου Α' ἢ καὶ νὰ τηρηθῶσιν ἐπηρεμένα ἀμφοτέρω συγγράμματα.

Γ'. Ἀλλαγὴ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνέμου. Σημαίνεται ὡς ἀκολούθως :

1. Μετάπτωσις τοῦ ἀνέμου πρὸς δεξιὰ. Σημαία μέλαινα ἢ μέλας κύλινδρος. (Διεύθυνσις δεικτῶν ὥρολογίου).

2. Μετάπτωσις τοῦ ἀνέμου πρὸς ἀριστερά. Δύο μέλαινα σημαῖαι ἢ δύο μέλαινα κύλινδροι ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ.

Τὸ σήμα ἐνδεικτικὸν μεταπτώσεως τοῦ ἀνέμου ἐπαίρεται προκαλεῖται τοῦ σήματος διευθύνσεως ἀνέμου.

Η' κατακορύφου ἀπόστασις μεταξὺ δύο σχηματικῶν ἀποτελούντων ἡμερινὸν σήμα δέον νὰ μὴ ᾖ μικροτέρα τῆς μεγαλυτέρας διαστάσεως ἐνός ἐκ τῶν δύο σχηματικῶν.

Η' κατακορύφου ἀπόστασις μεταξὺ δύο φώτων δέον νὰ ᾖ μεγαλυτέρα ἢ τὸ πλὺν ἴση πρὸς 2 μέτρα (6 πόδες).

Η' χρησιμοποίησις τῶν σημάτων τῶν περιγραφόμενων ἐν τῷ παρόντι κώδικι δὲν ἀποκλείει τὴν χρησιμοποίησιν ἑτέρων σημάτων, ἐὰν ὅσον τούτοις ἤθελον κριθῇ ἀναγκαστικὰ καὶ εἰδικῶς τῶν σημάτων τυφῶνος εἰς τὰ καθορισμένα ὑπὸ τοῦ παρατηρητοῦ ἐν ὑψώσιν πρὸς τὸ Ναυτιλιακὸν τμήμα τῶν Κινεζικῶν Τελωνείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Σήματα πάλιρροιας καὶ ὕψους στάθμης.

Α'. Διεύθυνσις μεταβολῆς τῆς πάλιρροιακῆς στάθμης. Σημαίνεται ὡς ἀκολούθως :

1. Ἡ στάθμη κατέρχεται. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος λίαν ἐπιμήκης, με τὴν κορυφὴν κάτω (περίοδος ἀμψώτιδος). Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς ἄνωθεν πρασίνου φωτός.

2. Ἡ στάθμη ἀνέρχεται. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος λίαν ἐπιμήκης με τὴν κορυφὴν ἄνω (περίοδος πλημμυρίδος). Σήμα νυκτός. Πράσινον φῶς ἄνωθεν λευκοῦ φωτός.

Τὸ ὕψος τοῦ κῶνου τούτου εἶναι τοῦλάχιστον τριπλάσιον τῆς διαμέτρου τῆς βάσεως αὐτοῦ.

Β'. Ὑψος πάλιρροιακῆς στάθμης. Ἐκτός τῶν ἐξαίρεσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ναυτιλιακὰς ὁδηγίας, τὰ ὕψη τῆς στάθμης θὰ μετρῶνται ἄνωθεν τοῦ ὑδρογραφικοῦ μηδενός (στάθμης ναρτῶν). Διὰ τὴν σήμανσιν καθορισθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι μονάδες. Τὸ διπλοῦν δεκάμετρον (μ. 0.20) διὰ τὰς γῶνας τὰς ἀκολουθοῦσας τὸ μετρικὸν σύστημα καὶ ὁ Ἀγγλικὸς τοῦς διὰ τὰς λοιπὰς χώρας.

1. Ὑψος Στάθμης ἴσον με πέντε μονάδας. — (20 ἐκατοστόμ. ἢ 1 Ἀγγλ. πόδες). Σήμα ἡμέρας. Κῶνος με τὴν κορυφὴν κάτω ἢ σφαῖρα. Σήμα νυκτός. Φῶς πράσινον ἢ φῶς λευκόν.

2. Ὑψος Στάθμης ἴσον με 5 μονάδας. — (1 μέτρον ἢ 5 Ἀγγλ. πόδες). Σήμα ἡμέρας. Κύλινδρος. Σήμα νυκτός. Φῶς ἐρυθρόν.

3. Ὑψος Στάθμης ἴσον με 25 μονάδας. — (5 μέτρα ἢ 25 Ἀγγλ. πόδες). Σήμα ἡμέρας. Σφαῖρα. Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς.

4. Ὑψος Στάθμης ἴσον με 1/2 μονάδας. — (10 ἐ.μ. ἢ 1/2 Ἀγγλ. πόδες). Σήμα ἡμέρας. Κύλινδρος. Σημαίνονται ἐν ἀνάγκῃ. Σήμα νυκτός. Φῶς ἐρυθρόν.

Τὰ σήματα ταῦτα ἐπαίρονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον : Οἱ κῶνοι (ἢ αἱ σφαῖραι) οἱ ἐνδεικτικοὶ τῶν μονάδων δύναται νὰ ἐπαρθῶσιν εἴτε ἐπὶ μιάς εἴτε ἐπὶ δύο κατακορύφῳ γραμμῶν. Ὁ κύλινδρος ὁ δηλοῦν τὴν ὑποδείξιν τῆς μονάδος δύναται νὰ ἐπαρθῇ εἴτε ἐπὶ τῆς ἰδίας κατακορύφου, κάτωθεν τῶν μονάδων, ἢ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς κατακορύφου τῶν μονάδων.

Οἱ κύλινδροι οἱ ἐνδεικτικοὶ τῶν πεντάδων ἐπαίρονται ἐπὶ κατακορύφου γραμμῆς δεξιὰ τῆς γραμμῆς ἢ τῶν γραμμῶν τῶν ἐνδεικτικῶν τῶν μονάδων.

Αἱ σφαῖραι αἱ ἐνδεικτικαὶ τῶν εἰκοσιπεντάδων ἐπαίρονται ἐπὶ κατακορύφου γραμμῆς κατεχούσης τὸ ἄκρον δεξιὸν τῆς σημάσεως.

Αἱ διευθύνσεις δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐννοῦνται διὰ τὸν καταπλέοντα ναυτιλλόμενον.

Αἱ αὐτὰι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν σήμανσιν διὰ σημάτων νυκτός.

Η' σήμανσις διὰ σηματοφόρου. δι' ἡπτικοῦ ἢ ἀκούστου Μόρς. διὰ τοῦ διεθνούς κώδικος σημάτων. διὰ ραδιοφώνου ἢ ραδιοτηλεγράφου ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐνδείξις τοῦ ὕψους δι' ὀριζμῶν. παραμένει ἐπιτετραχμένη εἴτε συγγρόνως εἴτε καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς σημάσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Σήματα κινήσεως ἀφαιρῶντα τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον τῶν πλοίων εἰς λιμένας καὶ σπουδαίους διάπλους.

Α'. Περιπτώσεις σφαιρῶν γεγονότων. Σημαίνεται ἡ ἀπόλυσος ἀπαγόρευσις τῆς εἰσόδου ὡς ἀκολούθως :

Σήμα ἡμέρας. Τρεῖς σφαῖραι ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ.

Β'. Συνήθεις περιπτώσεις κινήσεως. Σημαίνονται ὡς ἀκολούθως :

1. Ἀπαγόρευσις εἰσόδου. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος με τὴν κορυφὴν ἄνω μεταξὺ δύο σφαιρῶν ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ. Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς μεταξὺ δύο ἐρυθρῶν φώτων ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΣ'

Πέμπτης 3 Μαρτίου 1932

Ὁρα 4.30 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἐδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεώρητα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς :

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Α. Παπαθανάσης καὶ Ι. Νικολίτσας καταθέτουσι τηλῆμα τῆς Κοινοτήτος Μαχαλὰ Εἰρημέρον ζητούσης τὴν χορήγησιν καλλιεργητικῶν δανείων καὶ τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῶν φοιτητῶν Θηνίκης παρακαλεῖ ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ψήφισις τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἑνὸς ἰδιοκτητῶν Μηχανοτραπεζῶν Ἀγίου Νικόλαος Πειραιῶς διαμαρτυρεται διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἀλειείας εἰς τὸν Εὐδοϊκὸν κόλπον.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Α. Δούλης καταθέτει τηλῆμα τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων Καρβουναρίου καὶ Δραγάνης ζητούντων τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διαταγῆς καπνὸκαλλίων ἐργείας.

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Α. Παπαθανάσης, Μ. Μαντῆ καὶ Ι. Νικολίτσας καταθέτουσιν ἀναφορὰν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ 20ου Δημ. Σχολείου δόξου Μαρθάωνος διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μετακόμισίν του εἰς τὴν Ἱερὰν ὁδόν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Πριμίδης καταθέτει αἰτήσιν τοῦ προσωπικοῦ Ἰσποθηκοφυλακείου Πειραιῶς ζητούντος τὴν προσημέτησιν τῆς προϋπηρεσίας τῶν ὡς ἀμείσθων εἰς συντάξίμου τοιαύτης.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Πριμίδης καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου καταστηματαρχῶν κοινωμάτων καὶ μισθωτῶν Πειραιῶς ζητούντων τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μέτρου περὶ ἀνοίγματος τῶν καταστημάτων τῶν κατὰ τὰς Κυριακάς.

2. Ἀπαγόρευσις εἰσόδου καὶ ἐξόδου. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος με τὴν κορυφὴν ἄνω κάτωθεν κῶνου με τὴν κορυφὴν κάτω καὶ ἄνωθεν σφαιρῆς. Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς κάτωθεν πρασίνου φωτός καὶ ἄνωθεν ἐρυθροῦ.

3. Ἀπαγόρευσις ἐξόδου. Σήμα ἡμέρας. Κῶνος με τὴν κορυφὴν ἄνω μεταξὺ δύο κῶνων με τὰς κορυφὰς κάτω ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ. Σήμα νυκτός. Λευκὸν φῶς μεταξὺ δύο πρασίνων φώτων ἐν κατακορύφῳ γραμμῇ.

Τὰ σήματα δέον νὰ ἐπαίρωνται εἰς ὕψος ἰκανὸν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως πρὸς τὰ λοιπὰ σήματα τοῦ λιμένος. Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν σημάτων τῶν ἀποτελούντων τὰ διάφορα σήματα δέον νὰ εἶναι ἐπαρκὴς ὥστε ταῦτα νὰ διακρίνονται εὐκρινῶς εἰς τὴν ἀπόστασιν ἐξ ἧς ὀφείλουσι νὰ εἶναι ὑπὸ συνήθους περιστάσεις εὐδιάκριτα.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Τρυπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καταθέτει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμων περὶ συντάξεων».

Ἀναγίνεται ἀκούσθως ἡ συνεδρίασις ὥρα 9.30 μ. μ. δι' αὐριον καὶ ὥρα 4.30 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ἀποστόλου

Μ. Τσαρλαμπᾶς

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος Σαβῶδος ζητεῖ τὴν παροχὴν ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Ταμείου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος ζητούντος πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου ἀτραπέλας τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ Α.Α.Ο.Α.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει αἰτήσιν τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων Ἀσπραγερακίων καὶ Ἀγίου Νικήτα ζητούντων τὴν παροχὴν 400.000 ἐκάδων ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει τηλῆμα τοῦ τέως Δήμου Σφαζιωτῶν Λευκάδος ζητούντος τὴν ἀναστολὴν χρεῶν Δημοσίου καὶ Ἀγοστραπέζης καὶ χορήγησιν μακροπρόθεσμων δανείων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Α. Παπαθανάσης καταθέτει αἰτήσιν τοῦ Βασιλείου Κολοδοῦ τέως σιγαροποιοῦ ζητούντος τὴν παροχὴν ἀπὸ ζυμώσεως βάσει τοῦ νόμου 2525.

Ὁ παρὰ τῇ Ἐλεγκτικῇ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 702 πράξιν διὰ τὴν θεώρησιν ἐντάλματων ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Φ. Ζαῖμη.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Σ. Ταλιαδοῦρος καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Μακρυρράχης διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μὴ ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν ἀποξηράνσεως λίμνης Ξυνιάδος.

Ὁ κ. Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας) ὁ Φ. Ζαῖμης. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 9 Ν)βρίου 1931 συμφάσεως μεταξὺ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς διατηρήσεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931-1932.

τοῦτο ἐπὶ τῶν ὧσων ὑπεστήριξαν ὁ κ. Βουλευτὴς θ' ἀνακα-
λέσῃ τὴν προηγουμένην του ἀπόφασιν.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. Λαμβάνων τὸν λόγον, ἐπὶ ἐπερω-
τήσεως του διὰ τὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος λέγει, ὅτι πραγματικῇ
ἀντηρυχία τὸν κατέχει διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἐκ μέρους τοῦ
κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀδιαφορίαν διὰ τὴν κανονικὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Στρυμῶνος, τὰ ὅποια περιωρίσθησαν
ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων
μόνον, ἐνῷ τὸ περιωρισμένον πρόγραμμα τῆς ἑταιρίας τῶν
ἔργων τὸ ἐγκρίθη ἤδη ἀπὸ τοῦ μνησ. Ὀκτωβρίου κινδυνεύει.
Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων καὶ μόνον μέχρι τέ-
λους Μαΐου ὑπάρχουν εἰς χεῖρας τῆς ἑταιρίας 96.068,41 δολ-
λάρια. Ὑπομένως καμμία ἄλλη ἐργασία δὲν πρόκειται νὰ
ἀρχίσῃ, τὰ δὲ ἔργα περιφερείας Κερκινῆς κινδυνεύουν. Ἀπὸ
τοῦ μνησ. Ὀκτωβρίου καθυστερήσῃ καὶ ἐνεκρίθῃ περιωρι-
σμένον πρόγραμμα ἔργων, ἀπολύτως συναφῆς καὶ ἐξηρηγ-
μένον μὲ τὸ πρῶτον μέρος τῶν ἔργων τῆς ἐκτελέσεως τῶν
ἀναχωμάτων. Ἡ κατασκευὴ τῶν γεφυρῶν Μεγαλοχωρίου, ἡ
ἀποπεράτωσις τῶν φραγμάτων Κερκινῆς, ἡ ἐπέκτασις τῶν
ἀναχωμάτων, καὶ ἡ ἐγκαταστάσις τῶν χειμῶνων Καστρί
καὶ Κουσσόδου, ἡ πρόσληψις νέων ἐργατῶν, οἱ πρόσβολοι τῆς
νέας κοίτης τοῦ Στρυμῶνος, ἡ γέφυρα Ὀρλιακοῦ καὶ ἄλλα
μικρὰ δαπάναι ἀπαιτοῦσιν ἐν τῇ συνόλῳ τετρακοσίας τεσ-
σεράκοντα τέσσαρας χιλιάδας δολλάρια. Τὰ ἔργα ταῦτα
καίτοι ἐγκριζόμενα δὲν ἤρξαν ἀκόμη, ἡ δὲ μὴ ἐναρξίῃ των
ὕψεται ἐν κινδύνῳ τὸ ὅλον ἔργον. Ἐκτός τούτου ἄλλα ἔργα
ἐπείγοντα καὶ συναφῆ πρὸς τὰ ἐκτελούμενα δὲν συμπεριλαμ-
βάνονται εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκτελέσεως τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν
ἔργων. Ἡ τακτοποίησις τῶν χειμῶνων Σταυροδρομίου, Λευ-
κῶνος, κ.λ.π. ἀπαιτοῦσι δαπάνην 200 χιλ. δολλάρων. Αἱ
γέφυραι Δραβίσκου καὶ ἔργα ἀξίας 150 χιλιάδων δολλάρων
ἐγκατελείφθησαν πλήρως. Τὰ ἔργα ταῦτα δέον νὰ ἐκτελε-
σθῶν ἐντός τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους διότι εἰναι αὐτὰ ταῦτα
τὰ κύρια ἔργα τῶν ἀντιπλημμυρικών. Προκύπτουν ἀκόμη, εἰ-
δικὰ ζητήματα σπουδαίοντα. Τὸ δάσος Μπαχτιάρ καὶ ἡ με-
τακίνησις τῶν Συσιμῶν Μανιτάρ Μπαροῦκι. Ὁ κ. Ὑπουργὸς
ἐπέδειξε ἐνδιέφερον διὰ τὴν ἐκτίμησιν κτήματος τοῦ Χ. Αλζάρου
εὐτυχῶς ὅμως δὲν ἐπέδειξε τὸ ἴδιον ἐνδιέφερον διὰ τὴν κοπὴν
τῆς ξυλείας. Εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὴν
ἀδιαφορίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Ἡ ἑταιρία ἐξεδήλωσε τοὺς
φύλους τῆς καὶ διέγραψε τὰς εὐθύνας τῆς. Ἐδήλωσε ὅτι ἐάν
ἐντός τοῦ Ἀπριλίου δὲν τῆς δοθῇ σοδραχὰ προκαταβολὴ δὲν
ἐγγυᾶται τὴν περαιτέρω τύχην τῶν ἔργων, ἀλλ' οὐδὲ ἀνα-
λαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1932
συμπληρώσεως τῶν ἀντιπλημμυρικών ἔργων, οὕτω δὲ αἱ προ-
βλέψεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ ταχεύσεως ἐκτε-
λέσεως τῶν ἔργων μένουν ἐκθετοί.

Δ. Δίνας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὅπως εἶχον
τὴν τιμὴν καὶ ἄλλοτε νὰ βεβαιώσω τὸν κ. Βουλευτὴν ἡ πρό-
σδος τῶν ἔργων τῆς πεδιάδος Στρυμῶνος, ἐκανονίσθη ἐπὶ τῇ
βάσει ἐνὸς προγράμματος τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἑται-
ρίας, τὸ ὅποσον ὑπεβλήθη εἰς τὸν Κρατικὸν Ὑλεγχὸν καὶ εἰς
τὸν τοῦ Συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων. Μέχρι τῆς στιγμῆς
οὐδεμία ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐσημειώθη, εἰμαι εἰς
τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ βεβαιώσω ὅτι ὑπάρχει ἐξασφαλισμέ-
νον ὁλόκληρον τὸ ποσὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων μέχρι
τοῦ Μαΐου τοῦλάχιστον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμία σκέψις
ἀναστολῆς ἢ περιορισμοῦ τῶν ἔργων ἐγένετο, ὅσον ἀφορᾷ
τοὺς χειμῶνους αἱ σχετικαὶ μελέται ἐπερατώθησαν καὶ ἐγ-
κριθεῖσαι ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἑταιρίαν, ἤρχισε δὲ ἡ ἐκτέ-
λεσις τριῶν χειμῶνων. Ὡσαύτως ἐπερατώθη ἡ μελέτη καὶ
ἐνεκρίθη ἡ κατασκευὴ τῶν γεφυρῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τε-
λευταῖον σημεῖον τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Βουλευτοῦ ἀπαντῶ
ὅτι καὶ τοῦτο ἔχει μελετηθῇ καὶ κατηρτίσθη μικτὴ ἑπι-
τροπὴ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Συγ-
κοινωνίας. Ἀλλ' ἡ ἐπίσπευσις τῆς ὁλοτομίας δὲν εἶναι
ἐν νὰτῇ, πρὶν δοθῇ ἡ ἀποζημίωσις, ἡ ὅποια ὅμως δὲν δύναται

νὰ καταβληθῇ προτοῦ καθορισθῇ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Ἡ
καθυστέρησις τὴν μὲς ἐφάνη ὑπερβολικὴ καὶ ἐγένετο προσ-
φυγὴ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Σερ-
ρών. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ παραλειφθῇ οὐδὲν διὰ τὴν
ὁλοτομίαν καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. Εἶπατε κ. Ὑπουργε εἰς τὴν οὐδεμία
ἀντηρυχία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διὰ τὰ ἔργα. Εἰμαι ὑποχρεωμέ-
νος νὰ σὰς ὑπομνήσω ὅτι τὸν Ὀκτώβριον δὲν εἰργάσθη ὁ
Γερμανικὸς ἐκσκαφεὺς, ἐκ τούτου δὲ ἐχάθησαν τρεῖς μῆνες.
Διὸ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἔργου του εἶχον ἀρχίσει τὰ
νερά. Ἡ ἑταιρία καὶ πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη ἐδήλωσε πρὸς τὸ
Ὑπουργεῖον ὅτι ἀνδενδοθῆναι αὐτὴν τὸ ποσὸν τοῦ ὅποιου ἔχει
ἀνάγκην 400 χιλ. δολ. ὑπάρχει κίνδυνος ἀναστολῆς τῶν
ἔργων, καὶ ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει καμμίαν εὐθύναν διὰ τὴν
ἀπρόσκοπον ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ προγράμ-
ματος.

Δ. Δίνας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Εἶναι ἀνάμ-
φιστήτητον ὅτι ἡ ἑταιρία πάντοτε προσπαθεῖ νὰ λαμβάνῃ
μεγάλαν χρηματοδότησιν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον ἔχει ἀδι-
άθετον εἰς χεῖράς τῆς εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν
ἔργων μέχρι Μαΐου. Δὲν εἶπα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὧσων τῶν
ἔργων, διότι δὲν ἔχομεν ἐξασφαλισμένην τὴν χρηματοδότησιν,
μόνον προβλέψεις ἔχομεν.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. Σὰς εἶπον ὅτι μέχρι τέλους Μαΐου
θὰ λειτουργήσουν τὰ μηχανήματα, ἀλλὰ τί θ' ἀπογίνουσι τὰ
λοιπὰ συναφῆ καὶ συντηρημένα ἔργα; Ἰδοὺ εἰς ποῖον ση-
μεῖον προβάσθῃ ν' ἀπαντήσετε.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἡ ἐπερώτησίς μου ἀφορᾷ τὴν Κυβερ-
νήσιν. Πρόκειται διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐλαίου. Εἶναι ζήτημα
ἐκτάκτως σοδραχὸν καὶ ἀνεγνωρίσκειν πάντες τὴν ἀνάγκην
τῆς προστασίας του. Τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην ἀνεγνώρισε
πρωτίστως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ ὅποσον ἐξέπληνσε
σχέδιον πλήρες διὰ τοῦ ὅποιου συνιστάτο ἐπιτροπὴ προστα-
σίας τοῦ ἐλαίου διὰ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ πλεονάσματος
πρὸς ἐξαγωγήν. Καὶ ἐγνεωστοποίησεν ἡ Κυβέρνησις πρὸς ὁ-
λοῦς τοὺς ὁργανισμοὺς ὅτι θὰ δοθῇ ἡ τιμὴ κατ' ἐλάχιστον
ἔριον 16 δραχμὰς κατ' ὄκταν. Ὅλοι, κύριοι, ἐχειροκροτήσαμεν
διὰ τὸ μέτρον. Δυστυχῶς ἡ ἀναγγελία τοῦ σχεδίου ἐπέφερε
μεγάλαν ζημίαν. Οἱ χωρικοὶ ἐκράτησαν τὸ λάδι των καὶ αἱ
τιμαὶ ὑψώθησαν. Εὐρέθησαν ὅμως πρὸ παλίδος τῆς Κυβερ-
νήσεως. Καὶ κατόπιν αἱ τιμαὶ ἐκατρακύλησαν. Ἀπὸ τότε ἤρ-
χισεν ἡ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως διὰ σειρὰς μέτρων
καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἦτο τὸ Ν. Δ. τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ
1931 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς». Διὰ
τοῦ διατάγματος τούτου διηρέθησαν τὰ ἑλληνικὰ ἔλαια εἰς
εὐνοούμενα καὶ καταδικαζόμενα, εἰς ὅρους δὲ τῶν δευτέρων καὶ
ὑπὲρ τῶν πρώτων ἐπεβλήθη προστατευτικὸς δασμὸς δύναμι
τοῦ ὅποιου εἰς τὰ καταδικαζόμενα, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ ἔ-
λαια ὧσων τῶν νήσων, ἀπεκλείσθη ἐντελὸς ἡ ἀγορὰ τοῦ ἐ-
σωτερικοῦ, ἐνεκα τοῦ ὅποιου ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ πώλησις τοῦ
ἐλαίου αὐτοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καθίσταται ἀδύνατος. Τοῦτο
ὕψηρε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνίσου φορολογίας κατὰ τὴν ἐ-
ποίησιν τὰ μὲν ἔλαια τῆς Μυτιλήνης πληρώνουν 22 ο/ο ἐπὶ τῆς
ἀκαθάρστου ἀξίας, τῆς Κερκύρας 34 ο/ο, τοῦ Ρεθύμνου 34 ο/ο
τῶν Καλαμῶν 11, 2 ο/ο. Τοιοῦτοτρόπως ἐκλήθησαν ὅλα αἱ
νήσοι νὰ ὑποστοῦν τὸ βάρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πολιτικῆς
προστασίας ὧσων τῶν ἐλαίων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅμως τὸ ἔ-
λαιον τῶν νήσων ἔπρεπε νὰ προστατευθῇ καὶ αὐτὸ ὡς ἔ-
λαιον ἑλληνικόν καὶ διότι αἱ νήσοι δὲν ἔχουν ἄλλο προτὸν
καὶ ἔχουν ἐξῶθεν μεγαλότερα καὶ ὑψίστανται μεγαλότεραν
φορολογίαν. Συνέπεια τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν νήσων εἶναι ὅτι
τὰ ἔλαια τῶν προσφερόμενα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταφερ-
θοῦν, καὶ μόνον ὅταν θὰ πωληθῶν τὰ ἔλαια τῆς λοιπῆς Ἑλ-
λάδος εἶναι δυνατόν νὰ εὗρουν κατανάλωσιν εἰς τὸ ἐσωτε-
ρικόν.

Ἀναφέρει ἀκολούθως διαφόρους πληροφορίας δημοσιευθε-
σας εἰς ἐφημερίδα τῆς Λευκάδος περὶ τῆς θλιβερᾶς καταστά-

σεως εἰς τὴν εὐρέθησαν οἱ χωρικοὶ, οἱ ὅποιοι κατήλθον εἰς τὴν
πόλιν μὲ φορτία ἔλαιου χωρὶς νὰ δυνήθουν νὰ τὰ πωλήσουν.
Ἡ διατίμησις ἀφ' ἑτέρου λέγει διὰ τὰς ἀγοράς τοῦ ἐλαίου συ-
στηματικῶς παραβιάζεται ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ τῶν ἐλαιοπα-
ραγωγῶν καὶ εἰς τοῦτο συντελεῖ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὅποια
δίδει τὸ βραβεῖον ἐξαγωγῆς εἰς τοὺς μειοδοτοῦντας ἐμπόρους.
Ὅρίζεται ἐπίσης παραδόξως τιμὴ ἀγορᾶς διὰ τὰ εὐνοούμενα
ἔλαια 16 δραχμὰς, καὶ διὰ τὰ καταδικαζόμενα ἔλαια τῶν νή-
σων τὰ ὅποια φέρουν ὁλόκληρον τὸ βάρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῆς πολιτικῆς προστασίας τοῦ ἐλαίου δραχμὰς 14,50. Ἡ ἀδι-
κία αὕτη δὲν ἔχει καμμίαν δικαιολογίαν καὶ διαμαρτύρομαι
διὰ τὴν ἀδικίαν ταύτην.

Καὶ προβλέπονται μέτρα ἐξαγωγῆς τοῦ ἐλαίου εἰς τὸ ἐξω-
τερικόν ἀπολύτως ἀνεπαρκῆ, καὶ λόγῳ τῶν ἐπιζομένων πο-
σοτήτων, αἵτινες εἶναι μικραὶ καὶ διότι οὐδεμία προθεσμία
ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων αὐτῶν τίθεται. Ἐρωτῶ λοιπὸν τὴν
Κυβέρνησιν, τί μέτρα πρόκειται νὰ λάβῃ διὰ ν' ἀνοίξῃ ἡ ἀγο-
ρὰ τοῦ ἐλαίου ἐκεῖ ποῦ ἀπεκλείσθησαν ταῦτα. Πῶς θὰ κατα-
στῇ ἐπίσης δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατιμήσεων, αἱ ὅποια
δὲν ἐφηρμόσθησαν μέχρι τοῦδε;

Εἰς ὁ σημεῖον, συνεχίζω, δυσάρεστον περιτλήθον τὰ πράγ-
ματα θὰ πρότεινον νὰ γίνουσι τὰ ἑξῆς. Πρέπει πρῶτον ἀν-
δὲν καταργηθῇ, τοῦλάχιστον νὰ ἐλαφρυνθῇ ὁ φόρος, τιθεμένου
ὅμως ἐκ παραλλήλου καὶ φόρου ἐπὶ τῶν μεταφερομένων
ἐλαίων διὰ λόγους φορολογικῆς ἰσότητος. Γνωρίζω ὅτι μὲ
τὴν φορολογίαν αὐτὴν θὰ γίνουσι καταχρήσεις, ἀλλὰ πρῶτον
μὲν διὰ ταύτης θὰ μετριασθῇ ἡ φορολογικὴ ἀνισότης, δεύτε-
ρον δὲ δι' ἐλαχίστων εἰσπρακτορικῶν ὁργάνων εἰς τὸν Ἰσθμὸν
τοῦ Κόρινθου καὶ εἰς τὸν Εὐβριον τῆς Χαλκίδος, δύναται νὰ
τῆς Κορίνθου καὶ εἰς τὸν Εὐβριον τῆς Χαλκίδος, δύναται νὰ
ἐπιτευχθῇ κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐισπραξις τοῦ φόρου. Ἀλλὰ
πλήν τούτου πρέπει νὰ καταργηθῇ ὁ ἐπιπρόσθετος περυσινὸς
φόρος 50 ο/ο ἡ διατήρησις τοῦ ὅποιου μετὰ τὸ σύστημα
τῶν πρὶν εἶναι ἀδικαιολόγητος, ἀφοῦ τὸ Κράτος ὑφίσταται
τὴν διαφορὰν τῶν τιμῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.
Ἡ διατήρησις τοῦ φόρου αὐτοῦ καταλήγει νὰ πληρῶσιν τὸν παρ-
αγωγόν. Ὡς πρὸς τὸ, σοδραχὸν τῆς διατιμῆσεως προτείνω τὴν
ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς, διότι ταύτης γενομένης ἡ διατι-
μῆσις περιττεῖται. Ἐξ ἄλλου ἡ ποσότης τῶν 8.000.000 ὁκλίων
εἶναι προφανὲς ὅτι εἶναι μικρά.

Κ. Σίμος. Τὴν ὑπολογίσαιμεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου
τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δὲν γίνεται καμμία ζημία, ἀν δὲν
αὐξήσωμεν τὸ ποσόν, τὸ ὅποσον ἐξυπακούεται ὅτι ἐν ἀνάγκῃ
θὰ τὸ πάρωμεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πρέπει ὅμως νὰ μελε-
τήσωμε, καὶ τὸ ἀντίκρουσμα τῆς ζημίας.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐχει ὑπολογισθῇ, θὰ ἔχῃτε δὲ ἄλλως
τε καὶ ἄλλο ἀντίκρουσμα ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν
μεταφερομένων. Ἐπίσης προτείνω νὰ ὁρισθῶν χρονικὰ ἔρια
συντομώτερα διὰ τὴν ἀγοράν καὶ ἐξαγωγήν, διότι ἄλ' ὡς τὰ
μέτρα θὰ καταλήξουν νὰ ὠφελήσουν μόνον τοὺς ἐμπόρους,
ἐάν δὲ ἐφαρμόσῃτε τὸ σύστημα τῶν πρὶν δὲν χρειάζεται ὅτι
μοπρασία, τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἡ διατίμησις πρέπει
νὰ εἶναι ἴση.

Δ. Κορεβίνος. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον νὰ προτι-
μῶνται περισσότερον τὰ τῆς Πελοποννήσου.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Μὰ ὅσας προτάσεις κάμνω πρέπει νὰ
κρίνητε τ' ἀποτελέσματά των συνεδουασμένα καὶ ἔχει μεμο-
νομένη. Ἡ τιμὴ ἀφ' ἑτέρου τῶν 14 1)2 δραχμῶν τὰ λάδια
νομίμως. Ἡ τιμὴ ἀφ' ἑτέρου τῶν 14 1)2 δραχμῶν τὰ λάδια
καλὰ ἐλάχιστα τὰ ὠφελεῖ. Ἐάν σήμερον, τονίξει, αἱ παρα-
γωγὰ ἦτο δυνατόν νὰ πάρουν τὸ συνάλλαγμα των ἔχει διὰ
τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ ἐχρειάζοντο πρὶν οὔτε τί-
ποτε ἄλλο. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ δὲν ἔστιν ἐν γένει δὲν τὸ
προτείνω, προτείνω μόνον νὰ γίνῃ ἡ τιμὴ ἀπὸ 14 1)2—16.
Ἐάν, ἐπιλέγει, δὲν λάβῃτε σήμερον αὐτὰ τὰ μέτρα ποῦ προ-
τείνω κατ' ἀνάγκην τὰ ληφθέντα μέτρα, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν

ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως, θὰ καταλήξουν ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων καὶ
οὐχὶ ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ἐάν ὁ ἀ-
ξιοτιμὸς βουλευτὴς Κερκύρας ἀνῆρχετο εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ
εἴπῃ ὅτι ὁ νόμος τῶν ὀπείων ἐκάματε περὶ προστασίας τοῦ
ἐλαίου ἔως τῶς δὲν ἐλειτούργησεν ἐπιτυχῶς, θὰ ἀνεγνώριζον
ὅτι δικαία εἶνε ἡ κατηγορία αὕτη. Γνωρίζω ὅμως ὅτι τοιαύ-
της ἐπιβόλῃς μέτρα, τὸ πρῶτον λαμβανόμενα, ἀδύνατον εἶναι
νὰ ἐπιτύχουν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, τόσο μάλλον καθό-
σον τὸ μέτρον εἶχε μελετηθῇ καλύτερον ὅταν τὸ πρῶ-
τον ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν. Διότι δὲν ἐστηρίχθημεν
εἰς τὴν διατίμησιν ἀπλῶς, διὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ὑ-
ψώσιν τῶν τιμῶν, ἀλλὰ κατηρτίσαμεν ἕνα ὁργανισμόν, ὁ ὅ-
ποιος ἦτο ἔτοιμος νὰ ἀγοράζῃ καθεὶ ποσὸν προσφερόμενον ἐ-
λαίου εἰς τὰς τιμὰς ποῦ ἡθέλομεν ὁρίσει ἡμεῖς. Γνωρίζω ὅκ. Βου-
λευτῆς Κερκύρας ὅτι τὸ πρῶτον αὐτὸ νομοσχέδιον δὲν τὸ ἐ-
ψηφίσαιμε διότι αἱ περιστάσεις κατέστησαν ἀδύνατον εἰς τὴν
Ἑθνηκὴν Τράπεζαν νὰ χρηματοδοτήσῃ τὸν ὁργανισμόν καὶ
διότι ὑπῆρχε μία δυσφορία εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ
τὴν ἔξω τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐντὸς αὐτῆς, λόγῳ τῆς δημοσυρ-
γίας ἐνὸς πάλιν ὁργανισμοῦ μὲ πολλὴ προσωπικόν. Δι' αὐτὸ ἐ-
προσπαθήσαμεν νὰ ἐφεύρωμεν διάφορα ἄλλα μέσα, μὲ τὰ ὅ-
ποια ἡλπίσαμεν ὅτι θὰ ἐφθάναιμε εἰς ἀποτέλεσμα. Πρέπει
μάλιστα νὰ σὰς εἴπω ὅτι ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια
δὲν ἐπέτυχον ἔως τῶρα ἀπολύτως, εἶναι ἐκεῖνος ὁ
ὅποιος ὠμίλησεν ἀπὸ τοῦ θήματος τούτου. Δὲν εἶναι ἀ-
κριβὲς ὅτι ἡ ψήφισις τοῦ μέτρου ἐδλάψε τοὺς παραγωγούς, ἱ-
σως ἐδυσχέρανε τὴν πώλησιν τῶν ἐλαίων εἰς πολλὰ
μέρη, ἀλλὰ δὲν ἐδλάψε τοὺς παραγωγούς καὶ μάλλον συνετέ-
λεσαν εἰς τὴν ὑψώσιν τῶν τιμῶν, αἱ ὅποια θὰ ἐδίδοντο
εἰς τὴν ἀρχὴν ἰδίως τῆς ἐσοδείας ἀνευ τῆς λήψεως
τοῦ μέτρου τούτου. Καὶ μόνον ἡ βεβαίωσις τοῦ κ.
βουλευτοῦ Κερκύρας ὅτι τελευταῖον τὰ λάδια ὑψώθησαν
εἰς τὸ ἐξωτερικόν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ
παρέμβασίς μας ἡ νομοθετικὴ ἡ γνάγκασε τοὺς παραγωγούς
νὰ κρατήσουν τὰ λάδια, διότι δὲν ἤμπορούσαν νὰ
τὰ πωλήσουν. Αὐτὰ ποῦ βεβαιώνει μοῦ δίδει τὸ
δικαίωμα νὰ σὰς εἴπω ὅτι δὲν ἐξημίωσε τὸ μέτρον
αὐτὸ, ἀλλ' ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποσον κυρίως δὲν θὰ συμφω-
νήσωμεν εἶναι ὅτι ὁ κ. Ζαβιτζιάνος πιστεύει ὅτι ἡ φορολο-
γία τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν πατρίδα του, εἰς τὴν Μυτιλήνην, τὴν
Λευκάδα καὶ τὴν Μάνην εἶναι ἀνωτέρα παρὰ εἰς τὴν λοιπὴν
Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι αὐτὸ ἀκριβές, εἶναι τόσον ὀλίγον ἀκριβές,
ὅσον ὀλίγον ἀκριβές εἶναι τὸ λεγόμενον ἀπὸ τοὺς ἐλαιοπαρ-
αγωγούς τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ὅτι ἐκεῖνοι ὑποβάλλοντο εἰς
βαρυτέραν φορολογίαν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς τῶν νήσων. Αὐτὸ
δὲν εἶναι ἀκριβές.

Ἐπάρχει διαφορὰ τῆς φορολογίας ἔνεκα τῆς ὁποίας οἱ
μὲν ἐλαιοπαραγωγαὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ οἱ πτωχό-
τεροι ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν παράγουν παρὰ τὰ λάδι
ποῦ τοὺς χρειάζεται διὰ προσωπικὴν κατανάλωσιν, περνοῦν
ἀπὸ τὰ χωριά τους καὶ πληρώνουν τὴν δεκάτην, ἐνῷ εἰς τὰ ἱ-
δικὰ μας νησιά ὅχι μόνον ὁ ἐλαιοπαραγωγὸς ὁ παράγων τὸ
λάδι διὰ τὴν οἰκογένειάν του εἶναι ἀπηλλαγμένος παντὸς
φόρου, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν νησιῶν τρῶνε τὰ λά-
δια τους ἀπηλλαγμένα ἀπὸ τὴν φορολογίαν. Ὡρα εἰναι μὲ ἐρω-
τήσετε νὰ ἐξακριβώσω, ποῖος πληρώνει περισσότερον ἢ ὅλι-
γώτερον, δὲν δύναμαι νὰ σὰς ἀπαντήσω. Νομίζω ὅμως, τοῦλά-
χιστον ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν μου, ὅτι ἡ φορολογία εἶναι περί-
που ἴση.

Γ. Κουνδουρος. Εἰς τὴν Κρήτην εἶναι βαρυτέρα, εἶναι δια-
φορετικὰ αἱ πληροφορίες τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Σητείας, τὰς ὁποίας ἐνεχείρησα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν
πρὸ ὀλίγου, ἐστάλησαν δὲ χθὲς εἰς τὸν Γερουσιαστὴν κ. Κατα-
πότην καὶ ἐμέ. Κατ' αὐτάς τὰς πληροφορίες, τὰ λάδια Γυθείου
καὶ ἐν γένει τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, φορολογοῦνται πολὺ
ἐλαφρότερον ἀπὸ τὰ φορολογοῦνται ἄλλου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Είναι το αιώνιον ζήτημα, το όποιον αναφέρεται εις την αΐουσαν αυτήν. Εκ της Παλαιάς Ελλάδος ισχυρίζονται, ότι φορολογούνται βαρύτερον. Σας προτείνω να καταρτίσωμεν μία Κοινοβουλευτικήν Ἐπιτροπήν, ἥ ποία νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ μᾶς βγάλῃ, εἰς τὸ φανερό, τὸ τί τρέχει, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποθετῇ, ὅτι ἐγὼ ἔχω τίποτε προσωπικὸν μὲ τὴν Κρήτην, μὲ τὴν Κέρκυραν, καὶ δὲν ἔχω καμμίαν ἄρεσιν.

Γ Παπαφλέσσας. Ἡμεῖς ἐζητήσαμεν νὰ ὑπαχθῶμεν εἰς τὴν αὐτὴν βαρυστάτην φορολογίαν, εἰς τὴν ἐποίαν ὑπάγεται καὶ ἡ Κρήτη καὶ ἡ Κέρκυρα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριε Παπαγιάννη, θα ήμην εὐτυχής εάν ἡ δῆλωση αὐτὴ ἐγένετο ἀπὸ τοὺς παραγω- γοὺς τῶν νήτων οἱ καὶ ἐκείνοι εἶναι πρόθυμοι νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν ἰδίαν φορολογίαν.

Ι. Κούνδουρος. Είμεθα καὶ ἡμεῖς, κ. Πρόεδρε, σύμφωνα με τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκείνου ἡμετέρας ἐπιτροπῆς. Ὁ ἐμπειρὴς Σύλλογος Σητείας ἀποτελεῖται ἀπὸ σοβαρῶτα πρόσωπα καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἀπαρτὴν τὴν ὅποιαν σὰς εἶπα, ὅτι τὰ λάδια τῆς Κρήτης φορολογουμένα βαρύτερον. Ἡμεῖς εἰς τὰς πληροφωρίας αὐτὰς στηριζόμεθα. Ὁ παρὼν ἄλλως τε Γερουσιαστὴς κ. Καταπότης, ἐνισχύει τὰς πληροφωρίας αὐτὰς, προσθέτων, ὅτι ἡ—6 δραχ. εἶναι βαρύτερα ἢ φορολογία

Ε Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ ἀπαντῶ εἰς τὸν κ. Παπαφλέσσαν.

Γ.Κούνδουρος. Δεν τὸ λέγομεν ἀπὸ κακότητα πρὸς τὰς ἄλλας περιφέρειας. Θέλομεν ἀπλῶς νὰ βελτιωθοῦν αἱ ἔροι τοῦ ἐλαίου Κρήτης.

Ε.Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Ἐγὼ ἀπὸ νῦν εἰς τὸν κ. Παπαρλέσαν, καὶ λυποῦμαι, ὅτι ἀπὸ ἐκείνου τὸ μέρος ἔρχεται ἡ πρότασις νὰ ἐξισωθοῦν μὲ τὴν φορολογίαν τῆς Κρήτης, διότι τὸ δυστύχημα δὲν εἶναι αὐτὸ, διότι εἰς τὴν Νέαν Ἑλλάδα τὸ πιάνουν κατὰ τὴν ἑξαγωγὴν, ἐνῷ εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν μόνον κατὰ τὴν μεταφορὰν τὴν φορολογίαν, ἢ μὰς διαρπύξῃ ἡ φορολογία. Δι' αὐτὸ ἠρώτησα στραφεῖς πρὸς τοὺς Κρήτας Βουλευτάς καὶ τῆς Μυτιλήνης καὶ τοὺς τῆς Κερκύρας, καὶ τοὺς εἶπα. Εἰσθε τοῦ λόγου σας διατεθειμένοι νὰ ἐφαρμόσῃτε εἰς τὸν τόπον σας τὴν ἰδίαν φορολογίαν, ἢ ἀποκαύπῃται εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα; Καὶ ὁ κ. Κούνδουρος, εἶπε γαί, διότι ἢ θηγκάξεται νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι δὲν ἢ τὸ δέδεχτο ὁ τόπος μας. Ὁ ἄλλος εὐκολώτερον νὰ ἐξεγερθῇ εἰς μίαν στάσιν παρὰ νὰ δεχθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς δεκάτης.

Ι. Κούνδουρος. 7—8 δραχμῆς πληρώνει τὸ λάδι τὸ Κρητικὸ μεταφερόμενον εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐνῶν ἐκ τῆς ἀλλῆς Ἑλλάδος ἀσφκλῶς δὲν πληρώνεται τοιοῦτον ποσόν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἀπαντῶ τὰ ἐξῆς: Εἶμαι πρόθυμος νὰ χάω μίαν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ σὰς λέγω, ὅτι αἱ ἀρμοδίαι ὑπηρεσίαι ἀρνοῦνται αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν Κρητῶν ὅσον καὶ τῶν ἄλλων νήσων ὅτι ἐπιβαρύνονται μὲ περισσοτέραν φορολογίαν. Ἀλλ' ἀπαντῶ ὅτι μόνον, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ δεχθῶν σὶ νησιῶται, τότε θὰ ἔλειπε αὐτὸ τὸ παράπονον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλώ να εκδοθή ή απόφασις της Βουλής ότι συνεπεία αιτήσεως του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως συγκροτείται ειδική Έπιτροπή, ή οποία να εξετάσῃ τὰς διαφόρους φορολογίας τοῦ ελαίου εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ εἴπῃ κατὰ πόσον δύναται νὰ γίνῃ μετὰ φορολογία ἐξισώσις.

Ι. Κούνδουρος. Ἡ Ἑγπηρεσία ἀναγνώριζει· ὅτι τὸ λάδι στοχάζεται εἰς τὸν Πειραιᾶ 3½ ὥραχ. τὴν ὁκτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Εύτυχος θ' ει ὁ ὑπολογισμοὶ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ σημείον αὐτὸ εἶναι ἀνακριβεῖς, διότι ἄλλως ἢ ἔπρεπε νὰ πᾶμε ν' αὐτοκτονήσωμεν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν νήσων. Ἐγὼ λέγω θ' ἐὰν ἐξασφαλίζεται εἰς τὸν παραγωγὸν τῶν νήσων τιμὴ 24.50 δραχ. πράγματι αὐτοὶ ἢ εἰχον, δὲν

λέγω εὐμάρειαν μεγάλην, ἀλλὰ θὰ μπορούσαν νὰ ζήσουν καὶ νὰ μὴ κατανοῦν ὅπως κλίνουσι σήμερον νὰ κέδουν τὰς ἐλπίσιν των καὶ νὰ τὰς πωλοῦν ὡς κούτσουρα.

Δέν είναι λοιπόν άκριβης ὁ ἰσχυρισμός τοῦ κ. δουλευτοῦ Κερκύρας ὅτι τὰ ἔλαια εἶναι εὐνοούμενα καί καταδικωμένα. Τίποτε προσωπικά δέν ἔχω μέ τὰ λάδια τῶν γηγενῶν. Διὰ τοῦτα καί ὅταν κατέληξε νά μάς εἴπῃ, ποῖα εἶναι τὰ μέτρα, τὰ ὅποια συνιστᾷ, τὸ πρῶτον, εἶπε, νά ἐπιβληθῇ φορολογία καί εἰς τὸ ἄλλο, ἔλαιον τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος. Δέν εἶναι δυνατόν νά δεχθῶμεν τὴν πρότασιν αὐτήν, διότι τὰ ἔλαια τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος πληροῦν τὸν φόρον τῆς δεκάτης μέσα εἰς τὰ ἔλαια τριεῖς καί ἡ ἰδική μας φορολογία τῆς μεταφοράς ἐτέθη διὰ νά ἀντιστοιχίσῃ πρὸς τὸν φόρον τῆς δεκάτης, τὸν ὅποιον ἡ ἐπιλήρωνον.

Καὶ δὲν θὰ ἦτο εὐκολον καὶ δυνατόν νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως λάδια παραγόμενα εἰς τὰς νήσους, πρὸν δὲν ἐπληρώσων τὸν φόρον τῆς δεκάτης, νὰ ἔρχωνται νὰ ἀνταγωνίζωνται εἰς τὴν παλαιὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ λάδια τῆς, πρὸ ἐπληρώσαν τὴν δεκάτην. Τὸ πρᾶγμα εἶναι σαφές. Τώρα ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας παρεπονέθη, ἐπίσης, διότι πέρυσιν ὅταν ἐδέχθημεν νὰ ἀφισωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐλευθέρα ἐκ τοῦ φόρου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἐξαγωγικὸς ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ὁ ἀντικαθίστων τὸν ἔγγειον φόρον, ἐπίσης κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰσπραττόμενος, τὴν ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, εἶπεν ὅτι ἐνταῦθεν θὰ ὑπάρξῃ μεγάλη ζημία καὶ εἰπομεν πρὸς ἀναπλήρωσιν νὰ αὐξήθῃ κατὰ 50 τοὶς ἑκατὸν ἡ φορολογία τῆς μεταφορᾶς. Μοῦ ἐδόθη ἡ πληροφορία κ. Βουλευτὰ ὅτι κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος ἀπ' αὐτὴν τὴν διαφοράν ἐξημιώθη τὸ Κράτος 4 ἑκατομμύρια δραχμᾶς κατὰ δὲ τὸ δεύτερον φελλήθη δύο ἑκατομμύρια. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ ὑπερλήματος τοῦ Δημόσιου Μὴ σύστασις ἁξία προσοχῆς εἶναι ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς ἀγορᾶς, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ βραδύως φηγήσθῃ τὸ μέτρον καὶ δοκιμαστικὸν ἦτο καὶ πηγαίνονμεν γὰρ σιγὰ νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὴν τὴν κατάσταση, καὶ ἐπομένως βραδέως καθωρθώσαμεν νὰ παρουσιάσωμεν ἀγοραστὴν, διότι γνωρίζετε ὅτι οἱ παρουσιαζόμενοι ὅρα εἶναι διὰ τὸ λάδι τῆς Κερκύρας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἔτους ὅμως ἡ πολιτικὴ μας συνίσταται εἰς τοῦτο. Θὰ γίνεταί ἀπὸ τὸν Σχετμόριον ὑπαθέτω μία, δὴ ὅπως τῶν παραγωγῶν, τὴ λάδι ἔχουν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνον, ἐπὶ ἡ βάσει τῶν δηλώσεων αὐτῶν ἐξακριβουμένων ἁρμοδίως θὰ προσαῖνῃ ἡ ἀγροτικὴ τράπεζα καὶ ὁ ὀργανισμὸς Κερκύρας κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐλαικονομικοῦ ἔτους εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ποσότητος τῶν 8 ἑκατομμυρίων ὀκάδων. (καὶ θὰ εἶπω κατωτέρω νὰ εἶναι 8 — 12) θὰ ἀγοράζῃ δὲ ἀπὸ ἑκάστον τῶν παραγωγῶν ἀνάλογον ποσότητι πρὸς τὴν παραγωγὴν. Κατ' αὐτὸν τρόπον τοῦλάχιστον θὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν τιμὴν τῶν 14 δραχμ. δι' ὅλους μέχρις ἐνδὸς ὁρισμένου ποσού.

Ι. Κούνδουρος. "Όλην τήν υπόθεσιν τοῦ ἐλαίου τήν σώζει τὸ πρῶτον γεγονέν τῆς ἀπειθείας ἀγορᾶς ἀπὸ τὸν παρaxywγόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). «Ο κ. Ζαβιτζιάνος λέγει: ότι 8 εκατομμύρια είναι λίγα, επί τη βάση των στοιχείων που α τὸ ποσὸν εἶναι ἀρκετὸν. Ὡς ὅμως κατόπιν κριθῇ αὐξη-
νὸν τὸ αὐξήσιμην, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως
ἡ εἰσφορά. Γνωρίζομεν ὅτι εἶναι δύσκολον σήμερον νὰ
δράκωμεν ἐπιδράρουναι τὸν Δημοσίον. Οὐκ Ζαβιτζιάνος ὁλ-
πρὶν κατέλλη τοῦ βήματος διατύπωσε μίαν κατηγορίαν
ποία καὶ ὁ ἴδιος γνωρίζει, ὅτι εἶναι ἀύστατος, εἶπεν ὅτι
μέτρον ταῖνον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἐλαιοπα-
γωγῶν κατήντησε νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπό-
δων. Τοῦτο εἶναι ἀύστατον, διότι ὅταν ἐνηργήσαμεν τὸν δια-
μοισμὸν καὶ ἐξηκριθώμεν ὅτι οἱ προσελθόντες εἰς αὐτὸν
ἐμποροὶ ἔχοντες ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ποσότητας
τοῦ ἡκυρώσαμεν τὸν διαμοισμὸν δι' ἑλούς καὶ τὸν ἐπικυ-
ρωσαμεν μόνον διὰ τὴν Κέρκυραν ὅπου ὑπῆρχεν ὁ αὐτόνομος
κλισμός. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως...

Γ. Ζαβιτζιάνος. Σεις επιδιώχετε την πολιτική σας ή α δεν ήμπορεί να περιοριστή εις τὸ ζήτημα τῆς ἀγοράς.

Όταν ο παραγωγός δεν μπορεί να τα πείσει, ο έμπορος θα αγοράσει κάτω της διατιμήςσεως, ο έμπορος εμπορεύεται επί 70 εκατομμυρίων οκτώδων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). "Όλοι οι δυνάμενοι νά έχω-
σιν ἑγχυρον γνώμην μελετήσαντες τὸ μέτρον ἐστηρίχτησαν
εἰς τὴν ἐξαγωγήν 8 ἑκατομμυρίων ἀκᾶδων. Ἐάν ἀποδεχθῶ-
μεν τὸ ποσὺν τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκές, δυνάμεθα νά τὸ ὑψώσω-
μεν ἄλλᾳ τότε θὰ ὑψώσωμεν καὶ τὴν ἐισφοράν, διότι δέν εἶ-
μιν δυνατόν νά ἀξιώσωμεν ἀπὸ τῶν ἄλλων κόσμων ἐκτὸς τῆς
ἀκριβεῖας, τὴν ποσὴν θὰ ἐπιβάλλωμεν εἰς τὴν κατανάλωσιν
τοῦ ἐλαίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν, νά ὑπο-
χρεώσωμεν αὐτὸν καὶ διὰ φορολογίας νά πληρύνῃ μεγάλῃν
τιμὴν. Τοῦτο θὰ ἦτο ἐντελὲς κατὰχρησὶς τῆς νομοθετικῆς
ἐξουσίας καὶ τῆς καταχρήσεως αὐτῆς δὲν ἵμπορεῖ νά γίνῃ
ὕπατις τοιαύτησιν ἡ παρούσα Κυβέρνησις.

I. Κούνδουρος. Ὑπάρχουν δύο τάξεις ἐμπόρων, εκεί-
νοι οἵτινες εἶχον προπωλήσει, δηλ. ἀνελάμβανον νὰ ἐξαγά-
γουν ἔλαιον καὶ δὲν τὸ εἶχον εἰς τὰς ἀποθήκας των καὶ ἐκεί-
νοι οἵτινες ἀνέλαβον νὰ ἐξαγάγουν ἔλαιον, τὸ ὁποῖον εἶχαν
ἤδη εἰς τὰς ἀποθήκας των καὶ θὰ τὸ ἐξήγγων, χωρὶς νὰ τὰ αὔ-
γοράσουν ἀπὸ τοὺς παραγωγούς, ὅ χ., Κοθρῆς π.χ. καὶ ἄλλοι.
Τινὲς ἔμποροι τοῦ νομοῦ, γνωρίζω καλῶς, ὅτι δὲν εἶχον εἰς
τὰς ἀποθήκας των τὰς ποσότητας ποὺ ἀνέλαβον νὰ ἐξαγά-
γουν καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἐκέρδιζον μόνον αὐτοί, ἀλλὰ θὰ
ἐκέρδιζον καὶ οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἡγόραζαν
τὰς ποσότητας αὐτάς. Ἐπίσης ὑπάρχουν ἔμποροὶ εἰς τοὺς
ὁποίους ἐκουνοποιήθησαν πρὸ τῆς ἀκυρώσεως τὰ πρακτικὰ
τῆς μειοδοσίας, οὕτως ὥστε πολλοὶ εὐλόγως προσέδωκαν εἰς
προπωλήσεις ἐν τῇ ἐξωτερικῇ καὶ ἴδη εἶναι ἐκτεθειμένοι
ἐν ἀκυρωθῇ ἢ δημοπρασίᾳ ὡς πρὸς αὐτούς. Νομίζω ὅτι πρέ-
πει νὰ ληφθῇ εἰδικὴ πρόνοια, διότι ὑπάρχει σαφὴς προσβολή,
κεκτημένον δικαίωματος καὶ τὸ δημόσιον θὰ ἐκτεθῇ εἰς εὐθύ-
νην ἀποζημιώσεων.

A. Závras (Υπουργός Αεροπορίας). Αυτό το ζήτημα, κ. Κουνδούρης, εξετάζεται εις τὸ Ὑπουργεῖον καὶ μόλις ἀποδεχθῇ ὅτι πράγματι εἶχον προπωλήσει, δίδει τοὺς ἐκαιροποιήθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς μεθοδοῦς, ἢ ἀληθῶς ἡ σχετικῇ μέρην.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Είναι, λέγει, βέβαιον καὶ ἐξηκριωμένον ὅτι ἡ παραγωγή εἶναι περισσότερα ὅχι εἰς τὰς νήσους, ἀλλὰ εἰς τὰ ἄλλα μέρη.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ κατ' ἐκτακτὴν κα-

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐνῷ λοιπὸν εἶναι μεγαλύτερα παρὰ

γωγὴ εἰς τὰ ἄλλα μέρη δὲν ἀναλογεῖν ὅμως καὶ αἱ εἰσπρα-
ξαὶ τῶν φόρων. Βέβαια προτιμᾶτε τὴν ἐπὶ τῶν τελωνείων
φορολογίαν, διότι εἶναι ἑμπροσθεν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον μάλιστα ἐπε-
λθῇτε τὸ πρόσθετος φόρος 50 ο) εἶναι προφανές ὅτι δὲν δύνα-
ται νὰ γίνει ἕως ἐπὶ τὴν κορολορικὴν ἰσότητος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός): τὸ ἔλαϊον τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος πλὴν τῶν νῦν πωρουμένων φορολογεῖται μὲ τὴν δεκάτην καὶ διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς φορολογίας δὲν δύναται νὰ ἐξαφάνῃ ὅλην τὴν κερκίδα τῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει παρακάτω ἀπὸ αὐτὴ τὰ ζήτηματα νὰ ἐξετασθοῦν εἰς τὴν Ὑπετροπὴν, ἢ ὅπως νὰ συμπεριλάβῃ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους τῶν παρχαγῶν καὶ τῶν μερῶν.

Μετ' ὃ ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ καὶ ἡ Βουλὴ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν πρόεδρον ὅπως καταρτίσῃ ἐιδικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ μελετήσῃ καὶ θὰ προτείνῃ τὸν τρόπον τῆς ἐξισώσεως τῆς φορολογίας τοῦ ἐλλείνου καὶ ἑλλείνου εἰν χωρὶν.

Προκειμένου είτε να συζητηθεί ή επερώτησης του κ. Ζαβι-
τζίανου περί των μέτρων που ελήφθησαν ή θα ληφθούν διά-
 τούς σεισμοπληκτους των περιφερειών της Βορείου Ελλάδας
 των τόως Δήμων Αιγαίων και Κρήνων. Ο κ. Δ. Δίγκας
 (Γπουργός Συγκοινωνίας) δήλωσ ότι αι διαταχθείσαι παρό-
 του Γπου γείου της Συγκοινωνίας εργασίαι έχουν λήξει
 και άναμένεται ή συνετική έκθεσις.

Ο κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός) παρακαλεί να γίνουν ή ανακοινώσεις των ληφθέντων μέτρων και κατόπιν να συζητηθούν ή έπερωτήσεις.

Μεθ' ὃ ἡ ἐπερωτήσις ἀναβάλλεται διὰ τὴν προσεχῆ ἡμέραν ἐπερωτήσεων.

Ο κ. Ν. Μπακόπουλος ἀναπτύσσει ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὸν ἠλεκτροποιητισμὸν Μεγαλοπόλεως λέγει ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἔκπρεμει, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὅπερ ἐλέγχεται διὰ δύο παραβάσεις, πρῶτον διότι ἀναρμοδίως ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος καὶ δεύτερον, διότι ἐπιληφθὲν παρενόησε τοὺς κειμένους νόμους καὶ δὲν ἔδωσε τὴν προηγουσαν λύσιν. Πρωτῶν ἀναπτύσσει τὸ ἱστορικὸν τῆς συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ Μεγαλοπόλεως, ἣτις ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ 1930 Ἐκτοτε ὑπέβαλεν ὁ ἀνάδοχος τὰ σχέδια καὶ παρπεμπθήσαν ταῦτα εἰς τὸν Νομερηχανικὸν Ἀρχαῖας, ὅστις μετὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Μηχανικοῦ ἀπεράνθη ὅτι καὶ ὁ προτεινόμενος χώρος καὶ τὰ σχεδιαγράμματα ἦσαν ἀκατάλληλα, διότι ἐπρόκειτο περὶ προχείρον ἀλευρομύλον εἰς ὃν ἤθελε νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἠλεκτροποιητικὸν ὁ ἐργολάος. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐγνόησε διὰ διαταγῆς του εἰς αὐτὸν ὅτι δὲν ἐγκρίνει τὰ σχέδια καὶ τὸν χώρον καὶ παρήγγειλε νὰ σχέδια διὰ τὴν ἐξεύρεσιν νέου χώρου. Μετὰ τοῦτο ὅμως τινες δυνάμεις ἀόρατοι ἐπενέδισαν δὲν γνωρίζω καὶ ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 19466 τῆς 7ης Ἀπριλίου 1931 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας διὰ τὸν ἀνάδοχον, δι' ἧς τὸ Ὑπουργεῖον λέγει: ὅτι θὰ ἦτο διατεθειμένον νὰ δεχθῇ μείωσιν τοῦ χρόνου τῆς συμβάσεως διὰ ὃ ἔτη ἐντός τῆς πόλεως καὶ τὰ ἑτέρα δέκα ἔτη, νὰ γίνῃ νέον ἐργασάσιον ἔξω τῆς πόλεως. (Ἀναγινώσκει.)

«Όπως εξάγεται εκ του εγγράφου τούτου, έκτοτε ήρχισαν σημειούμεναι αι παρανομίαι του Έπουργείου, αι πρώτ η είναι, ή-διά του άνωτέρω εγγράφου παρανομία, έφόσον τό Έπουργείον έτροποποίησε την μεταξύ Κοινότητος και έργολάδου σύμβασιν. Όταν τό Κοινοτικόν Συμβούλιον έπληροφορήθη ή της διαταγής αυτής έπείσπευε νά διαμαρτυρηθή τηλεγραφικώς και νά δηλώσ η ότι δέν στέργει εις καμμίαν τροποποίησιν. Καί αι όργανώσις εξ άλλου διαμαρτυρήσαν, τό δέ Έπουργείον Συγκοινωνίας εξέδωκε την ύπ' αριθ. 30117 διαταγήν, δι' ής λέγει ότι ανακαλεί την πρώτην διά νά εξετασ η εκ νέου τό ζήτημα. Με άλλο νεώτερον έγγραφόν του τό Έπουργείον Συγκοινωνίας γνωρίζει ή αναδόχ η ότι δέν έγκρίνει την εγκατάστασιν έν ή άλευρομήλη, αλλά νά έφαρμοσθούν τά έν ή αρχικ η έγγραφα διαταχθέντα. Η Κοινότης υπέγραψε μετά τούτο νέαν σύμβασιν μέ τόν ανάδοχον δι' έργοστάσιον επί πέντε έτη έντός της πύλεως και δέκα έτη έξ η αυτής. Τό συμβούλιον υπεβλήθη εις τό Έπουργείον Συγκοινωνίας όπερ έως δέν τό ένέκρινε, διότι ίσχυρίσθη ότι τούτο έγένετο κατά περριμνησίαν του εγγράφου του. Η Κοινότης κατόπιν τούτου διά δύο πράξεών της, έκρίνευ έκπτώτων τόν έργολάδον και ή επέβαλε και πρόστιμον. Του αφήρησε δέ και την άδειαν της προσωρινής έκμεταλλεύσεως. Τό Έπουργείον όμως της Συγκοινωνίας δέν έγκρίνει τάς άνωτέρω πράξεις. Άποτέλεσμα είναι ότι τό Έπουργείον της Συγκοινωνίας ένήσκησεν άρμόδ όνητα την όποιαν δέν είχε, διότι αυτή άνήκεν εις τό Έπουργείον των Εσωτερικών, του Έπουργείου της Συγκοινωνίας όντος μόνον άρμόδιου διά τά τεχνικά ζητήματά τω εγκαταστάσιν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας φρονεῖ ὅτι δὲ
 ὑπάρχει σύμβασις, ὃ ἔργολάβος ἐξ ἄλλου περιφρονεῖ τὰ
 διαταγὰς αὐτάς. Ὑπάρχει σχετικῶς καὶ μία πράξις τοῦ Συμ-
 βουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ἣτις, ἐνῷ ἀναγνωρίζει τὰς ἀπό-
 φαις τοῦ ὑποστηρίζομεν, ἐν ταῦτοις καταλήγει γνωμοδοτοῦσα
 ὅτι δὲν πρέπει νὰ υποχρεωθῇ ὁ ἐργολάβος νὰ ἐκτελέσῃ τὰ
 υποχρεώσεις, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡμεῖς ζητοῦμεν
 πρῶτον νὰ περισρῶν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὴν
 ἰδικήν του ἀρμοδιότητα καὶ νὰ μὴ ὑπεσέρχεται εἰς τὴν ἀρμο-
 διότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπερ μάλιστα καὶ

έξέφρασε την εκπλήξιν του διά τοιαύτην ανάμειξιν, και δεύτερον ζητούμεν να εξασκήσῃ μόνον ὅσα δικαιώματα ἔχει ἐκ τῆς ἀρμοδιότητός του.

Δ. Δίγκας (Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δύο εἶνε, λέγει, τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θίγονται διὰ τῆς προκειμένης ἐπερωτήσεως. Τὸ πρῶτον εἶνε ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, τὸ δὲ δεύτερον εἶνε τὸ ἀφορῶν τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, τὸ ζήτημα λύεται ἐκ τῆς ρητῆς διατάξεως τοῦ ἀρθ. 6 τοῦ νόμου 2049, ὅπερ ὀρίζει ὅτι ἡ ἐκδοσις ἀδείας ἡλεκτροπρωτισμοῦ γίνεται παρὰ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. ἔχοντος μάλιστα τὸ δικαίωμα, κατὰ τὸ ἴδιον ἄρθρον, νὰ ὀρίξῃ καὶ τοὺς ὅρους καὶ τὰς υποχρεώσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, ἔχει περίπου ὅπως τὸ ἐξέθεσεν ὁ κ. βουλευτής, με οὐσιώδεις τινὰς διαφορὰς. Ὁ ἀρμόδιος μηχανικός, ἐξετάσας τὸν χῶρον, διεπίστωσεν ὅτι βεβαίως τὸ μέρος ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶνε συνεισληπτόν, ἀλλ' ἐπειδὴ προσεχώρῃ θὰ γίνῃ ἐκεῖ προέκτασις τῆς πόλεως, συνέστησε νὰ μὴ γίνῃ ἐκεῖ ἐγκατάστασις, δι' ὃ καὶ τὸ Ἰπουργεῖον δὲν ἐνέκρινε τὰ σχέδια, καὶ διέταξε νέα τευχύτα, καλλιῶς καὶ τὴν ἐξέουρεσιν νέου χώρου. Εἰς ταῦτα δὲν συνεμφορήθη ὁ ἀνάδοχος, ἀλλ' ἔκαμεν ἀντιπροτάσεις, αἵτινες ὑπεστηρίχθησαν καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους, δεχθέντας νὰ γίνουν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐντός τῆς πόλεως αἱ ἐγκαταστάσεις καὶ εἰς τὸν ὑποδεχθέντα χῶρον. Τὸ Ἰπουργεῖον κατέληξε μετὰ ταῦτα εἰς μίαν μέσσην λύσιν, δηλ. διὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη νὰ γίνουν αἱ ἐγκαταστάσεις ἐκεῖ πού ὑπέδειξε ὁ ἀνάδοχος, διὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲ διάστημα νὰ γίνουν ἔξω τῆς πόλεως, ὅπως εἶχε γνωμοδοτήσει καὶ ὁ μηχανικός.

Ν. Μπακόπουλος. Δὲν εἶπεν αὐτὰ ὁ μηχανικός;

Δ. Δίγκας (Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἰδοὺ τί εἶπεν (ἀναγινώσκει). «Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκεῖ ἐστηρίχθη ἡ μέση λύσις, ἣν ἔδωκε τὸ Ἰπουργεῖον. Κατόπιν ἡ Κοινότης ἔκαμε συμβόλαιον μετὰ τοῦ ἐργολάβου διὰ πέντε ἔτη εἰς τὸν παλαιὸν χῶρον, καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τῆς συμβάσεως εἰς χῶρον ἔξω τῆς πόλεως».

Συνεχίζων ὁ κ. Ἰπουργὸς λέγει ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον δὲν ἐκονοποίησε διαταγὴν πρὸς τὴν Κοινότητα, αὐτὸ εἶναι βεβαιωμένον. Ἀποδεικνύεται ἀκόμη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐνῶ τὸ Ἰπουργεῖον ἐνόμιζεν ὅτι τὸ συμβόλαιον ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ 5 ἔτη ἡ Κοινότης τὸ ἔκαμε διὰ μίαν δεκαπενταετίαν. Ὅταν ἦλθαν ἄλλος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος διεμαρτυρήθη...

Α. Παπαναστασίου. Καὶ πρὸ τῆς ἐκλογῆς νέου Προέδρου τὸ Συμβούλιον διεμαρτυρήθη.

Ν. Μπακόπουλος. Ἦ εἶναι αὐτὸ πού κάνετε; σὰς εἶπεν ἡ Κοινότης, μὰς καταστρέφετε, καὶ τὸ Συμβούλιον διεμαρτυρήθη.

Δ. Δίγκας (Ἰπουργὸς Συγκοινωνίας). Ὅπωςδὴποτε ὁ νέος πρόεδρος τῆς Κοινότητος εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ὁ ἀνάδοχος ἔπρεπε νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώσις καὶ ἐγὼ εἰσηγήθη τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ εὕρῃ μίαν λύσιν.

Ν. Μπακόπουλος. Ἐπιστεῦσατε εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἀναδόχου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον υπογράψῃ διάφοροι συγγενεῖς του, ὅτι τὸ ἐργαστάσιον δὲν κάμνει θόρυβον, ἐνῶ ὅλοι οἱ κάτοικοι διαμαρτύρονται.

Δ. Δίγκας (Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἡλεκτρισμὸν δὲν εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀρμοδιότητος τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀλλὰ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συμπεριόντων καὶ υποχρεώσεων τῆς κοινότητος, δι' αὐτὸ ἠναγκάσθη νὰ ἀνταλλάξω σκέψεις μετὰ τὸν Ἰπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ θὰ περιμένω νὰ ἀποκρυσταλλωθῶν εἰς ἀποφάσεις.

Ν. Μπακόπουλος. Μέχρις ὅτου ἀποφασίσετε μετὰ τὸν Ἰπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, τί θὰ κάμει; Δὲν θὰ σεδασθῇτε τοὺς κειμένους νόμους;

Α. Παπαναστασίου. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Ἰπουργοῦ δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ, διότι δὲν ὑπάρχει καμμία σύγχυσις

ἀρμοδιότητων. Τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐνέκρινε τοὺς τεχνικοὺς ὅρους, ἐγένετο διαγωνισμὸς καὶ ὁ ἐργολάβος δὲν εκπλήρωσεν τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ συμβόλαιον ἡ κοινότης διεμαρτυρήθη ἐγκαίρως, ἀλλὰ τὸ Ἰπουργεῖον ἐνέκρινεν αὐτὸ διὰ μίαν πενταετίαν. Ἐφ' ὅσον ὁμοῦ καταστρατηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι προφανὲς ὅτι οἱ διαγωνισμοὶ καθίστανται κωμικοί.

Δ. Δίγκας (Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν εἶχεν ὀρίσθῃ ὅτι τὸ ἐργαστάσιον θὰ ἐγένετο ἐκτός τῆς πόλεως, ἐπρόκειτο τοῦτο νὰ ὀρίσθῃ ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ν. Μπακόπουλος. Ἡ λογικὴ καὶ ἡ καλὴ πίστις λέγων ὅτι μετὰ τὴν ψευδομηχανὴν τοῦ ἀλευροδιομηχανίου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχῃ ἡ Μεγαλόπολις οὔτε φῶς οὔτε νερό.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἀγνοῶν τοὺς νόμους καὶ φοβούμενος μήπως ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις συνήψε τὸ συμβόλαιον κατόπιν τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου, τὸ δὲ Ἰπουργεῖον μετὰ τὴν υπογραφήν τοῦ συμβολαίου εἶπε πρὸς τὴν Κοινότητα, ὅτι παρηγομήσατε τὴν διαταγὴν τοῦ Συνεπιθῶν εἶναι ἀκυρὸν τὸ συμβόλαιον.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τούτου ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῶν σιδηροδρόμων, μὴ στηρίζομένη εἰς τὰ πράγματα, εἶναι ἐκτός τοῦ σεδασμοῦ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος. Φρονῶ ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ταλάντευσις ὡς πρὸς τὴν λύσιν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ δοθῇ.

Δ. Δίγκας (Ἰπουργ. Συγ.). Ἡ ἔννοια τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας δὲν εἶναι ἔννοια διαταγῆς. Δὲν ὑπῆρξε πίσις οὔτε σύστασις ἐκ μέρους τοῦ Ἰπουργείου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ζήτημα εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ν. Μπακόπουλος. Καθὼς ἀφορᾷ τὴν ἰδικήν σας ἀρμόδιότητα θὰ ἐφαρμόσετε τὸν νόμον, θὰ ἀπομακρύνετε τὸ ἐργαστάσιον; Ἐπ' αὐτοῦ ὤφειλται νὰ ἀπαντήσητε.

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις ἡ ἀφορώσα τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ ἐν Τήνῃ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ὁ κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι ἀπουσιάζοντος τοῦ ἀρμόδιου Ἰπουργοῦ πρέπει νὰ ἀναβληθῇ. Οἱ ἐπερωτῶντες ἀποφύγονται τὴν ἀναβολὴν ἀλλ' ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπ' τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐπιμένει εἰς τὴν ἀμεση συζήτησιν τῆς ἐπερωτήσεως.

Π. Ράλλης. Ἐπεβάλλεται ἐπὶ τέλους κατόπιν τῶν μέτρων τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας, τῶν δηλώσεών του ὅτι ταῦτα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐκ βάθρων ἀνόρθωσιν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκκλησίας νὰ ὑποβληθῇ ὡς συμπλήρωμα ἐν νομοσχέδιον διὰ τὸ ἴδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας. Ἡ ἐπρώτησις στρέφεται εἰς τὸ ἐξῆς. Πῶς σκέπτεται ὁ κ. Ἰπουργὸς ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ χριστιανικὴ διοίκησις καὶ πῶς θὰ ἀποκλεισθῇ ἡ πολιτικὴ, ἡ ὁποία παίζει σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν διοίκησιν. Θὰ ῥηθεῖα νὰ ἐρωτήσω τὴν Κυβέρνησιν ἐάν πρέπει...

Α. Ζαννας (Ἰπουργὸς Ἀεροπ.). Παρακαλῶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν προσηχὴ Πέμπτην.

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀναβολὴ καὶ ἀποφασίζεται νὰ ἐγγραφῇ δευτέρα εἰς τὴν ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων τῆς προσηχού Πέμπτης.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνδρακόπουλος** διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Προνοίας, ὅστις ἀφού καθυστέρησε ἐπὶ 2 1/2 μῆνας τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν πινάκων ἐξόδων τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀστικῶν προσφυγικῶν συνεισμιῶν ἤδη φυγομαχεῖ προκειμένου νὰ συζητηθῇ ἡ σχετικὴ ἐπερώτησις.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ ἐγὼ θὰ παρακαλέσω νὰ κληθῇ νὰ ἔλθῃ ὁ κ. Ἰπουργός.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται μετὰ τοῦτο εἰς τὴν

ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἑργασίας
Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ἑπαρχιῶν».

Ἐπίσης τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4411 περὶ ναυτικῆς στρατολογίας» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ἑπαρχιῶν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παρὰρ. 1 ἕως 4 τοῦ ἀρθ. 14 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ἑπαρχιῶν διατάξεων, ὡς αὐτοὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

Ἡ παρὰρ. 1, «Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ἑπαρχιῶν διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου διοριζομένου διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποτελουμένου:

α) Ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ τινος τῶν Ἀντιπροέδρων ἢ τινος τῶν Συμβούλων τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Σώματος ὡς Προέδρου.

β) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς Ἀντιπροέδρου.

γ) Ἐννέα ἐτέρων μελῶν ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῇ τοῦλάχιστον ταχισταύρου α' τάξεως δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων μετῶν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου, ἐξ ὧν οἱ δύο συνταξιοῦχοι μαθηματικοὶ τοῦ Μ. Ταμείου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπερ ὀρίζει καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

δ) Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1524 ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ παρὰρ. 2, «Ἡ θητεία τοῦ Συμβουλίου ὀρίζειται πρὸς ἔτη ἀρχομένη τὴν 1 Ἰουλίου καὶ λήγουσα τὴν 30 Ἰουνίου τοῦ ἐξῆς ἔτους, πλην τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διορισθῆσαντος πρώτου Συμβουλίου οὗ ἡ θητεία ἀρτίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ Διατάγματος. Ἐάν δι' αἰτίας λόγων δὲν ἐπιτευχθῇ ὁ διορισμὸς τοῦ Συμβουλίου πρὸς λήξεως τῆς τριτοῦς θητείας, τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον διοικεῖται ἐγκύριως ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ τοιοῦτου. Κενουμένης δι' αἰτίας λόγων θέσεως μέλους τινὸς τοῦ Συμβουλίου, συμπληροῦται αὕτη κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἂν τρόπον καὶ διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς τριτοῦς χρόνου. Μέλος τοῦ Συμβουλίου ἀπουσιάζον ἀνικαιολογητῶς ἐπὶ δύο μῆνας συνεχεῖς ἐκ τῶν συνεδρίσεων θεωρεῖται ὡς παραιτηθὲν καὶ ἀντικαθίσταται».

Ἡ παρὰρ. 3, «Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἀπόντος δὲ ἢ κωλυόμενον καὶ τοῦ τοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὁ ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρως καὶ μετὰ ὁμοθυμαδὸν ἢ ἀρχαιότερος. Τὰ μέλη ἀπόντα ἢ κωλυόμενα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Διατάγματι τοῦ διορισμοῦ ὁριζομένων ὡς ἂν ἀντικαθιστῶν».

Ἡ παρὰρ. 4, «Τὸ Συμβούλιον θεωρεῖται ἐν ἀπαρίτῃ παρόντων ἐπὶ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀπουσίες αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύουσα τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπασι τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὅσάκις κληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ ὅσάκις ῥηθεῖ συζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 14 προστίθεται ὡςδὲ παρὰρ. 4 ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«Αἱ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 5250 πράξεις τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὑφισταμένου Συμβουλίου καὶ συνεχίσαντος τὴν διοίκησιν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ μέχρι τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διορισμοῦ τοῦ νέου Συμβουλίου θεωροῦνται ὡς ἐγκύριως καὶ νομίμως γενόμεναι».

Ἡ παρὰρ. 5, «Ἡ διατάξις τοῦ ἀρθ. 23 παρὰρ. 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ἑπαρχιῶν ἰσχύει κατ' ἀναλογία καὶ διὰ τὸ προσωπικόν τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. διὰ τοὺς καθ' ὑπερωρίαν ἐργαζομένους τῆς ἀρχαίας πρὸς τοῦτο ἐκπέντης ἐπιδοκρυνοῦσας τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ».

Δύνανται διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπασι ἐκδιδόμενου, πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ὁρισθῶσιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ δύο ἑτέρα μέλη ὑποδεικνυμένα ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν δημοσίουπαλλήλικῶν ὁργανώσεων.

Τὰ τοῦ τρόπου καὶ χρόνου τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, τὰ τῆς ἀπαρίτης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν προσθήκην τῶν ἐτέρων τούτων μελῶν ὡς καὶ πᾶσι ἐν γένει λεπτομέρειαι προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παρὰρ. 5 κανονισθῶσιν διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 4410 νόμου περὶ ναυτικῆς στρατολογίας κτλ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 4410 περὶ Ν. Στρατολογίας κλπ. ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

Ἄρθρον 13. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὰ πρῶτα ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ καὶ πρὸς στρατεύσιν προσκληθεῖς τῶν εἰς ἐκάστην ναυτικὴν ἀπογραφὴν ἀνηκόντων θὰ ἐνεργῶνται, ἐφ' ὅσον καλοῦνται οὗτοι, εἰς δύο σειράς ὡς ἀκολουθοῦσι:

Οἱ εἰς τὴν ναυτικὴν ἀπογραφὴν ἀνηκόντες θὰ διακρίνεται εἰς δύο τμήματα, πρῶτον καὶ δεύτερον, τὰ ὁποῖα θὰ περιλαμβάνουν ἀντιστοίχως διὰ τὸ ἔτος 1931 τὰ 7/8 καὶ τὸ 1/8 τοῦ συνόλου, διὰ τὸ 1932 τὰ 6/8 καὶ 2/8, διὰ τὸ ἔτος 1933 τὰ 5/8 καὶ τὰ 3/8, διὰ τὸ 1934 τὰ 4/8 καὶ τὰ 1/8, διὰ τὸ 1935 τὰ 3/8 καὶ τὰ 5/8, διὰ τὸ 1936 τὰ 2/8 καὶ τὰ 6/8, διὰ τὸ 1937 τὰ 1/8 καὶ τὰ 7/8.

Θὰ καλοῦνται δὲ πρὸς στρατεύσιν.

1) Οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1931 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1931, ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1932.

2) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς 1931 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1932 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1932, ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1933.

3) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1932 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1933 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1933 ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1934.

4) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1933 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1934 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1934, ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1935.

5) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1934 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1935 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1935, ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1936.

6) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς 1935 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1936 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1936, ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1937.

7) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1936 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1937 εἰς δύο σειράς, ἡ πρώτη τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1937, ἡ δευτέρα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1938.

8) Οἱ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1937 καὶ οἱ τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1938 εἰς δύο

σειράς, ή πρώτη τών Οκτωβρίων τού 1937, ή δευτέρα τών Απριλίων τού 1939.

5) Από τού έτους 1939 οί εἰς τὰς ἐτησίαις ἀπογραφάς ἀνήγοντες θά καλῶνται κατὰ τὰς διατάξεις ἀκριβῶς τού άρθρου 12.

Άρθρον 2.

Τό άρθρον 43 τού νόμου 4410 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Τά χρησιμοποιούμενα εἰς τούς στρατευσίμους καί ἐθελοντάς οἱτινες μεταφέρονται εἰς τήν τάξιν τοῦ στρατευσίμου εἶδη ἱματισμοῦ ἀνήκουσιν εἰς αὐτοῦς πλὴν τοῦ σάκκου καί τῶν κλινωσκαπμάτων τά ὁποῖα ὑποχρεωτικῶς οὗτοι ἐπιστρέφουσιν κατὰ τήν ἀπόλυσιν τῶν.

Διὰ πάντα τὰ ὁπωσδήποτε χορηγούμενα αὐτοῖς εἶδη ἱματισμοῦ οἱ ὑπηρετοῦντες ναῦται εἶναι ὑπεύθυνοι ὅσον ἀφορᾷ τήν φύλαξιν καί τήν συντήρησιν.

Οἱ στερούμενοι τῶν κλινωσκαπμάτων καί τοῦ σάκκου πρὸ τῆς ἀπόλυσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς διοικητικὴν ἐξέτασιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν λόγων τῆς στέρσεως καί ἐν μὲν ἀποδεικνύονται λόγοι δικαιοδοτοῦντες τήν στέρσιν χρεοῦνται ἀπλῶς οὗτοι διὰ τοῦ ὅντος τρίτου τῆς ἀξίας τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν. Ἄλλως ἐνεργεῖται ἡ δίωξις αὐτῶν ἐπὶ ὑπεξαίρεσει πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, ἐν ᾧ συγχρόνως χρεοῦνται οὗτοι καί διὰ τοῦ 1)3 τῆς ἀξίας.

Τά ὀφειλόμενα ποσὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὡς καί πᾶσαι αἱ εἰς ἱματισμοῦ ὀφειλάει τῶν ἀπολυομένων ναυτῶν εἰσπράττονται μετὰ τήν ἀπόλυσιν αὐτῶν καί περιέρχονται εἰς ὅλον ὅλον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Διὰ Διατάγματος καθορισθῆσεται ὁ τρόπος διαχειρίσεως τῶν ἐπιστραφέντων κλινωσκαπμάτων καί σάκκων.

ν.Άρθρον 3.

Εἰς τὸ άρθρον 55 τοῦ ἰδίου νόμου 4410 προστίθεται τελευταία παράγρ. ἡ ἐξῆς :

Οἱ ναῦται ἐθελονταὶ οἱτινες ἀπολύονται δυνάμει τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος άρθρου μεταφερθέντες εἰς τήν τάξιν τῶν ναυτῶν κατόπιν ἀποφάσεως Συμβουλίου τριῶν μαχίμων ὁξικωμικῶν, περὶ οὗ ἡ τετάρτη ὡς ἄνω παράγραφος, χρεοῦνται μετὰ τήν ἀξίαν τοῦ ἱματισμοῦ ὃν ἔλαβον. τὴν ἀναλογούντων εἰς τόσα ἑκατοστὰ τέταρτα ὅσοι εἶναι οἱ ὑπολειπόμενοι μῆνες πρὸς συμπλήρωσιν ὑπηρεσίας δύο ἐτῶν.

Ἡ ἀξία αὕτη εἰσπράττεται μετὰ τήν ἀπόλυσιν τῶν κατὰ τὰ κανονισμένα.

Άρθρον 4.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ άρθρου 60 τοῦ νόμου 4410 ἦτο καί εἶναι, ὡς πρὸς τήν μισθοδοσίαν, ὅτι ταύτην λαμβάνουν μόνον οἱ δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν άρθρων τούτων ἐθελονταὶ πλοίων ἐπιφανείας καί ὑπερρυγίων καί οἱ δυνάμει τοῦ άρθρου 58 ἰσίου ὡς ἐτροποποιήθη διὰ παρ. 9 άρθρ. 1 νόμου 4991.

Άρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 80 τοῦ νόμου 4410 προστίθενται τὰ ἐξῆς.

Ἀπὸ τῆς κλάσεως τοῦ 1932 καί ἐφεξῆς οἱ ἀπαλλασσόμενοι δι' οἰκογενειακοὺς λόγους δι' ἀποφάσεως τοῦ Διαρκούς Ναυτολογικοῦ Γραφείου Πειραιῶς ἐκδοθείσης μέχρι τῆς 1-ῆς μέρας τῆς κατάρξεως τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἐν τῷ Πολ. Ναυτικῷ ἀνήκουν μεταφέρονται εἰς τὸν κατὰ τήν στρατὸν, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περὶ ἀπαλλαγέντων διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας.

Οὗτοι καλούμενοι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προσέρχονται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν εἰς ὃ σὺνταγμα πεζικοῦ ἢ εὐζώνων στρατολογικῶς ὑπάγονται, συμφώνως τῇ στρατολογικῇ διαίρεσει τοῦ Κράτους, μετὰ τῆς πρώτης κλάσεως ἢ ἡμικλάσεως τῶν στρατευσίμων τῆς οἰ-

κίας περιφερείας τῆς κληρονομηθείσης μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐν τῷ Ναυτικῷ κατάρξεως τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκουν.

Άρθρον 6.

Κατ' ἐξέρισιν οἱ ἐκ τῶν ἀπαλλαγέντων τῆς κλάσεως 1931 μὴ ἐξαχρησάσαντες τὴν ὑποχρέωσιν τῶν μεταφερθῆσαντων εἰς τὸν στρατὸν τῆς ἐξῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1932 κοινῇ συνεννοήσονται τῶν δύο Ἐπιτελείων Στρατοῦ καί Ναυτικοῦ.

Άρθρον 7.

Τὸ Ναυτολογικὸν Γραφεῖον Πειραιῶς πέμπει ἐντὸς μηνὸς ἰσίου τῆς ἐκδόσεώς τῶν ἀντίγραφων τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, σταλλαχτῆς εἰς τὰ εἰδικὰ Στρατολογικὰ Γραφεῖα ἀπὸ τῶν ἐκδοθέντων ἐγκρίτως διοικητικῶς καταστάσεις τούτων μετὰ πλείων στρατολογικῶν στοιχείων εἰς τὰ εἰδικὰ συντάγματα καί τάγματα κατάρξεως.

Άρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5237 τῆς 30 Ἰουλίου 1931 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας πλὴν τῶν ἀφορισμῶν τῶν ἐθελοντῶν ἰσχύουσιν καί διὰ τὸ Π. Ναυτικόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4410, 4991 καί τοῦ παρόντος.

Τὸ ἀντιστάγμα ἐξαχρησθῆς ἐπιβαλλομένης ἢ ἐπιβληθείσης προσθέτου ὑπηρεσίας καί μὴ ἐξαχρησθείσης εἰσέτι λόγω ἐκπροθέτου κατάρξεως στρατευσίμων ἐργατῶν θαλάσσης ὀρίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας πενήνκοντα (250) κατὰ μῆνα.

Άρθρον 9.

Τὸ διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 5237 ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον 500 δραχ. εἰς τὰς ἐκπροθέτως ὑποβαλλόμενας αἰτήσεις ἀπαλλαχτῆς ἐπαυξάνεται διὰ τοῦς τοῦ Π. Ν. εἰς 1500 δραχ. ἐφ' ὅσον αἱ αἰτήσεις αὗται ὑποβάλλονται μετὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἰσίου ἐτους. Αἱ διατάξεις περὶ αὐξήσεως τοῦ πρόστιμου ἔχουσιν ἰσχὺν ἀπὸ τῆς κλάσεως 1932. Τὸ ἐπὶ πλέον ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον 1000 δραχ. εἰς τὰς μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου ὑποβαλλόμενας αἰτήσεις εἰσπράττεται καί μετὰ τήν ἀπόλυσιν τοῦ ναυτοῦ μερίμνη τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Άρθρον 10.

Εἰς τὸ άρθρον 5 τοῦ νόμου 5129 περὶ τῶν σάκκων τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἀποδιδόντων καί λιποτακτούντων ἀνδρῶν τοῦ Π. Ν. μετὰ τήν φράσιν «α) πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δυνάμει εὐεργετικῶν διατάξεων ἀπαλλασσόμενους καί ὑποκειμένους εἰς τετράμηνον θητεῖαν» προστίθεται «καί εἰς τοὺς κληρονομοῦντες ἐπομένους κλάσεων».

Ἐπίσης εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καί ἄρθρα γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν ταῖς περιφερείαις Μαργαρίτιου καί Παρκαμυθίας».

Ἐπίσης εἰς α' τὸ «περὶ παροχῆς ἀδείας τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ ὀμολογίων ἐθνικῶν δανείων κλπ.».

Εἰς μόνον συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἐξῆς νομοσχέδια :

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ κτλ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν νόμων».

«Περὶ παροχῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ κυβερνήτου Ι. Καποδίστριας».

«Περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πιστώσεως δραχ. 200 χιλιάδων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν φοιτητικῶν συσσιτίων».

«Περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ παράτασιν λειτουργίας συσσιτίου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ, περὶ προσόντων κλπ. τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν).

Άρθρον μόνον.

Ἀρχιεργάτες, βοηθοὶ ἀρχιεργάτης καί γραφεῖς α' τάξεως ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσω-

τερικῶν, κεντρικὸν πυλῶν Νεοκλῆς ἡ πολιτικῶν καί οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἢ τοῦ εἴους παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Νομικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας καὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν Σχολαίου δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων. δυνάμει, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τούτῳ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας, οἱ μὲν πρῶτοι νὰ μεταταχθῶσιν εἰς κανὼν θέσεως ὑπαλλήλων β' ἢ α' τάξεως, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, ὃν κἀκτῆνται, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ προαχθῶσιν εἰς κανὼν θέσεως ὑπαλλήλων β' τάξεως.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἐπὶ ἐξέχουσιν.

Περὶ παροχῆς συνδρομῆς τοῦ δημοσίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος τοῦ κυβερνήτου Ιω. Καποδίστριας.

Άρθρον μόνον.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνέγερσεως ἐν Ναυπλίῳ ἀνδριάντος τοῦ Κυβερνήτου Ιωάννου Καποδίστρια παρέρχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, συνδρομὴ ἐφ' ἧς ἀπὸ τῶν χιλιάδων δραχμῶν (100.000).

Τὸ ποσὸν τούτο καταβληθῆσεται εἰς τὴν πό τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ναυπλίου συσταθεῖσαν εἰδικὴν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος ἐπιτροπὴν καί διατεθῆσεται δι' ἀπονέμσεως αὐτῆς καί κατὰ παρέκκλισιν ἐν ἀνάγκῃ, ὑποκειμένη εἰς τὴν κρίσιν τῆς, τῶν περὶ Δημοσίου λογιστικῶν διατάξεων.

Περὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας χρήσεως 1931-32 πιστώσεως δραχ. 200.000 πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν φοιτητικῶν συσσιτίων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Άρθρον μόνον.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ. χρήσεως 1931-32 ἀναγράφεται πίστωση δραχ. 200.000 ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καί ἄρθρον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τῇ Πανεπιστημικῇ Λέσχῃ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν λειτουργούντων φοιτητικῶν συσσιτίων, διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 διαχειρίσεως 1930-1932 προσωρινῶς χρηματικῶν ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καί Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Περὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ. χρήσεως 1931-32 πιστώσεως δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων διὰ παράτασιν τῆς λειτουργίας τῶν φοιτητικῶν συσσιτίων τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Άρθρον μόνον.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν χρήσεως 1931-32 καί ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καί ἄρθρον ἀναγράφεται πίστωση δραχμῶν 300.000 διὰ παράτασιν τῶν ἐν τῇ Πανεπιστημικῇ Λέσχῃ τοῦ Πανε-

Ὁ Πρόεδρος.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

πιστημίου Ἀθηνῶν λειτουργούντων φοιτητικῶν συσσιτίων, πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 καί 2 διαχειρίσεως 1931-32 προσωρινῶν χρηματικῶν ἐντάλματων Ὑπουργείου Παιδείας καί Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καί σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 4995 περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4597 καί 4620 περὶ τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ.», ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 2 τοῦ Νόμου 4995 περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4597 καί 4620 περὶ τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ.

Άρθρον μόνον.

Τὸ ἐδάκιον 1 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Νόμου 4995 ἀντικαθίσταται οὕτως :

«Εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτου δὲν περιλαμβάνονται οἱ ἀλλοδαποὶ καί οἱ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τῆς ἀλλοδαπῆς καταγόμενοι ὁμογενεῖς καί ἐν ταύταις ἀποδεδειγμένως ἐγκατεστημένοι, οἱτινες εἰσάγονται εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Κράτους καὶ εἰσπράττει δακτυλίσκος».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἐτους 1931-1932.

Εἰς α' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἐξῆς νομοσχέδια :

«Περὶ ἐπιπλώσεως τοῦ Μεγάρου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

«Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καί Ἰταλίας συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὁρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων κτλ.».

«Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀποστρατευμένους ἢ ἀπολυμένους ἀξιωματικούς καί ἀνθυπαπιστάς, συνεπείᾳ τραυματίων, λαμβανομένων ἐν τῇ ἐκτελέσει ὑπηρεσίας κτλ.».

«Περὶ παρχωρήσεως γηπέδου τοῦ λιμενικοῦ ταμεῖου Βέλου εἰς τὸν δῆμον Παγασῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναοῦ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου».

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοπορικῶν ἐξόδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διατάξεων κτλ.».

«Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ συνθέσεως καί ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου».

«Περὶ τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Μετοχικοῦ Ταμεῖου Στρατοῦ».

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 8 1)2 μ. μ. δι' αὖριον ὥραν 4 1)2 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ἀποστόλου

Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΗ'

Παρασκευῆς 4 Μαρτίου 1932.

Ὁρᾷ 4.30 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρᾶς, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεώρητα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς:

Αἱ ἐργατικαὶ ὁργανώσεις Κερκύρας ζητοῦν τὴν ψήφισιν τῆς συνιδρύσεως μετὰ τῆς ἐταιρείας γραφικῶν τεχνῶν Ἀσπιδίτη, «ΕΛΛΑΚΑ».

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ἡ ἐνωσις παλαιῶν πολεμιστῶν Μακεδονίας ζητοῦν τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως ἐπὶ διετίαν τῆς υποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων.

Ὁ Πανεφεδρικός σύνδεσμος ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἐφεδρотаμεῶν Κρήτης.

Ὁ ἐν ἀποστρατεῖᾳ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Ἰωάννης Καραγεωργίου, κάτοικος Καρδίτσας, ζητεῖ τὴν μετάταξιν του εἰς τὸν πίνακα β'.

Ὁ βουλευτὴς κ. Ε. Πειμίδης καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων τῶν ἀχρηστευθέντων ἀεροπλοίων, δυνάμει τοῦ τελευταίου νόμου, ζητούντων τὴν παροχὴν τῆς υποσχεθείσης ἀποζημιώσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Μπούτης καταθέτει αἰτήσιν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Σμύρνης Μεσσηνίας, ζητούντων τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας.

Ὁ βουλευτὴς κ. Θ. Φίλιος καταθέτει αἰτήσιν τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου τοῦ δημοσίου, τοῦ διὰ ξηρᾶς εἰσαγομένου ἐν Καρδίτῃ οἴνου, ζητούντων τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς πληρωμῆς τῆς ἐξ 21.000 δραχμ. ὀφειλῆς των πρὸς τὸ δημοσίον, λόγῳ ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Χούρσας καταθέτει τηλεγράφημα τῶν προσφύγων Ὀνιουσῶν, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μελετωμένην ἀκύρωσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροκτημάτων ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Ἀφεντούλης καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Ἰωάννου Α. Πάντου, κατοικοῦ Ζαγοράς, καὶ Ρ. Πάντου, πρώην βουλευτοῦ Πηλίου, σχετικῶς μετὰ τὸ κληροδόχημα Πανταζοπούλου, ὑποτρόφων Ζαγοράς—Σμύρνης.

Ὁ βουλευτὴς Σ. Ἀνδρακόπουλος καταθέτει ὑπόμνημα τῶν χρεωμένων μικροδιοικητῶν Βόλου καὶ περιχώρων, ζητούντων τὴν ἐπὶ τριετίαν ἀναστολὴν πλειστηριασμῶν ἀστικῶν ἀκινήτων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Ἀνδρακόπουλος καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Σερρών, ζητούντος τὴν ἀναστολὴν τῶν χρεῶν ἐπὶ ἑν ἔτος καὶ μετὰ τὸν ὅσον, μείωσιν τοῦ τόκου εἰς 10 ὅσον διὰ τὰ νέα δάνεια, κατάργησιν τῆς προσωποκρατίας κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Ἀνδρακόπουλος καταθέτει ψήφισμα ἐμποροεπαγγελματικῶν γεωργικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν κόσμου Προσωπείας, ζητούντος τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεως ἐνταλμάτων μέχρι πωλήσεως τῶν καπνῶν, τὴν χορήγησιν μακροπρόθεσμων δανείων κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει αἰτήσιν τοῦ Γ. Ἀρματᾶ κατοικοῦ Στέρου ζητούντος τὴν λήψιν μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐλασιοπαρχῶν Λευκάδος.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει αἰτήσιν τοῦ ἐκ Λευκάδος Ἀριστ. Μιχέλα.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει αἰτήσιν τὰ μείωσις ἐλασιοπαρχῶν Ἀρτίας ζητούντος τὴν παροχὴν πειστώσεως πρὸς ἀγορὰν δακρυκτῶν φαρμάκων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ φαρμακοποιῦ τοῦ λαϊκοῦ ἱατροῦ Πρεβέζης ζητούντος τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱδρύματος.

Ὁ φαρμακευτικὸς σύλλογος Θεσσαλονίκης ὑποβάλλει διὰ ὑπαμνήματός του τὰς γνώμας του ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταμείου συντάξεως ὑγειονομικῶν.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἀλμυροῦ ζητεῖ τὴν παροχὴν ἀραβοσίτου εἰς τοὺς κτηνοτρόφους πρὸς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Αἱ κοινότητες καὶ συνεταγισμοὶ τοῦ τόπου δήμου Ἐρρινοῦ—Πατρῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν φορολογίαν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς σταφίδας διὰ τὴν Φιλαρμονικὴν κλπ. τοῦ δήμου Ἀιγαίου.

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια διδάσκαλοι ζητοῦν τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐτῶν τῆς διδασκαλίας των ὡς συνταξίμων.

Ὁ σύνδεσμος κερραγωγῶν Ἀλμυροῦ διαμαρτύρεται διὰ τὴν μέχρι σήμερον παρέλκυσιν τῆς ἀποζημιώσεώς των.

Ὁ δήμαρχος Κορίνθου διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν νομοσχεδίου διαρρυθμίζοντος τὸν νόμον 3717.

Οἱ ἀντιπροσωποὶ τῶν γεωργικῶν συνεταγισμῶν Κοζάνης ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν 2.000.000 ἀκάθων ἀραβοσίτου πρὸς διανομὴν ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἀμπελοκτημόνων Τυρνάβου ζητεῖ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφισθέντος διατάγματος παρατάσεως ἐπὶ διμηνον τῆς λειτουργίας μικρῶν ἀμύλων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος Βρυναῖς Ἀλμυροῦ παρακαλεῖ ὡς διαταχθῶν τὰ δασικὰ ὄργανα καὶ ἐπιτρέψουν τὴν ἐξέλιξιν των ἐπὶ τῆς ἀνταρτικῆς πλευρᾶς τῆς κοινότητός των μὴ δυνάμενων νὰ προμηθεύωσι τοιαύτην ἐκ τῶν ἀπομακρυσμένων μερῶν λόγῳ τῆς πεποσύνης χιόνος.

Ὁ κ. Γ. Κατεχάκης (Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων.

1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 16, 18, 19 καὶ 20 τοῦ 423 Νόμου περὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ».

2) «Περὶ μετατάξεως ἀρχιτεκνικῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἐτέρων ἀρμυδιοτήτων εἰς τὴν τῶν ἀπτικῶν ὁργάνων» καὶ

«Περὶ διορθώσεως τυπογραφικῶν σφαλμάτων παρεστρωσάντων εἰς τὸν Νόμον 6203 περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν».

Ὁ κ. Π. Βουρλούμης (Υπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «Περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶν εἰς τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἱματικῶν πετρώων».

Οἱ κ. κ. Δ. Δίγκας (Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καὶ Φ. Ζαῖμης (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1932 συμφάσεως περὶ χορηγήσεως τῶ Ἑλληνικῶν Δημῶν παρὰ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων Δατρίστ 150 ἑκατομμυρίων.

Ὁ κ. Π. Ἀργυρόπουλος (Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «Περὶ τροποποιήσεως συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κ. Ν. 3317 περὶ Ν. Α. Τ. καὶ προσθήκης συναρῶν διατάξεων.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3786 περὶ συγκροτήσεως τῆς Ἱερουσίας καὶ συναρῶν αὐτῇ διατάξεων».

Οἱ κ. κ. Φ. Ζαῖμης (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ Δ. Δαδᾶς (Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 980, 2715, 3940 καὶ 1785 καὶ προσθήκης τινῶν διατάξεων».

Ὁ κ. Π. Θηβαῖος (Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτέλεσεως κατὰ ὁρμητικῶν προσφύγων.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ τύπου τῆς Μεγάλης τοῦ Κράτους σφραγίδος καὶ τῶν σφραγίδων τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν κερύων, κοκορονομικῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλαίων κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν περὶ Εἰδικῶν Γαμῶν Ὑδραυλικῶν Ἔργων Δήμων Ἱερῶν νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἐδ. 3 τοῦ νόμου 4132.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ν. Γουργουγιῆς, Ε. Μαλαμίδας, Ν. Σηρός, Γ. Βασιλειάδης, Κ. Πετσάλης, Π. Εὔριος, Γ. Βελιανίτης, Α. Βεργέλης, Α. Φωκᾶς, Κ. Παῖος, Γ. Βελιανίτης, Α. Βεργέλης, Π. Χριστούλας, Δ. Βλαχοθανάσης, Ν. Καραμάνος, Π. Τσιτσάλης ὑποβάλλουσι Φλωριάς, Δ. Χατζῆς καὶ Π. Τσιτσάλης ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «Περὶ προσελεύσεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς κατάρξεως τῶν φοροφυλάκων».

Ὁ βουλευτὴς κ. Ν. Καραμάνος ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων».

Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Μπούτης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ν. Τζεμιάς, Ν. Σηρός, Α. Βεργέλης, Μ. Μπεσαντζῆς, Ν. Καραμάνος καὶ Θ. Κολιαλέλης ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ ἐξῆς ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νόμου 3318 καὶ περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 3318 καὶ περὶ παρατάσεως κλπ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Παπαθανάσης ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4818 περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Α. Μάρκου καὶ Ν. Γαργαλιώτης ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων 1.80 καὶ 1181 «Περὶ προστασίας ἐσόδων».

Ὁ βουλευτὴς κ. Θ. Κολιαλέξης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ δικανονισμοῦ ὑπηρεσίας παραιτηθέντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Θ. Κολιαλέξης καὶ Ε. Κουλουμβάκης ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ φορολογίας σφαζομένων ζώων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Α. Παπαθανάσης, Ι. Νικολίτσας, Ι. Κούνδουρος, Ν. Σπηλιώτης, Ι. Ράλλης, Α. Κου-Ι. Κούνδουρος, Ν. Σπηλιώτης, Γ. Ἡσαῖας, Μ. Μανιάς καὶ τσοπέταλος, Δ. Τσιτσάρας, Γ. Ἡσαῖας, Μ. Μανιάς καὶ Δ. Σακελλάριου ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ νόμου 3348 καὶ περὶ παρατάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 23 ἐδάρ. 2 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ. «Περὶ ἀπανομῆς συντάξεως ἐνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» τασσομένης προθεσμίας.

Ὁ κ. Α. Τσιτσάρας λέγει, ὅτι, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ τῆς ἐπαρχίας του, ἀπὸ τῆς 10 Δεκεμβρίου, λόγῳ τοῦ καιροῦ, ἔχουν ἀποκλεισθῇ τὰ ὄρεϊνὰ μέρη, ἡ ἀγορὰ δὲ πρὸς τὴν Φθιώτιδα εἶναι ἐντελῶς ἀποκλεισμένη, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς Ἀρακινθίων πρὸς τὸ Μεσολόγγιον. Οἱ χωρικοὶ κινδυνεύουν νὰ ἀποθάνουν ἐκ τῆς πείνης. Παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ πρόνοια, καὶ τονίζει, ὅτι μετὰ μικρὰν δαπάνην δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συγκοινωνία.

Ὁ κ. Α. Παπαθανάσης λέγει, ὅτι πλείστα ὄρεϊνὰ χωρία τῆς Ἀκαρνανίας ἔχουν ἀποκλεισθῇ, καὶ παρακαλεῖ νὰ διαταχθῇ ὁ νομάρχης νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα.

Ι. Νικολίτσας. Εἰδικώτερον διὰ τὸν δήμον Παρακαμπυλίων.

Ὁ κ. Σ. Ταλιαδούρος λέγει, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἡ κατάστασις εἶναι τραγικὴ, καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ πρόνοια.

Ὁ κ. Ν. Γαργαλιώτης λέγει, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ οἱ ὄρεϊνὰ μέρη τῶν Τρικυλίων ἔχουν ἀποκλεισθῇ, καὶ παρακαλεῖ νὰ δοθῇ μικρὰ πίστωσις διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συγκοινωνία.

Ὁ κ. Ν. Κουπαρουσὸς λέγει, ὅτι εἰς ἐλλικήρον σχεδὸν τὸν νομὸν Κοζάνης ἔχει ἀποκλεισθῇ ἡ συγκοινωνία καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι ὑπαφέρουν, διότι μόνον 25 χιλ. ἀκάθως ἀραβοσίτου ἔχουν δοθῇ. Ἰδιαιτέρως μάλιστα προσφυγικῶς συναισθητῶς εἰς 600 οἰκογενεῶν στερεῖται τῶν πάντων.

Π. Ζωγράφος. Τὰ ἴδια συμβαίνουν καὶ εἰς τὴν Γρεβενά. Ἡ πόλις εἶναι ἐντελῶς ἀπομεμονωμένη καὶ ἡ ἑλλειψὶς τοῦ ἀραβοσίτου εἶναι μεγάλη.

Ὁ κ. Α. Ζάννας (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀναγνωρίζει, ὅτι ἡ κατάστασις εἰς πλείστα μέρη, λόγῳ τῆς κακαιρίας, εἶναι δυσάρεστος, παρατηρεῖ ὅμως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπράξε πᾶν ὅ, τι ἦτο δυνατόν. Ἀναφέρει τὰ ποσὰ τοῦ ἀραβοσίτου, ὁ ὅποιος διενεμήθη, καὶ προσθέτει, ὅτι εὐρίσκονται ἐν πλῶ 2 1/2 χιλ. τόννοι ἀκάθων.

Π. Ζωγράφος. Ἡ Κυβέρνησις ἔκαμε βεβαίως πλέον τοῦ δυνατοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κάμνομεν ὅ, τι ἡμποροῦμεν, πέραν τοῦ ἀνθρωπίνως δυνατοῦ δὲν δυνάμεθα.

Π. Ζωγράφος. Τὰ τοπικὰ ὄργανα ὅμως δὲν κάμνουν τὸ καλὴν τῶν.

Α. Ζάννας (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπάθειάς, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ, ὅπως πάντοτε, ὅ, τι εἶναι δυνατόν.

Ὁ κ. Δ. Ἡρακλείδης λέγει, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων, τὰ ὅλα ἐλάττω, ἡ κατάστασις εἶναι τραγικὴ. Προσθέτει, ὅτι ὁ ἀραβοσίτος, ὁ ὅποιος διενεμήθη, εἶναι ἀνεπαρκέστατος.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων.

Α. Παπαθανάσης. Ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ματαράγκας λέγει, ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῶν καταχρήσεων τοῦ καπνεργοστασίου Μεσολογγίου ἀπεκαλύφθη, ὅτι τινὲς τῶν καπνεμπόρων, ὅσον καὶ τῶν παραγωγῶν, εἶχον καταβάλαι τὸν νενομισμένον ἐγγειον φόρον, ἄλλοι μὲν εἰς τοὺς ἰδίους διευθυντὰς καπνεργοστασίου, λαθόντες ἰδιωτικὴν ἀπόδειξιν, ἄλλοι δὲ ἔχουσιν εἰς χεῖράς των διπλότυπα ὧν ἡ γνησιότης ἡμωσθητήθη. Οὗτοι προσφέροντα νὰ καταβάλουν πάλιν τὸν ἐαυρόντο αὐτοῦ φόρον, εἶναι ὅμως δίκαιον νὰ τύχουν διευκολύνσεων, ἵνα καταβάλουν αὐτὴν εἰς δόσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅπως ἐμφανίζεται τὸ πᾶν ἔχουν δίκαιον καὶ θὰ συστήσῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸν συνέδελφόν μου Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν.

Γ. Στρογγύος. Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργόν τῆς Πρωτοίας ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν ἀναφορὰν τῶν πυροπληγῶν.

του Συνδικατισμού Γηροκομείου διότι οι αναφερόμενοι από 18 μηνών λόγω της συμάσεως εκεί πυρκαϊάζει παραμένουν εις τα παραπήγματα. Μολονότι δε εδόθη υπόσχεσις εις αυτούς δια νέα οικήματα ουδέν εγένετο.

Μ. Τσιγδέμογλου. Λέγει ότι κατόπιν της κατασκευής ο Υπουργός της Προνοίας υποσχέθη εις τους πυροπαθείς ότι θα ανεγείρη νέα οικήματα. Έν τω μεταξύ η Κυβέρνησις έλαβε μερικά έλλογα παραπήγματα έδημιουργήθη δε και ζήτημα εάν εις τα οικήματα τα νέα θα μένουν οι παλίν-τας ή θα δοθούν και εις πρόσφυγας άλλων συνδικατισμών. (Οι παθόντες δι' υπομνήματος ζητούν να δοθούν μόνον εις αυτούς να μη άξιωθή δε έξ άλλου ολόκληρης ή προκαταβολή επί της άξιας των νέων οικήμάτων καθ' ό έχει δικαίωμα εν τού Νόμου ο κ. Υπουργός.

Δ. Ίασωνίδης (Υπουργός Προνοίας). Ο Συνδικατισμός του Γηροκομείου άπασχόλησε και την δημοτική γνώμην. Η παρική πολιτική μου είναι ή έξής: να μη επέτρεπον να έρχον-ται από άλλους συνδικατισμούς και να καταλαμβάνουν νεόδμη-τα σπίτια. Είχομεν επιτυχία την ήγήσιν νόμου, καθ' όν όταν δεν ήμπορεί κανείς των προσφύγων να πληρώση ως προκατα-βολήν τό 1110 να ήμπορή ο Υπουργός να μεταβάλη το πο-σόστόν. Και ούτω 70 οικογένειαι έπληρώσαν τό 1120 εδό-χθην δηλαδή ότι προσέφερον. Όσον άφάρ τα ύπολειπόμε-νας οικογενείας δεν είμαι έγω έκείνος ό οποίος ήμπορεί να παρασπονδήσει και να μη έκτελέσθ την ύπόσχεσιν του όπως έγκρασταλούν εις τα ανεγερθήμενα οικήματα.

Ν. Γουργουγής. Υποβάλλει και αναπτύσσει πρότα-σιν νόμου περί προεξέουσας και κατατάξεως παροφύλακων. Δεν διαφεύγει την αντίληψιν ουδενός. Λέγει, ότι ή κακοδο-μονία ή γενική κατατρούχει ιδιαιτέρως την ναυτιλίαν και οι οικογένειαι των αξιωματικών και έργατών της θαλάσσης πέ-νονται.

Διά της προτάσεως νόμου, την οποίαν υποβάλλω, επιδιώ-κεται ή προστασία και άρωγή της Κυβερνήσεως ήτοι έμολο-γούμενης έργάζεται με ενδιαφέρον διά την ναυτιλίαν. Έν παρελθόντι Μάϊον έψηφίσθη νομοσχέδιον τροποποιούν τό νο-μοσχέδιον «περί φάρων». Τούτο όμως παρεμποδίζει οίανδη-ποτε βοήθειαν προς τους έργάτας της θαλάσσης. διότι τό παρεχόμενον εις αυτούς διά του α' άρθρου είναι δώρον άνω-ρον. Η εισηγητική έκθεσις της προτάσεως μου θα πείσθ πάντχ ότι έκείνο τό όποιον επιζητείται είναι δικαίον, να έπα-νέλθουν δηλαδή οι ύπαξιωματικοί του ναυτικού, οι οποίοι έ-χουν σύνταξιν 2 και 2 1/2 χιλιάδων δραχμών εις τάς οίχας των και να καταλάβουν τάς θέσεις των οι έργάται της θα-λάσσης.

Ι. Παπαφλέσσας. Λαμβάνων τον λόγον επί αναφοράς ιδιοκτητών και παλαιών πολαιμιστών Καλλιθέας διαμαρτυρο-μένων διά την άνέγερσιν συνδικισμού λέγει ότι οι παλαιοί πολ-αιμισται με πολλούς κόπους κατώρθωσαν να άποκτήσουν ένα γηπεδόν, αλλά ύπέστησαν έπιδρομήν εν τού Υπουργείου Προ-νοίας τό όποιον τά κατέλαβε.

Δέν ήξεύρω διατί έστρεψεν ή ύπηρεσία του Υπουργείου προς αυτούς την προσήκν της, ενώ εις την Καλλιθέαν έχ- μόνον 60 αλλά 600 οικόπεδα ήμπορούν να εύρεθούν. Σημειω-τέον ότι εις τον νέον συνδικισμόν, ό οποίος θα γίνη εις τα προύλατα των Αθηνών, ούτε φως ούτε νερό ύπάρχει. ή άνέ-γερσις δε του συνδικισμού θα άποτελέσθ μίαν άσχημίαν. (Ο κ. Υπουργός έπρεπε να λάβη ύπ' όψιν του και την άπόφα-σιν της επιτροπής ήτις επιτιπώως εζητήσε τα πράγματα.

Θ. Χαβίνης. Συνιστώ και έγώ εκθύμως την αναφοράν. Οι άνθρωποι αυτοί από μικράς ηλικίας ήγωνίσθησαν όπως και οι πρόγονοί των ύπέρ έπεκτάσεως της Ελλάδος. Κατώρ-θωσαν δε να έξασφαλίσουν μικράν οίαν δια να ζήσουν τό ύπόλοιπον του βίου των. Μίαν ώραίαν πρωίαν όμως είδον κα-στάς έργαζόμενους έντός του οικόπεδου των. Επέστησε και

έγώ την προσήκν του κ. Υπουργού. Ουστυχώς όμως πλη-ροφούμαι, ότι ούτος έπράμει.

Δ. Ίασωνίδης. (Υπουργός της Προνοίας). Τό ζή-τημα της Καλλιθέας άπασχόλησε την δημοτική γνώμην και αναστήλωθη εις τάς έφημερίδας και παρουσιάσθησαν ήμείς ύπονομεύοντες την μικροϊδιοκτησίαν Έλλήνων πολιτών και δι παλαιών πολαιμιστών.

Συμφωνώ πλήρως με τον κ. Χαβίνην και δεν ήτο ανάγκη να τό είπη έκείνος διά να τό άποδεχθώ και έγώ. Διότι δε έκείνος οι παλαιοί πολαιμισται έχουν δικαίωμα επί της ήμετέ-ρας προσήκν και έχουν τίτλους έγνωνοσύνης τους όποιους έχουν γράψη με τό αίμα των. Αλλά από της 6ης Δεκεμβρίου άφ'ότου έθεμελίωσαν τον Συνδικισμόν παρήλθον τρείς και πλέον μήνες και ζητώ και αναζητώ και παρακάλω, και αναμένω αυτούς τους παλαιούς πολαιμιστάς τους μικροϊδιοκτήτας να μιν παρουσιάσουν τους τίτλους των, διά να προώ άμέσως εις την άρσιν της απαλλοτριώσεως. Παρήλθον έκατόν και πλέον ήμέραι, άλλ' ουδείς παρουσιάσθη εις ήμας παραγών τίτλους διά να άποδώσωμεν εις αυτόν την μικροϊδιοκτησίαν την οποίαν έχομεν απαλλοτριώσθ. Είτε πειον να δώσωμεν, κύριοι, όνομα-στικώς τα οικόπεδα, έφ' όσον δεν γνωρίζομεν ποίος είναι ό δικαίωχος.

Δέν έρχονται λοιπόν, και θέλουν διά συλλογήτηριον να πωήσουν τον Υπουργόν της Προνοίας. (Ο κ. Σκαλτσουγιάν-νης παλαιάκις παρουσιάσθη και είπα προς αυτόν: Στρατηγέ, είμαι σύμφωνος, όφελω ν' άποδώσω 500 τετραγωνικά μέτρα άλλ' έγω θα άποδώσω τρείς φορές τό 500, φέρετέ μου τους τίτλους. Μου είπεν ότι οι τίτλοι είναι εις την Εθνικήν Τρά-πεζαν και ότι την Δευτέραν θα φέρη τους τίτλους. Την Κυ-ριακήν όμως λαμβάνει χώραν μέγα συλλαλητήριον εναντίον του Υπουργού της Προνοίας. Παρ' όλον τούτο αναμένω τον κ. Σκαλτσουγιάννην, και τον κ. Λιβανόν και τον κ. Καψάνη και όλους τους παλαιούς πολαιμιστάς, να μου προσάγουν τους τίτλους κα είμαι έτοιμος και πρόθυμος και ύπόχρεός εν τού Συντάγματος να άποδώσω την μικράν ιδιοκτησίαν. Διότι έκείνους δεν ήτο δυνατόν να έκτοπίσωμεν τον μόν διά να στεγάσωμεν τον άλλον.

Αλλά ό Βουλευτής, κ. Παπαφλέσσας ώμίλησε περί άσχη- μίας εις τά πρόθυρα της πόλεως Αθηνών. Έχομεν και ήμείς κ. Βουλευτά τό αίτημα της καλίσθησας.

Ι. Παπαφλέσσας. Δεν σάς κατηγορήσε ότι είπατε άκα- λίσθητος.

Δ. Ίασωνίδης. (Υπουργός Προνοίας). Την πόλιν των Αθηνών ήγαπήσαμεν και ήμείς πρωτό γνωρίζομεν αυτήν.

Ι. Παπαφλέσσας. Σεις δεν ενδιαφέρεσθ διά την πόλιν των Αθηνών όσον έγω.

Δ. Ίασωνίδης. (Υπουργός Προνοίας). Δεν άξιω την μονοπώλησιν του ενδιαφέροντος ύπέρ της πόλεως των Αθη- νών, αλλά λέγω τούτο ότι ούτε επί λεωφόρου Συγγρού ιδρύ- σασιν συνδικισμόν, ούτε κεντρικήν τινα συνδικίαν έχομεν κα- τακτήσθ άσχημον δι' ενός προσφυγικού συνδικισμού. Ημείς γνωρίζομεν τά όρια ήμών περιορίζεσθ εκεί όπου έχομεν επί μίαν δωδεκαετίαν ιδρύται έχσιν οικονομικήν, σχολειακήν, εκ- κλησιαστικήν, κοινωνικήν, σταγαστικήν, και δεν είναι δυνατόν διότι άλλαχού της Ελλάδος ύπάρχουν μεγάλοι έκτάσεις να πάρω τους πρόσφυγας Καλλιθέας και να τους πάω εκεί, Βε- βαιώς ή Ελλάς έχει έκτάσεις άπεράντους, αλλά είναι πολύ μικροί οι όμοι μου. Ίνα ιδρύσω νέους προσφυγικούς συνδικι- σμούς άποσπών αυτούς από εκεί όπου έχομεν ήδη ιδρύσει την οικονομικήν των έσιν. Αλλά ύπηρεζαν άλλοι ευτυχέστεροι ήμών Υπουργοί, οι όποιοι και επί της λεωφόρου Συγγρού ιδρύσαν συνδικισμούς και καλώς έπραξαν. Λοιπόν λέγω και πάλιν, ότι αναμένω και παρ' όλην την άνέγερσιν του συνδικι- σμού, αναμένω τους ιδιοκτήτας διά ν' άποδώσω, εις αυτούς την ιδιοκτησίαν των, αλλά λέγω εις τον κ. Βουλευτήν ότι θέλω άλλες έκατόν δέκα χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα δι'

να στεγάσω τάς ύπολειπόμενας αναγκάσας οικογενείας Καλ- λιάς. Οι όποιοι επί δωδεκα ολόκληρα έτη σήπονται εις λιθοκτών, οι όποιοι επί δωδεκα ολόκληρα έτη σήπονται εις λιθοκτών και έχαιρετσαν την Ανατολήν της ήμέρας κατά την οποίαν και εκεί ήκούσθη ή κρότος και ό ήχος της δομής των προσφύγων Σισμίων.

Ι. Παπαφλέσσας. Είναι άπορίας άξιον πώς άφίστα- επί δωδεκα έτη τους δυστυχείς αυτούς πληθυσμούς, λεγόμε- νους πρόσφυγας, να καθώνται εις τάς τρώγλας και όχι να έ- χουν έκείνο τό όποιον έπρεπε να έχομεν.

Δ. Ίασωνίδης. Είναι όψιμον τό ενδιαφέρον σας και σας λέγω τούτο: ότι άνθρωπος ό οποίος εζητήσεν οι πρόσφυ- γας να άποτελέσουν έξχωριστούς εκλογικούς συλλόγους δεν γιναι να όμιλή έτσι. Μας όνομάσατε όψιμους Έλληνας. Είμεθα Έλληνες Έλληνοκώτατοι, ή Έλλάς μας άνήκει. Χειροκροτήματα.

Μ. Μαντάς. (Ορόφος κωδωνοκρουσίται).

Εισέρχεται μετά τούτο ή Βουλή εις την

Ημερησίαν Διάταξιν της νομοθετικής εργασίας.

Επί του συνόλου του νομοσχεδίου περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του διά του από 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγ- ματος κωδικοποιηθέντος νόμου «περί ένοριακών ναών και έ- φημερίων του Ταμείου άποδοχών και ασφάλισως Κλήρου της Ελλάδος» ό κ. **Γ. Παπανδρέου** (Υπουργός της Παιδείας) παρακάλει όπως διορθωθούν εν τοις άρθροις 24 και 30 οι φράσεις «νόμου 5148» και της «Ηπείρου» διά των φράσεων «παρόντος νόμου» και «του νομού Ιωνανίνων». Πι- στεύομεν ότι παρατηρήσεις αύται κα τό σύνολον του νο- μοσχεδίου, έχοντας ούτω:

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του διά του από 6 Σε- πτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου «περί ένοριακών ναών και εφημερίων και Ταμείου Αποδοχών και Ασφάλισως Κλήρου της Ελλάδος».

(Ως έτροποποιήθη κατά την β' συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Τό άρθρον 2 του ως άνω νόμου τροποποιείται ως έξής: Παρ' έκστή Μητροπόλει συνιστάται Μητροπολιτικόν Συμ- βούλιον αποτελούμενον εκ του Μητροπολίτου, ως Προέδρου, ενός Πρωτοπλάτου όριζομένου παρ' του Προέδρου των Πρωτο- δικών, ή εάν εν τη έδρ της Μητροπόλεως δεν ύπάρχη Πρω- τοδικών, ή εάν εν τη έδρ της Μητροπόλεως δεν ύπάρχη αντι- πεικόν του Εφηρηδικού, του Οικονομικού Έφόρου, ενός αντι- πεικόν του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου εκλεγομένου πρωτόπου του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου επίτροπου ύπ' αυτού μεταξύ των μελών του, και ενός ένοριακού επίτροπου ύπ' αυτού μεταξύ των ένοριακών επιτροπείων άπασών των ένο- κληρονομού υπό των ένοριακών επιτροπείων άπασών των ένο- ρίων, των ύπαγομένων εις τον οικείον άναπληρωτή ό κα- ρίων.

Τόν Μητροπολιτήν άπόντα ή κωλύμενον άναπληρωτή ό κα- ρίος αυτός άναπληρωτής, τον Πρωτοπλάτην έτερως όριζόμε- νος ύπέρ του Προέδρου, τον Εφηρηδικήν ό νόμιμος αύτου άνα- πληρωτής, τον Οικονομικόν Έφόρον ό Ταμίαν, τον αντιπρό- πεικόν των Οικονομικών Έφόρων ό Ταμίαν, τον αντιπρό- πεικόν του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου έτερως τοιούτως οωπόν του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου συγχρόνως μετά εκλεγόμενος ύπέρ των Ένοριακών Έπιτροπείων άπασών των ένο- κληρονομού υπό των ένοριακών επιτροπείων άπασών των ένο- ρίων.

Τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον της Αρχιεπισκοπής Αθη- νών κατ' έξίριστον άποτελείται: Εκ του Αρχιεπισκόπου, όρι- ζομένου ως Προέδρου, ενός Εφέτου εκ των εν Αθήναις, όρι- ζομένου μετά του άναπληρωτού του ύπέρ του Υπουργείου των Δικαιοσύνης, ενός Συμβούλου του Εισαγγελικού Συνεδρίου, όρι- ζομένου μετά του άναπληρωτού του ύπέρ του Υπουργείου των Οικονομικών, του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Παι-δείας και Θρησκευμάτων, ενός εφημερίου και ενός ένοριακού έκείνου εκλεγόμενος μετά του άναπληρωτού του διά μίαν έπιτροπείαν εκλεγόμενος μετά του άναπληρωτού του διά μίαν τριετίαν ύπέρ των Ένοριακών Έπιτροπείων Αθηνών και Πειραιώς.

Τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον της Αρχιεπισκοπής Α- θηνών μεταχει και ό Διευθυντής του Τ.Α.Κ.Ε. ή ό νόμιμος αύτου άναπληρωτής, των δε Μητροπολιτικών Συμβουλίων εν γένει μεταχει άπαύτως ως τακτικών μετά ψήφου μέλους και ό εφημερίος, ό προεδρεύων του Ταμείου Ταμείου του Τ.Α.Κ.Ε.

Τό Μητροπολιτικόν Συμβούλιον ύποχρεούται να προσκαλή τον μετερχοτά της Ένοριακής Έπιτροπείας εφημερίον του ναού των πρωτοπληρωμένων του όποιου πρόκειται να συζητησθ, όπως παρστή κατά την συνεδρίασιν.

Ο Εφημερίος και ό Έπιτροπος μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου δεν ψηφίζουν ενόχως συζητείται εν αύτω ύπόθε- σις του ναού εις τον όποιον εφημερεύουσιν ή επιτροπεύουσιν, ούτε παρίστανται κατά την λήψιν της άποφάσεως.

Τά λαϊκά μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Αρχι- επισκοπής Αθηνών λαμβάνουν άποζημίωσιν δι' έκάστην συνε- δρίασιν δραχμάς 100, μίη δουράνην να ύπερβή της 500 δραχ- μών, κατ' έκαστον, τό ήμισυ δε των άνωτέρων ποσών τά μέλη των εκπαρχιακών Μητροπολιτικών Συμβουλίων.

Άρθρον 2.

Τό άρθρον 10 του αύτου άνω νόμου τροποποιείται ως έξής: Ένοριακός ναός ιδρύεται διά Διατάγματος, μετά συμφωνών γνώμην του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου, στηριζομένην εις αίτησιν του ήμισος του κατά τον νόμον τούτον απαιτούμε- νου ίνα άποτελέσουν ένορίαν έλάχιστον αριθμόν οικογενείων και εις γνωμοδότησιν του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμ- βουλίου.

Αμα τη δημοσίευσιν του παρόντος έναρτάται ύποχρεωτικώς άπογραφή άπόσης της περιουσίας, κινητής τε και άκινήτου, των ένοριακών και δι' ειδικών νόμων διαπομένων ναών, περ- ατομένη το βραδύτερον έντός τριμήνου.

Ο τίποτος της άπογραφής κανονισθήσεται διά Π. Διατάγμα- τος εκδοθησέντος προτάσει του επί της Παιδείας και Θρη- σκευμάτων Υπουργού.

Άρθρον 3.

Νομία έχοντα άριθμόν οικογενείων έκάστου μιν των 400, άνωτερον δε των 50 άποτελούν ιδίαν ένορίαν.

Νομία έξ έλασσόνων των 50 οικογενείων δύνανται ν' άπο- τελέσουν ένορίαν, εάν άπεχσιν πλέον της ήμισος ώρας από ένοριακών ναών.

Της άνωτέρω διατάξεως δύναται να γίνη παρέκκασις έφ' όσον κατά την κρίσιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και του Δ. Συμβουλίου Τ.Α.Κ.Ε. επιβάλλεται ή σύστασις ιδιαιτέ- ρας ένορίας λόγω δυσχερείας επικοινωνίας δι' ύπαρξιν χαρά- θους ή ποταμού ή αν πρόκειται περί νηϊδός.

Πολλοί συνδικισμοί μη άπεχόντες άλλήλων πλέον της ώρας και μη δυνάμενοι ιδίαν έκάστους ν' άποτελέσθ ένορίαν άποτελούν μίαν υπό ένα εφημερίον.

Άρθρον 4.

Τό άρθρον 17 του αύτου ως άνω νόμου τροποποιείται ως έξής.

Διά Π. Δ. εκδοθησέντος έφ' άπαξ προτάσει του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων καθορισθήσεται ό χρόνος της έναρξεως της ισχύος άπασών των οικονομικών διατάξεων του παρόντος νόμου εις την Έπτάησον, ής μόνον οι ένοριακοί ναοί οι ύφιστάμενοι εν αύτῃ κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου ύπάγονται εις τάς διατάξεις αύτου.

Δύνανται ό Ν. 5148 κατά τάς οικονομικάς αύτου διατάξεις να επεκταθῃ και μερικωμένως διά Π. Δ. εις μίαν έκάστην των Ιονίων Νήσων.

Αι διατάξεις του άρθρου 22 του παρόντος νόμου περί προπόν- των προς χειροτονίαν εφημερίων ως και αι διατάξεις του αρ- θρου 86 του κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 θέλουν ισχύει και εις την Έπτάησον από της έναρξεως της ισχύος του πα- ρόντος νόμου.

Τά άρθρα 13, 14, 15, 16 και 18 του κωδικοποιημένου Νό- μου 5148 καταργούνται καθ' όσον άφώρουν εις τάς διοικητι- κάς αύτων διατάξεις.

Άρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ο ἑνοριακὸς ναὸς ἔχει ὡρισμένην τοπικὴν περιφέρειαν καὶ ὡρισμένην ἐνορίαν καὶ περιλαμβάνουσιν τὴν κατωκισμένην ἐν αὐτῇ ὁρθόδοξον Χριστιανότητα. Ἐνορίαν ἀποτελοῦσιν ἐν μὲν ταῖς πόλεσι ταῖς ἐκκλησίαις ἄνω τῶν 100,000 κατοίκων τοὺς ἀρχιεπισκοπικούς, ἄνω δὲ τῶν 10,000 μέχρι 100,000 κατοίκων τοὺς ἐπισκοπικούς, ἄνω δὲ τῶν 10,000 κατοίκων τοὺς ἀρχιεπισκοπικούς, ἄνω δὲ τῶν 10,000 κατοίκων τοὺς ἐπισκοπικούς.

Τὰ ὅρια ἐκαστῆς τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη ἐνοριῶν ὡς καὶ πάσης ἱεραρχομένης τοιαύτης καθορίζεται τῷ Μητροπολιτικῷ Συμβουλίῳ, ἀπαγορευμένης τῆς ἀποσπάσεως ἀριθμοῦ ἐνοριῶν μετακινήσεως τῆς πρὸς ὑπαρχῆν ἐνορίαν ὁριζομένην ἐν τῇ παρόντι βύσει, ἡ δὲ συστάσεως νέας ἐνορίας ἢ ἐνισχύσεως ἁλλῆς τοιαύτης.

Αἱ κατὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἐκτέλεστος τοῦ νόμου τοῦτου ἐπιστάμεναι δυνάμεις τοῦ νόμου ΓΦΥΤ ἐνορίαι διατηροῦνται καὶ ἐν δὲν πληροῦνται τῶν ὅρων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦτου.

Ο ἀριθμὸς τῶν οἰκονομικῶν ὑπολογίζεται διαρρυθμίζοντα διὰ τὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐνορίας.

Άρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐνορίαι εἶναι οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ κατοικοῦντες ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἐκλογαὶ δὲ εἶναι οἱ ἐν αὐτοῖς ὄντες, οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

Άρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ἔχει Ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ ἐφημερίου καὶ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν κατὰ τριετίαν.

Τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς διευθύνει ἐν τῶν μελῶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος κατ' ἔτος ἐκλεγόμενος πρὸς τοῦτο.

Εἰς τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπὰς ναὺν ἔχοντων πλείονας τοῦ ἐνὸς ἐφημερίου τὸ κληρικὸν μέλος αὐτῶν ὀρίζει ἐκαστος ἐξ αὐτῶν ὁ Μητροπολίτης.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ διευθύνοντος τὰς ἐργασίας τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἐκτελεῖ τὸ μετ' αὐτὸν διὰ πλείονων ψήφων ἐκλεγὲν μέλος.

Ο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς ἐφημέριος προϊστάται αὐτῆς ἐν δημοσίᾳ ἢ ἐπισήμως ἐμφανίσαι αὐτῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου.

Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. δύναται νὰ διορίξῃ παρ' ἐκάστη Ἐνοριακῇ Ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν ἐνοριτῶν ἓνα ἀντιπρόσωπον ἀμισθί ὡς μέλος τακτικῶν αὐτῆς, ἔχει τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους δικαιώματα, ἀλλ' ἄνευ ψήφου, καὶ ἐπιμελούμενον τῶν συμφερόντων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. παρὰ τῷ οἰκείῳ ναῷ.

Άρθρον 8.

Τακτικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκλογή ἐφημερίου ἢ ἐπιτροπῶν κατ' ἔτος ἢ ἀριθμὸς τῶν νομίμως ψηφισάντων δὲν ἀποτελεῖ τὸ 1/3 τοῦλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκλογικῇ καταλόγῳ ἀναγεγραμμένων ἐνοριτῶν ἐκλογέων, θεωρεῖται ἄκυρος.

Ἡ ἐκλογή ἐπιτροπῶν διεξάγεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἐφημερίου ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ ἀρχαιότερου ἐφημερίου ναοῦ, τοῦ ἀρχαιότερου διευθυντοῦ σχολείου τῆς ἐνοριακῆς περιφέρειας, ἐνὸς διδασκάλου τῆς ἐνοριακῆς περιφέρειας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ καὶ ἐνὸς λαϊκοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ὑπὸ

τῶν ἐνοριτῶν ἐκλογέων διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας.

Ὅπως ἐκλέγηται καὶ διατελῇ μέλος τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς δὲν νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐνοριτῶν ἐκλογέων, νὰ μὴ δικάζηται μετὰ τοῦ ναοῦ, νὰ ἔχῃ ἡλικίαν 21 ἔτων συμπληρωμένην καὶ νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένος.

Άρθρον 10.

1. Ο τὸ πρῶτον ἐκτιθέμενος ὡς ὑποψήφιος Ἐπιτροπῶν θεωρεῖται ἐπιτυχὴν, ἐν τῇ τακτικῇ ἢ ταύτης ματαιωθείσῃ ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐπομένην Κυριακῇ διενεργησῇ ἐκλογικῇ ἐκλογῇ, ἐὰν συγκεντρώσῃ τὸ ἥμισυ πλείον ἐνὸς τῶν ψηφισάντων.

2. Ματαιωθείσης δὲ τῆς ἐκλογῆς, ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 12 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 1148.

3. Ο διατελέσας νομίμως Ἐπιτροπὴς ἐπὶ μίαν τριετίαν, δύναται νὰ ἐπανελεγχῇ καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην τριετίαν μόνον ἐφ' ὅσον συγκεντρώσῃ, κατὰ τὴν τακτικῇ ἢ ἀναγκαστικῇ ἐκλογῇ, τοὺςλάχιστον τὰ 3/4 τῶν νομίμως ψηφισάντων.

4. Ο ἐπὶ δύο συνεχεῖς τριετίες διατελέσας Ἐπιτροπὴς ναοῦ ἀπαγορεύεται ἐν περιοχῇ Δήμου δὲν δύναται νὰ ἐκλέσῃ ὑποψήφιος ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν Ἐπιτροπῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐπομένης τριετίας.

5. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατελοῦντες Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ οἱ ἐντὸς τῆς μέχρι τῆς δημοσίευσος αὐτοῦ τελευταίας τριετίας διατελέσαντες τοιοῦτοι ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Άρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐν πρῶτον τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ συντάσσεται ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὑπεβάλλεται εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ὅπου ἐγκρίνεται καὶ τροποποιεῖ ἢ μὴ τοῦτον, δυνάμενον νὰ ἀναγράψῃ καὶ κοινῶς μὴ ἀναγραφόμενα ἐν αὐτῷ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφή εἰς τοὺς πρῶτους τῶν ἐνοριακῶν ναῶν οὐδὲν ποτε κοινῶς δι' ἐπιγραφῆς, συνδρομῆς ἢ εἰσφορᾶν ὑπὲρ τῶν συλλόγων ἢ τῶν συνδέσμων τῶν ἐνοριακῶν λαϊκῶν ἐπιτροπῶν. Κατὰ τῆς ἐπὶ τοῦ πρῶτου ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου δὲν χωρεῖ ἔφεσις εἰμὴ διὰ λόγους νομιμότητος.

Οἱ πρῶτοι ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἐγκρίνονται δὲ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου ἰδίου ἔτους.

Ἐκτὸς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀσχετῇ ἐπίσημῃ τὸν ἐν γένει ἐλπίγον, εἴτε κατ' αἴτησιν εἴτε ἀντεπαγγέλτως ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως παντὸς ναοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀρμοδιότητος Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, δι' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως ταύτης, ὡς καὶ τοῦ ΤΑΚΕ, εἰδοποιουμένου σχετικῶς καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ, ἐνεργεῖται ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἐφ' ἀπάντων τῶν ναῶν.

Ο ἐλεγχος τῶν ναῶν τῶν διεπομένων ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἐνεργεῖται παρ' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ΤΑΚΕ.

Ο ἐλεγχος τοῦ ἱεροῦ Πανελληνίου Ἰερόνυμος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τήνου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Άρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οἱ πόροι τῶν ἐνοριακῶν ναῶν εἶναι τακτικοὶ καὶ ἄτακτοι. Τακτικοὶ εἶναι:

1) Αἱ ἐκ τῆς κινήσεως καὶ ἀκινήσεως περιουσίας τοῦ ναοῦ πρόσοδοι.

Άρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διορισθέντες, εἰδικοί εἰσπράκτορες ἔχουσι τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις δημοσίου εἰσπράκτορος, ἐνεργούντες κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἢ δὲ καθυστεροῦμενον ἐσόδον τοῦ Ναοῦ προσερχόμενον ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων ἐκδομένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ δικαστικοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ Τακτοῦ.

Άρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἀπόθεμα πλείον τῶν 5,000 δραχμῶν ἀπομένον ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ναοῦ κατατίθεται ἁμέσως ἐπὶ τὸν ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίας παρὰ τῇ Ἑθνικῇ ἢ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ παρὰ τοῖς Ταχυδρομικοῖς Ταμιευτηρίοις ἢ ἐπενδύεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου εἰς γραμματεῖα κρατικῶς ἡγεμονία, κατατιθέμενα πρὸς φύλαξιν εἰς μίαν τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν. Ἀνάληψις χρημάτων ἢ γραμματέων τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ὡς αὐτὸς εἰς μίαν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν καὶ ἐπὶ ὀνόματι τῶν Ναῶν κατατίθενται, μετὰ προξέν τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὰ ἐξ ἐράνων ὑπὸ ἐρατικῶν ἐπιτροπῶν συλλεγόμενα ποτὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν Ναῶν.

Ἡ σύστασις ἐρατικῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ἡ ὑπὸ αὐτῶν διενέργεια ἐράνων ἐπὶ σκοπῷ ἀνέγερσεως ἢ ἐπισκευῆς Ναῶν ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένη ἐγκρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐράνων Ἐπιτροπὴ λογεδοῦται εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Άρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἢ μοναστηριακῶν ἔργων ἐνεργεῖται πάντοτε ἐπὶ τῇ βύσει μελέτης, συνταχόμενης παρὰ ἐπιστήμονας μηχανικοῦ ἢ ἀρχιτέκτονος ἢ ἐφόσον ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου δὲν ὑπερβαίνει τὰς πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν παρ' ἐμπειροτέχνου καὶ κατόπιν δημοπρασίας, κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἰσχύουσας διατάξεις.

Τὰ ὡς ἄνω ἐνεργούνται πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐπιστήμονας μηχανικοῦ, ἐφόσον τοῦτο ὁρίσθῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς μελέτης, καὶ παραλαμβάνονται μετὰ τὸ πέρας τῆς παρ' Ἐπιτροπῆς διορισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Εἰς τοὺς συντάσσοντας τὰς μελέτας ἐπιστήμονας μηχανικοὺς καὶ ἀρχιτέκτονας καταβάλλεται ὡς ἀμοιβὴ 20% διὰ τὴν σύνταξιν τῆς πλήρους μελέτης (σχεδιαγραμμάτων, προμετρήσεων, τιμολογίου, ἀναλυτικῶν τιμῶν, προϋπολογισμοῦ κλπ.) καὶ 30% διὰ τὴν ἐπίβλεψιν. Εἰς ἑκάστον δὲ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι 1) 2 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας τῶν παραλαμβανόμενων ἔργων, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ ποσὸν τῶν ἀμοιβῶν τῶν μηχανικῶν καὶ τῆς ἀναζητήσεως τῶν ὁδοποιικῶν ἐσόδων τῶν Ἐπιτροπῶν παραλαμβάνει

2) 1% ἐκ τῶν βαπτίσμων, γάμων κηδεῶν καὶ ἀναγκαστικῶν δικαιωμάτων καὶ τέλη.

3) Αἱ ἐκ τοῦ ναοῦ εἰσπράξεις.

4) Ἡ ἐτήσια εἰσφορά τῶν ἐνοριτῶν.

5) Αἱ ἐκ τῶν εἰσφορῶν καὶ κατῶν εἰσπράξεις.

6) Αἱ ἐξ ἐράνων.

7) Τὰ πρόστιμα.

8) Δωρεὰι, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι.

Άρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Αἱ ἐτήσιαι εἰσφορᾶι τῶν ἐνοριτῶν ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Ἐκάστη ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ καθορίζει τοὺς ἐνορίτας εἰς τέσσαρας κατηγορίας.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν καταβάλλουν ἐτησίως δραχμὰς 150, οἱ εἰς τὴν δευτέραν 100, οἱ εἰς τὴν τρίτην 50, καὶ οἱ εἰς τὴν τετάρτην 30.

Οἱ ἀποδεξιμένοις ἄποροι ἀπαλλάσσονται πάσης καταβολῆς εἰσφορᾶς. Ὡς αὐτὸς ἀπαλλάσσονται πάσης καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς οἱ τῶν ἐνοριτῶν ἀμείνονες τὸν ἐτήσιον αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήμα, μετὰ προηγουμένην πρὸς τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπὴν σχετικῇ ἀποδείξεως τοῦ οἰκείου ἐφημερίου ὅτι κατέβαλον αὐτῇ τὴν συμπεφωνημένην εἰς εἶδος ἀμοιβήν.

Άρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ο κατάλογος τῆς κατατάξεως τῶν ἐνοριτῶν ἐκτίθεται ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ 15 ἡμέρας, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο πᾶς ἐνοριτὴς δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐνώπιον τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς ἔνταξιν παρ' ἐπιγραφῆς παραλείφοντος ἢ τροποποιήσεως ἐνστάσεων παρ' ἐπιγραφῆς.

Ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὁ διευθύνων τὰς ἐργασίας τῆς ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς διαβιβάζει εἰς διπλοῦν τὸν κατάλογον μετὰ τῶν ἐνστάσεων καὶ εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν οἰκίον Μητροπολίτην.

Ο Μητροπολίτης ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰσάγει τὸν κατάλογον μετὰ τῶν ἐνστάσεων εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ ὅποιον τροποποιεῖ ἢ ἐγκρίνει ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλησίως.

Άρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Πᾶσα εἰσπράξις ἐσόδων τῶν ναῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐπὶ διπλοῦν ἀποδείξει.

Προκειμένου περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν, τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια διορίζουσιν εἰδικούς εἰσπράκτορας ἀμειβόμενους διὰ ποσοτῶν ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων, μὴ δυναμένων πάντως νὰ ὑπερβῶσι τὸ 10% αὐτῶν.

Ο ἀριθμὸς τῶν προσόντων, αἱ ἐγγυήσεις τῶν διορισθέντων εἰσπράκτων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς οἰκείους Ναοὺς τῶν ἀνήκοντων ἐκάστῳ ποσῶν καθορίζονται διὰ Π. Δ. ἐκδοθησέμενος πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Αἱ εἰσφορᾶι καταβάλλονται ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ὁρίσῃ διὰ πρόσθεως αὐτοῦ δι' ὡρισμένην περιφέρειαν διάφορον χρόνον εἰσπράξεως ἢ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν εἰς πλείονας ὁδοὺς εἰσπράξεως ἢ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν εἰς πλείονας ὁδοὺς εἰσπράξεως.

Πᾶσα καθυστέρησις πληρωμῆς ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐπάγεται καταβολὴν προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς τὰ 20% τοῦ ἀρχικῶς ὁφειλόμενου.

πρέπον, τονίζει, εις τοιαύτας στιγμάς να προσάγονται του-
αυτα νομοσχέδια.

Α. Ζάννας (Υπουργός Γεωργίας). "Ας ανακληθῇ τὸ
νομοσχέδιον μέχρις ὅτου προταχθῶν τὰ σχετικά στοιχεῖα.
Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Συζητούμενον εἶτα τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ὁργανισμοῦ ὁ
κ. Δ. Γιαννόπουλος, λέγει, ὅτι ὁ κ. Υπουργός εἶπεν ὅτι
ἐπέφερον οὐσιώδεις τροποποιήσεις διὰ τοὺς καθηγητάς καὶ
διὰ τοὺς φοιτητάς καὶ ἀπρητίμησε καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα
ἐλήφθησαν διὰ τὴν ἐπιδιδουμένην ἐκπαιδευτικὴν ἀναγέννη-
σιν. Ἀποδοῖμι, τονίζει, διότι ἐρίσκομαι ἐν διαφωνίᾳ μετὰ τὸν
κ. Υπουργόν, ἐφ' ὅσον, ὡς θὰ ἀποδείξω τὰ περισσώτερα με-
τρα ἔχουν προσωπικὸν χαρακτήρα.

Ὁ κ. Υπουργός γράφει εἰς τὴν ἐκθεσίαν τοῦ ὅτι διαρρυθμι-
ζεται τὸ ζήτημα τῆς ἐπιλογῆς τῶν φοιτητῶν κατὰ τὴν εἰσα-
γωγὴν των. Ἐν τούτοις οὐδεμία πρόνοια λαμβάνεται ὑπὲρ
τῶν φοιτητῶν ἐν τῇ σημείῳ τούτῳ. Τὸ νομοσχέδιον λέγει,
εἰς τὸ ἀρθρον 111 ὅτι οἱ φοιτηταὶ εἰσάγονται κατόπιν εἰσι-
τηρίου δοκιμασίας τῆς ὁποίας αἱ λεπτομέρειαι θὰ καθορισθῶσι
διὰ Διατάγματος. Ἀλλὰ τὰ αὐτὰ ἔλεγε τὸ ἀντίστοιχον ἄρ-
θρον τοῦ ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ. Τὴν ἐγκρίσιν τῶν διδασκα-
μένων μαθημάτων κατὰ τὸν παλαιὸν ὁργανισμὸν εἶχεν ἡ Σύγ-
κλητος, ἐνῷ τώρα θὰ τὴν ἔχει ὁ Υπουργός. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν
θὰ εἶναι πρὸς ὄφελος τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου,
διότι κανεὶς Υπουργός καὶ ὑπερεπιστήμιον ἀκόμη δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ εἶναι κάτοχος τῶν Ἑπιστημονικῶν συνθηκῶν καὶ
ἀναγκῶν περισσώτερον ἀπὸ τὰς Σχολὰς καὶ τὴν Σύγκλητον.
Εἶπε προχθὲς ὁ κ. Υπουργός περὶ ὑπερμέτρου καταπονή-
σεως τῶν Φοιτητῶν καὶ ἰδίου τῶν τῆς Ἰατρικῆς. Ἀλλ' οὐ-
δεμία πρόνοια λαμβάνεται διότι ὁ ὁργανισμὸς ὀρίξει 36 ὥρας
καθ' ἑβδομάδα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔλεγε καὶ ὁ ἰσχύων ὁρ-
γανισμός. Ἐκτὸς τούτου ἐπιβάλλεται τώρα ἡ ἐκμάθησις μιᾶς
ξένης γλώσσης, καὶ δὲν εἶναι κατ' ἀρχὴν κατὰ τῆς διατά-
ξεως, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ὁ κ. Υπουργός ἐπρεπε νὰ στρέψῃ τὴν
προσοχὴν του διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν Μέσιν ἐκπαί-
δυσιν. Διαφορετικὰ πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Φοιτητὴς νὰ μάθῃ
ἐπιστημονικῶς μίαν γλῶσσαν ἐντὸς δύο ἐτῶν διὰ νὰ προ-
σέλθῃ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἑξετάσεις.

Ν. Κωνσταντόπουλος. Λησμονεῖτε ὅτι ἡ φοίτησις εἰς
τὰ Γυμνάσια εἶναι τώρα ἐξαετῆς καὶ οἱ μαθηταὶ θὰ διδά-
σκωνται τὴν ξένην γλῶσσαν.

Δ. Γιαννόπουλος. Παρέχεται ὑποτροφία εἰς ἀπόρους Φοι-
τητάς. Καὶ ἔλεγε προχθὲς ὁ κ. Υπουργός ὅτι καθιεροῖ οὕτω
μίαν Δημοκρατικὴν ἀρχήν, ἀλλὰ μήπως καὶ ὁ ἰσχύων ὁρ-
γανισμὸς δὲν ἔλεγε τὰ ἴδια πράγματα; Τὰ τῆς διοικητικῆς καὶ
περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου διαρρυθμίζονται, λέγει, ὁ κ.
Υπουργός, ἐπὶ νέων βάσεων. Ἀλλ' ἡ διαρρυθμίσις εἰς τί συνί-
σταται; Ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν τὰ πράγματα πα-
ραμένουν ὡς εἶχον ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν Διοίκησιν προστίθεται
ὅτι εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον θὰ μετέχουν ὁ Διευθυντὴς
τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου
Λογιστικοῦ. Ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἔχουν καίρὸν διὰ νὰ παρακολου-
θοῦν τὰς ἐργασίας τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἡ βελτιώ-
σις συνίσταται εἰς μίαν προσωπικὴν διάταξιν ἀφορῶσαν τὸν
μισθὸν τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Ἐδέχθησαν τρο-
πολογίαν ὑποβλήθεισαν ὑπὸ τοῦ κ. Λιβαθινοπούλου. Ἐφ' ὅσον
τὸ προσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶχον ὑποβάλει ἀπετέλει ἀπλῶς βά-
σιν πρὸς συζήτησιν. δὲν εἶχε υἱοθετηθῇ, διηκόλυσε μόνον
τὴν συζήτησιν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τί γίνεται μετὰ τὸ μισθὸ τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως;

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Ἐξομοιοῦται
πρὸς τὸν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλο-
νίκης.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Πολλὸ σωστὸ αὐτό.

Δ. Γιαννόπουλος. Ὑπάρχουν ἔμως καὶ προσανυξήσεις

καὶ ἐξοδα παραστάσεως τὸ ἕνα τρίτον τοῦ μισθοῦ. Ἐπὶ πλέον
δὲ φαίνεται μισθοδοτούμενος καὶ μετὰ 20 ὁλο τοῦ μισθοῦ τοῦ
ἐξ ἄλλης διατάξεως.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Ἑκκλησιαστικῶν). Ὅπως ὁ
Γεν. γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁνίκης.

Δ. Γιαννόπουλος. Βελτιοῦται ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία δηλ.
προστίθεται μία προσωπικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὸν Διευθυντὴν
τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἔχῃ διατε-
λέσῃ κατὰ τῆς τῶν λογιστικῶν καὶ οἰκονομικῶν μαθημά-
των.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐμάχαστε τὸ ὄνομά του; Μοῦ ἐπέδει-
ξαν καὶ ἕνα ἄλλον ποῦ θὰ πάχῃ ἔξω νὰ γίνῃ Διευθυντὴς τῆς
Βιβλιοθήκης.

Δ. Γιαννόπουλος. Εἰς νῆος, ὡς Πανεπιστημιακὸς τοιοῦ-
τος, εἶναι ἀπολύτως χρήσιμος καὶ εἶχε δοθῇ ὡς τοιοῦτος ἡ
Καπνικαρέα, δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ δοθῇ διὰ τοῦ νομοσχε-
δίου καὶ νὰ ἐξαίρεται ὡς σπουδαῖον γεγονός ὑπὲρ τῆς ἀνα-
διοργανώσεως.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Ἀναφέρεται, δὲν
ἐξαίρεται.

Ὁ κ. **Δ. Γιαννόπουλος** συνεχιζὼν λέγει, ὅτι εἶναι ἄδι-
κος καὶ ἐπιζημία ἡ κατάργησις τῆς Ἀστυκλικῆς, εἶναι δὲ
δύσκολον νὰ τοῦ ἀπομακρύνῃ κανεὶς τὴν ὑπόψιν ὅτι ὀφείλε-
ται αὕτη εἰς προσωπικὸν λόγον. Κατακρίνει κατόπιν τὴν
διάταξιν περὶ διευθυντοῦ τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Εἶναι περίεργος ἡ
ὑποτίμησις τῆς εἰδικότητος. Ὁ κ. Καραθεοδωρῆς εἶχε αὐτὴν
τὴν γνώμην, πρόκειται δὲ νὰ σταλῇ ἔξω διακεκριμένον πρό-
σωπον διὰ νὰ διοργανώτῃ κατόπιν τὴν Βιβλιοθήκην.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Εἶναι πολὺ ὁμῶς τέσσαρα χρόνια.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Ἡ κατὰστασις
τῶν Βιβλιοθηκῶν εἶναι ἀξιοθρήνητος, κατήρτισα δὲ ἕνα συμ-
βούλιον διὰ νὰ βάλῃ κάποιαν τάξιν. Ἡ διάταξις θὰ ἐγγυηθῇ
διὰ τὴν ὁργάνωσιν μιᾶς καλῆς βιβλιοθήκης ἐν τῷ Πανεπι-
στημίῳ.

Δ. Γιαννόπουλος. Ὅταν γίνῃ ἡ βιβλιοθήκη, καὶ πρέπει
νὰ γίνῃ, τότε νὰ συμπληρωθῇ ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Δὲν ὑπάρχει
τώρα κανεὶς ἔχων τὰ προσόντα διὰ νὰ διορισθῇ. Ἐπρόνοή-
σμεν διὰ τὴν εἰδικευσιν τῶν βιβλιοθηκῶν, ἡ Ἑθνικὴ θὰ
εἶναι γενικὴ βιβλιοθήκη, ἡ τῆς Βουλῆς πολιτικὴ, ἡ τῶν
Καλῶν Τεχνῶν καλλιτεχνικὴ. Θὰ γίνῃ λοιπὸν καὶ εἰδικὴ
Πανεπιστημιακὴ, ἐνῷ ὡς τώρα δαπανῶνται ἀσκοπῶς χρή-
ματα, διότι δὲν ὑπάρχει μία τακτικὴ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν
βιβλίων.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ σκοπὸς τῆς ὁργάνωσεως εἶναι πάν-
τοτε ὠφέλιμος ἀλλὰ ὅταν εἶναι πολυσχιδῆς δὲν ἐπιτυγχά-
νεται τίποτε.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Τὰ βιβλία τοῦ
Πανεπιστημίου εἶναι σκόρπια τώρα εἰς τὸ Σπουδαστήριον
καὶ τὰς ἀποθήκας.

Π. Τσαλδάρης. Ἡμεῖς συζητοῦμεν μετὰ τὴν βᾶσιν νὰ τα-
κτοποιήσωμεν τὰ πράγματα μετὰ οἰκονομίαν, ἐνῷ σὺς τὸ ζή-
τημα τῶν οἰκονομικῶν τὸ θέτετε εἰς β' μίαν, εἶναι θυμῶ-
σια ὅλα αὐτά, ἀλλὰ πῶς θὰ γίνουν;

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Ἡ διαφορὰ
μεταξὺ τῶν δαπανῶν τοῦ ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ καὶ τοῦ
συζητούμενου εἶναι μόνον τέσσαρα ἑκατομμύρια ὀκτακόσιες
χιλ. δραχ. Ὅση ἡ ἐφετερινὴ ἐπικουρία τοῦ Κράτους πρὸς τὸ
Πανεπιστήμιον.

Π. Τσαλδάρης. Ἐψηφίσατε ὁμῶς καὶ ἕνα νόμον νὰ δια-
θέσετε ἐξήντα ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδώσατε.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Ἐδηλώσαμεν
ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν. Δὲν ὑπάρχει καμμία φαντασία εἰς τὰ
μέτρα μας, ἀλλὰ πλήρης προσαρμογὴ πρὸς τὰ πράγματα.
Ὅταν ἐγένετο ὁ νόμος τὸν ὁποῖον ἀναφέρατε δὲν ἦτο δυνα-
τὸν νὰ προῖδῃ τις τὰ ἐπακολουθήσαντα διεθνή γεγινότα.

Γ. Καφαντάρης. Ποία εἶναι ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς πραγ-
ματικῆς δαπάνης ἡ ὁποία γίνεται σήμερον, καὶ ἐκείνης ἡ ὁ-
ποία θὰ ἐγένετο, ἐὰν εἶχομεν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ ἰσχύοντος
ὁργανισμοῦ.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Δὲν ἔχω ὑπ' ὄψιν
μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἰσχύοντος
ὁργανισμοῦ καὶ τοῦ νέου τοιοῦτου εἶναι περὶ τὰ πέντε ἑκα-
τομμύρια.

Δ. Γιαννόπουλος. Ὁ κ. Υπουργός εἶπεν ὅτι ἀπῆλλεξε
τοὺς φοιτητάς ἀπὸ μίαν καταδυνάστευσιν ἕνα ἐκδασμὸν. με-
τὰ τὸ ζήτημα τῶν συγγραμμάτων τῶν καθηγητῶν. Πράγματι
τὸ κακὸν τοῦτο ἐπρεπε νὰ θεραπευθῇ, ἀλλὰ δὲν θεραπεύεται,
τὸ κακὸν τοῦτο ἐπρεπε νὰ ἐπηρεασθῇ. Ἐψηφίσσαμεν νό-

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Ἐψηφίσσαμεν νό-
μον καὶ εἰσάγομεν καὶ σχετικὴν διάταξιν εἰς τὸν Ὁργανισμὸν.

Δ. Γιαννόπουλος. Πρέπει ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκδοσιν τῶν
συγγραμμάτων τὸ Πανεπιστήμιον.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Προβλέπει περὶ
τούτου τὸ πρῶτον ἐδάφιον. Διὰ τὰς ἐξετάσεις δὲν εἶπατε τί-
ποτε ἐνῷ ἡ μεταβολή, ἡ ὁποία ἐπέρχεται, εἶναι θεμελιώδης.

Ὁ κ. **Δ. Γιαννόπουλος** φέρει κατόπιν παρατηρήσεις ἐπὶ
τῶν διατάξεων τῶν ἀφορῶσιν τὸ διδασκτικὸν προσωπικόν.

Συνεχιζὼν ὁ κ. **Δ. Γιαννόπουλος** λέγει ὅτι ἐνῷ εἰς τὸ νέον
παλαιὸν νομοσχέδιον ὑπῆρχον ὀλιγώτεροι ἑδραὶ εἰς τὸ νέον
ἡδύνησαν, οὕτως ὥστε σήμερον ἔχομεν 98 ἑδρας.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Πρόκειται
περὶ ἐσφαλμένης ἐκτυπώσεως. Αἱ φιλοσοφικαὶ ἀνὰ 18, εἰς τὴν
μὲν τὴν νομικὴν, ἱατρικὴν καὶ φιλοσοφίαν ἀνὰ 18, εἰς τὴν
φυσικομαθηματικὴν 16 καὶ εἰς τὴν θεολογίαν 10. Ὡστε
βλέπετε ὅτι ὅτι ἀνεκοίνωσα εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπι-
τροπὴν ἱσχύει.

Ὁ κ. **Δ. Γιαννόπουλος** κατακρίνων τὸν τρόπον τῆς
ἐκλογῆς τῶν καθηγητῶν λέγει ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ
τῶν δύο νομοσχεδίων, διότι εἰς μὲν τὸ πρῶτον νομοσχέδιον
ἡδύνατο ὁ Υπουργός νὰ μεταθέτῃ καθηγητὴν τοῦ Πανεπι-
στημίου Θεσσαλονίκης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Τὸ Πανεπι-
στημίου Θεσσαλονίκης τὸ θεωροῦμεν ἰσότημον τοῦ Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν.

Δ. Γιαννόπουλος. Ἡ ἰσότης εἶναι σχετικὴ. Δύναται
τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης νὰ γίνῃ ὑπέρτερον, ἀλλὰ
σήμερον τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ἔχον τὴν λαμ-
πρὰν ἱστορίαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρῇται ἀπολύτως ἰσό-
τιμον μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον δὲν
ἔστιν ἄλλως τε καὶ πολλὴν ζώην.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Ἀναλαμβάνω
ἀνεκρίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὸν μὴ διορισμὸν τῶν κυρίων Σα-
κελλαρίου καὶ Χατζῆ, διότι πιστεύω ὅτι δὲν πρέπει νὰ διορι-
σθῶν, καὶ ἐτοιμάζω μάλιστα καὶ νομοσχέδιον διὰ τοῦ
ὁποῖου θὰ ἀκυρώσω τοὺς διορισμούς των, οἱ ὁποῖοι ἐγέναν
ἐπὶ ἀνωμάλου καθεστώτος καὶ ζητοῦν τώρα ἀπὸ τοῦ 1926
νὰ πάρουν τοὺς μισθοὺς των.

Π. Τσαλδάρης. Τοῦτο ἀποδεικνύει κυβερνητικὴν αὐθαί-
ρεσίαν.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Τὸ Πανεπι-
στήμιον Θεσσαλονίκης μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι ἄξιοι οἱ καθη-
γηταὶ αὐτοί. Ἐὰν θὰ ἔλθουν ἐκεῖνοι, μοῦ εἶπον, θὰ ἐγκατα-
λείψωμεν ἡμεῖς τὸ Πανεπιστήμιον. Καὶ σεβόμενος τὸ κύρος
τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνέλαβα τὴν εὐθύνην τοῦ μὴ διορισμοῦ
των.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ παρακαλέσω, κ. Πρόεδρε, νὰ εἰσαχθῇ
τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰς ἰδιαίτερον συζήτησιν δι' ἐπερωτήσεως.
Οἱ καθηγηταὶ αὐτοὶ ἔχουν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Δὲν δύ-
νασθε νὰ καταργήσητε τὰ δικαιώματά των. Δὲν δύ-
νασθε νὰ ἐπέμβητε καταργοῦντες τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν
καὶ παραγνωρίζοντες τὴν βασικὴν ἀρχὴν τοῦ πολιτεύματος.
Δὲν ἐπίστευον ὅτι ὁ Υπουργός τῆς Παιδείας θὰ ἡδύνατο νὰ
ἐπικαλεσθῇ ὡς βᾶσιν τῆς σκέψεώς του γεγονὸς, ὅτι οἱ καθη-

γηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀποδοκιμάζουν
τοὺς ἄλλους συναδέλφους των. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπειθαρχίαν
ὑπὸ ἀλλήλων, καὶ δὲν ἐπρεπε νὰ γίνῃ σεβαστὴ.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Συνεβουλεύ-
θημεν τὸ νομικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μοῦ ἀπήντησεν ὅτι δύ-
ναται νὰ μὴ τοὺς διορίσω. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ τοὺς διορίσω,
ἀπετάθη ἐπὶ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, καὶ τοῦτο με-
τέωροκαυσεν νὰ μὴ τὸ πράξω.

Π. Τσαλδάρης. Τοῦτο εἶναι παρακνώρισις τῶν πολιτικῶν
καὶ ἡθικῶν ἀρχῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ διεπώμεθα.

Δ. Γιαννόπουλος. Ἡ ἄλλη περίπτωσις εἶναι ὅτι ἐφέρατε
ἕνα καθηγητὴν τῆς δασολογίας καὶ τὸν διορίσατε ἐδῶ καθη-
γητὴν τῆς βιολογίας. Ἐχῶ τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐσπούδασε
μετεωρολογίαν.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Πρὸς Θεοῦ
ἔχει συγγράφει βιολογίαν. Ὁ πληροφοριοδότης σας ἔχει σπου-
δάσει μετεωρολογίαν.

Δ. Γιαννόπουλος. Θὰ ἐπέλλουν ἐπίσης μεγάλας ζημίας
διὰ τὸ ἀπεριόριστον τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας). Ἐὰν ἡ σχολὴ
κρίνῃ ἱκανοποιητικὰς τὰς ἐργασίας του, θὰ τὸν διορίξῃ.

Δ. Γιαννόπουλος. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λάβετε σεις τὴν
ἐξουσιοδότησιν, ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν καταργήσητε διὰ δια-
ταγματος ὅσας ἑδρας θέλετε, καὶ νὰ ἰδρύσετε ὅσας ἄλλας ἐπι-
στὰς θέλετε. Ἡ διατυμπανιζομένη αὕτη ἀναδιοργάνωσις τοῦ
Πανεπιστημίου εἶναι φανερὰ πρὸς ἀπόσπασιν χειροκροτημά-
των καὶ ἐξηγητήσεων διαφόρων κομματικῶν σκοπῶν.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου δι'
ἄλλην συνεδρίασιν.

Ν. Τερζόγλου. Καὶ καλυτέρως καθηγητὰς ἔχει τὸ Πα-
νεπιστήμιον Θεσσαλονίκης καὶ ἀρτιώτερά κατα τὴν γνώμην
μου γίνεται ἡ διδασκαλία.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν δυνατόν νὰ καθορίζωμεν ἐδῶ τὴν
ἀξίαν τῶν Πανεπιστημίων. Καὶ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσα-
λονίκης ἔχει ἰσότημον μετὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν,
ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦμεν ὅτι εἰς ἄλλας χώρας ὑπάρχουν

εἰς διαφόρους πόλεις Πανεπιστήμια, ἔχοντα ἰδιάζουσας σημα-
σίαν ἡ νομικὴ σχολὴ αἴφνης τῆς Δειψίας θεωρεῖται ὡς ἡ
ἀνωτέρα νομικὴ σχολὴ τῆς Γερμανίας. Ἀλλὰ καὶ μία ἑδρα
ἀκόμη καθηγητοῦ ἔχει ἰδιάζουσαν σημασίαν, λόγῳ τῆς ἀξίας
τοῦ καθηγητοῦ. Κατὰ βᾶσιν εἶναι ἰσότημα τὰ Πανεπιστή-
μια. Τοῦτο ὁμῶς ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῶν διδασκόντων, πρέπει
δὲ νὰ εἴπω ὅτι ἐπαχράτησεν ἡ γνώμη, τὸ Πανεπιστήμιον
Θεσσαλονίκης νὰ μὴ θεωρῇται ἰσότημον μετὰ τῶν Ἀθηνῶν,
διότι τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
θελήσῃ νὰ διορισθῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δὲν ἐκρίθη
ἱκανὸς διὰ τὴν ἀνάληψιν τακτικῆς ἑδρας, ἀλλὰ ἐκρίθη, τοι-
οῦτος ὡς ἐκτακτός.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας κλπ.). Τὸ περι-
στατικὸν τὸ ὁποῖον ἀναφέρατε, παραμένει ὡς περιστατικὸν
ἀτυχές. Ἀλλὰ εἰς τὸ μέλλον τακτικὸς καθηγητὴς Πανεπιστη-
μίου θὰ δύναται νὰ υποβάλλῃ τὴν υποψηφιότητά του εἰς ἄλλο
Πανεπιστήμιον.

Α. Παπαναστασίου. Θὰ ἐπρεπε νὰ ἀπαγορευθῇ ἐπὶ μίαν
πενταετίαν τοὐλάχιστον ἡ μεταπήδησις ἀπὸ τοῦ ἐνὸς Πανε-
πιστημίου εἰς τὸ ἄλλο.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τῆς ἐλξεως τὴν ὁποίαν ἀσκαὶ τὸ
Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, πρέπει νὰ ληφθῇ μέτρον.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας κλπ.). Ὑπάρχει
ἔτι αὕτη ἡ ἐλπίς, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ δώσω τὴν πληροφορίαν
ὅτι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἐργάζονται μετὰ ζήλον.

Δ. Γιαννόπουλος. Ἡ καινοτομία τὴν ὁποίαν εἰσάγετε
τῆς ἐκλογῆς διὰ τῶν 2)3 θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν ἐκάστοτε
Υπουργόν νὰ ἐκδιᾷ τὴν σχολὴν. Καὶ οὐδεὶς καθηγητὴς θὰ
διορίζεται, ἐὰν δὲν ἐκλιπαρῇ τὸν Υπουργόν.

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός τῆς Παιδείας κλπ.). Καὶ ὁ
Υπουργός εἶναι ἐκπρόσωπος τῆς πολιτείας καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ

καὶ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως των. Φρονεῖ ὅτι ἡ ἐκ-
σθένει αὐστηρότητος τοῦ μέτρου ἔξιν εἶναι δικαιολογη

μέχρι τούτου σημείου. Εξ άλλου ἐν τῇ ἀναφορᾷ διατυπώ-
ται τὸ παράπανον ὅτι κατὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ συναλλάγ-
ματος γίνονται προτιμήσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπιθυμῶ νὰ διατυπωθῇ
σαφῶς ποία προτιμήσις ἐγένετο διὰ τὴν ἐξέτασιν. Διότι δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἶπω, ὅτι θὰ δώσω συναλ-
λαγμα. Ἡ κατάσταση εἶναι τόσον στενόχωρος, ὥστε εἴμεθα
ὕποχρεωμένοι νὰ ἀξιολογήμεν ἀπὸ ὅλους θυσίας.

Οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸ Νταβὸς πρέπει νὰ ἔλθουν ἐδῶ ὅπου
ἔχομεν καὶ Σανατόρια καὶ τὸ κλίμα δὲν εἶναι χειρότερον ἀπὸ
ἐκεῖ, ἔχομεν δὲ καὶ καλοὺς ἰατροὺς. Ἄν θέλουν νὰ μείνουν
ἐξω ὡς φροντίζουν νὰ εὕρουν συναλλάγμα.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ὅμως ἔχουν ἀνάγ-
κην συναλλάγματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀπεφασίσθη νὰ τοὺς
δοθῇ διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ δι' ἕνα μῆνα συν-
τήρησιν.

Α. Παπαθανάσης. Ἰσχυρίζομαι ὅμως πρὸς τὴν ἀπόψιν
ἢ μετακινήσις δύναται νὰ θέσῃ εἰς ἀμεσον κίνδυνον τὴν
ζωὴν των.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἐδέχθη καὶ αὐτὸ καὶ
εἶμαι διατεθειμένος νὰ σταίλω ἐπιθεωρητὴν τοῦ Στρατοῦ νὰ
ἐξετάσῃ ποιοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ μετακινήθουν.

Μ. Αἰλιανός. Πρὸς Θεοῦ ὄχι, αὐτὸ θὰ στοιχίσῃ περισσό-
τερον.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσα εἶπατε ἐννοῶ ὅτι θὰ ἔχουν μεγαλυ-
τέραν ἐπέκτασιν δι' ἐκείνους ποὺ μένουν ἐξω καὶ οἱ ὅποιοι
δὲν εἶναι ἀσθενεῖς ὅπως οἱ σπουδαῖται. Ἐγὼ τηλεγραφεῖ-
ματα ἐκ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐκ μέρους αὐτῶν καὶ παρα-
καλῶ, ἐάν ἔχει ληφθῇ ὀριστικὴ ἀπόφασις, νὰ μὴ δοθῇ συναλ-
λαγμα, νὰ καταστήσῃ δὲ τοῦτο γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερο-
μένους διὰ τὴν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ κ. κ. **Ι. Παπαθανάσης** καὶ **Α. Νικολίτσας** συνιστοῦσιν
ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀγρινίου περὶ ἐξαπλή-
σεως τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Οἱ κ. κ. **Κ. Κατσαδῆμας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Α. Διάπης
περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς τὸν φυματικὸν ἀδελφὸν τῆς πα-
θόντα ἐν πολέμῳ.

Ι. Παπαφλέσσας. Αἱ Κοινότητες Ἀριστομένους καὶ
Βουρνοζίου ἔχουν παράπανον, διότι ἐνθ' ἡ πρωτοβάθμιας Ἐπι-
τροπῇ παρεδόθη ζημίαν ἐπὶ 2.642 στρεμμάτων μὲ παραγω-
γὴν συνήθη 993.140 ὀκάδας σταφιδόκαρπου, ἡ δευτέρα ἐπι-
τροπὴ ἡλάττωσε εἰς 2.260 στρέμματα καὶ μὲ παραγωγὴν
735.596 ὀκάδας σταφίδος. Κατόπιν ἐνστάσεως τοῦ ΑΣΟ,
ὕπευδίσθη καὶ τὸ ποσόν. Διότι λέγει ὑπεβλήθη πῖναξ εἰς τὰ
γραφεῖα γενικῶν ἀποθηκῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστήριξε τὴν πε-
ρικοπὴν, ἐνθ' ἔχει δικαίωμα πρὸς τοῦτο. Εἰς τὰ ἄλλα ὑπο-
καταστήματα ἐγένετο περικοπὴ ὅχι ἀνω τοῦ ὅμοιο ἐνθ' εἰς
τὸ Ὑποκατάστημα Μεσσηνίας ἀνῆλθεν εἰς 50 ας. Ἐκτὸς δὲ
αὐτοῦ ἡ δευτεροβάθμια Ἐπιτροπὴ ὑπελόγησε παραγωγὴν
πρὸς 250 ὀκάδας κατὰ στρέμμα, ἐνθ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἕκα-
στον ἀποδίδει 330 - 400 ὀκάδας. Αἱ τοιαῦται διαταγαὶ καὶ
ἀποφάσεις καὶ αὐθαρεσίαν ἐνέχουσιν καὶ παρανομίαν, πρᾶγμα
τὸ ὅποιον ἐπιφέρει εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς σταφιδοπαραγωγούς
Μεσσηνίας. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ θελήσῃ ἀμέσως
νὰ ἐπέμβῃ διὰ νὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Θὰ
ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Οἱ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν σιδη-
ροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας σιδηροδρομικῶν
Ἑταιρίας ΣΗΑΠ.

Κ. Λαδᾶς. (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Νὰ μοῦ σταλῇ
ἡ ἀναφορά.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. Συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν πολυτέκνων
Ν. Ζίχνης.

Ι. Παπαφλέσσας. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος Μεσσηνίας πα-
ρακαλεῖ ὅπως ὁ Ὑποκατὰ Τράπεζα ἐξουσιοδοτήσῃ τὰς το-

πικὰς ἐπιτροπὰς χορηγήσεως συναλλάγματος καὶ ἐγκρίνωσι
τὴν χορήγησιν τούτου. Τὸ μέτρον τὸ ἐφαρμοζόμενον τῆς
ἐγκρίσεως τῶν αἰτήσεων ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς δη-
μιουργεῖ ἀφ' ἑαυτάς τας δυσκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἐπαρ-
χοῶν. Ἀς καθορίσῃ ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ μῆνα ποσόν
τῆς συναλλάγματος δι' ἕκαστον λιμένα ἐν ἀναλογία καὶ συγ-
κρίσει πρὸς προηγούμενα ἔτη καὶ ὡς ἐπιτρέπει εἰς τὰς τοπί-
κας ἐπιτροπὰς νὰ ἐγκρίνουν τὰς αἰτήσεις ἐντὸς τοῦ καθορι-
σθέντος περιθωρίου ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς. Κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ὑφίσταται πραγματικὸς ἐλεγχὸς καθό-
σον αἱ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ γνωρίζουν τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς
καὶ τῶν ἐμπόρων.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. Ἐπὶ ὑπομνήματος τῶν ἀποφο-
ρῶν τῶν ἐθνικῶν ἀγροτικῶν οἰκοτροφείων λέγει ὅτι διὰ δια-
τάγματος ἀπὸ Ἰουνίου 1926 εἶχε καθορισθῇ ὅπως κατόπιν
ἐξετάσεων γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην Γεωπονικὴν
καὶ Δασονομικὴν Σχολὴν, μέχρι τοῦδε δὲν ἐξεδόθη τὸ σχετι-
κὸν κανονιστικὸν διάταγμα, ἡ θέσις τῶν ἀποφοιτῶν εἶναι
ἀκαθάρτος. Οἱ ἀποφοῖτοι τῶν ἀγροτικῶν οἰκοτροφείων δι-
δασκόμενοι τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ πλέον μαθήματα τῶν μέσων
Γεωργικῶν Σχολῶν δικαιούνται ἀπολύτου ἐξισώσεως. Οἱ κ.
κ. Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Γεωργίας παρακαλοῦν-
ται νὰ ἐπιλησθῶν ἐνδικῶς τοῦ ζητήματος τούτου ἀποδε-
χόμενοι τὰ ἐν τῇ ὑπομνήματι αἰτήματά των.

Α. Μπακάμπλασης. Συνιστᾷ ἐπίσης ἀναφορὰν τῆς ἐ-
νώσεως ἀποφοιτῶν ἐθνικῶν ἀγροτικῶν οἰκοτροφείων.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. Ὅμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ τῆς κοι-
νότητος Σιδηροκάστρου λέγει: Εἶναι δικαιοσύνη ἡ ἀξίωσις
ὅλων τῆς περιφέρειας καὶ θὰ ἐπρεπεν ἡ ἀπὸ ἐτοὺς νὰ
εἶχεν ἰδρυθῇ τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.
Ἡ ἐπαρχία Σιδηροκάστρου ἡ μεγαλύτερα τοῦ Νομοῦ Σερ-
ρῶν καὶ ἡ πλέον ἀπομεμακρυσμένη τοῦ ὑποκαταστήματος
Σερρῶν ὑφίσταται πραγματικὴν ταλαιπωρίαν διότι τὸ 20 ὅλο
τῶν δανειζομένων ποσῶν καταναλίσκονται εἰς ἐξοδα κινή-
σεως τῶν ἀγροτῶν. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι δὲν
εἶναι σφαλὴ ἡ δήλωσις τῆς Κεντρικῆς Ἀγροτικῆς Τραπε-
ζῆς ὅτι λόγω οἰκονομικῶν ἀποφεύγει τὴν ἴδρυσιν καὶ δὴ τῇ
ὑποδείξει τῆς Κυβερνήσεως. Διότι αἱ ζημίαι τῶν δανειζομέ-
νων ἀγροτῶν εἶναι πραγματικῶς δεκαπλάσιαι ἀπὸ τὰ ἐξοδα
διχειρίσεως τοῦ ἰδρυθισμένου ὑποκαταστήματος.

Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ σταλοῦν αἱ
ἀναφοραὶ καὶ θὰ μεριμνήσω.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου περὶ Ἐκ-
κλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας.
Ἐπίσης τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ
Ν. Δικτεγματος περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγω-
γῆς, ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν
διαδικασίας.

(Ὡς ἐρροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς διατήρησιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας καὶ
πρὸς τιμωρίαν τῶν ὑποπεσόντων εἰς παράπτωμα ὡς πρὸς τὰ
χρέη καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῶν κληρικῶν καὶ
μοναχῶν καθίστανται τὰ ἑξῆς Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια.

α) Ἐπισκοπικὰ Δικαστήρια.

β) Τὰ συνοδικὰ Δικαστήρια, πρωτοβάθμιον καὶ δευτερο-
βάθμιον.

γ) Τὰ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήρια, πρωτοβάθμιον καὶ
δευτεροβάθμιον.

δ) Τὰ διὰ τοὺς Συνοδικούς Δικαστήριον.
«Κληρικοὶ» ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου λογίζονται οἱ
Ἀρχιερεῖς, οἱ πρεσβύτεροι, οἱ διάκονοι καὶ οἱ ὑποδιάκονοι.
Ἐν τοῖς «μοναχοῖς» περιλαμβάνονται καὶ αἱ μοναστρίαι.

Περὶ τῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἐν ἐκάστῃ Μητροπόλει καθίστα-
ται Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, ἀρμοδιότητα ἔχον ἵνα ἐπιλαμ-
βάνεται τῶν ὑποθέσεων ἱερέων, διακόνων καὶ μοναχῶν.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, συνεδριάζον ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς
Μητροπόλεως καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Γραφεῖῳ, συγκροτεῖ-
ται ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὡς προέδρου ἢ κωλύομένου
ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς πρεσβεύοντος καὶ ἐκ
ἑξήκοντος πρεσβυτέρων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς
Μητροπόλεως ὡς μελῶν.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τριετίαν διὰ 11. Διατάγματος, μετὰ πρότασιν τοῦ
οἰκείου Μητροπολίτου καὶ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συ-
νοδου, διορίζονται ἐν ἐκάστῃ Μητροπόλει δύο μὲν ἐκ τῶν ἐν
νόμῳ, διορίζονται ἐν ἐκάστῃ Μητροπόλει δύο μὲν ἐκ τῶν ἐν
αὐτῇ πρεσβυτέρων ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικα-
στηρίου, ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας
ὑποδεικνύομενα, ἑτέρα δὲ 2 ὡς ἀναπληρωματικά.

Τὰ τακτικὰ καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη δύνανται νὰ
ἀναδιορισθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν ὡσαύτως τρόπον μετὰ τὴν λή-
ξιν τῆς τριετοῦς ὀψείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ ἐτέρῳ κωλύματι τοῦ Μητροπολί-
του ἀναπληροῦ τούτου ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ ὁ πρω-
τοσύγγελος, ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, οἱ κανονικοὶ ἀναπλη-
ρωταί. Ἐν ἐλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ ἢ ἐτέρῳ κωλύματι τινος
τῶν λοιπῶν μελῶν, ὁ ἀναπληρωτὴς λαμβάνεται κατὰ τὴν τά-
ξιν τοῦ διορισμοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τούτου
διορισθέντων ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ ἀποφασιστικὴν ψῆφον ἔ-
χει μόνον ὁ Μητροπολίτης.

Οἱ συμπρεσβεύοντες πρεσβύτεροι ἔχουσι ψῆφον ἀπλῶς συμ-
βουλευτικὴν, δικαιοῦνται δὲ νὰ καταχωρίσωσιν ἐν τοῖς πρα-
κτικοῖς τὴν διαφερόσαν γνώμην αὐτῶν.

Καθ' ἣν περίπτωσιν, ἐν ἐλλείψει, ἀπουσίᾳ ἢ ἄλλῳ κωλύ-
ματι τοῦ Μητροπολίτου, τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον συγκρο-
τεῖται μόνον ἐκ πρεσβυτέρων, πάντα τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου
ἔχουσιν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Γραμματεὺς. — Κλητὴρ.

Ἄρθρον 6.

Παρά τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ καθήκοντα γραμμα-
τεὺς ἐκπληροῦ ὁ γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως, τούτου δὲ
ἐλλείποντος, ἀπόντος, ἢ ἄλλως κωλύομένου, ἀναπληροῦ ὁ ὑπὸ
Μητροπολίτου πρὸς τοῦτο ἐκαστοτε ὀριζόμενος κληρικὸς.
Καθὼν κλητὴρ παρὰ τῷ Ἐπισκοπικῷ Δικαστηρίῳ
ἐκπληροῦ ὁ κλητὴρ τοῦ Μητροπολιτικοῦ γραφείου.

Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δικάζει τὰ ὅπουδήποτε δια-
πραχθέντα ἐκκλησιαστικὰ παραπτώματα τῶν ὑπὸ τὴν ποι-

μαντορίαν τοῦ Μητροπολίτου κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ἐπὶ δὲ
τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, διαπραχθέντα ἐκκλη-
σιαστικὰ παραπτώματα παντός ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν οἰουδή-
ποτε Μητροπολίτου διατελοῦντος κληρικοῦ ἢ μοναχοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐπὶ συντρεχούσης ἀρμοδιότητος ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων
προτιμᾶται ἐκεῖνο, παρ' οὗ ὁ κατηγορούμενος ἐκλήθη πρότε-
ρον πρὸς ἀνάκρισιν.

Ἄρθρον 9.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς ἀρμοδιότητος, κα-
νονίζει αὐτὴν κατ' αἴτησιν οἰουδήποτε τῶν διαφερομένων
Μητροπολιτῶν ἢ τοῦ κατηγορουμένου ἢ Ἱερᾶς Σύνοδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λαβούσα τὴν περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀρμο-
διότητος αἴτησιν, γνωρίζει αὐτὴν τοῖς διαφερομένοις Μη-
τροπολίταις, οὗτοι δὲ μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπὶ
τῆς ἀμφισβήτησεως, ὀφείλουσι νὰ ἀναστειλῶσι πᾶσαν περαι-
τέρω διαδικασίαν. Ὑπάρχοντες ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πειθαρχί-
κην εὐθύνην πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ποινὰ ἐπιβλητέα εἰς κληρικούς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς
ἐγγάμους πρεσβυτέρους, διακόνους καὶ ὑποδιακόνους τὰς ἐ-
ξῆς ποινάς, ἐφ' ὅσον δι' εἰδικῆς διατάξεως δὲν ὀρίζεται
ἑτέρα τις :

α) Ἐπίπληξιν.
β) Στέρησιν τοῦ μισθοῦ μέχρι τριῶν μηνῶν ὑπὲρ τοῦ TAKE.
γ) Χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ TAKE μέχρι τῶν δραχ.
500 διὰ τοὺς τυχόν μὴ μισθοδοτούμενους.
δ) Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις ἐτοὺς μετὰ ἢ ἀνευ
στερήσεως τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημεριακῶν δι-
καιωμάτων.

ε) Ἀργίαν ἐνὸς μέχρις ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἐτοὺς μετὰ παύ-
σεως ἀπὸ τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

στ) Σωματικὸν περιορισμὸν κατ' οἶκον μέχρι 15 ἡμερῶν.

ζ) Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (ἐφοικίου).

Ἡ ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ τῆς ἀρ-
γίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, ἢ τῆς ἀργίας μετὰ παύσεως καὶ
ἢ τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἀθροί-
στικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ποινὰ ἐπιβλητέα εἰς μοναχοὺς.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς
μοναχοὺς καὶ ἀγάμους κληρικούς τὰς ἐξῆς ποινάς, ἐφ' ὅσον
δὲν ὀρίζεται ἑτέρα τις ὑπὸ εἰδικοῦ τινος νόμου.

α) Ἐπίπληξιν.
β) Ἐπὶ ἱερωμένων, ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις
ἐνὸς ἐτοὺς.

γ) Σωματικὸν περιορισμὸν ἐν τῷ σωματιστηρίῳ τῆς οἰ-
κείας μονῆς μέχρι δύο μηνῶν.

δ) Σωματικὸν περιορισμὸν μέχρι 3 ἐτῶν ἐν τῷ εἰδικῷ σω-
φρονιστηρίῳ τῶν κληρικῶν ἢ ἐν ἄλλῃ Μονῇ.

ε) Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος (ἐφοικίου) ἢ τῆς θέσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν ἢ ποινῇ τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ
ἀξιώματος ἢ τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ ἢ τοῦ ὅρ' οἰονδήποτε τύπον σωματικοῦ περιορισμοῦ
δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἀθροιστικῶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἐπὶ ἐλαφρῶν παραπτώματων ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ προφορικὴν ἢ ἐγγράφον ἀπολογίαν ἐπιβάλλει εἰς τὸν παρεκτραπέντα ἀργίαν μέχρι 20 ἡμερῶν, ἀν δὲ τὸ παράπτωμα προξενήσῃ σκάνδαλον ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ἀργίαν οὐχὶ ἄνω τῶν δύο μηνῶν.

Ἀρθρον 12.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίαν τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον ᾔθελε κρίνει, ὅτι εἰς τὸν κατηγορούμενον ἱερωμένον εἶναι ἐπιβλητέα ποινὰ ἀνώτεραι τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 10—11 ὀριζομένων, κηρύσσει αὐτὸ ἀναρμόδιον καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον.

Περὶ τῶν Συνδικτικῶν Δικαστηρίων.

Πρωτοβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον.

Ἀρθρον 13.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ πρώτου τῇ τάξει Συνδικτικοῦ ὡς προέδρου καὶ ἐκ ὅσων Συνδικτικῶν, ὀριζομένων διὰ κλήρου κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους συνεδρίαν τῆς Ι. Συνόδου.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κλήρωσιν τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστης συνοδικῆς περιόδου συνεδρίαν τῆς Ι. Συνόδου τὰ ὀνόματα πάντων τῶν Συνδικτικῶν, πλὴν τῶν τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου καὶ τοῦ πρώτου τῇ τάξει.

Ἐκ τοῦ ὅλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν κληρῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Ι. Συνόδου ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος 5. Οἱ κληρωθέντες 5 Συνδικτικοὶ συγκροτοῦσι μετὰ τοῦ πρώτου τῇ τάξει τὸ διὰ τὸ ἀρξάμενον συνοδικὸν ἔτος Πρωτοβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον.

Δευτεροβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον.

Ἀρθρον 14.

Τὸ δευτεροβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου ὡς προέδρου καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 5 Συνδικτικῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ι. Συνόδου καὶ τῶν 5 κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον κληρωθέντων διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνδικτικοῦ Δικαστηρίου Συνδικτικῶν.

Ἀρθρον 15.

Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀποκλεισμοῦ, ἐξαίρετως ἢ ἐτέρου νομίμου κωλύματος τῶν μελῶν ἐκατέρου τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον Συνδικτικῶν Δικαστηρίων, προσκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου δι' ἀναπλήρωσιν ἐκ τῶν μὴ Συνδικτικῶν κατὰ τὰ πρᾶξις τῆς χειροτονίας ἐξ ἡμισείας ἐκ τῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἐπισταμένης τυχόν δι' ἅπαντας τοὺς πρὸς ἀναπλήρωσιν προσκαλουμένους Συνδικτικούς αἰτίας νομίμου ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαίρεσιν ἢ ἐτέρου νομίμου κωλύματος, προσκαλοῦνται οἱ ἀναπληρωταὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ Προέδρου προεδρεύει ἐκτερέου τῶν Συνδικτικῶν Δικαστηρίων ὁ ἐκ τῶν μελῶν τούτων προηγούμενος κατὰ τὰ πρᾶξις τῆς χειροτονίας.

Γραμματεὺς — Κλητῆρ.

Ἀρθρον 16.

Καθόκοντα Γραμματεὺς παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ μὲν Συνδικτικῷ Δικαστηρίῳ ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ι. Συνόδου, παρὰ τῷ Δευτεροβαθμίῳ δὲ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς.

Τὸν Γραμματέα ἐκατέρου τῶν Δικαστηρίων τούτων ἐλλείποντα, ἀπόντα, ἢ ἄλλως κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς τῶν γραφῶν ἢ ὑπογραμματέων τῆς Ι. Συνόδου, ὀριζόμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος.

Καθόκοντα κλητῆρας παρὰ τοῖς Συνδικτικοῖς Δικαστηρίοις ἐκτελοῦσιν οἱ Κλητῆρες τῆς Ι. Συνόδου.

Ἀρμοδιότης.

Ἀρθρον 17.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον δικάζει τὰ παραπτώματα τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ὧν ἡ ἐκδίκασις παρεπέμφθη εἰς αὐτὸ ὑπὸ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὸ ἀρθρ. 12 καὶ τὰς ἐφέσεις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ἐπὶ δὲ τὰς ὡμολογίας παραβάσεως ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ χειροτονηθέντος. Ἐπιλαμβανόμενον δὲ κατὰ πρῶτον βαθμὸν, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἷας καὶ τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον ποινὰς μέχρι καὶ τοῦ τριπλασίου αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως καὶ ἐπὶ μοναχῶν τὴν ποινὴν τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τῆς Μονῆς μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ σχήματος.

Ἀρθρον 18.

Τὸ Δευτεροβάθμιον Συνδικτικὸν Δικαστήριον δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνδικτικοῦ Δικαστηρίου.

Τόπος συνεδρίων.

Ἀρθρον 19.

Τὰ Συνδικτικὰ Δικαστήρια, τὰ τε πρωτοβάθμιον καὶ τὸ δευτεροβάθμιον, συνεδριάζουσιν ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Περὶ τῶν διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίων.

Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον

Ἀρθρον 20.

Τὸ Πρωτοβάθμιον Δικαστήριον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ι. Συνόδου ὡς Προέδρου καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 11 Συνδικτικῶν, πλὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἀρθρον 21.

Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀποκλεισμοῦ, ἐξαίρεσιν ἢ ἐτέρου νομίμου κωλύματος τῶν συγκροτούντων τὸ πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον καλεῖται ὁ ἀναπληρώνων ἐκ τῶν λοιπῶν ἐκτὸς τῆς Ι. Συνόδου Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους, τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις κατὰ τὰ πρᾶξις τῆς χειροτονίας, λαμβανόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 15.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ Προέδρου, προεδρεύει τοῦ Δικαστηρίου ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ προηγούμενος κατὰ τὰ πρᾶξις τῆς χειροτονίας.

Γραμματεὺς — Κλητῆρ.

Ἀρθρον 22.

Καθόκοντα Γραμματεὺς παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίῳ ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τῆς Ι. Συνόδου.

Τὸν Γραμματέα κωλυόμενον, ἀπόντα ἢ ἄλλως ἐλλείποντα ἀναπληροῖ εἰς τῶν ὑπογραμματέων ἢ γραφῶν τῆς Ι. Συνόδου, ὀριζόμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Καθόκοντα Κλητῆρας παρὰ τῷ ἐν λόγῳ Δικαστηρίῳ ἐκτελοῦσιν οἱ κλητῆρες τῆς Ι. Συνόδου.

Ἀρμοδιότης.

Ἀρθρον 23.

Τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον δικάζει τὰ παραπτώματα τῶν Ἀρχιερέων, δυνάμενον νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἐξῆς ποινὰς ἐφ' ὅσον δι' εἰδικῆς διατάξεως νόμου δὲν ὀρίζεται ἐτέρα τις.

α) Μομφήν,

β) Ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας μέχρις 6 μηνῶν.

γ) Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ θρόνου.

δ) Καθαίρεσιν.

Ὁ εἰς ἀργίαν καταδικασθεὶς Ἀρχιερεὺς δὲν δύναται ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ν' ἀναλάβῃ Συνδικτικὰ καθήκοντα, ἐὰν δὲ εἶναι Συνδικτικὸς, ἐκπίπτει ἐκτοτε αὐτοδικαίως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τούτου.

Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον.

Ἀρθρον 24.

Τὸ Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ι. Συνόδου ὡς Προέδρου καὶ ἐκ τῶν 14 Ἀρχιερέων λαμβανόμενων κατὰ τὰ πρᾶξις τῆς χειροτονίας ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς Ι. Συνόδου Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 17.

Γραμματεὺς — Κλητῆρ.

Ἀρθρον 25.

Καθόκοντα Γραμματεὺς παρὰ τῷ Δευτεροβαθμίῳ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίῳ ἐκτελεῖ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τὸν Γραμματέα ἀπόντα, κωλυόμενον ἢ ἄλλως ἐλλείποντα ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὀριζόμενος ἐκ τῶν ὑπογραμματέων ἢ γραφῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Καθόκοντα κλητῆρας καὶ παρὰ τῷ Δευτεροβαθμίῳ διὰ τοὺς Μητροπολίτας Δικαστηρίῳ ἐκτελοῦσιν οἱ κλητῆρες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀρμοδιότης.

Ἀρθρον 26.

Τὸ Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου.

Ἀρθρον 27.

Τὰ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήρια, τὰ τε πρωτοβάθμιον καὶ τὸ δευτεροβάθμιον, συνεδριάζουσιν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Περὶ τοῦ διὰ τοὺς Συνδικτικούς Δικαστηρίου.

Συγκρότησις.

Ἀρθρον 28.

Τὸ διὰ τὴν δίκην τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν Συνδικτικῶν αὐτῶν καθήκοντων παραβάσεις ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ συγκροτούμενον Δικαστήριον συγκροτεῖται διὰ κληρώσεως ἐκ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις Ἀρχιερέων τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν διατελεσάντων Συνδικτικῶν κατὰ τὴν Συνοδικὴν περίοδον τῶν διατελεσάντων Συνδικτικῶν καὶ δούσαις ἀφορμῇ εἰς καθ' ἣν διεπράχθησαν αἱ παραβάσεις τοὺς 15, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς δίκης. Ἐὰν οὗτοι δὲν ὑπερβαίνωσι τοὺς 15, ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῆς δίκης ὁλομελείας, ἐπικρατούσης τῆς ψῆφου τοῦ Προέδρου ἐν ἰσοψηφίᾳ.

Ἀρθρον 29.

Οἱ Ἀρχιερεῖς προσκαλοῦνται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ὀρίζοντος τὸν τόπον τῶν συνεδρίων τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς πρώτης συνεδρίας αὐτοῦ.

Ἀρμοδιότης καὶ ποινὰ.

Ἀρθρον 30.

Τὸ διὰ τοῦ Συνδικτικοῦ Δικαστηρίου δικάζον πάντοτε ἐν πρώτῳ καὶ τελευταίῳ βαθμῷ, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ οἷας καὶ τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον ποινὰς.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου εἰς ἀργίαν καταδικασθεὶς Συνδικτικὸς ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ Συνδικτικοῦ ἀξιώματος.

Ὁ ἐνεκα κυρίας ἢ παρεπομένης ποινῆς ἐκπεσὼν τοῦ Συνδικτικοῦ ἀξιώματος κωλύεται ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ὅπως ἀναλάβῃ καὶ αὐτὸς Συνδικτικὰ καθήκοντα.

Ἀρθρον 31.

Παρ' ἅπασιν τοῖς ἄνω Δικαστηρίοις πλὴν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ παρίσταται καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Νόμου 5187.

Περὶ μονίμου ἀποκλεισμοῦ καὶ περὶ ἐξαίρεσιν τῶν Δικαστῶν κλπ.

Νόμιμος ἀποκλεισμός.

Ἀρθρον 32.

(Ὁὐδεὶς κληρικὸς δύναται νὰ μετὰσχῃ ὡς δικαστῆς τῆς συγκροτήσεως Ἐκκλησιαστικοῦ τινος Δικαστηρίου ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ἔργα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως.

α') Ἀν αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ παθὼν ἐκ τοῦ ὑπὸ κρίσιν παραπτώματος.

β') Ἀν συνδέσται μετὰ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ παθόντος διὰ συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἢ μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ἢ διὰ κηδεστίας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

γ') Ἀν ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσει ἐξητάσθῃ ἤδη ὡς μάρτυς ἢ ἐξεπλήρωσεν ἤδη καθήκοντα συνηγόρου.

δ') Ὁ Μητροπολίτης ἀν ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσει ἐδίκασεν ὁ ἴδιος ὡς δικαστῆς κατωτέρου βαθμοῦ.

Ἐξαίρεσις.

Ἀρθρον 33.

Ὁ κατηγορούμενος κληρικὸς ἢ μοναχὸς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 31 ἀναφερομένων προσώπων διὰ τε τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ λόγους καὶ προσέτι δι' ὑπόνοιαν μεροληψίας.

Ἐπὶ ὑπόνοιαν μεροληψίας ὑπάρχει ὁσάκις ὑφίσταται λόγος ἀποχρῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν δυσπιστίαν ἐπὶ τὴν μεροληψίαν τῶν προσώπων τούτων.

Δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐν γένει ὡς ἀσκούντος ἐν τῇ Μητροπόλει αὐτοῦ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν.

Διαδικασία.

Ἀρθρον 34.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσιν αἰτήσεις ὑποβάλλεται ἐγγράφως εἰς τὸ Δικαστήριον εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἐξαίρετός. Πρέπει δὲ, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως μετ' ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως τῶν γεγονότων, ἐφ' ὧν οὗτοι στηρίζονται, καὶ τὴν πρότασιν τῶν μέσων τῆς ἀποδείξεως.

Ἡ περὶ ἐξαίρεσιν αἰτήσεις δι' ὑπόνοιαν μεροληψίας πρέπει νὰ ὑποβάλληται πρὶν ἢ ὁ αἰτῶν κατηγορούμενος ὑποβληθῇ ὅπωςδήποτε ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἀφορώσαν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθήκοντων τοῦ ἐξαίρετοῦ, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, πλὴν ἀν δύναται ν' ἀποδείχῃ ἐγγράφως, ὅτι ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἀνεφύη κατόπιν ἢ ὅτι κατόπιν περιήλθεν εἰς γνῶσιν τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαίρεσιν.

Πλειόνων δικαστῶν ἢ ἐξαίρεσις πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, συγχρόνως νὰ αἰτητῇ, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἀνεφύη κατόπιν ἢ κατόπιν ἐγένετο γνωστός εἰς τὸν αἰτούντα καὶ ταῦτα ἀποδεικνύονται ἐγγράφως.

Ἀρθρον 35.

Ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ περὶ ἐξαίρεσιν αἰτήσεις ὀφείλει νὰ ἐξηγηθῇ ἐγγράφως ἐπὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαίρεσεως.

Ὁφείλει πρὸς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς περὶ ἐξαίρεσιν αἰτήσεως νὰ ἀπέχῃ πάσης περαιτέρω δικαστηριακῆς πράξεως.

Ἀρθρον 36.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσιν ἀποφαίνεται, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων, τὸ Δικαστήριον, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις, ἀλλ' ἄνευ συμμετοχῆς καὶ τούτου καὶ ἄνευ κλητεύσεως τοῦ αἰτῆσαντος τὴν ἐξαίρεσιν.

Ἐὰν αἰτηθῇ ἡ ἐξαίρεσις πλειόνων συγχρόνως δικαστῶν, οἱ μήπως ἐξαίρεθέντες δὲν κωλύονται ὅπως μετὰσχῃ τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατὰ τῶν λοιπῶν στρεφόμενης αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως τούτων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ διὰ τακτικῶν ἢ ἀνακληρωματικῶν μελῶν συγκρότησις αὐτοῦ.

Ἀπόφασις.

Ἀρθρον 37.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου, ἡ δεχομένη ἢ ἀπορρίπτουσα τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν, συντάσσεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 123 καὶ 124 τύπον, εἰς οὗδὲν δ' ἐνδίκον μέσον ὑποκαίεται.

Τὰ ἔξοδα τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας βαρύνονται τὸν ὑποβάλλοντα τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν ἐὰν αὕτη ἀπερρίσθῃ, ἄλλως βαρύνουσι τὸ TAKE.

Ἀρθρον 38.

Ὁ κατηγορούμενος, ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ὑποβαλὼν προφανῶς προπετὴ αἴτησιν ἐξαίρεσεως δύναται νὰ καταδικασθῇ διὰ τῆς ἀπορριπτούσης τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ TAKE μέχρι τῶν δραχμῶν χιλίων.

Ἐκουσία ἐξαίρεσις.

Ἀρθρον 39.

Δικαστὴς, ἀνακριτὴς ἢ γραμματεὺς, συνειδῶς ἑαυτῷ λόγον ἐξαίρεσεως, ὑποβάλλει τούτον τῷ εἰς τὸ ἀνήκει Δικαστηρίῳ πρὸς ἀπόφασιν.

Τούτο δ' ἀποφαίνεται ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ αἰτούντος τὴν ἑαυτοῦ ἐξαίρεσιν.

Ἀρθρον 40.

Ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ὁ ἀνακριτὴς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀνακρίνοντος, συνειδῶς ἑαυτοῖς λόγον ἐξαίρεσεως, ὑποβάλλουσιν αὐτὸν τῷ οἰκείῳ Μητροπολίτῃ, ὅστις ἐὰν κρίνῃ τούτον ἰσχυρὸν προβαίνει εἰς τὴν προσήκουσαν ἀντικατάστασιν.

Εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην ὡσαύτως ὑποβάλλονται καὶ αἱ αἰτήσεις περὶ ἐξαίρεσεως τῶν προσώπων τούτων, οὗτος δὲ ἀποφαίνεται μόνος ἐπ' αὐτῶν καί, ἐὰν διατάξῃ τὴν ἐξαίρεσιν, προβαίνει εἰς τὴν προσήκουσαν ἀντικατάστασιν.

Ἀρθρον 41.

Οἱ Ἀρχιερεῖς, δικάζοντες ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Δικαστηρίοις, φέρουσι τὸ ἐγκόλπιον καὶ τὸ ἐπανωκαλύμμαχον.

Ποινὴ κατὰ τῶν μὴ προσερχομένων.

Ἀρθρον 42.

Ἀρχιερεῖς μὴ Συνοδικοί, κληθέντες κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συγκροτήσεως ἢ πρὸς συγκροτήσιν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, μὴ προσερχόμενοι δὲ ἄνευ νομίμου δικαιολογίας ἐντός πενθημέρου ἀπὸ τῆς τακτικῆς προσκλήσεως, στεροῦνται ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ ἐνὸς μηνιαίου ἐπιδόματος αὐτῶν, ἐπιφυλάσσεται δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ἡ κατὰξίως αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, δυναμένου νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τὴν παράβασιν καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἀρχίας μέχρι 15 ἡμερῶν.

Τὴν στέρησιν ἀπαγγέλλουσι τὰ σχετικὰ Δικαστήρια, συγκροτούμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον νομίμως καὶ ἐκ μόνων τῶν ἐν Ἀθῆναις εὐρισκομένων μελῶν αὐτῶν.

Ἀρθρον 43.

Νόμιμος δικαιολογία θεωρεῖται α) νόσος τοῦ Ἀρχιερέως, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσέλευσιν αὐτοῦ, βεβαιουμένη δι' ἐκθέσεως δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, β) λόγοι σπουδαῖοι καὶ ἀποκρίτως μεμαρτυρημένοι, καταστήσαντες κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἀδύνατον τὴν προσέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως.

Ἀρθρον 44.

Τὴν στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος ὡς καὶ τὴν τυχὸν ἐπιβληθεῖσαν ἀρχίαν δύναται νὰ ἄρῃ τὸ δικαστήριον, ἐὰν μετὰ σχετικῶν

ὁποῖον καὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν στέρησιν Ἀρχιερέως πέι-
σθῇ, ὅτι ὑπῆρχε νόμιμος δικαιολογία τῆς μὴ προσελεύσεως.

Ἐὰν τὴν στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος καὶ τὴν τυχὸν ἐπιβληθεῖσαν ἀρχίαν ἐπέβαλε τὸ Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον, τὴν ἄρσιν αὐτῆς, διαλυθέντος ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ Δικαστηρίου, δύναται ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις ν' ἀπαγ-
γείλῃ ἡ Ἱ. Σύνοδος.

Περὶ ἐπιδόσεων.

Ἀρθρον 45.

Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλήσεις, αἱ ἐπιδοτέαι ἀποφάσεις, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιδοτέα ἔγγραφα ἐπιδίδονται διὰ κλητῆρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὸ ἀνήκει ὁ ἐντελλόμενος τὴν ἐπίδοσιν, ἢ καὶ διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γενήσεται ἡ ἐπίδοσις, ἢ διὰ κληρικοῦ.

Ἐπὶ κατηγορουμένων Ἀρχιερέων αἱ πρὸς αὐτοὺς ἐπιδόσεις γίνονται μόνον διὰ κληρικοῦ.

Ἀρθρον 46.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν παραδίδει κατὰ κανόνα τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφο εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπευθύνεται.

Ἐὰν ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν μὴ εὖρῃ τὸν πρὸς τὸν ἔγγραφο ἀπευθύνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἢ εὖρῃ μὲν αὐτὸν ἀλλ' οὕτως ἀρνεῖται νὰ παραλάβῃ τούτο, ἔγχειρίζει τὸ ἔγγραφο εἰς τὴν τῶν συνοίκων ἢ τῶν ὑπηρετῶν, ἐξαιρουμένων τῶν παίδων ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον τοῦ ἐπιδίδοντος ἀντίληψιν.

Ἀρθρον 47.

Ἐὰν ἔτε πρὸς τὸν ἡ ἐπίδοσις καὶ οἱ σύνοικοι ἢ οἱ ἰτηρέται αὐτοῦ ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἔγγραφο, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν κολλᾷ αὐτὸ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐπὶ παρουσίᾳ δύο προσλαμβανομένων μαρτύρων.

Ἀρθρον 48.

Ἐὰν μηδεὶς εὖρεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρὸς τὸν ἡ ἐπίδοσις, ὁ ἐνεργῶν αὐτὴν καταθέτει τὸ ἔγγραφο κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἢ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ἢ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα ἢ παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ παρὰ τινι τῶν διδασκάλων τοῦ τόπου τῆς ἐπιδόσεως ὑποχρεομένων νὰ παραδώσωσι ταύτην καὶ κολλᾷ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἐπὶ παρουσίᾳ προσλαμβανομένων δύο μαρτύρων, ἔγγραφο σημειώματι, περιέχον συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ κατατεθέντος ἔγγραφου καὶ ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς γενομένης καταθέσεως.

Ἀρθρον 49.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν ὀφείλει προσέτι νὰ ἐρευνήσῃ μὴ τυχὸν ὁ πρὸς τὸν ἀπευθύνεται τὸ ἔγγραφο ἀποδῇ καί, ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, νὰ ὑποβάλῃ περὶ τούτου ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἐντελλόμενον τὴν ἐπίδοσιν.

Πιστοποιήσις τῆς ἐπιδόσεως.

Ἀρθρον 50.

Περὶ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως συντάσσεται ἐπὶ τόπου ἀποδεικτικὴν ἐν ᾧ ἀναφέρεται ἡ ἡμέρα, ὁ μὴν καὶ τὸ ἔτος τῆς ἐπιδόσεως ἐπὶ δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸν ἐνεχεῖρισθῇ τὸ ἔγγραφο, ὑπογράφεται δὲ τούτο ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἐπίδοσιν καὶ τοῦ λαβόντος τὸ ἔγγραφο.

Ἄν ὁ λαβὼν τὸ ἔγγραφο δηλώσῃ, ὅτι εἶναι ἀγράμματος ἢ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, ἢ ἂν ἀρνήται νὰ ὑπογράψῃ, ἢ ἂν τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφο ἐκολλήθῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρὸς τὸν ἡ ἐπίδοσις, γίνεται μνεία τούτου ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ, προσλαμβάνονται δὲ δύο μάρτυρες, ὧν τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα δέον νὰ ἀναφέρονται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ καὶ οἵτινες προσυποφύσῃ τούτο, ἐὰν γινώσκωσι γράμματα.

Ἀρθρον 51.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐπίδοσιν ὀφείλει προσέτι νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπιδομένου ἔγγραφου τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρονολογίαν, τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὸ πρόσωπον, εἰς τὸ τούτο ἐνεχεῖρισθῇ, ἢ τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἐκολλήθῃ, καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σημείωσιν ταύτην.

Ἀρθρον 52.

Ἐπὶ ἐπιδόσεων γινόμενων κατὰ τὰ ἄρθρα 47 τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιδόσεως περιέχει τὴν πιστοποίησιν περὶ τοῦ τρόπου, καὶ ὅν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου.

Ἐπιδόσεις διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἀρθρον 53.

Ἐπιδόσεις γινόμεναι διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς δύναται νὰ ἐνεργῶνται καὶ κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπιδόσεων τῶν ποινικῶν δικηγράφων ἐν ταῖς κοιναῖς ποινικαῖς δίκαις.

Ἐπιδόσεις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἀρθρον 54.

Ἐπὶ ἐπιδόσεων ἐνεργητέων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπευθύνεται ἢ προσήκουσα παράκλησις πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ αὕτη ἐντεῖλῃ τὴν ἀρμοδίαν Πρεσβείαν ἢ τὴν οἰκίαν Προξενικὴν Ἀρχὴν τὴν ἐπίδοσιν.

Ἐπιδόσεις ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἀρθρον 55.

Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἡ ἐπίδοσις λαμβάνεται γενομένη, ἐὰν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτέου ἔγγραφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μιᾶς ἡμερησίου καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἡμερησίου ἀνήκει εἰς τὸν ἐντελλόμενον τὴν ἐπίδοσιν, ἢ δὲ βαρύνει τὸ TAKE.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἀρθρον 56.

Ἐν τῇ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίᾳ εἶναι δεκτὸν πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον.

Ἐπιβολὴ ὄρκου εἰς τὸν κατηγορούμενον δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἀρθρον 57.

Ὁ δικαστὴς δὲν δεσμεύεται ὑπὸ νομικῶν κανόνων ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῶν ἀποδείξεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποφαίνεται κατ' ἐλευθερίαν περὶ αὐτῶν ἀντλουμένην ἐκ τοῦ συνόλου τῆς συζητήσεως καὶ τῶν ἀποδείξεων.

Ἰδίᾳ δὲ ὁ δικαστὴς ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν τυχὸν ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου, τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων, τὴν γνώμην τῶν πραγματογνωμόνων, τῶν ἔγγραφων, τὸ πόρισμα τῆς δικαστικῆς αὐτοψίας.

Ἀλλὰ καταδικῆ κληρικοῦ εἰς οἰκονομικὴν ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς μαρτυρίας ἐνὸς μόνου μάρτυρος.

Περὶ μαρτύρων.

Ὑποχρέωσις πρὸς ἐμφάνισιν.

Ἀρθρον 58.

Πᾶς προσκαλούμενος ὅπως μαρτυρήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀνακρίνοντος κληρικοῦ, ἢ ἐνώπιον ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει κατὰ κανόνα νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ προσκαλούντος αὐτὸν ἀνακριτικοῦ ὄργάνου τῆς Ἐκκλησίας ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Δὲν ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἐνεκα προθεσμίας ἡλικίας ἢ νόσου ἀδυνατούντες νὰ προσέλθωσιν.

Πάντες οὗτοι ἐξετάζονται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν.

Ἰπουργοί, Στρατηγοὶ ἔχοντες διοίκησιν, Εἰσαγγελεῖς καὶ Νομάρχαι ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν μόνον ἐὰν προσκαλῶνται νὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ Ἀρχιερέως ἐν ᾧ τόπῳ ἐδρεύουσιν, ἢ ἐὰν διατρίβωσιν ἐκτὸς τῆς ἐδρας αὐτῶν, ἐν ᾧ τόπῳ διατρίβουσιν.

Ἀρθρον 60.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν μόνον ἐὰν προσκαλῶνται νὰ ἐξετασθῶσι ἐν ᾧ τόπῳ διατρίβουσιν.

Ἀρθρον 61.

Ὁ πρὸς ἐμφάνισιν ὑπόχρεως, ἐὰν νομίμως κλητευθεῖς μὴ ἐμφανισθῇ ἄνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος, ἢ, ἐὰν προσεκληθῇ πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον Δικαστηρίου, ὑπὸ τούτου εἰς πρόστιμον ὑπὲρ τοῦ ΟΔΕΠ, μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων.

Ἀρθρον 62.

Ἐὰν, ἐπαναληφθείσης τῆς κλήσεως, ὁ ἀπειθήσας μάρτυς δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖτις ἀδικαιολογητῶς, τὸ πρόστιμον δύναται νὰ διπλασιασθῇ.

Κατὰ τοῦ δις προσκληθέντος καὶ μὴ ἐμφανισθέντος ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἐνταλμα βίαιας προσαγωγῆς, ὅπου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ἢ Ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑποχρεομένην πρὸς τούτο.

Ἀρθρον 63.

Ἐὰν ὁ ἀπειθήσας μάρτυς, ἐμφανισθεὶς μετὰ τὴν πρώτην ἢ καὶ τὴν δευτέραν κλήσιν, δικαιολογήσῃ ἀποχρώτως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακρίνοντος, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ δικαστηρίου τὴν μὴ ἐμφάνισιν αὐτοῦ ὁ ἀνακρίνων ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Κλήσις.

Ἀρθρον 64.

Οἱ μάρτυρες προσκαλοῦνται δι' ἔγγραφου κλήσεως, ἐκδιδόμενης ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ φεροῦσης τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ τὴν σφραγίδα.

Ἐὰν ὁ μάρτυς προσκαλῆται πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τὴν κλήσιν ἐκδίδει ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου.

Ἀρθρον 65.

Ἐν τῇ κλήσει ἀναγράφεται ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα, ὁ τόπος τῆς ἐμφάνσεως, ὑπομνησκονται δὲ καὶ τὰ ἐπιβληθεῖσα ἐπακολουθη-
ματα τῆς ἀπειθείας.

Ἀρθρον 66.

Ἡ κλήσις ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκδόντος αὐτήν. Ἡ κλήσις δέον νὰ ἐπιδεθῇ εἰκοσι τέσσαρας τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὀρισμένης ἡμέρας.

Ἐὰν ὁ μάρτυς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ εἰς τόπον ἄλλον παρὰ τὸν τῆς ἐδρας τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τῶν ὁποίων καλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ, ἢ πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ, προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ 5 μὲν ἡμέρας, ἂν ὁ ἄλλος τοπος εὐρίσκεται ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπισκοπῇ, κατὰ δέκα δὲ ἡμέρας ἐὰν ὁ καλούμενος διαμῇ ἢ διατρίβῃ ἐν ἐτέρᾳ Ἐπισκοπῇ.

Κλήσις στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.

Ἀρθρον 67.

Ἡ κλήσις ὡς μαρτύρων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν καὶ ἐν γένει στρατιωτικῶν γίνεται δι' ἔγγραφου αἰτήσεως πρὸς τὸν οἰκείον Φρούραρχον.

Ἡ κλήσις ὡς μαρτύρων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν γίνεται δι' ἔγγραφου αἰτήσεως πρὸς τὴν οἰκίαν ἀρχὴν.

Ἡ κλήσις ἀξιωματικῶν, στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν καὶ ἐν γένει στρατιωτικῶν εὐρισκομένων ἐπὶ πολέμου πλοίου, ὡς καὶ ἡ τῶν ναυτικῶν ἀξιωματικῶν, ἀξιωματικῶν, ναυτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείον.

Ἀξιωματικοί, ἀξιωματικοί, στρατιῶται, ναῦται, στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ὑπαλλήλοι, δικτελοῦντες ἐν ἀδείᾳ, κλητεύονται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀνίκαντοι μάρτυρες.

Ἀρθρον 68.

Δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες :

α) Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐπὶ δὲ καὶ οἱ διανοητικῶς νοσούντες.

β) Οἱ ἀποβεβλημένοι τῆς Ἑκκλησιαστικῆς κοινωνίας, οἱ μη χριστιανοὶ καὶ οἱ αἵρετικοὶ ἢ σχισματικοί.

γ) Οἱ ἐπὶ ψευδορκίᾳ καταδικασθέντες ὑπὸ κοινοῦ ποινικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ δὲ αἱ ἀποδεχόμενως περνεύμεναι γυναῖκες καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ ποινικοῦ νόμου δικτελοῦντες ὑπὸ ἀστυνομικῆν ἐπιτήρησιν ὡς προαγωγοί.

δ) Ἡ σύζυγος ἢ ἡ διατελέσασα σύζυγος τοῦ κατηγορουμένου, ἐπὶ δὲ οἱ δικτελοῦντες πρὸς τὸν κατηγορούμενον εἰς σχέσιν συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ἢ εἰς σχέσιν κηδευσίας κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐν τῷ δευτέρῳ βαθμῷ ἐκ πλαγίου, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑφίσταται πλέον ὁ γάμος δι' οὗ συνήθη ἢ κηδευσία.

Δὲν ἐξετάζονται ὡσαύτως ὡς μάρτυρες οἱ κληρικοὶ ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι γινώσκουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως.

Ἀρθρον 69.

Οἱ δικτελοῦντες ἢ διατελέσαντες δημόσιοι ὑπάλληλοι μόνον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες περὶ γεγονότων ἀφορώντων εἰς τὴν πρὸς ἐχεμύθειαν ὑποχρέωσιν αὐτῶν.

Ἡ προϊσταμένη Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀρνήθῃ τὴν ἔγκρισιν μόνον ἂν ἡ μαρτυρία ἦτο εἰς βλάβην τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Δικαίωμα ἀρνήσεως τῆς μαρτυρίας.

Ἀρθρον 70.

Δικαιοῦνται νὰ ἀρνήθωσιν τὴν ἑαυτῶν μαρτυρίαν :

α) Συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ρηθεῖαν ιδιότητα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλύθησαν τῆς πρὸς ἐχεμύθειαν ὑποχρέωσιν.

β) Δικηγόροι, ἱατροὶ καὶ μαῖαι ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλύθησαν τῆς πρὸς ἐχεμύθειαν ὑποχρέωσιν.

γ) Οἱ Ἀρχιερεῖς, ὡς πρὸς πᾶν ὅ,τι γινώσκουσιν παρὰ τῶν δεισιτάμενων συζύγων ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν πρὸς συμφιλίωσιν καθιζόντων αὐτῶν.

Πᾶς μάρτυς δικαιούται νὰ ἀρνήθῃ τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐρωτήσεων ἢ ἐφ' ὧν ἀπάντησις ἦτο εἰς ἐπίστυρι τὸν κίνδυνον ποινικῆς διώξεως καθ' ἑαυτοῦ.

Ὁρκος τῶν μαρτύρων.

Ἀρθρον 71.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐν ὁρκῷ. Ἀνωμοτὶ ἐξετάζονται οἱ περὶ ὧν ὑπάρχει ὑπόνοια, ὅτι συνέπραξαν ὑποσέχοντες μετὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν προσαπαιτούμενην αὐτῶν πράξιν, καὶ οἱ ἡδὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμπράξει καταδικασθέντες ὑπὸ κοινοῦ ποινικοῦ ἢ Ἑκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Ἀρθρον 72.

Ἐκαστος μάρτυς ὁμνύει πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐξετάσεως αὐτοῦ.

Πρὸ τῆς ὁρκίσεως πρέπει νὰ ἐπεξηγητῇ εἰς τὸν μάρτυρα κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον ἡ ἔννοια καὶ ἡ σημασία τοῦ ὁρκου, ὡς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ψευδορκίας.

Οἱ μάρτυρες ὁρκίζονται ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὸν διὰ τῆς κοινῆς ποινικῆς δικονομίας καθωρισμένον ὁρκον.

Ἀρθρον 73.

Οἱ ἀρχιερεῖς, πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι ἐξεταζόμενοι ὡς μάρτυρες δὲν ὁμνύουσιν, ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ φέροντες τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ στήθους, διαβεβαιούντες οἱ μὲν ἀρχιερεῖς ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ αὐτῶν, ὅτι ὁ μάρτυρήσων τὴν ἀλήθειαν.

Ἀρθρον 74.

Ἀλλοιοὶ δυνάμενοι μὲν νὰ γράψωσι, ὁμνύουσιν ἀντιγράφοντες τὸν τύπον τοῦ ὁρκου καὶ ὑπογράφοντες αὐτόν, ἀδυνατούντες δὲ νὰ γράψωσιν, ὁμνύουσιν τῇ βοηθείᾳ διερμηνέως διὰ σημείων.

Ἀρθρον 75.

Εἴαν, εἴτε ἐν τῇ προανακρίσει, εἴτε πρὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἐπαναληφθῇ ἡ ἐξετάσις μάρτυρος ἐξετασθέντος ἤδη ἐν ὁρκῷ ὁ ἀνακρίνων (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις τὸ Δικαστήριον) δύναται ἀντὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ὁρκίσεως τοῦ μάρτυρος, νὰ προκαλέσῃ τὴν βεβαίωσιν αὐτοῦ ὅτι ἀληθῶς μαρτυρεῖ ἀναφερόμενος εἰς τὸν δοθέντα ἤδη ὁρκον.

Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Ἀρθρον 76.

Ἡ ἐξετάσις ἀρχεται δι' ἐρωτήσεων πρὸς τὸν μάρτυρα περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας του, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς ὁρησείας.

Ἐν ἀνάγκῃ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν μάρτυρα ἐρωτήσεις περὶ γεγονότων ἀφορώντων εἰς τὴν πρὸς μαρτυρίαν ἱκανότητα ἢ εἰς τὴν ἀξιοπιστίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἡ δὲ περὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν παθόντα.

Ἀρθρον 77.

Εἴτα προκαλεῖται ὁ μάρτυς, ὅπως ἐκθέσῃ ἐν συνεχείᾳ πᾶν ὅ,τι γινώσκει περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ.

Πρὸς διασαφήσιν καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μαρτυρίας, ὡς καὶ πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ λόγου τῆς γνώσεως, ἀπευθύνονται ἐν ἀνάγκῃ ἑτεροι ἐρωτήσεις πρὸς τὸν μάρτυρα.

Μάρτυρες κωφοί, ἄλλοι κωφάλλοι, ἢ ἀγνοοῦντες

τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἀρθρον 78.

Εἴαν ὁ μάρτυς εἶναι κωφός, ἢ ἄλλος ἢ κωφάλλος, δὲν εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ ἔγγραφος συνεννόησις, προσλαμβάνεται διερμηνεὺς ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ ἐπὶ ἐξετάσεως ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ μαρτύρων μὴ ἐγκρατῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἀρθρον 79.

Ὁ διερμηνεὺς ὁμνύει ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἢ ἂν εἶναι ἱερωμένος, διαβεβαιοῦται ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἢ τῇ ἱερωσύνῃ αὐτοῦ, ὅτι θέλει διερμηνεύσει πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως.

Ἀρθρον 80.

Οἱ λόγοι οἱ ἀποκλείοντες τὸν διορισμὸν τινος ὡς πραγματογνώμονος ἀποκλείουσι τὸν διορισμὸν αὐτοῦ καὶ ὡς διερμηνεὺς. Τοῦ διορισθέντος διερμηνέως δύναται ὡσαύτως νὰ αἰτηθῇ ἢ ἐξαίρεσις ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου δι' οὗς λόγους δύναται νὰ αἰτηθῇ ἢ ἐξαίρεσις τοῦ πραγματογνώμονος.

Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφαινεται ὁ προσλαβὼν τὸν διερμηνέα ἀνακριτὴς, ἢ ἐπὶ προσλήψεως διερμηνέως κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐξέτασιν, τὸ Δικαστήριον.

Ἀρθρον 81.

Ἡ ἐν τῇ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία ἐν γνώσει ψευδορκίᾳ τοῦ μάρτυρος κολάζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ποινῆς τῆς φυλάξεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἐπὶ ἀρνήσεως μαρτυρίας ἢ τοῦ ὁρκου.

Ἀρθρον 82.

Κατὰ τοῦ ἀνευ νομίμου λόγου ἀρνούμενου τὴν μαρτυρίαν ἢ τὸν ὁρκον τῆς μαρτυρίας ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου) πρῶστιμον ὑπὲρ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων.

Ἀρθρον 83.

Οἱ μάρτυρες ἔχουσι δικαίωμα νὰ αἰτήσωσιν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς δαπάνας πορείας καὶ διαμονῆς αὐτῶν. Αὗται προσδιορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων περὶ ποινικῆς διατιμῆσεως ὑπὸ τῆς προσαλούσης Ἑκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς κλήσεως καὶ κάτωθι αὐτῆς.

Ἀρθρον 84.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ μάρτυρος ὁ ἀνακρίνων ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ὁ μάρτυς κληθεῖς ἐμφανίσθη, γράφει κατ' αἴτησιν αὐτοῦ κάτωθι τῆς ὑπὸ τῆς κλήσεως περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μάρτυρος τὰς λέξεις «ἐθεωρήθη—ἐκτελέσθη» καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, παραδίδεται δὲ εἰς τὸν δικαιούχον πρὸς ἐξόφλησιν.

Ἀρθρον 85.

Ἡ κλήσις ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἢ τῶν τοπικῶν Συμβουλίων τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

Ἀρθρον 86.

Ἡ κλήσις ἀνάγκη νὰ προσαχθῇ πρὸς ἐξόφλησιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς θεωρήσεως μετὰ τὴν προθεσμίαν αὐτὴν ἀποσθέντος ἀπὸ τῆς θεωρήσεως καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἐξόφλησις γράφεται ἐπ' αὐτῆς τῆς κλήσεως καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μάρτυρος, ἂν δὲ οὗτος ἀδυνατῇ νὰ ὑπογράψῃ, ὁ καταβάλων ταμίαις βεβαιῶνται ἐπὶ τῆς κλήσεως.

Ἀρθρον 87.

Ὡς αὐτοψία θεωρεῖται πᾶσα δικαστικὴ πράξις δι' ἧς τὸ Δικαστήριον ἢ ὁ ἀνακρίνων ἀντιλαμβάνεται τῆς ὑπάρξεως ὡς ἀσμένους πραγματικῆς καταστάσεως δι' ἀμέσου ἀντιλήψεως οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ χισθητὴριον δι' οὗ ἐγένετο ἡ ἀντιλήψις.

Περὶ πραγματογνωμοσύνης.

Περίπτωσις διεξαγωγῆς.

Ἀρθρον 88.

Ὅσῳκις διὰ τὴν κατανόησιν ἢ τὴν ἐκτίμησιν πραγματικῶν γεγονότων ἢ καταστάσεων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, ἂν ὁ ἀνακρίνων ἢ ὁ δικαστὴς δὲν ἔχει συνήθως, δύναται νὰ προσλαβῇ ἢ ὁ δικαστὴς δὲν ἔχει συνήθως, πλείονες πραγματογνώμονες.

Διορισμὸς πραγματογνώμων καὶ ἐξαίρεσις.

Ἀρθρον 89.

Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος, ἢ (κατὰ τὰς περιστάσεις) ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἀνακοινούντες δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ πραγματογνώμονος δι' οὗς λόγους δύναται νὰ αἰτηθῇ ἢ ἐξαίρεσις δικαστῶν.

Δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐξαίρεθῇ ὁ πραγματογνώμων ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξητάσθη ἡδὲ ὡς μάρτυς.

Ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως ἀποφαινεται ἀνεκκλητῶς ὁ διοριστὴς τῶν πραγματογνώμων.

Ὑποχρέωσις πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἀρθρον 90.

Ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνατεθείαν εἰς αὐτὸν πραγματογνωμοσύνην ἂν εἶναι δημοσίᾳ διωριζόμενος πρὸς γνωμοδότησεις τοῦ αἰτουμένου εἰδους, ἢ ἂν ἀσκή δημοσίᾳ πρὸς βιοπορισμὸν τὴν ἐπιστήμην, τὴν τέχνην, ἢ τὸ ἐπιτήδευμα, ὧν ἡ γνώσις ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς γνωμοδότησεως, ἢ ἂν διὰ τὴν ἀσκήσιν ταύτην ἔλαβε δημόσιον διορισμὸν ἢ ἀδείαν.

Ἀρθρον 91.

Ὁ πραγματογνώμων δικαιούται νὰ ἀρνήθῃ τὴν γνωμοδότησιν δι' οὗς λόγους καὶ ὁ μάρτυς δικαιούται νὰ ἀρνήθῃ τὴν μαρτυρίαν.

Ὁ διοριστὴς πραγματογνώμων δύναται καὶ δι' ἄλλους λόγους ἐπιχρεῶντας κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν πραγματογνώμονα τῆς πρὸς γνωμοδότησιν ὑποχρέωσεως.

Δημόσιος ὑπάλληλος δὲν ἐξετάζεται ὡς πραγματογνώμων ἂν ἡ προϊσταμένη τοῦ αὐτοῦ ἀρχὴ δηλώσῃ, ὅτι ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ ἦτο εἰς βλάβην τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀρθρον 92.

Ὁ πραγματογνώμων πρὶν τὴν γνωμοδότησιν ὁμνύει πρὸ τοῦ διορισάντος αὐτόν, ὅτι θέλει ἐκτελέσει ἀμερολήπτως καὶ μετὰ πατρὸς εὐσυνειδήσεως τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθείαν πραγματογνωμοσύνην.

Ἡ ὁρκίσις παραλείπεται ἂν ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ὡμοσεν ἐφ' ἧς πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀρκεῖ ἡ ἐπὶ κλήσεως τοῦ δοθέντος ἤδη ὁρκου.

Ἀρθρον 93.

Ἡ γνώμη τοῦ πραγματογνώμονος δηλοῦται ἐγγράφως ἢ προσηκόντως κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ.

Περὶ τῆς προφορικῆς γνωμοδότησεως συντάσσεται ἐκθεσίς κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Εἴαν ἡ γνωμοδότησις βελή πρὸς φορικῶς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ ἀνακριτοῦ, γίνεται μὲν ταύτης ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἡ ἔγγραφος γνωμοδότησις, φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ πραγματογνώμονος, ἐγγεγράφεται εἰς τὸν ἀνακρίνοντα ἢ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, οἵτινες κάτωθι ταύτης πιστοποιοῦσι τὴν ἐγγείρισιν αὐτῆς καὶ ὑπογράφουσι τὴν πιστοποίησιν μετὰ τοῦ γραμματέως.

Ἀρθρον 94.

Ὁ ἐκτελέσας τὰ ἔργα αὐτοῦ πραγματογνώμων δικαιούται νὰ ἀξιώσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν πορείαν καὶ τὰς ἡμεραργίας καὶ ἀνάλογον ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἐργασίαν.

Ἡ τε ἀποζημίωσις καὶ ἡ ἀμοιβὴ ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ διορισάντος τὸν πραγματογνώμονα ἢ, ἂν ὁ πραγματογνώμων διωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Τὰ ἐκκαθαρισθέντα δικαιώματα καταβάλλονται εἰς τὸν δικαιούχον ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. δικαιουμένου εἴτα νὰ εἰσπράξῃ ταῦτα παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

Περὶ ἀποφάσεων.

Κατάρτισις

Ἀρθρον 95.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καταρτίζονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δὲν ὁρίζεται ἄλλως.

Εἴαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνώμων, μηδενία δὲ ἔχῃ ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ἀπολύτου πλειοψηφίαν, ὁ προεδρεύων πειράται νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτου πλειοψηφίας διὰ διαιρέσεως τῶν ζητημάτων καὶ ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας. Εἴαν ἡ ἀπόπειρα ἀστοχῇ, αἱ διὰ τὸν κατηγορούμενον δυσμενέσονται ψήφοι προστίθενται εἰς τὰς ἀμέσως ἔπτον δυσμενεῖς μέχρις οὗ σχηματισθῇ ἀπόλυτος πλειοψηφία.

Ἐπὶ ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου ἐπιεκστερά γνώμη.

Εάν γεννηθῇ ἀμφισβήτησις ὑποτέρᾳ τῶν δύο ἰσοψηφῶν γνώμων εἶναι ἢ διὰ τὸν κατηγορούμενον ἦτον δυσμενής, γίνεται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς προκαταρκτικοῦ, ἰδιαιτέρᾳ ψηφοφορίᾳ. Εάν δὲ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην ἐπέλθῃ ἰσοψηφία, ἐπικρατεῖ διὰ τὴν λύσιν τοῦ προκαταρκτικοῦ τούτου ζητήματος ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

"Αρθρον 96.

Τὸ ζήτημα ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη συμπληρώσεως τῆς διαδικασίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα προκαταρκτικὰ ζητήματα, δεόν νὰ προηγηθῶνται τῆς ψηφοφορίας.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως τὸ ζήτημα, ἂν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἐνοχος τοῦ εἰς αὐτὸν προσαπαιτούμενου παραπτώματος, προηγεῖται τῇ ψηφοφορίᾳ τοῦ ζητήματος περὶ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς. Εάν δὲ εἰς τὸν κατηγορούμενον προσάπτονται πλείονα τοῦ ἐνὸς παραπτώματα, γίνεται ἰδιαιτέρᾳ ψηφοφορία περὶ ἐνὸς ἐκαστοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐνοχλήν ἢ ἀθωότητά.

Ἡ διάκρισις περὶ τῆς ποινῆς ἀνάγκη νὰ περιορίζηται εἰς ἐκείνα μόνον τὰ παραπτώματα ὧν ἐκρίθη ἐνοχος ὁ κατηγορούμενος. Ὑποῖται οἱ πρότερον ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος ἀποφηνάμενοι δικασταὶ δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι ψήφον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ποινῆς, τότε δὲ αἱ ψῆφοι αὐτῶν προστίθενται εἰς τὰς ψήφους τῶν ἐκκρεμάτων τὴν ἐπικρατέστην ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου γνώμην.

Διάκρισις καὶ ψηφοφορία.

"Αρθρον 97.

Ἡ διάκρισις γίνεται μυστικῇ περιστάσει μόνον τοῦ Γραμματέως, διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Οὗτος θέτει τὰ ζητήματα καὶ συλλέγει τὰς ψήφους. Τὰς τυχόν διαφωνίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς σειράς τῶν ζητημάτων λύει τὸ Δικαστήριον.

Ὁ δικαστής, ἐπιφυλαττομένου τοῦ τελευταίου ἐθαφίου τοῦ προηγουμένου άρθρου, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ψήφον ἐπὶ τινος ζητήματος διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐπὶ προηγηθέντος ζητήματος ἀπέβη ἐναντίον τῆς γνώμης αὐτοῦ.

"Αρθρον 98.

Εν τῇ ψηφοφορίᾳ προηγουμένη οἱ νεώτεροι κατὰ τὴν γεωγραφίαν.

Εάν ὠρίσθῃ εἰσηγητής, οὗτος ψηφίζει πάντοτε πρῶτος. Ὁ Πρόεδρος ψηφίζει τελευταίος.

Πρακτικὸν διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας.

"Αρθρον 99.

Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται πρακτικόν, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἡ ψήφος ἐνὸς ἐκαστοῦ, ἡ ἡ ἀποψηφία καὶ καταχωρίζεται ἡ σχηματισθεῖσα ἀπόφασις.

Πᾶς ψηφίζων δικαιούται νὰ καταχωρήσῃ ἐν τῷ πρακτικῷ τὴν διαφέρουσαν γνώμην αὐτοῦ μετὰ τῶν αἰτιολογιῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσι καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐπισκοπικοῖς Δικαστηρίοις ἔχοντες ἀπλῶς συμβουλευτικὴν ψήφον.

Τὸ πρακτικὸν υπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

Περὶ τῆς διαδικασίας ἐπὶ κατηγορουμένων προσβυτέρων, διακόνων, ὑποδιακόνων καὶ μοναχῶν.

"Αρθρον 100.

Ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης (ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής αὐτοῦ) λαβὼν γνώμην, εἴτε κατόπιν μηνύσεως, εἴτε καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, ὅτι κληρικὸς ἢ μοναχὸς ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐπαγόμενον ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν, ἐντέλλεται, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἐλαφροῦ παραπτώματος, δι' ὃ δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου πειθαρχικὴ ἐξουσία, εἰς ἐν τῶν μελῶν τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἢ ἄλλον κληρικὸν ὅπως προδῇ εἰς τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις.

Ἐπὶ ἀνακρίσεων διεξακτέων ἐν τῇ Μητροπόλει ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἐδρας αὐτῆς, ὁ Μητροπολίτης δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν καὶ εἰς ἕτερον κληρικὸν αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτὴν τοῦ ἀνακριτοῦ.

Μήνυσις.

"Αρθρον 101.

Ἡ μήνυσις γίνεται ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ μηνύοντος αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς πρὸς τὸν γραμματέα τῆς Μητροπόλεως, ὁφείλοντα νὰ ἀνακοινώσῃ ταύτην ἀμελητῇ τῷ Μητροπολίτῃ ἢ τῷ ἀναπληρωτῇ αὐτοῦ.

Ἡ μήνυσις μονογράφεται ἀνὰ πᾶν φύλλον ὑπὸ τοῦ δεχομένου αὐτὴν καὶ συντάσσεται περὶ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτῆς κατὰ τὸν καθιερωμένον τύπον ἐκθεσίς, εἰς ἣν προσαρτᾶται ἡ ἐγχειρισθεῖσα μήνυσις. Αἱ τυχόν μεταβολαὶ ἢ προσθήκαι δὲν γίνονται εἰς τὴν μήνυσιν, ἀλλὰ καταχωρίζονται ἐν τῇ ἐκθέσει.

Εάν ἡ μήνυσις ἐγένετο δι' ἐγγράφου ἐντολῆς, τὸ ἐγγράφον τῆς ἐντολῆς προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν. Εἴνε ἀπαράδεκτος ἡ μήνυσις ἡ γενομένη κατὰ τοῦ κληρικοῦ ὑπὸ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 67 ἐδαφ. β' καὶ γ' μνημονευομένων, πλην ἂν οὗτος ὑπῆρξεν ὁ παθὼν ἐκ τοῦ παραπτώματος τοῦ κληρικοῦ.

Προσωρινὴ ἀπαγόρευσις ἱεροπραξιδῶν.

"Αρθρον 102.

Ἐπὶ παραπτώματων προβλεπομένων καὶ ὑπὸ τοῦ κοινῶ ποινικοῦ δικαίου, δι' ἃ διατάχθη ὑπὸ τῆς κοινῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς ἢ προφυλάξεις τοῦ κληρικοῦ ἢ ἱερωμένου μοναχοῦ, ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ προσωρινῶς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου πᾶσαν ἱεροπραξίαν, ἀνευ στερήσεως τοῦ μισθοῦ. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ Μητροπολίτης καὶ ἐπὶ παντὸς ἐτέρου παραπτώματος κολαζομένου διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐφ' ὅσον τοῦτο προεκάλεσε δημόσιον σκάνδαλον.

"Αρθρον 103.

Ἐπὶ ὠρισμένων ἀνακριτικῶν πράξεων διεξακτέων ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει, ὁ Μητροπολίτης ἢ ὁ ἀναπληρωτής αὐτοῦ παρακαλεῖ τὸν τῆς Μητροπόλεως ταύτης ἀρχιερέα ὅπως ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν εἰς ἓνα τῶν ὑπ' αὐτὸν πρεσβυτέρων καὶ πέμψῃ κατόπιν εἰς τὸν παρακαλοῦντα τὴν συντακτέαν ἐκθεσιν.

Ἀμφισβήτησις κατὰ τὴν ἀνάκρισιν.

"Αρθρον 104.

Εάν ὁ ἀνακρίνων ἀρνήσῃ νὰ ἐκδώσῃ εἰς αἴτησιν τινὰ τοῦ κατηγορουμένου τὴν διαφωνίαν, ὡς καὶ πᾶσαν ἐτέραν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων ἀμφισβήτησιν λύει ὁ οἰκείος Μητροπολίτης, κατ' αἴτησιν οἰουδήποτε τῶν διαφορομένων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀπόφασις τοῦ ἀρχιερέως γράφεται δι' ἀπλῆς ἐπισημειώσεως κάτωθι τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

"Αρθρον 105.

Αἱ ἀνακριτικαὶ πράξεις δὲν ἐνεργοῦνται δημοσίᾳ. Ἐν τούτοις πᾶσα ἀνακριτικὴ πράξις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ γραμματέως.

Καθόλοντα γραμματέως τοῦ ἀνακρίνοντος, ἐὰν μὲν αἱ ἀνακρίσεις διεξάγονται ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς Μητροπόλεως, ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν δὲ αὗται διεξάγονται ἐκτὸς τῆς ἐδρας αὐτῆς, ὁ εἰρημένος γραμματεὺς ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως ὀρίζομενος πρὸς τοῦτο προσβύτερος ἢ διάκονος.

"Αρθρον 106.

Ὁ ἀνακρίνων ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας. Ἐξετάζει δὲ καὶ πιστοποιεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅχι μόνον τὴν ἐνοχλήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀθωότητά τοῦ κατηγορουμένου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὁ ἀνακρίνων ἐξετάζει μάρτυρας, ἐξετάζει τὸν κατηγορούμενον, ποιεῖται αὐτοψία, μελετᾷ ἐγγράφα δύναμενα νὰ παράσχωσιν αὐτῷ στοιχεῖα πρὸς ἀποδείξιν τῆς ἐνοχῆς ἢ ἀθωότητος τοῦ κατηγορουμένου, διατάσσει κατὰ τὰς περιστάσεις πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐν γένει ποιεῖται τὰς χρῆσιν παντὸς οἰουδήποτε ἀποδεικτικοῦ μέσου, συντείνοντας κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Κατ' οἶκον ἔρευνα καὶ κατασχέσεις πειστηρίων.

"Αρθρον 107.

Εάν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐρεύνης κατ' οἶκον ἢ κατασχέσεως πειστηρίων πραγμάτων ἢ ἐγγράφων, ὁ ἀνακρίνων ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα. Οὗτος δὲ προδίνει εἰς τὰς τοιαύτας πράξεις, ὡς καὶ εἰς τὴν τυχόν συνδουλομένην αὐτοψίαν καὶ πραγματογνωμοσύνην, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ πέμπει τὴν συνταχθεῖσαν αἴτησιν μετὰ τῶν τυχόν κατασχεθέντων πραγμάτων ἢ ἐγγράφων εἰς τὸν αἰτήσαντα κληρικόν.

Ἐξέτασις μαρτύρων.

"Αρθρον 108.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος ἐκαστος κατ' ἰδίαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων. Ὁ ἀνακρίνων δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐπὶ δὲ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ ἐξετάσῃ συμπληρωματικῶς τὸν ἐξετασθέντα μάρτυρα κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ πρὸς ἄλλον μάρτυρα.

Κλήσις τοῦ κατηγορουμένου.

"Αρθρον 109.

Ἡ ἀνάκρισις δὲν δύναται νὰ λογισθῇ περατωθεῖσα πρὶν ἢ ἐξετασθῇ ὁ κατηγορούμενος ἢ κληθεῖς πρὸς ἐξέτασιν ἀπειθήσῃ καὶ ἐμφανισθῇ.

"Αρθρον 110.

Ὁ κατηγορούμενος προσκαλεῖται πρὸς ἐξέτασιν δι' ἐγγράφου κλήσεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ φερούσης τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Εν τῇ κλήσει περιέχεται ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος τῆς ἐμφανίσεως, δύναται δὲ νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ πρὸς τὸν προσκαλούμενον ἀπειλή, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας θέλει διαταχθῇ ἡ θεία προσαγωγή αὐτοῦ.

Εν τῇ πρὸς τὸν κατηγορούμενον κλήσει περιέχεται ὡσαύτως καὶ τὸ εἰς τούτον προσαπαιτούμενον παράπτωμα. Εάν ὅμως ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ παραπτώματος ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας φαίνεται ἐκ τῆς φύσεως τοῦ παραπτώματος τούτου ἐν τῇ κλήσει, περιέχεται ἐν σκόπιμον νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ τούτο ἐν τῇ κλήσει, περιέχεται ἐν αὐτῇ ἀπλῶς ἡ μνεία ὅτι ὁ προσκαλούμενος προσκαλεῖται πρὸς ἐξέτασιν.

"Αρθρον 111.

Ἡ κλήσις ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκδόντος αὐτήν, ἐνεργεῖται δὲ ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις.

Ἡ κλήσις πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὠρισμένης ἡμέρας. Εάν ὁ κατηγορούμενος ἀνακρίνοντος, ἢ πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ προεσμία ἐπεκτείνεται ἀνακρίνοντος, ἢ πρὸς ἐμφάνισιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κατὰ πέντε μὲν ἡμέρας ἐὰν κατοικῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐν αὐτῇς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα δὲ ἡμέρας ἐὰν κατοικῇ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Μητροπόλεως. Ὁ ἀνακρίνων δύναται ἀνάλογον πρὸς ἐμφάνισιν προεσμίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ βραχυτέραν τοῦ μηνός.

"Αρθρον 112.

Εάν ὁ κατηγορούμενος ἀπειθήσῃ καὶ ἐμφανισθῇ ὁ ἀνακρίνων δύναται νὰ αἰτήσῃ παρὰ τῆς ἀρμόδιας εἰσαγγελικῆς ἢ

Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τὴν βίαιαν ἐνώπιον αὐτοῦ προσαγωγήν τοῦ κατηγορουμένου, συνωδὰ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 62.

Ἐξέτασις τοῦ κατηγορουμένου.

"Αρθρον 113.

Πρὸ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακρίνων ἐξηγεῖ εἰς τὸν κατηγορούμενον τοὺς λόγους τῆς κατηγορίας καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ἂν ἔχῃ νὰ ἀπαντήσῃ τι ἐπὶ τούτων.

Ἡ ἐξέτασις ἀνάγκη νὰ παρέχῃ τῷ κατηγορουμένῳ τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀντίρρῃσιν τῶν κατ' αὐτοῦ ὑπονοῶν καὶ πρὸς πρότασιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ γεγονότων καὶ ἀποδείξεων.

Παραπειστικαὶ ἐρωτήσεις δὲν πρέπει νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κατηγορούμενον, οὐδὲ νὰ ζητῇται φορτικῶς παρὰ τούτου ἡ ἡμολογία αὐτοῦ.

"Αρθρον 114.

Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται ὅπως δι' ἐγγράφου αἰτήσεως ὑποβάλλομένης τῷ ἀνακρίνοντι ἀμέσως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει φερούσῃ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἐγχειρίσεως αἰτήσῃ προεσμίαν 48 ὥρων, πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὁποίας δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἀπολογία.

Τὴν προεσμίαν, ὑπαρχούσης εὐλόγου αἰτίας, δύναται νὰ παρατείνῃ ὁ ἀνακρίνων.

"Αρθρον 115.

Ὁ ἀνακρίνων, πρὸς τήρησιν τῆς εὐταξίας ἐν τῷ τόπῳ διεξάγεται ἡ ἀνάκρισις, δικαιούται νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀπαιτούμενας διαταγὰς.

Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διαταγὰς ταύτας ἢ οἱ ἄλλως ὁπωσδήποτε διαταράσσοντες τὴν τάξιν ἢ μὴ τηροῦντες τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὸν ἀνακρίνοντα σεβασμὸν δύναται νὰ τιμωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος παραχρῆμα διὰ προστίμου ὑπὲρ τοῦ TAKE μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων. Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει, τὸ σχετικὸν δὲ ἀπόσπασμα τῆς ἐκθέσεως ἐκτελεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἐπιβάλλουσα χρηματικὴν ποινὴν ὑπὲρ τοῦ TAKE ἀπόφασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Εάν ἡ ἐπενεγκοῦσα διατάραξιν τῆς εὐταξίας πράξις φέρῃ βαρύτερον χαρακτήρα, προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιφυλάσσεται καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις.

Πέρας τῆς ἀνακρίσεως.

"Αρθρον 116.

Περατωθεῖσης τῆς ἀνακρίσεως ὁ ἀνακριτὴς ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν μετὰ τῆς ἐγγράφου αὐτοῦ προτάσεως εἰς τὸν Μητροπολίτην ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ. Ὁ Μητροπολίτης μετὰ μελέτην τῆς δικογραφίας δύναται ν' ἀποφανθῇ ἡτιοιογημένως ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν καὶ νὰ ἀναστειλῇ πᾶσαν περαιτέρω καταδίωξιν, ἢ ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶναι ἐλαφρόν, νὰ ἀσκήσῃ μόνος αὐτὸς τὴν κατὰ τὸ σχετικὸν ἄρθρον πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

Εάν ὁ Μητροπολίτης ἀποφανθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, ἐπιβάλλει τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων εἰς τὸν μηνυτὴν, ὡσάντις ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἡ μήνυσις ἦτο ἐντελὲς ψευδής, ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας γενομένη. Τὰ πᾶσα τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν μηνυτὴν ἐξόδων δεόν νὰ ὀρίξῃται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ πράξει τοῦ Μητροπολίτου καὶ εἰσπράττονται ὅπως τὰ δημόσια ἔσοδα ὑπὲρ τοῦ TAKE.

"Αρθρον 117.

Εάν ὁ Μητροπολίτης κρίνῃ ὅτι ἡ ἀνάκρισις χρήζει συμπληρώσεως διατάσσει τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ὑποδεικνύων τὰ συμπληρωτέα.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ Μητροπολίτης προσκαλεῖ τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν συγχρόνως ὀριζομένην.

Περὶ τῆς διαδικασίας πρὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου. Συζήτηση.

"Αρθρον 118.

Διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συζήτησιν ἀπαρτίζεται ἡ παρουσία τοῦ Γραμματέως.

Ἡ συζήτης διεξάγεται προφορικῶς μὲν ἀλλ' οὐχὶ δημοσίᾳ. Ἀναγινώσκεται πρῶτον ἡ μήνυσις ἢ ἡ ἐντολὴ τοῦ Μητροπολίτου πρὸς εἰσαγωγήν εἰς δίκην, αἱ μαρτυρικαὶ καταθέσεις, ἡ ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου καὶ προσκαλεῖται ὁ κατηγορούμενος εἰς προφορικὴν ἀπολογίαν καὶ ἀναγινώσκεται ὅλος ὁ σχετικὸς φάκελλος.

Συνήγορος.

"Αρθρον 119.

Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ παρῇ μετὰ συνηγόρου κληρικοῦ.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔχῃ συνήγορον, δύναται νὰ ἀπαρτίσῃ ὅπως διορισθῇ αὐτῷ ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορος κληρικός.

Τὸν συνήγορον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 120.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν εξέτασιν νέων μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένου εἰσηγητοῦ ὡς καὶ τὴν λήψιν ἐτέρων ἀποδείξεων ἀπαραίτητων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρὸς διασφάτισιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως εἰς ἐτέραν δικάσιμον ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην.

Ὁ κατηγορούμενος δέον, ἐὰν δὲν ἦτο παρὼν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεως, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἐγκαίρως τῆς νέας δικασίμου κοινοποιουμένης αὐτῷ ἐν ἀποσπάσματι τῆς ἀποφάσεως.

Πρακτικὰ συζήτησεως.

"Αρθρον 121.

Περὶ τῆς πρὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου συζήτησεως τηροῦνται πρακτικὰ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως.

Τὰ πρακτικὰ περιέχουσιν:

- α) τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς συζήτησεως.
- β) τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.
- γ) τὴν σημείωσιν τοῦ εἰς τὸν κατηγορούμενον προσαπομένου παραπτώματος κατὰ τὸ κατηγορητήριον.
- δ) τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ καὶ τὴν μνείαν, ἂν ἡ συζήτης ἐγένετο παρόντος τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἐρήμην αὐτοῦ.
- ε) τὸ περιεχόμενον τῆς συζήτησεως καὶ τὴν τυχὸν μειωσίαν.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἀπόφασις καταδικαστικὴ ἢ ἀθωωτικὴ.

"Αρθρον 122.

Ἡ ἀπόφασις ἢ τε καταδικαστικὴ καὶ ἀθωωτικὴ δέον νὰ ἐκδίδηται μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας. Διατυπῶνται δὲ ἐν ἰδιαίτερῳ ἐγγράφῳ συντασσόμενῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου εἰσηγητοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 123.

Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀποφάσεως ἀναγράφει.

- α) Τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ παραστάτος κατὰ τὴν συζήτησιν γραμματέως.
- β) Τὰ ὀνόματα τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ τυχὸν συνηγόρου αὐτοῦ.

γ) Τὴν μνείαν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συζήτησεως δ) Βραχεῖαν ἱστορικὴν ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ἐφ' ὧν ἐστὶν εἴληθι ἡ κατηγορία.

ε) Τὴν πιστοποίησιν τῆς ἐρεύνης τῶν ἀποδείξεων καὶ τῆς ἀκρόσεως τοῦ κατηγορουμένου.

στ) Τὸ αἰτιολογικὸν μέρος, ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἴναι καταδικαστικὴ δέον νὰ ἀναφέρονται ἐν ταῖς αἰτιολογίαις αἱ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐξέτελέσθη τὸ ἀδίκημα.

ζ) Τὸ δικαστικὸν μέρος.

η) Τὴν πιστοποίησιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἴναι καταδικαστικὴ, δέον ἐν αὐτῇ νὰ ἀναφέρονται κατὰ λέξιν οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ ἐν γένει αἱ ποινικαὶ διατάξεις καὶ οἱ νόμοι οὓς ἐξηρμήνευσεν τὸ Δικαστήριον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς.

Ἡ τε καταδικαστικὴ καὶ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ὑπογράφεται ὑφ' ἀπάντων τῶν συμπραξάντων εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς δικαστῶν καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐχόντων ἀπλὴν συμβουλευτικὴν ψήφον.

Δικαστικὰ ἐξόδια.

"Αρθρον 124.

Ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἢ ἀθωωτικῇ ἀπόφασιν δέον νὰ περιλαμβάνονται διατάξεις περὶ τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας.

Τὰ ἐξόδια βαρύνουσι τὸν καταδικασθέντα κατηγορούμενον. Ἐπὶ ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως τὰ ἐξόδια βαρύνουσι τὸ TAKE Ἀλλ' ἐὰν ἡ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου διαδικασία διεξήχθη μετὰ τὴν μήνυσιν κατ' αὐτοῦ, τὸ δὲ Δικαστήριον ἤθελε πιστοῦν, ὅτι ἡ μήνυσις ἐγένετο ψευδὴς, ἐκ δόλου ἢ ἐκ ἀρείας ἀμελείας, ἐπιβάλλει εἰς τὸν μηνυτὴν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ρητῶς καθοριζομένων κατὰ ποσὸν ἐν τῇ ἀπόφασιν.

Αἱ ἐπὶ βεδικασμένου διατάξεις τῆς Πεντικῆς Δικονομίας ἐπικρατοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Εἰρημοδικία καὶ ἀνακοπή.

Εἰρημοδικία.

"Αρθρον 125.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καίπερ νομίμως κλητευθεὶς μὴ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ Δικαστηρίου δικάζεται ἐρήμην. Ὡς ἐρήμην δικάζομενος θεωρεῖται καὶ ὁ ἀποχωρήσας κατηγορούμενος ἐισροῦσας τῆς διαδικασίας.

Ἐν ἀρχῇ ἀναγινώσκεται τὸ κατηγορητήριον ἐγγράφον καὶ μετὰ τούτου αἱ ἐκθέσεις ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων καὶ τῆς τοιαύτης τυχὸν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἀνακοπή.

"Αρθρον 126.

Τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαιούται ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἀνακοπῇ ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν Δικαστηρίου, ἀλλὰ μόνον ἐὰν α) δὲν ἐκλήτευσθαι νομίμως κατὰ τὴν ἐρήμην εἴληθι ἢ β) ἐκωλύθη ὅπως ἐμφανισθῇ ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλου ἀνυπερβλήτου αἰτίου, εἰδικῶς αἰτιολογούμενου ἐν τῇ ἀπόφασιν τοῦ δεχομένου τὴν ἀνακοπὴν Δικαστηρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Προθεσμία ἀνακοπῆς.

"Αρθρον 127.

Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τῆς ἐδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίᾳ ἐπεκτείνεται κατὰ ὅκτῳ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῇ ἐντὸς τῆς ἐδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμοῦς περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῇ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα.

"Αρθρον 128.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν ὅγην ὥραν μ. μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα εἴναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ δημόσια γράφειά ἀνεγνωρισμένη ἐορτή, τὴν ὅγην ὥραν μ. μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἴναι δεκτὴ μόνον, ἂν ἡ προθεσμία ἀφῆθη νὰ παρέλθῃ ἔνεκεν ἀνωτέρας βίας, εἰδικῶς αἰτιολογούμενης.

Ἀνασταλτικὴ δύναμις.

"Αρθρον 129.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ὡς καὶ ἡ ἀνακοπὴ αὐτὴ, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως πλὴν τῆς ἐπιεπαλλούσης ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Ὁ εἰς ἀργίαν καταδικασθεὶς, ἂν ἡ νομίμως ἐπεδόθη αὐτῷ ἢ ἐρήμην καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀπέχει πάσης ἱεροπραξίας, μέχρις οὗ ἐπὶ τῇ ἀνακοπῇ αὐτοῦ ἐξαφανισθῇ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις.

Ἄν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀργίας πρὶν ἢ ἐξαφανισθῇ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ὁ ἀνακοπὴν ἐπαναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱεραιτικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

Ἐν περιπτώσει καὶ ἢν ἤθελεν ὅπωςδήποτε ἐπικυρωθῇ ἡ διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσα ποινὴ, αἱ διανοεῖσθαι ἢ ἡμέραι ἀργίας συνυπολογίζονται εἰς τὴν καταδίκην.

Ἀσκήσις τῆς ἀνακοπῆς.

"Αρθρον 130.

Ἡ ἀνακοπὴ συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακοπομένην ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταδικασθέντος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ἐχόντος ἐγγράφον ἐντολὴν κληρικοῦ.

Περὶ τῆς ἀνακοπῆς συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐχόντος ἐντολὴν τοῦ ἐγγράφον ταύτης προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν. Ὑπὸ τοῦ ἀνατοῦ ἐγγράφον ταύτης προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν τὸ TAKE ὅτι κόπτοντος κατατίθεται συγγράμματος γραμματίον τοῦ TAKE ὅτι κατεβλήθησαν αὐτῷ διὰ λογαριασμὸν τοῦ τὰ ἐξόδια τῆς ἐρήμην διαδικασίας. Τὸ γραμματίον τοῦτο προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐρευνᾶ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς ἀνακοπῆς.

"Αρθρον 131.

Τὸ Δικαστήριον ἐξετάζει τὸ κατὰ τύπους παραδεκτὸν τῆς ἀνακοπῆς ἐκτιμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνακοπόντος ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἀπορριπτομένης τῆς ἀνακοπῆς καταδικάζεται τὸν ἀνακοπόντα εἰς τὰ ἐξόδια τῆς ἐπ' ἀνακοπῇ διαδικασίας.

Ἐὰν κρίνῃ κατὰ τύπους παραδεκτὴν τὴν ἀνακοπὴν ἐκδίδει ἀπόφασιν δι' ἧς ἐξαφανίζεται τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν καὶ ὅλας τὰς διατάξεις καὶ προβαίνει εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως. Δευτέρα ἀνακοπὴ εἴναι ἀπαράδεκτος.

Περὶ τῆς διαδικασίας πρὸ τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

"Αρθρον 132.

Ἐὰν κατὰ τὸ ἀρθρον 12 διατάχῃ ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συνδικὸν Δικαστήριον ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ὑποβάλλει ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοβάθμιου Συνδικοῦ Δικαστηρίου. Οὗτον Πρόεδρον τὸν Πρωτοβάθμιον Συνδικὸν Δικαστήριον καὶ ἐκδίδει τὴν πρὸς τὸν κατηγορούμενον κλήσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐφέσεως.

Περιπτώσεις καὶ ὅς ἐπιτρέπεται ἡ ἐφεσις.

"Αρθρον 133.

Ὁ ὑπὸ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην καταδικασθεὶς α) εἰς στέρησιν τοῦ ἐπιδόματος πέραν τῶν 30

ἡμερῶν, β) εἰς χρηματικὴν ποινὴν πέραν τῶν 500 δραχμῶν. γ) εἰς ἀργίαν μετὰ πάυσεως ἢ μὴ ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας πέραν τῶν δύο μηνῶν, δ) εἰς σωματικὸν περιορισμὸν πέραν τῶν 40 ἡμερῶν καὶ ε) εἰς ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος ἢ τῆς θέσεως, ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρωτοβάθμιου Συνδικοῦ Δικαστηρίου κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην δικασθεὶς εἰς καθάρισιν ἢ εἰς ἀποβολὴν ἀπὸ τῆς Μονῆς μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Συνδικοῦ Δικαστηρίου.

Προθεσμία.

"Αρθρον 134.

Ἡ πρὸς ἐφεσιν προθεσμία εἴναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς προθεσμίας καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 127—128.

Ἀναγκαστικὴ δύναμις.

"Αρθρον 135.

Ἡ πρὸς ἐφεσιν προθεσμία ὡς καὶ ἡ ἐφεσις αὐτὴ ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως πλὴν τῆς ἐπιεπαλλούσης ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Ἀσκήσις τῆς ἐφέσεως.

"Αρθρον 136.

Ἡ ἐφεσις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ λαθόντος πρὸς τούτο ἐγγράφον ἐντολὴν κληρικοῦ.

Περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐφέσεως συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ἐὰν ἡ ἐφεσις ἐγένετο δι' ἐντεταλμένου τοῦ ἐγγράφον τῆς ἐντολῆς προσαρτᾶται εἰς τὴν ἐκθεσιν.

"Αρθρον 137.

Τὴν γενομένην ἐφεσιν ὁ γραμματεὺς ἀνακοινεῖ αὐτοῖς ἡμερῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου, οὗτος δὲ τὴν περὶ τῆς ἐφέσεως ἐκθεσιν μετὰ τῆς δικογραφίας ὁλοκληροῦ υποβάλλει ἐντὸς δύο ἡμερῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου Συνδικοῦ Δικαστηρίου.

"Αρθρον 138.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου Συνδικοῦ Δικαστηρίου ἀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν περιελεύσεως τῆς ἐφέσεως μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας νὰ ὀρίσῃ δικάσιμον ταύτης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 127—128.

"Αρθρον 139.

Τὸ ἀρμοδίον Συνδικὸν Δικαστήριον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐκκαλούντος ἐξετάζει τὸ τύπος παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως.

Ἐὰν κρίνῃ τὴν ἐφεσιν ἐκπρόθεσμως γενομένην ἢ ἄλλως κατὰ τύπους ἀπαράδεκτον, ἀπορρίπτει αὐτὴν ἀνευ ἐτέρας ἐρεύνης καὶ καταδικάζει τὸν ἐκκαλούντα εἰς τὰ ἐξόδια τῆς κατ' ἐφεσιν διαδικασίας.

Ἐὰν κρίνῃ τὴν ἐφεσιν παραδεκτὴν κατὰ τύπους προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Παράστασις διὰ πληρεξουσίου.

"Αρθρον 140.

Ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συνδικοῦ Δικαστηρίου ὁ ἐκκαλὼν κατηγορούμενος δύναται νὰ παρῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε καὶ διὰ κληρικοῦ ἐχόντος εἰδικὴν πληρεξουσιότητα.

Τὸ πρωτοβάθμιον Συνδικὸν Δικαστήριον δύναται καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπροσώπων ἐμφάνισιν τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ εἰς τὴν τοιαύτην πρόσκλησιν ἀπεί-

Οεκα του κατηγορουμένου υποκειται υπό την ελευθέραν εκτίμησιν του δικαστηρίου.

Διαδικασία και απόφασις.

"Αρθρον 141.

Κατά την όρισθεσαν δικάσιμον αναγινώσκονται το κατηγορητήριον έγγραφον, αί εκθέσεις περί των μαρτυριών, τὰ πρακτικά της πρωτοδικου δίκης, ή πρωτόδικος απόφασις, τὸ έφετηριον και πάντα τὰ λοιπά έγγραφα.

Κατά τὰ λοιπά εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και αί εν τη πρό του Πρωτοδικου Συνδικου Δικαστηρίου διαδικασίαι διατάξεις.

"Αρθρον 142.

Τὸ κατ' έφεσιν δικάζον δικαστήριον, δέν δύναται νά εκδόσῃ απόφασιν δυσμενετέραν διά τόν κατηγορούμενον.

Περί της διαδικασίας των κατηγορουμένων 'Αρχιερέων.

"Αρθρον 143.

Η 'Ιερά Σύνοδος λαβούσα γνώσιν είτε κατ' ακολουθίαν μηνύσεως είτε άλλως πως ότι 'Αρχιερεύς υπέπεσεν εις παράνομον επαγόμενον εκκλησιαστικήν ποινήν εντέλλεται, εάν κρίνη, ότι συντρέχει περίπτωσις διώξεως, εις ένα των 'Αρχιερέων, όπως προδῇ εις τὰς αναγκαίας ανακρίσεις. Μετά προηγουμένην πρόσκλησιν του κατηγορουμένου προς παροχήν πληροφωριών.

Επί ανακρίσεων διεξακτέων εκτός της έδρας της Ι. Συνόδου ή διεξαγωγή των ανακρίσεων ή όρισμένων ανακριτικῶν πράξεων δύναται νά ανατεθῇ εις έτερον 'Αρχιερέα.

"Αρθρον 144.

Εάν ο ανακρίνων άρνηται νά ενδώσῃ εις αίτησιν τινα του κατηγορουμένου 'Αρχιερέως τήν διαφωνίαν ως και πᾶσαν έτέραν κατὰ τήν διεξαγωγήν των ανακρίσεων άμφισβήτησιν λύει κατ' αίτησιν οιοδήποτε των διαφερομένων ή Ι. Σύνοδος.

"Αρθρον 145.

Αί ανακριτικαί πράξεις δέν ενεργούνται δημοσίᾳ. Εν τούτοις πᾶσα ανακριτική πράξις ενεργείται επί παρουσίᾳ του γραμματέως.

Καθόσοντα γραμματέως του ανακριτοῦ, εάν μὲν ή ανάκρισις διεξάγεται εν τη έδρᾳ του πρωτοδικου δια τούς 'Αρχιερείς δικαστηρίου, εκπληροῖ ή γραμματεὺς του δικαστηρίου τούτου, εάν δὲ διεξάγεται άλλωχού ο υπό του ανακριτοῦ όριζόμενος πρεσβύτερος ή διάκονος.

"Αρθρον 146.

Τὸ πρωτοβάθμιον διά τούς 'Αρχιερείς δικαστήριον δύναται νά αποφανθῇ ήτιολογημένως ότι δέν υπάρχει άφορμή προς κατηγορίαν και νά άναστειλῇ πᾶσαν περαιτέρω καταδίωξιν.

Εάν τὸ πρωτοβάθμιον διά τούς 'Αρχιερείς δικαστήριον κρίνῃ ότι ή ανάκρισις χρήζει συμπληρώσεως, διατάσσει τήν συμπλήρωσιν της ανακρίσεως, υποδείκνυσον και τὰ συμπληρωτέα.

Είς πᾶσαν άλλην περίπτωσιν όρίζει τήν ήμέραν και ὥραν προς συζήτησιν και διατάσσει τήν πρό αὐτοῦ κλητέυσιν του κατηγορουμένου 'Αρ. τζέως.

"Αρθρον 147.

Ο υπό του πρωτοβαθμιου δια τούς 'Αρχιερείς Δικαστηρίου και κατ' αντιμωλίαν ή έρήμην καταδικασθείς εις άργίαν από πάσης ιεροπραξίας ή εις έκπτωσιν από του θρόνου ή εις καθαίρεσιν 'Αρχιερεύς δικαιούται νά εκκαλέσῃ τήν απόφασιν πρό του δευτεροβαθμιου δια τούς 'Αρχιερείς Δικαστηρίου. Ως προς τήν προθεσμίαν της έφέσεως, τήν ανασταλτικήν δύναμιν και τόν τρόπον της άσκήσεως του ένδίκου τούτου μέσου, εφαρμόζονται αναλόγως αί διατάξεις των άρθρων 137—139.

"Αρθρον 148.

Τήν περί της έφέσεως έκθεσιν μετά της δικογραφίας όλωκληρώσῃ ο Γραμματεὺς του εκδόντος τήν εκκαλουμένην από-

φασιν Δικαστηρίου υποβάλλει εντός δύο ήμερών εις τόν Πρόεδρον της 'Ιεράς Συνόδου όστις και προκαλεί τήν κατὰ τὸ άρθρον 24 κατάρτισιν του δευτεροβαθμιου δια τούς 'Αρχιερείς Δικαστηρίου.

"Αρθρον 149.

Μετά τήν συγκρότησιν του δευτεροβαθμιου δια τούς 'Αρχιερείς Δικαστηρίου ή διαδικασία προβαίνει κατὰ τὰς διατάξεις των άρθρων 141—144 εφαρμόζομένων αναλόγως.

Επί της κατὰ τὸ άρθρον 125 άνακοπής του μηνυτοῦ υποβαλλομένης εις τόν Πρόεδρον της Ι. Συνόδου αποφαινεται ή Ι. Σύνοδος.

Επί κατηγορουμένων Συνδικῶν.

"Αρθρον 150.

Ο Πρόεδρος του κατὰ τὸ άρθρον 28 συγκροτουμένου δια τούς Συνδικούς Δικαστηρίου διορίζει ένα άρχιερέα ανακριτήν.

Ο ανακριτής όφείλει νά περατώσῃ τήν ανακρίσιν εντός μηνός.

Περί της υπό πολιτικῆς άρχῆς έγκρίσεως των καταδικαστικῶν αποφάσεων.

"Αρθρον 151.

Αί καταδικαστικαί αποφάσεις των 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καθίστανται εκτελεσταί άμα καταστῶσι τελεσίδικοι τοιαῦται δὲ εἶναι εκείναι καθ' ὧν δέν χωρεῖ άνακοπή ή έφεσις.

"Αρθρον 152.

Η εκτέλεσις καταδικαστικῆς κατὰ 'Αρχιερέως απόφασεως ενεργείται διά Π. Δ. πρτάσει του 'Υπουργοῦ της Παιδείας και Θρησκευμάτων εκδιδομένου.

Περί εκτελέσεως των αποφάσεων.

"Αρθρον 153.

Αί εκτελεστικαί αποφάσεις των 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων εκτελούνται τῇ συνδρομῇ της 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς. Οί εις σωματικόν εν Μονῇ περιορισμὸν καταδικαζόμενοι κληρικοί και μοναχοί εγκλείονται διά της 'Αστυνομίας εις τὸ ἐπὶ τούτῳ ίδρυθησόμενον εν τινι Μονῇ του Κράτους διαπάναις του Ο.Δ.Ε.Π. σωφρονιστηρίου.

Επί σωματικῶν περιορισμῶν κάτω του μηνός δύναται ο οικος Μητροπολίτης νά όρίσῃ και έτερον τόπον περιορισμοῦ εντός της Μητροπολιτικῆς περιφερείας.

"Αρθρον 154.

Αποφάσεις επιβάλλουσιν ποινήν εις χρήματα υπέρ του Ο.Δ.Ε.Π. ή του TAKE και αί επιβάλλουσιν τήν δικαστικὴν δαπάνην εις τόν κατηγορούμενον εκτελούνται τῇ συνδρομῇ της Πολιτικῆς 'Αρχῆς καθ' ὃν τρόπον αἱ αποφάσεις των κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων, αἱ επιβάλλουσιν χρηματικὰς ποινάς.

Καθ' ὅμοιον τρόπον εκτελούνται αἱ κατὰ τήν εν τῷ παρόντι νόμῳ διαδικασίαν εκδιδόμεναι αποφάσεις αἱ επιβάλλουσιν πρόστιμον υπέρ του ΟΔΕΠ ή υπέρ του TAKE εις έτέρους πλὴν των κατηγορουμένων κληρικῶν ή λαϊκῶν ή αἱ καταδικάζονται τούτους εις τήν πληρωμὴν των δικαστικῶν έξόδων.

"Αρθρον 155.

Η καταγνωσθεῖσα ποινή δύναται νά άφεθῇ ή ελαττωθῇ ή μεταβληθῇ διά χάριτος.

Τὸ περί της χάριτος Διάταγμα εκδίδεται πρτάσει του 'Υπουργοῦ των Θρησκευμάτων μετά προτέραν γνώμην της 'Ιεράς Συνόδου περί άφέσεως, ελαττώσεως ή μεταβολῆς της ποινῆς εφ' ὅσον εξέτισε πλέον του ήμισους.

Επί χάριτος εις τινα των υπό 'Επισκοπικόν Δικαστήριον κληρικῶν ή μοναχῶν ή Ι. Σύνοδος γνωμοδοτεῖ άκούσασα και τὸν οικίον Μητροπολίτην.

Περί της σχέσεως της 'Εκκλησιαστικῆς διαδικασίας προς τήν λαϊκὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.

"Αρθρον 156.

Η εισαγωγή ποινικῆς διαδικασίας κατὰ κληρικῶν ή μοναχῶν πρό κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων δέν κωλύει τήν εκ παραλήλου εισαγωγήν ή διεξαγωγήν της κατὰ τόν παρόντα νόμον διαδικασίας του 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίου και τάνάπαλιν.

"Αρθρον 157.

Ο άρμόδιος Μητροπολίτης δικαιούται νά απαιτήσῃ παρὰ της άρμόδιας πολιτικῆς άρχῆς μετά τήν πρό αὐτῆς άπολογίαν του κατηγορουμένου κληρικῶν ή μοναχῶν τήν άνακρίωσιν της δικογραφίας περί της πρό του κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίων έκκρεμῶς ποινικῆς δίκης κατὰ τούτου και εν άνάγκῃ τήν παροχήν αντιγράφων εφ' ἅλλῳ χάρτῳ.

Αντιστοίχως ο άρμόδιος Μητροπολίτης όφείλει νά άνακρινώσῃ εις τήν αἰτούσαν άρμόδιαν πολιτικὴν άρχήν τήν δικογραφίαν περί της ένώπιον του 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίου εκκρεμῶς δίκης κατὰ κληρικῶν ή μοναχῶν και νά χορηγήσῃ εις τήν αἰτούσαν πολιτικὴν άρχήν αντίγραφα των εν τῇ δικογραφίᾳ ταύτῃ άνακριτικῶν εγγράφων.

"Αρθρον 158.

Ο άρμόδιος Εισαγγελεὺς ή Δημόσιος Κατήγορος όφείλει νά άνακρινῇ εις τόν άρμόδιον Μητροπολίτην ή επί κατηγορουμένου Μητροπολίτου εις τήν Ι. Σύνοδον τήν κατὰ κληρικῶν ή μοναχῶν εισαγωγήν κοινῆς ποινικῆς διαδικασίας.

Τὸ άρμόδιον 'Εκκλησιαστικόν Δικαστήριον δύναται νά άναστειλῇ τήν πρό αὐτοῦ εκκρεμῇ διαδικασίαν κατὰ κληρικῶν ή μοναχῶν μέχρι πέρας της κατὰ τούτου ποινικῆς δίκης.

Επῆρεται του εν κοινῇ ποινικῇ δίκῃ δεδικασμένου.

"Αρθρον 159.

Η καταδίκη κληρικῶν εις εκκλησιαστικὴν ποινήν εκτελεῖται κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου 41 της ποινικῆς δικονομίας.

"Αρθρον 160.

Ο άρμόδιος Εισαγγελεὺς, καταστάσης άμετακλήτου της άποφάσεως του κοινῶν ποινικῶν Δικαστηρίου, άνακρινῇ ταύτην εν αντιγράφῳ προς τόν Πρόεδρον της Ι. Συνόδου, προκαλεί τήν υπό του άρμόδιου 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίου καθόρισιν του καταδικασθέντος άνευ έτέρως τινος διαδικασίας και άνακρινῇ πάσαν τήν γενομένην καθόρισιν εις τόν άνακρινώσαντα τήν ποινικὴν απόφασιν Εισαγγελέα.

Η 'Εκκλησιαστική άρχή όφείλει εντός 15 ήμερών από της εις αὐτήν άνακρινώσεως της ποινικῆς απόφασεως υπό του Εισαγγελέως νά εκτελέσῃ ταύτην.

"Αρθρον 161.

Εάν κληρικῶς ή μοναχῶς καταδικασθῇ υπό κοινῶν Δικαστηρίων εις έτεραν ποινήν πλὴν τῶν εν τῷ άρθρῳ 161 όριζομένων ή εάν άπομωθῇ υπό τούτου, ή καταδικαστικὴ ή άθωωτική άπόφασις του κοινῶν Δικαστηρίων οὐδέν άποτελεῖ πρόκριμα διά τήν εισαγωγήν της κατὰ τόν παρόντα νόμον διαδικασίας, οὐδέ δεσμεύει τὸ 'Εκκλησιαστικόν Δικαστήριον.

Ο άρμόδιος Εισαγγελεὺς ή Δημόσιος Κατήγορος όφείλει εν τούτοις νά άνακρινῇ εις τόν οικίον Μητροπολίτην ή επί δίκης Μητροπολίτου εις τήν Ι. Σύνοδον πᾶσαν απόφασιν ποινικοῦ δικαστηρίου κατὰ τήν δικαστικὴν ή άθωωτικὴν άφορώσαν εις κληρικῶν ή μοναχῶν. Όφείλει ωστόσο επί τη αίτήσει του οικείου Μητροπολίτου ή του Προέδρου της Ι. Συνόδου νά άνακρινῇ εις τούτους τήν δικογραφίαν πάσης κατὰ κληρικῶν ή μοναχῶν διεξαχθείσης και περατωθείσης κοινῆς ποινικῆς δίκης.

"Αρθρον 162.

Απόφασις 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων άθωώσασα ή καταδικάζουσα κληρικῶν ή μοναχῶν οὐδέν άποτελεῖ πρόκριμα διά τήν εισαγωγήν κατὰ τούτου της διαδικασίας πρό κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων οὐδέ δεσμεύει τὸ κοινὸν ποινικὸν δικαστήριον.

Εν τούτοις ο άρμόδιος Μητροπολίτης ή επί δίκης διεξαχθείσης πρό έτέρου 'Εκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων πλὴν του

'Επισκοπικῶν ο Πρόεδρος της Ι. Συνόδου όφείλει επί τη αίτήσει του άρμόδιου Εισαγγελέως νά άνακρινῇ εις τούτον τήν δικογραφίαν της κατὰ κληρικῶν ή μοναχῶν διεξαχθείσης και περατωθείσης κατὰ τόν παρόντα νόμον διαδικασίας.

Παραγραφή παραβάσεων και άδικημάτων.

"Αρθρον 163.

Τὸ άξιόποιον, των εκ των κανόνων άπορρουσῶν παραβάσεων, των κολαζομένων δι' έπιβολῆς των εν τῷ άρθρῳ 11, 17 και 21 του παρόντος όριζομένων ποινῶν, εξαλείφεται διά της παραγραφῆς μετά πάροδον τετραετίας και εφ' ὅσον ο δράστης τούτων δέν γίναι ένοχος ὁμοίᾳς κολασίμου πράξεως είσω του χρόνου τούτου.

"Αρθρον 164.

Προκειμένου ὁμως περί παραβάσεων, ὧν ο κολασμός προβλέπεται μὲν υπό των ιερῶν κανόνων, πλὴν αὐταί άποτελοῦσιν εκ παραλήλου παραβάσιν, αναγραφομένην εν τῷ κοινῷ ποινικῷ νόμῳ, χωρεῖ ή παραγραφή ως αὐτῇ άναγράφεται εν τῷ άρθρῳ 120 του Π. Ν. μετά των μέχρι σήμερα τροποποιήσεων.

"Αρθρον 165.

Η παραγραφή άρχεται εφ' ἧς τελεσθῇ ή πράξις και λήγῃ, πλὴν εάν δέν λάβῃ χώραν διακοπή καθιστώσα άναγκαίαν νέαν άλλην έναρξιν αὐτῆς, παρελθούσης της τελευταίας ήμέρας της παρὰ του νόμου όριζομένης προς τούτο προθεσμίας.

"Αρθρον 166.

Η παραγραφή διακόπτεται διά πάσης νομίμου ανακριτικῆς πράξεως ή διά τελέσεως νέας τινος κολασίμου πράξεως, προβλεπομένης υπό των κανόνων ή του ποινικοῦ νόμου. Εν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις, άρχεται νέος χρόνος προς παραγραφήν από της διενεργείας της τελευταίας δικαστικῆς πράξεως ή της τελέσεως της νέας πράξεως.

"Αρθρον 167.

Εάν άρξαμένη τις άνάκρισις, ένεκα της πρώτης ή νέας παραβάσεως ή άδικήματος, δέν εξακολουθήσῃ ή δέν εκδοθῇ απόφασις ή εάν εκδοθῇ μὲν τοιαύτη, ο πράξας ὁμως δέν καταδικασθῇ, ή παραγραφή δέον μετά τήν διακοπήν της ν' άρχίσῃ εκ νέου από της στιγμῆς της τελευταίας πράξεως.

"Αρθρον 168.

Χωρησάσης παραγραφῆς, ποινικὴ διαδικασία δέν γίνεται και πάλιν εάν ἤδη ήρχισῃ.

"Αρθρον 169.

Ο Μητροπολίτης μετά σύμφωνον γνώμην της ένορ. 'Επιτροπείας δύναται νά τιμωρήσῃ διά προσωρινῆς ή διαρκούς παύσεως τούς ψάλτας και νεωκόρους μετά προφορικὴν ή έγγραφον άπολογίαν.

"Αρθρον 170.

Εν τη έννοίᾳ της λέξεως «Μητροπολίτης» αναφέρεται και ο 'Αρχιεπίσκοπος και οί 'Επίσκοποι.

"Αρθρον 171.

Πᾶσα διάταξις άντικειμένη εις τόν παρόντα νόμον εἶναι άκυρος.

Περί κυρώσεως του από 24 Δεκεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περί μέτρων προστασίας της ελαιοπαραγωγῆς».

(Ὡς έτροποποιήθη κατὰ τήν εφ' άπαξ συζήτησιν).

"Αρθρον πρώτον.

Κυροῦται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις τὸ από 24 Δεκεμβρίου 1931 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περί μέτρων προστασίας της ελαιοπαραγωγῆς», έχον ως άκολουθούς:

έμπιστοσύνης και η επάνοδος της οικονομικής ζωής του κόσμου εις κανονικόν ρυθμόν. Αν θά επιτευχθῇ τούτο ἡ ὅχι, θά τό γνωρίζωμεν καθ' ὅλας τās πιθανότητες ἐντός τοῦ προσεχέος τριμήνου. Εάν ἀποκατασταθῇ ἡ διασυνῆς ἐμπιστοσύνη καί ἐπαυθῇ εἰς κανονικόν ρυθμόν ἡ οικονομική ζωὴ τοῦ κόσμου, ἡ Κυβέρνησις δέν ἀμφισβῆλλει ὅτι αἱ πιστώσεις χωρὶς θά ἐπιχωρήσουν ἡμῶς εἰς τῆς συνεχίσσεως τῶν παραγωγικῶν δαπάνων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ εἰς ὅλον τὸν ἀναγκαῖον μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος τοῦ νομισματοῦ μας. Κκ. εἶναι πεπεισμένη ἡ Κυβέρνησις ὅτι τοιοῦτο πρόβλημα, συμπληρωμένων τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ αὐξήσεως βαθμῶν τῆς ἑλλείψεως παραγωγῆς μας, εἰς ὅλον τὸν λαχνομένον μέσων, θά εἴμεθα μετὰ μίαν περίπου πενταετίαν εἰς θέσιν νά ἐξασφαλίσωμεν τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν μας, ἡ ἐξασφάλισις δὲ αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ. Θέτει τὰ ἀσφαλῆ θεμέλια τῆς περαιτέρου οικονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Εάν ἡ ἐλπίς αὕτη διαβεβαιῇ ἔχονεν τότε καὶρόν νά συζητήσωμεν τὰ ὀριστικὰ μέτρα, ποῦ θά πρέπει νά λάβωμεν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δημιουργηθεῖσας καταστάσεως.

Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις νομίζει, ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ λεγόμενα ἤδη προσημαίνονται, ἐγκρίνονται, ὡς τοιαῦτα, δὲν θὰ ἦτο γοητισμός ἡ ἀπὸ τοῦδε συζήτησις τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιβληθῶν ὡς ὀριστικά εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος δὲν κατορθώσῃ ν' ἀνακτήσῃ τὴν κινουμένην οικονομικὴν του εὐνομίαν. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀντιπολιτεύσις πιστεύῃ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐπιβέβληται ἡ λήψις ὀριστικῶν μέτρων, τότε βεβαίως καὶ δικαίωμα καὶ καθήκον αὐτῆς εἶναι νὰ φέρῃ τὴν περὶ τούτων συζήτησιν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐφ' ὅσον δὲν φεβδεῖται, ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη δύναται νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις ἄλλως τε εἶναι ἐτοιμή, ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει νὰ προτείνῃ ἀπὸ ταύτης ὅριστικά μετὰ, τῶν ὁποίων θεωρεῖ τυγόν ἐπείνουνται τὴν λήψιν, νὰ συζητήσῃ μετ' αὐτῆς τὰ μετὰ ταῦτα εἰς ἰδιαιτέραν συνεδρίασιν, ὥστε ἐὰν μὲν κατορθωθῇ νὰ ἐπιτευθῇ συμφωνία, νὰ ἐρρασιωθῇ ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος ἡνωμένος ὡς ποῦα τὴν ἐπιβαλλομένην πολιτείαν, ἐὰν δὲ δὲν ἐπιτευθῇ τοιαύτη συμφωνία, ἔκαστος τῶν πολιτικῶν κομμάτων ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ποσιν, τὴν ἵσταν αὐτὸ κρίνει συμφεροντέραν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας.

Αὐτὰ ἔλεγον πρὸς τοὺς κ. Ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως τὴν 18ην Δεκεμβρίου. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ἔβλεπον ἀκόμη τὴν ἀπαισιοδοσίαν ὅτι ἡ Διάσκεψις τῶν Ἐπανορθώσεων δὲν ἤμποροῦσε νὰ λύσῃ γενικώτερον τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ κόσμου, καὶ ἐφ' ὅσον ἐπληρίχεν ὁ χρόνος τῆς συλλήψεως τῆς Διακένσεως, διαφαίνεται ἀτυχῶς ὅτι αὐτὴ καὶ συνερχομένη ἀκόμη κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν δὲν ὀκ κατέβληγεν εἰς ρύθμισιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου, διετύπωσε τότε ὑπόμνημα πρὸς τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν Διεθνῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὸ ὅποιον ἐξέθετον τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη δι' ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιτάσεως τῆς παγκοσμίου κρίσεως, καὶ τὰ μέσα δι' ὧν ὅποιον ἠδύνατο αὐτοὶ νὰ μάχωντο ἐνισχύσων, ὅπως ὑπερνικήσῃμεν τὰς δυσχερεῖς κατὰ τῶν ὁπῶν παλαιοίμεν. Ἡ ἀθροὺς πλεονὰς τῆς σταθεροποιήσεως μας κ. Βουλευταὶ, ἦτο ἡ ἐνισκύνεσις τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν. Διότι ἡ σταθεροποιήσις πρῶτον καὶ κύριον ἔρειμα ἔχει βεβαίως τὴν ἰσορροπίαν, τὸ ἰσοζυγίον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ διατηρηθῇ, ἐὰν καὶ ἡ ἰσοσκύνεσις τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν δὲν ἐξασφαλισθῇ. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι μὲ ἓνα μόνον ἔλλειμμα οὐσιώδες τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡμπερὶ νὰ ἀνατραπῇ ἡ σταθεροποιήσις διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐμπιστοσύνης, ἡ ὁποία ὅλ' ἐδημιουργήθη, ἐνῶ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἰσοζυγίου τῶν Ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀντικείμενον μακροτέρου χρόνου, διότι ἐν τῷ μεταξύ ἡ κίνησις τῶν κεφαλαίων δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα

τοῦτο τῆς ἀνισοσκελείας. Τὸ ἐτήσιον τοῦτο ἔλλειμμα τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν, κατὰ τὰ μετὰ τὴν σταθεροποίησιν τέσσαρα περίπου ἔτη, ὑπολογίζεται εἰς πεντήμιον ἑκατομμύρια λιρῶν χρυσῶν ἐτήσιως. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν νομίζω κατὰ τὴν ὁλὴν οἱ ἀσχοληθέντες εἰς τὸ ἔτημα τοῦτο. Ἡ κάλυψις τοῦ ἐλλείμματος τοῦτου, καὶ ἐπομένως ἡ ἐγκαθάριστις τοῦ ἱσοζυγίου μεταξὺ τῶν δικῶν μας λογαριασμῶν, ἐπέφερε νὰ γίνῃ κυρίως διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν παραγωγικῶν μας ἔργων. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσω εἰς τὴν Βουλῆν, ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἀπεκατέστησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς μου, ἀλλὰ ὑπὸ προκατόχων Κυβερνήσεων. Τὸ λέγω αὐτὸ, ὅχι διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσω εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σφετερισθῇ τὴν τιμὴν, ἣ ὁποία ἀνήκει εἰς τοὺς ἄλλους.

Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ νοηθῇ, ὅτι προσέβημεν εἰς τὴν ἐγκα-
τάστασιν τῶν προσφύγων, ἰδίως τοῦ Ἀξίου καὶ τοῦ Στρωμνῶνος,
χωρὶς νὰ μεριμνήσωμεν καὶ περὶ τῆς ἐπιτελείας τῶν ἔργων
αὐτῶν ἀκόμη καὶ διὰ τὰ στερεώσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἀποκα-
τατάξεως, καὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προβαίνωμεν εἰς τὴν
σταθεροποιήσιν τῆς δρχμῆς, εἰάν δὲν προβαίνωμεν εἰς τὴν
ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν διὰ τὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς ἕνα
ἀδιάσπαστον εὐλόγον καὶ τὸ ἰσοῦχιον τῶν ἐξωτερικῶν μας λογα-
ριασμῶν.

“Εχω, κύριοι, ὑπ’ ὄψει μου ἔχθρην τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Υπουργείου τῆς Γεωργίας, τοῦ κ. Καραμάνου, τὴν ὁποίαν ὁ παρχιλέσω το Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς νὰ δώσῃ πρὸς δημοσίευσιν διὰ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἀπὸ ὅλους τοὺς βουλευτάς, καὶ ἡ ὁποία ἀναθεάζει τὴν αὔξησιν τοῦ Ἑθνικοῦ εἰσδήματος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων εἰς 2.197.500.000 ἐτησίως. Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Καραμάνος εἰς τὴν ἔχθρσιν του λέγει ὅτι: εἶναι βέβαιος ὅτι τὰ ἔσοδα δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγώτερα, ἀλλὰ θὰ εἶναι περισσότερα, διότι καὶ ἡ ἐκτίμησίς του περὶ τῆς ἀποδόσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματοποιημένων τὰ ὁποῖα μᾶς δίδουν τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκτελεσθέντα παρόμοια ἔργα, ἐγένετο συντηρητικῶς καὶ διότι παρέλκει προσόδους τὰς ὁποίας, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς κυρίας προσόδους αὐτάς, θὰ ᾔδυναντο νὰ προσπορισθῶσιν οἱ μέλλοντες νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰς γαίας αὐτάς. Δὲν περιορίσθημεν εἰς μόνην τὴν ἔχθρην τοῦ κ. Καραμάνου, πρὸς τὰς γνώσεις τοῦ ὁποίου καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν τρέφω ἐκτίμησιν πολὺ μεγάλην, ἀλλὰ ἀπετάθην καὶ διὰ τοῦ ἐνταύθα Προεδρευτοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν κ. Μουσουλῆν προσωπικῶς, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφεικόντως, εἴτε τὸν γνωστὸν καθηγητὴν τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βολωνίας, εἴτε τινὲς ἄλλους τοῦ αὐτοῦ κύρους, ὥστε νὰ μελετήσῃ τὰ ἐκτελούμενα παρ’ ἡμῶν ἔργα διὰ νὰ μᾶς δώσῃ ἐγκυροτέραν γνώμην περὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν.

Είμαι δὲ εὐτυχὴς γνωρίζων εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι χθὲς μὲν ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ Γερουσιαστὴς Τρακολὶ εἰς τῶν ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν οὔτινες ἀσχολοῦνται εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ, ἔρχεται δι' ὀλίγας ἡμέρας ὅπως μᾶς δώσῃ τὴν γνώμην του. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θὰ ἐνδιαφέρεται βεβαίως καὶ μάθῃ πόσος καιρὸς ἀκόμη χρειάζεται διὰ νὰ συμπληρωθῶν τὰ παραγωγικὰ αὐτὰ ἔργα. Δίδω λοιπὸν τὴν πληροφορίαν εἰς τὴν Βουλὴν, τὴν ὑπεύθυνον, ὅτι τὰ ἀποθηρραντικὰ καὶ τὰ ἀρ-
δευτικὰ ἔργα δύνανται νὰ συμπληρωθῶν, ἐφόσον ὑπάρχει ἡ ἀναγκαία χρηματοδότησις, ἐντὸς 2 1/2 ἐτῶν. Ἡ δαπάνη δὲ ἡ ἀναγκαία διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἔργων τούτων ἀνέρχεται εἰς 26.000.000 δολλάρια. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ συμπληρωθῶν τὰ παραγωγικὰ αὐτὰ ἔργα διὰ νὰ ἀρχίσῃ αὐτομάτως ἡ ἀποδόσις των. Πρέπει λοιπὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς λογομένης Μὲζ ἂν βαλέρ, δὲν ἤξεύρω ἀν ἀποδίδεται ἡ λέξις μὲ τὴν λέξιν ἐκμεταλλευσιν, δὲν ἀποδίδεται ἴσως κα-
λῶς καὶ δι' αὐτὸ προσεύχω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ μὲν εἴπῃ πῶς πρέπει νὰ τὴν μεταφράσω.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας). Μεταπολίτεις

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). "Ας μεταχειρισθώμεν λοιπόν την Μίξ ὡς βελέρ. Καὶ εἶδω τὴν πληροφορίαν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα δύνανται νὰ ἐκθωσιν εἰς πλήρη ἀπόδοσιν ἐντὸς δύο καὶ ἡμίσεως χρόνου καὶ ὅτι διὰ τὴν Μίξ ὡς βελέρ αὐτὴν ὅα ἀπαιτηθῶν 24 ἐκατομμύρια ἀκόμη δολάρια. Πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν σας καὶ Βουλευταὶ καὶ μὴ πιστευσθῇτε αὐτὰ τὰ διαδιδόμενα, ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ θέλουν ὀκτώ καὶ 10 εἰς τὴν καὶ δὲν ἤξουσιν πόσας γεννάς διὰ νὰ συμπληρωθῶν. Ὅλα αὐτὰ λέγονται εἰς τοὺς ὁρόμους, σας εἶδω πληροφορίας τῶν ὑπευθύνων ὑπηρεσιῶν. Σίγα παρέχω ἀκόμη μάλιστα τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὰ Ἀρσῆν καὶ Ἀνατολὴ ἐκκαταργήθῃσιν περίπου μόνον 2.000 στρέμματα καὶ ὡς μοὶ εἶπεν ὁ Ἀγγλος Τέκτονας, τὸν ὁποῖον ἔχομεν φέρει, ἡ ἀπόδοσις εἶναι ἀπολύτως ἐκπληκτικὴ καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐτους.

Σημειωτέον ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ δυστοκία τῆς ἀποδόσεως, διὰ
ἑξῆς τρία χρόνια πρὸ οὕλου τοῦ πρώτου, ἀφορᾷ μόνον τὰς γαίας
καὶ ὁποῖαι εἶναι ἤδη λήμναι καὶ κατακλύζονται ὀριστικῶς ὑπὸ
τῶν ὑδάτων καὶ αἱ ὁποῖαι θέλουν κἀποῖον καιρὸν διὰ νὰ στεγνώ-
σουν καὶ ὑποστούν τὰς χημικὰς ἀλλοιώσεις ἐκ τῆς ἐπιδράσεως
τῆς ἀτμοσφαιρας. Αἱ ὅλαι γαίαι αἱ ὁποῖαι παροδικῶς μόνον
κατακλύζονται· μόλις τὰς προστατεύουμεν ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν
εἶναι καλλιεργήσιμοι καὶ ἀποδοτικώτατοι, ὑπολογίζομεν λοι-
πὸν 24 ἑκατομ. δολλάρια διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτὴν καὶ ἀπε-
ρασίσαμεν νὰ ἰδρύσωμεν ὄργανισμὸν ὄχι κερδοσκοπικόν, ἀλλὰ
κοινής ωφέλειας, ἀνάλογον πρὸς τὸν τῆς Τραπεζίης τῆς Ἀγρο-
τικῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς, ἀλλὰ μὲ ἄλλον
τόσημόν βεβαίως. Απειράθημεν δὲ πρὸς τὴν Ἀγροτικήν Τρά-
πεζαν, τὴν Ἐκδοτικήν Τράπεζαν, τὴν Ἑθνικήν Τράπεζαν,
ζητήσαντες νὰ ἀναλάβουν τὴν ἰδρυσίν τοῦ ὄργανισμοῦ αὐτοῦ
καὶ παράσχουν τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι μι-
κρόν, διότι εἰς τὸν ὄργανισμὸν αὐτὸν πρόκειται νὰ ζώωμεν τὰ
χρόν, διότι εἰς τὸν ὄργανισμὸν αὐτὸν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ γίνη
24 ἑκατομ. τῶν δολλαρίων τούτων, ἔννοεῖται δι' ὅσον σὰς λέγει
ἡ μὴ ἐν θαλέρ τῶν ἐξαφών αὐτῶν. Ἔννοεῖται δι' ὅσον σὰς λέγει
ὅτι ὁ ὄργανισμός αὗτός θὰ εἶναι ὄργανισμός κοινῆς ωφέλειας
ἐντελεώς καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ μετοχικὸν κεφά-
λαιον παρὰ ἐλάχιστον καὶ διὰ τὸ ὁποῖον, εἵμαι βέβαιος, θὰ δεχθῇ
νὰ λάβῃ ἓνα πολὺ μέτριον καὶ εὐλογον τόκον. Σημειωτέον ὅ-
τι κύριοι, ὅτι δὲν περιμένομεν τὴν αὐξησίν τοῦ ἐθνικοῦ εἰ-
κόμη, κύριοι, ὅτι δὲν περιμένομεν τὴν συμπληρώσεως τῶν παραγωγικῶν
σοδήματος ἐκ μόνης τῆς συμπληρώσεως, ὅταν συμπληρωθοῦν, ἀνα-
έργων. Ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς οδοποιΐας, ὅταν συμπληρωθοῦν, τὸ ὁποῖον
μένομεν σοδεῖραν αὐξησίν τοῦ ἐθνικοῦ εισοδήματος, τὸ ὁποῖον
ὅμως δὲν εἰμπορούμεν νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὸ λαμ-
βαμένομεν ὑπ' ὄψιν. Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλον λόγον δὲν τὸ λαμ-
βαύομεν ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ ὅτι σὰς ἐξηγήσω τὸν λόγον, διότι δὲν εἶναι
καὶ μόνον αὐτὸ τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ αὐξηθῇ τὸ ἐθνικόν
εἰσόδημα. "Ὅλα τὰ μέτρα ὅσα ἔχουν ληφθῇ μέχρι σήμερον, καὶ
εἰς ὁδοποιΐαν καὶ διὰ τὴν γεωργίαν πρὸ παντός, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
βιομηχανίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν. "Ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα εἶναι ἀβύ-
ρτος, ἀβύρτος, ἀβύρτος τοῦ καρπούς των.

Αλλά δεν υπολογίζομεν τὴν βελτίωσιν αὐτὴν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, διότι περιμένομεν καὶ εὐχόμεθα ἡ βελτίωσις αὐτὴ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ, ἐπιπέδου τὸ ὅποιον εἶναι σήμερον πολὺ χαμηλόν.
Ὅτι ἡ βελτίωσις αὐτὴν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἐπομένως ἀναμέ-
νουμεν ὅτι ἡ βελτίωσις αὐτὴν θὰ ἔχῃ ὡς ἀντίστοιχον τὴν αὕξη-
σιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν λεγομένων παραγωγικῶν ἔργων
διὰ τὴν καλῶμεν τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον ἀνισοκῆλειαν τῶν
ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν.

Διὰ τοῦ ὑπομνημάτος μας, λοιπόν, πρὸς τὰς τρεῖς Μεγα-
 λας Δυνάμεις, ἐξήτησαν νὰ ἐπικουρηθῶμεν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν
 καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἰδίᾳ τὴν
 μιᾶς ἀν βαλεῖν αὐτῶν. Ἐξήτησα δηλαδὴ νὰ ἐνισχυθῶμεν διὰ δα-
 νείου 2 καὶ ἡμῖς ἐκατομμυρίων λιρῶν χρυσῶν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.
 Ἀλλὰ ὁ δανεισμός αὐτός, κύριοι βουλευταί, ἐὰν λύη τὸ ζή-
 τημα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἔαν

λύει αὐτὸς καὶ μόνος τὸ ζήτημα τῆς διατηρήσεως τῆς σταθεροποιήσεως, διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἀνισοκέλεια τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαριασμῶν ἦτο πρὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς κρίσεως ἢ καὶ ἡμῖσι ἐκατομμύρια χρυσῶν λίρῶν κατ' ἔτος, εἶναι φανερόν ὅτι τὴν τῶρα θὰ εἶναι μεγαλύτερος καὶ ἐπομένως πῶς θὰ ἐπαρκέσουν τὰ 2 καὶ ἡμῖσι ἐκατομ. λίρῶν, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσαγάγωμεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λόγῳ τῆς χρηματοδοτήσεως;

Ἐξήγησα λοιπὸν περαιτέρω τὴν ἀνατολὴν τῶν χρεωλυ-
σίων διὰ μίαν πενταστήν καὶ πρέπει νὰ δώσω τὴν πληροφορίαν
πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι διὰ τὰ ἐξωτερικὰ χρεωλύσια καταβάλ-
λαμεν ἐτησίως 425 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἡ ἀναστολή αὐτῆ τῶν ἐξωτερικῶν χρονολοσιῶν—περὶ τῶν ἐσωτερικῶν θὰ ὁμιλήσω μετ' ὀλίγον ἐπεβάλλετο ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν ἰσοζυγιστὴν τῶν ἐξωτερικῶν μας λογαρασμῶν καὶ τὴν στερέωσιν τῆς σταθεροποιήσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προσωρινὴν ἀνακούφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ μας κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐλαττώσεως τῶν εἰσπράξεων, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζομεν πόσα ἔτι θὰ διαρκέσῃ καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἐπομένως τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἠδύναται οὐσιαστικὰ νὰ ἐπίτευγθῇ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας.

Διότι, κύριοι Βουλευταί, πρέπει ν' αναγνωρισθῇ ὅτι τὸ Δημόσιον ἡμῶν χρέος εἶναι ἐποχθές. Δὲν ἐξεστὶν τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ποῦ ἐπιπίπτουν ὑπάρχουσαι τυχόν εὐθύναι. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει κατὰ τὴν συζητήσιν αὐτὴν τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν, τὸ ὁποῖον προδήλως θὰ παρευστασθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει σήμερον εἶναι τὸ ἐπαχθές τοῦ Δημοσίου ἡμῶν χρέος καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἐξωτερικοῦ Δημοσίου χρέους μας. Διὰ τὸ ἐννοήσῃ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη πόσον σοβαρὸς εἶναι ὁ χαρακτηρησμός, τὸν ὁποῖον δίδω εἰς τὸ Δημόσιον χρέος μας, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εὐθάνει νὰ σὰς δώσω μερικὸν ἀριθμὸν συγκρίσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνὸς ἄλλου Κράτους τῆς Βαλκανικῆς, τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία κατ' ἑκτασιν καὶ κατὰ πληθυσμὸν καὶ κατὰ πλοῦτον εἶναι περίπου ἀνάλογος μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Βαλκανίων πολέμων ἡ Βουλγαρία ἐπλήρωνε διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν χρέος της ἐτησίως 1480 χιλ. λίρας Ἀγγλίας. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἡ Ἑλλάς ἐπλήρωνεν χίλιες τριακοσίας ὀδοήκοντα χιλ. λίρας. Ἐπλοκώνημεν δὲ, τότε διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δημόσιον χρέος μας 100 χιλ. λίρας ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν. Ἐγίναν οἱ βαλκανικοὶ πόλεμοι, ἐξήλθομεν νικηταί. Ἐγίνεν ὁ μέγας πόλεμος καὶ τοῦλάχιστον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου, πλην τῆς μικρασιατικῆς ἐκτοκατεῖς ἐξήλθομεν ἐπίσης νικηταί. Ἡ Βουλγαρία περὶ τῆς ὁποίας ἐπιθυμῶ νὰ θυμίσω μετὰ τὴν μεγαλυτέραν συμπάθειαν, ὅπως δι' ὅλα τὰ Κράτη τῆς Βαλκανικῆς, ἐξῆλθεν ἡττημένη, ἀλλὰ μετὰ τὸ μέγα πλεονέκτημα ὅτι δὲν ὑπέστη ἐπιδρομὴν οὔτε κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους, οὔτε κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον, ἐνῷ τὸ ἑλληνικὸν ἔλασεν, αἱ πλουσιώτεροι ἐπαρξάνει του, ὑπέστησαν ἐπιδρομὴν καὶ κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον. Τὶ πληρώνει σήμερον ἡ Ἑλλάς καὶ τὶ πληρῶνει ἡ Βουλγαρία, μετὰ τοὺς πολέμους αὐτοὺς, τοὺς βαλκανικοὺς καὶ τὸν Παγκόσμιον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὅπως εἶπα ἡ μὲν Βουλγαρία δὲν ὑπέστη ἐπιδρομὴν, ἡ Ἑλλάς δὲ ὑπέστη ἐπιδρομὴν καὶ καταστροφάς, αἱ ὁποῖαι διὰ μόναν τὰς βορείας ἐπαρχίας ὑπελογίσθησαν ὑπὸ δικαστικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἀποτελοῦσαι ζημίας 460 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Τὶ πληρώνει λοιπὸν σήμερον ἡ Βουλγαρία, καὶ τί πληρώνει ἡ Ἑλλάς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν Δημόσιον της χρέος; Ἡ Βουλγαρία πληρώνει, κύριοι, 1.780.000 λίρας κατ' ἑτος δηλ. τριακοσίας χιλ. λιρῶν καὶ μόνον τοῦ ὅτι ἐπλήρωνε πρὸ τοῦ πολέμου.

Ἡ Ἑλλάς δὲ πληρώνει τὰ τὸ Δημόσιον χρέος τὸ ἐξωτερικόν 6.160.000 Λιρών—διότι σήμερον εἶναι: χάριττα—ἀλλὰ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὑπολογισμοῦ μου δὲν θέλω νὰ λάβω ὑπὸ φιν τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα συναψηφίσασμεν ἔκτοτε διὰ τὴν Οὐλεν

παλι- καλῶ τήν Βουλήν να τῶ ψηφισῇ.

Άρθρον 51.

Τὸ δυνάμει τῶν άρθρων 46 καὶ 49 ἐπιβληθὲν πρόστιμον ὀφείλεται πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ τῆς τελευταίας τῆς ἀποφάσεως, ἢ δὲ ἀποφάσεως διαδίδεται πρὸς εἴσπραξιν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 54 καὶ 55.

Άρθρον 52.

Πᾶσα δημοσία ἀρχὴ εἰς ἣν ἀποτείνεται τὸ Ταμεῖον ἢ ἡ ἀντιπροσωπεῖα αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ προθύμως πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν καὶ νὰ συντρέχῃ ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμεῖου.

Άρθρον 53.

Εἰσφορὰὶ μετόχων τοῦ Ταμεῖου ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῶν ὁρισμένων προθεσμιῶν ὀφείλονται ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν προσήμων τούτων πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐντόκως πρὸς ἑξ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἄνευ ὀχλήσεως ἢ ἄλλης τινὸς εἰδοποιήσεως.

Άρθρον 54.

Μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καταβολῆς πρὸς ἐξόφλησιν οὐδὲν δικαίωμα κατὰ τοῦ Ταμεῖου ὑφίσταται. Δύνανται δὲ τὸ Δ. Σ. μετὰ πρόσκλησιν τοῦ ὀφειλέτου νὰ ἐκδώσῃ καταλογιστικὴν πράξιν καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν εἰσπράξιν τῶν ὀφειλουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων.

Άρθρον 55.

Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως τῆς καταλογιστικῆς πράξεως ὁ τόκος ὑπολογίζεται πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως.

Άρθρον 56.

1. Ἐὰν μέτοχος καθυστερῇ τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις του πέραν τῆς διετίας, τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμεῖου δικαιούται μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἔγγραφον ἢ προφορικὴν ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν ὕπουργόν τῆς Ὑγιεινῆς ἔγγραφον πρότασιν περὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

2. (1) Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακαλέσῃ δι' ἀποφάσεως του δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀδειαν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος μέχρι τοῦ ὡς ἂν ὀρίου. Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχει παράνομος ἀσκήσις τοῦ ἐπαγγέλματος τιμωρουμένη κατὰ τοὺς καίμηνους νόμους.

Άρθρον 57.

1. Καταβληθέντων τῶν ὀφειλουμένων πάντα τὰ δικαίωματα ἔναντι τοῦ Ταμεῖου ἀνακτώνται, ἢ δὲ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀνακτᾶται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὕπουργου περὶ ἀνακλήσεως τῆς προηγουμένης ἀποφάσεώς του. Καὶ τὴν δευτέραν ταύτην ἀπόφασιν προκαλεῖ πάλιν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμεῖου.

2) Ἀσκήσις τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τυχόντος συντάξεως γήρατος ἢ ἀνικανότητος ἀποτελεῖ βαρὺ παράπτωμα καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ εἰσῆλκτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

3) Πλὴν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, καθ' ἣς χωρεῖ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἡ τελευταία δικὸς καταδικαστικὴ ἀπόφασις συνεπάγεται τὴν δικαστὴν τῆς συντάξεως ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπαγορευμένης κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διαστήματι τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος. Ἐν περιπτώσει δὲ ἐπαναλήψεως τοῦ παρὰπτώματος, ἡ συντάξις διακόπτεται ὀριστικῶς, χωρὶς νὰ ἀποκτᾷ ὁ Μέτοχος ἐπὶ τοῦ Ταμεῖου δικαίωμα τι ἀποζημιώσεως.

Παραγωγικὴ τοποθέτησις τῆς περιουσίας τοῦ Ταμεῖου.

Άρθρον 58.

1. Ἡ περιουσία τοῦ Ταμεῖου καθίσταται παραγωγὸς κατὰ ἕνα ἐκ τῶν κατωτέρω ὁριζομένων τρόπων :

Α) Διὰ καταθέσεως ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμεῖου χρημάτων παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, τοῦ Ταμεῖου Πραχκαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ τόκῳ συμφωνουμένῳ μεταξὺ τοῦ Δ. Σ. καὶ τοῦ παρ' ᾧ ἡ κατάθεσις.

Β) Δι' ἀγορᾶς ὁμολογιῶν Δανείων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἢ ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐντόκων γραμματίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Γ) Διὰ πωλήσεως τῶν ἀνωτέρω ὁμολογιῶν καὶ ἐντόκων γραμματίων.

Δ) Διὰ χορηγήσεως Δανείου ἐντόκου ἢ καὶ ἐπὶ προμηθείᾳ ἐπὶ ἐνεχυρῶν Δανείων τῶν ἀνωτέρω ὁμολογιῶν καὶ γραμματίων λαμβανόμενων διὰ τὰ 3) 4 κατ' ἀνώτατον ὅριον τῆς τιμῆς τῆς ἡμέρας. Τὸ εἰς ἐνεχυρῶν δαθὲν χρηματογάρσον μεταδίδεται δι' ἀποδοχολογίαν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐὰν εἴναι εἰς διαταγὴν. Τὸ δαθὲν εἰς ἐνεχυρῶν χρηματογάρσον κατὰτίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον, εἴναι δὲ ὑπέγγυον διὰ τὴν Δανειοθεσίαν ποσότητος οἷον δῆποτε καὶ ἂν εἴναι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ.

Ε) Διὰ χορηγήσεως Δανείων εἰς Δήμους, Λιμένας καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ ἐνεχυριασμῶν ἢ ἐνεχυρήσει εἰδικῶν προσόδων ἢ ὑποθήκῃ ἐπὶ ἀκινήτων.

ΣΤ) Διὰ χορηγήσεως ἐνυποθήκῳ Δανείου ἐντόκου. Ἐπὶ τῶν Δανείων κρατοῦσιν αἱ ἐξῆς ἀρχαί :

α) Τὸ Δάνειον θὰ χορηγῇται ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ.

β) Τὸ ἀκίνητον, ἐφ' οὗ ἡ ὑποθήκη, θὰ εἴναι ἀστικόν, κείμενον ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

γ) Τὸ ἀκίνητον θὰ εἴναι ἀπῆλλογμένον παντὸς βάρους ἐμπραγμάτου ἢ ρυμοτομίας.

δ) Θὰ ἀνήκῃ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν παραχωροῦντα τὴν ὑποθήκην.

ε) Ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἐνυποθήκων Δανείων ἐπὶ οἰκοπέδων, λατομείων, ὀρυχείων καὶ μεταλλείων.

στ) Ἐπὶ οἰκοδομῶν περιεχουσῶν μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία μόνον τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ γηπέδου.

ζ) Τὸ ποσὸν τοῦ Δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, μὴ συνυπολογιζομένου τοῦ ἀνοικοδομήτου χώρου τοῦ πέραν τοῦ τετραπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς οἰκοδομῆς κατεχομένου, ὅστις ἐν τούτοις ὑποθηκεύεται σὺν τῇ οἰκοδομῇ.

η) Πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου δέον νὰ ἐκτιμᾶται ὁ χρόνος τῆς συνάψεως τοῦ Δανείου, νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ διαρκεῖς ιδιότητες αὐτοῦ καὶ ἡ πρόσοδος, ἣν τοῦτο δύναται ν' ἀποδίδῃ ἀσφαλῶς εἰς πάντα κάτοχον. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται ὑπὸ δύο ἐκτιμητῶν, ὧν τὸν ἕτερον προσδιορίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἀμοιβὴν μείζονα τῶν 500 δραχμῶν δι' ἑκάστον κτήμα. Τὸν ἕτερον διορίζει τὸ Δ. Σ. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐκτιμητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μικρότερον ποσόν.

Ἡ ἐκθεσις τούτων συντάσσεται ἐγγράφως.

θ) Ἡ διάρκεια τοῦ Δανείου τοῦ ἀπλοῦ δὲν δύναται νὰ εἴναι κατωτέρα τοῦ ἔτους. Οἱ τόκοι τούτου πληρώνονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας. Ἄν τὸ Δάνειον εἴναι χρεωλυτικόν, ἡ διάρκεια τούτου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὴν δεκαπενταετίαν, αἱ δὲ δόσεις τούτου περιλαμβάνουσιν τὸν τόκον καὶ τὸ χρεωλύσιον θὰ εἴναι ἐτήσια καὶ θὰ καταβάλλονται τὴν πρώτην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ι) Ἡ καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τόκων πρὸς τὸ Ταμεῖον καθιστᾷ ἀπαιτητὸν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως τὸ κεφάλαιον.

ια) Τὰ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἀκινήτου ἔξοδα καὶ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ δικηγόρου διὰ τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν τίτλων τοῦ ἀκινήτου, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὡς καὶ τὰ πρὸς σύνταξιν τοῦ Δανειστικοῦ συμβολαίου τέλη καὶ συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα, τὰ πρὸς ἐγγραφήν καὶ ἐξέλιψιν τῆς ὑποθήκης ἔξοδα ὡς καὶ πᾶσα ἀπαιτουμένη δαπάνη διὰ τὴν κατάρτησιν καὶ ἐξόφλησιν βαρύνουσι τὸν Δανειζόμενον.

Άρθρον 59.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 31 καὶ ἐπ. περὶ ἐνεχυρῶν, τῶν άρθρων 48 καὶ ἐπ. περὶ ὑποθήκης ὡς καὶ αἱ δικονομικαὶ διατάξεις τῶν άρθρων 87, καὶ ἐπ. τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου, 13 Αὐγούστου τοῦ 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» ἐφαρμόζονται καὶ ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου αὐτῶν ἀσφαλείας ὑγειονομικῶν, αὐτοδικαίως καὶ χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται ἄλλη τις διατύπωσις.

Άρθρον 60.

Ἀγορὰ ἀκινήτου ἰδιωτικῶς εἶτε μεσολαβήσει μεσίτου, εἶτε μὴ, ἢ ἐν δημοσίᾳ πλειστηριασμῶ ὡς καὶ ἀνοικοδόμησις ἀκινήτου ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τοῦ Ταμεῖου καὶ στεγασιν πάσης ὑγειονομικῆς ὁργανώσεως (καταμελόμενου ἀνελόγου μισθώματος ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου) καὶ μόνον ἐὰν ἡ ἀπόφασις περὶ τούτου ληφθῇ διὰ τῶν 2) 3 τοῦ 6λου άρθρου τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀγορὰν ἢ ἀνέγερσιν ἀκινήτου ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένη ἄδεια τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Άρθρον 61.

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων λαμβανόμενης διὰ τῶν 3) 4 τῆς ὁλοκληρίας δύναται ἡ περιουσία τοῦ Ταμεῖου νὰ καθίσταται παραγωγὸς ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. καὶ κατ' ἄλλον οἰονδήποτε ὑπ' αὐτῆς ὁριζόμενον τρόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Π α ρ ο χ α ί.

Άρθρον 62.

Ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν οἰωνδήποτε εἰσφορῶν τῶν μετόχων, οὐχὶ ὅμως ἐκ τῶν ἐφ' ἅπασι ὠνδῆποτε εἰσφορῶν τῶν μετόχων, οὐχὶ ὅμως ἐκ τῶν ἐφ' ἅπασι καταβαλλομένων δικαιωμάτων, εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν διατίθενται ὑπὲρ τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, τὰ τὰ δὲ λοιπὰ ὠνδῆποτε τοῖς ἑκατὸν διατίθενται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου ἐπιδικωμένου σκοποῦ.

Άρθρον 63.

Οἱ σκοποὶ δι' οὓς διατίθενται οἱ πόροι ὡς καὶ τὰ κέρδη ἐκ τῆς παραγωγικῆς τοποθετήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ταμεῖου, εἰναι οἱ ἐξῆς :

- Εἰς ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας καὶ λειτουργίας τοῦ Ταμεῖου.
- Εἰς βοηθήματα ἑκτακτα.
- Εἰς συντάξεις λόγῳ ἀνικανότητος.
- Εἰς συντάξεις λόγῳ θανάτου ἢ ἀφαιρέσεως.
- Εἰς συντάξεις λόγῳ γήρατος.

Β ο η θ ή μ α τ α.

Άρθρον 64.

Οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος τὸ Ταμεῖον χορηγεῖ βοηθήματα λόγῳ :

- Γήρατος.
- Θανάτου καὶ
- Περιθάλψεως οἰκογενειῶν ὑγειονομικῶν μὴ μετόχων.

Άρθρον 65.

Οἱ ἄγοντες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἡλικίαν ἄνω τοῦ 75ου ἔτους ἐνδεεῖς ὑγειονομικοὶ δικαιοῦνται ἐκ μέρους τοῦ Ταμεῖου. Τὸ βοηθῆμα τοῦτο ἐν οὐβοηθήματι περιπτώσει δύναται νὰ εἴναι ἀνώτερον τῶν χιλίων δραχμῶν μηνιαίως, καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ἀπορία τῶν ἐν λόγῳ ὑγειονομικῶν.

2. Οἱ ἄγοντες τὴν ἄνω ἡλικίαν ὑγειονομικοί, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τῆς ὑποχρεωτικῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον. Δύνανται ὅμως οὗτοι νὰ γίνωσι μέτοχοι τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον.

τοχοὶ τοῦ Ταμεῖου συνεισφέροντες ὡς αἱ λοιποὶ μέτοχοι καὶ ἀπολαύοντες τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων.

Άρθρον 66.

1) Τὸ Ταμεῖον, ἐν περιπτώσει θανάτου ἐνδεοῦς μετόχου, δύναται νὰ χορηγῇ βοηθῆμα δι' ἔξοδα κηδείας καὶ κάλυψιν ἀμέσων ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας.

2) Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ θανόντος ἐνδεοῦς μετόχου μέχρι διακανονισμοῦ τῆς συντάξεως ἀπονέμεται μηνιαῖον βοηθῆμα.

3) Τὸ ἀνωτέρω μηνιαῖον ποσὸν τοῦ χορηγουμένου βοηθήματος ἀφαιρεῖται ἐκ τῆς ἀπονεμηθσομένης συντάξεως, διὰ κρατήσεων κανονιζομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Άρθρον 67.

Τὸ Ταμεῖον χορηγεῖ βοηθήματα εἰς δεινοπαθοῦσας οἰκογενείας ὑγειονομικῶν, οἱ ὅποιοι ἀπεβίωσαν χωρὶς νὰ θνηθῶσι νὰ γίνωσι μέτοχοι τοῦ Ταμεῖου. Τὸ βοηθῆμα τοῦτο ἀπονέμεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 68.

Ἐπίσης τὸ Ταμεῖον χορηγεῖ βοηθήματα εἰς ἀναξιοπαθοῦντα καὶ πραγματικῶς ἐνδεῖ μέλη αὐτοῦ εἶτε λόγῳ παρατεταμένης ἀσθενείας, εἶτε εἰς παθόντας ἐκ μερικῆς ἀνικανότητος καὶ ἀργούντας μετόχους. Τὰ ἀνωτέρω βοηθήματα παρέχονται μόνον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καταφατικὴ γνωμοδότησις τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας καὶ συμφωνῶς ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Συντάξεις

Άρθρον 69.

Δικαίωμα πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως παρέχει 1) ὁ θάνατος πρὸς ὃν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἀφάνεια, 2) τὸ γῆρας καὶ 3) ἡ ἀνικανότης.

Άρθρον 70.

Εἰς οὐδένα ἀπονέμεται σύνταξις ἂν μὴ ἔχῃ ἐκπληρώσει τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις του.

Άρθρον 71.

Σύνταξις λόγῳ θανάτου τοῦ μετόχου χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπιβιόντα ἐκ τῶν συζύγων, ὡς καὶ εἰς τὰ τέκνα, τὰ ἄρρενα μὲν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως δὲ ἡλικίας ἐὰν εἴναι ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν ἕνεκα σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ ἐλαττώματος, εἰς δὲ τὰ θήλεια, ἐὰν δὲν ἔχουσιν ἔλθῃ εἰς γάμον. Εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα δύναται ἡ σύνταξις ν' ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς τὰ συμπληρώσαντα τὸ 18ον ἔτος μέχρι ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πιστοποιημένη ἐπιμέλεια καὶ ἐπίδοσις εἰς τὰς ἐπιστήμας ἢ τὰς καλὰς τέχνας.

Άρθρον 72.

Ἐὰν ὁ θανὼν μέτοχος δὲν κατέλιπε σύζυγον οὐδὲ τέκνα, ἡ σύνταξις χορηγεῖται εἰς τοὺς γονεῖς, ἀδελφοὺς μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ τὰς μὴ ἐλθοῦσας εἰς γάμον ἀδελφὰς μέχρις ἀποκαταστάσεώς των, ἐφ' ὅσον οὗτοι εὐρίσκονται ἐν ἐνδεείᾳ καὶ ἀπέζων ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀποθανόντος μετόχου κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ θανάτου ἔτος.

Ἐὰν διὰ τινος τούτων συντρέχοντων οἱ ἀνωτέρω ὅροι, εἰς τοὺς καὶ μόνον ἀπονέμεται ἡ σύνταξις.

Άρθρον 73.

Ἐὰν ὁ μέτοχος κατέλιπε σύζυγον καὶ τέκνα, δικαιούμενα συντάξεως, ἡ σύνταξις διὰ πάντας τούτους ἀνέρεχεται εἰς ἐβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 81 συντάξεως. Ἐὰν κατέλιπε μόνον σύζυγον ἢ σύνταξις ἀνέρεχεται εἰς πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν. Ἐὰν κατέλιπε μόνον τέκνα ἢ

συμπλήρωσιν του 65 έτους της ηλικίας, ούδεμίαν έχουσιν αξίωσιν πρὸς χορήγησιν συντάξεως κατὰ τοῦ Ταμείου.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ μετὰ τὴν ἀνικανότητα ἢ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65 έτους νομιμοποιηθέντα ἢ ἀναγνωρισθέντα τέκνα.

3. Ὁ ἐπιζῶν σύζυγος ἀπόλλυσι τὴν ἀπονεμηθεῖσαν σύνταξιν ἀφ' ἧς ἔλθῃ εἰς νέον γάμον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ τέκνα, γονεῖς καὶ ἀδελφοὺς.

4. Δύο συντάξεις εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον οὐδέποτε χορηγοῦνται ἀπὸ τοῦ Ταμείου.

5. Τὸ ὅριον ηλικίας 65 έτων τοῦ ἀρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 80 δύναται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐλαττωθῇ εἰς τὸ 62ον έτος τῆς ηλικίας, ἐὰν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποφασίσῃ τοῦτο κατόπιν γνωματεύσεως τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 101.

Διὰ τὰ ἑκτακτα βοηθήματα τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐτησίως θὰ διανεμηθῇ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)20 τοῦ προϋπολογισθέντος πρὸς εἰσπραξίν ἐτηρίου ποσοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναπαλλοτριώτου ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρον 102.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 20 ἐδαφ. α' τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1926 ἢ ὑποχρεοῦσα τὸν φαρμακοποιὸν εἰς τήρησιν βιβλίων καταργεῖται.

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας τῶν ἱατρῶν ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τοῦ νόμου 5090, ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον αὗται δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 103.

Οὐδὲν βοήθημα χορηγεῖται ἄνευ γνωμοδότησεως τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ταμείου τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἀνήκει ὁ αἰτιῶν τοῦτο.

Ἄρθρον 104.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν Μετόχων τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται προκαταβολὰς τούτων καὶ οἰονδήποτε ποσὸν πιστώσιν τὴν μερίδα τοῦ Μετόχου πρὸς ἐλάττωσιν τῶν χρηματικῶν ποσῶν, ἅτινα δέον νὰ καταβληθῶσι σύμφωνα μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐξαγορὰν τῶν έτων διὰ τὴν ἀπονομήν τῆς συντάξεως. Τὸ Ταμεῖον κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν καταβολῶν ὑπολογίζει ὑπὲρ τοῦ Μετόχου τόκον 4 ο)ο ἐπὶ τῶν γενομένων προκαταβολῶν.

Ἄρθρον 105.

Δύναται τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, ἐὰν τὸ κρίνῃ σκόπιμον, νὰ μετατρέψῃ τὰ διὰ τὰς εἰσφοράς τῶν Μετόχων ὡς καὶ τὰς διαθέσεις τῶν πόρων τοῦ Ταμείου ἀναγραφόμενα ποσὰ εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων τῶν διαγραφόμενων διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 106.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ὀρίσῃ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ὁμοίωμορον φύλλον χάρτου πρὸς χρῆσιν τῆς συνταγῆς. Δύναται ἐπίσης ν' ἀντικατασταθῇ τὸ ἱατρόσημον τῆς συνταγῆς διὰ σφραγίδος τιθεμένης ἐπὶ τοῦ φύλλου τοῦ χάρτου ἢ ἄλλου τινὸς μέσου, τὸ ὁποῖον τὸ Δ. Σ. ἤθελε κρίνει κατάλληλον. Ἐὰν καθιερωθῇ, ὡς ἀνω ὁ τρόπος τῆς συνταγογραφίας, τὸ Ταμεῖον δύναται ν' ἀρνήσῃ τὴν ἀποστολὴν συνταγῶν εἰς τὸν καθυστεροῦντα τὰς εἰσφοράς τοῦ Μετόχου.

Ἄρθρον 107.

Τὸ Ταμεῖον ἀπολαύει πασῶν τῶν διὰ τὸ «Ταμεῖον νομικῶν» ἀναγνωρισμένων ἀπαλλαγῶν πληρωμῆς φόρων καὶ ἀτελειῶν. Αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἢ ἀναφοραὶ εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ αἱ πληρωνόμεναι ὑπ' αὐτοῦ συντάξεις καὶ ἄλλα βοηθήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 108.

Ἀπασα αἱ δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ πράξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐνέργειαν δικαιοῦχων τοῦ Ταμείου ἢ τῶν συγγενῶν αὐτῶν δικαιουμένων εἰς σύνταξιν πρὸς κτήσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος δικαιωμάτων ἢ πρὸς κτήσιν τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἀπαλλασσόμεναι ἐπίσης καὶ δικαστικῶν τελευτῶν (ἀρθρον 10 νόμου 2868).

Ὁμοίως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 123 τοῦ λυγιστικοῦ νόμου περὶ ἐπιτροπικῶν ἐφαρμοζοῦνται καὶ εἰς τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 109.

Οὐδεμία παρὰ τὴν γινόμενη ὑπὸ τοῦ Ταμείου πρὸς τοὺς Μετόχους ὑπόκειται εἰς φορολογικὰ ἀναλυτικὰ φόρου καθαρὰς προσόδου.

Ἄρθρον 110.

Πᾶσα μεταβολὴ τῆς προσωπικῆς ἢ οἰκονομικῆς καταστάσεως συνεπαγομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἐλάττωσιν ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως δέον νὰ ἀνακινῶνται πᾶντα εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 111.

Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως συνεπάγεται πλὴν τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπιστροφήν τῶν παρανόμως εἰσπραχθέντων ἐντόκως πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἀπὸ τῆς εἰσπραξέως καὶ τὴν ποινὴν ἥτις ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπάτης.

Ἄρθρον 112.

Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὀφειζομένων ἐφαρμογῶν ἔχουσι τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 54 καὶ 55.

Ἄρθρον 113.

1. Σύνταξις διὰ τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ Ταμείου θὰ χορηγῆται εἰς τὸν συμπληρώσαντα τὸ 65ον έτος τῆς ηλικίας τοῦ ἀναλόγως τῶν έτων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μετὰ εἰκοσαετῇ ὑπηρεσίαν, ἀνεξαρτήτως δὲ ηλικίας εἰς τὸν συμπληρώσαντα 30ετῇ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ταμείῳ.

2. Ἡ σύνταξις τοῦ ἔχοντος συμπληρωμένην 30ετῇ ὑπηρεσίαν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ γήρατος τῆς κανονιζομένης διὰ τοὺς μετόχους. Ἀναλόγως κανονίζεται καὶ ἡ σύνταξις τοῦ συμπληρώσαντος τὸ 65 έτος τῆς ηλικίας τοῦ.

Ἄρθρον 114.

Μέτοχοι τοῦ Ταμείου καὶ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν γίνονται ὑποχρεωτικῶς δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τῶν κεκανονισμένων εἰς ταῦτα νοσηλείων. Διὰ τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀπόρους Μετόχους τοῦ Ταμείου ἡ δαπάνη αὕτη καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 115.

Μέχρι τῆς συγκροτήσεως Δ. Σ. τοῦ Ταμείου διοικεῖται καὶ ἐκποσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἱατρῶν ὡς τοῦτο προβλεπέτο ὑπὸ τοῦ τροποποιημένου Ν.Δ. τῆς 8)14 Αὐγούστου 1925. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὑποχρεοῦται μέχρι συγκροτήσεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 116.

Δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ κανονίσῃ τὰ τῆς συνθέσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἀντιπροσωπειῶν, τὰ τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων, τὰ τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων, τὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Ταμείου, τὰ τοῦ ἐλέγ-

χοῦ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς τηρήσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὰ τῆς διαδικασίας πρὸς ἀπνομήν συντάξεως καὶ βοηθημάτων.

Ἄρθρον 117.

Διὰ Διατάγμάτων θὰ διαρρυθμισθῶσιν εἰδικώτερον τὰ τῆς

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου οὕτως ἢ ἰσχύς ἔρχεται μετὰ πρὸς ἐκτέλεσιν δεκαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ, ἢ δὲ ἐκτελέσει ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς.

Μεθ' ὧν ὄραν 9 καὶ 30 μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν Δευτέραν ὥραν 1 καὶ 30 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Π. Καλλιγκάτης

Δ. Μέλλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Δευτέρας 7 Μαρτίου 1932.

Ὑπα 430 μ. μ. Ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ἀνεβλήσας ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐνάρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ βουλευτήρια.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς 4ης Μαρτίου.

Ἀνακινῶνται τὰ ἑξῆς :
Ὁ κ. Σ. Σταυρόπουλος καταθέτει αἰτήσιν τῶν ἱχθυομα- πόρων καὶ ἱχθυοπωλῶν τῆς Κεντρικῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν περὶ Κυριακῆς ἀργίας.

Οἱ βουλευταὶ κ. Δ. Μπότσαρης Σ. Σταυρόπουλος, Κ. Κατσαδῆμας, καὶ Π. Φλώρος καταθέτουσι τηλεγράφημα τῶν κτηνοτρόφων Ἡπείρου ζητούντων τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου νοκιστασίου βοσκῶν τὴν ψήφισιν τοῦ χρεωστασίου ἀγροτῶν καὶ τὴν ἀναστολὴν ἐπὶ ἐξάμηνον πληρωμῆς δημοσίων καὶ Κοινοτικῶν φόρων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Τηλυκίδης καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοτικῆς Σχολῆς παρακαλοῦντος ὅπως διαταχθῇ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα καὶ χορηγήσῃ ἀραδούσιον ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς κατοίκους Σχολῆς καὶ Σεδασιανῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀστικοῦ Συλλόγου Ἰδιοκτητῶν ψήφισμα νιοθετῶν τὸ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., ὑποβληθέν πρὸς τῆς Συνομοσπονδίας Ἀστικῆς Ἰδιοκτησίας ζητεῖ τὴν λήψιν δρα- κοντείων μέτρων πρὸς προστασίαν τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Ὁ Γ. Δορὸντος τραυματικῶς πολέμου ὀλικῆς ἀνικανότητος κατόικος Κεραλληνίως ζητεῖ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐπιδόματος τῆς τριμηνίας Νοεμβρίου—Δεκεμβρίου—Ἰανουαρίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Δούλης καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κτηνοτρόφων Ἡπείρου ζητούντων τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου νοκιστασίου βοσκῶν, τὴν ψήφισιν τοῦ χρεωστασίου ἀγροτῶν καὶ τὴν ἀναστολὴν ἐπὶ ἐξάμηνον πληρωμῆς δημοσίων Κοινο- καὶ τῶν ἀναστολῶν ἐπὶ ἐξάμηνον πληρωμῆς δημοσίων Κοινο- τικῶν φόρων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Τρικούνης καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοτικῆς Σχολῆς ζητούντος τὴν ἀνα- στολὴν πληρωμῆς δημοσίων χρεῶν μέχρι νέας ἐσοδείας καὶ τὴν ἀποστολὴν ἀραδούσιου πρὸς διανομήν.

Ὁ βουλευτὴς κ. Κ. Βλαχοθανάσης καταθέτει τηλεγρά- φημα τοῦ Κ. Σαριδάκη κατοίκου Ἰστικίας ἐξ ὀνόματος τῶν σομοπαγωγῶν ζητούντος τὴν ἀποστολὴν τοῦ δι' ἐντολῆς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους χορηγηθέντος χρηματι- κοῦ ποσοῦ.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Τρικούνης καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀστακῶν ζητούντος τὴν καταργή- τοῦ Ἀγροτικοῦ χρεωστασίου τὴν κατάργησιν Τραπεζῶν κλπ. αἰσως γραμματίων τὴν μείωσιν τοῦ τόκου τῶν ὑπόμνημα

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαγλαμπᾶς καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Χ. Κόκκα ζητούντος τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιωμάτων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Ι. Νικολίτσας καταθέτει ὑπόμνημα τῶν προσφύγων ὀδοντοιατρῶν ζητούντων νὰ ὑποδληθῶσιν εἰς πρα- κτικὰς ἐπ' ἀδείᾳ ἐξετάσεις.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Βερροίας ζητεῖ τὴν

ἐνοποιήσιν τῶν χρεῶν καὶ τὴν χορήγησιν οἰκονομικῆς ἐνισχύ- σεως ὑπὸ τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Δούλης καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Γε- ωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων περὶ ἐγκαταστάσεως Τυ- ρακομικῆς Σχολῆς.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Ταλιαδοῦρος καταθέτει τηλεγράμ τοῦ Ταμείου ἐλαιοπαραγωγῆς καὶ ἐνώσεως ἐλαιοπαραγωγῶν Συνε- ταιρισμῶν καὶ ἐλαιοπαραγωγῶν Ζακύνθου διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μὴ ἱδρύναι πρατηρίου ἀγορᾶς ἐλαίου.

Ὁ κ. Π. Ἀγγυροπούλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑπο- βάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώ- σεως διατάξεων τινῶν τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2140 περὶ Μ.Τ.Π.Ν.»

Οἱ κ.κ. Φ. Ζαῖμης (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καὶ Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 4999 περὶ συστάσεως εἰδικῶν ταμείων Παιδικῶν».

Οἱ κ.κ. Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ Φ. Ζαῖμης (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ τοῦ κληροδοτή- ματος Ἀλκιμάδου Κ. Ἐμπειρίκου».

Οἱ κ.κ. Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας), Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης), Φ. Ζαῖμης (Ὑφυ- πουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγ- κοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἐπειγουσῆς φύ- σεως προστατευτικῶν ὁδοντολογικῶν μέτρων δημοσίας ὑφελείας».

Ὁ κ. Π. Θηβαῖος (Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑπο- βάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἄρσεως τοῦ ἀξιοποίνου καὶ ἐπὶ τῆς αὐτεπαγγέλτως διωκομένης τοκοφυρίας ὑπὸ τὰς προϋπο- θέσεις τοῦ ἀρθροῦ 433 γ' τοῦ Ποινικοῦ Νόμου».

Ὁ κ. Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέ- διον νόμου «περὶ ἰδρύσεως σχολῆς ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Μαιευ- τηρίῳ «Μαρίκα Ἡλιάδου» ἱδρυθέντι ὑπὸ τῆς Ἑλένης Ε. Βε- νιζέλου».

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Τρικούνης ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ καταργήσεως τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων περὶ Ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὅσον ἀφορᾷ τὸν τέως δῆμον Παραχελωτίτιδος τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνιακῆς».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Σ. Τσακμάνης, Μ. Βολουδάκης, Μ. Σαμαράς, Ν. Ζαρίφης καὶ Δ. Δημάδης ὑποβάλλουσι πρό- τασιν νόμου «περὶ πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων ἐμπίσθων παρῶντων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων τοῦ δικηγονισμοῦ τῆς 2ης Ἰανουαρίου 1932.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5163 περὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀεροπορίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

Συνεδριάσεις Μ'.

Η Συνεδρίασις περί τῶν ἐξ ἐκείνων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου τούτου ἀρχαίται ἀπὸ τοῦ Ὁκτωβρίου τοῦ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου, ὅποτε θὰ κληθῶσι μόνον ἐξ ἐκείνων Συνεδρίασις.

Πρὸς συμπλήρωσιν παραμένουσιν οἱ τέσσαρες κληθέντες μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου καὶ διὰ κλήρου ἐκ τῶν λοιπῶν συνεδρίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου χρηρεύονται Μητροπόλεις δευτέρως ταῖς, ὅτι δὲν διατελοῦσιν ὑπὸ κατάρτησιν ἢ συγχώνευσιν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου, πληροῦνται διὰ χειροτονίας.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἢ διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει αὐτοῦ κωδικοποιήσας ὑπὸ τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν παρόντος νόμου ἀριθμὸν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν παραμεινουμένων ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ ὡς ἂν νόμου 5187.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντος νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—1932.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἀκυροῦται τὸ ἀπομένον ποσὸν ἐκ τῶν δι' ἀνέγερσιν Διακασικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν διατεθέντων ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῆς χρήσεως 1927—28 καὶ τῆς χρήσεως 1928—29.

2. Ἀκυροῦται ἐπίσης ποσὸν εἰσῶν ἐκατομμυρίων ἐκ τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀντιστοίχων διατεθέντων ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῆς χρήσεως 1929—1930, τοῦ ποσοῦ τούτου βαρύνοντος τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, παρ' οὗ καὶ θέλει καταβληθῇ ἐν καιρῷ.

3. Τὸ μὴ διατεθὲν ποσὸν ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν χρήσεων 1927—28 μέχρι τῆς χρήσεως 1930—31 συμπεριλαμβανόμενης, προσαυξανόμενον καὶ κατὰ τὰ ἀκυρούμενα, ὡς ἂν ποσά, διατελεῖται πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32, ὡς καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξῆς δαπανῶν καὶ διὰ τὰ ἐναντι ἐκδόσεως τούτων ἀναφερόμενα ποσά:

α') Δι' ἀνέγερσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τελωνειακῶν κατασκευῶν	950.000
β') Διὰ διαρρύθμισιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων	36.000.000
γ') Διὰ μεταρρυθμὴν τοῦ Μεγάρου Συγγροῦ εἰς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν	8.000.000
δ') Δι' ἀνέγερσιν Καπνεργοστασίου Ἀθηνῶν	11.000.000
ε') Διὰ πληρωμὴν βοηθήματος εἰς τοὺς ἐξελεσθέντας δυνάμει τῶν νόμων 4191, 4297 καὶ 4444 στρατιωτικοὺς ἐν γένει	526.752
στ') Δι' ἀπόδοσιν κρατήσεων εἰς Μ.Τ.Π.Ν.	671.167
ζ') Δι' ἀπόδοσιν εἰς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικᾶς κοινότητος τοῦ 1)4 τῶν εἰσπραττομένων φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ περιουσιῶν ἑλλήνων ὑπηκόων κειμένων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ μεταδιβαζομένων κατὰ κληρονομίαν, ἢ αἰτία θανάτου δωρεάν	6.729.189
η') Δι' ἐκτέλεσιν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ	5.000.000
θ') Πληρωμὴ εἰς τὴν Ἱταλικὴν Ἑταιρείαν Ἀεροεπείρεσσο τῆς κατὰ τὸν νόμον 5278 ἀναλη-	

φθίστης ὑποχρεώσεως	14.000.000
ι') Τόκοι δανείου 6 α) 1923 ἑλληνοδουλικῆς μεταναστεύσεως (χρ. 1929—30)	12.303.000
ια') Χρεωλύσιον δανείου 6 α) πολυμοπαθῶν (χρ. 1930—31)	6.440.000
ιβ') Τόκοι δανείου 8 α) 1919 ἀπαλλοτριώσεως (χρ. 1925—26 καὶ ἐφεξῆς)	26.591.473
ιγ') Πληρωμὴ τοῖς μετρητοῖς τοῦ 1)10 τῶν περιουσιῶν τῶν Βουλγάρων μεταναστῶν	10.000.000
ιδ') Διὰ πληρωμὴν ἀπαιτήσεων ἐκ χρήσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν	17.324.419

4. Ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α'—ιβ' ποσῶν θὰ γίνῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων χρήσεως 1931—32 δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ ἰδίαν κατηγορίαν «Διάθεσις πλεονασμάτων χρήσεως 1927—28 καὶ ἐφεξῆς», ἢ δὲ διάθεσις τῶν πλεονασμάτων ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς γενικὰς περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ δικαιοδοτήσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ἰσχύουσας εἰδικὰς διατάξεις.

5. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφειον πιστώσεις θεωροῦνται ὁλόκληραι ὡς ἐγκριθέντα ἔξωθεν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5187, τὸ δὲ τυχόν μὴ χρησιμοποιοῦσθαι ἐκ τῶν τῶν μέρους ἐντὸς τῆς χρήσεως 1931—32 μεταφέρεται εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως ταύτης εἰς βάρος τῶν ὁρίων θέλουσιν ἐντέλλεσθαι αἱ σχετικαὶ πληρωμαί.

6. Καταργεῖται πᾶσα ἀντίθετος διάταξις περὶ διαθέσεως πλεονασμάτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ κεφάλαιον 21 ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν χρήσεως 1931—32 ἐγγεγραμμένη πιστῶσις δι' ἐπιχορήγησιν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἑθνικῆς Ἀδούνης ἐκ δραχμῶν 140.000.000 περιορίζεται κατὰ 70.000.000.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια μεταθέσεων τοῦ προσωπικοῦ πάσης φύσεως τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν, τῶν εἰδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Κρατικῶν Ἀυτονόμων Ὁργανισμῶν, πλην ἐν περιπτώσει ἀναποφύκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ τοῦτο μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτεῖται δημοσίευσιν διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἢ προσκλήσεων ἢ ἐνεργειῶν τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν ἐν γένει, γίνεται τοῦ λοιποῦ διὰ συντόμου περιλήψεως συντασσόμενης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ δημοσιευόμενης ἐφ' ἀπαξ εἰς μίαν μόνον ἡμερησίαν ἐφημερίδα.

2. Πᾶσα ἄλλη δημοσίευσιν ὑφ' οἰαδήποτε Ἀρχῆς ἐνεργουμένη δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ τὸν Δημόσιον.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Ἀυτονόμων Κρατικῶν Ὁργανισμῶν.

4. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

1. Δικαίωμα χρήσεως αὐτοκινήτου ἢ ἀντιστοίχου εἰδικοῦ ἐπιδόματος ἔχουσι μόνον τὰ ρητῶς ἐν τοῖς κειμένοις νόμοις ἀναφερόμενα πρόσωπα.

Τὰ πρὸς χρῆσιν δὲ αὐτῶν χορηγούμενα αὐτοκίνητα, εἴτε τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου εἴτε ἐπ' ἐνοικίῳ, φέρουσιν ἀπαραίτητος τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῆς χρησιμοποιοῦσας αὐτὰ ὑπηρεσίας.

2. Ἡ παρ' οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου χρησιμοποίησις αὐτοκινήτου εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπισύρει

πλὴν τῆς πελοποννησιακῆς ποινῆς καὶ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν.

3. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ χορηγούμενοι κατὰ παράδειγμα τοῦ παρόντος εἴτε αὐτοκίνητον εἴτε ὕλιν καὶ κινητῶς ἢ συντηρήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ ὅπωςδήποτε χρησιμοποιοῦντες ἄνευ νομίμου δικαιοῦματος διακριτικὰ γνωρίσματα Κρατικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ εἰδικὰ ταμεία καὶ ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τοὺς Ἀυτονόμους Κρατικοὺς Ὁργανισμούς.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται μετ' ἀποφασίν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, κατάρτησις Ὑπουργικῶν καὶ ἄνευ τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4373 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσως».

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τῶν διὰ τοῦ νόμου 4615 καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Διατάγματος καταργηθέντων εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος Διατάγματος καταργηθέντων Εἰδικῶν Ταμείων καταργεῖται, πλην ἐκείνων, διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁρίων ἤθελεν ἀποσπῶνται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμης τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὡς ὁ ἀριθμὸς προσαυξάνει τὰς ὁργανικὰς θέσεις τῶν οἰκείων Ὑπουργείων.

2. Ἰσχύουσιν καὶ ἰσχύουσιν πρὸς τὰς καταργούμενας θέσεις ὑπάλληλοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀρμοδίου Συμβουλίου τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργείου.

3. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει ρυθμισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐφεξῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν καταργηθέντων Εἰδικῶν Ταμείων.

4. Δι' ὁμοίων Διατάγμάτων δύναται νὰ καταργῶνται ἢ ἐπανασταθῶνται τὰ παρὰ τοῖς τέως Εἰδικοῖς Ταμείοις λειτουργοῦντα Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπαί, νὰ κανονίζονται ἢ ἀρμολογῶνται αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῶν, ὡς καὶ τὰ αἱ ἐνισχύσεις τῶν μελῶν τῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διὰ τοῦ νόμου 4994 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων λειτουργῶν προβλεπομένης μειώσεως μέχρις 6 α) τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἐν γένει εἶναι ὅτι αὕτη ἀφορᾷ καὶ τὸ διὰ τοῦ Διατάγματος 7 Ἰουλίου 1926 χορηγηθῆναι εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἐν γένει ἐπίδομα.

2. Ἡ αὕτη μείωσις 6 α) ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, Ἀυτονομῶν Ὁργανισμῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐν γένει Δημοσίου Δικαίου καὶ εἰς τὴν ἐπὶ περιπτώσει δὲν ἐπιχορηγοῦνται παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν δὲν ἔχει βαθμολογικὴν ἢ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἐπίσης εἰς τὴν ἀνωτέρω μείωσιν ὑπόκεινται καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων.

3. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἐν γένει, δύναται, διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενου, νὰ καθορισθῇ εἰς ποσοστὸν 5—10 α) α), μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 1.000 ἀποδοχῶν ἀπαλλασσομένων τῆς μειώσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ παθητικὸν ὑπόλοιπον τῆς πιστώσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κεφαλαίου 58 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1930—31, ὡς καὶ μέ-

ρος τῆς ὑπὸ τὸ αὐτὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32, ἐπιτρέπεται νὰ διατεθῇ πρὸς ἐξόφλησιν κυμαινόμενου χρέους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἐπιστροφῆς ἀχρεωστῆτος εἰσπραχθέντων παρ' αὐτῆς φόρων, ἀναγομένων εἰς τὰς πρὸ τοῦ ἐτους 1926—27 χρήσεις.

2. Τὸ μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξαγορὰν ἐν Καβάλλᾳ ἀνταλλαξίμου ἀκινήτου ἀπομείναν ὑπόλοιπον τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6422 χρήσεως 1928—29 ἐντάλματος προπληρωμῆς Ὑπουργικῆς Γεωργίας ἐκ διαφοράς τιμῆς τῶν ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων ἐκ δραχ. 665.600, ἐπιτρέπεται νὰ εἰσυχθῇ ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀναγκαζομένην διαρρύθμισιν τοῦ ἀγορασθέντος ἀκινήτου πρὸς χρῆσιν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ σχετικὴ πίστῶσις θέλει ἐγγραφῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 879, τερουμένων τῶν διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου 1931 Διατάγματος δύναται νὰ διατίθενται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενου διὰ δαπάνας κοινωνικῆς προνοίας, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐνίσχυσιν συσσιτίων καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου καὶ μέχρι τοῦ 1)4 τὸ πολὺ δι' ἀποζημιώσεων ἀποχωρούντων καπνοβιομηχανῶν ἢ καὶ ἀποχωρησάντων ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ προσθέτου τούτου φόρου. Ἐγκρίνονται αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατεθεῖσαι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ παρεμφερεῖς σκοποὺς δαπάναι.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. ἐπιτρέπεται δὲ ἡ διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενου, κατάρτησις αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Περὶ φορολογίας τῶν σφαζομένων ζώων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ σφαζομένων ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων σφαζομένων ζώων, καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν κυρίων ἢ κατόχων αὐτῶν ὁριζόμενος ὡς ἑξῆς:

α') Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων δραχ. δέκα (10).
β') Ἐπὶ τῶν βοῶν, ἀγελάδων καὶ βουβάλων δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40).
γ') Ἐπὶ τῶν χοίρων δραχμαὶ τριάκοντα (30).

2. Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ποσὰ φόρου δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ. πρόσθετα ποσά τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστού» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινῶν μέτρων».

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβληόμενος φόρος ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων διατίθεται δι' ἐνοικίασεως εἰς χρῆμα κατὰ περιφέρειαν τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΔΝΖ' τοῦ 1912 «περὶ συστάσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὀφισταμένων Δήμων.

2. Ἐν ταῖς Νέαις Χώρας καὶ λοιπαῖς περιοχαῖς, ἐνθα δὲν ὑφίσταντο Δήμοι, ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται κατὰ Κοινότητα, τὰ

Επίσης εις β' και σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν ταῖς περιφερείαις Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας.

Επίσης εις τὸ β' και σύνολον νομοσχέδιον περὶ ὁρίσμου τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῆς ξυλείας Καστανέας διαμέτρου ἐλάσσονος τῶν 0,20 τοῦ μέτρου.

Επίσης εις β' και σύνολον «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὸ τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς εἰς ἀσχεπὴ οἰκὸπέδα».

Επίσης εις β' και σύνολον τὸ «περὶ παρατάσεως ἀποπληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῆς καείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης».

Επίσης εις β' και σύνολον τὸ «περὶ παραχωρήσεως ἄνευ ἀνταλλάγματος παραλιακοῦ γηπέδου τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Βόλου εἰς τὸν Δήμον Παχασσῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναυὸ ἔχοντα αὐτῶς.

Περὶ συστάσεως Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Α'. Σύστασις καὶ Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον πρὸς μελέτην τῶν προβλημάτων, τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ δημοσιονομικὴν τοῦ Κράτους πολιτικὴν, διενέργειαν τῶν ἀναγκαίων ἐρευνῶν καὶ γνωμοδότησιν ἐπὶ τῶν ἀκολουθητέων κατευθύνσεων.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Ἀνωτάτον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται :

1) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρον αὐτοῦ.

2) Ἀπὸ ἓνα Ἀντιπρόεδρον, διοριζόμενον, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

3) Ἀπὸ εἴκοσι πρόσωπα, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ κόσμου τῆς Χώρας, λόγῳ εἰδικῆς μορφώσεως καὶ πείρας.

II. Ὡς ἑκτακτα μέλη δύνανται νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, καλούμενοι ἐκτάκτως διὰ τὴν συζήτησιν εἰδικῶν θεμάτων, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν σχετικῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προβαίνει ἐκάστοτε εἰς κατάρτισιν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀναλόγως τῶν παρουσιζομένων ἀναγκῶν. Αἱ Ἐπιτροπὴ αὗται προεδρεύονται παρ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, διοριζόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ πέντε ἢ καὶ περισσοτέρων μελῶν, λαμβανόμενων ἐκάστοτε, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος τῶν, ἐκ καταστάσεως, καταρτιζομένης παρὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ περιλαμβάνονται πρόσωπα ἀποκτῆσαντα πείραν εἰς τὸ πεδίου τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως, ὡς καὶ πρόσωπα ἀσχοληθέντα πρακτικῶς εἰς τὰ σχετικὰ ζητήματα τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Ἄρθρον 4.

I. Τὰ Μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δεῖν νὰ εἶναι Ἕλληνες πολῖται.

II. Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν, ὡς καὶ τὸ τῶν μελῶν τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, θεωρεῖται τιμητικὸν καὶ εἶναι ἄμισθον.

Β'. Δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 5.

I. Τὸ Ἀνωτάτον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐκάστοτε, κατόπιν εἰδικῶν ἐρωτημάτων τιθεμένου αὐτῷ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

II. Δύνανται ἐπίσης νὰ ζητῆται ἡ γνώμη αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σχετικῶν Νόμων ἢ κανονιστικῶν Διαταγμάτων τῶν καταρτιζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργείων καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ζητήματα.

III. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει νομίμως παρόντος τοῦ ἡμίσεος καὶ πλέον ἐνὸς τῶν μελῶν.

Γ'. Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῷ Ἀνωτάτῳ Οἰκονομικῷ Συμβούλιῳ συνιστᾶται Γενικὴ Γραμματεία, ἥτις συλλέγει τὰς πληροφορίες, συγκεντρώνει τὰ ἀναγκαῖα ἐκάστοτε διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου οἰκονομικά, δημοσιονομικά, κοινωνιολογικά κλπ. στοιχεῖα, ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν τμημάτων, κατευθύνει αὐτὴν καὶ χρησιμεύει ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὁργανώσεων.

Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς ἀποσπᾶται ἄνευ ἐπιμισθοῦ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ εἰς ἐκ τῶν Γενικῶν Γραμματέων ἢ Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν παραγωγικῶν Ὑπουργείων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου.

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἀποσπώμενος καὶ οὗτος ἐκ τινος τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

I. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου διαιροῦνται εἰς τὰ ἀκόλουθα ἑξ ὑπάρχοντα.

1. Γεωργίας ἐν γένει.
2. Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας.
3. Ἐμπορίου καὶ Μεταφορῶν.
4. Δημοσίας Οἰκονομίας.
5. Νομισματοῦ καὶ Τιμῶν.
6. Ἐργατικῆς καὶ Κοινωνικῆς πολιτικῆς.

II. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν τμημάτων τούτων καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

III. Ὡς προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τούτων ἀποσπῶνται ἄνευ ἐπιμισθοῦ κατὰλληλοι ὑπάλληλοι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Γεωργίας, Συγκοινωνίας, Προνοίας, ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ Ὑψηλῆς τῶν Πανεπιστημίων. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων δύναται νὰ διευθύνῃ ἐν ἐκ τῶν ἑξ ὡς ἄνω τμημάτων. Παρ' ἐκάστῳ τμήματι ὑπηρετοῦσι δύο εἰσηγηταὶ ἢ γραμματεῖς καὶ μία δακτυλογράφος, ἀποσπώμενοι ἄνευ ἐπιμισθοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὰς θέσεις ταύτας τοποθέτησις ἄνευ ἐπιμισθοῦ καὶ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελοῦσι τρεῖς κλητῆρες ἀποσπώμενοι ἐκ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

IV. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Α.Ο.Σ. καθορισθήσεται ἡ ἀσκήσις τῆς ἐξουσίας τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐναντι τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 8.

I. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡςδήποτε κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος, κατόπιν ἐρωτήματος τῆς Κυβερνήσεως.

II. Τὸ Συμβούλιον δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὁλομέλειας νὰ χωρισθῇ εἰς ἐπιτροπὰς πρὸς καλλιτέραν μελέτην τῶν ἐκάστοτε εἰδικῶν ζητημάτων. Αἱ ἐπιτροπὴ αὗται εἰσηγούνται εἰς τὴν ὁλομέλειαν, ἀποφασίζουσιν τελευτικῶς.

Ἄρθρον 9.

Ὅσῳκις καὶ ἀποφάσεις δὲν ἔχουν ληφθῇ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἡ εἰσηγητικὴ ἐκθεσις δέον νὰ μνημονεύῃ ἐκτὸς τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας καὶ τὴν τῆς μειοψηφίας.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς συνέλευσιν τῆς ὁλομελείας του.

Ἄρθρον 11.

Αἱ εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις, αἱ συμβουλαι, τὰ συμπέρασμα καὶ αἱ συστάσεις, αἱ νιοθετούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, κοινοποιούνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ στέγασις τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου θέλει γίνῃ προσωρινῶς εἰς μέρος τῶν Γραφείων τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 13.

I. Παρὰ τῷ Α.Ο.Σ. ἰδρύεται βιβλιοθήκη διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ πλουτισμὸν τῆς ὁποίας ἐγγράφεται ἐφ' ἅπαξ μὲν κατὰ τὴν ἔρρσιν πιστώσεως ἐκ τῶν χιλιάδων δραχμῶν, ἐτησίως δὲ πιστώσεως τριάκοντα χιλιάδων.

II. Ἡ διεύθυνσις τῆς βιβλιοθήκης ἀντίκειται μονίμως εἰς ἓνα τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τοῦ Α.Ο.Σ.

Δ. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

I. Πᾶσαι αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ Ἀρχαί, αἱ ὁργανισμοὶ Δημοσίου δικαίου καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ὁργανώσεις ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸ Α. Ο. Σ. τὰς αἰτούμενας ὑπ' αὐτοῦ σχετικὰς πρὸς τὸ ἔργον του ἐγγράφους πληροφῶρας τὸ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνός.

II. Ἡ ρητὴ ἢ σιωπηρὰ ἀρνήσις παροχῆς τῶν κληροφοριῶν τούτων ἐπάγεται διὰ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους ἢ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπὶ παραβάσει ἐπαγγελματικῇ ἢ ἄλλῃ σωματείᾳ διατάξεων ἐπὶ παραβάσει καὶ ὁμήκοντος.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησόμενου τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου κανονισθῶσιν αἱ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων 4816 καὶ 5136 περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν ταῖς περιφερείαις Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 4816 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων εἰς τὰς περιφερείας Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματος

ἰδιοκτησίας ἀποτελεῖ, πλὴν τῶν τίτλων καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, καὶ ἡ ἐπὶ δεκαετίαν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ κτήματος ὡς ἀπαλλοτριωτέου ἀνεπίληπτος νομὴ, παρέχουσα εἰς τὸν νομέα τὸ κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν νόμον καὶ τὸν παρόντα πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 5136 ὁριζομένη προθεσμία διὰ τὴν κατὰ μεμονωμένους κλήρους μεταβίβασιν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῶν περιφερειῶν Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας ὑπὸ τῶν τῶς ἰδιοκτητῶν πρὸς τοὺς ἐγγραφεύς κληροῦχος παρατείνεται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932.

Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν ἀποκλείει τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀσκήσιν τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 4816 χορηγηθέντος αὐτῷ δικαιώματος ἀναπομπῆς πρὸς ἐπανεκδίχασιν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῶν ὡς ἄνω περιφερειῶν, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 5136.

II. Ὅσοι αἱ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς συνεπεῖα ἐπανεκδίχσεως τοῦ κτήματος ἐκδιδόμενης ἀποφάσεως γενόμεναι νομίμως μεταβιβάσεις κλήρων δὲν οἰκονομῶν ἐκ ταύτης, διατηροῦσιν τὴν νόμιμον ἰσχύν των.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀνακαλῇ τὴν περὶ ἀναπομπῆς κτημάτων τινος πρὸς ἐπανεκδίχασιν προγενεστέραν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ἀναβάλῃ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως μέχρι πέρας τῆς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου 5136 τασσομένης προθεσμίας.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἤδη ὑπὸ ἐπανεκδίχασιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως τελούσας ἀποφάσεις ἐκδίχσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων.

3. Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4816 ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως εἶναι ὁριστικαὶ καὶ τελεσίδικαι, μὴ δυναμένης νὰ ἀσκηθῇ ἐναντίον αὐτῶν οὐδεμιᾶς προσφυγῆς ἢ ἄλλου τινὸς ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐν ἀρθρῷ 1 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 4816 τοῦ 1930 περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας ἀναφερόμενος διπλασιασμὸς τῆς κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον καθορισθείσης συνολικῆς ἀποζημιώσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τῆς καθορισθείσης γνωμοδοτικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως ἐν τῇ σχετικῇ ἀπαλλοτριωτικῇ ἀπόφασιν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου καθορισθῶσα ὁριστικῶς ταύτη.

Περὶ ὁρίσμου τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῆς ξυλείας καστανέας διαμέτρου ἐλάσσονος τῶν 0,20 ἐκ.

Ἄρθρον μόνον.

Ὅρίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1932 τὴν κατὰ μονάδα ἀγοραίαν τιμὴν τῆς ξυλείας καστανέας τῆς προερχομένης ἐκ δεινδραραϊώσεων καὶ ἐν γένει ἐκ δένδρων καστανέας διαμέτρου ἐλάσσονος τῶν 0,20 ἐκ. τοῦ μέτρου εἰς δραχμὰς τετρακοσίας ἐβδομήκοντα (470). τὸν εἶδος εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα ἐπτά (47) καὶ τὸ μίσθωμα εἰς δραχμὰς ἐκστὸν δέκα (110) κατὰ κυβ. μέτρον στρωγγύλης ξυλείας.

Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν ἀρθρῶν 36—37 τοῦ νόμου 4108 τοῦ ἔτους 1929.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 36 καὶ 37 τοῦ νόμου 4108 εἶναι ὅτι δὲν περιλαμβάνονται ἐν αὐταῖς αἱ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 καὶ ἐφεξῆς ἀναγνωρίζομεναι Κοινότητες.

Περί παρατάξεως αποπληρωμής των οφειλόμενων εκ της εκποιήσεως οικοπέδων της καείσης εγκαταστάσεως Θεσσαλονίκης.

«Αρθρον μόνον.

1. Πάσα οιαδήποτε οφειλή προς την Κτηματικήν 'Ομάδα της καείσης ζώνης Θεσ/νίκης ες υπολοίπων τμημάτων οικοπέδων εκποιηθέντων υπ' αυτής από του έτους 1924 και έως έως, όν την πληρωμήν επέτρεψε κατά δόσεις τό από 2 Αυγούστου 1927 Νομ. Διάταγμα περί κυρώσεως του από 27 Φεβρουαρίου 1936 Ν. Α. «περί τροποποιήσεως των περί τμημάτων πόλεων διατάξεων» εφόρμείται εις είκοσι δύο ίσας εξημερησίας δόσεις την 1ην 'Απριλίου και 1ην 'Οκτωβρίου εκάστου έτους, της πρώτης δόσεως καταβλητέας εντός μηνός από της δημοσιεύσεως του παρόντος, της δε δευτέρας την 1ην 'Οκτωβρίου 1932. 'Επί των από 1 'Απριλίου 1935 συμπεριλαμβανομένης και έφεξής καταβλητέων δεκαέξ δόσεων υποχρεούνται οι ως άνω οφειλόμενοι να καταβάλλωσι και τόκων προς τέσσαρα τοις εκατόν (4 ο/ο) έτησίως διά τό από 1ης 'Ιουλίου 1933 και έξής διάστημα μέχρις εσφορήσεως, το τόκον τούτου καταβλητέον εις τό τέλος εκάστου έτους μετά της δόσεως της 1ης 'Απριλίου του επόμενου έτους.

2. Η καθυστέρηση της εμπροθέστου πληρωμής οιασδήποτε δόσεως ή του ως άνω τόκου συνεπάγεται την πληρωμήν του νομίμου τόκου υπερημερίας επί του καθυστερουμένου ποσού (κεφαλαίου και τόκων), επί πλέον δε καθίστην άμέσως απαιτητόν τό όλον οφειλόμενον υπόλοιπον του τμήματος, του άκινήτου εκλεισθηριαζομένου, κατά τας διατάξεις της πολιτικής δικονομίας, προς αποπληρωμήν των οφειλόμενων.

3. Πάντως διά την εισπραξίν των οφειλόμενων δύνανται να εφαρμόζωνται και οι περί εισπραξέως των δημοσίων εσόδων κείμεναι διατάξεις.

4. Προς ασφάλειαν των ως άνω απαιτήσεων της ειρημένης κτηματικής ομάδος (κεφαλαίου και τόκων) εκάστον άκίνητον (οικόπεδον ού οφείλεται τμήμα μετά της επ' αυτού οικοδομής) διατελεί βεβαρνημένον διά πρώτης υποθήκης υπέρ αυτής, ισχυούσης δυνάμει του παρόντος νόμου και της σχετικής καταχωρίσεως αυτής επί του μεταγραφημένου οικείου τίτλου ιδιοκτησίας εκάστου άκινήτου άνευ ανάγκης ιδιαιτέρως έγγραφης εις τή βιβλία των υποθηκών κατά των οικείων νόμων καθ' όμοιον τρόπον καταχωρίζεται ή εσφάλεισις της υποθήκης συντρέχοντος νομίμου λόγου εξαλείψεως. Προς μείζονα δημοσιότητα ο υποθηκοφύλαξ υποχρεούται ίνα, άμα τη μεταγραφή των άνωτέρω τίτλων ιδιοκτησίας, προξη συγχρόνως άνευ ιδιαιτέρων περιλήψεων, τελών και δικαιωμάτων εις την έν τοις οικείοις βιβλίοις των υποθηκών καταχωρίσιν της έν τοις βιβλίοις τούτοις καταχωρημένης υποθήκης, ως και της εξαλείψεως αυτής.

5. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου επιτρέπεται ή εκδοσις και παραχώρησις εις τούς δικαιούχους των δια τή ως άνω οικόπεδα κατά τας διατάξεις των ειδικών νόμων χορηγητέων τίτλων ιδιοκτησίας σημειούμενου επ' αυτών του εκ της άνωτέρω αιτίας βαρύνοντος εκάστον βάρους.

6. 'Επί επικείμενων τοιούτων άκινήτων εάν, προκειμένης δικαστικής διανομής, διαταχθή ο πλειστηριασμός του άκινήτου διά τό ανέφικτον αυτούσις διανομής, δικαιούται ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης να διατάξη την αναστολήν του πλειστηριασμού διά χρονικόν διάστημα μή υπερβαίνον τή δύο έτη από της ισχύος του παρόντος τη αίτήσει παντός έχοντος έννομον συμφέρον, εάν κρίνη ότι λόγω της οικονομικής κρίσεως ή ες άλλων λόγων κινδυνεύει να κατακυρωθή τό άκίνητον εις ευτελή αξίαν. 'Επίσης ο αυτός Πρόεδρος δικαιούται εντός διετίας από της ισχύος του παρόντος τη αίτήσει παντός έχοντος έννομον συμφέρον, άφού εξακριβώση διά της επ' αναφοράς δικαστικής την αληθή αξίαν του εκλεισθηριαστέου τοιούτου άκινήτου, να αύξήση μέχρι ταύτης την έν τη εκθέσει του κλητήρος τεθειμένην αξίαν.

'Επί των πλειστηριασμών τούτων ή πρώτη προσφορά δέν δύναται να είναι μικρότερα των 2/3 της ως άνω άληθούς αξίας του άκινήτου.

7. 'Η παράγραφος 3 του άρθρου 22 του νόμου 2633 ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη διά του νόμου 3183 αντικαθίσταται ως έξης:

«Είς τήν ύλην της κατά την παρόντα νόμον επιτροπής παρέχεται ειδική αποζημίωσις εκ βραχυών διακοσίων δι' εκάστην ημέραν παρουσίας εν τη έργασία ή απασχλήσεως οπωσδήποτε προς εφαρμογήν των νόμων 1394 και του παρόντος, εις δέ τον γραμματέα της επιτροπής τό ήμισυ της ημερησίας ταύτης αποζημιώσεως: οι αποζημιώσεις αυτές δέν δύνανται να υπερβούν κατά μήνα τας 15 ημέρας διά τον προυστώμενον του σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης, τας δέκα διά τον γραμματέα της επιτροπής και τας 4 ημέρας διά τή λοιπή μέλη της επιτροπής. 'Η πάσι οι αποζημιώσεις αυτές βαρύνονται τό κατά τό άρθρον 19 πλεονάζοντα.»

Περί παραχωρήσεως άνευ ανταλλάγματος παραλιακού γηπέδου του Λιμενικού Ταμείου Βόλου εις τον Δήμον Παγασών διά την ανέγερσιν του νέου 'Ιερού ναού του 'Αγίου Κωνσταντίνου.

«Αρθρον μόνον.

1. 'Επιτρέπεται, κατ' εξαίρεσιν των περί Λιμένων και Λιμενικών Ταμείων ισχυουσών διατάξεων, ή άνευ παροχής ανταλλάγματος δωρεά του έν τώ από 25 'Ιουνίου 1930 σχεδιαγραμμένου του Μηχανικού του Δήμου Παγασών εικονιζόμενου παραλιακού γηπέδου παρά τή κρηπιδώματα 'Αγίου Κωνσταντίνου του Λιμενικού Ταμείου Βόλου εις τον Δήμον Παγασών διά την υπό του ειρημένου Δήμου και διαπάνους αυτού ανέγερσιν του νέου 'Ιερού Ναού του 'Αγίου Κωνσταντίνου.

2) 'Η σχετική προς την άνωτέρω δωρεάν σύμβασις και τή έγγραφη μεταγραφής της δωρεάς ταύτης απαλλάσσονται παντός τέλους χαρτοσήμου.

'Επί του εις 3' συζητήσιν νομοσχεδίου «περί διατάξεων σχετικών προς την εκδοσιν και κυκλοφορίαν των έφημερίδων» ο κ. **Ι. Κούνδουρος** υποστηρίζει τροπολογίαν περί των άνατιώς απολυθέντων υπαλλήλων.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τι θά πη άνατιώς απολυθέντων;

Ι. Κούνδουρος. Δηλαδή λόγω των μέτρων τά οποία λαμβάνει ή Κυβέρνησις.

Π. Βουρλούμης. (Υπουργός 'Εθνικής Οικονομίας). 'Εφ' όσον υπήρχον έν υπηρεσία την 1ην 'Ιανουαρίου 1932 θά αποζημιωθούν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Είναι 4 ή 5 οι όποιοι απελύθησαν μέ την έντύπωσιν, ή οποία έγεννήθη εξ αναγγελίας των μέτρων. 'Εάν δέν ήσαν έν υπηρεσία την 1ην 'Ιανουαρίου ήσαν τον Δεκέμβριον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τότε δέν είναι τό νομοσχέδιον που τούς εστέφησε το έργο των.

Ο κ. **Α. Μανός** υποστηρίζει τροπολογίαν περί των φωτορεπόρτερ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αυτοί δέν είναι υπαλλήλοι της 'Εφημερίδος.

Ι. Παπαφλέσσας. Υπάρχουν οι αποκλειστικοί εις τας 'Εφημερίδας.

Π. Βουρλούμης. (Υπουργός 'Εθνικής Οικονομίας). 'Εάν πρόκειται περί 8 μόνον δύνανται να συμπεριληφθούν αλλά ο φόβος είναι ότι οι 8 μπορεί να γίνουν 88.

Α. Χατζίσκος. Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να προβλέψωμεν ώριζόμεναι περιπτώσεις διά την εφαρμογήν και ιδίως εις τας παραμονάς των εκλογών. Παρκαλιώ όπως γίνη δεκτή ή τροπολογία κατά την οποίαν να επιτραπή επί 20ήμερον τουλάχιστον ή εκδοσις εξασελίδων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Άρχει να πληρώνουν τον φόρον διά τό υπερπλέον.

Π. Τσαλδάρης. Αυτό όμως θά θεωρηθή παράδοσις του τετρασελίδου, ώστε πρέπει να μή υφίστανται τας ποινάς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Να κάμωμεν δήλωσιν ότι εις τας παραμονάς των εκλογών επί 10 ή 15 ημέρας επιτρέπονται συμπληρωματικά σελίδες επί χάρτου φορολογουμένου.

Γ. Καφαντάρης. 'Εχουμε αντίρρησην επί τούτου, διότι τά κόμματα τά οποία θά έχουν χρήματα διά να πληρώνουν τά πρόσθετα αυτά έξοδα θά εύρίσκωνται εις πλεονεκτικήν θέσιν άπέναντι των άλλων κομμάτων.

Π. Βουρλούμης. (Υπουργός 'Εθνικής Οικονομίας). 'Εκείνο που δυνάμεθα να δεχώμεν είναι τούτο: ότι επί 10 ημέρας δύνανται να υπάρχει παρεμπόλητον φύλλον με περιεχόμενον μόνον εκλογικών καταυλλομένου του φόρου.

Α. Χατζίσκος. 15 ημέρας τότε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 'Εστω 15.

Π. Τσαλδάρης. Τι σημαίνει παρεμπόλητον; 'Η έφημερίς θά έχη ανάγκην να αρχίση τον λόγον ενός υποψηφίου από την πρώτην σελίδα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 'Ας αρχίση σ' ένα μικρόν μέρος εκεί και θς παραπέμψη εις τό παρεμπόλητον φύλλον.

Α. Χατζίσκος. 'Επίσης θά επεθύμουν να αποδεχθώτε τροπολογίαν διά τας διά πρώτην φοράν εκδιδομένας έφημερίδας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μη υποχίλετε την εκδοσιν και νέων έφημερίδων.

Α. Χατζίσκος. Νομίζω ότι είναι όρθον να επιτρέψητε επί 150ήμερον εις μίαν έφημερίδα ή οποία διά πρώτην φοράν θά αρχίση εκδιδομένη να δυνηθή να παλίσση και να παγιώση μίαν κυκλοφορίαν. Θά σάς παρακαλέσω έπίσης να δεχθώτε τό υπόμνημα της ένέσεως των συντακτών άθλητικών έφημερίδων, της οποίας τό διοικητικόν συμβούλιον έσπε και συνημιών, της οποίας τό διοικητικόν συμβούλιον έσπε και συνημιών μετά του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως. 'Η ένωσις συντακτών ζητεί όπως αύξηθώ τό ποσοστόν διά την αντιμετώπισιν της άνεργίας.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της 'Εθνικής Οικονομίας). Να σας αναγνώσω την σχετικήν τροπολογίαν την οποίαν απέδεσας αναγνώσω την σχετικήν τροπολογίαν την οποίαν απέδεσας αναγνώσκει. (Οπως βλέπετε προσέθεσα διάταξιν διά χθην (αναγνώσκει).) Οπως βλέπετε προσέθεσα διάταξιν εις την εκδόσιν των διαφορών και υπήλω τας έφημερίδας εις τας διατάξεις των εργατικών διαφορών. 'Οσον άφορά την αύξισιν του ποσοστού, έν περιπτώσει άνεπαρκείας του τμηρίου, θά είναι δυνατόν να αύξηθώ κατά έν λεπτόν.

Γ. Καφαντάρης. Θά επεθύμουν και εγώ να συνηγορήσω όπως δοθή μία παράτασις της προθεσμίας διά την εκτέλεσιν των υποχρεώσεων εκ μέρους των έφημερίδων. Αί παραστάσεις των έφημερίδων αυτών με έπεισαν περί του δικαίου της αξιώσεώς των. Τά όθρα τά οποία προσφέρουν δέν ήσαν διαβόητα εις την κοινωνίαν. 'Αντιθέτως ήσαν μέσον ασφαλές διαπαίδευσίσεως του λαού. 'Η άμεσος εφαρμογή του νόμου διαπαίδευσίσεως του λαού. 'Η άμεσος εφαρμογή του νόμου και εις τό ζήτημα τούτο δέν ήμπορεί είμη να γεννηθή άνωμαλία. Αί έφημερίδες αυτές θά εύρεθούν εκτεθειμένα εις τον κίνδυνον του να θεωρηθούν ως άθετήσασαι τας υποχρεώσεις των, εκ μέρους ιδίως των άναγνωστών των, οι όποιοι δέν θά λεπτολογήσουν εις τή προκαλέσαντα την άθέτησιν αυτήν αιτία. Συνηγορώ όλος ιδιαιτέρως διά τό λεγικόν της έφημερίδος «Πρωτα», ή οποία έλαβεν αυτήν την απόφασιν, όταν ήτο βεβαία ότι και ή Κυβέρνησις δέν έχει αντίρρησην.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ). Κύριοι Βουλευτάι, λυπούμαι διότι δέν ήμπορώ να δεχθώ την σύστασιν, την οποίαν έκαμει ο άξιότιμος Αρχηγός των Προσοδευτικών έν άρμονία και προς την άλλην αντιπολίτευσιν. Διότι κατ' αρχήν υπενθυμίζω ότι ή υπόσχεσις δώρου και ή παροχή αυτού αποτελεί, και εκ των κειμένων νόμων, πρό του παρόντος, όθείμετον ανταγωνισμόν. Διότι την στιγμήν κατά την οποίαν καθιερύεται ή κατωτάτη τιμή εις την οποίαν μπορεί να πωλήται ή έφημερίς — και δι' αυτό έγένετο ή παρτήρησις — είναι τό πράγμα λιγότερον — δέν

μπορείτε να μή δεχθώτε ότι εκείνος, ο όποιος δίδει με την μίαν δραχμήν όχι μόνον την έφημερίδα του αλλά και κάτι άλλο αντικείμενον επί πλέον, αυτός παραβιάζει τον νόμον. Θά παρακολουθήσασαι και σεις τον άγώνα των 'Εφημερίδων, οι όποιοι υποστηρίζουν τό νομοσχέδιον και εκείνων που τό αποκαρσύνουν. Σημειωτέον ότι εκείνοι οι όποιοι τό υποστηρίζουν είναι πάσαι σχεδόν εκτός τριών τεσσάρων, εκείνοι δέ που τό πολέμου είναι εκείνοι οι όποιοι άντετάχθησαν. 'Από την συζήτησιν λοιπόν αυτήν, ή οποία διεξήχθη επί των 'Εφημερίδων, απέδειχθη τούτο, ότι ή παροχή των δώρων έφερκεν — διότι ο νόμος εκείνος δέν έφηρμίσθη — τοιαύτην μεταβολήν εις τον άρρυθμόν των άναγνωστών των 'Εφημερίδων, ώστε να μή έχω κανείς καμμίαν άμφιβολίαν ότι ή αύξησις του άναγνωστικού των κοινού προήλθεν όχι από την πολιτικήν των 'Εφημερίδων, αλλά από την διακίνησιν των συνειδήσεων των διά της παροχής των δώρων. Δέν ήμπορεί να δεχθώτε ότι μία 'Εφημερίς ή οποία έχει κυκλοφορίαν 7 χιλ. περίπου, κατά μέσον όρον ότι δύναται εντός ενός μηνός να αναδιδάχη την κυκλοφορίαν της εις 17 χιλ. και να όφείλεται αυτό εις την πολιτικήν την οποίαν άσκει και όχι εις τή δώρα. Λοιπόν δέν είναι δυνατόν να γίνη αυτό, τόσον μάλλον δε ειδικώς διά την 'Εφημερίδα, περί της οποίας ωμιλήσασαι, κατ' όσον θά συμπέσχη ή 11 η Μαρτίου ήμερα της παροχής του Α' τόμου του Λεξικού με την ήμεραν της ένάρξεως της ισχύος του νόμου. Λοιπόν αυτό τό σκέδαλον — θά τό ονομάσω — του άθιμίου συναγωνισμού των 'Εφημερίδων δέν είναι δυνατόν να συνεχισθώ διά τό υποσχέσεις εύκαιρία εις μίαν 'Εφημερίδα να εκπληρώσχη τας υποσχέσεις τάς οποίας έδωκε γνωρίζονσα ότι παραβιάζει τον νόμον. 'Αλλάς τς επί τή βίσει παρτηρήσεων, οι όποιοι έγιναν από την πέρυκα του Λαϊκού Κόμματος, προστίθεται διάταξις σχετική εις τό νομοσχέδιον. 'Οστε θά σάς παρακαλέσω να μή επιμεινέτε περισσότερο επ' αυτό το σημείον.

Α. Παπαναστασίου. 'Ο άξιότιμος Πρόεδρος της Κυβερνήσεως εστήριξε τά επιχειρήματά του εις τον υφιστάμενον νόμον περί της τιμής των έφημερίδων. Είμαι απολύτως σύμφωνος περί τών ομιληθέντων άλλων δώρων, τά οποία παρέχουν οι έφημερίδες. Προκειμένου όμως περί των έντύπων ο συλλογισμός δέν δύναται να έχη ισχύν. 'Εφ' όσον δέν ετηρήθη ο νόμος σχετικώς με τό σκέμα δέν δύναται να ισχυρισθώ ότι άποτελεί σκάνδαλον ή υπόθεσις της δικονομικής συγγραμμάτων. 'Η μεγάλη άνάπτυξις του σχήματος των έφημερίδων δέν είχε πάντοτε ως αποτέλεσμα την δημοσίευσιν άναγνωσμάτων τά οποία ίκανοποιούν τή κατώτερα ένστικτα του ανθρώπου. Σήμερον οι έφημερίδες περιέχουν ένδιαφέροντα και μορφωτικά δημοσιεύματα. Περιζήτοιμεν λοιπόν την πνευματικήν διαπαιδαγώγησιν του λαού διά του νόμου. Δι' αυτό πρέπει να είμεθα όσον τό δυνατόν περισσότερο φειδωλοί εις τούς περιορισμούς, τούς όποιους επιβάλλομεν. Αί έφημερίδες άποτέλουν δημοσίαν πλέον λειτουργίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Και δημόσιον κίνδυνον.

Α. Παπαναστασίου. Δι' τό νομοσχέδιον αυτού πλήττονται και οι τάξεις των διανοουμένων, οι όποιοι είχαν δημιουργήσει ένα πόρον ζωής διά των έφημερίδων. 'Επιθυμώ έπίσης, να παρατηρήσω ότι το λεγικόν τό όποιον προσφέρει ή «Πρωτα» είναι δικαίωμα του κοινού, τό όποιον ήγόραζε την έφημερίδα ταύτην με την βεβαιότητα ότι θά ελάμβανε τό δώρον τούτο. Αυτό είπεν άλλως τε πρό όλίγου και ο κ. Πρωθυπουργός. Παρακαλώ να γίνη δεκτόν τό αίτημα σχετικώς με τό λεγικόν αυτό. 'Αλλά και να δοθή ταυτόχρονως προθεσμία δίμηνος ή τρίμηνος εις τας έφημερίδας διά την παροχήν των δώρων, τά οποία υπεσχέθησαν εις τούς άναγνώστας των.

Π. Τσαλδάρης. 'Επεθύμουν να κάμω γενικήν παρατήρησιν περί ενός έργου άρξαμένου και διακοπτομένου. Τό έργο αυτό είναι πολύτιμον διά τον μικρόν λαόν, ο όποιος δέν δύναται να αγοράσώ τή μεγάλη λεξική. Είναι τόσον χρήσιμα τά συγγράμματα αυτά, ώστε και ή Κυβέρνησις επέτρεψε

61

πρέπει να είναι μικρά ελαχίστη και να καταβάλλεται κατά τον χρόνον της εσοδείας.

Π. Θηβαίος (Υφυπουργός Δικαιοσύνης). Όλοι οι δόσεις, διατί ή πρώτη μόνον;

Α. Ζάννας (Υπουργός Γεωργίας). Να αφίνεται εις την κρίσιν του Προέδρου κατόπιν περισυλλογής της εσοδείας.

Α. Κουτσοπέταλος. Τα μεγάλα εισοδήματα πραγματικοποιούνται και μεταβάλλονται εις χρήμα τὸν Δεκέμβριον. Φρονώ ότι τὸ ποσὸν τῆς πρώτης δόσεως δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὸ 1)4 χρέους.

Ι. Κούνδουρος. Ἦθελα νὰ μοῦ ἐξηγήσῃ ὁ κ. Ὑπουργός τοῦτο. Ὁ Πρόεδρος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ διδῶν ἀναστολὴν ἐνὸς ἔτους λ.χ. ἐὰν χειροτερέυτῃ ἡ κατάστασις τοῦ ὑπάρχει δεδικασμένον ἢ θὰ ἤμπορεῖ νὰ ἐπανεέλθῃ ὁ γεωργός καὶ νὰ ζητήσῃ νέαν προθεσμίαν;

Α. Κουτσοπέταλος. Ἐκ τῆς ἐννοίας τοῦ νομοσχεδίου φαίνεται ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον.

Π. Θηβαίος (Υφυπουργός Δικαιοσύνης). Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου οὐδέποτε ἀποτελοῦν δεδικασμένον κατὰ τὸν νόμον.

Ι. Κούνδουρος. Ἐφ' ὅσον θέτετε τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἐὰν βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ ἀγρότου ἢ ἤμπορῃ ὁ δανειστής νὰ ἐκτελέσῃ;

Α. Κουτσοπέταλος. Τὸ νομοσχέδιον λέγει ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως δόσεως. Ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τοῦ νομοσχεδίου αὐτὸ φαίνεται. Εἶναι γενικὴ ἀρχή, ἐὰν νέαν στοιχεῖα προσκύβουν ἢ ἀποφάσεις μεταβάλλεται.

Α. Παπαθανάσης. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν δὴλῶσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον λύεται τὸ ζήτημα τὸ ὅποιον πράγματι ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ πολλὰς δυσχερείας.

Ι. Κούνδουρος. Ὁ Πρόεδρος ἤμπορεῖ νὰ ὀρίσῃ τὴν ἄμεσον καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως.

Α. Μάρκου. Εἰς τὰς Πάτρας ἔνως ἀγρότης ἔλαθεν ἀναστολὴν ὁ δὲ Πρόεδρος ἔδωκε προθεσμίαν 15 ἡμερῶν μόνον διὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως. Καὶ ἐρωτᾷ τώρα ὁ δυστυχής, πῶς ἢ πληρώσω πρὶν ἔλθῃ ἡ εσοδεία.

Π. Θηβαίος (Υφυπουργός Δικαιοσύνης). Νὰ κάμωμεν μίαν τροπολογίαν. Ἡ πρώτη δόσις θὰ καταβάλλεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συγκομιδῆς τῆς εσοδείας.

Π. Καρασεβδᾶς. Διὰ τὰ καπνὰ δὲν εἶναι ἐπαρκής ἡ προθεσμία.

Α. Κουτσοπέταλος. Οἱ κτηνοτρόφοι ὑπέστησαν ἐφέτος μεγάλας καταστροφὰς καὶ δικαιολογεῖται ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσα μέριμνα. Ἀλλ' ἐὰν δώσωμεν πλήρη ἀναστολὴν, τί θὰ γίνουν αἱ Κοινοὶτες καὶ τί θὰ γίνουν ἀκόμη οἱ συνεταίρισμοί τῶν ἀκτημόνων γεωργῶν.

Ι. Κούνδουρος. Νὰ πάρουν καὶ αἱ Κοινοὶτες ἀναστολὴν.

Α. Κουτσοπέταλος. Ἀναστολὴν ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων; Τί θὰ γίνουν ἀκόμη οἱ μικροϊδιοκτῆται οἵτινες ἔταν ἡ εσοδεία των καταστροφῇ συμπεγγνύουν πρόχειρον συνεταίρισμόν καὶ ἐκμισθώνουν τὴν βοσκὴν των γαίῶν των; Καὶ τί θὰ γίνῃ τὸ εισόδημα τῆς Ἐκκλησίας, κ. Ὑπουργέ των Ἐκκλησιαστικῶν;

Γ. Παπανδρέου (Υπουργός Παιδείας). Ἐγὼ οὐδέποτε θὰ ἐξήτουν ἐξαιρέσιν.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν θὰ περᾶσῃ μῆνας καὶ θὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ μέτρον εἰς ὅλους τοὺς ἐπαγγελματίας.

Γ. Καραντάσης. Οὐδεὶς, κύριοι, ὑπάρχει ὁ ἀντιθέμενος εἰς τὴν λήψιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν μέτρου. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἀνάγκη συμπληρώσεώς του, ἵνα καταστῇ τοῦτο ἐπαρκέστερον καὶ ἀρτιότερον διὰ τὰς ἀγροτικὰς τάξεις καὶ τοὺς ἄλλους ἡγοιμένους ἐξ αὐτοῦ. Μία τοιαύτη βελτίωσις εἶναι ἡ πρότασις τοῦ ἐκ Λασιθίου ἀξιωματικοῦ βουλευτοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ἀπὸ τὴν μάστιγα των δικαστικῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ ματαιώσουν τὴν ἀποτελεσματικὴν

κῆρυγμα τοῦ νόμου. Ἀλλὰ πρότασις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ νόμου εἶναι ἡ πρότασις περὶ περιορισμοῦ τοῦ τόκου εἰς τὴν βῆσιν τοῦ κοινῶς τόκου. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀπαλλάξετε τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ἀπὸ τὴν τοκογλυφίαν. Ἡ σπουδαιότερα ὅμως συμπλήρωσις εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὴν κτηνοτροφίαν. Δι' αὐτῆς ἐγένετο ἐπανεξιτάσει τῆς ἀδικαιολογήτου παραλείψεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος. Ἡ συμπλήρωσις αὐτῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐφανταζόμην ὅτι θὰ ἐτύγχανε τῆς δημοφιλῆς ὑποστηρίξεως τῆς Βουλῆς. Καὶ εὐρίσκωμαι εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μὴ συμφωνήσω τόσον μὲ τὸν ἀγαπῶν μου συμπολίτην ὅσον καὶ μὲ τὸν ἄλλον προλαλήσαντα. Ἐγένετο μάλιστα παρατήρησις ὅτι ἐὰν τὸ μέτρον θὰ περιλάβῃ τὴν κτηνοτροφικὴν τάξιν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαίρεθον τὰ μισθώματα των λειβαδιῶν, τὰ ὁποῖα καὶ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἰδιαιτέρως τὴν κτηνοτροφικὴν τάξιν. Ἀλλὰ ἡ ἐπέκτασις τῆς προστασίας εἰς τὰς κτηνοτροφικὰς τάξεις θὰ ἦτο καθαρὸς ἐμπαιγμός. Διατί ἐξητήθη ἡ ἐξαίρεσις αὐτῆς τῆς τάξεως; Δὲν εὐρίσκαται καὶ αὐτὴ εἰς κρίσιμον θέσιν; Καὶ εἰς δυσμενεστέραν μάλιστα ὅλων των ἄλλων; Καὶ δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει μόνον ὁ κίνδυνος νὰ χάσουν τὸ εἰσόδημα ἐνὸς ἔτους. Δι' αὐτοὺς διατρέχει κίνδυνον ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιόν των. Μήπως δὲν εἶναι ὅραγε μία σημαντικωτάτη πηγὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας μας; Καὶ πρὸς αὐτὴν δὲν ἐπεδείχθη ὡς ὤφειλε ζωηρόν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς πολιτείας. Καὶ τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα δὲν ἔτυχον ἰσῆς προστασίας μὲ τὰ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς. Ἡ πολιτεία δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑπὲρ των κτηνοτρόφων τὰ μέσα τῆς στοιχειώδους ἀποκαταστάσεως, καὶ οὕτω τὸ μέτρον αὐτὸ κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ ὀριστικῶς. Ὅλοι αἱ καταστροφὰς ἀφίλονται εἰς τὴν ἐλλείψειν χειμερινῶν ἐγκαταστάσεων. Καὶ ἐνῶν ἀλλοχοῦ ἡ κτηνοτροφία δὲν ὑφίσταται καὶ κλονισμὸν, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅφισταται τελείαν ἐξόντωσιν. Μὰς λέγουν ὅτι ὑπάρχει δι' αὐτοὺς τὸ ἐνοικιστάσιον, ἀλλὰ πληρώνουν ἐνοίκια λειβαδιῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει χόρτον. Καὶ ἐκ τῆς προστασίας, ἡ ὁποία θὰ τοῖς δοθῇ, δὲν διατρέχουν κίνδυνον οὔτε αἱ κοινότητες, οὔτε οἱ συνεταίρισμοί, οὔτε οἱ ἰδιοκτῆται.

Π. Θηβαίος (Υφυπουργός τῆς Δικαιοσύνης). Νομίζετε ὅτι θὰ ἦτο καλὴ ἡ οἰατύπωσις τοῦ νὰ χορηγηθῇ τὸ πλεονέκτημα τοῦ παρόντος νόμου εἰς τοὺς κτηνοτρόφους διὰ τὰ χρέη των πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1931;

Γ. Καραντάσης. Τότε δὲν τοὺς διόδετε τίποτε. Τοῦλάχιστον μέχρι τῆς 21 Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Θηβαίος (Υφ. Δικ.). Καὶ αἱ προκαταβολαί;

Γ. Καραντάσης. Ἐξαίρουμεν τὰς προκαταβολὰς.

Θηβαίος (Υφ. Δικ.). Ὅστε ἡ πρότασις σας εἶναι διὰ τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα καθίστανται ληξιπρόθεσμα μέχρι τῆς 21ης Ἀπριλίου.

Γ. Καραντάσης. Μάλιστα. Θὰ τὸ διατυπώσωμεν αὐτὸ μὲ ἡσυχίαν. Δὲν πρόκειται λοιπόν, ὅπως ἔλεγα, νὰ θιγῶν ἄλλαι τάξεις ἢ άτομα, μήτε ἡ Ἐκκλησία. Θὰ χαλαρώσουν ἀπλῶς τὰ ἔργα των διὰ νὰ ἀνακουφίσουν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κινδυνεύουν. Καὶ ἐὰν τὸ μέτρον ἔχῃ ἄτοπα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι δὲν κατανεμήθησαν συμμέτρως εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Δι' αὐτὸ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σκεφθῶμεν καλῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου. Ὁ φόβος μήπως ἐπεκταθῇ ἡ κρίσις καὶ εἰς ἄλλας τάξεις, ἔκαμε τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἐμπόρους: Θὰ πληρώνετε τὰς Τραπεζάς, ἀλλὰ δὲν θὰ πληρώνεσθε ἀπὸ τοὺς ἀγρότας. Μοῦ φαίνεται, ὅτι ὑπάρχει ἕνας συμβιβασμός των πραγμάτων. Δὲν ζητοῦμεν, λέγουν οἱ ἐμποροὶ, δετὴ ἀναστολὴν ἐναντι των Τραπεζῶν. Ἀλλὰ τοῦλάχιστον, νὰ μὰς δοθῇ μία ἀναστολὴ μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ τοῦτο ἤθελε μὰς διευκολύνει. Δὲν θὰ ἐπέφερε τὸ μέτρον τοῦτο κλονισμὸν εἰς τὰς Τραπεζάς μας, καὶ φρονῶ, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ παρασχεθῇ ἀκινδύνως. Τὸ χρονικὸν διάστημα θὰ εἶναι ἐλάχιστον καὶ ἂν ἑτέρου θὰ ὑπάρξῃ ἡ διακριτικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου, ὁ ὅποιος δὲν θὰ εἶδῃ ἀναστολὰς ἐκεῖ ὅπου θὰ διαβλέπη κίνδυνον. Δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ γίνῃ δεκτὸν

τὸ αἷμα τοῦτο. Κανεὶς δὲν στέργει εἰς τὴν λήψιν τοιούτων μέτρων, διαταρακτικῶν τῆς ἑλῆς οἰκονομίας μας. Μόνον ἡ ἐσχάτη ἀνάγκη μὰς ὤθει εἰς τὴν λήψιν των. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ γίνῃ δεκτὸν τὰ μέτρα, τὰ ὅποια θὰ εὐνοήσῃ ἡ ἀμείνων μόνον ἀγροτικὴν τάξιν καὶ θὰ εἶναι δυσμενὲς δι' ἄλλην τάξιν.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τρίτη 8 Μαρτίου 1932.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Ι. Ἀποστόλου

Ὅρα 4 καὶ 30 π. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς 5 καὶ 7 Μαρτίου (Συνεδρ. ΑΘ' καὶ Μ).

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Κούνδουρος** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Γ. Πετυχᾶκη διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ μεριδίου τοῦ πρὸς πληρωμὴν φόρου κληρονομίων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Γ. Τηλυκίδης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πέλλης ζητοῦντος τὴν ἄμεσον ἀποστλὴν ἀρχαιοσίου καὶ νομῆς διὰ τὰ κτήνη πρὸς διανομήν εἰς τοὺς γεωργούς κτηνοτρόφους.

Ὁ Σύλλογος των ὑπαλλήλων Ἀνωτάτων Ἐταπεινῶν καὶ Τραπεζῶν Βόλου παρακαλεῖ θπως ἡ ἀποζημίωσις των ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων Τραπεζῆς Κοσμοδοπούλου καταβληθῇ εἰς τὸ ἀμέριστον.

Οἱ κ. κ. **Κ. Καραματίνος**, **Κ. Μποτονάκης** **Ι. Τζήρας**, **Α. Ἀδαμίδης** ποτοποιοὶ κάτοικοι Ἀλεξανδρουπόλεως ζητοῦν τὴν ἄρσιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4650 εἰς τὸν Νομὸν Ἐβρου. Οἱ καραγωγεῖς Συνδέσμου Νέου Κουκλουτζῆ Θεσσαλονίκης παρακαλοῦν ὅπως δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἀπ' εὐθείας ἐργασία ὑπὸ τῆς «Φαουντίσιον» καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ἐργολάβων.

Ἡ Ὀμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν ἀνακατάταξιν των ἐπιτηδευματικῶν καὶ Βιοτεχνῶν Θεσσαλονίκης τὴν παραχώρησιν πιστώσεως ἐγγυήσας τοῦ Κράτους, τὴν μείωσιν των ἐνοικίων κλπ.

Ἡ Διδακταλὴ Ὀμοσπονδία Ἀθηναίων ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαβαλλήσεως των λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3897 ἀναφοράν τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν αἰτουμένην τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς περὶ ποινικῆς διώξεως τοῦ βουλευτοῦ κ. **Κ. Σίμου** κατηγορουμένου ἐπὶ ὑπεξαίρεσει.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Μουντζουρίδης** καταθέτει αἴτησιν Μαρίας Μπολουμπασάκη, Φανῆς Μαρτζακοπούλου, κληρονομῶν Ἰωάννου Ρωμανοῦ, Σ. Ἀντωνιάδου καὶ Γ. Λογοθέτου, νόμων Ἰωάννου Ρωμανοῦ, Σ. Ἀντωνιάδου ἀποζημιώσεως ζητοῦντων τὴν παροχὴν τῆς ἐκδικασθεῖσης πρὸς ἐγκατὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν των Ἀστικῶν κτημάτων πρὸς ἐγκατὰσιν προσφύγων.

Ὁ κ. βουλευτὴς κ. **Α. Δούλης** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς Πανηπειρωτικῆς Ὀμοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολεμικοῦ, ζητοῦσας τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἀρθρου 29 τοῦ νόμου 4042 καὶ τὴν δωρεὰν χορήγησιν ἱατρικῆς περιθαλψέως.

Ὁ κ. **Φ. Ζαῖμης** (Υφυπουργός τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει βουλευτικὴν (Υπουργός τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει βουλευτικὴν νόμον περὶ μισθώσεως ἀκινήτων πρὸς στέγασιν των ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ κ. **Α. Ζάννας** (Υπουργός τῆς Ἀεροπορίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροπολογίας καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5124 περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας».

Προτάσει τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀποφάσει τῆς Βουλῆς, ἀναβάλλεται δι' αὔριον ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναστολῆς των ἀγροτικῶν χρεῶν».

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις ὥραν 9 1)2 δι' αὔριον 4 1)2 π. μ.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Υπουργός τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ συστάσεως ἱατρικῶν Συλλόγων».

Οἱ κ. κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργός των Οἰκονομικῶν) καὶ **Α. Ἀλεξανδρῆς** (Υπουργός τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1931 νόμου «περὶ ἀγρῶν ἐμπορευσίμων καπνῶν παρὰ των παραγωγῶν καὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1931 κ.τ.λ.».

Οἱ κ. κ. **Ε. Βενιζέλος** (Υπουργός των Οἰκονομικῶν) καὶ **Α. Ζάννας** (Υπουργός τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀγροτικῆς τιμῆς ρητίνης ἔτους 1932».

Οἱ κ. κ. **Φ. Ζαῖμης** (Υφυπουργός των Οἰκονομικῶν), **Α. Ἀλεξανδρῆς** (Υπουργός τῆς Γεωργίας), **Π. Θηβαίος** (Υφυπουργός τῆς Δικαιοσύνης) καὶ **Χ. Λαδάς** (Υφυπουργός τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως των ἀφορώντων τὴν θήραν ἄβρων των νόμων 4173 «περὶ βασικῶν κώδικος κ.τ.λ.».

Ὁ κ. **Α. Ζάννας** (Υπουργός τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4660 «περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιτεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη κ. τ. λ.».

Ὁ κ. **Φ. Ζαῖμης** (Υφυπουργός των Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κ. τ. λ.».

Ἡ ἐπὶ των **Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ των σχεδίων νόμων 1) Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1932 Συμβάσεως περὶ χορηγήσεως τῶ Ἑλληνικῇ Δημοσίῳ παρὰ των Ταχυδρομικῶν Ταμειυτηρίων δανείου δραχμῶν 150.000.000. 2) Περὶ δασμολογικῶν τιμῶν διατάξεων.

Ἡ ἐπὶ των **Εσωτερικῶν Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ των κάτωθι σχεδίων νόμων: 1) Περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων των κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς κτλ.». 2) Περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ τῆς δξύτητος τοῦ ἐλαίου ἐλαίων».

3) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως των ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι». 3) Περὶ ὁλοσχεροῦς καταργήσεως τοῦ ἀρθρου 14 τοῦ νόμου 4108 τοῦ τροποποιήσαντος τὸ ἀρθρον 289 τοῦ κώδικος περὶ δόμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς **Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ** ὑποβάλλει τὴν ἐκθέσιν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἰδρύσεως σχολῆς ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Μαιευτηρίῳ «Μαρίκα Ἡλιάδου» ἰδρυθέντι ὑπὸ τῆς Ἑλένης Ε. Βενιζέλου».

Ἡ ἐπὶ τῆς **Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ** ὑποβάλλει τὴν ἐκθέσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροπολογίας καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5124 περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας».

νόμου «περί παροχής βοήθηματος εις τους υδροπολιτάς Παριζαίους και περιχώρων».

Η επί της **Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτική Επιτροπή** υποβάλλει: τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθείσης προτάσεως νόμου «περί αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου 5092 (1931).

2) «Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ νόμου 5149 (1931) περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν άρθρων 35 καὶ 160 τοῦ κώδικος τῶν δικηγόρων».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4876 περὶ ὑπαλληλικῶν ὁργανώσεων».

1) α) «Περὶ ἀναλλαγῆς πληρεξουσίου καὶ συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 102 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ β) «περὶ πύσεως καὶ ἀνακλήσεως πληρεξουσίου».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ι. Τσιριμώκος, Θ. Κολιαλέξης** καὶ **Β. Ἀγγελῆς** υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.».

Ο βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν περὶ Μετοχικῶν Ταμείων Στρατοῦ».

Ο βουλευτὴς κ. **Θ. Κολιαλέξης** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων νόμων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Μυλωνογιάννης, Γ. Κοκκινάκης** καὶ **Α. Γαλανάκης** υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας».

Ο βουλευτὴς κ. **Ε. Καρυωτάκης** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν».

Ο βουλευτὴς κ. **Π. Καρασεβδᾶς** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν κλπ.».

Ο βουλευτὴς κ. **Σ. Τσακμάνης** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διοικητικῶν τινῶν περιφερειῶν».

Ο βουλευτὴς κ. **Π. Καρασεβδᾶς** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀποστρατευμένους ἢ ἀπολυμένους ἀξιωματικούς ἢ ἀνθυπασι-στὰς συνεπείᾳ τραυματίων λαμβανόμενων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ι. Κανναβός, Π. Καρασεβδᾶς** καὶ **Θ. Κολιαλέξης** υποβάλλουσι ἐπίσης τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Ο βουλευτὴς **Ν. Καραμᾶνος** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπεζῆς Κοσμικοπούλου».

Θ. Σοφοῦλης (Πρόεδρος). ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω μὲ δαθείαν συγκίνησιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ θλιβερὸν ἀγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀπώλειαν θρηγεῖ ὅχι μόνον ἡ Γαλλία ἀλλὰ σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ δὲν ἐξέλιπε μόνον ὁ ἀπαράμιλλος ρήτωρ, ὁ λαμπρὺν τὸ κοινοβουλευτικὸν δῆμα μὲ τὴν ἀφθαστον γοητείαν τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ ὁ πρωταθλητὴς τῆς φιλειργηνικῆς κινήσεως, ὁ εὐγενὴς καὶ μεγαλόφυχος πατριώτης ὅστις ἀφιέρωσε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ὅλα τὰ πλοῦσα χαρίσματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματός του, εἰς μίαν ἀνένδοτον προσπάθειαν πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης, πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς γαλήνης τοῦ κόσμου.

Ο Ἀριστείδης Μπριάν δὲν ἦτο μόνον ὁ ὑπέροχος πολιτικός τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ ἡ ἐνσάρκωσις μιᾶς μεγάλης ἀνθρωπιστικῆς ιδέας, ἥτο τὸ σῶμα τῆς εἰρήνης. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ ὅλα παραμείνη ἀθάνατος καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Γαλλικῆς αὐτοῦ πατρίδος.

ἔχω βεβαίως ἐμθύμῳ τὴν γνώμην ὑμῶν νὰ ἐρμηνεύσω

πρὸς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν πόσον εὐχρινῶς συμμερίζεται τὸ δαρὺ πένθος αὐτῆς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ.

Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ, εἰς ἐνδειξὴν εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου νεκροῦ νὰ διακοπῇ ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 10 λεπτά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι ἀνάγκη κ. βουλευτὰ νὰ εἶπω ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, καὶ ὅλη ἡ Βουλὴ, εἶμαι βέβαιος ὅτι συμμερίζεται τοὺς λόγους, τοὺς δ. τοῖους ἀπήγγειλεν ὁ Πρόεδρος μας. Θέλω μόνον νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἔμα τῇ ἀγγέλειαν τοῦ θανάτου τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν ἀπέστειλα πρὸς τὸν κ. Ταρντιέ, Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

«Κύριον Ταρντιέ, Παρισίους.

«Εἰς τὴν μακρὰν θεωρίαν τῶν ἑθνῶν ὅλου τοῦ κόσμου τὰ ὁποῖα προσέρχονται εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τῆς σοφοῦ τοῦ μεγάλου πολίτου τῆς Γαλλίας ἡ Ἑλλὰς μετέχει μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν. Δὲν ἐπρόφθασε βέβαιον ὁ Ἀριστείδης Μπριάν νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, εἰς τὸ ὁποῖον μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀφιέρωσε ὅλην τὴν δραστηριότητά καὶ ὅλον τὸ ὑπέροχον τάλαντόν του. Ἀλλ' ἡ Γαλλία, εἰμὲθα βέβαιον ὅλοι, ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν χαροχρήντα ὑπ' ἐκείνου δρόμον, καὶ ἡ συνεδρίασις τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰς κυβερνήσεις ὅλων τῶν κρατῶν νὰ βαδίσουν ἀποφασιστικῶς εἰς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος ἐπεδίωξε. Βενιζέλος»

Π. Τσαλδάρης. Συμμερίζομαι καὶ ἡμεῖς ὁλοφύχως καὶ εὐχρινῶς τὸ μέγα πένθος τῆς φίλης Γαλλικῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐξόχου καὶ περιφανοῦς τούτου ἀνδρός. Ἡ ἀπώλεια πολιτικῆς φυσιογνωμίας ὥς ἡ τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν δὲν εἶναι αἰσθητὴ μόνον εἰς τὰ ἔθνη τοῦ ἑθνους εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, ἀλλ' ἐπεκτείνεται ὅσον καὶ ἡ δράσις αὐτοῦ. Καὶ ἡ δράσις τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν ἀληθῶς ὑπῆρξε μεγάλη, ὑπῆρξε παγκόσμιος. Ὁ Ἀριστείδης Μπριάν εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐνεκοιμήθη μετὰ πλήρους ἀφοσιώσεως καὶ πίστεως τὸ ἔργον τῆς εἰρήνης. Τὸ Σύνφωνον Κέλλογκ — Μπριάν καὶ ἡ ἰδέα τῆς Πανευρώπης, διὰ τὴν ὁποῖαν τόσον εἰργάσθη, ἀποτελοῦν δύο οὐσιώδεις βάσεις διὰ τὴν παγίωσιν τῆς παγ' κοσμίου εἰρήνης. Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες ἔχομεν καὶ ἰδιαιτέρων λόγων διὰ νὰ τιμῶμεν τὴν μνήμην τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν, διότι ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν καλύτερων καὶ μεγαλύτερων φίλων τῆς πατρίδος μας. Καὶ τὸ λαϊκὸν κόμμα συνεχῶς πλήρως μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποδέχεται πλήρως τὰς ἐποβληθείσας παρ' αὐτῆς προτάσεις.

Α. Παναγασταίου. Συμμερίζομαι καὶ ἡμεῖς, κ. Πρόεδρε, τὸ πένθος τὸ ὁποῖον τόσον εὐχλῶτως διερχόμεθα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ. Ἡ λύπη μας εἶναι βαθυτάτη, ὅχι μόνον διότι ὁ Ἀριστείδης Μπριάν συνεπάθησε τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπερῆλπε τὰ δίκαια αὐτῆς, ὅχι μόνον διότι ἡ ἀπώλεια αὐτῆς πλήττει ἕνα φίλον ἔθνος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πρόσωπον ἀκριβῶς ἀνδρῶν, ὅπως ὁ Μπριάν, θεσπιστῶν τοῦ δικαίου ἀντικυπτόρων τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος, ἐδοξάσθη καὶ κατέκτησε τὰς συμπαιδείας τῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ Μπριάν ἠθροίσθη βαθύτερον ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλον πολιτικὸν τὴν ἀπασιότητα τοῦ πολέμου, καὶ ἀφιέρωσε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ὅλας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις μὲ τὰς ὁποίας τόσον ἀφρόνως τὸν εἶχεν προκίσει ἡ φύσις, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς εἰρήνης ἐνσαρκίως τὴν ἰδέαν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐνώσεως τῶν λαῶν. Καὶ δι' αὐτό, τὸ αἰσθημα τὸ ὁποῖον κατέχει ὅλους μας εἶναι, ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Εὐρώπης μὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀριστείδου Μπριάν εἶναι πτωχότερος. Ἀλλ' ἂν ἀπέθανε ὁ μέγας πολιτικὸς τῆς Γαλλίας, ἡ ἰδέα εἰς τὴν ὁποῖαν ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν του θὰ ζήσῃ, εἶναι πρωρισιμένη νὰ θριαμβεύσῃ. Οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης θὰ ἐνωθοῦν μίαν ἡμέραν, θὰ καταργήσουν τὰς μεταξὺ

τῶν διαμάχας καὶ μὲ μίαν ἀλληλεγγύην θὰ ἐξυψώσουν τὸν προορισμὸν των καὶ θὰ εὐλογοῦν πάντοτε τὸν ἐκλιπόντα πολιτικόν. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ τὸ καλύτερον ἐγκώμιον, ποῦ μπορεῖ νὰ λεχθῇ ἐπὶ τῇ θανάτῃ τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ. (Χειροκροτήματα).

Γ. Κονδύλης. Καὶ ἡμεῖς συμμερίζομεθα τὴν γενικὴν (ὁλί-ψιν διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μεγάλου Γάλλου πολιτικοῦ ὁ ὅ-ποιος κατήρθωσε εἰς τῆς σκέψεις του καὶ τὰς ἐνεργείας του νὰ ἐναρμονίσῃ τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα μὲ τὰ εὐγενέστερα ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη φιλειργηνιστοῦ. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Διακοπίζεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ δέκα λεπτά. Ἐπαναληφθεὶς τῆς Συνεδριάσεως ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν **Ἡμερησίαν διάταξιν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων**.

Οἱ κ. κ. **Ἀνδρακόπουλος, Τριποδάκης** καὶ **Παπαφλέσσας** συνιστοῦν ἀναφορὰν τοῦ Συλλόγου «Παύλος Μελάς» περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5168.

Ο κ. **Ι. Νικολίτσας**. λέγει ὅτι κυκλοφορεῖ φήμη ὅτι ἡ Ἐταιρία τοῦ Σ. Β. Δ. Ε. πρόκειται τῇ ἀνοχῇ τῶν Ὑπουργίων Ναυτικῶν καὶ Συγκοινωνίας νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς ἐνεργεῖαν τὸ γεγραμμὸν καὶ ἀχρηστὸν ἀτιμολόγητον «Καλυδῶν» ἡ διάδο-σις δὲ αὕτη κρατεῖ ἐν ταρχῇ ὁλόκληρον τὸν νομὸν Αἰτωλο-καρνανίας.

Χ. Λαδάς. (Ὑφυ. Συγκ.) Εἶναι ἀδικαιολόγητος ἡ ἀνησυχία. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Ἐταιρία τὸ ἐξήγησεν ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχε διῆλθις νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἐταιρίας ἂν πάλιν δὲν θὰ ἦτο δυνατόν τοῦτο, διότι τὸ ἀπαγορεύει ὁ νόμος.

Α. Παπαθανάσης. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Ἐταιρία Σ. Β. Δ. Σ. εὐρισκόμενη εἰς οἰκονομικὴν ἀνικανότητα, ὅχι μόνον νὰ ἀποκτήσῃ ἰδιοκτησίαν ἀτιμολόγητον, ἀλλὰ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὸ ἀπάρχον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας, ἐξήγησε τὴν ἐπιθυμίαν εἰς χρῆσιν τῆς Καλυδῶνος. Ἡ λύσις ὅμως αὕτη πᾶντορ εἰς ῥητὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Νομοῦ προσκρούει ἀλλὰ ὅχι μόνον εἰς ῥητὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Νομοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τηρῇ καὶ ἀνεπαρκῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν ἠθέληεν καὶ ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐπαναφορᾶς, εἶναι, διότι καὶ ἂν ἠθέληεν ἐπιτραπῇ ἡ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας χρησιμοποίησις αὐτῆς, ἡ ἐξοικονομηθεὶσα δαπάνη δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 200 — ἢ 300 χιλ. δραχμῶν, ἐν περιπτώσει ὅμως τρικυμίας ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς τοῦ ταξειδεύοντος κόσμου ἐνὸς μεγάλου διμερίσματος τῆς χώρας εἶναι προφανής, τὸν κίνδυνον δὲ τοῦτον ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ διμερίσματος ἐκείνου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν. Ἡ μόνη λύσις εἶναι ἡ χορήγησις ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς κατασκευὴν νέου σκάφους, ὁπολοισθέντος εἰς 9 χιλ. ἰσρας περίπου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐλεγχὸς πρὸς περιορισμὸν τῶν ἀσκόπων καὶ πολυτελῶν δαπανῶν αὐτῆς εἰς διοίκησιν ἐν Ἀθήναις ἀνερχομένων εἰς 700 χιλ. δραχ. Πρακτορείου ἐν Πάτραις 500 χιλ.

Χ. Λαδάς (Ὑφυπουργός τῆς Συγκοινωνίας). Αὐτὸς εἶναι λογαριασμὸς τῆς Ἐταιρίας.

Ι. Νικολίτσας. λέγει ὅτι κατὰ τὸν νόμον 4.506 ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς ἐπιδόματα ὑπερπριτίκας, ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς ὅμως τῆς χωροφυλακῆς ἐζητήθη ἡ ἐπιστροφὴ τούτων. Ἐπειδὴ παρατηρεῖται διαφορά μεταξὺ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν παρακαλεῖ τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς νὰ πληροφρήσωσι τὴν Βουλὴν, διὰ τί συμβαίνει τοῦτο καὶ ποῖα ὑπηρεσία ἐκ τῶν δύο εὐρίσκειται ἐν πλάνῃ.

Γ. Κατεχάκης (Ὑφυργός τῶν Στρατιωτικῶν). ἔχει ληφθῇ μέριμνα νὰ πληρωθοῦν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Ο κ. **Γ. Κονδύλης** συνιστᾷ τὴν ἔδρυσιν ὑποκαταστήμα-τος ἀγροτικῆς τραπέζης ἐν Λαρίσσι.

Ο κ. **Γ. Ροδόπουλος** συνιστᾷ ἐπίσης τὴν ἔδρυσιν, τονί-ζει δὲ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔδωκεν ἄλλοτε εἰς τοὺς βουλευτὰς Θεσσαλίας σχετικὴν ὑπόσχεσιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τὸ θυμοῦμαι. Μπορεῖ νὰ σὰς εἶπα ὅτι θὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα, διότι φοβοῦμαι ὅτι θὰ γεμίσῃ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ὑποκαταστήματα καὶ ὅλα τὰ εἰσοδήματα θὰ πηγαίνουν εἰς τὸ προσωπικόν.

Ο κ. **Ι. Μονεζουρίδης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινο-τήτος Ἀγιοπορίου λέγει ὅτι εἶχε καταρτισθῇ μία Ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία ἐμελέτησε τὸ ζήτημα τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς καλ-λιεργείας καπνοῦ καὶ κατήρτισεν ἕνα κατάλογον, ὁ ὁποῖος ὅμως μετεβλήθη κατόπιν διαμαρτυριῶν συμφώνως μὲ τὸν δεύτερον κατάλογον ἀπηγορεύθη εἰς ὁρισμένα μέρη τῆς Ἀρ-γολιδοκαρινῆς, τὰ ὁποῖα παράγουν ἀρίστον καπνόν, ἡ καλ-λιεργεία.

Φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀδικον τοῦτο ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ χωρι-κοὶ τῶν χωρίων αὐτῶν δὲν ἔχουν ἄλλο ἐπάγγελμα νὰ ζή-σουν.

Π. Τσαλδάρης. Παρακαλῶ τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργόν νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψὴν τὸ ζήτημα. Πρόκειται περὶ τριῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας μου ὅπου καλλιεργεῖται καπνὸς ὅχι κοινὸς καὶ πωλεῖται κατὰ προτίμησιν. Ἐπιθέτω ὅτι ἔγινε λάθος κατὰ τὴν ἐρευναν καὶ περιελήφθησαν καὶ αὐτὰ τὰ χωρία εἰς τὸν κατάλογον τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαγορεύ-ται ἡ καλλιέργεια. Πρόκειται περὶ μερῶν εἰς τὰ ὁποῖα δὲν παράγεται οὐτε σταφίς οὐτε τίποτε ἄλλο καὶ περὶ μικρῶν ποσότητων καπνοῦ.

Α. Ζάννας (Ὑπουργός τῆς Γεωργίας). Κατ' εὐτυχίαν συγ-κυρίαν σήμερον καταθέτω νομοσχέδιον τροποποιῶν τὸν νό-μον. Αἱ ἐπιτροπὴ ἠτόχνησαν εἰς τὸ ἔργον των καὶ ἡ ὑπη-ρεσία κατήρτισε νομοσχέδιον θεραπεύων τὰς ἀδικίας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ προσέξωμεν μόνον μήπως κινήσῃ ἡ παραγωγή τοῦ καπνοῦ καὶ πέσουν αἱ τι-μαί.

Ο κ. **Κ. Κατσαδῆμας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων.

Ο κ. **Α. Δούλης** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν παρακα-λεῖ νὰ μελετηθοῦν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τὰ πορίσματα τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ο κ. **Σ. Σταυροπούλου** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν.

Ο κ. **Α. Φλωριάς** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου τῶν ἐπαγγελματιῶν Σερρών τονίζει τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξετασθῶσι τὰ αἰτήματα τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν μετ' εὐμενείας ὑπὸ τῶν διαφόρων Ὑπουργῶν οἱ ὁποῖοι νὰ τὰ υἱοθετήσουν. Εἶναι γνωστὸν λέγει ὅτι ὁ γεωρ-γικὸς καὶ καπνικὸς κόσμος εὐρίσκειται ἐν ἀδυναμίᾳ ὅχι μόνον νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰ ἐμποροκαταστήματα, καὶ τοῦτο καλ' ἦν στιγμὴν οἱ ἐμπο-ροὶ καὶ οἱ ἐπαγγελματῆαι διώκονται ἀπὸ τοὺς θανειστάς των καὶ ἀναγκάζονται νὰ κλείνουν τὰ καταστήματά των. Εἰς τὰς Σέρρας καὶ εἰς τὴν Νιγρίτην οἱ κατοικοὶ στεροῦνται τῶν πάν-των. Ἐκτὸς τούτου τὰ ἐργαστήρια ὑφασμάτων ἔδρυσαν πρα-τήρια καὶ πωλοῦν μὲ τιμὰς χονδρικῆς πωλήσεως ἐκ τούτου δὲ νέον πλῆγμα ὑπέστη ὁ ἐμπορικὸς κόσμος.

Σ. Ἀνδρακόπουλος. λέγει ὅτι ὑπέρποτε ἄλλοτε εἶναι ἐπιβεβλημένος ἡ Κυβέρνησις σοβαρώτερον νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ αἰτήματα τῶν τάξεων τούτων. Μετὰ τὰ μονομερῆ συνέδρια Σερρῶν καὶ Νιγρίτης ἔρχεται ἵδῃ τὸ κοινὸν συνέδριον τῆς Ἀ-νατολικῆς Μακεδονίας. Καὶ ζητεῖ τὴν ἐπὶ ἐν ἔτος ἀναστολήν τῆς πληρωμῆς τῶν πάσης φύσεως χρεῶν μὲ τὸν ὅμοιο ἐκτὸς τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλῶν. Ζητεῖ ἐπίσης τὴν μείωσιν τοῦ τόκου τῶν δανείων τῶν Τραπεζῶν, τὴν ἀναβολὴν ἐκτελέσεως παντὸς ἐντάλματος μέχρι τέλους Ἰουλίου καὶ τὴν ἀποδοχὴν οἰουδήποτε μικροῦ ποσοῦ. Ἐπιστῇ τὴν κατάργησιν προσωπο-κρατήσεως, τὴν ἀνακατάταξιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν καὶ τὴν κα-τάργησιν τῶν πρατηρίων τῶν βιομηχανικῶν. Ἐπὶ τοῦ ζητή-ματος τῶν χρεῶν ζητοῦν γενικωτέρων τὴν ἐννοσίησιν των. Τὰ αἰτήματα ταῦτα εἶνε ἀπόρροια τῆς ἐξαθλιώσεως τῆς δυστυ-χοῦς μεσαίας τάξεως, ἡ ὁποία συνετρίβη ἀπὸ τὴν κρίσιν τῶν

τικών νόμων καθοριζόμενης εισφοράς και λοιπών πόρων, ως και τὰς παρ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλισμένων παρακρατούμενης διὰ λογαριασμὸν τῶν Ταμείων κρατήσεις.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αἱ παρὰ τοῦ πτωχευομένου εἰς οἰονδήποτε Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως ὀφειλόμενα εἰσφορὰ ὁ μὴ νῶν ἢ εἰσφορὰ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ὁποίων ἐκκρεμῇ δίκη ἢ ὑπεβλήθη μήνυσις εἶναι προνομιούχοι εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπαλλισμένων καὶ ἐργατικῶν μισθῶν.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν εἰς τὰ Ταμεία περὶ οὗ ὁ νόμος 2243, τῶν παρὰ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζόμενων εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ὑπαλλισμένων ἀρχαίται μετὰ παρέλευσιν ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Οἱ παραβάται τῶν ὁρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἀπὸ δρχαμῶν 300 μέχρι 5.000 ἢ διὰ κρατήσεως ἀπὸ 10 μέχρις 60 ἡμερῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Τὰ μὴ ἐκ δημοσίων ὑπαλλισμένων μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ Προνοίας καὶ οἱ ἀπαρτιζόμενοι τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ὑπέχουσι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων τῶν τὰς εὐθύνων τῶν δημοσίων ὑπαλλισμένων καὶ ἀπολαμβάνουσι τῆς ὑπὲρ τούτων διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου θεσπισμένης εἰδικῆς προστασίας.

4. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ Προνοίας τῶν ἰδρυμένων καὶ λειτουργούντων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2808 ἢ ἄλλων μεταγενεστέρων ὀρίζεται μονετής.

5. Διὰ ἡτοιοσημένων πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποπτείας Ἑργατικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ διαλύσονται τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν περὶ τῶν ἀνωτέρω Ὁργανισμῶν διὰ παραβάσεων τῶν καταστατικῶν διατάξεων καὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ προνοίας νόμων ἢ διαταγμάτων.

Μέχρις ἀνασυγκροτήσεως διαλυθέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν σχετικῶν Ὁργανισμῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεως ἢ Προνοίας διαίκεται προσωρινῇ διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ ἀπαρτιζομένη ἐξ ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλισμένου ὡς πρόεδρος, ἐνὸς ἐργοδοτοῦ καὶ ἐνὸς ὑπαλλισμένου, διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

6. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποπτείας Ἑργατικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁρίζονται οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀκρίσεως τῆς πελορχικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλισμένων τῶν ἀνωτέρω Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ Προνοίας καὶ πάσης αὐτῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἀνωτέρω Ὁργανισμῶν, αἱ καθορίζονται τούτῳ μισθῶν καὶ τὰς ἀμοιβὰς τοῦ προσωπικοῦ τούτων, δύνανται νὰ εἶναι ἐγκλησθέντες παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἐγκρίσις αὕτη ἐνεργεῖται διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

7. Πᾶσα ἐγκρίσις ἢ τροποποίησις Καταστατικοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως λειτουργούντος βάσει τοῦ νόμου 2808 ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων Κοινωνικῆς Προνοίας ἢ Ἀσφαλίσεως ἐγκρίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑποπτείας Ἑργατικῶν Ἀσφαλίσεων.

Εἰς τὸν νόμον 3474 προστίθεται ἄρθρον 5 ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 5. 1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Ταμείων τῶν λειτουργούντων βάσει τοῦ νόμου 2808 καὶ ἄλλων εἰδικῶν νόμων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀσφαλίσεως προσλαμβάνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων τούτων.

2. Ὑπαλλισμένοι τῶν ὡς ἄνω Ὁργανισμῶν ἀπολύμενοι δικαιοῦνται νὰ προσφύγῃσιν ἐντὺς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς καινο-

ποίησεως τῆς ἀπολύσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἑποπτείας Ἑργατικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπου ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀπολύσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δ' ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκδόσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἑφημερίδων» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Π. Βουγλούμης** (Γεν. Ἑθν. Οἰκ.) διὰ τὰς καμὴν μερικὰς διασφάσεις.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τὰ δύο φύλλα τὰ ὅποια θὰ παρεμβάλλονται κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν θὰ εἶναι ἀπὸ χάρτιν φερολογημένον.

Π. Βουγλούμης. (Ὑπουργὸς Ἑθν. Οἰκονομίας). Βεβαίως.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Εἶναι ἀδικον τοῦτο. Προτιμώτερον εἶναι νὰ παραλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη.

Π. Βουγλούμης. (Γεν. Ἑθν. Οἰκον.) Εἴπαμε ὅτι θὰ εἶναι ἀπάντη τῶν κομμάτων.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν ἰδέαν αὐτὴν σὰς τὴν εἶπα ἐγὼ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἔχει καμμίαν ἀξίαν διὰ τὰς συμπεράσεις τοῦ δημοσίου δὲν ὁ χάρτης εἶναι ἀτελής. Ἐξ ἄλλου φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὅτι εἰς αὐτὰ τὰ φύλλα θὰ γράφονται ἀποκλειστικῶς ἐκλογικὰ πράγματα.

Π. Βουγλούμης. (Γεν. Ἑθν. Οἰκον.) Θὰ εἶναι κοινὸν τὸ ἄρτος δι' ὅλα τὰ κόμματα.

Π. Τσαλδάρης. Ἀλλὰ δὲν εἶναι κοινὸν τὸ βαλάντιον ὅλων τῶν κομμάτων.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἡ διάταξις ἐτέθη προταθεῖσα παρὰ τῆς ἀντιπολιτευσεως, δὲν ἐξηγήσαμεν ὁμῶς νὰ εἶναι ὁ χάρτης φορολογημένος. Ὁ κ. Μακκῆς μᾶς ἐπέδειξε τὴν τροπολογίαν, ἀλλὰ τοῦ εἶπαμε τὴν γνώμην μας.

Α. Μακκῆς. Ὁμολογῶ ὅτι καὶ οἱ 4 Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων μοῦ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ ἦθελον νὰ φορολογηθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐστὼ ὅτι εἶναι ἀφορολόγητος, ἀλλὰ θὰ μείνῃ ὡς παρένθετος.

Π. Τσαλδάρης. Διατὶ ὡς παρένθετος;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ τὴν μὴ χρησιμοποιοῦται εἰς ἄλλα μισοκαρτάκια. Κάμετέ μοῦ τὴν χάριν νὰ συμφωνήσῃτε διὰ τὴν τελειώσωμεν.

Κ. Βουδούρης. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ὅλην ἢ ἐφημερίδα διὰ τὴν συμπληρώσῃ τὰ φύλλα τῶν ἐκλογικῶν;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀς τ' ἀφίση ἀδελανὰ.

Ο. κ. Π. Βουγλούμης (Γεν. Ἑθν. Οἰκον.) λέγει: ὅτι εἰς τὸ τέταρτον ἐδάφιον προκειμένου περὶ φωτορεπέρτερ παρελείφθη κατὰ τυπογραφικὸν λάθος, ὅτι προτιμῶνται οἱ ἀρχαιότεροι μέχρι τῶν 10. Ἐπίσης παρελείφθη διάταξις παρατεταθῆναι ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτζιά τοις αἰ ἐκτὸς τῶν ἑφημερίδων ἐκδιδομένοι εἰς μέρη, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταμεῖα συντάξεων ἀπαλλάσσονται πάσης υποχρεώσεως. Ἀναβάλλεται κατόπιν τούτου ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου κατ' ἄρθρον.

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως Ν. Δ. «περὶ παροχῆς εἰς τὸ χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἀδείας συνάψεως δανείου παρ' Ἀνωτάτης Τραπεζικῆς Ἑταιρείας ἢ Νομικῆς προσώπου δημοσίου δικαίου».

Ἐπίσης τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἰδρύσεως Ἀυτονομίου Ὁργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας».

Περὶ κινήσεως τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παροχῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἀδείας συνάψεως δανείου παρ' Ἀνωτάτης Τραπεζικῆς Ἑταιρείας ἢ Νομικῆς Προσώπου Δημοσίου Δικαίου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1932 Νομοθετικὸν Διατάγμα «περὶ παροχῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἀδείας

συνάψεως δανείου παρ' Ἀνωτάτης Τραπεζικῆς Ἑταιρείας ἢ Νομικῆς Προσώπου Δημοσίου Δικαίου» δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29 τοῦ 2 Φεβρουαρίου 1932 φύλλου τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οὗ τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Περὶ παροχῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἀδείας συνάψεως δανείου παρ' Ἀνωτάτης Τραπεζικῆς Ἑταιρείας ἢ Νομικῆς Προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, μετὰ συμφωνίας γνώμης τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαντες καὶ διατάσσαντες:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀποφάσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν συγκαλουμένης ἐκτάκτως πρὸς εἰκοσιπενήναιον τοῦλάχιστον ὥρων ἐπιτρέπεται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον αὐτοῦ Χρηματιστηρίου τούτου, ὅπως συνάψῃ παρ' Ἀνωτάτης Τραπεζικῆς Ἑταιρείας ἢ Νομικῆς Προσώπου Δημοσίου Δικαίου δάνειον μέχρι τοῦ ποσῶν δρχαμῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000) ἐν συνῶν τριμηνιαίως ἐπὶ σκοπῶν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἀπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

2. Εἰς περίπτωσιν κατ' ἣν ἦθελον ἀρθρῇ ἡ ὑφισταμένη ἀναστολή ἐπακολουθήσῃ δὲ νὰ ἀναστολῇ τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπὶ χρόνον ὑπερβαίνοντα τὸν μῆνα, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος θὰ δύνανται νὰ ἐφαρμόζονται μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσῶν δι' ὃ χορηγεῖται πρὸς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ἢ ὡς ἄνω ἀδεία πρὸς σύναψιν δανείου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ διάθεσις τοῦ δανείου θὰ γίνεταί ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ ἡτοιμασμένῃ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, εἰς ἣν ὁλοῦσιν ἐν προτάσει τοῦ Χρηματιστηρίου αὐτοῦ καλούμενοι ἐγγράφως πρὸς τοῦτο, ὁ παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν Κυβερνητικὸς Ἐπόπτης καὶ ὁ παρὰ τῷ Β' Χρηματιστηριακῷ Δικαστηρίῳ Ἀθηνῶν Πρωτοδικῆς ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

2. Τῆς οὕτω συγκροτουμένης Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν εὐρίσκειται δὲ αὕτη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐπὶ (7) τοῦλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ τὴν ἐλευθέραν ἐκτίμησιν αὐτῆς διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

4. Πάντα τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος παρεχόμενα εἰς χρηματιστὰς ποσὰ δὲν κατασχόνται οὐδὲ ἐκχωροῦνται, ἐξαιρέσει τῶν ἀπαιτήσεων ἐκ μισθῶν ὑπαλλισμένων καὶ ὑπηρετῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκ τοῦ δανείου τούτου τόκων καὶ χρεωλυσίου διατίθεται ποσοστὸν ἐκ τῶν νομικῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Χρηματιστηρίου καθοριζόμενον ἐν τῇ συμβάσει τοῦ δανείου.

2. Ἐὰν τὸ διατιθέμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστὸν δὲν καλύπτῃ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους τοὺς συμφωνηθέντους τόκους καὶ τὸ χρεωλύσιον δικαιούται ἡ δανειστρία Τράπεζα ἢ Τράπεζαι ἢ νομικὰ πρόσωπα νὰ αἰτήσωνται παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Χρηματιστηρίου τὴν αὐξάνσιν τοῦ διατιθέμενου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ποσοστοῦ ἐκ τῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων, ὅστις κρίνει καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς αἰτουμένης αὐξήσεως. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ἐπόπτου ἀνακοινούται ὑπ' αὐτοῦ

ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ μελίσσιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς αἰθούσης τοῦ Χρηματιστηρίου πινάκι ἐφαρμόζεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ἐπαμένης ἐργασίας ἡμέρας τῆς ἀνακοινώσεως.

3. Μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ ἀπαγορεύεται ἡ μείωσις τῶν κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ὑπογραφῆς τῆς αἰθείας δανειστηρίου συμβάσεως ὑφισταμένων μεσιτικῶν δικαιωμάτων ἀνευ συγκαταθέσεως τῶν πιστωτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ εἰσπραξις τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν εἴτε διὰ καταστάσεων εἴτε δι' εἰδικῶν ἐνσήμων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ἐπικολλωμένων εἰς τὰ ὑπὸ τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐκδιδομένα πινάκidia ἐκτελέσεως χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ἀποκόμματος τοῦ παραδιδομένου εἰς τὸν Ἐπόπτην ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὁποῖου ἐλέγχεται ἡ ἐπίθεσις καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐπίθεσις αὐτοῦ.

2. Τὰ ὡς ἄνω εἰσπραττόμενα ποσὰ θὰ κατατίθενται ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν παρὰ τὴν δανειστρίαν Τράπεζαν ἢ Νομικὴν Προσώπου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καθοριζομένης ἡμέρας εἰσπράξεως καὶ θὰ ἀγωντῇ παρ' αὐτῆς εἰς πίστωσιν τοῦ δανείου (κεφαλαίου χρεωλυσίου καὶ τόκων) κατὰ τὰ εἰδικώτερον συμφωνηθέντα ἐν τῇ αἰθείᾳ δανειστηρίου συμβάσει.

3. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου καθίστανται προσωπικῶς ὑπεύθυνα διὰ τὴν μὴ κατάθεσιν ἢ μὴ ἐγκαιρὸν κατάθεσιν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσπραττομένων ποσῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Χρηματιστὴς μὴ καταβάλων τὸ ὀφειλόμενον ὑπ' αὐτοῦ ποσοστὸν μεσιτικῶν δικαιωμάτων συμφώνως πρὸς τὰ ὁρισθέντα ἐν τῇ σχετικῇ δανειστηρίᾳ συμβάσει, ἀποβάλλεται τῆς αἰθούσης τοῦ Χρηματιστηρίου ὑπὸ τοῦ Ἐπόπτου, ἀπαγορευομένης εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐκφραζόμενον ἀντικρυστήν αὐτοῦ τῆς συνάψεως χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν. Ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις τοῦ Ἐπόπτου ἀνακοινούται ἐν τῷ κύκλῳ καὶ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ μελίσσιν αὐτοῦ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Χρηματιστηρίου.

2. Τὸ μὴ καταβολὴν τῶν βεβαιούμενων ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου εἰσπραττέται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ διάρκεια τοῦ δανείου, τὸ χρεωλύσιον, ὁ τόκος, τὸ διατιθέμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ποσοστὸν τῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως, ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἐπὶ πλεόν τῆς χρεωλυστικῆς δόσεως καὶ τόκων εἰσπραττομένων ποσῶν καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια καθορισθῇσονται διὰ τῆς δανειστηρίου συμβάσεως.

Ἄρθρον 7.

Τιμωρεῖται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων Ἀξιών» ὁρίζομένων ποινῶν καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ αὐτοῦ νόμου Πειθαρχικοῦ Δικαστηρίου ὁ χρηματιστὴς ὅστις 1) δὲν καταβάλλῃ ἐμπροθέσμως τὸ προσήκον ποσοστὸν τῶν μεσιτικῶν δικαιωμάτων συμφώνως τῇ συμβάσει τοῦ δανείου, 2) ἐνεργεῖ χρηματιστηριακὰς συναλλαγὰς μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 5 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος γενομένην εἰς αὐτὸν ἀπαγόρευσιν, 3) συναλλάσσεται μετὰ χρηματιστοῦ εἰς ὃν ἀπηγορεύθη κατὰ τὸ ἀρθρον 5 παρ. 1 τοῦ παρόντος ἡ διενέργεια χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἰσχύει ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις.

Άρθρον 8.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσίευσής αὐ-
του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1932.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλιούμης,
Α. Παπᾶς, Α. Γαλανίδης, Α. Ζάννας, Α. Παπαδόπουλος,
Φ. Ζαΐμης, Χ. Λαδάς.

Άρθρον δεύτερον

Εἰς τὸ τέλος τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος,
προστίθενται: «Οἱ ὅροι καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ δανείου τούτου
δέν νὰ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν
τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν».

Άρθρον τρίτον.

1. Ἐν ἄρθρῳ 1 ἀρ. 1 τοῦ Ν. Δ. καὶ μετὰ τὴν λέξιν «δάνειον»
προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ἀπλοῦν, τοκοχρεωλυτικὸν ἢ καὶ δι' ὁμο-
λυγίων ὀνομαστικῶν ἢ ἀνωνύμων».

2. Μετὰ τὸ ἄρθρον 4 προστίθεται νέον ἄρθρον ἵνα ἔγῃ ὡς
ἑξῆς:

Άρθρον 4α. Πρὸς πρόσθετον ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἐπιτρέ-
πεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν ὅπως ἐκχωρήσῃ εἰς τὸν
δανειστήν δ' αὐτῆς συλλέξεως τοῦ δανείου τὰς προσόδους τῶν κατὰ
τὰ ἄρθρα 10 καὶ 13 τοῦ νόμου 3632 κατατεθειμένων παρὰ τῇ
Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐγγυήσεων τῶν τακτικῶν με-
λῶν τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἡ τοιαύτη ἐκχώρησις ἐφ' ὅσον ὑπάρ-
χει ἀπόφασις γενικῆς συνελεύσεως τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ
Χρηματιστηρίου συντελεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος, ἀνευ συμ-
πράξεως τῶν δικαιούχων τῶν τοιούτων προσώπων.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 προστίθενται, μετὰ τὰς λέξεις «εἰσπρα-
ττομένων ποσῶν» τὰ ἑξῆς: «Οἱ ὅροι καὶ αἱ συμφωνίαι ἐν γένει
τοῦ δανείου».

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3717 «περὶ ἰδρύσεως Ἀυτονόμου
Ὁργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Τροποιοῦνται τὰ ἐδάφ. 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου
3717 «περὶ ἰδρύσεως Ἀυτονόμου Ὁργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν
Κορινθίας», ὡς ἀκολουθῶς.

α') Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνισχυθῇ ἐν ἁ-
νάγκῃ ὑπὸ μέτρῳ τριῶν ἐτι μελῶν, ἐκλεγμένων παρὰ τοῦ ἰδίου
κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ
τριῶν ἐτι μελῶν ἐκλεγμένων ἀνὰ ἓν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-
βουλίου Κορίνθου, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀντράχιδος καὶ
τῶν Κοινοτήτων τοῦ τόπου Δήμου Κορινθίων. Τὰ τρία ταῦτα
μέλη θὰ ἔχωσι συμβουλευτικὴν μόνον ψήφον.

β') Τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3717
αἰτετὰ μέλη ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ παρόντος ἔξ τούτων
δέν δύναται νὰ εἶναι: Βουλευταί, Δήμαρχοι, Δημοτικοὶ ἢ Κοι-
νοτικοὶ Σύμβουλοι.

γ') Ἡ ἐκλογή τῶν ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων τοῦ τόπου Δήμου
Κορινθίων ὑποδειχθῶσιν μελῶν, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν
Προέδρων τῶν ὡς εἰρηται Κοινοτήτων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ
Νομάρχου, θέλει γίνεαι ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσ-
χύος τοῦ παρόντος. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας θέλουσιν
ἀντικατασταθῇ παρὰ τοῦ Δήμου Κορινθίων καὶ Κοινότητος Ἀν-
τράχιδος οἱ παρὰ τῷ Ὁργανισμῷ ὡς ἄνω Σύμβουλοι.

Άρθρον 2.

1. Ἐντὸς ἑξ μηνῶν τὸ βραχύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως
τοῦ Δελτίου Σεισμοπαθείας συμφώνως τῷ Ὁικονομικῷ Κανὼ-
νισμῷ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. τῆς 17ης Ἰουλίου 1931 ὁ σεισμοπαθὴς
ὑποχρεῖται, ὅπως ὑποβάλῃ ἐγγράφον δηλώσιν, δι: ἐπιθυμεῖ
νὰ τύχῃ τῆς οἰκονομικῆς ἀγωγῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ πρὸς ἀπο-
κατάστασιν τοῦ ὡς καὶ νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσὸν τῆς τοιαύτης ἀγω-
γῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τῆς ἐπιδικασθεῖσης αὐτῷ σεισμο-
παθείας. Ἡ τοιαύτη δηλώσις εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

2. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀνωτέρω δηλώ-
σεως δέν νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ σεισμοπαθοῦς ἐνέργεια ἀσκήσεως τῶν
ἐκ σεισμοπαθείας δικαιωμάτων του διὰ τῆς ὑποβολῆς μελετῶν
ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐπισκευῆς τῶν σεισμοπλήκτων αὐτοῦ ἀκι-
νητῶν.

3. Ἐν περιπτώσει παρόδου ἀπράκτου ἐκατέρωθεν τῶν ὡς ἄνω
προθεσμιῶν, ὁ σεισμοπαθὴς ἐκπίπτει αὐτοδικαίως πκτὺς ἀνα-
γνωρισθέντος αὐτῷ δικαιώματος ἐκ σεισμοπαθείας.

Άρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. ἐπὶ ποινῇ ἀνα-
στάσεως συντηρητικὴ κατὰσχέσις τοῦ δυνάμει τῶν σχετικῶν νό-
μων καὶ Κανονισμῶν πρὸς σεισμοπαθεῖς Κορινθίας χρηρηγού-
μενον βοηθήματος, ἢ βοηθήματος καὶ δανείου, διὰ πᾶν χρόνον
αὐτῶν ἐξ οὐδὲν ποτε λόγου προερχόμενον. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος
τοῦ παρόντος ἐνεργηθεῖσαι εἰς χεῖρας τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. συντηρη-
τικαὶ κατὰσχέσεις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι, οὐδαμῶς δικα-
στικῆς ἀποφάσεως ἀπαιτουμένης πρὸς τούτο, μηδὲ παραχω-
ρημένης ἐκ τῆς τοιαύτης κατὰσχέσεως τῆς πρὸς τοὺς δικα-
στούς σεισμοπαθεῖς πληρωμῆς τοῦ βοηθήματος καὶ τοῦ συν-
μολογηθέντος δανείου παρὰ τοῦ Α. Ο. Σ. Κ., ὅστις οὐδὲ εἰς
δηλώσιν ἐπὶ τῆς κατὰσχέσεως ταύτης ὑποχρεῖται.

Άρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις, διοίκησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ὑπὸ τοῦ
Α. Ο. Σ. Κ. κατασκευασθῶσιν κοινωφελῶν καὶ παρὰγω-
γικῶν ἔργων, περὶ ὧν τὸ στοιχ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14
τοῦ 3717 νόμου, ἀρκοῦνται ὑπ' αὐτοῦ βᾶσι ἀποφάσεων τοῦ Δ.
Συμβουλίου τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ
τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Άρθρον 5.

1. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνα-
τεθῇ εἰς τὸν Α.Ο.Σ.Κ. ἡ ἀνοικοδομήσις τῶν διδαστηρίων τῆς
σεισμοπαθοῦς περιφερείας βάσει σχεδίων εἴτε ἐκπονημένων ὑπὸ
τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἴτε ἐγ-
κρινόμενων ὑπ' αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιτρέπεται ἡ
παροχή διὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς σύνταξιν ὑπὸ
τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δανείου μέχρι ποσοῦ 20.000.000, τὸ διὰ τὴν
ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποῦ ἀπαιτηθῶσιν ἐτησίως ποσὸν ὀλίγῃ
ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων.

2. Ἡ καταρτισθῶσα σύμβασις τοῦ ὡς ἄνω δανείου, κυ-
ρουμένη διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιεύε-
ται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 6.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὸ ἀπὸ
4 Ὀκτωβρίου 1929 Π. Διάταγμα Προεδρικῆς ἀποφάσεως, δι'
ὧν αἱ προϋφιστάμεναι ὑποθήκαι περιορίζονται ἐπὶ τῆς ἀξίας
τοῦ γηπέδου, ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον προεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.
Κ. ἢ ἐκλήθη οὕτως κατ' αὐτὰς νομίμως.

Άρθρον 7.

Εἰς τὸ ἐδάφειον γ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νό-
μου 3717 προστίθεται: «Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀυτόνομον Ὁρ-
γανισμόν σεισμοπαθῶν Κορινθίας νὰ ἰδρύσῃ καὶ εἰς τὰς Σπέ-
τσας, διὰ περίου μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας ἐτησίως

παράστημα τῆς ἐν Ἀντράχιδος λειτουργούσης Λέσχης τυχερῶν
παιγνίων, μετ' ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας
καὶ Ἐσωτερικῶν.

Άρθρον 8.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσής
αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου ἀκολουθῶς τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ ἀναστο-
λῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τῶν ἀγροτῶν» ὁ κ.
Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως λήγει δι: ἐπειδὴ καὶ χθὲς ἀνε-
πύχθησαν διάφοροι ἀπόψεις κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ παρα-
καλεῖ ὅπως ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, ἵνα δυνηθῇ νὰ λάβῃ γνώ-
σιν τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν καὶ παρακαλεῖ τοὺς κ.
Βουλευτάς νὰ ὑποβάλουν γραπτῶς δώδεκ ἄλλας τροπολο-
γίας ἔχουν διὰ νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις καὶ νὰ λάβῃ ἡ
Κυβέρνησις τὴν ἀπόφασιν τῆς ποίας ἐξ αὐτῶν θ' ἀποδεχθῇ.

Γίνεται ἀκολουθῶς δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομο-
σχέδιον περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου 4680
πρὸς ἐκπόνησιν σχεδίου ἀστικοῦ κώδικος.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νό-
μου «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προ-
σφύγων».

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νό-
μου «περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑποθηκοφύλακος» ἔχοντες
οὕτως:

Περὶ κυρώσεως τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου 4680 πρὸς ἐκ-
πόνησιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Άρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ νόμου 4680 «περὶ συγκροτή-
σεως Ἐπιτροπεῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος»
καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ νόμου, τατομένη μέχρι τέλους τοῦ ἔτους
1931, προτείνεται, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932.

Άρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρω νόμῳ 4680 ἀμοι-
βῶν καὶ δαπανῶν ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ
τῆς Δικαιοσύνης τοῦ ἔτους 1932—33 πίστωσις ἐκ βραχ-
μῶν πεντακοσίων χιλιάδων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐξῆς ἀκολουθοῦσιν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ
αὐτοῦ νόμου.

Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρί-
σεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων.

Άρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ ὀφειλετῶν
ὁμογενῶν προσφύγων ἐκ Τουρκίας (ἀπὸ τοῦ Ἀγνίστου 1922)
καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν εὐρισκομένης ἐν Ἑλλάδι, καὶ κτη-
θείσης μετὰ τὴν σύμβασιν τῆς Λωζάννης περὶ ἀνταλλαγῆς
ὡς καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις κατ' αὐτῶν δι' ἀπαιτήσεις γεν-
νηθείσας ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους καὶ πρὸ
τῆς προσφυγικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῆς τοιαύτης
περιορίσεως καθ' ὅσον ποσοστὸν, κατὰ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς
Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεζημιώθησαν ἢ ἀποζημιωθῆ-
σονται οἱ ὀφειλέται οὗτοι διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταληφθεῖ-
σαν περιουσίαν αὐτῶν.

Περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑποθηκοφύλακος Ναιο-
σίσης ἀντιγραφῶν ὑπὸ τοῦ Ὑποθηκοφύλακος.

Άρθρον μόνον.

1. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ ἀποδιδώσαντος συμβολαιογράφου
Ναυτύης Κωνσταντίνου ἈΘ. Σακελλαρίου, ἐκπληροῦντος καὶ
χρῆσθ ὑποθηκοφύλακος, καταχωρισθεῖσαι εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑ-
ποθηκῶν Ναυτύης καὶ κάτωθι ἀναφερόμεναι πράξεις, αἵτινες
δέν φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τῶν ὁποίων
ὅμως αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων ὑποθηκῶν
εἶναι νομίμως ὑπογεγραμμέναι.

Αἱ κυρούμεναι πράξεις εἰσὶν 1) ἐν τόμῳ Β ἀρ. 88, μετα-
τροπῇ προσημασίσεως εἰς ὑποθήκην, χρονολογουμένη ἀπὸ 22
Φεβρουαρίου 1931, 2) ἐν τόμῳ Γ' ὑπ' ἀρ. 10 τῆς 19 Ἰανουα-
ρίου 1931, 3) ἐν τόμῳ Γ' ὑπ' ἀρ. 12 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1931
4) ἐν τόμῳ Γ' ὑπ' ἀρ. 13 τῆς 23 Ἰανουαρίου 1931, 5) ἐν
τόμῳ Γ' ὑπ' ἀρ. 14 τῆς 3 Φεβρουαρίου 1931, 6) ἐν τόμῳ Γ'
ὑπ' ἀρ. 15 τῆς 4 Φεβρουαρίου 1931, 7) ἐν τόμῳ Γ' ὑπ' ἀρ. 16
τῆς 20 Φεβρουαρίου 1931, 8) ἐν τόμῳ Γ' ὑπ' ἀρ. 17 τῆς
21 Φεβρουαρίου 1931, πράξεις ἐγγραφῆς ὑποθηκῶν ἢ προση-
μασίσεων.

2. Αἱ πράξεις αὗται θεωροῦνται ὡς ἔχοντες κύρος ἀπὸ τῆς
ἡμερομηνίας τῆς συντάξεως τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὰς ἐκ-
θέσεων.

Συζητουμένου ἀκολουθῶς τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἐκτε-
λέσεως τῶν δημοσίων ἔργων» ὁ κ. **Ζαβιτζιάκος** ἐπιφέρει
παρατηρήσεις καὶ ὑποδεικνύει τροπολογίας τινὰς συνιστῶν
νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῶν ἀλλοδαπῶν ἔργα-
τῶν, διότι εἰς τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἀνερχόμενον εἰς 50.000
ὀφείλεται ἡ παρατηρουμένη ἀνεργία. Ἐπιφέρει ἀκολουθῶς
παρατηρήσεις τινὰς ἐν σχέσει με τοὺς διαγωνισμοὺς ἐργολά-
δων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

Δ Δίγκας (Υπ. Συγκ.) Ἐὰν ἀποτύχῃ ὁ διαγωνισμὸς τῶν
ἐργολάδων, τότε θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς διὰ τοὺς ἐμπει-
ροτέχνους.

Γίνεται ἀκολουθῶς δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον
συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τὸ ὑπὸ
τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἐκ-
τελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων».

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον
συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυδικοποιήσεως καὶ συμ-
πληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν περὶ εἰδικῶν Ταμείων ὁδρα-
λικῶν ἔργων τοῦ Δήμου Βεροῖας Νόμων καὶ Ν Διατιγμάτων.
Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι
σχέδια νόμων.

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 3685
περὶ παραβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ καὶ περὶ καταργή-
σεως τοῦ Νόμου 5242 τῆς 30 Ἰουλίου 1931» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νό-
μων 980, 2715, 3940, 4583, 9785 καὶ προσθήκης διατά-
ξεων τινῶν» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 3685 περὶ
παραβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ καὶ περὶ καταργή-
σεως τοῦ Νόμου 5242 τῆς 30 Ἰουλίου 1931».

Άρθρον μόνον.

1) Τὸ ἐδάφειον 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3685 συμπληροῦ-
ται ὡς ἑξῆς:

«Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν λιμενικῶν Ταμείων τὰ ὁποῖα
ἤθελον λάβει δάνειον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10, τὸ
τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν
δύναται ν' αὐξηθῇ δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Συγκλητικῆς
καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν μέχρι δέκα τοῖς ἑκατῶν,
τοῦ ἀνωτέρω κατ' ἐπιβάτην τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ
τὰς ἑκατὸν δραχμάς ἐξῆς ἀκολουθεῖ δὲ νὰ εἰσπράττεται μέχρις

όλοσχερως εξοφλήσεως του δανείου και κατά προτίμησιν των τυχόν υπό των λιμενικών Ταμείων εξ ιδίων χρημάτων προκαταβληθέντων και αν ακόμη μεσολή ή τμή ή του εισιτηρίου και επιβίτην κάτω των δέκα πέντε δραχμών. Αι εκ του τέλους τουτου ενεργούμενα υπό της Λιμενικής ή Τελωνειακής Αρχής εισπράξεις αποστέλλονται εις την οικείαν λιμενικήν Επιτροπήν κατ' ής κατατίθενται όπου και αι λοιπαι εισπράξεις του λιμενικού Ταμείου δια λογαριασμών αυτών.

2. Ο Νόμος 5242 περί συμπληρώσεως του άρθρου 11 του Ν. 3683 περί παραβολής των αεροπλάνων κλπ. καταργείται από της ισχύος του παρόντος.

Περί υλοποιήσεως και συμπληρώσεως των νόμων 980, 2715, 3940, 4583, 4785 και προσηύχης διατάξεων τινών.

Άρθρον 1.

1. Το άρθρον 32 του νόμου 980 ως ετροποποιήθη και εκωδικοποιήθη μεταγενεστέρως αντικαθίσταται ως έπεται:
«Η διαχείρισις της περιουσίας του Έθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, συνιστάμενης εκ κληροδοτημάτων, δωρεών, και άλλων πόρων, ενεργείται υπό πενταμελούς Επιτροπής αποτελουμένης, 1) εκ του Πρυτάνεως του Ε. Μ. Π., ως Προέδρου, 2) και 3) δύο κοσμητόρων των Ανωτάτων Σχολών του Ε. Μ. Π. επί διατεθείθης οριζομένων υπό της Συνελεύσεως, 4) του Αντιπροέδρου του Πανεπιστημίου Συναγωγής, ελλείποντος δε τούτου κατά σειράν υπό του αρχαιότερου των παρόντων Συμβούλων και 5) ενός Τμηματάρχου του Υπουργείου Οικονομικών επί διατεθείθης οριζομένου υπό του επί των Οικονομικών Υπουργού. Των υπ' αριθ. 2, 3 και 5 επί τηθεία μελών καθ' όμοιον τρόπον καθίστανται οι αναπληρωταί. Ο πρόεδρος και πάσα λεπτομέρεια άφωρῶσα εις την λειτουργίαν της Διαχειριστικής Επιτροπής του Ε. Μ. Π. και την εν γένει διαχείρισιν της περιουσίας του ιδρύματος ορίζονται εκάστοτε δια Διατάγματος».

2. Μετά την 1 παράγραφον του άρθρου 7 του νόμου 4785 ως εκωδικοποιήθη προστίθεται ή παράγραφος.

«Επιτρέπεται εις την Διαχειριστικήν Επιτροπήν του Ε. Μ. Π. να συνάπτει δάνεια μετά ανεγνωρισμένων Τραπεζιτικών Έταιρειών ή του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ή των Ταχυδρομικών Ταμειοτηρίων και να διαθέτη προς εξυπηρέτησιν αυτών τους πόρους της περιουσίας του ιδρύματος, ήτις δύναται να χρησιμεύση και ως εγγύησις. Προς σύναψιν των δανείων τούτων δύναται να παρέχεται και ή κρατική εγγύησις δια Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει των Υπουργών Συγκοινωνίας και Οικονομικών, κυρούμενος την συναπτομένην σύμβασιν δανείου».

3. Μετά την παράγραφον 6 του άρθρου 7 του νόμου 3940, ως εκωδικοποιήθη, προστίθεται ή παράγραφος.

«Καθ' όμοιον τρόπον καταβάλλονται και διατίθενται αι ετήσιως εις τον Κρατικόν προϋπολογισμόν δια τας ανάγκας του Ε. Μ. Π. αναγραφόμεναι πιστώσεις πλην των άφωρῶσων τας άποδοχάς των λειτουργών και υπαλλήλων του ιδρύματος».

4. Εν τη παραγράφω 5 του άρθρου 7 του νόμου 3940 προστίθενται μετά την λέξιν «Ε. Μ. Π.» ή φράσις «ως δημόσιος ύπηρεσιον», και μετά την λέξιν «φόρου» ή φράσις «ταχυδρομικού, τηλεφωνικού ή τηλεγραφικού τέλους».

5. Την ταμειακήν ύπηρεσίαν του Ε. Μ. Π. ενεργεί υπάλληλος του Λογιστηρίου του Ε. Μ. Π. δια Διατάγματος οριζόμενος, ου τά καθήκοντα, ή εγγύησις και λοιπαι υποχρεώσεις ορισθίσονται δια Διαταγμάτων

Άρθρον 2.

1. Μετά την παράγραφον 6 του άρθρου 5 του νόμου 4785 προστίθεται ιδιαίτερα παράγραφος έχουσα ούτω:

«Ουδείς δύναται να φοιτά υπό οίανδήποτε ιδιότητα εν ταίς Σχολαίς, Σχολείοις, Εργαστηρίοις ή Παραρτήμασι του

ΕΜΠ ή να υφίσταται οίανδήποτε εξέτασιν ή να λάβη οίανδήποτε πιστοποιητικόν, πτυχίον ή δίπλωμα, άνευ καταβολής των επιβεβλημένων τελών, διδάκτρων, εξετάστρων, χρηματικών εγγυήσεων, αποζημιώσεων δια φόρου και εξόδων εν γένει καταργουμένης πάσης άλλης διατάξεως προγενεστέρας νόμων. Οι κατά σειράν επιτυχίας πρώτοι εκάστης τάξεως, εκάστης Σχολής ή Σχολείου, έφ' όσον είναι αποδεδειγμένως άποροι δύνανται κίτσει των ιδίων και αποφάσει της Συγκλήτης να απαλλάσσονται όλικώς ή μερικώς της καταβολής των τελών και λοιπών χρηματικών υποχρεώσεων.

2. Μετά την παράγραφον 5 του άρθρου 4 του Νόμου 3940 προστίθεται ή παράγραφος:

«Τα τέλη της έγγραφης, άναγεώσεως, διδασκας, εξέτασας και λοιπαι χρηματικαι υποχρεώσεις των σπουδαστών ή άφωρῶσων καταβάλλονται εντός των δια Διαταγμάτων προτάσει του επί της Συγκοινωνίας Υπουργού μετά πρότασιν της Συγκλήτου οριζομένων προθεσμιών. Εντός μηνός από της λήξεως των προθεσμιών τούτων επιτρέπεται ή καταβολή αυτών, ην έκμένον όμως το πολυ μέχρι πεντήκοντα επί τοις εκατόν, ως εν τοις αυτοίς Διατάγμασι ήθελεν ορισθῆν».

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 5 του Νόμου 4785 ως εκωδικοποιήθη, αντικαθίσταται ως έπεται:

«Το ΕΜΠ προτάσει της οικείας Ανωτάτης Σχολής άπέναντι εις σπουδαστάς αυτού εκπληρώσαντας άπάσας τας πρόσ τας Έθρυμα υποχρεώσεις αυτών και μετά προηγούμενας εξετάσεις διπλώματα παρέχοντα εις τους κατόχους τον άπολυεστικόν τίτλον «των διπλωματούχων μηχανικών του ΕΜΠ» μετά χαρακτηρισμού της αντίστοιχου ειδικότητος και το δικαίωμα άσκήσεως εν τῷ Κράτει του οικείου επαγγέλματος, έφ' όσον δια το τελευταίον τουτο κέκνηται την ελληνικήν ύπηρεσίαν. Ο τύπος του διπλώματος και της άδείας άσκήσεως επαγγέλματος, τά των οικείων εξετάσεων τά τέλη εξέτασας και τά έξοδα προς λήψιν αυτών ορίζονται δια Διατάγματος μετά γνώμην της Συγκλήτου και πρότασιν του επί της Συγκοινωνίας Υπουργού, καταβάλλονται δε εις το Ταμείον του ΕΜΠ πρό της έναρξεως των σχετικών εξετάσεων, διατιθέμενα κατ' τας διατάξεις του άρθρου 4 του Νόμου 3940. Διπλωματούχοι άλλοδαπων Ανωτάτων Σχολών όμοταγών προς τας Α. Σχολάς του ΕΜΠ λαβόντες το δίπλωμα μετά την ισχύν του παρόντος νόμου ή και πρό της ισχύος αυτού μήπω όμως άσκήσαντες το επάγγελμα, ίνα τυχόν της κατά την παρούσαν παράγραφον άδείας άσκήσεως επαγγέλματος εν Έλλάδι, υποβάλλονται εν τῷ ΕΜΠ εις ειδικάς προς τουτο εξετάσεις επί καταβολή των κατά την παρούσαν παράγραφον τελών, εξετάστρων και εξόδων, άν αι λεπτομέρειαι ορίζονται δια Διατάγματος προτάσει της Συγκλήτου του ΕΜΠ».

4. Εις το τέλος του άρθρου 1 του νόμου 4785 ως εκωδικοποιήθη προστίθεται:

«Οι κατά τας κειμένας διατάξεις μετεκπαιδευόμενοι αξιωματικοί εκπαιδύονται της καταβολής διδάκτρων, εξέταστρων, αντίτιμου εντύπων δημοσιευμάτων και λογαράφων του ΕΜΠ και παντός τέλους πλην της καταβολής εγγυήσεων και αποζημιώσεων λόγω φόρου. Η εν τοις νόμοις του ΕΜΠ άπαντῶσα φράσις «στρατιωτικός χημικός μηχανικός», δια της φράσεως «στρατιωτικός χημικός μηχανικός» αντικαθίσταται δια της φράσεως «στρατιωτικός χημικός μηχανικός».

5. Διαπρεπείς άλλοδαποι επιστήμονες προαγαγόντες δια των έργων αυτών τας τεχνικάς επιστήμας ανακηρύσσονται υπό του ΕΜΠ δι' αποφάσεως της Συγκλήτου «Διδάκτορες του Έθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου τιμής ένεκεν» επιδιζόμενου του σχετικού διπλώματος εν επισήμῳ τελετῇ, έφ' όσον διατελοῦσιν οὔτοι εν Αθήναις».

6. Η Σύγκλητος του ΕΜΠ δύναται προτάσει της οικείας Α. Σχολής ή Σχολείου να ορίξη δι' αποφάσεως αυτής τον αριθμόν των ετησίως εισαχθέντων ως σπουδαστών. Αι αποφάσεις αυται λαμβάνονται τουλάχιστον εξ μηνος πρό της διεξαγωγής των εισαγωγικών εξετάσεων και δημοσιεύονται εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

7. Το παρὰ το ΕΜΠ λειτουργούν «Γραφείον Διευθύνσεως επικοινωνίας Σπουδαστών Ανωτάτων Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων» άπάγεται υπό την εποπτείαν του Πρυτάνεως και της Συγκλήτου διατηρουμένου του ήδη προϊσταμένου αυτού. Προϊστάμενος του γραφείου τούτου διορίζεται ό έχων τά δια Διατάγματος και μετά γνώμην της Συγκλήτου ορισθόμενα προσόντα. Ώπερ θέλει ορίσει και τα της λειτουργίας του γραφείου.

8. Εν τη παραγράφω 4 του άρθρου 4 του Νόμου 4785 ως εκωδικοποιήθη μετά την φράσιν «θέσιν δημοσίαν» προστίθεται «ή στρατιωτικήν» και μετά την φράσιν «και μισθοδοτείται εν αυτή» προστίθεται ή φράσις «ή εν τῷ ΕΜΠ, ισχύουσας της διατάξεως του άρθρου 30 του νόμου ΣΙΒ».

9. Αι άρχαι του ΕΜΠ δικαιούνται κατά τας θερινάς διακοπάς ν' απομακρύνονται των Αθηνών αναπληρουμένοι υπό των νομίμων αναπληρωτών αυτών. Αι περί τρόπου άναγέρσεως των νομίμων αναπληρωτών αυτών, Αι περί τρόπου άναγέρσεως και έπισκευής κτιρίων, παραλαβής εκτελούμενων έργων επικοινωνίας, καθαριότητος, φωτισμού, θερμάνσεως, και ύδροληψίας διατάξεις του νόμου 5234 δεν εφαρμόζονται δια το ΕΜΠ, ισχύουσών των κειμένων περί ΕΜΠ.

10. Κενοθεσίης έδρας τινός των Α. Σχολών ή Σχολείων του ΕΜΠ ή όποσδήποτε σχολαζούσης δύναται ή διδασκαλία των εις την άρμοδιότητά αυτής υπαγομένων μαθημάτων ν' ανατεθῇ δια Διατάγματος, δι' εν διδακτικόν έτος εις έτερον καθηγητήν της αυτής Σχολής ή Σχολείου αποφάσει του Συλλόγου των τεκνικών καθηγητών και επί επιμισθίῳ ίτω τῷ τρίτῳ των άποδόντων αυτού. Η ανάθεσις αυτή δύναται καθ' όμοιον τρόπον να επαναλαμβάνεται δια την αυτήν έδραν, το πολυ μέχρι τριών εν συνόλῳ διδακτικῶν ετών.

Άρθρον 3.

1. Εκ της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του νόμου 2715, ως εκωδικοποιήθη απαλείφεται ή φράσις «πρό της έναρξεως του σχολικού έτους» και προστίθεται μετά το πέρας αυτής το εδάφιον:

«Προτάσει του ιδίου Συλλόγου έδρα κενή δύναται να μετατραπῇ από τακτικής εις έκτακτον».

2. Εν τη παραγράφω 4 του άρθρου 1 του νόμου 3940 ως ετροποποιήθη και εκωδικοποιήθη, αντικαθίστανται αι λέξεις «δικειπαιδείας» «ατμήμα», «προϊστάμενος» κατά σειράν και «αντιστοιχίως δια των λέξεων «εισηγήσιν και εκτέλεσιν», «ύπηρεσίαν» «διευθυντής» και μετά το τέλος του πρώτου εδαφίου της ίδιας παραγράφου προστίθεται «Εκπαιδύσεως άσκή ύπηρεσίας Ανωτάτης Τεχνικής Έκπαιδύσεως άσκή άρμοδιότητα και δικαιδοσίαν Διευθυντού του ύπουργείου Συγκοινωνίας. Αι όργανικαι θέσεις της Έπηρεσίας Ανωτάτης Τεχνικής Έκπαιδύσεως» ορίζονται εις δύο θέσεις Εισηγητών Έπηρεσίας Έκπαιδύσεως» ορίζονται εις δύο θέσεις Διευθυντών οίτινες προτάσει του Διευθυντού της Έπηρεσίας λαμβάνονται εν των παρὰ τῷ Τμήματι Διεκπαιρώσεως του ύπουργείου εκά- Συγκοινωνίας ύπηρετούντων υπαλλήλων τοποθετούμενοι. Καθ' όμοιον τερος δια Διατάγματος έφ' άπαξ εκδιδομένου. Καθ' όμοιον τρόπον δια Διατάγματος δύναται να γίνη τοποθέτησις εις το τμήμα Διεκπαιρώσεως υπαλλήλων ύπηρετούντων παρὰ τη ύπηρεσίαν ανωτάτης τεχνικής εκπαιδύσεως.

3. Η ανθεντική έρμηνεία της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του νόμου 3940 ως ετροποποιήθη συνεπληρώθη και εξερχόμενα έγγραφα ποιήθη είναι ήτι πάντα τά εισερχόμενα και εξερχόμενα Έπηρεσίας Ανω- διεκπαιδύονται υπό της ίδιας αυτοτελοῦς Έπηρεσίας τας κατάλληλα τάτης Τεχνικής Έκπαιδύσεως, τηρούσης τας κατάλληλα βιβλία πρωτοκόλλου και διεκπαιρώσεως.

4. Το έμβλημα και αι σφραγίδες του Ε. Μ. Π. ορισθίσονται δια Διατάγματος έφ' άπαξ εκδοθησομένου, προτάσει του επί της Συγκοινωνίας Υπουργού και μετά πρότασιν της Συγκλήτου.

5. Τα μέχρι τουδε Τμήματα της Γραμματείας και του Λογιστηρίου μετονομάζονται εις Διευθύνσεις. Η διαίρεσις τούτων εις Τμήματα και Γραφεία γενήσεται δια Διατάγματος.

6. Επιτρέπεται ή εις έναίον κείμενον νόμου, λαμβάνοντος τον αριθμόν του παρόντος νόμου, δια Διατάγματος κωδικοποιήσις άπάσης της ισχύουσας δια το Ε. Μ. Π. νομοθεσίας, ή κατ' αυτήν νέα άρίθμησις και διάφορος κατάταξις άρθρων, παραγράφων και εδαφίων ως και πάσα άλλη διαρρύθμισις των υφισταμένων περί ΕΜΠ διατάξεων σκοπούσαι την διευκόλυνσιν και διασαφήνσιν της κωδικοποιήσεως άνευ τινός προσθήκης ή αφαιρέσεως πλην της παραλείψεως των καταργουμένων ή αντικειμένων διατάξεων και της εν αυτή αντι- καταστάσεως των δια μεταγενεστέρων νόμων και του παρόντος μεταβληθέντων τίτλων ή ονομάτων των εις προγενεστέ- ρους νόμους αναφερομένων.

Συζητουμένου ακολουθῶς του σχεδίου νόμου «περί συνθέσεως και άρμοδιότητος του Ανωτάτου Στρατιωτικού Συμβουλίου» ο κ. Θ. Χαβίνης λέγει ότι εις το πρώτον μέρος του Νομοσχεδίου δεν έχει αντίρρσιν. Δεν δύναται όμως να έγκρί- νω, λέγει, την απόσπασιν των αξιωματικών των άποφοιτούντων εκ της Σχολής εις τά σύνορα. Διότι εκεί καμμία μόρφω- σις των δεν είναι δυνατή και το πολυ πολυ δύναται να συνηθίσουν εις την χαρτοπαξίαν, εάν εβρουν προϊστάμενον άρσκόμενον εις ταύτην. Έκπλητσομαι βλέπων τοιοστον νομοσχεδίου εις την Βουλήν. Το αντίθετον, κατά την γνώμην μου, έπρεπε να υποβληθῇ. Χάριν της αξιοπρεπείας των αξιωματικών, οι όποιοι μόνον εις τας μεγάλας πόλεις είναι δυνατόν να μορφωθῶν, ύπηρετούντες εις ώρισμένα συντάγματα, υπό ώρισμένους αξιωματικούς δύναται να άποκτήσουν χαρα- κτήρα στρατιωτικόν.

Γ Κατεχάκης (Υπουργός Στρατιωτικών). Τα λεχθέντα υπό του αξιοτίμου Βουλευτού όφελονται εις καθαράν παρεξη- γησιν. Η δευτέρα παράγραφος άρροά ακριβῶς την τοποθέ- τησιν των εις τας παραμεθορίους φρουράς. Τούτο έννοούμεν και παρακαλώ να γραφῇ εις τά πρακτικά, δι: τοποθετούνται εις Συντάγματα έδρεύοντα εις παραμεθορίους τομείς και όχι εις συνοριακούς τομείς.

Θ. Χαβίνης. Επιδένω εις την παρατήρησιν μου, διότι αι μονάδες των συνόρων εύρίσκονται έγγύς των συνόρων και έχω θαθείαν την πεποίθησιν ότι δεν δημιουργείται εκεί ο στρατιωτικός χαρακτήρ των νέων αυτών αξιωματικών, οι όποιοι πρέπει να ποδηγετούνται εκ των πρώτων αυτών βημάτων.

Γίνεται ακολουθῶς δεκτόν εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί συμπληρώσεως του δια του από 20 'Ιουνίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου» περί συνθέσεως και άρμοδιότητος του Ανωτάτου Στρατιωτικού Συμβου- λίου.

Περί συμπληρώσεως του δια του από 20 'Ιουνίου 1931 κωδικοποιηθέντος νόμου 3981 «περί συνθέσεως και άρμοδιότητος του Ανωτάτου Στρατιωτικού Συμ- βουλίου».

(Ως ετροποποιήθη υπό του κ. Υπουργού μετά την α' κατ' άρθρον συζήτησιν).

Άρθρον μόνον.

Εις το τέλος της 2ας παραγρ. του άρθρου 4 του ως άνω κωδικοποιηθέντος νόμου προστίθενται αι εξής παράγραφοι:
«Τους πτυχιούχους της Σχολής Πολέμου αξιωματικούς άδικητίως βαθμού και έπλου το Ανωτάτον Στρατ. Συμβούλιον τοποθετεί υποχρεωτικώς και άμα τη άποφοίτησι των εις με- νάδας φρουρών παραμεθορίων και συνοριακούς τομείς. Η εν αυτοίς ύπηρεσία είνε συνεχής και διαρκείας ενός έτους, άνα- τίθεται 3' αυτοίς υπεύθυνος διοικήσις ή ύπηρεσία άδιακρίτως έπλου.

Όμοίως τους εκ της Σχολής Έφαρμογής Πεζικού άποφοι- τώντας άνθυπολοχαγούς του Πεζικού τους προερχόμενους εκ των Στρατ. Σχολών Ευέλπιδων και ύπαξιωματικών τοποθε-

του έτους 1933 διά τους έντός του έτους 1932 αποβόσαντας μερισματούχους, περί των τώ επόμενων άρθρων 8. Δύνανται όμως κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Μετοχικού Ταμείου Στρατού να προκαταβληθώ μέχρι του τέταρτου του ανωτάτου όριου άμα τώ θανάτῳ του μερισματούχου.

Άρθρον 8.

Δικαίωμα παροχής βοηθήματος γεννᾶται κατά τῷ επόμενον άρθρον εκ τῷ θανάτῳ α' στρατιωτικού μερισματούχου, β' μερισματούχου χήρας στρατιωτικού, γ' μερισματούχου θυγατρὸς ὁφειλῆς πατρὸς καὶ μητρὸς.

Άρθρον 9.

Βοηθήματος δικαιούνται :

1) Προκειμένου περί εγγάμου μερισματούχου στρατιωτικού, ἡ μη διεζευγμένη χήρα, οἱ ἀνήλικοι υἱοὶ καὶ αἱ ἀγαμέθυγατέρες τοῦ θανόντος κατ' ἴσα μέρη, ὡς καὶ οἱ κατιόντες τοιοῦτοι προαποβιβάσαντων τέκνων των ὑπολογιζόμενοι κατὰ ρίζας.

Μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προσώπων ἡ τοῦ μερισματούχου ὄντος ἀγαμέθυ, οἱ ἐπιζώντες γονεῖς καὶ αἱ ἀγαμέθυ ἀδελφαὶ αὐτοῦ κατ' ἴσα μέρη.

2) Προκειμένου περί μερισματούχου χήρας στρατιωτικού οἱ ἀνήλικοι υἱοὶ καὶ αἱ ἀγαμέθυ θυγατέρες κατ' ἴσα μέρη, ὡς καὶ οἱ κατιόντες τοιοῦτοι προαποβιβάσαντων τέκνων της ὑπολογιζόμενοι κατὰ ρίζας.

3) Προκειμένου περί θανάτου μερισματούχου θυγατρὸς ὁφειλῆς μητρὸς καὶ πατρὸς, οἱ ἀνήλικοι ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀγαμέθυ ἀδελφαὶ κατ' ἴσα μέρη.

4) Μὴ ὑπαρχόντων τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις ἐδαφείαις προσώπων, τὰ διὰ διαθήκης ὀριζόμενα πρόσωπα ἢ ὀργανισμοί.

Άρθρον 10.

Βοήθημα οὕτως δὲν ἐξήτηθη ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἢ χορηγήσῃ ἐντός διετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μερισματούχου ἀπαγορεύεται.

Άρθρον 11.

Τὸ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου έτους τυχόν παραμένον ἀχρησιμοποίητον ὑπόλοιπον τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 λογαρασμοῦ μετὰ τῶν σχετικῶν πόρων μεταφέρεται εἰς νέον, προστιθέμενον εἰς τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν βοηθημάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατιθέμενα ποσά.

Άρθρον 12.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος χορηγούμενον βοήθημα χορηγεῖται ἐφ' ἑαυτῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αὐτοῦ μετόχου, ἐξ οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περί Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ γεννῶνται τὰ δικαιώματα τῶν τοῦ ἄρθρου 9 μερισματούχων.

Άρθρον 13.

Επιτρέπεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ νὰ χορηγήσῃ δάνειον εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν ἐκατομμυρίων δραχμῶν (3.000.000), ἐξοφλουμένου διὰ μηνιαίων τραπεζικῶν δόσεων, ἡ πληρωμὴ τοῦ ὁποίου θέλει ἐξασφαλισθῆαι δι' ἐκχωρήσεως πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ τῶν καθ' ὁριζήσαντε τρόπον μισθωμάτων ἀκινήτων ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἀθῆναις καὶ ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, ὡς καὶ δι' ἐγγραφῆς υποθήκης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κειμένου ἀκινήτου της ἀνω Στρατιωτικῆς Λέσχης.

Άρθρον 14.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ θορύβονται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ.

Συζητούμενου εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζητήσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περί ἀναδιοργανώσεως τῶν ταμείων ἐφ' ὧν πολέμιων Κρήτης «ὁ κ. **Ι. Κούνδουρος**» ἤθελε λέγει νὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ δεχθῇ τὸ νομο-

σχέδιον ὅπως τὸ ὑπέβαλε τὸ Πανεφεδρικὸν Συνέδριον Κρήτης καὶ ὅπως ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὅτι θὰ γίνῃ παραδεκτὸν αὐτοῦτον.

Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς Γεωργίας) λαμβάνων τὸν λόγον ἀναγινώσκει δύο τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Ι. Κούνδουρος. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ γενόμενος χαρακτιρισμὸς τοῦ ἐφεδρου ὁ ἀπαίτων διὰ νὰ εἶναι τις ἐφεδρος, ὅπως ἔχει ἐτήσιαν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ μετώπῳ, δὲν γίνεται δεκτὸς παρὰ τῶν ἐφεδρῶν τῆς Κρήτης ὑποστηρίζοντων ὅτι οὕτω μόνον τὸ 1/10 θὰ συμμετέξῃ. Ἡ προσωπικὴ μου γνώμη, τὸνίζε, θὰ ἦτο νὰ μὴ γίνῃ διάκρισις με χρονικὰ ἔρια ὑπηρεσίας μετώπου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἄν δὲν ἐπῆγε καθόλου εἰς τὸ μέτωπον δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἔχῃ δικαιώματα.

Ι. Κούνδουρος. Βεβαίως ἐφ' ὅσον καὶ ὁ τίτλος τοῦ νομοσχεδίου ὀμιλεῖ περὶ πολέμιων. Ἦν πάσῃ περιπτώσει οἱ ἐφεδρὸι ὅλοι θέλουν νὰ μειωθῇ ἡ ὑπηρεσία αὐτῇ τὸ πολὺ εἰς ἓξ μῆνας, διότι ἀντιθέτως ὁ περισσότερος ἐφεδρικός κόσμος δὲν θὰ συμμετέξῃ.

Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἀφίστε νὰ ἐξετάσω μεν τὴν τροπολογίαν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ι. Κούνδουρος. Ἡμπορεῖ, συνεχίζει, νὰ γίνῃ μία διαβάθμισις, τοῦ μὴ ἔχοντος καθόλου ὑπηρεσίαν μετώπου ὄντος ὁμῶς ἐφεδρου, λαμβάνοντος τὸ ἐλάχιστον ἔριον. (Οἱ ἐφεδρὸι ἐπαναλαμβάνω ἐκφράζουν τὴν ἀξίωσιν νὰ μειωθῇ τὸ ἔριον εἰς ἓξ μῆνας.

Ἐτέραν παρατήρησιν ἔχω νὰ κάμω, ἐκείνην ποὺ κάμουν καὶ οἱ ἐφεδρὸι διὰ τὴν καινοτομίαν, ἥτις ἐπέρχεται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εκπροσώπησιν τοῦ ταμείου. Τὸ Συνέδριον αἰτεῖται ὅπως ἡ προσωρινὴ εκπροσώπησις γίνεταί τῃ ὑποδείξει τῶν ἐφεδρῶν καὶ ἀναλόγως τῶν ὑπαρχόντων σωματείων διοριζόμενου τοῦ προσωπικοῦ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Προχωρῶν ἀναπτύσσει τροπολογίαν του, ἥς τὸ περιεχόμενον περιλαμβάνεται εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐφεδρῶν καὶ ὑπερ εἶχεν ἐγκρίνει ὁ κ. Πρωθυπουργός.

(Οἱ ἐφεδρὸι ἐξ ἄλλου, συνεχίζει, τῆς Σητείας παρακαλοῦν νὰ μὴ μεταβληθῇ τὸ ἐκεῖ καθεστὼς τὴν δὲ παράκλησιν των ταύτην μεταδίδω εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἂν καὶ δὲν τὴν συμμερίζομαι.

Μετ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζητήσιν ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητούμενου εἰτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζητήσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περί ἐπιχορηγήσεως ἐπιδατηγῶν πλοίων ναυπηγούμενων ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ κ. **Π. Ρεδιάδης** λέγει ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἔδει νὰ εἰσαχθῇ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὄχι παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τὰ δὲ ἀντικείμενα περὶ ὧν προνοεῖ τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς ὑποδείξεις τῆς μεγάλῃς Ἐπιτροπῆς τῆς Ναυτιλίας, ἀλλὰ εἶναι μέτρα τῆς πρωτοβουλίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Τὸ ὅτι ἀναρμοδίως συνετάχθη τὸ Νομοσχέδιον ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐπιχορήγησις ὀρίζεται ἐφ' ἀπαξ, ἐνῷ αὕτη ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀνάλογος τῶν ἐκάστοτε τιμῶν. Ὡς πρὸς τὴν ὀριζομένην χωρητικότητα τῶν πλοίων ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι αὕτη εἶναι μικρά καὶ με τοιαῦτα πλοία θὰ δυσχερανθοῦν τὰ ταξείδια καὶ πρέπει συνεπῶς νὰ αὐξηθῇ ἡ χωρητικότης τοῦλάχιστον εἰς 500 τόνους. Περαιτέρω παρατηροῦμεν ὅτι χορηγεῖται καὶ ἐγγύησις τοῦ Κράτους μέχρις 1.000.000 ὑπὲρ τοῦ ναυπηγείου Λαυρίου, δι' ὃ καὶ οἱ σιδηροβιομηχανοὶ Πειραιῶς διαμαρτύρονται. Ἡ βιομηχανία αὕτη ἀντὶ νὰ τύχῃ ἐνισχύσεως τελεῖ ὑπὸ δόξιν, διότι καὶ ἐκλείσθη ἔξω τοῦ λιμένος Πειραιῶς. Τώρα κάμνομεν ἐνισχύσεις εἰς ἄλλα Ναυπηγεῖα, ἐνῷ τὰ ἐν Πειραιῇ ναυπηγεῖα καθημερινῶς κλείουν, διότι καμμίαν ἐνίσχυσιν δὲν κάμνομεν εἰς αὐτὰ οὐδὲ ἀπαλλάγας τῶν πρώτων ὧλῶν τοῦς δίδομεν οὔτε κατὰ τοῦς δημοσίους συναγωνισμοὺς τὰ προτιμῶμεν. Κατὰ τοῦς ὑπολογισμοὺς τῶν

σιδηροβιομηχανῶν τοῦ Πειραιῶς περὶ τὰ 500 πλοία ἤδυναντο νὰ προσελκυσθῶν δι' ἐπισκευὰς εἰς Πειραιᾶ, ὁπότε τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης θὰ ἔμενεν εἰς ἡμερομίσθια εἰς τὸν τόπον. Ἡδὴ τὸ μέτρον ποὺ λαμβάνομεν τῆς δημιουργίας ἐνὸς συνεργείου εἰς τὸ Λαύριον θὰ γίνῃ πρόξενος κακοῦ, ἀφοῦ ὑπάρχει πάλιν καὶ ἄρτιον τοιοῦτον ἐν Σύρῳ. Οἱ σιδηροβιομηχανοὶ συνεχίζει, ζητοῦν προστασίαν συνισταμένην εἰς τὴν χορήγησιν 200 μέτρων γηπέδου ἐντός τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς ἀπαλλαγὰς ἀπὸ φόρων καὶ δημιουργίαν ὑπηρεσίας ἐργολάβων καὶ ὄχι μεσάζοντων, ὅπως εἶναι σήμερον. Θὰ ἤθελα, ἐπιλέγει, καὶ ὄχι ἐμμένει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῆς νὰ ἐφ' ὅσον ἐμμένει ἡ Κυβέρνησις εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις. Ἀντιδῶση τότε τὴν ἐγγύησιν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις. Ἐν τῷ θέτῳ δίδεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τοῦ μέτρου εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις μόνον τοῦ Λαυρίου.

Ι. Κούνδουρος. Οὐδεὶς, λέγει, ποτὲ ἐκηρύχθη κατὰ τῆς προστασίας τῆς ἐπιδατηγῶν ἀποπολιτισ, ἀλλὰ ἡ ἀκτοπλοϊκὴ πρὸς τὰς ἐφάνῃ ἀχάριστος, καὶ καταδυναστευτικὴ τῶν πληθυσμῶν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἡ ἔνωσις δὲν συμπεριλαμβάνει εἰμὴ τὸ ἥμισυ τῶν πλοίων. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἑταιρίαι αἱ ὁποῖαι τὴν συναγωνίζονται.

Ι. Κούνδουρος. Οἱ ἔξω τοῦ Συνδικάτου εἶναι ἀνίσχυροι. Ἀρκεῖ νὰ σὰς εἶπω ὅτι διὰ νὰ μεταδῶμεν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Μασσαλίαν πληρώνομεν ὅσα καὶ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Μασσαλίαν καὶ ἀφοῦ τοῦς δίδομεν προστασίαν, νομίζω ὅτι ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωμεν συστάσεις τινάς. Τὸ Νομοσχέδιον, συνεχίζει, δίδει ἐπιχορήγησιν εἰς τὰ ἐπιδατηγὰ πλοία, διὸν, συνεχίζει, δίδει ἐπιχορήγησιν εἰς τὰ σιδηροβιομηχανία ἐνῷ σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ προστατεύεταί ἡ σιδηροβιομηχανία καὶ συνιστῶ νὰ δώσωμεν τὴν ἐπιχορήγησιν εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ κατασκευάζουν τὰ πλοία.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Προνοούμεν νὰ δίδωμεν 300 δραχ. κατὰ τόννον εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος παραγγέλλει πλοία εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Π. Ρεδιάδης. Ἐπιχορηγοῦνται δηλαδὴ τὰ πλοία τὰ ὁποῖα ἐπισκευάζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἐπιχορηγεῖται ὁ πλοιοκτητὴς.

Ι. Κούνδουρος. Ἐδὲ νὰ εἶνε ἡμεσώτερα ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐργαστασίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸνίζε, ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι προστατεύει ἑταιρίαν ὀριζήσαντες εἰς τὸν Κόσμον τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἦτο ὀρθὸν κ. Ὑπουργέ, νὰ μὴ λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν δικτῆμειν τῶν ναύλων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἶναι τὰ παρουσιαζόμενα πολυτελεῖ ἔξοδα τῆς ἑταιρίας. Εἶναι ἄλλο ζήτημα ὅταν ἕνα πλοῖον θὰ κάμῃ τὸν πλοῦν Πειραιῶς — Χανίων, νίκης — Πειραιῶς ἢ θὰ κάμῃ τὸν πλοῦν Πειραιῶς — Χανίων, διότι εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν γίνεται συγκοινωνία δύο μεγάλων κέντρων.

Ι. Κούνδουρος. Ὅτι ἡ ἑταιρία ἐκμεταλλεύεται ἀποδείκνυται ὅτι ἐκ τοῦ ἐνῷ ἐδίδεν ἄλλοτε τὸ Κράτος 120.000 δραχ. διὰ τὴν ἀγρονον γραμμὴν. Ἀγίου Νικολάου — Σητείας τῶρα πληρώνει 700.000 δραχμὰς. Ἐγὼ σὰς ἐφερα ὡς παράδειγμα τοῦς ναύλους Πειραιῶς — Σητείας καὶ Πειραιῶς — Μασσαλίας καὶ δι' αὐτὸ ὅταν θὰ κάμῃτε τὰς νέας διατιμήσεις, πρέπει νὰ τοῦς θέσητε εἰς τὸ ἐπίπεδον τὸ πρὸ τῆς μονοπωλῆσεως. Πάντως, λέγει, διαμαρτύρομαι διὰ τὰ νέα προνόμια, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ δοθοῦν μᾶλλον εἰς τὰ ἐργαστήρια.

Π. Ρεδιάδης. Ἐγὼ, τὸνίζε, διαμαρτύρομαι διὰ τὴν ἀδικοῦσαν ποὺ γίνεται εἰς τὴν βιομηχανίαν Πειραιῶς, ἥτις ἐνῷ φθίνει καὶ ζητεῖ ἐνίσχυσιν, ἡμεῖς φκινόμεν καὶ ἄλλο ἕνα ναυπηγεῖον εἰς τὸ Λαύριον.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ εἶχε σκοπὸν νὰ προτρέψῃ τοὺς πλοιοκτῆτας νὰ παραγγέλουν μικρὰ πλοία εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν διὰ νόμου ἀχρήστευσιν τῶν παλαιῶν πλοίων. Ἐπίτηδες ἐθέσαμεν χωρητικότητα 200 τόνων, διότι με τὰς δυνάμεις ποὺ ἔχομεν, δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνουσι μεγαλύτερα πλοία καὶ ἀρχίζομεν

οὕτω μίαν πολιτικὴν προστασίαν τῶν ἐγγυρῶν ναυπηγείων. Ἡ ἐπιχορήγησις καταβάλλεται κατὰ τόννον ἐπὶ ὀρισμένην προθεσμίαν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας θὰ σκεφθῇ τὸ Κράτος ἂν πρέπει νὰ τὴν ἐξακολουθήσῃ. Εἶνε προφανές ὅτι τὸ μέτρον, ποὺ λαμβάνομεν, ἀποτελεῖ ἕνα πρακτικὸν βῆμα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ναυπηγείων. Ἐπιχορηγοῦμεν τοὺς πλοιοκτῆτας καὶ ὄχι τὰ ναυπηγεῖα, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνθαρρύνεται ὁ πλοιοκτῆτης νὰ κατασκευάσῃ τὰ πλοῖα του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γ. Στράτος. Νὰ προσελκύσωμεν θέλομεν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μάλιστα ἐκείνον ποὺ θὰ κάμῃ τὴν παραγγέλει. Ὡς πρὸς τὰς διαμαρτυρίας διὰ τὸ Λαύριον, ἔχω νὰ ὑπομνήσω ὅτι τὸ ναυπηγεῖον ἐκεῖνο ἐναυπήγησε δύο μικρὰ πλοία διὰ τὴν καταδωροῦν τοῦ λαθραμπορίου, τὰ ἐναυπήγησε δὲ ἐπιτυχῶς. Τὸ ναυπηγεῖον αὐτὸ διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐγκαταστάσεις του ἐξήτησε μίαν ἐγγύησιν καὶ διεπιτιμώθη ὅτι με δαπάνην 1.000.000 δύνανται νὰ τὰς συμπληρώσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐθέλωρησιν ὅτι τοῦτο εἶναι μία ὑποστήριξις, ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ.

Τὸ Λαύριον πάσχει, συνεχίζει ὁ κ. Ὑπουργός καὶ ἔπρεπε νὰ δώσωμεν ἐργασίαν εἰς ὀλίγας δεκάδας ἐργατῶν, τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὸ μέτρον μᾶς στρέφεται ἐναντίον ἄλλων κέντρων καὶ ὅτι ἡ ἐγγύησις δύνανται νὰ φέρῃ εἰς ἀδυναμίαν μεγάλα βιομηχανικά κέντρα ὅπως ὁ Πειραιεύς. Ζητοῦμεν νὰ ὑποστηρίξῃ ἕνα μικρὸν ναυπηγεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπέδειξε τελευταίως ὅτι ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ μίαν καλὴν ἐργασίαν. Ὁ παρακάτω τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον, διότι πιστεύω ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία ἡμπορεῖ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἔχῃ λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. **Γ. Βασιλειάδης** παρακαλεῖ νὰ ἀποσπηνισθῇ τὸ α' ἄρθρον, πότε θὰ ἀρχεταί ἡ καταβολὴ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ πότε θὰ λήγῃ.

Π. Ράλλης. Δὲν ἀντιτιθέμεθα κατὰ τῆς δόσεως τοῦ νομοσχεδίου. Βέβαια εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ἡ σιδηροβιομηχανία καὶ τὰ ναυπηγεῖα. Ὁ δὲ δώσωμεν διὰ τῆς κατασκευῆς πλοίων ἐν Ἑλλάδι ἐργασίαν εἰς πλείστους ἐργατικὰς χεῖρας. Διαφωνοῦμεν ὅμως πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου δι' οὗ δίδεται ἐγγύησις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους πρὸς σύναψιν δανείου ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Λαυρίου διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς. Τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν προτίμησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὀρισμένην βιομηχανίαν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Καθόλου. Δίδομεν μίαν ἐγγύησιν εἰς τὴν ἑταιρίαν Λαυρίου, ἡ ὁποία ἐσχάτως κατεσκεύασε δύο πλοία καταδικαστικὰ καὶ εὐρομέν ὅτι αἱ ἐγκαταστάσεις πρέπει νὰ τελειοποιηθοῦν.

Π. Ράλλης. Ἀκριβῶς τοῦτο ἀποτελεῖ ἐγγύησιν, διότι ἐνίσχυντε βιομηχανίας ἐπὶ βλάβῃ ἄλλων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὅχι ἐπὶ ζυμῇ ἄλλων.

Π. Ρεδιάδης. Τοῦ ἴζων κατεσκεύασε δύο μεγάλα καράδια.

Π. Ράλλης. Ἄν τὰ ἐργαστήρια Λαυρίου κατεσκεύασαν ἐσχάτως δύο πλοία, τὰ νωρεια τῆς Σύρου ἀπὸ ἐτῶν ἐξυπηρέτησαν τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸν πόλεμον προσέφεραν σπουδαίας ὑπηρεσίας. Εἰς τὰ νωρεια τῆς Σύρου κατεσκευάσαμεν μεγάλα πλοία ὡς ἡ «Ἀθηνά» καὶ ἄλλα. Πρέπει λοιπὸν ἐκ παραλλήλου νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ αὐτὰ καὶ νὰ δώσωμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους διὰ τὴν τελειοποίησιν των.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν ἦτο σωστὸν νὰ ἀφίσωμεν αὐτὴν τὴν μικρὰν βιομηχανίαν νὰ σταματήσῃ. Ἐπρεπε νὰ δώσωμεν τὴν ἐγγύησιν διὰ νὰ δώσωμεν καὶ ἐργασίαν εἰς τοὺς πολίτας τοῦ Λαυρίου, διότι τὰ μεταλλεῖα ἐπαύσαν τὰς ἐργασίας των.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Λόγῳ τῆς ἐξαφαινετικῆς ἀνεργίας ἐν Λαυρίῳ ἐκρίναμεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ ναυπηγεῖα.

μοσχεδίου «περί Ὑργανισμού τοῦ Πανεπιστημίου» δι' αὐτῶν

Ο κ. Πρόεδρος ανακοινώνει ότι κατήρτισε την Ειδικήν Επιτροπήν του Έλαίου συμφώνως προς την από 3 Μαρτίου 1932 απόφασιν της Βουλής ως εξής:

1) Κουλουμβάκης Εδτρ.	Γυθείου	Φιλελεύθερος
2) Κοκκινάκης Γ.	Ηρακλείου	»
3) Μυλωνογιάννης Αλ.	Χανίων	»
4) Κοθρής Μιχ.	Λασηθίου	»
5) Κογεβίνης Α.	Κερκύρας	»
6) Πετρίδης Π.	Κορινθίας	»
7) Τσαρλαμπάς Μ.	Λευκάδος	»
8) Βελλιανίτης Γ.	Παξών	»

Ο Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'

Τετάρτης 9 Μαρτίου 1932.

Όρα 4.30 μ. μ. Ο Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ανέλθων επί της έδρας κηρύσσει την έναρξιν της συνεδρίασεως και διατάσσει ν' ανοιχθώσι τὰ θεωρεία.

Αναγινώσκονται και επικυροῦνται τὰ Πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασεως.

Ανακινούνται τὰ εξής:

Οί Βουλευταί κ. κ. Π. Τσαλδάρης και Σ. Στεφανόπουλος καταθέτουν αίτησιν της Κοινοτικής Επιτροπής Ακράτας περί μὴ μονομερούς καταργήσεως των Γυμνασίων της υπαίθρου.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου πολυτέκνων Φλωρίνης ζητεί την τροποποίησιν του Νόμου περί πολυτέκνων και την υποθέτησιν του υποβληθέντος υπό της Συνομοσπονδίας προσχεδίου Νόμου.

Οί εν Νταβός νοσηλευόμενοι ψυχικοί ζητούν την παροχήν συναλλάγματος διὰ την συνέχισιν της θεραπείας των.

Ο Βουλευτής κ. Ι. Παπαφλέσσας καταθέτει τηλῆμα των πολυτέκνων Σητείας ζητούντων την τροποποίησιν του Νόμου περί πολυτέκνων.

Οί Βουλευταί κ. κ. Π. Τσαλδάρης Ι. Παπαφλέσσας και Σ. Στεφανόπουλος καταθέτουν αναφοράν του Κοινοτικού Συμβουλίου Βουδαλάς Έλασσάνος ζητούντος την ἀπομάκρυνσιν του Ένωμοτάρχου και των χωροφυλάκων του Αστυνομικού Σταθμού.

Επιτροπή Τυρεμπόρων Θνίκης και Δράμας παρακαλούν όπως εξαιρεθώσι του χρεωστικού αὶ προκαταβολαί των τυρεμπόρων εις Κτηνοτρόφους από 1 Μαΐου 1931 και εξεξής.

Επιτροπή των ἐκ Βουλγαρίας μεταναστών παρακαλεί όπως εις τὸ κατατεθέν σχέδιον Νόμου περί μὴ ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν ἀπαιτήσεων γεννηθειῶν ἐκτός του ὁρίου του Κράτους προστεθῇ διάταξις ἐπεκτάσεως τούτου και εις τοὺς πρόσφυγας ἐκ Βουλγαρίας από του 1913.

Τὸ Διδακτικὸν προσωπικὸν του διδασκαλείου διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην περικοπὴν του χορηγούμενου ἐπιμισθίου.

Ο Ίωάννης Μάλλιος πτυχιούχος Ἱεροδιδασκαλείου κάτωκος Ρεντίνης Καρδίτσας ζητεί τὸν διορισμὸν εις κενὴν θέσιν.

Οί καταθέται Τραπεζίης Κοσμοδοπούλου ζητούν την βελτίωσιν του περιεχομένου του Νόμου συμφώνως με τὰ προηγηθέντα ψηφίσματα και την μετοχὴν του Συνδικάτου των Τραπεζῶν εις τὴν ἀποζημιώσιν των κατατετῶν κλπ.

Επιτροπή κατοίκων του Οικήματος Παγγαίου ζητούν την ἀνέγερσιν Στοιῦ εις χῶρον παρὰ τὸν Ἅγιον Θωμάν ἢ εις τὴν Μονὴν Πετράκη.

Ο κ. Α. Ίασιονίδης (Υπουργὸς της Προνοίας) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περί ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οί-

- 9) Σίμος Κ.
- 10) Κεντούρης Α.
- 11) Παχγός Α.
- 12) Παπαφλέσσας Ίωάν.
- 13) Λύρας Θ.
- 14) Ἡρακλείδης Δ.
- 15) Σαρακηνός Κ.
- 16) Κυρέλλος Β.

Λύεται μετὰ ταῦτα συνκινέσει της Βουλής ἡ συνεδρίασις ὥρα 10 μ. μ. διὰ τὴν 4 30' της αὔριον.

Οί Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτης
Ι. Ἀποστόλου

Μυτιλήνης	Φιλελεύθερος
Σάμου	»
Χίου	»
Καλαμών	Δαϊκός
Λακεδαίμονος	Φιλελεύθ.
Ἀγυῖας	Παπαναστασίου
Κερκύρας	Ζαδιτζιάνου
Θηδών	Φιλελεύθερος

κοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων πολεμοπαλῶν Μαρωνιάς.

Ο κ. Α. Δίγκας (Υπουργὸς της Συγκοινωνίας) και ὁ κ. Φ. Ζατμης (Υφυπουργὸς των Οἰκονομικῶν) υποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως του νόμου 4247 περί ἀνακαινίσεως των ἐθνικῶν ὁδῶν».

Ο κ. Π. Θηβαῖος (Υφυπουργὸς της Δικαιοσύνης) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περί διευθετήσεως ὁρισμένων κατηγοριῶν μισθώσεων».

Οί βουλευταί κ. κ. Ν. Γαρδικιώτης, Α. Κογεβίνης, Β. Κυρέλλος, Δ. Σακελλαρίου, Μ. Μαντᾶς και Κ. Σαρακηνός υποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περί τροποποιήσεως του νόμου περί συντάξεων».

Οί βουλευταί κ. κ. Α. Μάρκου, Ι. Κούνδουρος και Ι. Γρηγοράκης καταθέτουν πρότασιν ἐργηνευτικῆς δηλώσεως ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 17 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ διατάγματος περί ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν».

Ἡ ἐπὶ των Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί παύσεως της ἰσχύος προσωρινῶς τεθείσης εις ἐφαρμογὴν συμβάσεως ἀλλὰ μὴ κυρωθείσης ἐντὸς 8 μηνῶν».

Ἡ ἐπὶ της Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί καθορισμοῦ της ἀγοραίας τιμῆς ρητίνης ἐτους 1932».

Ἡ ἐπὶ των Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί συμπληρώσεως του νόμου 3786 περί συγκροτήσεως της Γερουσίας και σχετικῶν αὐτοῦ διατάξεων».

Ἡ ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ της προτάσεως νόμου «περί ταμείου συντάξεως ἐργοληπτῶν».

Ο βουλευτής κ. Θ. Κολιαλέξης υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των νόμων περί συντάξεων».

Οί βουλευταί κ. κ. Α. Κουτσοπέταλος, Α. Κаланτζᾶκος, Θ. Κολιαλέξης, Α. Σπηλιόδης, Σ. Σταυρόπουλος, Κ. Βλαχοθανάσης, Κ. Καταδήμας, Ε. Κουλουμβάκης, Ι. Νικολίτσας, και Δ. Γιαννόπουλος υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως του από 6 Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. περί παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων εις ὀφειλέτας του δημοσίου ἐκ φόρων κλπ.».

Οί βουλευταί κ. κ. Ν. Γαρδικιώτης, Α. Βέργος, Γ. Βότσαλος, Γ. Θεοδοσιάδης, Π. Χριστούλας, Ε. Καρυωτάκης, Φ. Μανουηλίδης, Ν. Κουπαροῦσος, Γ. Ποντίκας, Ν. Τζεργιάς, Π. Ζωγράφος, Γ. Ραδόπουλος, Κ. Βλαχοθανάσης, Δ. Ἡρακλείδης, Α. Φωκάς, Ι. Κου-

τίνας και Δ. Κουντούρης υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 17 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ διατάγματος «περί ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν, περί περιορισμοῦ των ἐξόδων ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν και περί τροποποιήσεως των περί ἐκτελέσεως διατάξεων της Πολιτικῆς Δικονομίας».

Ο βουλευτής κ. Γ. Ραδόπουλος υποβάλλει τροπολογίαν εις τὸ ἀρθρον 160 του σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως του ἀγροτικῶν νόμου».

Ο βουλευτής κ. Π. Καρασεβδᾶς υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του Ν. Δ. περί ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν ὀφειλετῶν κτλ.».

Οί βουλευταί κ. κ. Α. Τσιτσάρας, Β. Κυρέλλος και Γ. Στράτος υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ του σχεδίου νόμου «περί ἀναστολῆς ἀναγκαστικῶν ἐκτελέσεων κατ' ἀγροτῶν και περιορισμοῦ ἐξόδων κτλ.».

Ο Υπουργὸς των Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κατεχάκης καταθέτει τὴν κάτωθι ἀπάντησιν ἐπὶ ἐρωτήσεως των βουλευτῶν κ. κ. Α. Κουτσοπέταλου και Ι. Μπούτη.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν εις ἀπάντησιν της ἀνωτέρω ἐρωτήσεως νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται Ὑπολοχαγὸς πεζινῶν Στριγγλῆς Δημ. λαβὼν φύλλον πορείας διὰ τὸ 16ον Σύνταγμα, προσήλθεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον και ἐζήτησε παρὰ του Ὑπασιστοῦ τὴν ἐνώπιον του κ. Ὑπουργοῦ παρουσιάσιν του. Εἰς ἀρνήσιν δὲ του κ. Ὑπασιστοῦ, ἤρξατο ἀπειλῶν του. Εἰς φράσεων «ἔξω ἐγὼ τί πρέπει νὰ γίνῃ, νὰ πάρω μὲ διὰ των φράσεων «ἔξω ἐγὼ τί πρέπει νὰ γίνῃ, νὰ πάρω μὲ κουμποῦρα και νὰ ξεπαστρέψω μερικὸν νὰ ἡσυχάσῃ τὸ Κράτος». Ἐπίσης διαταχθεῖσθε της προφυλακισέως του, κα-τόπιν της ἀνωτέρω διαγωγῆς, ἐδημοσιογράφησε δι' ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Διευθυντὴν της Ἐφημερίδος «Βραδυνή» τὴν 24 Ἰουλίου και δι' ἧς ἐπέκρινε ἐνεργείας των Στρατ. Ἀρχῶν, ἐν γένει δὲ ὁ ὑπολοχαγὸς οὗτος ἀνχιμνύεται εις ἔργα ἀλλότρια των καθηκόντων του.

Διὰ τὴν ἀντιστρατιωτικὴν του ταύτην διαγωγὴν, χαρακτηρίσθησαν ὡς βαρὺ πταίσμα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν και πειθαρχίαν, παρεπέμψθη εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 27 του από 5-2-26 Ν. Δ. «περὶ Καταστάσεως των Ἀξιωματικῶν του Στρατοῦ», ὅπερ διὰ γνωμοδοτήσεως του ἀπεφάνθη ὡπως τετῆ οὗτος εἰς ἀπάταιν.

Τὴν γνωμοδότησιν ταύτην ἐπηκολούθησε τὸ από 12-8-27 Π. Δ. της ἀποτάξεώς του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν του Γ. Σ. σχετικῶς πρὸς τὴν παραπομπὴν του εἰρημένου Ἀξιωματικοῦ εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον οὐ μόνον οἱ δι' ἀτιμητικὴν πρᾶξιν κατηγοροῦμενοι Ἀξιωματικοὶ παραπεμπονται, ἀλλὰ και οἱ εἰς ἐξέτασιν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν και πειθαρχίαν ὑποπεσόντες τοιοῦτοι.

Ο Υπουργὸς των Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κατεχάκης καταθέτει ἐπίσης τὴν κάτωθι ἀπάντησιν ἐπὶ ἐρωτήσεως του βουλευτοῦ κ. Ι. Νικολίτσας.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν εις ἀπάντησιν της ἀνωτέρω ἐρωτήσεως νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὴν ἀπόδοσιν του παρ' Ἀξιωματικῶν Νόμου 4506 ληφθέντος δυνάμει της ὑπ' ἀριθ. 17930 Ε. Δ. Γ. Σ. ἐπιδόματος ὑπερμετρείας, (ἐξ ὅσων τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι ἡ χορηγία αὐτοῦ διὰ τὸν πρὸ της ἰσχύος του Νόμου 4506 χρόνον δὲν ἦτο νόμιμος) θέλομεν διατάξῃ και ἡμεῖς ἅμα τῇ συγκεντρώσει των σχετικῶν στοιχείων.

Ἡ συγκέντρωσις των ἀπαιτουμένων στοιχείων ἐραδύνει λόγῳ του μεγάλου ἀριθμοῦ των Ἀξιωματικῶν τούτων και της παρὰ διαφόρων Διαχειρίσεων μισθοδοσίας αὐτῶν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὑπαγομένους Ἀξιωματικούς Χωροφυλάκους Ν. Δ. 506 ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἐλάχιστος.

Τ' ἀνωτέρω ἐγνωσθῶσαν και εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ζητήσαν σχετικὰς πληροφορίες.

Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς των Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κατεχάκης καταθέτει τὴν κάτωθι ἀπάντησιν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπὶ της ὑπ' ἀριθμ. 137)396 ε. ε. ἐρωτήσεως.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν, εις ἀπάντησιν της ἀνωτέρω αἰτήσεως νὰ γνωρίσωμεν ὅτι διὰ του ἀρθρου 51 του Νόμου 4321)29 περί ὁργανισμοῦ του Στρατοῦ καθιργήθη τὸ ὑπάρχον Σῶμα Ἐκκαθαρίσεως και συνεχωνεύθη μετὰ του Σώματος Ἐλέγχου. Ὁ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος και συγχρόνως πρὸς τὸν ὁργανισμὸν του Στρατοῦ ψηφισθείς Νόμος 4443 «περὶ στελεχῶν του Στρατοῦ» ἔχων ὑπ' ὄψει του τὴν ὡς ἀνω προβλεπομένην συγχώνευσιν των δύο Σωμάτων προέβλεψε περισσοτέρας θέσεις εἰς τὸ Σῶμα του Ἐλέγχου ἐν σχέσει πρὸς τὰς διὰ τοῦ προηγούμενου ἰσχύοντος Νόμου προβλεπομένας τοιαύτας.

2) Διὰ του Νόμου 4974)1929 ψηφισθέντος και ἐκτελεσθέντος πρὸ της συγχώνεσεως των ἀνω δύο Σωμάτων, ὑπεχρεώθη ὁ Ὑπουργὸς των Στρατιωτικῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ της ἰσχύος του Νόμου νὰ προβύδῃ ἔστω και καθ' ὑπερβάσιν των ὑπὸ του τότε ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ του Στρατοῦ προβλεπομένων θέσεων, τοὺς κατὰ Σεπτέμβριον του 1929 παραλειφθέντας ἐκ των προδιασμένων Ἀξιωματικούς, οἵτινες ἐδικαιούντο προαγωγῆς πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων, προβλεπομένων ὑπὸ του τότε ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ και του Δτος της 29 Σεπτεμβρίου 1921 «περὶ ὁργανικῶν θέσεων Ἐπιμελητείας και Διαχειρίσεως». Μεταξὺ των δικαιουμένων τοιαύτης προαγωγῆς ἦσαν και πολλοὶ των Ἀξιωματικῶν της Διαχ. Ἀρι. Ἐπιμελητείας μετατεθέντες εἰς τὸ Σῶμα ἐκκαθαρίσεως. Τούτους ἀρχικῶς προὔδιδε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν Διαχείρισιν και διὰ Δτος της 25ης Μαΐου 1929 ἐλόγισεν ὡς μεταταχθέντας εἰς τὴν ἐκκαθαρίσιν μετὰ τὸν νέον βαθμὸν.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ του Ὑπουργείου ἦτο σύμφωνος πρὸς τὴν ἀνω διάταξιν του Ν. 3974 ὑποχρεοῦσαν τὸν Ὑπουργὸν εἰς προαγωγὴν τούτων και καθ' ὑπερβάσιν των ὑπὸ του κατὰ τὸ 1929 ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ προβλεπομένων θέσεων.

Συνεφώνησε δὲ πρὸς ταύτην και τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀπορρίψαν σχετικὴν προσφυγὴν πρὸς αὐτὸ ἐνδιαφερομένων Ἀξιωματικῶν.

Ἡδὴ ἐν τῷ Σώματι Ἐλέγχου δὲν χηρεύουν θέσεις Ταγματάρχων πρὸς προαγωγὴν τούτων, οἱ δὲ κείμενοι Νόμοι περὶ Στρατ. προδιδασμῶν και περὶ Στελεχῶν του Στρατοῦ ἀπαγορεύουν τὴν προαγωγὴν Ἀξιωματικῶν ἐφ' ὅσον δὲν χηρεύουν θέσεις.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν

των Ἀναφορῶν και Ἐρωτήσεων

Ο κ. Ι. Νικολίτσας παρακαλεῖ ὥπως διαδιδασθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἡ ἀναφορὰ του ἱατροῦ Χ. Σακοπούλου, τὸ ὅποιον νὰ διατάξῃ τὸ Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον νὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ αἰτήματα.

Ο κ. Α. Παπαθανάσης παρακαλεῖ ὥπως ἀποσταλῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον της Παιδείας ἡ ἀναφορὰ γονέων και κηδεμόνων μαθητῶν και μαθητριῶν του 20ου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ι. Παπαφλέσσας. Τὸ ἔτος 1923 ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως ἐστέγασε εἰς Ἀξιούπολιν περὶ τὰς 25 οἰκογενεῖας Ἑλλήνων Πόντου.

Ι. Νικολίτσας. Τί ἦσαν, πρόσφυγες;

Ι. Παπαφλέσσας. Αὐτὴ ἡ προσωνομία πρέπει νὰ ἐκλείψῃ, δὲν εἶναι οὔτε Ρῶσσοι οὔτε Ἀρμένιοι διὰ νὰ ὀνομάζωνται πρόσφυγες. Ἡ τοιαύτη διάκρισις πρέπει νὰ ἐκλείψῃ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ διακρινέται, ὥστε νὰ διακρίνεται οἱ Ἑλλήνες εἰς δύο κατηγορίας. Εἶναι Ἑλλήνες και ἡ ὀνομασία αὐτὴ πρέπει νὰ τοὺς δίδεται ὥπως εἶπον και πρὸς τὸν κ. Μπακάλη πιασὴν εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν. Λοιπὸν, ἡ στέγασίς των ὡς εἶπεν ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἦτο προσωρινὴ μέχρις

δπου θα εξευρίσκαντο κατάλληλα οικόνηματα, διότι τα παρχω-
ρηθέντα ήταν έντελώς ακατάλληλα, ανήκοντα εις τους άνταλ-
λαγέντας Τουρκοβουλγάρους. Αλλά δυστυχώς παρ' όλην τήν
ακατάλληλότητά τους έχρύναν δι' αυτά τους δυστυχείς, πα-
ρηλλών δε έκτοτε η έτη χωρίς ούδεμίαν βελτίωσιν της κατοι-
κίας των να γίνην. Διεισδυρήθησαν κατ' επανάληψιν, διά
τήν εις τρώγλας διαμονήν των, άλλ' ούδεις συνεκινήθη. Πα-
ρακαλώ τον κ. Πρόεδρον της Βουλής να διαβιβάσχη τήν ανα-
φοράν των εις τό Γ'πουργείον της Προνοίας. Δέν ζητούν παρ' α-
νά εγγάτασταθού εις οικόνηματα υποφερτά. Καί αν τούτο δέν
είναι δυνατόν, νομίζω ότι είναι δίκαιον να τούς δοθής ύλική
βοήθεια, έστω επί δανείω, όπως προμηθευθώσι τὰ αναγκαία
ύλικά και διά της προσωπικής των έργασίας επιδοθώσιν εις
τήν επιδιόρθωσιν των οικήμάτων των πριν να ταρψώσιν υπ' αυτά.

Ο κ. **Σ. Ταλιαδοϋρος** λέγει: ότι η εταιρία ή αναλα-
δοϋσα διά συμπόσεως τήν αποξήρανσιν της λίμνης Ξυνιάδος,
καίτοι υπερχροϋτο από 1ης Φεβρουαρίου 1931 να αρχίσχη τας
έργασίας της αποξηράνσεως έντακτως και συνεχώς, ώστε μέ-
χρι βετίας να λήξουν αύται, έν τούτοις αύτη ής μόνον σκο-
πόν έχει να άλιεύη ίχθυεις και να κερδίχη πολλὰς εκατοντά-
δας χιλιάδων δραχμών έντός εις χωρίς να κάμη έργα. Πρὸς
τό θεαθῆναι έκκιμε ένα αὐλακα ολίγων μέτρων καταστρέψασα
και τούς άγρούς των κατοίκων Καίτης άνευ αποζημιώσεως
και κατόπιν μετέφερε τόν έκσκαφέα εκείθεν. Οί κάτοικοι
Καίτης δικαίως δυσφοροῦν και εκπλήττονται, διατί δέν κη-
ρύσσεται ή εταιρία έκπτωτος, άφοῦ καταφόρως παραβιάζει
τήν σύμβασιν.

Α. Δίγκας (Γ'πουργός της Συγκοινωνίας). Η 'Εταιρία
υπέβαλεν έκθεσιν, εις τήν οποίαν έκθέτει ώρισμένως απόψεις
της, τας οποίας μελετώ.

Ο κ. **Γ. Τηλυκίδης** υποστηρίζει αναφοράν των Προέδρων
Κοινοτήτων Φιλοτίας και Θηριόπετρας διαμαρτυρομένων διά
τήν έκδοσιν ένταλμάτων υπό της 'Αγροτικής Τραπεζής εις
στιγμάς τοιαύτης οικονομικής κρίσεως.

Ο κ. **Π. Καλινκάτης** όμιλών επί της αὐτῆς αναφοράς
διαμαρτύρεται, διότι οί πολίται οδηγούνται από τὰ χωρία των
εις τήν Πρωτεύουσάν διά να πληρώσουν και παρακαλεί τήν
Κυβέρνησιν να συστήσχη εις τήν 'Αγροτικήν Τράπεζαν να
παύσχη τας διώξεις κατά των πολιτών εύρισκομένων εις
οίκτηράν οικονομικήν θέσιν.

Ο κ. **Π. Φλώρος** συνιστά αναφοράν του Συνδέσμου Τυ-
ρεμπόρων και του έμπορικού Συλλόγου Πρεβέζης.

Ο κ. **Γ. Γεωργιάδης** συνιστά θερμώς τήν αὐτήν αναφοράν.

Ο κ. **Α. Ζάννας** (Γ'πουργός Γεωργίας). Υπόσχεται ότι
θα λάβη μέριμναν.

Ο κ. **Α. Δούλης** όμιλών επί αναφοράς του Προέδρου των
Κοινοτήτων Καρδουναρίου και Δραγάτης λέγει ότι διά του
πέρυσιν ψηφισθέντος νόμου άπηγορεύθη ή καλλιέργεια καπνού
εις τὰ μέρη αυτά, ένῃ παράγουν καλής ποιότητος καπνόν, οί
δε κάτοικοι δέν έχουν άλλο εισόδημα. Επειδή τό πράγμα δέν
διορθώνεται διά δικηνητικού μέτρου παρακαλεί να ληφθή
νομοθετική μέριμνα.

Α. Ζάννας (Γ'πουργός Γεωργίας). Εδῆλωσα και χθές ότι
θα τροποποιηθῇ ο νόμος.

Α. Δούλης. Θα αναφέρωνται εις τόν νόμον τὰ όνόματα
των μερών, εις τὰ όποια θα επιτραπή ή καλλιέργεια;

Α. Ζάννας (Γ'πουργός Γεωργίας). Όχι, αλλά θα όρισθῇ
διά του νόμου ότι διά διατάγματος θα επιτρέπεται ή καλλιέρ-
γεια και εις άλλας περιφερείας.

Α. Δούλης. Είναι δυνατόν να κηρυχθῇ έπειγον τό νομοσχέ-
διον;

Ο κ. **Σ. Σταυρόπουλος** λέγει ότι τό Γ'πουργείον Γεωρ-
γίας ανεγνώρισεν ως κατάλληλον τήν περιφέρειαν αὐτήν διά
καλλιέργειαν καπνού. Αλλά τό Γ'πουργείον των Οικονομι-
κών διά να περιστείλῃ δήθεν τό λαθρεμπόριον άπηγόρευσε
τήν καλλιέργειαν. Παρακαλώ να διαβιβάσχη ή αναφορά εις
τό Γ'πουργείον των Οικονομικών και να προσέξη τούτο, διότι

αδικείται ή περιφέρεια. Διά να παταχθῇ τό λαθρεμπόριον
υπάρχουν άλλα μέσα.

Ο κ. **Π. Ράλλης** συνιστά αναφοράν του Συνδέσμου
'Αλιέων Σύρου περί (δρύσεως ταμείου αλληλοβοήθειας).

Π. Βουρλούμης (Γ'πουργός 'Εθνικής Οικονομίας). Να
μου σταλή ή αναφορά και θα εξετάσω.

Ο κ. **Π. Ράλλης** συνιστά αναφοράν του 'Εργατικού
Κέντρου Κυκλάδων περί έπεκτάσεως του οίκου του ναύτου
και εις Σύρον.

Ο κ. **Σ. Ταλιαδοϋρος** συνιστά αναφοράν μικροκαταθε-
τών της πτωχευσάσης τραπέζης Τσαγκοπούλου ζητούντων
να περιληφθώσιν εις τό ντισχέδιον περί της Τραπεζής
Κοσμάδοπούλου.

Ο κ. **Α. Χατζίσκος** λέγει ότι τελευταίως ελήφθησαν
υπομνήματα 'Ελλήνων σπουδαστών εκ Γαλλίας, Γερμανίας,
Βελγίου και 'Ελβετίας διά των οποίων ζητείται να επιτραπή
ή εξαγωγή συναλλάγματος προς συντήρησιν των. Νομίζει ότι
δέν δύναται ή Κυβέρνησις να μή αποδεχθῇ τήν παρακλήσιν
των, διότι οί σπουδασταί εύρίσκονται εις τό τέλος του 'Ακαδη-
μαϊκού έτους και κανείς δέν ήμπορεί να αξιώσχη να επιστρέ-
ψουν τώρα εις τήν 'Ελλάδα, ούτε δυνάμεθα να τούς άφίσω-
μεν χωρίς χρήματα διά να μεταδλθούσιν εις αλήτας.

Ο κ. **Α. Κυρώξης**. Συνιστά αναφοράν εκ Βόλου περί αναστο-
λής επί τριετίαν των πλειστηριασμών των άστικων άκινήτων.

Ι. Νικολίτσας. Παρακαλώ τον κ. Γ'πουργόν της Παιδείας
να εξετάσχη εύμενώς αλλά και μετά ένδιαφέροντος τήν αίτησιν
των γονέων και κηδεμόνων του Γυμνασίου Κεφαλοδρόσου,
καθ' όσον τό Γυμνάσιον εις τας αρχάς μεν του έτους έστερήθη
του καθηγητού της Γαλλικής χωρίς να διορισθῇ έτερος, εις τό
μέσον δε του έτους και δη πρό μηνός του Γυμνασιάρχου. Διό-
τι συνέβη τό παράδοξον να μετατεθῇ ο Γυμνασιάρχης εις τό
μέσον του έτους επί μεγίστη βλάβη των μαθητών. 'Ελέχθη ότι
έγένοντο σχετικώς διάφοροι έπεισόδιοι, ανεξαρτήτως όμως
τούτου, διότι δέν είναι δυνατή επί του παρόντος ή διαλεύκανσις
του ζητήματος τούτου, παρακαλεί τον κ. Γ'πουργόν να προβῇ εις
άμεσον συμπλήρωσιν των κενών. Είναι γνωστοί οί κάποι των γο-
νέων προς εξοικονόμησιν των απολύτως αναγκαίων έξόδων
διά τήν σπουδήν των παιδιών των και θα είναι λυπηρόν να
εξέλθωσι ταῦτα του σχολείου με γνώσεις ηλαττωμένας λόγω
έλλείψεως προσωπικού.

Α. Παπαθανάσης. Συνιστά ιδιαιτέρως τήν αναφοράν και
παρακαλεί να διαταχθῇ ή μετάβασις του άντικαταστάτου του
Γυμνασιάρχου, έφ' όσον μάλιστα και ή απόστασις είναι μικρά
και ή δαπάνη ελαχίστη.

Σ. Ταλιαδοϋρος. Συνιστά να διαβιβάσχη τάχιιστα ή ανα-
φορά του Προέδρου της Κοινοτήτος Μεσινικόλα προς τον κ.
Γ'πουργόν της Δικαιοσύνης διά να ένεργηθούσιν άνακρίσεις περί
της αληθείας ή μη των όσων καταγγέλλει ο Πρόεδρος της Κοι-
νότητος κατά του εκει Ειρηνοδίκου, διότι εάν ταῦτα είναι α-
ληθή, πράγμα τό όποιον αὐτός δέν γνωρίζει, τότε τό πράγμα
είναι τερατώδες.

Ο κ. **Α. Σίδερης**. Παρακαλεί και ούτως όπως ή αναφορά δια-
βιβάσχη εις τον κ. Γ'πουργόν ό όποιος μετά προσοχής να εξε-
τάσχη τά καταγγελλόμενα.

Ο κ. **Γ. Ζερβός**. Λαμβάνων τόν λόγον επί της 'Ημερη-
ρησίας Διατάξεως λέγει, ότι τό υπόμνημα περί του όποιου θα
όμιλήσχη άπεστάλη προς τον κ. Πρωθυπουργόν και τούς 'Αρ-
χηγούς των Κομμάτων, άλλ' επειδή ούτοι δέν γνωρίζουν ότι
πρόκειται περί υποθέσεως έπειγούσης φύσεως θα έκθέσχη περί
τίνος πρόκειται.

Πρόκειται, λέγει, περί μιας περιφέρειας της 'Ανατολικής Μα-
κεδονίας ή όποια παράγει εύγενή καπνά, τὰ όποια διέρχονται
τελευταίως μεγάλην κρίσιν. Η άμερικανική αγορά έπαυσε
να τ' αγοράζχη, επίσης δε άπεκλείσθησαν ταῦτα και από τήν
Γερμανικήν αγοράν οὕτω δε αἱ τιμαί, αἱ όποιαί προσφέρονται
υπό των έμπόρων, κατήλθον εις τό έν τρίτον των τιμών των
περυσινών. Ζητούν τώρα οί καλλιεργηταί δανεισμόν προς άνα-

κούψισιν των αναγκών των και τό ζήτημα είναι άξιόν μελέ-
της, αλλά ζητούν συγχρόνως, εάν πρόκειται να βραδύνῃ ή δι-
αδικασία διά τόν δανεισμόν των, να δώσχη έντολήν ή Κυβέρ-
νησις εις τήν 'Αγροτικήν Τράπεζαν να κρατῇ μόνον τὰ τρία
τέταρτα της αξίας των πωλουμένων καπνών και να τούς
αφίνη τό έν τρίτον διά να ζήσουν.

Π. Τσαλδάρης. 'Ας κάμη ή Τράπεζα άνανέωσιν του
χρέους, υποθέτω ότι αὐτή ή εύκολία ήμπορεί να γίνῃ, ή
Τράπεζα κάμνει μίαν τοιαύτην πολιτικήν γενικώς.

Γ. Ζερβός. Τό ζήτημα είναι έπειγον, διότι αὐτάς τας ήμέ-
ρας περιέρχονται οί έμποροι διά αγοράν καπνών και οί παρα-
γωγοί, έφ' όσον γνωρίζουν ότι δέν θα τούς μείνῃ τίποτε, άπο-
ρεύουν τήν πώλησιν.

Α. Παπαθανάσης. Συνιστά να έπεκταθῇ τό μέτρον προς
διευκόλυνσιν εκ μέρους της 'Αγροτικής Τραπεζής και των
καπνοπαραγωγών της Μακεδονίας άλλὰ και όλης της 'Ελλά-
δος. 'Επίσης τήν χορήγησιν καλλιεργητικων δανείων εις
αὐτούς.

Α. Ζάννας. (Γ'πουργός της Γεωργίας). Δύναμαι να βε-
βαιώσω ότι ή 'Αγροτική Τράπεζα κάμνει εις όλόκληρον τήν
'Ελλάδα τας δυνατός υποχωρήσεις. Ο Διοικητής της Τρα-
πέζης παντός όπου ήμπορεί να υποδοχῇσχη, τό κάμνει προ-
θύμως.

Γ. Ζερβός. 'Ανευ ειδικῆς έντολής δέν τό κάμνει.

Π. Τσαλδάρης. 'Οσάκις έλαβον άφορμήν να κάμη σύστα-
σιν εις τήν 'Αγροτικήν Τράπεζαν μου εδῆλωσεν αὐτή ότι
αὐτή είναι ή πολιτική της. 'Επειδή όμως πρόκειται περί
έξαιρητικής περιστάσεως ήμπορεί να γίνῃ ιδιαιτέρα σύστασις.

Α. Μπακάμπασης. Είναι έπειγον τό ζήτημα και παρα-
καλώ και εγώ να γίνῃ ιδιαιτέρα σύστασις.

Α. Ζάννας. (Γ'πουργός της Γεωργίας). Τό ένδιαφέρον της
Κυβερνήσεως είναι γνωστόν. Θα επαναλάβω αύριον, ίσως και
σήμερον, τήν σύστασιν.

Η Βουλή εισέρχεται μετά τούτο εις τήν

'Ημερησίαν Διάταξιν της Νομοθετικής 'Εργασίας

Γίνονται δεκτά τὰ εξῆς σύνολα νομοσχεδίων:

«Περί διατάξεων σχετικων προς τήν έκδοσιν και κυκλο-
φορίαν των 'Εφημερίδων.

«Περί αναδιοργάνωσεως των Ταμείων 'Εφέδρων Πολεμι-
στών Κρήτης

«Περί επιχορηγήσεως επιδατικων πλοίων ναυπηγουμένων
έν 'Ελλάδι», έχοντα οὕτω:

Περί διατάξεων σχετικων προς τήν έκδοσιν και κυκλοφορίαν
των εφημερίδων.

(Ὡς έτροποποιηθῇ κατά τήν β' συζήτησιν).

Επιφάνεια και τιμή πωλήσεως.

"Αρθρον 1.

Εν τῇ έννοιά του παρόντος νόμου εφημερίς θεωρείται πάν
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον
φύλλον ήμερησίον ή περιοδικόν ή οιονδήποτε άλλο έντυπον

του σχήματος της εφημερίδος δεν χρησιμοποιείται έντός της
έβδομάδος ποσοστόν τι έπιφάνειας, δύναται τούτο να χρησιμο-
ποιηθῇ εις τό μήνός έφ' όσον ο' άποτελέσχη τέσσαρας τό πολύ
άκεραίως τελείας του ίδιου σχήματος κατά μήνα.

3. Εξαιρητικώς τήν ήμέραν του νέου έτους, τήν τελευταίαν
Κυριακήν των 'Αποκριών, τήν Κυριακήν του Πάσχα, τήν 25ην
Μαρτίου, τήν 15ην Αυγούστου και τήν ήμέραν των Χριστουγέν-
νων, ήτοι εξάκις του έτους, επιτρέπεται άπεριορίστως οιαδή-
ποτε υπέρβασις διαστάσεων. 'Επίσης επιτρέπεται κατά τό πρό-
των Βουλευτικων ή Γερουσιαστικων έκλογων δεκαπενθήμερον
ή παρήκοσις δύο τελείων του σχήματος έκάστης εφημερίδος
με περιεχόμενον άποκλειστικώς διατεθειμένων εις αγορεύσεις
και είδησεις προσρχομένων εξ ώργανωμένων πολιτικων κομμά-
των και συναφείς προς τήν πολιτικήν προσελογικήν κίνησιν.

4. Απαγορεύεται ή έκτύπωσις αριθμού φύλλων υπερέχοντα
τά πωλούμενα πέραν των 40 ο.σ. Υπεύθυνον δήλωσιν περί
της κυκλοφορίας παρέχουν τὰ πρακτορεία του τύπου και οί έκ-
δόται των εφημερίδων ή περιοδικων. Η άνακληθῆς δήλωσις τι-
μορείται με τας ποινάς του άρθρου 6.

5. Ο άχρηστευόμενος χάρτης πάσης εφημερίδος δέν δύναται
να υπερέβῃ τὰ 41100 της χρησιμοποιουμένης ποσότητος.

6. Απαγορεύεται ή επί ανταλλάγματι διά προσωρινήν χρήσιν
παραχώρησις εφημερίδων υπό πρατηρίων ή υπό πωλητῶν εφη-
μερίδων, επί ποινή των μεν πρώτων δι' άνακλήσεως της άδείας
των πρατηρίων, των δε δευτέρων δι' επιβολῆς προστίμου μέχρι
1.000 δραχμών.

"Αρθρον 3.

1. Ούδεμίαν εφημερίδα επιτρέπεται να πωλήται κάτω της
μιας δραχμῆς κατά φύλλον. 'Επί τῇ βάσει του αντιτίμου τούτου
κινονίζεται ή έτησία ή μηνιαία ή κατά οιαδήποτε χρονικά δια-
στήματα έκδόσχη. Εξαιρούνται της διατιμῆσεως ταύτης πε-
ριοδικά θερησκευτικῶν περιεχομένου.

2. Εκ του αντιτίμου τούτου της μιας δραχμῆς, λεπτά
έβδομήκοντα άνήκουσιν εις τόν έκδότην της εφημερίδας, τὰ
δε λοιπά τριάκοντα λεπτά κατανέμονται ως εξῆς:

Εν και ήμισυ λεπτόν εις τό επί τῇ βάσει του νόμου 3255
έδρυθέν ταμείον Συντάξεων Προσωπικου 'Αθηναϊκων 'Εφημε-
ρίδων.

Εν και ήμισυ λεπτόν εις τό υπό του νόμου 5243 έδρυθέν
Ταμείον Συντάξεων Τυπογράφων, Λιθογράφων, Βιβλιοδετῶν
και έν γένει εργατων τύπου.

Επτά λεπτά εις τὰ πρακτορεία και,

Είκοσι λεπτά εις τούς εφημεριδοπώλας 'Αθηνων και εις
πάντα τὰ υποπρακτορεία, πλην των εφημεριδοπωλῶν Πει-
ραιώς, δι' οὓς όρίζεται άμεινῶ λεπτων δέκα όκτώ.

3. Η διά τούς εφημεριδοπώλας Πειραιώς επί έλαττον
κατά δύο λεπτά διαφορά έν σχέσει προς τούς λοιπούς εφημερι-
δοπώλας άνήκει εις τό οικείον υποπρακτορείον Πειραιώς.

4. Εκ του αντιτίμου του περιεχομένου εις τὰ έν τῇ προη-
γουμένη παραγράφῳ Ταμεία Συντάξεων άνα έν λεπτόν διατί-
θεται προς άποζημιώσιν ή περίθαλψιν συντακτων, τεχνιτων,
υπαλλήλων ή εργατων τελούντων έν ύπηρεσίᾳ τήν 1ην Σεπτεμ-
βρίου 1931 και μετεχόντων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπι-
κου 'Αθηναϊκων 'Εφημερίδων, εἰς τούς έν 'Αθήναις εργαζόμε-
νους προσληθέντας δε εξ μηνας πρό της δημοσιεύσεως του
παρόντος, διά τούς συντάκτας, εφημερίδων έκτός των 'Αθηνων
οἱτινες απέλυθησαν ή ήθελον άπολυθῇ και ύπέστησαν ή ήθε-
λον ύποστη μείωσιν αποδοχων. Αἱ εκ της εισφοράς ταύτης
εισπράξεις θα περιλαμβάνονται εις ειδικόν λογαριασμόν άνε-
ξάρτητον των άλλων αὐτων πόρων καλούμενον «Λογαριασμός
'Ανεργίας». Δι' αποφάσεων του Γ'πουργου της 'Εθνικής Οί-
κονομίας καθορισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι του ειδικου τούτου
λογαριασμου σχετικώς προς τήν διαχείρισιν αὐτου, τήν έπο-
πείαν και τόν τρόπον της χρησιμοποίησεως των πόρων αὐτου.

5. Ως υπάλληλοι εφημερίδων, δικαιούμενοι περιθάλψεως εκ του

1. Από της ισχύος του παρόντος νόμου ούδεμίαν εφημερίδα
δύναται να έκδίδηται εις διαστάσεις μείζονας των τεσσάρων
τετραγωνικων μέτρων και τεσσαράκοντα έκαστων (70X90)
ήμερησίως) επιφανείας χάρτου κατά έβδομάδα, όπως δήποτε
και αν σελιδοποιήται. Εξαιρητικώς αἱ διαστάσεις δύναται να
είναι 4.86 τ. μ. δι' εφημερίδας σχήματος 0.46X0.33.

2. Εφημερίς μή χρησιμοποιήσασα τας άνωτέρω διαστάσεις
έντός της έβδομάδος δέν δύναται να χρησιμοποιήσχη μεταγενε-
τέρως τήν μή διατεθείσαν ποσότητα. Εάν έν τούτοις ως εκ

1. Από της ισχύος του παρόντος νόμου ούδεμίαν εφημερίδα
δύναται να έκδίδηται εις διαστάσεις μείζονας των τεσσάρων
τετραγωνικων μέτρων και τεσσαράκοντα έκαστων (70X90)
ήμερησίως) επιφανείας χάρτου κατά έβδομάδα, όπως δήποτε
και αν σελιδοποιήται. Εξαιρητικώς αἱ διαστάσεις δύναται να
είναι 4.86 τ. μ. δι' εφημερίδας σχήματος 0.46X0.33.

2. Εφημερίς μή χρησιμοποιήσασα τας άνωτέρω διαστάσεις
έντός της έβδομάδος δέν δύναται να χρησιμοποιήσχη μεταγενε-
τέρως τήν μή διατεθείσαν ποσότητα. Εάν έν τούτοις ως εκ

1. Από της ισχύος του παρόντος νόμου ούδεμίαν εφημερίδα
δύναται να έκδίδηται εις διαστάσεις μείζονας των τεσσάρων
τετραγωνικων μέτρων και τεσσαράκοντα έκαστων (70X90)
ήμερησίως) επιφανείας χάρτου κατά έβδομάδα, όπως δήποτε
και αν σελιδοποιήται. Εξαιρητικώς αἱ διαστάσεις δύναται να
είναι 4.86 τ. μ. δι' εφημερίδας σχήματος 0.46X0.33.

Δίδεται επίσης το δικαίωμα εις τὸν Πρύτανην νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα καὶ ἄλλα δευτερεύοντα καθήκοντα. Τάταρτον καθιερούται ὁ θεσμός τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν ἐπὶ εὐρυτέρας βάσεως καὶ δημιουργεῖται κοινὴ γνώμη ἐπὶ τῶν γενικωτέρων ἀποφάσεων. Ὁρίζεται ἐπίσης ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συζητῇ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ εκπαιδευτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, δηλ. ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς πολιτικῆς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἰδοῦ, τονίζει, καὶ νέος θεσμός ὃν δὲν κατώρηνσε νὰ ἀνεύρῃ ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Τροποποιούνται ἐξ ἄλλου τὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, διὰ νὰ εἶναι περισσότερο ἡγγυημένη ἡ διοικήσις του καὶ ἡ διαχείρισίς του, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ δὲν εὔρε καμμίαν μεταβολὴν ὁ κ. Βουλευτὴς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐξ οὗ ἐξάγεται πόσον σοβαρὰ ἦτο ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη βάσανος τὸ ὄργανισμός. Ἀλλ' οἱ κ. κ. Βαρδαρέσος, Μάξιμος καὶ Τσουδερός, πρὸς οὓς ἐκφράζω καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτο τὴν εὐγνωμοσύνην μου, διὰ τὴν βοήθειαν ἣν μᾶς παρέσχον, ὡς ἐξῆς ἀποφαίνονται διὰ τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν. (ἀναγινώσκει) Συνιστῶσι δηλ. 1) τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ 2) τονίζουν τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς Πανεπιστημιακῆς αὐτοτελείας ἐν τῇ διοικήσει καὶ τῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας του ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τῆς δημιουργίας δευτεθύνων ὑπηρεσιῶν ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων. Προτείνουν ἐπίσης ὅπως τὸ οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἔχει ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν μελῶν καὶ ἐκ τῶν ἐκστῶτε Διοικητῶν ἢ ὑποδιοικητῶν τῶν Τραπεζῶν τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῆς Ἐκδοτικῆς, ὑπονοούμενον ὅτι οἱ δύο οἰκονομικοὶ παραστάται θὰ συμπαρίστανται ἐπὶ θεμελιωδῶν ζητημάτων. Ἡ λογιστικὴ καὶ οἰκονομικὴ αὕτη ἀναδιοργάνωσις εἶναι ἀπαραίτητος, διότι δύναμις νὰ σᾶς μεταδώσω τὴν πληροφορίαν ὅτι κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ Πανεπιστημίου μένει ἀνεξέλεγκτος σιμρεῖα ἀπολογισμῶν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἔλεγχος αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καθίσταται πλὴν ἐφικτός. Ἀλλ' ὁ κ. Βουλευτὴς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀπὸ τὰς ἐπερχομένας οὐσιώδεις μεταβολὰς οὐδεμίαν κατώρηνσε νὰ ἀνκαλύψῃ. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον, συνεχίζει, τῆς ἐκλογῆς τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ἡ διάταξις ἀνεκαλύφθη παρὰ τοῦ κ. Βουλευτοῦ διὰ νὰ ἐπικριθῇ, ἀφοῦ, ὡς ἐβεβαίωσεν, τὴν εὔρε μάλιστα εἰς ἐν προσχέδιον φέρον ὄντι τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ὁ Ὑπουργός, κύριε Βουλευτὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐξέστησε μὲν τὸ καταρτισθὲν προσχέδιον, ἐπαφύλαξεν ὅμως νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του εἰς τὸ σχέδιον νόμου τὸ ὅποτον

τιν του Αρχαιολογικού Συμβουλίου, πληρώνεται δ' αυτή εκ των κατὰ τὸν νόμον 4823 αρχαιολογικῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 13.

Οὐδαμῶς ἀδεια νέας ἀνασκαφῆς χορηγεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρό-
τυπον ἢ ἱδρυμα πρὸ τῆς δηλώσεως αὐτῶν ὅτι ἔληξεν ἡ προη-
γουμένης δουλείας ἀδεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ἀνασκαφῆς.

Ἄρθρον 14.

Ἄδεια πρὸς ἀνασκαφὰς ἐν ἰδίῳ κτήματι παρέχεται καὶ
εἰς ἰδιώτας ἀλλὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἔχει
μόνος ὁ ἀρχαιολογικὸς ἐφόρος τῆς περιφέρειας, ἢ ἐλλείψει
αὐτοῦ ἄλλος ἐφορὸς ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς ἰδιώ-
την ὑποβάλλοντα αἰτήσιν περὶ ἀνασκαφῆς ἐν ἰδίῳ κτήματι ὁ-
ρεῖται νὰ δοθῇ ἀδεια ἐπιχειρουμένης συγχρόνως τῆς ἀνασκαφῆς
ἐντὸς διατίας. Εἰς οὐδένα ἰδιώτην παρέχεται ἀδεια ἀνασκαφῆς
ἐν ἀλλοτρίῳ κτήματι.

Τὰ εὐρισκόμενα ἐν ταῖς αὐταῖς ἰδιωτικαῖς ἀνασκαφαῖς ἀρχαῖα
περιέρχονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν ἀνασκαφὴν
ἰσχύουσι δὲ περὶ αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόν-
τος νόμου.

Ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα ἀρχαῖα ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ
τοῦ ἄρθρου τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνασκαφῆς ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι
ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν διευθύνοντα κατ' ἐν-
τολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τὴν ἀνασκαφὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν,
νὰ διαθέτῃ τὸ κτῆμα κατὰ βούλησιν συμφώνως πρὸς τὰς
ανάγκας τῆς ἀνασκαφῆς χωρὶς νὰ δύναται νὰ παρακωλύῃ
ἐνέργειαν τινὰ τοῦτο ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὸ
κτῆμα τοῦ, δύναται δ' ὅμως ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμ-
ψιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἂν νομίσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη
γάριν τῆς ἀνασκαφῆς νὰ γίνῃ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τυχὸν ἐνεργου-
μένη βλάβη εἰς τὸ κτῆμα τοῦ ἐργασίᾳ.

Ἐπιτροπὴ ἐκ δύο ἐφόρων ἀρχαιοτήτων ἢ μελῶν τοῦ ἀρχαι-
ολογικοῦ Συμβουλίου ὁρίζομενη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κρίνει τελειω-
τικῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διακοπτομένης ἐν τῷ μεταξὺ
τῆς ἐργασίας, ἥς διακοπὴν τελεῖται ἡ σκοπιμότης. Δὲν δύναται
ὅμως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ γίνῃ καταστροφή κτιρίου ἢ τεχνικῶς
ἑξολόγου ἐγκαταστάσεως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιο-
κτῆτου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δικαιούται νὰ συνεχίσῃ ἰδίᾳ δαπάνη τὴν ὑπὸ
ἰδιώτου ἐπιχειρηθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνα-
σκαφῆν, ἂν οὗτος δηλώσῃ, ὅτι ἐπιθυμεῖ δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ
διακόψῃ ταύτην, ἢ δὲν δύναται νὰ διαθέτῃ τὰ ἀπαυτῶμενα πρὸς
διεξαγωγὴν αὐτῆς χρήματα.

Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἰδιώτης οὐδαμῶς ἀποζημιώσιν
διὰ τὴν γινομένην τυχὸν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς βλάβην εἰς τὸ
κτῆμα τοῦ δύναται νὰ ζητήσῃ. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐν ταιαύτῃ ἀνα-
σκαφῇ εὐρισκόμενων ἀρχαίων κατατίθεται ἄνευ οἰκιστικῆς
ἀποζημιώσεως εἰς δημόσιον Μουσεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παρ-
μένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου. Ὁ τρόπος καὶ ὅν θέ-
λει γίνῃ ἡ διανομὴ τῶν ἀρχαιοτήτων ὅα ὀρίσθῃ διὰ Π.
Διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνακάλυψιν ἀρχαιοτήτων δικαιούται τὸ
Ὑπουργεῖον Παιδείας νὰ ἐνεργῇ οὐ μόνον ἐν Ἑθνικῇ, Δη-
μοτικῇ, Κοινοτικῇ καὶ Μοναπτηριακῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδιο-
τικῇ κτήματι.

Δικαιούται δὲ νὰ προβαίῃ εἰς δοκιματικὴν ἀνασκαφὴν
καὶ ἄνευ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος εἰδοποιῶν περὶ
αὐτοῦ τὸν ἰδιοκτῆτην καὶ πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον διὰ προ-
ηγουμένης δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἀποζημιῶν αὐτὸν διὰ τὴν στέρησιν τῆς προσωρινῆς
χρήσεως καὶ διὰ πᾶσαν βλάβην προσγινόμενὴν εἰς τὸ κτῆμα
τοῦ. Δύναται δὲ νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἀνασκαφῶν εὐθὺς μετὰ τὴν

δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως. Ταῦτα ὅμως δοκιμαστικῇ
ἀνασκαφῇ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκταθῇς μέχρι καταστροφῆς
ἢ βλάβης οὐκίας ἢ ἄλλου τινὸς κτιρίου καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ
δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλεον τοῦ μηνὸς ἄνευ τῆς συγ-
γκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἥμισυ τῶν εὐρισκόμενων ἐν ἀνασκαφῇ γενομένην συλ-
λῶγος πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον κινήτων ἀρχαιοτήτων
κατατίθεται εἰς Δημόσιον Μουσεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παρ-
μένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐκπροσώπων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ γνώμης τοῦ ἀρμοδίου ἀρχαιολογικοῦ ἑ-
φόρου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ εἰδοποιήσεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχαιολογικῆς ἐ-
νεργῶν ἀνασκαφὰς ἐν ἰδίῳ ἢ ἀλλοτρίῳ κτήματι πρὸς ἀνεύρε-
σιν ἀρχαιοτήτων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 1 μηνὸς μέχρι 2
ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—10.000 δραχμῶν.

Ὁ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλεον
τῶν δύο μηνῶν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ
21 ποιν. νόμου ἀναγραφόμενων δικαιωμάτων, καὶ πλεονεκτημῶ-
ν ἐπὶ πενταετίᾳ ἂν μὴ βραχύτερος χρόνος ὁρίζεται, ἐν τῇ
ἀποφάσει, ὅστις ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν
ἑξ μηνῶν.

Τὰ αὐτὰ ἀνακαλυφθέντα δημεύονται διὰ τῆς καταδικαστι-
κῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 19.

Ἄν ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ Δημοσίου ἀνασκαφὴ γίνετα ὑπὸ τινος
ἐν ἀλλοτρίῳ κτήματι, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος θεωρεῖται
ὡς γενόμενος κάτοχος τοῦ ἀρχαίου καὶ διατηρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ πα-
ρόντος νόμου παρεχόμενα δικαιώματα εἰς τὸν εὐρισκόμενον
ἀρχαῖον ἐν ἰδίῳ κτήματι ἀρχαῖα, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ
ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ ὅτι δὲν ἠμέλησεν ὁποῖσδήποτε
οὗτος νὰ παρεμποδίσῃ καὶ νὰ καταγγείλῃ ταύτην ἐγκρίσει
εἰς τὰς ἀρχάς.

Ἄρθρον 20.

Εἰς οἰονδήποτε ἰδιώτην, ἢ δημοσίον ὑπάλληλον ὑποδεικνύ-
οντα τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τινος παρανόμου ἀνασκαφῶν καὶ συγ-
τελοῦντα εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τιμωρίαν τούτου, ἂν μὲν κατὰ
τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην εὐρέθῃσαν ἀρχαῖα περιερχόμενα εἰς τὴν
κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, δίδεται ὡς ἀμοιβὴ τὸ 1/4 μέχρι τοῦ
112 τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαιοτήτων κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ
τῆς Παιδείας, ἂν δὲ δὲν εὐρέθῃσαν ἀρχαῖα ἀμοιβὴ ὁρίζομενη
ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχαιολο-
γικοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς παρα-
σχέσεως συνδρομῆς πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν
ἐνόντων.

Ἄν τὰ εὐρεθέντα ἀρχαῖα παραμένουν εἰς τὴν κατοχὴν ἰδιώ-
του, οὗτος ὑπονοεῖται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμισυος τῆς κατὰ
τὴν προηγούμενην παράγραφον ὁρίζομένης ἀμοιβῆς, τοῦ ἑτέρου
ἡμισυος πληρωομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων ἢ ἐλάττων ἀρχαῖα τιμωρεῖ-
ται διὰ φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν καὶ χρηματ. ποινῆς 500—
10.000 δραχμῶν. Εἰς ἰδιαίτερος δὲ βαρεῖας περιπτώσεις διὰ
φυλακίσεως μέχρι 5 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 μέ-
χρι 20.000 δραχμῶν.

Ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ γνώμης τοῦ ἀρμοδίου ἀρχαιολογικοῦ ἑ-
φόρου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐνεργούντος μετὰ
γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, ἐπιχειρῶν τὴν πᾶ-
ραμόρφωσιν ἢ μεταβολὴν καὶ οἰονδήποτε τρόπον τῆς ὁμοῦς
ἀρχαίων κινήτων ἢ ἀκινήτων τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200—5
χιλιδίων δραχμῶν.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200—2.000 δραχμ. ὁ χρησιμοποιοῦ-
ν ἀρχαῖα πρὸς οἰανδήποτε ἐπικόλλησιν ἢ ἐπιγραφὴν διαση-

μίσεως ὡς καὶ ὁ ἐγκράτων ἢ ἐγγράφων ἐπ' αὐτῶν γράμ-
ματα ἢ σχήματα.

Ἄρθρον 22.

Πᾶς κάτοχος ἀρχαίων ἀξιολόγων κατὰ τὴν γνώμην τοῦ
ἀρχαιολογικοῦ ἐφόρου ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ὁδη-
γίας τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐφόρου τῆς περιφέρειας ὡς πρὸς
τὴν ἐκδοσιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν προκειμένου περὶ ἀποτρο-
πῆς πρὸς ἀνὸς κινδύνου, ἂν δ' ὁ κάτοχος διαφωνῇ πρὸς τὸν
ἀρχαιολογικὸν ἐφορὸν ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀρχαίων
ἢ ὡς πρὸς τὰ προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ ἐφόρου μέτρα συντηρήσεως,
δύναται νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὅπου κρίνει τελειω-
τικῶς.

Ἄρθρον 23.

Ἀπαγορεύεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας
1) ἡ λατομία καὶ ἡ σκαπὴ πρὸς πορισμὸν ὕλικου οἰκοδομῶν ἐπὶ
ἀρχαίων ἐρείπων πόλεων, συνοικισμῶν, νεκροπόλεων καὶ εἰς
ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπὸ παντὸς ὁρατοῦ ἀρχαίου μνημείου,
ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ἀσβεστοκαμίνου εἰς περιφέρειαν 500 μέ-
τρων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 2) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 3) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 4) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 5) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 6) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 7) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 8) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 9) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 10) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 11) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 12) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 13) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 14) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 15) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 16) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 17) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 18) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 19) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 20) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 21) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 22) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 23) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 24) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 25) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 26) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 27) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 28) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 29) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 30) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 31) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 32) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 33) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 34) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 35) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 36) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 37) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 38) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 39) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 40) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 41) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 42) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 43) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 44) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 45) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 46) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 47) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 48) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 49) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 50) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 51) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 52) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 53) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 54) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 55) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 56) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 57) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 58) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 59) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 60) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 61) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 62) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 63) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 64) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 65) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 66) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 67) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 68) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 69) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 70) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 71) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 72) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 73) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 74) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 75) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 76) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 77) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 78) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 79) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 80) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 81) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 82) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 83) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 84) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 85) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 86) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 87) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 88) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 89) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 90) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 91) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 92) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 93) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 94) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 95) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 96) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 97) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 98) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 99) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 100) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 101) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 102) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 103) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 104) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 105) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 106) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 107) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 108) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 109) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 110) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 111) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 112) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 113) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 114) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 115) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 116) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 117) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 118) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 119) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 120) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 121) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 122) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 123) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 124) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 125) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 126) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 127) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 128) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 129) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 130) ἡ πλησίον ἀρχαίων ἐπιχειρήσεις ἐρ-
γῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 131) ἡ πλη

διατάξεις. Από του σχολικού έτους 1932-33 ουδενός σχολείου, πλην των της στοιχειώδους εκπαίδευσης, επιτρέπεται ή ίδρυσις άνευ προτάσεως του Α.Ε.Σ.μ.

*Αρθρον 3.

Το 2ον εδάφιον του άρθρου 5 του αυτού νόμου αντικαθίσταται διά του εξής: «Αί συνεδρίασις του Α.Ε.Σ.μ. είναι ειδικαί και γενικαί και των μὲν ειδικῶν μετέχουσι τὰ ὑπ' αριθ. 3, 4, 8, 9, 10 και 11 μέλη και οί πρόεδροι των δύο διοικητικῶν Συμβουλίων, των δὲ γενικῶν ἅπαντα. Π. Δ. ἐφ' ἅπασι ἐκδιδόμενον θέλει καταναίμει τὰ ἔργα του Α.Ε.Σ.μ. μεταξὺ των γενικῶν και ειδικῶν συνεδριῶν».

*Αρθρον 4.

Ἐν τέλει του άρθρου 5 του ιδίου νόμου προστίθενται τὰ εξής: «Αί Ὑπουργικαὲς ἀποφάσεις δύνανται νὰ μεταβληθῶσι αἰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 του παρόντος άρθρου ὀριζόμεναι χρονολογικῶς».

*Αρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος στ' του άρθρου 8 του νόμου 4653 αντικαθίσταται διά της εξής: «Δύνανται νὰ συντάσῃ ὁδηγίαν διά τὴν συγγραφὴν διδακτικῶν βοηθημάτων και ἐγκρίνει ή ἀπορρίπτει τὰ ὑποβληθέντα δοκίμια τούτων.

2. Ἡ παράγραφος ι' του αυτού ἐδαφίου αντικαθίσταται διά της εξής: «Ἐνεργεῖ διά των μελῶν του κατ' ἐντολήν του Ὑπουργοῦ ἐπιθεωρήσεις των διδασκαλείων, ὑποβάλλον σχετικὰς ἐκθέσεις και προτάσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐπίσης ἐπισκέπτεται παντός εἶδους σχολεῖα πρὸς μελέτην και συναγωγὴν συμπερασμάτων.

Ἀναλαμβάνει διά μελῶν αὐτοῦ κατόπιν αἰτήσεως των και ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν και ὀργάνωσιν σχολείου οἰουδήποτε τύπου καὶ Π. Δ. θέλουν ὀρίζει πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν νεωτέρων μεθόδων ἐργασίας και ἀγωγῆς.»

*Αρθρον 6.

Ἡ παράγραφος η' του ἐδαφίου 1 του άρθρου 20 του νόμου 4653 αντικαθίσταται διά της εξής:

η') Κρίνει τὰς περὶ μεταθέσεως των λειτουργῶν της στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἀποφάσεις των ἐποπτικῶν συμβουλίων ταύτης, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ὑπὸ των μετατιθεμένων ἐνστάσεις και ἐπικυροῖ ή ἀκυροῖ ταύτας.

Ὡς αὐτως κρίνει τὰς περὶ μεταθέσεως λόγω ποινῆς λειτουργῶν της στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἰς ἄλλην περιφέρειαν ἀποφάσεις των ἐποπτικῶν συμβουλίων, τὰς περὶ ἐπίθελῆς προστίμου μείζονος του ἡμίσεος του μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ ὡς και τὰς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεις των αὐτῶν συμβουλίων και ἐπικυροῖ ή ἀκυροῖ ή τροποποιεῖ ἐπὶ τὸ ἐπικριέστερον ταύτας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπίσης ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις.

Ἡ ποινὴ της μεταθέσεως εἰς ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν δύνανται νὰ τροποποιηθῇ και εἰς ἄλλην οἰανδήποτε πειθαρχικὴν ποινὴν. Ἡ δὲ ποινὴ της ἀπολύσεως δύνανται νὰ τροποποιηθῇ και εἰς μεταθέσιν εἰς ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν.

β') Ἀσχεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ των ἰδρυτῶν, διευθυντῶν και τοῦ προσωπικοῦ των ιδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων της δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

*Αρθρον 7.

Ἡ παράγραφος ι' του ἐδαφίου 1 του άρθρου 21 του αυτού νόμου αντικαθίσταται διά της εξής:

η') Κρίνει τὰς περὶ μεταθέσεως των λειτουργῶν της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀποφάσεις των Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ταύτης, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ὑπὸ των μετατιθεμένων ἐνστάσεις και ἐπικυροῖ ή ἀκυροῖ ταύτας.

Ὡς αὐτως κρίνει τὰς περὶ μεταθέσεως λόγω ποινῆς λειτουργῶν της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς ἄλλην περιφέρειαν ἀποφάσεις των ἐποπτικῶν συμβουλίων, τὰς περὶ ἐπίθελῆς προσ-

τίμου μείζονος του ἡμίσεος του μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ, ὡς και τὰς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεις των αὐτῶν συμβουλίων και ἐπικυροῖ ή ἀκυροῖ ή τροποποιεῖ ἐπὶ τὸ ἐπικριέστερον ταύτας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπίσης ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις.

Ἡ ποινὴ της μεταθέσεως εἰς ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν δύνανται νὰ τροποποιηθῇ και εἰς ἄλλην οἰανδήποτε πειθαρχικὴν ποινὴν. Ἡ δὲ ποινὴ της ἀπολύσεως δύνανται νὰ τροποποιηθῇ και εἰς μεταθέσιν εἰς ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν.

Μετὰ δὲ τὸ 1ον ἐδάφ. του αυτού άρθρου προστίθεται ὡς 2ον ἐδάφ. τὸ ἀκόλουθον.

«Αἰ κατὰ τὰς παραγράφους η' του άρθρου 20 και ι' του παρόντος άρθρου πράξεις του Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀποφάσεις.

*Αρθρον 8.

Μετὰ τὸ 21ον ἄρθρον προστίθεται ὡς ἴδιον ἄρθρον τὸ εξής:

Πρὸς ἐνιαίαν κατεύθυνσιν και συντονισμόν των ἐργασιῶν των συμβουλίων συνέρχονται ἀνὰ τριμήνον, ἰδίως μετὰ ἐπιθεωρήσεως ή ἐκτάκτως κατ' ἐντολήν του Ὑπουργοῦ, τὸ Γνωμοδοτικὸν και τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια εἰς κοινὰς συσκέψεις προεδρευόμενας ὑπὸ του Ὑπουργοῦ ή τούτου ἀπόντος ὑπὸ του ἀρχαιότερου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Προέδρου. Τὰ ἐκ των συσκέψεων τούτων προσηματὰ διατυπώμενα εἰς κοινὰ πρακτικά, ἀποτελοῦσι γνωματεύσεις διά τὴν εἰς τὸ μέλλον θεωρητικὴν και πρακτικὴν διαρρυθμίσιν των σχολείων της Δημοτικῆς και Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

*Αρθρον 9.

Μετὰ τὸ ἐδάφιον 3 του άρθρου 22 προστίθεται ὡς 4ον ἐδάφ. τὸ εξής:

α' Ἀν ἐν τινι πόλει ἐδρεύουν δύο ἐποπτικά συμβούλια, Πρόεδρος του ἑνὸς εἶναι ὁ διευθυντὴς του ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διδασκαλείου της Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, του δ' ἑτέρου ὁ διευθυντὴς του ἑτέρου διδασκαλείου, μὴ ὑπάρχοντος δὲ δευτέρου διδασκαλείου, εἰς των ἐν τῇ πόλει ὑπηρετούντων γυμνασιάρχῶν ή διευθυντῶν πρακτικῶν Λυκείων ὑπὸ του Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου της στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ὀριζόμενος.

*Αρθρον 10.

Ἡ παράγρ. η' του ἐδαφ. 1 του άρθρου 23 αντικαθίσταται διά της εξής:

η') Ἀποφαρίζει περὶ χορηγήσεως ἀναρρ. ἀδειῶν εἰς τοὺς λειτουργοὺς της στοιχ. ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα».

Ἐπίσης ή παράγρ. ε' του ἐδαφ. 1 του άρθρου 24 αντικαθίσταται διά της εξής:

α' Ἀποφαρίζει περὶ χορηγήσεως ἀναρρ. ἀδειῶν εἰς τὸ προσωπικόν των σχολείων της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα».

Καταργεῖται τὸ ἄρθρ. 5 του νόμου 4153.

*Αρθρον 11.

Ἡ παράγρ. θ' του ἐδαφ. 1 του άρθρου 23 αντικαθίσταται διά της εξής:

θ') Ἀποσπᾷ δημοδιδασκάλους εἰς ἀργοῦντα ή ἑλλειπῶς λειτουργοῦντα σχολεῖα ἐξ ἄλλων ὀλιγωτέρας ἀνάγκας ἐχόντων διά διάστημα πλέον του μηνὸς μέχρις ἐνός ἔτους».

*Αρθρον 12.

Ἡ α' παράγρ. του ἐδαφ. 1 του άρθρου 24 του αυτού νόμου αντικαθίσταται διά της εξής:

«Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται και τὰ τρία μέλη αὐτοῦ ή οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Αἰ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν».

Εἰς τὸ τέλος της β' παράγρ. του αυτού ἐδαφ. προστίθεται τὸ εξής:

«Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται, κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικιώτης της ψήφου του Προέδρου».

*Αρθρον 13.

Τὸ ἐδάφ. 6 του άρθρου 25 του ιδίου νόμου αντικαθίσταται διά του εξής:

6. Τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀσχεῖ ἐπὶ των λειτουργῶν της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως της περιφέρειᾳς του πλην των διευθυντῶν των διδασκαλείων της Δ. Ε. τὴν αὐτὴν πειθαρχικὴν και διοικητικὴν δικαιοδοσίαν, ἣν και τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον της Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ των λειτουργῶν της περιφέρειᾳς του, συνέρχεται δὲ εἰς συνεδρίασιν καὶ ὁν τρόπον και χρόνον και τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον της Σ. Ε.

*Αρθρον 14.

Ἡ παράγρ. β' του ἐδαφ. 1 του άρθρου 27 αντικαθίσταται διά της εξής:

Τῆς τε διοικητικῆς και πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας του ἐποπτικοῦ συμβουλίου της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐξαιρεῖται τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν του διδασκαλείου της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως και των προτύπων αὐτοῦ, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν του Μαρμαλείου διδασκαλείου και των διδασκαλείων Οἰκοκυρικῆς και Γυμναστικῆς, ὑπαγομένων εἰς τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν των Πειραϊκῶν σχολείων των Πανεπιστημίων, περὶ οὗ ἰσχύουσιν ἐιδικαὶ διατάξεις, ὡς και τὸ προσωπικὸν των ιδιωτ. ἐκπαιδευτηρίων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

*Αρθρον 15.

Ἐν τέλει του άρθρου 26 του αυτού νόμου προστίθενται τὰ εξής:

ζ') Ἀποσπᾷ λειτουργοὺς της Μ. Ἐκπαιδεύσεως εἰς ἀργοῦντα ή ἑλλειπῶς λειτουργοῦντα σχολεῖα ἐξ ἄλλων ὀλιγωτέρας ἀνάγκας ἐχόντων διά διάστημα πλέον του μηνὸς και μέχρις ἐνός ἔτους, καὶ ὁ γίνεται ή ἀπόσπασις.

*Αρθρον 16.

Μετὰ τὸ ἄρθρ. 28 του νόμου 4653 προστίθεται ὡς ἴδιον ἄρθρον τὸ εξής:

Δύνανται ὁ ὑπουργὸς της Παιδείας ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ της εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς των σχετικῶν ἀποφάσεων των μὲν ἐποπτικῶν συμβουλίων, ἐνώπιον των ἐκπαιδευτικῶν διοικητικῶν συμβουλίων, των δὲ ἐκπαιδευτικῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ἐνώπιον του κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 του άρθρου 28 συμβουλίου.

Πειθαρχικαὶ ὑποθέσεις, πρὸς διαλεύκανσιν των ὁποίων ἐπελήφθη ἀνακρίσεων μέλος του Ἐκπαιδ. Διοικ. Συμβουλίου, ἐκδικάζονται ὑπὸ του ἀρμοδίου αὐτοῦ τμήματος.

Κατὰ της ἀποφάσεως ταύτης του Ε.Δ.Σ.Μ.Ε. δύνανται νὰ γίνῃ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ της κοινοποιήσεως αὐτῆς ἐνστάσεις εἴτε ἐκ μέρους του Ὑπουργοῦ εἴτε ἐκ μέρους του ἐνδιαφερομένου ἐνώπιον του ὑπὸ του ἐδαφ. 1 του άρθρου 28 προβλεπομένου συμβουλίου.

*Αρθρον 17.

Μετὰ τὸ ἐδάφ. 6 του άρθρου 30 προστίθεται τὸ εξής ἐδάφιον.

«Κατ' ἐξαιρέσιν των ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 του νόμου 4153 ὀριζόμενων τὸ ἐν τρίτον των κενῶν ή ὀπωσδήποτε δημιουργουμένων θέσεων ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς των πόλεων Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς και Ἀθηνῶν καταλαμβάνονται διά μεταθέσεως ἐκ των ὑπηρετούντων εἰς σχολεῖα των ἐκπ. περιφερειῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς και Θεσσαλονίκης κείμενα ἐκτὸς των πόλεων τούτων κατὰ τὰς διατάξεις του ἐδαφ. 6 του άρθρου 8 του Νόμου 4153. Ἐν ἑλλείψει δὲ τούτων αἰ ἐν λόγω θέσεις πληροῦνται διά διορισμῶν ἐνεργουμένων κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις».

Μετὰ δὲ τὸ ἐδάφ. 7 του αυτού άρθρου 30 προστίθεται ὡς ἴδιον ἐδάφ. τὸ εξής:

Ἡ εἰς τὰ πρότυπα του διδασκαλείου της Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μεταθέσεις και ή ἀπόσπασις καθηγητῶν πρὸς πλήρωσιν θέσεων διατελούντων ἐν ἀδείᾳ ἐνεργεῖται προτάσει του Α.Ε.Σ.Μ.Ε. ἐκ των ὑπηρετούντων εἴτε ἐν Ἀθῆναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, εἴτε ἐν σχολαῖς ἄλλων πόλεων και ἐχόντων πτυχίον του διδασκαλείου Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

Αἱ θέσεις των διευθυντῶν του προτύπου του διδασκαλείου Μ. Ἐκπαιδεύσεως δύνανται νὰ καταληφθῶσι προτάσει του Διοικ. Ἐκπ. Συμβουλίου Μ. Ἐκπαιδεύσεως και μετὰ γνωμοδότησιν του διευθυντοῦ του διδασκαλείου εἴτε διά μεταθέσεως εἴτε διά προαγωγῆς ἐκ των ἐχόντων τὰ πρὸς κατάληψιν της θέσεως προσόντα ἀσχετῶς πρὸς τὸν πίνακα των μεταθετῶν ή προακτέων.

*Αρθρον 18.

Μετὰ τὸ ἐδάφ. 10 του άρθρου 30 προστίθενται τὰ εξής ἐδάφια:

11. Αἰ περὶ ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν, πλην της μεταθέσεως, περὶ της προβλεπεί το προηγούμενον ἐδάφιον, ἀποφάσεις των ἐποπτικῶν συμβουλίων και των ἐκπαιδ. διοικ. Συμβουλίων ἐκτελοῦνται ὑπὸ των ἰδίων ἐπιθεωρητῶν, πλην των ἀπορριπτῶν ὀριστικῶν ἀπόλυσιν αἰτίνας ἐκτελοῦνται διά Π. Δ. ὑπὸ του Ὑπουργοῦ Παιδείας.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ της ἐκδόσεως των ἀποφάσεων των ἐποπτικῶν συμβουλίων ή της εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως των ἀποφάσεων του Ἐκπ. Διοικ. Συμβουλίου ὑποχρεοῦνται νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

*Αρθρον 19.

Τὸ ἐδάφ. 7 του άρθρου 30 του αυτού νόμου αντικαθίσταται διά του εξής:

«Ἐπιτρέπεται ή μετάθεσις εἰς τὰ Πειραϊκ. Σχολεῖα Ἀθηνῶν και Θεσσαλονίκης ὡς και εἰς τὰ πρότυπα των διδασκαλείων της Δ. Ἐκπαιδεύσεως και λειτουργῶν της Μ. και Δ. Ἐκπαιδεύσεως και ἐκ των ἐκτὸς της σχετικῆς περιφέρειᾳς ὑπηρετούντων, γινομένη ὑπὸ του Ε.Δ.Σ.Δ. ή Μ. Ἐκπαιδεύσεως μετὰ προτάσιν του οἰκείου διευθυντοῦ και ἀσχετῶς πρὸς τοὺς πίνακας των μεταθετῶν.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς διδασκάλων εἰς τὰ πρότυπα των διδασκαλείων της Δημ. Ἐκπαιδεύσεως προτάσει του οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μὴ δεσμευομένου ὑπὸ των διὰ των κειμένων περὶ διορισμοῦ διατάξεων ὑφισταμένων περιορισμῶν».

Ἐν τέλει του αυτού άρθρου προστίθεται τὸ εξής ἐδάφιον.

Μεταθέσεις λειτουργῶν ὑπηρετούντων εἰς σχολεῖα της αὐτῆς πόλεως ἐπιτρέπονται κατὰ τὴν διάρκειαν του σχολικοῦ ἔτους ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης πρὸς τὸ συμφέρον της ὑπηρεσίας ή τῇ αἰτήσῃ των εἰς κενὰς θέσεις ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε πόλει.

Διὰ τὴν πλήρωσιν ὑπαρξουσῶν κατὰ τὰς ἑορινὰς διακοπὰς κενῶν θέσεων ἐν τινι ἐκπαιδευτικῇ περιφερείᾳ προτιμῶνται λειτουργοὶ της δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, καταγόμενοι ἐκ της ἰδίας ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειᾳς και ὑπηρετούντες εἰς ἄλλην, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ζητήσῃ τοῦτο.

Δημοδιδασκαλοὶ, ὄντες και ἐφημέριοι προτιμῶνται κατὰ τὴν μετὰθεσιν εἰς τὸ μέρος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀσκούσι τὰ καθήκοντα του ἐφημερίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐν αὐτῷ κενὴ θέσις δημοδιδασκάλου.

13. Ὁ ἀριθμὸς των ἐξ ἐκάστης ἐκπ. περιφέρειᾳς προτεινόμενων πρὸς προαγωγὴν κατ' ἐκλογὴν εἰς εἰσηγητὰς ὀρίζεται ὡς ἐπὶ τῇ βάσει του ὀλικοῦ ἀριθμοῦ των διδασκάλων ἀλλὰ του ἀριθμοῦ των ἐχόντων τὰ τυπικὰ προσόντα ὡς εξής:

Εἰς ὅπου ὑπάρχουν μέχρι δέκα τοιοῦτοι, δύο ὅπου ὑπάρχουν 11-30, τρεῖς ὅπου ὑπάρχουν 31-50, τέσσαρες ὅπου ὑπάρχουν 51-100 και 5 ἀπὸ 100 και ἄνω.

Επιτρέπεται όπως οι αποκηρύσσοντες πτυχίον πρωτοβαθμίου δημοδιδασκάλου πρὸ τοῦ Π. Δ. προτείνωνται διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ μετὰ 17ετή εὐδοκίμον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 20.

1. Μετὰ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρ. 32 προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον.

Τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον προτείνει τὸν διορισμὸν ἐκ τῶν κεκτημένων πτυχίον καὶ καταγομένων ἐκ τοῦ μέρους καὶ μετὰ τοῦτο τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ διορισμός. Ἐν ἐλλείψει τοιούτων προτείνει τὸν διορισμὸν ἐκ τῶν κεκτημένων πτυχίον καὶ καταγομένων ἐκ μέρους ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν, εἰς σχολεῖον τῆς ὁποίας πρὶν ἔχει νὰ γίνῃ ὁ διορισμός. Ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτων, προτείνει τὸν διορισμὸν ἐκ τῶν κεκτημένων πτυχίον καὶ καταγομένων ἐκ τοῦ νομοῦ, εἰς ὃν ὑπάγεται τὸ σχολεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπάρχει καλὴ θέσις. Μόνον ἐν ἐλλείψει καὶ ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης ἐπιτρέπεται νὰ προτείνωνται πρὸς διορισμὸν καὶ ἐξ ἄλλων νομῶν καταγόμενοι. Διὰ Π. Δ. θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ διδασκάλων εἰς ἐκπαιδευτικὰς περιφέρειας, εἰς τὰς ὁποίας, καὶ μετὰ τὴν ἐξαντλήσιν τῶν ὑποβληθεῖσων αἰτήσεων διορισμοῦ, παρέμειναν καλὰ θέσεις.

Αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια αἰτήσεις πρὸς διορισμὸν καταγράφονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ εἰς ἴδιον βιβλίον, χωριστὰ δι' ἕκαστον μῆνα, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ὑποβολῆς τῶν, ἐκ τοῦ βιβλίου δὲ τοῦτο γίνονται αἱ περὶ διορισμοῦ προτάσεις τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν: προτιμῶνται τὰ θύματα πολέμου (τέκνα ἢ ἀδελφοὶ θανόντων ἐν πολέμῳ) ἢ καταστάντων ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, ἔπονται οἱ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἔχοντες προϋπηρεσίαν ὡς προσωρινοὶ καὶ ἀκολουθοῦν οἱ λοιποί.

Ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ ἡ προτεραιότης ἐν τῷ πίνακι κανονίζεται κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειράν τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μετὰ δὲ τῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑποβαλλόντων αἰτησὶν προτιμῶνται πρῶτον οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς λειτουργοί, ἔπειτα τὰ τέκνα πολυτέκνων καὶ κατόπιν οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν ἐν τῷ πτυχίῳ.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς διοριζομένους προσωρινούς, δι' οὓς δὲν ἰσχύουσιν οἱ κείμενοι περιορισμοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκ τοῦ φύλου θέσιν.

Καταργεῖται τὸ ἐδάφ. 8 τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ νόμου 4653.

Οἱ πρόσφυγες λογίζονται ὡς καταγόμενοι ἐκ τῶν μερῶν ἐν οἷς ἔχουν πολιτογραφηθῇ.

Τὸ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 50 τοῦ νόμου 1242α «περὶ μέσης ἐκπαίδευσης» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον Μ. Ἐκπαιδευσεως αἰτήσεις πρὸς διορισμὸν καταγράφονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἴδιον βιβλίον, χωριστὰ δι' ἕκαστον μῆνα κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ὑποβολῆς τῶν, ἐκ τοῦ βιβλίου δὲ τοῦτο γίνονται αἱ περὶ διορισμοῦ προτάσεις κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν: προτιμῶνται τὰ θύματα πολέμου (τέκνα ἢ ἀδελφοὶ θανόντων ἐν πολέμῳ) ἢ καταστάντων ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, ἔπονται οἱ ἔχοντες ἀποδείξεις σπουδῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἀκολουθοῦν οἱ λοιποί.

Ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ ἡ προτεραιότης ἐν τῷ πίνακι κανονίζεται κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειράν τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μετὰ δὲ τῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὑποβαλλόντων αἰτησὶν προτιμῶνται πρῶτον οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς λειτουργοὶ ἔπειτα τὰ τέκνα πολυτέκνων καὶ κατόπιν οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν ἐν τῷ πτυχίῳ.

Οἱ διορισμοὶ τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὴν σειράν τῆς προτάσεως τῶν παρὰ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου.

2. Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἀκόλουθα:

Οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι λειτουργοὶ τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδευσεως θεωροῦνται ὁριστικῶς διορισθέντες καὶ καθίστανται μόνιμοι μετὰ πάροδον εὐδοκίμου διετοῦς δοκιμα-

στικής ὑπηρεσίας καὶ μετὰ ἐπιτυχὴ εξέτασιν. Ἡ δὲ χρόνος, ὁ τρόπος καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι κανονισθῶνται διὰ Π. Δ. Τῶν ἀποτυγχάνοντων κατὰ τὴν εξέτασιν παρατείνεται ἡ δοκιμαστικὴ ὑπηρεσία ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὁποίου ὑποβάλλονται καὶ πάλιν εἰς εξέτασιν, καθ' ἣν ἂν μὲν ἐπιτυχῶν θεωροῦνται ὡς ὁριστικῶς διορισθέντες καὶ μονιμοποιούνται, ἂν δ' ἀποτύχουν ἐξακολουθοῦν ὑπηρετοῦντες ὡς δοκιμοὶ ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος.

Μετὰ τὴν πάροδον καὶ τοῦ ἔτους τοῦτο ὑποβάλλονται εἰς νέαν εξέτασιν ὅποτε οἱ μὲν ἐπιτυγχάνοντες καθίστανται μόνιμοι, οἱ δ' ἀποτυγχάνοντες ἀπολύονται ἀνευ τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀπολύσεως τῶν μονίμων ὑπαλλήλων. Ἡ ἀπόλυσις γίνεται διὰ Διατάγματος ἢ ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εξέτασεως. Περὶ τῆς τοῦ Διατάγματος ἢ ἀποφάσεως περὶ διορισμοῦ ἢ μὴ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ δοκιμαστικὴ ὑπηρεσία μετὰ τὸν ὁριστικὸν διορισμὸν λογίζεται ὡς διανυθεῖσα ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀκολούθου μὲν, προκειμένου περὶ δημοδιδασκάλων, εἰσηγητοῦ δὲ προκειμένου περὶ λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδευσεως πτυχίου τοῦ Πανεπιστημίου. Οἱ δοκιμοὶ ὡς πρὸς τὰς μεταθέσεις καὶ τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις μὲ τὸς τακτικοὺς λειτουργοὺς τῆς Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαιδευσεως.

Ἄρθρον 21.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 32 προστίθενται τὰ ἐξῆς ἐδάφια.

12. Οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους παραιτούμενοι λειτουργοὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδευσεως στεροῦνται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» τριμήνων ἀποδοχῶν.

13. Ἐπιτρέπεται ὡς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Μέσης Ἐκπαιδευσεως ἀντιθέσθαι καὶ κληθῆναι γυμνασιάρχου ἐν τινὶ γυμνασίῳ εἰς τὸν ὑποδιευθυντὴν αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον Μέσης Ἐκπαιδευσεως δὲν ὑποχρεοῦται νὰ προτείνῃ τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως ταύτης διὰ τοῦ ἔχοντος σειράν προαγωγῆς ἐν τῷ πίνακι τῶν προακτέων. Ὁ δ' ἔχων σειράν προαγωγῆς τοποθετεῖται προαχόμενος εἰς ἄλλην θέσιν ἢ δύναται καὶ νὰ μὴ προαχθῇ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη καλὴ θέσις.

14. Ἡ προαγωγή εἰς τὴν θέσιν τοῦ γυμνασιάρχου γίνεται μόνον ἐκ τοῦ πίνακος τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως, μὴ συντασσόμενου διὰ τὴν θέσιν ταύτην πίνακος κατ' ἀρχαιότητα προακτέων.

Ἄρθρον 22.

Μετὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 33 προστίθεται ὡς ἴδιον ἐδάφιον τὸ ἐξῆς:

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐτησίας ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4153.

Τὸ δὲ ἐδάφιον 11 τοῦ ἄρθρου 33 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

Λειτουργοὶ τῆς Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδευσεως ἀπολυθεὶς δι' ἀνικανότητα λόγῳ νόσου δύναται νὰ ἀναδιορισθῇ μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἐδ. 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπῆς ὅτι θεραπευθεὶς δύναται ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 23.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 33 προστίθεται ὡς 13ον ἐδάφιον τὸ ἐξῆς:

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων.

Προκειμένου περὶ τοῦ διδακτικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν πειθαρχικὴν καὶ διοικητικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δ. Ε. Σ. Μ. Ε. αἱ κατὰ τὸ ἄρ-

Ἄρθρον 31.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4653 αἱ ἀφορῶσαι τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκαλείων τῆς Δημ. Ἐκπαιδευσεως καὶ τῶν Νηπιαγωγῶν μεταθέσεις ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς μεταβολὰς τῶν θερινῶν διακοπῶν προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Μ. Ἐκπαιδευσεως, μὴ δεσμευομένου ὑπὸ τούτων.

Ἄρθρον 32.

Ἐπανερχεται εἰς ἰσχὺν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 2 Ἰουνίου 1923 «περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου καὶ περὶ πειθαρχικῆς ποινῆς εἰς λειτουργοὺς τῆς ἐκπαιδευσεως».

Ἄρθρον 33.

Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 23/29 Μαρτίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπαλλαγῆς τῆς καταβολῆς ἐκπ. τελῶν τῶν μαθητῶν ἐξοφῶντων οἰκογενειῶν τῶν Νέων Χωρῶν», πλην τοῦ ἄρθρου 3, ὅπερ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 34.

Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελοῦντες λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως, δικαιούμενοι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀναδιορισμοῦ, δύνανται νὰ διορισθῶσι μὲ τὸν βαθμὸν, ὃν ἔφερον κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν καλὰ θέσεις καὶ πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν οἰκείων πινάκων προακτέων. Αἱ δὲ ἀναδιορισμοὶ πληροῦνται θέσεις τῶν πρωτοβαθμίων καθηγητῶν καὶ γυμνασιάρχων δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὸ ἐν πέμπτῳ τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων.

Διδάσκαλοι τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, ἔχοντες 25ετὴ ὑπηρεσίαν, ἐκ τῆς ὁποίας τὰ δέκα τοῦλάχιστον ἐν γυμνασίῳ τῶν Νέων Χωρῶν, δύνανται ν' ἀναδιορισθῶσι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 35.

Τὸ ἀπολυτήριο τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου παρέχει δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς πᾶσας τὰς Σχολὰς τῶν Πανεπιστημίων.

Ἄρθρον 36.

Τὰ πρὸς κρίσιν ὑποβαλλόμενα διδακτικὰ βιβλία ἢ βοηθήματα ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ συγγραφέως αὐτῶν ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου του, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου καὶ χορηγεῖται ἡ σχετικὴ ἐγκρισις. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ διδακτικὰ βιβλία ἢ βοηθήματα, τῶν ὁποίων ἐγένετο ἐγκώρησις διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου 5045 ὀριζόμεναι προθεσμίαι ὑποβολῆς καὶ κρίσεως τῶν διδακτικῶν βιβλίων δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἐτὴ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου. Τὰ ὑποβληθέντα ἤδη πρὸς κρίσιν διδακτικὰ βιβλία τῶν τριῶν κατωτέρων γυμνασιακῶν τάξεων δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἐπιστραφῶσι πρὸς τοὺς ὑποβαλόντας ταῦτα, ἴνα ὑποβληθῶν ἐντὸς τῶν νέων προθεσμιῶν, χωρὶς νὰ γεννᾶται ὑπὲρ αὐτῶν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Μέλη τῶν κριτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν βιβλίων τῆς μὲν δημοτικῆς Ἐκπαιδευσεως δύνανται νὰ ὀρίζωνται, ἐκτὸς τῶν διευθυντῶν τῶν διδασκαλείων καὶ ὑποδιευθυντῶν διδασκαλείων τῶν δὲ τῆς Μέσης, ἐκτὸς τῶν διευθυντῶν γυμνασίων ἢ πρακτικῶν λυκείων, ἢ τοῦ διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως καὶ διευθυντῶν διδασκαλείων.

Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5045 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Τὰ ὑποβαλλόμενα πρὸς ἐγκρίσιν βοηθήματα δύνανται νὰ εἶναι δακτυλογραφημένα ἢ ἐντυπαῖα δὲ χορηγία ἐγκρίσεως εἰς αὐτὰ καὶ ἡ παροχὴ ἀδείας κυκλοφορίας εἰς τὰ ἐγκριθέντα ἐκ τούτων γίνεται κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενον τρόπον τῆς χορηγήσεως ἐγκρίσεως καὶ ἀδείας κυκλοφορίας εἰς διδακτικὰ βιβλία, καταρτιζομένων μόνον ἰδία-

θρον τοῦτο ἀδελφὸν χορηγοῦνται ὑπ' αὐτοῦ μετέχοντος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς εἰς ἃς περιπτώσεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων μετέχει ὁ Ὑγειονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἢ Σχολιάτρος.

Ἄρθρον 24.

Συνιστάται παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἴδιον γραφεῖον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ κατωτέρα γεωργικὴ ἐκπαίδευσις.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου τούτου ὑπαγομένου εἰς τὴν Διεύθυνσιν Παιδείας λαμβάνεται εἰς ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατόπιν ἀποφάσεως ἀμφοτέρων τῶν Ὑπουργῶν, εἴτε ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν κατωτέρων γεωργικῶν σχολείων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τὸ δὲ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτοῦ λαμβάνεται ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου. Διὰ Π. Δ. ὁρισθῆσεται ἡ ἀρμοδιότης τοῦ συνισταμένου γραφείου καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 25.

Τὸ προσωπικὸν τῶν κατωτέρων γεωργικῶν σχολείων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἐποπτικῶν συμβουλίων μέσης Ἐκπαιδευσεως καὶ τοῦ Δ.Ε.Σ.Μ.Ε. ὡς καὶ οἱ λοιποὶ λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδευσεως πειθαρχικῶν ποινῶν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς μεταθέσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειας ὡς καὶ τῆς μεταθέσεως ἀπὸ περιφέρειας εἰς περιφέρειαν.

Ἄρθρον 27.

Ἐπιτρέπεται ὡς χορηγῆται κατ' ἔτος ἐκπαιδευτικὴ ἀδελφία εἰς μνητῶν εἰς 15 τὸ πολὺ καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς διὰ τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδευσεως στεροῦνται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» τριμήνων ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 28.

Οἱ καταλαμβανόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας λειτουργοὶ τῆς Δ. καὶ Μέσης Ἐκπαιδευσεως δὲν ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 29.

Οἱ λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ὅσους πραγματικῆς ἐκπαιδευτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἐξηκστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν. Διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τοιούτων λειτουργῶν. Ἡ ἐξέταξις αὕτη θέλει ἰσχύσει ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου περὶ καταργήσεως γυμνασίων. Πῶς περιπτώσιν δὲ καὶ ἡν οἱ μέλλοντες νὰ ἐξέλθουν τῆς ὑπηρεσίας δύναται τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν καλύπτουν τοὺς ὑπερριθμούς, οἱ πλεονάζοντες προκύψει ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν γυμνασίων, οἱ πλεονάζοντες λαμβάνονται οὐχὶ ἀποχαιρετιστικῶς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ καταργούμενα σχολεῖα, ἀλλ' ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδευσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐπαρκείας ἐκάστου.

Ἄρθρον 30.

Τὸ κατὰ τὸν νόμον 3215 χιλ. ἰδραχμῶν ἔρας δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς δημοδιδασκάλους, εὐδοκίμησαντας κατὰ τὴν ὀργάνωσιν μαθητικῶν συστημάτων.

στ') Τὰ δελτία ταυτότητος τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν ἐκδοσὶν αὐτῶν ἀρχῆς ἀπὸρων χορηγοῦνται ἀτελῶς.

2. Δελτία ταυτότητος παρέχοντα εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν καὶ ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ ἀναλήψεως ἐργασίας ἢ ἢ χορήγησις εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δυναμένου νὰ αἰτήσῃται ἐν ἐκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει τὴν γνώμην τοῦ εἰδικοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπιβαρύνονται διὰ τέλους χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν 50 ἐπὶ πλέον εἶναι δὲ διαφόρου τύπου καὶ χρώματος τῶν ἄλλων.

3. Τὰ δελτία ταυτότητος ἐν γένει ἰσχύουσιν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔτους.

4. α') Ἐν περιπτώσει ἀπώλειας τοῦ δελτίου ταυτότητος, ὁ ἀλλοδαπὸς ὑποχρεοῦται νὰ αἰτήσῃται ἀμελητὴ τὴν ἐκδοσὶν ἀντιγράφου τούτου παρὰ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν δελτίων ταυτότητος ἀρχῶν.

β') Διὰ τὴν ἀνανέωσιν ἢ ἐκδοσὶν ἀντιγράφου δελτίου ταυτότητος καταβάλλονται τέλη χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας ὅσα καὶ διὰ τὸ πρωτότυπον.

γ. α') Τὰ τοῦ τρόπου ἐξακριβώσεως τοῦ ἐτησίου εισοδήματος τοῦ ἀλλοδαποῦ ὡς καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ ἐν γένει προκείμενου νὰ κανονισθῇ τὰ τέλη χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἢ ἀνανέωσιν τοῦ δελτίου ταυτότητος αὐτοῦ ὁρισθῇσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

β') Οἱ πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ ἀνωτέρου ἐλαφίου παρέχοντες ψευδεῖς πιστοποιήσεις ἢ πληροφορίας ὡς καὶ οἱ ποιοῦμενοι χρῆσιν τούτων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως 1—3 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 500—5 χιλ. δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον 3 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 5—10 χιλ. δραχμῶν.

6. α') Ἡ ἀντικατάστασις ἢ ἀνανέωσις τῶν δελτίων ταυτότητος ἐν γένει ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι τούτων εὐρίσκονται ἐν Ἑλλάδι, ἐνεργεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὁρισθησόμενων ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ὑποβάλλονται ταῦτα ἐντὸς τοῦ τελευταίου τριμήνου τοῦ ἔτους λήξεως τῆς ἰσχύος τῶν.

β') Ἐξαιρετικῶς τὰ δελτία ταυτότητος τὰ ἐκδοθέντα ἢ ἐκδοθησόμενα δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 4310 δέον νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἢ ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ 1933, ἀνεξαρτήτως χρονολογίας λήξεως τῆς ἰσχύος τῶν.

7. Ἀλλοδαποὶ κάτοχοι δελτίων ταυτότητος ὧν ἡ ἰσχύς ἐληξεν θεωροῦνται ὡς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τῶν ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ νόμου 4310.

8. Τὸ δελτίον ταυτότητος ὡς καὶ ἀδεια παρὰμονῆς δὲν προδικάζουσι τὸ ζήτημα τῆς ἰθαγενείας.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4310 προστίθενται αἱ ἐξῆς παράγραφοι:

Πρόσωπα ἐπιβαίνοντα ἰδιοκτητῶν πλοίων ἢ ἐπὶ τῆς ναυλαμείαν χάριν περιηγήσεως δύνανται ν' ἀποβιβασθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένας ἄνευ διαβατηρίων ἢ Προξενικῆς θεωρήσεως κατὰ τὰ λεπτομερῆς καθορισθησόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐπιβάται πλοίου πάσης κατηγορίας (ἀτμοπλοίων, ἀεροπλοίων, ἱστιοφόρων κλπ.) μὴ προοριζόμενοι διὰ τὴν Ἑλλάδα δύνανται νὰ ἀποβιβασθῶσι καὶ νὰ παραμείνωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ καὶ ἡ παραμονὴ τοῦ πλοίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ κανονικοῦ διαβατηρίου, μὴ ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν καταβολὴν οἰαδήποτε τέλους.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν νόμον 4310 μετὰ τὸ ἄρθρον 8 προστίθενται ἑξῆς ἀρθρα ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 8α.

Αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προβλεπόμεναι δύνανται νὰ ἀρδύνωνται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 8β'.

1) Ἑλληνες τὸ γένος κάτοχοι ξένων διαβατηρίων ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ξένων ἀρχῶν, ἐρχόμενοι εἰς Ἑλλάδα, ἀπαλλάσσονται παντὸς ἐλέγχου ὅσον ἀφορᾷ τὰς στρατολογικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις καὶ τὴν ἐγγραφήν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν εἰς τὰ μητρώα ἀρρέων ἢ δημοτολόγιον ἐφ' ὅσον δὲν παραμένουσιν ἐν αὐτῇ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν ἀρχῆς μὲνων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Οἱ τοὶ προκείμενοι νὰ ἀναχωρήσωσι μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐξαμήνου ὑποχρεοῦνται νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ πιστοποιητικῆς ἢ βεβαιώσεως ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου περὶ ἀναγνώσεως τῆς ξένης τῶν ἰθαγενείας.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀφορᾷ τοὺς μέχρι σήμερον εἰσελθόντας εἰς Ἑλλάδα.

2) Τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μονίμως διαμένοντες Ἑλληνες ὑπήκοοι καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ Προξενικὰ διαβατήρια τῶν ἡμετέρων ἀρχῶν.

3) Οἱ τοὶ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν δέον νὰ προσκρίνωσιν εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Ἑλεγχὸν Διαβατηρίων, ἐκ τῆς δικαιολογίας τοῦ ὁποῦ ὁ ἐξέλθῃ γραμματίον ἐκ δραχμῶν 300 ἐκδοθέντων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐξάμνηον ἐν τῷ Κράτει παραμονὴν τῶν δὲν ἐρρύθμισαν ὁριστικῶς τὴν ἰθαγενείαν τῶν ἢ τὰς στρατολογικὰς ὑποχρεώσεις τῶν.

4) Ὁ τρόπος καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν, Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ νόμου 4310 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως 3 ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ διὰ προστίμου 500 μέχρι 5.000 δραχμῶν ὁ ἐργοδότης ὅστις ἀπασχολεῖ ἀλλοδαπὸν μὴ ἐφωδιασμένον διὰ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπομένης ἀδείας ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας.

Ἐν ὑπότροπῇ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἐργοδότην φυλάκισις 15 ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ 2.000—10.000 δραχμῶν ἢ ἀμφοτέραι αἱ ποιναί.

Ἴνα ὁ ἐργοδότης διακρίνῃ τίνες ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀπασχολουμένων εἶναι ἀλλοδαποὶ καὶ τίνες Ἑλληνες ὑπήκοοι ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπὸ τῶν τελευταίων τούτων ἀξιοῖ τὴν προσαγωγὴν πιστοποιητικῆς ἐγγραφῆς εἰς μητρώα Δήμου τινὸς ἢ Κοινότητος ἢ τοῦ Στρατολογικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 4310 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀντικαθιστάμενου:

1) Πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται παντὸς πλοίου (ἀτμοπλοίου, ἀεροπλοίου κλπ.) καὶ ὁδηγοὶ παντὸς ἐτέρου μεταφορικοῦ μέσου ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ δέχωνται πρὸς ἐπιβίβασιν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιβάτας μὴ ὑποστάντας τὸν κανονισμένον ἀστυνομικὸν ἐλεγχον.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἢ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑταιρειῶν εἰς ἃς ἀνήκουσι (πράκτορες κλπ.) τιμωροῦνται μετὰ χρηματικὴν ποινὴν 1000—5.000 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ 5.000—10.000 δραχμῶν.

2) Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται οἱ ἀνωτέρω ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ὅστις ἤθελε διευκολύνει τὴν εἰσόδον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος προσώπου μὴ δικαιοῦμένου πρὸς τοῦτο βάσει τῶν κατεμένων νόμων ἢ οὐτινὸς ἤθελεν ἀπαγορευθῇ ἢ ἀποβίβασιν δι' οἵανδήποτε αἰτίαν ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου.

3) Πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται παντὸς πλοίου ἢ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑταιρειῶν εἰς ἃς ἀνήκουσι (πράκτορες κλπ.) ἅμα τῷ κατάπλῃ τοῦ πλοίου εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰδίδουσιν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου διαβατηρίων δελτία ἀφίξεως ἢ καταστάσεις τῶν παρ' αὐτῶν μεταφερομένων ἐπιβατῶν ἐξωτερικοῦ τῶν προοριζομένων διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰν ἀνάπαιιν.

Τὰ τῆς συντάξεως καὶ παραδόσεως τῶν τοιούτων δελτίων ἢ καταστάσεων κανονισθῇσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρώτη ὡς ἄνω παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ Ν. 4310 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς:

«Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων ἀδικημάτων, τιμωροῦνται μετὰ ἡθελον καταστῆ ἔνοχοι βαρύτερου ἀδικήματος, τιμωροῦνται 10 ἡμεροστίμων 500 μέχρι 5.000 δραχμῶν ἢ μετὰ κράτησιν 10 ἡμερῶν μέχρι τοῦ μηνῶν ἢ καὶ μετὰ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς».

Εἰς τὸ τέλος τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προστίθενται τὰ ἐξῆς:

Ὡσαύτως αἱ διὰ παραβάσεως τοῦ ἐλαφ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 4, τοῦ ἀρθροῦ 24 καὶ τῆς 2 παραγράφου τοῦ τελευταίου ἐλαφίου τοῦ ἀρθροῦ 13 καταγεγραμμέναι ποιναὶ ἐξαίρουται τῶν εὐεργετημάτων τῶν νόμων περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς ἢ ἀναστολῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 27 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος: Ἡ ὑπηρεσία τῶν παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ Ἀλλοδαπῶν καὶ Ἑλέγχου Διαβατηρίων ὑπηρετούντων ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων βάσει τῶν νόμων 3754 καὶ 4578 θεωρεῖται ὡς ἐνεργὸς ὑπηρεσία (μάχμας).

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου ΓΩΗ' τοῦ 1911 περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

τῆς 4 Μαρτίου 1932

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα ΛΔ' τῆς 4 Μαρτίου 1932

συνεδρίασιν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΩΗ' τῆς 6/7 Ἰουλίου 1911 περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἀντικαθίσταται ὡς ἑπείτα: «Ἄρθρον 4.— Ἡ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς δὲν ἀπαλλάσσει τὸν καταδικασθέντα τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν δαπανῶν καὶ τῆς ἀτιμῆς ἀποζημιώσεως.

Αἱ παρεπόμεναι τῇ ποινῇ στερήσεις δικαιωμάτων καὶ ἀντικαθίσταται ἀναστέλλονται μετὰ τῆς κυρίας ποινῆς καὶ ἀφίενται μετ' αὐτῆς. Ἐξαίρουται αἱ περιπτώσεις, καὶ ὅς πρόκειται: α') περὶ στερήσεων καὶ ἀνικανότητων ἀπαγγελλομένων κατὰ δημοσίαν ὑπαλλήλων καὶ ἐνεκα παραβάσεων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν, β') περὶ στερήσεων καὶ ἀνικανότητων ἀπαγγελλομένων κατ' ἐφαρμογὴν διατάξεων τῶν νόμων 4229 (1929) περὶ ὑπαλλήλων ὁργανώσεων, ὡς καὶ καθεστώτος καὶ 4879 περὶ ὑπαλλήλων ὁργανώσεων, ὡς καὶ τοῦ νόμου 5060 περὶ τύπου κλπ. Κατὰ τὰς ἐξαίρουμένας ταύτας περιπτώσεις, αἱ ὡς ἄνω συνέπειαι τῆς καταδίκης ἰσχύουσιν ἐπὶ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένην διάρκειαν αὐτῶν, ἢ ἡ ἐναρξὶς ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς τῆς φυλάξεως ἀποφάσεως, ἀν δὲ ἡ διάρκεια αὕτη εἶναι μακροτέρα τοῦ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος χρόνου τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, παύουσιν ἀφ' οὗ χρόνου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 3, ἡ ἀνασταλέσσα ποινὴ θεωρεῖται ὡς ἐκτελεσμένη.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναδύομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 21 παράγραφος 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Μαρτίου 1927 περὶ διοικήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων».

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμου:

1) Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 5034 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διατάξεων καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχικελευστάς τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσδήματος ὁρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 5034 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διατάξεων καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχικελευστάς τοῦ Π. Ν.Ν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ 5034 νόμου τῆς 20 Ἰουνίου 1931 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διατάξεων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχικελευστάς τοῦ Π. Ναυτικοῦ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τὰς κάτωθι τροποποιήσεις καὶ προσθήκας.

1) Εἰς τὸ β' ἐδ. τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 1 προστίθενται τὰ ἐξῆς: «ἰσχύοντος καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχικελευστάς τοῦ Π. Ναυτικοῦ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29—7 1926 Ν. Διατάγματος».

2) Εἰς τὸ 7 ἄρθρον ἀντὶ τῆς φράσεως «τοῦ Νόμου 3552 περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» τίθεται ἡ φράσις «τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1931 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 4261 καὶ 5040 περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

3) Τὸ ἄρθρον 8 δὲν ἰσχύει διὰ τὸ Π. Ναυτικόν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ 4243 νόμου τῆς 23 Ἰουλίου 1929 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1795 περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Α. Ν. Δ. Σ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας τοῦ Π. Ναυτικοῦ ὅσακις μετακινῶνται ἐκ τῆς ἐδρας αὐτῶν:

Α') Πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκισθήποτε ἐν γένει ὑπηρεσίας, ἐκτὸς μεταθέσεως, χορηγοῦνται τὰ κάτωθι, λόγῳ ἐξόδων μετακινήσεως.

1) Μεταξύ: Ἀθηνῶν — Πειραιῶς — Περιχώρων — Φαλήρων καὶ τὰν ἀνάπαιιν.

Πειραιῶς — Φαλήρων — Περιχώρων καὶ τὰν ἀνάπαιιν. μόνον τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἐδρας καὶ ἡμερῶν ταξιδίου, λεμβουρικῶν καὶ ἀμαξαγωγίων.

2) Μεταξύ: Ἀθηνῶν — Κεραισινίου — Ναυστάθμου — Σκαρμαμαγῆ καὶ τὰν ἀνάπαιιν.

Πειραιῶς — ἡ Φαλήρων — Κεραισινίου — Ναυστάθμου — Σκαρμαμαγῆ καὶ τὰν ἀνάπαιιν, μόνον τὰ ἡμίση ἐξόδα ἐκτὸς

έδρας και τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων ἀνευ ἐξόδων ταξιδίου, λεμβουγιῶν καὶ ἀμαξαγιῶν.

3) Διὰ τοὺς μετακινουμένους ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Πόρου εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Κεραιτίνιον, Ναυστάθμον, Σκαρραμαγκᾶ καὶ τὰνάπαιον χορηγοῦνται μόνον τὰ ἡμίση ἐξόδα ταξιδίου καὶ ἐκτὸς ἐδρας καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων, οὐδεμία δὲ ἀποζημίωσις διὰ λεμβουγιῶν καὶ ἀμαξαγιῶν.

4) Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ πλοίων ναυλοχούντων ἐν Πειραιεῖ, Φαλήρῳ, Κεραιτίνῳ, Ναυστάθμῳ, Σκαρραμαγκᾶ καὶ Πόρῳ, μετακινουμένους ἰσχύουσιν ἀντλόγεις αἱ διατάξεις τῶν 1, 2 καὶ 3 ἐδαφίων.

5) Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὸ ἀντλιοστάσιον Καλυβίων, Νασίδος ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2.

6) Λόγω μεταθέσεως.
Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ—Φαλήρα—Κεραιτίνιον—Ναυστάθμον—Σκαρραμαγκᾶ—Πόρον καὶ τὰνάπαιον.

Ἐκ Πειραιῶς ἢ Φαλήρων εἰς τὰ ἀνωτέρω μέρη καὶ τὰνάπαιον.

Εἰς μὲν τοὺς ἀγάμους τὰ ἡμίση ἐξόδα ταξιδίου καὶ ἐκτὸς ἐδρας καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων, οὐδεμία δὲ ἀποζημίωσις διὰ λεμβουγιῶν καὶ ἀμαξαγιῶν, εἰς δὲ τοὺς ἐγγάμους ὅσας μεταφέρουσι καὶ τὴν οἰκογένειάν των, βεβαιωμέ-

ACCORD

Entre la Grece et l'Italie en vue d'exempter réciproquement de l'impôt sur le revenu certains bénéfices provenant des entreprises de transports maritimes.

Le Gouvernement Hellénique et le Gouvernement Royal d'Italie, désireux de conclure un accord en vue d'exempter réciproquement de l'impôt sur le revenu certaines bénéfices provenant des entreprises de navigation maritime, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1.

Les sociétés constituées et ayant leur siège principal sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et les ressortissants de l'un des Etats non domiciliés et ne résidant pas dans l'autre, qui exercent des entreprises de navigation maritime par des bateaux battant leur pavillon national, visitant les ports de l'autre Partie Contractante, ne seront pas soumis, dans ce dernier pays, à une imposition sur les revenus provenant exclusivement de ces entreprises, alors même qu'ils auraient aux ports en question ou à l'intérieur du pays respectif des représentations, agences, succursales et similaires.

L'exemption concerne l'impôt sur les revenus nets et sur la patente des entreprises de navigation maritime exercées par des sociétés italiennes ou des ressortissants italiens, l'impôt sur les revenus nets de la richesse mobilière des entreprises de navigation maritime exercées par des sociétés helléniques ou des ressortissants hellènes.

Article 2.

L'expression «entreprise de navigation maritime» signifie «entreprise d'un armateur de navires»; dans cette définition l'expression «armateur de navires» comprend les affrétiers de toutes sortes.

νης τῆς μετακινήσεως ἐπιστήμης κατὰ τὰ κανονισμένα ἅπαντα τὰ ἐξόδα ταξιδίου, ἐκτὸς ἐδρας, ἀντίτιμου εἰσιτηρίων καὶ τὰ μεταφορικὰ τῶν σκευῶν καὶ ἐπιπλῶν ἀνευ λεμβουγιῶν, ἄλλως χορηγοῦνται καὶ εἰς τοὺς τοὺς διὰ τοὺς ἀγάμους καθοριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 30 Ἰουλίου 1931.

Περὶ κηρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίως ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὁρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1931 συμφωνία περὶ ἀμοιβαίως ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὁρισμένων κερδῶν, προερχομένων ἐξ ἐπιχειρήσεων θαλασσίων μεταφορῶν, ἥς τὸ καίμινον ἐπεστειλὲν ἐν γαλλικῷ προτύπῳ καὶ ἐλληνικῇ μεταφράσει, ἔχει πλήρη καὶ ὀνύμον ἰσχύν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου θέλει ἄρξασθαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ὥς ἀνω συμφωνίας.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας περὶ ἀμοιβαίως ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὁρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐξ ἐπιχειρήσεων θαλασσίων μεταφορῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἰταλίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνάψωσι συμφωνίαν περὶ ἀμοιβαίως ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὁρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Αἱ συσταθεῖσαι ἐταιρεῖαι αἱ ἔχουσαι τὴν κυρίαν αὐτῶν ἑδραν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ οἱ ὑπάκοοι τοῦ ἐνὸς Κράτους οἱ μὴ ἔχοντες μόνιμον κατοικίαν καὶ μὴ διαμένοντες εἰς τὸ ἑτερονοῦτιν ἐξασκῶσιν ἐπιχειρήσεις θαλασσίας ναυσιπλοίας διὰ πλοίων ὑπὸ ἐθνικὴν αὐτῶν σημαίαν, ἐπισκεπτομένων τὸν λιμένας τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, δὲν θέλουσιν ὑπάγεσθαι, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν, εἰς φορολογίαν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων προερχομένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ἔστω καὶ ἂν διατηρῶσιν εἰς τοὺς ἐν λόγω λιμένας ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκείας χώρας ἀντιπροσωπείας, πρακτορεῖα, ὑποκαταστήματα καὶ ἄλλα ἀνάλογα γραφεῖα.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀφορᾷ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος τῶν θαλασσίων ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσκουμένων ὑπὸ Ἰταλικῶν Ἑταιρειῶν ἢ ὑπὸ Ἰταλῶν ὑπακόων, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν ἐπιχειρήσεων θαλασσίας ναυσιπλοίας τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ Ἑλληνικῶν Ἑταιρειῶν ἢ Ἑλλήνων ὑπακόων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἑκφρασις «ἐπιχειρήσεις θαλασσίας ναυσιπλοίας» σημαίνει ἐπιχειρήσιν «ἐφοπλιστοῦ» εἰς τὸν ὁρισμὸν τοῦτον ἢ ἑκφρασις «ἐφοπλιστῆς» περιλαμβάνει καὶ τοὺς ναυλωτὰς πάσης φύσεως.

Article 3.

Les exemptions accordées mutuellement par cet accord seront appliquées à partir du 1er avril 1932.

Article 4.

Les impôts payés contrairement aux dispositions de cet accord ne seront pas restitués si la demande d'exemption n'est pas présentée par l'intéressé, directement ou par l'entremise du Représentant Diplomatique ou Consulaire respectif, dans un terme de six mois à partir de la date dans laquelle il aura reçu notification légale de la vérification des revenus exempts ou bien, s'agissant de la première application de l'accord, à partir de la date de l'échange des ratifications.

Article 5.

Le présent accord sera ratifié et restera en vigueur pendant trois ans à partir de l'échange des ratifications; il sera prorogé par tacite reconduction d'année en année s'il n'est pas dénoncé par l'une des Parties Contractantes avec un préavis de six mois.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent accord et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes, en double exemplaire, le 15 Janvier 1932.

(L. S.) A. Michalakopoulos
(L. S.) G. Bastianini

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀπαλλαγᾶι αἱ ἀμοιβαίως παραχωρούμεναι διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας θέλουσιν ἰσχύσει ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1932.

Ἄρθρον 4.

Οἱ καταβληθέντες ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμφωνίας φόροι δὲν θέλουσιν ἀποδοθῆν ἐὰν ἡ αἰτήσις περὶ ἀπαλλαγῆς δὲν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ μέσου τοῦ οἰκείου Διπλωματικοῦ ἢ Προξενικοῦ ἀντιπροσώπου ἐντὸς προθεσμίας 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατ' ἣν ἔλαβε νόμιμον κοινοποίησιν τῆς βεβαιώσεως τῶν ἀπαλλαγμένων εἰσοδημάτων, ἢ προκειμένου περὶ πρώτης ἐφαρμογῆς τῆς συμφωνίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀναλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα συμφωνία θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ θέλει ἰσχύσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀναλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων. Θέλει σιωπηρῶς παρατείνεσθαι ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς, ἐὰν δὲν καταγγελθῇ ὑπὸ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν κατόπιν προειδοποιήσεως 6 μηνῶν.

Εἰς πίστῳ τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι δυνάτως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν συμφωνίαν καὶ ἐπέθεντο τὰς ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλὸν ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1932.

(T. Σ.) Α. Μιχαλακόπουλος
(T. Σ.) Γ. Μπασιανίνι

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προσωπικῆς τῆς δραχμῆς μέτρων».

Ὁ κ. **Ι. Πάλλης** λέγει ὅτι ὁ τρόπος κατ' ὃν εἰσάγεται τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀντικανονικὸς, διότι ἄλλο Νομοσχέδιον ὑποβλήθη εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ περὶ ἄλλου Νομοσχεδίου ἐγένετο ἡ εἰσηγητικὴ ἐκθεσις, ἐνῶ σήμερον π. Νομοσχέδιον εἰσάγεται ὡς ψηφισθὲν νομοσχέδιον ἐντελῶς διαφορετικόν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομικῆς) Ὁ τίτλος εἶναι ἄλλος, ἔτις τὸ περιεχόμενον ὁμοῦς εἶναι τὸ ἴδιον.

Φ. Ζαῦμης (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) Προάγειται περὶ παραδρομῆς τῆς ὑπηρεσίας ἡ ὅποια ἐπαγγέλλον εἰς τὸν τίτλον τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου.

Ι. Πάλλης. Τὸ πρῶτον νομοσχέδιον περιέχει 5 ἄρθρα. Τώρα ὅμως ἔστιν 20 ἄρθρα.

Φ. Ζαῦμης (Ὑπ. Οἰκον.) Εἰς τὸ τελευταῖον ἀναγράφεται ὁλόκληρα τὰ ἀναγκαστικὰ διατάγματα.

Π. Βουρλούμης (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον.) Εἴμεθα σύμφωνοι νὰ ἐλθῇ ἡ κύρωσις τοῦ διατάγματος τοῦ εἰσχωθέντος ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ ἑαυριῶ 77 τοῦ Συνατάγματος.

Ι. Πάλλης. Ὑπέρχει ὅμως εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ διατάγματα.

Π. Βουρλούμης (Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον.) Δὲν ὑπάρχει π. ἐόν.

Ι. Πάλλης. Θέλω ὁμοῦς νὰ κινήσω τὴν βουλὴν, ἢ ἐπὶ τῇ ἐξεδωμένῃ εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ, τὸ ὅποιν καλῶς ἔκρινεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀπήλθει. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ προέδλεπεν ὅτι ἂν εἴχατε καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα θὰ τὰς ἐπέμντε εἰς δραχμὰς. Καὶ ἂν εἴχατε ὀφείλῃν εἰς συνάλλαγμα θὰ τὴν ἐπληρώνατε εἰς τὴν τιμὴν τῆς αγοράς. Ἡ βουλὴ περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησα προκύπτει ἐκ τοῦ ἀνακινωθέντος τὸ ὅποιν

ἐδωροῦσιν οἱ Τράπεζαι καὶ τὸ ὅποιν θὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀνυπατάστον. (ἀνακινῶσιν τὸ ἀνακινωθὲν τῆς ἐνώσεως τῶν Τραπεζῶν). Τὸ λέγω σήμερον αὐτὰ διότι φοβοῦμαι ὅτι δὲν ἐσταμάτησαν αἱ βουλήριαι. Οἱ διεσπῶντες τὰς ἐνώσεις τῶν Τραπεζῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταχρῶνται τῆς ὑπομνήσεως τὸν κόσμου καὶ νὰ ὀργῶνται μακαβρίους χοροὺς χαιρούντες ἐπὶ πτωμάτων. Βεβαίως εἶναι αἱ Τράπεζαι συντεταγμέναι τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ εἶναι περὶ τοὺς οἱ συντεταγμέναι αὐτοὶ, ὅταν αἱ κάτοικοι τῆς χώρας ἐκλείβουν καὶ εἶναι περὶ τὸν νὰ προσπαθοῦν νὰ μᾶς ἐξηγήσιν τὰ πράγματα ὡς ἂν νὰ ἀπηυθύνοντο πρὸς ἡλιθίους ἢ πρὸς κατόικους τοῦ Ζουλοῦ.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομικῆς) Ὡς παρετήρησα ἤδη, διακόπτων τὸν ἀξιοτιμὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς, ἀνεναντιῶν ὡς ἀπολύτως δικαίως τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ, σχετικῶς πρὸς τὸν τίτλον τοῦ νομοσχεδίου, παρακαλῶ δὲ τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀναγκαίας διορθώσεως. Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν τροπολογιῶν αἰτίνες ὑποβλήθησαν δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δικαιολογημένος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Βουλευτοῦ. Αἱ τροπολογίαι δὲν ὀφείλονται εἰς βουλήν, ὡς εἶπε, τῶν Πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀποφυγῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ἐξηγήσεως τῶν πρὸς αὐτὰς χρεῶν, καὶ ἐφαρμόγῃς αὐτοῦ ὅταν θὰ ἐπρόκειτο περὶ καταβολῆς τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα ὑπερετίμησαν τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχον ἐξ ἀθρόας τυχὴν ἐξοφλήσεως, τῶν πρὸς αὐτὰς ὀφειλῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα, ἐνῶ παραλλήλως δὲν θὰ ἐπεζητεῖτο ταυτοχρόνως ἐξοφλήσεως τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων καταθέσεων.

Τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ κινδύνου τούτου ἀντελήφθησαν οἱ ἐνδικαφερόμενοι καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ συμφωνήθη σήμερον ἡ διαγραφὴ τῶν χρονολογιῶν, δι' ὧν θὰ ἐπὶ ἄρχετο πράγματι μία διαταραχὴ εἰς τὰς κανονικὰς συναλλαγὰς καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς μέχρι 31 Μαρτίου ἀναστολῆς τῆς ἐξοφλήσεως τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα ὑποχρεώσεων πρὸς τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα. Ἐνόμισα ὅτι εἶχον καθήκον νὰ δώσω πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ διασφύρονται τὰ πιστωτικὰ ἡμῶν ἱδρύματα, ὡς ἐκ βουλιμίας ἐπὶ ζήτησαντα διατάξεις ἐξαιρετικὰς, ἐνῶ πραγματικῶς ἐπεζητούν μετρία αὐτοσυνηρτήσεως.

Γ. Ἀποστόλου Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀρχικοῦ νόμου τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ἐννοεῖται τὸν ἴδιον τρόπον πληρωμῆς.

Π. Βουζιούμης (Υπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ὁ ἴδιος εἶναι, δηλαδή ἡ τιμὴ τοῦ δελτίου τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς. Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ὃ κατ' ἄρθρον καὶ συνολὸν συζήτησιν, ὡς ἐπίσης εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως σχολῆς ἐν τῷ ἐν Ἀθῆναις Μαυετηρίῳ «Μαρία Ἡλιάδου» ἱδρυθέντι ὑπὸ τῆς Ἑλένης Βενιζέλου ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐρ' ἀπαξ συζήτησιν).

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι: Α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 335 τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Β') τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 354 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὧν τὸ καίμενόν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς ὅλως ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς προκύψασας ἐκ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσῶν, χρυσῶν νομισμάτων, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτων ἀσκήσεται μονοπωλικῶς παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγῇ χρυσὸν, χρυσὰ νομίσματα ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ ξένα τραπεζογραμμάτια παρὰ μόνον πρὸς ἐξουηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας καὶ πάσης ἄλλης πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης, ἀναστειλόμενων προσωρινῶς τῶν ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ ζήτησιν ν' ἀγοράσῃ τοιοῦτον συνάλλαγμα ἢ νόμισμα ἢ τραπεζογραμμάτια ὑποβάλλει τὴν αἰτησίαν του, εἴτε ἀπ' εὐ-

θείας εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλο πιστωτικὸν ἱδρυμα παρέχων τὰ στοιχεῖα τὰ δικαιολογούντα αὐτήν.

2. Τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα διαβιβάζοντα τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συναδεύουσιν αὐτὴν διὰ γνωμοδοτήσεως περὶ τοῦ δεδικοιολογημένου ἢ μὴ αὐτῆς.

3. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων συνιστᾶται γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀναπληρωτὰς καὶ ἓνα Διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁρίζομενον ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

4. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιουμένη κατ' ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν νὰ ἐκτιμῇ τὰ προηγούμενα στοιχεῖα ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οὐδεμίαν ὑπέχουσα διὰ τοῦτο εὐθύνην.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ Ἐπιτροπῆς, δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἢ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὴν ἐντὸς ὁρισμένων ὁρίων καὶ κατὰ τὴν ὁριζομένην ὑπ' αὐτῆς διαδικασίαν χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω ἀξιών.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἐξάγων προϊόντα παντὸς εἶδους ὀφείλει νὰ παραβώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον αὐτῶν διὰ νὰ λάβῃ τὸ εἰς δραχμὰς ἰσότημον τούτων.

Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς ὁ ἐξαγωγεὺς θεωρεῖται κατὰ νόμιμον τεκμήριον ὅτι εἰσέπραξε τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον, ἐκτὸς ἐὰν προσαγγῇ πιστοποιῆσιν ὅτι τοῦτο δὲν διετέθη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἔ. ε. ἐξαγγομένους, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι διετέθη τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον τῶν ἐξαγγομένων προϊόντων.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐξαγωγεῖς ἐμπορευμάτων νὰ παρέχωσι πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ἐγγύησιν τραπεζικὴν ἢ ἄλλην περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεων τῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγυρῶσις ἐπιταγῶν εἰς δραχμὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πλην ἐὰν εἰσάγεται προκαταβολικῶς ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς ἰσότημον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα πωλούμενον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ὑφιστάμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίς ἢ ἄλλοις πιστωτικοῖς ἱδρύματιν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια δὲν ἀποδίδονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰμὴ μετατρεπόμεναι εἰς σταθεροποιημένας δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν. Δι' ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δύναται ν' ἀποδοθῶσι τοιαῦτα καταθέσεις εἰς τὸ συνολοποιηθὲν νόμισμα ἐφ' ὅσον ἀνήκουσιν εἰς ἐταιρείας συμπεριλαμβανέας μετὰ τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν καὶ δημοσίων ἐν γένει ἔργων.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ παραβάται τῶν ἀρθρῶν 1, 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος καταδικάζονται αὐτεπαγγέλτως καὶ εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ μετὰ προαίρεσιν τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 3 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἰσὺν τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθείσης πράξεως.

2. Οἱ ὁπωσδήποτε ἐν γνώσει συνεργοῦντες εἰς τὰς ἄνω παραβάσεις ἢ ἐκ τῶν ὑπέρων συγκαλύπτοντες, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν ἀνωτέρω ποινῶν.

3. Οἱ βεβήλωτες παρέχοντες ὑπονοίας ὅτι ἐνεργοῦσιν ἀγοράς ἢ πωλήσεις τῶν ὡς ἄνω ἀξιών ἢ ἐν γένει πράξεις ἀπαγορευομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἐκτοπισθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5174 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώ-τος κλπ., θεωρούμενοι ὡς ἐπικινδυνοὶ εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην δι' ὅσας χορηγήσεις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἠρνήθη ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου ἔ. ε.

Ἄρθρον 10.

Αἱ αἰτήσεις, πιστοποιητικὰ, καὶ λοιπὰ ἔγγραφα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα, ἀπαλλάσσονται τῶν κανονισμένων τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται δὲ νὰ καταργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεστέου.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλουν: κανονισθῇ αἱ τυχόν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Ὁ παρὼν νόμος ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΑ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ν. Ἀδράμ., Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγλας, Α. Παπᾶς, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Β. Δελιγιάννης, Χρ. Λαδάς, Σ. Γονατᾶς, Α. Ξαωνίδης.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τοὺς αὐτοὺς λόγους οἱ ὅποιοι ἐπέβαλον τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγή καὶ ἡ ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἀσφάλεια χρηματογρᾶφων, τοκομεριδίων, μερισματαποδείξεων καὶ τραπεζογραμμάτων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ὁμοίας ἀδείας ἐξαγωγή δραχμῶν δι' ἐπιταγῶν καὶ πιστώσεων ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου.

Αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι συστημέναι ἐπιστολαὶ ἢ δέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος

ὑπαλλήλου μετὰ ἐξακρίβωσιν ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς οὐδεμία ἀξία ἐκ τῶν ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 2.

Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα, ὧν αἱ καταθέσεις ἐξωφλήθησαν ἢ ἐξοφλοῦνται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, διὰ δραχμῶν ἐκχωροῦσι τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τηρουμένων τῶν κατωτέρω διατυπώσεων.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀφείλονται ξένου συναλλάγματος πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζὰς ἢ Πιστωτικὰ ἱδρύματα καταβάλλουσι τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς. Ἡ θανειστρία Τράπεζα ἢ πιστωτικὰ ἱδρύματα ἐκπίπτοντα τὸ παρ' αὐτῶν ἀποκτηθὲν συνάλλαγμα εἰς ἀποδόσεως εἰς δραχμὰς τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων παρ' αὐτοῖς δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον συνάλλαγμα πρὸς τακτοποίησιν τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως αὐτῶν (position), οἷα ἦτο κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἔ. ε., προϋποτιθέμενου ὅτι ἡ κατάσταση αὕτη δὲν εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ μέχρι τοῦ ὁρίου καθ' ὃ δὲν εἶναι τοιαύτη.

Ἡ τακτοποίησις ἐκάστης Τραπεζῆς ἢ πιστωτικοῦ ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐννοίαν γίνεται τὴν 15 καὶ τὴν τελευταίαν ἐκάστου μηνός. Ἡ τελευταία τακτοποίησις γενήσεται ἅμα τῇ ἄρσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου τεθέντων σχετικῶν περιορισμῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκάστη Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰς συνάλλαγμα καταστάσιν τῆς (position) κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ὁρίαν τῆς 15 καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐκάστου μηνός, μετ' ἀναλυτικῆς καταστάσεως ἀναγραφούσης τὰς εἰς δραχμὰς ἐξοφληθείσας ἀπαιτήσεις καὶ καταθέσεις κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούται ὅπως εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἐνεργῇ ἐπακλήθεσιν τῶν καταστάσεων τούτων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ὀφείλει ἰδιωτῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων πρὸς ἰδιώτας ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἐν Ἑλλάδι (πλην Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων) ἐξοφλοῦνται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ οἰκείου συναλλάγματος, συμφώνως πρὸς τὸ τελευταῖον δελτίον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζὰς, ὅπως μετὰ προηγούμενην ἀδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, παρέχουσιν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα ἀποθέματος δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

α) Ἐὰν ὁ θανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποίησιν τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων τοῦ ἢ δι' ἑτέρον σκεπὸν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἀρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

β) Ἐὰν ὁ θανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποίησιν τὸ πρεῖον τοῦ δανείου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δι' οἰονδήποτε αἰτίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ θανειστρία Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τοῦ θανειζομένου συναλλάγματος, καταβάλλουσα τὸ ἀντίτιμον εἰς δραχμὰς εἰς τὸν θανειζόμενον ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ δελτίου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ Τράπεζαι ἀποστελλοῦσι ἡμερησίως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταστάσιν τῶν τοιούτων θανείων.

Ἡ πρὸς τὰς Τραπεζὰς ἐξόφλησις τῶν οὕτω παρεχομένων θανείων γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος.

ν.Αρθρον 5.

Δάνεια εις ξένον νόμισμα ή εξωτερικόν συνάλλαγμα μεταξύ ιδιωτών ή νομικών προσώπων (πλήν Τραπεζών και πιστωτικών ιδρυμάτων) ισχύουσι μόνον άν συνομολογηθώσι διά συμβολαιογραφικού έγγραφου, ό δέ δανειζόμενος έχωρήσει αύτην πρὸς τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος ή ανταποκριτάς αύτης τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ καταβολή τοῦ ἰστίμου εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ πρεχούσῃ τιμῇ. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγγέλλωσιν αὐτομέρῳ πρὸς τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος τὰ αὐτῶ συνομολογούμενα δάνεια.

*Αρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ή χορήγησις δανείων εἰς δραχμὰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ. ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χρεωγράφων.

*Αρθρον 7.

Ἐξαγωγέως οὔτινες ἀποδεξιμένως εἰσήγαγον καὶ διέθεσαν πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ε. ε. τὸ συνάλλαγμα δι' οὗ ἡγοράσθη τὸ ἐξαγόμενον ἐμπορεύμα, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς. Ἡ τρίμηνος προθεσμία τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου ἢ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος εἰς εἰδικὰ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι διδινὰ ολοκληρώτως δὲν εἰσπράχθη τὸ τίμημα τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος.

*Αρθρον 8.

Αἱ μετὰ τήν 28ην Σεπτεμβρίου ε. ε. γινόμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπεζῆς εἰς ἐξωτερικόν συνάλλαγμα ἀποδίδονται αὐτοῖσι.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος ν' ἀποδοθῇ αὐτοῖσις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει προγενεστέρᾳ τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἀναγκαστικοῦ νόμου κατάθεσις εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ οικονομικῆς ἀνάγκης ἀφωρῆσης πρώτῳ ἐγκυτεστημένα κυρίως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

*Αρθρον 9.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κανονισθῶσιν αἱ τυχόν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι διὰ τήν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐπίσης δι' ὁρίων ἀποφάσεων δύναται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἄλλοι περιορισμοὶ ἢ ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τινὲς τῶν ὑφισταμένων.

*Αρθρον 10.

Οἱ πράξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦτου ἐκδομένων ἀποφάσεων τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἀρθρῷ 8 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου.

Ἐπίσης τιμωροῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν οἱ λαμβόντες συνάλλαγμα δι' οικονομικὰς τῶν ἀνάγκας μὴ πραγματικὰς ἢ μὴ πραγματοποιηθείσας, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ συναλλάγματος δὲν τὸ ἐπιστρέψουν εἰς τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος.

*Αρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρω-

σιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

Ὁ Πρόεδρος
Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλόπουλος, Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Ἀλεξάνδρης, Α. Παπᾶς, Α. Ίασωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Α. Ζάννας, Α. Παπαδόπουλος, Β. Δελιγιάννης, Χ. Λαδάς.

*Αρθρον 2.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 εἶναι ὅτι ἀπαγορεύεται ἀνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος καὶ ἡ ἐξαγωγή ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὡς καὶ πάσης ἀξίας παραστατικῆς ξένων νομισμάτων (γραμμάτια, συναλλαγματικά, πιστωτικά ἐπιτολὰ καπ.).

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως ὀρίζωσιν, ἵνα εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, ἐναργηταί ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος ὁ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀρθρου ἀνατιθέμενος εἰς τήν Ἐπιτροπὴν αὐτὴν ἔλεγχος.

*Αρθρον 3.

1. Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος τὰ ὑπὸ τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τούτων ἐκδομένων σχετικῶν ἀποφάσεων ἐπιβαλλόμενα στοιχεία, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ζητούμενην ὑπὸ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς πληροφορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ συνάλλαγμα, ἐντὸς τῆς ταυτομένης ἐκαστοτε ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ταύτης προθεσμίας.

2. Εἰς τήν Τράπεζαν ἢ πιστωτικὸν ἱδρυμα, ἥτις δὲν ἤθελε ὑποβάλλει ἐντὸς τῆς ταυτομένης προθεσμίας τὰ ζητούμενα στοιχεία ἢ πληροφορίας, δύναται νὰ ἐπιβάλληται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐκάστην πράξιν πρὸς τιμὴν μέχρι δραχμῶν πενήντα χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

3. Ἐν περιπτώσει ἀνακρίσεως ἢ ἀνελικρινείας τῶν διδομένων στοιχείων ἢ ἀπαυθνήσεων οἱ συνυπογράφοντες τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας πληροφορίας τιμωροῦνται, ἐγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

4. Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καθίστανται προσωπικῶς οἱ Διοικηταὶ ἢ οἱ ἔχοντες τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν Τραπεζῶν ἢ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ὑποχρεούμενοι νὰ προσυπογράψωσι τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας ἀπαντήσεις.

Προκειμένου περὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων τῶν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ προϊστάμενοι τῶν Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων.

*Αρθρον 4.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἑθνικοῦ νο-

μοῦ καὶ τῶν συναλλάγματων ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου ἀπὲρ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας κλπ. νόμου», προ-καίνομεν περὶ συναλλαγματικῶν ἐκδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ξένων νομισμάτων καὶ πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι τῶν διακαρτυ-μένων συντάξεων ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως αὐτῶν.

Ἡ διὰ τῆς συναλλαγματικῆς ταύτης ἀγωγῆς ἐπιδίδεται ἐν-τὸς δεκά πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διακαρτυ-μένου.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω καὶ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν προ-καίνομεν, ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις.

*Αρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζὰς, κατόπιν ἀ-δείας τῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος, ἡ χορήγησις δανείων εἰς ξένον συνάλλαγμα ἐπὶ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ. τὰ ὅποια ὅλ' ἐξοφλῶν-ται ὡς αὐτῶς διὰ ξένου συναλλάγματος. Τὰ δάνεια ταῦτα ὅλ' χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχυριαζομένου αὐτοῦ πρὸς τοὺς δικαιούχους ἐξωτερικοῦ.

*Αρθρον 6.

Ὡς ὑπερβολικὸν κέρδος ἐκρίνεται εἰς τὰς ποινικὰς διατά-ξεις τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ νόμου 703 ἀπὲρ πλεονεξίας καὶ ἀν-επιμελείας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν προτίμων καὶ ἄλλων ἀντικει-μένων ἐν κερφῇ ἐπιστρατεύσεως, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, θεωρεῖται οἰσθητικῶς αὐξήσις τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ αὐτὸ ἀρθρον τοῦ ὡς ἀνω νόμου.

Πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τρα-πεζῆς τής Ελλάδος, ἥτις γνωμοδοτεῖ, λαμβάνουσα κυρίως ὑπὸ ὄψιν τὰ στοιχεῖα, βάσει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθη παρὰ τῆς Τραπεζῆς τής Ελλάδος τὸ σχετικὸν συνάλλαγμα πρὸς πλη-ρωμὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

Τὰ ἄρμόδια δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῶν κατὰ τὸ παρὼν ἀρθρον παραβάσεων μόνον μετὰ τὴν πρὸς αὐτὰ ὑποβολὴν τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ὡς ἀνω Ἐπιτροπῆς.

*Αρθρον 7.

Ἀπὸ τῆς διὰ Πρ. Διατάγματος ὁρισθευμένης ἡμέρας οἱ πράξεις τῶν διατάξεων τῶν περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίσματος νόμων, ὡς καὶ οἱ συναρτοὶ αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω νόμου 703, ὡς οὗτος διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἐτροποποιήθη.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γινόμεναι ἀγοροπωληταὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ παράβασιν τῶν ἀναγκαστικῶν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος νόμων δὲν ἐπι-πτύουσιν εἰς τὰς ποινικὰς αὐτῶν διατάξεις.

*Αρθρον 8.

Προσωπικῶς, ἐπὶ ἑτοὶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ τι-μαριθμικὸς συντελεστὴς τῶν ἀπολαύων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν ΣΕΚ καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας, μὴ τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1925 Π. Διατάγματος ἀπὲρ τιμαριθμικῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τιμα-ριθμοῦ.

*Αρθρον 9.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-σεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

*Αρθρον 1.

Ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Μαυροτηρίῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μα-ρίνα Ἡλιάδην», ὅπου ἱδρύθη ὑπὸ τῆς Ἑλένης Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ Καταστατικὸν τὸ ἐγκρι-θὲν διὰ τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1926 καὶ τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1927, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς ἱατρικῆς καὶ νοσηλευτικῆς περίθαλψως εἰς ἐπι-τόλους γυναικας καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν Μαιῶν ἱδρύεται Μαυροτική Σχολὴ τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργεῖου Ὑγιεινῆς.

*Αρθρον 2.

Γίνονται δεκταὶ ὡς μαθήτρια ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ αἱ ἔχου-σαι τὰ κάτωθι προσόντα, πιστοποιούμενα δεόντως :

α') Ἡλικίαν 20-35 ἐτῶν.

β') Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ τοῦλάχιστον ἐνδεικτικὸν τετάρτης τάξεως ἐξατάξιου Γυμνασίου ἢ ἄλλως ἰσότιμον πρὸς ταῦτα ἀπολυτήριον ἢ ἐνδεικτικόν.

γ') Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς (κακοῦν ὅτι δὲν καταδικάσθησαν διὰ πράξιν ἐκ τῶν προβλε-πομένων ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου οὐδὲ παρεμπέφυκται δι' ὀριστικοῦ βουλεύματος διὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ ἕτερον τοιοῦτον τῶν οἰκείων κοινοτήτων ἢ ἐνοριῶν περὶ τοῦ γεγενημένου αὐτῶν.

δ') Πιστοποιητικὸν δύο ἱατρῶν ὅτι ἀπολαύουσι πλήρους υγείας. Δύναται ἡ σχολὴ νὰ διενεργῇ καὶ ἐκείνη ἐξέτασιν ἱατρικὴν ἐπὶ τῶν ὑποψηφίων μαθητρίων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀνιστομένης πλήρους υγείας αὐτῶν.

ε') Ἀριθμὸς τῶν εἰσκατέων εἰς τὴν σχολὴν ὀρίζεται κατ' ἑτοὶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μαυροτηρίου τούτου.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι τριετής, μεθ' ἣν αἱ παρακολουθήσασαι τακτικῶς τὰ θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ μα-θήματα μαθήτρια, ὑποβάλλονται εἰς τὰς ἐπὶ διπλώματι ἐξε-τάσεις ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ὧν ὁ εἰς εἶναι ὁ Καθηγητὴς τῆς Μαυροτικής, ὅστις καὶ προεδρεύει, καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου Ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρε-σίας τοῦ Ὑπουργεῖου Ὑγιεινῆς ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-γοῦ Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μαυροτηρίου «Μαρίνα Ἡλιάδην».

*Αρθρον 3.

Αἱ διπλωματοῦχοι Μαιῆς τῆς Μαυροτικῆς Σχολῆς τοῦ Μαυροτηρίου «Μαρίνα Ἡλιάδην» μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουρ-γοῦ Ὑγιεινῆς κύρωσιν τοῦ διπλώματος αὐτῶν, ἔχουσιν αὐ-τοδικαίως τὴν ἄδειαν τῆς ἐξάκτικεως τοῦ μαυροτικοῦ ἐπαγ-γέλματος καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

Διὰ Διαταγμάτων θέλουσι καθορισθῇ :

α') Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νό-μον Μαυροτικῆς Σχολῆς.

β') Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτῆς.

γ') Τὸ πρόγραμμα τῶν διδακτέων καὶ ἐξεταστέων μαθη-μάτων, εἰδικῶς δὲ ὁ τρόπος τῆς περὶ τὴν μαυροτικὴν καὶ τὴν βρεφοκομίαν πρακτικῆς ἀτήξεως.

δ') Ὁ τύπος τοῦ διπλώματος, καὶ

ε') Πᾶσα λεπτομέρεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ δαπάναι τῆς λειτουργίας τῆς Μαυροτικῆς ταύτης Σχο-λῆς βαρύνονται καθ' ὅλοκληρίαν τὸ ἱδρυμα «Μαρίνα Ἡλιάδην».

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ὑπαιφῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητούμενου εἶτα εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου, *περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 3ης Ὁκτωβρίου 1931 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων ὁ κ. Σ. Στεφανόπουλος ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ.

Φ. Ζαΐμης (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐάν πρὶν κριταῖ νὰ ὁμιλήσῃτε περὶ τῆς σχετικῆς συστάσεως, σὺς παρακαλῶ νὰ ἀνδράχῃτε, διότι αὕτη ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ἀπουσιάζοντος συναδέλφου μου καὶ ἐπιφυλαχθῇτε κατὰ τὴν κύρωσιν τῆς.

Σ. Στεφανόπουλος. Ἡ δὲ κόμη ἐπερώτησιν. Μεθ' ὅ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3)3 Ὁκτωβρίου 1931 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν).

Ἄρθρον 1.

Καθ' ὅς διατάξεις δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, κυροῦνται τὰ ἀπὸ 3)3 Ὁκτωβρίου 1931 Νομοθετικὸν Διάταγμα *περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων ἔχον ὡς ἐξῆς:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

*Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) Τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος 2) τὴν ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1931 ἐξουσιοδότησιν τῆς Βουλῆς πρὸς ἐκδόσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, καὶ 3) τὴν σύμφωνον ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1931 γνώμην τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασισμένη καὶ διατάσσουσα.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐάν οἰνοπνευματοποιοὺς Α' κατηγορίας ἐκ τῶν κατὰ τοὺς νόμους 3416 καὶ 4650 κατέχῃ πλείονα τοῦ ἐνὸς ἁμύκας, χωρητικότητος οὐχὶ πλέον τῶν 130 χιλ.)μων, ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3416 καὶ ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4650, ἰσχύει διὰ τὸν ἑνα ἁμύκας τῶν λοιπῶν διατελούντων διαρκῶς ἐσφραγισμένων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῷ αὐτῷ γάρῳ ἡ ἀποθήκη ἡ κτήματι λειτουργία εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς ἁμύκας χωρητικότητος μέχρις 130 χιλ.)μων ἀνεὺ ἐιδικῆς ἀδείας τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

3. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῷ αὐτῷ γάρῳ ἡ ἀποθήκη ἡ κτήματι λειτουργία ἐνταυτῷ ἁμύκων τριημέριον μετὰ τοιαύτων ἐτηρίων ἢ διημέριων οἰνοπνευματοποιῶν ἢ νεφτοποιῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ παρὰ οἰνοπνευματοποιῶν ἐργαζομένων δι' ἁμύκων οὐχὶ ἄνω τῶν 130 χιλ.)μων ἀπόσταξις οἶνων πάσης φύσεως.

Δύναται μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐπιτραπῇ, ἐντὸς καθοριζομένου διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως χρονικοῦ διαστήματος, ἡ εἰς ὠρισμένην περιφέρειαν ἀπόσταξις οἶνων, ἐφ' ὅσον δέοντως ἦθελε πιστοποιηθῇ ὅτι, οἱ οἶνοι οὗτοι τυγχάνουσιν ἐκ φυσικῆς συστάσεως κάτω τῶν 10 βαθμῶν ἢ

εἰσὶν ἡλλοιωμένοι ἐνεκα καίριων συνθηκῶν ἢ ἀμπελοφυγίων νόσων.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἐδαφίον β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3416 ἡ φράσις «εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τεσσάρων μηνῶν τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου, καθοριζομένου διὰ Διαταγμάτων κατὰ Δέημους ἢ Κοινότητας», περαιτέρω δὲ μετὰ τὴν φράσιν «καὶ πλείονα τῶν ἐξ δεκαημέρων ἐργασίας» προστίθεται ἡ φράσις «ἐντὸς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθέντος διαστήματος».

2. Ὅσον ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3416 ἀναφέρεται ἡ φράσις «ἐντὸς τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου...» νοσῖται «ἐφεξῆς ἐντὸς τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4650 (1930) διαγράφεται ἡ φράσις «εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν» καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τεσσάρων μηνῶν κατὰ φορολογικὴν περίοδον», περαιτέρω δὲ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ ἡ φράσις «τὸ ἐντὸς τῆς περιόδου αὐτῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου, προστίθεται δευτέρον ἐδάφ. ἔχον οὕτω:

«Διὰ Διαταγμάτων ὁρίζεται κατὰ Δέημους ἢ Κοινότητας τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι τεσσάρων μηνῶν, ἐντὸς τοῦ οὗλου οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ οὗτοι δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατὰ τριτὴν μερὰ ἀπόσταξιν».

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 971 μετὰ τὴν φράσιν «τὰ οἰνοπνευματοποιοῖα» προστίθεται ἡ φράσις «Α' κατηγορίας» διαγράφονται δὲ αἱ φράσεις «καὶ ἀποθήκαι ἀποταμιεύσεως οἰνοπνεύματος παντὸς εἴδους» καὶ «καὶ ἀποθήκαι οἶνων ἀναμιχθέντων μετ' οἰνοπνεύματος».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22 προστίθεται καὶ ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Ἐιδικῶς δὲ τὰ οἰνοπνευματοποιοῖα Β' κατηγορίας, αἱ ἀποθήκαι ἀποταμιεύσεως καθαρῶν οἰνοπνεύματος τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας, αἱ ἀποθήκαι οἶνων ἀναμιχθέντων μετ' οἰνοπνεύματος ὑπόκεινται εἰς τὴν διαρκῆ ἐποπτεῖαν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ, προσέτι δὲ καὶ τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζονται λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐποπτείας αὐτῆς».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 971 μετὰ τὴν λέξιν «προανακρίσεως» προστίθεται ἡ φράσις «συμπληρουμένης ὑπ' αὐτοῦ».

2. Ἐν ἀρχῇ τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου ἡ φράσις «Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐκτιμῶν τὰ ἐκ τῶν κατὰ τὴν παραγρ. 1 ἐγγράφων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐκτιμῶν τὰ ἐκ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ἐγγράφων».

Ἄρθρον 6.

Ἐν τέλει τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 971 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 3416 (1927) προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Διὰ τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰδρυθῆναι οἰνοπνευματοποιοῖα Β' κατηγορίας ὡς καὶ τὰ μηδὲλως λειτουργήσαντα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1931 ἀδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος χορηγεῖται μόνον ἐφόσον ταῦτα ἦθελον ἰδρυθῇ εἰς πόλεις ἢ ἐγγύς

αὐτῶν, εἰς ὅς λειτουργοῦσι. Παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ κατόπιν δεδικαιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 Συμβουλίου τῆς φορολογίας οἰνοπνεύματος. Ἀδεια ἀσκήσεως τῆς ἡμερησίας παραγωγικότητος τῶν ἡδὴ λειτουργούντων οἰνοπνευματοποιῶν χορηγεῖται ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται:

α') Νὰ ἀνακλῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4650 ἐκδοθέντα Διατάγματα, ἐφ' ὅσον περιφέρειαι ἰσχύον τ' ἀνακαλούμενα Διατάγματα ταῦτα, ἐφαρμόζονται ἐφεξῆς αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 3416.

β') Νὰ καταργηθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4650.

γ') Νὰ περιορισθῇ γενικῶς μέχρις 9 τριημέριων τὸ κατὰ Νόμον 3416 χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργήσῃ ἕκαστος ἁμύξ χωρητικότητος οὐχὶ ἀνωτέρως τῶν 130 χιλιογράμμων ἐντὸς τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου.

δ') Νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ δι' ἁμύκων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων ἀπόσταξις σταφίδος ἢ σύκων ἢ ἀποσύκων, ἢ μύρων ἢ κουάρων, ἢ δαμασκηνῶν, ἢ κερασιῶν, ἢ κορομηλῶν, ἢ κρᾶνων, ἢ ζιζυφῶν, ἢ ὑπολειμμάτων μέλιτος, ἢ καὶ ἐν γενεὶ πάσης πρώτης ὕλης, πλὴν στεμφυλῶν.

ε') Νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς Α' κατηγορίας ἐν γενεὶ ἡ ἀπόσταξις σταφίδος καὶ σύκων, περιορίζουμένης τῆς χρησιμοποίησεως τῶν πρώτων τούτων ὕλων πρὸς παραγωγὴν οἰνοπνεύματος μόνον παρὰ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας, καὶ

στ') Νὰ ἐλαττωθῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παράγραφος 4 ἐδάφιον δ' τοῦ νόμου 971 βιομηχανικὴ τιμὴ στεμφυλοπνεύματος, ὡς καὶ νὰ καθορισθῶσιν αἱ ἐγγυήσεις καὶ διατυπώσεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐξακριβωσιν, ὅτι τὸ προσφερόμενον στεμφυλοπνεῦμα προέρχεται ἐξ ἀποστάξεως γενομένης ὑπὸ παραγωγῶν δι' ἁμύκων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων.

Ἄρθρον 8.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου καταναλώσεως ὡς καὶ οἰνοπνεύματος δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ, ἢ ἄλλου τοπικοῦ φόρου ἡ δικαιοῦς οἱ πρὸς παραγωγὴν ἀποστάξεως οἶνου ἢ ἔξους ἢ μεταφερόμενοι ἁμπελῖται οἶνοι, ὡς καὶ τὸ πρὸς παραγωγὴν ἔξους μεταφερόμενον γλεύκος συμπυκνωμένον ἢ μὴ καθ' ὅσον καὶ διατυπώσεις ὁρισθησόμενες διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3416 ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται. Πρὸς ἐξαφίσιν τῆς παραλαβῆς τοῦ στεμφυλοπνεύματος τούτου ἐκ τῶν κέντρων παραγωγῆς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ συνάψῃ συμφωνίας μετ' οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας ἢ μετ' ἄλλου νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 10.

Ἐν περιπτώσει φυσικῆς ἀλλοιώσεως τοῦ μετ' ἐγχωρίου ἢ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προσερχομένου οἰνοπνεύματος ἀναμιχθέντος οἶνου ἢ γλεύκους, προστηκόντως βεβαιωθείσης, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἀπόσταξις αὐτοῦ παρ' οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας, ἀπαλλάσσουμένου τοῦ κυρίου τοῦ οἶνου ἀπὸ τοῦ φόρου καταναλώσεως, ποσομένου δὲ περὶ οἶνου ἀναμιχθέντος μετ' οἰνοπνεύματος ἀλλοδαπῆς, ἀπαλλάσσεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, τῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ οἶνῳ προσθέντος οἰνοπνεύματος, δι' ὃν καὶ πιστοῦται οὗτος.

Τὸ ἐκ τῆς ἀποστάξεως αὐτῆς προκύψαν οἰνόπνευμα, ἐφ' ὅσον προέρχεται ἐξ οἶνου ἀναμιχθέντος μετ' ἐγχωρίου οἰνοπνεύματος, διατίθεται διὰ πάσαν χρῆσιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ἐάν δὲ προέρχεται ἐξ οἶνου ἀναμιχθέντος μετὰ οἰνοπνεύματος ἀλλοδαπῆς, διατίθεται μόνον πρὸς ἀνάμειξιν μετ' οἶνου ἢ γλεύκους ἐξαχθισμένου ὡσαύτως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν.

Ὁ τυχὼν καταβεβλημένος φόρος καταναλώσεως καὶ εἰσαγωγικὸς δασμὸς διὰ τὸ ἐν τῷ ἀποσταζομένῳ οἶνῳ ἐνεχόμενον πρόσθετον οἰνόπνευμα ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 971 προστίθεται ἐδάφιον ιε' ἔχον οὕτω: «Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 τοῦ παρόντος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων».

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, οὗτινος τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν ἀνατίθειεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ὑποβλήθησεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰς Βουλὰς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 3 Ὁκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛ. ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ν. Ἀεράκη, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Ἰασινίδης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδάς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνωτέρου Ν. Διατάγματος φράσις «ἀνεὺ ἐιδικῆς ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀνεὺ ἐιδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

2. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος προστίθεται καὶ παράγραφος 5 ἔχουσα οὕτω:

«5. Εἰς τοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς Α' κατηγορίας, τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 3416 καὶ 4650 ἐργαζομένους δι' ἁμύκων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατοχὴ καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἁμύκων ἄλλων πλὴν τῶν ἐκ χαλκοῦ. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων χρησιμοποίησις πηλίνων ἁμύκων, ὅταν ἡ χωρητικότης αὐτῶν δὲν ὑπερβαίῃ τὰ 40 χιλιογράμματα».

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Εἰς τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 3416 ἡ φράσις «εἰς οἰανδήποτε ἐποχὴν τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τεσσάρων μηνῶν τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου, καθοριζομένου κατὰ Δέημους ἢ Κοινότητας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Ἀντιάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος», περαιτέρω δὲ μετὰ τὴν φράσιν «καὶ πλείονα τῶν ἐξ δεκαημέρων ἐργασιῶν» προστίθεται ἡ φράσις «τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθέντος χρονικοῦ διαστήματος».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4650, προστίθεται δευτέρα περίοδος ἔχουσα οὕτω:

συντρέχει σχετική περίπτωση, και τους παρ' αὐτῶν οφειλόμενους φόρους ἐν γένει, και χρηματικὰς ποινὰς. Ὡς οφειλόμενοι φόροι και τέλη ἐν γένει, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρηματικῆς ποινῆς, λογίζονται οἱ ἰσχύοντες τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀνεκαλύφθῃ ἡ παράβασις.

Ἢ ὡς ἀνωτέρω ἐκδιδομένη πρᾶξις κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν καθ' οὗ ἐξετάσθῃ διὰ δικαστικὴν κλητέραν ἢ αὐτοδύναμη ἀλλοῦ δημοσίου υπαλλήλου ἢ υπερέτου, δι' ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἴδιον καταδικασθέντα. Ἄν δὲν εὐρεθῇ οὗτος ἐν τῇ κοινοσίᾳ ἐν ἣ κατεῖχε ἡ προσκείμενη διαμένει, ἢ ἂν ἀρνηθῇ νὰ παραστήσῃ τὴν ἀπόδειξιν καὶ υπογράψῃ τὴν ἀποδεικτικὴν ἢ ἐν δὴλώσῃ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ υπογράψῃ αὐτὴν, τοιοῦτο ἀλλοῦ ἢ πρᾶξις εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς οἰκίας ἢ τοῦ δικαστικοῦ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἐντὶς μῆνους. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται ἐκθεσίς ὑπὸ τοῦ κοινοποιούντος υπαλλήλου, υπογράφουμένη παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πρὸς τὴν ἡ κοινοποιήσας ἢ τοῦ μάρτυρος.

Ὅταν διατιθῇ τις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ διαμονὴ αὐτοῦ, κατὰ τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἡ κοινοποιήσις γίνεται δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν Πλημμελειοδικίων τοῦ τόπου ἐνθα ἐξευρεῖ ἡ ἐκδόσας τὴν πρᾶξιν ἀρχὴ καὶ διὰ δημοσιεύσεως περιλήψεως τῆς πρᾶξεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν περιπτώσει παραδόσεως διαπραχθείσης ὑπὸ πλείονων τῶν ἐνός προσώπων, προσδιορίζεται ἐν τῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκδιδομένη πρᾶξι, τὸ ἐπιβλητέον ἰδιαιτέρως εἰς ἕκαστον τῶν παραβατῶν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ ὡς αὐτοσυργῶ ἢ συνσυργῶ. καὶ ἐντὺς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καθοριζομένων ὁρίων, χρηματικὸν πρόστιμον καὶ οὐχὶ συνολικῶς ἢ ἀλληλεγγύως ἢ κατ' ἰσομοιρίαν.

Ἐν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν οφείλεται καὶ φόρος ἢ τέλος ἢ δασμὸς συμφώνως τῇ σχετικῇ διατάξει τοῦ άρθρου 26 παρ. 4, οὗτος ἐπιβάλλεται ἐφ' ἅπασι μὲν ἄλλ' ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον.

3. Ὁ εἰς πρόστιμον ὑπόχρεως δικαιούται προσφυγῆς κατὰ τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον πρᾶξεως, ἐντὺς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς, ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τηρουμένων τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον διατυπώσεων.

4. Μὴ κοινοποιηθείσης ἐμπροθέσμως προσφυγῆς, ἡ ἐκδοθεῖσα ὡς ἀνωτέρω πρᾶξις καθίσταται τελεσιδικία καὶ ἀμετάκλητος, οἱ δὲ οφειλόμενοι φόροι και χρηματικὰ ποινὰ ἐν γένει βεβαιούνται καὶ εἰσπράττονται ὡς προσδιορίσθησαν διὰ ταύτης ἀναγκαστικῶς. Κοινοποιήσεως προσφυγῆς ἢ εἰσπραξίς τῶν οφειλόμενων φόρων καὶ χρηματικῶν ποινῶν γίνεται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ συμφώνως πρὸς τὸ διατακτικὸν αὐτῆς.

5. Ἐκ τῶν κατὰ τὸν νόμον τούτων χρηματικῶν προστίμων τὸ ἥμισυ ἀποδίδεται διὰ τῆς συνταχθείσης πρᾶξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου Χημικοῦ Παραρτήματος, λόγῳ ἀμοιβῆς μετὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐπιβληθεισῶν χρηματικῶν ποινῶν εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα ἢ καταδείκνυντα ἢ τὸν συμπρόσθεντα εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς παραβάσεως ἢ τοῦ ἐλλείμματος τοῦ οἰνοπνεύματος, καὶ ἐὰν οὗτοι εἶναι πλείονες διανεμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτῶν, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ὅμως καθ' ἣς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 23 παρ. 1, 24 παρ. 1 ἐδ. α', 26 παρ. 1 ἐδ. α', καὶ 28, ἐπιβάλλεται πρόστιμον, πολλαπλασίον τοῦ φόρου καταναλώσεως ἢ τοῦ εἰσπρακτικοῦ τέλους ἢ καὶ ἀμφοτέρων, ἢ ἐν συνόλῳ ἀποδιδόμενη ἐκ τοῦ πολλαπλασίου τούτου ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα ἢ δύνανται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 50.000.

Αἱ ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων ἀμοιβαὶ δύνανται νὰ ἀποδοῦναι προκαταβολικῶς εἰς τὸς δικαιουμένους μετὰ τὴν τελεσίδικον πρᾶξιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου Χημικοῦ Παραρτήματος ἢ ἀπόφασιν τοῦ κατόπιν προσφυγῆς

ἐπιληφθέντος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ χρηματικὸν ἐντάλματός ἐκδιδομένου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβάλλομένη πρὸς τὸ Γενικὸν Χρματεῖον τοῦ Κράτους ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς πρᾶξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου Χημικοῦ Παραρτήματος ἢ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς προκαταβολῆς τῆς ἀμοιβῆς πρὸ τῆς εἰσπραξίως τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου, τούτο κατὰ τὴν εἰσπραξίν του περιέρχεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκαταβολῆς ἀναγράφεται κατ' ἑτος ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίστωσις οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 1.000.000 δραχμῶν.

6. Καθ' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις παραβάσεων προβλεπομένων καὶ τιμωρουμένων ὑπὸ τοῦ άρθρου 26 παρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀπειλουμένης ποινῆς φυλακίσεως καὶ τὴν ἐπικύρωσιν ἢ ἄρσιν τῆς ἐπιβληθείσης κατασχέσεως, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος ἢ ὁ Προϊσταμένος τοῦ Χημικοῦ Παραρτήματος διὰ τῆς ἐκδιδομένης πρᾶξεως του καὶ ἐν περιπτώσει μόνον τελεσιδικίας αὐτῆς λόγῳ μὴ υποβολῆς ἢ ἐκπροθέσμου υποβολῆς προσφυγῆς παρὰ τοῦ καταγορευμένου παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεὰ, ὑποβάλλων αὐτῇ ἐν ἀντιγράφῳ ἐλόκληρον τὴν σχετικὴν δικυγραφίαν καὶ ἀναφέρον τὴν τυχὸν γενομένην ὑποτροπὴν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω περιπτώσεις τοῦ άρθρου 26, ἐὰν ἦτο ὑποβληθῇ προσφυγὴ παρὰ τοῦ καταγορευμένου κατὰ τῆς πρᾶξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου Χημικοῦ Παραρτήματος, τῇ παραπομπῇ ἢ μὴ τῆς υποθέσεως εἰς τὸ Ποινικὸν Δικαστήριον ἀποφαίνεται τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 22 παρ. 4 περίοδος δευτέρᾳ ἐκδιδομένη.

7. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς παραβάσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α' καὶ α' τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 26 ὁ ἀρμόδιος παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελεὺς ἐγγεῖρει τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου προκατάσεως διαβιβασμένου αὐτῷ ὑπὸ τοῦ συντάξαντος τούτο υπαλλήλου ἢ ἀρχῆς, μὴ ἀπαιτούμενης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προηγουμένης πρὸς τούτο ἐκδόσεως σχετικῆς πρᾶξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Προϊσταμένου Χημικοῦ Παραρτήματος ἢ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

8. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 6 καὶ 7 ὁ Εἰσαγγελεὺς διατάσσει συμπληρωματικὴν ἀνάκρισιν ἢ κρίσιν αὐτὴν ἀναγκάσει, ἀλλοῦ εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν διὰ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πλημμελειοδικείου, τούτο δὲ ἐπιβάλλει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 ποινὰς τῆς φυλακίσεως καὶ δημοσείας τῶν καταχευθέντων, ἀστέως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐπιβαλλομένας χρηματικὰς ποινὰς καὶ φόρους ἐν γένει. Ἐὰν τὸ Πλημμελειοδικεῖον διατάξῃ ἀναβολὴν τῆς δίκης, ὁρίζει συνάμα ὠρισμένην δικάσιμον διὰ νέαν συζήτησιν ἐντὸς μηνός.

9. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως των.

Ἡ παραγραφὴ διακόπτεται διὰ τῆς ἐνεργείας ἀνακριτικῆς πρᾶξεως ἢ διοικητικῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρᾶξεως.

Ἄρθρον 12.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1932 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα οὕτω :

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Λαθὼν ὑπ' ὄψει αὐτοῦ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν γενομένην αὐτῇ εἰσήγησιν, οἱ ἐνδείκνυνται διὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον 1931—1932 ἢ ἐπὶ δέμητον περᾶταις τοῦ χρονικοῦ δικστήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἀποστάξεως εἰς τοὺς διὰ μικρῶν ἀμείνων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων ἐργαζομένους Οἰνοπνευματοποιούς πρώτης κατηγορίας,

Ἐνέκριναν ὅπως ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον 1931—1932 τὸ τετράμηνον χρονικὸν δικστήμα, κατ' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τριμῆρα χορήγησις ἀδειῶν ἀποστάξεως εἰς τοὺς διὰ μικρῶν ἀμείνων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων ἐργαζομένους οἰνοπνευματοποιούς Α' κατηγορίας, παραταθῇ ἐπὶ δέμητον εἰσέτι χρονικὸν δικστήμα, προσδιοριζόμενον κατὰ Κοινοβουλευτικὴν ἀποφασίν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἢ παρὰ τὰς πρᾶξεις, κυρωθρομένη διὰ νόμου, τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 30 τοῦ νόμου 3328 τοῦ 1925, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διατάξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 14.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ὧλων, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ κατεργασία καὶ ἡ ἀποστάξις παρὰ τῶν ἐν ἄρθροις 5 καὶ 9 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 ἐκδιδομένων διμηνῶν καὶ ἐτησίων οἰνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας περιλαμβάνονται καὶ τὰ σύκα καὶ ἀπίσκα, καταγεγραμμένης πάσης ἄλλης ἀντικειμένης διατάξεως.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιτρέπεται ὅπως, διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου πρὸς τὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, καθορισθῇ τὸ πρὸς τὸν οἶνον ἀποστάξεως φόρος καταναλώσεως, τὸ κατελκυστικὸν ἀνδρῶν οἰνοπνευματοποιῶν Β' κατηγορίας κατὰ χιλιογράμμων ἀνδρῶν οἰνοπνεύματος, διὰ τὸ παρ' αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1931 διατεθῇ

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.

Πέμπτης 10 Μαρτίου 1932

Ὡρα 12. 10' π. μ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Θ. Σοφούλης ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐναρκίαν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοικθῶσι τὰ θειρεῖα.

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ κ. **Ἰπ. Κουτσίνας** υποβάλλει προσθήκην ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐργασιῶν τοῦ νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἐνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

Ὁ κ. **Σ. Ἀναστασιάδης** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κηρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1931 Ν. Δ. περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν».

Οἱ βουλευταὶ **Ν. Γορδικιώτης, Α. Δούλης, Δ. Βέγγος κλπ.** υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναστολῆς τῶν χρεῶν κατ' ἀγροτῶν».

Ἐπέρχεται εἰς τὴν Βουλὴν εἰς τὴν

**Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.**

Γίνονται δι' ἀναστάσεως ἑκατὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων.

Περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

(Ὡς ἐννοεῖται ἐκ τῆς ἐντὶς ἐφ' ἅπασι συζήτησιν).

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος ἰδρυθέν, διὰ τῆς τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1862 θεσπίσεως τῆς προσωρινῆς Κυ-

βερνήσεως, τὸ παραχθέν ἐκ μελέσεως, ἢ ἢ εἰς ἀντιστοίχους δραχμὰς ἀξία ἦτοσαν εἰσθαὶ μικροτέρα τῆς υπολογισθείσης κατὰ τὴν διατίμησιν τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦ ἴδιου ἔτους.

Ἄρθρον 16.

1. Συνιστάται παρὰ τῇ Γενικῇ Δυνάμει Δημοσίου Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ ἐξ ἑξ ἀνωτέρων υπαλλήλων αὐτῆς ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν πάντων τῶν λογαριασμῶν τῆς, δυνάμει τῆς ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1927 συμβάσεως, συσταθείσης ὑπηρεσίας στεμφολοπνεύματος, ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς καὶ ἐφεξῆς, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν δυνάμει τῆς συμβάσεως ἀναδόνων μεταφορᾶς στεμφολοπνεύματος, τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας προστίθεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὡς γνωμοδοτικὸν μέλος εἰς τὸν Διευθυντὸν τῆς Γεν. Δυνάμεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκεινται εἰς ἐφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν.

4. Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν παρέχεται ἀποζημίωσις ἐφ' ἅπασι εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἢ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ὅπως περατώσῃ ἅπαντα τὴν ἐργασίαν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932.

Ὡρα 10 1/4 λήσκει ἡ Συνεδρίασις δι' αὐρίων καὶ ὥραν 12. 10. π. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Ι. Ἀποστόλου

Κυβερνήσεως ἐπὶνομασθέν «Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον» καὶ τὸ διὰ τοῦ νόμου 1214 τῆς 17 Ἰουλίου 1911, συμφώνως τῇ ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου 1819 διατάξει τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Δομπνίη ἰδρυθέν «Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον» ἀποτελοῦσι τὸ «Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν», ἔχουσι κοινὴν διοίκησιν, ἀλλ' ἰδίαν ἐκάστην νομικὴν προσωπικότητα καὶ ἐκτελέσεια πρὸς τὸ κληρονομεῖν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Πανεπιστήμιον διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους ἐνασκουμένη διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὁργανισμῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Πανεπιστήμιον διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου, ὑπ' αὐτῶν δὲ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου προκαίμενον περὶ περιουσιακῶν σχέσεων.

2. Τὸ Πανεπιστήμιον ἐν τῇ διοικήσει αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς περιουσιακαῖς σχέσεσιν ἀμφοτέρων τῶν νομικῶν προσώπων ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀποτελεῖται ἐκ πάντε Σχολῶν, τῆς Θεολογικῆς, τῆς Νομικῆς, τῆς Ἱατρικῆς, τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Φυσικομαθηματικῆς, ὧν ἐκάστη ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἐν ἐκαστῇ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητικαὶ ἑδραὶ εἶναι τακτικαὶ καὶ ἑκατὸ αὐτοτελεῖς.

Άρθρον 6.

1. Τὸ ἑνὸς διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν, ἐξ ἐκτάκτων αὐτοτελῶν καθηγητῶν, ἐξ ἐκτάκτων ἐντεταλμένων, ἐξ ἐκτάκτων καθηγητῶν, ἐξ ἐπιτίμων καὶ ὁμοτίμων καθηγητῶν ὁμοισθῶν τοῖς τακτικοῖς καὶ ἐξ ὑφηγητῶν ἐντεταλμένων ἢ μὴ.

2. Κατὰ τὴν τάξιν προηγούνται οἱ ἐπίτιμοι καθηγηταί, ἔπονται οἱ ὁμοτίμοι, οἱ τακτικοὶ καὶ ἀκολουθοῦσιν οἱ ἐκτάκτοι. Μεταξὺ καθηγητῶν ὁμοισθῶν προηγούνται οἱ κατὰ τὸν πρῶτον ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ καὶ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ διοριστὸν ἀρχαιότεροι. Ἐπὶ συγχρόνου διορισμοῦ προηγούνται οἱ ἐν τῷ ἀμείνῳ κατωτέρῳ βαθμῷ διατελέσαντες ἀρχαιότεροι, ἄλλως οἱ ἐν τῇ κτήσει τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἀρχαιότεροι.

Άρθρον 7.

1. Τὸ κατώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιμελητῶν ἐργαστηρίων ἢ κλινικῶν, ἐκ βοηθῶν σπουδαστηρίων, τακτικῶν ἐδρῶν, κλινικῶν ἢ ἐργαστηρίων, ἐκ παρασκευαστῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐκ διδασκάλων.

2. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ διοικητικοῦ, τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τοῦ υπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Άρθρον 8.

Οἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόμενοι διακρίνονται εἰς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ εἰς ἀνκρατὰς.

Άρθρον 9.

1. Τῷ Πανεπιστημίῳ παραρτῶνται ὁ πανεπιστημιακὸς νῆος, σχολεῖα, σπουδαστήρια, ἐργαστήρια, μουσεῖα, νοσημεῖα καὶ κλινικαί, ἡ πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη, εἰδικῶς δὲ διὰ τοὺς φοιτητὰς ἡ πανεπιστημιακὴ λέσχη, τὸ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον καὶ τὸ πανεπιστημιακὸν γυμναστήριον.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως, νέα παραρτήματα ἢ εἶδη αὐτῶν ἱδρύονται καὶ ὀργανοῦνται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, προκειμένου περὶ παραρτήματος παραρτηθσομένου αὐτῇ, καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Γφιστάμενον παράρτημα καταργεῖται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου ἢ τῆς οἰκείας Σχολῆς, προκειμένου περὶ παραρτήματος αὐτῆς. Τὸ εἶδος, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἐν τῷ ἱδρυμένῳ παραρτήματι προσωπικοῦ ὀρίζονται ἐπὶ τῇ βῶσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ ὑφισταμένων ὁμοειδῶν ἢ τοιοῦτων μὴ ὑπαρχόντων, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐπὶ τοῦ κατωτέρου διδακτικοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν παραρτημάτων κρατούντων.

Άρθρον 10.

Πλὴν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων ἐκτάκτως συγκαλουμένων ἢ ὀριζομένων συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ λειτουργοῦσι τακτικῶς τὸ οἰκονομικὸν Συμβούλιον, τὸ ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, αἱ ἐφορεῖαι τῆς πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς πανεπιστημιακῆς λέσχης, ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς πανεπιστημιακῆς λέσχης καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐγγράφης τῶν φοιτητῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἰδίους συλλόγους ἐκπροσωπούμενους ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῶν.

Άρθρον 11.

1. Αἱ Σχολαὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμουναι πτυχία, διδακτορικά διπλώματα, εἰ δὲ καὶ ἐνδεικτικά.

2. Τὰ σχολεῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονέμουναι πτυχία καὶ ἐνδεικτικά.

3. Σχολὴ ἀπονέμουναι πλείονα τοῦ ἐνὸς πτυχία διαιρεῖται πρὸς τούτο εἰς τμήματα, προεδρευόμενα ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος αὐτῆς.

4. Πτυχίον, διδακτορικὸν διπλῶμα ἢ ἐνδεικτικόν, ὅπερ ἐλήφθη διὰ παραστάσεως ἐν γνώσει ψευδῶν πραγμάτων ὡς ἀληθῶν

ἢ δι' ἀθεμίτου ἀποκρύψεως ἢ παρασιώπησης πραγμάτων ἀληθῶν ἀκυροῦται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Άρθρον 12.

Εὐεργέτας καὶ μεγάλους εὐεργέτας τοῦ Πανεπιστημίου ἀνακηρύττει ἡ Σύγκλητος τοὺς δι' ἀναλόγου περιουσιακῆς ἢ ἄλλης συμβολῆς συντελοῦντας εἰς τὴν πραγμῶν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφονται ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἀναθηματικαῖς στήλαις, τῶν μεγάλων δ' εὐεργετῶν αἱ εἰκόνες ἀναρτῶνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδρίων τῆς Συγκλήτου.

Άρθρον 13.

Τὸ Πανεπιστήμιον τελεῖ τῇ 30 Ἰανουαρίου, ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱερarchῶν, μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἱδρυτῶν αὐτοῦ Βασιλέως Ὁθωνος καὶ Ἰωάννου Δομπόλη, τοῦ ἐπονόμου Ἰωάννου Καποδιστρίου, ὑπὲρ τῶν καθηγητῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτοῦ, μεθ' ὧν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν, ὁ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ κατὰ τὰς πρώτας συνεδρίας τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὀριζομένης καθηγητῆς ἐκφωνεῖ τὸν προσήκοντα λόγον, οὗτος δὲ θύμῃ ἐγκρίνεται προηγουμένως ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

Άρθρον 14.

1. Τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τῇ 31 Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Τὸ διδακτικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου ἄρχεται τῇ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 15 Ἰουνίου ἐκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἀποτελοῦντος τὰς θερινὰς διακοπὰς.

3. Τὸ διδακτικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου διακόπτεται ὑπὸ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς ἐπομένης τῶν Θεοφανείων, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς Τυροφάγου μέχρι τῆς Καθαρὰς Τρίτης καὶ ἀπὸ τῆς Μεγάλης Δευτέρας μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, συμπεριλαμβανομένων.

4. Κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν παύουσιν αἱ συνεδρίαὶ τῶν Σχολῶν, ἀνασπασμένων τῶν πρὸς ἐνέργειάν τινα αὐτῶν ὀριζομένων προθεσμιῶν.

5. Τὸ Πανεπιστήμιον ἀργεῖ κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ κατὰ τὰς διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, ὀριζομένης ἑορτῆς.

Άρθρον 15.

Ἡ ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς νόμοις ἀναγραφόμενη γνώμη τῆς Συγκλήτου, τῶν Σχολῶν, ἄλλων συλλόγων ἢ καθηγητῶν ἔχει συμβουλευτικὸν διὰ τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται χαρακτήρα, ἡ πρότασις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, δύναται ὅμως νὰ μὴ ἐγκριθῇ, ἢ δι' ἀπόφασιν εἶναι ὑπογεωμετρικὴ καὶ ἐκτελεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς. Ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἐν τῷ νόμῳ ἄλλως, πρότασις μὴ ἐκτελεσθεῖσα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς θεωρεῖται μὴ ἐγκριθεῖσα, δύναται δὲ νὰ ἐπαναληφθῇ.

Άρθρον 16.

1. Αἱ ἐν τοῖς πανεπιστημιακοῖς νόμοις ἀναγραφόμεναι δημοσιεύσεις γίνονται ἐν τοῖς δι' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ὀριζομέναις εἰδικαῖς πρὸς τούτο πίναξιν, ἀναρτωμέναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ.

2. Αἱ διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσεις γίνονται διὰ δύο ἐκ τῶν εὐρεῖαν κυκλοφορίαν ἔχουσιν ἡμερησίων ἢ ἡμερησίων τῶν Ἀθηνῶν, ὀριζομένων ἐν ἀρχῇ ἐκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, διὰ τριῶν δὲ ἐάν πρόκειται περὶ προσκλήσεων ἀφορῶν εἰς τὴν πλήρωσιν καθηγητικῶν ἐδρῶν.

3. Αἱ ἰδιαίτεραι δημοσιεύσεις γίνονται δι' ἐκδόσεως εἰδικῶν ἐντύπου κατὰ τὰς περὶ δημοσιευμάτων διατάξεις.

Άρθρον 17.

Τὰ μετὰ γνώμην ἢ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, τῶν Σχολῶν ἢ ἄλλων συλλόγων ἐκδιδόμενα ἐκάστοτε Διατάγματα, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοί, πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τῆς Συγκλήτου ἐγκρίσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται πρὸς ἐξακρίβωσιν

Β'.) Συγκρότησις τῆς Συγκλήτου.

Άρθρον 23.

1. Ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, ἐκ τοῦ ἐν τῷ πρυτανικῷ ἀξιώματι ἀμέσου προκατόχου αὐτοῦ (Προπρυτάνεως), ἐκ τοῦ ἐν τῷ πρυτανικῷ ἀξιώματι ἀμέσου διαδόχου αὐτοῦ (Ἀντιπρυτάνεως), ἐκ τῶν Κοσμητόρων τῶν Σχολῶν καὶ ἐκ δύο ἐτι Συγκλητικῶν ἐκλεγομένων δι' ἐν πανεπιστημιακὸν ἔτος ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῶν Σχολῶν, εἰς ἃς δὲν ἀνήκουσιν ὁ Πρύτανης, ὁ Προπρύτανης καὶ ὁ Ἀντιπρύτανης τοῦ ἔτους, δι' ὃ ἐκλέγονται.

2. Κατὰ τὴν τάξιν προηγείται ὁ Πρύτανης, ἔπεται ὁ Προπρύτανης, τούτῳ δ' Ἀντιπρύτανης, ἀκολουθοῦσιν οἱ Κοσμητορες κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 4 ὀριζομένην σειρὰν τῶν Σχολῶν καὶ τούτοις ἔπονται οἱ λοιποὶ συγκλητικοὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα αὐτῶν ὡς τακτικῶν καθηγητῶν.

Άρθρον 24.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν καθηγητῶν συναρκομένη τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου ἐκάστου ἔτους ἐκλέγει διὰ δύο χωριστῶν ψηφοφορίων ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, δύο ὑποψηφίους διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως. Ἡ ἐκλογή γίνεται ἐκ τῶν καθηγητῶν τῶν διατελεσάντων συγκλητικῶν καὶ ἐκ περιτροπῆς ἐξ ἐκάστης Σχολῆς καθ' ἑκάστον ἔτος.

Άρθρον 25.

1. Ἡ ἐκλογή τῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως ὑποψηφίων γίνεται διὰ ψηφοδετίων μυστικῶς καὶ δι' ἀπολύτου πλειψηφίας τῶν παρόντων. Ἡ διαλογή τῶν ψηφοδετίων διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ ὑπὸ δύο ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένων καθηγητῶν ὡς ψηφοδετιῶν.

2. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπολύτου πλειψηφίας ἐν τινι τῶν δύο ψηφοφορίων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη. Ἐάν καὶ αὖτις δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτος πλειψηφία, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, τῆς ἐκλογῆς περιοριζομένης μετὰξὺ τῶν δύο πλειοψηφισάντων. Ἐάν καὶ αὖτις δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτος πλειψηφία, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ἐκλεγομένων τῶν σχετικῶς πλειοψηφισάντων καὶ ἀποφατινομένου ἐν ἰσοψηφίᾳ τοῦ κλήρου.

Άρθρον 26.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀντιπρυτάνεως δύο ὑποψηφίων ὑποβάλλεται ἀμελητῇ τῷ Ὑπουργῷ, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Διάταγμα περὶ διορισμοῦ ἐνὸς τῶν δύο ὑποψηφίων, ὡς Ἀντιπρυτάνεως τοῦ ἐπομένου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Άρθρον 27.

1. Ἐάν ὁ διορισθεὶς Ἀντιπρύτανης ἐκλήπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀναλήψεως τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ὡς Ἀντιπρυτάνεως ἢ ὡς Πρυτάνεως, γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νέα ἐκλογή, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 24 καὶ 25 ὀριζόμενα, ἀνασπασμένης τῆς προθεσμίας ἐν περιπτώσει διακοπῶν.

2. Τὸν Ἀντιπρύτανην κωλυόμενον ἀναπληροῦν ὁ ἀρχαιότερος τῶν Συγκλητικῶν, τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 20.

Άρθρον 28.

1. Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἀρθρῷ 26 περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως Διατάγματος, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν καθηγητῶν συναρκομένη ἐκλέγει ἐκ τῶν τῶν καθηγητῶν τῶν ἐχόντων πενταετὴ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ὡς καθηγητῶν δύο συγκλητικούς κατὰ τὸ ἀρθρον 23 ἐκ διαφόρων Σχολῶν διὰ τὸ ἐπόμενον πανεπιστημιακὸν ἔτος πρὸς ἀντικαταστάσιν τῶν ἀποχωρούντων ἀπὸ τοῦ ἐπιοῦτος πανεπιστημιακοῦ ἔτους Συγκλητικῶν.

2. Οἱ ἀποχωροῦντες δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ αὖτις.

Άρθρον 29.

Τῶν Συγκλητικῶν ἡ ἐκλογή γίνεται διὰ μιᾶς δι' ἀμοτέρους ψηφοφορίας. Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπολύτου πλειψηφίας ἐπανα-

τῆς πρὸς τοὺς πανεπιστημιακοὺς νόμους συμφωνίας αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐπεξεργασίας ἐπιτροπείας ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν, οἷς προστίθεται καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὀριζόμενος ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου, ἐάν πρόκειται περὶ Διαταγμάτων.

Άρθρον 18.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἔχει μεγάλην καὶ μικρὰν σφραγίδα ἐχούσας ἔμβλημα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ περιγεγραμμένον «Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν».

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ὁ Πρύτανης, ἡ Σύγκλητος, καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Α'.) Ὁ Πρύτανης.

Άρθρον 19.

1. Πρύτανης ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἶναι ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἀντιπρύτανης.

2. Ὁ Πρύτανης φέρει ἐν ἐπισήμοις τελεταῖς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Α' διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1905 Β. Διατάγματος δωρηθὲν πρυτανικὸν δίσταγμα.

Άρθρον 20.

1. Τὸν Πρύτανην ὁπωσδήποτε ἐκλιπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦν ὁ Προπρύτανης, τούτῳ δ' Ἀντιπρύτανης καὶ τούτῳ ὁ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 27 ὀριζόμενος.

2. Τὸ ἀξίωμα τοῦ Πρυτάνεως καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τοῦ Κοσμήτορος.

Άρθρον 21.

1. Ὁ Πρύτανης ἔχει ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ τὴν καθόλου λειτουργίαν τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκόμενους ἐν αὐτῷ καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν παραρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπιβλέπει τὴν ὑπὸ πάντων τούτων τήρησιν τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων, ἐπικοινωνεῖ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, μετ' ἄλλων Πανεπιστημίων, προκαλεῖ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων, προκαλεῖ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ ὀργανισμῷ ὀριζομένας περιπτώσεις, προσκαλεῖ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρία, καὶ προεδρεύει αὐτῆς, ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου, καὶ παύει κατὰ τὰς διατάξεις τῶν πανεπιστημιακῶν νόμων τὸ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενον προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ὁ Πρύτανης δύναται νὰ ἀναθέτῃ, ἐγκρίσει τῆς Συγκλήτου, ἐγγράφως τὴν ἐνάσκησιν τινῶν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, τῷ Πρυτάνει, τῷ Ἀντιπρυτάνει ἢ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ, ἀνακοινῶν τούτῳ τῇ Συγκλήτῳ.

3. Ὁ Πρύτανης λαμβάνει κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου ὡς ἔξοδα παραστάσεως καὶ κινήσεως τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ.

Άρθρον 22.

Κατὰ τινὰ τῶν Κυριακῶν τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὁ Πρύτανης τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκτίθησι δημοσίᾳ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ ἐπὶ τῆς Πρυτανείας αὐτοῦ πεπραγμένα, μεθ' ὃ ὁ νέος Πρύτανης λέγει τὸν προσήκοντα πρυτανικὸν λόγον.

Ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων ἐκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους δημοσιεύεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν πρὸς συζήτησιν. Αἱ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων γενόμεναι τυχόν παρατηρήσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν Ὑπουργόν.

λαμβάνεται, ή ψηφοφορία, εφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 25. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς υποβάλλεται ἀμελητῇ τῷ Ὑπουργῷ, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Διάταγμα περὶ διορισμοῦ τῶν ἐκλεγθέντων ὡς Συγκλητικῶν διὰ τὸ ἐπόμενον πανεπιστημιακὸν ἔτος.

Ἄρθρον 30.

1. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Συγκλητικὸς ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου πρὶν ἀναλάβῃ τὰ αὐτοῦ καθήκοντα, γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νέα ἐκλογή κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 28 καὶ 29 ὁριζόμενα ἀναστελλομένης τῆς προθεσμίας ἐν περιπτώσει δικασιῶν.

2. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Συγκλητικὸς ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου ἐντὸς ἑξ μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους δι' ὃ ἐξελέγη ἢ ἐὰν διατελῇ ἐν ἀδείᾳ, ἀναπληροῦται ἐν τῇ Συγκλήτῳ ὑπὸ τοῦ κατὰ σειράν ἀρχαιοτέρου τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν ἀνήκει, ἄλλως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 νέα ἐκλογή πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκλιπόντος μέτρου λήξεως τοῦ ἔτους δι' ὃ εἶχεν οὗτος ἐκλεχθῇ, τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 28.

Ἄρθρον 31.

Ἐὰν ὁ κοσμητὴρ αἰσθηθεὶς σχολῆς ἐκλίπῃ ἢ διατελῇ ἐν ἀδείᾳ, ἀναπληροῦται ἐν τῇ Συγκλήτῳ κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ άρθρου 44 ὁριζόμενα.

Γ') Καθίσκοντα καὶ συνεδρίασις τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 32.

Ἡ Σύγκλητος ἔχει τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τῆς καθόλου λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν σχολῶν καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τηρήσεως τῶν νόμων, ἀποφαίνεται δὲ γνώμας, ποιεῖται προτάσεις καὶ προβαίνει εἰς ἀποφάσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Πρὸς μελέτην διαφορῶν ζητημάτων δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ προκαλῇ τὴν γνώμην ἐπιτροπεύων ἢ ἐισηγητῶν ὑπ' αὐτῆς ὁριζομένων.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ Σύγκλητος συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν τὴν προσκλήσει τοῦ Πρυτάνεως, γινόμενη, πλην ἐπειγουσῶν περιπτώσεων, τοῖς ἡμέραις ἀπὸ τῆς προτερίας.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου πανεπιστημιακοῦ ἔτους συνεδρίαν ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἐδδομάδος, καὶ ἡν, ὑπαρχόντων ζητημάτων, ὁ Πρύτανης θὰ καλῇ αὐτὴν εἰς συνεδρίαν. Μόνον ἐν ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσας περιστάσεις δύναται ὁ Πρύτανης νὰ καλῇ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίαν καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ.

3. Αἱ συνεδρίασις τῆς Συγκλήτου γίνονται ἐν τῇ πρὸς τοῦτο ὁρισμένην αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, μόνον δ' ἐν ὅλῳ ἐξαιρετικαῖς περιπτώσεσι δύναται ἡ Σύγκλητος ἀποφάσει τοῦ Πρυτάνεως νὰ συνέλθῃ καὶ ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγραφόμενου ῥητῶς τοῦ τόπου ἐν τῇ προσκλήσει.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Πρύτανης ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίαν κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπόμενην τακτὴν ἡμέραν συνεδριῶν, ἐὰν δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συγκλήτου αἰτήσωνται τοῦτο παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγράφως ἀναφέροντες συγχρόνως καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς συνεδρίας ἢ ἐὰν ἀπεστάλῃσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τὸν Πρύτανην ἐγγράφα, δι' ὧν προκαλεῖται γνώμη, πρότασις ἢ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 35.

1. Ἡ Σύγκλητος εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

2. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τῆς πρὸς ἐναρξίν τῆς συνεδρίας ἐν τῇ προσκλήσει ὁρισθείσης μὴ ἀποτελεσθῇ ἀπαρτία, ὁ Πρύτανης δικαιούται νὰ κηρύξῃ τὴν συνεδρίαν ματαιωθείσαν, ὑποχρεοῦται δὲ, ἐὰν τις τῶν προσελθόν-

των ἀπατήσῃ τοῦτο. Ματαιωθείσης τῆς συνεδρίας, συντάσσεται περὶ τούτου πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν παρόντων.

3. Ματαιωθείσης συνεδρίας τινὸς ἐλλείπει ἀπαρτίας, ὁ Πρύτανης καλεῖ τὴν Σύγκλητον καὶ αὐτοὶ εἰς συνεδρίαν ἀναφέρονται ἐν τῇ προσκλήσει τὸν λόγον τῆς ματαιώσεως. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην πρόσκλησιν μὴ ἀποτελεσθῇ ἀπαρτία, ὁ Πρύτανης ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐκάστης συνεδρίας τῆς Συγκλήτου καταρτίζεται ἐπιμελὲς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἡμερησία διάταξις, ἣτις ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως διανέμεται εἰς τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου μετὰ τῆς προσκλήσεως εἰς συνεδρίαν.

2. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ καὶ πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως δύνανται νὰ γίνωσιν ἀνακοινώσεις ἢ ἐπερωτήσεις, δὲν δύνανται ὅμως αὐταὶ νὰ διαρκέσωσι πέραν τῆς ἡμισείας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συνεδρίας ὥρας, ἀλλ' ἀναβάλλονται διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ἢ συναινούσης τῆς Συγκλήτου, γίνονται μετὰ τὸ πέραν τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

3. Ἀνακοινώσεις ἢ ἐπερωτήσεις, δυνάμεναι νὰ προκαλέσωσι συζητήσεις, ὡς καὶ θέματα μὴ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, δύνανται νὰ συζητηθῶσι μόνον μετ' ἀποφάσιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἄλλως παραπέμπονται εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐν ἐκάστῃ συζητήσῃ θέματος ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Συγκλήτου ὁ Πρύτανης δίδει τὸν λόγον εἰς τοὺς αἰτούντας αὐτόν. Ἐὰν πλείονες ζητήσωσι συγχρόνως τὸν λόγον, προηγείται ὁ ἀρχαιότερος, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ζητήματος ἀπαιτοῦντος εἰδικῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως, ὅπote προηγείται ὁ ἐν τῇ εἰδικότητι αὐτοῦ μᾶλλον προσκείμενος τῷ ζητήματι. Ἐκ τρίτου ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τὸν λόγον εἰς τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου ὁ Πρύτανης, μόνον ἐὰν πρόκειται νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς ἀντίκρουσιν τῆς γνώμης αὐτοῦ. Κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς Συγκλήτου ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ποιεῖται εἰσηγήσιν πάντων τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγραφόμενων θεμάτων.

2. Περαιτωθείσης τῆς συζητήσεως θέματος τινος, ὁ Πρύτανης τίθησι τὰ ζητήματα εἰς ψηφοφορίαν ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ νεωτέρου καὶ ψηφίζων τελευταίος.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερίσχει ἡ γνώμη τοῦ Πρυτάνεως.

4. Προκειμένου ἡ Σύγκλητος νὰ ἀπευθύνῃ ἐγγράφον πρὸς αἰανθήποτε ἀρχήν, ἑκάστην τῶν μελῶν αὐτῆς δικαιούται νὰ ἀπατήσῃ, ὅπως γραφῇ ἐν αὐτῇ εἰδικῶς ἡ γνώμη του.

Ἄρθρον 38.

1. Ἐκάστης συνεδρίας τῆς Συγκλήτου τηροῦνται πρακτικά.

2. Τὰ πρακτικά ἐκάστης συνεδρίας ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται εἴτε κατὰ τὴν αὐτὴν, εἴτε κατὰ τὴν ἐπομένην ἢ τὴν μεθεπομένην συνεδρίαν ὑπογράφόμενα ὑπὸ τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίαν, εἰς ἣν ἀναφέρονται.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν, μόνον μετὰ εἰδικὴν ἀπόφασιν αὐτῆς.

4. Τῶν πρακτικῶν τῆς Συγκλήτου δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνώσιν ἐν τῇ Γραφείῳ αὐτῆς οἱ καθηγηταί. Ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν δίδεται οἰκονομῶς αἰτούντι μόνον ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 39.

1. Ὁ Πρύτανης δύναται νὰ διακόπῃ τὴν συνεδρίαν τῆς Συγκλήτου οὐχὶ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας. Συναινέσει τῆς

Συγκλήτου δύναται ἡ συνεδρία καὶ πέραν τούτου νὰ διακοπῇ, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνεται ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

2. Ὁ Πρύτανης δύναται ἐν ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίαν καὶ πρὸ τῆς ἐξαντήσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ἄρθρον 40.

1. Τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ Πανεπιστημιακὸν ἔτος ἀδικαιολόγητον ἀπουσίαν μέλους τινὸς τῆς Συγκλήτου ἀπὸ τριῶν συνεχῶν καὶ ἐν τακτῇ ἡμέρᾳ γενομένων συνεδριῶν αὐτῆς ὑποχρεοῦται ὁ Πρύτανης νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

2. Ὁ ἐν συνεδρίᾳ τῆς Συγκλήτου παρεκτρεπόμενος ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν τάξιν, ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτοῦ ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ συζητουμένου θέματος, παραμένοντος ὅμως τοῦ δικαιώματος τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Ἡ ἀνάκλησις εἰς τὴν τάξιν καὶ ἡ ἀφαιρέσις τοῦ λόγου ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἄρθρον 41.

Προκειμένου περὶ ζητημάτων, ἅτινα πιθανὸν εἶναι ὅτι θὰ γίνωσιν ἀποδεκτὰ ἄνευ συζητήσεως, ὁ Πρύτανης δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου δι' ἀποστολῆς πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς ἐγγράφου πρὸς ὑπογραφήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Σύγκλητος θεωρεῖται, τηρουμένης τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 37, ἀποφαινομένη, ἐὰν αἱ ἀπαντήσεις εἶναι ἁπλῶς καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαί, οὐχὶ δὲ, ἐὰν περιέχῃσι τροποποιήσεις ἢ νέας προτάσεις, ὅπote ὁ Πρύτανης ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ τὴν Σύγκλητον εἰς συνεδρίαν. Ἡ οὕτω ληφθεῖσα ἀπόφασις ἀναγράφεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὡς ἰδιαιτέρα συνεδρία.

Ἄρθρον 42.

Καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, διευθύνται παραρτημάτων καὶ προϊστάμενοι γραφείων δικαιούνται νὰ ἀπευθύνωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν Σύγκλητον διὰ τοῦ Πρυτάνεως, τὸ δὲ κατώτερον διδακτικὸν καὶ τὸ λοιπὸν διοικητικόν, βοηθητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν διὰ τοῦ προϊστάμενου αὐτῶν, ὑποχρεομένου νὰ διαβιβάσῃ ἀμελητῇ τὴν ἀναφορά αὐτῶν. Ὁ Πρύτανης σημειῶν καὶ τὴν αὐτοῦ γνώμην. Ἡ Σύγκλητος ἀποφαίνεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναφορᾶς, ἢ δ' ἀποφάσις αὐτῆς ἀνακοινῶται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῷ ἐνδιαφερομένῳ ἐγγράφως. ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀπ' ἐυθείας, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ διὰ τοῦ οἰκείου προϊστάμενου.

Δ') Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Καθηγητῶν.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται:

α') Προκειμένου περὶ ἐκλογῆς τῶν Παν. ἀρχῶν μόνον ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν.

β') Προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὸ Πανεπιστήμιον, ἐκ τῶν ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, τακτικῶν, ἐκτάκτων αὐτοτελῶν, ἐκτάκτων ἐντεταλμένων καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ μετέχουσιν ἄνευ ψήφου.

γ') Ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν θεμάτων ἐκ τῶν ἐπιτίμων, ὁμοτίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτοτελῶν ὁμοτίμων. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις εἶναι υποχρεωτικὴ διὰ τοὺς τακτικούς καθηγητάς, οἱ δὲ ἀπουσιάζοντες ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι θεόντως τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελευτῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ προσκλήσει τοῦ Πρυτάνεως τακτικῶς μὲν ἀπ' αὐτοῦ ἔτους κατὰ μῆνα Ἰανουάριον πρὸς ὑποβολὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Συγ-

κλήτου, πρὸς δὲ καὶ ὁσάκις ὁ νόμος ὁρίζει, ἐκτάκτως δὲ εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, εἴτε ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου, εἴτε τῇ αἰτήσει Σχολῆς τινος, μετ' ἀποφάσιν τῶν δύο τρίτων τοῦ Συλλόγου αὐτῆς, εἴτε τῇ αἰτήσει εἰκοσι τακτικῶν καθηγητῶν. Ἐν τῇ αἰτήσει ὁρίζεται, καὶ τὸ θέμα τῆς συγκλήσεως. Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προεδρεῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, πλην ἐν πρόκειται περὶ ἐκλογῆς τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν, ὅπote προεδρεῖ ὁ Πρύτανης.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες τακτικοὶ καθηγηταὶ εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων. Μὴ ἀποτελεσθείσης ἀπαρτίας ἡ Συνέλευσις ἀναβάλλεται διὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὅπote εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίσταται τὸ ἐν τρίτον τῶν τακτικῶν καθηγητῶν.

4. Καθίσκοντα Γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν νεωτέρων καθηγητῶν, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Ὁ Γραμματεὺς, βοηθούμενος ὑπὸ τινος τῶν Γραμματέων τῶν Σχολῶν, τηρεῖ τὰ πρακτικά, ἅτινα ἐπικυροῦμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, υποβάλλονται ἀμελητῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Αἱ Σχολαὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 44.

1. Ἐκάστη τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι αὐτοτελής ἐν ὁργανικῇ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐνότητι καὶ ἀποτελεῖ ἴδιον Σύλλογον ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν αὐτῆς, οὗ προϊστάται ὁ Κοσμητὴρ.

2. Τὸν Κοσμητὴρα ἐκλιπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Κοσμητὴρ τοῦ παρελθόντος ἔτους (Προκοσμητὴρ) καὶ τοῦτον ὁ ἀρχαιότερος τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

3. Ὁ Κοσμητὴρ φέρει ἐν ἐπισήμοις τελεταῖς ἴδιον σῆμα συνιστάμενον εἰς ἀργυρᾶν ἄλυσιν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ λαιμοῦ καὶ ἀπολήγουσαν εἰς ἀργυρὸν μετάλλιον, φέρον ἐκτετυπωμένον τὸ ἐμβλημα τῆς σφραγίδος τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴν.

4. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους ὁ Κοσμητὴρ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐκτίθησιν ἐν συνεδρίᾳ τῆς Σχολῆς καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρυτάνεως, τῶν ἐπιτίμων, τῶν ὁμοτίμων, τῶν ἐκτάκτων αὐτοτελῶν, τῶν ἐκτάκτων ἐντεταλμένων καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν καὶ τῶν ὑφηγητῶν αὐτῆς τὰ ἐπὶ τῆς κοσμητείας αὐτοῦ πεπραγμένα.

Ἄρθρον 45.

Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἀρθρῳ 21) περὶ διορισμοῦ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως Διατάγματος ὁ σύλλογος τῶν καθηγητῶν ἐκάστης Σχολῆς συνεργόμενος ἐκλέγει ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, τῶν ἐχόντων τοὺς ἀπαιτούμενους πένταστῃ ὑπηρεσίαν τακτικοῦ καθηγητοῦ, τὸν Κοσμητὴρα τοῦ ἐπομένου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους. Ἡ ἐκλογή γίνεται διὰ ψηφοδελτίων μυστικῶς καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἀποφαινομένου ἐν ἰσοψηφίᾳ τοῦ κλήρου.

Ἄρθρον 46.

1. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν ἀρθρῳ 45) ἐκλογῆς υποβάλλεται ἀμελητῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν προκαλεῖ Διάταγμα περὶ διορισμοῦ τοῦ ἐκλεγθέντος ὡς Κοσμητὸρος τοῦ ἐπομένου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

2. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς Κοσμητὴρ ἐκλίπῃ ἢ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τούτου πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀναλήψεως τῶν αὐτοῦ καθηκόντων ὡς Κοσμητὸρος, γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νέα ἐκλογή κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 45) ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 47.

Ὁ Κοσμητὴρ παρακολουθεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ καὶ τοῖς προσρητμημένοις αὐτῇ παραρτήμασιν, ἔχει ὑπὸ τὴν ἀμέσων αὐτοῦ ἐποπτείαν τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς,

γνωρισμένω ξένω ὁμοταγῇ Πανεπιστημίῳ, δύναται νὰ διορισθῇ διὰ Διατάγματος τακτικὸς καθηγητὴς πρὸς πληρῶσιν κενωθεῖσης ἢ ἰδρυθείσης ὁμοειδοῦς τακτικῆς ἑδρας, ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρῳ 55 ἐπ. διαδικασίας, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν 1 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 56 προθεσμίας.

Ἄρθρον 65.

1. Ὁ διορισθεὶς τακτικὸς καθηγητὴς ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ του δώσῃ πρὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τὸν νενομισμένον ὄρκον, ἄλλως θεωρεῖται ὡς μὴ ἀποδεχθεὶς τὸν διορισμόν.

Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μηνάς, ἐὰν ὁ διορισθεὶς κατώκει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ.

2. Ὁ τὸ πρῶτον διοριζόμενος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τακτικὸς καθηγητὴς ἀρχεῖται τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθρῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου δι' ἐναρκτηρίου λόγου γινομένου δημοσίᾳ.

Ἄρθρον 66.

Ματαιωθείσης ὁποσδήποτε τῆς πληρώσεως τακτικῆς τινοῦς ἑδρας, ἢ Σχολῇ συνέρχεται μετὰ τριετίαν, τῆς προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης διαδικασίας, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῆς πληρώσεως τῆς ἑδρας κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 ἐπ. ὀριζόμενα. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 65 ἢ πρὸς πληρῶσιν τῆς ἑδρας διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς αὐτοῦ ὀριζομένης τριμήνου προθεσμίας ἐν τῇ περιπτώσει δὲ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 61 ἢ πρὸς πληρῶσιν τῆς τακτικῆς ἑδρας διαδικασία ἀρχεῖται ἐξ μηνῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ, ὁ δὲ ἐκλεχθὼς διορίζεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 61, ἢ Σχολῇ δύναται καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους νὰ ἐπιληφθῇ τῆς πληρώσεως τῆς ἑδρας, ὑποχρεοῦται δὲ ἐὰν κληθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ θέσις τακτικῶν καθηγητῶν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, διευθυντοῦ σχολείων ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τακτικὸς καθηγητὰς νὰ διδάσκωσιν ἐν σχολείῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν ἄλλαις εἰδικαῖς ἢ ἐπαγγελματικαῖς Σχολαῖς, ἐπιτρέπεται δὲ αὐτοῖς ἡ διδασκαλία μόνον ἐν ἀνωτέροις σχολαῖς, οὐχὶ δὲ ὅμως πέρα τῶν τεσσάρων ὥρῶν καθ' ἑβδομάδα.

3. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τακτικὸς καθηγητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς νὰ δικηγορῶσι, πλὴν μόνον ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

4. Τακτικοὶ καθηγηταὶ καὶ ἐκτακτοὶ αὐτοτελεῖς ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων τοῦ ἐνόρκου ἐν τῷ Κοινοβουλευτικῷ, πλὴν τῶν καθηκόντων τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 68.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δικαιούνται νὰ ἀπέρχωνται τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς διακοπὰς ἀνακοινοῦντες τῷ Πρυτάνει τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου δικαιούνται πρὸς τοῦτο μετὰ προηγουμένην ἀδειαν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει δύναται ὁ Πρύτανης νὰ χορηγῇ ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τοὺς τακτικὸς καθηγητὰς μέχρι δέκα ἡμερῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διδασκτικοῦ ἔτους, πέρα δὲ τούτου ἡ ἀδεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἀδειῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ καὶ οἱ ἐκτακτοὶ αὐτοτελεῖς δικαιούνται νὰ λάβωσιν ἕνα ἐπιστημονικὸν λόγον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀδειαν ἀπουσίας μέχρις ἐνὸς ἔτους μετὰ πληρῶν

ἀποδοχῶν. Τοιαῦτα ἀδεια παρέχονται μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἀλλ' οὐχὶ εἰς πλείονας τῶν δύο καθηγητῶν τῆς αὐτῆς Σχολῆς συγχρόνως οὐδ' εἰς τὸν αὐτὸν καθηγητὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς πενταετίας.

3. Τακτικοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διδάσκοντες καὶ εἰς ξένα ὁμοταγῇ Πανεπιστήμια ὑποχρεοῦνται νὰ διδάσκωσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἐξάμηνον καθ' ἔτος καθ' ὃ καὶ μισθοδοτοῦνται. Τὸ μῆθος τοῦ τακτικῶν τούτου καθηγητοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἀνατίθεται κατὰ τὸ ἄρθρον 142 εἰς ἐκτακτον καθηγητὴν ἢ ὑφηγητὴν.

Ἄρθρον 69.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν Ἀρεοπαγιτοῦ ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων τοῦ μισθοῦ Ἀρεοπαγιτῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

2. Τακτικοὶ καθηγηταὶ, κατέχοντες καὶ ἐτέραν δημοσίαν θέσιν καὶ ἐξ αὐτῆς μισθοδοτούμενοι λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπιμίσθιον τὸ πέμπτον τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 ἐκάστοτε ἀρχικοῦ μισθοῦ διὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν αὐτῶν ἐφ' ὅσον εἰδικοί νόμοι δὲν ὀρίζουσιν ἄλλως.

3. Διὰ διατάγματος προκαλουμένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δύναται τὸ διὰ τοῦ νόμου 4620 ἄρθρ. 6 καθοριζόμενον ἐπίδομα ὑπὲρ τῶν καθηγητῶν νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ διπλασίου. Ἡ αὐξήσις αὕτη δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ἐκ τῶν καθηγητῶν ἀκούοντας οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ διδάσκοντας πλέον τῆς μιᾶς ὥρας καθ' ἑβδομάδα εἰς ἄλλο ἴδρυμα ἢ κατέχοντας ἐτέραν δημοσίαν ἢ ἄλλην οἰονδήποτε θέσιν, πλὴν τῶν διευθυντῶν ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐργαστήρια ἢ φροντιστήρια τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 70.

1. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ δικαιούνται νὰ ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ λήξει τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦσι τὸ ἐξήκοστόν ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ εἰκοσιπενταετίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίαν ὡς καθηγητοῦ.

2. Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ ἀποχωροῦσιν αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ λήξει τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦσι τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

3. Ἐντὸς τοῦ Μαρτίου ἐκάστου ἔτους ἡ Συγκλήτος καθορίζει τοὺς κατὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος Πανεπιστημιακοῦ ἔτους αὐτοδικαίως ἀποχωροῦντας καθηγητὰς.

4. Ἡ ἡλικία τῶν ἀποχωροῦντων ἐξευρίσκεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως μὴ διορθωθείσης ὁποσδήποτε τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης, ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, ἄλλως ἐκ τοῦ ἀπολυτηρίου τοῦ Γυμνασίου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ἐκ τοῦ μητρώου τῶν φοιτητῶν, ἄλλως ἐκ τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ καθηγητοῦ περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ γενομένης πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν ἅμα τῷ διορισμῷ αὐτοῦ, λογιζομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῶν πτυχικῶν αὐτοῦ ἐξετάσεων εἶχε συμπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐὰν ἐξ οἰωνδήποτε τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἐξοικειβῶνται μὲν τὸ ἔτος οὐχὶ δὲ καὶ ὁ μὴ τῆς γεννήσεως, ὁ καθηγητὴς θεωρεῖται γεννηθεὶς πρὸ τῆς 31 Ἀυγούστου τοῦ ἔτους τούτου.

5. Ἡ ἐν παραγράφῳ 3 ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου δημοσιεύεται ἀμελητέᾳ ἐπιμελείᾳ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακοινοῦται δὲ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκείαν Σχολὴν καὶ εἰς τὸν ἀποχωροῦντα.

Ἄρθρον 71.

1. Τακτικὸς καθηγητὴς ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας δικαιούται εἰς σύνταξιν κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

2. Αἱ συντάξεις τῶν καθηγητῶν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποδίδονται δὲ εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

3. Πλὴν τῆς συντάξεως οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ λαμβάνουσι ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου μηνιαῖον βοήθημα ἀποταλούμενον ἐκ τῶσιν πεντηκοστίων τοῦ συντάξιμου μισθοῦ ὅσα καὶ ἐτὶ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς καθηγητῶν. Τὸ βοήθημα μειοῦται εἰς τρόπον ὥστε προστιθεμένης καὶ τῆς συντάξεως τὸ σύνολον νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὸν μισθόν, ἐν ᾧ ἐλάμβανεν ὁ ἀποχωρήσας, ἐὰν ἐξηκολούθει διατελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ.

4. Τὸ ἐν παραγράφῳ 3 βοήθημα ἀπολαμβάνοντος τοῦ δικαιούχου παρέχεται εἰς τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς πολιτικούς ὑπαλλήλους.

5. Τὸ ἀνωτέρω βοήθημα παρέχεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς τοὺς ἡδὴ ἀποχωρήσαντας καὶ ἐν ζωῇ διατελοῦντας καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

6. Ὁ κανονισμὸς τοῦ ἀνωτέρω βοηθήματος γίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος καθορισθέντα.

Ἄρθρον 72.

1. Ἐὰν τακτικὸς καθηγητὴς ὑπέστη σωματικὴν ἢ πνευματικὴν πάθησιν, καθιστῶσαν ἀδύνατον ἢ οὐσιωδῶς δυσχερῆ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκτακτοῦ καθηκόντων, ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας εἴτε τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσῃ, εἴτε τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Πρυτάνεως.

2. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφασίζει ὁ Ἀρείος Πάγος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως ἰσοδίων δικαστῶν.

3. Ὁ οὕτως ἀποχωρῶν λαμβάνει σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71.

Β'.) Ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ αὐτοτελῶν ἐδρῶν.

Ἄρθρον 73.

Ἐκτακτος καθηγητὴς διορίζεται διὰ Διατάγματος ἐν ὥρῃ σμένη ἐκτάκτῳ αὐτοτελεῖ ἑδρᾷ Σχολῆς τινοῦ Πανεπιστημίου ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 54 διδακτορικὸν δίπλωμα, δημοσίευσας πρωτοτύπους πραγματείας προαχούσας τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τῆς αὐτῆς καὶ ἐκλεχθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 55, τῶν ἄρθρων 56, 57, 59, 60, τῆς παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 61 τῶν ἄρθρων 62 καὶ 63, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 58, 64, 66, 67 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 69 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 55 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 70.

Γ'.) Ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ.

Ἄρθρον 74.

Ἐκτακτος καθηγητὴς διορίζεται διὰ Διατάγματος ἐν ὥρῃ Σχολῇ τινὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κεκτημένος τὸ ἐν ἄρθρῳ 54 διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ δημοσίευσας πρωτοτύπους πραγματείας, προαχούσας τὴν ἐπιστήμην καὶ ἐκλεγθεὶς ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν διὰ πλειοψηφίας ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ συλλόγου εἰς ὃν αὐτὸς ὑπάαυτῆς, ἥτις καθορίζει καὶ τὸν εἰδικὸν κλάδον εἰς ὃν αὐτὸς ὑπάγεται.

Ἄρθρον 75.

1. Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ διορίζονται πρὸς διδασκαλίαν μαθήματος δι' ὃ εἴτε ὑπάρχουσι τακτικαὶ ἑδραὶ ἢ ἐκτακτοὶ αὐτοτελεῖς, εἴτε μὴ.

2. Προκειμένου περὶ μαθήματος, δι' ὃ δὲν ὑπάρχουσι τακτικαὶ ἢ ἐκτακτοὶ αὐτοτελεῖς ἑδραὶ ἀποφαίνεται προηγουμένως ἡ Σχολὴ περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς διδασκαλίας ἢ τῆς ἐπιστημονικῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ μετ' αἰτήσιν τοῦ προτιθεμένου νὰ ἐκλεγῇ ἐκτακτος καθηγητῆς.

3. Ἡ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν περὶ ἐκλογῆς κρί-

σιν ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἐὰν πληρῶνται αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 ἢ 2.

4. Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ εἶναι ἄμισθοι.

Ἄρθρον 76.

Οἱ βουλευόμενοι νὰ γίνωσιν ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν κοσμητόρα τῆς οἰκείας Σχολῆς τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν μετ' ὑπομνήματος συνεταγμένου εἰς ὅσα καὶ οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἀντίγραφα, περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν, ὡς καὶ εὐρείαν ἀνάλυσιν τῶν σχετικῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 77.

Ἡ Σχολὴ συνεργομένη ἀπαξ ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καὶ κατὰ χρόνον ὑπ' αὐτῆς ὀριζόμενον ἐκλέγει ἐπιτροπείαν τοῦλάχιστον ἐκ τριῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἥτις ἐλέγχει τὰ ὑπομνήματα τῶν ὑποψηφίων ἐντὸς προθεσμίας τασομένης αὕτη ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὑποβάλλει ἐκθεσιν τηρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 58 καὶ 60 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 61.

Ἄρθρον 78.

Πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἄνω συγκλήσεως τῆς Σχολῆς δύναται τρεῖς τοῦλάχιστον τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως τὴν ὑποψηφιότητα ἐπιστήμονος κεκτημένου τὰ κατὰ νόμον προσόντα.

Ἡ πρότασις ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς πρὸ τῆς προσκλήσεως τῆς Σχολῆς.

Ὁ ὑποβάλλων ὑποψηφιότητα ἐκτάκτου καθηγητοῦ καταβάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου δραχ. 1500 ὡς λαμβάνει ἢ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐκλεγομένη ἐπιτροπεία.

Ἄρθρον 79.

Ἡ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐκλογή ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἀνακοινοῦται ἀμελητέᾳ ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ διὰ τοῦ Πρυτάνεως τῷ Ὑπουργῷ εἰς ὃν ὑποβάλλονται καὶ τὰ πρακτικά τῆς ἐκλογῆς μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπείας.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν πρακτικῶν προκαλεῖ Διάταγμα διορισμοῦ τοῦ ἐκλεγέντος ἐκτάκτου καθηγητοῦ.

Ἄρθρον 80.

Ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ, εἰς οὓς ἀνατίθεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ διδασκαλία μαθήματος τινοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51, εἰδούσι τὸν νενομισμένον ὄρκον ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ, ὑπάγονται δὲ καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 68, τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 71 καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 72.

Ἄρθρον 81.

Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ ἀποχωροῦσιν αὐτοδικαίως τῆς θέσεως αὐτῶν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦσι τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2—4 τοῦ ἄρθρου 70.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 96 ἐντολὴ πρὸς διδασκαλίαν χορηγεῖται εἰς μὲν τοὺς ἐκτάκτους καθηγητὰς ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, εἰς δὲ τοὺς ὑφηγητὰς τὸ 50ὸν.

Ἄρθρον 82.

Ἐκλεγέντες τὸ γένος διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ ἐν ἀνεγνωρισμένῳ ὁμοταγῇ ξένῳ Πανεπιστημίῳ διορίζονται ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ τῆς αὐτῆς ἢ ὁμοειδοῦς ἑδρας διὰ Διατάγματος ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρῳ 76 καὶ ἐπ. διαδικασίας. Ἡ ἀντιστοιχία τῶν τίτλων κρίνεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς.

Ἄρθρον 83.

1. Οἱ ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ αὐτοτελῶν ἐδρῶν λαμβάνουσι κατὰ μῆνα μισθὸν τὰ τριάκοντα πέντε πεντηκοστά, οἱ δὲ ἐκτα-

3. Εἰς τὰς ὑποβαλλομένας αἰτήσεις ἡ ἀναφορὰς δίδεται ἀπάντησις ἀμέσως ἢ μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ πρὸς τὸν ἀπευθύνοντα ὀριζομένου χρόνου. Ἡ ἀπάντησις γίνεται προφορικῶς εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 δὲν ὑπάρχοντα αἱ περὶ παροχής πληροφοριῶν αἰτήσεις, αἵτινες ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἀρμοδίον ὑπαλλήλον.

Ἀρθρον 120.

Ἐὰν φοιτητὴς παραβαίνῃ διατάξεις τῆς πανεπιστημιακῆς νομοθεσίας ἢ ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου, παραβαίνῃ τὸν τοῖς πανεπιστημιακῶν ἀρχαῖς ἢ τοῖς διδασκουσιν ὀφειλόμενον σεβασμὸν, εἴναι διατεταγμένον τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τοῖς παρρησιασιν αὐτοῦ τὰς ἐν αὐτῇ καὶ ἡγυῖαν, εἴναι συμπεριφερόμενος κατὰ τρόπον προσβάλλοντα τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς Πολιτείας, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν τῶν συναδελφῶν ἢ ἀπάγοντα πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ φοιτητοῦ, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Ἀρθρον 121.

Αἱ εἰς τοὺς φοιτητὰς ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι α) ἐπιπλήξεις, β) βάρειά ἐπιπλήξεις πρὸς τὴν Συγκλήτου, γ) ἐγγράφως ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκούς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ δεκαπέντε ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνέστωτος πανεπιστημιακὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον, στ) διαρκὴς ἀποβολὴ, ἥτις ἐπιβάλλεται μόνον κατόπιν ὁριστικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν ἀρθρῷ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ νόμου 4229 περὶ προστασίας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος πλημμελημάτων καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς διαρκείας τῆς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου καταγινωσκόμενης ποινῆς ἢ κακοεργήματι ἢ καὶ ἀνευ τοιαύτης ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς. Ἐκκρεμύσεως τῆς ποινικῆς δίκης δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ποινὴ τῆς προσωρινῆς ἀποβολῆς, δυναμένης νὰ μετατρέπηται εἰς ὁριστικὴν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως. Ἐν τῇ δ' περιπτώσει τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος λογίζεται ὡς πληρὸς ἔτος φοιτήσεως, ἐν δὲ τῇ ε' τὸ μὲν ἐνέστωτος ἔτος δὲν θεωρεῖται ὡς ἔτος φοιτήσεως, τοῦ δὲ ἐπομένου ἀπαγορεύεται ἡ ἀνανέωσις.

Ἀρθρον 122.

1. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως. Τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως δικαιούσιν νὰ ἐπιβάλλωσι καὶ οἱ καθηγηταὶ ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμενων ὑπαιτιῶν, γνωστοποιούσι δὲ τοῦτο τῷ Πρυτάνει.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδ. 1 τῆς παραγράφου 1 αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ πέντε καθηγητῶν, ἐνὸς ἐξ ἐκάστης Σχολῆς, ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτῆς διὰ μίαν τριετίαν καὶ συνερχομένου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιότερου τῶν ἐν αὐτῇ τακτικῶν καθηγητῶν.

3. Ὁ παρεκτραπείς καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ συμβουλίου δι' ἐπιστολῆς, ὅπως ἀπολογηθῇ μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ καλεῖται ἐκ νέου δι' ἐπιστολῆς καὶ διὰ δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως. Μὴ προσελθὼν τιμωρεῖται ἐρήμην, ἐπιτροπικῶς ἀνακοπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, μόνον ἐὰν ἡ ἀπουσία ἐγένετο ἐνεκα νόσου ἐνδίκως πιστοποιουμένης ὑπὸ δύο ἰατρῶν ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου.

4. Φοιτητὴς καθ' οὗ ἐπεβλήθη ὑπὸ τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἡ ποινὴ τῆς διαρκούς ἀποβολῆς, δύναται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν Σύγκλητον, ἥτις ἀποφασίζει ὁριστικῶς, δυναμένη νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ κατωτέραν ποινὴν.

5. Ὁ πρὸς τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Συγκλήτου ἐμφανιζόμενος δύναται νὰ προσλάβῃ συνήγαρον.

6. Ἡ ἐπιβολὴ οἰαδήποτε πειθαρχικῆς ποινῆς δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν

τοῦ φοιτητοῦ καὶ γνωστοποιεῖται τῷ πατρί, ἐπιτρόπῳ ἢ κηδεμόνι αὐτοῦ δι' ἐπιστολῆς.

Ἀρθρον 123.

1. Ἐν τῷ γραφείῳ ἐκάστης Σχολῆς τηρεῖται ἰδιαιτέρως δι' ἑκάστον φοιτητὴν φάκελλος, περιλαμβάνων α) τοὺς διὰ τὴν ἐγγραφήν προσαχθέντας τίτλους, β) τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῶν ἀνανεώσεων, γ) τὰ καταβληθέντα διδάκτρα καὶ ἐξέταστρα, δ) τὰς περὶ φοιτήσεως, διαγωγῆς καὶ ἐπιδόσεως σημειώσεις τῶν οἰκείων καθηγητῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 167 καὶ 170, ε) τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν, στ) τὰ τυχόν ἀπονεμηθέντα βοηθήματα, ὑποτροφίας ἢ βραβεῖα, ζ) τὰς τυχόν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς, η) τὰς πτυχικὰς ἐξετάσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

2. Τὸ περιεχόμενον τοῦ φακέλλου ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλιαρίου τῶν σπουδῶν, οὗ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χρηρηγείται ἀντίγραφον ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου.

IV. Φοιτητικὰ συνέλευσις καὶ δημόσιαι προσκλήσεις.

Ἀρθρον 124.

1. Φοιτηταὶ προτιθέμενοι νὰ καλέσωσιν εἰς συνέλευσιν φοιτητὰς μίαν ἢ πλείονων Σχολῶν ἢ ὁμάδα φοιτητῶν ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι πρὸ εἰκοσιτεσσάρων ὥρων παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγράφως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν δηλοῦντες τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς συνέλευσεως. Οἱ παραλείποντες τοῦτο, ὡς καὶ οἱ παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Πρυτάνεως προβαίνοντες εἰς τὴν πρόσκλησιν, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

2. Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς συνέλευσεως ὀφείλουσιν οἱ προσκαλέσαντες αὐτὴν νὰ ἀνακοινώσωσιν ἐγγράφως τῷ Πρυτάνει τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις, ἄλλως τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

Ἀρθρον 125.

1. Αἱ συνέλευσις τῶν φοιτητῶν δύναται, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρ. 124, νὰ λαμβάνωσι χώραν καὶ ἐν κεκλεισμένῳ πανεπιστημιακῷ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὀριζομένῳ χώρῳ.

2. Ἡ εἰς τοιαύτην συνέλευσιν προσέλευσις ἐπιτρέπεται μόνον τοῖς φοιτηταῖς, οὐδενὸς ἄλλου πλὴν τοῦ διδασκικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου δυναμένου νὰ παρευρίσκηται ἀνευ ἀδείας τοῦ Πρυτάνεως. Ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ τὴν συνέλευσιν προσκαλέσαντες.

Ἀρθρον 126.

Ἐὰν ἡ συνέλευσις τῶν φοιτητῶν λαμβάνῃ χώραν ἐν κεκλεισμένῳ Πανεπιστημιακῷ χώρῳ, δικαιούται ὁ Πρύτανης ἢ καθηγητὴς ἐντεταλμένος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως παριστάμενος ἐν τῇ συνέλευσει νὰ διαλύσῃ αὐτήν, ἐὰν ἐκτρέπηται τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐκλήθη ἢ ἐὰν διεξάγεται κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον.

Ἀρθρον 127.

Φοιτηταὶ προτιθέμενοι ἐν τῇ ιδιότητι αὐτῶν νὰ προσκαλέσωσι δημόσια ἢ καὶ μὴ φοιτητὰς, ὅπως συμμετάσχωσιν εἰς ἑορτάς, τελετάς, διαλέξεις ἢ ἐκδρομὰς, θεατρικὰς παραστάσεις ἢ συναυλίας ἢ ἄλλας διοργανώσεις, παρασκευαζόμενας εἴτε ὑπ' αὐτῶν τῶν προσκαλούντων εἴτε ὑπ' ἄλλων, ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι πρὸς τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν παρὰ τοῦ Πρυτάνεως ἐγγράφως τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Οἱ παραλείποντες τοῦτο, ὡς καὶ οἱ παρὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Πρυτάνεως προβαίνοντες εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

V. Φοιτητικὰ σωματεῖα.

Ἀρθρον 128.

1. Ἡ σύστασις φοιτητικοῦ σωματείου δεόν νὰ γνωστοποιηθῇ τῷ Πρυτάνει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς

διατάξεις τοῦ νόμου περὶ σωματείων ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ σωματείου, συνυποβαλλούσης ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ καὶ τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ σωματείου δικαστικῆς πράξεως.

2. Μεταβολὴ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ σωματείου ἀποκρίνεται αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ διαλύσεως τοῦ σωματείου τῷ Πρυτάνει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία φοιτητικοῦ σωματείου μὴ ἀναγνωρισμένου.

4. Φοιτηταὶ ἀποτελοῦντες μέλη τῆς διοικήσεως σωματείου καὶ παραλείποντες τὰς ἐν παρ. 1 καὶ παρ. 2 γνωστοποιήσεις, ὡς καὶ φοιτηταὶ ἀποτελοῦντες μέλη σωματείου μὴ ἀναγνωρισμένου τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

Ἀρθρον 129.

1. Ἡ γενικὴ ἐποπτεία τῶν φοιτητικῶν σωματείων ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρύτανην.

2. Ὁ Πρύτανης δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐποπτείαν ἐνὸς ἢ πλείονων σωματείων εἰς καθηγητὴν ἢ ὑφηγητὴν.

VI. Φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία.

Ἀρθρον 130.

1. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅσους ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἢ ἐνεκα ἰδιαιτέρων λόγων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρίστανται ἐν συνόλῳ ἐν Πανεπιστημιακῇ ἐορτῇ ἢ ἄλλῃ νὰ ἀντιπροσωπεύονται ὑπὸ ἀντιπροσωπείας, ἐκλεγόμενης κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους, ἐκ φοιτητῶν ἐκάστης Σχολῆς καὶ ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως πλὴν τοῦ πρώτου ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους φοιτητῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἐκάστης Σχολῆς καὶ ἐξ ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως ἐκλεγομένων φοιτητῶν πρὸς συγκροτήσιν τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν ἐκάστης Σχολῆς.

Ἀρθρον 131.

1. Ἡ φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καθηγητοῦ, ὑφηγητοῦ ἢ γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν τριετίαν.

2. Διὰ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας ἀπαιτούμενας δαπάνας ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους μετὰ γνώμην τῶν ἐποπτεούντων αὐτὴν εἰδικῆς πείσεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 240.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας διεπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινόμενου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ ἐποπτεούντος τὴν ἀντιπροσωπείαν.

4. Ἐν ἐξαιρετικαῖς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Συγκλήτου περιπτώσεσι δύναται νὰ ὀρίζηται ὑπ' αὐτῆς εἰδικὴ φοιτητικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸς ἐκτέλεσιν ὀρισμένης ἐντολῆς.

VII. Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ φοιτητοῦ.

Ἀρθρον 132.

1. Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ λήγει α') διὰ καθυστέρησεως ἀνανεώσεως ἐπὶ ἔτος τῆς ἐγγραφῆς, β') διὰ λήψεως ἀποφοίτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 133, γ') διὰ προσωρινῆς ἀποβολῆς, δ') διὰ διαρκούς ἀποβολῆς καὶ ε') διὰ τῆς παρελεύσεως δύο πανεπιστημιακῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως ὀρισμένου χρόνου φοιτήσεως.

2. Εἰς φοιτητὴν οὗ ἐληξεν ἡ ἐγγραφή ἐνεκα τῶν λόγων τῆς παρ. 1 καθιστάμενον ἐνόχον παραβάσεως ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 120 ἀναφερομένων, δύναται ἡ Σύγκλητος νὰ ἀπαγορεύσῃ

τὴν ἀνανέωσιν ἢ τὴν εἰς ἐξετάσεις προσέλευσιν προσωρινῶς διὰ τὸ ἐνέστωτος ἔτος ἢ διὰ τὸ ἐπόμενον ἢ καὶ διαρκῶς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρ. 122. Ἐπὶ ἐλαττωμένων παραπτώματων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνανέωσις ἢ ἡ εἰς ἐξετάσεις προσέλευσις ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετ' ἐπιβολῆς τῶν ἐν ἀρθρῷ 121 α'—γ' πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἀρθρον 133.

Ὁ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως ἀποχωρῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ὁ διανύσας τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως ἀποφοιτητὴν, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως αὐτοῦ, τὰ μαθήματα ἅτινα περηνολούθησεν, οἱ ἐξετάσεις αὐτοῦ, τὰ βαθμῶν, ὧν ἠξιώθη ἐν αὐταῖς καὶ αἱ τυχόν ἐπιβληθείσαι ε' καὶ στ' πειθαρχικαὶ ποιναὶ τοῦ ἀρθροῦ 121 μετὰ τῆς αἰτιολογίας αὐτῶν. Ὁ τύπος τοῦ ἀποφοιτητοῦ ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

Β') Ἀκροαταὶ.

Ἀρθρον 134.

1. Ἀκροατὴς ἐγγράφεται ὁ συμπληρώσας τὸ δέκατον ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἔχων ἐγγραφοὺς ἄδειαν πρὸς ἐνὸς τοῦλάχιστον καθηγητοῦ πρὸς παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων αὐτοῦ. Ἡ ἄδεια ἰσχύει δι' ἐν πανεπιστημιακὸν ἔτος.

2. Ὁ τυχὼν τῆς ἐν παρ. 1 ἀδείας ἐμφανίζεται αὐτοπρὸς ὁπῶς πρὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως καὶ ἐγγράφεται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀκροατῶν. Εἰς ἑκάστον ἀκροατὴν χορηγεῖται βιβλιαρίον σπουδῶν καὶ δελτίον ἀναγνωρίσεως, ἐφ' ὧν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 καὶ τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 114.

Ἀρθρον 135.

Ἐὰν ὁ ἀκροατὴς ἐπιδεικνύῃ ἀπρεπὴ συμπεριφορὰν, δύναται ὁ καθηγητὴς νὰ ἀφαιρήσῃ τὴν χορηγηθείσαν ἄδειαν ἀκροατοῦ εἰς αὐτοῦ τὸ οἰκείον γραφεῖον, ὁ δὲ Πρύτανης δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἀκροατῶν διαγραφὴν τοῦ ἀπρεπῶς συμπεριφερομένου.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΩΟΝ

Διδασκαλία, φοιτήσις καὶ τμηματικαὶ ἐξετάσεις.

Α') Διδασκαλία.

Ἀρθρον 136.

1. Ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλία ἀρχεται τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 20ῇ Μαΐου, τηρουμένων τῶν περὶ ἀρχικῆς διακοπῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 14. Διαρκουσὶν τῶν θερινῶν διακοπῶν, δύναται νὰ γίνηται διδασκαλία μαθημάτων ἐκ τῶν ἐν ἀρθροῖς 144, 145, 147, καὶ 148 ἀναφερομένων.

2. Ὁ Πρύτανης δύναται νὰ διακόψῃ τὴν διδασκαλίαν μέχρι πέντε ἡμερῶν, ἢ Σύγκλητος μέχρι δέκα, ὁ δὲ Ὑπουργὸς καὶ πέραν τούτου. Ἡ διακοπὴ δύναται νὰ περιορίζηται εἰς ὀρισμένην Σχολὴν ἢ εἰς τὴν διδασκαλίαν ὀρισμένου καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ.

Ἀρθρον 137.

1. Περὶ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας συντάσσεται ὑφ' ἐκάστης Σχολῆς μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόντων ὑποχρεωτικὸν μάθημα καθηγητῶν ἐτέρας Σχολῆς κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου Παν. ἔτους πρόγραμμα τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος διδασκόμενων μαθημάτων.

2. Τὸ πρόγραμμα μετὰ τῆς περὶ αὐτοῦ γνώμης τῆς Συγκλήτου υποβάλλεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῷ Ὑπουργῷ, ἐγκρίνεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου.

Άρθρον 160.

1. Έν τῷ καταρτισμῷ τῶν ἐνιαυσίων προγραμμάτων ἐκάστη Σχολή προνοεῖ, ὥπως καθίσταται ἐφικτὴ ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν συνεχοῦς φοιτήσεως παρακολούθησις ἀπάντων τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων.

2. Ἡ διδασκαλία ἐκάστου ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος δὲν δύναται νὰ ἐκτείνηται πέραν ἐνὸς πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Άρθρον 161.

1. Τὸ ποσὸν τῶν ὥρων τῆς ἐβδομαδιαίας ἐκάστου ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος διδασκαλίας καὶ ἡ καθ' ἐβδομάδα διάρκεια αὐτοῦ, ἐὰν γίνηται διαδοχικῶς εἰς ομάδας φοιτητῶν, ὀρίζονται διὰ τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ άρθρου 159 Διατάγματος.

2. Ὁ καθ' ἐβδομάδα ὀριζόμενος χρόνος πρὸς παρακολούθησιν ὑποχρεωτικῶν παραδόσεων καὶ φροντιστηριακῶν, ἐργαστηριακῶν ἢ κλινικῶν ἀσκήσεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 30 ὥρας, ἐν δὲ τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ τὰς τριάκοντα ἔξ.

3. Έν τῷ καταρτισμῷ τοῦ προγράμματος τῶν πρωτοετῶν καὶ δευτεροετῶν φοιτητῶν ἐκάστης Σχολῆς δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια, ὥπως παραμένωσιν ἐλεύθεροι μαθημάτων αἱ μεταμεσημβριναὶ ὥραι μίᾳς καθ' ἐβδομάδα ἡμέρας.

Άρθρον 162.

Τὰ δι' ὠρισμένους φοιτητὰς ὑποχρεωτικὰ μαθήματα δύναται νὰ παρακολουθῶσι καὶ ἔτεροι φοιτηταὶ ὡς προαιρετικὰ μετὰ προηγουμένην ἀδειαν τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ, καταβάλλοντες, προκειμένου περὶ συμμετοχῆς εἰς ἐργαστηριακὰς ἢ κλινικὰς ἀσκήσεις, τὸ ἥμισυ τῶν διὰ τοὺς ἀκροατὰς ὀριζόμενων εἰδικῶν δι' ἐκάστην ἀσκήσιν διδάκτρων.

Άρθρον 163.

Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐν άρθρῳ 147 ἀνωτέρων μαθημάτων ἐπιτρέπεται μετ' ἀδειαν τοῦ καθηγητοῦ, δυναμένου νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παροχὴν αὐτῆς ἐξ εἰδικῆς τοῦ αἰτούντος ἐπιστημονικῆς προπαρασκευῆς ἢ καὶ νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συμμετεχόντων ἐντὸς ὠρισμένου ὁρίου.

Άρθρον 164.

1. Οἱ ὑποχρεούμενοι πρὸς παρακολούθησιν ὠρισμένης ἀσκήσεως φοιτηταί, ὡς καὶ οἱ τυχόντες τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ, καλούμενοι ἐγγράφονται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ.

2. Ἡ ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφὴ φοιτητοῦ μὴ ἀνανεώσαντος τὴν ἐγγραφήν τοῦ ἱσταμένου πανεπιστημιακοῦ ἔτους, ἀπαγορεύεται, γενομένη δὲ θεωρεῖται ἄκυρος.

3. Ἐὰν οἱ φοιτηταὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους φοιτήσεως ὑπερβαίνωσι τοὺς 100, δύνανται, προκειμένου περὶ ὑποχρεωτικῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, νὰ διαιρεθῶσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ εἰς δύο ἢ πλείονα τμήματα, τῆς ἐν αὐτοῖς φροντιστηριακῆς διδασκαλίας ἀντικειμένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἐντεταλμένους καθηγητὰς ἢ ὑφηγητὰς τῆς ἑδρας αὐτοῦ.

Άρθρον 165.

Διὰ τὰ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, Μουσείοις ἢ κλινικαῖς παραδιδόμενα τοῖς φοιτηταῖς πρὸς ἀσκήσιν ὄργανα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου χρηματικὸν ποσὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβάλλοντα, ἐὰν ὁ οἰκείος Διευθυντὴς βεβαιώσῃ ὅτι ἐπεστράφησαν ἀβλαβῆ τὰ παραδοθέντα τῷ φοιτητῇ ἀντικείμενα. Έν περιπτώσει ἀπωλείας, καταστροφῆς ἢ χειροτερεύσεως ἀντικειμένου τινὸς ἢ ἀξία αὐτοῦ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ ἀφαιρεῖται ἐκ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβάλλοντα.

Άρθρον 166.

Φοιτηταί, παρακολουθούντες προαιρετικὰ μαθήματα, ὀφείλουσιν ὥπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν δηλώσωσι τοῦτο τῷ οἰκείῳ καθηγητῇ, ἐὰν θέλωσι νὰ τύχωσι τῆς περὶ τοῦτου μνείας ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 170.

Άρθρον 167.

1. Ἐκαστος καθηγητὴς ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν λήξιν ὑποχρεωτικῆς διὰ τοὺς φοιτητὰς φροντιστηριακῆς, ἐργαστηριακῆς ἢ κλινικῆς ἀσκήσεως νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν οἰκείον Κοσμήτορα πίνακα, ἐν ᾧ δι' ἕκαστον πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἀσκήσεως ὑποχρεούμενον φοιτητὴν σημειοί, ἂν παρακολούθησεν ἀνελλιπῶς, ἑλλιπῶς, λίαν ἑλλιπῶς ἢ ἂν μὴ δόλως, ἔτι δὲ προκειμένου περὶ τῶν ἀνελλιπῶς ἢ ἑλλιπῶς φοιτησάντων καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἐν αὐταῖς ἐπιδόσεως, ὀριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 186. Αἱ σημειώσεις αὗται μετεγγράφονται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 123 τηρούμενον φάκελλον ἐκάστου φοιτητοῦ.

2. Ὁ ἑλεγχος τῆς φοιτήσεως ἐνεργεῖται ἐκάστοτε δι' ἕκαστον φοιτητὴν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ὀριζόμενα.

Άρθρον 168.

Ἐκαστος καθηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγράψῃ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ πρὸς παρακολούθησιν ὠρισμένης ἀσκήσεως αὐτοῦ ὑποχρεούμενον φοιτητοῦ, προσαγομένῳ πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀσκήσεως κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ ὀριζόμενα, τὰς εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἀσκήσεως καὶ τὰς εἰς τὴν ἐπίδοσιν ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενας σημειώσεις τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 167.

Άρθρον 169.

Φοιτητὴς, περὶ οὗ ἐσημειώθῃ ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 167 ὅτι λίαν ἑλλιπῶς ἢ οὐδὲν ὁλῶς ἐφοίτησεν ἐν ὑποχρεωτικῇ ἀσκήσει, ἀποκλείεται τῶν ἐπαρακολουθουσῶν ἐξετάσεων καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ οἰκεία Σχολή, τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἀποκλειομένου, ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἄλλως, ὅποτε ὁ αἰτῶν θεωρεῖται λαβὼν κατὰ τὰς ἀσκήσεις τὸν βαθμὸν κακῶς.

Άρθρον 170.

Φοιτητὴς, παρακολουθῶν προαιρετικὸν μάθημα, δύναται προσάγων τὸ βιβλιαρίον τῶν σπουδῶν αὐτοῦ τῷ οἰκείῳ καθηγητῇ νὰ τύχῃ τῆς περὶ τοῦτου μνείας μετὰ τῶν περὶ φοιτήσεως καὶ ἐπιδόσεως σημειώσεων τοῦ άρθρου 167. Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δικαιούται ὁ φοιτητὴς προσάγων τὸ βιβλιαρίον τῇ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ νὰ αἰτησῇ τὴν μετεγγραφήν τῶν ἐν αὐτῷ σημειωθέντων εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 123 τηρούμενον φάκελλον ἐκάστου φοιτητοῦ.

Άρθρον 171.

Ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν μαθήματός τινος ἀπρεπῶς συμπεριφερόμενος φοιτητὴς παραινεῖται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος ἢ καὶ ἀπομακρύνεται τῆς αἵθουσας μέχρι πέρατος τῆς ὥρας τοῦ μαθήματος, ἐπὶ βαρυτέρων δὲ περιπτώσεων τιμωρεῖται δι' ἐπιπλήξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 122 ἢ καταγγέλλεται εἰς τὸν Κοσμήτορα τῆς οἰκείας Σχολῆς ἢ εἰς τὸν Πρύτανιν.

Άρθρον 172.

Οἱ διαταράσσοντες τὴν ἡσυχίαν τῶν μαθημάτων, ἀρνούμενοι ἢ μὴ δυνάμενοι ν' ἀποδείξωσι διὰ τοῦ δελτίου τῆς ἀναγνωρίσεως τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς φοιτητῶν καὶ συλλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ παραδίδονται πάραυτα εἰς τὰς οἰκείας Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ κλητῆρος κατὰ διαταγὴν τοῦ διδάσκοντος Καθηγητοῦ, τοῦ Κοσμήτορος ἢ τοῦ Πρυτάνεως.

Γ') Τμηματικαὶ ἐξετάσεις.

Άρθρον 173.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεως αὐτῶν οἱ φοιτηταὶ παρὼν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὑποβάλλονται εἰς ἐνιαυσίους τμηματικὰς ἐξετάσεις. Ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὰς εἰς τὴν φοιτήσεως αὐτῶν πλὴν τοῦ τελευταίου καὶ περιλαμβανούσας ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τοῦ οἰκείου ἢ καὶ προηγουμένου ἔτους τῆς φοιτήσεως.

Άρθρον 174.

1. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον τῶν κατ' ἑστῶν τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων.

2. Κωλυμένου τινὸς τῶν ἐξεταστῶν, ὁ Κοσμήτωρ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν δι' ἐκτάκτου ἐντεταλμένου καθηγητοῦ τῆς οἰκείας ἑδρας, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος δι' ἐντεταλμένου ὑφηγητοῦ αὐτῆς, τοιοῦτον δὲ μὴ ὑπάρχοντων διὰ τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἐν τῶν διδασκόντων τὸ συγγενέστερον μάθημα.

Άρθρον 175.

1. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις εἶναι γραπτῆς ἢ προφορικῆς ἢ γραπτῆς καὶ προφορικῆς, ἢ πρακτικῆς καὶ προφορικῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς ὀριζόμενα.

2. Οἱ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις διδόμενοι βαθμοὶ εἶναι οἱ ἐν άρθρῳ 186 ὀριζόμενοι.

3. Ἐξέτασις μαθήματος, δι' ὃ ὑπάρχει ἀντίστοιχος φροντιστηριακὴ, ἐργαστηριακὴ ἢ κλινικὴ ἀσκήσις δύναται νὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ διὰ τῆς ἐν ταῖς ἀσκήσεσιν ἐπιδόσεως βαθμολογουμένης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2.

4. Ἐκαστος καθηγητὴς βαθμολογεῖ δι' ἰδίου βαθμοῦ, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰς τὰς ἀσκήσεις ἐπίδοσιν.

5. Οἱ βαθμοὶ ἀναγράφονται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ τηρουμένῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Σχολῆς καὶ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τῶν ἐξεταστῶν, μεταγράφονται δὲ ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 123 τηρουμένῳ φάκελλῳ αὐτοῦ.

Άρθρον 176.

1. Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ 21 Μαΐου μέχρι 5 Ἰουνίου ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

2. Ὁ προσελθὼν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα καὶ λαβὼν:

α) ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τοῦλάχιστον καλῶς θεωρεῖται ἐπιτυχὼν.

β) ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς κακῶς, θεωρεῖται ἀποτυχὼν.

γ) τινὰς μὲν βαθμοὺς καλῶς ἄλλους δὲ κακῶς ἢ μετρίως, θεωρεῖται ἐπανεξεταστέος ἐν οἷς μαθήμασιν ἔλαβε τοὺς βαθμοὺς κακῶς ἢ μετρίως.

3. Ὁ ἀποτυχὼν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Άρθρον 177.

1. Οἱ μὴ προσελθόντες κατὰ τὴν ἐν παρ. 1 τοῦ άρθρου 176 περίοδον ὡς καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ άρθρου ἐπανεξεταστέοι ἐξετάζονται κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης μέχρι 10 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου Παν. ἔτους χρονικὸν διάστημα.

2. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 προσελθὼν καὶ λαβὼν:

α') ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τοῦλάχιστον καλῶς θεωρεῖται ἐπιτυχὼν.

β') δύο βαθμοὺς κακῶς θεωρεῖται ἀποτυχὼν.

γ') ἓνα βαθμὸν κακῶς τοὺς δὲ λοιποὺς μετρίως ἢ καλῶς θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ἐὰν τὸ σύνολον τῶν προβιβασμῶν βαθμῶν εἶναι τοῦλάχιστον ἐξ πλῆρες, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν. Τὸ σύνολον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ πλῆκτου ὅπερ ἐξάγεται ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξεταστῶν.

3. Ἐπανεξεταστέος μὴ προσελθὼν εἰς ἐν ἢ πλείονα μαθήματα θεωρεῖται λαβὼν ἐν αὐτοῖς τὸν βαθμὸν «κακῶς» (0)

καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐδ. β' καὶ γ' τῆς παρ. 2.

4. Ὁ ἀποτυχὼν ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Άρθρον 178.

Τὰ τῶν τμηματικῶν καὶ πτυχικῶν ἐξετάσεων ἐκάστης Σχολῆς καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἐξεταζόμενα μαθήματα κανονίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν άρθρ. 173—177.

Άρθρον 179.

1. Οἱ εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις προτερχόμενοι ὑποχρεοῦνται ὥπως κατεβάλλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ κανονισμένα ἐξέταστρα. Τὰ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν ἐκάστης Σχολῆς ἢ τμήματος αὐτῆς καὶ ἐκάστου ἔτους φοιτήσεως καταβαλλόμενα ποσὰ ὀρίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Ἐκαστος καθηγητὴς λαμβάνει δι' ἕκαστον ἐξεταζόμενον φοιτητὴν διὰ τὰς τμηματικὰς καὶ λοιπὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ δρχ., ἐν ὅλῳ 30.

(Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. γ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ άρθρου 176 κρινόμενοι ἐπανεξεταστέοι ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς καταβολὴν ἐξεταστῶν.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ

Πτυχία. διδακτορικά διπλώματα καὶ ἐνδεικτικά.

Α') Πτυχία.

Άρθρον 180.

Έκ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Α') Ἡ Θεολογικὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας.

Β') Ἡ Νομικὴ ἀπονέμει α') τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς καὶ β') τὸ πτυχίον τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

Γ') Ἡ Ἰατρικὴ ἀπονέμει τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς.

Δ') Ἡ Φιλοσοφικὴ ἀπονέμει α') τὸ φιλολογικὸν πτυχίον β') τὸ ιστορικὸν καὶ γ') τὸ ἀρχαιολογικόν.

Ε') Ἡ Φυσικομαθηματικὴ Σχολὴ ἀπονέμει α') τὸ πτυχίον τῶν Μαθηματικῶν β') τὸ πτυχίον τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν, γ') τὸ πτυχίον τῆς Χημείας, δ') τὸ πτυχίον τῆς Φαρμακευτικῆς καὶ ε') τὸ πτυχίον τῆς Φυσιγνωσίας καὶ Γεωγραφίας.

Τὸ ἱστορικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν πτυχίον παρέχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα πρὸς τὸ φιλολογικόν, τὸ δὲ πτυχίον Φυσιγνωσίας καὶ Γεωγραφίας τὰ αὐτὰ πρὸς τὸ πτυχίον τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Άρθρον 181.

1. Τὸ πτυχίον ἀπονέμεται μετ' ἐπιτυχίαν ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἐξετάσεσι.

2. Εἰς πτυχικὰς ἐξετάσεις δύναται νὰ προσέλθῃ ὁ ἐν τῇ τελευταίᾳ τμηματικῇ ἐξέτασει ἐπιτυχὼν καὶ τὸν μετὰ ταύτην ὠρισμένον χρόνον φοιτήσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ συμπληρώσας (τελειόφοιτος), τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 169.

3. Ἴνα ὁ φοιτητὴς προσέλθῃ εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ β' ἔτους ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ἐνδεικτικὸν εὐδοκίμησεως εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐπομένων γλωσσῶν: Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν, Γερμανικὴν, Ἰταλικήν. Τὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἐνδεικτικοῦ τούτου καθορίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου. Τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἀνωτέρω ἐνδεικτικοῦ ἀπαλλάσσονται οἱ ἀλλοδαποί.

Άρθρον 182.

Ὁ ἐν ἄλλῳ ἀνεγνωρισμένῳ ὁμοταγεῖ Πανεπιστημίῳ συμπληρώσας τὰς αὐτοῦ σπουδὰς δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς πτυχικὰς ἐξετάσεις, ἐὰν προηγουμένως ὑποστῇ ἐπιτυχῶς ἐξετάσεις ἐν οἷς μαθήματι δὲν ὑπέστη τοιαύτας τμηματικὰς, ἐφαρμοζόμενων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 175 καὶ τῆς παρ. 3

του άρθρ. 176. του χρόνου της επανεξετάσεως ορίζομένου υπό των εξεταστών.

Άρθρον 183.

1. Αι πτυχιακά εξετάσεις είναι πραγματική, γραπτή και προφορική.

Πρακτικά εξετάσεις ορίζονται προκειμένου περί μαθημάτων δι' ἃ υπάρχει αντίστοιχος ἐργαστηριακὴ ἢ κλινικὴ ἀσκησης.

2. Ἡ εἰς τὰς γραπτὰς εξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένην ἐπιτυχίαν ἐν ταῖς πραγματικαῖς.

3. Ἡ εἰς τὰς προφορικὰς εξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένην ἐπιτυχίαν ἐν ταῖς γραπταῖς.

Άρθρον 184.

1. Ἡ εἰς τὰς πραγματικὰς εξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀντιστοίχων ἐργαστηριακῶν ἢ κλινικῶν ἀσκήσεων τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεως.

2. Ἡ εἰς τὰς γραπτὰς εξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεως.

3. Ἡ εἰς τὰς προφορικὰς εξετάσεις προσέλευσις ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου τοῦ τελευταίου ἔτει τῆς φοιτήσεως ἐν δὲ τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεως.

4. Αἱ πτυχιακά εξετάσεις διεξάγονται διαρκούντος τοῦ διδακτικοῦ Παν. ἔτους καὶ κατὰ χρονικὰς περιόδους ὁριζομέναις ὑφ' ἐκάστης Σχολῆς.

Άρθρον 185.

1. Αἱ πτυχιακά εξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον τακτικῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας Σχολῆς, ἐνώπιον δὲ καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτοτελῶν ἑδρῶν ἐὰν πρόκειται περὶ υποχρεωτικοῦ μαθήματος διδακτομένου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς φοιτήσεως ἢ καὶ ἐκτάκτων ἐντεταλμένων καθηγητῶν ἐὰν ἡ ἀντιστοιχία τακτικῇ ἔδρᾳ εἶναι κανὴ.

2. Αἱ πραγματικὴ καὶ αἱ γραπτὰ εξετάσεις διεξάγονται ἐνώπιον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐξεταζομένου μαθήματος καὶ βαθμολογούνται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐὰν πρόκειται περὶ γραπτῆς εξετάσεως μαθήματος ἐξεταζομένου ὑπὸ πλειόνων ἐξεταστών, δύναται, κατ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, ἅπαντες νὰ ἐξετάζωσιν ἀπὸ κοινού, ἐκ τούτου βαθμολογούντος δι' ἰδίον βαθμῶν.

3. Αἱ προφορικὴ εξετάσεις διεξάγονται προεδρεύοντος τοῦ Κοσμήτορος ὑπὸ καθηγητῶν τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων, τὰ δ' ἀποτελέσματα ἐξάγονται ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ἐπὶ παρουσίᾳ δύο τοῦλάχιστον καθηγητῶν καὶ ἀνακοινούνται ἁμέσως εἰς τοὺς ἐξετασθέντας.

4. Καλυπνόμενου τινὸς τῶν ἐξεταστών ὁ Κοσμήτωρ ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν δι' ἐκτάκτου ἐντεταλμένου καθηγητοῦ τῆς οἰκείας ἔδρας, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος διὰ τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν ἐκ τῶν διδασκόντων τὸ συγγενέστερον μάθημα.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐκάστη τῶν τμηματικῶν εξετάσεων ἐξεταζομένων μαθημάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία, τῶν δὲ λοιπῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα υποχρεωτικῶν μαθημάτων ἢ βαθμολογία ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὰς ἀσκήσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρ. 175 § 3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς πτυχιακὰς εξετάσεις ἐξεταζομένων μαθημάτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε, μὴ ἐξεταζόμενα ὅμως ταυτοχρόνως, ὡς τὸ Π. Δ., τὸ ἐκδιδόμενον κατὰ τὸ άρθρ. 178 θέλει ὀρίσει.

Άρθρον 186.

Οἱ κατὰ τὰς πτυχιακὰς εξετάσεις διδόμενοι βαθμοὶ εἶναι ἄριστα (10 καὶ 9), λίαν καλῶς (8 καὶ 7), καλῶς (6 καὶ 5) μετρίως (4, 3 καὶ 2) καὶ κακῶς (1 καὶ 0).

Άρθρον 187.

1. Ἐν ἐκάστη πραγματικῇ εξετάσει θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαθὼν ἐν αὐτῇ τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν καλῶς, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν.

2. Ὁ ἐν πραγματικῇ τινι εξετάσει ἀποτυχὼν ἐπανεξετάζεται μετὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐξεταστοῦ μετὰ ἑνὸς καὶ ἑξ μηνῶν καὶ ἀπὸ προηγουμένης ἐπανεξέτασιν τὰς ἀσκήσεις ἐν τῇ πραγματικῇ εξετάσει τῶν ὁμοίων ἀπέτυχεν.

Άρθρον 188.

1. Ἐν ἐκάστη γραπτῇ εξετάσει θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαθὼν ἐν αὐτῇ τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν καλῶς, ἄλλως θεωρεῖται ἀποτυχὼν. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδ. 2 τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 185 ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαθὼν σύνολον τῶν βαθμῶν καλῶς ἐργαζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 189.

2. Ὁ ἐν τῇ γραπτῇ εξάσει μαθήματος τινος ἀποτυχὼν ἐπανερχεται μετὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν ἐξεταστών μετὰ δύο καὶ τεσσάρων μηνῶν.

Άρθρον 189.

1. Ἐν ταῖς προφορικαῖς εξετάσεις θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ λαθὼν σύνολον τῶν βαθμῶν τοῦλάχιστον καλῶς.

2. Τὸ σύνολον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ πηλίκου ὅπου ἐξάγεται ἐκ τῆς διακρίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βαθμῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξεταστών.

3. Ὁ λαθὼν δύο βαθμοὺς κακῶς, ἢ ἓνα μὲν βαθμὸν κακῶς δύο δὲ βαθμοὺς μετρίως θεωρεῖται ἀποτυχὼν ἀδιαφόρως τοῦ συνόλου.

4. Ὁ ἐν ταῖς προφορικαῖς εξετάσεις ἀποτυχὼν ἐπανερχεται μετὰ τρεῖς μῆνας.

Άρθρον 190.

Τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν πτυχιακῶν εξετάσεων ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ πηλίκου, ὅπου ἐξάγεται ἐκ τῆς διακρίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταῖς πραγματικαῖς, γραπταῖς καὶ προφορικαῖς εξετάσεις δοθέντων εἰς ἕκαστον μάθημα βαθμῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐὰν τὸ πηλίκον ἀποδίδῃ ἀριθμὸν μικτόν, οὗ τὸ κλάσμα εἶναι ἑλάττω τοῦ ἡμίσεος, τὸ κλάσμα παραλείπεται, ἐν ὅμως τὸ κλάσμα εἶναι ἡμισυ ἢ μείζον τοῦ ἡμίσεος, ὡς σύνολον λογίζεται ὁ ἁμέσως ἀνότερος ἀκέραιος ἀριθμὸς.

Άρθρον 191.

Οἱ κατὰ τὰς πτυχιακὰς εξετάσεις διδόμενοι βαθμοὶ καὶ ὁ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος βαθμὸς ἀναγράφονται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, τηρουμένῳ ἐν τῇ γραφεῇ τῆς Σχολῆς καὶ υπογραφόμενῳ ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος καὶ τῶν ἐξεταστών, μεταγράφονται δ' ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν σπουδῶν καὶ ἐν τῷ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρ. 123 τηρουμένῳ φακέλλῳ. Ὁ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος βαθμὸς ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ πτυχίου.

Άρθρον 192.

Ὁ ἐν ταῖς πτυχιακὰς εξετάσεις ἐπιτυχὼν ποιεῖται πρὸ τῆς ληψέως τοῦ πτυχίου πρὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς οἰκείας Σχολῆς τὴν ἀκόλουθον καθολολόγησιν. Ὁ τοῦ πτυχίου τῆς.....ἐξέτασθαι ἔρκεν ὁμῶς πρὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς.....Σχολῆς καὶ πίστιν καθομολογῶ τήνδε. Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ περιβάλλου τοῦ σεπτοῦ τούτου τεμένους τῶν Μουσῶν ἐξερχόμενος κατ' ἐπιστήμην βιώσασμαι ἀσκήσας ταύτην δίκην ὁρη-καίας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Ὡς τῷ χρήσιμον ἐμαυτὸν καταστήσω πρὸς ἅπαντας τοὺς δεομένους τῆς ἐμῆς ἀρωγῆς καὶ ἐν πάσῃ ἀνθρώπων κοινωνίᾳ ἀεὶ πρὸς εἰρήνην καὶ χρηστότητα ἡθῶν συντελέσω βαίνων ἐν εὐθείᾳ τοῦ βίου ὁδῷ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀποβλέπων καὶ τὸν βίον ἀνυψῶν εἰς τύπον ἀρετῆς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Σοφίας. Ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι εἴη μοι σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν καθηγητῶν καὶ περιηχθέντων διδασκάλων ὁ Θεὸς βοήθους ἐν τῷ βίῳ.

Άρθρον 193.

1. Τὸ πτυχίον υπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τοῦ γραμματέως τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς μεγάλῃς σφραγίδος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ τύπος τοῦ πτυχίου ἔχει ὅσα «Ο.....ὁρμώμενος περὶ τῆς.....ἐν τῇ Ἑθνικῇ καὶ Καποδιστριακῇ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἐπιδόσας καὶ μετ' ἀκριβοῦς δοκιμασίαν ἀξιώσας τοῦ βαθμοῦ.....εἰς τοὺς πτυχιστούς.....ἐνεκρίθη. Ἐνταῦθα.....ἐκδίδεται τὸ πτυχίον τῆδε τῇ.....τοῦ ἔτους.....».

Άρθρον 194.

Τὰ τῶν πτυχιακῶν εξετάσεων ἐκάστης Σχολῆς κανονίζονται διὰ Διοτῆς ἐκτελούμενης μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, τῇ συμφωνίᾳ τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 181-193. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁρίζονται τὰ ἐν ταῖς πτυχιακὰς εξετάσεις ἐξεταζόμενα πραγματικὰ, γραπτὰ ἢ προφορικὰ μαθήματα.

Άρθρον 195.

1. Οἱ εἰς τὰς πτυχιακὰς εξετάσεις προερχόμενοι ὑποχρεούνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νενόμισμένα ἐξέταστρα. Τὰ ὑπὸ τῶν τελευταίων ἐκάστης Σχολῆς τμήματος αὐτῆς καταβληθέντα διὰ τὰς πραγματικὰς, γραπτὰς καὶ προφορικὰς εξετάσεις ἐξέταστρα ὁρίζονται διὰ Διοτῆς ἐκτελούμενης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου λαμβανόμενης μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Άρθρον 196.

Τὰ ὑπὸ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονεμόμενα πτυχία περᾶνσι τῷ πτυχιστῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξακτινέσεως ἐπαγγελματικῆς ἢ τοῦ διορισμοῦ ἐν δημοσίᾳ ὁσεί: κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν νόμων.

Β) Διδακτορικὰ διπλώματα.

Άρθρον 197.

Ἐκ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ διπλῶμα τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογίας, ἡ Νομικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ διπλῶμα τοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς καὶ τὸ διπλῶμα τοῦ διδάκτορος τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἡ Ἰατρικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ διπλῶμα τοῦ διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς, ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ διπλῶμα τοῦ διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας καὶ ἡ Φυσικὴ Σχολὴ ἀπονέμει τὸ διπλῶμα τοῦ διδάκτορος τῶν ὀργανικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐν ὁρισμένῳ ἐπιστημονικῷ κλάδῳ.

Άρθρον 198.

Διδάκτωρ ἀναγορεύεται ὁ κακτημένος πτυχίον τῆς οἰκείας Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοεταξίου Πανεπιστημίου, ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὸ εἶδος τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ συγγράψας πρῶτοντον διατριβὴν ἐν ἑλληνικῇ, προκειμένου δὲ περὶ διατριβῆς ὑποβληθείσης εἰς τὴν ἑλληνικὴν, προκειμένου δὲ περὶ ἀλλοτρίᾳ ἢ λατινικῇ γλώσσῃ.

Άρθρον 199.

Ὁ βουλόμενος ν' ἀναγορευθῇ διδάκτωρ ὑποβάλλει εἰς τὴν οἰκείαν Σχολὴν τὴν διατριβὴν αὐτοῦ διατυλογραφημένην εἰς τριπλῶν. Ἡ διατριβὴ δέον νὰ εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ τῆς μῆς σελίδος ἐκαστοῦ φύλλου καὶ νὰ ἔχῃ ἑκτασιν οὐχὶ ἑλκυσσῶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκαστοῦ φύλλου σελήματος ὀγδόν. Ἐν τῇ διατριβῇ ἔνθα τυπογραφικῶς φύλλον σελήματος ὀγδόν, ὡς ἐπὶ τῇ δέον νὰ μνημονεύονται αἱ πηγαὶ καὶ ἡ βιβλιογραφία, ὡς ἐπὶ τῇ χρησὶν ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς, προσαρτάται δὲ καὶ ἰδιαίτερον σημείωμα, περιέχον τὰ σημεία καὶ ἃ προάγεται δι' αὐτῆς ἡ ἐπιστήμη.

Άρθρον 200.

Ἐν τῇ πρώτῃ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς διατριβῆς συνεδρίᾳ αὐτῆς ἡ Σχολὴ ὁρίζει ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτοτελῶν ἑδρῶν τοῦ οἰκείου ἢ τοῦ συγγενετικοῦ ἐπιστημονικοῦ κλάδου εἰσηγητὴν, ὅστις ἐντὸς δύο μηνῶν ὑποβάλλει ἔγγραφο περὶ τῆς διατριβῆς ἐκθεσιν, ἥτις διατυλογραφεύμενη διανέμεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἐν τῇ ἐκθεσὶ δέον νὰ κρίνεται ἰδιαίτερος τὰ σημεία, καὶ ἃ προάγεται ἡ ἐπιστήμη διὰ τῆς διατριβῆς τοῦ ὑποψήφιου.

Άρθρον 201.

Κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον ἀπὸ τῆς ἐκδομῆς τῆς ἐκθέσεως συνεδρίαν αὐτῆς ἡ Σχολὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγκρίσεως τῆς διατριβῆς. Ἐὰν ἡ εἰσηγήσις εἴχῃ ἀνταρθεῖ εἰς ἑκτασιν αὐτοτελῶν ἐδρῶν, καλούμενος παρίσταται καὶ ὡς εἰς τὴν συνεδρίαν καὶ μετέχει τῶν σχετικῶν συζητήσεων.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Σχολῆς δύναται νὰ ἀναβληθῇ μέχρις οὗ ὁ συγγραφεὺς προβῇ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὑποδεικνυόμενας διορθώσεις ἢ συμπληρώσεις τῆς διατριβῆς.

Άρθρον 202.

1. Ἐγκριθέσης τῆς διατριβῆς ὁ ὑποψήφιος προβαίνει εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῆς καὶ παραδίδει εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς ἑκατὸν ἀντίτυπα.

2. Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τῆς διατριβῆς δέον νὰ ἀναγράφηται ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης σελίδος ἡ φράσις «Διατριβὴ ἐπὶ διδακτορικῇ ὑποβληθείσα εἰς τὴν.....Σχολὴν τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», ἐπὶ δὲ τῆς β' σελίδος, μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολῆς, ἡ φράσις «ἡ ἐγκρίσις διδακτορικῆς διατριβῆς ὑπὸ τῆς.....Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν δὲν ὑποβλήσῃ ἀποδοχὴν τῶν γνωμῶν τοῦ συγγραφέως».

Άρθρον 203.

Κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ άρθρον 202 παραδόσεως τῶν ἀντιτύπων τῆς διατριβῆς συνεδρίαν τῆς Σχολῆς καλεῖται ὁ ὑποψήφιος εἰς δημοσίαν δοκιμασίαν, καὶ ἢν, καλούμενος καὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν, ἀνατίθεται ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὁριζομένου χρόνου νὰ περικραύσῃ τὴν διατριβὴν, μετ' ὅ ἐπακολουθεῖ περὶ αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν μετὰ τῶν καθηγητῶν, ἀποσκοποῦσα τὸν ἑλεγχον τῆς ἐπιστημονικῆς συγκαταστάσεως τοῦ ὑποψηφίου ἐν τῷ θέματι τῆς διατριβῆς καὶ τῶν ἁμέσως πρὸς αὐτὴν σχετιζομένων θεμάτων τοῦ οἰκείου ἐπιστημονικοῦ κλάδου. Ἡ συζήτησις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῆς μίαις ὥρας.

Άρθρον 204.

Περικραυθείσης τῆς διδακτορικῆς δοκιμασίας, ἡ Σχολὴ ἀποφασίζει περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, κρίνουσα δὲ τὸν ὑποψήφιον ὡς ἐπιτυχόντα ἀπονέμει αὐτῷ τὸν βαθμὸν καλῶς, λίαν καλῶς ἢ ἄριστα κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων. Ὁ ἀπονεμθεὶς βαθμὸς ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος.

Άρθρον 205.

Ἡ εἰς διδάκτορα ἀναγορεύσεις γίνεται δημοσίᾳ ἐν συνεδρίᾳ τῆς οἰκείας Σχολῆς. Πρωταρχομένου τοῦ Πρυτάνεως, ὁ Κοσμήτωρ λέγει. «Ὁ.....πτυχιούχος.....τοῦ.....Πανεπιστημίου συνέταξε διατριβὴν, ἥς ἡ ἐπιγραφή.....ἥπερ τοῖς ἀναγνοῦσι κα-θηγηταῖς ἐμμελῶς ἔχειν δοῖεν, ὑπέστη δ' εὐδοκίμως τὰς δι-δακτορικὰς ἐξετάσεις. Ἐρωτῶ οὖν τὴν Σχολήν, εἰ ταῦθ' ἱκανὰ ποιουμένη τεκμήρια τῆς τοῦ ὑποψηφίου ἐπιστημονικῆς παιδείας ποιουμένη αὐτὸν εἰς τοὺς διδάκτορας....Ἐρωτῶ δὲ καὶ τὸν Πρύτανιν, εἴτῃ τῆς Σχολῆς συναίνει γνώμη.....Καθολολόγη-σον δὴ, ἅπερ ὁ νόμος δημοσίᾳ καθολολογεῖν κελεύει τοὺς τὸ διδακτορικὸν μετῴντας ἀξιώματα. Μετ' ὅ ἀναγορευόμενος ἐναντι τοῦ Πρυτάνεως ἱστάμενος ἀναστεινὼν τὴν δεξιὰν ποιεῖται τὴν νενομισμένην καθολολόγησιν».

Άρθρον 206.

Ἡ καθολολόγησις τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἐξῆς. Ὁ Πειθὴς ἢ περίσμενος τῶν Θεολογῶν Σχολῆς τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει εἰς τὴν τάξιν τῶν αὐτοῦ διδακτόρων ἡξίωσε δοκιμάσαι με. αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανεῖς δη-

Άρθρον 221.

1. Οι πρὸς λήψιν ἐνδεικτικοῦ ἐξετάζοντες ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου τὰ νομισμμένα ἐξέτακτρα. Τὰ δι' ἑκάστον εἶδος ἐνδεικτικοῦ καταβαλλόμενα ἐξέτακτρα ὀρίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

2. Ἐκ τῶν ἐν παρ. 1 ἐξετάσεων λαμβάνει ἑκάστος τῶν κατὰ τὰς πρὸς λήψιν ἐνδεικτικοῦ ἐξετάσεις συμμετεχόντων ἐξεταστών ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου δραχμὰς ἑκατὸν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ἡ περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου.

Α'.) Ἡ διοίκσις τῆς περιουσίας ἐν γένει.

Άρθρον 222.

1. Ἡ διοίκσις τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 225 ἐπ.

2. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον, πλὴν τῶν εἰδικῶς ἀναριθμημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νόμου καθορισθέντων, παρακολουθεῖ τὴν διοίκσιν καὶ διαχειρίσιν τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ δωρεῶν περιεργαζομένων αὐτῷ, παρέχει εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε καλουόμενον τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰς τὴν Σύγκλητον ἐπὶ παντὸς σχετικοῦ θέματος, ἐπιβλέπει τὰς οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν καὶ ἐνημερότητα, εἰσφέρει τὴν λήψιν παντὸς μέτρου πρὸς τελειωτέραν λειτουργίαν αὐτῶν καὶ συντάσσει ἐτήσιαν ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐν γένει περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἧτις ὑποβάλλεται μετὰ τῆς λογοδοσίας τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν.

3. Τὰς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ Πρύτανης.

Άρθρον 223.

1. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον εἶναι πενταμελὲς καὶ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκ διατελέσαντος ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἢ ἐν θέσει Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τριῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοὐλάχιστον τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐκλεγόμενος ἐπὶ μίαν πενταετίαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τερμαζόμενος καὶ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 29 καὶ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ὁ Διοικητὴς ἢ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ὁ διατελέσας τοιοῦτος, ἢ ὁ διατελέσας Διοικητὴς ἢ Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διορίζεται διὰ Διατάγματος ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπόντων ἢ κωλυομένων ἐκ τῶν μελῶν ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ πέντε ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὧν δύο τοὐλάχιστον ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς.

2. Ἐάν μέλος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἀπουσιάζῃ ἢ κωλύεσθαι, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν σειράν τῆς ἀρχιότητος αὐτοῦ ὡς καθηγητοῦ ἀναπληρωματικοῦ μέλους, τοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς ἀναπληρομένου ὑπὸ καθηγητοῦ τῆς αὐτῆς Σχολῆς.

3. Τὰ ἀξιώματα μέλους τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ τοῦ μέλους τῆς Συγκλήτου.

Άρθρον 224.

1. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον συνερχόμενον τῇ προσκλησίσει

τοῦ ἀρχαιότερου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καθηγητῶν ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Πρόεδρον, συνεδριάζει δ' ἐπὶ παρουσίᾳ τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν αὐτοῦ ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 33—41. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καθηγητῶν. Τῶν συνεδριῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου μετέχουσιν ἄνευ φήρου ὁ γενικὸς γραμματεὺς καὶ ὁ οἰκονομικὸς διευθυντής.

2. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου οἱ μὲν καθηγηταὶ λαμβάνουσι μηνιαίαν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰ εἰκοσιν ἐκατοστὰ τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ δραχμὰς πεντακοσίας, οἱ δὲ ἀναπληροῦνται δραχμὰς διακοσίας πενήνκοντα δι' ἐκάστην συνεδρίαν. Ὁ Πρόεδρος ἐάν μὲν εἴναι καθηγητῆς λαμβάνει μηνιαίαν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰ εἰκοσι πέντε ἐκατοστὰ τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ ἄλλως λαμβάνει δραχμὰς ἐπτακκοσίων δι' ἐκάστην συνεδρίαν. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς λαμβάνει μηνιαίαν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰ εἰκοσιν ἐκατοστὰ τοῦ ἐκάστοτε μισθοῦ.

3. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ καταρτίσῃ ἐκ τῶν τριῶν τακτικῶν καθηγητῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἄσκησιν τινῶν τῶν καθηκόντων του, πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 225 παρ. 1 καὶ 230 ἀναγραφόμενων, ὧς καὶ περὶ προμηθειῶν, ὧν ἡ ἀξία εἶναι ἀνωτέρω ποσῶν ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 225.

1. Ἡ Σύγκλητος ἀποφασίζει μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως ἀκινήτων ἢ κινητῶν ἀξιών, περὶ μεταβολῆς τῆς ἐπενδύσεως τῆς πανεπιστημιακῆς περιουσίας, καὶ ἐν γένει διοικήσεως τῶν κεφαλαίων αὐτῆς, περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχυρῶν χρηματογρᾶφων ἢ ὑποθήκῃ ἀκινήτων καὶ περὶ δικαστικοῦ ἢ ἐξωδίκου συμβιβασμοῦ.

2. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ καταθέσεως χρηματογρᾶφων τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς φύλαξιν ὧς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου εἴδους ἀσφαλείων.

Άρθρον 226.

1. Ἡ ἐκμίσθωσις τῶν ἀκινήτων τοῦ Πανεπιστημίου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμετάλλευσις αὐτῶν γίνεται διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐάν ἐπαναληφθέντος τοῦ διαγωνισμοῦ καθίσταται ἀνεφικτός ἢ διὰ διαγωνισμοῦ ἐκμίσθωσις γίνεται αὕτη μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας. Ἐκμίσθωσις ἀκινήτων, ὧν τὸ μηνιαῖον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλιάδας δραχμὰς, γίνεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, καὶ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

2. Μίσθωσις ἀκινήτων πρὸς χρῆσιν τοῦ Πανεπιστημίου γίνεται τερμαζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρ. 1 καὶ 2 τῆς παρ. 1.

Άρθρον 227.

1. Ἡ Σύγκλητος ἀποφασίζει, μετὰ γνώμην τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν.

2. Διὰ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας τὸ Πανεπιστήμιον δὲν εὐθύνεται πέραν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας, δὲν περιορίζεται δὲ πρὸς συντάξιν ἀπογραφῆς ὑπὸ οὐδεμιᾶς προϋποθέσεως.

3. Ἀποδοχὴ δωρεᾶς δύναται ἐν ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσiais περιστάσεσι νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, ἐγκρινομένη δ' ἐπείγουσiais ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου θεωρεῖται ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἰσχυρά.

4. Δωρεὰι κινητῶν πρὸς χρῆσιν τῶν παραρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου γίνονται ἀποδεκταὶ καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ, ἀνακηρυχόντος τούτου τῷ Πρυτάνει.

Άρθρον 228.

Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει, μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἐνασχέσεως ἀγωγῶν καὶ πάσης ἄλ-

Άρθρον 231.

1. Ἡ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Πανεπιστημίου καταγράφεται ἐν κτηματολογίῳ τηρουμένῳ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ.

2. Τὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ ἀντικείμενα, τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς ἄμεσον κατανάλωσιν, καταγράφονται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἀπογραφῆς εἰς διπλῶν, ὧν τὸ ἕτερον τηρεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου, τὸ δὲ ἄλλο ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιμελητείας. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ἑθνικοῦ, ἐκτὸς ἐάν ἡ Σύγκλητος ὀρίσῃ ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου.

3. Ὁ ἐλεγχος τῆς ἐν παρ. 2 κινητῆς περιουσίας, ἡ τήρησις τῶν βιβλίων ἀπογραφῆς καὶ ἡ ἐν αὐτοῖς διαγραφὴ ἕνεκα καταστροφῶν ἢ φθορῶν κανονίζεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

4. Καθηγητῆς, διευθυντῆς παραρτήματος ἢ ὑπάλληλος τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ὑπόλογος διὰ τὴν ἐμπιστευομένην αὐτῷ περιουσίαν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ δημοσίων ὑπολόγων διατάξεων τοῦ Νόμου.

Άρθρον 232.

1. Ἡ διάθεσις τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ διὰ σκοποῦ μὴ Πανεπιστημιακοῦ ἀπαγορεύεται.

2. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου χρησιμοποιεῖται πλὴν τῶν ἐν ταῖς Πανεπιστημιακῇς νόμοις εἰδικῶς προβλεπομένων περιπτώσεων καὶ δι' ἄλλους Πανεπιστημιακοὺς σκοποὺς μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου.

Άρθρον 233.

Κληρονομία, κληροδοτήματα ἢ αἰτία θανάτου δωρεαί, κατελείπονται εἰς τὸ Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, περιέρχονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν περιουσίαν ἑκατέρου τῶν νομικῶν προσώπων, ἐκτὸς ἐάν διάφορος δηλωταί ἐν τῇ δικαιοπρασίᾳ βούλησις.

Άρθρον 234.

Ἡ ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν περιεργαζομένη τῷ Πανεπιστημίῳ περιουσία διοικεῖται ὡς καὶ ἡ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ περιουσία, ἐφ' ὅσον ἡ προσπορίζουσα τὴν περιουσίαν ταύτην δικαιοπραξία δὲν ὀρίζει ἄλλως.

Άρθρον 235.

1. Τὰ ἐκ τῆς χρήσεως περιουσίας, περιεργαζομένης τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπὸ ὄρον, προκύπτοντα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅρου ἢ καὶ ἐν περιπτώσει τῆς δι' αἰονόητοτε λόγον ματαιώσεως αὐτοῦ πλεονάσματα διατίθενται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται διάφορος πρόνοια ἐν ταῖς καταστατικαῖς πράξεσι, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὅρου προωρισμένων μέσων εἴτε ὑπὲρ ὁμοίου ἢ παρεμφεροῦς σκοποῦ.

2. Διὰ τὰς γενικὰς δαπάνας τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ ὄρους περιεργαζομένων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον περιουσιῶν δύναται νὰ καθορίζηται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου ἔτους τὸ ἐκ τῶν γενικῶν δαπανῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀναλογου διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν περιουσιῶν τούτων μέρος, ὅπερ κατανέμεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου μεταξὺ αὐτῶν ἀναλόγως τῶν δι' ἐκάστην τούτων γινομένων δαπανῶν.

Άρθρον 236.

Ἐάν ἐκ τινος χρήσεως ᾗθελε προκύβει περισσεύμα μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 235 καταλογίζεται τούτο εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτὸς ἐάν ἡ Σύγκλητος μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ᾗθελεν ἀποφασίσαι ἄλλως.

λῆς παρατάσεως πρὸ δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς. Ἐν ἐπείγουσiais περιστάσεσι δύναται, μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου νὰ προβαίνει ὁ Πρύτανης εἰς τὰς πράξεις ταύτας, ὧς καὶ τοῦ ἀποφασίζοντος εἰς λήψιν προσωρινῶν ἢ ἄλλων ἐκτελεστικῶν μέτρων, ἀνακοινῶν δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τῷ Οἰκονομικῷ Συμβουλίῳ.

Άρθρον 229.

1. Προμύθεται καὶ παραγγελλοῖται ἀφορῶσαι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ τὰ παραρτήματα αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν καθηγητῶν ἐκτελούνται διὰ διαγωνισμοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐπὶ προμηθειῶν καὶ παραγγελίῶν γινομένων ὑπὸ Κράτους διατάξεων τῶν νόμων. (Ὁ διαγωνισμὸς διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζοντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ.

2. Προμύθεται καὶ παραγγελλοῖται ἀντικειμένων ὁρισμένου τύπου ἢ εἰδικότητος δύναται νὰ γίνωνται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ, ἐάν αὐτὸς ἕνεκα τοῦ εἴδους τοῦ ἀντικειμένου δὲν εἴναι δυνατός.

3. Προμύθεται ἢ παραγγελλοῖται ἀντικειμένων ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακισχιλίας δραχμὰς δύναται νὰ γίνωνται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ διαγωνισμοῦ ἢ διὰ προαίρου διαγωνισμοῦ.

4. Ἐν ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσiais καὶ μὴ ἐπιδεχομέναις ἀναβολῆν περιπτώσεσι προμύθεται δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ διευθυντοῦ νικῶ γραμματέως, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς χίλιδας δραχμὰς. Ἐάν ἡ τοιαύτη προμύθεται δὲν ἐγκρίθῃ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 5.

5. Διὰ πᾶσαν προμύθειαν ἢ παραγγελίαν γενομένην ἄλλως εὐθύνεται ὁ ἐντεταλμένος αὐτήν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται ἡ Σύγκλητος, μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Πανεπιστημίου ἀποφασίσῃ τὴν πληρωμὴν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου ὀρίζουσα ὅτι τὸ καταβλητέον ποσὸν θέλει εἰσπραθῇ ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν προμύθειαν ἢ παραγγελίαν διὰ μηνιαίων κρατήσεων.

Άρθρον 230.

1. Ἐκτελέσεις ἔργων ἀποφασίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἀποφασισθείσης κατ' ἀρχὴν τῆς ἐκτελέσεως ἔργου, καταρτίζονται σχέδια αὐτοῦ μετὰ λεπτομεροῦς μελέτης καὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὅλου ἔργου, ἅτινα ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἀποφασισθείσης τῆς ἐκτελέσεως ἔργου, ἐκτίθεται τούτο εἰς δημοσίον διαγωνισμὸν περὶ τῶν ὅρων τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποφασίζει τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον, ὅπως ἐάν τὸ ποσὸν τῆς κατακυρώσεως εἴναι ἀνωτέρω τῶν πεντακκοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ὅποτε ἀποφασίζει ἡ Σύγκλητος μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἔργα συντηρήσεως ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου μετὰ λεπτομερῆ μελέτην καὶ προϋπολογισμὸν τοῦ ὅλου ἔργου, καὶ ἐάν ἡ ἀξία αὐτῶν εἴναι ἀνωτέρω τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν γίνονται διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ τερμαζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2, ἐάν δ' εἴναι κατωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀλλ' ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν πενήνκοντα χιλιάδων δραχμῶν δύναται νὰ γίνωνται διὰ προαίρου διαγωνισμοῦ, ἐάν δ' εἴναι κατωτέρα τοῦ ποσοῦ τούτου δύναται νὰ γίνωνται καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ παραλαβὴ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων γίνεται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ἔργων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν νόμων.

Άρθρον 237.

Διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά, ἀντίγραφα ἢ ἄλλα ἀποδεικτικά καταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἀντίτιμον, ὁρίζομενον διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 238.

Τὸ Πανεπιστήμιον ἀπαιτᾷ παντὸς δημοσίου, δημοτικού, λιμενικοῦ, κοινωτικῆς ἢ οἰοῦντος ἐτέρου αὐτοτελοῦς ἢ παρεμφερῆς τούτου φόρου, τέλους, δικαιώματος ἢ ἄλλης ἀναγκαστικῆς εἰσφοράς, ἀπολαύει δὲ καὶ πάντων τῶν εἰς τὰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας χορηγουμένων ἐπιδρομῶν καὶ πλεονεκτημάτων.

Β') Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς

Άρθρον 239.

1. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Πανεπιστημίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος περιλαμβάνει τὰς πράξεις καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα ὡπωδήποτε ἔχουσιν σχέσιν πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματός καὶ τὴν κίνησιν τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Διὰ τὴν εἰσπραξὴν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ χρῆσις αὐτοῦ παρατείνεται μέχρι 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Άρθρον 240.

1. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Πανεπιστημίου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους προσδιορίζονται διὰ προϋπολογισμοῦ. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Πανεπιστημίου κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν προσδιορίζονται δι' εἰδικῶν προϋπολογισμῶν παραρτημένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Τακτικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα εἰναι τὰ πηγάζοντα ἐκ μονίμων αἰτίων, ἐκτακτὰ δὲ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης αἰτίας ἀπορρέοντα.

3. Τὰ τε τακτικὰ καὶ τὰ ἐκτακτὰ ἔσοδα καταβάλλονται ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων. Τὰ ἐκτακτὰ ἔσοδα φέρονται εἰς πίστωσιν τῆς περιουσίας.

4. Αἰτήσεις τῶν σχολῶν, καθηγητῶν, διευθυντῶν, παραρτημάτων, ἐπιτροπειῶν ἢ ἐφορῶν, ἀναφερόμεναι εἰς τὸν συνταχθέντα προϋπολογισμὸν, δέον νὰ ὑποβάλλωνται διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

5. Διὰ δαπάνας μὴ προβλεπομένης εἰδικῶς διὰ νόμου ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους ἀναγραφή πιστώσεως μέχρι ποσῶ 200.000 δραχ. ἢ ἐν τοῖς καθέστων διαθέσις γίνεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Συμβουλίου.

Άρθρον 241.

1. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Σύγκλητον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Μαΐου.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Μαΐου.

3. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀποφάνῃ ἐντὸς μηνὸς περὶ τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, θεωρεῖται ὅτι ἐνέκρινεν αὐτὸν ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διαγράψῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσά, οὐχὶ ὅμως νὰ αὐξήσῃ αὐτὰ ἢ νὰ προσθέσῃ νέα.

4. Ὁ ἐγκριθὲς προϋπολογισμὸς δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

Άρθρον 242.

1. Ἀναπληρωματικὰ καὶ ἐκτακτοὶ πιστώσεις ψηφίζονται ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Ἐὰν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν δὲν ἀποφανθῇ ὁ Ὑπουργὸς θεωρεῖται ὅτι ἐνέκρινεν τὰς πιστώσεις.

3. Ἐπὶ ἀπροόπτων ἐπείγουσων ἀναγκῶν δύναται ὁ Πρύτανης νὰ δαπανῇ μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων ἄνευ τῆς ἐν παρ. 1 διατυπώσεως. Ἡ δαπάνη αὕτη, μὴ ἐγκρινόμενη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ, βαρύνει προσωπικῶς τὸν Πρύτανην.

4. Αἱ ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις λαμβάνονται ἐκ τοῦ ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἀναγραφόμενου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσῶ ὑπὸ τὸν τίτλον «διαθέσιμα ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων», αἱ δὲ ἐκτακτοὶ πιστώσεις ἐκ τοῦ ἐπίσης ὑπὸ εἰδικῶν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἀναγραφόμενου ποσῶ ὑπὸ τὸν τίτλον «διαθέσιμα ἐκτακτῶν πιστώσεων».

Άρθρον 243.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ τῶν ἐν αὐτῷ πιστώσεων ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστης περὶ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἰσχύοντες διατάξεις.

2. Ἐν τῇ διακρίσει καὶ διαχείρισιν τῶν ἐσόδων τοῦ Πανεπιστημίου τηροῦνται αἱ ἐκάστης περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἰσχύοντες διατάξεις, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Άρθρον 244.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν ἐσόδων τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν γίνεται κατὰ τὰς ἐκάστης περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων ἰσχύουσας διατάξεις.

Άρθρον 245.

1. Αἱ πληρωμαὶ τῶν ἐσόδων ἐκάστης χρήσεως γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

2. Ὁ Πρύτανης δύναται νὰ ἀναθέτῃ δι' ἐγγράφου αὐτοῦ τὴν ὑπογραφήν τῶν ἐνταλμάτων εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα διὰ δαπάνας ἀναγνωρίζομενας ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως δι' ἐντολῆς.

3. Ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἢ δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς διαθέσις μέρους τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων πιστώσεων τῶν δεκτικῶν προπληρωμῆς.

4. Ἐπὶ τῶν πληρωμῶν τῶν ἐσόδων τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμόζονται αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχύοντες διατάξεις, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

5. Ἐξοδα παραστάσεως, ψηφίζόμενα ὑπὸ τῆς Συγκλήτου καὶ ἐγκρινόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καταβάλλονται ἄνευ δικαιολογητικῶν.

Άρθρον 246.

1. Ὁ προληπτικὸς ἐλέγχος τῶν ἐσόδων τοῦ Πανεπιστημίου ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς περὶ ἀσκήσεως τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους διατάξεις, ὡς αὗται τροποποιούνται διὰ τοῦ παρόντος. Ὁ ἐλέγχος γίνεται ἐπὶ τῷ τέλει τῆς βεβαιώσεως ὅτι ὑπάρχει νομίμως κεχωρηγμένη πίστωσις καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐσόδων ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν νόμων εἰς οὗς οὗτος παραπέμπει.

2. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ Συνδριον ἤθελεν ἀρνηθῇ τὴν θεώρησιν ἐντάλματος τινος, δύναται ὁ Πρύτανης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου νὰ ἀσκήσῃ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπόμενα ἔνδικο μέσα, δύναται δ' ἐπίσης ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τὴν ὑπ' αὐτοῦνην αὐτοῦ θεωρησὶν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

Άρθρον 247.

1. Οἱ μηνιαῖοι λογαριασμοὶ τοῦ ταμίου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ ἐτήσιος λογαριασμὸς αὐτοῦ ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνδριον κατὰ τὰς περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάξεις. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποδίδεται καὶ ὁ λογαριασμὸς τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰδικῶν διαχειριστῶν παραρτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ἐν τῷ λογιστικῷ τῶν εἰσπρακτῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμόζονται τὰ περὶ δημοσίων εἰσπρακτῶν ἰσχύοντα τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῶν ἀποδιδόμενου τῷ προϊσταμένῳ αὐτῶν ταμίᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Άρθρον 248.

1. Ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους περιλαμβάνει τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀναγραφόμενων ἐν ἰδίᾳ ἀναλυτικῶς πίναξιν ὅλων τῶν μεταβολῶν ὡς ὑπέστησαν διακρινόμενους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς Πανεπιστημιακῆς περιουσίας.

2. Ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς καταρτίζεται καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρχιλογοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ὑποβάλλει αὐτὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου μετ' ἰδίας ἐκθέσεως εἰς τὴν Σύγκλητον πρὸς ἐγκρίσιν.

3. Ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς δημοσιεύεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν καθηγητῶν πρὸς συζήτησιν.

4. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς μετὰ τῶν περὶ αὐτοῦ τυχόν γενομένων παρατηρήσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνδριον, ὅπερ διὰ πράξεως τῆς Ὁλομελείας ἀποφαίνεται περὶ τῆς ὁρθότητος ἢ ἐπιφέρει τὰς ἐνδεικνυόμενας τροποποιήσεις.

Άρθρον 249.

Ἀξιάσης τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους συντάσσεται ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀπολογισμὸς αὐτοῦ, ὅστις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου. Τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον, ἐλέγχων τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀπολογισμοῦ καὶ θεωρῶν αὐτὸν, ὑποβάλλει αὐτὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου μετὰ λεπτομεροῦς ἐκθέσεως εἰς τὴν Σύγκλητον, ἥτις ἐγκρίνουσα τὸν ἀπολογισμὸν ὑποβάλλει αὐτὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου μετ' ὅλων τῶν σχετικῶν διὰ τοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου μετ' ὅλων τῶν σχετικῶν διὰ τῆς ὁλομελείας ἀποφαίνεται περὶ τῆς ὁρθότητος ἢ ἐπιφέρει τὰς ἐνδεικνυόμενας τροποποιήσεις. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Γ') Βοηθήματα, ὑποτροφίαι καὶ βραβεῖα.

Άρθρον 250.

Ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου χορηγοῦνται βοηθήματα, ὑποτροφίαι καὶ βραβεῖα: α') ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν πρὸς τοιοῦτον προωρισμένον σκοπὸν, καὶ β') ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀναγραφόμενων πρὸς τοῦτο τῶν ἀναγκαιῶν εἰδικῶν πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Άρθρον 251.

Βοηθήματα χορηγοῦνται προτάσει τῶν οἰκείων Σχολῶν καὶ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου ἀναγραφόμενου πρὸς τοῦτο ἀναλόγου ποσῶ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου ἔτους εἰς τοὺς

ἀπόρους φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τοὺς ἀριστεύσαντας ἐν ταῖς ἀσκήσεσι καὶ ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἐξετάσεσι, συνίστανται δὲ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν διδασκτῶν καὶ ἐξετάστων ἀπαλλαγὴν καὶ εἰς τὴν παροχὴν τῶν διὰ τὰς σπουδὰς ἀναγκαιῶν βιβλίων καὶ εἰς τὴν δωρεάν σίτισιν ἐν τῷ συσσίτιῳ τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης.

Εἰς τοὺς φοιτητὰς τούτους χορηγεῖται καὶ μηνιαῖον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου.

Άρθρον 252.

Ὑποτροφίαι χορηγοῦνται εἰς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἀπόρους, πρωτεύοντας καὶ διακρινομένους ἐπὶ ἐπίδοσει ἐν ταῖς ἀσκήσεσιν ἢ ἐν ταῖς τμηματικαῖς ἐξετάσεσι, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, συνίστανται δὲ εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίου χρηματικοῦ ποσῶ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 251.

Άρθρον 253.

1. Ὑποτροφίαι χορηγοῦνται εἰς πτυχιούχους τοῦ Πανεπιστημίου πρωτεύσαντας καὶ ἐξαιρετικῶν ἐπιδείξεων ἐπίδοσιν ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς πτυχιακαῖς ἐξετάσεσιν ἢ καὶ ἐν τῇ διδακτορικῇ δοκιμασίᾳ πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν ἐν εἰδικῷ τινὶ ἐπιστημονικῷ κλάδῳ ἐν Ἑσπερίᾳ, συνίστανται δὲ εἰς τὴν καταβολὴν μηνιαίου χρηματικοῦ ποσῶ ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Καθ' ἑκάστον Πανεπιστημιακὸν ἔτος χορηγοῦνται ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου δύο τοὐλάχιστον ὑποτροφίαι διαρκείας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν τεσσάρων ἐτῶν πρὸς σπουδὴν εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων ἐν Ἑσπερίᾳ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τῶν Σχολῶν.

Άρθρον 254.

Οὐδενίᾳ ὑποτροφία καὶ οὐδὲν βοήθημα χορηγεῖται, ἐὰν δὲν συντρέχωσιν ὑπὲρ τῶν πρὸς οὗς παρέχονται ταῦτα αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 251—253—255. Μετὰ τὸ πέρας τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων ἐκάστου ἔτους ἡ Σχολὴ ἀποφαινεται, ἐὰν ἡ εἰς φοιτητὴν χορηγηθεῖσα ὑποτροφία θέλει ἐξακολουθήσει διὰ τὸ ἐπόμενον Πανεπιστημιακὸν ἔτος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ τρόπος τῆς ἀπονομῆς τῶν ὑποτροφιῶν καὶ ἡ διακοπὴ αὐτῶν κανονίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, τηρουμένων κατὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν δικαιωμάτων, ἐὰν πρόκειται περὶ ὑποτροφιῶν παρεχομένων ἐκ κληρονομιῶν, κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν. Ἐὰν πρὸς ἀπονομὴν ὑποτροφίας ἀπαιτῆται διαγωνισμὸς, διεξάγεται οὗτος μετὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 252 καὶ 253 πρωτευόντων καὶ διακρινομένων.

Άρθρον 255.

Βραβεῖα ἀπονέμονται: α') ἀποφάσει τῆς οἰκείας Σχολῆς εἰς ὑποψηφίους διδάκτορας ἐπὶ τῇ διδακτορικῇ αὐτῶν διατριβῇ, συνίστανται δὲ εἰς τὴν δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτύπωσιν τῆς διατριβῆς καὶ β') εἰς τοὺς ἐν ἐπιστημονικῶς ἢ ἄλλοις συγγραφικῶς διαγωνισμοῖς τοῦ άρθρου 256 διαπρέποντας, συνίστανται δὲ εἰς τὸ ἐν τῇ προκηρῶσει τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρίζομενον ἔπαυλον.

Άρθρον 256.

1. Τὰ ἐπιστημονικὰ ἢ ἄλλα συγγραφικὰ διαγωνίσματα εἶναι διαρκῆ, ἐπαναλαμβανόμενα κατὰ περιόδους, ἢ προσωρινά. 2. Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου προκηρυσσόμενα διαγωνίσματα εἶναι προσωρινὰ καὶ ὀρίζονται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 253. 3. Ἐκαστον διαγώνισμα διέπεται ὑπὸ κανονισμοῦ ψηφισομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς, τηρουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς ἰδρυούσης αὐτὸ δικαιωμάτων.

Δ') Δημοσιεύματα.

"Αρθρον 257.

1. Έντός του μηνός Σεπτεμβρίου εκάστου Πανεπιστημιακού έτους δημοσιεύεται έπετηρίς αυτού, περιλαμβάνουσα τας Πανεπιστημιακάς άρχάς, τὸ διδασκικόν, διοικητικόν καὶ λοιπὸν προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

2. Διαρκούντος εκάστου Πανεπιστημιακού έτους δημοσιεύεται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἢ ἐν άρθρῳ 22 διαλαμβανόμενη περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθόν έτος πεπραγμένων ἐκθέσις τοῦ Πρυτάνεως, ἐκθέσεις πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν, ἐπιτροπειῶν, Συμβουλίων καὶ ἐφορειῶν, καθηγητῶν καὶ Διευθυντῶν παραρτημάτων ἀναφερόμεναι εἰς τὴν κατὰ τὸ έτος τοῦτο λειτουργίαν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ καὶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα. Κατάλογος τῶν τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ έτους τούτου εὐδοκίμως ὑποστάντων φοιτητῶν καὶ τῶν γενομένων πτυχιστῶν καὶ διδασκόντων, ὁ γενικὸς ἱσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ έτους τούτου καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἤθελεν ὀρίσει ἡ Σύγκλητος.

"Αρθρον 258.

1. Έκάστη Σχολὴ ἐκδίδει ἐπιστημονικὴν έπετηρίδα, περιλαμβάνουσαν διατριβάς καθηγητῶν, ὑφηγητῶν καὶ ἐπιμελητῶν, ἐτι καὶ διατριβάς διδασκόντων ἢ πτυχιούχων, προσλούσας ἐκ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γενομένων ἀκρίβειαν καὶ ἐγκριθείσας ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

2. Ἡ ἐπιστημονικὴ έπετηρίς εκάστης Σχολῆς δύναται νὰ διαιρεθῇ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου εἰς δύο ἢ πλείονα τμήματα μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

3. Ἡ ἐπιστημονικὴ έπετηρίς ἡ εκάστον τμήμα αὐτῆς διευθύνεται ὑπὸ τακτικῶν καθηγητῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ μίαν πενταετίαν. Τὰ καθ' ἑκάστον τῆς ἐκδόσεως εκάστης ἐπιστημονικῆς έπετηρίδος διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινόμενου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς.

"Αρθρον 259.

1. Τὰ διδασκικά συγγράμματα, τὰ ὑπὸ εκάστης σχολῆς κρίνόμενα ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ μέρωσιν τῶν φοιτητῶν, ἐφ' ὅσον τοιαῦτα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς σχολῆς κατάλληλα δὲν ὑπάρχουν, ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀναθέσεως πρὸς συγγραφὴν, τῆς συγγραφῆς, τῆς ἀμοιβῆς τοῦ συγγραφέως, τῆς ἐκδόσεως, τῆς διανομῆς, ὡς καὶ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ὑπὸ τῶν φοιτητῶν καθορίζονται διὰ διατάγματος μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τῆς Συγκλήτου καὶ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καταρτιζομένης διὰ πρᾶξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

2. Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα διδασκικά συγγράμματα ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν τῶν συγγραφέων ἐκδοθησόμενα, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ ὑπὸ τῶν Σχολῶν ἀπαραίτητα, καθίστανται ὑποχρεωτικά διὰ τοὺς φοιτητάς μόνον μετὰ τὴν διατίμησιν αὐτῶν, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὀρίσθῃ διὰ τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος, καὶ τὴν ἀποδοχὴν τῆς διατίμησεως ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

3. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκδόσεως ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων ὑπὸ τοῦ διδασκικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν εκάστου έτους εἰδικὴ πίστις μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἡ Κεντρικὴ ὑπηρεσία τοῦ Πανεπιστημίου.

Α') Γραφεῖα.

"Αρθρον 260.

1. Ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία τοῦ Πανεπιστημίου περιλαμβάνει α) τὸ Γραφεῖον τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου, β) τὸ Γραφεῖον τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, γ) τὴν γενικὴν γραμματεῖαν, δ) τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκονομικῶν, ε) τὴν διεύθυνσιν

τῶν γραφείων τῶν Σχολῶν καὶ στ) τὸ δικαστικὸν γραφεῖον.

2. Εἰς τὴν γενικὴν γραμματεῖαν ὑπάγονται.

α) τὸ Γραφεῖον τοῦ προσωπικοῦ καὶ β) τὸ Γραφεῖον τῆς διακπεραιώσεως καὶ τοῦ ἀρχείου.

3. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν οἰκονομικῶν ὑπάγονται:

α) τὸ Λογιστήριον, β) τὸ ταμεῖον, γ) τὸ Γραφεῖον τῆς ἐπιμελητείας καὶ δ) τὸ τεχνικὸν γραφεῖον.

4. Εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ γραφείου τῶν Σχολῶν ὑπάγονται α) τὸ Γραφεῖον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, β) τὸ Γραφεῖον τῆς Νομικῆς Σχολῆς, γ) τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, δ) τὸ Γραφεῖον τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ε) τὸ Γραφεῖον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καὶ στ) τὸ Γραφεῖον τῶν δημοσιευμάτων, ὑποτροφίῶν καὶ βραβείων.

5. Ἡ ἐν τοῖς γραφείοις ὑπηρεσία καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτοῖς προσωπικοῦ κανονίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενοι μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 3 γραφείων.

Β') Διοικητικὸν προσωπικόν.

"Αρθρον 261.

1. Τὸ Διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται:

α) ἐκ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, β) ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ διευθυντοῦ, γ) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῶν σχολῶν, δ) ἐκ ἐξ γραμματέων, προϊτταμένων ἑνὸς ἢ πλείονων γραφείων ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

ε) ἐκ τοῦ ἀρχιλογιστοῦ προϊσταμένου τοῦ λογιστηρίου, στ) ἐκ τοῦ ταμίου προϊσταμένου τοῦ ταμείου.

ζ) ἐκ τεσσάρων κατ' ἀνάγκην ὄντων ὑπογραμματέων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

η) ἐκ τριῶν λογιστῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ λογιστηρίῳ.

2. τοῦ δικαστικοῦ γραφείου προϊσταται ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Πανεπιστημίου, παρ' ὃν ὀρίζεται εἰς δικηγόρος.

3. Ἐκ τοῦ τεχνικοῦ γραφείου προϊσταται ὁ μηχανικὸς τοῦ Πανεπιστημίου παρ' ὃν δύναται νὰ ὀρίζηται εἰς βοηθὸς μηχανικός.

"Αρθρον 262.

1. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ προσαυξήσεων τοῦ μισθοῦ τῶν εκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 71, χορηγουμένων αὐτῷ ἐξ ὀρίων παροστάσεως τοῦ 1)3 τοῦ μισθοῦ τοῦ Γεν. Γραμματέως ὀρίζεται διὰ Π. Δ. μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ὑφηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ πτυχιούχος αὐτῆς ἢ ἄλλου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἔχων ὑπερδεκαπενταετὴ διοικητικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς πέντε τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου καὶ διευθυντοῦ ἢ ὁ πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὁ διατελέσας γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ ἢ πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου διατελέσας ἐπὶ τριετίαν διευθυντῆς Ὑπουργείου.

2. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἔχει τὴν ἐπιστείαν καὶ τὸν ἑλγὸν ἀπάντων τῶν γραφείων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπεύθυνος ὢν ἀπέναντι τῆς Συγκλήτου διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν, ἐπιθέλει τὴν ἐν αὐτοῖς καὶ τοῖς παραρτήμασι τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, εἰσπ γεῖται ἐν ταῖς συνεδρίασις τῆς Συγκλήτου τὰ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, μεριμᾷ περὶ πάντων τῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου ἀφορούντων ζητημάτων, ἐκτελεῖ τὰς εἰς αὐτὸν ἀνατιθεμένας ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἀποφάσεις αὐτῆς, ὑπογράφει τὰ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά ἢ ἄλλα ἀποδεικτικά ἐξαίρουμένων τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προωρισμένων, ἅτινα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, καὶ τὰ ἐπιδοτήρια τῶν εἰς τὸ Πανεπιστή

μιον ἐπιδιδόμενων ἐγγράφων, ἀλληλογραφεῖ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐλέγχει καὶ μονογράφει ἅπαντα τὰ σχέδια τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων, τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου τῆς διακπεραιώσεως ὡς ὑπευθύνου διὰ τὴν ἐξαγωγήν ἐγγράφου, οὗ τὸ σχέδιον δὲν φέρει τὴν μονογραφίαν τοῦ γενικοῦ γραμματέως.

3. Τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντῆς τῶν γραφείων τῶν Σχολῶν.

"Αρθρον 263.

1. Οἰκονομικὸς διευθυντῆς ὀρίζεται διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ὁ διατελέσας γραμματεὺς τοῦ γραφείου τῆς ἐπιμελητείας ἢ ὁ διατελέσας ἀρχιλογιστῆς ἢ ταμίας τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τᾶς ἐξέως ἢ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἐν λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους ἢ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἢ ὁ διατελέσας καθηγητῆς τῶν λογιστικῶν καὶ οἰκονομικῶν μαθημάτων.

2. Ὁ Οἰκονομικὸς διευθυντῆς ὀρίζεται ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως, μετὰ πενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγεται τῆς παρ. 1 εἰς βαθμὸν Ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως.

3. Τὸν Οἰκονομικὸν Διευθυντὴν ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχιλογιστῆς.

"Αρθρον 264.

1. Διευθυντῆς τῶν γραφείων τῶν Σχολῶν ὀρίζεται διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, ὁ διατελέσας γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

2. Ὁ Διευθυντῆς τῶν γραφείων τῶν Σχολῶν ὀρίζεται ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, μετὰ πενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγεται τῆς παρ. 1 εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως.

3. Τὸν Διευθυντὴν τῶν γραφείων τῶν Σχολῶν ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν γραμματέων τῶν γραφείων τῶν Σχολῶν.

"Αρθρον 265.

1. Γραμματεὺς ὀρίζεται διὰ Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ συμπληρώσας τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ἢ ὁ κεντητοῦ ἢ ὀκταετὴ ὑπουργικοῦ γραμματέως Ὑπουργικῆς τμηματάρχου β' τάξεως.

2. Γραμματεὺς ἔχων βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως προάγεται διὰ Διατάγματος μετὰ τριετὴ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

3. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

4. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

5. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

6. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

7. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

8. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

9. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

10. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

11. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

12. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

13. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

14. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

15. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

16. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

17. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

18. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

19. Γραμματεὺς ἔχων ἐκτὸν τμηματάρχου α' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως.

20. Γραμματεὺς ἐκλιπόντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῖ ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν προηγούμενος τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπογραμματέων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει ἄλλως.

"Αρθρον 267.

1. Ὁ ταμίας ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγύτησιν, ἧς τὸ μέγεθος ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ τῆς ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπολόγων δι-
 2. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

3. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

4. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

5. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

6. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

7. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

8. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

9. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

10. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

11. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

12. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

13. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

14. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

15. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

16. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

17. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

18. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

19. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

20. Ὁ ταμίας ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν δημοσίων ὑπολόγων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

"Αρθρον 269.

1. Διὰ τὸν ἐν τινι βαθμῷ διορισμὸν τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ δύναται νὰ συνυπολογισθῇ πᾶσα προηγούμενη δημοσίᾳ ἐν ὁμοειδεῖ θέσει ὑπηρεσίᾳ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, προκειμένου δὲ περὶ ἀρχιλογιστοῦ, ταμίου καὶ λογιστῶν καὶ πᾶσα προηγούμενη ἐν ὁμοειδεῖ θέσει ὑπηρεσίᾳ ἐν ἀνεγνωρισμένη Τραπεζῇ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

κῶν ὑπηρεσιῶν τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων διατάξεων τοῦ Νόμου.

3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 265, 266 καὶ ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 268 προαγωγαὶ καὶ αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ γίνονται μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου προϊσταμένου.

4. Ὁ μισθὸς τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ εἰσηγητοῦ προαχθέντος ὑπογραμματέως ἢ λογιστοῦ δύναται νὰ αὐξάνῃ μετὰ πενταετὴ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μετ' ἐτέραν πενταετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν μισθὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2.

Ἄρθρον 270.

1. Αἱ περὶ ἀδειῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 100 καὶ αἱ περὶ ἀσυμβιβάστου διατάξεις τοῦ ἐδ. 1 τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 99 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ.

2. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξομολογηστέου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

3. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν δικαιούνται εἰς σύνταξιν, κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, ἐκτὸς ἐὰν ὁ μισθὸς αὐτῶν δὲν ὑπὸκειται εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως.

Ἄρθρον 271.

1. Τὰ καθήκοντα τοῦ νομικοῦ συμβούλου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τοῦ ἀστικοῦ ἢ τοῦ δικονομικοῦ δικαίου ἐκ τῶν δικαιομένων νὰ δικηγορῶσι παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐπὶ μηχανικῇ ἀμοιβῇ ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ ἐκαστοῦ μισθοῦ.

2. Τὸν νομικὸν σύμβουλον καλυύμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὀριζόμενος καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐκ τῶν ἐν παρ. 1 διαλαμβανόμενων.

3. Ὁ νομικὸς σύμβουλος γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὑποβαλλομένων αὐτῷ ζητημάτων, δύναται δὲ νὰ παρίσταται ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου τοῦ Κράτους ἢ ἄλλης ἀρχῆς κατ' ἐγγράφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως. Ὁ νομικὸς σύμβουλος δύναται νὰ προσλαμβάνῃ καὶ ἐτέρους δικηγόρους, παρισταμένους κατ' ἐγγράφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως, ὧν ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται ἐν ἐκάστη περιπτώσει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου.

Ἄρθρον 272.

1. Τὰ καθήκοντα τοῦ δικηγόρου τοῦ Πανεπιστημίου ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου, εἰς δικηγόρον, ἐκ τῶν δικαιομένων νὰ δικηγορῶσι καὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐπιτροπόμενης αὐτῷ καὶ τῆς ἐκτὸς πανεπιστημικῶν ὑποθέσεων δικηγορίας.

2. Ὁ δικηγόρος λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν μισθὸν καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχάς. Πρωτοδίκου Ἀθηνῶν, μετὰ πενταετὴν δὲ λαμβάνει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1, τὸν μισθὸν καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχάς ἐφέτου Ἀθηνῶν, μὴ ὑποκείμενα εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως.

3. Ὁ δικηγόρος ἀπαλλάσσεται πᾶν καθήκοντων αὐτοῦ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου.

4. Ὁ δικηγόρος παρίσταται ὡς πληρεξούσιος τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου τοῦ Κράτους, ἢ ἄλλης ἀρχῆς κατ' ἐγγράφον ἐντολὴν τοῦ Πρυτάνεως. Τὸν δικηγόρον καλυύμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως δι' ἐγγράφου ἐντολῆς διοριζόμενος τῇ προτάσει τοῦ νομικοῦ συμβούλου δικηγόρος, οὗ ἡ ἀμοιβὴ ὀρίζεται ἐν ἐκάστη περιπτώσει ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου. Προκειμένου περὶ παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ δικα-

στηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, δύναται ὁ Πρύτανης νὰ διορίξῃ τῇ προτάσει τοῦ νομικοῦ συμβούλου πληρεξούσιον δικηγόρον δι' ἐγγράφου ἐντολῆς, τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ ὀριζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 2.

5. Βοηθὸς τοῦ δικαστικοῦ γραφεῖου προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ πρότασιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου, πτυχιούχος τῆς Νομικῆς ἐπὶ θητείᾳ οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τοῦ ἐνὸς ἔτους, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ ἐφάπαξ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ μηχανικῷ μισθῷ ὑπουργικοῦ γραφεῖος β' τάξεως μὴ ὑποκείμενῃ εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως. Ὁ βοηθὸς ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ πρότασιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου.

Ἄρθρον 273.

1. Μηχανικὸς τοῦ Πανεπιστημίου διορίζεται διὰ Π. Δ. μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ὁ κεκτημένος δίπλωμα ἀρχιτέκτονος ἢ πολιτικοῦ μηχανικοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης ὁμοταγοῦς Σχολῆς.

2. Ὁ μηχανικὸς λαμβάνει κατὰ μῆνα τὸν μισθὸν καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς νομομηχανικοῦ β' τάξεως, μετὰ πενταετὴ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν λαμβάνει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, τὸν μισθὸν καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς νομομηχανικοῦ α' τάξεως.

3. Ὁ μηχανικὸς ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων αὐτοῦ μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Τὸν μηχανικὸν καλυύμενον ἀναπληροῖ ὁ βοηθὸς μηχανικὸς, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος ὁ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ πρότασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενος, τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ προσδιοριζομένης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὰ καθήκοντα βοηθοῦ μηχανικοῦ ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν κεκτημένον τὰ ἐν παραγράφῳ 1 προσόντα ἢ εἰς μηχανολόγον ἢ ἡλεκτρολόγον.

Ὁ βοηθὸς μηχανικὸς λαμβάνει κατὰ μῆνα μισθὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, μὴ ὑποκείμενον εἰς κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, ἀπαλλάσσεται δὲ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1.

5. Ἐργοδηγὸς διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα ἐργοδηγοῦ τῶν προσηρτημένων τῷ Πολυτεχνεῖῳ σχολείων ἢ ὁ ἀποδεξιγμένος κεκτημένος σχετικὴν τεχνικὴν πείραν. Ὁ ἐργοδηγὸς ἔχει τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς ἐργοδηγοῦ δημοσίων ἔργων.

Γ') Βοηθητικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 274.

Τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται α') ἐκ δέκα πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον γραφεῶν, ὧν ὁ ἐκαστοῦ ἀριθμὸς ὀρίζεται διὰ Διατάγματος μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, β') ἐκ τριῶν εἰσπρακτόρων, ὑπηρετούντων ἐν τῷ Γραμμείῳ, γ') ἐξ ἐνὸς ἐπιστάτου ὑπηρετούντος ἐν τῷ τεχνικῷ γραφείῳ, δ') ἐξ ἐνὸς κηπουροῦ καὶ ε') ἐκ μίας τηλεφωνητρίδας.

Ἄρθρον 275.

1. Γραφεὺς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραφεῖος β' τάξεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον δημοτίου Γυμνασίου, Ἑμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου ὁμοιστάθμου εκπαιδευτηρίου καὶ ἐπιτυχῶν ἐν διαγωνισμῷ οὗ τὰ κατ' ἑκάστον ὀρίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ γραφεὺς προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραφεῖος α' τάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν διετούς ἐν τῷ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφεῖος β' τάξεως εὐδοκίμου δημοσίας ὑπηρε-

σίας, μετ' ἐτέραν δὲ διετίαν προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀναλόγου, λαμβάνει δὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου βαθμοῦ μέχρι καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α' τάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστης τριετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας.

3. Ἡ ἐν τοῖς διαφόροις Γραφείοις κατανομή τῶν γραφεῶν καὶ δακτυλογράφων γίνεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 276.

1. Εἰσπρακτὴρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραφεῖος α' τάξεως ὁ δυναμένος νὰ διορισθῇ γραφεὺς ἐπιτυχῶν ἐν διαγωνισμῷ οὗ τὰ κατ' ἑκάστον ὀρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 275.

2. Ὁ εἰσπρακτὴρ προάγεται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ Ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστης τριετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας.

3. Ὁ εἰσπρακτὴρ ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγύτησιν, ἐφαρμοζομένην κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 267.

Ἄρθρον 277.

1. Ἐπιστάτης διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραφεῖος α' τάξεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Δημοτικού Σχολείου τεχνίτης μετὰ πρότασιν τοῦ μηχανικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 276.

2. Κηπουρὸς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραφεῖος α' τάξεως ὁ γνωρίζων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν εἰδικὰς περὶ τὴν κηπουρικὴν μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 275.

3. Τηλεφωνήτρια διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ γραφεῖος β' τάξεως ἡ δυναμένη νὰ διορισθῇ μὴ Ὑπουργικοῦ γραφεῖος α' τάξεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον τηλεφωνήτρια ἐν ἄλλῃ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 275.

Ἄρθρον 278.

1. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 275, 276, 277 προαγωγαὶ καὶ αὐξήσεις μισθοῦ γίνονται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων προϊσταμένων.

2. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐξομολογηστέου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 269 καὶ τῆς παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 270, τῆς ἀδείας χορηγουμένης μέχρι μὲν δέκα ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πέρα δὲ τούτου ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Δ') Ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 279.

1. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελεῖται α') ἐξ ἐνὸς ἀρχικλητῆρος, β') ἐκ δέκα κλητῆρων, γ') ἐκ δύο φυλάκων, δ') ἐκ δύο θυρωρῶν, ε') ἐκ δύο ἀγγελοφόρων καὶ στ') ἐξ ὀκτώ κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑπηρετῶν, ὧν ὁ ἐκαστοῦ ἀριθμὸς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ ἀρχικλητῆρος, κατανέμεται δὲ ἐν ταῖς διαφόροις ὑπηρεσίαις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 280.

1. Ἀρχικλητὴρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ὁ διατελέσας ὑπαξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ ναυτικοῦ καὶ μὴ συμπλη-

ρώσας τὸ πεντηκστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐξομοιοῦται δὲ πρὸς ἐπιστάτην τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

2. Κλητὴρ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ Ὑπουργικοῦ κλητῆρος β' τάξεως ὁ γνωρίζων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, μὴ συμπληρώσας τὸ τεσσαρακστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, προτιμωμένων τῶν ἱκανῶν διὰ τὴν εἰς τὴν προσρίζεται ὑπηρεσίαν τραυματικῶν πολέμου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ μετὰ πιστοποιητικοῦ καλῆς διαγωγῆς ἀπολυθέντων. Ὁ κλητὴρ προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ κλητῆρος α' τάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς εὐδοκίμου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ δεκαετοῦς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὑπηρεσίας λαμβάνει τὸν μισθὸν Ὑπουργικοῦ ἀρχικλητῆρος.

3. Φυλάκας, θυρωροί, ἀγγελοφόροι καὶ ὑπηρετῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ κλητῆρος β' τάξεως οἱ ἱκανοὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας εἰς ἃς προορίζονται, προτιμωμένων διὰ τὴν θέσιν φυλάκων καὶ θυρωρῶν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ἀναφερομένων, μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ κλητῆρος α' τάξεως.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 278.

ΤΜΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Τὰ παραρτήματα τοῦ Πανεπιστημίου.

Α') Πανεπιστημιακὸς Ναὸς.

Ἄρθρον 281.

1. Ὁ Πανεπιστημιακὸς ναὸς χρησιμεύει πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων καὶ διδασκόμενων ὁρθοδόξων καὶ πρὸς ἀσκήσιν τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ἐν τῷ κηρύγματι.

2. Ὁ Πανεπιστημιακὸς ναὸς ὁργανοῦται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

3. Ἐν τῷ ὁργανισμῷ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ναοῦ ὀρίζεται τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς, ὁ βαθμὸς, ἡ προαγωγή καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ.

4. Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ναοῦ ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωση κατὰ τὰ ἐν τῷ ὁργανισμῷ αὐτοῦ ὀριζόμενα.

Β') Σχολεῖα.

Ἄρθρον 282.

1. Σχολεῖα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἱδρύονται διὰ νόμου καὶ εἶναι αὐτοτελῆ ἐν ὁργανικῇ πρὸς τὰς Σχολὰς καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ Σχολεῖα τοῦ Πανεπιστημίου ἐνότητι ἢ προσαρτῶνται Σχολῇ τινὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Ὁ τύπος τῶν ὑπὸ τῶν σχολείων τοῦ Πανεπιστημίου ἀπονεμομένων πτυχίων εἶναι ὁ ἐν ἄρθρῳ 193 ἀναγραφόμενος.

3. Ἐκάστον σχολεῖον ἔχει μεγάλην καὶ μικράν σφραγίδα, ἔχουσαν ὠρισμένον ἔμβλημα καὶ περιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ σχολείου μετὰ τῶν λέξεων «τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

Γ') Σπουδαστήρια.

Ἄρθρον 283.

1. Τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται τὸ θεολογικὸν σπουδαστήριον.

2. Τῇ Νομικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται α') τὸ νομικὸν σπουδαστήριον καὶ β') τὸ σπουδαστήριον τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.

3. Τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται α') τὸ φιλοσοφικὸν σπουδαστήριον, β') τὸ φιλολογικὸν σπουδαστήριον, γ')

τὸ ἱστορικόν, β') τὸ ἀρχαιολογικόν, γ') τὸ σπουδαστήριον τῆς Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας καὶ στ') τὸ σπουδαστήριον τῆς Γλωσσολογίας.

4. Τῇ Φυσικομαθηματικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται τὸ μαθηματικὸν σπουδαστήριον.

5. Τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ προσαρτᾶται τὸ ἱατρικὸν σπουδαστήριον.

Ἄρθρον 284.

1. Ἐκαστον σπουδαστήριον διευθύνεται ὑπὸ τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἐκλεγμένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς ἐπὶ μίαν τριετίαν ἐκ τῶν καθηγητῶν, ὧν ἡ ἔδρα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ εἶδος τοῦ σπουδαστηρίου.

2. Τὸν Διευθυντὴν τοῦ σπουδαστηρίου καλούμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Κομητῆτος ὀριζόμενος καθηγητῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1.

Ἄρθρον 285.

1. Παρ' ἐκάστῳ σπουδαστηρίῳ δύνανται νὰ διορισθῶσι βοηθοί, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ ἐπιμέλεια τῆς βιβλιοθήκης ἐκάστου σπουδαστηρίου ἀνατίθεται εἰς βιβλιοφύλακα ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 319 ὀριζομένων.

Ἄρθρον 286.

1. Παρ' ἐκάστῳ σπουδαστηρίῳ δύνανται νὰ ἰδρυθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς ἀνὰ μίαν θέσιν κλητήρος.

2. Κλητὴρ σπουδαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου.

3. Ὁ κλητὴρ σπουδαστηρίου ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγὴν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς κλητῆρα τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς προαγωγῆς ἢ ἀξίωσης μισθοῦ γινομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 280.

4. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τὰ καθήκοντα κλητῆρος τοῦ σπουδαστηρίου δύνανται νὰ ἀνατίθενται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου εἰς κλητῆρα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἢ εἰς κλητῆρα ἐτέρου σπουδαστηρίου.

Ἄρθρον 287.

1. Ἡ λειτουργία ἐκάστου σπουδαστηρίου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Καθηγῆται ἢ Ὑφηγηταὶ δικαιοῦνται νὰ ποιοῦνται χρῆσιν τῶν σπουδαστηρίων τῆς οἰκείας ἢ ἄλλης Σχολῆς τηροῦντες κατὰ τὰ λοιπὰ τοὺς κανονισμοὺς αὐτῶν.

Εἰς φοιτητὰς ἢ ἀκροατὰς ἐπιτρέπεται τοῦτο μετ' ἄδειαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σπουδαστηρίου, τὴν παροχὴν τῆς ὁποίας δύνανται οὗτος νὰ ἐξαρκῇ ἐξ εἰδικῆς συστάσεως καθηγητοῦ τῆς οἰκείας ἢ ἄλλης Σχολῆς.

Ἄρθρον 288.

Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν ἐκάστου σπουδαστηρίου ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας Σχολῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σπουδαστηρίου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τοῦ άρθρου 240. Ἐὰν ἡ Σχολὴ διαφωνῇ πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ, δύναται οὗτος νὰ ὑποβάλῃ ἰδιαιτέραν αἴτησιν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ άρθρου. Οὐδεμιᾶς αἰτήσεως ὑποβληθείσης, θεωρεῖται ἀνανεωθείσα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν Πανεπιστημιακὸν ἔτος ὑποβληθεῖσα αἴτησις.

Δ') Ἑργαστήρια.

Ἄρθρον 289.

Τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ προσαρτῶνται τὰ ἀκόλουθα ἑργαστήρια:

α') Τὸ Ἀνατομικόν.

β') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ἐμβρυολογίας καὶ Τστολογίας

γ') Τὸ Φυσιολογικόν.

δ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Παθολογικῆς Φυσιολογίας.

ε') Τὸ ἑργαστήριον τῆς βιολογικῆς Χημείας.

στ') Τὸ Παθολογικὸν Ἀνατομικόν.

ζ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ἑγκεφαλικῆς.

η') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ὑγιεινῆς.

θ') Τὸ Φαρμακολογικὸν ἑργαστήριον.

ι') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ἰατροδικαστικῆς καὶ Τοξικολογίας.

Ἄρθρον 290.

Τῇ Φυσικομαθηματικῇ Σχολῇ προσαρτῶνται τὰ ἀκόλουθα ἑργαστήρια.

α') Α'. ἑργαστήριον Φυσικῆς.

β') Β'. ἑργαστήριον Φυσικῆς.

γ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ἀνοργάνου Χημείας.

δ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ὄργανικῆς Χημείας.

ε') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Φυσικῆς Χημείας.

στ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας.

ζ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ὁρυκτολογίας καὶ Πετρογραφικῆς Γεωλογίας.

η') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Παλαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας.

θ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ζωολογίας.

ι') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Βοτανικῆς.

ια') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Ἀστρονομίας καὶ Μετεωρολογίας

λειτουργοῦν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπεῖο.

ιβ') Τὸ ἑργαστήριον χημείας τῶν ἐδωδίων.

ιγ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Σεισμολογίας λειτουρgeoῦν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπεῖο.

ιδ') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Μηχανολογίας καὶ σχεδίων.

ιε') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Φυσικῆς Γεωγραφίας.

Ἄρθρον 291.

1. Τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ προσαρτῶνται τὰ ἀκόλουθα ἑργαστήρια.

α') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Πειραματικῆς Ψυχολογίας.

β') Τὸ ἑργαστήριον τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς.

2. Τῷ ἑργαστηρίῳ τῆς Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς προσαρτᾶται ἐν τῶν ἐν Ἀθήναις σχολείων τῆς Μέσης Ἑκπαίδευσεως, πρῶτον σχολεῖον ὀνομαζόμενον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἑργαστηρίου διατελοῦν.

Τὸ προσαρτῶμενον σχολεῖον, τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐκάστης τάξεως, τὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἑργαστηρίου ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου ὀρίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἑργαστηρίου.

Ἄρθρον 292.

1. Διευθυντῆς ἐκάστου ἑργαστηρίου καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ ἔδρᾳ διοριζόμενος καθηγητῆς.

2. Τὸν Διευθυντὴν ἐκλιπόντα ἀναπληροῖ ὁ εἰς ὃν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 141 ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τῆς χηρσεύσεως ἔδρας.

3. Τὸν Διευθυντὴν καλούμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐπιμελητῆς τοῦ ἑργαστηρίου, πλὴν ἐὰν ὑπάρχῃ περιπτώσις ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 142, πότε ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων τοῦ καλούμενου.

4. Ἐὰν δὲν ἀνατίθεται συμφώνως τοῖς ἄρθροις 141 καὶ 142 ἐτέρῳ καθηγητῇ ἢ διδασκαλίᾳ τῶν μαθημάτων τοῦ ἐκλι-

πόντος ἢ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν καλούμενον, δύναται ἡ Σχολὴ νὰ ἀναθέσῃ τὴν διευθύνσιν τοῦ ἑργαστηρίου ἐτέρῳ καθηγητῇ ἐκ τῶν τοῦ συγγενεστέρου μαθήματος, ὑποχρεοῦται δὲ πρὸς τοῦτο, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἐπιμελητῆς.

Ἄρθρον 293.

1. Τὸ ἐν ταῖς ἑργαστηρίοις βοηθητικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιμελητῶν, παρασκευαστῶν, βοηθῶν, τεχνιτῶν καὶ ἐπιστάτων, ὧν ὁ ἐν ἐκτάκτῳ ἑργαστηρίῳ ἀριθμὸς ὀρίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Σχολῆς.

2. Ματαιωθεῖσης ὁπωσδήποτε τῆς πληρώσεως τῆς θέσεως ἐπιμελητοῦ ἑργαστηρίου, ἰδρύεται δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ, μία ἐπὶ θέσις βοηθοῦ πυρρῶντος προσωρινῶς μέχρι πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἐπιμελητοῦ. Πληρωθεῖσης ταύτης, θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυθεῖς ὁ ἐν τῇ προσωρινῶς ἰδρυθείσῃ ἔσει βοηθοῦ διορισθείς.

3. Τὸ ἐν ταῖς ἑργαστηρίοις ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ κλητῆρων καὶ ὑπηρετῶν, ὧν ὁ ἐν ἐκτάκτῳ ἑργαστηρίῳ ἀριθμὸς ὀρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1.

Ἄρθρον 294.

1. Τεχνίτης ἑργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ ὁ ὑπ' αὐτοῦ δοκιμαζόμενος ἐμπειροτέχνης. Τεχνίτης δύναται νὰ διορίζεται καὶ ἀλλοδαπός.

2. Ὁ τεχνίτης ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγὴν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς τοὺς ὑπογραμμαιεῖς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς προαγωγῆς γινομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 278.

3. Ὁ τεχνίτης δύναται νὰ διορίζεται ἐφ' ὀρισμένον χρόνον, ὅποτε ὁ μισθὸς αὐτοῦ ὀρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. 1 τοῦ άρθρου 102.

Ἄρθρον 295.

1. Ἐπιστάτης ἑργαστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ἐπιστάτης τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ μίαν πενταετίαν εὐδοκίμως ὡς κλητὴρ τοῦ αὐτοῦ ἑργαστηρίου.

2. Ὁ ἐπιστάτης ἑργαστηρίου ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὸν βαθμόν, τὴν προαγωγὴν, τὸν μισθὸν καὶ τὴν σύνταξιν πρὸς ἐπιστάτην τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς προαγωγῆς γινομένης μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 278.

3. Κλητῆρ καὶ ὑπηρετῆς ἑργαστηρίου Διευθυντοῦ ὁ δυνάμενος νὰ Πρυτάνεως τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητῆρ ἢ ὑπηρετῆς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 286.

Ἄρθρον 296.

1. Ἡ λειτουργία ἐκάστου ἑργαστηρίου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ Διευθυντοῦ μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Σχολῆς, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζονται καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ βοηθητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἐκάστου ἑργαστηρίου.

2. Αἱ περὶ συντηρήσεως καὶ πλουτισμοῦ τῶν σπουδαστηρίων διατάξεις τοῦ άρθρου 288 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἑργαστηρίων.

3. Τὰ ἑργαστήρια τοῦ Πανεπιστημίου τὰ προσηρητημένα εἰς τὰς σχολὰς Ἰατρικὴν καὶ Φυσικομαθηματικὴν παρέχουσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς ἰδιώτας καὶ παντὸς εἶδους ὁργανισμοὺς διὰ γνωμοδοτήσεων καὶ μικροσκοπικῶν, μικροβιολογικῶν καὶ βιολογικῶν καὶ χημικῶν ἐξετάσεων καὶ ἀναλύσεων ὡς καὶ πάσης ἄλλης συναφοῦς ἐργασίας ἐπὶ ἀπόζημιώσει, ἥς τὰ δύο τρίτα

μὲν περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὡς ἔσδοκον αὐτοῦ, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον κατανέμεται ἀναλόγως μεταξὺ τοῦ ἀσχολουμένου εἰς τὰς ἐργασίας ταύτας προσωπικοῦ τοῦ ἑργαστηρίου. Ἐν ταῖς ἐργαστηρίοις τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας καθιερούμενα τιμολόγια, ἐν δὲ τοῖς ἑργαστηρίοις τῆς Φυσικομαθηματικῆς τὰ ὑπὸ τῆς καίμενης περὶ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους νομοθεσίας.

Ε') Μουσεῖα.

Ἄρθρον 297.

Μουσεῖα τοῦ Πανεπιστημίου εἰναι:

α') Τὸ Ἀνθρωπολογικόν, παρ' ᾧ διορίζεται παρασκευαστής.

β') Τὸ Μουσεῖον τῆς Ὑγιεινῆς, παρ' ᾧ διορίζεται παρασκευαστής.

γ') Τὸ Ἑγκληματολογικόν, παρ' ᾧ διορίζεται βοηθός.

δ') Τὸ Ζωολογικόν, παρ' ᾧ διορίζεται ἐπιμελητῆς, παρασκευαστής καὶ τεχνίτης.

ε') Τὸ Ὁρυκτολογικόν καὶ Πετρολογικόν, παρ' ᾧ διορίζεται ἐπιμελητῆς καὶ παρασκευαστής.

στ') Τὸ Παλαιοντολογικόν καὶ Γεωλογικόν, παρ' ᾧ διορίζεται ἐπιμελητῆς, βοηθός καὶ παρασκευαστής μέχρι τριῶν.

ζ') Τὸ Βοτανικόν, παρ' ᾧ διορίζεται ἐπιμελητῆς καὶ παρασκευαστής, μετὰ τοῦ

η') Βοτανικοῦ κήπου, παρ' ᾧ διορίζεται ἐπιμελητῆς, ἀρχικηπουρός, τρεῖς κηπουροὶ καὶ φύλαξ.

Ἄρθρον 298.

1. Ἐκ τῶν μουσείων τοῦ Πανεπιστημίου α') τὸ Ἀνθρωπολογικόν, β') τὸ Ζωολογικόν, γ') τὸ Ὁρυκτολογικόν καὶ Πετρολογικόν, δ') τὸ Παλαιοντολογικόν καὶ Γεωλογικόν καὶ ε') τὸ Βοτανικόν ἀποτελοῦσι τὸ Ἐθνικὸν Φυσιогνωστικὸν μουσεῖον.

2. Τὸ μουσεῖον τῆς Ὑγιεινῆς προσαρτᾶται τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ.

3. Τὸ Ἑγκληματολογικὸν μουσεῖον προσαρτᾶται τῇ Νομικῇ Σχολῇ καὶ ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ ἑργαστηρίου τῆς Ἰατροδικαστικῆς, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἑργαστηρίου τούτου.

Ἄρθρον 299.

Τὸ Ἐθνικὸν Φυσιогνωστικὸν μουσεῖον, ἀποσκοποῦν τὴν φυσιογνωστικὴν ἔρευναν τῆς χώρας, τὴν συλλογὴν τῶν φυσιογνωστικῶν αὐτῆς ἀντικειμένων καὶ τὴν συστηματικὴν ἐκθεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν τῶν γενικῶν φυσιογνωστικῶν συλλογῶν, διακρίνεται ὑπὸ ἐφορείας ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῶν μουσείων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται, ἥς τὰ καθήκοντα ὀρίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας αὐτῆς.

Ἄρθρον 300.

Ἐξαιρουμένου τοῦ ἐν παρ. 3 τοῦ άρθρου 298 μουσείου, Διευθυντῆς ἐκάστου μουσείου καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ ἔδρᾳ διοριζόμενος καθηγητῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 292. Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑγκληματολογικοῦ μουσείου καλούμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐπιμελητῆς τοῦ ἑργαστηρίου τῆς Ἰατροδικαστικῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ άρθρου.

Ἄρθρον 301.

Ἐπιμελητῆς μουσείου καὶ τοῦ Βοτανικοῦ κήπου διορίζεται διὰ Διατάγματος ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ἐπιμελητῆς ἑργαστηρίου ἢ ὁ εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς περὶ τῶν οἰκείων μουσειακῶν κλάδων εἴτε διὰ δημοσιεύσεως μελετῶν εἴτε δι' ἐκτελέσεως ἀνασκαφῶν ἢ περισυλλογῆς ἀντικειμένων, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὸ εἶδος

ρίσις, εργαστηρίσις, μουσείσις, κλινικαίς καὶ λοιποῖς παραρτήμασι τοῦ Πανεπιστημίου ὑπαρχόντων βιβλίων.

2. Ἐν τῇ Πανεπιστημιακῇ Βιβλιοθήκῃ τηροῦνται ἰδιαίτεροι κατάλογοι τῶν εἰδικῶς ἐν αὐτῇ περιλαμβανομένων βιβλίων, τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ βιβλίων τῆς Πανεπιστημιακῆς καὶ τῶν ἐν ἐκάστῳ παραρτήματι τοῦ Πανεπιστημίου ὑπαρχόντων.

3. Ἡ προμήθεια ἀπάντων τῶν ἐν παρ. 1 βιβλίων γίνεται διὰ τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης.

4. Ἡ εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν βιβλιοθήκην ἀπόδοσις τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων καὶ ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπαρχόντων βιβλίων γενήσεται ἐν συνόλῳ ἢ τμηματικῶς μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 319 ἐφορείας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 319.

1. Διευθυντὴς τῆς Πανεπιστημιακῆς Βιβλιοθήκης διορίζεται ἐπὶ μισθῷ τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου πτυχίου τοῦ Πανεπιστημίου ἔχων εἰδικὸν δίπλωμα βιβλιοθηκονόμου.

2. Ἡ Πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη διοικεῖται ὑπὸ Ἐφορείας αποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ὡς εἰρηγητοῦ καὶ ἐκ πέντε καθηγητῶν ἐκλεγομένων ἐξ ἐκάστης τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου διὰ μίαν τριετίαν. Τῆς Ἐφορείας προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν. Ὁ βαθμὸς, ὁ μισθὸς καὶ ἡ προαγωγή ἢ ἡ αὔξησης μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς βιβλιοθήκης, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, τὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ διαφυλάξεως τῶν ἐν τοῖς παραρτήμασι τοῦ Πανεπιστημίου βιβλιοθηκῶν καὶ πᾶν ὅ,τι ἄρῃ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης ὁρίζονται διὰ Διατάγματος μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Ἐφορείας.

Θ.) Φοιτητικὸν Ἀναγνώστηριον.

Ἄρθρον 320.

1. Τὸ Φοιτητικὸν ἀναγνώστηριον, σκοπὸν ἔχον τὴν διευκόλυνσιν τῆς κατ' ἰδίαν μελέτης τῶν φοιτητῶν, προσαρτᾶται τῇ Πανεπιστημιακῇ Λέσχῃ καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφορείας αὐτῆς.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Φοιτητικοῦ ἀναγνώστηριου ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς ἐπιμελητοῦ καὶ ἐκ βιβλιοφυλάκων, κλητῶν καὶ θυρῶν, ὧν ὁ ἐκάστοτε ἀριθμὸς ὁρίζεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης.

Ἄρθρον 321.

1. Ἐπιμελητὴς τοῦ Φοιτητικοῦ ἀναγνώστηριου διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἐπιμελητοῦ τῆς Λέσχης διὰ Διατάγματος ὁ κεκτημένος πτυχίον Σχολῆς τινος τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἀνεγνωρισμένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου καὶ ἐπιτυχῶν ἐν διαγωνισμῷ ὁριζομένῳ καὶ διεξαγομένῳ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιμελητοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς ὑπάλληλον δημοσίας βιβλιοθήκης ἐπὶ ἐπιμοιβῇ καθοριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετὰ γνώμην τῆς Ἐφορείας τῆς Λέσχης.

2. Βιβλιοφύλαξ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἐπὶ βαθμῷ ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως ὁ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ἐπιτυχῶν ἐν διαγωνισμῷ ὁριζομένῳ καὶ διεξαγομένῳ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 275.

3. Κλητὴρ ἢ θυρῶν διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ ἢ θυρῶν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 280.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Φοιτητικοῦ ἀναγνώστηριου αἱ διατάξεις αἱ ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς Π. Λέσχης.

Ἄρθρον 322.

1. Ἡ λειτουργία τοῦ Φοιτητικοῦ ἀναγνώστηριου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐν αὐτῷ προσωπικοῦ διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης.

2. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ Φοιτητικοῦ ἀναγνώστηριου χρησιμεύει ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ὑποθηκαίων ἀναγραφομένη καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος πίστωσις.

Γ.) Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον.

Ἄρθρον 323.

1. Τὸ Πανεπιστημιακὸν γυμναστήριον, σκοπὸν ἔχον τὴν διὰ γυμναστικῆς ἐλλόγου, παιδιῶν, ἐκδρομῶν, ὁπλομαχίας καὶ παντοίας ἄλλης ἀσκήσεως προσήκουσαν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων καὶ δεξιότητων τῶν φοιτητῶν, προσαρτᾶται τῇ Πανεπιστημιακῇ Λέσχῃ καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἐφορείας αὐτῆς.

2. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, πέντε διδασκάλων τῆς γυμναστικῆς, διδασκάλου τῆς ὁπλομαχικῆς, ἱατροῦ, κλητῆρος καὶ ὑπηρετοῦ, δύνανται δὲ νὰ αὐξηθῇ διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου, λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης.

Ἄρθρον 324.

1. Διευθυντὴς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου διορίζεται διὰ Διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ γυμνασιάρχου τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης καὶ τῆς Συγκλήτου ὁ κεκτημένος πτυχίον ἁλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης γυμναστικῆς Σχολῆς ἢ ὁ ἐπὶ πανταετίαν καὶ ἐπὶ βαθμῷ πρωτοβάθμιου καθηγητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὑπηρετήσας ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Γυμναστηρίῳ ὡς διδάσκαλος.

2. Διδάσκαλος διορίζεται διὰ Διατάγματος ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ τριετήσιον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ κεκτημένος τὰ ἐν ἁρθρῷ 109 προσόντα. Ἐπὶ δὲ τριετὴ ὑπηρεσίαν διδασκάλου τῆς γυμναστικῆς ἐν σχολαίσις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπιτυχῶν ἐν διαγωνισμῷ, οὗ τὰ καθήκοντα ὁρίζονται διὰ τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Γυμναστηρίου. Οἱ διδάσκαλοι: διορίζονται ἐπὶ βαθμῷ δευτεροβάθμιου καθηγητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, μετὰ πενταετὴ δὲ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν προάγονται διὰ Διατάγματος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πρωτοβάθμιου καθηγητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μεθ' ἑτέραν πενταετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως. Διδάσκαλος ἀθλοπαιδιῶν δύνανται νὰ προσληθῇ ἄνευ διαγωνισμοῦ καὶ προϋπηρεσίας ἐν σχολαίσις Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὁ κεκτημένος πτυχίον τοῦ διδασκalic τοῦ γυμναστικῆς καὶ εἰδικῶς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκπαιδευθεῖς.

3. Ἱατρός τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου διορίζεται διὰ Διατάγματος τῇ προτάσει τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης ὁ ἐπὶ πενταετίαν ἐξασκήσας τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 2 τῆς παρ. 2.

4. Κλητὴρ ἢ ὑπηρετὴς τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου διορίζεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης ὁ δυνάμενος νὰ διορισθῇ κλητὴρ ἢ ὑπηρετὴς τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 280.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ἰσχύουσιν διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Π. Λέσχης.

Ἄρθρον 325.

1. Τὰ καθήκοντα τῆς λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου ὁρίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου. Οἱ πρωτοεῖς καὶ οἱ δευτεροεῖς φοιτηταὶ πασῶν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, πλὴν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐνεκα παθήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Γυμναστηρίου ἐξαιρουμένων, ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσιν ἀσκήσεις ἢ παιδιὰς ἐν τῷ γυμναστηρίῳ κατὰ τὰ παρὰ τοῦ ὁργανισμοῦ ὁριζόμενα.

2. Αἱ ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ ἀσκήσεις καὶ παιδιὰ καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης μετὰ γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας τμήματος τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς. ὅστις ἐποπτεύει τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐφορεῖαν σχετικὰς ἐκθέσεις, λαμβάνει δὲ ἐκ τοῦ Γραμμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ μῆνα ἀμοιβὴν ἴσην πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

3. Πρὸς συντήρησιν καὶ πλουτισμὸν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκάστου Πανεπιστημιακοῦ ἔτους εἰδικὴ πίστωσις τῇ αἰτήσει τῆς ἐφορείας τῆς Λέσχης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 288.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 326.

Ἐὰν τακτικῶς ἢ ἑκτακτῶς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου παραβῇ τὰ ἐαυτοῦ καθήκοντα, ἐὰν ἐπιδεικνύῃ ραθυμίαν ἢ κουφότητα ἀσύγγνωστον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, ἐὰν ἐπιδεικνύῃ διαγωγὴν ἀπάδουσαν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ πανεπιστημιακοῦ λειτουργοῦ, ἐὰν αὐτοβούλως ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς δι' ἐγγράφου ἐπιπλήξεως, διὰ προστήμου οὐχὶ κατωτέρου τοῦ δεκάτου οὐδ' ἀνωτέρου ὁλοκληρίου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ δι' ὀριστικῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 327.

1. Αἱ ἐν ἁρθρῷ 326 πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστήμου ἐπιβάλλονται μετὰ προηγουμένη ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Αἱ ἐν ἁρθρῷ 326 πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς προσωρινῆς καὶ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλονται ὑπὸ πειθαρχικοῦ συμβουλίου αποτελουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐφορείας, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Ἰστορίας καὶ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιβολῆς ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ συμβουλίου τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἢ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως δύνανται αὐτὸ νὰ ἐπιβῇ ἐπὶ πλῆξιν ἢ πρόστιμον.

Ἄρθρον 328.

Ἐνεκα τῶν ἐν ἁρθρῷ 326 λόγων οἱ Ὑφηγηταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτοῖς ὁριζομένους πειθαρχικὰς ποινὰς ἐξ ὧν αἱ ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθ. 327 ἐπιβάλλονται μετὰ προηγουμένη ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Ἀντιπρυτάνεως καὶ τῶν Κοσμητόρων τῶν Σχολῶν, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 327.

Ἄρθρον 329.

1. Ἐὰν τις τοῦ κατωτέρου διδακτικοῦ ἢ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ πλὴν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως παραβῇ τὰ ἐαυτοῦ καθήκοντα ἢ ἐπιδεικνύῃ ραθυμίαν ἢ κουφότητα ἀσύγγνωστον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν ἢ καταδείκνυται ἀνίκανος πρὸς τούτο, ἐὰν ἐπιδει-

κνύῃ διαγωγὴν ἀπάδουσαν πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἐγκαταλείψῃ αὐτοβούλως τὴν θέσιν αὐτοῦ ἄνευ δεδικοιολογημένης αἰτίας τιμωρεῖται πειθαρχικῶς δι' ἐγγράφου ἐπιπλήξεως, διὰ προστήμου οὐχὶ κατωτέρου τοῦ δεκάτου οὐδ' ἀνωτέρου ὁλοκληρίου τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, διὰ προσωρινῆς εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ, διὰ ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ δι' ὀριστικῆς ἀπολύσεως.

2. Προκειμένου περὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 326 καὶ 327.

Ἄρθρον 330.

1. Αἱ ἐν ἁρθρῷ 329 πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστήμου ἐπιβάλλονται μετὰ προηγουμένη ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

2. Αἱ ἐν ἁρθρῷ 329 πειθαρχικαὶ ποιναὶ τοῦ υποβιβασμοῦ, τῆς προσωρινῆς ἢ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 327.

3. Τὸ ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον εἶναι πενταμελές, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ τεσσάρων τακτικῶν καθηγητῶν, ὧν εἰς τοὺς ἑσπέρους τῆς Νομικῆς, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου διὰ μίαν τριετίαν καὶ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Πανεπιστημίου.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ἐκ τῶν μελῶν.

Χρὴς γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκπληροῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ παρέχεται ἡ κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις χορηγομένη ἀποζημίωσις, εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 331.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις δὲν ἀνατελλεται ὑπὸ τῆς ποινικῆς, ἐκτὸς ἐὰν τὸ οἰκεῖον συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασίσαι ἄλλως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύνανται τὸ συμβούλιον νὰ ἀποφασίσῃ, ὅπως ὁ ἐγκαλούμενος ἀπόσχη τῆς ἐνασχήτησεως τῶν ἐαυτοῦ καθηκόντων.

2. Καθηγητῆς ἢ ὑφηγητῆς ὑποχρεοῦται νὰ ἀπέχη τῆς ἐνασχήτησεως τῶν ἐαυτοῦ καθηκόντων, ἐὰν ἐξεδῶν κατ' αὐτοῦ βούλευμα παραπεμπτικὸν ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ ἐνταλμα φυλακίσεως.

3. Ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ἐνασχήτησεως τῶν καθηκόντων παύει ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς παραγρ. 1 δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῆς παρ. 2 διὰ τῆς ἀθωοτικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ βουλεύματος ἀποφαινομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν.

Ἄρθρον 332.

1. Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα παραγράφονται μετὰ πενταετίαν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποτελῶσι καὶ ἀξιοποίνους πράξεις, ὅτε δὲν παραγράφονται πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁριζομένης παραγραφῆς. Ἡ παραγραφή διακόπτεται, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀξιοποίνων πράξεων διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

2. Παραπτώματα διαπραχθέντα πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ἐὰν δικαιολογῶσι τὴν ὀριστικὴν ἀπόλυσιν, πλὴν ἐὰν ἐξεδικάσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν προγενεστέρως δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 333.

Τὰ τῆς πειθαρχικῆς δίωξεως, ἐφόσον δὲν καθορίζονται διὰ τοῦ ἁρθροῦ 326, καὶ τὰ τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τῶν ἐν ἁρθροῖς 327, 328 καὶ 330 συμβουλίων ὁρίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου.

"Άρθρον 334.

1. Το "Εθνικοπαιδαγωγικόν Σχολείον του Πανεπιστημίου είναι αυτοτελής και αποτελεί ίδιον Σύνταγμα, ου προέσταιται ο Διευθυντής του Σχολείου. Έχει δε ανώτερον διδακτικόν προσωπικόν, εκ καθηγητών της Ιατρικής Σχολής και της Σχολής των Φυσικών και Μαθηματικών Επιστημών και εξ ειδικών καθηγητών του σχολείου.

2. Ο αριθμός των εδρών των ειδικών καθηγητών ορίζεται εις τέσσαρες.

Οι ειδικοί καθηγηταί διορίζονται κατά τας διατάξεις του άρθρου 73 του παρόντος, εφαρμόζομένων και των διατάξεων εις τας παρακάτω:

Οι ειδικοί καθηγηταί διορίζονται κατά τας διατάξεις του άρθρου 73 του παρόντος, εφαρμόζομένων και των διατάξεων εις τας παρακάτω:

Οι ειδικοί καθηγηταί λαμβάνουν κατά μήνα μισθόν εκτάκτων καθηγητών αυτοτελούς έδρας.

Διὰ Π. Δ. εκδοθησών μετὰ πρότασιν της Συγκλήτου εντός τριών μηνών από της ισχύος του παρόντος καθορισθήσονται τα του βοηθητικού και υπηρετικού προσωπικού του Σχολείου, ο αριθμός των διδασκάλων, των επιμελητών και βοηθών, τα της λειτουργίας του Ιατρείου, των καταδεδωμένων νοσηλείων, ως και τα της άσκησης της διαχείρισεως του Σχολείου.

Μέχρι της δημοσίευσως του ανωτέρω Διατάγματος ισχύουσιν οι διατάξεις του νόμου 2573 και πάσα άλλη άρρώστα εις την λειτουργίαν του Σχολείου διατάξεις.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ειδικαί διατάξεις.

"Άρθρον 335.

"Απαται κι είναι του Πανεπιστημίου εισάγονται παρ' αυτού ενώπιον παντός δικαστηρίου ως και του Άρειού Πάγου ως νόμος προτεταγμένην την οδόν ημέραν από της κλητευσως άνευ πράξεως προτιμήσεως.

"Άρθρον 336.

Ουδέμια άνωγή κατά του Πανεπιστημίου επιτρέπεται να συζητηθή ενώπιον του άρμοδιου δικαστηρίου πρό της παρελεύσεως μηνός από της πρόσ το Πανεπιστήμιον κοινοποιήσεως αυτής. Η τήρησις της ανωτέρω μηνιαίας προθεσμίας από της κοινοποιήσεως μέχρι της συζητήσεως επιβάλλεται και εις πάσαν έν γένει κλήτευσιν κατά του Πανεπιστημίου ενώπιον των δικαστηρίων καθώς και των εισηγητών πρόσ διεξαγωγής άποδείξεων. Μή τηρουμένης δε της ανωτέρω μηνιαίας προθεσμίας πάσα πράξις ή κλήτευσις κατά του Πανεπιστημίου είνε αυτοδικαίως άκυρος, άπαγορευμένης της έρημοδικίας κατά του Πανεπιστημίου πρόσ της παρελεύσεως μηνός από της κλητευσως του. Η ανωτέρω μηνιαία προθεσμία δεν ζύνεται να συντηρηθή διά πράξεως του Προέδρου ή μη μόνον τη συναινέσει του Πανεπιστημίου. Έξαιρετικώς επί προσωρινών μέτρων και συντηρητικών άποδείξεων ή ανωτέρω προθεσμία είνε δεκαήμερος άρχομένη από της πρόσ το Πανεπιστήμιον επιδόσεως της πρόσ εμφάνισιν κλήσεως.

"Άρθρον 337.

Επί κατασχέσεως εις χείρας του Πανεπιστημίου ως τρίτου τουτο δικαιοδοτεί όπως τα δικαιολογητικά έγγραφα της δηλώσεως αυτού παραγάγη επ' άκρατηρήν κατά την συζήτησιν της άνακοπής της δηλώσεως. Δεν υποχρεούται δε να άναγκάσθι δι' όρκου την δήλωσιν αυτού.

"Άρθρον 338.

Η εις χείρας του Πανεπιστημίου ως τρίτου κατάσχες είνε άκυρος άνευ άδείας του άρμοδιου Προέδρου. Πρωτοδικών κα' έν έν ή άπαίτησις, δι' ήν επιβάλλεται αυτή, στη-

ρίζεται επί τελεσιδικίας άποφάσεως ή και ούδενποτε άλλου δημοσίου ή ιδιωτικού έγγραφου, ως και έν δεν γίνεται μνεία της άδείας ταύτης έν τω κατασχέτηρι. Έλλείψει άδείας το Πανεπιστήμιον άποδίδει άνευθύνως τα κατασχθέντα.

"Άρθρον 339.

Ο εις το Πανεπιστήμιον επιβαλλόμενος διά δικαστικής άποφάσεως όρκος δίδεται υπό του Πρυτάνεως ή υπό του νομίμου άναπληρωτού αυτού. Κατά πάσαν περίπτωσιν ο τοιοῦτος όρκος διατυπώνεται υπό τόν τύπον του πιστεύειν και μη γινώσκειν, έν δε διά της άποφάσεως της επιβαλλούσης τόν όρκον ούτος έχη άλλως διατυπωθή, ζύνεται κατά την δόσιν αυτού να προβή εις την τροποποίησιν του τύπου ο Πρύτανης, χωρίς να απαιτηται πρόκλησις ειδικής περί της τοιαύτης τροποποίησης άποφάσεως.

"Άρθρον 340.

Ουδέποτε διατάσσεται προσωρινή εκτέλεσις κατά του Πανεπιστημίου, επί πάσης δε τελεσιδικίας δικαστικής άποφάσεως κατ' αυτού έχει άνασταλτικήν δύναμιν ή υπό τούτου άσκηθεΐσα αίτησις περί άναίρεσεως, ως και ή πρόσ ένάσκησιν ταύτης προθεσμία.

"Άρθρον 341.

Τα υπό των αντιδίκων του Πανεπιστημίου καταβλητέα ποσά ζύνται του νόμου ή δικαστικής άποφάσεως διά δικηγόρικην άμοιβήν άποτελούνσιν έσοδον του Πανεπιστημίου και περιέρχονται εις το Ταμείον αυτού.

"Άρθρον 342.

Ο νόμιμος και ο της υπερχαρής τόκος πάσης του Πανεπιστημίου όφειλής ορίζεται εις έξι επί τοις εκατόν έτησίως.

"Άρθρον 343.

Πάσα εξ αίτασήποτε αίτίας άξίωσις κατά του Πανεπιστημίου υποκαίται εις πανταχή παραγραφήν λογίζομένην από του χρόνου καθ' έν αυτή παρήχθη. Η παραγραφή αυτή διακόπτεται μόνον δι' επιδόσεως πρόσ το Πανεπιστήμιον άγωγής, όποτε ή πανταχία λογίζεται από της τελευταίας διαδικαστικής πράξεως.

"Άρθρον 344.

Έγγραφα συντεταγμένα κατά τους νομίμους τύπους επί των όποιων στηρίζονται αίτήποτε δικαιώματα του Πανεπιστημίου δεν ζύνεται να θεωρηθώσιν ως άκυρα λόγω φρεναβλ. της του καταρτίσαντος ή τινός των καταρτίσαντων ταύτα, έν παρήλθε πανταχία άρχομένη επί των διαθηκών και κωδικίων από της δημοσίευσως αυτών, επί των αίτήθ θανάτου ζωζών από του θανάτου του ζωζήτου και επί των λοιπών έγγραφών από της καταρτίσεως αυτών.

Η ανωτέρω προθεσμία διακόπτεται μόνον δι' επιδόσεως πρόσ το Πανεπιστήμιον ειδικής περί άναγκορίσεως της άκυρότητος των ειρημένων έγγραφών άγωγής, όποτε ή πανταχία λογίζεται άρχομένη από της τελευταίας διαδικαστικής πράξεως.

"Άρθρον 345.

Αι κατά την ισχύν του παρόντος νόμου άνεξελεγκτοι διαχειρίσεις των διατελούντων ταμίων του Πανεπιστημίου εκδικάζονται υπό του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τας κειμένας διατάξεις.

Η έπεξεργασία των κατά το προηγούμενον εδάφιον μήποι εξελεγχθέντων διαχειρίσεων ενεργείται υπό την επίβλεψιν τριμελούς επιτροπής εξ ενός συμβούλου του Συνεδρίου, εξ ενός βουλευτού ή ελεγκτου του Συνεδρίου και του Γενικού Γραμματέως του Πανεπιστημίου δι' εκτάκτων υπαλλήλων προσλαμβανομένων μετά πρότασιν της επιτροπής και μόνον διά τόν υπό της επιτροπής ειδικώς επί τούτω προσδιοριζόμενον

χρόνον έπεξεργασίας εκάστης διαχείρισεως. Πέρ της άμοιβής της Επιτροπής άποσχίζε ή Σύγκλητος δι' εκάστην διαχείρισιν.

Κατά τας αυτές ως άνω διατάξεις εξελέγονται και οι καθυστερούμενοι διαχειρίσεις των διατελούντων ειδικών διαχειριστών των παραρτημάτων του Πανεπιστημίου.

Οι ειδικοί διαχειρισταί των νοσοκομείων του Πανεπιστημίου υπάγονται εις τας διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 276 και την παρ. 3 του άρθρου 270.

"Άρθρον 346.

Οι νυν διατελούντες καθηγηταί εις εκτάκτους επικουρικούς έδρας διατηρούσι την θέσιν των μέχρι της λήξεως του χρόνου της θητείας των. Έκ τούτων οι της περιπτώσεως της παραγράφου 2 του άρθρου 62 του νόμου 2905 εφ' όσον διετέλεσαν καθύστερον τακτικοί καθηγηταί όμοταγούς Πανεπιστημίου καθίστανται, διά Διατάγματος άμα τη δημοσίευσιν του παρόντος τακτικοί καθηγηταί εις την όμοισή τακτικήν έδραν άνευ της έν άρθρω 55 κ. επ. διαδικασίας.

"Άρθρον 347.

Διὰ πάσαν νέαν δαπάνην δημιουργουμένην εκ της εφαρμογής των παρόντος και άφωρσιν εις την λειτουργίαν του Πανεπιστημίου απαιτείται άπόφασις της Συγκλήτου λαμβανομένη μετά γνώμην του Οικονομικού Συμβουλίου.

"Άρθρον 348.

Οι νυν διατελούντες έν τη υπηρεσία διοικητικοί υπάλληλοι του Πανεπιστημίου διατηρούσι τας ως κατέχουσι θέσεις, πράζονται δε κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

"Άρθρον 349.

Τακτικοί καθηγηταί κατέχοντες έδρας καταργουμένης διά του παρόντος νόμου και διευθύνοντες κλινικά ή εργατήρια ή άλλο παράρτημα του Πανεπιστημίου παραμένουσιν ως τοιοῦτοι μέχρι της κατά τας διατάξεις του παρόντος άποχωρήσεως των. Μέχρι διατηρούντες τας κλινικά και τα εργατήρια αυτών. Μέχρι της άνεγέρσεως νέων Πανεπιστημιακών κλινικών ή Αστυκλινική διατηρείται.

"Άρθρον 350.

Η πρώτη μετά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου ανανέωσις της θητείας των νυν υπηρετούντων επιμελητών και βοηθών θεωρείται διά την εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 98 και του άρθρου 106 ως πρώτη έν γένει ανανέωσις της θητείας των.

"Άρθρον 351.

Η διατάξις του εδάφ. 3 του άρθρου 181 άρχεται ισχύουσα διά τους φοιτητάς τους εισερχομένους εις το Πανεπιστήμιον από του έτους 1932-33.

"Άρθρον 352.

Ο χρόνος καθ' έν καθηγηταί του Πανεπιστημίου διετέλεσαν εκτός υπηρεσίας άπομακρυνθέντες καθ' οιονδήποτε τρόπον κατά τας άνωμάλους περιόδους της έδρας των λογίζεται χρόνος της αυτής υπηρεσίας εφ' όσον οῦτοι επανήλθον εις τας ως κατείχον ή έτέρας έδρας χωρίς να άποκτώσιν οι άνωτέρω καθηγηταί δικαίωμα καταβολής αυτοίς δι' όσον χρόνον εύρίσκοντο εκτός υπηρεσίας του μισθού και λοιπών άποδοχών.

"Άρθρον 353.

Έν τω προ)σμώ εκάστου Παν)κού έτους άναγράφεται πίσις μέχρις 60.000 δραχμών προς χορηγίαν μηνιαίων βοηθημάτων εις άπόρους, πρώην υπαλλήλους του Πανεπιστημίου και τας οικογενείας αυτών.

Το ποσόν της πιστώσεως και το χορηγηθησόμενον εκάστου υπαλλήλου βοηθημα καθορίζεται κατ' έτος υπό της Συγκλήτου μετά πρότασιν του Οικονομικού Συμβουλίου.

"Άρθρον 354.

Οι διδάκτορες και πυγιοῦχοι άλλοδαπών άνεγνωρισμένων όμοταγών Πανεπιστημίων, ότινες δεν ύπέστησαν μὲν την

κατά το άρθρον 256 του Νόμου 2905 δοκιμασίαν άλλ' έν τας πυγιάς και διδακτορικά διπλώματα κεκρωμένα υπό των άρμοδιών Έλληνικών Προξενικών άρχών υπεβλήθησαν εις τας οικείας Σχολάς πρόσ της εκδόσεως των υπό των άρθρων 256 και 257 του άνω Νόμου προβλεπομένων διαταγμάτων και έθεωρήθησαν υπό του Κοσμήτορος, ζύνεται βάσει των πυγίων τούτων, συντρεχουσών και των λοιπών εκ των κειμένων νόμων προϋποθέσεων να άσκήσωσι το επάγγελμά των ή να διορισθώσιν έν δημοσία θέσει.

Εις την ανωτέρω διατάξιν υπάγονται και οι διδάκτορες και πυγιοῦχοι της Νομικής Σχολής άλλοδαπών άνεγνωρισμένων όμοταγών Παν)μίων, ότινες άπέστησαν τα πυγία των πρόσ της δημοσίευσως των έν άρθροις 256 και 257 του Νόμου 2905 διαταγμάτων, εφ' όσον οῦτοι ενεγράφησαν τακτικώς επί τη βάσει των πυγίων τούτων κατά τας διατάξεις του κωδικος περί δικηγόρων εις τούς δικηγορικούς συλλόγους του Κράτους.

"Άρθρον 355.

Πρός επέκτασιν των οικοδομικών Πανεπιστημιακών εγκαταστάσεων επιτρέπεται εις το Παν)μιον όπως συνάψη δάνειον έγγυησει του Κράτους μετ' έγκρισιν των Έπουργών Παιδείας και Οικονομικών. Προς εξυπηρέτησιν του συνολοκληρωσόμενου δανείου θα διατίθεται ως τοκοχρεωλύσιον άνάλογον ποσόν έτησίως εκ της κατά το άρθρον 6 του Νόμου 5145 χορηγίας του Κράτους.

"Άρθρον 356.

Επιτρέπεται ή διά Διατάγματος κωδικοποιήσις εις έν ενιαίον κείμενον μετά του παρόντος Νόμου των εις το Πανεπιστήμιον και τα παραρτήματα αυτού αναφερομένων Νόμων και Διαταγμάτων εφ' όσον ταῦτα ισχύουσιν ήδη μεταβαλλομένης έν ανάγκη της σειράς και αριθμώσεως των άρθρων, παραγράφων και των σχετικών παραπομπών, άπολειπομένων δε και των αντιτιθεμένων εις αυτόν διατάξεων. Προς εφαρμογήν της ανωτέρω διατάξεως εξουσιοδοτείται ή Σύγκλητος του Παν)μίου όπως καταρτίσθι Έπιτροπήν ήτις εντός 6 μηνών από της ισχύος του παρόντος θέλει προβή εις την ως άνω κωδικοποίησιν.

"Άρθρον 357.

Από της δημοσίευσως του παρόντος καταργείται πάσα διάταξις ρυθμίζουσα θέματα, περί των προνοεί ο παρών νόμος ή αντικειμένη.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσίευσως του.

Πρόσ αθηναϊκής έφημερίδας τού άθροον 21 παρ. 2 του Ν. Α. της 27 Μαΐου 1927 περί διοικήσεως του Έμπορικου Ναυτικού και προσθήκης αντιστοιχών διατάξεων.

(Ως έτροποποιήθη κατά την α' συζήτησιν).

"Άρθρον 1.

Η αληθής έννοια του άρθρου 21 παρ. 2 του Ν. Α. της 27 Μαΐου 1927 περί διοικήσεως του Έμπορικου Ναυτικού είναι ότι το Λιμενικόν Σώμα διέπεται υπό των ισχυουσών εκάστοτε διατάξεων διά τους αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και καύτας του Π. Ν. πρόσ ους εξομοιούνται, καθ' όσον άφορῃ την ναύστασιν, την ποινικήν διοικήσιν, την πειθαρχίαν, το θύριον ηλικίας, το άποστρατευτικόν δικαίωμα, την άπονομήν ανωτέρου βαθμού έν άποστρατείῃ, τα μητρώα, τας άποδοχάς, τα όδοιρικά έξοδα, τα έξοδα νοσηλείας και κηδείας, τας συντάξεις, την συμμετοχήν εις το Μετοχικόν Ταμείον και τα Ταμεία Άλληλοδοθηείας του Π. Ν. και εις το Ναυτικόν Άπομαχικόν Ταμείον, πλην καθ' όσον άλλως ορίζεται διά το Λιμενικόν Σώμα.

"Άρθρον 2.

Οι άριθμοί των επίκλημενων γ' τάξεως ορίζονται εις 16. Γίνεται δι' άναστάσεως δεκτόν εις εράπαξ συζήτησιν το κάτωθι νομοσχέδιον :

α') Κράτησις 3 ο)α επί των μισθών των υπαλλήλων εξαιρουμένων των εν άποσπάσει.

β') Εισφορά του Ο. Α. Π. ίση προς το ποσόν το εισφερόμενον διά των κρατήσεων των υπαλλήλων.

γ') Επί πάσης θανάτου υπό του Ο. Α. Π. γενομένης εξαιρέσει των μισθών του προσωπικού εν γένει συμπεριλαμβανομένου και του εργατικού 1 ο)α.

δ') Τά επί των υπαλλήλων επιβαλλόμενα πειθαρχικά πρόστιμα.

ε') Αί δωρεά και τά υπέρ του ταμείου κληροδοτήματα.

στ') Τά εκ της πώλησεως άχρηστων υλικών του Ο. Α. Π. εισπραττόμενα.

Κατά τας άνωτέρω περιπτώσεις ως και επί των ήμερομισθίων των εργατών του Ο. Α. Π. δέν γίνονται κρατήσεις υπέρ του Μετοχικού Ταμείου.

Είς τό αυτό άρθρον 22 προστίθεται 7 παράγραφος ή εξής: 7. Αί διατάξεις του νόμου 2112 ως και αί λοιπά υπέρ ιδιωτικών υπαλλήλων διατάξεις δέν έχουσι εφαρμογήν διά τους δι' ολονδήποτε λόγον απολυμένους υπαλλήλους του Ο. Α. Π. ή της ελευθέρας Ζώνης.

Είς τό αυτό άρθρον προστίθεται 8 παράγραφος ή εξής:

8. Η εξόφλησις των εισπραττομένων ήμερομισθίων υπό άγραμμάτων εργατών του Ο. Α. Π. γίνεται διά της υπογραφής δύο μερτύρων.

Άρθρον 11.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 24 αντικαθίσταται ως εξής: 3. Άνεξαρτήτως της συντρέχουσας τυχόν ποινικής διώξεως τιμωρείται διά προστίμου μέχρι δισχιλίων δραχμών πάσα παράβασις των επί τη βάσει του νόμου τούτου εκδιδόμενων υπό του Ο.Α.Π. κανονισμών περί διεξαγωγής της εν τη λιμνί εργασίας και αστυνομικών διατάξεων. Τό πρόστιμον τούτο επιβάλλεται άνευκλήτως μέχρι 1000 δραχμών υπό του Γενικού Διευθυντού και μέχρι χιλίων πεντακοσίων δραχμών υπό της Εκτελεστικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Ε. Ζώνης και μέχρι 2000 δραχμών υπό του Συμβουλίου.

Άρθρον 12.

Είς τό τέλος του άρθρου 25 προστίθεται 4 παράγραφος.

4. Δέν ισχύουσιν αί διατάξεις του νόμου 551 επί των εργατών λιμένος Πειραιώς, οτινας εξακλιώθησαν έφ' άπαξ ή μηνιαίου βοηθήματος παρά του Ταμείου Προνοίας Εργατών Λιμένος Πειραιώς, ένεκα άνικανότητος προς εργασίαν όφειλομένην εις αίφνίδιον άτύχημα έπελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας των, έφ' όσον τό έφ' άπαξ βοήθημα ή τμήνισμύον τοιούτον κεφαλαιοποιούμενον επί τόκω 7 ο)ο, συμπληροί την εν τώ νόμω 551 καθοριζομένην αποζημίωσιν, άλλως δικαιούται ό παθών να ζητήσει κατά τον νόμον 551 την συμπλήρωσιν του ποσού.

Η 3 παράγραφος του άρθρου 25 συμπληρούται ως εξής: Τό ποσόν τούτο δέν δύναται εν ούδεμιά περιπτώσει να υπερβή κατ' έτος τά 5 εκατομμύρια δραχμών.

Άρθρον 13.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Ελευθέρας Ζώνης έχει βαθμόν και μισθόν Νομάρχου καταβαλλόμενον υπό του Δημοσίου Ταμείου.

Ο Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Άρθρον 14.

Πάσα διατάξις αντικειμένη εις τό παρόν Ν. Α. καταργείται.

Άρθρον 15.

Η ισχύς του παρόντος Ν. Διατάγματος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τό παρόν Νομοθετικόν Διατάγμα, ούτινος την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν ανατίθεται εις τους Ήμετέρους επί των Οικονομικών, Εσωτερικών, Συγκοινωνίας, Εθνικής Οικονομίας και Ναυτικών Υπουργούς υποβληθήσεται προς κύρωσιν εις τας Βουλάς άμα τη επανάληψι των εργασιών αυτών.

Εν Αθηναίς τη 23 Σεπτεμβρίου 1932.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Έλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τά Μέλη

Ν. Αεράς, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρής, Η Βουρλόμης, Δ. Δίγκας, Α. Αλεξανδρής, Α. Τσιωνιάς, Η. Αργυρόπουλος, Α. Ζάννας, Β. Δελιγιάννης.

Γίνεται δι' αναστάσεως δεκτόν εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν τό κάτωθι νομοσχέδιον:

Περί άπονομής συντάξεως εις αποστρατευμένους ή απολυμένους αξιωματικούς και άνθυπαρχιστάς συνεπείχ τραπεζικών λαμβανόμενων εν τη εκτέλεσι διατεταγμένης υπηρεσίας άποσποδής εις τήρησιν δημοσίας τάξεως και ασφαλείας κλπ.».

Άρθρον μόνον.

Αξιωματικοί ή άνθυπαρχιστάς καθιστάμενοι άνίκανοι συνεπείχ τραπεζικών λαμβανόμενων εν τη εκτέλεσι διατεταγμένης υπηρεσίας μη έμπολέμου άποσποδής άποκλειστικώς εις τήν τήρησιν της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας και εις την άμυναν κατά πάσης παραβάσεως του εθνικού έδάφους, άποστρατεύονται άντεπαγγελτικώς ή απολύονται των τάξεων του Στρατού κατόπιν γνωματεύσεως της Α. Σ. Υ. Επιτροπής, λαμβάνοντες ως σύνταξιν πλήρεις τας άποδοχάς ενεργού υπηρεσίας του βαθμού των.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Γίνεται ώσαύτως δι' αναστάσεως δεκτόν εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν ή πρότασις νόμου «περί ανταλλαγής άπαλλοτριωθείσης εκτάσεως της Κοινότητος Αχαρνών».

Η Βουλή εξουσιοδοτεί μετά τούτο τον κ. Πρόεδρον όπως υπ' εϋθύνην του επικυρώσῃ τά πρακτικά των δύο τελευταίων συνεδριάσεων, μεθ' ό ώρα 12.30 μ. μ. λυεται ή συνεδρίασις διά την 4 1)2 μ. μ. της προσεχούς Τετάρτης.

Οί Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Ι. Αποστόλου

κ.λ.π.

Διευθυν-

ς εις τό

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'

Τετάρτης 16 Μαρτίου 1932.

Όρα 4 και 30' μ. μ. ο πρωεδρεύων αντιπρόεδρος κ. Κ. Αλαβάνος ανέλθων επί της έδρας κηρύσσει την έναρξιν της συνεδριάσεως και διατάσσει ν' ανοιχθώσι τά θεωρεία.

Ανακοινούνται τά εξής: Ο παρὰ τῷ 'Ελεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικός 'Επίτροπος τῆς 'Επικρατείας υποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 966 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐντάλματός ἐκ δραχμῶν 10.000.000 ὑπ' εϋθύνην τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας. Τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης υποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ Εἰσαγγελέως Παιριῶς, ζητοῦντος τὴν ποινικὴν δῶξιν τοῦ βουλευτοῦ Παιριῶς κ. Δ. Μαρσέλλου κατηγορουμένου ἐπὶ ἐξουβρίσει.

Ο Σύλλογος Αποκαταστάσεως ένοικιστῶν Βακουφικῶν Κτημάτων Βερροίας ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου 5148. Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Μύτικα καὶ λοιπῶν Κοινοτήτων ζητοῦν τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 4191 περὶ ἀγροτικῆς ασφαλείας.

Ο παρὰ τῷ 'Ελεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικός 'Επίτροπος τῆς 'Επικρατείας υποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 969 καὶ 968 πρᾶξεις διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐντάλματός ἐκ δραχμ. 152.000 καὶ 160.812,10 ὑπ' εϋθύνην τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ο παρὰ τῷ 'Ελεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. 'Επίτροπος τῆς 'Επικρατείας υποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 963 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρημ. ἐντάλματος ἐκ 10.000 δρ. ὑπ' εϋθύνην τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς 'Υγεινῆς. Ο βουλευτὴς κ. Α. Κουτσοπέταλος καταθέτει αἰτησιν τῶν ὀφειλετῶν ἐξ ἐνοικίας Μοναστηριακῶν κτημάτων κατὰ τὰς Λεωσάδας.

Ο βουλευτὴς κ. Δ. Μπότσαρης καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Πανεπιστημικῆς Ὀμοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων τοῦ πολέμου ζητοῦσης τὴν ἐπανάφορὴν τοῦ άρθρου 29 τοῦ νόμου 4042, τὴν δωρεὰν χορήγησιν ἱατρικῆς περιθάλψεως κ. λ. π.

Ο βουλευτὴς κ. Α. Δούλης καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἡπείρου ζητοῦσης τὴν ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν κατὰ 50 ο)ο, τὴν παράταμῶσιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος κατὰ 50 ο)ο, τὴν πώλησιν τοῦ σιν τῆς προθεσμίας καταβολῆς φόρων, τὴν παράτασιν τοῦ σιν τῆς προθεσμίας ἐργῶν ἐξοπίστας κλπ.

Ο βουλευτὴς κ. Α. Δούλης καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Συλλόγων Ἰωκινίνων διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μετεκκίνησιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τῆς Εἰσαγγελίας εἰς τὸ ἀπόκεντρον αἰτήμα Κουραμπά.

Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Περιβόλια «Σαράτσι» ζητοῦν τὴν χορήγησιν παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς ἀραδούτου ἐπὶ πιστώσει.

Η Ὀμοσπονδία Ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν Δράμας ζητεῖ τὴν ἀμεινον ἐναρξιν ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν τῆς πόλεως τῆς.

Ο Πανεφεδρικός Σύλλογος Ρεθύμνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου ἐφεδροταμείων Κρήτης.

Ο βουλευτὴς κ. Ν. Σηρὸς καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορικῶς Συλλόγου Λαμίας ζητοῦντος τὴν μείωσιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος κατὰ 50 ο)ο, τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς φόρων μετὰ τοῦ Ἰουνίου κ.λ.π.

Ο βουλευτὴς κ. Ν. Σηρὸς καταθέτει ὑπόμνημα τῶν Καπνεμπόρων Λαμίας.

Τὸ Γεωργικόν 'Επιμελητήριον Τρικάλων ζητεῖ τὴν ἀμεινον ἀποστολὴν ἀρχοσπίτου, τὴν χορήγησιν δανείων πρὸς ἀγορὰν ἐαρινῶν σπέρων, τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς φόρων, τὴν κατάργησιν φορολογίας κατὰ κ.λ.π.

Ο Δήμαρχος Λαμίας υποβάλλει αἴτησιν Γεωργοκτηματιῶν Λαμίας ζητούντων τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν περιβολίων τῶν πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων.

Ο κ. Α. Δίγκας (Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) υποβάλλει σχέδιον Νόμου «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἐλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων Θεσσαλονίκης διὰ τὸν κανονισμόν τοῦ τρόπου καταθέσεως τοῦ προσθέτου ἐξηκονταλέπτου τῆς τιμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῆς βάσει αὐτοῦ συνολογώσεως δανείου.

Η ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς Κοιν. 'Επιτροπὴ υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένου ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὑγεινῆς κ.τ.λ.

Η ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοιν. 'Επιτροπὴ υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ προσθήκης εἰς τὸν ἀρθρον 10 τοῦ νόμου 4614 (1930) περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας κ.τ.λ.

Οἱ κ. κ. Α. Παπᾶς (Υπουργὸς Ὑγεινῆς), Π. Θηβαῖος (Υφυπουργὸς Δικαιοσύνης), Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργὸς Οἰκονομικῶν), Π. Αργυρόπουλος (Υπουργὸς Ναυτικῶν) Α. Αλεξανδρῆς (Υπουργὸς Γεωργίας), Α. Ζάννας (Υπουργὸς Ἀεροπορίας), Κ. Λιδωρίκης (Υπουργὸς Εἰσωτερικῶν) υποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τοῦ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν Φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν.

Ο κ. Γ. Παπανδρέου (Υπουργὸς τῆς Παιδείας) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 1 τοῦ νόμου 5002 «περὶ παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὴν Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τὴν ἐπιτροπὴν Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας Κρήτης συνολογώσεως δανείου.

Ο κ. Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5170.

Ο κ. Γ. Κατεχάκης (Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 352 «περὶ οἰκονομικῆς υπηρεσίας τοῦ Στρατεύματος.

Ο κ. Α. Παπᾶς (Υπουργὸς τῆς Ὑγεινῆς) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 4071 «περὶ ὁργανώσεως τοῦ Νοσοκομείου Προσφύγων Ἀθηνῶν.

Ο κ. Α. Αλεξανδρῆς (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Θεσσαλικόν Γεωργικόν Ταμεῖον.

Η ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ 'Επιτροπὴ υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1932 συμβάσεως ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Λυγνιτορυχείου Κύμης.

Η ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ 'Επιτροπὴ υποβάλλει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) Ἐπὶ ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γεννήσεων καὶ γάμων Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Εσωτερικών και της Εθνικής Οικονομίας ή αναπληρωτών αυτών οριζομένων υπό των αρμοδίων Υπουργών, ενός Νομικού Συμβούλου και ενός Εφέτου του Εφετείου Αθηνών. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου καὶ ὁρίζοντες ἀναπληροῦν ὁ Ἀρεοπαγίτης.

2. Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ Νομικός Σύμβουλος καὶ ὁ Εφέτης Αθηνῶν ὁρίζονται δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἧς συγχρόνως ὁρίζονται καὶ ἀναπληρωταὶ τοῦ Ἀρεοπαγίτου, τοῦ Νομ. Συμβούλου καὶ τοῦ Εφέτου ἐξ ἀμοιβάθμων αὐτῶν, διὰ περίπτωσιν καὶ ἀνάγκης.

3. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ νὰ καλεῖται καὶ μετέχη ἄνευ ψήφου καὶ ὁ οἰκίτης διευθυντῆς τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ ὑπάγεται ὁ κρίνοντες.

4. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐγγόντων ψήφου μελῶν του, ἐξ ὧν τέσσαρα πρέπει νὰ εἶναι μόνιμοι ὑπάλληλοι. Ἐν ἰσοψηρίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

5. Χρήν γραμματεὺς ἐκτελεῖ θεμλίους ὑπάλληλος ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

6. Ὁ Πρόεδρος διορίζει εἰς ἐκάστην ὑπόθεσιν εἰρηγητὴν, ὅστις διεξάγει διοικητικὴν ἀνάκρισιν, δυνάμενος ν' ἀναθέσῃ ἀνακριτικὰς πράξεις καὶ εἰς ἄλλον διοικητικὴν ἢ ἀνακριτικὴν ὑπάλληλον. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν αὐτὴν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 112, 115, 119, 125, 126, 129, 130, 131, 133 καὶ 138 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Παρέκκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τούτων δὲν συνιστᾷ λόγον ἀκυρότητος τῆς σχετικῆς πράξεως.

7. Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς διαδικασίας τοῦ Πειθαρχικοῦ τούτου Συμβουλίου ὁρίζεται διὰ Π. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενου.

8. Ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐπιτρέπεται μόνον προσφυγὴ εἰς τὸ Α' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας».

Ἄρθρον 7.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ τούτου Συμβουλίου εἶνε α) ἐγγράφος ἐπίπληξις, β) πρόστιμον μέχρι μισθοῦ ἐνὸς μηνός, γ) προσωρινή παύσις ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, δ) ὁριστικὴ παύσις.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 9. 1. Τὰ ἀδικήματα περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος καταδικάζονται κατ' ἐγκλησιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ ἀσκήσῃ καὶ ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, δικαιοῦμενος προσεῖν νὰ περιορίσῃ ἢ εὐρύνῃ τὸν κατὰ τὴν ἐγκλησιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς κύκλον τῶν ἐγκαλούμενων ὑπαλλήλων.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ ἄλλους παρὰ ἐκείνους μόνον οὓς ἀφορᾷ ἡ ἐγκλησις. Οἱ λοιποὶ ὑπόκεινται εἰς αὐστηρὰν πειθαρχικὴν τιμωρίαν.

3. Τούς ὑπαίτιους ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς τιμωρίας παρὰ τῆς παρὸντος νόμου δικαιοῦται ὁ Ὑπουργός νὰ διατάξῃ νὰ ἀπέχῃσι τῆς ὑπηρεσίας τῶν μέχρι παρατάσεως τῆς πειθαρχικῆς ἢ ποινικῆς δίωξεως.

4. Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ νόμου 3453 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον».

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου 4879 ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4879, ὡς διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦνται, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διωρισμένους δικολάβους, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς συμβολαιο-

γράφους καὶ τοὺς δικαστικούς καὶ ποινικούς κλητῆρας.

3. Κατ' ἐξίρησιν ὅπως ἐπὶ δικηγόρων αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον πειθαρχικῶς τιμωρηταὶ παραβάσεις αὐτῶν, διωκόμεναι κατ' ἐγκλησιν ἀνακυμένῃ ὑπὸ τοῦ οἰκίτου προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, κρίνονται ὑπὸ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου συγκαταστούμενου ἐκ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς ἑδρας τοῦ Εφετείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ διαπράχθη ἡ παράβασις, ἐκλεγμένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου καὶ ὁριζομένων εἰς ἑπτὰ μὲν ὅπου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς τοὐλάχιστον μελῶν, εἰς πέντε ὅπου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ μελῶν, εἰς τρία δὲ ὅπου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστου Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς ἑδρας τοῦ Εφετείου ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ ὡς ἄνω εἰδικοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου γενήσεται ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, παρελθούσης δὲ ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁρίζονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐκ μελῶν τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξ ὧν ἐκλέγονται ἐπίσης δύο ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ ἄνω Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συλλόγου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ κατὰ τὰ ἐπόμενα εἴη ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν οἰκείων Συλλόγων.

4. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἐπὶ δικηγόρων Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀμετάκλητοι καὶ εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται ἐνδίκῳ μέσῳ, οὗτε εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀντιπαλῆς ἀπάλλωσης τοῦ Κοινοῦ τοῦ Ἀχαρνῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Κοινοῦ τοῦ Ἀχαρνῶν, ὑποβληομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνταλλάξωσιν, δι' ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, αἱ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Κορομηλιά ἀπαλλοτριωθείσαι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον, πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γαῖαι ταύτης, πρὸς ἐτέρας γαῖας τῆς Κοινοῦ τοῦ προσηρομένου πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς, ἐφ' ὅταν αὐταὶ κρίνυνται, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κατὰλληλοι δι' ὃν προορίζονται σκοπῶν.

Περὶ ἐπιπλώσεως τοῦ Μεγάρου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἐντὸς τῶν καθορηγμένων πιστώσεων προμήθεια τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὰ γραφεῖα καὶ τὰς αἰθούσας τοῦ ἀνεγειρομένου Μεγάρου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπίπλων καὶ τὸν βίβλοςμον ἐν γένει αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργηθῇ κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν περὶ προμηθειῶν διατάξεων.

2. Πρὸς τοῦτο, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, προστηθέντος δημοσιευμένης, συνιστᾶται τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, καὶ τοῦ Ἀρχιτέκτονος τοῦ κτιρίου,

τῶν πρατηρίων, ὧν δὲ δευτέρων δι' ἐπιβολῆς προτίμου μέχρι 1.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Οὐδεμία ἐφημερίδα ἐπιτρέπεται νὰ πωλῆται κατὰ τῆς μιᾶς δραχμῆς κατὰ φύλλον. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντιτίμου τούτου κανονίζεται ἡ ἐτήσια ἢ μηνιαία ἢ κατὰ οἰαδήποτε χρονικὰ διαστήματα συνδρομή. Ἐξαιρούνται τῆς διατιμῆσεως ταύτης περιοδικὰ θεματολογικὰ περιοχόμενα.

2. Ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τούτου τῆς μιᾶς δραχμῆς ἡμερησίων ἐφημερίδων λεπτὰ ἐξδομήκοντα ἀνήκουν εἰς τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδας, τὰ δὲ λοιπὰ τριάντα λεπτὰ κατανέμονται ὡς ἐξῆς:

Ἐν καὶ ἡμισυ λεπτὸν εἰς τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 3258 ἰδρυθὲν Ταμεῖον Συντάξεων προσωπικοῦ Ἀθηναίων Ἐφημερίδων.

Ἐν καὶ ἡμισυ λεπτὸν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 5243 ἰδρυθὲν Ταμεῖον Συντάξεων Ὑπογράφων, Λιθογράφων, Πιθλιοδετῶν καὶ ἐν γένει ἐργατῶν τύπου.

Ἐπὶ λεπτὰ εἰς τὰ πρακτορεῖα καὶ ἑκαστὸν λεπτὸν εἰς τοὺς ἐφημεριδοπώλας Ἀθηνῶν καὶ εἰς πᾶν τὰ ὑποπρακτορεῖα, πλὴν τῶν ἐφημεριδοπωλῶν Πειραιῶς δι' οὓς ὁρίζεται ἀμοιβὴ λεπτῶν δέκα ὁκτώ.

3. Ἡ διὰ τοὺς ἐφημεριδοπώλας Πειραιῶς ἐπὶ ἑλκτον κατὰ δύο λεπτὰ διαφορά ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐφημεριδοπώλας ἀνήκει εἰς τὸ οἰκίον ὑποπρακτορεῖον Πειραιῶς.

4. Ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ περιεχομένου εἰς τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ Ταμεῖα Συντάξεων ἀνὰ ἑν λεπτὸν διατίθεται πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ περιόχων συντακτῶν, τεχνιτῶν, ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν τελούντων ἐν ὑπηρεσίᾳ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1931 καὶ μετεχόντων τοῦ Ταμεῖου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναίων Ἐφημερίδων, διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις ἐργαζομένους προσληθέντας δὲ ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, εἴτινες ἀπελύθησαν ἢ ἤθελον ἀπολύθῃ καὶ ὑπέστησαν ἢ ἤθελον ὑποστῇ μείωσιν ἀποδοχῶν. Αἱ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης εἰσπραξίαις ὅα περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἀνεξάρτητον τῶν ἄλλων αὐτῶν πόρων καλούμενον «Λογαριασμὸς Ἀναρχίας». Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ εἰδικοῦ τούτου λογαριασμοῦ σχετικῶς πρὸς τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ, τὴν ἐποπείαν καὶ τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως τῶν πόρων αὐτοῦ. Ὡς ὑπάλληλοι ἐφημερίδων, δικαιοῦμενοι περιόχων εἰς τὸν λογαριασμὸν ἀναρχίας, θεωροῦνται καὶ οἱ ἐμμισθοὶ φωτογράφοι ἐφημερίδων, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δέκα (10), προτιμῶνται δὲ οἱ ἀρχαιότεροι.

5. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν πόρων τοῦ εἰδικοῦ τούτου λογαριασμοῦ δύναται ν' αὐξηθῇ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορά τῶν ἐκδοτῶν τῶν ἐφημερίδων κατὰ ἑν ἐπὶ λεπτὸν διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

6. Αἱ διατάξεις ἐργασίας τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΔΛ', ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν συντακτῶν καὶ ὑπαλλήλων τῶν ἐφημερίδων.

7. Ἐφημερίδες αἵτινες ἤθελον ἀποδεῖχθῃ ὅτι δὲν ἀπέλυσαν προσωπικὸν συντακτῶν ἢ ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν ἢ δὲν ἐμείωσαν τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν δικαιούνται εἰς ἐπιστροφὴν ὑπὸ τῶν ἄνω Ταμείων Συντάξεων τῶν ἐξδομήκοντα πέντε ἐκαστοῦν (0,75) τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν. Κατὰ τρίτην ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας ἐλεγχος τῶν μεταβολῶν αἵτινες ἐπῆλθον κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἐφημερίδων συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

8. Αἱ δυνάμει προγενεστέρων νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων περὶ σχήματος καὶ τιμῆς ἐφημερίδων γινόμεναι κρατή-

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει προῖν εἰς τὴν παραγγελίαν καὶ διὰ πρωτοκόλλων παραλαβῆν τῶν ἀναγκαζομένων, παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐταιρείας «Ἑλληνικῆς Τέχνης» μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν τῶν συμφωνητικῶν, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Καθ' ἣν περίπτωσιν, ἡ ἐν λόγῳ προμήθεια δὲν ἤθελε γίνεαι ἐν ὅλῳ παρὰ τῆς Ἐταιρείας ταύτης, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τὸ ὑπόλοιπον μέρος, ἐνεργηθῇ ὁμοιοτρόπως παρὰ τρίτου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθορισθῶσιν αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀναγκαζομεναι λεπτομέρειαι.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ μεσιτῶν ἐγγυῶν προϊόντων».

Εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν Ἐφημερίδων» ἔχον οὕτω:

Περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων.

Ἄρθρον 1. Ἐξ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον Μ' τῆς 12 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἐπιφάνεια καὶ τιμὴ πωλήσεως.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου ἐφημερίδα θεωρεῖται πᾶν φύλλον ἡμερησίον ἢ περιοδικὸν ἢ οἰονδήποτε ἄλλο ἐντυπον φυλλάδιον ἢ παράρτημα κατὰ χρονικὰ διαστήματα κυκλοφοροῦν πλὴν τῶν βιβλίων, ὅπως θήσεται καὶ ἂν ἐφαρμόζεται ἢ σελιδοποιεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οὐδεμία ἐφημερίδα δύναται νὰ ἐκδίδεται εἰς διαστάσεις μείζονας τῶν τεσσάρων τετραγωνικῶν μέτρων καὶ τεσσαράκοντα ἐκαστοῦν (70×90 ἡμερησίως) ἐπιφανείας χάρτου κατὰ ἐβδομάδα, ὅπως θήσεται ἡμερησίως ἐπιφανείας χάρτου κατὰ ἐβδομάδα δύναται νὰ καὶ ἂν σελιδοποιεῖται. Ἐξαιρετικῶς αἱ διαστάσεις δύναται νὰ ὁρισθῶσιν εἰς 4.86 τ. μ. δι' ἐφημερίδας σχήματος 0.46×0.33.

2. Ἐφημερίδα μὴ χρησιμοποίησται τὰς ἀνωτέρω διαστάσεις ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος δὲν δύναται νὰ χρησιμοποίησται μεταγενεστέρως τὴν μὴ διατεθείσιν ποσότητά. Ἐὰν ἐν ταῦτοις ὡς ἐκ τῆς τοῦ σχήματος τῆς ἐφημερίδας δὲν χρησιμοποίηται ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ποσοστὸν τι ἐπιφανείας, δύναται τοῦτο νὰ χρησιμοποιοῖται διὰ τοῦ μηνὸς ἐφ' ὅσον ὁ ἀποτελέσθαι τεσσαράς τὸ πολὺ ἀκεραίας σελίδας τοῦ ἰδίου σχήματος κατὰ μῆνα.

3. Ἐξαιρετικῶς τὴν ἡμέραν τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, τὴν 25ην Κυριακὴν τῶν Ἀποκριῶν, τὴν Κυριακὴν τῶν Χριστουγέννων, ἢτοι ἐξάκις τοῦ ἔτους, ἐπιτρέπεται ἀπεριόριστως οἰαδήποτε ποτε ὑπερβάσεις διαστάσεων. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ πρὸς τῶν Βουλευτικῶν ἢ Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν δεκαπενθήμερον τῶν παρένθεσις δύο σελίδων τοῦ σχήματος ἐκάστης ἐφημερίδας μετὰ περιεχόμενον ἀποκλειστικῶς διατεθειμένον εἰς ἀγορεύσεις καὶ εἰδήσεις προερχομένης ἐξ ὀργανωμένων πολιτικῶν κομμάτων καὶ συναγῆς πρὸς τὴν πολιτικὴν προεκλογικὴν κίνησιν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτύπωσις ἀριθμοῦ φύλλων ὑπερβαίνοντος τὰ πωλούμενα πέραν τῶν 10 ο.ο. Ὑπερβύονον δὴλωσιν περὶ τῆς κυκλοφορίας παρέχουν τὰ πρακτορεῖα τοῦ τύπου καὶ οἱ ἐκδοταὶ τῶν ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν.

5. Ὁ ἀχρηστευόμενος χάρτης πάσης ἐφημερίδας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 4)100 τῆς χρησιμοποιομένης ποσότητος.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἀνταλλάγματι διὰ προσωρινὴν χρῆσιν παραχώρησις ἐφημερίδων ὑπὸ πρατηρίων ἢ ὑπὸ πωλητῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ ποιῆ τῶν μὲν πρώτων δι' ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας

Π. Τσαλδάρης. Καί ἐγώ.

Κ. Αλαβάνος. Τὸ βούλευμα εἶνε ἀπαλλοτριωτικόν. Ἦδω-
σαν ἡ Ἐπιτροπὴ 25.000 εἰς τὸν κ. Καϊροφύλλαν, διότι οὗτος
εἶχε πᾶσι εἰς τὴν Βενετιαν καὶ εἶχε συγκεντρώσει πολλὰ κυ-
κλωδικὰ, τὰ ὅποια δὲν εἶχαν δημοσιευθῇ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ
ἤθελε νὰ γίνῃ νέα ἐκδόσις.

Π. Ράλλης. Τὸ καλὸν εἶνε πού ἦτο Νομάρχης καὶ ἐπό-
πτης τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἤλθεν εἰς συμπτωσίαν μαζί του.
Ὁ κ. **Κ. Αλαβάνος** συνεχίζων ἀντικρούει τὰ λεγόμενα
ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλης ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκύρωσιν τῆς δημοπρα-
σίας διὰ τὸν ηλεκτροφωτισμὸν, τονίζων ὅτι ἐγίνε τοῦτο, διότι
ἐξανέστη ὁ λαὸς τῆς Γῆνους ὅταν μάλιστα οἱ ἀνάδοχοι ἤρχι-
σαν νὰ καίμουν διαφόρους ἀδελφούς. Ἐπὶ πλέον παρουσιάσθη
νέα Ἐταιρεία, ἡ ὁποία ἀναλαμβάνει νὰ ἀγοράσῃ νέα μηχανή-
ματα, διὰ νὰ καταβιδάσῃ κατὰ τρεῖς κίοντα λεπτὰ τὸ κίλοβάτ.
Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἐξήγαγεν οὐσίαν ἀλλὰ
τοὺς τύπους.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δι' αὐτὸ ἐγίνε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-
κρατείας καὶ ἐν ὃ Ἰ. Πουργὸς δὲν σέβασθη τὴν ἀπόφασίν του
ὅα πᾶν εἰς εἰδικὴν Διχαστήριον.

Ὁ κ. **Κ. Αλαβάνος** ἀντικρούων κατόπιν τὰ λεγόμενα περὶ
πιστώσεως λέγει: Εἶχεν ἐγκρίσῃ ἡ πίστις αὐτῆ καὶ δὲν
ἐδόθη τίποτε διότι ἡ Ἐπιτροπὴ χωρὶς ὁρόθον ἀπέστειλεν
ἐγγράφον εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀ-
μοιβήν, ἣτις δὲν ὀρίσθη ἀκόμη, καὶ ὅα ἀμειψοῦν θεδαιώς
ἀναλόγως τῆς ἐργασίας των. Ὁ κ. Ράλλης εἶπε καὶ διὰ τὰς
25.000 δραχμὰς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἰ. Πουργίου.

Π. Ράλλης. Εἶπα ὅτι εἶνε μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὅα
πάρῃ τὰς 25.000 δραχμὰς.

Κ. Αλαβάνος. Κακῶς τὰς ἐπιληροφύρησαν καὶ ἀφῆκατε
αὐτῶν νὰ ὑπονοῇται ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ δωροδοκία καὶ δὲν
εἶνε ὁρθὸν νὰ ἀνέρεται κανεὶς εἰς τὸ ὄμμα διὰ νὰ ἀποδίδῃ
μομψὰς κατ' ἀνθρώπων ἀνωτέρων πάσης ὑπονοίας. Εἶνε προ-
φανές ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς ἔπεσε εἰς τὴν παγίδα, διότι τὰ ζη-
τήματα τοῦ Ναοῦ εἶνε πολυσχιδῆ καὶ ἐχρηζον μελέτης. Ἐγὼ
δὲν ἔχω ἄλλο τί νὰ κάμω παρὰ νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου,
διότι Κυκλαδίτης βουλευτὴς ἐπροκάλυψε τοιαύτην συζήτησιν,
ἐξ ἧς δὲν θὰ προκύψῃ κανὲν καλὸν, διὰ νὰ ἀποδώσῃ μομψὴν
κατ' ἀνθρώπων, οἵτινες προσφέρουν καὶ τοὺς κόπους των καὶ
τὰ χρήματά των ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ. Μετὰ οὕτω ἡμέρας ὅα συν-
έλθουν ἐκεῖ ἐξ ὅλης τῆς ὀρθοδοξίας οἱ προσκυνηταὶ καὶ τὰς
ἱεράς αὐτὰς στιγμὰς δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον εἰς Κυκλαδίτην
βουλευτὴν νὰ φέρῃ τοιαύτην συζήτησιν ἐπιβλαβὴ διὰ τὸ γόη-
τρον τοῦ ἱδρύματος (χειροκροτήματα).

Π. Ράλλης. Μοῦ ἦτο, τονίζει, ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον
νὰ ἐλέγξω μίαν κατὰστασιν ἀφόρητον καὶ μίαν ἐπιτροπὴν
τοῦ ναοῦ καταφόρως κομματιζούσαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐν πρώτοις, λέγει, δικμαρτύρομαι
κατὰ τῆς τάσεως, ἣν δεικνύει ἡ Κυβέρνησις ἀπουσιάζουσα
τὰς ἡμέρας τοῦ ἐλέγχου. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται μὲ
ἄλλα ζητήματα τότε ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ διακύψῃ τὰς ἐργα-
σίας τῆς Βουλῆς, διότι δὲν δύνανται νὰ προβάλλωνται ὡς δι-
καιολογίαι τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀρμοδίου Ἰ. Πουργοῦ τὰ ἐγκαί-
νια τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου.

Κ. Διδωρίκης (Ἰ. Πουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν). Μὰ εἶναι
καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τὰ αὐτὰ παράπονα γίνονται καὶ εἰς
τὴν Γερουσίαν καὶ εἶναι προφανές ὅτι ἐκ συστήματος γίνεται
ἡ ἀπουσία αὐτῆ. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ ἐπερώτησις ὅα ἐπε-
ρίττειεν ἐὰν ὁ ἀρμόδιος Ἰ. Πουργός, ἀφοῦ ἔφερε τόσα μέτρα
περὶ ναῶν καὶ κλήρου, ἐλάμβανε πρόνοιαν καὶ περὶ τοῦ ἱεροῦ
ναοῦ τῆς Γῆνους. Πρέπει, τονίζει, νὰ ὑμολογηθῇ ὅτι ἐκεῖ
ἐδημιουργήθη μία κατὰστασις ἀφόρητος, παραδοθέντος τοῦ
ἱδρύματος εἰς τὴν κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἐλέχθη παρὰ
τοῦ προλαλήσαντος ὅτι διετύρθη ἐδῶ ἡ ἱερὰ εἰκὼν, ἀλλὰ δὲν
διεσύρθη ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἡ εἰκὼν, διεσύρθη μόνον ἡ
διοίκησις τοῦ ἱδρύματος καὶ ἡ ἐκμετάλλευσίς τῆς ἱερᾶς
εἰκόνος.

Κ. Αλαβάνος. Εἰπήτε πῶς.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Μὰ δὲν ἀπηντήσατε εἰς τίποτε κ. Ἀλα-
βάνε. Διότι καὶ ἂν παρίδωμεν τὴν διάθεσιν τῶν πόρων ὑπὲρ
τῶν συγγενῶν καὶ φίλων, εἶναι ἀρκετὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀ-
πωλείας τῶν 300 χιλ. δραχμῶν καθ' ὃν τρόπον αὐταὶ ἀπω-
λέσθησαν, καὶ ἡ περιήρησις αὐτῇ Τράπεζᾳ ἐν μόνον ὑποκα-
τάστημα ἱδρυσε, εἰς τὴν Γῆνον.

Π. Εὐριπαῖος. Ἰδρυσε 12, ὡπὼς εἰς τὴν Ἀνδρον, εἰς
τὴν Νάξον, εἰς τὰ Μέθανα κλπ.

Π. Ράλλης. Μὰ τὴν κατὰθεσιν ἐγίνε διευθυντὴς ὑποκα-
ταστήματος ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἱδρύματος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Διεπιστώθη ὅτι διευθυντὴς τοῦ ὑποκα-
ταστήματος εἶναι ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἱδρύματος ὅστις καὶ
κατέθεσε τὰ χρήματα.

Κ. Αλαβάνος. Ἦ ἐπιτροπὴ τὰ κατέθεσε.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δὲν ἐπιμερίζεται ἡ εὐθύνη μὲ τοῦτο.
Ἀλλ' ὁ προλαλήσας εἶπεν ὅτι ἡ κατὰθεσις ἦτο συμφέρουσα
διότι ὑπῆρχε ἀνάγκη τῶν χρημάτων διὰ τὴν ὕδρευσιν. Τὸ
βούλευμα ὅμως δικαιοπύνη, ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀνάγκη
ἀφοῦ δὲν ἐθίγη τὸ ποσὸν αὐτὸ μέχρι τῆς ἀπωλείας του.
Καμμία δικαιολογία δὲν ὑπῆρχε, νὰ σηκωθοῦν τὰ χρήματα
τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν καὶ νὰ παραδοθοῦν εἰς μίαν νέαν
Τράπεζαν.

Ἦ εὐθύνη θεόλως δὲν εἶναι ποινική, ἀλλ' ἀνεξαρτήτως
ταύτης ὑπάρχει καὶ ἡ ἠθικὴ εὐθύνη καὶ ἡ ἀστυκὴ, ἣτις προ-
καίμενου περὶ ἐντολοδόχου ὑπάρχει πάντοτε, πληροφοροῦ-
μεθα δὲ ἐκ τοῦ βουλεύματος ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος διὰ μὲν τὰ
ἰδικὰ του χρήματα ἐπέδειξε ἐπιμέλειαν καὶ οὐδὲν ἐπέδειξε
διὰ τὰ χρήματα τοῦ Λαοῦ. Ἐπομένως λίαν ὀρθῶς ἐστράφη
ἡ ἐπερώτησις κατὰ τοῦ Ἰ. Πουργοῦ, διότι ἐνῶ εἶχεν ὅπ' ὤψιν
τοῦ τὸ ἐκκαμῶν οἱ ἐπιτροπῶν εἰς τὰ 1927 ὥφειλε νὰ μὴ ἐκ-
λέξῃ τοὺς ἰδίους ἀφοῦ μάλιστα ἔχει δεδηλωμένην τὴν γνώ-
μην περὶ μὴ ἐπανεκλογῆς τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ναῶν. Ἀλλ'
ἐκεῖνο ἐπίσης διὰ τὸ ὅποῖον φέρει εὐθύνην ἡ Κυβέρνησις εἶναι
ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς.

Κ. Αλαβάνος. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς αὐτό.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξελέγοντο οἱ ἐπιτρο-
ποι παρὰ τοῦ λαοῦ.

Κ. Αλαβάνος. Μίαν φορὰν ἐγίνε αὐτό.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὅα ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐπανεέλθῃ τὸ σύ-
στημα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνοριτῶν, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς ἓνα
πληθυσμὸν προηγμένον καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε
ὡς Ἰ. Πουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἐκτιμήσαντες τὴν σύστασιν
τοῦ κ. Αλαβάνου ἐδέχθημεν νὰ γίνῃ δῆμος ἡ κοινότης Γῆ-
νου. Δὲν θὰ ἐπιμεινω, τονίζει, περισσότερον εἰς τὸ ζήτημα
τοῦτο ἀλλὰ ὅλα τὰ πρᾶγματα ἐγίναν ἐκ τοῦ κομμα-
τικοῦ χαρακτῆρος ὅστις συνόδευε τὰς πράξεις τῆς διοική-
σεως. Ὁ ἀξιώτιμος προλαλήσας συνέκρινε τὰς διαφόρους δι-
καχειρίσεις ἀλλὰ καὶ αὐταὶ τὸν αὐτὸν κομματικὸν χαρα-
κτῆρα εἶχον.

Δὲν εἶναι ἐπίσης ὀλιγώτερον σοβαρὸν τὸ ζήτημα τῆς
ἐργολαβίας τοῦ ηλεκτροφωτισμοῦ, διότι οὐδεὶς ἐκάκισε τὴν
ἰδέαν, τὸ ζήτημα ὅμως ἦτο ἄλλο, πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἐκμετάλλευ-
σις. Ἦ Ἐπιτροπὴ πεντάκις ἡκύρωσε τὴν δημοπρασίαν καὶ
τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἡκύρωσε τὰς ἐνεργείας
αὐτὰς καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα, ἂν δὲν πρόκειται νὰ
ἐφαρμοζῶνται αἱ πράξεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
πρὸς τί τότε ἐκάμαμεν τὸν θεσμόν αὐτόν; Δὲν συναίσθα-
νεσθε (πρὸς τὸν κ. Αλαβάνον) τὰς ἀποζημιώσεις ἐκ μέρους
τοῦ ἱδρύματος εἰς τοὺς ἐργολάβους; ἐφόσον δεσμεύεσθε μὲ
τὴν διακήρυξιν καὶ τὴν ἐρμηνείαν πού ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὸ
Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας;

Κ. Αλαβάνος. Οὐδεμίαν δέσμευσιν ἔχομεν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐξέθεσάτε καὶ τὸ ἱδρυμα καὶ τὸ Δη-
μόσιον, ἀφοῦ ἐγίναν ἀγωγαὶ ἐναντίον των καὶ τοὺς ζητοῦν
500 δραχ. τὴν ἡμέραν, διότι ἐλησμονήσατε ὅτι παράλειψις
ὑποχρεώσεων ἐπιφέρει βαρυτάτας συνεπείας. Ἐγένετο, συ-

ἐχίξει, λόγος καὶ περὶ μεγάλου ναοῦ, ἀλλὰ πρόκειται ἄραγε
ἀπραγματοποιήθῃ οὗτος;

Κ. Αλαβάνος. Ὅα πρᾶγματα ποιήθῃ.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Πρόκειται νὰ στοιχίσῃ 100) ἑκατομ.
καὶ ὁ διάκοσμος ἄλλα 50) ἑκατομμύρια καὶ θὰ γυμνάσῃ νὰ
ὑπῆρχεν ἡ δύναμις τῆς πρᾶγματοποιήσεως, ἀλλὰ βλέπω ὅτι
τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ναοῦ εἶναι 100 χιλ. δραχ. κατ' ἔτος. Καὶ ἐν μὲν
ἐπρόκειτο περὶ ὑπολογισμῶν δὲν θὰ εἶχεν ἀξίαν τὸ πρᾶγμα,
ἀλλὰ ἐγίναν προκηρύξεις περὶ σχεδίων καὶ ὑποσχέσεις περὶ
ἀλλὰ ἐγίναν προκηρύξεις περὶ σχεδίων καὶ ὑποσχέσεις περὶ
βραδείων ἀπὸ 250.000 δραχ. 150.000 δραχ. καὶ 100.000
δραχ. καὶ ἐπεδικάσεν ἡ Ἐπιτροπὴ 150.000 δραχ. εἰς ἓνα
συγγενῆ.....

Κ. Αλαβάνος. Αὐτὸ εἶναι ἀπὸ πηγὰς ἀκαθάρτους.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Μὴ παραφέρεσθε, κύριε Αλαβάνε. Ἐὰν
εἶναι τι ἀκάθαρτον εἶναι ἡ προκήρυξις σας, ἡ ὁποία ὀρίζει τὰς
ἀποζημιώσεις πού σας εἶπα. Καὶ ἐφόσον ἔχομεν ἐπιδίκασιν
150.000 δραχ. δὲν βλέπω τί σχέσιν ἔχουν αἱ διατυμωμάνοι
αἱ φιλαργυρίαι τῆς Ἐπιτροπῆς. Μὲ τὰς ἀστοχίας σας
αὐτὰς ἐγεννήσατε ἀπαιτήσεις, αἵτινες θὰ πληρωθοῦν καὶ δι'
ἐν ἔργον τὸ ὅποῖον δὲν θὰ γίνῃ ποτέ.

Π. Ράλλης. Ἐδραβεύθη ὁ Μητσάκης ὁ ὅποιος εἶναι γαμβρὸς
τοῦ Ὁρλάνδου.

Κ. Αλαβάνος. Τὸ ἐγράφατε αὐτὸ καὶ εἶναι ἀνακριβές.
Ὁ Μητσάκης εἶναι ἀνύπανδρος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Συνεχίζων ἀναγιγνώσκει τὰς ἀμοιβὰς
τῆς προκηρύξεως. Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰσχωρῇ παντοῦ ἡ κομμα-
τικὴ ἀποφῆς παρατηρήθη καὶ ἄλλη ἀνωμαλία, ὅτι ἐπὶ δε-
καετίαν δὲν ἐδημοσιεύθη ἀπολογισμός. Ἐδημοσιεύθη μόνον
ἓνας εἰς τὰ 1930, κατὰ τὸν ὅποῖον βλέπομεν ὅτι διὰ τὸ
προσωπικὸν διετέθησαν 234.000 δραχ., δι' ἑξοδα διοικήσεως
ἑτεραι 234.000 δραχ., καὶ δι' ἑξοδα συντηρήσεως μηδέν. Ἦ
ἀνάμιξις ἐν τέλει τῆς πολιτικῆς εἶχεν ἀποτελέσματα ἐπιζη-
μιώτατα διὰ τὸν ναόν, οὕτως ἐμειώθησαν καὶ τὰ ἑσοδα.
Ἐὰν τοῦτο ἐξετίμα ὁ Ἰ. Πουργός θὰ ἤλλασσε τὸν τρόπον τῆς
ἐκλογῆς καὶ τρόπος ἠθικός εἶναι ὅπως γίνεται αὕτη μόνον
διὰ τοῦ λαοῦ τῆς Γῆνους.

Ἀλλως, ἐπιλέγει, ἐκλογαὶ γενόμεναι μὲ ἐκλεκτοὺς
καὶ ὑπουργεῖα ἀπὸ τὰ ἐκαστοτε κρατοῦντα κόμματα εἶναι
ἐκλογαὶ ἀτυχεῖς καὶ ὅα φέρουν πάντοτε τὰ πρᾶγματα ἐκεῖ
πού ἔφερον δυστυχῶς διὰ τὸν λαόν.

Κ. Αλαβάνος. Πρῶτον λέγει παρακαλῶ τὸν κ. Ζα-
βιτζιάνον νὰ μὴ παρεξηγήσῃ διὰ τὴν διακοπὴν πού ἔκαμα,
διότι ἡγνούσαν διὰ ταύτης ὅτι αἱ πληροφορίες πού τοῦ ἐδόθησαν
δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς. Τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἡλε-
κτροφωτισμοῦ τὰ θεωρῶ ἐξηγητήματα καὶ ἐκαστος ἔχει τὰς
ἀντιλήψεις του, διότι οἱ ἐπιτροπῶν καὶ τῶν δύο περιόδων κατέ-
θεσαν εἰς τὴν Τράπεζαν ὅπως καὶ τόσα ἄλλα συμβούλια ἄλ-
λων ὁργανισμῶν κατέθεσαν καὶ δὲν εἶναι ὁρθόν καὶ δίκαιον
τὴν ζητοῦνται εὐθύναι. Ἀλλὰ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Π.Π.Ε. διὰ
νὰ πετάξῃ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν καὶ συζητήσῃ τὰ ζητήματα

Ἀρχαίου μεταχειρίσθη πτερὰ Ἰνδίου, τὰ ὅποια τοῦ ἐδάνει-
σαν πρόσωπα, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἔχουν περισσότερον σε-
βασμὸν εἰς τὸ ἱστορικόν του. Μὰ λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέγῃ
τοὺς ἐπιτρόπους ὁ λαός. Καὶ ἐγὼ ἤμουν τῆς αὐτῆς γνώμης
καὶ ἔκαμα πρῶτον τὸν νόμον 519 πού ἐξέλεγεν τοὺς ἐπιτρό-
πους ὅλα τὰ μέλη τῶν ὀρθοδόξων κοινότητων καὶ ἐγίνεν ἡ
ἐκλογὴ καὶ ἐξελέγησαν ἄνθρωποι ἐκ τῶν χωρίων, οἱ ὅποιοι
δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντιπροσωπεύσουν ἐπαρκῶς τὸ ἱδρυμα.
Ἐκαμα κατόπιν τὸν νόμον 2040 νὰ συνέρχωνται δηλαδὴ
τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς Πόλεως νὰ ἐκλέγῃ διπλα-
σίους καὶ νὰ ὀρίξῃ τοὺς Ἐπιτρόπους ἡ Κυβέρνησις. Συνέβη
ὅμως νὰ μὴ δυνάται νὰ γίνῃ ἐκλογὴ καὶ ἐπανήλθομεν εἰς
τὸ ζήτημα, ὅπου ἔσχευεν πρὸς ἐκατὸν ἐτῶν καὶ ὅπου ἦτο τὸ
καλύτερον, διότι δὲν εἶναι δυνατόν ὁ νομάρχης καὶ ἡ Κυβέρ-
νησις νὰ διορίσῃ τὸν πρῶτον τυχερὸν ἀφ' ὃ ἔχουν εὐθύ-
νην διὰ τὴν ἐκλογὴν του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν μεγάλον ναόν
πού εἶπεν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος ὅτι ἐγεννήσαμεν ἀπαιτήσεις,
εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐτηρήθη ὅλη ἡ νόμιμος ὁδός. Ὁ κ. Ζαβι-
τζιάνος εἶπεν ὅτι ἐπιδιώκομεν οὐτοπίαν ἀλλὰ ἐλησμονήσαμεν
ὅτι ὅλοι οἱ μεγάλοι ναοὶ τῆς Εὐρώπης ἐγίναν εἰς διάστημα
100 καὶ 150 ἐτῶν. Καὶ ἡμεῖς τώρα θέτομεν τὰς βάσεις καὶ
πιστεύομεν ὅτι θὰ γίνῃ ὁ ναός αὐτός, διότι ἐπισθὲν του εἶναι
ὅλη ἡ ὀρθοδοξία. Ἐγὼ μάλιστα εἶμαι ὑπὲρ μεγαλυτέρου
σχεδίου, χωρὶς νὰ ὑποστηρίξω ὅτι ὁ ναός αὐτός δύναται νὰ
γίνῃ ἀπὸ μίαν στιγμῆς εἰς ἄλλην. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν
εἶναι ὁρθόν αὐτὸ τὸ ὅποῖον ἐλέγχῃ, τοῦ νὰ τίθεται ἐν ἀμφι-
βολῇ ἡ κτίσις τοῦ ναοῦ καὶ ἐντεῦθεν ἡ πίστις τῆς ὀρθοδοξίας.

Π. Ράλλης. Μίαν παρατήρησιν ἔχω νὰ κάμω. Ὁ κ.
Αλαβάνος προκειμένου περὶ Γῆνους θέλει νὰ στήσωμεν ἓνα
τοῦτον ὅπως τοῦ ὁποῖου νὰ ἴδῃ αὐτὸς ἐλευθέρως καὶ ἀνε-
ξέλεγκτως. Ὅς πρὸς τὸν ηλεκτροφωτισμὸν, ἄλλοτε ὁ κ.
Αλαβάνος τὸν ἤθελε, τώρα δὲν τὸν θέλει.

Π. Εὐριπαῖος. Λυποῦμαι, λέγει, διότι διεσύρθησαν
ἀπόψε αἱ ὑπολήψεις εὐηποληπτῶν καὶ ἐγκρίτων Γηνίων καὶ
οὐδέποτε ἀνέμενον ὅτι ὅα ἐξεταζέοντο κατ' αὐτῶν αἱ μομ-
φαὶ πού ἐξεταζέοντο. Ἦ ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ ἀποτελεῖται
ἀπὸ ἐξέχοντα πρόσωπα τῆς κοινωνίας Γῆνους καὶ ἡ δρᾶσις
των εἶναι ὁμολογημένη, τὰ δὲ ἔργα των εἶναι γνωστὰ καὶ
ἀντιληπτὰ εἰς πάντα προσκυνητήν. Λυποῦμαι ἐπίσης καὶ
διὰ τὰς αἰτιάσεις ὅς ἐξέφερε κατὰ τοῦ ἱδρύματος ὁ κ. ἀρχη-
γὸς τῆς Πολιτικῆς Προσθευτικῆς Ἐνώσεως, δι' ὧν θίγεται
τὸ γόητρον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ὃν ὁλόκληρος ἡ ὀρθοδοξία σέβεται.

Π. Ράλλης. Ἐὰν ὁμιλήσατε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς
Κυβερνήσεως.....

Π. Εὐριπαῖος. Ὁμιλήσα ὡς βουλευτὴς τῶν Κυκλα-
δων, καὶ δὲν σὰς ἐπετρέπετό ποτε

Π. Ράλλης. Ἐὰν ὁμιλήσατε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς
Κυβερνήσεως ὅα σὰς ἔλεγα κατὰ πᾶσαν τρόπον ἐσυχοραν-
τήθη τὸ κόμμα ἡμῶν.

Μεθ' ὃ ὥρα 10 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὐριον
ὥραν 4 1/2 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Ἀποστόλου

Δ. Μέλφους

νοτροφίαν και καπνά και εις την οποίαν μάλιστα ή τοκογλυφία.

Α. 'Αλεξανδρής. (Υπουργός Γεωργίας). Έχει ληφθή πρόνοια.

Π. Φλώρος. Μόνον εις τό χαρτί.

Η Βουλή εισέρχεται μετά τούτο εις την

Ημερησίαν Διάταξιν της Νομοθετικής Έργασίας.

Γίνεται δεκτόν τό σύνολον του υπό της Γερουσίας τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου «περί συμπληρώσεως των νόμων 4412, 4501 και 4964 «περί τρόπου έκκαθαρίσεως της αναστενιάσης τας πληρωμάς της Τραπεζής Μεσσηνίας», έχον ούτω:

Περί συμπληρώσεως των νόμων 4412, 4501 και 4964 περί τρόπου έκκαθαρίσεως της αναστενιάσης τας πληρωμάς της Τραπεζής της Μεσσηνίας.

(Ήδη έτροποποιήθη υπό της Γερουσίας)

(κατά την υπό στοιχείον ΑΘ' της 11 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αυτής).

(Ως έτροποποιήθη υπό της Βουλής κατά την έφ' άπαξ συζήτησιν).

Άρθρον 1.

1. Ός προς τον τρόπον της έκκαθαρίσεως και την έκτασιν της εξουσίας των έκκαθαριστών της Τραπεζής Μεσσηνίας Α. Ε., εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 1 του από 31 Ιουλίου 1930 διατάγματος περί τρόπου έκκαθαρίσεως και έκτάσεως της εξουσίας των έκκαθαριστών της Αγγλοαμερικανικής Τραπεζής Α. Ε. ως συμπληρούνται αύται κατωτέρω.

2. Οί έκκαθαρισται έχουσι τό δικαίωμα νά προβαίνωσιν εις έγγραφην προσημειώσεων και ύποθηκών, ώσαύτως δέ και εις διαγραφην προσημειώσεων και ύποθηκών ή κατασχέσεων συντηρητικών ή αναγκαστικών έφ' όσον τό πρόσ την υπό έκκαθάρισιν εταιρείαν χρέος έχει εξοφληθή έν όλω ή διά συμβιβασμού, εις παραίτησιν άγωγών, εις κατάργησιν έκκρεμών δικών, εις οιονδήποτε στάδιον και άν εύρίσκωνται αύται, ως και εις σύναψιν παντός συμβιβασμού.

3. Ο συμβιβασμός θεωρείται αυτόδικαίως και αναγκαστικώς συντελεσμένος εκ του νόμου όσάκις σύμβουλοι τινες παρεχώρησαν ήδη εις την υπό πτώχεισιν Τράπεζαν, ίσον τουλάχιστον ποσόν, πρόσ τό μεγαλύτερον ποσόν τό όποιον θέλει καταβάλει διά τον έκούσιον συμβιβασμόν οίσαδήποτε εκ των λοιπών συμβούλων της αυτής Τραπεζής.

4. Έάν άπαίτησις της υπό έκκαθάρισιν Τραπεζής κατά τέως μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής άπορρέουσα εξ εξισώσεων διά πράξεις ένεργηθείσας ύπ' αύτών υπό την ιδιότητα των Συμβούλων έξοφληθή συμβατικώς, τότε άποστέννυνται αυτόδικαίως πάσαι αι εκ των άξιώσεων τούτων άγωγαί και αι τυχόν προσημειώσεις ή ύποθηκαι ή κατασχέσεις συντηρητικά και αναγκαστικά επί άκινήτων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αι έγγραφείσαι είτε τη έπιμελεία της Τραπεζής είτε υπό τινος των ενδιαφερομένων και ιδία των καταθετών. Αί προσημειώσεις, ύποθηκαι και κατασχέσεις αύται διαγράφονται τη έπιμελεία παντός ενδιαφερομένου.

5. Η ίκανοποίησις διά συμβιβασμού έπιφέρει την άπόσβεσιν της ποινικής άγωγής και έν περιπτώσει χωρούσης ήδη ποινικής καταδίκης την κατάργησιν της εκτελέσεως της ποινής και των άποτελεσμάτων αυτής.

6. Οί τυχόν γενόμενοι συμβιβασμοί περί όν αι παράγραφοι 2, 3 και 4 είσιν έγκυροι προκειμένου περί ποσοτήτων υπερβαινουσών τας 10.000 δρ. (δέκα χιλιάδας) κατόπιν έγκρίσεως (της κατά τό έδάφιον 7 Έποπτικής Έπιτροπής).

7. Χρέη Έποπτικής Έπιτροπής της Τραπεζής Μεσσηνίας εκτελεί ή Έποπτική Έπιτροπή της Αγγλοαμερικανικής Τρα-

πέζης, εις την μετέχουσι μετά ψήφου ό έπόπτης της έκκαθαρίσεως και εις αντιπρόσωπος των καταθετών, όριζόμενος υπό του προέδρου των Πρωτοδικών Καλαμών. Η άποζημίωσις των μελών της Έπιτροπής και των γραμματέων όρίζεται διά πράξεως του Υπουργού της Έθνικής Οικονομίας εις βάρος της έκκαθαριζομένης περιουσίας.

Άρθρον 2.

1. Επί τώ σκοπώ ταχυτέρου τερματισμού της έκκαθαρίσεως του ένεργητικού των Τραπεζών Αγγλοαμερικανικής, Σάμου και Μεσσηνίας, έπιτρέπεται όπως μετ' άπόφασιν της έποπτικής έπιτροπής μέρος ή τό όλον του ύπολειπομένου ένεργητικού αύτών του κριέντος έπισφαλούς ή δυσκόλως ρευστοποιήσιμου εκποιήται διά πλειστηριασμού.

2. Ο πλειστηριασμός ένεργείται τη έπιμελεία των έκκαθαριστών ένώπιον συμβολαιογράφου μετά δημοσίευσιν προκηρύξεως εις δύο έπιτοπίους έφημερίδας, δέκα πέντε (15) ήμέρας τουλάχιστον πρόσ του πλειστηριασμού.

3. Εις τον πλειστηριασμόν δύνανται νά λαμβάνωσι μέρος και καταθέται των υπό έκκαθάρισιν Τραπεζών ή και πιστωταί των Τραπεζών.

4. Έν περιπτώσει κατακυρώσεως του πλειστηριαζομένου ένεργητικού επ' όνόματι καταθετών ή πιστωτών της υπό έκκαθάρισιν Τραπεζής, τό εκπλειστηριασμά συμψηφίζεται με τό κατά τον νόμον ποσόν εις ό δικαιούνται ούτοι, τό δέ τυχόν άπομένον ύπόλοιπον καταβάλλεται τοίς μετρητοίς.

5. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου δύνανται νά εφαρμοσώσι και επί της Τραπεζής Παύλου, κατόπιν πράξεως του Υπουργού της Έθνικής Οικονομίας.

6. Αί λεπτομέρειαι διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου δύνανται νά κανονισθούν διά πράξεως του Υπουργού της Έθνικής Οικονομίας εκδιδομένης μετά γνώμην της έποπτικής έπιτροπής και δημοσιευομένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσίευσέως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Επί της εις β' συζήτησιν προτάσεως «περί τροποποιήσεως άρθρων τινών του Κανονισμού της Βουλής» τινές των κ. κ. βουλευτών ζητούσι τον λόγον.

Ο κ. Πρόεδρος δηλοί ότι ή συζήτησις επί της προτάσεως ταύτης αναβάλλεται συνεπεία εκφρασθείσης έπιθυμίας του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως, όπως παρίσταται κατά την συζήτησιν της.

Γίνονται μετά τούτο δι' άναστάσεως δεκτά εις έφ' άπαξ συζήτησιν τάκάτωθι νομοσχέδια:

Περί τροποποιήσεως του 4410 νόμου περί ναυτικής στρατολογίας κλπ.

(Ήδη έτροποποιήθη υπό της Γερουσίας)

(κατά την υπό στοιχείον Μ' της 12 Μαρτίου 1932

συνεδρίαν αυτής).

(διά της προσθήκης δευτέρας παραγράφου εις τό άρθρον 8).

Άρθρον 1.

Τό άρθρον 13 του νόμου 4410 «περί Ν. Στρατολογίας κλπ.» αντικαθίσταται διά του έξης:

Άρθρον 13.— Έξαιρετικώς κατά τά πρώτα από της έφαρμογής του παρόντος νόμου έτη αι πρόσ στρατεύσιν προσκλήσεις των εις εκάστην ναυτικήν άπογραφην άνηκόντων θά ένεργώνται, έφ' όσον καλούνται ούτοι, εις δύο σειράς ως άκολουθώς:

Οί εις την ναυτικήν άπογραφην άνήκοντες θά διαιρώνται εις δύο τμήματα, πρώτων και δεύτερων, τά όποια θά περιλαμβάνουν άντιστοίχως διά τό έτος 1931 τά 7)8 και τό 1)8 του συνόλου, διά τό 1932 τά 6)8 και 2)8, διά τό 1933 τά 5)8 και τά 3)8, διά τό 1934 τά 4)8 και τά 4)8, διά τό 1935 τά 3)8 και τά 5)8, διά τό 1936 τά 2)8 και τά 6)8, διά τό 1937 τό 1)8 και τά 7)8.

Θά καλούνται δέ πρόσ στρατεύσιν.

εις τόσα έκκατοστά τέταρτα όσοι είναι οί ύπολειπόμενοι μήνες πρόσ συμπλήρωσιν ύπηρεσίας δύο έτών.

Η άξία αυτή εισπράττεται μετά την άπόλυσιν των κατά τά κανονισμένα.

Άρθρον 4.

Η άληθής έννοια του άρθρου 60 του νόμου 4410 ήτο και είναι, ως πρόσ την μιοθοδοσίαν, ότι ταύτην λαμβάνουν μόνον οί δυνάμει των διατάξεων των άρθρων τούτων έθελονταί πλοίων έπιφανείας και ύποβρυχίων και οί δυνάμει του άρθρου 58 ιδίου ως έτροποποιήθη διά παρ. 9 άρθρ. 1 νόμου 4991.

Άρθρον 5.

Εις τό τέλος του άρθρου 80 του νόμου 4410 προστίθενται τά έξης:

Από της κλάσεως του 1932 και έφεξης οί άπαλλασσόμενοι δι' οίκογενειακούς λόγους δι' άποφάσεως του Διαρκούς Ναυτολογικού Γραφείου Πειραιώς έκδοθείσης μέχρι της ήμέρας της κατατάξεως της κλάσεως εις την έν τώ Πολ. Ναυτικώ άνήκουσι μεταφέρονται εις τον κατά γην στρατόν, ύπαγόμενοι εις τας περί άπαλλαγέντων διατάξεις του νόμου περί Στρατολογίας.

Ούτοι καλούμενοι παρ' του Υπουργού των Στρατιωτικών προσέρχονται πρόσ εκπλήρωσιν των ύποχρεώσεων των εις έ σύνταγμα πεζικού ή εύζωνων στρατολογικώς ύπάγονται, συμφώνως τη στρατολογική διαίρεσει του Κράτους, μετά της πρώτης κλάσεως ή ήμικλάσεως των στρατευσίμων της οικείας περιφερείας της κληροσημένης μετά την προθεσμίαν της έν τώ Ναυτικώ κατατάξεως της κλάσεως εις την άνήκον.

Άρθρον 6.

Κατ' εξαίρεσιν οί εκ των άπαλλαγέντων της κλάσεως 1931 μή εξαγοράσαντες την ύποχρέωσιν των μεταφερθήσονται εις τον στρατόν της ξηράς έντός του μηνός Απριλίου 1932 κοινή συνεννόησει των δύο Έπιτελείων Στρατού και Ναυτικού.

Άρθρον 7.

Τό Ναυτολογικόν Γραφείον Πειραιώς πέμπει έντός μηνός από της έκδόσεως των αντίγραφων των ως άνω αποφάσεων άπαλλαγής εις τά οικεία Στρατολογικά Γραφεία, άτινα άποστέλλουσιν έγκαιρώς όνομαστικώς καταστάσεις τούτων μετά πλήρων στρατολογικών στοιχείων εις τά οικεία συντάγματα και τάγματα κατατάξεως.

Άρθρον 8.

Αί διατάξεις του Νόμου 5237 της 30 Ιουλίου 1931 «περί τροποποιήσεως του νόμου περί Στρατολογίας» πλην των άφρωσών τους έθελοντάς ισχύουσι και διά τό Π. Ναυτικόν, έφ' όσον δέν αντίκεινται εις τας διατάξεις των νόμων 4410, 4991 και του παρόντος.

Χορηγούνται έπίσης αναβολαί λόγω σπουδών κατατάξεως εις τους καταθητάς της έν Αργοστολίω Βαλλιανείου Έμποροναυτικής Σχολής και της έν Ληξουρίω Βαλλιανείου Έπαγγελματικής Σχολής.

Τό αντίσκήμα εξαγοράς έπιβαλλομένης ή έπιβληθείσης προσθέτου ύπηρεσίας και μή εξαγορασθείσης εισέτι λόγω έκπροθέμου κατατάξεως στρατευσίμων έργατών θαλάσσης όρίζεται εις δραχμάς δικασίας πενήτηνκοντα (250) κατά μήνα.

Άρθρον 9.

Τό διά του άρθρου 2 του Νόμου 5237 έπιβαλλόμενον πρόστιμον 500 δραχ. εις τας έκπροθέμους ύποβαλλόμενας αίτήσεις άπαλλαγής έπαυξάνεται διά τούς του Π. Ν. εις 1500 δραχ. έφ' όσον αι αίτήσεις αύται ύποβάλλονται μετά την 30ην Ιουνίου ιδίου έτους. Αί διατάξεις περί αύξήσεως του πρόστιμου έχουσιν ισχύν από της κλάσεως 1932. Τό επί πλέον έπιβαλλόμενον πρόστιμον 1000 δραχ. εις τας μετά την 30 Ιουνίου ύποβαλλόμενας αίτήσεις εισπράττεται και μετά την άπόλυσιν του ναύτου μερίμνη του Μ.Τ.Π.Ν. κατά τας περί δημοσίων έσόδων διατάξεις.

1) Οί του πρώτου τμήματος της ναυτικής άπογραφής του 1931 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1931, ή δευτέρα των Απριλίου του 1932.

2) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής 1931 και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1932 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1932, ή δευτέρα των Απριλίου του 1933.

3) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής του 1932 και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1933 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1933 ή δευτέρα των Απριλίου του 1934.

4) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής του 1934 εις δύο και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1934 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1934, ή δευτέρα των Απριλίου του 1935.

5) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής του 1934 και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1935 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1935, ή δευτέρα των Απριλίου του 1936.

6) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής 1935 και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1936 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1936, ή δευτέρα των Απριλίου του 1937.

7) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής του 1936 και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1937 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1937, ή δευτέρα των Απριλίου του 1938.

8) Οί του δευτέρου τμήματος της άπογραφής του 1937 και οί του πρώτου τμήματος της άπογραφής του 1938 εις δύο σειράς, ή πρώτη των Όκτώβριον του 1937, ή δευτέρα των Απριλίου του 1939.

9) Από του έτους 1939 οί εις τας έτησίαις άπογραφάς άνήκοντες θά καλώνται κατά τας διατάξεις άκριβώς του άρθρου 12.

Άρθρον 2.

Τό άρθρον 43 του νόμου 4410 αντικαθίσταται ως έξης:

Τά χρησιμοποιούμενα εις τούς στρατευσίμους και έθελοντάς οτινες μεταφέρονται εις την τάξιν του στρατευσίμου είδη ίματισμού άνήκουσιν εις αυτούς πλην του σάκκου και των κλινωσκεπασμάτων τά όποια ύποχρεωτικώς ούτοι επιστρέφουσι κατά την άπόλυσιν των.

Διά πάντα τά όπωσδήποτε χορηγούμενα αυτοίς είδη ίματισμού οί ύπηρετούντες ναύται είναι ύπεύθυνοι όσον άφορ' την φύλαξιν και την συντήρησιν.

Οί στερούμενοι των κλινωσκεπασμάτων και του σάκκου πρόσ της όπολύσεως αύτών ύποβάλλονται εις διοικητικήν εξέτασιν έν τη ύπηρεσία των πρόσ εξακριβώσιν των λόγων της στέρησης και άν μέν άποδεικνύωνται λόγοι δικαιολογούντες την στέρησιν χρεοώνται άπλως ούτοι διά του ένός τρίτου της άξίας των άνωτέρω είδών. Άλλως ένεργείται ή δίωξις αύτών επί ύπεξαίρεσει πραγμάτων άνήκόντων εις τό Κράτος, έν φ συγχρόνως χρεοώνται ούτοι και διά του 1)3 της άξίας.

Τά όφειλόμενα ποσά κατά τ' άνωτέρω ως και πάσαι αι έξ ίματισμού όφειλαί των άπολυμένων ναυτών εισπράττονται μετά την άπόλυσιν αύτών και περιέρχονται εξ όλοκλήρου εις τό Ταμείον του Έθνικού Στόλου.

Διά Διατάγματος καθορισθήσεται ό τρόπος διαχείρισεως των έπιστραφέντων κλινωσκεπασμάτων και σάκκων.

Άρθρον 3.

Εις τό άρθρον 55 του ιδίου νόμου 4410 προστίθεται τελευταία παρ. ή έξης:

Οί ναύται έθελονταί οτινες άπολύονται δυνάμει της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου μεταφερθέντες εις την τάξιν των ναυτών κατόπιν άποφάσεως Συμβουλίου τριών μαχίμων αξιωματικών, περί ου ή τετάρτη ως άνω παράγραφος, χρεοώνται με την άξίαν του ίματισμού όν έλαβον την άναλογούσα

Άρθρον 10.

Είς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 5129 «περὶ τῶν σάκων τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἀποδιδόντων καὶ λιποτακτούντων ἀνδρῶν τοῦ Π.Ν.» μετὰ τὴν φράσιν (α) πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς δυνάμει εὐεργετικῶν διατάξεων ἀπαλλοτριομένους καὶ ὑποκειμένους εἰς τετραμήνην θητείαν» προστίθεται (καὶ εἰς τοὺς κληρωτοὺς ἐπομένων κλάσεων).

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3717 «περὶ ἰδρύσεως Ἀυτονομίου Ὁργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας.

(Ἔξῃς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Περουσιᾶς)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον Μ' τῆς 12 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης ἁρθρου 8, τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 9).

Άρθρον 1.

Τροποποιούνται τὰ ἐδάφ. 3 καὶ 5 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου 3717 «περὶ ἰδρύσεως Ἀυτονομίου Ὁργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας», ὡς ἀκολουθεῖ :

α') Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐνισχυθῇ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ μέχρι τριῶν ἐτι μελῶν, ἐκλεγμένων παρὰ τοῦ αἵου κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνέλλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ τριῶν ἐτι μελῶν ἐκλεγμένων ἀπὸ ἐν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κορινθίου, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Λουτρακίου καὶ τῶν Κοινοτήτων τοῦ τόως Δήμου Κορινθίων. Τὰ τρία ταῦτα μέλη θὰ ἔχουσι συμβουλευτικὴν μόνον ψήφον.

β') Τὰ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου 3717 αἰρετὰ μέλη ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ παρόντος ἐξ ταῦτα δὲν δύνανται νὰ εἶναι Βουλευταί, Δήμαρχοι, Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι.

γ') Ἡ ἐκλογή τοῦ ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων τοῦ τόως Δήμου Κορινθίων ὑποδεικνυμένου μέλους, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν ὡς εἰρηται Κοινοτήτων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου, θέλει γίνεαι ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας θέλουσιν ἀντικατασταθῇ παρὰ τοῦ Δήμου Κορινθίων καὶ Κοινοτῆτος Λουτρακίου οἱ παρὰ τῇ Ὁργανισμῷ ὡς ἄνω Σύμβουλοι.

Άρθρον 2.

1. Ἐντὸς ἐξ μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ Δελτίου Σεισμοπαθείας συμφώνως τῷ Οἰκονομικῷ Κανονισμῷ τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. τῆς 17ης Ἰουλίου 1931 ὁ σεισμοπαθὴς ὑποχρεούται, ὅπως ὑποβάλλῃ ἐγγράφον δῆλωσιν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ τύχῃ τῆς οἰκονομικῆς ἀρωγῆς τοῦ Ὁργανισμοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ὡς καὶ νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσὸν τῆς τοιαύτης ἀρωγῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τῆς ἐπιδικασθείσης αὐτοῦ σεισμοπαθείας. Ἡ τοιαύτη δῆλωσις εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

2. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως δέον νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ σεισμοπαθοῦς ἐναρξὶς ἀσκήσεως τῶν ἐκ σεισμοπαθείας δικαιωμάτων του διὰ τῆς υποβολῆς μελετῶν ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐπισκευῆς τῶν σεισμοπλήκτων αὐτοῦ ἀκινήτων.

3. Ἐν περιπτώσει παρόδου ἀπράκτου ἐκατέρως τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν, ὁ σεισμοπαθὴς ἐκπίπτει αὐτοδικαίως παντὸς ἀναγνωρισθέντος αὐτῷ δικαιώματος ἐκ σεισμοπαθείας.

Άρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος συντηρητικὴ κατὰσχέσις τοῦ δυνάμει τῶν σχετικῶν νόμων καὶ Κανονισμῶν πρὸς σεισμοπαθείας Κορινθίας χορηγουμένου βοηθήματος, ἢ βοηθήματος καὶ δανείου, διὰ πᾶν χρεὸς αὐτῶν ἐξ οἰουδήποτε λόγου προερχόμενον. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνεργηθεῖσαι εἰς χεῖρας τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. συντηρητικαὶ κατασχέσεις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι, οὐδεμιᾶς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο, μηδὲ παρακωλυομένης ἐκ τῆς τοιαύτης κατασχέσεως τῆς πρὸς

τοὺς δικαιούχους σεισμοπαθείας πληρωμῆς τοῦ βοηθήματος καὶ τοῦ συνδρομηθέντος δανείου παρὰ τοῦ Α. Ο. Σ. Κ., ὅστις οὐδὲ εἰς δῆλωσιν ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ταύτης ὑποχρεούται.

Άρθρον 4.

Ἡ ἐκτέλεσις, διοίκησις καὶ ἐκμετάλλευστις τῶν ὑπὸ τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. κατασκευασθῶν κοινωφελῶν καὶ παραγωγικῶν ἔργων, περὶ ὧν τὸ στοιχ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ 3717 νόμου, ἀποκρίνεται ὑπὸ αὐτοῦ βάσει ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐγκρινόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Άρθρον 5.

1. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνταποθῇ εἰς τὸν Α.Ο.Σ.Κ. ἡ ἀνοικοδομησις τῶν διδαστηρίων τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας βάσει σχεδίων εἴτε ἐκπονομένων ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἴτε ἐγκρινόμενων ὑπὸ αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ διὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας καὶ Θεραπευμάτων τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς σύναψιν ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δανείου μέχρι ποσοῦ 20.000.000, τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποῖου ἀπαιτηθῶμενον ἐτησίως ποσὸν θέλει ἀναγράφεσθαι εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θεραπευμάτων.

2. Ἡ καταρτισθῆσα σύμβασις τοῦ ὡς ἄνω δανείου, κυρουμένη διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἑφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 6.

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὸ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1929 Π. Διάταγμα Προεδρικῆς ἀποφάσεως, δι' ὧν αἱ προϋριστάμεναι ὑποθήκαι περιορίζονται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ γηπέδου, ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον προεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἢ ἐκλήθη οὕτως κατ' αὐτὰς νομίμως.

Άρθρον 7.

Εἰς τὸ ἐδάφριον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου 3717 προστίθεται : «Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀυτόνομον Ὁργανισμὸν σεισμοπαθῶν Κορινθίας νὰ ἰδρῦσῃ καὶ εἰς τὰς Σπέτσας, διὰ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας ἐτησίως, παράρτημα τῆς ἐν Λουτρακίῳ λειτουργούσης Λέσχης τυχερῶν παιγνίων, μετ' ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἑσωτερικῶν».

Άρθρον 8.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ νόμου 3717, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου 4787 εἶναι, ὅτι τὰ δικαιώματα τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. διατηροῦνται καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ ἂν περιέλθῃ τὸ ἀκίνητον εἰς τρίτον, καὶ διὰ πλειστηριασμοῦ ἔτι τῆς οἰκοδομῆς, τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ὑπεισερχομένου εἰς τὰς ἐναντι τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ὑποχρεώσεις τοῦ προκλήτορος.

Άρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5142 «περὶ ἰδρύσεως Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων».

(Ἔξῃς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσιᾶς)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΔΗ' τῆς 10 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 5142 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :
1. Τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὁρολογικὸν πρόγραμμα τῶν Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων ὁρισθῆσεται δι' Ὑπουργικῆς πράξεως μετὰ πρῶτασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου στηριζομένην εἰς γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν οἰκείων Ἐφορειῶν, αἵτινες ἀποσπίνονται μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων καθηγητικῶν συλλόγων.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσιν ὁρισθῇ καὶ τὰ εἰς τὰ ἐν λόγῳ Φροντιστήρια χρησιμοποιοῦμενα διδασκτικὰ βιβλία, ὡς καὶ τὰ τῶν ἐγγράφων, ἀποσπίνων, ποινῶν, ἐξετάσεων καὶ πτυχίων τῶν μαθητῶν.

Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :
1. Ἡ ἐν ταῖς διατηρουμέναις Ἱερατικαῖς Σχολαῖς καὶ τῇ ἀνεγνωρισμένῃ Ριζαίῳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ ἐκπαιδεύσεως εἶναι πενταετής.

2. Εἰς τὴν α' τάξιν αὐτῶν γίνονται δεκτοὶ κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς τῆς β' τάξεως ἐξατάξιου Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ ἀπολυτήριον Ἡμιγυμνασίου.

3. Αἱ τέσσαρες κατώτεραι τάξεις τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς τέσσαρας ἀνωτέρας τάξεις τῶν κλασικῶν Γυμνασίων, ἐπιπροσθέτως δὲ κατανέμονται εἰς τὰς τὰς τάξεις ταύτας πλείονα τῶν εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τοῦ Γυμνασίου διδασκόμενων Θεολογικῶν καὶ Θερησκευτικῶν μαθημάτων μετ' ἐλαφρὰν παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ Γυμνασίου ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ὥρων διδασκαλίας, εἰς δὲ τὴν β' τάξιν διδασκονται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τοιαῦτα, κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος εἰδικώτερον καθορισθῶμενα.

4. Μόνον οἱ ἐκ τινος τῶν κατωτέρων τάξεων τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν προερχόμενοι μαθηταὶ δύνανται νὰ ἐγγράφωσιν ἢ μεταεγγράφωσιν εἰς ἀντίστοιχον τάξιν τοῦ κλασσικοῦ γυμνασίου κατόπιν ἐξετάσεως ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐξετάζει τοὺς ἐξ ἰδιωτικῶν Γυμνασίων προερχομένους μαθητάς. Ἐκ τῶν τάξεων ὁμοῦ Γ' καὶ Δ' τῶν Ἱερατικῶν σχολῶν ἀπαγορεύεται δι' οἰονδήποτε λόγον ἢ μεταεγγραφῇ εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τοῦ Γυμνασίου, πλην τῶν ἤδη φοιτῶντων. Οἱ δὲ ἐκ τῆς β' τάξεως τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν προερχόμενοι μαθηταὶ, μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Ἱερ. Σχολῆς, ὡς καὶ οἱ ἀποκλήσαντες μέχρι τοῦδε ἐνδεικτικὸν τῆς δ' τάξεως αὐτῆς δύνανται νὰ τύχωσι καὶ ἀπολυτηρίου Γυμνασίου, ὁριστάμενον τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένην ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :
Οἱ ἐκ τῆς α' τάξεως τῶν τόως λειτουργουσῶν ἐξατάξιων Ἱερατικῶν Σχολῶν προαχθέντες μαθηταὶ ἐγγράφονται ἀνευ ἐξετάσεων εἰς τὴν α' τάξιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον μετατροπομένων εἰς πεντατάξιους Σχολῶν καὶ καθ' ἐξῆς κατ' ἀναλογίαν.

Οἱ δὲ ἐκ τῆς α' τάξεως αὐτῶν προαχθέντες, θὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν κατ' ἐξίρῃσιν μόνον κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος 1931—1932 μέλλουσαν νὰ λειτουργήσῃ β' τάξιν τοῦ τύπου τῶν ἐξατάξιων, προαχόμενοι δὲ ἐκ τῆς τάξεως ταύτης ἐγγράφονται ἀνευ ἐξετάσεων εἰς τὴν β' τάξιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου μετατροπομένων εἰς πεντατάξιους Σχολῶν.

Άρθρον 4.

Τὴν παιδαγωγικὴν καὶ διοικητικὴν διακιοδοσίαν, ἢ συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» ἀσχοῦν ἐπὶ τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἀσκή. προκειμένου περὶ τοῦ διδασκικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν, ἴδιον συμβούλιον, ὀνομαζόμενον «Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως». Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου ἢ, τοῦτο κωλυομένου, ἐνὸς τῶν Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ὃν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀρίζει ὡς ἀναπληρωτὴν, τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐνὸς ἐτι Καθηγητοῦ τῆς αὐτῆς Σχολῆς ὑπὸ ταύτης ὁριζομένου, ἐνὸς μέλους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὁριζομένου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευ-

θύνσεως Θεραπευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θεραπευμάτων καὶ τοῦ Τμηματοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

Τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. Ε. Ε. λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ἑκατὸν δραχμ. 100 κατὰ συνεδρίαν.

Ἡ ὑπηρεσία ἐν ταῖς Ἱερατικαῖς Σχολαῖς θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία ἐν σχολαῖς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν διοριζομένου, μετακτιθεμένου, τιμωρουμένου, προαγομένου καὶ ἀπολυομένου ὡς οὗς ὅρους καὶ εἰς ὡς περιπτώσεις καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ αὐτῶν, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ λοιπὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπιτρέπεται ἡ μεταθέσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν εἰς ὁμοιστάθμους θέσεις τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰν ἀπαιτῶν. Εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. Μ. Ε. συντασσόμενος κατ' ἑτοῦς πίνακας προακτιῶν περιλαμβάνονται καὶ οἱ εἰς τὰς Ἱερατικὰς Σχολὰς ὑπηρετοῦντες.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἰσχύουσι διὰ τὴν Ριζαίαν Σχολὴν μόνον ἐκείναι, αἵτινες δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν Διαθήκην τοῦ αἰδίου Ριζαίου καὶ τὸν ὁργανισμὸν αὐτῆς.

Διὰ Π. Δ. θέλουσιν ὁρισθῇ καὶ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Άρθρον 5.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν δύναται νὰ τροποποιηθῇ διὰ Π. Δ. ἐκδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Άρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται διὰ Π. Δ. ἐκδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θεραπευμάτων, κωδικοποιήσις ὑπὸ τὸν αὐτόν τε ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἐνιαῖον κείμενον πασῶν τῶν περὶ Ἱερατικῶν Σχολῶν, Ἱερατικῶν Φροντιστηρίων καὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Βελλῆς ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Άρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται, ἢ δὲ ἰσχύς αὐτοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀντικατάστασεως τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου 5229 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 περὶ ἡμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὡφ' ἐνὸς δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων, καὶ προσθήκης διατάξεων τινῶν».

(Ἔξῃς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Περουσιᾶς)

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον Μ' τῆς 12 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

(διὰ τῆς προσθήκης ἁρθρων 2 καὶ 3).

Άρθρον 1.

Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου 5229 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 περὶ ἡμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὡφ' ἐνὸς δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«3. Δύναται διὰ Διατάγματος, προκλινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου Πρωτοδικῶν, ἔχουσιν συμβουλευτικὴν δύναμιν νὰ ἐπιτρέπηται ἡ παράστασις βικολάτων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὡς πλημμελημάτων εἰς ὁρισμένην ἔβραν ἐκτὸς τῆς ἔβρας τοῦ πλημμελοδικείου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 79 ἀρθ. 1 τοῦ Κώδικος τῶν Διατηρήσεων. Τὸ τοιοῦτο Διάταγμα δὲν δύναται νὰ ἀνακαλῆται πρὸ τῆς παρελούσεως ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ».

Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 4984 τῆς 15 Μαΐου 1931 ἀντικα-

Τὸ ἄρθρον 79 παράγρ. 3 τοῦ Κώδικος «περὶ δικηγόρων» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Μὴ ὑπαρχόντων οὗτοι 3 τοὐλάχιστον δικολάβων διωρισμένων παρὰ τινι Εἰρηνοδίκῃ ἐπιτρέπεται ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικείου ἢ ἐκπροσώπων καὶ ὑπεράσπισις τῶν διαδίκων ὑπὸ πολιτοῦ Ἑλλήνου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπροσώπηση καὶ ἡ ὑπεράσπισις τῶν δικῶν ἐνώπιον Εἰρηνοδικοῦ ἢ Πταισματοδικικοῦ Συνεδρίου ἐκτός τῆς ἐδρας τοῦ ὑπὸ δικολάβων ἢ καὶ παντὸς Ἑλλήνου πολιτοῦ μὴ περισταχέντων κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν τεσσάρων τοὐλάχιστον δικηγόρων ἢ τριῶν τοὐλάχιστον δικολάβων ἀνεξαρτήτως ἂν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ ἢ Πταισματοδικικοῦ τούτου ὑπάρχει διωρισμένος ὁ νόμιμος ἀριθμὸς δικηγόρων ἢ δικολάβων.

Περὶ παραμονῆς τῶν Ὑπομηχανικῶν τῆς Λευθέρσεως Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων Ἑργῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν τῇ ἐπιγραφῇ πέραν τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Ἡ δὲ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Περουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΑΘ' τῆς 11 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον μόνον.

Ὑπομηχανικοὶ τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, καταλαμβάνοντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας δύνανται τῇ αἰτήσῃ τῶν νὰ παραμείνουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων ἔργων.

Τὸ συμβούλιον ἐν προκειμένῳ γνωμοδοτεῖ κατ' ἀρχὴν καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκάστοτε μεταθέσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὅπου ἐφ' ἧς ἡ ἀπορριπτικὴ δὲν δύναται νὰ ἐξίχθῃ πέραν τοῦ ὅδου ἔτους συμπληρωμένου.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀντικειμένου ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ νομιμοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 11 τῆς 6ης Ἰου-

Ο Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

νίου 1931 (Συνεδρίασις ΙΘ΄) ἀποφάσις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ δύναμις ταύτης γενομένη ἀνάθεσις εἰς τὸν Τμηματάρχην Λοιμωδῶν Νόσων τῆς Διευθύνσεως τοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ὡς ἰδίῳ αὐτοῦ ἰδρύματι, ὑπαγομένου Ὑγειονομικοῦ Ἐργαστηρίου Ἀθηνῶν.

Γίνεται ἐπίσης δεκτὸν εἰς δ' συζήτησιν ὡς ἐτροποιοῦντο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψήφισως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5235».

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον ὡς ἐτροποιοῦντο ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς».

Ἐπίσης εἰς α' συζήτησιν τὸ περὶ νομιμοποιήσεως, ἀναστολῆς διατάξεων περὶ τῆς δέξυττος τοῦ ἐλαίου ἐλαίων.

Ἐπίσης εἰς δ' ὡς ἐτροποιοῦντο ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψήφισως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς ἀδείας συντάξεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων κ.λ.π.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τῆς συμπάσεως ἐκμεταλλεύσεως ἐθνικοῦ λιγνιτορυχείου Κύμης».

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις νόμου περὶ προσθήκης εἰς τὸν νόμον περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ληξιαρχικῆς καταχωρήσεως τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ γεννήσεων καὶ γάμων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων».

Ἐπίσης εἰς α' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ νομοσχέδια:

1) «Περὶ ἄρσεως τοῦ ἀξιοπρίνου καὶ ἐπὶ τῆς αὐτεπαγγέλως διοκομένης τοκογλυφίας».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐμπίσθων ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων».

3) «Περὶ καθορισμοῦ ἀγοραίας τιμῆς ρητίνης ἔτους 1932».

4) «Περὶ παύσεως τῆς ἰσχύος προσωρινῶς τεθείσης συμβάσεως ἀλλὰ μὴ κυρωθείσης ἐντὸς διαστήματος 8 μηνῶν» διωρθωθείσης τῆς λέξεως «ὀκτὼ» εἰς «έννέα».

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 6 μ. μ. διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 4 1/2 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Ἀποστόλου
Θ. Παπαστρατῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ΄

Τρίτης 22 Μαρτίου 1932.

Ὠρᾷ 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἐδρας, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος ὑποβάλλει ψήφισμα τῆς Πανυπαλληλικῆς Συγκεντρώσεως τῶν Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν Πειραιῶς ζητοῦσης τὴν κατάθεσιν καὶ ψήφισιν τοῦ Κώδικος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τὴν παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνέργους τὴν ψήφισιν

τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 2112 καὶ 4558 κλπ.

Ὁ Σύνδεσμος Κρεοπωλῶν Πατρῶν ζητεῖ τὴν ἄρσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως περὶ ἀκρεωφαγίας ἢ τὴν τροποποίησιν ταύτης ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἡμέρας τῆς μὴ πωλήσεως κρέατος.

Ὁ Συνεταιρισμὸς Ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν προσφύγων Ἀργυροχωρίου Ἀλμυροῦ ζητεῖ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἀγροκτίματος Ἀνω Γεντζελῆ ἐκ τῆς ἀναλογούσης εἰς αὐτοὺς προσφυγικῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς περιουσίας τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ὁ Σύνδεσμος ἀπολυθέντων Δημοτικῶν Ὑπαλλήλων Θ)νί-

κης ζητεῖ τὴν παροχὴν τῆς συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιουμένους ἐκ τούτων.

Ὁ Δήμαρχος Καλαμῶν διαβάλλει αἰτήσιν τοῦ Νικολάου Παπαδοπούλου ζητοῦντος τὴν ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς πρόσληψιν στρατολόγου ἐν τῇ δήμῳ Καλαμῶν.

Οἱ Σιδ)κοὶ Μεσολογγίου Καλαβρύτων, Καλαμῶν Πειραιῶς διαμαρτύρονται διὰ τὴν περικυτὴν τῶν μισθῶν τῶν, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τιμαρίθμου κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Σ. Στεφανόπουλος καταθέτει ὑπόμνημα τῶν παραγωγῶν Πύργου ζητούντων τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀποζημιώσεως.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Σ. Στεφανόπουλος καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων Πολέμου Ἠλείας ζητοῦντος τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ νόμου 4042, τὴν δωρεὰν χορήγησιν ἱατρικῆς περιθάλψεως κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Τριποδάκης καταθέτει αἰτήσιν Γεωργίου Παπουτσάκη τέως ἐφέδρου ἐνωματάρχου κατοικοῦ Προδρόμου Κισσάμου Χανίων ζητοῦντος τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ὁρίου Ἀπριλίου 1905 μέχρι Ἀπριλίου 1917 ἐκτός τῆς ὑπηρεσίας χρόνου ὡς μονίμου ὑπηρεσίας.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Τριποδάκης καταθέτει αἰτήσιν τοῦ Δ. Παπαδημητράκη κατοικοῦ Καλυμναρίου Κρήτης ζητοῦντος τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν πρὸς παροχὴν συντάξεως εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς.

Οἱ κ.κ. Γ. Μάτσος, Ι. Καραμῆχος, Β. Ντῶρος, Χ. Βλαστός, καὶ Ν. Βεργούννης ἐνοικιαστῆς τοῦ φόρου ἐγχωρίων προϊόντων καὶ Ν. Βεργούννης ἐνοικιαστῆς τοῦ φόρου ἐγχωρίων προϊόντων διαφόρων δόμων τῆς Ἑλλάδος ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ νόμου 2433 περὶ μειώσεως τοῦ ἐνοικίου ἀναλόγως τῆς ζημίας ἢν ὑπέστησαν ἐκ τῆς μὴ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων.

Ἡ Ἐνωσις Συντεχνικῶν Κοζάνης ζητεῖ τὴν χορήγησιν χρεωστασίῳ δεκαετοῦς διαρκείας, διὰ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἐνταλμάτων δημοσίου ἐπὶ 6 μηνῶν κλπ.

Ὁ Καπνεργατικὸς Κόσμος Σερρών ζητεῖ τὴν ταχυτέραν ἐναρξιν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν, τὴν πληρωμὴν τοῦ συναλλάγματος, ἐφαρμογὴν τοῦ 8000, χορήγησιν ἐπιδομάτων ἀνεργίας κλπ.

Ὁ κ. Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει τὰ σχέδια νόμων:

1) Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 3465 τοῦ 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3246 τοῦ 1924 περὶ κατασκευῆς διακλαδώσεων τῶν Σ.Ε.Κ. κλπ.».

2) Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κειμένων διατάξεων.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει πᾶ παρ' αὐτῆς τροποποιηθέντα μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς σχέδια νόμων:

1) Περὶ κυρώσεως συμπάσεως μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀτμοπλοῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῆς Γραμμῆς Ἑλληνικῶν Λιμένων καὶ Βορείου Ἀμερικῆς καὶ

2) Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διαποσῶν τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως ὠρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων καὶ περὶ συστάσεως Ταμείου συντάξεων συμριδωρυκτῶν κλπ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 232 «περὶ Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατεύματος».

2) Περὶ μετατάξεως ἀρχιτεχνικῶν λοχαγῶν, ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν ἐτέρων ἀρμοδιότητων εἰς τὴν τῶν ὀπτικῶν ὁργάνων.

3) Περὶ διορθώσεως τυπογραφικῶν σφαλμάτων παρεμφερῶν εἰς τὸν Νόμον 5203 «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν».

4) Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 16, 18, 19 καὶ 20 τοῦ Νόμου 4323 «περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ

5) Περὶ ἐρμηνείας τοῦ Νόμου 4864 περὶ συγκροτήσεως Ἑδικοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 2740 περὶ Μ.Τ.Π.Ν.».

Ὁ κ. Κ. Λιδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ Ταμείου ἀλληλοβοηθείας κλπ. τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ κ. Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνομολογήσιν δανείων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν πολυετῶν ἐκμεταλλεύσεων Δημοσίων Ἱαματικῶν πηγῶν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 8ης Μαΐου 1926 περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων:

1) Περὶ κυρώσεως τοῦ τροποποιητικοῦ συμπληρώματος (Avenant) τῆς Συμβάσεως 1924 μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς ἐταιρείας Ἀεροπορικῶν Συγκοινωνιῶν Air-Orient.

2) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5122 περὶ ἱεραρχίας προδικασμοῦ καὶ καταστάσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἀεροπορίας καὶ

3) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5124 «περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας».

Ὁ κ. Π. Ἀργυροπούλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἀρθρῶν 6, 7 καὶ 10 τοῦ νόμου 5201 περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῇ Π. Ναυτικῇ».

Ὁ κ. Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶν εἰς τὴν ἐκμεταλλεύσιν τῶν ἱαματικῶν πηγῶν.

Ὁ κ. Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως ἐδικοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου συμπληρώσεως καὶ συντηρήσεως ἔργων λίμνης Ἀγίου Βασιλείου Λαγκαδᾶς».

Ὁ κ. Γ. Κατεχάκης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4743 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς».

Ὁ κ. Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Σ. Νικολαΐδης καὶ Σ. Σταυρόπουλος ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως κλπ. τοῦ νόμου 5170».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Α. Νάκος, Σ. Σταυρόπουλος, Ι. Κανναβός, Ι. Τσιριμῶκος καὶ Α. Κουτσοπέταλος ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 4681 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας».

Οἱ κ. κ. Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας) καὶ Φ. Ζαῖμης (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι τὰ σχέδια νόμων 1) «Περὶ διακανονισμοῦ τῶν βαρυνόντων τὸν Δημόσιον ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ ἐταιρείας Κωπαῖ-

δός και καλλιεργητών αυτής σχέσεων κατά τας γεωργικὰς περιόδους 1930—1931 και 1932.»

2) «Περὶ τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἀγίου Μάμαντος Χαλκιδικῆς».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοιν. Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13-11-25, Ν. Δ. περὶ συστάσεως ἱατρικῶν συλλόγων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Σπυρίδης, Ν. Ζαρίφης, Μ. Σαμαράς, Σ. Ἀναστασιάδης, Ν. Γαργικιώτης, Γ. Γεωργιάννης, Α. Δροσόπουλος, Δ. Τσιτσάρας, Π. Χριστοῦλας, Ἀ. Μπακάμπασης, Μ. Κυρώσης, Α. Ἀνδρεάδης, Γ. Κοττοδίνης**, ὑποβάλλουσι πρότερον νόμου «περὶ κυρώσεως δημοτικῶν πράξεων κατὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Γ. Κουλούρας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διευθετήσεως ὠριζόμενων κτηνοτροφικῶν μισθώσεων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4660 περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνῶν εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου Ν. Μπακόπουλος καὶ Α. Μπακάμπασης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ παροχῆς φορολογικῶν διεκολούσεων».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων

Οἱ κ. **Σ. Σταυρόπουλος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν διδασκάλων ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ζητούντων, ὥπως τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς των καθορισθῶν σύμφωνα μὲ τὰ κρατοῦντα διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους.

Οἱ κ. **Σ. Στεφανόπουλος** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῆς κοινότητος Καπελέτου—Ἠλείας καὶ ζῆτει ἀφ' ἑνὸς μὲν ὥπως δι' ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων προστατευθῶν οἱ ἀγροὶ τῆς κοινότητος ἐκ τῶν πλημμυρῶν τοῦ παρακειμένου χειμῶρος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα κατασκευασθῇ ἐπὶ τούτου γέφυρα, ἐπιτρέπουσα τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν κατοίκων μετὰ τῶν ἀγρῶν αὐτῶν.

Οἱ αὐτοὶ κ. βουλευταὶ συνιστᾷ ἀναφορὰν τραυματικῶν πολέμου Ἠλείας παρακαλοῦντων ὥπως δοθῇ παράταξις προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων των πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως.

Οἱ κ. **Δ. Δίγκας** (Γ. Πουργός τῆς Συγκοινωνίας) παρακαλεῖ νὰ τοῦ διαδοθῇ ἡ ἀναφορὰ τῆς κοινότητος Καπελέτου.

Οἱ κ. **Τ. Ἀναστασίου** συμφωνῶν μὲ τὸν κ. Στεφανόπουλον ὑποστηρίζει ὡς δικαιολογημένην τὴν ἀνάγκην τῆς παρατάξεως τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων τῶν τραυματικῶν πολέμου, ἀφ' ἑλλοὺς πρόκειται περὶ ὀλίγων προσώπων καὶ χηρῶν, τὰ ὅποια ἐξ ἀγνοίας δὲν ὑπέβαλον ἐγκαιρῶς τὴν αἰτήσιν των καὶ μόνοι αὐτοὶ δὲν λαμβάνουν ὡς ἐκ τούτου τὴν μικρὰν σύνταξιν τὴν ὅποian ἡ Πολιτεία ἐχορήγησεν εἰς τὰ ἀτυχεῖ ἄνθρωποι τοῦ πολέμου.

Οἱ κ. **Σ. Τρικούλης**, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Συντένου, τονίζει τὴν οἰκτρὰν οικονομικὴν κατάστασιν εἰς τὴν εὐρίσκονται οἱ γεωργοὶ καὶ παρακαλεῖ ὥπως ληφθῇ μέριμνα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν δημοσίων χρεῶν μέχρι τοῦλάχιστον τῆς νέας ἐσοδείας, ἐξ ἄλλου δὲ νὰ ἀποσταλῇ ἀρμόδιος διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν χωρικῶν.

Οἱ κ. **Γ. Στράτος** λέγει ὅτι ἡ καταστροφὴ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος αὐτῆς εἶνε μεγάλη καὶ ἀπὸ γεωργικῆς καὶ ἀπὸ κτηνοτροφικῆς ἀπόψεως καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτῶν μέριμνα.

Οἱ αὐτοὶ κ. βουλευταὶ συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ταμείου ἐλαιοπαραγωγῆς καὶ συνεταρισμῶν Ἰακύνθου περὶ ἱδρύσεως πρατηρίου ἀγορᾶς ἐλαίου.

Οἱ κ. **Σ. Τρικούλης** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Ἀσκαρῶν τονίζει ἐπὶ τῇ αἰτίμῳ τὰ ὅποια ὑποβάλλει αὐτοὶ εἶνε ἄξια πολλῆς προσοχῆς καὶ παρακαλεῖ νὰ ἐξετασθῶν εὐμενῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἱπουργῶν.

Οἱ κ. **Γ. Παπαφλέσσας**, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς προσφύγων ὀδοντοκτῶν, λέγει, ὅτι τὰ αἰτήματά των εἶναι δίκαια διότι ἐπὶ εἰσπρατικῶν καὶ πλέον ἐξήσκησαν τὸ ἐπάγγελμα των καὶ ἔζη τὴν ἀπαγορευμένην νὰ ἐξακρίβουν τοῦτο, διότι δὲν προσήλθον ἐμπροσθέντος εἰς τὰς ἐξετάσεις. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἰμεθα τόσον αὐστηροί, διότι αἱ περιστάσεις δὲν ἴσαν καθόλου εὐνοϊκαὶ διὰ τοὺς βιοπαλακιστὰς αὐτοὺς ὥστε νὰ προσέλθουν εἰς τὰς ἐξετάσεις. Πρέπει νὰ δοθῇ μία παράταξις νὰ ἐξετασθῶν δὲ οὗτοι ἐπεικῶς καὶ ὅχι ἐπὶ τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ἀλλὰ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τοιούτων.

Α. Πάπας (Γ. Πουργός Ὑγιεινῆς). Ἀντιτάσσω τὴν κατ' ἐργασιαστικὴν ἀνάγκην, διότι πρόκειται περὶ νόμου λήξεως τοῦ 1925. Ἐπὶ 7 χρόνια ἔσχουν παρανόμως τὸ ἐπάγγελμα των, τοὺς ἐδόθη παράταξις ἀλλὰ δὲν προσήλθον, καὶ ἐξακολουθοῦν παρκαλῶντες ἐξακρίβουν τὸ ἐπάγγελμα, συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ νέα παράταξις.

Γ. Παπαφλέσσας. Ἐπιδάλλεται μὴ ἐπιείκειαν κ. Ἱπουργεῖ δι' αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς.

Οἱ κ. **Σ. Σταυρόπουλος**, συνιστῶν ἀναφορὰν τῶν κτηνοτρόφων Ἠλείου λέγει, ὅτι εἶναι γνωστὴ ἡ ἀλλοιοτάτη κατάσταση τῶν κτηνοτρόφων, ἰδίᾳ τῆς Ἠλείου, τοὺς ὁποίους μάλιστα ἐσχάτως ἐπρόσβηε κάπως ἡ Πολιτεία. Πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν ἀναξιοπαθεῖσαν αὐτὴν τάξιν καὶ συνιστᾷ μετὰ ἄλλων μέτρων νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἐνοικιστάσιον μειωμένων τοῦ μισθώματος· εἰς τὸ πενταπλῶν.

Οἱ κ. **Ν. Γαργικιώτης**, λέγει, ὅτι τὰ διάφορα δικαστήρια δίδουν διαφόρους ἐρμηνείας εἰς τὸν νόμον τοῦ ἐνοικιστάσιου καὶ παρακαλεῖ, νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα διότι οἱ κτηνοτρόφοι οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς δυσάρεστον θέσιν πληττοῦνται καὶ ἐκ τῆς κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου.

Οἱ κ. **Σ. Σταυρόπουλος** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἰχθυοεμπόρων καὶ ἰχθυοπωλῶν τῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν περὶ Κυριακῆς ἀργίας.

Οἱ κ. **Γρηγ. Τηλικίδης**, συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πέλλης περὶ ἀποστολῆς σίτου καὶ νομῆς.

Α. Ἀλεξάνδρης. (Γ. Πουργός Γεωργίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ.

Οἱ κ. **Ἰωσ. Κούνδουρος**, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Πατριάρχου, λέγει, ὅτι ὁ πολίτης οὗτος παρέχει διὰ τῆς ἀναφορᾶς του πραγματικὴν ἐκδοὺσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν, διότι φέρει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἕνα ἀπὸ τὰ δράματα τὰ ὅποια συμβαίνουν εἰς τὴν ὑπαίθριον χώραν. Οἱ πολῖτες οὗτοι ἐκληρονόμησε μίαν περιουσίαν καὶ κατέθηκεν οἰκισθῆναι ὡς φόρον κληρονομίας 35.000 χιλ. δραχ. ἀλλ' ὁ ἔφορος τοῦ ἐπέβαλε νὰ πληρώσῃ 117 χιλ. δραχ. ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν φορολογικῶν παραδόσεων τὰς ὑπεβίβασεν εἰς 87 χιλ. Τὸ κτήμα ἐξεποιήθη καὶ εἰσπράχθησαν 66 χιλ. δραχ. τὰς ὁποίας ἔλαβε τὸ Δημόσιον, ἀλλ' ἦδη ὁ αὐτοῦ πολίτης καταδιώκεται καὶ διὰ τὰ ὑπόλοιπα.

Τὰ ὅραϊον εἶναι, ὡς ἐβεβαιώθη ἐκ τῶν ὑσιέρων ὁ ἀναφερόμενος πολίτης, ὅτι ἡ περιουσία αὐτοῦ ἦτο βεβαρυνμένη μὲ 280.000 δραχμάς. Διὰ Κυβέρνησιν σεβομένην ἑαυτὴν καὶ Βουλὴν ἄξιαν τοῦ προσηρισμοῦ τῆς τῆς θέμα εἶναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς, διότι εἰς τὰς ἀναφορὰς ἐμφανίζονται ὠρισμένοι πτωχοὶ τῆς δημοσίας ζωῆς, ἥτις εὐρίσκειται μικρὰν τοῦ προγράμματος τὸ ὅποion ἐπηγγέθη ἡ Κυβέρνησις. Θὰ ἀποδείξω μὲν ἀστοργίαν ἀναξίαν ἡμῶν ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν θελήσῃ....

Ν. Σηρός. Τί νὰ κάμῃ ἡ Βουλὴ;

Π. Θηβαῖος. (Γ. Πουργός Δικαιοσύνης). Τὸ ζήτημα ἀφορᾷ τὸν κ. Ἱπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Τί νὰ κάμῃ τὸ Ἱπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης;

Γ. Κούνδουρος. Ἀφορᾷ καὶ τὸν Ἱπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' ἀφ' οὗ δὲν τὸν ἔχομεν παρόντα ἀποτείνονται πρὸ

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νόμου 5235», ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 5235.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἀρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς.

«8.—Οἱ ἐφωδιασμένοι Πλοίαρχοι διὰ διπλώματος Πλοίαρχου ἀεροπλοίων δύναται νὰ κυβερνῶσιν ἀεροπλοία μέχρι 2600 κόνων ὀλικῆς χωρητικότητος. Μετὰ ἐνισχύσεων ὑπηρεσίαν Πλοίαρχου ἐπὶ πλοίων ἄνω τῶν 700 κόνων ἢ διετὴ τοιαύτην ὑποπλοίαρχου ἢ ἀνυποπλοίαρχου ἐπὶ πλοίων ἄνω τῶν 2600 κόνων ὑπὸ τὸ διπλῶμα τοῦ πλοίαρχου λαμβάνουσιν ἄνευ ἐξετάσεως τὸ διπλῶμα Πλοίαρχου Ὀκεανοπλοίας».

Ἀρθρον 2.

Τὸ ἐδάφ. α' τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α) Ἐπ' ἀδείᾳ μηχανοδηγοῦ β' τάξεως οἱ θαυμάσαντες διετὴν ὡς μηχανοτεθόμενοι μηχανοδηγοὶ ἢ χειρισταὶ μηχανῆς πλοίων ἢ βωδεκάκηνων ὡς τοιοῦτοι καὶ βωδεκάκηνων ὡς ἐφαρμολογία εἰς συνεργεῖα ἐφαρμογῆς μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως ἔξαιρετικῶς ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γίνονται δεκτοὶ εἰς ἐξετάσεις ἐπ' ἀδείᾳ μηχανοδηγοῦ β' τάξεως οἱ κεκτημένοι ἐξάκηνων ὑπηρεσίαν ἐπὶ πλοίων ὡς μηχανοτεθόμενοι μηχανοδηγοὶ ἢ χειρισταὶ μηχανῆς.

Ἀρθρον 3.

Τὸ ἀρθρον 21 τοῦ νόμου 4183 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ νόμου 5235 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ πλοίων διεθύνσις μηχανῆς ἐσωτερικῆς καύσεως ὑπὸ προσώπων μὴ ἐφωδιασμένων δι' ἀναλόγου διπλώματος.

2. Διὰ Διατάγματος κανονισθῶσιν τὰ τῆς υποχρεωτικῆς προσλήψεως μηχανοδηγῶν κεκτημένων ἀνάλογον ἀδείαν ἐπὶ τῶν ἐφωδιασμένων διὰ μηχανῆς ἐσωτερικῆς καύσεως κατὰ τῶν τῶ Β.Π.Ρ. (ἰσποδυνάμειος χαλινωτηρίου) σκαφῶν.

Ἀρθρον 4.

Τὸ ἐδάφ. α' τῆς 1. Α. παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ νόμου 4183 καταργεῖται.

Περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλαγῶν ἐπὶ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἀρθρον 1.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου δύναται ἀποφᾶσαι τὸν Ἱπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιτραπῇ κατ' ἐξῆρσιν ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα ἢ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διενεργεῖα συμβάσεων τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν Ἐθνικῶν Δανείων ἢ ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν χωρὶς ἐκ τῆς συνάψεως τοιούτων συμβάσεων νὰ οἰγῇται ἡ ὑφισταμένη κατάσταση, θεωρουμένου τοῦ Χρηματιστηρίου ὡς διατελοῦντος ἐν ἀναστολῇ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὡς πρὸς πάσας τὰς συνεπείας αὐτῆς.

Άρθρον 7.

Η μισθώτρια υποχρεούται εντός τετραετίας από της ισχύος της παρούσης συμβάσεως να κατασκευάσει εν τῷ λιγνιτωρυχείῳ στοὺν καμινάκι γκαζιλόδοτον τῆς ἡδὴ ὑφιστάμενης στοᾶς. Ἐντὺς μέγχι συναντήσεως τοῦ λιγνιτωρύου στρώματος, ἢς ἡ κατασκευή μετὰ τῶν συμπαρασχευόντων συναρῶν ἐργῶν δέον νὰ υπερβῇ τὸ ἐν ἐκκατασκευῇ δαπάναν. Ἡ σὺν αὕτῃ δέον νὰ κατασκευασθῇ κατὰ τοὺς παραδεχόμενους κανόνας τῆς καλῆς τέχνης καὶ νὰ ἡ πράγματι ἐξυπηρετικὴ τῆς καλῆς καὶ συμφορῶν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς στοᾶς δέον νὰ ἀρξῇται ἐντὺς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ισχύος τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἡ μισθώτρια ὀφείλει νὰ ἐκμεταλλεύηται τὸ λιγνιτωρυχεῖον συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, νὰ ἐπιμελῇται τῆς ασφαλείας τῶν ἐργαζομένων, τῶν ἐργῶν καὶ ἐγκαταστάσεων, νὰ συμμορφῶται ἀπαρεγγελλίτως πρὸς τὰς ἐκαστοτε σχετικὰς διατάξεις τῆς Ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων. Πρὸ παντὸς ἀπαγορεύεται ἡ ἀρπακτικὴ ἐξόρυξις τοῦ μεταλλεύματος, ὡς καὶ πᾶσα ἐργασία καθιστώσα δυσχερῆ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι κανονικὴν ἐκμεταλλεύσιν τοῦ λιγνιτωρυχείου.

Ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ λιγνιτωρυχείῳ συμβεβημένα ἐργατικὰ δυστυχήματα ἡ μισθώτρια ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νόμου ΒΛΜΑ' ἀπερὶ ταμείου μεταλλευτῶν ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

Άρθρον 8.

Ἡ μισθώτρια δικαιούται νὰ ἐξορύσῃ καὶ νὰ διαθέτῃ κατὰ βούλησιν τὸν ἐν τῷ μισθίῳ λιγνίτην, πωλοῦσα τοῦτον πρὸς ἴδιον αὐτῆς ὄφελος καὶ λογαριασμὸν εἴτε αὐτοῦσιον εἴτε κατόπιν κατεργασίας.

Ἐπίσης ἡ μισθώτρια δικαιούται νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τὰ ὑπάρχοντα ἐλεύθερα δημοσία λατομεῖα.

Άρθρον 9.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ὑπὸ τῆς μισθωτρίας οἰουδήποτε ὅρου τῆς συμβάσεως, δύναται νὰ κηρυχθῇ αὕτη ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας στηριζομένη ἐπὶ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν μεταλλείων καὶ μετὰ θεσπίσιν τῆς παραβάσεως διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 διατιθεσῆς.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐκπτώσεως πᾶσαι αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ λιγνιτωρυχείου, αἱ τε ὑφιστάμεναι ὡς καὶ αἱ τυχόν ὑπὸ τῆς μισθωτρίας ἐκτελεσθούμεναι περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τινος τῆς μισθωτρίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐγκαταστάσεων, τῶν ἐξυπηρετουσῶν ἀπὸ κοινοῦ τὸ τε Ἑθνικὸν καὶ τὸ γειτονικὸν ἰδιόκτητον τῆς μισθωτρίας λιγνιτωρυχείου, αἵτινες θὰ ἐξοκολουθήσωσιν ἐξυπηρετοῦσαι ἀμφοτέρω ταῦτα, ὡς καὶ πρότερον.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος ἐπὶ διετίαν ἢ ἐκπτώσεως τῆς μισθωτρίας ἐπέρχεται αὐτοδικαίως, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5.

Άρθρον 10.

Μετὰ τὴν κανονικὴν λήξιν τῆς συμβάσεως πᾶσαι αἱ ἐν τῷ λιγνιτωρυχείῳ ἐγκαταστάσεις περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τῆς μισθωτρίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐξυπηρετουσῶν ἀπὸ κοινοῦ τὸ Ἑθνικὸν καὶ τὸ γειτονικὸν ἰδιόκτητον τῆς μισθωτρίας λιγνιτωρυχείου, αἵτινες θὰ ἐξοκολουθήσωσιν ἐξυπηρετοῦσαι ἀμφοτέρω ταῦτα, ὡς καὶ πρότερον.

Ὁ ἐν τῷ λιγνιτωρυχείῳ ἐξορυγμένος λιγνίτης καὶ λοιπὰ προϊόντα αὐτοῦ περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου

ἄνευ ἀποζημιώσεως τινος, ἐὰν ἡ μισθώτρια δὲν ἀποκομίσῃ ταῦτα τὸ ἐραδιότερον ἐντὺς πρῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὑπογράφεται ἡ μισθώτρια νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν παρατήσεως ἢ ὑποστάσεως ἄλλης λύσεως τῆς συμβάσεως.

Άρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει λύσεως τῆς συμβάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 καθίσταται ἀμέσως ἀπαιτητὴ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ὁρεϊλὴ τῆς Ἑταιρείας δι' ὁλόκληρον τὸ κατὰ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως ὑπολειπόμενον πρὸς πληρωμὴν ποσόν, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν θὰ ἦχη καλυφθῇ ὑπὸ τῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 ἀναφερομένης στοᾶς δαπανηθησάντων.

Άρθρον 12.

Πᾶσα μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς μισθωτρίας ἀμφισβήτησις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐρμηνείαν ἢ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως ταύτης λύεται τελεσιδικίως καὶ ἀμετακλήτως διὰ διατιθεσῆς, διοριζομένου ἐνὸς δικατητοῦ ἐφ' ἑκατέρου ἐκ τῶν συμβαλλομένων μερῶν. Ὡς ἐπιδιακτιθεὶς ὁρίζεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἑπιμεληταίης.

Άρθρον 13.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἀπαλλασσομένη παντὸς τέλους χαρτοσήμου ἰσχύει ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς διὰ νόμου κυρώσεως τῆς. Τὸ παρὸν ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1932.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Φ. ΖΑΓΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Π. ΒΟΥΡΑΟΥΜΗΣ

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἐπιχειρήσεως ἐν Ἑλλάδι

Κ. Νέγγης καὶ Γ. Γρώμιν

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ κατωθὶ νομοσχέδιον:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4377 περὶ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Άρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4377 προστίθεται ἐδάφιος ἔχον οὕτω: «Οἱ Διευθυνταὶ Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἀναπληρῶνται δι' ὑποδεικνυμένου ὑπ' αὐτῶν Τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως αὐτῶν, οἱ δὲ Δήμαρχοι δι' ἐνὸς τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀναπληρωτῶν ἀνακοινούνται ἐγγράφως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ὄργανισμὸν Τουρισμοῦ».

Άρθρον 2.

Εἰς πᾶσας τὰς κατὰ τοὺς καίμενους νόμους, διατάγματα ἢ Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις διενεργουμένας ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐλέγχους τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων τῆς ὑγεινῆς, καθαριότητος, καὶ προχῆς ἀνέσεως καὶ εὐκαιρίας ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων, ἐστιατορίων, ἰδίᾳ εἰς τὰ συγγάζουσι ξένοι, εἰς τὰ κυριότερα μέσα ἐπιβατικῆς συγκοινωνίας κατὰ γῆν, εἰς θερινὰς ἢ χειμερινὰς διαμονὰς καὶ ἐν γένει παντοῦ ὅπου λαμβάνει χώραν συγκέντρωσις ξένων (οὐχὶ μόνον ἐντοπίων) ἐπισκεπτῶν, μετέχει ὑποχρεωτικῶς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ε.Ο.Τ. διοριζόμενος ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Ε.Ο.Τ. δικαιούται ὁποῖα κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ προκαλῇ τὴν διενέργειαν τῶν ἀνωτέρω ἐλέγχων καὶ ἐπιθεωρήσεων, ἔστω καὶ εἰς ἐποχὰς ἐτέρας ἀπὸ τὰς καθιερωμένας ῥήσεων, ἔστω καὶ εἰς ἐποχὰς ἐτέρας ἀπὸ τὰς καθιερωμένας ῥήσεων, δικαιούται νὰ προκαλῇ ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐλέγχους Ἐπίσης δικαιούται δὲ εἶναι καθιερωμένοι ὑπὸ τῆς καίμενης νομικῆς τῆς ἐπὶ τῇ ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς ὑγεινῆς, καθαριότητος καὶ τῆς προχῆς ἀνέσεως καὶ εὐκαιρίας παντὸς μέσου ἐξυπηρετούντος τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν Τουριστικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Αἱ ἐκτακτοὶ αὐταὶ τερικὴν Τουριστικὴν κίνησιν τῆς χώρας. Αἱ ἐκτακτοὶ αὐταὶ ἐπιθεωρήσεις διενεργούνται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ ἀντιπροσώπων τοῦ Τουρισμοῦ, ἀντιπροσώπων τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου, εἰς τὴν τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως, καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὡς ἄνω ἐπιθεωρήσεων, οἱ ἐνεργούντες αὐτὰς ἔχουσι δικαιοδοσίαν ἀστυνομικὴν καὶ ἀνακριτικὴν ἐν ὅροις, ὑποχρεούμενοι ἀμέσως νὰ ἀναφέρωσι περὶ πάσης σχετικῆς ἐνεργείας τῶν εἰς τὸ οἶκτον Ὑπουργεῖον καὶ τὸν Ε.Ο.Τ. Οἱ ἐνεργούντες ἐπιθεωρήσεις δικαιούνται νὰ εἰσέρχωνται ἐν τῷ οἴκτῳ τῶν ἀνωτέρω τόπων καὶ νὰ ζητοῦσι πᾶσαν πληροφορίαν ἢ οἱ κύριοι τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων ὀφείλουσιν νὰ διώκωσι αὐτοὺς ἀποφασίσαντες. Οἱ ἐνεργούντες ἐπιθεωρήσεις ὑποδεικνύουσι τὰ μέτρα ἅτινα δέον νὰ ληφθῶσιν ἐντὺς τῆς ὑπ' αὐτῶν τασσόμενης προθεσμίας, ὅποτε καὶ παρέχεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πιστοποιητικὸν καλῆς συντηρήσεως, ἀνακευόμενον μεθ' ἐκάστην ἐπιθεωρήσιν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς δημοσιεύονται διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου.

Προκειμένου περὶ ἐπιβατικῶν ἀεροπλάνων ὁ Ὄργανισμός Τουρισμοῦ δικαιούται νὰ ὁρίξῃ ἀντιπροσώπους αὐτοῦ, ὅπως συμπεριφέρων τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διενεργουμένων ἐν Παιραεῖ μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐμπορικῶν πλοίων, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους λιμένας παρὰ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν.

Πρὸς δὲ δικαιούται διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ε.Π.Ν. ἢ τῶν ἀρμοδίων λιμενικῶν ἀρχῶν νὰ προβαίη καὶ εἰς ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις τῶν ἐπιβατικῶν πλοίων διὰ τὴν ἐλέγχον τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων ὑγεινῆς, καθαριότητος καὶ ἀνέσεως ἐν αὐτοῖς.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπίσης ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Ο.Τ. δύνανται ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν νὰ προβαίωσιν εἰς ἐπιθεωρήσεις τῶν πλοίων τῶν λιμένων.

Αἱ παραβάσεις τῶν δὴ προηγουμένων παραγράφων τιμωροῦνται παρὰ τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἢ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν διὰ τῶν οἰκείων νόμων παρεχόμενην εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίαν.

Άρθρον 3.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς βιομηχανίας, κρίνον ἐπὶ αἰτήσεως παροχῆς ἀτελείας εἰς ξενοδοξίαν βᾶσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4377, καλεῖται καὶ συμμετέχει μετὰ ψήφου εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ παρ' αὐτοῦ ὁρίζομενος.

Άρθρον 4.

Πρὸς λύσιν τῶν τυχόν ἐμφανιζομένων συγκρούσεων ἁρμοδιότητων ἢ συντονισμῶν τῶν ἀποφάσεων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸν Τουρισμὸν διαφόρων Ὑπουργείων συνιστάται ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὅποιου ὑπάγεται τὸ ἀμφισβητούμενον ὅμα, ἢ τις τερατικῆς ὁριστικῆς τῆς προκείμενης διαφοράς.

Χρὴς εἰσηγητοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἐκτελεῖ ὁ Γεν. Διευθυντής τοῦ Ε.Ο.Τ., εἰσηγούμενος τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν πρόκειται συγκρούσεις ἁρμοδιότητων ἢ ἄτινα χρήζουσι συντονισμοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παροχῆς βοήθειας εἰς τοὺς τοῖς ὑδροπλοηγὰς Παιραεῖ καὶ περιχώρων ὁ κ. Γ. Στεγάτος λέγει, ὅτι ἀπὸ μικρὰς σειρᾶς ἐτῶν ἡ ὑδρευσίς τοῦ Παιραεῖς ἐγένετο ἀπὸ τὸν Πόρον καὶ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πέντην, οἱ κάτοχοι δὲ φρεάτων εἶχον κέρει πολλὰς δαπάνας διὰ νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας Παιραεῖς. Διὰ τοῦτο προτείνει ὅπως προστελῇ διατάξις καθ' ἣν ὁ ἀποζημιωθὼν καὶ οἱ ὑδροδόται καὶ αἱ ὑδροδόται ἐταίρια.

Ὁ κ. Ε. Πριμίδης λέγει, ὅτι εἶναι δικαιοδοτικὸν τὸ αἴτημα τὸ ὅποιον τόσον ὥρᾳ ἀνέπτυξεν ὁ προλαλήσας. Προτείνει νὰ ὁρισθῇ, ὅτι διὰ διατάγματος θὰ ἐκλεγθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ κρατικῶν ὀργάνων διὰ νὰ καθορίσῃ, μετὰ ἐκτίμησιν τῶν ἐγκαταστάσεων, ποιοὶ δικαιούνται ἀποζημιώσεως. Οἱ Παιραεῖς ἀπεδέχθησαν νὰ ὑποβληθῶν πρὸς τοῦτο καὶ εἰς μικρὰν φορολογίαν.

Γ. Σακκαλῆς. Θὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν φωνήν μου. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Παιραεῖς ἀνεγνώρισεν ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν φρεάτων, εἶναι δὲ δικαίον τοῦτο, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθησαν εἰς δαπάνας διὰ νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Παιραεῖς.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργός Ἑθν. Οἰκονομίας). Ἐπιφυλάσσομαι νὰ συνεννοηθῶ μετὰ τῶν κ. συναδέλφων διὰ τὴν διατύπωσιν τῆς τροπολογίας, φοβούμαι ὅμως ὅτι ἐπεκτείνουμένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως καὶ εἰς ἄλλας τάξεις θὰ μειωθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς βάρος τῆς τάξεως διὰ τὴν ὅποιαν προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον. Πάντως ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Γ. Στεγάτος. Ὑπάρχει ἀπόφασις.

Ὁ κ. Ὑπουργός ἀναπτύσσει κατόπιν τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας δέχεται.

Ὁ κ. Δ. Μαρσέλος λέγει ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ προσαχθῇ διὰ νὰ ἀποζημιωθῶν οἱ πραγματικῶς ζημιωθέντες φρεατοῦχοι διότι διαφορετικὰ θὰ ζητοῦν ἀποζημιώσιν ὅλα τὰ φρεατὰ Ἀθηῶν καὶ Παιραεῖς.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν νομίζω ὅτι ὠφελεῖται ἡ κοινωνία ὅταν τὸ κράτος γίνεται αὐτόχρημα φιλανθρωπικὸν κατὰ στήν. Κατατρέφεται ἡ κοινωνία ὅταν υπερβαίνει μερικὰ ὅρια ἢ φιλανθρωπία. Εἶναι δυνατόν βεβαίως νὰ ἐννοηθῇ ἡ ἀντίληψις τοῦ Κράτους, ὅταν πρόκειται περὶ ἀνικάνων, ἀλλὰ δὲν εἶναι δικαιολογημένη ἡ ἀντίληψις τοῦ Κράτους, ὅταν πρόκειται περὶ κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος. Φαίνεται βέβαιον παρὰ τὸν νὰ κἀμῃ τις πολεμικὴν κατὰ χερῶν καὶ ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ περισσύτερον ἐνδιαφέρει τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας.

Ὁ κ. Δ. Μαρσέλος λέγει ὅτι αὐτὰ ἔπρεπε νὰ σκέπτεται κανεὶς κατὰ τὴν στιγμήν τῆς βιομηχανοποιήσεως τῶν πάντων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ νομοσχέδιον προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τὴν προοῦσαν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητούμενον ἀκολούθως τὸ νομοσχέδιον περὶ Κυριακῆς ἀργίας, ὁ κ. Ν. Σπηλιώτης προτείνει, ὅπως προστελῇ τροπολογία διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς Κυριακῆς ἀργίας τῶν φαρμακείων ἐν Ὠθήβαις.

Δ. Μαρσέλος. Ζητεῖ, ὅπως οἱ ἀπομεικρυμένοι Συναγισμοὶ Δραπέτσωνος καὶ Ταμπουρίων ἔχουν τὰ κρεσπωλεῖα τῶν ἀνοικτὰ μέχρι τῆς μεσημέριος τῆς Κυριακῆς. Διότι λέγει, οἱ πρόσφυγες ἐκεῖ ζοῦν μέσα εἰς παράγκας καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατηροῦν τὸ χρέας τὸ ὅποιον χρειάζονται τὴν Κυριακὴν, διότι τὴν Κυριακὴν μόνον τρώουσι χρέας.

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι λογικὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία τὴν ὅποιαν προτείνει ὁ κ. συναδέλφος.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργός τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ Κυριακὴ ἀργία εἶναι κατάκτησις τοῦ ὑπαλλήλικου κόσμου καὶ δὲν εἶναι δικαιολογημένον νὰ ματαιώσωμεν τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν κατάκτησιν. Οἱ ὑπάλληλοι λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θιγῶν ἐκ τοιαύτης παραβιάσεως τῆς ἀρ

δραστηρίων Ταχυδρομικών Επιχειρημάτων υπό του Υπουργού της Συγκοινωνίας κ. Χρήστου Λαδά συνεκινήθησαν τα έπόμενα.

Άρθρον 1.

Τα Ταχυδρομικά Ταμειστήρια διά πράξεως του Εποπτικού αυτόν Συμβουλίου από 21 Ιανουαρίου 1932 αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να χορηγώσιν εις τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δάνειον δραχμῶν ἑκατὸν πενήντα ἑκατομμυρίων (ἀριθ. 150.000.000) ἐπὶ τόκῳ (9 οἰο) ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως καὶ χρεωλύτῳ ἀνυπόλοιπῳ, ἐξοφλήσειν ἐντὸς 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ιανουαρίου 1933 διὰ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειστήρια τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου τῶν 15 ἐτῶν ἐτῶν τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ἐκ δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων ἑκατομμύριον ὑπὸ χιλιάδων ἑκατομμύριον τριῶντα δύο (ἀριθ. 18.608.852).

Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ κατὰ τ' ἀνωτέρω δόσις καταβληθήσεται εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειστήρια τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1933.

Άρθρον 2.

Τὸ πρῶτον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δανείου διατεθῆται διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν Συμβάσεων κατασκευῆς Ἑρμηνείας, Ἑρμῶν εἰς τὰς πεδιάδας Θεσσαλονίκης, Σερρών καὶ Δράμας καὶ τῆς Συμβάσεως Ὀδεσσῆς, ἀναληφθήσεται δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τμηματικῶς, ἥτοι:

Τὴν 1ην Ἀπριλίου 1932	δραχ.	30.000.000
Τὴν 1ην Μαΐου 1932	"	20.000.000
Τὴν 1ην Ιουνίου 1932	"	20.000.000
Τὴν 1ην Ιουλίου 1932	"	20.000.000
Τὴν 1ην Αὐγούστου 1932	"	20.000.000
Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1932	"	20.000.000
Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1932	"	20.000.000

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ποσὰ θέλουσι καταβληθῇ κατὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω χρονολογίας ἢ καὶ πρὶ αὐτῶν (ἐφόσον ἦτοίς τοῦτο ζητηθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν) ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμειστηρίων, ἀνευ ἄλλης τινὸς εἰσφορῆσεως, παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, πάντοτε ὅμως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ προέδρου τοῦ Εποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμειστηρίων τὰ διαθέσιμα, αὐτῶν ἦτοίαν ἐξαρκίᾳ διὰ τὰς ὡς ἄνω καταβολὰς καὶ ἐπιτρέψει τοῦτο, μηδεμίαν εὐθύνην φερόντων τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμειστηρίων διὰ πᾶσαν τυχόν βραδύτητα τῆς κατὰ τὰς ἄνω προθεσμίας καταβολῆς τῶν τμημάτων τοῦ παρόντος δανείου ἢ τυχόν παντελῆ ἀδυναμίαν πρὸς καταβολὴν αὐτῶν.

Άρθρον 3.

Ὑπὸ τοῦ Δημοσίου θέλουσι καταβληθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειστήρια οἱ ἅπλοι ἐνδιάμεσοι τόκοι πρὸς 9 οἰο (ἐννέα τοῖς ἑκατὸν) ἑτησίως, οἱ ἀντιστοιχοῦντες εἰς τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καταθέσεως ἑκάστου τῶν ὡς ἄνω τμημάτων μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1932.

Άρθρον 4.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ ἐξοφλήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενον δάνειον, εἴτε ἐν ὅλῳ, κατὰβῶλλον καὶ τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους, εἴτε ἐν μέρει, τροποποιουμένης, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς μερικῆς ἐξοφλήσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον τῆς παρούσης συμβάσεως προσδιορισθείσης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τοῦ δανείου.

Άρθρον 5.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ τέλους ἢ παροῦσα σύμφωνα ὡς καὶ οἱ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειστήρια καταβληθέντες τόκοι καὶ κερφάλαιον τοῦ παρόντος δανείου.

Ἡ παρούσα σύμβασις, γεννημένη εἰς δύο πρωτότυπα, κυρωθήσεται διὰ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ιανουαρίου 1932.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον Διὰ τὰ Τὰχ καὶ Ταμειστήρια
Ο Ὑπουργὸς Ο Ὑπουργὸς
τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Συγκοινωνίας
Γ. ΜΑΡΙΝΣ Χ. ΛΑΔΑΣ

Άρθρον 2.

Ἡ ἀπὸ 18 Ιανουαρίου 1932 σύμβασις μεταξὺ τῶν Τὰχ καὶ Ταμειστηρίων καὶ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ὀδοποιΐας περὶ συνδρομῆσεως δανείου δραχμῶν 150.000.000, ὡς καὶ πᾶσι αἱ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ὀδοποιΐας συνδρομητοὶ ἐν γένει συμβάσει δανείου ἀπαιλλοκίζονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως αὐτοῦ ἐν τῇ Εφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητούμενου ἀκολουθῶν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονολῆς συντάξεως εἰς τὴν Ἡνωμένην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργαζή, Λοιμάρδου.

Ο κ. Γ. Σιδεργιῆς ἐρωτᾷ διὰ τίνος λόγου δὲν ἀνταρρῶνται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπονολῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν φονεῦντος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1931 ἀνθυποασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Βούζα.

Φ. Ζαῦτης (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπεξεργάσεται τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Γ. Σιδεργιῆς. Ἡ ἐπεξεργασία ὅμως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιβεβαιώσῃ πέραν τοῦ συνηθόμενου. Παρακαλῶ ὅπως ὑποβληθῇ καὶ ψηφισθῇ καὶ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ὅσον τὸ δικονομικὸν τῆς.

Α. Παπαναστασίου. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ταχείας υποβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀναβάλλεται.

Γίνεται ἀκολουθῶν δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζητήσιν ἢ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου 5042 τοῦ 1931 ἔχουσα οὕτω:

«Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου 5092 τοῦ 1931, τὸ πρῶτον

(ἐστὶν ἐπιβεβαιῶν ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

κατὰ τὴν ὑπὸς τοῖς αἰ. 1 καὶ 2 τῆς 1 Μαρτίου 1932, συνεδρίαν αὐτῆς).

Άρθρον μόνον.

Ἡ ἐννοία τῆς προσθήκης ἥτις ἐγένετο διὰ τοῦ νόμου 5092 τοῦ 1931 εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22)24 Ιουνίου 1927 εἶναι ὅτι αἱ ἀλλοδαπαὶ ἐταίρειαι αἱ ἀσκήσαντι τὸ προνόμιον τῆς ἐκδόσεως Τραπεζογραμμάτων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, οὐδέποτε ὑπῆρχον εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22)24 Ιουνίου 1927, τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1924 τοῦ νόμου 3250 τοῦ 1924 καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Μαΐου 1926, ἀπαγόρευσιν δικαιοπραξίαν ἐπὶ ἀκινήτων.

Συζητούμενου ἀκολουθῶν τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβολαιογράφων κλπ. ὁ κ. Ε. Ποιμίδης παρακαλεῖ ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῶν Συμβολαιογράφων Πειραιῶς, ὅπως τὰ κρατικὰ συμβόλαια, μὴ δίδονται μόνον εἰς τοὺς συμβολαιογράφους Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πειραιῶς τοῦτο θὰ γίνῃ, λέγει, ἐὰν ὀρίσωμεν ὅτι αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς ἀποτελοῦν μίαν

πόλιν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συνοχῆς ἀποτελοῦν βεβαίως μίαν πόλιν.

Ν. Ἀβραάμ. Παρακαλῶ, λέγει, καὶ ἐγὼ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία, ἣν ἀνέπτυξεν ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας, διότι εἶναι καὶ γενικώτερον δεδικαιολογημένη, δεδομένου ὅτι ἔχει ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν δικηγόρων καὶ κλητῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, καὶ συνεπῶς ὁρθὸν εἶναι νὰ ἐπεκταθῇ καὶ διὰ τοὺς συμβολαιογράφους τῶν αὐτῶν περιφερειῶν, ἐξυπηρετεῖται δὲ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς δικιότησεως, περὶ κατανομῆς τῶν συμβολαίων.

Ι. Κούνδουρος. Λέγει ὅτι χρήζει μεγαλυτέρας προσοχῆς ἡ διάταξις ἡ σοφῶς κατανοοῦσα τὰ ἐκ τῶν δημοσίων συμβολαίων κέρδη τῶν συμβολαιογράφων διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν συμβολαιογράφοι προνομιοῦχοι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, χουν συμβολαιογράφοι προνομιοῦχοι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, συνεχίζει, θὰ ἠδύνατο νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν ἀνέργων ἐπιστημόνων, δεδομένου ὅτι ἐντὸς τοῦ 1926 ὑπῆρχον 63 συμβολαιογράφοι, ἠδύθησαν διαδοχικῶς εἰς 256 καὶ ὅμως ὅλοι ζοῦν. Καὶ τότε ὑπεστήριξα ὅτι ἠδύνατο νὰ δοθῶν ἐλευθερίως ἀδελφὸν συμβολαιογράφων εἰς τοὺς ζητούντας πτυχιόλους τῆς νομικῆς μὲ ἐγγύτησιν σοβαρὰν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Καὶ τώρα ἀκόμη, ἀν κατενέμονται τὰ συμβόλαια τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων δημοσίου Διόικειο, θὰ ἠδύνατο νὰ οἰκονομηθῶν 500 πρόσωπα ἀκόμη. Ἐπίσης ἀν ἐτίθετο ὅριον 810 χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίων ἀμοιβῶν ὑπὲρ τῶν συμβολαιογράφων, ὅπως ἐφημερίζετο καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Κρήτην, πολλοὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες θὰ ἀνεκοῦ-φίζοντο. Γνωρίζω, τονίζει, ἐπαρχικῶν συμβολαιογραφῶντα Εἰρηνοδίκην, ὅστις εἰσπράττει 25-30 χιλ. δραχμῶν μηνιαίως, καὶ ἠδύνατο μὲ τοὺς πόρους αὐτοὺς νὰ ἐξοικονομηθῶν 5 συμβολαιογράφοι λυσόμενοι οὕτω καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνεργίας πολλῶν ἐπιστημόνων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μέτρον τῆς κατανομῆς τῶν συμβολαίων πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς Τραπεζὰς, διότι ὑπάρχει συμβολαιογράφος ἐν Τραπεζῇ, τιμῶν λόγῳ ἦτοίς καὶ μορφώσεως τὸ συμβολαιογραφικὸν σῶμα, ἀλλὰ κερδίζων ὑπὲρ τὰς ὑπερεκατὸν χιλιάδας μηνιαίως. Καὶ νὰ μὲν ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δὲν εἶναι Κρατικὴ Ὄργανισμός ἐχει ὅμως ἡμικρατικὸν χαρακτῆρα καὶ δυνά-μεθα, ὅπου ὑπάρχουν παχηλαὶ ἀμοιβαί, νὰ ὀρίσωμεν ἕνα ἀνώτατον ὅριον συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων μηνιαίως. Ἐὰν τὸ Νομοσχέδιον ἀναβληθῇ καὶ μελετηθῇ πληρέστερον θὰ καταστῇ ἀρτιότερον ἐξεταζομένων πολλῶν δικαίων ἀπόψεων.

Π. Θηβαῖος. (Ὑφ. Δικ.) Νομίζω ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ καταβάλλομεν κινδυνεύει διὰ τῆς ἀναβολῆς νὰ ματαιωθῇ.

Ι. Κούνδουρος. Ἄν πρόκειται νὰ ματαιωθῇ ἀποσῶρμ τὰς ἀντιρρήσεις μου.

Μετ' ὅ, προτάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου δι' αὐρίον.

Γίνονται εἴτα δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμων.

1) Περὶ ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γεννηθέντων καὶ γάμων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ 2) Περὶ ἀρσεως τοῦ ἀξιοποίνου καὶ ἐπὶ τῆς αὐταπαγγέλτου δικαιο-μένης τοκογλυφίας κλπ. ἔχοντα οὕτω.

Περὶ ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γεννηθέντων καὶ γάμων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ἄλλων τινῶν σχετικῶν πρὸς τὸν ληξιαρχικὸν νόμον διατάξεων.

Άρθρον 1.

1. Γέννησις ἐκ πατρός ὄντος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου Ἑλλήνος ὑπηκόου, ἢ ἐκ πατρός μὴ ζώντος σήμερον ἀλλ' ὄντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ Ἑλλη-νος ὑπηκόου, γενομένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, δύναται νὰ δηλωθῇ ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ὑπὸ τοῦ πατρός, ἢ, τοῦτου ἀποβιώσαντος ἢ

ἀνικάνου λόγῳ παραφροσύνης ὄντος, ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸν ληξιαρχικὸν τοῦ τόπου τῆς σημερινῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικίας τοῦ δηλούντος.

2. Ἐπίσης γάμος τελεσθεὶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ δηλωθῇ ὑπὸ τοῦ συζύγου ἢ, τοῦτου ἀποβιώσαντος ἢ ἀνικάνου λόγῳ παραφροσύνης ὄντος, ὑπὸ τῆς συζύγου εἰς τὸν ληξιαρχικὸν τοῦ τόπου τῆς σημερινῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικίας τοῦ δηλούντος, ἐφ' ὅσον ὁ σύζυγος ἢ, τοῦτου ἐκβιπόντος, ἢ συζύγος ἔχει κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

3. Ἡ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 δηλώσεις, περιέχουσα πάντα τὰ κατὰ νόμον στοιχεῖα τῆς οἰκείας ληξιαρχικῆς πράξεως, συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε.

4. Ἡ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία καταχωρίσεως τῶν ἄνω γεγονότων γίνεται ἀδείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἢ, ὅπου δὲν ἐδρεύει τοιοῦτος, τοῦ Εἰρηνοδίκου, μετὰ ἐρευνᾶν τῶν πραγματικῶν στοιχείων.

Άρθρον 2.

Ἐὰν οἱ ἐν ἄρθρῳ 1 Ἑλλήνες ὑπηκοοὶ ἔχωσι τὴν κατοικίαν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ δηλώσῃσι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 γεγονότα γεννήσεως ἢ γάμου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον τῆς κατοικίας τῶν ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἢ δὲ καταχωρίσει τούτων εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Προξενείου γίνε-ται μετὰ προηγούμενην ὑπὸ τοῦ Προξένου ἐρευνᾶν τῶν πραγ-ματικῶν στοιχείων. Ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς τοιαύτης ληξι-αρχικῆς πράξεως ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Προξένου διὰ τοῦ Ὑ-πουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸν ληξιαρχικὸν Ἀθηνῶν, ὅστις μεταγράφει τούτο εἰς τὸ παρ' αὐτῶν τηρούμενον, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου (29 Σεπτεμβρίου) 1924 Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 2430, εἰδικῶν βιβλίων.

Άρθρον 3.

Τὰ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἀρθροῖς 1 καὶ 2 ὀριζόμενα ἐφαρ-μόζονται καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐτησίας προθεσμίας, ἀλλὰ ἢ δηλώσεις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν.

Άρθρον 4.

Ἐὰν οἱ γονεῖς ἀπεβίωσαν ἢ κατέστησαν ἀνίκανοι πρὸς δηλωσιν λόγῳ παραφροσύνης δύναται νὰ γίνῃ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως αἰτήσῃ αὐτοῦ τοῦ τέκνου, ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου τοῦ, μετὰ βεβαίωσιν τῆς γεννήσεως δι' ἀπο-φάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 634 ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας ἀνευ παραπομ-πῆς εἰς τὸ ἀκρατήριον.

Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παρὰ-στασις δικηγόρου.

Άρθρον 5.

1. Ἐν τῇ εἰς τοῦ ἀριθμοῦ 5 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ κωδικοποιη-μένου νόμου 5097 περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων προστίθεται ἡ ἐξῆς περίοδος.

Ὁ ἀρχαιότερος τῶν εἰδικῶν ἐμμίσθων ληξιαρχικῶν δύναται νὰ λάβῃ διὰ Διατάγματος καὶ τὸν τίτλον ἐπιθεωρητοῦ λη-ξιαρχεῖων, ἀνευ μεταβολῆς τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐνεογῇ, ἐπὶ εἰδικῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιθεωρησιν παντὸς ληξιαρχεῖου ἐμμίσθου ἢ ἐμμίσθου.

2. Ἐν ἄρθρῳ 14 ἀριθ. 3 τοῦ αὐτοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5097 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «δεκαήμερον».

Περὶ ἀρσεως τοῦ ἀξιοποίνου καὶ ἐπὶ τῆς αὐτεπαγγέλτως διω-κομένης τοκογλυφίας ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 435 γ' τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Άρθρον μόνον.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 435 γ' τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀποκλεισμός τοῦ ἀξιοποίνου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 435α' τοῦ αὐ-τοῦ νόμου περιπτώσεων.

Πραγμαμένου εἴτα νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἀναστολῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατ' ἀγροτῶν κλπ.».

Ο κ. Π. **Θηβαῖος** (Γ' γυμνασιάρχης) προτείνει τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ο κ. Α. **Κουτσοπέταλος** διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἥτις, λέγει, συνεχίζεται ἐπὶ ἕνα μῆνα, ἀνευ οὐδενὸς λόγου. Εἶναι γνωστὸν, τονίζει, ὅτι σήμερον ἐφαρμόζεται τὸ ἀναγκαστικὸν διάταγμα «περὶ ἀφαιλῶν τῶν ἀγροτῶν» καὶ μετὰ τοῦτο συμβαίνει κατ' ἐκαστὴν ἀδικίαν καὶ κατὰ τῶν ἀγροτῶν καὶ κατὰ τῶν πιστωτῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἐγγυητῶν τῶν ἀγροτῶν. Κατὰ τὴν συνεχὴς ταύτης καὶ ἀδικαιολογίης, ἐπιλέγει, ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου διαμαρτύρομαι.

Μεθ' οὗ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Γίνονται εἴτα δεκτὰ τὰ σχέδια νόμου:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 2447 «περὶ ἀναγκαστικῆς τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν», ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Γ. γυμνασιάρχου, ἀναδελφείας τῆς ἐπιφύλαξης τοῦ συνόλου, καὶ

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4441 «περὶ συστάσεως γραφείου παρακολούθησης, κατασκευῆς, ἐσωτερικῶν ἤλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν», ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4341 «περὶ συστάσεως Γραφείου παρακολούθησης κατασκευῆς ἐσωτερικῶν ἤλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 1.

Τὸ Γραφεῖον παρακολούθησης κατασκευῆς ἐσωτερικῶν ἤλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν, καλούμενον νὰ πιστοποιῇ τὴν καλὴν καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς κατασκευὴν, ὀφείλει νὰ υποδείκνῃ ἐγγράφως τὰς ἐκείναις παρατηρούμενας ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις τῶν ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν μετὰ τῶν ἀντιστοίχως ἐπιβαλλομένων διορθώσεων ἢ συμπληρώσεων.

Τὰ οὕτω συντασσόμενα δελτία ἐλέγχου θὰ παραδίδονται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἵνα οὗτος ἐπιδιώξῃ τὴν παρὰ τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν κατασκευὴν ἢ μεταρρυθμίσειν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἢ μερίμνη ταύτης ἐκτελούμενας κατασκευὰς ἢ μεταρρυθμίσεις ἐσωτερικῶν ἤλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων τὰ ὑπὸ τοῦ Γραφείου ἐκδιδόμενα δελτία ἐλέγχου υποβάλλονται ἐν ἀντι-

Ο Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'.

Τετάρτης 22 Μαρτίου 1932.

Ὡρὰ 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνεβλὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινῶνται τὰ ἑξῆς:

Οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας Σκυροπούλεως διαμαρτύρονται διὰ τὴν καθιέρωσιν πρωτοδικειακῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας διὰ τὰς νέας χώρας καὶ παρακαλοῦν ὅπως καθιερωθῇ νομαρχιακὴ τοιαύτη.

Γραφῶν τοῦ ταχύτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας Ὑμῶν Πλεκτηρικῶν, τοῦτο δὲ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ ταῦτα, ἐφ' ὅσον περιλαμβανόντων ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις τῶν ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν ἀσφαλείας πρὸς τὴν Πλεκτηρικὴν Ἑταιρείαν Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Πλεκτηρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν — Πειραιῶς ὀφείλει ὅπως προῆλθε εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ἐλλείψεων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τασσομένης κατὰ ταχὺς προθεσμίας.

Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει ἡ Πλεκτηρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν Πειραιῶς πρὸς ἀντικατάστασιν παντὸς χρησιμοποιοῦμένου ὀλικοῦ μὴ ἐγκατεμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 4.

Ἐν περιπτώσει κατ' ἣν ἤθελε παρέλθῃ ἀπρακτος ἡ ταχθεῖσα προθεσμία, ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πλημμελειοδικείου δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἀνευ προανακρίσεως ἐντὸς 150ῆς μέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐγκλήσεως καὶ τιμωροῦνται ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Συνεργείου, ὁ ἐργολάβος, ὁ ἀρχιμηχανικός, ὁ Διευθύνων τὸ σχετικὸν τμήμα τῆς Ἑταιρείας, ὁ Διευθύνων Σύμβουλος καὶ πᾶς ἄλλος ὑπεύθυνος μετὰ χρηματικὴν ποινὴν 1000—2500 δραχμῶν ἢ μετὰ φυλάκισιν μέχρι 3 μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν 5000—50.000 δραχμῶν καὶ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνός.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ἀπαγορεύεται ἡ προσφυγὴ κατὰ τῆς κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν, ἡ ἀναστολὴ καὶ ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα τοῦ ἁρθροῦ 4ου διὰ τὴν μὴ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Γραφείου ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς ἐκτελοῦντας κατασκευὴν ἢ μεταρρυθμίσειν ἐσωτερικῶν ἤλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἰδιώτας τηρουμένης τῆς αὐτῆς διαδικασίας κατόπιν προσφυγῆς παντὸς ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις ὥρὰ 7.15 μ. μ. δι' αὐρίον ὥραν 4 1/2 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνης
Ι. Ἀποστόλου

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Κρικέλλου διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην μετὰθεσιν τοῦ σταθμοῦ χωροφυλακῆς εἰς τὴν κοινότητα Δομνίσσης.

Οἱ κτηνοτρόφοι Λογαρίως Λαρίσσης ζητοῦν τὴν προχρὴν ἀρκοσίου ἐπὶ πιστώσει καὶ τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς φόρων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Στεφανόπουλος** καταθέτει ἀνφορὰν τῆς πανελληνίου καπνομεσιτικῆς ἐνώσεως Ἀθηνῶν ζητοῦσης τὴν πρόσληψιν ἐδικῶν ἐργατῶν διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει τηλεγράφημα τῆς κοινότητος Νεοχωρίου Παραχειλοῦτιδος ζητοῦσης τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς φόρων καὶ χρεῶν Γραπείας μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει αἴτησιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Καροπλεσίου Δολοπλῶν διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς τῶν ἐνοικίων πρὸς τὰς κοινότητας.

Οἱ ἀνάπηροι πολέμου Αἰγίνης ζητοῦν τὴν χορήγησιν τοῦ καθιερωθέντος ἐπιδόματος ὀλικῆς ἀνικανότητος τριμηνίας Νοεμβρίου, Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐνωσις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν κατὰ τοῦ πυρὸς ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ν.Δ. τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1932 καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦτου καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν.

Ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελματικῶν Λαρίσσης, Κερκύρας κλπ. υποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς ἐπαγγελματικῶν γερουσιαστῶν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοτροφείου ἀρρένων Καστορίας, υποβάλλων πρᾶξιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ προσχεδίου τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Δεονίδας** καταθέτει αἴτησιν Μαρίας χήρας Γεωργίου Λεμπέση ζητοῦσης τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου Τ.Π.Α.Ε.Ν.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Παπαθανάσης, Μ. Μαντᾶς** καὶ **Ι. Μουτζουρίδης** καταθέτουν αἴτησιν τῶν κοινοτήτων τῆς νήσου Κυθήρων ζητοῦσιν τὴν κατασκευὴν τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Καψαλίου — Ἀγίας Πελαγίας.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Παπαθανάσης** καὶ **Μ. Μαντᾶς** καταθέτουν ὑπόμνημα τοῦ συλλόγου ἀποκαταστάσεως ἐνοικιστῶν βακουφικῶν κτημάτων Βερροίας ζητοῦντος τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 5148.

Οἱ κ. κ. **Α. Ἀλεξανδρῆς** (Γ' γυμνασιάρχης) καὶ **Φ. Ζαῖμης** (Γ' γυμνασιάρχης τῶν Οἰκονομικῶν) υποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συμφωνητικῶν χρέους τοῦ ταμεῖου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν Πηλίου εἰς τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ταμεῖου ἑλπίδας».

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** (Γ' γυμνασιάρχης τῶν Ναυτικῶν) υποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως ἁρθρῶν τινῶν τοῦ νόμου 4159 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. περὶ ὁργανώσεως τῆς πλοηγικῆς υπηρεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς **Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικῆς Επιτροπῆς** υποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως 8.000.000 δι' ἀνέγερσιν μεγάρου Διοικητηρίου Ἰωαννίνων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3216 τοῦ 1924 περὶ κατασκευῆς διακλαδῶσεων τῶν Σ.Ε.Κ.» καὶ

3) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 4999 περὶ συστάσεως ἐδικῶν ταμείων Παμδιωτίδος».

Ἡ ἐπὶ τῆς **Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Επιτροπῆς** υποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνολογίαν δανείων ὑπὸ τῶν ἐνοικιστῶν πολυτελῶν ἐκμεταλλεύσεων δημοσίων λαματικῶν πηγῶν» καὶ

2) «Περὶ καταθέσεων εἰς κοινὸν λογαριασμόν».

Ἡ ἐπὶ τῆς **Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Επιτροπῆς** υποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ἀποπεράτωσεως τῶν ἐργῶν Ἱπποδρομίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνάρξεως τῶν Ἱπποδρομιῶν.

Ἡ ἐπὶ τῆς **Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικῆς Επιτροπῆς** υποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4071 περὶ ὁργανώσεως τοῦ νοσοκομείου προσφύγων Ἀθηνῶν».

Παρὰ τῶν κ. κ. **Κ. Διδωρίκη** (Γ' γυμνασιάρχης Ἑσπερικῶν), **Α. Παπᾶ** (Γ' γυμνασιάρχης Ὑγιεινῆς), **Φ. Ζαῖμη** (Γ' γυμνασιάρχης Οἰκονομικῶν), **Π. Βουρλούμη** (Γ' γυμνασιάρχης Οἰκονομίας), **Δ. Δίλγα** (Γ' γυμνασιάρχης Συγκοινωνίας) καὶ **Χ. Λαδᾶ** (Γ' γυμνασιάρχης Τ.Τ.Τ.) κατατίθενται εἰς ἐρωτήσεις διαφόρων βουλευτῶν αἱ κάτωθι ἀπαντήσεις:

Εἰς ἀπάντησιν τῆς κατετιθέμενης παρ' ὑμῖν ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου ἐ.ε. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας κ. **Ι. Μουτζουρίδου**, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν συνημμένως πίνακα ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου ἱσχυοῦσας διατάξεις, προμηθευθέντα ἐπιπλα καὶ σκεύη τῆς Νομαρχίας Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποπερρωθέντων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τοιοῦτων, συνολικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν 70.000 περίπου, καταβληθείσης ἤδη εἰς τοὺς δικαιούχους προμηθευτάς. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦτου αἱ 50.000 δραχμαὶ ἐμετρήθησαν εἰς τοὺς προμηθευτάς διὰ τοῦ Νομάρχου κ. Παπαδάμ εἰς ὄνομα τῶν ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἴσου ποσοῦ, αἱ δὲ ὑπόλοιποι 20.000 δραχμαὶ καταβλήθησαν εἰς τοὺς προμηθευτάς ἀπ' εὐθείας, δι' ἐνταλμάτων ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Προσθετέον ὅτι πλὴν τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν τούτων ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας προέβη εἰς τὴν προμήθειαν καὶ ἄλλων, ὧν ἡ ἀξία συμφώνως πρὸς τὰς ἐκδοθέντας τῶν Ὑπουργείου τιμολογία ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 45.484. Τὴν δαπάνην ταύτην ἠρνήθη τὸ Ὑπουργεῖον ν' ἀναγνωρίσῃ, ὡς γενομένην ἀνευ προηγούμενης ἐγκρίσεως αὐτοῦ καὶ ἀνευ ἐνεργείας τοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ, κατὰ παράδοσιν τῶν περὶ ἐγκρίσεως καὶ ἀναλήψεως δαπανῶν, ὡς καὶ περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν κειμένων διατάξεων. Οὐχ' ἦτορ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν προμηθευτῶν τῶν ἐπίπλων τούτων, ἐζητήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνάλογος πρὸς τὴν δαπάνην πίστωσης μὴ χορηγηθεῖσα ἐπὶ τῇ τελεί τῆς βράσει ταύτης ἐνεργείας τακτικῆς δημοπρασίας, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις. Νοεῖται ὅτι ἡ δημοπρασία θὰ κατακυρωθῇ ἐπ' ὄνοματι τῶν εἰρημένων προμηθευτῶν, κληθησομένων, ἵνα μετὰσχῶσι ταύτης, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἦτορ ἀναδειχθῇ κατ' αὐτὴν τελευταία μειοδότης.

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 616)157)158 ἐ.ε. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶ** ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἱατρός Λεων. Τοπάλης δὲν δικαιούται νὰ λαμβάνῃ συγχρόνως τὴν ὡς ἀπόστρατος στρατιωτικὸς ἱατρός σύνταξιν τοῦ ἐκ δραχμῶν 900 καὶ τὴν ὡς ὀφθαλμίατρος παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων Κερκύρας μισθοδοσίαν τοῦ ἐκ δραχμῶν 2.000 μηνιαίως, διότι ἡ τελευταία αὕτη εἶναι συμφώνως τῇ ἀρθρῷ 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1931 31) Π.Δ. «περὶ ὁργανώσεως τῶν περιφερειακῶν ὑγειονομικῶν κέντρων» μισθὸς καὶ οὐχ' ἀποζημίωσις.

«Ἀπαντώντες εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 557)96 π. ἐτοὺς ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶ**, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος τῆς 18) 11)1931 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος προσθέτων φόρων» ἔχει ἀνατεθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ περὶ ἀπεσταγμένου οἴνου διάταξις, ἐσφαλμένως διατετυπωμένη δὲν ἀφορᾷ τὸ στεμφυλόπνευμα, οὕτως τὸ ποσοστὸν τῶν πρώτων ὑλῶν ἐξ ὧν προέρχεται δὲν εἶναι εὐχερὲς

νά εξακριβωθῇ καὶ μάλιστα ὅταν τοῦτο προέρχεται ἐξ ἀποστάσεως στεμφύλων καὶ οἰνών.

Κυρίως ἡ Διάταξις αὕτη, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγμα-
τος τῆς 3/10/31 ἀπαγόρευσιν τῆς ἀποστάσεως οἰνών πάσης
φύσεως ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν μικρὴν ἀμύδων μέχρις 130 χιλιο-
γράμ. ἀφορᾷ τὸν πρὸς ἀπόστασιν προσωριζόμενον οἶνον ὑπὸ
τῶν διμύδων ἢ ἐπιτίσιον οἰνοπνευματοποιῶν Α' κατηγορίας,
οἷτινες ἐργάζονται δι' ἀμύδων ἀνωτέρας τῶν 130 χιλ. χωρη-
τικότητος. Ἐν τοιαύτῃ ἔκθεσι περιπτώσει, δεδομένης τῆς ὑπὸ
τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένης υποχρεώσεως εἰς τοὺς ἀνωτέρω
πρὸς δόλωσιν τῶν ἐκαστοῦ εἰς τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν εἰσα-
γομένων πρώτων ὕλων, ἀπαραιτήτου, ὥπως τύχῃ τῆς σχε-
τικῆς ἀδείας πρὸς ἀπόστασιν, καθίσταται ἀπολύτως εὐχερὴς
ἡ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Ο.Α. φορολογία ἐπὶ τῶν τυχόν πρὸς ἀπό-
στασιν εἰσαγομένων οἰνών, θάσκει τὴν ἐκαστοῦ ὑπὸ τοῦ οἰ-
κονομ. ἐφόρου παρεχομένων ἀδειῶν ἀποστάσεως δι' εἰσαγομέ-
νους εἰς τὰ ἐργαστήρια ταῦτα οἶνους πρὸς ἀπόστασιν».

Ἀπαντώντες ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 566/105 π.ε. ἐρωτήσεως
τοῦ Βουλευτοῦ κ. Μ. Τσαρλαμπά, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνω-
ρίσωμεν ὅτι τὸ Ν.Δ. τῆς 3/1/31 ἀπαγόρευεν ἀπολύτως
τὴν ἀπόστασιν οἰνών πάσης φύσεως, ἐπομένως καὶ τῶν τυ-
χόν θεβλαμμένων, ὑπὸ τῶν δι' ἀμύδων, μέχρις 130 χιλιογράμ.
ἐργαζομένων.

Μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε πιστοποιηθῇ δεόντως ὅτι εἰς ὁρισμέ-
νην περιφέρειαν οἱ οἶνοι τυγχάνουσιν ἐκ φυσικῆς συστάσεως
κατὰ τὴν 100 ἢ εἶναι ἡλλοιωμένοι ἕνεκα καιρικῶν συνθηκῶν
ἢ ἀμπελοφυγικῶν νόσων καὶ οὐχὶ ἀπλῶς ὅτι ὑπάρχουσι καὶ
θεβλαμμένοι οἶνοι, δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπόστασις τούτων ἐντὸς κα-
θοριζομένου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἡ αἰτουμένη ἀπόστασις τῶν μονομερῶς τυχόν θεβλαμμέ-
νων οἰνών ὡς καὶ τῶν 10 βαθμῶν οἰνών (λίγγρα) δύναται
κάλλιστα νὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἀμύδων χωρητικότητος
ἀνωτέρας τῶν 200 χιλιογράμ. καὶ συνεπῶς δὲν συντρέχει
περίπτωσης νὰ ἐπιτραπῇ ἀπόστασις οἰνών διὰ μικρῶν ἀμ-
ύδων».

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 622/164 τῆς 26 τρ. μ.
ἐρωτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ κ. Μ. Τσαρλαμπά, ἔχομεν τὴν
τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι, τὸ Ταμεῖον ἀλιείας Λευκά-
δος, δύναται νὰ ἀναλήσῃ τὴν ἐκ τῆς ἀγορᾶς Πειραιῶς προ-
μύθειαν τῶν ἀναγκασιούτων αὐτῇ ἀλιευτικῶν εἰδῶν, εἰς τὴν
διεύθυνσιν τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Σταθμοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου,
ἥτις διὰ προχείρου διαγωνισμῶν ἐνεργουμένων διὰ τοῦ προ-
σωπικοῦ τῆς, θὰ διευκολύνῃ τὸ Ταμεῖον.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 600/141 ἐ. ε. ὑμετέρου ἐγγράφου, δι' οὗ
διεδιδάσθη ἡμῖν ἐρώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Σ. Ἀνθρακοπού-
λου, σχετικῆς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐντατικῆς προσόδου
τῶν ἐκτελουμένων ἐργῶν Στρυμῶνος κατὰ τοὺς ἐπικειμένους
μῆνας, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ
διαθέσιμος πίστωσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἐργῶν
θέλει ἐπαρκέσει μέχρι τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ε. καὶ κατ' ἀπο-
λοὺσιν μέχρι τοῦ μηνὸς τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐξη-
σφαλισμένη ἡ πρόσδοσις τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Τὰ ἔργα διευ-
θετήσεως τῶν ὁρεινῶν καὶ τῶν χειμάρρων ἐκτελοῦνται καὶ
θὰ συνεχισθῶσι μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἐργῶν».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 8 Μαρτίου ἐ. ε. ἐρωτήσεως τοῦ
Βουλευτοῦ κ. Γ. Κουνδούρου, φερομένης ἀριθ. πρωτ. 189/674
τῆς 9ης ἰδίου ἔχῃ τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὰ ἑξῆς:

Α) Διὰ τὴν ἀγώνων γραμμὴν Βορείου Πλευρᾶς Κρήτης
(Πειραιῶς — Χανίων — Γεωργιουπόλεως — Ρεθύμνης — Πα-
νόριου — Ἡρακλείου — Χερσονήσου — Σείσι — Ἀγίου Νι-
κολάου — Παχεῖας Ἀμμου — Μόχλου — Σητείας καὶ τὰ
νάπαλιον κατεβλήθησαν τὰ ἑξῆς ποσά:

Κατὰ τὸ ἔτος 1920	δραχ.	85.000
» » » 1921	»	109.000
» » » 1922	»	150.000
» » » 1923	»	150.000

κατὰ τὸ ἔτος 1924	»	150.000
» » » 1925	»	150.000
» » » 1926	»	150.000
» » » 1927	»	150.000
» » » 1928	»	149.000
» » » 1929	»	149.000
» » » 1930	»	600.000
» » » 1931	»	750.000

Β) Δι' ἄλλας τὰς ἀγώνους γραμμὰς κατεβλήθησαν τὰ κα-
τωθὶ ποσά:

Κατὰ τὸ ἔτος 1920	δραχ.	1.209.046
» » » 1921	»	1.159.580
» » » 1922	»	1.128.800
» » » 1923	»	997.600
Κατὰ τὸ ἔτος 1924	δραχ.	1.604.000
» » » 1925	»	2.350.000
» » » 1926	»	8.190.000
» » » 1927	»	5.055.000
» » » 1928	»	5.666.000
» » » 1929	»	5.263.500
» » » 1930	»	6.169.000
» » » 1931	»	6.288.000

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Α. Λούλης, Γ. Ἀθανασιάδης, Ε. Καρνωτάκης, Π. Χριστούλας, Ε. Τριποδάκης, Ν. Γαρ-
δικιώτης, Ε. Ζούκας, Γ. Ροδόπουλος** καὶ **Γ. Γιαμού-
ζης**, υποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ μειώσεως συμβατι-
κῶν ἐνοικίων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν φέρων 1931 —
1932».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Θ. Χαβίνης, Κ. Σπυρίδης, Σ. Ἀνα-
στασιάδης, Ν. Γαρδικιώτης, Ν. Ζαρίφης, Ε. Ζούκας, Α. Δροσόπουλος, Π. Χριστούλας** καὶ **Α. Ἀνδρεάδης**
υποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἐκδικαζομένων ἀπαλλο-
τριωθέντων ἀγροκτημάτων καὶ βραδύτερον τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρ-
θρου 119 τοῦ Συντάγματος προθεσμίας».

Οἱ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς
ἡμερησίας Διατάξεως λέγει: Κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡμῶν οἱ ἑλ-
ληνες πολῖται ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεκτιθεσθαι τη-
ροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Καὶ ἀνήκει ἄρα εἰς τὴν
ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἢ ἐπιτήρησιν ἐάν μίᾳ ὁργάνῳσι τηρεῖ
τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, περισσότερον δὲ ὅταν πρόκειται
περὶ ὁργανώσεως Δημοσίου Δικαίου.

Βέβαια, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, πᾶσα
ὁργάνωσις ἔχει καθήκον, ὅχι μόνον δικαίωμα, νὰ ἀναφέρεται
πρὸς τὰς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, νὰ ἐκθέτῃ γνώμην, νὰ προ-
βάλλῃ καὶ ἀξιῶσις ἀκόμη, ἀλλὰ πάντοτε τηροῦσα τοὺς νό-
μους τοῦ Κράτους. Διότι, ἐάν δὲν ἤθελεν ἀπευθύνῃ ἀναφοράς,
ἀλλὰ ἐπιταγὰς καὶ ἀπειλὰς ἀκόμη, διὰ τὴν περίπτωσιν καθ'
ἣν δὲν ἤθελεν εἰσακουσθῇ, ἀπειλὰς ὅτι θὰ κατελάμβανε τὴν
Κυβέρνησιν τῆς χώρας, ἐάν ἤθελε πράξῃ τοῦτο καὶ ἄλλη ὁργά-
νωσις, ἀντιθέτως, ἀντιτασσομένη εἰς τὰς ἀξιῶσεις τῆς πρώτης
ὁργάνωσεως ἤθελε κηρυχθῇ αὐτόχρημα ἐμφύλιος πόλεμος.
Τοιαῦτα ἀπειλὰ ἀποτελοῦν ἐξάρθρωσιν τῆς ἐννόμου τάξεως,
καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ παρέλπει τὸ καθήκον τῆς, ἐάν δὲν ἐσπεύδῃ
νὰ συστήσῃ σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ἀνέ-
γνωσα μίαν ἐκκλησίαν τῶν ἐργαζομένων τάξεων πῶς πρέπει νὰ
λυθῇ τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς εἶδον
ἀναγραφόμενον, ὅτι, ἐάν δὲν εἰσακουσθῶν αἱ ἐκτιθέμεναι ἀπό-
φαισις θὰ ἀναλάβῃ ἡ ὁργάνωσις αὐτὴ τὴν λύσιν τῆς πολιτικῆς
κρίσεως. Τοῦτο λέγεται ἀπὸ τὰς ὁργανώσεις τοῦ Ἑμπορικοῦ καὶ
Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐάν καὶ αἱ ἐργατικαὶ ὁργα-
νώσεις ἔλεγον τὸ αὐτὸ πράγμα, ἀλλὰ ἀντιθέτως, θὰ ἤρχιζεν ὁ
ἀνταγωνισμὸς μετὰ τῶν δύο τάξεων καὶ τὸ Κοινοβούλιον
θὰ παρεμερίζετο καὶ σὰς ἐρωτῶ, ἐάν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας
εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ Κράτος; εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ
ἐννομος τάξις; Ἐχουν καθήκον οἱ κ. Ὑπουργοὶ νὰ καλέσουν
τὴν ὁργάνωσιν αὐτὴν καὶ νὰ τῆς δηλώσωσι ὅτι ἔχει μὲν τὸ

δικαίωμα νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
ἀπειλῇ. Αἱ τάξεις αὗται ἔχουν ὕψιστον ἀλλὰ καὶ ἕλως ἰδιαι-
τερον συμφέρον νὰ διατηρῇται στερεὰ ἡ ἐννομος τάξις. Καὶ
δὲν διατηρεῖται ὅταν καὶ λίγος καὶ λιγὰς ἀπειθῶνται αἱ
ὁργανώσεις ἐκείναι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς τὸ Κράτος.
Πρόκειται περὶ ἀνθρώπων οὗς κατ' ἐξοχὴν ὡς πρόσωπα σέβο-
μαι, ἀλλ' οἱ ὅποιοι παραγνωρίζουν τὴν θέσιν των.

Οἱ κ. **Μ. Μανῆς** λέγει ὅτι τὸ διάβημα τῆς ὁργανώσεως
αὐτῆς ὀφείλεται εἰς ἐνέργειαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνή-
σεως, ὁ ὅποιος ἤλλεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τὸν Ἑμπορικὸν
Κόσμον.

Οἱ κ. **Α. Παπαναστασίου** προτείνει νὰ διακοποῦν αἱ
ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς μεταπροσέχουσας Παρασκευῆς,
διότι ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις δὲν
ὑπάρχει ἀρκετὴ ἡρεμία διὰ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐρ-
γασίων τοῦ Σώματος.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Αἱ
ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ ἐξακολουθήσωσι, διότι ἡ Κυβέρνησις
εἶναι εἰς τὴν θέσιν τῆς, καὶ ἐφόσον ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς τὴν
θέσιν τῆς ὅλῃ καὶ τὸ καθήκον τῆς. Ὑπάρχουν ἄλλως τε σο-
φιστικὰ νομοσχέδια τὰ ὅποια πρέπει νὰ ψηφισθῶσι. Αἱ ἐρ-
γασίαι τῆς Βουλῆς θὰ διακοποῦν ἀπόψε καὶ ἕνεκα τῆς πα-
ρεμπιπτούσης Ἑθνικῆς ἐορτῆς θὰ ἐπαναληθῶσιν τὴν Τρίτην.
Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται κατόπιν εἰς τὴν

ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων

Οἱ κ. **Α. Παπαθανάσης** ἐμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ τῶν Ἐπαγ-
γελματικῶν Πειραιῶς, περὶ τῆς μεθωρίσεως τῶν ἀτμοπλοίων
εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἀλῶν, παρακαλεῖ ὥπως ἐξετασθῇ τὸ ὑπο-
βληθὲν ὑπ' αὐτῶν ὑπόμνημα, περὶ ἀναθεωρήσεως καὶ ἐξέτα-
σεως τοῦ ζητήματος τῆς μεθωρίσεως. Προσθέτει ὅτι ὡς εἶναι
γνωστὸν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ ἐγκαινία
τῆς Ἑλευθερίας ζώνης ὁμολόγησεν ὅτι πρόκειται περὶ σφάλ-
ματος τὸ ὅποιον πρέπει νὰ διορθωθῇ.

Ι. Νικολίτσας. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν υποβάλλω καὶ
ἐγὼ, ἐφόσον μάλιστα καὶ αἱ προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὡς
ἐγένετο ἔτι γνωστὸν, συμφωνοῦν.

Οἱ κ. **Ε. Περιμίδης** λέγει, ὅτι διὰ τῆς δοθείσης λύσεως τοῦ
ζητήματος μετετοπίσθη αὐτόχρονα ὁ ἔξων τῆς ἐμπορικῆς
κινήσεως ἐν Πειραιῇ, διότι σήμερον οἱ μέλλοντες νὰ ταξιδεύ-
σωσι ἀνταρχώμενοι ἐξ Ἀθηνῶν κατευθύνονται ἀμέσως εἰς τὰ
ἀτμόπλοια χωρὶς νὰ προμηθεύωνται τίποτε ἐν Πειραιῇ. Οἱ
κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι τὰ πλοία πρέπει
νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὸ Τζελέπι, ἀλλ' αὐτοῦς ἐξηγήθησαν οἱ
ἰδιωκτῆται τῶν πλοίων καὶ ἐματαιώθη τὸ πράγμα.

Οἱ κ. **Ι. Νικολίτσας** ἐμιλῶν, ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ ἐμπορο-
βιομηχανικοῦ συλλόγου Μεσολογγίου, ἀναπτύσσει τὰ αἰτή-
ματα αὐτῶν. Ζητοῦν ὅπως κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου
«περὶ ἀναστολῆς τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν» λυθῇ καὶ εἰς αὐ-
τοὺς ἀναστολὴ δι' ἴσον ποσὸν ἐκείνου τὸ ὅποιον ὀφείλουν
εἰς αὐτοὺς οἱ ἀγρόται. Ἐπίσης τὰ τραπεζιτικὰ γραμμάτια νὰ
εἶναι ἐξαμηνίως λήξεως καὶ νὰ γίνῃ νέα κατάρτις τῶν ἐπαγ-
γελματικῶν, διότι αὕτη ἐγένετο ὑπὸ ἄλλας συνθήκας μεταβλη-
θεῖσα ἀρδῶν εἰς βαθμὸν ὥστε τὰ ἔσοδα τῶν ἐμπορῶν καὶ
βιομηχανῶν νὰ εἶναι ἐλάχιστα.

Οἱ κ. **Σ. Τρικοῦπης** συνιστᾷ τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν παρα-
καλεῖ νὰ κριθῶσιν εὐμενῶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ δικαία
αἰτήματα τῶν ἀναφερομένων.

Οἱ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι δίδουν
μὴν συμβουλὴν καὶ κλίνουν μίαν ὑπόδειξιν ἢ ὅποια εἶναι
ἀποτέλεσμα πείρας.

Π. Θηβαῖος. (Ὑφυπουργὸς Δικαιοσύνης). Τὰ δύο πρῶτα
αἰτήματα ἐγέναν δεικτά, τὰ ἄλλα ἀφορῶσι τὸν κ. Ὑπουργὸν
τῶν Οἰκονομικῶν.

Οἱ κ. **Ι. Κούνδουρος** ἀναπτύσσει ἀναφορὰν Ὑπουργοῦ Λα-
σίου σχετικὴν μετὰ τὸ Σπήλαιον Διός, λέγει ὅτι ἡ βράσις τοῦ

Τουρισμοῦ τὴν ὁποίαν ἐπαναίει καὶ ἡ ὁποία ἀπέδωσε πολλὰ
ἐν τῇ κόλῳ τῆς ἀρμυδιότητος τῆς ὑστέρησιν εἰς τὸν Νομὸν
τοῦ, εἰρησμένον ἄλλως τε εἰς τοιαύτας κακίστηρας, καὶ δὲν
ἐμερίμνησεν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον περὶ τοῦ Σπηλαίου εἰς τὸ
ὅποιον μετεφέρθη καὶ ἀντράχῃ ὁ Ζεὺς. Χιλιάδες ἐπισκεπτῶν
ἀρχαιοφίλων ἐκ τῆς ξένης θὰ μετέβαινον εἰς τὸ προσκύνημα
ἐκείνου τῆς ἀρχαιότητος, ἐάν ὁ ἀρμόδιος ὁργανισμὸς τοῦ Του-
ρισμοῦ ἐλάμβανε καὶ δι' αὐτὸ ἔστω καὶ τὰ στοιχειώδη μέτρα
τὰ ὅποια ἢ τοῦ ἐπέτρεπεν ἡ οἰκονομικὴ τὴν κατάστασις.
Κυρίως ἐνδεσμεγμένον νομίζει ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ τοῦ ἀκνεώ-
σεως ἢ μᾶλλον τῆς διαλύσεως τῆς Μονῆς νὰ ἀπαλλο-
τριωθῇ ὑπὲρ τοῦ Τουρισμοῦ ὀλίγος χώρος περὶ τῶν καλίων
καὶ τὰ καλὰ νὰ μεταβληθῶσι ἐπισκευαζόμενα εἰς ξενώνας
μέχρις οὗ καταστῇ δυνατόν νὰ γίνων ἄλλα ἔργα ἵκανὰ νὰ
προσελκύσουν τοὺς περιηγητὰς καὶ νὰ παράσχουν εἰς αὐ-
τοὺς τὰ ἀπαραίτητα μέσα ἀνέτου διαμονῆς καὶ συντηρήσεως.
Οἱ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας),
ἀναγιγνώσκει τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν τοῦ Τουρισμοῦ.

«Ἡ περιφέρεια Λασιθίου ὡς ἐκ τοῦ παρ' αὐτὴν εὐρισκομέ-
νου Δικταίου Ἄντρον ἐγένεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας προσο-
χῆς διὰ τὸν Ε. Ο. Τ. Κατόπιν προφορικῆς συνεννοήσεως μετὰ
τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοῦ τῆς Ὑπάρχουσας ἡμερῆς δι' ἀλληλο-
γραφίας τοιαύτης διὰ τῆς ὁποίας ἡ διεύθυνσις τοῦ Ε. Ο. Τ.
συνέλεξε πληροφορίας ἵνα καταστήσῃ τὴν ἀπαραίτητον ὡ-
ραϊότητα περὶ τῆς Ὑπάρχουσας εἰς τοὺς ξένους.

Αἱ ἡμερομηνίαι τῆς ἀλληλογραφίας ἤτις ἤρχισεν τὴν 20
Μαρτίου 1930 ἀποδεικνύουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ε. Ο. Τ. διὰ
τὴν ὄντως θαυμασίαν καὶ ἀπὸ φυσικῆς καὶ ἀπὸ μυθολογικῆς
ἀπόψεως περιφέρειαν Ὑπάρχουσας. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐπισκεπτομέ-
νων ὅμως τὸ Δικταίον Ἄντρον ξένων κατὰ τὰς πληροφορίες
τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης δὲν ὑπερβαίνει ἐτησίως τοὺς
70—80, δὲν εἶναι δὲ δυστυχῶς ἐπαρκὴς διὰ νὰ δικαιολογήσῃ
τὴν προτίμησιν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Πρὸς τοῦτο ὁ Ε. Ο. Τ.
ἀναμένει δύο τινά. Τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς μέχρι Ὑπάρχουσας ἀ-
μαξίτης ὁδοῦ, ἡ ἑλλειψὶς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ κυρία ἀφορμὴ
τῆς μὴ μεταδόσεως μεγάλου ἀριθμοῦ ἐπισκεπτῶν εἰς τὸ
Δικταίον Ἄντρον καὶ δεύτερον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγ-
ματεύσεων μετὰ τὰς μεγάλας ὑπερωκεανείους ἀτμοπλοϊκὰς ἐται-
ρείας μὲ τὸν σκοπὸν ὥπως τὰ προσεγγίζοντα εἰς Ἡράκλειον
ἀτμόπλοια παραμένουν ἡμέρας τρεῖς, ἵνα τοῖς δίδεται καιρὸς
νὰ ἐπισκέπτονται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα μέρη τῆς
Μεγαλονήσου.

Οἱ κ. **Π. Βουρλούμης** παρακαλεῖ κατόπιν νὰ τοῦ ἀπο-
σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Βουλευτοῦ.

Οἱ κ. **Α. Λούλης** ἐμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ Ἑργωρικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων, περὶ ἐγκαταστάσεως τυροκομικῆς
σχολῆς, λέγει ὅτι ἔχει δώσει αὐτῇ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἀλ-
λὰ δυστυχῶς, μολοντί ἐτέλλησαν τὰ θεμέλια ἀνεγέρσεως σχο-
λῆς καὶ διετάχθη Μηχανικὸς τῆς Γεν. Διοικήσεως νὰ ἐκφέρῃ
τὴν γνώμην του, δὲν ἐγένε τίποτε ἀκόμη διότι ὁ Μηχανικὸς
δὲν ὑπέβαλε τὴν ἐκθέσιν του. Παρακαλεῖ νὰ διαταχθῇ τηλε-
γραφικῶς ὁ Μηχανικὸς νὰ υποβάλλῃ τὴν ἐκθέσιν.

Ι. Παπαφλέσσας. Τροχιοδρομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἡλεκ-
τροτεχνίται τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁδρουμένης ἐταιρείας ἀπολύ-
ονται μὲ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἑταιρείας
βαίνουν κακῶς. Νομίζω ὅτι τὸ δικαιολογητικὸν αὐτὸ εἶναι ἁ-
δύσημον. Ἡ Ἑταιρεία ἀποβλέπει εἰς ἄλλους σκοπούς, δηλαδή
ἐκβιαστικούς, ἀλλ' οἱ κ. Ὑπουργὸς πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς
τὸν σκοπὸν τῆς μὴ αὐξήσεως τῶν ἀνέργων. Ἐν περιπτώσει
καθ' ἣν δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ παραμονὴ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν
200 αὐτῶν ὑπαλλήλων τότε ὀφείλει ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ λάβῃ
μέριμναν ὥπως τύχῃσιν ἀποζημιώσεως διότι θὰ εἶναι ἀδίκον
νὰ ριφθῶσι τόσοι οἰκογενεῖς ἄρχαι εἰς τοὺς δρόμους, ἀνευ τῶν
ἀπαιτουμένων ἔστω προσωρινῶν μέσων πρὸς συντήρησιν τῶν
οἰκογενειῶν των.

Χ. Λαδάς. (Ὑφυπ. Συγκ.). Ἡ Ἑταιρεία ἔκαμεν ἕνα ἐγ-
γραφεὶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον σχετικόν, ἀλλὰ δὲν ἐτήρησεν αὐ-

τη ούτε τους όρους του Κανονισμού. Ήσυχάζει, όμως, ό ένας άντιπρόσωπος του Υπουργείου δια να κάμει συστάσεις εις την Έταιρείαν, σήμερα δε έλαβον τηλεφώνημα κατά το όποιον φαίνεται ότι οι συννενοήσεις θα καταλήξουν εις συνόχον άποτέλεσμα. Έν πάση περιπτώσει θα εφαρμοσθώ ό Κανονισμός.

Γ. Καφαντάρης. Δεν έτυχε να είμαι παρών εις την χθεσινήν Συνεδρίασιν και όχι άνευ εκπλήξεως άνέγνωσα δήλωσιν του άρχηγού του Λαϊκού Κόμματος, ότι ή σύμβασις της έννοικίας του οικήματος του Υπουργείου της Έθνικής Οικονομίας έγινε, όχι από το Υπουργείον τούτο, αλλά από τον τότε Υπουργόν των Οικονομικών.

Είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω κατηγορηματικώς, ότι ο τότε Υπουργός των Οικονομικών δεν έχει σχέσιν τινά προς την έν λόγω σύμβασιν, ούτε ουσιαστικήν, ούτε τυπικήν. Η διαπραγματεύσις, ό καθορισμός των όρων και ή ύπογραφή της συμφωνίας έγινεν αποκλειστικώς παρά του Υπουργείου της Έθνικής Οικονομίας. Η πλέονη προήλθεν προδήλως έκ του γεγονότος ότι από τινος μετά την ύπαγωγήν των Δημοσίων κτημάτων εις το Υπουργείον των Οικονομικών οι έννοικίες γίνονται παρ' αυτού. Αλλά το 1927 έκαστον Υπουργείον άπεφάσισεν αυτόδούλως. Ταύτα προς άποκατάστασιν της αληθείας και άνευ της ελαχίστης προθέσεως οίσαδήποτε επί της έν λόγω συμβάσεως κρίσεως ή μομφής.

Η Βουλή εισέρχεται ειτα εις την

Ημερησίαν Διάταξιν της Νομοθετικής Εργασίας

Γίνονται δεκτά τα σύνολα των κάτωθι σχεδίων νόμων 1) περί παροχής βοηθήματος εις τους τέως ύδροπωλητάς Πειραιώς και Περιχώρων, κατόπιν συστάσεως του κ. **Η. Πετρίδου**, όπως περιληφθώσι και οι έν Ισθμία κάτοχοι φρεάτων, οι όποιοι έκαιαν πολλές εγκαταστάσεις, δια να επαρκεσουν εις τάς ανάγκας του Πειραιώς, 2) «περί εφαρμογής της Κυριακής αναπαύσεως καθ' όλην την ήμέραν εις τα Κρεοπωλεία των πόλεων Αθηνών και Πειραιώς, μετά τινας παρατηρήσεις του κ. Μαρσέλλου έκτεράσαντος την έλπίδα ότι, ό κ. Υπουργός μέχρι της συζήτησεως του νομοσχεδίου εν τη Γερουσία (θα πεισθώ) περί της ανάγκης της άποδοχής τροπολογιών τινων» και 3) το «περί τροποποίησης του νόμου περί άνακαινώσεως των έθνικών όδων», έχοντα ούτω:

Περί παροχής βοηθήματος εις τους τέως ύδροπωλητάς Πειραιώς και Περιχώρων.

(Ως έτροποποιήθη κατά την β' συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Επιτρέπεται εις τον Δήμον Πειραιώς και εις τάς κοινότητας Νέου και Παλαιού Φαλήρου να επιβάλλωσι τέλος μέχρι πενήτηκοντα λεπτών κατά κυδίκον μέτρον επί του άναλισκομένου εις τάς έν τη πεδιφερεία των κατοικίας ποτίμου ύδατος του παρεχομένου υπό της Άνωπόμου Έλληνικής Έταιρείας Υδάτων Αθηνών — Πειραιώς και Περιχώρων.

Άρθρον 2.

Τό έκ του τέλους, περί ου το άρθρον 1, έσοδον προορίζεται δια την παροχήν έφ' άπαξ βοηθήματος εις τους μη άποδεδειγμένους εύπόρους πλανοδίους ύδροπωλητάς, οιτινες άχρολουμένοι προσωπικώς και αποκλειστικώς εις την δια κάρρων μετά ευτίου μεταφοράν και διανομήν ποτίμου ύδατος εις τους κατοίκους Πειραιώς Νέου και Παλαιού Φαλήρου, έπαυσαν να άσκώσι το επάγγελμά των κατά συνέπειαν της άνάληψείσης ύδρεύσεως των κατοίκων τούτων υπό της έν άρθρω 1 Άνωπόμου Έλληνικής Έταιρείας ή μέλλουσιν να παύσωσι τούτο άμα τη συμπληρώσει του όλου δικτύου ύδρεύσεως της Έταιρείας.

Άρθρον 3.

1. Δικαίωμα εις βοήθημα έχουν οι κατόπιν άδείας ήμισίας της οικείας άστυνομικής άρχής άσκήσαντες αυτοπροσώπως και

αποκλειστικώς το επάγγελμα του πλανοδίου ύδροπωλητού επί τέσσαρα τουλάχιστον έτη πρό της ισχύος του παρόντος πάντως δε και μετά την 24 Απριλίου 1925.

2. Οι δικαιούμενοι εις βοήθημα ύδροπωληταί διακρίνονται εις δύο κατηγορίας. α') τους άσκούντας το επάγγελμα δι' ιδιοκτητήν κάρρου. β') τους βοηθούς των, τους άσκούντας τούτο δι' άλλου κάρρου.

Άρθρον 4.

1. Το βοήθημα όρίζεται δια μέν τους δι' ιδιοκτητήν κάρρου άσκήσαντας το επάγγελμα εις 25.000 δραχμάς, δια δε τους βοηθούς εις 15.000 δραχμάς, έφ' όσον ήσκησαν το επάγγελμα επί τέσσαρτα έτη, κατά τάς διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος. Το βοήθημα τούτο προσυξάνεται κατά χιλιάδα δραχμών δι' έκαστον έτος άσκήσεως ύπερ τα τέσσαρα έτη μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας και καθ' έτέρην χιλιάδα δι' έκαστον μέλος της οικογενείας του ύδροπωλητού υπ' αυτού συντηρούμενον.

2. Ως μέλη λογίζονται, έφ' όσον συνικοούντες συντηρούνται παρ' του ύδροπωλητού α') πατήρ άνίκανος προς εργασία λόγω παθώσεως σωματικής ή πνευματικής ή ύπερέας το 60όν έτος της ηλικίας. β') μήτηρ. γ') άδελφοί άρχαιοι έφ' όσον δεν ή ή ο πατήρ ή υίτος είναι άνίκανος προς εργασία ή ύπερέβη τον 60όν έτος της ηλικίας του, δ') σύζυγος μη διαζευγμένη και ε') τέκνα θήλια μέν άρχαια, άρρενα δε μη συμπληρώσαντα το 16ον έτος της ηλικίας των.

3. Το βοήθημα με τάς προσυξήσεις έν ύδμεία περιπτώσει δύναται να ύπερέβη τάς πενήτηκοντα χιλιάδας δραχμών, δεν υπόκειται δε εις ύδμείαν ένχώρησιν ή κατάτρεσιν πλην λόγω διατροφής.

4. Εις τους ύδροπωλητάς πρώτης κατηγορίας πλην του βοηθήματος δίδονται δραχμαί 5.000 δια την άσκήσευσιν ή την έκπτώσιν της άείας έκάστου κάρρου μετά ευτίου, μέχρι δύο το πολύ τοιούτων.

5. Εάν ύδροπωλητής έχων την έν τω νόμω τούτω όριζομένην άσκήσιν του επάγγελματος άπέθανε πρό μέν της ισχύος του παρόντος μετά δε την 24 Απριλίου 1925 το εις αυτόν αναλογούν βοήθημα έκαστούμενον εις τα δύο τρίτα περιέρχεται εις την έν τη χρεία διατελούσαν σύζυγον, μη ύπαρχούσης δε χήρας εις τα τέκνα τα έχοντα κατά την ισχύν του παρόντος τάς έν παραγράφω 2 ιδιότητας.

Άρθρον 5.

Ο Δήμος Πειραιώς και οι Κοινότητες Νέου και Παλαιού Φαλήρου τηρούσιν ίδιους λογαριασμούς του έσόδου του έκ του κατά το άρθρον 1 τέλους. Επί έγγυήσει δε του έσόδου τούτου δύναται να συνάψωσι το αναγκαίον δια την πληρωμή των βοηθημάτων δάνειον, έφ' όσον δεν επαρκοίσι προς τούτο οι έτήσιοι πόροι.

Άρθρον 6.

1. Η πληρωμή των βοηθημάτων γίνεται επί τη βάσει ύπομαστικών καταστάσεων συντασσόμενων υπό έπιτροπής άποτελουμένης έκ του έν Πειραιεί Έπιθεωρητού Έργασίας, ένός άντιπροσώπου του Δημοτικού Συμβουλίου Πειραιώς, του Διευθυντού της Άστυνομίας Πειραιώς ή του όριζομένου άστυνομίου υπό του ίδιου και δύο αντιπροσώπων των ύδροπωλητών, έκλεγόμενων υπό της Συνελεύσεως του Συνδέσμου Υδροπωλητών Πειραιώς «ή Ζωοδόχος Πηγή».

2. Η άνωτέρω έπιτροπή υπό την προεδρίαν του Έπιθεωρητού της Έργασίας εξέλέγει τάς αίτήσεις των δικαιουμένων εις βοήθημα ύδροπωλητών επί τη βάσει των υπ' αυτής προσδιοζόμενων στοιχείων, έπιτροπομένης και της ένόρκου μαρτυρικής βεβαιώσεως ένόπιον αυτής ένεργουμένης. Χρή ή γραμματέως της έπιτροπής έκτελεί δημόσιας ύπάλληλος, όριζόμενος παρ' του Δημάρχου.

3. Τα μέλη της έπιτροπής και γραμματέως δικαιούνται εις άποζημίωσιν δραχμών έκαστον κατά συνεδρίασιν ή μηνιαία όμως άποζημίωσις δεν δύναται να ύπερβαίνη τάς δραχμάς πετακοσίας δι' έκαστον των μελών.

Άρθρον 7.

1. Τα προς εφαρμογήν του παρόντος νόμου έκδιδόμενα έγγραφα, το επί τη συνάψει του προβλεπομένου δανείου συμβόλαιον και οι άποδείξεις πληρωμής των βοηθημάτων συντάσσονται έφ' άπλου χάρτου και ούδέν υπό οίονδήποτε τίτλον εισπράττεται επί τούτω δημόσιον τέλος ή δικαίωμα.

2. Το τέλος, περί ου ο παρών νόμος, διατηρείται έφ' όσον χρόνον άπαιτείται προς εξόφλησιν του προβλεπομένου δανείου είτε προς κάλυψιν των δια την πληρωμήν των βοηθημάτων καταδελιθέντων έκ των λοιπών πόρων του οικείου δήμου ή κοινότητος.

Άρθρον 9.

1. Δια Διαταγμάτων έκδιδόμενων προτάσει των Υπουργών Έθνικής Οικονομίας, Έσωτερικών και Οικονομικών, μετά σύμφωνον άπόφασιν των οικείων δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων, δύναται να εφαρμοζώνται άναλόγως οι διατάξεις του παρόντος και εις άλλας πόλεις του Κράτους. Δια των διαταγμάτων τούτων όρίζεται ή σύνθεσις των οικείων έπιτροπών και πάσα λεπτομέρεια αναγκαία, λόγω των τοπικών συνθηκών, προς εφαρμογήν του παρόντος.

2. Δια Διαταγμάτων, έκδιδόμενων προτάσει των αυτών Υπουργών, μετά σύμφωνον άπόφασιν των οικείων δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων δύναται να επεκταθώσιν άναλόγως οι διατάξεις του παρόντος και εις τους φρεατορύκτας τους κατοιούντας έν Πειραιεί Αθήνας και περιχώροις τους κατέχοντας βιδιάρειον ταυτότητα έκδιδόμενον υπό της οικείας άστυνομικής άρχής έν έτος τουλάχιστον πρό της ισχύος του παρόντος, έχοντας δε ηλικίαν ύπερ τα πενήτηκοντα έτη ή άποδεδειγμένως άνίκανους προς εργασία.

3. Δια Διαταγμάτων προκαλούμένων υπό των αυτών Υπουργών, μετά σύμφωνον άπόφασιν των οικείων δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων, δύναται να χρησιμοποιοήη το επί του τέλους του άρθρου 1ου έσοδον, και προς άποζημίωσιν ύδρεδίων ιδιοκτητών φρεάτων φυσικών ή νομικών προσώπων συμβεβημένων μετά των Δήμων ή κοινοτήτων ή μη, ών τα φρέατα και οι πάσης φύσεως εγκαταστάσεις ήχρηστεύθησαν.

Άρθρον 10.

Δια Διατάγματος έκδιδόμενου προτάσει των επί της Έθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Υπουργών θέλει κανονισθώ ό τρόπος βεβαιώσεως και είσπράξεως του περί ου ο παρών νόμος τέλους, ό χρόνος και καθ' όν πάσι ή καταβολή του τέλους τούτου, οι λεπτομέρειαι έκδικάσεως των αίτήσεων, οι δαπάναι ταύτης ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια αναγκαία δια την έκτέλεσιν του παρόντος.

Περί τροποποίησης του νόμου 5247 «περί άνακαινώσεως των Έθνικών όδων».

(Ως έτροποποιήθη κατά την μόνην συζήτησιν).

Άρθρον 1.

1. Δια του έδαφίου 2 του άρθρου 1 του νόμου 5247 «περί άνακαινώσεως των έθνικών όδων» καθοριζόμενον όριον προτρεφάς δανείου μειούται εις 10 έκαστομύρια.

2) Το έδαφιον 3 του αυτού άρθρου διαγράφεται.

3. Το δια του άρθρου 4 καθοριζόμενον όριον διαφοράς της υπό το άρτιον έκδόσεως των έντόκων γραμματίων αυξάνεται εις δέκα μονάδας.

4. Το δια του άρθρου 5 καθοριζόμενον όριον του τόκου των έντόκων γραμματίων αυξάνεται εις 7.3)8 τοίς έκαστον.

5. Η πληρωμή των κατά το άρθρον 5 του νόμου 5247 έργων δύναται να πραγματοποιηθή και έν του προέοντος προκαταβολής χορηγουμένης υπό του Αναδόχου προς το Τμήμα Έθνικής Οδοποιίας εις το άρτιον και επί τόκου ούχι άνωτέρω των 8 οο έτησίως.

Η άπόδοσις της προκαταβολής ταύτης εις τον Αναδόχον δύναται να ένεργηθή είτε συνολικώς είτε τμηματικώς και έντός δύο έτών από της περατώσεως των έργων.

Τό κεφάλαιον της ως άνω προκαταβολής δεν δύναται να είναι άνωτερον του ένός τρίτου της άείας των υπό του αυτού Αναδόχου άναληφθησόμενων κατά τάς διατάξεις του νόμου 5247 εργασιών.

6. Ο χρόνος άνάφρεως εξοφλήσεως των κατά το άρθρον 5 του νόμου 5247 έκδιδόμενων γραμματίων δύναται να όρισθώ και ένωρίτερον της περατώσεως των έργων, ούχι όμως πρό της παρελεύσεως έτους από της ύπογραφής της σχετικής συμβάσεως.

Άρθρον 2.

1. Επιτρέπεται όπως είτε το σύνολον είτε μέρος των έργων άτινα προβλέπει το άρθρον 1 του άνωτέρω νόμου 5247, άνατεθώ είτε κατόπιν νέας δημοπρασίας ένιαίας ή τμηματικών, είτε και άνευ τοιαύτης, πάντως όμως υπό όρους οικονομικούς ούχι δυσμενεστέρους των έν τω πρώτω άρθρω του παρόντος διαλαμβανόμενων, των σχετικών συμβάσεων κυρουμένων δια Διατάγματος προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, έφ' όσον δεν διεξήχθη νέας μειοδοτικής διαγωνισμός.

2. Επί της άνευ δημοπρασίας κατά το προηγούμενον έδαφιον άνάθεσεως των έργων συγγραφή ύποχρεώσεων και νάλυσις τιμών ισχύουσιν οι ένκριθείσαι του Συμβουλίου των Δημοσίων Έργων δια τάς άνακαινώσεις των όδων. Ούδεμία μεταβολή εις τους όρους τούτων είναι δυνατή έν τη περιπτώσει του παρόντος έδαφίου άνευ συμφώνου γνωμοδότησεως του Συμβουλίου των Δημοσίων Έργων.

Άρθρον 3.

1. Η υπό του άρθρου 9 του άνωτέρω Νόμου 5247 προβλεπόμενη προθεσμία τριών μηνών παρατείνεται εις δυτώ μηνας.

2. Αί έκ της διακοπής των έργων προκύπτουσαι συνέπειαι ως καθορίζονται αυτά υπό του αυτού ως άνω άρθρου, είναι όριστική από της διαταγής της διακοπής άνεξαρτήτως του περιεχομένου του άναλωρητικού προγράμματος των έκτελεστέων έργων. Η άκύρωσις των ύπεργολογικών συμβάσεων άνήκει μόνον εις τον ανάδοχον.

*Περί εφαρμογής της Κυριακής αναπαύσεως εις τα κρεοπωλεία των πόλεων Αθηνών και Πειραιώς, και τα γαρομακία Θηβών.

(Ως έτροποποιήθη κατά την β' συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Κατά τάς Κυριακάς τα κρεοπωλεία των πόλεων Αθηνών και Πειραιώς μένουσι κλειστά καθ' όλην την ήμέραν, πλην των κρεοπωλείων του Προσφυγικού Συναισισμού Ν. Κοκκινιάς Πειραιώς, άτινα επιτρέπεται να μένουσι άνοικτά κατά τάς Κυριακάς μέχρι της 2 μ. μ. ώρας.

Άρθρον 2.

1. Εξαιρετικώς δύναται να έπιτραπή το άνοιγμα των παραλιακών κρεοπωλείων Πειραιώς καθ' όρισμένας ώρας της Κυριακής, προς εξυπηρέτησιν των άναγκών του Λιμένος και προμήθειαν του Στρατού, του Στόλου ή άλλων Δημοσίων Οργανισμών.

2. Η κατά την προηγούμενην παράγραφον εξαίρεσις συγχωρείται μόνον εις περιπτώσιν έκτάκτου ανάγκης και κατόπιν ειδικής έκάστου άδείας της Έπιθεωρήσεως Έργασίας

δόντο 80.000 δραχμαί, τὸ 1921 ἤρξθησαν εἰς 100.000 δραχμ., τὸ 1923—1927 ἔφθασαν τὰς 150.000 δραχμ., τὸ 1930 ἀνεβδόσθησαν εἰς 600.000 δραχμ., καὶ τὸ 1931 ἔφθασαν τὰς 150.000 δραχμὰς. Δὲν εἶχε γίνῃ, φαίνεται, τὸ τράστ ὅταν αἱ ἐπιχορηγήσεις ἦσαν μικραί, μόλις θίμως ἔγινε τὸ τράστ ἢ ἐπιχορηγήσεις ἐξωγκώθη, ἐξ ἄλλου οἱ ἐπιβάται τυραννοῦνται.

Δ. Μπότσαρης. Δὲν ἐννοῶ διατὶ αἱ ἔξω τοῦ τράστ ἔται-
ρεῖται δὲν συνηγωνίσθησαν, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ τράστ ἀνή-
κουν ἐταιρεῖαι ἀντιπροσωπεύουσαι τὰ 48 ο)ο τῆς ἀτμοπολι-
κῆς δυνάμειος.

Γ. Κουνδουρος. Δυνατὸν αὐτὸ τὸ 52 ο)ο πού ἔμειναν ἔξω
νὰ εἶχε καὶ πλοῖα ἀκατάλληλα. Πάντως ἐκεῖνο πού ἔχω νὰ
ἐπαναλάβω εἶναι ὅτι πληρώνομεν ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Κρήτην
600 δραχμ., ὅσοι εἶναι ὁ ναύλος ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Μασσα-
λίαν.

Δ. Μπότσαρης. Τὸ σύνολον τῶν σκαφῶν εἶναι 88 ἐξ
ὧν ἡ ἁτμοπολική ἔνωση εἶχε 34. Ὑπάρχον δὲ καὶ ἄλλαι
μικραὶ ἀτμοπολεῖαι ἱκαναὶ νὰ συνγωνισθῶν, αἵτινες ἀγνωστον
διατὶ δὲν συνηγωνίσθησαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνεχίζει,
τὸ ζήτημα τῆς διατηρήσεως τῆς ὑπερποντίου γραμμῆς, εἶναι
ζήτημα ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς Ἕλλη-
νας τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀμύνης. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα
τῶν καχυποψιῶν, πού ἐθίχθη, εἰμένα βέβαιον ὅτι πολιτικοὶ
ἀξιοὶ τοῦ δνόματός τινος δὲν εἶναι δυνατόν μέτρα ἀληθῶς
χρήσιμα νὰ τὰ ἀναστέλλουν μὲ τὸ φάσμα τῶν καχυποψιῶν.
Σχετικῶς δὲ μὲ τὴν παραγγελίαν τῶν πλοίων ἐμορφώθη ἡ
πεποίθησις ὅτι πᾶσα παρέκκλισις ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ νο-
μοσχεδίου δὲν θὰ ἦγε πραγματικῶς εἰς οὐσιώδη ὠφέλειαν.
Ἐκτὸς τῶν μέτρων τῶν τεθέντων ὑπ' ὄψει τῆς Βουλῆς, τὰ
ὅποια ὅντως εἶναι πενιχρά, θὰ ἠδύχηται νὰ ἐπιληφθῇ ταχέως ἡ
Βουλὴ συμπληρωματικῶν τοιούτων καὶ διὰ τοὺς ἄλλους κλά-
δους καὶ εὐρυνόμενης τῆς πλευρᾶς τῆς ναυτικῆς πίστεως καὶ
ἀσφαλείας νὰ καταστῇ δυνατόν νὰ μὴ μὲν ὑπὸ δυσμενεῖς
ῥους τοῦ ξένου κεφαλαίου ἢ ναυτικῆς μας. Ὅταν κατανοήθῃ
ὁ ἰδιότυπος χαρακτήρ τῆς ναυτιλίας μας, ὅταν ἔλα ταῦτα
μετὰ στοργῆς ἐξετασθῶσι, θὰ ἀνακύψωσι προβλήματα ὁ-
δονηρά, σχετικῶς μὲ τὸ προσωπικόν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.
Ἡ πρὸς αὐτὸ στοργὴ τοῦ Κράτους, βεβαίως εἶναι περιωρι-
σμένη, ἀλλ' ἀποτελεῖ μίαν ἐλπίδα ἀνατολῆς νέας περιόδου.
Εἰμένα, βέβαια, πολὺ μακρὰν τοῦ τέρματος τῶν ὑπὲρ τῆς
ναυτιλίας μέτρων, ἀλλ' ὅταν ταῦτα τεθῶσιν ὑπὸ μίαν συνυ-
φασμένην μορφήν ὁ Ἕλλην ναυτικὸς θὰ δύναται νὰ πιστεῇ
ὅτι θὰ ἀνατελῇ μία καλύτερα αὔριον δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν
Ἑλλάδα.

Ο κ. Δ. Ἀφθονίδης. Δηλοῖ ὅτι κατόπιν τῆς ἀποφάσεως
περὶ μὴ ἐπιψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου παρατείνεται τῆς ἀγο-
ρεύσεώς του.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως). Ἡ
συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Γ. Καραντάρης. Ἀναλόγως τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποί-
αν θὰ κάμῃ ὁ κ. Ὑπουργός.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις καὶ αἰτῆσει
τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀναβάλλεται ἡ ψήφισις τοῦ
Νομοσχεδίου διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην.

Αἰτῆσει τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀναβάλλ-
εται ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροπο-
ποιήσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς».

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νό-
μου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τι-
νῶν τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 περὶ Μ.Τ.Π.Ν.» ὡς
ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, πλὴν τῆς 8ης παραγράφου,
ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἰς δεκτὸν εἰς ἐφ' ἀπαξ συζήτησιν τὸ σχέδιον νό-
μου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διαπορευθῶν τὸ
ταμεῖον ἀσφαλίσεως ὠρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων
κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διαπορευθῶν τὸ
ταμεῖον ἀσφαλίσεως ὠρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζο-
μένων καὶ περὶ ἀνατάσεως Ταμεῖον συντάξεων ὠρι-
σμένων καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4434.

Ἐξ ἐπικυποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΜΗ' τῆς 18 Μαρτίου 1932

συνεδρίασιν αὐτῆς.

Ἀρθρον 1.

1. Εἰς τὸ διὰ τοῦ νόμου 4434 συσταθὲν Ταμεῖον Προνοίας
Ἐφημεριδοπωλῶν μετονομαζόμενον εἰς «Ταμεῖον Συντάξεων
Ἐφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλλήλων Πρακτορείων» ἀσφαλί-
ζονται ὑποχρεωτικῶς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐν Ἀθήναις
Πρακτορείων ἐφημερίδων.

2. Εἰς τὸ ἀρθρον 1 παρ. 4 τοῦ νόμου 4434 μετὰ τὸ ἐδάφιον
β' προστίθενται :

γ) Εἰσφορά τῶν ἀσφαλιζομένων ὑπαλλήλων τῶν Πρακτο-
ρείων ὀριζομένη διὰ τοῦ καταστατικοῦ καὶ μὴ δυναμένη νὰ
ὑπερβῇ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 2868 ὀριζόμενον ὅριον.

δ) Ἐν (1) λεπτόν ἐφ' ἐκάστης ἐφημερίδος πωλουμένης
εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Περίχωρα καὶ 1 ο)ο ἐπὶ τῆς τι-
μῆς πωλήσεως ἐκάστου περιοδικοῦ, φυλλαδίου, βιβλίου ἢ οἰ-
ουδὴποτε ἄλλου ἐντύπου πωλουμένου διὰ τῶν Πρακτορείων
ἐν Ἀθήναις, Πειραιᾷ καὶ Περίχωροις εἰς βάρος τῆς ἀμοι-
βῆς τῶν Πρακτορείων ἔτινα ἔχουσιν ἀνταλλάξαι τὴν πώλησιν.

ε) 1/2 μὲν λεπτόν ἐφ' ἐκάστης ἐφημερίδος πωλουμένης
εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Περίχωρα καὶ 1 ο)ο ἐπὶ τῆς τιμῆς
πωλήσεως εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Περίχωρα ἐκάστου
περιοδικοῦ, φυλλαδίου, βιβλίου ἢ οἰουδὴποτε ἄλλου ἐντύπου εἰς
βάρος τοῦ ποσοῦ ὅπερ δικαιούνται λαμβάνειν ἐκ τῶν Πρακτο-
ρείων οἱ ἐκδότες τῶν ἐντύπων τούτων.

Οἱ πόροι οὗτοι παρακρατοῦνται εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων
παρὰ τῶν Πρακτορείων τῶν ἀναλαβόντων τὴν πώλησιν
τῶν ὡς ἄνω ἐντύπων καὶ κατατίθενται εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τρά-
πεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ «Ταμεῖου Συντάξεων
Ἐφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλλήλων Πρακτορείων» καθ' ἑ-
κάστον μῆνα καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου τοῦ πολὺ δεκαπενθημέρου
τοῦ ἐπομένου μηνός.

Τὰ Πρακτορεῖα ὑποβάλλουν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προ-
θεσμίας εἰς τὸ Ταμεῖον λεπτομερῆ κατάστασιν τῆς γενομένης
καταναλώσεως ἐκάστου μηνός τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρ-
θροις ἀναφερομένων ἐντύπων.

3. Ἡ παρ. 6 τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ Νόμου 4434 ἀντικαθίσταται
διὰ τῆς ἐξῆς :

6. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Ἐφημεριδοπωλῶν καὶ Ὑπαλ-
λήλων Πρακτορείων διοικεῖται ὑπὸ ὀκταμελούς Διοικητικοῦ
Συμβουλίου αποτελουμένου ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς
Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑ-
πουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ ἡμερη-
σίας ἐφημερίδος, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Πρακτορείων καὶ
τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων ἐξ ὧν ὁ εἰς ἀντι-
πρόσωπος τῶν ὑπαλλήλων τῶν πρακτορείων.

Ἀπαντᾷ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται
ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ διὰ τοῦ
καταστατικοῦ εἰδικώτερον ὀρισθόμενα.

Ἀρθρον 2.

1. Εἰς τὸ ἀρθρον 2 § 2 τοῦ νόμου 4434 διαγράφεται ὁ ἀρίθ-
μος 10.000 ἀντικαθίστάμενος διὰ τοῦ 5.000. Ἐπίσης προστί-
θενται αἱ λέξεις «καὶ Βόλου».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου τροποποιεῖται ὡς
ἀκολούθως :

«3. Σκοπὸς τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν εἶναι
ἡ ὀργάνωσις ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, μητρότητος,
ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ ἀνεργίας ὑπὲρ τῶν παρ'
αὐτῶν ἡσφαλισμένων προσώπων».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 4434 ἀντικα-
θίσταται διὰ τῆς ἐξῆς :

«5. Τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν διοικεῖται παρ'
ἐπταμελούς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ δύο
ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὧν εἰς πρόεδρος, ὁ δ' ἑτερος
ἀντιπρόεδρος, ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐκ
ἀντιπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων, ἐξ ὧν εἰς ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ὑπαλλήλων.

«Ο διορισμὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου ἐνεργεῖται
ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας. Καθ' ὅ-
μοιον τρόπον ἐνεργεῖται ὁ διορισμὸς καὶ τῶν μελῶν ἐκ προ-
σώπων ὑποδεικνυομένων τῷ Ὑπουργῷ κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ
καταστατικοῦ».

3. Εἰς τὸ ἀρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Νόμου προστίθενται τὰ ἀκό-
λουθα, ὡς ὑπ' ἀριθ. 7 παράγραφος αὐτοῦ :

«7. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1933 τὸ ποσὸν τῶν ἐντὸς ἐκάστου
ἔτους χορηγουμένων παρὰ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Μυλε-
ργατῶν, κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ καταστατικοῦ, ἐπιδομάτων ἀ-
νεργίας εἰς ἑκάστον ἀνεργὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς διὰ
30 ἡμέρας ἀπολαύσεως τοῦ δικαιούχου».

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 4434 προστίθεν-
ται τὰ ἐξῆς :

«8. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος, αἱ ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου ἀναφερόμεναι
ἐπιχειρήσεις δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀπασχολῶσι μυλεργάτας μὴ
ἐφωδιασμένους διὰ βιβλιαρίων ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος.
Τὰ δικαιούμενα τοιούτων βιβλιαρίων πρόσωπα καὶ ὁ τρόπος
χορηγήσεως τῶν ὀρισθόντων διὰ Διατάγματος, προκαλουμέ-
νου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην
τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας».

Ἐκαστος ἀλευρόμυλος δύναται νὰ ἀπασχολῇ 10 ο)ο ἐπὶ
τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων μυλεργατῶν καὶ
ἂν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ βιβλιαρίων ἐπαγγελματικῆς ταύ-
τότητος.

Ἐν περιπτώσει ἀνεργίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς
Ἑθνικῆς Οἰκονομίας παύει ἰσχύουσα ἡ § 8 τοῦ ἀρθρου 2.

«9. Κύριοι. Διευθύνται ἡ ἐπιτετραχμένη τῶν ἐν παραγρ.
1 τοῦ παρόντος ἀρθρου ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων, παρα-
βαίνοντες τοὺς ὁρισμούς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 8, τιμω-
ροῦνται διὰ πρὸς τοῦ ἀπὸ δραχμῶν 300 μέχρι 3.000 ἢ
διὰ κρατήσεως ἀπὸ 10 μέχρις 60 ἡμερῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ
δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων».

5. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ νόμου 4434 ἀντι-
καθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς :

«5. Τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν διοικεῖται παρ'
ἐπταμελούς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ δύο ἀ-
νωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ὧν ὁ εἰς πρόεδρος, ὁ δ' ἑ-
τερος ἀντιπρόεδρος, ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ
ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἡσφαλισμένων. Ο διορισμὸς τοῦ
προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως
τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθν. Οἰκονομίας. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐνε-
ργεῖται ὁ διορισμὸς καὶ τῶν μελῶν ἐκ προσώπων ὑποδεικνυο-
μένων τῷ Ὑπουργῷ κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ [Καταστατικοῦ.
Ἐν τὸν νόμον 4434 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ὡς ὑπ' ἀρ.
4 ἀρθρον αὐτοῦ

«Δ' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας
ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας Ἐρ-
γατικῶν Ἀσφαλίσεως, δύναται νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὰ Ταμεῖα
Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν καὶ Ἀρτεργατῶν ὅπως διαθετῶσι
μέρος τῶν πόρων τῶν πρὸς ὀργάνωσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμούς
τῶν ἐκάστοτε ἀποφάσεων, συσσιτίων ὑπὲρ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀ-
νέργων ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐ-
τῶν. Διὰ τοὺς συσσιτούοντας ἀνέργους ἡσφαλισμένους, τοὺς τυ-
χόν δικαιουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν καταστατικῶν τῶν
ὡς ἄνω, Ταμεῖων εἰς ἐπιδόματα ἀνεργίας, τὸ ποσὸν τούτων
μεῖνεται εἰς τὸ ἡμισυ.

Ἀρθρον 3.

1. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ
Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐ-
ποπτείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεως, δύναται νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὰ Ταμεῖα
Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν καὶ Ἀρτεργατῶν ὅπως διαθετῶσι
μέρος τῶν πόρων τῶν πρὸς ὀργάνωσιν, κατὰ τοὺς ὁρισμούς
τῶν ἐκάστοτε ἀποφάσεων, συσσιτίων ὑπὲρ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀ-
νέργων ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐ-
τῶν. Διὰ τοὺς συσσιτούοντας ἀνέργους ἡσφαλισμένους, τοὺς τυ-
χόν δικαιουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν καταστατικῶν τῶν
ὡς ἄνω, Ταμεῖων εἰς ἐπιδόματα ἀνεργίας, τὸ ποσὸν τούτων
μεῖνεται εἰς τὸ ἡμισυ.

ποπτείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεως, δύναται νὰ συσταθῇ
Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος, καὶ
τοῦ θανάτου ὑπὲρ τῶν προσώπων, τῶν καθοριζομένων ὡς συμ-
ριδωρικῶν παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν τῆς ἐκμεταλλεύ-
σεως τῆς Ναξίας σμύριδος.

2. Ὡς πόροι τοῦ ἐν λόγῳ Ταμεῖου ἐπιτρέπεται νὰ ὀρι-
σθῶσι διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰ-
κονομικῶν καὶ Ἑθν. Οἰκονομίας :

α') Κράτησις μέχρι 4 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατ' ἔτος καταβάλλο-
μένου εἰς τοὺς σμυριδωρῶντας δικαιώματος διὰ τὴν παρ' αὐ-
τῶν ἐξορυσσόμενην καὶ εἰς τὸ Δημόσιον παραδιδόμενην
σμύριδα καὶ

β') Μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων ἐκ τοῦ
προσθέτου τιμήματος πωλήσεως σμύριδος.

3. Τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον συσταθόμενον Ταμεῖον θὰ
φέρῃ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Σμυριδωρικῶν» καὶ
θ' ἀποτελῇ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, τελούν ὑπὸ
τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἑλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰ-
κονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας).

4. Ἡ ἔδρα τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως σμυριδωρικῶν, ἡ
διοίκησις αὐτοῦ καὶ αἱ εἰς βάρος τῶν πόρων τοῦ σχετικαὶ δα-
πάναι, ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν πόρων τοῦ, τὰ τῆς ἐπενδύ-
σεως καὶ διαχειρίσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ, ὁ κύκλος τῶν
δικαιουμένων εἰς παροχὰς προσώπων, ἡ ἔκτασις τῶν χορη-
γητέων παροχῶν καὶ αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος ἀπονομῆς
αὐτῶν θέλεισιν ὀρισθῇ διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ
τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμ-
βουλίου Ἐποπτείας Ἐργατῶν Ἀσφαλίσεως.

5. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν. 4434 τροποποιεῖ-
ται ὡς ἐξῆς : «Δύναται τὸ Καταστατικὸν νὰ ὀρίσῃ ὅπως οἱ
κατὰ τὴν πρότην λειτουργίαν τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως Μυ-
λεργατῶν ἀνίκαναι πρὸς ἐργασίαν Μυλεργάται λόγω γήρατος
μετὰ 25ετῆ καὶ λόγω ἀναπηρίας μετὰ 10ετῆ τοῦλάχιστον ὑπη-
ρεσίαν τύχωσιν πλὴν τοῦ ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος καὶ πάσης ἄλ-
λης δυνατῆς περιθάλψεως ἐν περιπτώσει ἐνδείας.

Ἀρθρον 4.

1. Οἱ κύριοι, διευθύνονται ἡ ἐπιτετραχμένη ἐπιχειρήσεων,
ἡ ἐργασίαν διὰ τὸ προσωπικόν τῶν ὁποίων λειτουργεῖ νομι-
μῶς Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως ἢ Προνοίας ἰδρυμένον βάσει τοῦ
νόμου 2868 ἢ ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων ὡς καὶ πάντες
οἵτινες ὑπέχουσιν οἰανδήποτε ὑποχρέωσιν εἰσφοράς ὑπὲρ
τοιούτων ταμείων κοινῶν, ἀσφαλίσεων ὑποχρεοῦνται.

α') Νὰ παρέχουσιν εἰς τὰ ὄργανα τοῦ οἰκείου Ταμεῖου καὶ
τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθν. Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ
Κοινῶν. Προνοίας) πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορώσαν τὰ παρ'
αὐτοῖς ἀπασχολούμενα καὶ ὑποκείμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν προ-
σωπα, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν.

β') Νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐξέτασιν τῶν βιβλίων αὐτῶν εἰς τὰ
ἐντεταλμένα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας ὄργανα
πρὸς ἐξακριβωσιν τῶν πρὸς τὰ Ταμεῖα καταβλητέων εἰσφορῶν
καὶ λοιπῶν πόρων, καὶ

γ) Νὰ καταβάλλωσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κα-
ταστατικῶν τῶν ἀνωτέρω Ταμείων τὰς παρ' αὐτῶν καὶ τῶν σχε-
τικῶν νόμων καθοριζόμενας εἰσφοράς καὶ λοιποὺς πόρους, ὡς
καὶ τὰς παρ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἡσφαλισμένων
παρακρατούμενας διὰ λογαριασμὸν τῶν Ταμείων κρατήσεως.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως αἱ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος εἰς
οἰονδήποτε Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως ὀφειλόμεναι εἰσφοραὶ 6 μη-
νῶν ἢ εἰσφοραὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ὁποίων ἐκκρεμεῖ δίκη
ἢ ὑπεβλήθη μήνυσις εἶναι προνομιοῦχοι εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑ-
παλλήλικων καὶ ἐργατικῶν μισθῶν.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν εἰς τὸ Ταμεῖον, περὶ οὗ
ὁ νόμος 5243, τῶν παρὰ τοῦ καταστατικοῦ ὀριζομένων εἰ-
σφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων ἀρχεῖται μετὰ
παρέλευσιν ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
παρόντος.

των Νέων Χωρών και τάνάπλιν, επί οκτώ το πολύ ημέρας, εάν δε μεταβιβάσιν εκ των Παλιών Χωρών εις μακράν και-
μενα τμήματα των Νέων Χωρών και τάνάπλιν, επί δώδεκα
το πολύ ημέρας.

3. Της αὐτῆς ἀποζημιώσεως δικαιούνται οἱ ἀντιπρόσωποι
τῆς δικαστικῆς Ἀρχῆς καὶ εἰς ἐξέτελεσάν τὴν ὑπηρεσίαν ταύ-
την ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀποζημιώσις
δὲν δύνανται νὰ χορηγηθῇ διὰ πλείονας τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς ἰδιώτην ἐκπληρώσαντα χρέη γραμματέως ἐφορευτι-
κῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ χορηγηθῇ ἀποζημιώσεις μέχρι δρχ.
μῶν δικαστῶν ἐν ὅλῳ.

2. Εἰς δημόσιον υπάλληλον ἐκπληρώσαντα τὰ χρέη γραμ-
ματέως τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, ὡς καὶ
εἰς υπάλληλον ἐκπληρώσαντα τὰ χρέη ἐρμηνέως τῆς Τουρκι-
κῆς γλώσσης, παρέχεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσις ἰσὴ πρὸς τὴν
κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις παρεχομένην λόγῳ ἐξόδου ἐκ τῆς
ἔδρας, ἀλλὰ διὰ τρεῖς το πολύ ἡμέρας. Ἡ παρεχομένη εἰς δη-
μοτικὸν ἢ κοινοτικὸν υπάλληλον ἀποζημιώσις εἶναι ἰσὴ πρὸς τὸ
ἥμισυ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰς ἐκλογὰς βουλευτῶν, γεωργιστῶν, δημο-
τικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχῶν διοριζομένους ἀντιπρόσωπους τῆς
δικαστικῆς Ἀρχῆς, τοὺς ἐφόρους αὐτῶν, τοὺς γραμματεῖς τῶν
ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τοὺς ἐρμηνεῖς τῆς Τουρκικῆς
γλώσσης τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων τοῦ Συλλόγου τῶν Μου-
σουλμάνων τῆς Θράκης, ὡς καὶ εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς στοι-
χειώδους ἐκπαίδευσως τοὺς διοριζομένους μέλη τῶν ἐφορευτι-
κῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτι-
κῶν Ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον διορίζονται ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν, παρέ-
χεται λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων ἀποζημιώσεις καθοριζομένης
καθ' ὃν τρόπον θέλει κανονίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει
τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν
τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλουσι κανονισθῇ ὁ
τρόπος τῆς καταβολῆς καὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν κατὰ τὰ
ἄρθρα 1-3 τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 167 τοῦ Κώδικος
τῆς νομοθεσίας περὶ δόμων καὶ κοινοτήτων, ὡς ἐτροποποιήθη
διὰ τοῦ ἁρθροῦ 15 τοῦ νόμου 4189, παρεχομένων ἀποζημιώσεων.

2. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἡ εἰς τοὺς ἀνωτέρω καταβλη-
θεῖσα ἀποζημιώσις δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα ἢ δι' ἡμερησίαν ἢ δι'
ἀμφότερα εἶναι μείζων τῆς απαιτούμενης διὰ τὴν διανυθείσαν
διαδρομὴν διὰ τὰ εὐθηνότερα ἐν χρήσει μέσα συγκοινωνίας ἢ
διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν
Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ διατάσσει τὴν ἐξόδα τῆς

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τετάρτης 30 Μαρτίου 1932

Ὡρα 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ἀνελθὼν ἐπὶ
τῆς ἔδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ δια-
τάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προ-
ηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακρινόμεναι τὰ ἐξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Μάρκου καταθέτει τηλεγράφημα
τῶν Γ. Δροσοπούλου, Γ. Ἀναγνωστοπούλου, Δ. Ζαφειροπού-

ἐπὶ πλέον καταβληθείσης ἀποζημιώσεως ὡς δημοσίου ἐξόδου
καὶ τὴν εἰσπράξιν αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως
δημοσίων ἐξόδων.

Εἰς τοὺς μὴ ἐκτελούντας ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῶν τὰ ἀνα-
τεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα, καταλογίζεται ὁλόκληρον τὸ ποσὸν
τῆς ληφθείσης ἀποζημιώσεως δι' ὁδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡμερ-
αρχία.

Ἄρθρον 5.

Επὶ ἐκλογῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχῶν τὰ χρέη
γραμματέως τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπληροῦ ὑποχρεω-
τικῶς ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς λειτουργὸς τῆς στοιχειώδους ἐκ-
παίδευσως μὴ δικαιούμενος πρὸς τοῦτο ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθροῦ 101 τοῦ νόμου 3824 «περὶ ἐκλογῆς
βουλευτῶν» προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

α4. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ ἀντιπρό-
σωπος τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς φεύλουσι νὰ ποιήσωσι γνωστὸν
τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τηλεγραφικῶς καὶ ἀνευ ἀναβολῆς
εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 7.

Καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 46 τοῦ
νόμου 3824 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν», ὡς συνεληλυθότῃ τούτῳ
διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ νόμου 5295, καὶ τὰ
ἄρθρα 51 καὶ 127 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3824.

Περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ τῆς ἐξύτης
τοῦ ἐλαίου ἐλαίου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς ἐξεδόθη, ἡ κατὰ τὴν ΙΑ'
συνεδρίαν τῆς 24 Φεβρουαρίου 1932 (ὑπ' ἀριθ. 2) ληφθεῖσα
ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν
Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, λαθὼν ὑπ' ὅψιν ὅτι ὁ νόμος 5302
τῆς 7 Ἰανουαρίου 1932 ἔθεσεν εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν τὴν ὑπ'
ἀριθ. 12 τῆς 19 Φεβρουαρίου 1931 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου
τῆς Χημικῆς Ὑπηρεσίας περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐξύτης τοῦ
ἐλαίου ἐλαίας, χωρὶς νὰ παράσῃ εἰς τοὺς κατόχους ἐλαίου
εὐλογον προθεσίαν, ἵνα διαθέσωσι τὰ ἔχοντα ἀποθέματα
ἐλαίου μὴ πληροῦντας τοὺς ὅρους τῆς ἀποφάσεως ταύτης,
ἐνέκρινεν ὡς ἀνασταλὴ προσωρινῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εἰρη-
μένης ὑπ' ἀριθ. 12 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Χημικῆς
Ὑπηρεσίας ἐπὶ τέσσαρας εἰσέτι μῆνας.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 8.15 μ.μ. διὰ τὴν
προσεχῇ Τρίτην ὥραν 4.12 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Κουτσίνης
Γ. Ἀποστόλου

ἀνύρῳ τῶν γενομένων ἐξώσεων λόγῳ τῆς μὴ πληρωμῆς
τῶν μισθωμάτων ἐκ τῆς τρεχούσης χειμερινῆς περιόδου.

Οἱ καλλιεργηταὶ γεωμῆλων Ἀνατολῆς διαμαρτυροῦνται
διὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας λιπασμάτων κατάργησιν τῆς πω-
λήσεως λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει. Ζητοῦν τὸν ἄμεσον δια-
κανισμόν τοῦ ζητήματος τούτου διὰ τὴν ἀρξαμένην ἤδη σπο-
ρὰν τῶν γεωμῆλων.

Οἱ κάτοικοι Ἀγγελοκάστρου ζητοῦν τὴν χορήγησιν ἀνα-
στάτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Στεφανόπουλος καταθέτει ὑπόμνημα
τοῦ πανελληνίου συνδέσμου ἐργοληπτῶν Ἀθηνῶν ζητούντος
τὴν κατάθεσιν καὶ ψήφισιν νομοσχεδίου «περὶ Ταμείου Συντά-
ξεως Ἐργοληπτῶν».

Ὁ σύνδεσμος κρεωπωλῶν Πειραιῶς, ἡ πανελληνίος ἐνω-
σις θαλαμηπόλων ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, τὸ σωματεῖον κα-
ταστηματαρχῶν λαχανοπωλῶν, οἱ ἐργολάβοι φορτοεφορτωταὶ
λιμῆνος Πειραιῶς, ὁ Ἑλληνοαμερικανικὸς σύνδεσμος Ἀθη-
νῶν, ὁ πανελληνίος σύνδεσμος γραφείων ταξιδίων τουρισμοῦ
κλπ. παρακαλοῦν ὅπως ψηφισθῇ ἡ σύμβασις τῆς Ἑνικῆς Ἀτ-
μοπλοίας ἐμπνερευτοῦς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Τὸ συνδικατὸν ἐργατῶν ἐπισιτισμοῦ ἡ «Πρόδοσις» ζητεῖ
τὴν ἄμεσον περὶ θαλπίν τῶν ἀνέργων, τὴν ψήφισιν τῶν κοινω-
νικῶν ἀσφαλίσεως, τὴν κατάργησιν τῶν 50 ο καὶ τὴν κατάρ-
γησιν τῶν ἐξοπισμῶν.

Ὁ σύλλογος διδασκάλων Ροδῆς ζητεῖ τὴν μισθολογικὴν
ἐξίσωσιν ὅλων τῶν δημοσίων υπαλλήλων, τὴν ἰσόχρονον προ-
αγωγὴν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν καὶ τὴν κατάργησιν τῆς 1ετοῦς
γεωργικῆς μετεκπαίδευσως τῶν διδασκάλων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Λούλης καταθέτει ὑπόμνημα τῆς
ἐνώσεως συνταξιστῶν Ἀρτῆς καὶ Φιλιππιάδος.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Γ. Νικολίτσας καὶ Μ. Μαντᾶς κατα-
θέτουν ὑπόμνημα τοῦ συνδέσμου αὐτοκίνητιστῶν Φλωρίνης
ζητούντων τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ε. Πριμίδης, Δ. Χατζίσκος, Μ. Αἰ-
λιανός καὶ Γ. Ράλλης καταθέτουν ὑπόμνημα τῶν ἐπαγ-
ελματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν λογιστικῶν ὁργανώσεων τῆς
Ἑλλάδος ζητούντων τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 5076 πρὸ
τῆς δημοσιεύσεώς του.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Γ. Παπαφλέσσας καὶ Σ. Στεφανό-
πουλος καταθέτουν αἴτησιν τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τῶν
κατοίκων τοῦ οἰκίσματος Παγγαίου ζητοῦσης τὴν ματαίωσιν
τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Κουντουριώτῃ εἰς
τὸν συνοικισμὸν Ἀρμενίων.

Ὁ παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς
Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 973, 972 καὶ 978
πράξεις διὰ τὴν θεώρησιν χρημ. ἐνταλμάτων ἐκ δραχμῶν
490, 249, 70, 740-4-9-85 καὶ 1.598.961.65 ὑπ' εὐθύνην
τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς
Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 977 πρᾶξιν διὰ τὴν
θεώρησιν χρημ. ἐνταλμάτων ἐκ δραχμῶν 1.410.90 καὶ
1.410.90 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Οἱ ἀστικοὶ Ταχ. Τηλ. διανομῆς εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν
τῶν ζητούν τὴν προσθήκην διατάξεως εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν
Νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας
Τ. Τ. Τ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Ράλλης καταθέτει αἴτησιν τοῦ Συνδέ-
σμου ἰδιοκτητῶν Ἀμαρουσίου καὶ τῶν συνεργαζομένων μετ'
αὐτοῦ ἐπιτροπῶν τῶν κατοίκων Κηφισίας, Ἡρακλείου, Ἰω-
νίας, Σαρραμπόλεως καὶ Ριζουπόλεως διαμαρτυρομένων διὰ
τὴν μὴ εἰσέτι ἡλεκτροκίνησιν τοῦ Σιδηροδρόμου Κηφισίας.
Αἱ Κοινότητες Ἀσπροπύργου, Βελωτᾶς, Ἐσχωριῶν, Σα-
ρακενῆς, Ἀλεστίου, Σταυροχωρίου, Ἀγαλιανού, Χαλιδόνας, Ἐρ-
κίστης καὶ Σερματίου τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας ζητοῦν τὴν
ἰδρυσιν μονοπωλίου ἄλατος καὶ πετρελαίου ἐν Ἀσπροπύργῳ
(Ἀνδράνοβα).

Ἡ Πανελληνίος Ἐπιτροπὴ ἀμαξοκαραγωγῶν ζητεῖ πα-
ράτασιν τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων ἀποζημιώσεως
καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Σιδηροδρομικῶν Ὑπαλλήλων Πελοπο-
νήσου ζητεῖ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπάρχοντος τιμαριθμοῦ, τὴν
μὴ ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς Οἰ-
κονομικῶν καὶ λειτουργίας τῶν ταμείων συντάξεως, τὴν
μὴ περικοπὴν τῶν μισθῶν τῶν κατὰ 6 ο ο τὴν χορήγησιν 13
μισθοῦ κλπ.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ὑπαλλήλων Γραφείων Ἀνωτέρων Ἐ-
ταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν Βόλου ζητεῖ τὴν κατάθεσιν καὶ ψή-
φισιν τοῦ Ν)δίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἡ Ἀστική Ἐνωσις Κτηματιῶν Θ)νίκης ζητεῖ τὴν υἱοθέ-
τησιν τῆς προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Κ. περὶ
συγχωρῶσεως τῶν τριῶν Διευθύνσεων εἰς μίαν με ἔδραν τὴν
Θ)νίκην.

Ὁ βουλευτὴς κ. Ε. Μαχαίρας καταθέτει αἴτησιν τοῦ ἐν
Πειραιεὶ Συλλόγου Κοινῆς Ἀντιλήψεως καὶ συνοικιακῆς
προνοίας Παλαιᾶς Κοκκινιάς «Ἡ Μεταμόρφωσις» ζητούντος
ὅπως συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλ-
λει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ συμψηφισμοῦ
χρεῶς τοῦ Ταμείου Προνοίας ἐλαιοπαραγωγῆς Πηλίου εἰς
τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ Ταμείου Ἑλλάδας.

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπο-
βάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐρμηνείας
καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5230 περὶ διατάξεων σχετικῶν
πρὸς τὴν ἐκδυσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν εφημερίδων».

Ἡ Γερουσία ἐπιστρέφει τὸ παρ' αὐτῆς τροποποιηθὲν σχέ-
διον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως ἀτελείας ἀραβοσίτου, κριθῆς καὶ
βαμβάκοςπόρου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπο-
βάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιή-
σεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3713 περὶ Συμ-
βουλίου Ἐπικρατείας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλ-
λει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως
τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Ὁ κ. Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει
σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νό-
μου 5217 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4142 περὶ ὁργανι-
σμοῦ τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπι-
τροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ
καταθέσεως εἰς κοινὸν λογαριασμὸν».

Ὁ κ. Φ. Ζαῦτης (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑπο-
βάλλει σχέδιον νόμων:

1) «Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχ. 15.000.000 διὰ τὴν
ἀνίγερσιν κτιρίου στεγάσεως ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Δημο-
σίων Ἑργῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5110 περὶ διοικήσεως
τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν κληρονομιῶν,
κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν».

Ὁ κ. Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑ-
ποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐξομειώσεως ἐνοικίων ρητινο-
συλλογῆς δημοσίων δασῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ν. Γαρδικιώτης, Κ. Κοντοδινᾶς, Γ.
Βαλαλάς, Δ. Πραχλίδης, Δ. Δημάδης, Ε. Ζούκας, Γ. Κου-
τσίνης, Δ. Κουντούρης, Α. Κασσαβέτης καὶ Σ. Ἀναστασιά-
δης ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ μειώσεως τοῦ μισθώ-
ματος κτημάτων Δ. Δ. Θεσσαλονίκης λόγῳ τῶν διενεργου-
μένων ἐξωραϊστικῶν ἔργων κτλ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. Κ. Σαρακηνός ὑποβάλλει πρότασιν νόμου
«περὶ προλήψεως ἀξιοποιῶν πράξεων ἐκ τῆς ὑπὲρ τὴν πεν-
ταετίαν πραγματικῆς διαστάσεως τῶν συζύγων».

της αρχικής διακυβέρνησης της πενταετίας. Ταυτόχρονα το σώμα των δώδεκα και ήμισις εκατομμυρίων δολλαρίων, ή δύο και ήμισις εκατομμυρίων χρυσών λιρών περίπου και έτος να χρησιμοποιείται εις την αποπληρωμήν και την συντήρησιν των παραγωγικών έργων. των όποιων ή πλήρης απόδοσις θα έχει συντελεσθή προς της παρελευσένος της πενταετίας και θα επέτρεπεν ούτω εις την χώραν να αποβλήθ εις μία σταθεροποιήσιν έπαρκώς πλέον κατοχυρωμένην λόγω της έκαστως έλπιζόμενης ισσοκλήσεως του ισοζυγίου των μετα το εξωτερικού πληρωμών μας.

Ως προς το ισοζύγιον του προϋπολογισμού το Κυβερνητικόν σχέδιον πρότεινε περιοσπάς των εσόδων κατά 500 εκατομμύρια και ανακούρισιν της ύπηρεσίας του Δημοσίου χρέους διά τριών μέτρων.

Το πρώτον μέτρον είνε η αναστολή επί μίαν πενταετίαν του εξωτερικού χρεωλύτου ανερχομένου εις 430 εκατομμύρια δραχμών.

Το δεύτερον μέτρον είνε η αναστολή του χρεωλύτου του καταβληομένου εις τας δύο Τραπεζας και ανερχομένου εις τριακόσια εκατομμύρια δραχμών.

Το τρίτον μέτρον είνε η άρχικαστική μετατροπή όλων των έσωτερικών δανείων του Δημοσίου κατά τρόπον επιτρέποντα να εξοικονομηθώσιν εκ των έσωτερικών δανείων πεντακόσια εκατομμύρια δραχμών έτησις.

Το σχέδιον αυτό υποστηρίχθεν και κατά τας ενώπιον του Οικονομικού Συμβουλίου συζητήσεις με την προσθήκην ότι ή από της υποσλήσεως του ύπομνήματος μέχρι του μηνός τούτου εξέλιξις της συναλλαγματικής μας καταστάσεως δεν μας επέτρεπε να αναμενόμεν επί πολύν την ζητούμενην βοήθειαν, διότι δεν ήτο ούτε δίκαιον από έντυπώσεως φυσιολογικής όρθον να διαθεσώμεν εκ τού ισχυρού ύπολοίπου του καλύμματος μας το απαιτούμενον συνάλλαγμα διά τας προτειχάς λήξεις των δανείων μας. Δοθέντος δέ ότι ή χρηματική ένισχυσις καθ' ό προβλεπόμεν δεν ήτο δυνατόν να μας χρηρηθώ πρό της πραελεύσεως δύο τουλάχιστον μηνών, προτεινόμεν να επιτραπή ή προσωρινή αναστολή του Τρανσφέρ του χρεωλύτου με κα τάθεσιν των αντιστοίχων δραχμών εις λογαριασμόν του Δ.Ο.Ε. παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος και δυνατότητα χρησιμότησεως μέρους αούτων διά την κανονικήν συνέχισιν των παραγωγικών έργων.

Δέν παρελθόμεν ακόμη να τονίσωμεν ότι εξαίρετικώς διά τή έτος τούτο ή συναλλαγματική ένισχυσις θετική και χρηνητική, ήτο ανάγκη να είναι όσον το δυνατόν μεγαλύτερα διά να επαναφέρη την διαταλυσθείσαν έμπιστοσύνην προς την δραχμήν. Την πρότασιν ταύτην την εξέχθη το Κομιτέ Φινανσιέ έτόνισεν όμως ότι είνε ανάγκη και ανάγκη επ' αυτούς παρίσταται να ένισχυθώμεν συναλλαγματικάς.

Ετέρω διαφορά αντίληψων εξέδηλώθη ως προς την έφαρμογήν του πενταετούς σχεδίου. Δέν έέφυγε βεβαίως την Κυβέρνησιν, ότι ή ρευστότης της έποχής δεν εύνοει σχέδια μακράς προθεσμίας ως έδηλώσαμεν ήμεις οι ίδιοι. Αλλά εις το πενταετές σχέδιον κατελήξαμεν, διότι το νομίζομεν προτιμότερον και διά την Χώραν και διά τούς δανειστάς της Προσωρινή Θεραπεία των έμφανιζομένων αναγκών θα διετήρει την άμφιβολίαν περί της περαιτέρω δημοσιονομικής και οικονομικής εξέλιξεως της Χώρας. Εξ άλλου ή έφαρμογή του πενταετούς σχεδίου θα αποτελέσει πολύτιμον εγγύησον διά την περαιτέρω χρησιμοποίησιν των παραγωγικών έργων καθ' όλην την όργανον πενταετίαν.

Αλλά το Κομιτέ Φινανσιέ άνέμενεν εις την αντίληψιν ότι ή προσωρινότης της καταστάσεως την όποιαν διέρχεται ο κόσμος δεν επιτρέπει παρά προσωρινάς λύσεις εν άναμονή της όριστικής έκκαθάρσεως.

Ούχ ήττον όμως το Κομιτέ πιστοποίησε την ανάγκην της έκταλέσεως των παραγωγικών έργων και επέβη περί της χρησιμότητος αούτων και της ύπηρεσίας την όποιαν ήμπο-

ρουν να άποδώσω εις το ισοζύγιον των πληρωμών μας. Και ή πιστοποίησις αούτη άποτελεί ούχι άσχημα τον πύλομα διά την περαιτέρω χρηματοδότησιν των παραγωγικών τούτων έργων.

Διακρινόντα επίσης εξέδηλώθη και όσον άφορά την αναστολήν του χρεωλύτου, διότι το Κομιτέ δεν ήδυνήθη να συμφωνήσιν εις την πλήρη αναστολήν αούτου. Μετα πολλών διαπραγμών και γατοπιν σειράς δικαιολογιών, ως θα ίδητε εις την άπόφασιν του, άποδέχεται μόνον την αναστολήν του Τρανσφέρ του χρεωλύτου επί έν έτος με δυνατότητα χρησιμοποίησεως των αντιστοίχων δραχμών ύπερ των δύο άποζημιωτικών έργων, μη άποδεχθέν δυνατότητα χρησιμοποίησεως των δραχμών αούτων ύπερ δημοσίων έργων εν γένει. Ούτω έπέρχεται μεν συναλλαγματική ανακούρισις προσωρινή, αλλά δεν επιτυγχάνεται ανακούρισις του προϋπολογισμού άναγκαια διά το ισοζύγιον αούτου.

Τέλος το Κομιτέ συνιστά να έξευρεθώ πρός να καλυφθώ το έλλειμμα της διαχειρίσεως των σιδηροδρόμων και να εξετασθώ ύπο ειδικού όλου το σιδηροδρομικόν μας πρόβλημα, άναράγει τελικώς την γνώμην επί λέξεσι: «θα ήτο εύρωδες όπως ύφίσταται και Σύμβουλος παρά τη Υπουργείον των Οικονομικών έπιφορτισμένος να συμβουλευή την Ελληνικήν Κυβέρνησιν έφ' όλων των ζητημάτων προϋπολογισμού και δημοσιονομικής πολιτικής». Η τελευταία αούτη πρόθεσις του Κομιτέ περί δημοσιονομικού Συμβούλου, γενική δι' όλα τα Κρατά εκ ζήτησε να εσθίειαν δεν άνευκύνθη έπισήμως εις την Ελληνικήν αντιπροσωπείαν. Αλλά ως έπιληροσφορήθη, άπιστήμως ταύτην, έθεωρήσαμεν καλήν τον ήμων να ζητήσωμεν έξήρεσιν ύπερ της Ελλάδος, όχι μόνον διότι ύπάρχει και Διεύθυν έλεγχος και Σύμβουλος παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος, άλλα και διότι την έξήρεσιν ταύτην δικαιολογεί το παδελθόν της Ελλάδος.

Απομνήστεμεν ότι, ή Ελλάς διεξάλλουσα ένά πόλεμον σχεδόν δεκαετή δεν έσκέφθη ούτε κατά την διάρκειαν αούτου, ούτε μετά της Μικρασιατικής καταστροφής, ούτε πρό του καταθλιπτικού προλήματος των προσφύγων να ζητήσιν έλάττωσιν του γόρους της. Εξήκολούθει να εκπληρωί τας συμβατικάς της υποχρεώσεις άνελλιπώς, προτιμώσα να ύπερφορτωθώ παρά να ζητήσιν έλάττωσιν των όρείλων της.

Εξέλεπεν, αλλά δεν ήθέλησε να μιμηθώ το παράδειγμα άλλων Κρατών, τα όποια εξέτησαν και έπέτυχον σημαντικήν έλάττωσιν των δανειακών των υποχρεώσεων.

Και είχαν ή Ελλάς δικαιολογίας πολύ μεγαλύτερας, άσυγκρίτως έκαιμότερας διά μίαν δανειακήν ανακούρισιν.

Και όμως δεν ήθέλησε να μιμηθώ το παράδειγμα των άλλων.

Συμπεραφθείσα ούτω άπέναντι των δανειστών της έχει δικαίωμα άναμνηστικότητος να άξιώσιν και άνάλογον συμπεριφοράν των δανειστών της προς αούτην.

Αλλοίως τε διά της Ελλάδας ειδικώς δεν ήδύναντο το Κομιτέ να έπιναλεσθ έλαττωματικήν δημοσιονομικήν διαχείρισιν ύπερ της έγκαλιδρύσεως δημοσιονομικού Συμβούλου. Διότι πρόσφατος ήτο ή εξέτασις την όποιαν ένήργησεν ή ύπο τον Σέρ Hollo Νυμάρερ άποστολή και ούδέν εύρε το ψεκτόν.

Διότι ακόμη οι προϋπολογισμοί ήμων υπελάλλοντο τακτικώς, και το Κομιτέ μετά τριμηναίων εκθέσεων περί της διαχειρίσεως ήμων συμφώνως προς το πρωτόκολλον της Γενεύης, και το Κομιτέ ου μόνον εύρε τι το άξιόμειπτον, αλλά έθεώρησε καλήν τον μετά την έπίτασιν της τελευταίας τριμηναίας εκθέσεως να έκφράσιν την ίκανοποίησιν του διά την διαχείρισιν των δημοσίων οικονομικών της Ελλάδος.

Είς τα άνωτέρω πρέπει να προσθέσωμεν τας ύποδείξεις του Κομιτέ περί της ανάγκης διατηρήσεως χωριστού έκδοτικού ιδρύματος και την ύπόδειξιν ή συνάνασιν αούτου εις δύο τροποποιήσεις του Καταστατικού άφορώσας τόν τρόπον ύπολογισμού του καλύμματος και περί του τρόπου διορισμού

του Διοικητού περί του ή' άσχεληθώμεν όσον ύποβλήθη το σχετικόν Νομισματικόν.

Εχομεν ούτω περιληπτικώς την άπόφασιν του Comité εις όλα τα ενδιαφέροντα σημεία.

Εξέθηναι ή βούλευσις, τα σημεία εις τα όποια διατηρήθη μέχρι τέλους ή διαφορά μεταξύ των Ελληνικών αντίληψεων και της άποφάσεως της Δημοσιονομικής Έπιτροπής της Κοινωνίας των Εθνών.

Αλλά σημειών την διαφοράν ταύτην δεν έπιθυμώ να νομισθώ ότι διακυπνώνω παράπονον ή έπιτίρισιν ούανήρεσε κατά της Δημοσιονομικής Έπιτροπής. Τούναντιν όρείλω να έκφράσω τας εύχαριστίας μου από του βήματος τούτου προς την Δημοσιονομικήν Έπιτροπήν διά την προθυμίαν με την όποιαν έπεζήτησε να βοηθήσιν εκ νέου την Ελλάδα εις τας σημερινάς δυσκόλους περιστάσεις.

Αλλά πρέπει ταυτόχροπως να δηλώσω ότι κατά την γνώμην μου ή Ελλάς έδικαιούτο να τύχη περισσοτέρας βοηθείας.

Δέν παραγνωρίζω ότι ή Ελληνική αίτησις περιείχε μίαν άντινομίαν, έφ' όσον εξέτει άφ' ένός ανακούρισιν εκ των θανατικών της υποχρεώσεων και άφ' έτέρου νέον δάνειον πενήκοντα εκατομμυρίων δολλαρίων εις τέσσαρα έτη.

Αλλά, εξήκολούθω να πιστεύω, ότι, έφ' όσον ή άντινομία αούτη δεν όρείλειται εις Ελληνικήν ύπαισιότητα, όρθον θα ήτο να κριθώ ούχι με την παλαιάν δογματικήν αντίληψιν, αλλά σύμφωνα με την διαμορφωθείσαν παγκοσμίως εξαίρετικήν σύμφωνα με την πίστιν της όποιος τα καθιερωμένα δογματικά καθημερινώς ανατρέπονται ή παραμερίζονται.

Εφ' όσον δέ ή Ελλάς ύποβάλλουσα έστο και άντιφατικήν αίτησιν άπεδείκνυε ταυτόχροπως ότι έπιθυμεί να παραμείνη πιστή εις τας υποχρεώσεις της και ότι με τα μέτρα τα όποια λαμβάνει είναι εις θέσιν να το κατορθώσιν, άν τύχη της απαιτούμενης βοθείας, νομίζομεν ότι έδικαιούτο να προσέσκη όλόκληρον την ζητηθείσαν βοήθειαν.

Και έδικαιούτο να την προσέσκη τασούτω μάλλον όσω, όπως φθίνειται εκ του Γενικού μέρους της Εκθέσεως, το όποιον δεν άπεδύθη εις την Ελληνικήν αντιπροσωπείαν ως άφορών και άλλη Κράτη, άλλα του όποιου γνωρίζω τ' άφορώντα την Ελλάδα σημεία, το Comité Financier διεύρωσε τα πλήρως και την έκτασιν των Ελληνικών αναγκών και την πηγήν αούτων και το άπαραίτητον έπαρκούς και ταχείας βοθείας.

Εν πάση περιπτώσει εκ της άποφάσεως του Comité έχομεν τα εξής δεδομένα.

1) Επιτρέπεται η αναστέλλομεν το transfer του χρεωλύτου επί έν έτος και έπομένως να έλαττώσωμεν τας εις έξέον συνάλλαγμα υποχρεώσεις μας κατά 700 ή 800 χιλιάδας λιρών ήτοι κατά το πισστόν των έξωτερικών δανείων μας, το πισστόν των έξωτερικών δανείων μας το εύρισκόμενον εις χείρας ξένων ή Κιλήνων του έξωτεριου.

2) Παρέχεται εγγύρεια να εξακολουθήσωμεν τα παραγωγικά έργα διά των δραχμών του χρεωλύτου μέχρι της νέας χρηματοδοτήσεως.

3) Επιτρέπεται ή προσδοκία, ή μάλλον ή βεβαίωσις, ότι αούτη εγγυήρεται των Δυνάμεων θα λάβωμεν δάνειον δέκα εκατομμυρίων δολλαρίων δραχυπρόθεσμον ήτοι, ως άναφέρεται εις το Γενικόν μέρος της Εκθέσεως, δάνειον έξοφλητέον εν τας 2 ή 5 έτών εκ του πρώτου δανείου το όποιον θα συνήπτε ή χώρα μετά την κανονικήν λειτουργίαν της διεθνούς χρηματικού.

4) Αναγνωρίζεται ή χρησιμότης της συμπληρώσεως των παραγωγικών έργων προς ισσοκλήσιν του ισοζυγίου πληρωμών μας και

5) Αναγνωρίζεται όσαύτως εν τω Γενικώ μέρει της Εκθέσεως ότι ή διαμόρφωσις της Εθνικής μας οικονομίας δεν άνέχεται την άνευ έξωτερικής βοθείας άνεραν έκπληρωσιν

των εις ξένον νόμισμα υποχρεώσεων της χώρας μέχρι της ισσοκλήσεως του ισοζυγίου των πληρωμών μας.

Τα δεδομένα ταύτα και βούλευσις, δεν είναι βεβαίως άσχημα, άλλα δεν είναι και άρκετά.

Δέν είναι άρκετά διότι και εν τη προσωρινότητι της διεδομένης λύσεως άφίνουσι δύο ούσιωδη κενά.

1) Δέν λύουσι το ζήτημα του ισοζυγίου πρισμού, έφ' όσον δεν επιτρέπεται ή χρησιμοποίησις των δραχμών του έξωτεριου χρεωλύτου εις δηλώσια εν γένει έργα, όποτε ή προϋπολογισμός ήδύναντο να άπαλλάγη των αντιστοίχων πιστώσεων. Ουδέ δυνατόν να ακολουθήσωμεν την γνώμην του Comité συνιστώντος την έξαφάλασιν ισοζυγίου, αδιὰ της μερικώς άναπροσμερήσεως όρισμένων φόρων περιλαμβανομένης και της καθιερώσεως έξου κύλιου έργασιών και όρισμένων αούτήσεων επί των ταχυδρομικών τέλων ως άναφέρει εν τη άποφάσει του. Επισήως δεν δυνατόν να επιτύχωμεν περαιτέρω περιοσπάς δαπανών σημαντικής πλήν εκείνων τας όποιας προτεινόμεν εις το Κομιτέ και τας όποιας το Κομιτέ εν τη άποφάσει του κατηγορηματικώς άναγνωρίζει ως σημαντικές. Μολονότι δέ ζητούμεν έξουσιούσιν από την Βουλήν να προσώμεν διά διαπραγμάτων εις πᾶσαν σκόπιμον κατάργησιν ή συγχώνευσιν και Υπουργείων και Υπηρεσιών, δεν διατάζω από τούδε να διακηρύξω ότι ή Ελλάς διά να άφραλίσιν ισοζύγιον προϋπολογισμού πραγματικών, χρειάζεται τουλάχιστον ούσιωστικήν αναστολήν του έξωτεριου χρεωλύτου ή ίσου τουλάχιστον ποσού ανακούρισιν εκ των έξωτερικών χρεών.

Δεύτερον κενόν το όποιον άφίνει ή άπόφασις, ούσιωδώς και τούτο, είναι ή ταχεία και θετική ένίσχυσις του καλύμματος μέχρι της πραγματοποίησεως του δανείου των δέκα εκατομμυρίων δολλαρίων.

Η προσωρινή αούτη και ταχεία επανακατάστασις ένίσχυσις είναι άπαραίτητος κατά την αντίληψιν της Κυβερνήσεως, διότι δεν είναι παραδεκτόν να εξακλήσωμεν το καλύμμα του νομισματός μας εις πληρωμήν της ύπηρεσίας των έξωτερικών δανείων.

Αλλά, οι δύο αούτοι έκκρεμότητες ως είναι εύνόητον, παρακωλύουσι την άμεσον κατάθεσιν του προϋπολογισμού 1932—1933 διότι δεν επιτρέπουσι τας απαιτούμενας θετικές προελέψεις.

Ούχ ήττον επί τη βάσει των δεδομένων τούτων και βούλευσις, ή Κυβέρνησις είναι ύποχρεωμένη να χαράξη μίαν οικονομικήν πολιτικήν, είτε προσωρινήν, είτε όριστικήν λύσεως του άπασχολούντος ήμας οικονομικού προβλήματος.

Σταθμισα ή Κυβέρνησις τα ύπερ και τα κατά έκ μέρους των λύσεων τούτων προτιμά την προσωρινήν, διότι έχει την έλπίδα ότι και άν δεν βελτιωθώ ή άπόφασις του Comité κατά την προτειχέ Σύνοδον του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών, πάντως είναι πιθανή ή έπίτευξις ίκανοποιητικής διά την Ελλάδα λύσεως κατά την άγγελλομένην διάταξιν του Ίουνίου.

Αλλά την πολιτικήν ταύτην θα έφαρμόσιν ή Κυβέρνησις ύπο την προϋπόθεσιν, ότι θα κατορθώσιν να άνευ περαιτέρω μειώσεως του καλύμματος πληρωμή εις ξένον συνάλλαγμα της ύπηρεσίας του Δημοσίου χρέους.

Και ύπο την προϋπόθεσιν ταύτην, της όποιος την πραγματοποίησιν επιδιώκει ή Κυβέρνησις κατέληξεν εις την άπόφασιν να έφαρμόσιν προσωρινώς και με την συνάνασιν έννοσι- ται της Βουλής την ύπο του Comité έπιτραπείσαν αναστολήν του transfer του έξωτεριου χρεωλύτου και την αναστολήν του χρεωλύτου του πρωτοκόλλου της Γενεύης.

Ως προς τα έξωτερικά δάνεια εις δραχμάς αντί της προτεθείσης μετατροπής επί του παρόντος θα ανασταλάσι προσωρινώς το χρεωλύσις και θα καταβλήθ τούτος με έκπτώσιν κατά 25 οίς.

Τοιούτη είναι ή θυσία την όποιαν ζητεί ή Κυβέρνησις από τούς κομιστάς των έξωτερικών δανείων προσωρινώς και εν άναμονή της όριστικής άποφάσεως εις την θα κατελήξη έκθε-

γνώμην ἡδύνατο νὰ ἐκφράσῃ καὶ νὰ σὰς πείσῃ. Καὶ ὅα σὰς εἶπω, ὅτι ἔχω γεγονότα ἐκ τῶν ὁποίων θὰ πείσῃτε ὅτι τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν τὴν ἐνέργησάτε σεῖς, διότι οὕτως προεβλέπατε τότε, καὶ ἂν ἀναδιφύετε τὸν σχετικὸν φάκελλον τοῦ Ὑπουργείου θὰ εὐρετέ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον σεῖς τότε ἐστείλατε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς τὸν μακαρίτην Ρέπουλην, διὰ τοῦ ὁποῖου τοῦ εἰλέγατε, νὰ καλέσῃ τὸν μακαρίτην Ράλλη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν Κυβερνήσιν διὰ νὰ δυνήθητε νὰ ἐξαικολούθησθε τὸν πόλεμον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Διότι ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ράλλη ἐθεωρεῖτε ὅτι δὲν ἡδύνασθε νὰ κάμναι ἐπαρκὴ ἐπιστράτευσιν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο εἰστίσθη καὶ τὸ ἀνέγνωσα εἰς ἄλλας περιστάσεις ὅτε ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Κυβερνήσιν τοῦ 1920. Δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον εἴχατε αὐτὰς τὰς σκέψεις, ὅταν ἐκάματε αὐτὸ τὸ πρῶτον τηλεγράφημα, ὡς ἐπίσης δὲν γνωρίζω, διὰ τί κατόπιν ἐκάματε τὴν μεταγενεστέραν σας ἀντίθετον ἐνέργειαν, ὅτε ἐλθόντες ἐνταῦθα προσηκρύνετε ἀμέσως ἐκλογάς. Ἰσως τὸ γεγονός τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου σὰς εἴχε προκλήσει ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος ἀπέθανεν ὀλίγον.....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.). Ἀφοῦ προσηκρύνθησαν ἐκλογαί.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον, ἀλλὰ πάντως σεῖς χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ἄλλος, ὁ ὁποῖος νὰ σὰς ἀναγκάσῃ καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ὁ δυνάμενος νὰ σὰς ἐξανγκιάσῃ τότε, ὅτε οὕτε ἡ φωνὴ ἡμῶν δὲν ἤκουετο, διότι εἴμεθα ἐξω πάσης ἐνέργειας πολιτικῆς καὶ οὕτε καὶ ἐν Ἀθῆναις ἐμέναμεν καὶ οὕτε μᾶς ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν γνώμην μας, ἐκάματε τὰς ἐκλογάς. Ὡστε, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, σεῖς ἐκάματε τότε τὰς ἐκλογάς. Καὶ τί ἠθέλατε νὰ γίνῃ ὅταν σεῖς ἠττήθητε εἰς τὰς ἐκλογάς; Εἴχατε ὀλην τὴν διάθεσιν, εἴχατε ὅλα τὰ μέσα εἰς τὴν διάθεσιν σας νὰ ἐνεργήσετε τὰς ἐκλογάς. Ὁ ἄλλος ὅμως σὰς ἀπεδοκίμασε καὶ ἐὰν ἐρύγατε — καὶ ἐρύγατε ὅπως εἶπον προηγουμένως, ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν χώραν, ἐνθυμούμαι ὅταν ὁ ἀειμνήστος Ράλλης ἐπήγε νὰ ὁρκισθῇ, ὅταν ἡμεῖς μετέβημεν οἱ ἄλλοι ἐκεῖ νὰ ὁρκισθῶμεν, δὲν εὐρίσκασθε οὕτε σεῖς οὕτε κανεὶς ἄλλος. Δὲν γνωρίζω ἐὰν παρίστασθε κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τοῦ ἀειμνήστου Ράλλη ἢ ὅχι, τὸ γεγονός εἶναι τι ἐρύγατε πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, διότι, ὅτε ἡμεῖς μετέβημεν νὰ ὁρκισθῶμεν, δὲν εἴπατε ἐκεῖ.

Καὶ γνωρίζω ἀκόμη ὅτι δι' ὀρισμένου στρατηγικοῦ συνεστήσατε εἰς τὸν ἀειμνήστου Γούναρη νὰ σπεύσῃ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, διότι σεῖς δὲν ἡδύνασθε νὰ παραμείνατε. Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐσπευσε νὰ σχηματίσῃ τότε Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξαικολούθησιν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας; Σεῖς! Σεῖς ἠθέλατε νὰ ἀπαλλαγῇτε δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον. Ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ λέγετε ὅτι ἡμεῖς ἐπεσπεύσαμεν τὰς ἐκλογάς διὰ ν' ἀναλάβωμεν τὴν ἀρχήν. Ἦτο ὥραία, ἦτο θαυμασία ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκατο τότε, ὅπως καὶ σήμερον ἡ Ἑλλάς διὰ νὰ σπεύσῃ κανεὶς νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχήν! Λοιπὸν θὰ μᾶς δώσητε τώρα ἐκ τῶν ὑστέρων τὰς συμβουλὰς; Ἄ, κύριοι, μᾶς λέγετε, τότε κατελάθετε τὴν ἀρχήν καὶ ἐσπεύσατε, τὸ ὁποῖον ἦτο εὐχερέστερον πρᾶγμα νὰ συνεννοήθητε μετὰ τὸν Κεμάλ νὰ κρατήσετε τὴν Θράκην καὶ νὰ συνάψετε εἰρήνην. Τί ὥραία λύνονται τὰ μεγάλα προβλήματα τοῦ τόπου αὐτοῦ, ὅταν κάθεται κανεὶς εἰς ἓνα ἀναπαυτικὸν κάθισμα καὶ εὐρίσκειται μίαν δωδεκαετίαν ἀπομακρυσμένους ἀπὸ τὰ συμβάντα! Γνωρίζετε ἐν τούτοις, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Ἑθνικὸν Συμβόλιον τοῦ Κεμάλ καὶ γνωρίζετε ἀκόμη ὅτι διὰ τῆς συνθήκης, τὴν ὁποίαν σεῖς εἴχατε κάμει, αὐτὸς δὲν ἐστερήθη οὐδενὸς ὕλικου πρὸς ἐξαικολούθησιν τῆς ἐκστρατείας, καθὼς καὶ ποῖος ἦτο ὁ ὅρκος τοῦ Κεμάλ καὶ ἡ ἀπό-

φασις τῆς Μεγάλης Ἐθνικοσυλεύσεως τῆς Ἀγκύρας, ὅτι Θράκη καὶ Μικρὰ Ἀσία θὰ τῷ παραδίδοντο, καὶ δὲν δύνασθε ν' ἀννοήτε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τῆς Ἀγγλίας, ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ Κεμάλ. Ἐκάμε ρητὴν δηλώσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι θὰ ἐδέχοντο νὰ λυθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη, ὑπὸ τὸν ὅτιον νὰ μείνῃ ἡ Θράκη εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ προστατευθῇ ὁ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἑλληνισμός. Αὐτοῦτος ὁ Κεμάλ οὐδὲν ἐκ τούτων ἐδέχαστο. Καὶ μᾶς ἐλέγχετε ἀκόμη, διὰ τί δὲν μετασφάραμεν ἐδῶ τὴν Ἑλληνικὴν πληθυσμὸν τῆς Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ τῆς Θράκης. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατεῖχετο πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐμφάνου ἰδέας τῆς ἐκκρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐκείνων πληθυσμῶν ἀπὸ τὰς ἐστίαις τῶν νομίμων ὅτι οὕτω θὰ ἐλύετο τὸ Ἑλληνικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἐξαικολούθηζεν ἐπὶ τόσους αἰῶνας τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων. Ἀπὸ τοῦ 1914 ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐνέργησε διὰ τὴν ἀνταλλαγήν τῶν πληθυσμῶν αὐτῶν, καὶ καλεῖται ἡμεῖς, διότι προσεπαθῆκαμεν κατὰ πάντα τρόπον νὰ τοὺς σώσωμεν καὶ νὰ τοὺς διατηρήσωμεν εἰς τὰς ἐστίαις τῶν. Ἐ, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως! Ὡς ἐπαινετικὸν ὅλοι μας ἐὰν ἐπιχειροῦμεν τὸ παράτολμον διάστημα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐκείνων πληθυσμῶν ἀπὸ τὰς ἐστίαις τῶν, τὸ ὁποῖον ἦτο καταδικασμένον νὰ ἀποτύχῃ. Καὶ δὲν ἤρκατε μόνον αὐτὴ ἡ κατηγορία τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν ἐκάμαμε τὴν ἰδίαν του πολιτικὴν, νὰ σχηματίσωμεν Οἰκουμένην Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἠκολούθησαμεν τὰς σκέψεις μας καὶ τὴν πολιτικὴν τὴν ἰδίαν μας κατὰ τινὰ τρόπον θὰ διευθύνετο ὁ τόπος.

Καὶ μᾶς εἶπε, Κύριοι, τί λέγατε; Σεῖς εἴπατε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πτώχευσιν ἂν τὸ κράτος περιέλθῃ εἰς πτώχευσιν — καὶ περιήλθε δυστυχῶς — ἂν γίνῃ τοῦτο, σεῖς πταίετε. Ἄλλο ἰσχυρότατον ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπῆρχον τότε διάφοροι ἀπαντήσεις. Ὅτε ὁ ἴδιος εἶχε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς 1918 ἔκαμε μίαν συμφωνίαν μετὰ τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς, νὰ μᾶς δώσουν ὀρισμένους πιστώσεις 300 ἐκατομμυρίων ἂν ἐνθυμούμαι καλῶς.

Πρόεδρος. Διακόπτεται ἐπὶ τὴν συνεδρίαν.

Μετὰ τὴν διακοπὴν.

Πρόεδρος. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπείσα συνεδρίασις, ὁ κ. Τσαλδάρης νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν χροσινὴν ἀκόμη ἀγόρευσίν του ἠθέλησε τρόπον τινὰ νὰ συνδέσῃ μίαν πράξιν, ἥτις πρόκειται νὰ ἐπιχειρηθῇ σήμερον, ὅτι καὶ δι' αὐτὴν ὑπαίτιον εἶναι τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἐὰν αὐτὸ ἔκαμε τότε ὡς ὤφειλε, ὡς ἐπαρουσιάσθη εὐκαιρία εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀθέτησιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἑλλάδος, τότε ὁπότε εἶχεν εὐκαιρίαν τινὰ, ὅα εἴχομεν κερδίσει 44 ἐκατομμύρια λιρῶν καὶ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο καλύτερα. Ἐὰν ἡμεῖς ἐγχεωκοπούσαμεν τὴν Ἑλλάδα τότε. Ἀλλὰ εἶναι περίεργον ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἠθέλησε νὰ ἐξετάσῃ βαθύτερον τὴν κατὰστασιν τὴν οικονομικὴν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἀληθῶς τότε κατὰ τὸ 1918-1919 ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη εἶχε συνηγορήσει δύο συμβάσεις μετὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτός ὀρισμένων ποσῶν, ἄτινα διετίθεντο διὰ τῆς πρῶτης τούτων πρὸς διαφόρους προμηθείας, καὶ τὰ ὁποῖα ποσὰ διετίθεντο κατόπιν ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἐνταῦθα εὐρισκόμενης. Διὰ τῆς πρῶτης προωρίζετο ὀρισμένον ποσὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, νομίζω 800 ἐκατομμύρια φράγκων.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἀκριβέστερον 10 ἐκατομμύρια ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, 48.666.000 δολάρια ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς καὶ 260 ἐκατομμύρια φράγκα ἐκ μέ-

ρους τῆς Γαλλίας. Οὐσιαστικῶς δηλαδὴ 30 ἐκατομμύρια λίρας.

Π. Τσαλδάρης. Ἄτινα θὰ μᾶς ἐδίδοντο. Τὸ ποσὸν ἐκεῖνο δὲν διετίθητο παρὰ τῆς Γαλλίας. Παρὰ τῆς Ἀγγλίας διετίθησαν 3.500.000 λίρες καὶ παρὰ τῆς Ἀμερικῆς νομίζω 15 ἐκατομμύρια δολάρια. Ἐχον λοιπὸν ὑποχρεώσιν αἱ Δυνάμεις ἐκεῖναι νὰ μᾶς παραχωρήσουν τὰ ὑπόλοιπα, καὶ ἄτινα δὲν παραχωρήσαν.

Ἐχαστε οὖν τὴν ἐπὶ τῇ παραχωρήσει ἐκείνῃ ἐγένετο δι' ἀνοήτους πιστώσεις καὶ ἡ Κυβέρνησις τότε ἐξέδωκε τὸ ἀνάλογον χαρτονομίσμα. Κατόπιν ἐπυκταν αἱ δυνάμεις νὰ μᾶς διαδώσῃ αὐτὰ καὶ ἤλυσαν τὰς ἀπέναντί μας ὑποχρεώσεις, ὡς εἶπον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅταν αὖ στρατεύματα τῶν συμμάχων εὐρίσκοντο ἐν Ἑλλάδι, αἱ Δυνάμεις ἐλάσαν παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὀρισμένον ποσὸν διὰ θανάσε τῶν στρατευμάτων τῶν ἐπὶ ἐπιστροφῇ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τινος ὀρισμένου ὅρου. Καὶ ἡ μὲν Ἀγγλία τὸ ἀναλογιστὴν αὐτὴ ποσὸν ἐξ 150 ἐκατομμυρίων φράγκων τὸ ἐπίστρεψεν, ἀλλ' ἡ Γαλλία δὲν ἐπράξε καὶ αὐτὴ καὶ ἐγένετο διάφοροι κανονισμοὶ τῶν ὁποίων ὁ μὲν καταρτίσθη ὑπὸ τὸν τότε Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καραντιάρη, ὁ δὲ ἀποπερατώθη ἀπὸ τὸν νῦν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐνταῦθα ζημία ἀνῆρχετο περὶ τὰ 200 ἐκατομμύρια λιρῶν κεφάλαιον καὶ τόκοι μέχρι σήμερον. Ὅσον ἔμελλε δὲ τὰς καὶ ἐκπληρωθεῖσας πιστώσεις παρὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἡ ζημία ἀνῆρχετο εἰς 24 ἐκατομμύρια λίρας. Ἄρα ἡ ζημία ἐξῆμύθη 44 ἐκατομμύρια λίρας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σὰς ἐξηγήσω, διότι εἰς τὸ πρῶτον μέρος τίθενται τόκοι καὶ εἰς τὸ ἄλλο ὅχι, διότι κατὰ τὰς συμφωνίας δὲν προσέβλεπετο ὅτι θὰ μᾶς πληρώσουν τὸν τοῦτο διὰ τὰς πιστώσεις, ἐνθὺς διὰ τὸ δάνειον προσέβλεπετο τόκος 5 οἰο.

Π. Τσαλδάρης. Εἴμεθα σύμφωνοι εἰς αὐτό. Λοιπὸν αὐτὰ τὰ 44 ἐκατομμύρια λίρας θὰ ἡδύνασθε νὰ τὰ χρησιμοποιοῦμεν καὶ νὰ μᾶς χρησιμεύσουν ὡς ἀφορμὴ νὰ ἀθετήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ὑποχρεώσεις μας. Δηλαδὴ ὅταν σεῖς ἤλθατε εἰς τὴν ἀρχὴν αἱ Δυνάμεις σας εἶπον δὲν σὰς δίδομεν τὰς πιστώσεις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν τὸ ἐννοῶ αὐτό.

Π. Τσαλδάρης. Ὡς σὰς τὸ διατυπώσω καλύτερα, αἱ Δυνάμεις δὲν μᾶς ἔκαμαν ἓνα οικονομικὸν ἀποκλεισμὸν μετὰ τὴν ἐπένδυσιν τοῦ Κωνσταντινίου.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐὰν τοῦλάχιστον ἔλαγον αὐτὸ θὰ ἦσαν περισσότερον δικαιολογημένοι, νὰ σὰς εἶπουν: σὰς εἰσπαίθαμεν, δὲν μᾶς ἀκούσατε, σὰς ἐπιβάλλομεν χρηματικὴν ποινὴν, (εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀναγινώσκει σχετικὸν κείμενον).

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ζήτημα τῶν πιστώσεων καὶ τοῦ χρέους τῆς Γαλλίας ἐχρησιμοποιήθη πολὺ κακῶς. Κατηγορήθη τὸ λαϊκὸν κόμμα, ὅτι συνεπεία τῆς ἐπένδυσιν τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἡμεῖς ἐγναμεν ἀφορμὴ νὰ στερεωθῶμεν τοῦ ποσού τούτου. Οὕτω ἐξηγήθη ὁ οικονομικὸς ἀποκλεισμός. Ὁ κ. Πρόεδρος ὅμως τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ τί λέγει εἰς ἐν ὑπόμνημά του, τὸ ἵστον πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη μᾶς ὑπέβαλεν ὑπὸ τινος τροποποιήσιν καὶ ἐπικρίθηκε καὶ χρίε. Ἡ Γαλλικὴ ὅμως Κυβέρνησις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης προέβλεψε τὴν ἐπένδυσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. (Ἀναγινώσκει). Λοιπὸν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος ὁρθότερον παντὸς ἄλλου γνωρίζει τὰ πράγματα εἶπεν ὅτι ἦτο αὐτὸ ἀπλῶς πρόφασις καὶ οὐδεὶς ἦτο ἐνάντιος διὰ τὴν καθυστέρησιν αὐτὴν καὶ ἀπόδειξις ἀκόμη σήμερον, ὅτι οὐδέποτε καὶ μεταγενεστέρως κατεβλήθησαν τὰ ποσὰ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἐξαρχατήρησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀποστέλλει μίαν ἀδείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅχι μίαν πράξιν τὴν ὁποίαν οἱ Κυβερνῶντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔκαμαν ὡς ἐγ-

κλήμα κατὰ τῆς Πατρίδος τῶν. Ἀλλὰ λέγει: Διὰ τὸ τότε ποὺ σὰς καθυστέρησαν αὐτὴν τὰ ποσὰ δὲν ἐλέγατε, ὅτι κύριοι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας, διότι μᾶς κρατοῦνται ἐξω χρήματα ἰδικὰ μας, καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇτε τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ σταίτετε τοὺς πιστωτὰς τῆς Ἑλλάδος νὰ πληρωθῶν ἀπὸ τὴν περιουσίαν τὴν Ἑλληνικὴν ἢ ὁποῖα ὑπῆρχε ἐξω καὶ, ἐὰν ἐγένετο τοῦτο, τότε θὰ εἴχομεν ἡμεῖς χρήματα σήμερον καὶ ὅα ἦτο διαφορετικὴ ἡ οικονομικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπομένως δὲν θὰ εἴχομεν ἀνάγκην νὰ κάμωμεν πτώχευσιν σήμερον. Δυστυχῶς κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, τὰ πράγματα δὲν ἔχουν οὕτω, διότι, τέλος πάντων, ὅα ἐφέρομεν καὶ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν τὴν πολιτικὴν πλέον, διότι δὲν ἐκάμαμεν ἡμεῖς τὴν πτώχευσιν τότε. καὶ οὐρεῖται εὐθὺς ἀμέσως νὰ σὰς εἶπω, ὅα ἦτο δυστυχὴς ἡ Ἑλλάς δυστυχέστεροι δὲ ἀκόμη οἱ τότε κυβερνῶντες, εἰς τοὺς ὁποῖους περιλαμβανόμεναι καὶ ἐγώ, ἐὰν ἐπιχειροῦν τοιαύτην τινὰ πρᾶξιν τὴν ὁποίαν σεῖς σήμερον τόσον ἀντίτως ἀπὸ τῆς θέσεως σας συμβούλευεσθε, ἐνθὺς εἰς ἄλλα πράγματα ποὺ εἴπατε εἰς πλείον καλυτέραν εὐκαιρίαν ἀπὸ ἐκείνους, δὲν μπορεῖτε νὰ τὰ πράξετε σήμερον καὶ δοκιμάζετε, ὁρθῶς, ἀγῶνα νὰ νὰ ἡμπορέσετε νὰ σὰς δολῇ μία ἀναστολή, εἴτε τόκων εἴτε χρεωλυσιῶν, εἴτε ἀμφοτέρων. Ἐὰν τότε οἱ κυβερνῶντες ἔκαμαν τοιαύτην τινα πράξιν, νὰ εἶπουν εἰς τοὺς ξένους, πηγαίνετε νὰ πληρωθῇτε ἀπὸ ἐξω, διότι ἡμεῖς δὲν σὰς πληρώνομεν, δύο μέγιστα κακὰ θὰ συνετελοῦντο. Τὸ μὲν πρῶτον ὅα ἦτο ὅτι ὅα εἶχε κλονισθῇ ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν, ὅταν κατόπιν εὐρίθῃ πρὸ καταστάσεως βεβηρῆς ἀνάγκης οικονομικῆς, νὰ δύναιτο νὰ στραφῇ ἐξω καὶ νὰ ζητήσῃ συνδρομήν. Οἱ κυβερνῶντες τότε τὴν Ἑλλάδα ὅα ἦσαν δυστυχέστεροι ἀκόμη, διότι ἐὰν εὐρέθησαν κατηγοροὶ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι ἐξ ἀτίας σας δὲν τὰ δίδουν τὰ χρήματα καὶ ἐχάσκατε τὴν συμμάχιαν μετὰ τῶν Δυνάμεων, πόσοι τουφεκισμοὶ καὶ πόσοι κόμητος θὰ ἔχοντο, ἐὰν ἐτόλμων αὐτοὶ νὰ εἶπουν νὰ θέσουν εἰς ἐχθρότητα τὰς δυνάμεις, λέγοντες ὅτι δὲν πληρώνομεν; Ἄ! Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, ἔπρεπε νὰ τὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν αὐτὰ, ὅταν τόσον ἀνεξετάτως ἐλέγατε ὅτι ἡδύνατο νὰ γίνῃ ἀναστολή τῶν πληρωμῶν τότε, ὅταν ἡ Ἑλλάς ἀκόμη εὐρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον κατὰστασιν. Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὅα σὰς εἶπω, καὶ ἓνα ἄλλο τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς βάρος σας. Ἐὰν εἴχατε τὴν σκέψιν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἔχετε σήμερον, τότε, σεῖς ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσετε αὐτὴν τὴν πράξιν. Σεῖς ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήσετε αὐτὴν τὴν πράξιν, διότι σὲ σὰς δὲν εἶδον τι χρήματα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Σὲ μένα δὲν τὰ εἶδον:

Π. Τσαλδάρης. Σὲ σὰς κύριε Πρόεδρε. Μὴ γελᾶτε διότι ἔχω πρᾶξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν μπορῶ νὰ μὴ γελᾶω.

Π. Τσαλδάρης. Σὰς τὸ εἶπον καὶ μίαν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Σὰς εἶπον, φέρετε τὸν φάκελλον ἐδῶ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀλλ' εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὅα ἴδῃτε.

Καὶ τότε κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ δάνειον ἐκεῖνο ποὺ εἴχατε ἀνάγκην χρημάτων καὶ εἴχατε τὰς ἐξωτερικὰς πιστώσεις, διὰ τί δὲν εἰσπράξατε ταύτας, ἀλλὰ ἐκάματε διάφορα ἐσωτερικὰ δάνεια; Καὶ πρέπει νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἀπὸ τῆς 1919 τοῦ 1919—1920 ἐδανείσθητε 1850 ἐκατομμύρια, καὶ δὴ χρυσὰ δραχμάς, ἐπομένως ἀφοῦ δὲν μᾶς εἶδαν, διὰ τί ἐδανείσθητε ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν ἀγορὰν καὶ δὲν ἐλαχύναντε ταῦτα, ἀφοῦ σεῖς εἴχατε πολὺ περισσότερας σχέσεις πρὸς τὰς Δυνάμεις, ὥστε ἐκλόωτε ἐν νὰ ἐπιβάλλετε τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποῖαν συμβούλευεσθε σήμερον; Ἀλλὰ δὲν ἐτελμήσατε νὰ πράξετε ἐκεῖνο τότε, διότι ὅα καταστρέφατε τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὅα συμβῇ καὶ σήμερον ἐὰν δὲν τὸ πράξωμεν

μενον των ανακοινώσεων του έχανεν εις την Βουλὴν των αντιπροσώπων.

Πρεσβεία τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Κατόπιν ὁδηγίων τῆς Κυβερνήσεώς του, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ανακοινώσῃ κατωτέρω εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ καίμενον τῆς δηλώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Γεώργιος Λέγκ, Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας :

«Τὰ ἐν Ἑλλάδι διαδοχικῶς ἐπελθόντα μετὰ τόσης ταχύτητος γεγονότα, ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κόμματός του, ἡ ἀνοδος εἰς τὴν ἀρχὴν προσωποποιήτων ἐθνικῶς διακειμένων πρὸς τὴν Ἀντάντ, ἡ διάθεσις τῶν ὅπως ἐπαναφέρουν εἰς τὸν Θρόνον τὸν τέως Βασιλέα Κωνσταντίνον ἐδημιούργησαν κατὰστασιν νέαν, ἐναντὶ τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας ἐπιφυλάσσει ἀπολύτως τὴν ἐλευθερίαν τῆς δράσεώς της. Ἡ Γαλλία δὲν θέλει νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἐὰν τὴν ἐπομένῃ ἐνός πολέμου, ὅστις ἐθεσπεύσεν τὸν πολιτισμὸν ἐν κινδύνῳ μίᾳ Δυνάμει ἐθεσπεύσεν ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῆς Βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἐπέδειξε συνεχῇ ἐχθρότητα πρὸς τοὺς Συμμάχους καὶ ὅστις ὑπῆρξε συνένοχος τῶν ἐχθρῶν μας, ἡ Δύναμις αὕτη θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν θὰ ἤδυνάτο νὰ ἐπανεύρῃ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ τὰς αὐτὰς ἐνισχύσεις ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων».

Ἐπακολουθεῖ ἡ ανακοίνωσις τῆς 3ης Δεκεμβρίου γενομένη ἀπὸ τὰς τρεῖς τότε Δυνάμεις, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἡ ὁποία λέγει :

«Αἱ Κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἐπέδειξαν συνεχῶς τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ φησὶν ὅτι τὴν πραγματοποίησιν τῶν προαιωνίων αὐτοῦ βλέψεων καὶ δι' αὐτὸ ζωηρότατα ἐξεπλάγησαν ἐκ τῶν γεγονότων τὰ ὁποία ἐπῆλθον ἐν Ἑλλάδι. Δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπέμβουν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ὅμως ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσουν δημοσίᾳ ὅτι ἡ εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος ἀποκατάστασις Βασιλέως, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνελικρινὴς στάσις καὶ διαγωγή ἐναντὶ τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπῆρξε δι' αὐτὰς ἀφορμὴ δυσχερείων καὶ σοδάρων ζημιῶν. Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ παρ' αὐτῶν εἰμὴ ὡς ἐπικύρωσις παρὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐχθρικῶν πράξεων τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τὸ γεγονός αὐτὸ θὰ ἐδημιούργει νέαν κατὰστασιν δυσμενῆ διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Συμμάχων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις δηλοῦν ὅτι ἐπιφυλάσσουν εἰς αὐτὰς πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς καταστάσεως ταύτης».

Ἀθῆναι 3 Δεκεμβρίου 1920.

Ἡ αὐτὴ διακοίνωσις ἐπεδόθη ταυτοσήμεως αὐθημερόν ὑπὸ τῶν ἐδῶ Πρεσβειῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ, Παρίσις καὶ Ρώμῃ Πρεσβείας μας.

Τρίτη καὶ συντομωτέρα εἶναι ἡ προειδοποιητικὴ νότα τῆς 9ης Δεκεμβρίου ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἀθῆναι 9 Δεκεμβρίου 1920.

«Κύριε Πρόεδρε,

Ἐχω τὴν τιμὴν συμφώνως πρὸς ὁδηγίαν τῆς Κυβερνήσεώς μου νὰ γνωρίσω εἰς τὴν Α. Ε. ὅτι κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ τὴν 4 Δεκεμβρίου συνελθούσαν διάσκεψιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Γαλλίας ἀπεφασίσθη ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀνῆλθε πάλιν εἰς τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ λάβῃ ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων οὐδεμίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ὅτι αἱ δύο Δημοσιονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ θὰ λάβουν κατηγορηματικὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁδηγίας.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βαθύτατης μου ὑπολήψεως.

Ἡ αὐτὴ διακοίνωσις ἀπεστάλη αὐθημερόν καὶ ταυτοσήμεως ὑπὸ τῶν Πρεσβειῶν Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας.

(Ὑπογρ.) Ντὲ Μπριγύ.

Πῶς εἶναι δυνατόν λοιπὸν κύριοι Βουλευταί, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμεις εἶχον αὐτὴν τὴν πεποίθησιν ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῶν ἐστικῶν ἐπομένως Κυβερνήσεων ὅτι δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος νὰ ἀσχοιοῦμαι ἐγὼ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ τὰς δημιουργήσας τοιαύτην ὑπόνοιαν; (Ὅταν ἔχετε δεδῶκεν ὅτι κατέβητε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχω χρηματικὴν ἐπικουρίαν διὰ τὴν χώραν μου, ὅταν ἔχετε βεβαιωμένον ὅτι δὲν ἐδίστασα οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν νὰ δηλώσω, ὅτι ἐὰν ὅρος τῆς χρηματικῆς βοήθειας εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ Κωνσταντίνου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆς, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μοῦ ρίπτετε τοιοῦτους ὑπαινιγμούς καὶ τοιαύτας κατηγορίας; Ἀλλὰ τί θέλετε νὰ κάμω ἐγὼ καὶ τί θέλετε νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι ἄλλοι, ὅταν σὰς ἀποκρούετε ρητῶς τὴν μετὰ λάθρην τῶν Δυνάμεων;

Διὰ τὰς ἐξῆς κύριοι, κατὰ τίναν τρόπον ἐγένετο ἡ διαχείριστις τῆς Ἑθνικῆς μας υποθέσεως ἔχω νὰ σὰς ανακοινώσω ὅτι ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν Σαγγάριον ἀπεκρούετο ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ μεσολάθεσις, ἡ ὁποία προτεινέτο καθ' ὃν τρόπον θὰ εἶπω. Ἀκούσατε δὲ μετὰ τίναν τρόπον; «Θε Σεπτεμβρίου 1911 (εἶναι βεβαίως μετὰ τὸν Σαγγάριον, τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης τοῦ κ. Πανᾶ, Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Συνελεύσει τῆς Κ.Τ.Ε. Λοιπὸν ὁ κ. Πανᾶς τηλεγραφεῖ). «Κύριος Δευδραμῆς μοι ἔδωκεν ἐπόμενον σημείωμα: Ὁ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ κ. Δράμωντ μετ' ἡρώτησεν ἐντελῶς ἐμπιστευτικῶς, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐδέχετο τὴν μεσολάθεσιν τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς κατάτασιν τῆς μετὰ αὐτῆς καὶ τῆς Τουρκίας ἐχθροπραξίᾳ καὶ συνομολογίᾳ εἰρήνης. μοι προσέθεσε δὲ ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἔκαμε τὴν σχετικὴν πρότασιν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς Κ.Τ.Ε. Ἀπῆντησα ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως γνωρίζω περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ὅτι θὰ παρεκάλουν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας νὰ διακρίβῃ τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἰς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Μπάκερ μετ' ἐπαλάσεως νὰ θεωρήσῃ τὸ ἐρώτημα αὐτοῦ φίλικον καὶ ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Τελειώνει τώρα ὁ κ. Δευδραμῆς καὶ ἔρχεται τώρα ὁ κ. Πανᾶς: «Ἐξεδήλωσα παραχρῆμα ἐκπληξὴν ἐπὶ τῇ ανακοινώσει ταύτῃ καὶ τὸν παρεκάλω νὰ μεταβῇ ἄμεσως εἰς τὸν ἰδιαιτέρον Γραμματέα τοῦ κ. Δράμωντ καὶ καταστήσῃ εἰς αὐτὸν γνωστόν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία οὔτε καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἀνακοίνωσιν του εἰς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, οὔτε δέχεται καὶ ἀπλὴν ἔστω ὁμιλίαν νὰ ἀνταλλάξῃ ἐπὶ τοῦ θέματος εἰς τὸ ὅποιον ἀφώρα ἡ ἀνακοίνωσις. Ταῦτα δὲ πάντα νὰ λεχθῶσι κατὰ τρόπον θέτοντα ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὴν συζήτησιν. Ὁ κ. Δευδραμῆς συμμορφωθείς ἐντολῇ μου προέβη εὐθὺς εἰς τὰς δεύσας δηλώσεις πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ κ. Δράμωντ. Πανᾶς».

Πρέπει κύριοι νὰ προσθέσω ὅτι τὴν εὐθύνην αὐτῆς τῆς ἐνεργείας δὲν τὴν εἶχον ὁ μακαρίτης Πανᾶς, εἰς ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Πανᾶ ἀντανάκλα τὰς σκέψεις αἱ ὁποιαὶ ἐπεκράτουν εἰς τὸ κέντρον, τὴν πολιτικὴν ἢ ὁποία εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν διηθῆναι τὰς τύχας τῆς ἀτυχοῦς αὐτῆς χώρας, καὶ ὅτι, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ σημειώματος τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ὑπὸ τὴν τηλεγράφημα αὐτό, ὅτι «τὸ παρὸν τηλεγράφημα ἔμεινεν ἀνεργῆτον ὡς ἐμφανίζεται ἐκ τοῦ ἐμπιστευτικοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου.» Ἐνεκρῆθη ἐπομένως ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ πρᾶγμα ἐμπήκεν εἰς τὸ ἀρχεῖον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εὐ καὶ καλῶς ἔχει. Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νομίζω κύριοι ὅτι ἐπαρκῶς ἀπησχόλησα τὴν Βουλὴν ἀπαντῶν εἰς τὴν βραχύλογον κατηγορίαν τὴν ὁποίαν μοῦ ἀπηθύβην ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διὰ μακρῶν βεβαίως, ἀλλὰ νομίζω κατὰ

τρόπον τὸν ὁποῖον θὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι ἐπεβάλλετο ἵνα καὶ αὐτὸς φωτισθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἡ ἔξω τῆς τοίχων τῆς αἰθούσης ταύτης φωτισθῇ ἀπολύτως ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Δὲν ἀπετόχμαζεν κύριοι διότι ὁ εισηγητὴς τῆς ἀστόχου, ὅπως τὴν ἐνόμισαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, πολιτικῆς τὴν ἐπολέμηνεν ὅταν ἐξέπεσεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν. Ἐκαμιν ἐπὶ ἡμποροῦσε διὰ τὰς συγκρατήσας τὰ πράγματα. Ἀλλὰ πῶς ἠθέλατε νὰ εὐδοκίμησῃ μίᾳ τοιαύτῃ πολιτικῇ, ἐφαρμοζομένη ἀπὸ πολιτικούς ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐθεώρησαν ὅσοι καὶ σήμερον ὀνομάσθη. ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευαν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ ὁποῖοι ἀφῆρσαν ὅλας τὰς προσπάθειάς τῆς ἐπιτυχίας τῆς, τὴν συμμάχισαν καὶ δηλαδὴ τοῦλάχιστον μετὰ τὰς δύο Μεγάλαις Δυνάμεις τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν; Τώρα ἐὰν τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν ἔχει ἀντίρρησην ὅς κάμωμεν μίαν διακοπὴν.

Πρόεδρος. Διακόπτομεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

[Μετὰ τὴν διακοπὴν].

Πρόεδρος. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπὴ συνεδρίας. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως παρακαλεῖται νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀγόρευσίν του.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅ μὲν ἐπιτρέψητε νὰ ἐπιστρέψω ὅλῳ τὸν πάλιν εἰς τὸ τέλος τὸ ὁπρίον εἶχον νομίσαι ἔξω ἀπὸ τῆς Βουλῆς. Ἐνθυμίθε ὅτι σὰς ἀνέγνωσα ἔγγραφόν μου πρὸς τὸν ἐν παρίσις Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς δι' ἀδιδάσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπου ἀναφέρω ὅτι ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Λούδ Τζώρτζ τῆς Ἀγγλίας μετ' ἐπαλάσεως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὰς προσπάθειάς μου νὰ συντρέξω τὴν Ἀγγλικὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ μοῦ εἶπε νὰ σπεύσω νὰ μεταβῇ ἀλλὰ προσέθεσε συγχρόνως ὅτι μετ' ἐπαλάσεως νὰ ξαναεπιστρέψω ὅταν θὰ ἐγένετο ἐκεῖ ἡ διάσκεψις ἵνα ἐκ τῶν παρασκηνίων προσπάθῃ νὰ βοηθῇ. Ἐθεώρησα ὅτι τὸ καθήκόν μου

Π. Τσαλδάρης. Ποία χρονολογία ἴτο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1921. Εἶχε πράγματι ἔλθει ἡ Ἑλληνικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὸν μακαρίτην Καλογερόπουλον καὶ ἐπέστρεψα πάλιν συγχρόνως εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ διὰ τῆς ἐκεῖ Πρεσβείας ἐδήλωσα εἰς τὸν κ. Καλογερόπουλον ὅτι αὐτὰ μοῦ εἶχεν εἶπῃ ὁ Ἀγγλος Πρωθυπουργός καὶ ὅτι εἰμαι ἐκεῖ μὴ ἔχων οὐδεμίαν ἀξίωσιν φυσικὰ νὰ ἐμφανισθῶ δημοσίᾳ ἀλλὰ μένω εἰς τὴν διὰ τῆς ἀποστολῆς διὰ καθέ τι, ὅπου θὰ ἡμποροῦσα νὰ ἀθεσιν τῆς ἀποστολῆς διὰ καθέ τι, ὅπου θὰ ἡμποροῦσα νὰ τοὺς εἶμαι χρήσιμος. Γνωρίζω καλῶς ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ νὰ χρησιμοποιηθῇ αἱ ὑπηρεσίαι μου ἐγένεν ἀντικείμενον διασκέψεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτὴν ἐγένοντο δεκτοὶ ὅχι μόνον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀντιπροσωπείαν ἀλλὰ καὶ οἱ παρακολουθοῦντες αὐτὴν δημοσιογράφοι. Μὲ πλειοψηφίαν δὲ ἀπεφασίσθη ὅτι «δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς ἔστω καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον νὰ φανῇ, ὅτι χρησιμοποιοῦμεν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Βενιζέλου». Μοῦ ἐγνώσθη ἡ ἀπάντησις φυσικὰ ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Γερμανοφιλίας, τῆς πολιτικῆς ἐκείνης θὰ μοῦ ἀντιταχθῇ ἴσως πολὺ καλὰ «δὲν ἐπῆγες σὺ ἔξω νὰ λὲς πῶς εἶναι γερμανόφιλος ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ διατὶ δὲν ἐφρόντισες νὰ διαλύσῃς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἐναντίον μας;» Καὶ εἰς αὐτὸ δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἀπαντήσω ὅτι δὲν ἐπεχείρησα νὰ διαλύσω τὴν κατηγορίαν αὐτὴν, διότι ἡ κατηγορία ἴτο ἀληθής. Δὲν ἐδίστασα ἐγὼ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἐδῶ παραμονῆς μου εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξήγαγα, δὲν ἐδίστασα νὰ εἶπω ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ὑπῆρξε τὸ συμφέρον τῆς Γερμανίας καὶ ὅχι τῆς Ἑλλάδος.

Π. Τσαλδάρης. (διακόπτει μὴ ἀκούσιμος).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὰ εἶναι αἱ ἀντιλήψεις σὰς ὅτι ἄμα λέγομεν φέμματα θὰ γελᾶσουμε τοὺς «κουτόφραγκους» (χειροκροτήματα). Αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐφημερίαν, ὅταν μετ' ἐξέχθητε διὰ τὰ συμπληρώσῃτε ἐν ἔργον

τοιοῦτον κολοσσιαῖον. Δὲν εἰσαθε παρασκευασμένοι διὰ τοιοῦτο ἔργον καὶ δυστυχῶς μετ' ὅλας τὰς διακοπὰς αὐτὰς προσθέτετε νέας ἀποδείξεις εἰς τὸ πρᾶγμα.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν σὰς εἶπον νὰ λήτε φέμματα, σὰς εἶπον νὰ διαλύσῃτε μίαν ἰδέαν, ἡ ὁποία εἶχεν προσέλθῃ ἀπὸ αἷτια ἀντιθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, ἀπῆντησα ἡδὴ διὰ μακρῶν εἰς τὰς ὀλίγας λέξεις τὰς ὁποίας ἀρχόμενος εἶπεν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ συντομίσω κατὰ τὰς λοιπὰς τὸν λόγον μου, καὶ εἰς τὸν μακρὸν τοῦ λόγον θὰ ἀπαντήσω διὰ βραχείων. Θὰ ἀρίσω κατὰ μέρος τὸ ζήτημα τῆς ἀποπείρας τῆς συγκροτήσεως τῆς οἰκουμένης Κυβερνήσεως. Μετὰ τὰς δημοσιεύσεις αἱ ὁποιαὶ ἐγένοντο καὶ μετὰ τὰς χθεσινὰς μου ἀνακοινώσεις εἰς τὴν Βουλὴν, τὸ ζήτημα εἶναι ἐντελῶς ἐξηγλημένον. Ἐλθω μόνον νὰ παρατηρήσω ὅτι πλυνᾶται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, πιστεύων ὅτι ὅταν μόνον προέσταται τοῦ πολιτεύματος τοῦ κοινοβουλευτικοῦ κληρονομικὸς ἀρχὼν δικαιοῦται νὰ καλῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του τὰ λεγόμενα συμβούλια τοῦ στέμματος, εἰς τὰ ὁποία λαμβάνουν μέρος ὅλοι οἱ ἐπιφανέστεροι πολιτικοὶ ἄνδρες. Τοιαῦτα συμβούλια ἐγένοντο καὶ παρ' ἡμῶν τοῦ ἐνός κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1915 καὶ δὲν ἐγένετο σκέψις νὰ ἀντιταχθῇ τις κατ' αὐτῶν ὡς ἀντισυνταγματικῶν. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πιστεύει ὅτι ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ Κράτους εἶναι αἰρετὸς καὶ ὅχι κληρονομικός, ὅταν δηλαδὴ εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἀνέλθῃ, ὅχι διὰ τοῦ προνομίου τῆς γεννήσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἔργων του, ὅτι ἔχει ὀλιγώτερα δικαιώματα, ἐνθ' ὅσον γινώσκει πολὺ καλὰ ὅτι τὸ Σύνταγμα μας, τὸ ὁποῖον τὸν κληρονομικὸν ἀρχοντα ἐθεώρει ἀπολύτως ἀνεύθυνον τὸν καὶ μόνον τὸν αἰρετὸν ἀρχοντα τὸν θεωρεῖ καὶ ποινικῶς ὑπεύθυνον δυνάμενον νὰ παραπειμῇ καὶ εἰς δικαστήριον ὅταν προδῶσιν τὴν πατρίδα του. Θὰ ἦτο λοιπὸν περιέργον, ὁ ἔχων τὰς μεγαλυτέρας εὐθύνas νὰ ἔχη ὀλιγώτερα δικαιώματα καὶ ὁ ἔχων τὴν μεγαλυτέραν ἐμπειρίαν νὰ μὴ δύναται νὰ καλῇ τοὺς πολιτικούς ἀνδρας εἰς μίαν περίστασιν διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰς γνώμας των. Ταῦτα μόνον ἤθελον νὰ εἶπω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος μετ' ἐπὶ γόργησιν ἀκόμη, «μὰ καλὰ διατὶ ἀπὸ ἐσκέφθηκα νὰ κάμῃς οἰκουμένην Κυβέρνησιν, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἀναγνωρίζεις τὴν ἀνεπάρκειάν σου, διατὶ δὲν παραιτεῖσαι νὰ κάμῃς ἑκατομῆς;» Βέβαια, προσεπάθησα καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν συνεδριάσεων νὰ μετ' ὠθήσῃ νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησίν μου, ἀλλ' ἐγὼ ἠρνήθην νὰ τὸ πράξω καὶ τοῦ εἶπον κατ' ἐπανάληψιν ὅτι ἐὰν δηλώσῃ ὅτι εἶναι κατ' ἀρχὴν σύμφωνος νὰ συγκροτηθῇ ἡ οἰκουμένη, ὑποβάλλω ἀμέσως τὴν παραίτησίν μου, ἄλλως δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ τὴν ὑποβάλω. Ἀλλὰ μοῦ λέγει ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἐπιχειρήσας νὰ συγκροτήσῃ τὴν οἰκουμένην Κυβέρνησιν κατέληξα νὰ ἀναγνωρίζω τὴν ἀνεπάρκειάν μου. Λοιπὸν ὅς κάμωμεν μίαν ὁμολογίαν κ. Βουλευταί. Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἰμαι παντογνώστης οὔτε ἀναμάρτητος, καὶ μολονότι, ὡν ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος, ὅταν πιστεύῃ εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης του, ἐπιμένει, ὅσοι μετ' ἐγὼ ἐγγυώμεθα ἐγγύτερον θὰ ἴδετε ὅτι καὶ ἀπὸ ἐκφράσιν γνώμην, ἂν πεισθῶ εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιθέτου γνώμης δὲν διστάζω νὰ τ' ἀποδεχθῶ. Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις θὰ μοῦ ἦτο πολὺ τιμὸς, διότι εἰς κρίσιν τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν ἐδικῶν μου θὰ ἔχω περισσοτέρους πολιτικούς ἀνδρας τῆς πρώτης γραμμῆς διὰ νὰ κρίνωμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικωτέρων πολιτικῶν βλέψεων καὶ τῆς διαισθησεως τῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία διακρίνει τοὺς πολιτικούς ἀνδρας, ποῖα εἶναι ἡ καλυτέρα ὁδός.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων τὴν Οἰκουμένην Κυβέρνησιν ἤθελον, διότι ἀνεύ αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἀπμο-

σφαίρα εκείνη, εντός της οποίας δύναται νά επιδράλλωνται αι αναγκαίαι θυσίαι εις τας ατακτάς εξαιρετικάς περιστάσεις. Η Οικουμενική Κυβέρνησις μέλαια έχει δίκαιον εν τινι μέρει δ κ. αρχηγός του Λαϊκού Κόμματος ότι αποτελεί ανωμαλίαν εις τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα, διότι ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις κατ' οὐσίαν εἶναι μικρά τις δικτατορία. Ἀλλωστε εἶνε ἀναγκαία εἰς τὰς περιστάσεις αὐτάς. Μοῦ λέτε, διατί δὲν ὑποβάλλεις τὴν παραίτησίν σου νὰ πάμε εἰς τὸν λαόν. Ἀλλὰ νὰ πάμε εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν, τί, Κύριε ἀρχηγέ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἔσαν μέχρι αὐτῆς τῆς στιγμῆς δὲν ἀπαραισάτε ποτε νὰ μᾶς πῆτε τί φρονεῖτε; ὅτι πρέπει νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ ἀντιμετωπισώμεν τὴν περίστασιν; Εἶπτε ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος μοῖ ἐξηγήσατε νὰ σὰς εἴπω ποῖα εἶναι τὰ ὀριστικὰ μέτρα καὶ εἰλικρινέστατα σὰς εἶπον ὅτι δὲν ἤξεύρω, θὰ περιμένωμεν νὰ πάμε ἔξω, νὰ ἰδοῦμε τί βγαίνει ἀπὸ τὴν συνδιάσκεψιν καὶ ἔσαν γυρίσω θὰ σὰς τὸ εἶπω. Καὶ ὁ ἀξιοτίμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μοῦ εἶπε, μὲ μίαν αὐταρέσκειαν, ὅπως θὰ ἐνθυμίσθη, σὺ δὲν ἔχεις ἀκόμη, ἀλλ' ἐγὼ ἔχω ἕνα σχέδιον καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ σὰς τὸ εἴπω.

Π. Τσαλδάρης. Σὰς εἶπον περὶ μελέτης; Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος. (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Κύριοι βουλευταί, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος μὴ ἀκούμενος εἰς τὸν χαρακτήρισμόν τοῦ σχεδίου ἐπιμένει ὅτι ἦτο μελέτη, δηλ. θέλει νὰ εἴπῃ σοβαρώτερον πρᾶγμα παρὰ ἀπλοῦν σχέδιον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι κατόπιν μελέτης κατέληξεν εἰς τὸ σχέδιον καὶ προσεφέρθη νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ εἰς δημοσίῳς εἴτε κατ' ἰδίαν. Καὶ ἐγὼ τοῦ εἶπον ὅτι προτιμῶ νὰ γίνῃ ἡ ἀνακοίνωσις κατ' ἰδίαν, γιὰ δὲν ἤξευρα τί θὰ μοῦ ἔλεγεν. Λοιπὸν τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐξηγήσαν τὸ βγῆλον ἕκτοτε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἀλλὰ πέρασαν πέντε μῆνες καὶ δὲν κατώρθωσα νὰ τὸ μάθω ἀκόμη.

Ζητεῖτε λοιπὸν αὐτὴ τὴν ὥρα νὰ σταματήσωμε τὴν ἐργασίαν πού κάμνομε, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ἀνακούφισιν ἀπὸ τοὺς θανάστὰς μας, νὰ μὴ περιμένωμεν καὶ νὰ ὑποδράωμεν τὸν προϋπολογισμόν καὶ νὰ πάμε εἰς τὸν λαόν νὰ τοῦ εἴπωμε; Τί ἀγαπᾷς περισσότερο τὰ πραινοκώδικα μάτια τοῦ κ. Βενιζέλου ἢ τὰ καστὰνὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη; (χειροκροτήματα). Δὲν βλέπω πῶς ἄλλως θὰ ἡδυνάμεθα νὰ θέσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν δύο ἀντιθέτους πολιτικάς ἑρῶν νὰ καλέσωμεν τὸν λαόν νὰ ἀποφανθῇ. Ὁ ἀξιοτίμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, κ. βουλευταί, ὠμίλησε περὶ τοῦ διχασμοῦ τῶν κομμάτων, καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι εἰργάσθη διὰ νὰ ἐκλείψῃ ὁ διχασμὸς οὗτος. Τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ κ. Τσαλδάρη διὰ τὸ ζήτημα τῆς πληρώσεως τοῦ χάρακτος οὐδέποτε τὰς ἀμφισβήτησα. Ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποκρούσω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν εἰς τὰς δηλώσεις του, τὰς δημοσιευθείσας μετὰ τὸ β' συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, καὶ τὰς ὁποίας ἄλλως τε ἐπανέλαβε καὶ τὴν ἐσπέραν ταύτην δι' ἄλλων λέξεων. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικά, φέρω τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους εὗρίσκω εἰς ἐφημερίδα. (Ἀναγινώσκει): «Αἱ ἐπίμονοι ἀπὸ μέρους μου προσπάθειαι διὰ τὴν λήθην, δυστυχῶς, ἔχον μόνον δὲν εἶχον ἀντιστοίχους διαθέσεις ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλὰ τὸναντίον ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἀντίδρασιν αὐτοῦ συνήντησαν».

Δὲν νομίζω ὅτι εἶπε διάφορον τὴν ἐσπέραν αὐτήν. Καὶ δι' αὐτὸ προτιμῶ νὰ στηριχθῶ εἰς τὰ κείμενα ἅτινα ἔχω ὑπ' ὄψιν μου. Ἀλλ' ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς τὰς ἐγγράφους αὐτάς δηλώσεις του καὶ κατὰ τὴν ἀποφινὴν ἀγόρευσίν του ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς νὰ μᾶς εἴπῃ, ποῖα εἶναι ἐκεῖνα αἱ προσπάθειαι οἱ ἰδικαί του αἰτίνας ἔτεινον εἰς τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος καὶ κατεργάζοντο τὴν ἀρσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἔχει, ὅτι τὴν ἐξυπηρέτησεν, ἔσαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης ἐδήλωσε πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ἢ ἐνάμισιν, ὅτι ἐκεῖ-

νος εἰς τὰς ἐκλογὰς δὲν θὰ θέσῃ καθεστωτικὸν ζήτημα, ἀλλὰ ὅτι ἐὰν μετὰ τὰς ἐκλογὰς οἱ φίλοι τοῦ ἀξιώσου νὰ διεξαγάγῃ δημοψήφισμα διὰ τὸ καθεστωτικόν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶπον αὐτό.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Ἐπικαλοῦμαι τὴν ὁμολογίαν ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὅστις εὗρίσκεται εἰς τὴν αἰθούσαν ταύτην.

Π. Τσαλδάρης. Ὅταν ἐπικαλεῖσθε ὁμιλίαν μου ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ἔχετε ὅλας τὰς εὐκολίας, ἔχετε ὅλα τὰ μέσα νὰ φέρετε τὰ κείμενα.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ δῆλωσις αὐτὴ ἐγένετο ὅταν ἐκάμην τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐπαναληπτίκην ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Ἐγένετο καὶ ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης κατόπιν ὅταν ἐπανήλθε τὸ ζήτημα ἐδῶ.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ἐνθυμοῦμαι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Εἴτε ἐδῶ εἴτε ἐκεῖ. Ἀλλὰ ἐγὼ βεβαίω ὅτι ἐδῶ ἐπανηγήθησαν αἱ δηλώσεις αὐταί. Καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Τσαλδάρης ἠθέλησε νὰ τὰς ἀρνήθῃ ὁ κ. Παπαναστασίου ὁριμύτατα ἐπετέθη κατὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη. Μήπως θεωρεῖ θετικὴν τοιαύτην ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀρσιν τοῦ διχασμοῦ, τὴν ἀρνήσιν τοῦ νὰ δεχθῇ τὴν πρότασίν μου, ὅπως προδῶμεν καὶ τώρα εἰς δημοψήφισμα, διὰ νὰ λυθῇ τελικῶς τὸ ζήτημα τοῦ Πολιτεύματος, καὶ τὸ δημοψήφισμα τοῦτο νὰ διεξαχθῇ ἀπὸ Κυβέρνησιν τῆς ὁποίας θὰ μετεῖχον ὡς Ἱπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Τσαλδάρης, διὰ νὰ ἔχῃ αὐτὸς τὴν κυρίαν ἐνέργειαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος; Ἡ ἀρνήσις ἀποδοχῆς τῆς προτάσεώς μου αὐτῆς ὑποστηρίζει ὁ κ. Τσαλδάρης ὅτι ἔτεινον εἰς ἀρσιν τοῦ διχασμοῦ καὶ εἰς λήθην τῶν δικαιρέσεών μας; Τί ὠραιότερα πρότασις διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα παρὰ νὰ πάρῃ αὐτὸ εἰς χεῖράς του τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος, διὰ νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι τοῦτο διεξήχθη ἐντίμως, ὅπως ἐπωλεγήθῃ μὴ εὐκαιρίας, θὰ ἔλεγα, διὰ νὰ κανονίσῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸ πολίτευμά μας; Ἡ ἀρνήσις αὐτὴ πῶς θέλετε νὰ ἐξηγητῇ ἄλλως, παρὰ ὅτι ἐμμένωμεν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μίαν ἡμέραν ἡμπορεῖ νὰ πέσῃ μία Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις διὰ ζητήματα ἀσχετὰ πρὸς τὸ πολίτευμα, νὰ ἔλθωμεν ἡμεῖς ἐπικρατοῦντες καὶ νὰ κάμωμεν τότε τὸ δημοψήφισμα, τὸ μονομερές, τὸ ὁποῖον γνωρίζετε πόσῃν ὀλίγῃν ἀξίαν ἔχει.

Μήπως πιστεύει ὅτι ἔτεινον εἰς λήθην τοῦ παρελθόντος ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν μοῦ ἔστειλε τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929, ζητῶν νὰ τοῦ δηλώσω, ἐὰν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1928 ὡς γερούσιαστοῦ Ἀριστίνδην; Πρέπει νὰ εἴπω ἄλλως τε ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ εἶχεν ἐν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα. Ὅτι ἔδωκεν εὐκαιρίας εἰς ὅλους τοὺς Δημοκρατικούς Ἀρχηγούς, οἱ ὁποῖοι συνήλθον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ μὲ ἐξουσιοδότησαν νὰ ἀπευθύνω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τῆς ὁποίας ἠλπίζετο καὶ ἐθεωρήθη μάλιστα τότε κοινῶς ὅτι ἐλύθη ἕνα μεγάλο ζήτημα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχώριζεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος, καὶ ὅτι ἐλύθη κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν διὰ τὸ Λαϊκὸν κόμμα. Ἐγγραφα κατ' ἐντολὴν ὅλων τῶν Ἀρχηγῶν τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην «Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς μὲ τὸν πλέον κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι οὐδεὶς τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως θεωρεῖ ὅτι οἱ ἡγήται τῆς πολιτικῆς, ἡττις ἠκολογηθῆν μετὰ τὸ 1920, διέπραξαν προδοσίαν κατὰ τῆς πατρίδος ἢ ὅτι ἐν γνώσει ὠδήγησαν τὸν λαόν εἰς τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν. Δύναμαι μάλιστα νὰ σὰς βεβαιώσω, ὅτι τὸ ἐπ' ἐμοὶ πιστεύω ἀκράδαντως ὅτι θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς ἐν ἡ πολιτικῇ των ὠδήγηε τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐθνικὸν θρίαμβον».

Αὐτὴ ἦτον ὀφειλομένη, δικαία, ἀλλὰ καὶ μόνη, δυνατὴ δυστυχῶς ἱκανοποίησις τὴν ὁποίαν ἡδυνάμεθα νὰ δώσωμεν

εἰς τὸ λαϊκὸν κόμμα εἰς ἐν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἐθίγε βαρύντατα—καὶ δικαίως—διότι οἱ πολιτικοὶ τότε ἀρχηγοὶ τῆς παρατάξεως τῆς μοναρχικῆς ἐθεωρήθησαν ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖον ὅτι ἐν γνώσει ἐξημίωσαν τὴν Ἑλλάδα. Προσέβηται ὅμως (ἀναγινώσκει). «Πιστεύομεν μόνον, ὅτι ἡ ἀκολουθηθεῖσα μετὰ τὸ 1920 πολιτικὴ εἰς τὴν ὁποίαν παρέστυεν αὐτοὺς ἡ πέραν τοῦ προσήκοντος μέτρον προσήλωσις των πρὸς τὴν δυναστείαν, ὑπῆρξεν ὁλοκληρῶς διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Χώρας. Ἀλλ' ὅσονδήποτε βρεῖται καὶ ἐν ἧτο ἡ εὐθύνη αὐτῶν διὰ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικὴν, οὐδεὶς θὰ ἡδυνάτο ὑπὸ ἑμῶς περιστάσεις νὰ σκεφθῇ ὅτι τὸ σφάλμα αὐτὸν ἡδυνάτο νὰ τιμωρηθῇ διὰ τῆς τρομερᾶς ποινῆς τοῦ θανάτου. Ἡ διαφορά ὅμως ἡμῶν ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶναι ὅτι, ἐνῶ τοῦτο θεωρεῖ τὴν δικὴν καὶ τὰς ἐπικαλούμεν ἀπὸ τὴν ἀτυχεῖαν ἐκτελέσεις ὡς ἐγκλημα καὶ δι' ἐγκλημα ἀτιμᾶζον τοὺς ἀρχηγούς τῆς Ἐπαναστάσεως, στεροῦν αὐτοὺς τῆς ἀεσφαίρας ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των καὶ ἐξαλείφον τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας οὗτοι προσέτεραν εἰς τὴν Χώραν, ἡ κρίσις ἡμῶν εἶναι ἐντελὴς διάφορος». Ὅλοι, κ. βουλευταί ἐθεωρήσαμεν τότε ὅτι ἡ φιλελεύθερη αὐτὴ Σελὶς τοῦ προσφάτου παρελθόντος ἤθελε μετατεθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν, χωρὶς νὰ ἀποτελῇ διαρκὴς ἐν πρόσκομμα κατὰ τῆς κανονικῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Εἰς τὸν μεσολαβήσαντα τότε διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς συνεννόησεως αὐτῆς εἶχον ἀκόμη προσέβηται ὅτι εἰμὲθα διατεθειμένοι νὰ κάμωμεν ἐν ἀκόμῃ πρᾶγμα πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας μας νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ μνήμη τῶν νεκρῶν ὅχι ὡς ἐν γνώσει καταστροφάντων τὴν Χώραν, ὅτι εἰμὲθα ἔτοιμοι νὰ προσέλθωμεν εἰς Μνημόσυνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγένετο ὑπὲρ αὐτῶν, ὅπως δεχθώμεν μετὰ τῶν φίλων των ἀπὸ κοινῶ ὑπὲρ ἐκείνων. Καὶ ἡ γνώμη αὐτὴ ἐξετιμήθη τότε ἐπαρκῶς, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω διατί δὲν ἐδόθη συνέχεια εἰς τὴν δῆλωσίν μας αὐτήν.

Π. Τσαλδάρης. Ποῦ ἐγένετο ἡ δῆλωσις αὐτή;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰς τὸν κ. Μάξι, οἶ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν μοῦ τὸ εἶπε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μάλιστα ἔλαβα ἀφορμὴν καὶ εἰς τὸ Παρίσι νὰ τὸ ἐπαναλάβω εἰς ἄλλα διακεκριμένον μέλος τοῦ λαϊκοῦ κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Πρώτην φοράν τὸ ἀκούω.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Χαίρω πολὺ διότι μανθάνω ὅτι δὲν τὸ ἐμάθατε. Ὅστε βέβαια δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐνέργεια τείνουσα εἰς τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος ἢ τότε ἀποχώρησις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἐκ τῆς Βουλῆς, ὅταν ὁ ἑτερος τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐκλήθη νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ἀλληλογραφίαν, ἡ ὁποία ἐλγξεν μὲ τὴν ἐπιστολήν μου σὰς ἀνέγνωσα πρὸ μικροῦ δ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος μὲ εἶχεν ἐρωτήσει ἐὰν θὰ ἐκλέξωμεν ἀριστίνδην τὸν κ. Πλαστήραν Γερουσιαστὴν καὶ τοῦ ἀπήντησα ὅτι δὲν τὸ ἐσκέφθημεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ θεωρῶ καθήκον μου νὰ μὴ σταματήσω ἐδῶ, διότι σκεπτόμεθα νὰ περιλάβωμεν εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν Ἀθηναίων τὸν κ. Γονατᾶν καὶ δὲν φαντάζομαι ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀξιοῖ ὅτι εἶναι κατ' ἐξοχὴν κοινοβουλευτικὸν κόμμα, ἔχει τὴν ἀξίωσιν αὐτὸ νὰ μᾶς ὑπαγορεύῃ ποῖοι τοῦ ἀρέσουν ὑποψήφιοι. Μοῦ ἀπήντησε τότε τὸ Λαϊκὸν κόμμα οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἔχῃ ὡς δόγμα τὰς ἀγνάς ἀρχὰς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ νὰ πιστεύῃ ἀκράδαντως εἰς ταύτας. Οὐδένα ἐπομένως εἶχατε λόγον νὰ ὑποθέσετε, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ σκεφθῇ νὰ περιορίσῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα οἰκουμένης πολιτοῦ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἀλλὰ τοιαῦτα μὲν ἐλέγοντο εἰς τὴν ἐπιστολήν, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτῶν τῶν δηλώσεων οὐδαμῶς ὑπεθέτομεν ὅτι ἡ ἀνάθεσις τοῦ λειτουργήματος τοῦ Ἱπουργοῦ εἰς τὸν κ. Γονατᾶν μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ὅτι δίδει δικαίωμα εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ ἀποχωρήσῃ ἐκ τῶν συνεδριάσεων, εὐρέθημεν διεφυσμένοι

εἰς τὰς προβλέψεις μας, καὶ δὲν νομίζω κ. βουλευταί ὅτι μπορεῖ γενόμενον λόγου περὶ τοῦ κ. Γονατᾶ νὰ μὴ ἐξάρω δλὴν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ κρίνεται δικαιοτέρον ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐὰν εἶχε τοῦτο ὑπ' ὄψιν του, ὅτι ὁ κ. Γονατᾶς δὲν ἀνῆλκεν εἰς τὴν ἀντίθετον πρὸς τὸν μοναρχισμόν παρατάξιν ἀλλὰ τὸναντίον.

Π. Τσαλδάρης. Ποῖος εἶναι κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ὁ μοναρχισμὸς τοῦ ὁποῖου κάμετε τόσῃν χρῆσιν τῆς λέξεως; Τί ἐννοεῖτε μοναρχισμόν; ὑποθέτω ὅτι αἱ λέξεις ἔχουν ὀρισμένον ἔννοιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ δὲ ὥσα μίαν ἐξήγησιν, ὅτι τὸ Βασιλικὸν πολίτευμα, τὸ δημοκρατικόν, παρ' ἡμῖν ἐξετράπη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἔλαθεν μορφήν μοναρχισμοῦ, ὅταν ὁ τότε βασιλεὺς εἰς τὰς ἀντιρροήσεις μου, ὅτι δὲν δύναται νὰ διαφωνήσῃ διὰ δευτέραν φοράν καὶ ὅτι ὠφείλει νὰ κύβη ἐνώπιον τῆς ἐτυμολογίας τοῦ λαοῦ, μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἐν πρόκειται περὶ ἐσωτερικῶν ζητημάτων βέβαια θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑποχρεωμένον νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμολογίαν, ἀλλὰ ἐὰν πρόκειται διὰ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ συμφέροντα τότε θεωρεῖ ὅτι ἐκεῖνος ἔχει δικαίωμα νὰ ρυθμίσῃ αὐτὰ καὶ ἐναντίον τῆς λαϊκῆς γνώμης, διότι εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, καὶ θεωρεῖ ὅτι αἱ σχέσεις του μὲ τὸν Θεὸν θὰ διαταραχθῶν. ἐὰν δὲν κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πιστεύει. Ὅταν ἕνας βασιλεὺς κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅταν ἕνας βασιλεὺς εἰς τόσον κρίσιμον περιόδον τῆς ἱστορίας τῆς χώρας μεταχειρίζεται τοιαύτην γλώσσαν εἰς τὸν Πρωθυπουργόν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ γίνεται μοναρχία. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως παρέσυρε, ἄς τὸ εἴπω, τὸν ἀτυχῇ βασιλεῖα εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, ἡ ὁποία καὶ ἐκεῖνον κατέστρεψε ἀλλὰ καὶ τὸ Ἔθνος, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρέσυρε αὐτόν, ἦτο ἰδίως ἡ λατρεία τὴν ὁποίαν ἡσθάνετο πρὸς τὴν γερμανικὴν ἀντίληψιν τῆς ἐλέμῃ Θεοῦ βασιλείας πρὸς τὸν Πρωσικὸν Μοναρχισμόν.

Αὐτὸ ἦτο τὸ ἰδανικόν του καὶ χάριν αὐτοῦ κυρίως ἔκαμε καὶ τὴν πολιτικὴν του, δὲν νομίζω ὅτι τὴν ἔκαμε διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ διότι ἐπίστευεν ὅτι ἡ Γερμανικὴ νίκη θὰ ἐσήμαινε τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀπολυταρχικῶν ἰδεῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀλλὰ δὲν συζητῶ τὸ ζήτημα αὐτὸ, τοῦ λοιποῦ θὰ φροντίσω νὰ λέγω τὸ «Βασιλικὸν κόμμα» καὶ ὅχι τὸ «μοναρχικόν».

Λοιπὸν ὁ κ. Γονατᾶς δὲν ἀνῆκε καὶ εἰς τὴν φιλελευθέραν οὐτὲ εἰς τὴν δημοκρατικὴν ἐν γένει παρατάξιν, ἦτο καὶ αὐτὸς βασιλικὸς ἀξιοματικὸς ἀλλὰ μετὰ τὴν καταστροφὴν ἐξηγήθη καὶ αὐτὸς καὶ ὑπῆρξεν εἰς τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀλλ' ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἐξουσίας δύνανται νὰ μαρτυρήσουν μὲ ποῖαν σεμνότητα καὶ μὲ ποῖαν θαλύτητα ἀντιλήψεως τοῦ καθήκοντός του, ὡς δημοσίου ἀνδρός, διεχειρίσθη τὰ ἐξιώματα, μὲ τὰ ὁποῖα περιεβλήθη ὡς γνωρίζετε ὅλοι, διότι ἐδόθη εὐκαιρία εἰς ὅλους νὰ μεταδῇτε εἰς Θεσσαλονίκην καὶ θὰ ἐπέισθητε ὅτι οὐδέποτε ἡ πρωτεύουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἀπέκτισε διοικητὴν τοῦ κύρους τοῦ κ. Γονατᾶ, μολοντί ἐτιμήθη ἡ διοίκησις ἐκείνη διὰ τῶν ἀριστέων τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Μὲ κατηγόρησεν ἐπίσης ὁ κ. Τσαλδάρης διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Γεωργιάδου ὡς Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τὸν ἀντικατηγόρῳ καὶ ἐγὼ, διότι ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸν κ. Γεωργιάδου ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἐτῶν ἦτο ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατ' ἡν ἐποχὴν ἀκόμη ἦτο ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις, ὅτι αὐτὸν τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὸν ἔθεσα ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κατηγορούσης ἀρχῆς, διότι πρέπει κύριοι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐὰν εἶναι δυνατόν τελικῶς.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐξηγηθῇτε δι' ἐμὲ δι' ὅλας σὰς τὰς πράξεις σὰς τὰς χαρίζω, δὲν θέλω καμμίαν ἐξήγησιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εάν ήτο δυνατόν μάλιστα να κατέβω από το δῆμα; (Ο ήτο ώραϊον να μὴν ἀνέβαινα καθόλου.

Κύριοι βουλευταί, ἐκείνο τὸ ὁποῖον, εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ ἀντιγράφας τότε κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929, μετὰ τὸν κ. Τσαλδάρην, μοῦ ἔκαμε δαθείαν ἐντύπωσιν, ἦτο τὸ μέρος αὐτὸ τῆς ἐπιστολῆς του. (Ἀναγινώσκει).

Δὲν ἤθελον νὰ ἀφίσωξαι τὴν ψυχὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡμεῖς ἐπιθεραπεύομεν τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ 22 διὰ τὴν δικὴν καὶ τὴν καταδικὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, τὸν σκοπὸν δὲ αὐτὸν εἶχεν ἡ ἐπιστολὴ μου, ἡ ὁποία ἀπεστάλη κατόπιν συνενόησεως μὲ ἄλλους τοὺς ἀρχηγούς τῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐξήγησις ὅτι δὲν εἶναι καθόλου αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ ὅποιον ἀμειβομεν μὲ τὴν ἐκτίμησιν μας τοὺς ἀρχηγούς τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλὰ διότι ἐλλειπούμεν τοῦτο σφάλμα καὶ ὅχι ἔγκλημα. Γνωρίζομεν ὅτι καίμνη ἐπαναστάσις δὲν ἔμεινεν ἀμέτοχος σφαλμάτων, πολλὰκις αἱματηρῶν, ἀλλὰ δὲν εἶναι διὰ τοῦτο λόγος ὅπως παύσῃ νὰ εἶναι ἀπεριόριστος ἡ ἐκτίμησις μας πρὸς τοὺς ἀνδρας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβον μετὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ Μικρασιατικοῦ στρατοῦ νὰ ἀνασυγκροτήσουν τὸν στρατὸν καὶ νὰ δώσουν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Λωζάνης διπλοσάας Μεραρχίας, ἀπὸ θύρας ἐγὼ ἐπίστευα μακρόθεν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ συγκροτηθῇ καὶ ἐγὼ ἐξήγησα νὰ συγκροτηθῶν. Διότι ἄλλοι γνωρίζετε ὅτι ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τοῦ στρατοῦ ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης θὰ ἦτο διάφορος.

Αυτή λοιπόν είναι η θεμελιώδης διαφορά των αντιλήψεών μας. Δέν ἀμείβομεν τούς ἐπαναστάτας τοῦ 1922 διὰ τὴν καταδίκην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀλλὰ θεωροῦντες, ὅπως εἶπα, ὅτι κάθε ἐπανάστασις δέν ἡμπορεῖ νὰ μὴ διαπράξῃ σφάλματα, τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τὸ ἔργον αὐτῶν τῶ γενιῶν. (Χειροκροτήματα) Καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ δέν θὰ κατορθώσῃτε νὰ μᾶς πείσητε νὰ συμφωνήσωμεν μαζί σας νὰ στιγματίζωμεν τούς ἀνδρας αὐτοῦς.

Π. Τσαλδάρης. Ποτέ δὲν ἐξήγησα γὰρ σὰς πείσωμεν εἰς τοῦτο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Νὰ τοὺς ὑποβάλλωμεν εἰς καὶ τις ντε - μινούτσιο δὲν ἤξεύρω ἂν μάξιμα ἢ μίνιμα. Ἐγὼ παραπέμπω τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς ἓνα ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «Καθημερινῆς» τῆς 28ης λήγοντος μηνὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ρωμαντισμοί». Συχνὰ κῆριοι, ἀναγκιώσκει αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα ἥτις ὅπως ξεύρετε, συχνὰ μὲ περιλοεῖ καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἥμισα εὐπρεπῆ, ἀλλὰ τὴν ἀναγκιώσκει διὰ τὸ πνεῦμα, μὲ τὸ ὅποτον γράφεται καὶ τὴν δύναμιν τοῦ καλῆμου τοῦ συντάκτου τῆς, καὶ διότι πιστεύω πραγματικῶς ὅτι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τῶν ἐκτελέσεων ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὑφίσταται τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ψυχοπαθείας, ὅτι εἶναι εἰλικρινὲς ἐπομένως ὅτι γράφει. Διαβάστε το διὰ νὰ δῆτε τί μᾶς ζητᾷ. Διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ λησιμονήσωμεν τὸ παρελθὸν μᾶς ζητεῖ νὰ μὴ περιορισθῶμεν εἰς ὅτι ἐκάμαμεν ἐδῶ, μὴ δεχθῶμεν νὰ λάβωμεν μέρος εἰς ἓν πάνδημον μνημόστυον, ἀλλὰ νὰ προσεέλθωμεν ἐδῶ εἰς τὸ Βουλευτήριον διὰ νὰ στιγματίσωμεν τοὺς ἄνδρας τῆς ἐπανστασεως καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν μεταμέλειάν μας νὰ περιδελθῶμεν τὸν τρίχινον σάκχιον μας καὶ νὰ ρίψωμεν σποδὸν εἰς τὰς κεφαλὰς μας καὶ νὰ εἴπωμεν «ἤμαρτον» διὰ νὰ ἐξελιθῶμεν. Πῶς θέλετε ὑπὸ τοιαύτας ἀντιλήψεις νὰ φθάσωμεν εἰς συνεννόησιν :

Εἶναι ἀλήθεια κρίμα, εἶναι τραγικόν, ὅτι ἐν κόμμα με-
γάλο τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους
του ἐν μέγα μέρος τῶν ἀρίστων στοιχείων καὶ τῶν συντηρη-
τικῶν στοιχείων τῆς χώρας, κόμμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κάτι
ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἐν τρίτον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐνῇ τῃ
Πιλελευθέρων κόμμα ἀξιοῖ τουλάχιστον ὅτι ἀποτελεῖ κάτι πε-
ρισσότερον τοῦ ἐνός τρίτου, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶτε καταλαμβάνει
εἰς τὰ μικρότερα κόμματα, εἶτε δὲν πρόσκειται εἰς οὐδὲν κόμ-

μία—είναι χριμα, είναι τραγικόν, ὅτι ἐν τοιοῦτον κόμμα διὰ τῆς ἐπιμονῆς του νὰ βλέπη πρὸς τὸ παρελθόν διὰ τῆς ἀρνήσεως του νὰ κυττάζῃ τὴν σήμερον καὶ τὴν αὔριον διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν σταυρῶν καὶ τῶν φερέτρων, δὲν παρέχει εἰς τὴν χώραν τὰς ὑπερσεΐας ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἡμποροῦσε νὰ παράσχῃ. Τὸ ἐπ' ἔμοι διερωτῶμαι πολλάκις ἂν δὲν ἦ χίτο δυνατόν αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ κόμματος τούτου οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενίαν καὶ ἀξίαν πᾶσις εὐλαβεΐας ψυχολάβειαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Καθημερινῆς», ὁ ὁποῖος εἰς τελευταίον του ἀρθρον ἔγραψε: «Διότι ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἐπήγαμε ἡμεῖς ἀδίκως εἰς τὸ Γουδί ἅς μᾶς ἀκολουθήσουν εἰς τὸ Γουδί καὶ αἱ Τράπεζαι καὶ ἡ πίστις τοῦ Κράτους καὶ τὰ κοινά».

Αὐτὴ εἶναι ψυχοπᾶθεια δὲν εἶναι ἑλλειψις πατριωτισμοῦ
εἶναι πεποιθήσις εἶναι μία εὐγενὴς προσήλωσις πρὸς τὴν
μνήμην ἀνθρώπων προσκυλῶν.

Θά ἔλεγον λοιπόν, ἂν δὲν θά ἦτο εὐκαταῖον ὅσοι ἀνθρώποι εἶναι οἱ ἔχοντες αὐτὴν τὴν ψυχολάθειαν, ν' ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, νὰ ἀποτελέσουν ἐν ἴδιον μικρὸν Κόμμα τὸ ὁποῖον νὰ μείνῃ μέχρι τοῦ θανάτου τῶν μεγάλων του.....

Γ. Παπανδρέου. Τὸ Κόμμα τῶν ἀναγκήσεων.

Ε. Βενιζέλος..... προσηλωμένον εἰς αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἀλλὰ καὶ ἀφίστη τὸ ἄλλο κοίμειν τὸ Λαϊκὸν ἐλεύθερον γ' ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας θ' αὐξήσῃ τὰς υπηρεσίας του πρὸς τὸν τόπον.

Α. Παπαθανάσης. Ὁ κόσμος ἄλλα περίμενε ν' ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλα ἀκούει σήμερα. (Ζωηρὸς ὁρὸς).

E. Βενιζέλος. Κύριοι Βουλευτάι, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῶμεν. Συμφέρον ἔχομεν νὰ μάθωμεν ἀκριβῶς πῶς σκέπτονται οἱ μὲν καὶ πῶς σκέπτονται οἱ δέ (Φωνα! θόρυβος κωδωνοκρουσταὶ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ κ. Σχινὰ καὶ Φιλελευθέρων). Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, καὶ εἰς τὴν τότε ἀλληλογραφίαν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀποψινὴν του ἀγόρευσιν εἶπεν ὅτι τὴν πράξιν αὐτῆς τῆς δικῆς καὶ τῆς ἐκτελέσεως τὴν ἐξειώρησε ὥς ἑγκλημα κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Π. Τσαλδάρης. Μάλιστα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλ' ὅταν ἀντηλλάξαμεν αὐτὴν τὴν ἀλληλογραφίαν ἐξεκαθαρίσθῃ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ μείνωμεν σύμφωνα ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς ἀναφέρω μέρη τῆς ἐπιστολῆς σας (ἀνκινῶσκει)... «πλήρη ἔχω συνειδηθῇ τῆς δικαιοσύνης ἀντιλήψεων, ἣ ὅποια χωρὶς ἡμᾶς καὶ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα γενικῶς περὶ τοῦ ἔργου τῆς κληθείσης ἐπαναστάσεως». Ἀφοῦ ἔχετε πλήρη συνειδηθῇ πῶς ἐπιμένετε νὰ θεωρήσωμεν ἡμεῖς τὸ βρῶν σφάλμα.....

Π. Τσαλδάρης. Τὸ πρᾶγμα εἶναι μεγαλύτερον καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός), Καλά, καλά. Δεχθήτε σεις πώς είναι σφάλμα με την έννοια πώς είναι βαρύ και ήμεις το δεχόμαστε. Νά συμφωνήσωμεν λοιπόν. Διὰ τὸν δὲν τὸ δέγεσθε:

Π. Τσαλδάρης. Δημιουργήσε τα αυτά, πέντε θτι δεν αντιμελλήλχησαν αϊ έπιστολαί. Δέν έχω διάθεσιν νά άκούω αὐτήν τήν κριτικήν περί τοῦ τερατώδους ἐγκλήματος, διά τὸ ὅποιον παρ' ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου κατεδικάσθη ἡ Ἑλλάς. Διαβάσατε τί ἐγράφη εἰς ὅλας τὰς Πρωτεύουσας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν. Καί σεῖς ἔρχεσθε διά νά δείξετε τὸν θαυμασμόν τὸν ὅποιον ἔχετε πρὸς τὴν ἐπανάστασιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 'Επικαλούμαι τὴν προσή-
λωσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἀρχάς.
Θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐρχεται ἀπὸ
τοῦ βήματος τοῦτου ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μεγαλυτέρου κόμματος
τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ κατηγορίας ὡρισμένας
καὶ νὰ μοῦ λέγῃ, ὑπερτα ξέχασέ τα αὐτά. Πῶς ἡμπορεῖ νὰ
ἐκφράσῃ αὐτὸ τὸ πράγμα; 'Εὰν ἀκριβῶς δὲν ἀπήντων θὰ εἶχε τὸ
δικαίωμα νὰ μοῦ εἴπῃ, κυρίες δὲν ἐφάρθης πολὺ εὐγενῶς διότι
δὲν ἀπήντητες εἰς τὰς κατηγορίας μου. Ἄς εἶναι, ἂν πορπα-

θήσω νὰ μὴ ἐνδοκρίψω περισσότερον παρ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου.

Εἶπεν δὲ ὁ Τσαλδάρης ὅτι ἔχομεν καθήκον νὰ θεραπεύσω-
μεν τὸν πόνον αὐτὸν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοῦ ἀπαντῶ-
ντος ὅτι τὸν ἐθεραπεύσαμεν διὰ τῆς ἀλληλογραφίας αὐτῆς καὶ διὰ
τῆς δηλώσεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμα τότε καὶ ἐπανάλαβα τελευ-
ταῖον εἰς τὸ Παρίσι διὰ διακεκριμένον μάλιστα μέλος τοῦ λαϊκοῦ
κόμματος ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ μετὰσχωμεν εἰς πάνδημον
μνημόσυνον. Τί θέλετε παραπάνω; Ἐάν θέλετε νὰ στιγμιτι-
σωμεν τοὺς πρωτεργάτας τῆς ἐπαναστάσεως δὲν θὰ τὸ ἐπιτύ-
χετε οὔτε μετὰ πέντε οὔτε μετὰ 10 οὔτε μετὰ 20 χρόνια. Μὴ
περιμένετε λοιπὸν αὐτό, ἐάν θέλετε νὰ συννενηθῶμεν Ἀλλὰ
λέγετε ὅτι ἡμεῖς ἀρνούμεθα νὰ βοηθήσωμεν τὴν κατὰ-
στασιν τῆς χώρας. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ πρᾶγμα. Τώρα ὁ κ.
Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ὅταν ἐγὼ χθὲς ἠθέλησα νὰ
παραβάλλω δύο ἐποχὰς τῆς δράσεως τοῦ λαϊκοῦ κόμματος
διὰ τὴν ἀντίθεσιν τέλος πάντων τὴν ὁποίαν παρουσίαζεν εἰς
τὴν μίαν περίστασιν καὶ εἶπον ὅτι τὰ 1920 ἐδίδόθησαν νὰ
ἔλθουν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνῶ ὤφειλον νὰ μὲ ἀφίσουν νὰ συμπλη-
ρώσω τὸ ἔργον διὰ τὴν ὑποστάσιν ἐγὼ καὶ τὰς συνεπείας τῆς
προσδοκωμένης παρ' ἐκείνων ἀποτυχίας.

Π. Τσαλδάρης. Παρὰ τίνων προσδοκωμένης;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός) Φοβουμένης.

Π. Τσαλδάρης. Σεις νομίζετε ότι έπρεπε να επέμβω
ή Ελλάς...

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός.) Ἐγὼ σὰς λέγω ὅτι σεῖς δὲν ἐπιστεύατε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, διότι θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι, ἔάν ἐπιστεύατε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς μου, τότε θὰ ἦτο διπλασίως κακὸν νὰ ἀντιταχθῆτε κατ' αὐτῆς, ἔάν ἐπιστεύατε δηλαδὴ τίς θὰ τὰ βγάδαί μου πέρα. Ἡ πολιτικὴ ἡ δικὴ σας ἐστὶν ἡζύτη εἰς τὸ ὅτι σεῖς ἐπιστεύατε εἰς τὴν γενομένην νίκην, Ἄλλ' ὁ κ. Τσαλδάρης λέγει «πῶς ἐπιμένεις κύριε ὅτι ἐμεῖς ἐπιμέναμε τότε νὰ γίνουν ἐκλογαί, ἀρῶν ἄλλοι μὲν ἐξ ἡμῶν ἦσαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέρσισι ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος.» Καὶ λησμονεῖ ὁ κ. Τσαλδάρης ὅτι τὰ τότε βασιλικά κόμματα εἶχον ἐπιτροπὴν ἐκ 16 μελῶν ἃν δὲν ἀπαύωμι, ἣ ὅποια ἐξεπροσώπη αὐτὰ καὶ ἣ ὅποια καθ' ἐκαστὴν ἐνεφανίζετο ἐνεργοῦσα Ὁ κ. Στράτος, ὁ ὁποῖος ἦτο εἰς ἐκ τῶν μελῶν τῆς 16μελοῦς ἐπιτροπῆς ἔλεγε τότε, πότε νομίζετε; τὴν 28ην Νοεμβρίου 1919. (Ἀναγινώσκει). Πρέπεν δὲ νὰ εἰπῶ ὅτι ὁ μακαριότης Στράτος ἦτο τὸ δξύτερον καὶ διακυτέστερον πνεῦμα ἐν τῇ ἀντιπάλῳ μου πολιτικῇ κόσμῳ χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν. Λοιπὸν ἦδ πρὸ ἐνός ἔτους μὴ ἐπιδέξον τὰ βασιλικά κόμματα ὅτι ὤφειλον νὰ κάμω ἐκλογὰς διότι πράγματι ἡ περίοδος τῆς Βουλῆς εἶχε λήξει, ἐγὼ δὲ ἐπεκαλούμην τὰ γενόμενα ἀλλαχού καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν Σερβίαν, σπου ὁ θίος τῆς Βουλῆς παρετάθη ἐπὶ 9 ἔτη ἀντὶ τῶν τεσσάρων. Ὡστε δὲν εἶπον καμμίαν κατηγορίαν ἀδασίμον, ὅταν εἶπον ὅτι τὰ βασιλικά κόμματα ἐξεβίαζον τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Ἐβιάζοντο νὰ λάβουν τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἐφαρμογὴν μιᾶς πολιτικῆς, εἰς τὴν ὅποιαν δὲν ἐπίστευαν καὶ τῇ ὅποιᾳ ἀφῆρσαν ὅλα τὰ ἐρείσματα τῆς ἐπιτυχίας. Δὲν ἔχον ἀνάγκην εἰσάγειν νὰ ἐπιμείνω μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου μου περὶ συνδιαλέξεώς μου μετὰ τοῦ Λόρδου Κῶρζον διὰ νὰ ἀποδείξω πόσον ὀλίγον εἰςέυρει τὴν ἱστορίαν ὁ κ. Ἀρχηγὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅταν ὑποστηρίζῃ ὅτι παρεκάλεσα τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐπιτύχῃ λύσιν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐσώζαμεν τὴν Θράκην καὶ θὰ ἐφροντίζαμεν καὶ διὰ τὸν πληθυσμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας Ἡ Ἀγγλία μᾶς ἐπρότεινε πολὺ καλυτέραν λύσιν, τὴν ὅποιαν ἀπέκρουσεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Νὰ σώσωμεν τὴν Θράκην νὰ γίνῃ Ἀυτόνομος ἡ Μικρὰ Ἀσία, νὰ συγκροτήσῃ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἐγχώριον δύναμιν τοῦ στρατοῦ καὶ ἔαν τὴν νομίσῃ ἐπαρκῆ, τότε μόνον νὰ ἀποσυρθοῦν τὰ στρατεύματα.

Π. Τσαλδάρης. Πότε ἔγινεν αὐτό;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1921.

περίστασιν νὰ πετάξῃ καὶ μίαν ἄλλην κατηγορίαν, ἡ ὁποία συχνότατα μοῦ ἀπηρθύνθη, ἐτι συνιστάτο εἰς ἡμᾶς, λέγει τὸ Λαϊκὸν κόμμα, νὰ συνθηκολογήσωμεν εἰρήνην μὲ τὸν Κεμάλ, διὰ νὰ κρατήσωμεν τὰ σύνορα τῆς Τσατάλ-της καὶ νὰ κάμωμεν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν. Βέβαια, λέγει, τὸ συνηθισμένο καὶ ἀγαπητὸν ὄνειρον τοῦ κ. Βενιζέλου ἦτο νὰ ξεριζώσῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλὰ ἡ μόνη ἀλήθεια εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1914 ἐσκέφθησαν μίαν τοιαύτην λύσιν, διότι ἐβλεπον ἐπὶ ἐφερόμεθα εἰς ἓνα πόλεμον, τὸν ὅποιον κατὰ πάντα τρόπον ἔπρεπε νὰ ἀποφυγῶμεν, ὅχι ὁμῶς διότι ἤθελα νὰ ξεριζώσω τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τούτο δὲ ἀπέδειξε ὅταν παρουσιάσθῃ ἡ εὐκαιρία καὶ μετὰ θάρρους καὶ πίστεως καὶ ψυχικῆς ὁρμῆς ἀνέλαβον τὰς εὐθύνas, ἐβόηκα εἰς τὸν πόλεμον μοιῶντι τούτο διήρσε τὴν χώραν μου εἰς δύο, ἐμπήκα εἰς τὸν πόλεμον διὰ νὰ κερδίσω τοὺς πληθυσμοὺς ἐκείνους ὅχι μεταφέρον τούτους ἐδῶ ἀλλὰ παραμένοντας εἰς τὸ πῆξιον ἔδαφος (χειροκροτήματα).

Ἀλλὰ ὅταν ἀποδοκιμάσῃς ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, καὶ ὅταν εἶδον μὲ Θλιψὶν ὅτι τὰ σφάλματα ἔρχονται· τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ προέβλεπα τοῦ θ' αὐθάρσμευ, σὰς ἐρωτῶ· Διατί τότε δὲν ἐλάματε τοὺλάχιστον αὐτὰ, τὰ ὅποια σὰς διεβίβηκα διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν ὑπὸ τὴν ἀγρίαν μαρτυρὴν ὑπὸ τὴν ὅποιαν ἔγινε, τῆς ξεριζώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου· τὸ ὅποιον ἐγκάτελειπε τὰ πάντα ἐκεῖ; Πῶς γίνεται νὰ μὴ λέγατε πάλιν ὅτι ἐγὼ ἄλλο δὲν ὠνευρεοῦμαι παρὰ νὰ ἐκπορίζω καὶ ἐκπατρίσω τὸν πληθυσμὸν τῆς Μ. Ἀσίας;

Ἄλλὰ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ ἐνὸς ἄλλου σημείου τῶν χθεσίων ἀνακοινώσεών μου. Περσπονθήτην κατὰ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, διότι ὅταν αἱ πρώην σύμμαχοι δυνάμεις προβάλλουσιν τὴν πρόθεσιν τῆ ἐπανόρθου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἡρπῶντο νὰ μᾶς δώσουν ὅσα μᾶς ὤφειλον, διατὶ δὲν ἀπύνηται, καθ' ὃ εἶχε στοιχειῶδες καθήκον, «μᾶς ἐφαρμόζει τὸν οἰκονομικὸν ἀποκλεισμόν, ὁ ὅποιος δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὸ νὰ μὴ μᾶς δίδετε χρήματα ἰδικά σας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ κρατῇτε τὰ ἰδικά μας. Πῶς θέλετε νὰ διεξαγάγωμεν ἡμεῖς τὸν πόλεμον ἀφοῦ καὶ ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρουμανία καθ' ἑλκην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὁ ὅποιος δι' αὐτὸ ἐκράτησεν 3 1/2 - 4 ἐτη. . . .

Η. Τσαλδάρης: Σοβαρώς υποστηρίζετε αυτά κ. Πρόεδρε. Δέν ἐρωτάτε αὐτοὺς τοὺς ὁποίους τώρα τόσο πολὺ ἐπαινεῖτε πόσες φορές θὰ μᾶς ἐξώντωναν, θὰ μᾶς ἐτουρέκιζαν ἀκόμη ἐὰν ἐκάμαμεν μίαν τοιαύτην πράξιν ἐχθρικὴν πρὸς αὐτούς;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐπιθυμῶ να θυμῶ πάν-
τοτε περὶ ὑμῶν μετὰ τιμῆς, διότι ἀναγνωρίζω τὰς διαθέσει-
σας τὰς καλὰς, ἀλλὰ ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς εἶπω ὅτι ὡς Ἐλ-
λην καταλαμβάνομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπὸ ἀπόγνωσιν, ἀ-
κούων ὑμᾶς, βλέπων μὲ ποίας ἀντιλήψεις ἐκυβερνήθη ἡ Ἐλ-
λάς εἰς τὴν σημαντικωτέραν καὶ ποιοῦσιότεραν περίοδον τῆς
ἱστορίας της. (γευροκρατήματα παρατεταμένα).

Ἄλλ' ἀκούσατε κύριοι τὴν ἱστορίαν αὐτὴν διὅτι εἶναι ἀρκετὰ διδασκτική. Ὡς ἀφίσωμεν τὴν ἀρνησιν τῆς Γαλλίας νὰ δώσῃ τὸ μέρος τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας εἶχεν ἀνοίξῃ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, ὡς ἀφίσωμεν πρὸς στιγμὴν τὴν ἀρνησίν της νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος της πρὸς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν, ὡς ἀφίσωμεν καὶ τὴν ἀρνησιν τῆς Ἀγγλίας νὰ δώσῃ τὰ ὑπόλοιπα τῶν πιστώσεων καὶ ὡς φέρωμεν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀμερικανικῆς. Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις μᾶς εἶχεν ὑποσχεθῇ, καὶ εἶχεν ἀνοίξῃ καὶ αὐτὴ, εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν πιστώσιν 48 1/2 ἑκατομμύρια περίπου δολ. Ἀπὸ αὐτὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας, εἴχομεν ἀποσῦρει 15 ἑκατομμύρια δολ. καὶ ὑπελείποντο ἐπομένως 33 1/2 ἑκατομμύρια δολ. δηλαδή 6 1/2 καὶ πλέον ἑκατομμύρια. Λιρῶν. Καὶ οἱ μὲν Εὐρωπαῖοι ἄλλοτε σύμμαχοί μας, μᾶς εἶχον κάνει ἐκείνας τὰς προειρητωμένους ἀνακαταστάσεις, ἀν' ἐπαναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, θὰ παύσῃ ἐκ μέρους τῶν οἰκονομικῶν

έντιχους. Ἀλλ' ἡ Ἀμερικὴ γκαυμένη δὲν τὰ εἶχεν μὲ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Τὴ συνέση λοιπόν; Ὅταν ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα τὰ ἡ Κυβέρνησις Νοεμβρίου τοῦ 1920 ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι ἦσαν κλεισμένοι αἱ πόρται ἀπὸ τὰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν ζητοῦσα νὰ καταβληθῇ τὴ ὑπόλοιπον, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν περάσει καὶ ἡ διεξίτης προλεσιμὰ ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν ἐξήλο-
πραξιῶν κατεπομένως ὁλόκληρον τὸ πᾶν τοῦτο ἦτο κατα-
βλητέον ἀνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ. Ξεῦρετε κύριοι—δὲν τὸ ξεύ-
ρει βεβαίως οὐδ' ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ εἰμαι βέβαιος ὅτι ἡ μὲν μοῦ χρεωστῇ χάριν διότι τὸν πληρο-
φωρὸν σήμερον—ξέρετε τί ἀπήντησεν ἡ Ἀμερικὴ; Δὲν εἶπεν
ὅτι δὲν μὰς δίδει τὰ χρήματα, διότι ἐφέραμεν τὸν Κωνσταν-
τῖνον, ἀλλ' εἶπεν ὅτι «μυνηθῶμεν εἰς τὸν ὅρον ἐπανήλ-
θεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, αἱ δὲ συμφωνίαι τὰς ὁποίας
ὑπεγράψαμεν κατὰ τὸ 18 μνημονεύουν τὸν Βασιλέα Ἀλέξαν-
δρον. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν κατὰ τὰ καθιερωμένα νὰ μὰς
κάμετε μίαν ἀνακοίνωσιν διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
ἡ ὅποια νὰ μὰς πληροφορῇ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
ἐπανήλθεν ἐπὶ τοῦ ὁρόνου. Τὰ χρήματα εἶναι ἔτοιμα νὰ δο-
θῶν». Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ τὸν Πρόεδρὸς μὰς ἐν Ἀμερικῇ
ἀνεκινώθη εἰς τὸν Βασιλέα διὰ νὰ ζητηθῇ ἡ συγκατάθεσις
του νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα ἀνακοίνωσις. Ἀλλὰ ποῖα ὑπῆρξεν
ἡ θέσις τοῦ ἀτυχχοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτε ὁ Βα-
σιλεὺς ἐξαγριούται κατὰ τῆς αἰτήσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Κυ-
βερνήσεως, λέγων «ἐγὼ νὰ δηλώσω, ὅτι ἐπανήλθον εἰς τὸν
Ὅρον, τὸν ὅποιον ἐγὼ δὲν ἐγκατέλειψα, εἰς τὸν ὅποιον ὁ
υἱός μου ἦτο ἀπλοῦστα ἀντιπροσώπος μου, ἐνθ' ἐγὼ ἤμην
ὁ ἀληθινὸς Βασιλεὺς». Τοῦ εἶπαν βέβαια τὴν στιγμὴν ἐκεί-
νην ὅχι. Ἀλλὰ καθὼς ἔμαθα προσεπλήθησαν εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν βραδύτερον νὰ κατευάσσουν τὴν ὁργάν
τοῦ Βασιλέως καὶ νὰ τοῦ εἶπουν «ὅτι ξεῦρετε ἐκεῖνο τὸ
ὅποιον ἡ καίμωνεν εἶναι ὅλος διόλου τυπικόν. Θὰ βροῦμε
ἐπὶ τέλους μίαν διατύπωσιν ἡ ὅποια νὰ μὴ μὰς θίγῃ καθόλου»
«ὅχι δὲν θέλω νὰ ἀκούσω τίποτε». Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρετε; ὁ κ.
Τσαλδάρης διότι δὲν ἦτο Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Δὲν
σὰς κατηγοροῦ δι' αὐτό. Ἀλλὰ βλέπετε πόσον τραγικὴ ὑπῆρ-
ξεν ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος. Διαιπὸν δὲν μὰς ἐδόθησαν τὰ χρή-
ματα, 6 1)2 ἑκατομμύρια λίρες, διότι ἡρνήθη ὁ Βασιλεὺς νὰ ἐπι-
τρέψῃ νὰ γίνῃ ἡ ἀνακοίνωσις ὅτι ἐπανήλθεν εἰς τὸν Ὅρον
τότε διὰ νὰ πάρῃ ἡ ἀτυχὴς χώρα 6 1)2 ἑκατομμύρια τὰ
ὅποια μὰς ὠφείλοντο.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν γνωρίζω βεδαιώς τὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλὰ ὑπάρχουν ἐγγράφα τὰ ὅποια λέγουν τοιαῦτα τινα πράγματα. Νομίζω ὅτι ἐδόθη ἡ ἀπάντησις πῶς ἐπανήλθεν ὁ Κωνσταντῖνος ἀπὸ τὸ Ἰμπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ τότε ἐρώτησις ἐγένετο ὅχι διὰ τὸ δάνειον ἀλλὰ ἐγένετο τότε ὅταν ἐπανήλθεν ὁ Κωνσταντῖνος ἀσχέτως ἀπὸ τὸ δάνειον. Ἐξητήθη τότε αὐτὴ ἡ ἐξήγησις.

E. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ὁποία δὲν ἐδόθη.

Π. Τσαλδάρης. Μά πῶς δὲν ἐδόθη;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι ἄμα ἐδίδετο καὶ τὸ ἥξιον.

Π. Τσαλδάρης. Πῶς θὰ τὸ ἠξεύρατε;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός).- Θά τὸ ἤξευρον ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν, ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν, ἀπὸ παντοῦ. Διὰ τὴν νὰ μὴ τὸ ξεύρω, εἶναι μυστικόν;

I. Καλογεράς. Ποῦ εἶναι ἡ ἀπάντησις; Εἶναι τερατιώδες.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πού είναι η απάντησις; Παρκακλώ τον αρχηγόν του Λαϊκού κόμματος να γεραιωθεί ότι δεν είναι δυνατόν από το βήματός να δώσι πληροφορία τοιαύτης ανακριθείας τώσον μάλλον καθόσον άρχει ο χαρακτήρ μου ν' αποκλείση την ύπνυσιαν. Ή απόδειξις του έναντίου θ' ήτο τώσον εύκολος αύριον, και ούδ' ο χειρότερος των δικολάδων θ' ήθύνετο να μεταχειρισθ' τοιαύτα έπιχειρήματα.

II. Τσαλδάρης. Σὰς ἐρωτῶ ἐὰν ἔχετε ἐγγραφα ἢ μήπως ἐλάβετε πεπλανημένας πληροφορίες.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Είναι το Υπουργείον και δύναμαι νά ἔχω πληροφορίας. Λοιπόν, ἡ ἀρνήσις νά δοθῇ ἡ βεβαίωσις ὅτι: ἐπανήλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ Κωνσταντῖνος, αὕτῃ ἐγένειεν αἰτία νά μὴ μᾶς δοθοῦν τὰ χρήματα αὐτά. Καὶ ὅταν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐξέπεσε διὰ δευτέραν φοράν ἐκ τοῦ θρόνου καὶ ἦλθεν ὁ Γεώργιος, ἀνεκοινώθη εἰς τοῦτον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἔχομεν ἓνα ἐκκρεμές ἤχημα μὲ τὴν Ἀμερικὴν καὶ σὺς παρκαλοῦμεν νά μᾶς ἐπιτρέψῃτε τώρα νά ἀνακρίωμεν καὶ τὰ δύο, ὅτι δηλ. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλεῶς Ἀλεξάνδρου ἀνῆλθεν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ μετ' αὐτὸν σεις. Ὁ Γεώργιος εἶπε, πολὺ καλὰ κάματε.

Τὸ ἔκκαριον λοιπὸν περιμένοντες οἱ ἀτυχεῖς Ὑπουργοὶ ὅτι
τώρα πρέπει νὰ ἐτοιμάσωμεν μίαν σκούλαν νὰ βάλωμεν 6
καὶ 1) 2 ἑκατομμύρια χρυσῆς λίρες ἢ 33 καὶ 1) 2 ἑκατομμύρια
δολλάρια χρυσά.

Ἄλλὰ τί εὐρέθη τότε ; Ἡ Ἀμερικανική Κυβέρνησις ἀπήν-
τησεν ὅτι ὁ νόμος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἡ Ἀμερικὴ Κυ-
βέρνησις εἶχεν ἐξουσιοδοτηθῆ νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς συνταίρους
τῆς κατὰ τὸν πόλεμον θάνατα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου
ἔληξεν πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων. Ἐρχομεν τὸ αὐτόχημα αὐτό. Καὶ
ἐπομένως δὲν ἠμποροῦμεν τώρα νὰ τὸ δώσωμεν διότι χρειά-
ζεται νῆος νόμος νὰ ψηφισθῇ ἀπὸ τὸ Κογκρέσσον διὰ νὰ
δοθῶν αὐτὰ τὰ χρέη. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς
δὲν ἐψηφίσθη ποτὲ, ὅτι εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ δὲν
κατακρίνω τὴν Κυβέρνησιν διότι ἔκαμε συμβιβασμὸν καὶ
ἀντὶ νὰ πάρωμεν μόνον 12 1)2 ἑκατομ. δολλάρια τὸ ὅποion μᾶς
ἐδόθη ὑπὸ συμφέροντας ὄρους μὲ τόκον 4 ο)ο καὶ τοκοχρεω-
λυσίον 2 ο)ο. Ἐφ' ἃν δὲν ὑπῆρχον αὐτὰ ἡ ἀρνήσις τοῦ τότε
ἡγεμόνος νὰ δεχθῇ νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα ἀνακοίνωσις, ἡ ἔθνη-
κὴ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶχε 6 1)2 ἑκατομ. λίρας περισ-
στέρας ἀπὸ ὅ,τι παρουσιάζει σήμερα. Αὐτὸ καὶ μόνον, κύριε
βουλευταί, τὸ ἱστορικὸν τῶν πιστώσεων τὰς ὁποίας μᾶς εἶχεν
χορηγήσει ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἱκανὸν νὰ κάμῃ τὴν Ἀρχη-
γόν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος νὰ εἶναι ὀλιγώτερον υπερῆφα-
νος διὰ τὴν στάσιν τοῦ κόμματός του εἰς τὸ ζήτημα αὐτό.
Καὶ ἀκούσατε προηγουμένως τὴν σῆς εἶπε, τὴν ἀκούσατε
ἄλλους καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, θέλετε νὰ ἀρνηθῶμεν νὰ
ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας διὰ νὰ μᾶς κήσουν
πόλεμον αἱ Δυνάμεις ; Βέβαια ὅταν τοιαῦται ἀντιλήψεις ἐπι-
κρατοῦν εἰς τὰς Κυβερνήσεις, καταλαμβάνετε τοῖα θὰ εἶναι ἡ
τύχη τῆς Χώρας, καθ' ὃν χρόνον εἰσθε εἰς τὴν Ἀρχὴν καὶ
σῆς ὑπέβλεπον αὐτὰς τὰς ἀπαράδεκτους προτάσεις, διὰ νὰ μὴ
σὰς δώσουν τὰ χρέη. Κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἐξηκολοῦθαι
δι' ἡμᾶς ὁ πόλεμος.

Μολονότι ὁ πόλεμος εἶχε λήξει· ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1918, δηλαδὴ πρὸ δύο ἐτῶν, οὔτε ἡ Σερβία, οὔτε ἡ Ρουμανία εἶχον ἐπαναλάβει τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους, τὴν ὁποίαν εἶχον διακόψει, διαρκούντος τοῦ πολέμου, ἀλλὰ θὰ εἶπατε, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν σύμμαχοι τῶν Δυνάμεων καὶ ἐπομένως ἐφέρθησαν πρὸς αὐτοὺς καλύτερον, ἐνῷ ἡμεῖς εἰχομεν γίνεαι διὰ τῆς ἐπιμονῆς μας ἐχθροὶ τῶν Ἀλλὰ πέρων τὴν Βουλγαρίαν, ἡ ὁποία ἦτο ἐχθρὰ τῶν κατὰ τὸν πόλεμον. Δὲν εἶχον ἐπαναλάβει τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς χρέους πρὸς τὴν Γαλλίαν, οὔτε κατὰ τὸ 1921, οὔτε κατὰ τὸ 1922, οὔτε κατὰ τὸ 1923, οὔτε κατὰ τὸ 1924, οὔτε κατὰ τὸ 1925. Μόλις κατὰ τὸ 1926 ἔκαμε συμφωνίαν καὶ ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ 42 οἰο. Ἐπομένως, τί ἦτο φυσικώτερον παρὰ νὰ εἴπῃ τότε ἡ Κυβέρνησις πρὸς τοὺς πρῶην συμμάχους μας· Κύριοι, μᾶς πνίγετε εἰς τὸν λαϊκόν, μᾶς ἐφαρμόξετε ὁικονομὸν ἀποκλεισμόν, ὁ ὁποῖος δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν ὀρνιθὴν παροχῆς βοήθειας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κατὰσχεν τῆς περιουσίας μας. Ἐπρεπε να εἴπῃτε, κάμνο· ἐν καὶ ἡμεῖς ἀντίποινα, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀξιώσωμεν

τὸν στρατὸν μας νὰ πεινάῃ καὶ νὰ διαλυθῇ, καὶ ἀντὶ νὰ
στέλλετε τὸν ἀτυχὴ ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴ Λον-
δὶνον διὰ νὰ ἐκλιπαρῇ τὴν συναμολόγησιν θανείου, εἴχατε εἰς
χεῖράς σας τὰ 31)2 ἑκατομμύρια λιρῶν, ποσὸν εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ἀνῆρχετο ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου χρέους. Καὶ ἐὰν
εἴχατε κάμει τὸ καθήκον σας, ἐναι φυσικόν, ὁτιμολίς ἐτε-
λίωσεν ὁ πόλεμος δὲν θὰ ἐσκέπτοντο οἱ θανισταί μας νὰ
μᾶς εἴπουν, ἐλάτε νὰ πληρώσῃτε, διότι θὰ τοὺς ἐλέγαμεν,
ὅτι τώρα ἔχομεν τοὺς πρόσφυγας. Ἀφίστατε νὰ ἐγκαταστα-
θῶν οἱ πρόσφυγες καὶ τότε βέβαια.

Π. Τραλδάρης. "Όταν ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων δὲν εἴμεθα ἡμεῖς. Ἐάν τόσοι σὰς παρατῆρῃ ἡ ἀπέχθεια κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ κόμματος, τοῦναντίον δὲν μπορεῖτε νὰ ἐπιτελεσθῶσι γεγονότα τὰ ὅποια ἀνασχευάζονται εὐκόλως.

Ε.Βενιζέλος (Πρωτοπαυργός). Κύριε ἀρχηγέ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, προσηγορούμενος ἐνθουσιάζετε ὅτε σᾶς εἶπον αὐτὰ τὰ πράγματα πρό τινων μηνῶν, σᾶς εἶπα ὅτι τὸ ἴδιον σφάλμα, τὸ δικό σας ἐσυνεχίσθη καὶ ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν. Ἀλλὰ σεῖς εἶχατε καθιερώσει αὐτὴν τὴν πολιτικὴν. πῶς ἠθέλητε ἀροῦ εἰς τὴν ἀρνησιν νὰ μᾶς πληρώσουν σεῖς ἐξακολοθούσατε νὰ πληρώνετε, πῶς ἠθέλητε οἱ κακόμοιροι οἱ στρατιωτικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδημιουργήθησαν διὰ τὰ μεγάλα αὐτὰ ζητήματα ν' ἀρνηθοῦν; Πρέπει δὲ νὰ εἰπῶ ἐνα πρᾶγμα, βέβαια ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγινετο ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ στρατοδικείου ὁ ἀδικώτερον τουφεκισθεῖς ἦτο ὁ μακαρίτης ὁ Πρωτοπαπαδάκης. Φοβοῦμαι ὅτι ἡ καταδίκη του καὶ ἡ ἐκτέλεσίς του ὠφείλετο κυρίως εἰς μίαν ἀνδρικήν πράξιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε εἰς τὸ νὰ προτιμήσῃ νὰ κόψῃ τὸ χαρτονόμισμα εἰς δύο, παρὰ ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐκτυπῶν χαρτονόμισματα καὶ νὰ καταντίσῃ τὴν βραχίονα εἰς τὴν τύχην τοῦ μάρκου. Θεωρῶ ὅτι σπανίως προσεφέρθη τόση μεγάλη ὑπηρεσία εἰς μίαν χώραν, ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν προσέφερε τότε ὁ Πρωτοπαπαδάκης.

Και προσθέτω σήμερα, διότι πραγματικῶς θλιβέται κανείς καιριώτατα, ὅταν μανθάνῃ ὅτι ὑπεστήριξε εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν ὁδὸν τῶν ἀντιποίνων δηλαδὴ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τῶν τοκομεριδίων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἄλλ' ἢ πρότασις τοῦ δὲν ἔγινε δεκτὴ, διότι φαίνεται ὅτι οἱ ἄλλοι ὑπουργοὶ ἐφοβούντο ὅτι θὰ τοὺς ἐκήρυττε πόλεμον ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, διότι θὰ ἔκαμναν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔκαμεν ἡ Βουλγαρία ἥτις ἐξηκολούθει νὰ ἐφαρμόζῃ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ὅτι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου. Ἡ ἀλήθεια κύριοι εἶναι ἄλλη. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διέλθῃ ἀπὸ τὸν νοῦν τῶν τότε κυβερνώντων ὅτι ἐκινδύνευαν νὰ τοῦς κηρύξουν πόλεμον ἡ ἀποκλεισμόν. "Οχι κύριοι. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον δὲν προσέβησαν εἰς τὸ μέτρον αὐτό, τὸ ὅποιον ἐπαναλαμβάνω ἐπρότεινεν ὁ Πρωτοπαπαδάκης, εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοί, ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Τσαλδάρη, καὶ δέχομαι ὅτι δὲν εἶμαι ἀπολύτως δίκαιος εἶναι ἀδύνατον ὅταν ἐνθυμούμεθα αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ εἰμεθα δίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι, ἐπομένως μπορεῖ νὰ ἔχω ἀδίκον ὅσον ἀφορᾷ τὴν κρίσιν μου. Ἄλλ' εἶναι στερὰ καὶ ἀκράδαντος ἡ πεποιθήσις μου ὅτι ὅλη ἡ πολιτικὴ σας περὶ ἐνὰ πρᾶμα περεστρέφετο τότε...

Γ. Μαργς (Υπουργός των Οικονομικῶν). Ἀποκλειστικῶς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πῶς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ ἀνεγνωρίζετο ἀπὸ τὰς δυνάμεις καὶ θὰ παρέμεναν εἰς τὸν θρόνον του.

"Όλα τὰ ἄλλα ἦσαν δευτέρας καὶ τρίτης σημασίας διὰ τὴν τότε Κυβέρνησιν. Δὲν ἐσταματήσατε λοιπὸν τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριζιῶν, διὰ τὰ μὴ δυσαρεστήσατε κυρίως τὴν Ἀγγλίαν, διότι αὐτὴ ἦτο ἡ κυρίως ἐνδιαφερομένη, καὶ εἰς ἐκείνητε νὰ ἐπιτύχετε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Κωνσταντίνου."

Ἄλλα μὲν εἶπεν ἀκόμη ὁ ἀξιοτίμιος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἔπρεπε νὰ σταματήσωμεν τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων τῶν ἐξωτερικῶν μας δανείων, ἰσχυμνεῖτε ὅμως ὅτι ἄλλα ἐκάνημεν αὐτὸ δὲν θὰ ἠμπορούσαμε νὰ πάρωμε τὸ προσφυγικὸν δάνειον. Ἀκούσατε, κύριοι, ἐπιχειρημα. Ἐὰν ἐπαύσατε νὰ πληρώνετε ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 192 τὰ τοκομερίδια τὰ ὅποια ἦσαν 3 1)2 ἑκατομμύρια λίρας ἕως τὸ 1921 πού ἤλθαν οἱ πρῶτοι πυροὶ θὰ εἶχατε 6 ἑκατομμύρια λίρας διὰ τὴν ἀντιμετωπίσθητε. Ἐπικαλούμαι δὲ τὸ γεγονός ὅτι κανένα ἔτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσφυγικῆς ἐγκαταστάσεως δὲν ἐξοικονομήσαμεν οὔτε περισσότερα ἀπὸ 3 1)2 ἑκατομμύρια λίρας. Ἐπομένως ἐὰν ἐσταματήσαμεν τὴν πληρωμὴν ὅχι διὰ τὰ χρόνια πού ἐσταμάτησε ἡ Βουλγαρία, χωρὶς νὰ τῆς ἐθῶ ἄφορη, ἀλλὰ διὰ 9 χρόνια πού θὰ εἶχαμεν 3 1)2 ἑκατομμύρια γρῆς λίρας οἰκονομίαν τὸ ἔτος ἤτοι 31 ἑκατ. χρυσῆς λίρας διὰ τὰ 9 ἔτη, καὶ τότε οὔτε τὸ δανεῖον τοῦ προσφυγικοῦ θὰ εἴχομεν ἀνάγκην τὸ ὅποιον μᾶς ἀπέφε-
ρεν 10 ἑκατομ. λίρας, οὔτε τοῦ δανείου τῆς σταθεροποιήσεως τὸ ὅποιον μᾶς ἀπέφερεν 8 ἑκατομ. λίρας οὔτε τοῦ παραγωγικοῦ τὸ ὅποιον μᾶς ἀπέφερεν 7 1)2 ἑκατομ. λίρας τὸ ἔλόν 25 1)2 ἑκατομ. λίρας θὰ μᾶς ἐπερίστυεν διὰ καὶ 5 1)2 ἑκατομ. λίρας καὶ δὲν θὰ ἔχαμε τὰ ἀναγκαστικὰ δάνειον ὁ μακρὴντις Πρωτοπαπαδάκης. Μὴ ἐπικαλεσθε λοιπὸν ὅτι θὰ καταστρέφετο ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος, διότι ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος ἦτο προσεφλημένη ἀπὸ τοὺς πιστωτὰς μὴ ἀξίζουσα οὔτε τὸ 1)5 ἀπὸ ὅτι ἤξισεν ἄλλοτε. Διότι τὰ χρεώγραφα μας εἶχον κατέλθαι κάτω τῶν 20 λιρῶν. Βέβαια τί περιμένετε νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἀσύστατον κατηγορίαν ὅτι αὐτὰ μού τὰ ἠρνήθησαν καὶ ἐμένα αἱ Δυνάμεις προτιήτερα. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσω, ἀλλὰ νὰ εἰπῶ μόνον ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰς ἀναιρηθείας ἐκείνας, πού ἐκπληττῆται κανεὶς, ὅταν ἀναξέρονται ἀπὸ τοῦ βήματος ἐδῶ χωρὶς κανέν ἴχνος ἀποδείξεως.

II. Τσαλδάρης. Θὰ σᾶς φέρω καὶ τὰ ἔχνη τῆς ἀποδείξεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 'Ο κ. αρχηγός του Λαϊκού κόμματος ήρνήθη ότι ή σιωπή του άπέναντι τής πολιτικής που ήκολούθησα αποτελεί έγκρισιν αυτής και όταν έζητησα να μάθω τήν ιδιικήν του μου είπε: «περίμενε αν θά σου δώσουν αυτό που ζητείς και τότε έλέπομεν τί θά κάμωμεν». Δέν πιστεύω αύτω να έστήμαιν: «ή πολιτική σου είναι πολύ κακή, έγω τό βλέπω, άλλα δέν έχω λόγον να σου άνοίξω τά μάτια, άρως να τελειώσῃ και τότε θά σου δείξω ποίας καταστροφάς έφερες». Άλλα δια τήν οικονομικήν πολιτικήν θά όμιλήσωμεν όταν θά έλθῃ ή οικονομική συζήτησις, διότι άπόψε όμιλήσα μόνον επί του πολιτικού μέρους.

Τώρα, άπόψε, με ώνόμασεν ότι είμαι: άντικαθεστωτικώτε-
ρος πάντων. Βέβαια και ή προσπάθειά μου νά κάμωμεν άπό
κοινού ένα δημοψήφισμα και αυτό είναι άντικαθεστωτικόν.
Μου λέγει ότι: του συνδέω την έκλογήν Πειραιώς με καθε-
στωτικά ζητήματα. "Όχι, κύριε.

Ἄλλὰ λέγω, τούτο εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ τοῦ εἰπῶ ὅτι τὴν ἐσπέραν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πειραιῶς, ὅταν πρὸς στιγμὴν ἐπιστεύθῃ ὅτι ὁ ὑποψήφιος τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἐπῆρε τὴν βᾶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς Πειραιῶς ἤρχισε νὰ ψάλλεται «τοῦ ἀν- τοῦ ὁ γυιὸς» καὶ ξέρετε ποίᾳ ἀναμνήσει γεννᾷ αὐτὸ καὶ ποίαν ταραχὴν φέρει. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος πρὶν κατέλθῃ τοῦ βήματος εἶπεν ὅτι καὶ ἡ παγκόσ- μος ἐστὶν ὅταν ἀλλὰ ἀρκεστὴ εἶναι τὰ λαοὶ τῆς ἐκ- σεως, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος νὰ δε- χθῶν τοὺς συζητησὶν ὅταν θέλετε ξέρετε ἄλλως τε τοῦ λαοῦ τῆς εἰπῶ ὅτι ἡ πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς

ζύγαται, να ελθῇ
 εἰς αὐτὴν καὶ ἐκείνη
 εἰς αὐτὴν καὶ ἐκείνη
 εἰς αὐτὴν καὶ ἐκείνη

δημοσιότητα. Ἀλλὰ αἱ ἰδικαὶ σὰς ἀντιλήψεις δὲν ἔχουν νὰ ἐκλάβουν καθόλου καὶ εἶμαι ἔτοιμος νὰ δεχθῶ τὴν συζήτησιν καὶ νὰ σὰς ἀποδείξω.....

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε νὰ καθορισθῇ μια ἡμέρα συζητήσεως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλὰ δεῖλω νὰ σὰς δεηθῶ ὅτι δὲν δύνασθε κατόπιν νὰ κατηγορήτε κανένα ὅτι ὑπῆρξεν αἰτία νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πολιτικὴ σὰς. Τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν οὐκ τὴν διεξαγάγωμεν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἐπείγει ἡ συζήτησις.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ οὐκ διεξαγόμεν τὴν συζήτησιν ἐλευθερὸν ἢ οὐκ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ οὐκ παρακαλέσω τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς νὰ ἐπιφυλαχθοῦν νὰ κάμω τὴν συζήτησιν μαζί τῶν μετὰ. Καὶ τὸν κ. Τσαλδάρην νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν κάμωμεν ἀπὸ τώρα.

Γ. Καφαντάρης. Μὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ τοῦτο; Δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ ἡ συζήτησις.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν οὐκ ἀνεχθῶ αὐτό. Ἐάν τὸν περνοῦνται, πῶς οὐκ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις καὶ πῶς οὐκ....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ξέρω τὰ ἐπιχειρήματά σας καὶ εἶμαι ἔτοιμος νὰ σὰς ἀπαντήσω.

Θὰ κατέλθω τοῦ βήματος τοῦτου μὲ μίαν μόνον παρατήρησιν. Κύριοι Βουλευταί. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1927 ὁ νῦν Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, καὶ εἰς τὸ διακήρυγμα τὸ ὅποιον ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαὸν εἶπε τὴν ἀπαρξαιζομένην εὐμερίαν, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ ἡ ὁποία ἐπιστεῖται ὅτι μὲ τὴν ἀνοδίαν τοῦ εἰς τὴν Ἀρχὴν οὐκ ἐπετεινέτο ἀκμή. Δὲν εἶναι οἰκονομολόγος, εἶναι ὅμως διακεκριμένος μηχανικός, εἶναι ἐκείνος ὁ ὁποῖος πρὶν ἀνέλθῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου ὡς Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου εἶχε ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ρασιοναλιστικῆς Ὄργανώσεως τῆς Ἀμερικανικῆς Βιομηχανίας, ἡ ὁποία κατὰ τὰ πρῶτα ἐπὶ ἔ-

δείξαν ὥρμαινε ἀποτελέσματα. Ὁ Ἀρχηγὸς λοιπὸν αὐτὸς τοῦ ἔθνους ἐκείνου εἶδε μετὰ πᾶσαν 8 μηνῶν ἐκρηγνυομένην εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν μεγαλυτέραν χρηματιστηριακὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν ἐγνωρίσε ποτὲ ὁ κόσμος. Ἐκτότε ἡ Ἀμερικὴ καίει ἐν μέσῳ δυσχερεῶν μεγίστων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων τῆς ὑπερβαίνει σήμερον τὰ 10 ἐκατομμύρια. Τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀρριθύνονται κατὰ χιλιάδας πολλὰς ἐκατομ. δολλαρίων. Δύο καὶ ἥμισυ χιλιάδες Γράμματα εἶχον πτωχεύσει. Ὅσοι διαβάζετε ἐφημερίδας, ξέρετε ποῖα εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα κατάσταση. Κατὰ τὸ δόγμα αὐτὸ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἡ χώρα ἡμῶν, ἡ μικρά, κατάρθωνε νὰ κλείτῃ τοὺς προϋπολογισμούς της μὲ ἀπολύτως ἐξισορροπημένον ἰσοζύγιον καὶ μάλιστα καὶ μὲ περισσεύματα ἄλλα λόγου. Καὶ δὲν ἠθάρνη τὰς συνεπείας αὐτῆς τῆς τριμερῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἐπέπεσε ἐπὶ ὅλον τὸν κόσμον παρὰ ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅταν εἰδείχθη ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἠμπορεῖ νὰ πᾶν μπροστά, ὅτι αἱ μετευρωπαϊκαὶ Δυνάμεις εἶναι σὲ κακὰ χάλια, ὅταν ἀπεκαρύνθη ἡ Ἀγγλικὴ λίρα ἀπὸ τὴν χρυσὴν βάση. Τότε ἡμεῖς ἐδοκιμάσαμεν τὰς συνεπείας. Καὶ ὅμως κατάρθωσαμεν καὶ τώρα, μετὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς κρίσεως, νὰ κλείσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ ἰσοσκελισμένον, χρησιμοποιοῦντες βέβαια πρὸς τοῦτο, μέρος τοῦ ἀποθέματός μας. Νομίζω ὅτι δὲν εἰναιμικρὸν κατόρθωμα τοῦτο, καθ' ὅσον τὴν πλουσιώτερα τῶν Κρατῶν, ὅπως ἡ Ἀγγλία, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιβάλουν ἐκρυτάτας φορολογίας καὶ ἡ Ἀμερικὴ εὐρίσκει εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλῃ διεσκατομμύρια δολλαρίων φορολογίαν. Καὶ εὐρίσκει ἀπορον, κύριε Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι καὶ ἡμεῖς ἀρχίζομεν νὰ δοκιμάζωμεν τὰς συνεπείας τῆς κρίσεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅταν ἀφῶρὰ τὰς εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου, ἐπετεινόμεν ἡμεῖς διὰ τῶν μέτρων, τὰ ὁποία ἀναγκαστικῶς ἐλάβομεν, ὅσον ἀφῶρὰ τὸν ἑλεγχὸν τοῦ νομίσματος; Δὲν ἔχω νὰ εἰπῶ, κύριοι, τίποτε ἄλλο. (Χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Λύεται ἡ συνεδρίασις ἐν αὐρίον ὥραν 4.30 μ.μ.

Οἱ Γράμματα:

Ι. Κουτοίνας
Π. Καλιγκάτης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.

Παρασκευῆς 1 Ἀπριλίου 1932

Ὦρα 4.30 μ.μ. Ὁ Πρόεδρος κ. Γ. Σοφούλης ἀναθῶν ἐπὶ τῆς ἑδρας, κηρύσσει τὴν ἀναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνδixθῶσι τὰ θεωρεία.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 30ῆς Μαρτίου ἐ. ε.

Ἀνακοινῶνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Σύνδεσμος Σιδηροδρομικῶν Θεσσαλίας καὶ τὸ Προσωπικὸν Τ.Τ.Τ. Ἀθηνῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίου τροποποιήσεως συστήματος τιμαρίθμου καὶ παρακαλοῦν ὅπως μὴ ψηφισθῇ τοῦτο.

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι περιφερείας Κοζάνης παρακαλοῦν, ὅπως κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος γίνωνται ἀποστάσεις ἀπὸ τὰς αἰτήσεις τῆς διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παράγγειλόμενοι Πειραιῶν καὶ καίτοι καὶ ὁλοῦνται ὅπως εἰς τὸ Νομοσχέ- οἱ φορολογικῶν ἐννομιῶν ἐπιτελεσθῇ τροπολογία ἀλλασσοῦσα τοὺς ἀντιστοιχισμοὺς οἰκονομικοῦ τοῦ ἐπιτελεσθῆναι.

Ὁ Σύνδεσμος φοιτητῶν ἑλληνικῶν ἀπορρῶν Ἡλείας καὶ Ἐπικρατείας.

κλπ. διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην μετατροπὴν τῶν ἐσωτερικῶν ἀποθεμάτων δανείων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Καρτερίου Μαργαριτίου καὶ ψήφισμα τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης, περὶ τῆς ὁρσεως τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκαλλιεργείας εἰς τὴν περιφέρειαν Μαργαριτίου.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Φατούρου, καταδίκου τῶν φυλακῶν Μαργαριτίου, ζητοῦντος τὴν μεταγωγὴν του εἰς τὰς ἀγροτικὰς φυλάκας Βίδου Κερκύρας.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ὑψηλίσματα διαφόρων Κοινοτήτων Λευκάδος, περὶ χορηγήσεως ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει αἴτησιν τῆς Αἰκατερίνης χήρας Ν. Κτενᾶ ἡ Ἀργυράκη κατοικοῦ Ἀσπρογερακίων ζητοῦσης τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀθανασίου.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει αἴτησιν τοῦ Π. Κτενᾶ κατοικοῦ Καρυῆς ζητοῦντος τὴν παροχὴν συντάξεως.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Α. Μπαλάμπας καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ Γεωργικοῦ Πιστωτικοῦ Συνεται-

ρισμοῦ αὐτοβοηθείας Σταυρουπόλεως διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλῶν του καὶ τὴν ἐπανεντάξιν τῶν χορηγηθέντων κτημάτων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Α. Μπαλάμπας καταθέτει τηλεγράφημα Ἐπιμελητηρίου Εὐάνθης ζητοῦντος τὴν χορήγησιν ἐπιχορηγίας ἀναστολῆς πληρωμῆς χρεῶν πρὸς ἰδιώτας καὶ Τραπεζᾶς.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Σ. Ἀνθρακόπουλος καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Συνεταιρισμῶν τῆς περιφερείας Πενταπόλεως ζητοῦντων τὴν μονοπώλησιν τοῦ καπνοῦ, τὴν ἐξαγορὰν τῶν καπνῶν τῶν εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν, τὴν ἀστολήν δημοσίων ἐνταλμάτων κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ψήφισμα τῆς Ἐνώσεως Ἀποφοιτῶν Ἑθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Οἰκιστροφείου Σεργῶν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Ζούκας καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ριζώματος ζητοῦντος τὴν παροχὴν ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Καρυωτάκης καταθέτει ψήφισμα τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματικῶν Κομμουνιστῶν ζητοῦσης τὴν ἀναστολήν ἐκτελέσεως ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τὴν ἀνακατάταξιν τῶν ἐπιτηδευματικῶν, τὴν παροχὴν πιστώσεων κλπ.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ε. Καρυωτάκης καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐάνθης ζητοῦντος τὴν χορήγησιν ἐτησίου χρεωσίου πρὸς ἰδιώτας καὶ Τραπεζᾶς.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Σ. Ἀνθρακόπουλος καταθέτει ὑπόμνημα τῶν βοηθῶν Συμβολαιογράφων Θεσσαλονίκης ζητοῦντων τὴν τροποποίησιν τοῦ κατατεθέντος Νομοσχεδίου περὶ δικατῆσιν τῶν συμβολαιογράφων καὶ προσόντων αὐτῶν.

Ὁ Βουλευτὴς κ. Σ. Ἀνθρακόπουλος καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ Συμβαιῶν Καπνεργατῶν Σεργῶν (ἡ Ἐργασία), ζητοῦντος τὴν ταχυτέραν ἐναρξιν ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν, τὴν πληρωμὴν τῶν ἡμερομισθίων βάζει συναλλήλματα, τὴν μὴ περιορὴν τοῦ δικατῆσιν τῶν φυματικῶν κλπ.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑποβάλλει αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ζητοῦντος τὴν ἀδείαν τοῦ Σώματος διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Κασαβέτη κατηγορουμένου ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου 4030.

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῷ σχεδίῳ νόμου «περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ τοῦ κληροδοτήματος Ἀλκιβιάδου Κ. Ἐμπεριόλου».

Οἱ κ.κ. Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῆς παρ. 1 τοῦ διον νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», ὅσον ἀφῶρὰ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῇ προτάσει νόμου «περὶ κυρώσεως δημοτικῶν πράξεων κατὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Οἱ κ.κ. Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ Γ. Κατερίνης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) κατατίθουσιν εἰς ἀπάντησιν ἐγγράφων ἐρωτήσεων τῶν βουλευτῶν κ.κ. Α. Ἀνδρεάδου καὶ Μ. Τσαρλαμπᾶ τὰς κάτωθι ἀπαντήσεις.

«Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 192/650 ἐ.ε. ὑμετέρου ἐγγράφου σχετικῶς μὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Α. Ἀνδρεάδου ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι οἱ ὅροι τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀ- ὅτι οἱ ὅροι τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀ-

πὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ὡς ἀναφέρει ἡμῖν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς 8ης Γεωργ. Ἐπιθεωρήσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 823/13-10-31 ἀναφορᾶς του.

Ἐπίσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 144/38/7-10-30 διαταγῆς μὲς ἀντέθῃ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως εἰς τὸ Γραφεῖον Γεωργικῆς Περιφερείας Ἀττικῆς.

τῆς, ὅπου ἀνελλιπῶς ἐκτελεῖται κατὰ τὴν διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὑπαλληλῶν.

«Ἐχρῶμεν τὴν τιμὴν εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Τσαρλαμπᾶ νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 631/71 529 18-3-32 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου διατάχθῃ τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Πρεβέζης, ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν πρὸς τὸ τοιοῦτον Νοσοκομεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 223/71 4-132 διαταγῆς ἐντολήν, διαβιβάζον ἅμα καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἐπὶ τοῦ ἀποκειμένου τοῦτου ἀλληλογραφίαν.

Πρὸς τοῦτους διατάχθῃ ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Λευκάδος, ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον καὶ παύσῃ αὐτὸν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Πρεβέζης».

Ὁ κ. Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ δικαιοσύνης τῶν σεισμοπαθῶν ἐπαρχίας Πάλης τῆς Κεφαλληνίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῷ σχεδίῳ νόμου «περὶ αὐξομειώσεως ἐνοικίων φηνηνοσυλλογῆς δημοσίων δαπάνων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγρονομικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑφ' ἐτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» καὶ

2) «Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς κοινότητος Λεγαίων τοῦ Νομοῦ Ἡλείας».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ διοικήσεως τῶν ἐτέδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους» καὶ

2) «Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων δημοσίου χρέους».

Οἱ κ.κ. Σ. Τσακλῆς, Α. Βαλαχιδῆς, Ι. Κούντουρας, Ν. Ἀκακίδης, Κ. Μουζενίδης, Α. Καλῆς, Δ. Πρακλιῆς, Φ. Μαυρογλῶς, Ε. Καρυωτάκης, Ι. Ἀποστόλου, Κ. Κοντομάρης, Γ. Τηλυκίδης, Ν. Τζουμάς, Σ. Τάλιαζοῦρας, Μ. Μαντᾶς, Α. Μπαλάμπας, Γ. Σιδερεῖς κλπ. ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ χορηγήσεως δικαιοσύνης καταπιστῶν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν ζημιῶν μισθωτῶν ἰχθυοτροφῶν λιμνῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Α. Λούλης, Ι. Ἀθανασιάδης, Ε. Καρυωτάκης, Π. Χριστοῦλας, Ἐμμ. Τριποδάκης, Ν. Γαβριλιώτης, Εἰθ. Ζούκας, Γ. Ροδόπουλος, Γ. Γαμοῦζης, Π. Ζωγράφος, Ε. Ἀναστασιάδης, Ἰππ. Κουτῆρας, Δ. Κουντούρης, Γ. Ποντίκας, Δημ. Δημάδης καὶ Σ. Σχινᾶς ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων δημοτικῶν καὶ κοινωτικῶν φέρων καὶ δικαιομάτων ἐν γένει χρήσεως 1931—32».

Ὁ Βουλευτὴς κ. Εἰθ. Ζούκας ὑποβάλλει τροπολογίαν τοῦ ἐπὶ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων» τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας».

Οἱ κ.κ. Ι. Βαλκλῆς, Ι. Παπαδόπουλος ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5282».

Οἱ κ.κ. Φ. Μαυρογλῶς, Μ. Βασιλάκης, Η. Ἀσιώτης, Κ. Πολυχρονάκης ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων» Τ.Τ.Τ.

Ἀνακοινῶνται κατόπιν πρὸς τὴν Βουλὴν ἡ ἐξῆς ἐπιστολή.

Κύριε Πρόεδρε,

Πληροφοροῦμαι ἐκ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἐξηγήθη ἡ ἀδεια τῆς Βουλῆς πρὸς καταδίκην μου, συνεπὶς μηνύσεως καταθέτου τῆς πτωχεύσεως Τραπεζῆς Κοσμητοπόλεως.

Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς δεηθῶ, ὅτι ἐάν ἐξηγητῆται ἀπὸ ἐμὲ, παρατιθεῖται κατηγορηματικῶς τὸ πονηρίου ἀυλίας τοῦ παραγομένου εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ. Ἐάν ὅμως ὑποβῇ, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι ἀναπαλλοτρίωτον καὶ ὅτι κατ' ἀναγκαστικὴν δὲν δύναμαι, κατὰ πάσαν ὀλέσθην μου, νὰ ἀποφύγωμαι αὐτοῦ, παρακαλῶ ὅπως ἀ-

νακαινώσας εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δικαίως πῶς μου εἶπαι νὰ ἐπιτραπῇ ἡ αὐτομένη διώξις. Ἐὰν οὕτω καταστῇ εἰς ἐμὲ δυοὶ τῶν νὰ ἀμυνθῶ ἐνώπιον τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης.

Ὡς ὑμέτερος
Ἀλ. Κασσαβέτης

Ε. Κυβερνητικῆς. Νυκτὶς κ. Πρόεδρε, εἰς αὐτὴν ἀληθῶς ἀνεγνωρισμένον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἔθνος εἶναι ἱκανὸν καὶ ἄξιον νὰ σταδιοδρομήσῃ ἱστορικῶς τὸ ὅπου μετὰ πρῶτης καὶ ἀφροσύνης μελετᾷ τὴν ἱστορίαν. Χρὴς εἶδον εἰς τὴν Βουλὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἀγέρουσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς ἱστορίας, ἡ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νὰ τοποθετῇ ἀπαιτήσεις τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῶν κοινοτήτων, διὰ τῶν ἀτυνομικῶν ἀρχῶν, διὰ τῶν σχολείων, δι' ὅλων τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ ὅλων ἀκόμη τῶν ὁργανώσεων διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τὴν χώραν, ὡς ἱστορικὴ διδασκαλίς ἀπαραμίλλος. Τούτου δὲ μᾶλλον κ. Πρόεδρε, διότι ἡ ἱστορικὴ ἀφῆρη εἰς μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅλως συμβᾷ καὶ εἰς τὴν καταστάσιν τῶν πολιτικῶν παθῶν καλῶς ἐμπέσει ἀπὸ μίαν ἀπαραδεγμάτιστον, δύναμι νὰ εἴπω, μετροπαύειν. Διὰ τοῦς λόγους τούτους νομίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὀκτῇ καμμίαν ἀντίρρηση νὰ ἀποδεχθῇ τὴν πρότασίν μου (χρειοκροτήματα).

Πολλοὶ Βουλευταὶ. Μάλιστα. Μάλιστα.
Πρόεδρος. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ἐὰν δέχεται τὴν πρότασιν, νὰ ἀποφανθῇ δι' ἀναστάσεως. (Οἱ περισσότεροι τῶν βουλευτῶν ἐγείρονται).

Πρόεδρος. Ἐπομένως ἡ πρότασις γίνεταί δεκτή.
Α. Παπαθανάσης. Ὁ δὲ ἦτο προτιμώτερον, ἀντὶ νὰ γίνῃ δημοσίευσίς τῶν μεμονωμένων ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀνέφερον ὁ κ. Βενιζέλος, νὰ γίνῃ δημοσίευσίς ὅλων τῶν ἐγγράφων.
Πρόεδρος. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀντίρρηση νὰ προηγηθῇ ἡ νομοθετικὴ ἔργασία, ψηφιστέον τῶν νομοθεσιῶν τὰ ὅποια δὲν ἔχουν συζητηθῇ.

Γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων.

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 περὶ Μ.Τ.Π.Ν.

2) Περὶ συμβολαιογραφῶν κλπ. ὡς καὶ τῶν ὑποθηκοφυλάκων, κατανομή συμβολαίου κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν κλπ.

Γίνεται δεκτὸν ὡς οὐτως εἰς μόνον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διορθώσεως τυπογραφικῶν σφαλμάτων περιφερειῶν εἰς τὸν νόμον περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ κωδικοποιημένου 2740 νόμου τῆς 21 Ἰουνίου 1928 «περὶ Μετοχικῶν Ταμείων Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνον συζήτησιν).

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

Ἀρθρον 1.

Τὸ κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε νόμους ὑφιστάμενον καὶ λειτουργοῦν Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἱερῶς διὰ τῶν νόμων ΤΟΕ τῆς 10(10)1856 καὶ ΦΑ' τῆς 27(3)1874, σκοπὸν ἔχει τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν ἀποστρατεία καὶ ἐνεργεῖα μετόχων τοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον κρατικὴν ὑπηρεσίαν τελούσαν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ (Νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου).

Διοικήσις τοῦ Ταμείου.

Ἀρθρον 2.

Τὸ Μ. Τ. Π. Ν. διοικεῖται ὑπὸ ἐξαμελούς Διοικητικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ συγκεντροῦντος ἐν αὐτῷ 1ον) Τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ προβαίῃ ἐντὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγραφόμενων ὁρίων εἰς πᾶσαν ἐνεργεσίαν τείνουσαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου, ἐκτὸς τοῦ συμβεβηκότος δι' ὃν ἀπαιτεῖται πάντοτε ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, καὶ 2ον) Τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ.

Ἀρθρον 3.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ταμείου ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀσκεῖται δι' Ὑπουργικὸν ἐπιτρόπου, διοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἔχοντος τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 18 τοῦ παρόντος καθήκοντα καὶ δικαιώματα, ὡς καὶ διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπιθεωρήσεων, ἐξετάσεων, ἀνακρίσεων κλπ. δι' εἰδικῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐπιτροπῶν.

Ἀρθρον 4.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς Προέδρου καὶ πέντε μελῶν τακτικῶν, ὡς καὶ τριῶν ἀναπληρωματικῶν, καλούμενων τῶν τελευταίων τούτων εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν τυχόν ἀπόντων ἢ κωλυομένων τακτικῶν.

Ἀρθρον 5.

Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Γενικός Ἀξιωματικός τοῦ Π. Ν. ἐφεδρος, ἀνακαλούμενος εἰς τὴν ἐνεργεσίαν. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ παρατείνεται ἐκαστοτὲς διὰ Διατάγματος ἐπὶ ἐν ἔτος, ἢ ἀνανεοῦται δι' ἑτέραν τριετίαν, ὁ χρόνος δὲ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὡς Προέδρου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. λογίζεται ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ οὐχὶ ὡς ἐφεδρείας τοιοῦτος. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου διορίζονται ἐπίσης διὰ Διατάγματος καὶ λαμβάνονται δύο μὲν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ὑ. Ναυτικῶν, τὸ τρίτον ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν, τὸ τέταρτον ἀνώτερος Ἀξιωματικός τῆς Ἀεροπορίας ἐκ τῶν πρωτοκρομένων ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ καὶ ἐφ' ὅσον εἰς τὴν Ἀεροπορίαν ὑπηρετοῦν μέτοχοι τοῦ Μ. Τ. Π. Ν., τὸ πέμπτον ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος διοριζόμενος οἱ δύο τελευταῖοι δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη διορίζονται διὰ Διατάγματος, λαμβανόμενα ἐκ τῶν ἐν ἀποστρατεία ἢ ἐφεδρεία ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. Ἀναπληρωτῆς τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου διορίζεται ὁ ἐκαστοτὲς Διευθυντῆς Ν. Δικαιοσύνης διοριζόμενος ἐπίσης διὰ Διατάγματος. τοῦ δὲ ὑπάλληλου τῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος ἕτερος ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος, διοριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀρθρον 6.

Ἡ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνατεθειμένη δικαιοδοσία δὲν ἀσκήται διὰ προσωπικῶν καὶ μεμονωμένων ἐνεργειῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ λαμβανόμενων ἀποφάσεων αἵτινες εἶναι διὰ πάντας ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεσταί. Διὰ πᾶσαν τυχόν ἐπερχομένην ἐκ δόλου ἢ μεγάλης ἀμελείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ζημίαν εἰς τὸ Ταμεῖον οἱ ἀποτελοῦντες τούτο, ἐκτὸς τῆς ποινικῆς καὶ πειθα-

ρχικῆς διώξεως αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται καὶ εἰς ἀνὸρθωσιν τῆς ζημίας ἀλληλεγγῶς καὶ εἰς ὁλόκληρον ἑκάστος.

Ἀρθρον 7.

Οὐδεμία ὑποχρέωσις ἀπέναντι τρίτου δύναται νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον, οὐδὲ ἐκτελεῖται ἐὰν δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ ἐπὶ σχετικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται τοιαύτη. Πᾶσαι δὲ αἱ διὰ συμβάσεων, συμφωνητικῶν, συμβολαίων ἢ ἄλλης οἰασθῆποτε πράξεως ἀναλαμβάνομεναι ὑποχρεώσεις, ἢ συναπτόμεναι οἰασθῆποτε φύσεως συμφωνίαι, ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς μόνου ἐκπροσωποῦντος αὐτό, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ρητῶς ἐξουσιοδοτουμένου ἐκαστοτὲς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἀρθρον 8.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει ἐγκύρως ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ταμείου, παρισταμένου πάντοτε τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέως, εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον τριῶν μελῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ παμφηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου, καταχωρίζονται δὲ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος ὁρισθόμενα, τηρούμενον βιβλίον. Τὰ μειοψηφοῦντα μέλη δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῶσι συμμετοχὴν εἰς τὴν ἀπόφασιν, δικαιούμενα μόνον νὰ ἀπατήσουν τὴν καταχώρησιν τῆς γνώμης τῶν εἰς τὰ πρακτικά. Χρὴς Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ ἐκαστοτὲς προϊστάμενος τοῦ γραφείου Γραμματείας, ὁρίζομενος διὰ διαταγῆς τοῦ Προέδρου.

Ἀρθρον 9.

Τὸν Πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ μετ' αὐτὸν ἀρχαιότερον ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν μέλος, ἐφ' ὅσον τοῦ εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἢ Γενικός Διευθυντῆς τοῦ Ὑπουργείου, ἄλλως ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Τούτων κωλυομένων ἢ ἀπόντων τὸ μετ' αὐτοὺς ἀρχαιότερον ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τακτικῶν μέλος.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχουν ἄνευ ψήφου, ἵνα ποιῶνται εἰσήγησιν τῶν διαφορῶν θεμάτων, ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ταμείου, τούτου δὲ ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ Τμηματάρχης τοῦ Λογιστηρίου, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης.

Ἀρθρον 10.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται εἰς τακτικὴν ἢ ἐκτάκτον συνεδρίαν, ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ συνεδριάζει ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τούτου τακτικῶς μὲν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἄκις παρίσταται ἀνάγκη, εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Οἰονδήποτε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος δύναται, παρισταμένης ἀνάγκης, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου νὰ συγκαλέσῃ τὸ Συμβούλιον, ὁ δὲ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν σύγκλησιν.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος ὡς καὶ οἱ μετέχοντες τούτου Διευθυντῆς ἢ Τμηματάρχαι ἀπολαμβάνουσιν ἀντιμισθίας βαρυνούσης τὸ Ταμεῖον κατὰ συνεδρίαν εἰς τὴν μετέχουν δραχμὰς διακοσίας, ὁ δὲ γραμματεὺς δραχμὰς ἑκατόν.

Ἡ ἀνω ἀντιμισθία δύναται νὰ αὐξάνηται ἢ ἐλαττωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπει τὴν αὐξήσιν ἢ ἐπιβάλλει τὴν

ἐλάττωσιν. Αἱ ἐπ' ἀμοιβῇ συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ υπερβῶσι τὰς 5 κατὰ μῆνα.

Ἀρθρον 11.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἐν τῇ προσπάθειᾳ τοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἰσηγῇ ἀπ' εὐθείας, ἄνευ παρεμβάσεως ἄλλης τινὸς ὑπηρεσίας, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετιζομένου πρὸς τὸν προορισμὸν τοῦ Ταμείου, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ρύθμισις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς νομοθετικῆς ἢ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τοῦ κράτους.

Ἀρθρον 12.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἀνωτάτης δικαιοσύνης τοῦ Ταμείου καὶ τῆς διαχείρισεως τῆς περιουσίας τοῦ ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἐπιμελεῖται δὲ οὗ τοῦ ἐκτελοῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ, βοηθούμενου ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου, εἰς ἃς οὗτος εἶναι ὁ ἄριστος καὶ μόνος προϊστάμενος καὶ ἀνώτατος διοικητής.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πλην τοῦ Προέδρου, δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, ἐκτὸς ἐὰν εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἔχει ἐκδοθῇ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀναθέσεως εἰδικῆς τινος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ταμείῳ, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 13 τοῦ παρόντος, εἰς τὴν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐν τούτοις ἔχουσι τὸ δικαίωμα τὰ μέλη νὰ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον, ὡς προϊστάμενον τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου, πᾶσαν γνώμην τῶν καὶ παρατηρήσιν καὶ νὰ ζητῶσι παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις διὰ πᾶσαν παρατηρημένην ἀνωμαλίαν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, ὁ δὲ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα ἢ νὰ ἀνακοινώσῃ περὶ τούτου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου ἂν ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος υπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἀρθρον 13.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται δι' ἀποφάσεώς του ν' ἀναθέτῃ εἰς τοὺς Συμβούλους πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἀναγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην εἰδικὴν ἐν τῷ Ταμείῳ ὑπηρεσίαν, ἢ τὴν ἐπιβλέψιν καὶ παρακολούθησιν ἐργασιῶν τμηματικῶς τινος, ἐπὶ ὁρισμένον χρονικὸν διάστημα. Οἱ οὕτως ἐπιφορτισμένοι σύμβουλοι ἀναφέρουσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἀρθρον 14.

Ἡ ἐνώπιον δικαστηρίου υπεράσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ Ταμείου διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ, κατὰ τὰς περὶ Νομικῶν Συμβούλων κειμένας διατάξεις καὶ τὸν νόμον ΑΚΑ' καὶ τῶν μεταγενεστέρως τροποποιησάντων αὐτόν, ἢ ὑπὸ δικηγόρου.

Ἡ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σχετικὴ ἐντολὴ δίδεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀντὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας ἀπαιτουμένης συμβολαιογραφικῆς πληρεξουσιότητος.

Τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταύτην, ὡς καὶ διὰ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν, ἀμείβονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου, τῆς σχετικῆς ἀμοιβῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς πάντοτε τῶν ὁρίων τοῦ σχετικοῦ περὶ ἀμοιβῆς δικηγόρων νόμου.

Ἀρθρον 15.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκτελεστής τῶν ἀποφάσεών του καὶ ἐπεὶ ὁ νόμος ἀπέναντι αὐτοῦ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ, 1) προϊστάται πῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ, ὧν τὰς

ένεργεια ρυθμίζει διά διαταγών του, έντος πάντοτε των όρίων του νόμου, των έκτελεστικών τούτου διαταγμάτων, των σχετικών διαταγών του Υπουργού των Ναυτικών και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, 2) εκπροσωπεί το Ταμείον ένώπιον των δικαστηρίων και πάσης άλλης αρχής μεθ' όν άλληλοφρονεί απ' εθελείας, κατά τὰ διά Διατάγματος όρισθησάντα, 3) άσκει τήν επί του προσωπικού του Ταμείου διοικητικήν και πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν, έχων προς τούτο δικαίωματα ύποναυάρχου Αρχηγού Μοίρας, του προσωπικού του Ταμείου μη έχοντος ούδεμίαν διοικητικήν εξάρτησιν από άλλην ύπηρεσίαν, 4) τοποθετεί εις τὰς ύπηρεσίας του Ταμείου το προσωπικόν του Ταμείου, 5) προτείνει έν συμπράξει μετά του Υπουργικού Έπιτρόπου τὰς τοποθετήσεις και μεταθέσεις του εξ αξιωματικών, ύπαξιωματικών και ναυτών προσωπικού του Ταμείου, 6) δίδει έν συμπράξει μετά του Υπουργικού Έπιτρόπου τήν κατά τόν νόμον άπαιτούμένην έντολήν και εξουσιοδότησιν εις τόν ταμείαν προς εξόφλησιν των συναλλαγματικών, έπιταγών, χρηματικών και χρηματικών έντολών, ως και προς άνάληψιν και κατάθεσιν χρημάτων και χρεωγράφων παρά των Τραπεζών και τήν είσπραξιν των τοκομεριδίων και λαχών των όμολογιών.

Άρθρον 16.

Ο Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου, ως έκτελεστής των διαταγών του Υπουργού και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, δύναται, εις εξαιρετικές περιπτώσεις, και εις έπειγουσας περιστάσεις, μη επιδεχόμενας άνάκλησιν, και έφ' όσον κρίνει τούτο άναγκάσιον, ν' άναστήλλη τήν έκτέλεσιν των διαταγών του Υπουργού και των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, εάν άντιληφθῇ ότι αι συνθήκαι και περιστάσεις, ύφ' ας εξεδόθησαν, μεταβλήθησαν επί βλάβη των συμφερόντων του Ταμείου, και ότι ή έκτέλεσις τούτων άποτελεί κίνδυνον διά τὰ συμφέροντα του Ταμείου, ύποχρεούται όμως εις πρώτην εύκαιρίαν νά άνακινώσῃ περί τούτου και αίτήσῃται τήν έγκρισιν της ένεργείας του ταύτης. Η παράλειψις της άνακινώσεως ταύτης έπιφέρει άκύρωσιν, της τοιαύτης άναστολής αὐτοδικαίως έπερχομένης.

Άρθρον 17.

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου δύναται, μετά προηγουμένη έγκρισιν του Διοικητικού Συμβουλίου, ν' άναθέσῃ μέρος της δικαιοδοσίας και της άρμοδιότητός του εις τόν Διευθυντήν του Ταμείου και τούς τμηματάρχας, ως και τὸ δικαίωμα της ύπογραφῆς κατ' έντολήν του ώρισμένης κατηγορίας έγγραφων. Τὸν Πρόεδρον άπάντα ή κωλύομενον άνακληροῖ εις τήν διοικητικήν ύπηρεσίαν του Ταμείου, καθ' όλην τήν διάρκειαν της άπουσίας του, ο Διευθυντής και έν έλλείψει τούτου ή κωλύομενον ο άρχαιότερος των τμηματάρχων, έκτός του ταμείου.

Άρθρον 18.

Υπουργικός Έπιτροπος.

Ός Υπουργικός έπιτροπος διορίζεται διά διατάγματος άνωτερος Οικονομικός αξιωματικός εκ των έν ένεργεία ή άποστρατεία, όποτε άνακαλείται εις τήν ένεργείαν, ή Γενικός Οίκον. Αξιωματικός έν άποστρατεία διοριζόμενος διά Προεδρικού Διατάγματος, μη άνακαλούμενος εις ένεργείαν, αλλά έχων όλα τὰ εκ του βαθμού του άπορρέοντα δικαιώματα και ύποχρεώσεις, πλην του δικαιώματος συμμετοχῆς εις τὸ Ταμείον άλληλοδοθείας και λήψεως άποδογών εκ του Δημοσίου Ταμείου. Εξακολουθεῖ δέ οὗτος λαμβάνων τήν σύνταξιν του Δημοσίου και μέρος εκ του Μ.Τ.Π.Ν. καθώς και έπιτάξιον έχοντον τὸ Μ.Τ.Π.Ν. και καθοριζόμενον υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Ν. και

μη δύναμενον νά υπερβῇ τὰς δαρχμάς τριπλίας (δραχ. 3.000). Οὗτος, ως εκπρόσωπος του Υπουργού των Ναυτικών έν τῇ ιδιότητι του ως έπόπυ του Ταμείου, έφορεύει επί της καθολικῆς λειτουργίας του Ταμείου, τόνον από άπόψεως τηρήσεως υπό τῆς διοικήσεως και των ύπηρεσιών των διαπόντων τὸ Ταμείον νόμων και κανονισμών, όσον και από άπόψεως, έν σχέσει προς τόν προσωρισμόν του Ταμείου, σκοπιμότητος και συμφέρουσας, και τηρεῖ περί τούτου ένήμερον τὸν Υπουργόν προς τὸν άλληλοφρονά απ' εθελείας.

Προς τούτο δικαιούται νά προαίξη, κατά τὰ ειδικώτερον διά διατάγματος έρισθησάντα, εις οίονδήποτε έλεγχον, όν ήθελε κρίνει άναγκάσιον, των ύπηρεσιών του Ταμείου, και νά ζητῇ διά του Προέδρου τήν έντός των όρίων του Νόμου και κανονισμῶν άσιν πάσης τυχόν άνωμολίας ή άταξίας οίασδήποτε σύστασις.

Παρίσταται εις πάσας τὰς συνεδριάσεις του Διοικ. Συμβουλίου, του όποιου πάσαι αι πράξεις ούδέν έχουσι κύρος άνευ της ύπογραφῆς του, και εκφέρει επί παντός ζητήματος, ήτις ούλογημένως άλλ' άνευ ήτρου τήν γνώμην του, ήτις καταχωρίζεται εις τὰ πρακτικά, τὰ όποια και συνυπογράφει. Εις περίπτωση διαφωνίας του προς τήν πλειοψηφούσαν γνώμην του Συμβουλίου, άν μὲν τὸ ζήτημα είναι εξ έκείνων δι' α, κατά τὰς διατάξεις του παρόντος, άπαιτεῖται ή συμφωνία του, τότε ή απόφασις του Συμβουλίου δέν έκτελεῖται, αλλά παραπέμπεται ή υπόθεσις εις τόν Υπουργόν των Ναυτικών, όστις, δι' ήτις ούλογημένως άποφάσεως του, στηρίζομένης, κατά τὰς περιστάσεις, εις γ.ωμολόγησιν του Νομικού Συμβουλίου ή προσώπων έχόντων ειδικὰς γνώσεις (Τραπεζίται, χρηματισταί κλπ.) εις τήν έκλογήν των όποιων είναι ελεύθερος ο Υπουργός, λύει τήν διαφωνίαν, της τοιαύτης άποφάσεως ούτης ύποχρεωτικής. Επὶ ζητημάτων, δι' α δέν άπαιτεῖται κατά τόν παρόντα νόμον ή συμφωνία του Έπιτρόπου, ή τυχόν διαφωνία του προς τήν πλειοψηφίαν του Συμβουλίου δέν άναστέλλει τήν άπόφασιν, έκτός αν ή άπόφασις αὐτή άφορᾷ τήν ύπὲρ τρίτων και εις βάρος του Ταμείου άναγνώρισιν πάσης φύσεως δικαιώματος, ή άλλην ένεργείαν, εξ ής κατά τήν γνώμην του διατρέχει κίνδυνον ζημίας τὸ Ταμείον, όποτε και πάλιν ή υπόθεσις παραπέμπεται προς λύσιν εις τόν Υπουργόν των Ναυτικών κατά τ' άνωτέρω. Ο Υπουργικός Έπιτροπος συνευθύνεται, πειθαρχικῶς, ποινικῶς και άστικῶς μετά του Διοικητικού Συμβουλίου διά πάσαν πράξιν ή παράλειψιν του Συμβουλίου εξ ής προέκυψε ζημία εις τὸ Ταμείον, έφ' όσον δέν ένήργησε τὸ επί του προκειμένου έπιβεβλημένον εις αὐτόν κατά τόν νόμον καθήκον. Τὸν Υπουργικόν Έπιτροπον, άπόντα ή κωλύομενον, άνακληροῖ εις τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον άνωτερος αξιωματικός οίκ. εκ των έν ένεργεία και μη ύπηρετῶν εις τὸ Μ.Τ.Π.Ν. διοριζόμενος δι' άποφάσεως του Υπουργού των Ναυτικών.

Άρθρον 19.

Μέτοχοι του Ταμείου.

Υπό τὸν όρον μέτοχοι του Μ.Τ.Π.Ν. κατά τήν έννοιαν του παρόντος, νοούνται τὰ πρόσωπα άτινα δικαιούνται κατόπιν άνάλογων και έν τῷ παρόντι όριζομένων ύλικών εις αὐτὸ είσφορών, νά τύχωσιν αὐτοὶ και ώρισμένα μέλη της οίκογενείας των, όριζόμενα έν τῷ άρθρῳ 26 των έκάστοτε παρεχομένων όρελείων. Οί μέτοχοι διαίρουνται εις έν ένεργεία και άποστρατεία.

Άρθρον 20.

Έν ένεργεία μέτοχοι είναι άπαντες οί τεταγμένοι εις τὸ Πολεμικόν Ναυτικόν, τὸ Λιμενικόν Σῶμα, Φάρους, ως και εις τήν Αεροπορίαν εκ του Π.Ν. μεταταχθέντες και τήν στρατιωτικήν ιδιότητα έχοντες παντός βαθμού και κλάδου αξιωματικοί, ύπαξιωματικοί, όσοι και ναῦται μόνιμοι, έθελονταί και μαθη

τεύομενοι, ως και οί εκ του Σώματος της Ν. Δικαιοσύνης προαγόμενοι εις μέλη του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου. Οί μετά τήν ισχύν του νόμου 5121, της 15 Ιουλίου 1931 «Περὶ οργανισμού της πολεμικῆς Αεροπορίας» κατατασσόμενοι εις τήν αεροπορικήν ύπηρεσίαν, μη προσερχόμενοι εκ των τάξεων του Π.Ν., δέν ύπάγονται εις τὰς περί Μ.Τ.Π.Ν. διατάξεις ως μη μέτοχοι τούτου, αλλά του Μετοχικού Ταμείου Στρατού. Ρητῶς άποκλείονται της ιδιότητος του μετόχου τὰ κατωθι. 1) Οί ως έφεδροι, πρόσωπα καιτοι ύπηρετοῦντα εις τὸ Π.Ν. 1) Οί ως έφεδροι, επίκουροι, ή ως έφεδροι επίκουροι ή έπίτακτοι ύπηρετοῦντες εις τὸ Πολ. Ναυτικόν και εάν έχωσι στρατιωτικήν ιδιότητα. 2) Οί υπό οίανδήποτε ιδιότητα και βαθμόν ύπηρετοῦντες εις τὸ Π.Ν. πολιτικοὶ ύπάλληλοι (μηχανικοί, καθηγηταί, χημικοί, διδάσκαλοι, κλητήρες, άγγελιαφόροι, μάγειροι και ύπηρεταί, ως και γυναίκες νοσοκόμοι, κλπ.) 3) Οί κατόπιν ειδικῶν νόμων ύποβαλλόμενοι εις κρατήσεις ύπὲρ του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, ή του Μετοχικού Ταμείου του κατά γῆν Στρατού, ή του των πολιτικῶν ύπαλλήλων αξιωματικοί, ύπαξιωματικοί και ναῦται του Πολεμικού Ναυτικού ή του Λιμενικού Σώματος ή Αεροπορίας. 4) Όσοι εκ των κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος ύπηρετοῦντων αξιωματικῶν, ύπαξιωματικῶν και ναυτῶν έλάμβανον σύνταξιν παρά του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου και κατόπιν διαορίσθησαν εις τήν ύπηρεσίαν των φάρων ή οίανδήποτε άλλην ύπηρεσίαν του Π.Ν. ή άνεκλήθησαν όπωσδήποτε εις ένεργείαν, έστω και δι' άκυρώσεως της σχετικῆς πράξεως δι' ήν έτέθησαν εις άποστρατείαν ή άποταξιν. Οὗτοι εξακολουθοῦν όντες μέτοχοι του Ν. Απομαχικού Ταμείου, έκτός εάν από της άνακλήσεως των ταύτης εις τήν ένεργείαν ύπηρετήσαν ήδη εις τὸ Π.Ν. επί πέντε συνεχῇ έτη, από της συμπληρώσεως των όποιων άποκτώσι τήν ιδιότητα του μετόχου του Μ.Τ.Π.Ν., του Ν. Απομαχικού Ταμείου ύποχρεομένου νά άποδώσῃ τὰς εκ μέρους τούτων γενομένης εις αὐτὸ καταβολὰς εις τὸ Μ.Τ.Π.Ν. έντόκως προς 8 ο/ο. Πάντες οί άλλοι εκ τούτων οί μη τυχόν συμπληρώσαντες κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος πενταετή ύπηρεσίαν ή όσοι από της δημοσίευσως του παρόντος και έφεξῆς διαορισθῶσιν εις τήν ύπηρεσίαν των φάρων, ή οίανδήποτε άλλην ύπηρεσίαν του Μ.Τ.Π.Ν. ή όπωσδήποτε άνακληθῶσιν εις τήν ένεργείαν ως και όσοι εκ της κατηγορίας ταύτης έτέθησαν ή πρόκειται νά τεθῶσιν εις πολεμικήν άποστρατείαν ή πολεμικήν διαθεσιμότητα, εξακολουθοῦν όντες μέτοχοι του Ν. Απομαχικού Ταμείου και ούδεμίαν σχέσηιν έχουσι προς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. 6) Όσοι εκ των ύπαξιωματικῶν κάτω του βαθμού άρχικελευστοῦ α' τάξεως ή άρχικελευστοῦ δι' οὗς κλάδους δέν ύπάργει βαθμός άρχικελευστοῦ α', άποστρατεύθησαν πρό της 28 Οκτωβρίου 1926, ήμέρας καθ' ήν άπαντες οί ύπαξιωματικοί του Π.Ν. έγένοντο μέτοχοι του Μ.Τ.Π.Ν. ή άπέκτησαν δικαίωμα συντάξεως αὐτοὶ και αι οίκογενεαί των άπέκναι του Ν. Απομαχικού Ταμείου. Οὗτοι θεωροῦνται μέτοχοι του Ν. Απομαχικού Ταμείου, άνεξαρτήτως του εάν έκανόνισθῃ ή οὐ ή σύνταξις των, και ούδεμίαν σχέσηιν έχουσι προς τὸ Μ.Τ.Π.Ν.

Άρθρον 21.

Οί εις τὸ Π.Ν. ύπηρετοῦντες ιερεῖς, δύναται εάν τὸ ζήτησον έγγραφῶς νά θεωρηθῶσι μέτοχοι του Μ.Τ.Π.Ν. ύπο και ύπόκεινται εις τὰς αὐτὰς προς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. ύποχρεώσεις οίως και οί άντιστοιχοὶ των αξιωματικοί του Π.Ν. Οὗτοι έφ' όσον από της κατατάξεώς των συμπληρώσουν 25ετή πραγματικήν ύπηρεσίαν εις τὰς τάξεις του Π.Ν. λαμβάνουν κατά τήν άποστρατεύσιν των πλήρες μέρος εκ τῶν κατά τὸν βαθμόν των αναλογούντων μερίσματος όσα τὰ πραγματικά των έτη, έφόσον βεβαίως άποστρατευθῶν ή άπο

ταχθῶν. Αν τέλος όλιγώτερα των 10 έτών και άποστρατευθῶσιν ή άποταχθῶσιν, αναλαμβάνουσι τὰς καταθέσεις των αὐτῶν.

Οί αὐτοὶ ως άνω, παραιτούμενοι χωρὶς νά έχουσι συμπληρώσει τὸ προς σύνταξιν δικαίωμα, ούδέν λαμβάνουσι παρά του Μ.Τ.Π.Ν. οὐδὲ τὰς καταθέσεις των. Οί ήδη ύπηρετοῦντες ύποχρεοῦνται νά καταβάλωσι τὰς από της έποχῆς της κατατάξεώς των εις τὸ Π.Ν. μέχρι της δημοσίευσως του παρόντος αναλογούσας εις τὸν βαθμόν των κρατήσεως έντόκως επί συνθέτω τόκῳ, μετ' έκάστοτε ισχύον συμβατικῶν έπιτόκιον, είτε συνολικῶς, είτε και τμηματικῶς, των δόσεων όριζομένων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 22.

Τήν ιδιότητα του μετόχου άποκτῶσι τὰ κατά τὸ άνωτέρω άρθρον δικα ούμενα ταύτης πρόσωπα οὗθς από της κατατάξεώς των εις τὸ Π.Ν. άυτεπαγγέλτως, της ύπηρεσίας του Ταμείου ύποχρεομένης νά έγγραφῇ ταῦτα εις τὰ μητρώα κατά τὰ διά διατάγματος ειδικώτερον έρισθησάντα, πλην των ιερέων των ήδη ύπηρετοῦντων, οἵτινες άποκτῶσι τήν ιδιότητα του μετόχου από της δημοσίευσως του παρόντος.

Άρθρον 23.

Τήν ιδιότητα του ένεργῶ μετόχου άπόλλυσιν τὰ έχοντα αὐτήν πρόσωπα εις τὰς εξῆς περιπτώσεις: 1) Διὰ παραιτήσεως πρό της συμπληρώσεως του προς άποστρατείαν δικαίωματος, των ύπὲρ του Ταμείου καταβληθεισών παρ' αὐτῶν πάσης φύσεως είσφορών, μη άποδιδομένων εις αὐτοὺς, αλλά περιερχομένων εις τὸ άποθεματικόν κεφάλαιον του Ταμείου.

2) Δι' άπολύσεως, λόγω λήξεως της θητείας των με ώρισμένην θητείαν κατατεταχθέντων, των ύπὲρ του Ταμείου καταβληθεισών υπ' αὐτῶν είσφορών πάσης φύσεως περιερχομένων όρισως εις τὸ άποθεματικόν κεφάλαιον του Ταμείου.

Η έν τῷ Π.Ν. τῇ Λιμενικῇ Υπηρεσίᾳ και τῇ Αεροπορίᾳ, ύπηρεσία των ύπολυομένων στρατευσίμων, έφεδρων ή έθελοντῶν ύπαξιωματικῶν και ναυτῶν, ως και των εκ των άπογεγραμμένων έργατῶν θαλάσσης κατατασσόμενων καθ' οίονδήποτε τρόπον και με οίονδήποτε βαθμόν εις τὸ Π.Ν. έν πολέμῳ ή έπιστρατεύσει, λογίζεται συντάξιμος διά τὸ Ναυτικόν Απομαχικόν Ταμείον, κατά τὰς περί τούτων διατάξεις, αὶ δὲ γενόμεναι κρατήσεις εκ του μισθοῦ των ύπὲρ του Μ.Τ.Π.Ν. άποδίδονται εις τὸ Ν. Απομαχικόν Ταμείον έντόκως προς 4 ο/ο έφ' όσον ήθελον συνεχίσει τὸ ναυτικόν έπάγγελμα μετά τήν εκ των τάξεων του Π.Ν. άπόλυσιν των και ήθελον ύπηρετήσῃ μετά τήν άπόλυσιν των συνεχῶς επί πενταετίαν ως εργάται θαλάσσης του Έλληνικού Έμπορικού Ναυτικοῦ.

3) Δι' άποτάξεως ή άπολύσεως κατόπιν άναγκητικοῦ ή πειθαρχικοῦ ή ιατρικοῦ Συμβουλίου, όποτε, αν μὲν τύχωσι συντάξεως εκ του Δημοσίου, μεταπίπτουν εις τήν κατάστασιν των άποστράτων μετόχων και λαμβάνουν τὸ κατά τὰς διατάξεις του παρόντος αναλογούν αὐτοῖς μέρος εκ άλλως αναλαμβάνουσι τὰς καταβληθείσας είσφοράς των κατά τὰ έν άρθρῳ 37 όριζόμενα.

4) Δι' άποστρατείας, όποτε μεταπίπτουν εις τήν κατάστασιν του άποστράτου μετόχου και λαμβάνουν τὸ κατά τὰς διατάξεις του παρόντος αναλογούν αὐτοῖς μέρος εκ άλλως.

5) Διὰ θανάτου, όποτε τὰ έν τῷ άρθρῳ 26 του παρόντος όριζόμενα μέλη της οίκογενείας των κατά τήν έν τῷ αὐτῷ άρθρῳ όριζομένην σειρὰν ύπειέρχονται εις τὰ έναντι του Ταμείου δικαιώματα του θανόντος, του θανάτου ίσодуκαμῶντες ως προς τὰ έναντι του Ταμείου δικαιώματα του μετόχου προς άποστρατείαν ή άποταξιν ή άπόλυσιν κατά τὰς περιστάσεις.

Μή ύπρχοντες ούδενός διαδόχου εκ των έν τῷ άρθρῳ 26 του παρόντος όριζομένων, τὰ έναντι του Ταμείου δικαιώματα του θανόντος περιέρχονται εις τὸ άποθεματικόν κεφάλαιον του Ταμείου, μη κληρονομούμενα υπό άλλων προσώπων. Οίανδήποτε άλλη μεταβολή καταστάσεως του ένεργῶ μετόχου, οίον διαθεσιμότης, άργία, πρόσκαιρος παύσις κλπ. δέν συνεπάγεται

απόλλειαν της ενεργού ιδιότητος του μετόχου. Οι τιθέμενοι ως και όσοι μέχρι σήμεραν ετέθησαν εις μίαν των καταστάσεων της πολεμικής αποστρατείας, ή πολεμικής διαθεσιμότητος, εκτός εκείνων, οτινες είναι μέτοχοι του Ν. Απομαχικού Ταμείου, περί των προνοει το άρθρον 20, μέχρι της καταλήψεως υπό του όριου της ηλικίας φέρουν την ιδιότητα του ενεργού μετόχου και καταβάλλουν τας δια του παρόντος όριζόμενας εισφοράς, ως και οι λοιποί ενεργοί μέτοχοι, άφ' ότου όμως συμπληρώσουν είκοσιπενταετή πραγματικήν υπηρεσίαν διανυθείσαν αποκλειστικώς εις τας τάξεις του Π. Ν. δικαιούνται να λαμβάνουν το κατά τας διατάξεις του παρόντος αναλογούν αυτός μερίσμα.

"Αρθρον 24.

Απόστρατοι μέτοχοι είναι οι εκ της ενεργού υπηρεσίας απομακρυνόμενοι, είτε δι' αποστρατείας, είτε δι' αποτάξεως κατόπιν άναγκητικού ή πειθαρχικού ή ιατρικού συμβουλίου, ενεργοί μέτοχοι και δικαιούμενοι συντάξεως εκ του δημοσίου Ταμείου. Οιαδήποτε άλλη απομάκρυνσις εκ της ενεργού υπηρεσίας άνευ δικαιώματος συντάξεως δεν δημιουργεί δικαίωμα άναγνωρίσεως τινός ως αποστράτου μετόχου. Πάς ενεργός μέτοχος αποχωρών οικειοθελώς ή βιαίως της ενεργού υπηρεσίας και δικαιούμενος συντάξεως έχει δικαίωμα να γίνη απόστρατος μέτοχος, άρκεί να αίτησεται τοϋτο έντός της προς παραγραφήν απαιτούμενης πενταετούς προθεσμίας, ήτις άρχεται από της ημερομηνίας της εκδόσεως της περί άπονομής συντάξεως αποφάσεως του Έλεγκτικού Συνεδρίου, άλλως εκπίπτει του δικαιώματος τούτου. Η άναγνώρισις του δικαιώματος τούτου γίνεται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, κατά τὰ δια Διατάγματος όρισθησόμενα, δι' ης όρίζεται και το αναλογούν αυτό μερίσμα.

"Αρθρον 25.

Απόλλεια ή έκπτωσις του δικαιώματος του έν αποστρατεία μετόχου επέρχεται εις τας εξής περιπτώσεις.

- 1) Διά παραγραφής κατά τὰ έν άρθροις 24 και 63 όριζόμενα.
- 2) Εάν άπολέση την Έλληνικήν ιθαγένειαν.
- 3) Εάν δυστροπή ή μέτοχος να συμμορφωθή προς τας έναντι του Ταμείου υποχρεώσεις του, τας όριζόμενας δια των διαπέντων τουτο νόμων. Η έκπτωσις αυτή επέρχεται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, ήτις λαμβάνεται μετά προηγουμένην πρόκλησιν του μετόχου όπως οϋτος, έντός ώρισμένης προθεσμίας εκπληρώση τας καθυστερουμένας υποχρεώσεις του, αι όποιαι δέον ρητώς ν' αναφέρονται έν τη προσκλήσει ταύτη.

"Αρθρον 26.

Τα μέλη της οικογενείας των μετόχων, έφ' ών εκτείνεται ή προστασία του Ταμείου, είναι τὰ ακόλουθα, καλούμενα έφεξής χηρεύουσαι οικογένειαι. α) Η εκ νομίμου γάμου, τελεσθέντος, είτε έν ενεργεία, είτε έν αποστρατεία, πρό όμως της συμπληρώσεως του 63 έτους δια τούς αποστράτους, και έφ' όσον δια την περίπτωσιν ταύτην συνέζησαν επί έν τουλάχιστον έτος, μετά ή άνευ τέκνων, σύζυγος, άνεξαρτήτως του αν λαμβάνη ή μη σύνταξιν παρά του Δημοσίου, και τὰ εξ' ενός ή περισσοτέρων νομίμων γάμων τέκνα του μετόχου. β) Έν έλλείψει των ανωτέρω, ο άπορος πατήρ και συγγρόνως υπερβάς το έβδομηκοστόν έτος της ηλικίας του, ή σωματικώς άνίκανος να πορίζεται τὰ προς το ζήν.

γ) Έν έλλείψει πατρός ή άπορος χήρα μήτηρ. δ) Έν έλλείψει δέ και ταύτης αι άγαμοι όρφανοι άδελφοί και οι άνήλικοι, ή άνήλικοι μέν άλλά σωματικώς ή πνευματικώς άνίκανοι να πορίζονται τὰ προς το ζήν όρφανοί άδελφοί. Τὰ θετά τέκνα και οι θετοί άδελφοί και άδελφαί δεν μετέχουσι των ώφελημάτων του Ταμείου.

Η άπορία, κατά την έννοιαν του παρόντος, άναγνωρίζεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου κρίνοντος έλευθέως επί τη βάση της κοινωνικής καταστάσεως του κρίνομένου και του άρ.θμού των ατόμων. τὰ όποια συντηρεί οϋτος. Πάντως δια να άμφισβητηθή ή άπορία δέον τὰ εξ άλλων πηγών εισοδήματα του ενδιαφερομένου να είναι ανώτερα του ποσού της συντάξεως του Δημοσίου συν τω άπονεμηθησόμενω μερίσματι.

"Αρθρον 27.

Αναγκαία προϋπόθεσις της επί των προσώπων της χηρεύουσας οικογενείας προστασίας του Ταμείου δια της παροχής των δια του παρόντος όριζόμενων ώφελημάτων είναι ο άπρρρασις των προσώπων τούτων δια θανάτου του έν διαδέχονται μετόχου, εις τὰ δικαιώματα και υποχρεώσεις του όποίου υπεστέρχονται, εκτός της περιπτώσεως της παροχής, κατά τὰ έν τω άρθρω 37 όριζόμενα, προικός.

"Αρθρον 28

Όταν συντρέχουσι τὰ έν τω έδαφίω α' του άρθρου 26 πρόσωπα, το ήμισυ των εις την χηρεύουσαν οικογένειαν χορηγουμένων υπό του Ταμείου ώφελημάτων άνήκει εις την χήραν, το δε έτερον ήμισυ εις όλα τὰ όρφανά, διανεμόμενον εις αυτά κατά κεφαλάς μεταξύ των μη έκπεσόντων κατά το άρθρον 29 του παρόντος, των δικαιωμάτων των. Όταν δέ συντρέχουσι τὰ έν τω έδαφίω δ' του αυτού άρθρου πρόσωπα, ή διανομή γίνεται κατά κεφαλάς μεταξύ των μη έκπεσόντων κατά το άρθρον 29 των δικαιωμάτων των. Όταν ο άπονήσκων μέτοχος καταλείπη μέλη της οικογενείας του όχι μόνον εκ μιας των εις τὰ τέσσαρα έδαφια του άρθρου 26 όριζόμενων κατηγοριών, άλλά εκ περισσοτέρων, τότε ή προστασία του Ταμείου επεκτείνεται μόνον επί της μιας των κατηγοριών τούτων, κατά την έν τω άρθρω 26 σειράν, και μόνον μετά την εξάντλησιν της σειράς ταύτης δια θανάτου, ή άπωλείας του δικαιώματος καλούνται τὰ της έπομένης σειράς.

"Αρθρον 29.

Απόλλεια ή έκπτωσις του δικαιώματος της άπολαυής των ώφελημάτων του Ταμείου εις τὰ μέλη της χηρεύουσας οικογενείας επέρχεται εις τας εξής περιπτώσεις.

Α) Δι' όλους όμω όταν άπολέσουν την Έλληνικήν ιθαγένειαν.

Β) Διά την σύζυγον.

1. Εάν ο γάμος λυθ ή διαζυγίου.
2. Εάν ή χήρα του μετόχου συνάψη νέον γάμον και αν άκομή ο γάμος οϋτος ήθελε λυθ ή διαζυγίου ή θανάτου.

Έν τη περιπτώσει ταύτη, αν ή χήρα συνήλθεν εις νέον γάμον πρό της παρελεύσεως πενταετίας από του θανάτου του μετόχου, τυγχάνει δ' αυτή άτεχνος και δεν έχει συμπληρώσει το 50ον έτος της ηλικίας, χωρίς να υπάρχουν έτερα πρόσωπα εις α να περιέρχεται μετ' αυτήν το παρεχόμενον ταύτη μέρισμα του νέου γάμου μερίσμα, δικαιούται εις απόληψιν έφάπαξ βοηθήματος καθοριζόμενου υπό του Δ. Συμβουλίου μετά την συνεσία του νέου γάμου διακοπήν του μερίσματος αυτής. Το ποσόν του βοηθήματος τούτου δεν δύναται να υπερβαίνη την αξίαν δύο έτών μερισμάτων, οϋδε να είναι έλασσον των ενός έτους τούτων.

Γ) Διά τὰ τέκνα.

1. Εάν έγεννήθωσαν πρό του γάμου, εκτός εάν επηκολούθησε ο γάμος όστις ήθελεν έγκριθ ήκ των υστέρων δια Διατάγματος, και καταβληθώσι συγγρόνως τὰ υπό του παρόντος όριζόμενα τέλη γάμου, εντόκως από της τελέσεως του γάμου.
- 2) Όταν τὰ άρρενα συμπληρώσωσι το 18 έτος της ηλικίας των, κα' ο παύουσι να λαμβάνουν σύνταξιν, κατά τον

περί συντάξεων νόμον του Δημοσίου, ή και πρότερον, εάν διορισθώσι εις έμμισθον δημοσίαν θέσιν. ή το Δημοσίον καταβάλλη άποσπόμενα τὰ έξοδα της διατροφής ή της εκπαιδεύσεως. Η συμπλήρωσις του ως άνω έτους της ηλικίας δεν έπιφέρει άπόλλειαν του δικαιώματος της άπολαυής των ώφελημάτων του Ταμείου εις την περίπτωσιν κα' ήν ο όρφανος είναι πνευματικώς και σωματικώς άνίκανος να πορίζεται τὰ προς το ζήν.

3) Όταν το ήγλυ τέκνον έλθη εις γάμον, και εάν έτι ο γάμος οϋτος ήθελεν άποσπόμενα λυθ ή διορισθ ή εις έμμισθον δημοσίαν θέσιν.

Δ) Διά τας χήρας μητέρας.

Όταν έλθουν εις νέον γάμον, ή διορισθώσι εις έμμισθον δημοσίαν θέσιν.

Ε) Διά τον πατέρα.

Όταν διορισθ ή εις έμμισθον δημοσίαν θέσιν.

ΣΤ) Διά τας όρφανὰς άνήλικους άδελφάς.

Όταν έλθουν εις γάμον κοινωνικόν, και αν έτι ο γάμος οϋτος ήθελεν όπως δήποτε λυθ ή διορισθώσι εις έμμισθον δημοσίαν θέσιν.

Ζ) Διά τούς όρφανούς άδελφούς.

Όταν συμπληρώσωσι το έτος της ηλικίας των εκείνοι κα' ο παύουσι λαμβάνοντας σύνταξιν, κατά τον περί συντάξεων του Δημοσίου νόμον, ή και πρότερον εάν διορισθώσι εις έμμισθον δημοσίαν θέσιν. ή το Δημοσίον καταβάλλη όπως δήποτε τὰ έξοδα διατροφής ή της εκπαιδεύσεως των.

Η συμπλήρωσις του ως άνω έτους της ηλικίας δεν έπιφέρει άπόλλειαν του δικαιώματος της άπολαυής των ώφελημάτων του Ταμείου εις την περίπτωσιν κα' ήν ο όρφανος άδελφός είναι άνίκανος σωματικώς ή πνευματικώς να πορίζεται τὰ προς το ζήν.

"Αρθρον 30.

Τα μέλη της οικογενείας των μετόχων, τὰ δικαιούμενα κατά τας διατάξεις του παρόντος προστασίας υπό του Ταμείου, έγγραφονται, κατά τὰ ειδικώτερον δια Διατάγματος όρισθησόμενα, εις τὰ μητρώα του Ταμείου και εις την μερίδα του προστατού, ή εις ιδίαν μερίδα, όταν άπορρασιθώσι, αίτησι των προστατών των ή και αυτών τούτων, υποχρεούμενων να υποβάλουν τὰ άναγκαία πιστοποιητικά.

"Αρθρον 31.

Ουδεμία αύξησις μετόχων ή ελάττωσις αυτών ενεργείται δι' ειδικής διατάξεως αν πρώτον δεν άποφανθ ή επί τούτου συμφωνούν το Διοικητικόν Συμβούλιον του Μ. Τ. Π. Ν.

"Αρθρον 32.

Οι νυμφευόμενοι ενεργοί μέτοχοι υποχρεούνται να καταβάλωσι δια τέλη γάμου, δι' έκαστον γάμον των, τὰ εξής ποσά: α) Οι μόνιμοι και έθελονταί υποκατευτάι, δίπολοι, και ναύται παντός κλάδου, δραχμάς 500. Οι στρατεύσιμοι υποκατευτάι, δίπολοι και ναύται δεν υποχρεούνται εις καταβολήν τελών γάμου, εκτός εάν καταταγθώσι μετά την λήξιν της θητείας των ως έθελονταί ή μόνιμοι, όποτε υποχρεούνται να καταβάλωσι τὰ τέλη του τελεσθέντος γάμου των.

β) Οι κτελευτάι παντός κλάδου δραχμάς 1000.

γ) Οι άρχικτελευτάι Α' και Β' τάξεως δραχ. 2.000.

δ) Οι κατώτεροι αξιωματικοί δραχμάς 4.000.

ε) Οι ανώτεροι αξιωματικοί δραχ. 6.000.

στ) Οι Γενικοί αξιωματικοί δραχ. 8.000.

Δι' ύμαρύνου αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, εις ήν να συμφωνή και ο Έπουργικός Επítροπος, δύναται να αύξώσιν τὰ έν τρις άνω έδαφίαις καθοριζόμενα τέλη γά-

μου, έφ' όσον ή οικονομική κατάσταση του Ταμείου επιβάλλει την αύξησιν.

Η απο τάξεως εις τάξιν προαγωγή των μετόχων, έστω και κατά την άποστρατείαν, συνεπάγεται την υποχρεώσιν της συμπληρώσεως του δια τέλη γάμου ποσού του άντιστοιχούντος εις την τάξιν, εις ήν προαχθόνται, εις ήν υπολογίζονται τὰ όσα δια την αίτίαν ταύτην καταβλήθησαν εις την προηγουμένην τάξιν.

"Αρθρον 33.

Τα τέλη λόγω γάμου βαρύνουσι τούς μετόχους και καταβάλλονται ολοκληρωτικώς υπό μέν των μελλονόμενων πρό της χρημικής της διοικητικής άδειας του γάμου, ήν το Έπουργικόν Ναυτικόν υποχρεούται να μη χορηγή άνευ της τούτης καταβολής, υπό δε των προαχθέντων ή των νυμφευόμενων πρό της άναγνωρίσεως των ως μετόχων έντός δεκαήμερου από της προαγωγής των, ή της εισόδου εις το Ταμείον, άναρρευσμένης της δια μηνιαίων κρατήσεων εκ του μισθού ή του μερίσματος των άποστράτων καταβολής. Η τυχόν καθυστέρησις τούτων καθιστά τούς υποχρεούς υπερχεμένους, υποχρεούμενους να καταβάλωσιν εις το Ταμείον κατά την εξόφλησιν των και τόκον του όφειλομένου ποσού επί επιτοκίω ίσω προς τον έκάστατε ισχύοντα συμβατικόν τόκον από της τελέσεως μεν του γάμου δια τούς ως μετόχους νυμφευόμενους, άφ' ης δε προήχθηται ή άναγνωρίσθησαν ως μέτοχοι του Ταμείου δια τούς μετά προηγουμένον γάμον προαχθέντους ή νυμφευόμενους εις το Ταμείον.

"Αρθρον 34.

Έν περιπτώσει περισσοτέρων του ενός γάμων, υποχρεούνται οι μέτοχοι να καταβάλλωσι τὰ ως άνω τέλη γάμου δι' έκαστον γάμον, άδιακρίτως του αν εκ των γάμων τούτων άπέκτησαν ή ου άποκτήσαν. Ο θάνατος της συζύγου ή ή διάζευξις και ή τυχόν μη άποκτησις διαδόχων οϋδεν δικαίωμα δημιουργεί άπώλειαν εκ της υποχρεώσεως προς πληρωμήν των τελών γάμου ή επιστροφής των καταβληθέντων, και εάν έτι τὰ γεγονότα ταύτα συνέζησαν προτού οϋτοι άποκτήσωσι την ιδιότητα του μετόχου.

Η τυχόν γενομένη άναγνώρισις γάμου των δικαστικών συμβούλων του Π. Ν. υπό του Μετοχικού Ταμείου του κατά γήν Στρατού θεωρείται γενομένη και ιδία τας προς το Μ.Τ.Π.Ν. σχετικές με το αυτό ποσόν υποχρεώσεις τούτων, αι δέ δια την αίτίαν ταύτην καταβολαί τούτων εις το Μετοχικόν Ταμείον Στρατού μεταφέρονται εις πιστωσιν της αντιστοίχου υποχρεώσεως αυτών εις το Μ.Τ.Π.Ν.

"Αρθρον 35.

Οι μέτοχοι, ενεργοί ή αποστρατοι, οι όποιοι εξόφλησαν πλήρως τας δια τέλη γάμου υποχρεώσεις των προς το Μ.Τ.Π.Ν. επι τη βάση των κατά την έσφαλην ισχυουσών διατάξεων, θεωρούνται ως έσφαλησάντες ποσός επί τη βάση του παρόντος, εκτός αν, μετά την ισχύν του παρόντος, προαχθώσιν εις τάξιν, δι' ήν όρίζονται πλεονεχ τέλη, όποτε υποχρεούνται εις καταβολήν της δια του παρόντος όριζόμενης διαφοράς μεταξύ της τάξεως εξ ής προήχθησαν και εκείνης εις ήν προήχθησαν. Οι εξ έφεδρείας εις ενεργείαν ανακαλούμενοι άποστρατοι μέτοχοι, έφ' όσον κατά την πρώτην άποστρατείαν των είχαν καταβάλει τὰ τέλη γάμου τα ισχύοντα τότε δια τον βαλόν οϋ έλαβον το μερίσμα, δεν υποχρεούνται εις την καταβολήν των δια του παρόντος όριζόμενων, εκτός εάν προαχθώσιν εις τάξιν ανωτεραν εκείνης ής το μερίσμα έτυχον κατά την πρώτην άποστρατείαν των.

"Αρθρον 36.

Προς τούς ενεργούς μετόχους, ως προς τας λόγω γάμου

υποχρεώσεις, εξομολογούνται και οι εν αποστράτει, εν πολιορκίᾳ, ἀποστράτει, και πολιορκίᾳ διαθεσικότητι μέτοχοι, οι τυχόν νυμφευμένοι, η νυμφευθήμενοι, πρό του θανάτου της ήλικίας των.

Εξαιρητικῶς διὰ τούτῃ ἐν ἀποστράτει νυμφευθέντες ἀποστράται, οἵτινες ἐπέλεσαν τὸν γάμον των μετὰ τὴν 1-1-1926, καὶ πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος, ἡ υποχρέωσις πληρωμῆς τούτου ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑαυτοῖς τῶν γάμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος. Τὰ τέλη γάμου τῶν ἀνωτέρω μετὰ τῶν ἀναλογούντων τούτων καταβάλλονται ὡς ἀποστράται. ἡ παροχὴ τοῦ Ταμείου εἰς τούτους μετόχους.

Παροχὴ τοῦ Ταμείου εἰς τούτους μετόχους του.

Ἄρθρον 37.

Αἱ παροχαὶ τοῦ Ταμείου εἰς τούτους μετόχους του εἶναι αἱ ἐξῆς, διὰ τὴν τυχόν καθυστέρησιν τῆς καταβολῆς τῶν ὁποίων τὸ Ταμεῖον εἰς οὐδεμίαν υποχρέωσιν καταβολῆς τούτου ὑποκαίται.

α) Ἡ ὑπὸ τῆς προϋποθέσεως καὶ ὅρους τοῦ παρόντος χορηγίσι μερίσματος εἰς τούτους ἀποστράτους μετόχους καὶ τὰς χηρεούσας οἰκογενείας.

β) Ἡ ὑπὸ τῆς προϋποθέσεως καὶ ὅρους τοῦ παρόντος χορηγίσι ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος διὰ τὰ πρῶτα ἐξόδα τοῦ πένθους εἰς τὰς χηρεούσας οἰκογενείας τῶν ἀποδιδόντων μετόχων.

γ) Ἡ ὑπὸ τῆς προϋποθέσεως καὶ ὅρους τοῦ παρόντος χορηγίσι προκίς εἰς τὰς εἰς α' νόμιμον γάμον ἐρχομένης θυγατέρας τῶν μετόχων.

δ) Ἡ ὑπὸ τῆς προϋποθέσεως καὶ ὅρους τοῦ παρόντος χορηγίσι ἐκτάκτου ἐπιδόματος εἰς τούτους ἀποστράτους μετόχους τοῦ Ταμείου.

Ἐκτός τῶν ἄνω παροχῶν τὸ Μ.Τ.Π.Ν. εἶναι ὑπόχρεον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς προϋποθέσεως καὶ ὅρους τοῦ παρόντος, ἐπιστροφὴν τῶν καταθέσεων εἰς τούτους ἀποστράτους καὶ ἀπολυμένους ἢ ὠνήσαντας ἄνευ δικαιώματος συντάξεως ἐνεργούς μετόχους, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ν. Απομαχικὸν Ταμεῖον τῶν καταθέσεων τῶν στρατευμένων ναυτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα ἐπὶ 5 ἔτη μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Π. Ν. ἀπόλυσιν των. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, στηριζομένου εἰς ὁμοφώνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὴν ἢ νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος, δύναται, ἂν αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι τοῦ Ταμείου ἐπιτρέψωσι τοῦτο, νὰ ὁρισθῇ ἰατρικῆς περιθάλψεως παροχὴ εἰς τούτους ἀποστράτους μετόχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ὡς καὶ τὰς χηρεούσας οἰκογενείας. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου ὁρίζεται ὁ τρόπος καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ὡς ἄνω παροχῆς.

Μέρισμα.

Ἄρθρον 38.

Ὑπὸ τὸν ὅρον μέρισμα νοεῖται τὸ κατὰ μῆνα παρεχόμενον χρηματικὸν ποσὸν ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιώματα πρίστωπα, ἀποστράτους καὶ χηρεούσας οἰκογενείας.

Τὸ μέρισμα καταβάλλεται ἀπληρωμένον τέλους χρηροσῆμου, δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς οὐδεμίαν κράτησιν ἐκτός τοῦ φόρου καθαρῆς προσόδου. Διὰ διατάγματος ὁρίζεται ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς πληρωμῆς τῶν μερισμάτων, ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων.

Ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου διὰ τὴν δι' ἀντιπροσώπου εἰσπραξίν των μερισμάτων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐκ μέρους τῶν μετόχων, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ διατάγματος ὁρισθόμενα, δύναται νὰ γίνηται καὶ δι' ἀπλῆς δηλώσεως περὶ τοῦ

τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, καταχωριζομένης ἐν σχετικῇ βιβλίῳ.

Τὴν πληρωμὴν τῶν μερισμάτων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διαμενόντων δικαιούχων δύναται τὸ Ταμεῖον ν' ἀναθέτῃ ἐπὶ ὠριμένη προμήθειᾳ, βεβαιώσῃ τούτους δικαιούχους, εἰς μίαν ἢ πλείονας Τραπεζάς, κατόπιν εἰδικῆς συμφωνίας. Ἡ σχετικὴ διατάξις τοῦ περὶ ἐξουσιοθέτου ἔξοδου 1114 νόμου περὶ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπὶ 12 ἔτη τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μερισμάτων τῶν διὰ τὸν νόμον τούτου ἀποστρατευθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἀπαιτούμενων ποσῶν παραμένει ἐν ἰσχύϊ, ἀνεξεργήτως τοῦ ἂν ζῶσιν οὗτοι ἢ τούτοις διαδεχόμενοι χηρεούσας οἰκογενείας.

Ἄρθρον 39.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατὰσχισις τοῦ μερίσματος, τούτων τῶν ἀποστράτων μετόχων, ὅσοι καὶ τῶν χηρεούσων οἰκογενειῶν αὐτῶν, εἰμὴ μόνον α' δι' ὑφ' ἑαυτοῖς πρὸς τὸ Δημοσίον, ἢ διὰ διατροφῆς συζύγου, ὡς καὶ κατόπιν ἡ ἀνύτων, ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ κατὰσχισις τοῦ τετάρτου τοῦ μερίσματος, β' δι' ὑφ' ἑαυτοῖς εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Π. Ν. καὶ τὰ Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν προσερχομένων ἐξ οὐσδήποτε αἰτίας, ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ κατὰσχισις καὶ παρακράτησις ὁλοκληροῦ τοῦ μερίσματος, κατὰ τὴν περὶ τούτου εἰδικὴν ἐκάστου ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν ὡς ἄνω κατὰσχισιν καὶ παρακράτησιν λόγῳ ὑφ' ἑαυτοῖς εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ τὰ Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἢ εἰς τὸ Δημοσίον δὲν ἀπαιτεῖται δικαστικὴ παρέμβασις, ἀλλ' ἀρκεῖ διὰ μὲν τὴν πρὸς ἐξόφλησιν ὁφειλῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ τὰ Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν., διὰ δὲ τὰς πρὸς τὸ Δημοσίον ὁφειλὰς ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 40.

Καὶ τὴν λόγῳ διατροφῆς συζύγου, ἀνύτων καὶ κατόπιν των παρακράτησιν τοῦ 1/4 τοῦ μερίσματος δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἄνευ δικαστικῆς παρεμβάσεως, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅταν παισθῇ ἐξ ἀναγκῆς ἢν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ οἱ συντάξουσιν αἱ ὑπὸ τὸ ἀστικὸν νόμον ὁρίζομεναι περιπτώσεις υποχρεώσεως πρὸς διατροφὴν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἀπόστράτης, ἐκ τοῦ μερίσματος τοῦ ὁποῦ ἐνεργεῖται τοιαύτη παρακράτησις, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ἄρτιν τῆς τοιαύτης παρακράτησεως, παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἀμετακλήτως ἀποφασίζοντος, ὅποτε αὕτη σταματῇ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως, τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης παρακρατηθέντων μὴ ἀποδιδόμενων αὐτῷ ἐφ' ὅσον καταβλήθησαν εἰς τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν οἰκογένειαν.

Ἄρθρον 41.

Τὸ ἀπονημθέν εἰς ἑκάστον τῶν δικαιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ποσὸν μερίσματος ὁρίζεται δι' ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν μερισμάτων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ κατωτέρω.

Ἄρθρον 42.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους, καὶ ἀπὸ περικοπῆς ὑπὸ τοῦ λογιστηρίου τοῦ Ταμείου ἢ κατὰστροφῆς τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, ἔχον ὡς βάσιν

τὸ ποσὸν ὅπερ ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν ἐκ τῶν κατὰ τὴν διαρκείαν τοῦ εἰσελθόντος ἔτους τακτικῶν καὶ βεβαίων προσόδων τοῦ Ταμείου, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῶν βεβαίων προληψεῶν περὶ αὐξομειώσεως των, α) τοῦ προϋπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῶν πιθανῶν προβλέψεων περὶ αὐξομειώσεως των ποσὸν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν κατὰ τὴν διαρκείαν τοῦ εἰσελθόντος ἔτους ἄλλων υποχρεώσεων τοῦ Ταμείου ἢτοι διὰ πληρωμὴν 1) ἀναίτητων ἀποχρεώσεων τοῦ Ταμείου ἢτοι διὰ πληρωμὴν 2) προκηρυχθέντων καὶ μὴ ἐκτελεσθεισῶν υποχρεώσεων, 3) βοηθημάτων θανάτου, 4) ἀντιμισθίας καὶ λοιπὰ ἔξοδα διακίσεως, 5) πιθανῶν ἐπιτελευτῶν ἀκινήτων, 6) ἐπιτελευτῶν καταθέσεων κλπ. κλπ. καὶ β) τοῦ ἀναγκαιούτος ποσὸν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀπομαχικοῦ Κεφαλαίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς αὐξήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ταμείου ἐκ ἀντιμετώπισιν τῆς αὐξήσεως τῶν υποχρεώσεων του, ὅπερ κατ' ἔτος καὶ μετὰ τῆς αὐξήσεως τῶν υποχρεώσεων κεφαλαίου ἵκανῶς ὥστε τὸ Ταμεῖον νὰ εἶναι αὐτάρκης δέον νὰ μὴ ἡ μικρότερον τῶν 17.000.000, γ) τοῦ ἀναγκαιούτος ποσὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς πρὸς πληρωμὴν μερίσματος εἰς τούτους ἐξουσιοθεσίως ἀποστρατευθέντας προσερχοὺς υποχρεώσεως τοῦ Ταμείου, ὅπερ δέον νὰ μὴ ἡ μικρότερον τῶν 3.000.000 ἐτησίως μέχρι τοῦ ἔτους 1912, προβαίνει εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν μερισμάτων, ἅτινα δύναται νὰ κανονίξῃ, εἴτε κατὰ κατηγορίας, (Γενικοὶ ἀξιωματικοί, ἀνώτεροι, κατώτεροι, ὑπαξιωματικοί, δέσποι, καὶ νῦται) εἴτε κατὰ βαθμοὺς (Ἀντιναύαρχος, Ὑποναύαρχος, Πλοίαρχος, Ἀντιπλοίαρχος κλπ.) εἴτε κατὰ καταστάσεις, (ἀποστράται, ἀπόταξις κλπ.) καὶ κατηγορίας, ἢ βαθμοὺς συγγρόνως.

Διὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς κατηγορίας ἢ τοῦ βαθμοῦ ἐκάστου μερισματοῦχοῦ ἡ χηρεούσας οἰκογενείας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὴν ὡς ἄνω γενικὸν προσδιορισμὸν τῶν μερισμάτων, ἢ τὸν βαθμὸν ὃν οἱ μερισματοῦχοι εἶχον ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸ τῆς ἀποστράτειας, ἢ τὸν βαθμὸν οὗ τὴν σύνταξιν ἔλαβον. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὁμοῦ ταύτη περιπτώσει, ἐπειδὴ εἰς τινὰς κατηγορίας μετόχων ἀπονέμεται σύνταξις βαθμοῦ ἀνωτέρου κατὰ τρεῖς βαθμοὺς ἐκείνου ὃν εἶχον ἐν ἐνεργείᾳ, χάριν ἰσότητος δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν δι' ὅλους τούτους μερισματοῦχους, βαθμὸς ἀπέχων ἐκείνου ὃν εἶχον ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ τρεῖς βαθμοὺς, μετὰ τὸν τῶν βαθμὸν τοῦ Ἀντιναύαρχου.

Ἄρθρον 43.

Διὰ διατάγματος προκαλούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, στηριζομένου εἰς πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, εἰς τὴν ἢ νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ εἰς ἑκάστον ἀναλογούντος μερίσματος κατὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν μέθοδον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταβολῶν καὶ τῆς ἐκ τῶν ἄλλων πόρων ἀναλογίας ἐκάστου μετόχου.

Ἄρθρον 44.

Μερίσματος δικαιούνται οἱ ἐκ τῆς ἐνεργῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς ἀπομαχυνόμενοι ἐνεργοὶ μέτοχοι, ἐφ' ὅσον δικαιούνται συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τὰ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πρόσωπα τῆς χηρεούσας οἰκογενείας, ἐφ' ὅσον στερηθῶσι διὰ θανάτου τοῦ δικαιουμένου αὐτῶν προστάτου καὶ δικαιωθῶσι καὶ ταῖς συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐξαιρέτως τῶν συζύγων τῶν ὡς ἀποστράτων νυμφευμένων μετόχων, αἵτινες δικαιούνται μερίσματος καὶ ἂν ἀκόμη δὲν τύχωσι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον ὁμοῦ ὁ γάμος ἐγένετο πρὸ τοῦ ἀποστράτους συμπληρώσῃ τὸ 63ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀποστράτου.

Ἐκ τῶν στρατευμένων καὶ ἐφέδρων ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν καὶ τῶν τασσόμενων εἰς τὸ Π. Ν. ἐν ἐπιστρατεύσει ἢ πολεμῇ μετὰ τὸν ἀξιωματικὸν ἐργατῶν θανάτου, ὅσοι κατὰ

τὴν ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ ὑπηρεσίαν των καταστῶσι, λόγῳ τραυματίας ἢ ἀσθενείας, ἐν τῇ ἐκτελείᾳ διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἀρροδίως βεβαιωμένης, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ βεβαίωσις αὕτη γίνῃ τὸ ἀργότερον ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀπομαχυνσεως ἐκ τῆς ἐνεργῆς ὑπηρεσίας, ἀπολύτως ἀνίκανοι πρὸς ἐξακολουθήσιν τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ νὰ πορεύωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, δικαιούνται μερίσματος ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ παρόντος, ἂν τύχωσι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὡς καὶ αἱ χηρεούσας οἰκογενείαι των ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις καὶ ὅρους ἐξ αὐτῶν ὠνησόντων ἐν τῇ ἐκτελείᾳ διατεταγμένης ὑπηρεσίας.

Τὸ μέρισμα τῶν χηρεούσων οἰκογενειῶν εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς ἐκείνου, οὗ ὅλ' ἐδικαιούτο ὁ προστάτης αὐτῶν ἐν ἐξῇ καὶ ἐγένετο μερισματοῦχος, καταβάλλεται δὲ ὁλόκληρον εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν σειράν τοῦ ἄρθρου 26, οἰκονομικῶς καὶ ἂν ὑποστῇ ἐλάττωσιν ἢ σειρά τῆς χηρεούσας οἰκογενείας, παύει δὲ μόνον, ὅταν οὐδὲν μέλος ταύτης ἔχῃ δικαίωμα, μεταβιβαζόμενον, ἀπὸ κατηγορίας εἰς κατηγορίαν.

Χηρεούσας οἰκογενείας δικαιουθεῖσαι καὶ λαμβάνουσαι μερίσμα πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος, δύναται τῶν προτέρων ἰσχυρῶς διατάξεων, ἐξακολουθεῖν νὰ λαμβάνουσαι τούτο καὶ ἐὰν δὲν λαμβάνουσι σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 45.

1) Πᾶς δικαιούμενος ἐκ διαφόρων αἰτίων νὰ λάβῃ πλείονα τοῦ ἐνὸς μερίσματος λαμβάνει ἐν καὶ μόνον, τῆς ἐκλογῆς ἀριεμένης εἰς αὐτόν.

2) Οὐδεὶς λαμβάνει μερίσμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ἂν λαμβάνῃ τοιοῦτον ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ κατὰ τὴν στρατοῦ ἢ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἢ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, μὴ ἐπιτροπομένης τῆς παρακράσεως ἐκ τοῦ μερίσματος τῶν ἄνω Ταμείων χάριν τῆς λήψεως τοιοῦτου ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν.

3) Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἰσχύει διὰ τὰς χηρεούσας οἰκογενείας τὰς λαμβανούσας ἤδη μερίσμα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν.

Εἰς τὰς χηρεούσας οἰκογενείας τῶν ἀποδεδειγμένως ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ φονευμένων μετόχων εἰς αὐτὰς καὶ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι μερίσμα καὶ παρ' ἐνὸς ἢ πλείονων Ταμείων, ἀλλὰ ὅλ' λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. τὸσον μόνον ποσόν, ὅσον ἀπαιτεῖται ἵνα σχηματισθῇ ἐξ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαμβανόμενου παρ' ἄλλου Ταμείου τὸ ποσὸν ὅπερ ὅλ' ἐδικαιούτο ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ἂν δὲν ἐλάβαντο παρ' ἄλλου Ταμείου, ἐκτός ἐὰν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρητήρησαν τοῦ μερίσματος τῶν ἄλλων Ταμείων ὅποτε λαμβάνουν ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ὁλόκληρον τὸ ἀναλογούν αὐταῖς μερίσμα.

Ἄρθρον 46.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενον μερίσμα διαίρεται εἰς πλῆρες καὶ ἡλαττωμένον. Πλήρους μερίσματος δικαιούνται οἱ ἀποστράται μέτοχοι καὶ αἱ χηρεούσας οἰκογενείαι των, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἢ οἱ δικαιούχοι των (διὰ τὰς χηρεούσας οἰκογενείας) ἔχουν συμπληρωμένην εἰκοσιπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἀναγνωρισθεῖσαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Πληττωμένου μερίσματος δικαιούνται οἱ ὡς ἄνω ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν συμπληρωμένην εἰκοσιπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ εἶναι τούτο ἴσον πρὸς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τοῦ πλήρους, ὅσα τὰ συντάξιμα ἔτη των.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν δὲν ὑπάγονται οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος λαμβάνοντες πλῆρες μερίσμα καίτοι μὴ ἔχοντες συμπληρώσει εἰκοσιπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν. Τὸ κατὰ τὴν συγκεκριμένην τοῦ συντάξιμου χρόνου προκύπτον ἔλαττον τῶν δώδεκα μηνῶν διάστημα λογίζεται πλῆρες ἔτος, ἐὰν εἶναι ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς ἐξ μηνῶς. Διὰ

τὸν κανονισμὸν τῶν μερισμάτων τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων Π. Ν. ὑπολογίζεται πᾶσα ἡ κατὰ τοὺς σχετικούς νόμους συντάξιμος ὑπηρεσία, τούναντίον δὲ διὰ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Π. Ν. ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία λογίζεται μόνον ἡ ἢν διήνυσαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Π. Ν. καὶ κατέβαλον κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 47.

Εἰς τὰς χρεουστὰς οἰκογενεῖας τῶν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἀποδεδειγμένως φονευμένων μετόχων δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν., συμφωνούντος τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐκδιδόμενης κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, συνοδευμένης ὑπὸ τῶν ἀπαραίτητων δικαιολογητικῶν, ν' ἀπονέμηται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέρισμα ἀνώτερον ἐκείνου, ὅπερ ὁ ἀκανονίζετο ὡς ἐκ τοῦ βαθμοῦ ὃν εἶχεν ἐν ἐνεργείᾳ ὁ φονευθεὶς κλπ. καὶ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας του, μὴ ὑπερβαίνον ὅμως τὸ διπλάσιον τούτου. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν δύναται δι' ἀποφάσεώς του, κατόπιν προτάσεως ὑποχρεωτικῆς δι' αὐτὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, νὰ ἀναστῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἂν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιβάλλῃ τούτο.

Ἄρθρον 48.

Ἵνα ἀποκτήσῃ δικαίωμα πλήρους μερίσματος, ὅταν ταῦτα καθορίζονται κατὰ κατηγορίας ἢ βαθμούς καὶ καταστάσεις καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν μέθοδον, οἱ ἀπόστρατοι μέτοχοι καὶ αἱ χρεούσσαι οἰκογενεῖαι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ θνησκόντων μετόχων, δέον νὰ ἔχωσι καταβάλλει διὰ τῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν κρατήσεων, κατὰ τὴν ἐνεργίαν τῶν ὑπηρεσιᾶν, ποσὸν ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὰς κρατήσεις εἰκοσι πέντε πλῆρων πραγματικῶν ἐτῶν, οἱ δὲ τυγχάνοντες μερίσματος ἡλαττωμένου τόσων εἰκοστῶν πέμπτων τῶν ἄνω ποσῶν, ὅσα τὰ ποσοστὰ τοῦ μερίσματος ὧν δικαιούνται ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ πρέπει νὰ ἔχωσι καταβάλλει, ὡς καὶ ἐκείνου ὅπερ κἂτέβαλον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον ἡ ἐκ τοῦ μισθοῦ κράτησις 4 ο) α) μέχρι τῆς 1)1)-1929, καὶ ἐκτοτε 5 ο) α) μέχρι τῆς 1)5)1931 καὶ ἐκτοτε 6 ο) α), ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθῶν τῶν διαφόρων βαθμῶν οὓς ἔλαβον καὶ ἐκείνου οὗ τὸ μέρισμα δικαιούνται διὰ τὰ μέχρι συμπληρώσεως 25 ἐτῶν ὑπολειπόμενα ἐκ τῶν ἐν τῷ Π. Ν. πραγματικῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας, τῆς ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤρχισαν λαμβάνοντες μισθὸν ὑποκείμενον εἰς τοιαύτην κράτησιν.

Τὸ τυχὸν ἐλλείπον ἐκ τῶν ἄνω ποσῶν καταβάλλεται ὁλοκληρωτικῶς μετὰ τοῦ ἰσχυρόντος συμβατικοῦ τόκου, ἐπιτρεπόμενης ὅμως καὶ τῆς συμπληρώσεως τούτου διὰ κρατήσεως κατὰ μῆνα τοῦ τετάρτου τοῦ μερίσματος, κατόπιν ὅμως ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 49.

Οἱ ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐνεργίαν ἀνακαλούμενοι μέτοχοι καὶ ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς ἐφεδρείας ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ καταβολῶν διατάξεις τὰς ἰσχύουσας κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατεῖαν.

Ἄρθρον 50.

Αἱ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν λήψιν μερίσματος ποσοῦ ὑποχρεώσεις τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποστρατευθέντων ἢ ἀποθανόντων μετόχων κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποστρατείας ἢ τοῦ θά-

νάτου τῶν ἰσχυόντων νόμων καὶ ἂν ἀκόμη τὸ μέρισμα τῶν μέλλῃ νὰ κανονισθῇ ὑπὸ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 51.

Ἀπαλλοτρίωνται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῶν ὡς ἄνω ποσῶν οἱ ἀποκτώντες σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου ἕνεκα τραυματῶν ἢ νοσημάτων προσελθόντων ἐκ συμβεβηκότων πολέμου, ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διατεταγμένης ὑπηρεσίας, μὴ τεθέντες ὅμως εἰς μίαν τῶν καταστάσεων τῆς πολέμου ἢ ἀποστρατείας ἢ πολεμικῆς διαθεσιμότητος. Ὁμοίως ἀπαλλοτρίωνται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς τῶν ὡς ἄνω ποσῶν αἱ χρεούσσαι οἰκογενεῖαι τῶν ἐν μάχῃ φονευθέντων ἢ ἀποβιβάσαντων ἕνεκα τραυματῶν ἢ νοσημάτων προσελθόντων ἐκ συμβεβηκότων τοῦ πολέμου ἐνεργῶν μετόχων, μὴ τεθέντων ὅμως εἰς πολεμικὴν ἀποστρατεῖαν ἢ πολεμικὴν διαθεσιμότητα καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποκτῶσι σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 52.

Τὸ μέρισμα τῶν ἀποστρατευομένων μετόχων καθὼς καὶ τὸ τῶν χρεουστῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ θνησκόντων τοιοῦτων ἄρχεται καταβάλλομενον ἀφ' ἧς καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Δημοσίου, μετὰ προηγούμενην ὑποβολὴν αἰτήσεως, κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ διατάγματα ὁρισθόμενα, ἐκ μέρους τούτων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ ἐγκρίσιν τούτου, ἐκτὸς ἂν ἡ μισθοδοσία τοῦ θανόντος μετόχου ἐξακολουθῇ καταβαλλομένη εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ δυνάμει τῶν κειμένων εἰδικῶν διατάξεων, ὅποτε τὸ μέρισμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς διακοπῆς τῆς μισθοδοσίας ταύτης. Τὸ μέρισμα τῶν χρεουστῶν οἰκογενειῶν τῶν θνησκόντων ἀποστράτων μερισματούχων ἄρχεται καταβάλλομενον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου τῶν. Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν καταβάλλεται ἀκέραιον τὸ μέρισμα τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἀπέθανεν ὁ ἀπόστρατος, ὡς καὶ πᾶν ποσὸν ὅπωςδῆποτε ἀρριζόμενον αὐτῷ παρὰ τοῦ Ταμείου, ἧς ἐλλειπούσης δὲν μεταδιβάζονται εἰς ἄλλα πρόσωπα, ἀλλ' ἀποτίθενται εἰς τὸ ἀποθεματικὸν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 53.

Ἢ καταβολὴ τοῦ μερίσματος εἰς τοὺς ἀποστράτους μετόχους καὶ τὰς χρεούσας οἰκογενεῖας διακόπτεται, ἐφ' ὅσον οὗτοι διορίζονται, ὅπωςδῆποτε, ἐστὼ καὶ δι' ἀνακλήσεως εἰς ἐνεργίαν, εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἔμμεθον, ὑπολογιζομένην ὡς συνάξιμον, ἐξαίρεται τῆς ὑπηρεσίας Ὑπουργοῦ, Ὑφυπουργοῦ, Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνακλήσεως εἰς ἐνεργίαν διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ τῶν Ταμείων ἀλληλοδογηθείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 4815 Νόμου.

Ἄρθρον 54.

Οἱ ἀπόστρατοι μέτοχοι τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. δικαιούνται ἀποδεικτικῶν ταυτότητος ὁμοίου τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. ἰσχυουσῶν καὶ διὰ τούτους τῶν ἐκπτώσεων ἐπὶ τῶν ναύλων τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων, τῶν ὁριζομένων διὰ τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος τῆς 26 Δεκεμβρίου 1911 περὶ κανονισμοῦ ἀποδεικτικῶν ταυτότητος διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ Ναυτικοῦ. Τὰ εἰδικότερα ταῦτα προμηθεύει τὸ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ παραδίδει μετὰ τῆς φωτογραφίας πρὸς ὑπογραφήν καὶ σφράγισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν (Διοικητικὸν Προσωπικόν) καὶ κατόπιν εἰς τοὺς δικαιούχους ἐπὶ καταβολῇ τῆς αξίας τῶν ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ. Τ. Π. Ν.

Βοήθημα θανάτου.

Ἄρθρον 55.

Ἀπὸ τῶ θανάτου ἀποστράτου μετόχου χορηγείται παρὰ τοῦ Ταμείου εἰς τὴν χρεούσταν οἰκογένειαν κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 29 σεῖράν χρηματικὸν βοήθημα ἐκ δραχμῶν 1500, διὰ τὰ πρῶτα ἔξοδα τοῦ πένθους. Τὸ ἄνω βοήθημα δύναται νὰ αὐξάνηται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπῃ τούτο, ὡς καὶ νὰ ὁρισθῇ προσαύξησις τοῦ ποσοῦ τούτου, κατὰ ποσοστὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δι' ἑκάστον τῶν πλέον τοῦ ἐνὸς ἀντλήσαντων μετῶν τῆς χρεουστῆς οἰκογενείας.

Προικοδοτήσεις.

Ἄρθρον 56.

Εἰς τὰς εἰς πρῶτον νόμιμον γάμον ἐρχομένης θυγατέρας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεῖᾳ μετόχων, ἢ χρεουστῶν οἰκογενειῶν, καταβάλλεται παρὰ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. λόγω προικὸς ὁριζόμενον ποσὸν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον ἀπὸ τὸ ποσὸν ἐνὸς ἔτους μερισμάτων οὐδὲ ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ δύο ἐτῶν μερισμάτων, ἅτινα ἀπολαμβάνει ἡ δικαιούσα, ὡς ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου βαθμοῦ του, ὁ πατήρ αὐτῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεῖᾳ μέτοχος, ἢ χρεούσσαι οἰκογενεῖαι. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐλθούσας εἰς γάμον θυγατέρας, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεῖᾳ μετόχων, ἢ χρεουστῶν οἰκογενειῶν, ἰσχύουσιν αἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου σχετικαὶ διατάξεις.

Διὰ διατάγματα, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ αὐξηθῇ τὸ ποσὸν τῶν προικῶν καὶ πέραν τῶν διὰ τοῦ παρόντος τιθεμένων ὁρίων, ἂν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπῃ τούτο.

Ἄρθρον 57.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, κατὰ τὸν κατ' ἔτος προδιρισμὸν τῶν μερισμάτων, ὁρίζει καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἀναλογουσῶν προικῶν, κατὰ βαθμούς ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω τεθέντων ὁρίων, μὴ ἐπιτρεπόμενης τῆς παρεκτάσεως ἀπὸ τῶν οὕτως ὁρισθέντων ποσῶν εἰμὴ μόνον διὰ τὰς θυγατέρας τῶν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ φονευθέντων μετόχων, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀνωτέρου ποσοῦ, πάντοτε ὅμως οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ ὡς ἄνω ὁρισθέντος ἀνωτάτου ὁρίου.

Ἄρθρον 58.

Ἡ χορήγησις προικὸς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μετὰ προηγούμενην ὑποβολὴν αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἢ τοῦ πατρὸς καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τῆς χήρας μητρὸς τῆς συζύγου, συνοδευμένης ὑπὸ ληξιαρχικῆς πράξεως τελέσεως τοῦ γάμου καὶ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ τελευταῖος γάμος τῆς κόρης εἶναι πρῶτος.

Ἄρθρον 59.

Διὰ τὴν εἰσπραξίν τῆς ὡς ἄνω προικὸς ἀπαιτεῖται σύνταξις συμβολαιογραφικῆς πράξεως συστάσεως τῆς προικὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς τῆς συζύγου ἢ ὑπ' αὐτῆς ταύτης

τῆς συζύγου ὅταν αἱ δύο τελευταῖαι εἶναι αἱ λαμβάνουσαι τὸ μέρισμα, ἧς ἀντίγραφον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον, τῆς σχετικῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ὑπογραφομένης ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τῶν.

Ἐπιστροφὴ καταθέσεων.

Ἄρθρον 60.

Οἱ παραιτούμενοι ὡς καὶ οἱ λόγω λήξεως τῆς θητείας τῶν ἢ τῆς ἢν ἀνέλκον ὑποχρεώσεως ἀπολύομενοι ἐν ἐνεργείᾳ μέτοχοι καὶ μὴ κατηγμένοι δικαίωμα συντάξεως δὲν δικαιούνται εἰς ἀπόληψιν τῶν καταβληθεισῶν εἰσφορῶν τῶν καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως κρατήσεων, ἀποτιθεμένων εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου. Τούναντίον οἱ τιθέμενοι εἰς ἀπόληψιν δι' ἑνα οἰονόπουτος λόγον καὶ μὴ λαμβάνοντες ἰσθῶν συντάξιν παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δικαιούνται εἰς ἀπόληψιν τῶν εἰσφορῶν τῶν καὶ λοιπῶν καταθέσεων αὐτότως, εἰς ἧς ὅμως δὲν περιλαμβάνονται αἱ βαρύνουσαι τὸ Δημόσιον καὶ οὐχὶ τοὺς ἰδίους. Ὡστόσο αἱ χρεούσσαι οἰκογενεῖαι κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 26 σεῖράν τῶν ἀποβιβάσαντων ἐνεργῶν μετόχων, ἐφ' ὅσον δὲ δικαιούνται μερίσματος, δικαιούνται εἰς ἀπόληψιν τῶν καταθέσεων ὑπὸ τοῦ ἀποβιβάσαντος ὡς ἄνω εἰσφορῶν τῶν κλπ. εἰς ἧς ὅμως ὁμοίως δὲν περιλαμβάνονται αἱ βαρύνουσαι τὸ Δημόσιον καὶ οὐχὶ τοὺς ἰδίους.

Ἐν ἀνυπαρξίᾳ χρεουστῆς οἰκογενείας αἱ ὡς ἄνω καταθέσεις ἀποτίθενται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου.

Ἐκτακτον ἐπίδομα.

Ἄρθρον 61.

Ἐὰν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους διαπιστωθῇ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ ὅτι αἱ ἐκ πάσης πηγῆς εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου ὑπῆρξαν τοιαύται, ὥστε μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔτους νὰ μὲν περισσεύω ἀνώτερον τῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου, καὶ σχηματισμὸν ἀποθεματικοῦ διὰ τὰ μερίσματα τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου ἀπαιτουμένων 20.000.000 δραχμῶν, τότε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ νέου ἔτους θὰ εἶναι τοιαύται ὥστε νὰ ἐκπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ νέου ἔτους καὶ νὰ μείνουν πρὸς κεφαλαιοποίησιν τὰ ὡς ἄνω ἀπαιτούμενα 20 ἐκατομμύρια, νὰ χορηγήσῃ ἑκτακτον ἐπίδομα εἰς τοὺς λαμβάνοντας μερίσμα ἀποστράτους καὶ τὰς χρεούσας οἰκογενεῖας αὐτῶν, λαμβανόμενον ἐκ τοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὡς ἄνω 20 ἐκατ. περισσεύματος τῆς κλειστής χρήσεως, τοῦ τυχόν καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐπιδόματος τούτου πλεονάματός ἀποτιθεμένου πρὸς ἐπαύξησιν τῆς κεφαλαιοποιήσεως.

Ἄρθρον 62.

Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα τούτο, μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν κράτησιν ἢ παρακράτησιν ἐναντι ὀφειλῶν πλὴν τῆς λόγω διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων καὶ κατιόντων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δύο μερισμάτων, δι' ἑκάστον, καὶ θὰ διανεμηθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις καταβαλλόμενον κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα καὶ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων. Μερισματοῦχοι λαμβάνοντες τὸ πρῶτον μέρισμα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν ὁποίων διανέμεται τὸ ἑκτακτον ἐπίδομα δὲν δικαιούνται εἰς ἀπόληψιν τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τούτο διανεμημένου ἐπιδόματος ἐπιδόματος, ἀλλὰ τοῦ τυχόν διανεμηθῆσομένου κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Παραγραφή υποχρεώσεων.

"Αρθρον 63.

Πάντα κατὰ τὸ Μ. Τ. Π. Ν. ἀποκρίσεις ἢ καὶ πᾶν ἐν γένει δικαίωμα κατὰ τὸ Μ. Τ. Π. Ν. μὲδ' ὅσον δικαιοσύνην τοῦ νὰ γίνῃ τις μετόχος καὶ νὰ εἶναι μερισματούχος ἐξαιρετικῶν, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ ἰδίου Ταμείου, προστιθέμενα εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐὰν ἐντὸς πενταετίας, ἀφ' ἧς παρήλθῃσαν, δὲν ἤγρευθ' ἀγωγή ἀνῶπιον τῶν τακτικῶν Διακροτήσεων, ἢ δὲν ὑπεβλήθῃ εἰς τὸ Ταμεῖον αἴτηση περὶ πληρωμῆς, ἢ ὑποβληθεῖται αἴτησις δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἑλλειψὶν δικαιοσύνης ἐν γένει ἐν γένει εἰς τὴν παραγραφήν τῶν ὁρίων ἢ ἐν ὑπόθεσιν ὅτι ἀδικιούσης, ἢ ἀνεγνωρίσθῃ δὲν ἐπὶ πληρωμῆς ἢ δὲν ἡσυχάζον ὑπαίτιότητι τοῦ δικαιοῦχου. Πάντα παραγραφεῖς δικαιοσύνης καὶ ἕνα τῶν ἄνω τρέπων ἀρχεται ἐκ νέου καὶ συμπληροῦται ὅσα τῇ λήξει πενταετίας προθεσμίας ἀπὸ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἄνω πράξεων τῶν δικαιοκτοσύνης τὴν παραγραφήν. Προκειμένου περὶ τοῦ δικαιοῦχου λήξεως μερίσματος, ἢ πρὸς παραγραφήν ὁρίζομένη, ὡς ἄνω πενταετία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἡλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δι' ἧς ἀνεγνωρίσθῃ ἢ σὺνταξις τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν δικαιοῦχον. Διὰ τὰς πρὸς τρίτους υποχρεώσεις τοῦ καὶ ἐν γένει χρέος τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τόκου ἐξαιρέσει τῶν συναπτῶν πρὸς Τραπεζίαις δανείων.

Περιουσία τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 64.

Τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου ἀποτελοῦσι τὸ ἀποθεματικὸν τοῦ κεφάλαιον καὶ τὸ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκάστοτε υποχρεώσεων αὐτοῦ ὑπόλοιπον τῶν εἰσπραχθέντων πόρων του.

"Αρθρον 65.

Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τοῦ Ταμείου, οὗ ἡ διάθεσις διὰ τὴν ἐκπληρωσὴν τῶν υποχρεώσεων τοῦ Ταμείου ἀπαγορεύεται, συνίσταται: α) ἐν τῷ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους νοθεροῦ υπολοίπου τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν ἀντίρρην τῶν πάσης φύσεως υποχρεώσεων αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, β) ἐκ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστου ἔτους πραγματοποιουμένων ἐσόδων ἐκ πόρων οἷον κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀποτίθενται ὑπὲρ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι 1) ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου προκύπτουσα ἐκάστοτε συναλλαγματική διαφορά 2) αἱ καταβολαὶ τῶν παραιτουμένων μετόχων καὶ αἱ μὴ ἀποδιδόμεναι τοιαῦται εἰς τοὺς ἀποκτεσσομένους ἄνευ δικαιοῦχου συντάξεως 3) αἱ καταβολαὶ τῶν ἀποβιούντων μετόχων χωρὶς νὰ καταλίπωσι χρεοῦσαν οἰκογένειαν 4) αἱ παραγραφόμεναι ἐκ τῶν ἀνεγνωρίσμένων καὶ ἐκκαθαρισμένων υποχρεώσεων τοῦ Ταμείου 5) τὸ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὑπόλοιπον τῶν ἄλλων πόρων τοῦ Ταμείου τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν υποχρεώσεων αὐτοῦ διατιθεμένων μετὰ τὴν ἀντίρρην ὅλων τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους υποχρεώσεων αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐκάστοτε τυχόν ὀριζομένου ποσού διὰ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 ἐκτακτικὸν ἐπίδομα.

"Αρθρον 66.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου ὀφείλει ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου νὰ καθιστᾷ παραγωγικὴν μεριμνῶσα κατὰ τὴν ἰδίαν τῆς κρίσιν καὶ ὑπὸ ἰδίαν τῆς εὐθύνης διὰ τὴν προσδοκωτέραν διαδοχὴν τῆς, ἐντὸς ὅμως πάντοτε τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφόμενων ὁρίων. Ἡ παραγωγικὴ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός.

γινέται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν δὲ πρῶτης τοιαύτης εἶναι ἐγκυρὸς, ὅν δὲν ὑπάρχῃ περὶ ταύτης ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου. Κατὰ ἐξαιρέσειν, δὲν ἀπαιτεῖται ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἀποφασίζῃ μόνος ὁ Ὑπουργός. Προκειμένου περὶ καταθέσεως εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν ὅψει τῶν ἐκ τῶν καθήμερινῶν εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου προερχομένων ποσῶν, ὡς καὶ περὶ ἀναλήψεως ἐκ ταύτης διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ Ταμείου.

"Αρθρον 67.

Αἱ τοποθετήσεις εἰς ἃς ἡ Διοίκησις τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ἐπενδύσῃ τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου εἶναι αἱ κάτωθι, ὁριζομένης πλήρους ἐξουσίας εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταμείου, ὅσον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τοῦ αἵματος τῆς τοποθετήσεως καὶ τῆς μετατροπῆς ἀπὸ τινος εἰς ἄλλην ὅσον καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ εἰς ἐκάστην διατεθρομένου ποσού, ὑπὸ μόνον τὸν περιορισμὸν τοῦ νὰ μὴ ἔχη ὅλα τὰ κεφάλαια εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τοποθετήσεως ἀλλ' εἰς πλείονας.

α) Ἀγορὰ ἢ οἰκοδόμησις πρὸς ἐκμετάλλευσιν προσδοκῶν ἀκινήτων, κειμένων ἐν Ἀθήναις ἢ Παιραιῇ καὶ ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων τούτων.

β) Ἑνδοπόρεια δάνεια, καὶ ἡ χρεωλυτικὰ εἰς ἰδιώταις, ἐπὶ πρώτῃ ὅμως πάντοτε ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἀκινήτων προσδοκῶν κειμένων ἐν Ἀθήναις ἢ Παιραιῇ καὶ ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων τούτων.

γ) Ἑνδοπόρεια δάνεια καὶ ἡ χρεωλυτικὰ εἰς μετόχους ἢ χρεοῦσας οἰκογενεῖας, ἐπὶ πρώτῃ ὅμως πάντοτε ὑποθήκῃ καὶ ἐπὶ ἀκινήτων προσδοκῶν κειμένων ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν Παιραιῶς ὡς καὶ τῶν προαστείων Φαλήρων, Ἀμαρουσίου, Χολαλνδρίου, Ἡρακλείου, Κηφισίας, Ψυχικοῦ, Καλλιθέας.

δ) Ἀγορὰ χρεωγράφων Ἑθνικῶν Δανείων ἢ Μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Ἐκδοτικῆς) ἢ ὁμολογιῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τραπεζῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

ε) Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἐξ ἐκείνων ὅτινα δύναται νὰ ἀγοράσῃ ὡς ἄνω τὸ Ταμεῖον καὶ ἐπὶ ὅροις κανονισμοῦ ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου.

στ) Ἐνταῦχος καταθέσεις παρὰ τινι Τραπεζῇ.

ζ) Τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια εἰς τοὺς μετόχους καὶ τὰς χρεοῦσας οἰκογενεῖας.

η) Προεξοφλήσεις μισθῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μετόχων του, καὶ συντάξεων καὶ μερισμάτων τῶν ἀποστράτων καὶ χηρῶν.

θ) Προεξοφλήσεις βοηθημάτων Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας.

ι) Προεξοφλήσεις τοκομεριδίων Ἑθνικῶν Δανείων.

"Αρθρον 68.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, προτάσει ὁμοφώνῳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας νὰ συσταθῇ ἐν τῷ Ταμείῳ Ταμειουτῆριον καὶ ὑπηρεσίαν ἐντὸς αὐτοῦ καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ἐν ὅψει, μέχρι ποσού ὁρισθησμένου διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου, καὶ ἐπὶ ὅροις κανονισμοῦ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου. Δύναται τὸ Δ. Συμβούλιον, μεθ' ὁμόφωνον ἀπόφασίν του, εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός, ἐν τῇ προσπάθειᾳ τοῦ πρὸς παραγωγικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου, νὰ συνάψῃ χρεὶς τυχούσης δάνεια οἰασθήποτε μορφῆς παρ' ἀνεγνωρίσμένων Τραπεζῶν ἐπὶ ὅροις κανονισμοῦ ὑπ' αὐτοῦ.

"Αρθρον 69.

Ἡ ἀγορὰ ἢ ἡ πώλησις ἀκινήτων ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου μετὰ προηγουμένην

ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ ἀγοραζομένου ἢ πωλουμένου ἀκινήτου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προέδρου, τοῦ Τμηματάρχου τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου αἰτῆται τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. Ἐνεργεῖται δὲ ἡ μὲν ἀγορὰ ἄνευ δημοπρασίας καὶ κατ' ἀνάγκαν ὅριον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως, ἢ δὲ πώλησις κατόπιν πάντοτε δημοπρατικῆς δημοπρασίας γινομένης ἐνώπιον τριμελὸς ἐξ ἀξιωματικῶν ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ περὶ τούτου ἰσχύοντα εἰς τὴν Ν. Ὑπηρεσίαν καὶ μὲ κατώτατον ὅριον τιμῆς τὴν ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ἢ τὰ πρακτικὰ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ σχετικὰ συμβόλαια ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδότησεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως βαρυνούσης τὸν ἕτερον συμβαλλόμενον.

"Αρθρον 70.

Ἡ οἰκοδόμησις οἰκῶν ἢ παντὸς ἄλλου εἶδους ἀκινήτων ὑπὸ τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. ἐπὶ ἰδιοκτησίᾳ αὐτοῦ οἰκοπέδων ἢ τοιούτων κεκτημένων δι' ἀγορὰς ἐνεργεῖται κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου. Κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁρίζεται τὸ εἶδος καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀνεγερθησέμενης οἰκοδομῆς, καὶ ἀνατίθεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Δ. Ναυτικῶν ἔργων ἢ εἰς ἰδιώτην μηχανικὸν κατόπιν μεσοδοσίας ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης ὁ καταρτισμὸς τοῦ σχεδίου καὶ ἡ σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀπαιτηθησέμενης δαπάνης. Εἰς τοὺς τοῦτο δίδονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν γωνίᾳ γραμματῆς σχετικαὶ ὁδηγίαι περὶ τοῦ ἔργου πρὸς σύνταξιν προμελέτης ἢ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τασσόμενης αὐτοῖς προθεσμίας.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προμελέτης τὸ Δ. Συμβούλιον ἢ ἐγκρίνει ταύτην, ἢ παρέχει νέαν ὁδηγίαν πρὸς τροποποίησιν τοῦ σχεδίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων συντάσσεται καὶ ὑποβάλλεται ἡ ὁριστικὴ μελέτη. Μετὰ τὴν τελικὴν ἐγκρίσιν τῆς ὁριστικῆς μελέτης κ. τ. λ. προκηρύσσεται μεσοδοσία πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ἡ δημοπρασία αὕτη ἐνεργεῖται, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων, ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ Τμηματάρχου τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων καὶ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προέδρου, ἐκ τῶν ὑπαρξουσῶν εἰς τὸ Ταμεῖον. Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαγαλᾷ τὸν διαγωνισμὸν πολυλάνης μέχρις ἐπιτεύξεως συμφερούσης τιμῆς.

Τὰ συμβόλαια μετὰ τοῦ ἀναδειχθέντος ἐργολάβου ὑπογράφονται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προέδρου, τῶν σχετικῶν ἐξόδων βαρυνόντων τὸν ἐργολάβον, ἢ δὲ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων ἢ τοῦ ἰδιοῦ μηχανικοῦ. Τὰ διὰ τὰς ὡς ἄνω οἰκοδομήσεις ὑλικά τυχόνουσι πλήρους ἀτελείας.

"Αρθρον 71.

Ἡ παραλαβὴ τοῦ ἔργου γίνεται παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων, ἑνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἡ πληρωμὴ εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐκτέλεσιν ἐργολάβον

γίνεται μετὰ τὴν περάτωσιν τοῦ ἔργου καὶ τὴν κατὰ τὰ ἄνω τερω παραλαβὴν του. Δύναται ὅμως, ἐὰν τοῦτο συμφωνηθῇ καὶ ὁρισθῇ ἐν τῇ ἐργολαβικῇ συμβολαίᾳ, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἔργου νὰ γίνεταί τμηματικῶς, κατὰ τὰ ἐν τῇ σχετικῇ συμφωνίᾳ χρονικὰ ὅρια, μετὰ προηγουμένην, κατὰ τὰ εἰδικωτέραν διὰ Διατάγματος ὁρισθησέμενα, σχετικὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος μηχανικοῦ καὶ ἑλεγχὸν τῶν ἐπιμετρήσεων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων, κρατουμένου, ἐξ ἐκάστης τμηματικῆς πληρωμῆς, τοῦ 1)10 ὡς ἐγγυήσεως διὰ τὴν τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου.

"Αρθρον 72.

Κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν, παραχωρεῖται δωρεὰν κατάλληλον γήπεδον τοῦ Δημοσίου κείμενον ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων Ἀθηνῶν ἢ Παιραιῶς διὰ τὴν ἀνέγειν συναικισμὸς πρὸς παροχὴν εὐθηνῆς κατοικίας εἰς τοὺς ἀποστράτους μετόχους τοῦ Ταμείου καὶ τὰς χρεοῦσας οἰκογενεῖας των. Ἡ ἐκτίσις τοῦ γηπέδου καθορίζεται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκῶν τοῦ συναικισμοῦ ὃν ὁρίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου. Ὁ συναικισμὸς οὗτος ὁλ' ἀνεγερθῇ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις καὶ ὁρίζομενα διὰ χρημάτων τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. εἰς τὴν κυριότητά καὶ κατοχὴν τοῦ οἴκου ὃλ' ἀνήκῃ, τῶν ἀνεγερθησέμενων οἰκῶν διατιθεμένων διὰ τὴν ἐπὶ μικρῷ ἐνοικίῳ, ὁριζομένῳ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐνοικίῃν μόνον ἀποστράτων μετόχων τοῦ Ταμείου καὶ χρεοῦσων οἰκογενεῶν, τῆς σχετικῆς διανομῆς ἀνεγερθησέμενης πάντοτε διὰ κληρώσεως μετὰ τῶν μάλιστα ἀπόρων ἐκ τῶν αἰτούντων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησέμενα. Ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ σχέδια τῶν κατασκευασθησέμενων ὡς ἄνω οἰκῶν, ὡς καὶ τὰ σχέδια ὁδῶν, πλατειῶν, ἀστυλίων κλπ. κανονισθῶσιν διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ Συγκοινωνίας, μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καὶ τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄνω διατάξεων διὰ τὴν ἀνέγειν τοῦ συναικισμοῦ, τὸ ὡς ἄνω παραχωρηθησέμενον γήπεδον χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἀνέγειν μεγάρου ἀπομάχων, πρὸς ἐνδιατίτησιν τῶν ἄνευ οἰκογενεῖας ἀποστράτων μετόχων, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν Διατάγματος ὁρισθησέμενα.

"Αρθρον 73.

Αἱ ἐπισκευαὶ τῶν κτιρίων τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. ἐνεργοῦνται κατὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν ἔργων, κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων ἔργων διατάξεις, τῆς δαπάνης βαρυνούσης τὸ Ταμεῖον. Πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐγκρίσεως τοῦ σχετικοῦ προϋπολογισμοῦ ζητεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργός. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὅπου ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμόν, ἐγγράφει ἐπ' αὐτοῦ τὴν παραταχὴν του καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισκευῆς. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν, ὧν ἡ συνολικὴ δαπάνη δὲν εἶναι ἡνωτέρα τῶν δραχμ. 20.000 ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεως του εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργ

*Αρθρον 74.

Αι εκμισθώσεις των ακινήτων του Ταμείου, πλην των του συναισθημού των αποστράτων, ενεργούνται πάντοτε κατόπιν πλειοψηφικής δημοπρασίας, ενεργουμένης κατά τα ειδικώτερον δια Διατάγματα ορισθησόμενα. Ήν περιπτώσει μη επιτευχθείς συμφωνήσας μισθωμάτων και μετά δεύτεραν επανάληψιν της πλειοψηφίας, τότε δύναται να εκμισθωθώσι και άνευ δημοπρασίας, κατόπιν ομοφώνου αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου εις ήν να συμφωνή και ο Ύπουργικός Επίτροπος, ούδέποτε όμως επί μισθωμάτων μικροτέρων του δια της δημοπρασίας επιτευχθέντος.

Προκειμένου περί εκμισθώσεως ακινήτων εις το Δημόσιον, επιτρέπεται κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου να γίνεται και άνευ δημοπρασίας, τόσον εκ μέρους του Μ. Τ. Π. Ν. όσον και εκ μέρους του Δημοσίου, του μισθωματος οριζομένου δια κοινής συμφωνίας. Τα μισθωτήρια συμβόλαια υπογράφονται άφ' ενός μεν υπό του Ύποναύαρχου Προέδρου, ως εκπροσώπου του Ταμείου, κατόπιν σχετικής εξουσιοδοτήσεως υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, άφ' ετέρου δε του μισθωτού και προκειμένου περί του Δημοσίου, παρά της εκπροσωπούσης τουτο έκαστου άρχης, των σχετικών εσόδων βαρυνόντων πάντοτε τον μισθωτήν. Απαραίτητος όρος έκάστης μισθώσεως, πλην εκείνων δι' ός μισθωτής είναι το Δημόσιον, είναι η καταβολή εκ μέρους του μισθωτού εγγυήσεως δια την πιστήν τήρησιν των όρων της μισθώσεως ίσης προς το ποσόν δυο μισθωμάτων τουλάχιστον.

*Αρθρον 75.

Η εις ένυπόθηκα δάνεια τοποθέτησις χρημάτων του Ταμείου γίνεται πάντοτε, κατόπιν ομοφώνου αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου συμφωνούντος και του Ύπουργικού Επιτρόπου, επί ακινήτων κειμένων έντός των σχεδίων των πόλεων Αθηνών—Πειραιώς και των περιχώρων αυτών Παλαιού και Νέου Φαλήρου, Καλλιθέας, Χαλανδρίου, Αμαρουσίου, Ηρακλείου, Κηφισιάς και Ψυχικού, επί πρώτη πάντοτε υποθήκη και επί τόκω ίσω πάντοτε προς τον έκαστοτε ισχύοντα συμβατικών ή τον άλλως οριζόμενον υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου. Το ποσόν του χορηγουμένου επί έκάστης ειδικής περιπτώσεως δανείου, όπερ δεν επιτρέπεται να είναι άνωτερον του 1)3 της τρεχούσης αξίας των, έκτιμωμένων παρά μηχανικών οριζομένων υπό του Μ. Τ. Π. Ν., ο χρόνος της διαρκείας του και ο τρόπος της εξοφλήσεως του (τοκοχρεωλυτικώς ή ού) αποφασίζεται παρά του Διοικητικού Συμβουλίου συμφωνούντος και του Ύπουργικού Επιτρόπου. Όλα τα έξοδα του δανείου ως και η άμοιβή της έκτιμώσεως του ακινήτου, της εξέλεξεως και τα συμβολαιογραφικά συνάψεις και εξοφλήσεως τούτου βαρύνουσι τον δανειζόμενον.

*Αρθρον 76.

Προς τον σκοπόν της διευκολύνσεως των μετόχων προς άπόκτησιν κατοικιών κατά τάς διατάξεις του νόμου 4202 δύναται το Ταμείον να χορηγή εις αυτούς δάνεια επί πρώτη υποθήκη υπό αυτών αγοραζόμενων οίκων, κειμένων έν Αθήναις και Πειραιεί και των περιχώρων Παλαιού και Νέου Φαλήρου, Καλλιθέας, Χαλανδρίου Αμαρουσίου, Ηρακλείου, Κηφισιάς και Ψυχικού μέχρι του ήμισους της αξίας αυτών τοκοχρεωλυτικά, εξοφλούμενα έντός το πολύ είκοσιν έτών με τον έκαστοτε συμβατικών τόκον ή τον άλλως οριζόμενον υπό του Διοικητικού Συμβουλίου δια κρατήσεως του χρεωλυσίου εκ του μισθού ή του μερίσματος και συντάξεως κατά τα ειδικώτερον δια Διατάγματα ορισθησόμενα. Διά τα ούτως υπό των μετόχων κτώμενα ακίνητα ισχύουσι πάσαι αι περί φορολογικών ατελειών και άλλων διευκολύνσεων ισχύουσας διατάξεις του νόμου 4202.

Τοιαύτα δάνεια χορηγούνται εις τους μη όφειλοντας μόνον εξ άλλης τινός οιασδήποτε αιτίας εκ μεν των ενεργών εις τους έχοντας 1)5τη συντάξιμον ύπηρεσίαν και διαδόχους εις το μερίσμα, εκ δε των αποστράτων μόνον εις τους εγγάμους τους έχοντας άγαμην θήλια τέκνα και τους άγάμους τους έχοντας άρσενάς άγάμους άδελφάς, εκ δε των χρευσουσών οικογενειών μόνον εις τάς χήρας συζύγους και μητέρας τάς έχούσας άγάμους θυγατέρας.

*Αρθρον 77.

Το ποσόν του χορηγουμένου επί έκάστης ειδικής περιπτώσεως ως άνω δανείου ορίζεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου μέχρι πάντοτε του ήμισους της αξίας του ακινήτου και μέχρι ποσού δυναμένου να εξοφληθή τοκοχρεωλυτικώς έντός το πολύ είκοσιν έτών δια κρατήσεως των 2)5 του μισθού των ενεργών και των 3)4 του μερίσματος των αποστράτων ή χήρων. Το εις τους ενεργούς τους έχοντας είκοσιπενταετή τουλάχιστον συντάξιμον ύπηρεσίαν χορηγουμένον ως άνω δάνειον δύναται να αλλοιηται κατά το ποσόν του βοηθήματος, όπερ εκ του βαθμού των θα δεικνύοντο εάν άποστρατεύοντο με πλήρη συντάξιμον ύπηρεσίαν, όποτε καιά την άποστρατείαν τούτων όλοκληρον το ως άνω βοήθημα εισπράττεται παρά του Μ.Τ.Π.Ν. προς μερικην εξόφλησιν του ως άνω δανείου. Τοιαύτα δάνεια δύναται να χορηγώνται ούχι μόνον επί αγοραζόμενων έσόδων οίκων, αλλά και επί άνεγειρομένων τοιούτων, όποτε το ποσόν του δανείου καταβάλλεται τμηματικώς συν τη πρόδω της έργασίας, κατά τα ειδικώτερον δια διατάγματα ορισθησόμενα. άφού όμως πρότερον ο δανειζόμενος έχει δι' ιδίων χρημάτων κατασκευάσει εκ της οίκίας μέρος τόσον, ώστε το υπολειπόμενον να τελειούται δια του δανείου. Πάντα τα έξοδα του δανείου και ιδία τα δια τάς άμοιβάς δια την έκτίμησιν υπό μηχανικού του ακινήτου και τον έλεγchon των τίτλων της ιδιοκτησίας βαρύνουσι τους δανειζόμενους. Τα δια τάς ως άνω οικοδομήσεις των μετόχων παντός είδους υλικά άπαιλλάσσονται παντός φόρου ή δασμού ή τέλους.

*Αρθρον 78

Την εξόφλησιν των ως άνω δανείων δύναται οι μέτοχοι να ενεργήσωσι και δια μεγαλύτερων καταβολών ως και να καταθέτωσιν εις το Ταμείον άναντι αυτού οιονδήποτε ποσόν θέλουσι, πάντως όμως πολλαπλάσιον του χρεωλυσίου, ως και να ζητώσιν την δια μεγαλύτερων δόσεων εξόφλησιν, συντομευμένου αναλόγως του χρόνου της εξοφλήσεως. Θνησκόντων των ως άνω όφειλετών, η εξόφλησις του δανείου ενεργείται κατά τον αυτόν τρόπον υπό των χρευσουσών οικογενειών δια κρατήσεως εκ του μερίσματος και συντάξεως, τοιούτων δε μη ύπαρχουσών υπό των εις ούς περιέρχεται το ακίνητον κληρονόμων.

*Αρθρον 79.

Προς τον σκοπόν επίσης της διευκολύνσεως των μετόχων προς άπόκτησιν κατοικίας, δύναται το Ταμείον να προδωίνη εις την αγοράν οικοπέδων και εις επ' αυτών οικοδομήσιν οίκων εκ μιὰς ή περισσοτέρων κατοικιών, ως να παραχωρή κατ' άπόλυτον κυριότητα εις τους μη όφειλοντας εξ άλλης τινός αιτίας εις το Μ.Τ.Π.Ν. έν ενεργεία αξιωματικούς τους έχοντας συμπληρώσει δεκαπενταετή συντάξιμον ύπηρεσίαν και διαδόχους εις το μερίσμα και εις άποστράτους τοιούτους. 1) εγγάμους και έχοντας άγαμια θήλια τέκνα, 2) άγάμους έχοντας άρσενάς άγάμους άδελφάς και 3) εκ των χρευσουσών οικογενειών εις χήρας συζύγους και μητέρας έχούσας άγάμους θυγατέρας, της τιμής οριζομένης υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, ούδέποτε δε δυναμένης να είναι κατωτέρα της δαπάνης οικοδομήσεως και αξίας οικοπέδου και λοιπών εξόδων.

Εις τα ούτω υπό των μετόχων κτώμενα ακίνητα παρέχονται αι υπό του νόμου 4202 χορηγούμεναι ατέλειαι ή άλλαι φορολογικαι άπαλλαγαι.

*Αρθρον 80.

Ο τρόπος αγοράς οικοπέδων, ο τρόπος δομήσεως των οίκων, ο τόκος των χρεωλυτικών δανείων ορισθήσονται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Μ.Τ.Π.Ν. Η εξόφλησις της αξίας των ούτω παραχρεωλυτικών δόσεων έντός το πολύ είκοσιν έτών, μη δυναμένων να υπερβούν δια μεν τους έν ενεργεία μετόχους τα 2)5 των μηνιαίων πάσης φύσεως άποδοχών, δια δε τους άποστράτους και τάς χήρας τα 3)4 του μερίσματος αυτών πάντως το ποσόν του χορηγουμένου ούτω δανείου δεν δύναται να υπερβή τάς 250.000. Προς μείωσιν του άνω δανείου εισπράττεται παρά του Μ.Τ.Π.Ν. το βοήθημα του ταμείου Αλληλοβοηθείας των κατά την άποστρατείαν δικαιουμένων τοιούτου αξιωματικών και ύπαξιωματικών δικαιουμένων να προδωίνωσιν εις μερικην εξόφλησιν του χρέους και πρό της λήξεως αυτού δια καταβολής δόσεων ίσων προς το έξαπλάσιον τουλάχιστον της μηνιαίας τοκοχρεωλυτικής τοιαύτης.

*Αρθρον 81.

Αι λεπτομέρειαι των εις 1) Χρεώγραφα, 2) Δάνεια επί ένεχύρῳ χρεωγράφων, 3) έντόκων παρά Τραπεζίαις καταθέσεων, 4) προεξοφλήσεις τοκομεριδίων Έθνικών Δανείων, κανονισθήσονται δια διατάγματα προκαλουμένου υπό του Ύπουργού των Ναυτικών, προτάσει του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, ισχύοντος και δια το Μ.Τ.Π.Ν. του δια τάς Τραπεζάς αναγνωρισθέντος δικαιώματος έκποιήσεως του ένεχύρου έν περιπτώσει υπερημερίας άνευ δικαστικής παρεμβάσεως.

Τοκοχρεωλυτικά δάνεια ενεργών μετόχων.

*Αρθρον 82.

Εις τους ενεργούς μετόχους από ύποκαλειστού και άνω, τους μη έχοντας όφειλην εξ ένυποθήκου δανείου, δύναται να χορηγώνται τοκοχρεωλυτικά δάνεια, με τον έκαστοτε ισχύοντα συμβατικών τόκον, ή τον άλλως οριζόμενον υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, μέχρι ποσού δυναμένου να καλυφθί δια των δσων έχει λαμβάνειν ο δανειζόμενος εις περιπτώσιν άποτάξεως, άποστρατείας ή θανάτου εκ του δημοσίου ταμείου, του Ταμείου αλληλοβοηθείας και του Μ.Τ.Π.Ν. Τα ποσά των δανείων, ως και τον χρόνον της εξοφλήσεως ορίζει το Διοικητικόν Συμβούλιον δι' ομοφώνου αποφάσεως του, συμφωνούντος και του Ύπουργικού Επιτρόπου, αναλόγως του βαθμού, των έτών ύπηρεσίας και των διαδόχων των μετόχων, ως τοιούτων νοσημένων των κατά το άρθρον 26 μελών της χρευσούσης οικογενείας. Εις τους άνευ διαδόχων μετόχους δεν επιτρέπεται η χορήγησις δανείου μείζονος των τριών μισθών, έκτός εάν έχουν συγγενείς οτινες έν περιπτώσει θανάτου δικαιούνται να λάβουν το βοήθημα Ταμείου αλληλοβοηθείας, όποτε δύναται να χορηγηται αυτοίς δάνειον μέχρι ποσού καλυπτομένου υπό του βοηθήματος. Τα δάνεια ταύτα χορηγούνται αιτήσαι των ενδιαφερομένων και έγκρίσει του Διοικητικού Συμβουλίου. Αι αιτήσεις των δανείων και τα χρεωστικά σύμφωνα δεν υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου.

*Αρθρον 83.

Η εξόφλησις των άνω δανείων γίνεται δια κρατήσεως του χρεωλυσίου, όπερ πάντοτε θα είναι μηνιαίον, εκ του μισθού των δανειζομένων. Προς τούτο πρό του τέλους έκαστου

μηνός θα καταρτίζεται υπό της ύπηρεσίας του Ταμείου, κατά τα ειδικώτερον δια διατάγματα ορισθησόμενα, πίναξ έμφαινων ονομαστικώς τους όφειλέτας, ως και το ποσόν όπερ δέον να καταβάλη έκαστος εις το τέλος του μηνός εκ του μισθού του άναντι του ως άνω χρέους του. Ο πίναξ ούτος συμπληρούμενος κατά την ύπηρεσίαν εις ήν άνήκει έκαστος των όφειλετών, προκειμένου μεν περί αξιωματικών υπό του τμήματος προσωπικού του ύπουργείου Ναυτικών, προκειμένου δε περί ύπαξιωματικών υπό της άρμοδίας ύπηρεσίας του Ναυσταθμού, υποβάλλεται εις τάς άρμοδίας ύπηρεσίας του ύπουργείου Ναυτικών, Αεροπορίας και Διευθύνσεως Έμπορικού Ναυτικού, αίτινες θα χρεώνωσι δι' έντολής χρεώσεως τους ναυτικούς ταμίας των ύπηρεσιών εις ός άνήκει έκαστος όφειλέτης και θα εκδώσι συγχρόνως έντολην εις τους Κεντρικούς ταμίας των να καταβείωσι το σύνολον των όφειλών των εις την άρμοδιότητά των άνηκόντων προσώπων εις το Μ. Τ. Π. Ν.

Προκειμένου περί αεροπόρων αξιωματικών και ύπαξιωματικών μετόχων του Μ.Τ.Π.Ν. άμα τη λήψει του σχετικού ως άνω πίνακος εκδίδεται διαταγή του Ύπουργού Αεροπορίας προς τάς μισθοδοτούσας τούτους μονάδας, ύποχρεούμενας εις την τακτικήν κατά μήνα ένέργειαν των κρατησεων και άποστολήν αυτών εις το Μ.Τ.Π.Ν. έντός του πρώτου πενήθμερου του επομένου μηνός.

Κατά τον αυτόν τρόπον δύναται να ενεργώνται και αι πληρωμαί των χρεωλυσιών των εξ ένυποθήκων χρεωλυτικών δανείων όφειλόντων ενεργών μετόχων. Οι κεντρικοί ταμιαί ύποχρεούνται να καταβείωσι το ως άνω χρηματικόν ποσόν εις το Μ.Τ.Π.Ν. έντός το πολύ του πρώτου πενήθμερου του επομένου μηνός, προτιμώμενου του Μ.Τ.Π.Ν. πάσης άλλης οιασδήποτε πληρωμής, όντες προσωπικώς ύπεύθυνοι έν περιπτώσει άμελείας να πληρώνωσιν εξ ιδίων τον τόκον του όφειλομένου ποσού κατά τον καθυστερησάτα χρόνον. Οι ειδικοί Ναυτικοί Ταμιαί καθίστανται προσωπικώς ύπεύθυνοι δια την ανέλλιπή κατά μήνα ένέργειαν της εις δόρος ενός έκαστου εκ των της ύπηρεσίας των όφειλετών αξιωματικών και ύπαξιωματικών μετόχων του Μ. Τ. Π. Ν. έφαρσεως εις διαθεσιμότητα η άργίαν κλπ. του λαβόντος δάνειον μετόχου, ισχύει ο αυτός τρόπος εξοφλήσεως. Η χορήγησις νέου δανείου πρό της εξοφλήσεως του πρώτου άπαγορεύεται.

Διά τάς πληρωμάς χρεωλυσιών των Αεροπόρων Αξιωματικών και Ύπαξιωματικών μετόχων του Μ.Τ.Π.Ν. εφαρμόζονται τα εις το τέλος της προηγουμένης παραγράφου καθοριζόμενα.

Προεξοφλήσις μισθών άνεργων.

*Αρθρον 84.

Επιτρέπεται κατόπιν ομοφώνου αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, συμφωνούντος και του Ύπουργικού Επιτρόπου, η προεξοφλήσις ενός μόνον μισθού εις τους άνω του βαθμού του δοκίμου ύποκαλειστού ενεργούς μετόχους, άνεξαρτήτως του αν όφείλωσιν ή ου εκ δανείου, με τον έκαστοτε ισχύοντα συμβατικών τόκον. Η ως άνω προεξοφλήσις γίνεται από της πρώτης ημέρας έκαστου μηνός, εισπραττομένου του τόκου δι' όλοκληρον τον μήνα, αδιαφόρως της ημέρας καθ' ήν λαμβάνει χώραν η προεξοφλήσις, μέχρι και της 25ης του αυτού μηνός.

*Αρθρον 85.

Διά να λάβη χώραν προεξοφλήσις μισθού δέον ο προεξοφλών να προσαγάγη εις τον άρμόδιον τμηματάρχην του Μ. Τ. Π. Ν. έπιστημον βεβαίωσιν του Ναυτικού Ταμείου της ύπηρεσίας του, έν η να περιέχεται λεπτομερώς ο μισθός του, μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων, πλην τραπεζικής και

αντιτίμου, αὐτῶν ἀνεργούμενα πάσης φύσεως κρατή-
σεις καὶ λοιπαὶ ἐκπτώσεις, διὰ πάσης φύσεως ὑφείλει,
λόγω προκαταβολῆς, ἰμιατισμοῦ, χρεὸς πρὸς τὸ Δημόσιον,
διατροφῆς συζύγου καὶ τέκνων κλπ.

Ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης, μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν
τοῦ ὑποναυάρχου Προέδρου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ἐὰν δὲν ἔχῃ δοθῇ
προηγούμενως αὐτῷ σχετικὴ ἐξουσιοδότησις, ἣν ἔχει τὸ δι-
καιοῦμα νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν ὁ ὑποναύαρχος Προέδρος, ἐκ
δίσει πρὸς πληρωμὴν τὸ σχετικὸν ἑντάλμα διὰ τὸ καθαρὸν
ὑπόλοιπον, ἀφ' οὗ ἐκπέσῃ τὸν ἀναλογούντα τόκον. Ἐκ τοῦ πε-
σοῦ τῆς προεξοφλήσεως τῶν ὑφειλόντων ἐκ θανείου ἐνυποθή-
κου ἢ μὴ κρατεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ταμείου τὸ σχετικὸν
μηνιαῖον χρεωλύσιον.

Ἄμα τῇ προεξοφλήσει τοῦ μισθοῦ εἰς τι τῶν ἄνω προσώ-
πων, ἢ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ταμείου ὑφείλει ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ
περὶ τούτου τὸν Νῦντικὸν Ταμὴν παρ' οὗ μισθοδοτεῖται ὁ
προεξοφλήσας, ὅστις ὡς θεωρεῖ ἑκτοτε τοῦτον πληρωθέντα
κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα, καὶ θὰ ἀναγράψῃ ἐπὶ τοῦ φύλλου
πορείας ἐν περιπτώσει μεταθέσεως, ὅτι ἐμισθωδότηθη κατὰ
τὸν μῆνα τοῦτον. Ἐπίσης θὰ ἀναγράψῃ τοῦτον εἰς τοὺς σχε-
τικὸς μισθοδοτικὸς πίνακες, χρησιμοποιοῦν ὡς ἀπόδειξιν
τὴν ὡς ἄνω εἰδοποίησιν τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. Τὸ Διοικητικὸν Συμ-
βούλιον τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. δι' ὁμοφώνου ἀποφάσεώς του, συμ-
φωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, δύναται νὰ ἐπι-
τρέψῃ ὅπως ἀντὶ νὰ προσέρχωνται οἱ δικαιούχοι αὐτοπροσώ-
πως εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς προεξοφλήσιν προσέρχεται διὰ
πλήρους ἐξ αὐτῶν ὁ Ν. Ταμίας τῆς ὑπηρεσίας τῶν, ὅστις θὰ
εἰσπράττῃ ἀντὶ αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος
ὁρισθόμενα καὶ ὑπὸ ἀτομικὴν εὐθύνην τῶν ἐνδιαφερομένων,
τὰ ποσὰ ὧν δικαιούται ἕκαστος. Ἡ εἰσπραξις τῶν κατὰ
μῆνα χορηγουμένων ποσῶν διὰ προεξοφλήσεις μισθῶν θὰ
ἐνεργηθῇ καὶ ὅν τρόπον καὶ ἡ τῶν χρεωλυσιῶν τῶν τοκο-
χρεωλυτικῶν θανείων παρὰ τῶν Κεντρικῶν Ταμίων, τοῦ
Ὑπουργείου Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Διευθύνσεως Ἐμπο-
ρικῆς Ναυτιλίας, μετὰ προηγουμένην ὑποβολὴν ὑπὸ τοῦ Μ.
Τ.Π.Ν. εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας σχετικῶν καταστάσεων,
κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁρισθόμενα, ἰσχυου-
σῶν καὶ ἐν προκειμένῳ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν τῶν
Κεντρικῶν Ταμίων διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου
τοῦ ἐπομένου μηνὸς καταβολὴν τῶν ποσῶν τῶν προεξοφλή-
σεων. Οἱ ναυτικοὶ ταμίαι καθίστανται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι
διὰ τὴν ἀκοιτῇ τήρησιν τῶν ἐν ἀρθρ. 84 καὶ 87 διατασσό-
μενων καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν περιόρισιν καὶ ἣν ἤθελον καταβάλλει
εἰς τινὰ τὸν μισθὸν τοῦ ἐνθ' ἐχορήγησαν αὐτῷ τὴν κατὰ τὸ
ἄρθρον 86 βεβαιώσιν πρὸς ἐξοφλήσιν.

"Ἀρθρον 87.

"Ἄν διάταξις τις τῶν ἀρθρων 83 καὶ 85 τοῦ παρόντος, δι'
ὧν ὁρίζονται μετὰ τῆς παροχῆς θανείου καὶ προεξοφλήσεων εἰς
τοὺς ἐνεργούς μετόχους, δὲν ἤθελε καταστῇ δυνατόν νὰ τεθῇ ἐν
ἰσχύϊ, ἢ ἤθελε παρυσιασθῇ ἀνωμαλία τις κατὰ τὴν ἐφαρμο-
γὴν ταύτης, ἢ ἀδυναμία τοῦ Ταμείου νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς
διὰ τῶν ἀρθρων τούτων ὑποχρεώσεις του, ἢ τυχὸν ἤθελεν εἰ-
σθῆαι ἢ τοποθετησθῇ αὕτη ἀνυπόφορος διὰ τὸ Ταμεῖον, δύναται
τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. συμφωνούντος καὶ
τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, δι' ἀποφάσεώς του, νὰ ἀναστείλῃ
τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρων τούτων, μέχρις οὗ ἀρῶσιν οἱ ἐπι-
βάλλοντες τὴν ἀναστολὴν ταύτην λόγοι.

"Ἀρθρον 88.

Οὐδεμία παραιτήσις ἀξίωματικῆς ἢ ὑπαξιωματικῆς μὴ συμ-
πληρώσαντος τὸ πρὸς ἀποστρατεῖαν δικαίωμα γίνεται δεκτὴ
ἂν προηγουμένως ἀπαιτηθῇ δὲν τακτοποιήσῃ τὰς ἐκ τοκο-
χρεωλυτικῶν θανείου ἢ προεξοφλήσεως μισθοῦ ὑποχρεώσεις του
ἔναντι τοῦ Ταμείου. Ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἢ ὑπὸ ἀξίωματικῆς ἢ

ὑπαξιωματικῆς ὑποβαλλομένη παραιτήσις, δέον νὰ ὑπάρχῃ βε-
βαίωσις τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ Ταμείου, ὅτι ὁ παραι-
τούμενος οὐδεμίαν ὑφείλην ἔχει εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἐπίσης οὐδεμία ἀπόλυσις δι' οἰονδήποτε λόγον ἢ ἀπόταξις
ἐκτελεσθῇ ἀξίωματικῆς ἢ ὑπαξιωματικῆς τοῦ Π. Ν. ἂν ὁ ἀπο-
λύμενος ἢ ἀποτασσόμενος δὲν τακτοποιήσῃ τὰς πρὸς τὸ Μ.Τ.
Π.Ν. τυχόν ὑφείλει του ἐκ θανείου ἢ προεξοφλήσεως, ἀνα-
βαλλομένης τῆς ἐκτελέσεως ταύτης μέχρις οὗ διὰ τῶν ἀποδο-
χῶν τοῦ ἀπολυομένου ἢ ἀποτασσόμενου, κρατουμένων ἐξ ὁλο-
κλήρου, καλυφθῶσι τὰ πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. χρέη του. Εἰς περι-
πτώσιν καὶ ἣν ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. ἐκ παραβά-
σεως τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, διὰ τὴν ζημίαν ταύτην εὐθύνεται
προσωπικῶς ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις διέταξεν ἢ
εἰσηγγέσθῃ τὴν ἀπόλυσιν κλπ. πρὸς τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν
τοῦ ἀπολυομένου ἢ ἀποτασσόμενου.

Οὐδεμία καταβολὴ χρημάτων ἐκ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ Τα-
μείου ἀλληλοδοθησίας, εὐθυνομένων πρὸς τοῦτο προσωπικῶς
τῶν ἀρμοδίων ταμίων, ἐνεργεῖται δι' οἰονδήποτε αἰτίαν εἰς
τὸν ἀποτασσόμενον, ἀποστρατευόμενον ἢ οἰκογένειαν οὐνήσκον-
τος ἂν δὲν ὑπάρχῃ βεβαίωσις τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τοῦ
Μ.Τ.Π.Ν. ὅτι οὗτος οὐδεμίαν ὑφείλην ἔχει πρὸς τὸ Ταμεῖον
ἐκ θανείου ἢ προεξοφλήσεως, τῶν ποσῶν τούτων κρατουμένων
ὑπὸ ἀτομικὴν εὐθύνην τῶν Ν. ταμίων, ἢ προϊσταμένων ἀρμο-
δίων ὑπηρεσιῶν, καὶ ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. ἔναντι
τῶν ὡς ἄνω ὑφειλῶν τῶν, προτιμωμένης τῆς κρατήσεως ταύ-
της δι' ὑφείλει πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. ἔναντι οἰασθῆποτε
ἄλλως, καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑφειλῶν.

"Ἀρθρον 89.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀποστρατείας ἢ καὶ οἰονδήποτε
ἄλλον τρόπον ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας μετό-
χου τινὸς ὑφειλόντος εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. ἐκ θανείου ἢ προεξο-
φλήσεως τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὑφείλει μετὰ τῶν τόκων θὰ κρα-
τεῖται 1) ἐκ παντὸς ποσοῦ ὁ οὗτος ἢ ἡ οἰκογένειά του δικαιού-
ται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου διὰ μισθοὺς ἢ δι' ἄλλα οἰασθῆποτε
δικαιώματα. 2) ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων ἐκ παντὸς ποσοῦ ὁ οἱ
αὐτοὶ ὡς ἄνω θὰ δικαιούνται παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοδοθη-
σίας Ἀξίωματικῶν ἢ Ὑπαξιωματικῶν εἴτε διὰ βοήθημα, εἴτε
δι' ἐπιστροφὴν καταθέσεων, 3) ἐν ἀνεπαρκείᾳ καὶ τούτων, ἐκ
παντὸς ποσοῦ ὁ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω πρόσωπα θὰ δικαιούνται παρὰ
τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. εἴτε διὰ μέροςμα εἴτε δι' ἐπιστροφὰς κρατήσεων
προτιμωμένης τῆς κρατήσεως ταύτης τῶν πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Ν.
ὑφειλῶν οἰασθῆποτε ἄλλως καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Δη-
μόσιον.

"Ἄν καὶ μετὰ τὰς ὡς ἄνω κρατήσεις ἀπομείνῃ χρεὸς πρὸς
τὸ Ταμεῖον, τοῦτο εἰσπράττεται παρ' αὐτῶν ἢ τῶν κληρονόμων
τῶν ἐκ παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τούτων καὶ κατὰ τὰς
περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, μὴ ἀπαιτουμένης
δικαστικῆς παρεμβάσεως.

Προεξοφλήσεις καὶ δάνεια ἀποστράτων.

"Ἀρθρον 90.

Εἰς τοὺς ἀποστράτους μετόχους καὶ τὰς χηρεύουσας οἰκογε-
νείας, τοὺς ἔχοντας διαδόχους εἰς τὸ μέροςμα, δύναται, δι' ὁμο-
φώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἣν νὰ συμ-
φωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος, νὰ χορηγηθῇ προεξο-
φλήσεις μετὰ τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα συμβατικὸν τόκον, ἢ τὸν
ἄλλως ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μέχρις
ἐξ μηνῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου καὶ 12 μερισμάτων, εἰς δὲ
τοὺς ἐξ αὐτῶν ἄνευ διαδόχων μόνον τριῶν μηνῶν συντάξεων
καὶ ἐξ μερισμάτων.

Ἡ εἰσπραξις τῶν προεξοφλουμένων ὡς ἄνω ποσῶν θὰ ἐνε-
ργηθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ

Διατάγματος ὁρισθόμενα διὰ παρακρατήσεως ὁλοκλήρου τοῦ
ποσοῦ συντάξεως καὶ μερισματος. Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀναλο-
γούντος ἐπὶ ἐκάστης ὡς ἄνω προεξοφλήσεως τόκου θὰ γίνετα
ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ 150ημέρου καὶ ὅ γίνετα ἢ προ-
εξοφλήσεις μέχρι τῆς ἡμέρας καὶ ἣν ἕκαστον μερικὸν ποσὸν
(τριμηνία ἢ μὴν συντάξεως ἢ μηνιαῖον μέροςμα) εἶναι πληρω-
τέον, καὶ συνεπῶς δύναται νὰ εἰσπραχθῇ παρὰ τοῦ Ταμείου,
τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. δι' ὁμοφώνου ἀπο-
φάσεώς του, συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου,
δύναται ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω προεξοφλήσεως τῶν συντάξεων καὶ
μερισμάτων νὰ καθορίσῃ τὴν χορήγησιν τοκοχρεωλυτικῶν δα-
νειῶν εἰς αὐτοὺς μέχρι ποσοῦ ἐγγίζοντος τὰς ἐξ συντάξεως
καὶ δώδεκα μερίσματα διὰ τοὺς ἔχοντας διαδόχους, καὶ μέχρι
τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἄνω ποσοῦ διὰ τοὺς στερουμένους διαδόχων
ἐξοφλήσεως διὰ μηνιαίων κρατήσεων ἐκ τοῦ μερισματος καὶ τῆς
συντάξεως ἐντὸς χρόνου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου.

"Ἀρθρον 91.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ὡς ἄνω θανείων θὰ γίνετα ὑπὸ τῆς ὑπηρε-
σίας τοῦ Ταμείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁριθη-
σόμενα, διὰ κρατήσεως τοῦ χρεωλυσίου ἐκ τῶν μερισμάτων καὶ
συντάξεως. Ἡ ἐν ταύτῳ χορήγησις εἰς τοὺς ἀποστράτους καὶ
χήρας προεξοφλήσεως καὶ θανείου ἀπαγορεύεται. Ἐν περιπτώ-
σει θανάτου τούτων ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον διακοπῆς ἢ παύσεως
τῆς χορηγήσεως μερισματος καὶ συντάξεως, τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον
ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑφειλόντων εἰς τὸ Ταμεῖον κρατεῖται προνομι-
κῶς καὶ ἄνευ δικαστικῆς παρεμβάσεως ἐκ παντὸς ποσοῦ ὁ αὐτοὶ
ἢ οἱ κληρονόμοι τῶν τυχόν δικαιούντων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου
ἢ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν., τοῦ τυχὸν ἀπομένουτος καὶ μετὰ τοῦτο ἀνεί-
σπραχτοῦ εἰσπραττομένου παρὰ τῶν κληρονόμων τῶν κατὰ τὰς
διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Αἱ ὡς ἄνω προε-
ξοφλήσεις ἢ δάνεια παρέχονται κατόπιν αἰτήσεως ἐφ' ἀπλοῦ
χάρτου τῶν ἐνδιαφερομένων, τῶν σχετικῶν συμφωνητικῶν μὴ
ὑποκειμένων εἰς τέλος χαρτοσήμου.

"Ἀρθρον 92.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. πρὸς μείζονα
ἀσφάλειαν τῶν χρημάτων του διὰ τὰς εἰς ἀποστράτους καὶ χή-
ρας χορηγούμενα δάνεια καὶ προεξοφλήσεις δύναται νὰ ὀρίσῃ
κράτησιν ἀνάλογον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ θανείου ἢ προεξοφλήσεως
λόγω ἀσφαλιστροῦ πρὸς κάλυψιν ἐκ τοῦ σχηματισθόμενου ἐξ
αὐτῶν κεφαλαίου πάσης τυχόν ζημίας, ἥτις ἤθελε προκύβῃ ἐκ
τῆς τοποθετήσεως ταύτης.

Προεξοφλήσεις βοηθημάτων Ταμείου Ἀλληλοδοθησίας.

"Ἀρθρον 93.

Ἐὰν οἱ πόροι τῶν Ταμείων Ἀλληλοδοθησίας ἀξίωματικῶν
καὶ ὑπαξιωματικῶν Π.Ν., δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν ἄμεσον πα-
ροχὴν τοῦ βοηθήματος εἰς τοὺς ἀποστρατευομένους μετόχους,
δύναται τὸ Μ.Τ.Π.Ν. κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοι-
κητικοῦ Συμβουλίου, συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπι-
τρόπου, νὰ προεξοφλῇ εἰς αὐτοὺς ταῦτα, μετὰ τὸν ἰσχύοντα συμβα-
τικὸν τόκον, ἢ τὸν ἄλλως ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου, κρατοῦν προκαταβολικῶς τὸν τόκον ἀπὸ τῆς ἡμέρας
τῆς προεξοφλήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας καὶ ἣν τὸ βοήθημα θὰ
εἶναι πληρωτέον κατὰ σχετικὴν βεβαίωσιν τοῦ Ταμείου Ἀλλη-
λοδοθησίας.

"Ἀρθρον 94.

Ἡ ταύτην προεξοφλήσις γίνεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδι-
αφερομένου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, συντασσόμενου κατὰ τὰ εἰδικώτε-

ρον διὰ διατάγματος ὁρισθόμενα συμφωνητικῶς ἐφ' ἀπλοῦ χάρ-
του ἐπίσης, δι' οὗ ὁ προεξοφλῶν θὰ ἐκχωρῇ εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. τὰ
ἔναντι τοῦ Ταμείου Ἀλληλοδοθησίας δικαιώματά του. Τὰ Τα-
μεία Ἀλληλοδοθησίας εἰς ἃ ἀποστέλλεται ἀντίγραφον τοῦ συν-
ταχθέντος ὡς ἄνω συμφωνητικῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλ-
λωσι κατὰ τὸν χρόνον καὶ ὃν εἶναι πληρωτέον τὸ βοήθημα εἰς
εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. τὸ ἐκχωρηθὲν βοήθημα, προτιμωμένου τοῦ Μ.
Τ.Π.Ν. οἰασθῆποτε ἄλλως ἀπαιτήσεως.

Τὸ οὗτο προεξοφληθὲν βοήθημα καταβάλλεται εἰς τὸ Μ.Τ.
Π.Ν. καὶ εἰς περιπτώσιν καὶ ἣν ἤθελε τυχὸν ἀποθάνει ἄνευ δι-
αδόχων δικαιουμένων, κατὰ τοὺς σχετικοὺς περὶ Ταμείων ἀλλη-
λοδοθησίας νόμους, εἰς ἀπόληψιν τοῦ βοηθήματος ὁ προεξο-
φλήσας.

"Ἀρθρον 95.

Διὰ νὰ λάβῃ χώραν τοιαύτη προεξοφλήσις δέον ἀπαιτηθῇ
νὰ ὑπάρχῃ βεβαίωσις τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου τῶν Ταμείων
Ἀλληλοδοθησίας περὶ τοῦ καθαρῶ ποσοῦ, οὗ δικαιούται ὁ προε-
ξοφλῶν, ὡς καὶ περὶ τοῦ χρόνου καὶ ὃν θὰ εἶναι πληρωτέον
τούτο. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ὡς ἄνω προεξοφλήσεως δέον τὸ Μ.Τ.
Π.Ν. νὰ κρατήσῃ τὸ τυχὸν ἐκ θανείου ἢ προεξοφλήσεως χρεὸς
τοῦ προεξοφλούντος πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. Ἐὰν τυχὸν ἢ εἰσπραξις
τοῦ προεξοφληθέντος βοηθήματος γίνῃ ἐνωρίτερον τοῦ καθορι-
σθέντος χρόνου, τότε ὁ τυχὸν ἐπὶ πλέον κρατηθεὶς τόκος ἐπιστρέ-
φεται, ἐὰν δὲ ἀργότερον, τότε ὁ προεξοφλήσας χρεοῦται μετὰ τὸν
ἐπὶ πλέον τόκον, εἰσπραττόμενον ἐκ τοῦ μερισματος ἢ τῆς συν-
τάξεως.

"Ὁργάνωσις ὑπηρεσιῶν.

"Ἀρθρον 96.

Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου ὁργανοῦνται οἱ κάτωθι ὑπηρε-
σίαι ἐντὸς 1) Διοικ. Συμβουλίου, 2) Ὑποναυάρχου Προέ-
δρου, καὶ 3) Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἄρ-
θρα 2 καὶ 18 τοῦ παρόντος. 1) Μία Διεύθυνσις, ἥς ἡ δικαιοδο-
σία καὶ ἀρμοδιότης συνίσταται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγ-
ματος ὁρισθόμενα, εἰς τὸ νὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ τῆς καθόλου λει-
τουργίας τοῦ Ταμείου, μελετᾷ καὶ εἰσηγγέται εἰς τὴν Διοίκησιν
τοῦ Ταμείου πᾶν ζήτημα ἀφορῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως αὐτὸ καὶ
συντονίζει τὰς ἐνεργείας τῶν ὑφισταμένων αὐτῷ ἄλλων ὑπηρε-
σιῶν τοῦ Ταμείου. Ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν ταύτην ὑπάγονται τὰ
ἐξῆς τμήματα καὶ γραφεῖα, ἔχοντα ἐν γενικότητι καὶ κατὰ τὰ
εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁρισθόμενα τὴν κατὰ δι-
καιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα.

α) Τὸ τμήμα τοῦ λογιστηρίου καὶ περιουσιακῶν, ἐπιφορτισμέ-
νον μετὰ τὴν διαχείρισιν παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἐν γένει
διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, τὴν εἰσ-
πραξίν τῶν πόρων του καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεών του.

β) Τὸ τμήμα ἐκμεταλλεύσεως κεφαλαίων, ἐπιφορτισμένον μετὰ
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ παραγωγικῆς διαθέσεως τῶν κεφα-
λαίων τοῦ Ταμείου ἀποφάσεων τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου
(δάνεια παντὸς εἴδους, προεξοφλήσεις κλπ.).

γ) Τὸ τμήμα τῶν μετόχων, ἐπιφορτισμένον μετὰ τὴν διαχείρι-
σιν παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώ-
σεις τῶν μετόχων καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀναγκαζίων διὰ
τὴν βεβαίωσιν τούτων στοιχείων.

δ) Τὸ τμήμα ἐλέγχου, ἐπιφορτισμένον μετὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ
ἐλεγχον τῶν πόρων τοῦ Ταμείου καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν πληρω-
μῶν του.

ε) Τὸ τμήμα Ταμείου, ἐπιφορτισμένον μετὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν
ἐσόδων καὶ πληρωμὴν τῶν δαπανῶν.

στ) Τὸ Γραφεῖον Γραμματέως, ἐπιφορτισμένον μετὰ τὴν διεξα-
γωγὴν τῆς ὑπηρεσίας πρωτοκόλλου καὶ διεκπεραιώσεως καὶ τὴν
τήρησιν τῶν ἀρχείων τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἀσφα-

λείας, καθαριότητος κλπ. του καταστήματος και την διαχείρι-
σιν των διατετιμημένων εντύπων και γραφικής ύλης. Τὰ ὡς ἄνω
τμήματα υποδιαιρούνται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος
ὁρισθησόμενα, εἰς γραφεῖα ἀντιστοιχῶς πρὸς τὰς υποδιαιρέσεις
τῆς ἀρμοδιότητος των, δυνάμενα ν' αὐξομενῶνται ἀναλόγως τῶν
ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβου-
λίου, προτάσει τοῦ Ὑποναυάρχου Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ.
Διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ των
Ναυτικῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ
Μ.Τ.Π.Ν. εἰς τὴν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπιτρόπος,
δύναται νὰ συσταθῇ ἐν τῷ Ταμείῳ ἰδιαιτέρον γραφεῖον Στατι-
στικῆς καὶ μελετῶν οὗ ἡ δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης θέλουσιν
ὁρισθῇ διὰ διατάγματος.

Ἄρθρον 97.

Τὸ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου ἀναγκαῖον προσωπικὸν
ἀπαρτίζεται ὡς ἑξῆς :

- 1) Διεύθυνσις: Εἰς πλοίαρχος Οἰκ. καὶ εἰς ναύτης γραφεύς.
- 2) Τμήμα Λογιστηρίου καὶ Περιουσιακόν.
α') Ἀντιπλοίαρχος ἢ Πλωτάρχης Οἰκ. ὡς τμηματάρχης.
β') Εἰς κατώτερος ἀξιωματικὸς διὰ τὴν τήρησιν των λο-
γιστικῶν βιβλίων τοῦ Ταμείου.
γ') Εἰς κατώτερος Οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς διὰ τὴν ὑπηρε-
σίαν τῆς πληρωμῆς των μερισμάτων καὶ τὴν τήρησιν των
σχετικῶν βιβλίων.
δ') Εἰς κατώτερος ἀξιωματικὸς Οἰκονομ. διὰ τὴν ὑπηρε-
σίαν τῆς εἰσπράξεως των πόρων τοῦ Ταμείου καὶ τὴν πληρω-
μὴν των δαπανῶν του, ὡς καὶ τὴν τήρησιν των σχετικῶν
βιβλίων.
ε') Τέσσαρες ναῦται γραφεῖς.
- 3) Τμήμα ἐκμεταλλεύσεως κεφαλαίων.
α') Εἰς πλωτάρχης οἰκονομικὸς ὡς τμηματάρχης.
β') Τρεῖς κατώτεροι οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ διὰ τὴν ὑπηρε-
σίαν των τοκοχρεωλυτικῶν δανείων των ἐνεργῶν μετόχων.
γ') Εἰς κατώτερος ἀξιωματικὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των
τοκοχρεωλυτικῶν δανείων ἢ προεξοφλήσεων των ἀποστράτων
καὶ χηρῶν.
δ') Εἰς κατώτερος ἀξιωματικὸς οἰκονομικὸς διὰ τὴν ὑπηρε-
σίαν των προεξοφλήσεων μισθῶν ἐνεργῶν.
ε') Εἰς κατώτερος οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς διὰ τὴν ὑπηρε-
σίαν των ἐνυποθήκων δανείων, των δανείων ἐπὶ ἐνεργῶν
τίτλων καὶ προεξοφλήσεων τοκομεριδίων καὶ βοηθημάτων Τα-
μείων Ἀλληλοβοηθείας.
- στ') Ἐξ ναῦται γραφεῖς.

- 4) Τμήμα μετόχων.
α') Εἰς πλωτάρχης ἢ ὑποπλοίαρχος οἰκονομικὸς ὡς τμη-
ματάρχης.

β') Εἰς κατώτερος οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς ἢ διαχειριστὴς
διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς καταχωρίσεως των κρατήσεων εἰς τὰ
ἀτομικὰ δελτία των μετόχων, βοηθούμενος ὑπὸ τεσσάρων ὑπα-
ξιωματικῶν διαχειριστῶν.

γ') Εἰς κατώτερος οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς ἢ διαχειρι-
στὴς διὰ τὴν τήρησιν τοῦ μητρώου καὶ τοῦ ἀρχείου των ἀτο-
μικῶν φακέλων βοηθούμενος ὑφ' ἐνὸς ὑπαξιωματικοῦ διαχει-
ριστοῦ.

- δ') Τρεῖς ναῦται γραφεῖς.
- 5) Τμήμα Ἐλέγχου.
α') Εἰς πλοίαρχος ἢ ἀντιπλοίαρχος οἰκονομ. ὡς τμηματάρχης.
β') Εἰς κατώτερος οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς διὰ τὴν βε-
βαίωσιν των πόρων τοῦ Ταμείου.
γ') Δύο κατώτεροι οἰκ. ἀξιωματικοὶ διὰ τὸν ἑλεγχον των
δαπανῶν τοῦ Ταμείου.
δ') Δύο ναῦται γραφεῖς.
- 6) Τμήμα Ταμείου.
α') Εἰς ἀντιπλοίαρχος ἢ πλωτάρχης οἰκ. ὡς τμηματάρχης.

β') Δύο κατώτεροι οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ διὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν των διαφόρων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Ταμείου
καὶ τὴν τήρησιν των σχετικῶν βιβλίων κλπ.

γ') Εἰς ναύτης γραφεύς.
7) Γραφεῖον Γραμματείας.
α') Εἰς ὑποπλοίαρχος οἰκονομ. ὡς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου.
β') Εἰς κατώτερος οἰκονομ. ἀξιωματικὸς ἢ διαχειριστὴς ἢ
ὑπαξιωματικὸς διαχειριστὴς διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Πρωτοκόλ-
λου καὶ Ἀρχείου.

γ') Εἰς κατώτερος ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς διὰ τὴν πα-
ροχήν ἱατρικῆς συνδρομῆς εἰς τοὺς ἀποστράτους μετόχους καὶ
τὰς χρηστεύσας οἰκογενεῖας των.

δ') Εἰς πολιτικὸς ἀγγελοφόρος ἐκ των ἐν τῷ Ὑπουργείῳ
των Ναυτικῶν ὑπηρετούντων ἢ ἰδιώτης διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ ἀμειδόμενος
παρ' αὐτοῦ.

ε') Εἰς ἀρχικελευστὴς πυροβολητῆς ἢ ὀπλίτης ὡς ὀπλονό-
μος καὶ εἰς ὑποκελευστὴς πυροβολητῆς ὡς βοηθὸς του.

στ') Τέσσαρες ναῦται γραφεῖς διὰ τὴν ἀντιγραφὴν των
ἐγγράφων κλπ.

ζ') Δέκα ναῦται καταστρώματος διὰ τὴν φρούρησιν, καθα-
ριότητα κλπ. τοῦ Ταμείου.

η') Εἰς ναύτης νοσοκόμος ὡς βοηθὸς τοῦ ὑγειονομικοῦ
ἀξιωματικοῦ καὶ

θ') Εἰς ναύτης ἐσχαρὺς διὰ τὴν παρασκευὴν συσσιτίου των
ἀνδρῶν, ὅσους τὸ Ταμεῖον στεγάσεται εἰς ἴδιον οἶκον
μακρὰν τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν.

Διὰ Διατάγματος ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ των Ναυ-
τικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου,
κανονισθῶσιν τὰ εἰδικὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ, τὰ τη-
ρητέα βιβλία, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐν γένει
ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου καὶ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως
τοῦ παρόντος.

Ἡ ὑπηρεσία των κατωτέρω ἀξιωματικῶν δὲν δύναται νὰ
ὑπερβῇ τὴν διετίαν, αἱ δὲ μεταθέσεις πραγματοποιοῦνται βαθ-
μιαίως. Ἡ παρῶσα διάταξις ἰσχύει ἀναδρομικῶς.

Ἄρθρον 98.

Τὸ ἐκ ναυτῶν γραφῶν προσωπικὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ
κλάδου των Γραφῶν ἐκάστης κλάσεως ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ
Μ.Τ.Π.Ν. μεταξὺ των ἔχοντων προϋπηρεσίαν Τραπεζίτης ἢ
διπλωμα Ἐμπορικῆς Σχολῆς, τοποθετοῦνται δὲ προτάσει τοῦ
Ὑποναυάρχου Προέδρου ἀνεξαρτήτως τῆς σειρᾶς εἰς ἣν ἐν
τῇ σχετικῇ στρατολογικῇ ἀπογραφῇ ἀνήκουν.

Ἄρθρον 99.

Ἐὰν ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου των Ναυτικῶν δι' ἓνα
οἰονδήποτε λόγον δὲν τοποθετήσῃ ἅπαν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 97
ἀπαιτούμενον ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικόν, τοῦτο συμ-
πληροῦται ὡς ἑξῆς, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς προσλήψεως πλέον
των ἐν τῷ ἄρθρῳ 97 ὁριζομένων ἀριθμῶν προσωπικοῦ.

α') Δι' οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. ἀνακαλου-
μένων ἐκ των ἐν ἐφεδρείᾳ εἰς ἐνέργειαν διὰ Π. Διατάγματος
προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Οἱ οὕτω
ἀνακαλούμενοι ἐφεδρικοὶ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἔχουσιν δλα
τὰ ἐκ τοῦ βαθμοῦ των ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώ-
σεις πλὴν τοῦ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀλλη-
λοβοηθείας καὶ λήψεως μισθοῦ ἐκ των Δημοσίων Ταμείων, ἀντὶ
τοῦ ὁποῖου ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες τὴν σύνταξιν καὶ μέ-
ρισμά των καὶ μνηνιαῖον ἐπίδομα ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ὁριζο-
μένον ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μὴ δυ-
νάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας μνηνιαίως
ἐπ' ἀνέρχονται δὲ εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἐπίσης διὰ Διατάγματος,

προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν., τῆς
ὑπηρεσίας των ταύτης μὴ λογιζομένης ὡς συνταξίμου.

β') Δι' ἐφεδρῶν οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. ἢ δια-
χειριστῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. ἢ καὶ ἰδιωτῶν ἔχοντων εὐδο-
κίμον ὑπηρεσίαν Τραπεζίτης ἢ διπλωμα Ἐμπορικῆς Σχολῆς
προσλαμβανομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ὡς ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀ-
ποζημιασίᾳ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ.
Τ.Π.Ν. καὶ βαρυνούσῃ τὸ Ταμεῖον.

γ') Δι' ἰδιωτῶν ἔχοντων εὐδοκίμον ὑπηρεσίαν παρὰ τινι
Τραπεζίτῃ ἢ παρὰ τῷ Μ.Τ.Π.Ν. ἢ ἔχοντων διπλωμα Δη-
μοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς, προσ-
λαμβανομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ
Μ.Τ.Π.Ν. συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου,
μετὰ προηγουμένην κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρι-
σθησόμενα ἐπιτυχὴ δοκιμασίαν, ὡς τακτικῶν μονίμων ὑπαλλή-
λων ἐπὶ μνηνιαίῳ μισθῷ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ βαρύνοντι τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 100.

Τὸ ὡς ἄνω μὴ ἐξ ἀξιωματικῶν ἐνεργῶν ἢ ἐφεδρῶν ἀνα-
καλουμένων εἰς ἐνέργειαν προσωπικὸν δύναται νὰ χρησιμο-
ποιηθῇ εἰς οἰανδήποτε ἐργασίαν τοῦ Ταμείου καὶ νὰ τοποθε-
τηθῇ εἰς οἰανδήποτε θέσιν ἐκτὸς τῆς τοῦ Διευθυντοῦ, τμημα-
τάρχου ἢ προϊσταμένου γραφείου. Τὸ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων
προσωπικῶν τοῦ Ταμείου δύναται προαγόμενον κατὰ τὰ κατω-
τέρω ὁριζόμενα νὰ τοποθετηθῇ εἰς οἰανδήποτε θέσιν ἐκτὸς τῆς
τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Τμηματάρχου εἰς ἃς τοποθετοῦνται μόνον
οἰκονομικοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐνεργοὶ ἢ ἐφεδρικοὶ γενικοὶ ἢ
ἀνώτεροι ἀνακαλούμενοι εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 101.

Τὸ ἐκ μὴ ἐνεργῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν προ-
σωπικῶν τοῦ Ταμείου ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικη-
τικοῦ Συμβουλίου, συμφωνούντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρό-
που, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, πλὴν τοῦ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων
τοιούτου δι' οὗς δέον νὰ συντρέχῃ μία των κάτωθι περιπτώ-
σεων:

- 1) Διὰ συμπλήρωσιν τοῦ ἐξήχιστου ἔτους τῆς ἡλικίας των.
- 2) Διὰ νόσημα καθιστῶν εἰς αὐτοὺς ἀδύνατον τὴν ἐργασίαν,
βεβαιούμενον ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς
Ναυτικοῦ.
- 3) Ἐὰν κριθῶσι δις στάσιμοι.
- 4) Δι' ἀποχὴν ἐκ τῆς ἐργασίας λόγω ἀσθενείας πέραν των
ἑξ μηνῶν.
- 5) Δι' ἀδικαιολόγητον ἀπουσίαν ἐκ τῆς ἐργασίας πλέον
των ὀκτῶ ἡμερῶν.
- 6) Διὰ σοβαρὰς παραβάσεις ἀναγομένας α') εἰς τὴν ὑπα-
κοήν, σεβασμὸν ἢ συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, β') εἰς
τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ γ') εἰς τὴν ἀκριβῆ, πιστὴν καὶ ἐπιμελῆ
ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.
- 7) Διὰ τὴν ροπήν πρὸς τὴν ἀπουσίαν, τὴν μέθην καὶ τὴν
ὀκνηρίαν.
- 8) Δι' ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν των καθηκόντων
των.

Ἡ ἐν τῷ Μ.Τ.Π.Ν. ὑπηρεσία των ὡς ἄνω μονίμων ὑ-
παλλήλων θεωρεῖται συντάξιμος διὰ τὸ Μ.Τ.Π.Ν. παρ' οὗ
δικαιοῦνται οὗτοι καὶ αἱ οἰκογενεαὶ των μερίσματος κατὰ
τὰς διατάξεις τὰς διαπούσας τὸ Ταμεῖον τοῦτο, θεωρουμένου
ὡς βαθμοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μερίσματος ἐκείνου ὃν θὰ
ἔχωσι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπολύσεως ἢ τοῦ θανάτου των,
κατὰ τὴν διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὁριζομένην ἀντιστοιχίαν

βαθμῶν, καὶ προσμετρομένης εἰς τὴν συντάξιμον αὐτῶν ὑπηρε-
σίαν πάσης τυχόν προγενεστερᾶς εἰς τὸ Π. Ν. ἐφ' ὅσον ὑπε-
βλήθησαν εἰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ δὲν ἀνε-
λήφθησαν ὑπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 102.

Τὸ ἐξ ἰδιωτῶν προσωπικῶν τοῦ Ταμείου ἔχει τὴν κατωτέρω
ὁριζομένην ἱεραρχίαν βαθμῶν καὶ μισθολογικὴν κλίμακα, με-
τὰ τὴν κάτωθι ἀντιστοιχίαν:

- α') τοῦ Λογιστοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς Ὑποπλοίαρχον
καὶ ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχ. 4.500.
- β') τοῦ Λογιστοῦ Β' ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἀνθυποπλοίαρ-
χον καὶ ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχμῶν 4.000.
- γ') τοῦ Λογιστοῦ Γ' ἀντιστοιχοῦντος πρὸς σημαιοφόρον καὶ
ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχ. 3.000.
- δ') τοῦ Ὑπολογιστοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς Δοκίμον Σημαι-
οφόρον καὶ ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχ. 3.000.
- ε') τοῦ βοηθοῦ Α' ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ἀρχικελευστὴν καὶ
ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχ. 2.500 (δύο χιλιάδων πεντα-
κοσίων).

στ') τοῦ βοηθοῦ Β' ἀντιστοιχοῦντος πρὸς κελευστὴν καὶ
ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχ. 2.000.

ζ') τοῦ βοηθοῦ Γ' ἀντιστοιχοῦντος πρὸς ὑποκελευστὴν καὶ
ἔχοντος ὀργανικὸν μισθὸν δραχ. 1.500

Οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. κατατάσσονται
μετὰ τὸν βαθμὸν βοηθοῦ Γ. καὶ προάγονται εἰς τοὺς διαφόρους
βαθμοὺς ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου μετὰ προηγουμένην συμπλήρωσιν
ταπεινῶς μὲν εὐδοκίμου ὑπηρεσίας διὰ τοὺς βαθμοὺς βοηθοῦ
Γ' καὶ Β' καὶ κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων κατὰ διὰ δια-
τάγματος εἰδικῶς ὁρισθησόμενα, τετραετοῦς δὲ ὑπηρεσίας εὐ-
δοκίμου διὰ τοὺς βοηθοὺς Α' καὶ Ὑπολογιστοῦ, πενταετοῦς δὲ
εὐδοκίμου ὑπηρεσίας διὰ τοὺς λοιποὺς βαθμοὺς. Οἱ ἤδη τε-
ταγμένοι εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. μόνιμοι ὑπάλληλοι τάσσονται ὑπὸ
τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἓνα των ἄνω βαθμῶν, οὐχὶ
ὅμως ἀνώτερον τοῦ τοῦ Ὑπολογιστοῦ, λογιζομένου ὡς χρόνου
λήψεως τοῦ βαθμοῦ τούτου τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἤρξαντο
λαμβάνοντες τὸν μισθὸν εἰς ὃν ἐτάχθησαν.

Οἱ ὡς ἄνω μισθοὶ καταβάλλονται αὐτοῖς μειωμένοι πλὴν
των τυχόν ἄλλων μειώσεων καὶ κατὰ τὸν ἀναλογούντα φέ-
ρον καθαρὰς προσόδου καὶ κατὰ 7 ο)ο λόγῳ μερίσματος, τῆς
κρατήσεως ταύτης περιεργαζομένης εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. Ἐκτὸς
τῆς ὡς ἄνω κρατήσεως οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι ὑπόκεινται καὶ
εἰς πάσας τὰς λοιπὰς κρατήσεις καὶ ὑποχρεώσεις ἐναντὶ τοῦ
Ταμείου εἰς ἃς καὶ οἱ λοιποὶ μέτοχοι τοῦ Ταμείου. Διὰ νὰ
διορισθῇ τις μόνιμος ὑπάλληλος δέον νὰ ἔχῃ ἐκτὸς των ἐν
τῷ ἄρθρῳ 99 τοῦ παρόντος ὁριζομένων προσόντων καὶ ἡλι-
κίαν οὐχὶ ἀνωτέραν των 24 ἐτῶν, νὰ ἐξεπλήρωσε τὰς στρα-
τιωτικὰς του ὑποχρεώσεις καὶ νὰ μὴ κατεδικάσθῃ ἢ διώκεται
διὰ κακούργημα ἢ διὰ καμμίαν των πράξεων των προβλεπομέ-
νων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὸ ἐξ ἐνεργῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν προσω-
πικῶν τοῦ Ταμείου τοποθετεῖται καὶ μετατίθεται τῇ προτάσει
τοῦ ὑποναυάρχου Προέδρου καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου
Ὑπάγεται δὲ, ὡς καὶ ἅπαν τὸ λοιπὸν ἐκτάκτων καὶ μόνιμον
ἐξ ἰδιωτῶν προσωπικῶν εἰς τὰς ἀμέσους διατάξεις καὶ τὴν
διοικητικὴν καὶ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑποναυάρχου
Προέδρου, ἔχοντος δικαιοδοσίαν Ὑποναυάρχου Ἀρχηγοῦ Μοί-
ρας, οὐδεμίαν δὲ ἄλλην ἐξάρτησιν διοικητικὴν πρὸς ἄλλον
βαθμοφόρον κέντηται.

Ἄρθρον 104.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν προσωπικοῦ τοῦ
Ταμείου πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ ὑποναυάρχου Προέδρου

ἀσκήσεται κατὰ τὰ περὶ ταύτης ἰσχύοντα εἰς τὸ Π. Ν., ἢ δὲ ἐπὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ κατὰ τὰ διὰ διατάγματος ὁρισθόσμενα, ὁρίζομένων ἐπὶ αὐτοὺς τῶν κάτωθι ποινικῶν ποινῶν 1) Ἀπλήρως ἐπιπλήξεως, 2) Ἀποστρέφας ἐπιπλήξεως, 3) Προστίμου ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι τριῶν μηνῶν ἀποδοχῶν, ἀπαιτούμενης ὅμως διὰ τὴν ἐπιβολὴν προστίμου πλέον τοῦ μηνὸς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ 4) ἀπολύσεως, ἐπιβαλλομένης πάντοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ τυχὸν τιμωρία μονίμου ὑπαλλήλου πλέον ἢ τρις ἐντὸς τοῦ ἀπαιτούμενου πρὸς προαγωγὴν χρόνου μὲ ποινὴν ἀνωτέραν τοῦ προστίμου μηνὸς συνεπάγεται τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς στασιμότητα ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἐὰν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν παρᾶσχη οὐδεμίαν ἀφορμὴν πρὸς τιμωρίαν, προάγεται, ἐφ' ὅσον θεσθίως συντρέχουν καὶ αἱ διὰ τοῦτο λοιπαὶ προϋποθέσεις. Μόνιμος ὑπάλληλος κρινόμενος δις στάσιμος ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀρθρον 105.

Διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ποιότητος καὶ ὑπηρεσιακῆς ἐξελέξεως τοῦ μὴ ἐξ ἐνεργῶν ἢ ἀνεκκληθέντων εἰς ἐνέργειαν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, δι' οὓς ἰσχύουσι τὰ εἰς τὸ Π. Ν. κρατούμενα, προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου οἱ προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου συντάσσουσιν καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν ὑποναύαρχον Πρόεδρον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁρισθόσμενα, φύλλα ποιότητος κατὰ ἐξαιρητικὴν περὶ τῆς ἡθικῆς, πνευματικῆς καὶ ὑπηρεσιακῆς ποιότητος καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπὸ αὐτοὺς ὑπηρετούντων μονίμων καὶ ἐκπαιδευμένων ὑπαλλήλων.

Τὰ φύλλα ταῦτα ποιότητος τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως καὶ καταχωρίζονται εἰς εἰδικὸν ἐμπιστευτικὸν μητρώον, εἰς ὃ καταχωρίζονται πάντα τὰ στοιχεῖα ἐκάστου ὑπαλλήλου καὶ αἱ τυχόν ἐπιβαλλόμεναι εἰς αὐτοὺς ποιναί.

Ἀρθρον 106.

Αἱ εἰς τὰ Τμήματα καὶ Γραφεῖα τοποθετήσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑποναύαρχου Προέδρου, προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, ἀριεμένης πλήρους ἐλευθερίας εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῆς ὑπηρεσίας ἢν ὁ ἀναθέσσειν εἰς ἕκαστον.

Ἀρθρον 107.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ἀποτελεῖ ἰδίαν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἐν ἣ τὰ καθήκοντα τοῦ Κυβερνήτου ἐκτελεῖ ὁ Ὑποναύαρχος Πρόεδρος, τοῦ Ν. Ταμείου δὲ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ταμείου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν.

Ἐκ τῆς διαχειρίσεως ταύτης καταβάλλονται αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Ν. ὑπηρετούντος ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν προσωπικοῦ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι περὶ τῶν προνοεῖ ὁ νόμος περὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ν. Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου χορηγοῦνται εἰς τὸν Τμηματάρχην τοῦ Ταμείου δραχ. 250 μηνιαίως διὰ κάλυψιν τυχόν ἐλλειμμάτων του, δι' ἑξόδα εἰσπράξεως καὶ μεταφορᾶς χρημάτων κατὰ πᾶσαν παρουσιαζομένην συναφῆ ἔκτακτον δαπάνην, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκ τῶν γραφικῶν καὶ μικρῶν ἐξόδων χρησιμοποίησεως οἰουδήποτε χρηματικῆς ποσοῦ διὰ τὰς αἰτίας ταύτας. Τὸ ὡς ἂν ἐπίδομα τοῦ Τμηματάρχου αὐξάνεται ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα εἰσέτι ἐφ' ὅσον οὗτος συγχρόνως πληρώνει καὶ τὰς συντάξεις τοῦ Δημοσίου.

Ἀρθρον 108.

Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καταβάλλεται καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὲρ οἰου-

δήποτε ἀτόμου, ἰδιώτου ἢ ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ ἢ ναυτοῦ ἢ ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰαδήποτε φύσεως ἐργασίας ἢ ὑπηρεσίας (σύνταξις μελετῶν, σχεδίων, γνωμοδοτήσεων κλπ.) ἀφορώσης τὸ Ταμεῖον καὶ ἀναθεθείσης αὐτῷ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης χορηγεῖται χρηματικὴ ἀμοιβὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς πρόσωπα τοῦ ἀνωτέρου, κατωτέρου καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ἐπιδείξαντα ὁμολογουμένως ἐπιμέλειαν καὶ ζήλον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων τῶν ἢ ἐπιβαρυνθέντα μὲ πρόσθετον ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῶν συνθῶν αὐτῶν καθήκοντων. Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεως του εἰς τὴν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπιτροπὸς νὰ ἐγκρίνῃ τὴν χορήγησιν παλίου μηνιαίου ἐπιδόματος ἐκρύνοντος τὸ Μ.Τ.Π.Ν. εἰς τὸ ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν προσωπικὸν τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου τὸ ἐπιτρέπει.

Ἰσολογισμός.

Ἀρθρον 109.

Χρὴν γενικωτέρου ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐλέγχου τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου, ὑποχρεοῦται τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους νὰ καταρτίσῃ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὁρισθόσμενα ἰσολογισμὸν. Οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν διὰ τῆς Διευθύνσεως Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν ἐντὸς τοῦ πρῶτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου. Ἀμα τῇ λήψει τούτου ὁ Ὑπουργός, εἰσηγούμενου τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας διορίζει ἐπιτροπὴν ἐξ ἑνὸς Γενικοῦ ἀξιωματικοῦ Π. Ν. ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ, ἐνὸς ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, ἐνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρῶτου καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου προβαίνει εἰς τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἐκ τῶν σχετικῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν παραστατικῶν ἐγγράφων, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γενόμενον προηγουμένον ἐλεγχον, μεθ' ὃ ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν πρὸς ἔγκρισιν, ἐντὸς τοῦ πρῶτου μηνὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, τὸν περὶ οὗ πρόκειται ἰσολογισμὸν, ὃν συνοδεύει δι' ἐκθέσεώς της, ἐν ἣ διαλαμβάνει πᾶσαν παρατήρησιν τῆς ἐπὶ τοῦ νομίμου καὶ τακτικοῦ τῆς εἰσπράξεως πάντων τῶν ὁπωσδήποτε ὀφειλομένων εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ τῆς νομιμότητος τῶν πάσης φύσεως πραγματοποιηθεισῶν πληρωμῶν. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐγκρίνει τὸν ἰσολογισμὸν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου καὶ ἐντέλλεται τὴν δημοσίευσιν του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Χρὴν γραμματέως εἰς τὴν ἂν ἐπιτροπὴν ἐκτελεῖ κατώτερος οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς ἐν ἐνεργείᾳ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν, χρὴν δὲ εἰσηγητοῦ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. ἀμείβονται διὰ χρηματικὸν ποσοῦ, λαμβανομένου ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀρθρον 110.

Ἡ διατάξις τοῦ άρθρου 3 τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 — 13 Αὐγούστου 1923 περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνομόμων Ἐταιρειῶν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. εἰς τὰς γενομένας παρ' αὐτοῦ ἐξοφλήσεις παντὸς εἴδους.

Ἀρθρον 111.

Αἱ διατάξεις τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 περὶ Μ.Τ. Π. Ν. αἱ μὴ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιούμεναι παρῴνουν ἐν ἰσχύϊ ἐφαρμοζόμεναι ἀπαρράλκτως καὶ καθ' ὅλα καὶ εἰς τὴν Ἀεροπορίαν, δύναται δὲ νὰ κωδικοποιηθῶσι διὰ Διατάγματος μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἰς ἓν κείμενον νόμου, ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος.

Ἀρθρον 112.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχαίται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα δὲ διατάξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ διατάξεων τινῶν περὶ Συμβολαιογράφων κλπ. (ἀρ.) μὲς αὐτῶν ἐν ὁρισμέναις περιφερείαις. Προσόντα αὐτῶν καὶ τῶν ὑποθηκοφύλακων. Κατανομή συμβολαίων Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

(Ὡς ἐτροποιοῦντο κατὰ τὴν 6' συζήτησιν)

Ἀρθρον 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων, ὁρίζομενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4966 τῆς 22/24 Ἀπριλίου 1941, ἐν εἰδικῇ περιπτώσει δύναται νὰ υπερβῇ ἐν τῇ περιφερείᾳ μὲν τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν τοὺς 6' αὐτῶν πενήκοντα, ἐν τῇ περιφερείᾳ δὲ τοῦ Πρωτοδικικοῦ Πειραιῶς τοὺς τεσσαράκοντα πέντε, καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ Θεσσαλονίκης τοὺς ἐξήκοντα. Οἱ ὑπὲρ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους νῦν ὑπηρετοῦντες διατηροῦνται ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἀλλ' αἱ κενούμεναι ὑπεράριθμοι θέσεις, πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸν ἐκλείποντα ἢ ὁπωσδήποτε ἀπεχωρήσαντα Συμβολαιογράφον πρόκειται νὰ διαδεχθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, δὲν συμπληροῦνται μέχρις οὗ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων κατέλθῃ εἰς τὸν ὡς ἂν δι' ἐκάστην περιφέρειαν ὁρίζομενον. Κατ' ἐξαιρῶν ἐπιτρέπεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, κενουμένων θέσεων, ἢτοι τῶν ἐν Κηφισίᾳ, Καλλιθέᾳ, Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Χαλκιδίᾳ, Παλαιᾷ Φαλήρῳ καὶ Ἀχαρναῖς.

Ἀρθρον 2'

Συμβολαιογράφος ἢ ἀμισθος εἰδικὸς Ὑποθηκοφύλαξ διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἐδασιούμενης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ Μητρώου τῶν ἀρρένων, καὶ ἔχων ἐν τῶν ἐξῆς προσόντων.

1) Διετὴ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, προκειμένου περὶ θέσεως ἐν ἔδρᾳ Πρωτοδικικοῦ, ἢ ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, προκειμένου περὶ θέσεως ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικικοῦ.

2) Ὑπηρεσίαν ἐν δικαστικῇ θέσει ἀπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ ἂν.

3) Ὑπηρεσίαν ἐν θέσει συμβολαιογράφου ἢ εἰδικοῦ ὑποθηκοφύλακος ἐπὶ ἐξαιτίαν.

4) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ὑπηρεσίαν πενταετὴ ἐν θέσει γραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ δεκαετὴ ἐν θέσει γραμματέως Εἰρηνοδικικοῦ ἢ δεκαπενταετὴ ἐν συνόλῳ ἐν θέσει γραμματέως Εἰρηνοδικικοῦ καὶ ἐμίσθου ὑπογραμματοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἐφ' ἧς πενταετὴ ἐν θέσει γραμματέως εἰρηνοδικικοῦ.

5) Πενταετὴ ὑπηρεσίαν εἰς ἔμμισθον προξενικὴν θέσιν προϊσταμένου ἢ γραμματέως.

Πᾶσα διατάξις ἄλλως ὁρίζουσα τὰ προσόντα τῶν συμβολαιογράφων καταργεῖται.

6) Εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς ἑδρας Πρωτοδικικοῦ Ὑποθηκοφύλακα διορίζονται εἰδικοὶ ἄμισθοι ὑποθηκοφύλακες οἱ ἐπὶ δεκαετίαν διατελέσαντες ὑπογραμματοῦ τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ.

Ἀρθρον 3.

1. Ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Ἐφεσιῶν καὶ ἐν Πειραιεὶ αἱ πρὸς συντάξιν συμβολαίων τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἐντολαὶ ἢ σχέ-

δια μετὰ ταντὸς σχετικοῦ ἐγγράφου ἀποστέλλονται ὑπὸ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου συμβαλλομένων κρατικῶν ἀρχῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Συλλόγου Συμβολαιογράφων, ὅστις διανέμει ταύτας ὑπευθύνως μεταξὺ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συμβολαιογράφων, πρὸς συντάξιν τῶν οἰκείων παντὸς εἴδους συμβολαίων, ἐκθέσεων ἢ πράξεων. Τὰ ἐκ τούτων εἰσπραττόμενα νομικὰ δικαιώματα κατατίθενται αὐθημερὸν ὑπὸ τοῦ εἰσπράξαντος συμβολαιογράφου εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ οἰκείου Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου, τὸ δὲ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον ποσὸν διανέμεται κατὰ μὴνα μεταξὺ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συμβολαίων γράφων κατ' ἴσα μέρη.

2. Συμβολαιογράφος ἐδρεύων ἐν τινὶ τῶν ἄνω πόλεων, λαθὼν παραγγελίαν πρὸς συντάξιν συμβολαίου ἀπ' εὐθείας πρὸς κρατικῆς ὑπηρεσίας καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου, ὀφείλει νὰ διαβιβάζῃ ταύτην μετὰ παντὸς σχετικοῦ ἐγγράφου ἀμέσως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου ἵνα ἐνεργηθῇ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 ὁρίζομενα.

3. Ἐν ταῖς λοιπαῖς ἑδραῖς πρωτοδικείων, ἐν αἷς δὲν ἐδρεῖται συμβολαιογραφικὸς Σύλλογος, αἱ πρὸς συντάξιν κρατικῶν συμβολαίων ἐντολαὶ ἀποστέλλονται πρὸς τὸν ἀρχαιότερον αὐτόν· συμβολαιογράφον, ὀφείλοντα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τὰ ἄνω διανομήν. Τὰ ἐκ τούτων συμβολαίων εἰσπραττόμενον ποσὸν διανέμεται ἐπίσης κατ' ἴσα μέρη μεταξὺ ὧν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συμβολαιογράφων.

4. Εἰς τὴν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 διανομήν, ἐν μετέχουσιν συμβολαιογράφοι οἵτινες κατὰ τὸ ἀμέσως προηγουμένον ἔτος ἔσχον καθαρὸν ἔσδον ἐκ συμβολαιογραφικῶν δικαιομάτων ἂν ὧν τῶν δεκαπέντε χιλιάδων δραχμῶν κατὰ μῖσον ὅρον μηνιαίως. Πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία τυχόν, σχετικῶς πρὸς τὴν διανομὴν ταύτην, λεπτομέρεια κανονισθῆσεται διὰ Π. Διατάγματος.

5. Τὰ ἐν ταῖς παραγράφους 1 καὶ 2 ὁρίζομενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συμβολαίων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν, τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, τῶν λιμενικῶν Ταμείων καὶ παντὸς ἐν γένει νομικοῦ προσώπου ἢ ὁργανισμοῦ δημοσίου δικαίου, ἐν αἷς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, Στρατοῦ ἑξῆς καὶ θαλάσσης, Ταμεῖον συντάξεως Νομικῶν, φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ὁ Ὁργανισμὸς Ἀμείνων Πειραιῶς κλπ..

Τὰ παρὰ τῶν νομικῶν προσώπων ἐν γένει ἢ Ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου συντασσόμενα συμβολαία ἢ πράξεις δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ γίνωνται ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς περιφερείας ἐν ὃν ἡ ἑδρα αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἐπιβάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρως ἐξαιρητικῶν λόγων.

Μεταξὺ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ προσώπων δὲν καταλείνονται ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ πᾶσα ἄλλη Τράπεζα.

6. Ἡ ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ Προέδρου Συλλόγου συμβολαιογράφου παράδοσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος άρθρου τιμωρεῖται ποινικῶς διὰ προστίμου καὶ ἐν ὑπότροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως, ἐὰν δὲ ἡ κατακράτησις τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων παραταθῇ πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν, κολάζεται καὶ ποινικῶς κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαίρεσεως διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Περὶ διορθώσεως τοῦ νόμου 5203 «περὶ στελέχους ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν».

Ἀρθρον μόνον.

Ἐν τῷ νόμῳ 5203 «περὶ στελέχους ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν» ἐπιφέρονται τὰς κάτωθι διορθώσεις :

Εἰς τὸ ἄρθρον 1ον παρ. 6 ἀντὶ «ἄρθρου 25» γράφεται «ἄρθρον 23».

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 παράγρ. στ' ἀντὶ «ἄρθρου 38» γράφεται : «ἄρθρον 36».

Εἰς τὸ ἄρθρον 18 παράγρ. 1η ἀντὶ «μετὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν» γράφεται «μετὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 24» γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 23».

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 παρ. 1 ἐδάφ. β' ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 24» γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 23» καὶ ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 27» γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 26».

Ὁμοίως εἰς τὴν 2 παρ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐδάφ. β' ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 24» γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 23».

Εἰς τὸ ἄρθρον 33 παρ. 2 ἀντὶ «τῶν ἄρθρων 31 καὶ 32» γράφεται «τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31».

Εἰς τὸ ἄρθρον 34 παρ. 3 ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 24», γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 23».

Ὁμοίως εἰς τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντὶ «τοῦ ἄρθρου 27» γράφεται «τοῦ ἄρθρου 26».

Εἰς τὸ ἄρθρον 35 ἀντὶ «τῶν ἄρθρων 31, 32 καὶ 33» γράφεται «τῶν ἄρθρων 30, 31 καὶ 32».

Εἰς τὸ ἄρθρον 39 παρ. 3 ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 25» γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 24».

Ὁμοίως εἰς τὴν 4 παρ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντὶ «τῷ ἄρθρῳ 24» γράφεται «τῷ ἄρθρῳ 23».

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐρμηνείας συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκδοσὶν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων» ὁ κ. **Α. Μάρκου** λέγει, ὅτι ὑπεβλήθη αἰτήσεις ἐκ μέρους 20 βουλευτῶν, ὅπως τὸ νομοσχέδιον συζητηθῇ εἰς δύο ἀναγνώσεις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός.) Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ γίνῃ εἰς δύο συζητήσεις.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τὸν Κανονισμὸν εἶναι τοῦτο ὑποχρεωτικόν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πρότασις 20 βουλευτῶν.

Γ. Μαρῆς (Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπομένως ἡλπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπόψε εἰς α' καὶ ἡ συζήτησις νὰ γίνῃ κατὰ τὴν Δευτέραν.

Π. Τσαλδάρης. Διὰ νὰ προτείνετε νὰ γίνουν δύο συζητήσεις θὰ πῇ ὅτι δὲν ἡμπορεῖ ἡ μία συζήτησις νὰ εἶναι τυπική, ἀλλ' ὅτι θέλομεν νὰ συζητήσωμεν κατὰ τὴν πρώτην.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τότε ὅσα νομοσχέδια ἔχουν συζητησιν ἄς ἀφαιρῶν διὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως. Πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν διότι δὲν ἐκάμαμεν δουλειὰ δύο, τρεῖς ἡμέρας τώρα.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ εἰς α' συζητησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ τρόπου ἐξουλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν κτημάτων».

2) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου περὶ συστάσεως εἰδικῶν Ταμείων Παμβώτιδος».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζητησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως ἀτελείας ἀραιοῦ, κριθῆς καὶ βαμβακοσπόρου», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐγκρίσεως ἀτελείας ἀραιοῦ, κριθῆς καὶ βαμβακοσπόρου.

Ἔξῃς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΜΔ' τῆς 22 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς.

(διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου 2).

Ἀρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ νόμου 5290, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθεῖσα ἀπαλλαγή ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰσπραγτικῶν δασμῶν καὶ παρομαρτούντων φόρων ἐν γένει ἀραιοῦ, συμβατικῆς προελεύσεως, ἀνευ ἄλλῃ ὑποτίμῃς Τύτλῃ ὡς Αἴ. η—18 Ητοιού. νῆου ν ηΔυ Ιωήλ λων περιορισμῶν καὶ ὑπὲρ οἰουδήποτε εἰσπραγτικῶς ἀπὸ 1ης

Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους μέχρι χρόνου ὁρισθησομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐγκρίνεται ὁμοίως ἡ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ νόμου 5290 ὁρισθεῖσα δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀτελεία βαμβακοσπόρου καὶ κριθῆς διὰ τοὺς κτηνοτρόφους πέραν τῶν ποσοτήτων καὶ τῶν προθεσμίων τοῦ νόμου. Τοῦ λοιποῦ αἱ ποσότητες καὶ προθεσμῖαι αὗται δύνανται νὰ κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀρθρον 2.

Ἡ ἐννοία τῆς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 τοῦ Ν. 5290 δυνάμει νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀτελείας ἀραιοῦ, κριθῆς καὶ βαμβακοσπόρου εἶναι, τι συμπεριλαμβάνεται εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἀπαλλαγή τῶν ἐκτελωνισμένων εἰδῶν τούτων κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μεταφορᾷ ἀπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Λιμενικοῦ καὶ οἰουδήποτε ἄλλου τοπικοῦ χώρου ἢ δικαιοῦματος.

Οἱ ἐν προκειμένῳ εἰσπραχθέντες τοπικοὶ φόροι καὶ δικαιώματα δὲν ἐπιστρέφονται.

Γίνονται ἀκολουθῶς δεκτὰ εἰς β' καὶ σύνολον συζητησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια :

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ μεσιτῶν ἐγχωρίων προϊόντων».

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ λιγνίτου».

3) «Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ κτλ», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως οὗ νόμου 4487 «περὶ μεσιτῶν ἐγχωρίων προϊόντων».

Ἀρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4487 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ἐκαστος μεσίτης ἐγχωρίων προϊόντων ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ ἐγγράφου οὗ διορισμοῦ τοῦ καὶ πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος του, νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐγγυήσιν ὁριζομένην εἰς δραχμὰς 1000, ἡ εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα ἴσης ἀγοραίας ἀξίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως. Ἡ ἐγγυήσις αὕτη εἶναι ἀνάσχετος καὶ ἀνεκχώρητος, χρησιμεύουσα ἀποκλειστικῶς πρὸς κάλυψιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μεσίτου, τῶν ἀπορροευστῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος του, ἐναντὶ παντὸς τρίτου, ἐπιφύλασσομένων πάντοτε τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ τῶν τυχόν πέραν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης ἀπαιτήσεων τῶν καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν κατ' αὐτοῦ προστίμων.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ὑποστῇ μείωσιν τινα, ὁ μεσίτης ὑποχρεοῦται ἐντὸς δεκαήμερον νὰ συμπληρώσῃ ταύτην.

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατατεθειμέναι ἐγγυήσεις, συμφώνως πρὸς τὸ τροποποιούμενον ἄρθρον, προσαρμολογῶνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ταύτης πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4487 προστίθεται ἡ ἐξῆς παράγραφος.

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως 9 ἐπὶ παντὸς ἐγχωρίου προϊόντος.

Ἀρθρον 2.

Εἰς ὅσας περιφέρειας ἐφαρμόζεται ὁ νόμος 4487 δύνανται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ

παρέχεται τρίμηνος τὸ πολὺ προθεσμία πρὸς διορισμὸν τῶν ἐν αὐταῖς, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 αὐτοῦ, μεσιτῶν καὶ κατὰ τὴν δι' αὐτοῦ ὁριζομένην διαδικασίαν.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4834 «περὶ προστασίας τοῦ λιγνίτου».

Ἀρθρον μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4834 προστίθεται ἡ ἐξῆς περίοδος :

Διὰ τὴν ἐγχώριον ξυλείαν τὴν ἀπολαμβανομένην ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ὡς ἀνω ἐπιχειρήσεων ἢ ἀπαλλαγῇ αὕτη περιλαμβάνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαίωμα ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους.

Προκειμένου δὲ περὶ ὁμοίας ξυλείας προερχομένης ἐκ δημοσίων δασῶν, ἡ ἀπόληψις ταύτης ἐνεργεῖται ἀνευ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος μισθώματος τοῦ ὁριζομένου διὰ τοῦ ἄρθρου 85 παραγρ. 3 νόμου 4173 ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς ἐνεργούντας τοιαύτην ὑλοτομίαν τῶν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων κατὰ τὰς κειμένας περὶ δασῶν διατάξεις.

Ἀρθρον 2.

1. Οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Β' κατηγορίας ὑποχρεοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἀποκλειστικῶς ἐγχώριον λιγνίτην, ἐφ' ὅσον ἡ δαπάνη χρησιμοποίησεως αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὴν δαπάνην τοῦ καυσίμου, τὴν καθοριζομένην κατὰ τὴν ἐκάστη ἰσχύουσαν διατίμησιν τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἐὰν ἡ ἀποκλειστικὴ χρησιμοποίησις λιγνίτου συνεπάγεται μείζονα δαπάνην, ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις περιορίζεται εἰς χρησιμοποίησιν ποσοστοῦ λιγνίτου μέχρι τοῦ ὁρίου δαπάνης τοῦ καθορισθέντος κατὰ τὴν διατίμησιν τοῦ οἰνοπνεύματος διὰ καυσίμου.

2. Αἱ μὴ συμμορφούμεναι πρὸς τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν βιομηχαναὶ ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τριπλασίου ποσοῦ τοῦ πραγματοποιομένου κέρδους ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἄλλοδαποῦ γαιάνθρακος, εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ διατιθεμένου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐγχωρίου λιγνιτοπαραγωγῆς.

3. Τὰ τοῦ ἐλέγχου χρησιμοποίησεως λιγνίτου, ἐπιβολῆς χρηματικῶν προστίμων, τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν καὶ τῆς διαθέσεως ὑπὲρ τῆς λιγνιτοπαραγωγῆς, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια, καθορισθίσονται διὰ Π. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931-32.

Ἀρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Μαρῆ, ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κ. Π. Βουρλούμη καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργίας κ. Α. Ἀλεξανδρῆ ὡς ἐκπροσωποῦντων τὸν Δημοσίον, τοῦ κ. Ι. Δροσοπούλου ὡς ἐκπροσωποῦντος τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κ. κ. Π. Κουτσομητοπούλου καὶ Β. Ζάκκα ὡς ἐκπροσωποῦντων τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν, ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Νοεμβρίου 1931 σύμβασιν περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς διαχείρισεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931—1932, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς διαχείρισεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931-1932.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 5208 περὶ Αὐτονόμου Ὄργανισμοῦ τῆς σταφίδος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἐν τῇ συνεδριάσει ΛΑ' τῆς 20 Αὐγούστου 1931 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, μεταξὺ ἁφ' ἐνὸς τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Γεωργίας, ἐκπροσωποῦντων ἐν προκειμένῳ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἀφ' ἑτέρου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ, (Α.Σ.Ο.) ἐδρευόντος ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκπροσωποῦμένου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 19 νόμου 5208 ὑπὸ τῶν κ.κ. Παν. Κουτσομητοπούλου καὶ Β. Ζάκκα, ἐνεργούντων δυνάμει τῆς συνημμένης ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1931 ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὴν ἐν τέλει τοῦ εἰρημέτου ὑπ' ἀριθ. 5208 νόμου μεταβατικῆς διατάξεως Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ ἐκ τρίτου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκπροσωπομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Γεωργίου Δροσοπούλου συνυμολογήθησαν καὶ ἐγένοντο ἀμοιβαίως ἀποδεκτὰ τὰ ἀκόλουθα :

Ἀρθρον 1.

1. Ὁ Α.Σ.Ο. ἀναθέτει τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τῶν ὁπωσδήποτε ἀνηκόντων ἢ περιεχομένων εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ περιουσιακῶν στοιχείων, ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων σταφιδοπαραγωγῆς, κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931)32 εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις καθ' ὅ ἔχει δικαίωμα ἐνεργεῖ ὑπὸ ἰδίαν τῆς εὐθύνῃ τὴν διαχείρισιν τῶν σταφιδοκάρπου καὶ τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων διὰ τῆς ὑποκαταστάτου Προνομ. Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν (Π.Ε.Γ.Α.).

2. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνουσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ ὑπὲρ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς τὴν διαχείρισιν ταύτην, ὑπεισέρχεται εἰς ὅλα τὰ σχετικὰ ἐκ τῶν νόμων δικαιώματα τοῦ Α.Σ.Ο. δικαιούται δὲ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις πάσας ἐν γένει τὰς πράξεις ἐν αἷς καταλέγονται καὶ ἐντολαὶ τοῦ Α.Σ.Ο., εἰσπραξίς καὶ διαφύλαξις τῶν τε εἰς χρήμα ἐσόδων καὶ τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν τῶν ἐξ οἰωνδήποτε νομίμων ἢ συμβατικῶν δικαιωμάτων τοῦ Α.Σ.Ο. περιεχομένων εἰς αὐτὸν, ὡς καὶ ἐπίσης τῶν δι' ἀγοράς ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ὑπ' αὐτοῦ ἀποκτωμένων προϊόντων σταφιδοπαραγωγῆς, ἥτοι ξηροῦ σταφιδοκάρπου ἢ χλωρᾶς σταφίδος καὶ οἰωνδήποτε παραγῶγων αὐτῆς, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζώμενα.

Ἀρθρον 2.

1. Ἡ περὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τοῦ ξηροῦ σταφιδοκάρπου δυνάμενη νὰ γίνῃ δεκτὴ φύρα, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2 ο)ο. Ἐὰν ἐνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων προκύπτῃ περίπτωση αὐξήσεως τοῦ ὁρίου τούτου, ἐνεργεῖται πραγματογνωμοσύνη, ἥτις ἐν ἀσυμφωνίᾳ ὑπόκειται τελικῶς εἰς τὰ περὶ διαιτησίας νόμιμα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 184 περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων. Ἡ Τράπεζα καὶ ἡ διαχειρίστρια Ἑταιρεία, οὐδεμίαν πάντως ὑπέχουν εὐθύνῃν ἐξ ἐνδεχομένης ἀλλοιώσεως τοῦ ἀποθηκευμένου σταφιδοκάρπου πλὴν τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ ἀλλοίωσις ἢ ἡ φθορὰ ὀφείλεται εἰς ἀκαταλληλότητα τῆς μισθωθείσης πρὸς ἐναποθήκευσιν τοῦ σταφιδοκάρπου ἀποθήκης.

Ἡ διαχείρισις τῆς χλωρᾶς σταφίδος, ἐνεργουμένη ὑπὸ τῆς διαχειρίστριας Ἑθν. Τραπεζῆς διὰ τῆς ὑποκαταστάτου αὐτῆς Προνομιοῦχοις Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν, (Π.Ε.Γ.Α.) συνίσταται κυρίως εἰς τὴν διαπίστωσιν τῶν κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Α.Σ.Ο. εἰσαγομένων εἰς τὰ οἰνοποιεῖα τῶν Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Α.Σ.Ο. ποσοτήτων χλωρᾶς σταφίδος καὶ τὴν ἐκδοσὶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ καθοριζομένων πινάκων ἀναγωγῆς τῆς χλωρᾶς εἰς ξηρὰν, τῶν ἀντιστοίχων δελτίων ἀποταμιεύσεως σταφιδοκάρπου (Δελτίων Παρακρατήσεως).

Ἡ Τράπεζα καὶ ἡ Π.Ε.Γ.Α. οὐδεμίαν εὐθύνῃν ὑπέχουν διὰ τὸν κακὸν τυχόν ὑπολογισμὸν τῆς ἀναγωγῆς τῆς χλωρᾶς εἰς ξηρὰν σταφίδα, οὔτε ἐνεκα τῆς μετὰ τὴν ἐναποθήκευσιν τῆς χλωρᾶς εἰς τὰ οἰνοποιεῖα κατεργασίας ταύτης, τῆς εἰδολογι-

κῆς ἐν γένει ὑφῆς καὶ τῆς ποιτικῆς καταστάσεως τῶν πρὸς ὄντων, τῆς συντηρήσεως, μετατροπῆς ἢ ἀλλοιωσεως αὐτῶν, φύσεως ἢ οὐδυνήσεως ἄλλου λόγου, μὴ εὐθυνομένου ἐπὶ τῆς ἀπέναντι τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ διὰ πᾶν ἔλλειμμα ὅπου τυχὸν ἦθελε θε-
θακωθῇ μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποθήκευσιν τῆς χλωρᾶς σταφίδος καὶ ὅπου ἦθελε τυχὸν προέλθῃ ἐξ οὐδυνήσεως ἐκ τῶν ἄνω λόγων ὡς καὶ ἐξ αὐτοβόλου ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν ἑ-
ταιρειῶν ἐξαγωγῆς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν τῆς χλωρᾶς στα-
φίδος ἢ τῶν προϊόντων αὐτῆς.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δικαιούται πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφε-
ρόντων τῆς ὡς χρηματοδοτήσεως ὅπως λαμβάνῃ εἴτε ἀπ' εὐθείας,
εἴτε διὰ τῆς διαχειρίσεως Π.Ε.Π.Α. πᾶν κατὰ τὴν ἐλευθέρην
αὐτῆς κρίσιν ἀναγκαίον μέτρον ἀσφάλειας καὶ ἐλέγχου τῆς
ἀποταμιευομένης χλωρᾶς σταφίδος καὶ τῶν προϊόντων ταύτης,
ἐφ' ὧν ἐπίσης κατὰ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς παρούσης συνιστά-
ται ὑπὲρ αὐτῆς δικαίωμα ἐνεχύρου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ Τράπεζα ἀναλαμβάνει νὰ χρηματοδοτήσῃ τὸν Α.Σ.Ο. πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν κατωθι ὑποχρεώσεων του.

α) Πρὸς ἐξαγορὰν παντὸς προσφερομένου ποσοῦ πλεονάσμα-
τος σταφιδοκάρπου ἐσοδείας 1931 καὶ δευτέρου παρακαταστάσεως
ἐπὶ τῇ βάσει τιμῆς δραχ. 2.000 κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον.

β) Πρὸς ἐκπλήρωσιν πάσης ἐν γένει ὑποχρεώσεως τοῦ Α.
Σ.Ο. διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐκ πάγου καὶ χιλάζης πληγνύ-
των σταφιδοπαρῶν μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 171.000.000
(ἐκατὸν ἑβδομήκοντα ἑνὲς ἑκατομμυρίων) συμπεριλαμβανομέ-
νων καὶ τῶν ἐξόδων τῶν ἐπιτηρικῶν ἐπιτροπῶν καὶ οἰασθῆ-
ποτε ἄλλης δαπάνης. Τὸ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν παροπλη-
κτικῶν ἀπαιτηθῶν χρηματικὸν ποσὸν μετὰ τῶν τόκων καὶ
ἐξόδων αὐτοῦ εἶναι ἐξοφλήτεον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ 1 Σεπτεμ-
βρίου 1931, ὃς ἐξυπηρετῆται δὲ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 τῆς πα-
ρούσης ἐιδικώτερον ὁριζόμενα.

γ) Πρὸς ἐκπλήρωσιν πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως τοῦ Α.
Σ.Ο. ἀναγκαζομένης ἐν τῇ προσηρτημένῃ καὶ περιλαμβανο-
μένῃ εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν προϋπολογισμῷ αὐτοῦ διὰ τὴν
σταφιδικὴν χρῆσιν 1931-32 ὡς καὶ ἐν γένει διὰ τὴν πραγματο-
ποίησιν οἰασθῆποτε δαπάνης τοῦ Α.Σ.Ο. πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν
σχοπῶν καὶ τοῦ προγράμματός του, περιλαμβανομένης καὶ τῆς
πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης εἰσφορᾶς, δι' ἣν ἐπισυλλάσσεται
πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν δικαίωμα πρωτοπραξίας, συμφώ-
νως πρὸς τὸ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1931 πρακτικὸν τοῦ Ὑπουργι-
κοῦ Συμβουλίου τῆς ΑΑ' συνεδριάσεώς του. Ὁὗτω ἡ Ἑθνικὴ
Τράπεζα δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τοὺς ἐν λόγῳ φόρους
τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους
τοῦ Α.Σ.Ο.

2. Ἀφῆρις τῶν δαπανῶν ἐν γένει τοῦ Α.Σ.Ο. πέραν τῶν ὀ-
ρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ μόνον μετ' εἰδι-
κῆν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του, ρητὴν ἔγκρισιν
τοῦ Ὑπουργείου Ὀικονομίας καὶ συγκρατῆσιν τῆς
Ἑθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Α.Σ.Ο. ἀγορασθῆσα ὑποκα-
ταστάσις, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τῆς παρού-
σης, δὲν νὰ εἶναι καλῶς ἀπεξηρασμένη καὶ κεκαθαυμένη, ὥστε
νὰ εἶναι κατάλληλος δι' ἐξαγωγὴν πρὸς ὄψιν. Σταφὶς νο-
θευμένη δι' ὕδατος, ὑπελειμμάτων καθαριστικῶν μηχανῶν ἢ
ἄλλων οὐσιῶν ἢ περιέχουσα χονδράδας εἰς ἀναλογία ἀνωτέραν
τῶν 2 ο) εἶναι ἀπαράδεκτος πρὸς ἀγοράν. (Τὸ ποσοστὸν τοῦτο
τῶν χονδράδων δύναται νὰ αὐθῇ εἰς 4 ο) μετ' ἀπόφασιν τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Σ.Ο.).

2. Αἱ ἀναφερόμεναι ἀμειψήσεις ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῆς
παραδιδόμενης σταφίδος κατὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῆς λύνονται κατὰ
τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ σχετικοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1926 Διατάγ-
ματος, «περὶ μέτρων ἐλέγχου τρυγητοῦ, ἀποξηράσεως,
συσκευασίας καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος», ἢ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς
ἐκδοθησομένων ἐτέρων σχετικῶν διαταγμάτων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ σταφὶς θὰ παραδίδεται ὑπὸ τῶν πωλητῶν ἐντὸς τῶν
ἀποθηκῶν τῆς σταφιδικῆς διαχειρίσεως εἰς κέντρα παραλαβῆς,
ἐλευθέρᾳ παντὸς φόρου ἢ ἄλλου οὐδυνήσεως βάρους, πάντων
τοῦτων ἐπιβαρυνόντων τοὺς πωλητάς.

2. Ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω παραδιδόμενης σταφί-
δος θὰ ἐνεργῇται ὑπὸ τοῦ πληρεστήρου Ἰσχυοκαταστάσεως τῆς
Ἑθνικῆς Τραπέζης κατόπιν ἐγγράφου σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ
ἀρμοδίου Ἰσχυοκαταστάσεως τῆς ὑποκαταστάσεως ἑταιρείας
Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ προμήθεια τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, ἥτις χρεώσεται τοῦ
Α.Σ.Ο. καταβάλλεται ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὴν ὑποκατάστατον ἑ-
ταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν διὰ τὴν παραλαβὴν, ἀποθήκευ-
σιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἀναγκῶν εἰς τὸν Α.Σ.Ο. προϊόντων
σταφιδοπαρῶν, ὁρίζεται διὰ τὴν χρῆσιν 1931-32 εἰς
δραχμὰς ἑκατοσίας πενήκοντα χιλιάδας (750.000) κατα-
βάλλεται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν
τῆς Ἑλλάδος εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1931
καὶ τὴν 30ην Ἰουνίου 1932.

2. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν ποσὴν ταύτην δὲν περιλαμβάνονται αἱ
παντὸς εἴδους τραπέζικαὶ προμήθειαι τῆς διαχειρίσεως διὰ
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν καὶ ἐντολῶν τοῦ
Α.Σ.Ο. ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν
ἐπὶ οὐδυνήσεως ἄλλων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων περιεχο-
μένων εἰς τὴν διαχείρισίν του, ὡς καὶ τὰ ἐξόδα καὶ δικαιώματα
ἐξαγωγῆς καὶ ἐλέγχου τῆς χλωρᾶς σταφίδος.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα θὰ τηρήσῃ ἴδιον ἀλληλόχρεον γε-
νικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὴν τίτλον «Διαχειρίσις Α.Σ.Ο.» ὡς
κλειόμενον καθ' ἑαυτήν.

Ὁ γενικὸς αὗτος λογαριασμὸς θέλει τηρηθῇ κατὰ τὰ ἀκό-
λουθα τέσσαρα κεφαλαιώδη ἄρθρα.

α) Διαχειρίσις Α.Σ.Ο. 1930—31.

β) Διαχειρίσις Α.Σ.Ο. 1931—32.

γ) Διαχειρίσις χαλάζης.

δ) Διαχειρίσις συναλλάγματος.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α', καὶ β', εἰδικῶν λογα-
ριασμῶν, ἐνιαίως λαμβανομένων, θέλουν ἀρχῇ πάντα τὰ ἐν
γένει ἐσοδα καὶ δικαιώματα τοῦ Ὁργανισμοῦ τὰ εἰσπραχθῆ-
μενα τῶν κατὰ τὴν σταφιδικὴν χρῆσιν 1931—32 ὅσον καὶ
τὰς μεταγενεστέρως σταφιδικὰς χρήσεις μέχρι ἐξοφλήσεως
πάσης ἀπαιτήσεως τῆς Τραπέζης ἐκ κεφαλαίου, τόκων κλπ.
πλὴν εἰδικῆς 500δραχμῶν εἰσφορᾶς κατὰ ἐξαγόμενον χιλι-
όλιτρον σταφιδοκάρπου, περιλαμβανομένης εἰς τὴν ἐκ δραχ.
1200 καθορισθεῖσαν ἐξαγωγικὴν εἰσφορὰν, ἥτις κατὰ προτί-
μησιν θὰ ἀγρᾷ εἰς πίστωσιν τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον γ', λογα-
ρισμοῦ διαχειρίσεως χαλάζης.

Εἰς χρέωσιν δὲ τοῦ μὲν λογαριασμοῦ Διαχειρίσεως Χαλάζης
θὰ ἀγρᾷται τὰ καταβληθῆσιν παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τρα-
πέζης πρὸς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παρὰ γ', β', τῆς πα-
ρούσης, τῶν δὲ ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α', καὶ β', λογα-
ρισμῶν πᾶσι τὰ ὑπὸ ταύτης καταβληθῆσιν ἄλλα κεφάλαια
πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς παρούσης ἐν γένει ὑπο-
χρεώσεων τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ ὡς καὶ τὰ ἐξόδα, ἢ προμήθεια τῆς
Τραπέζης ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει δαπάνη καὶ πᾶν ἄλλο ποσὸν
βαρύνον τὸν Α.Σ.Ο., ἐπὶ πλέον δὲ καὶ οἱ χρεωστικοὶ τόκοι
αὐτοδικαίως ἀνατοκίζονται καθ' ἑαυτήν.

Ὁ ὑπὸ στοιχεῖον δ' λογαριασμὸς διαχειρίσεως συναλλάγ-
ματος θὰ χρεωπιστωταὶ διὰ τῶν τυχόν εἰς συναλλάγμα πλη-
ρωμῶν ἢ εἰσπράξεων τοῦ Α.Σ.Ο.

Τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τῶν ἀνωτέρω λογαρισμῶν θὰ
βαρύνεται μετὰ τὸν ἐκαστοτε προσεφελητικὸν τόκον τῆς Τρα-
πέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡλαττωμένον κατὰ 1 ο) μὲ ἐλάχιστον
ὅρον 8 ο) τὸ δὲ τυχὸν πιστωτικὸν αὐτοῦ ὑπόλοιπον μετὰ τόκον

κατὰ 1 ο) ἀνωτέρον τοῦ ἐπιτοκίου, τὸ ὅποιον παρέχει ἡ Ἑθνικὴ
Τράπεζα εἰς τὰς παρ' αὐτῇ καταθέσεις ὅπως.

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς ἐξυπηρετήσιν, ἐξοφλήσιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ ἐν
τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀλληλόχρεου λογαριασμοῦ ὡς καὶ τοῦ χρε-
ωστικοῦ ὑπολοίπου τῆς διαχειρίσεως τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους
1930—31 καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ ὁ Σταφιδικὸς Ὁργανισμὸς
ἐνεχυριάζει καὶ ἐκχωρεῖ ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν Ἑθνικὴν
Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὅλας τὰς προσόδους του καὶ δὴ:

α) Τὰς εἰσπράξεις αὐτοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὴν χρῆσιν 1931-32
χρηματικῶν προσόδων, ἥτις ἐξαγωγικῆς εἰσφορᾶς, εἰδικῶν εἰσ-
φορῶν λόγῳ διαφημίσεως ἐσωτερικοῦ, ὀκταδράχμων δικαιώμα-
τος καὶ ἐξήκονταδράχμων ἀσφαλιστικῆς εἰσφορᾶς.

β) Τὸ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. ἐκποιήσεως τίμημα πάντων
τῶν ὀπωδιήσεως ἀνηκόντων ἢ περιεχομένων εἰς τὴν κατοχὴν
αὐτοῦ προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων πάσης κατηγορίας.

γ) Τὰς παντοειδεῖς ἀπαιτήσεις του ἐναντι τῶν βιομηχανῶν
καὶ οἰωνήσεως τρίτων, ἐκ γραμματίων, ἀνοικτῶν λογαρια-
σμῶν κλπ. ὡς καὶ τὰς ἐξ οἰωνήσεως κεκτημένων αὐτοῦ δικαιώ-
ματων πραγματοποιούμενης εἰσπράξεως.

δ) Πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἐξυπηρετήσιν τῶν ὡς ἄνω λογαρια-
σμῶν ἐνεχυριάζονται καὶ συνεπῶς ἐκχωροῦνται ἐπίσης ἐξ ὅλα-
κλήρου εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ οἱ μέλλοντες πόροι τοῦ Σταφι-
δικοῦ Ὁργανισμοῦ μέχρι ἐξοφλήσεως τῶν λογαριασμῶν τού-
των μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων τῶν.

Συνομολογεῖται ὅμως ρητῶς ὅτι διὰ τῶν ὡς ἄνω συμφωνου-
μένων δὲν ἀπαλλοτριεῖται ὁ Α.Σ.Ο. παντὸς δικαιώματός
του νὰ καθορίζῃ καὶ κανονίζῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐγκριμέ-
νου προϋπολογισμοῦ του καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ὑφισταμένων
ἢ συναφθῶν συμβάσεων ἢ καθ' οὓς ἄλλους ὅρους ἦθελε
θελήσῃ τὰ εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενα ἢ μέλλοντα νὰ ὀφείλωνται
παρὰ τῶν βιομηχανῶν ἢ παρ' οἰωνήσεως τρίτων, ἰδίᾳ δὲ δὲν
ἀπαλλοτριεῖται τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ νὰ διεξάγῃ ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ οἰωνήσεως δίκην ὡς πρὸς πᾶσαν ἐν γένει ἀπαιτήσιν
βιομηχανῶν ἢ τρίτων προβληθῆσιν κατ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ὡς
πρὸς πᾶσαν ἐν γένει ἀπαιτήσιν τοῦ Α.Σ.Ο. κατὰ βιομηχανῶν
ἢ τρίτων, ἀνακρινόμενων ὅμως τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλ-
λάδος δι' ἐπιστολῆς τοῦ Α.Σ.Ο. ὅλων τῶν τοιοῦτων δικῶν.
Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἀλληλόχρεος λογαριασμὸς τοῦ Α.Σ.Ο.
παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ δὲν θὰ παρουσιάζει χρεωστικὸν ὑπό-
λοιπον ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, ἢ ὡς ἄνω συνομολογου-
μένη ἐνεχυρίασις καὶ συνεπῶς ἐκχώρησις θὰ ἔχῃ τὴν ἐννοίαν
ὅτι πᾶσα ἐφεξῆς εἰσπράξις τοῦ Α.Σ.Ο. θὰ γίνεσθαι ὑπὸ τῆς
Ἑθνικῆς Τραπέζης ἢ ὡς κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. παρ'
αὐτῇ ἀμέσως εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ. Εἰδικώτερον καθ'
ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς τυχόν ἐνεργηθησομένους ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο.
συμβιβασμοὺς ἐν γένει, ὡς καὶ εἰς τὰς συνομολογηθησομένας
προηγούμενης ἐγγράφους ἀποδεκταὶ καὶ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς
Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ δικαιούται αὕτη νὰ κηρύσῃ ταύ-
τας ἀκύρους καὶ ἀνευ αποτελέσματος.

2. Μέχρι τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν
ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται
ἀνευ συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης ἢ μείωσις τῶν ἐξόδων καὶ
τῶν δικαιωμάτων τοῦ Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ τῶν ὁρίων
καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, ὡς ἔχουν κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς
παρούσης συμβάσεως, πλὴν τῶν περιπτώσεων, δι' ἃς ὀφίσταται
ὑποχρέωσις τοῦ Α.Σ.Ο. ἀπορρέουσα ἐκ διατάξεως ὑφισταμέ-
νου ἡδὴ νόμου.

3. Χορηγεῖ ἀπὸ τοῦδε ὁ Α.Σ.Ο. εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ δι-
καίωμα ἐνεχύρου καὶ ἐνεχυριάζει τὰς ὑπ' ἀριθ. 13097 καὶ
41464/43463 διαγραφὰς καὶ μίαν (2001) ὀνομαστικὰς μετο-
χὰς τοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες εὑρίσκονται ἤδη
εἰς τὴν ἐνεχυριακὴν νομὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, καθ' ὃ
ἐνεχυριασμένοι αὐτῇ, δύναται προηγουμένης συμβάσεως.

4. Ἀνεξαρτήτως πάντων τούτων πρὸς εἰς μείζονα τῆς Ἑ-

θνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξασφάλισιν διὰ τὰς δυνάμεις
τῆς παρούσης συμβάσεως παρασχεθησομένης παρ' αὐτῆς ὑπὸ
τύπον δανείου ὡς ἄνω προκαταβολὰς εἰς τὸν Α.Σ.Ο. μετὰ τῶν
τόκων αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ παραμειναντος τῆν
31 Αὐγούστου 1931 ἀνεξοφλήτου ὑπολοίπου τῆς πρὸς τὴν αὐτὴν
Τράπεζαν ὀφειλῆς τοῦ Α.Σ.Ο. μετὰ τῶν τόκων αὐτῆς, ἀνερ-
χομένης εἰς δραχμὰς 171.997.647.90 (ἐκατὸν ἑβδομήκοντα
ἑν ἑκατομ. ἑνεακοσίας ἐνενηκόντα ἑπτὰ χιλιάδας ἑκατοσίας
τεσσαράκοντα ἑπτὰ δραχμὰς καὶ 90 λεπτά) παρέχεται δυνά-
μει τῆς παρούσης εἰς τὴν ρηθείσαν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς
Ἑλλάδος αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ εἰδικῶν συστατικῶν ἐγγράφου
προνόμιον πρωτοπραξίας καὶ δικαίωμα ἐνεχύρου, ὅμοια πρὸς τὰ
ἐκαστοτε ἰσχύοντα ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῆς
κινητῆς περιουσίας τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν
ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

Ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχύς τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4332
νόμου καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ συνεπῶς δικαιούται
αὕτη νὰ ἐγγράφῃ ὀποτιδήποτε δύναται τῆς παρούσης συμβά-
σεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς κατὰ τοῦ ὀφειλέ-
του Α.Σ.Ο. ὑποθήκας ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων του, δικαιούται
δ' ἐπίσης αὕτη νὰ ἐγγράφῃ ὑποθήκας καὶ ἐπὶ ἀκινήτων κτημά-
των τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Α.Σ.Ο. πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ
τ' ἀνωτέρω ἐνεχυριζομένων εἰς ταύτην ἀπαιτήσεων τοῦ Α.
Σ.Ο., ὅστις ἐπίσης δικαιούται νὰ ἐγγράφῃ τοιαύτας ὑποθήκας.

Τ' ἀνωτέρω προνόμια καὶ δικαιώματα ὁρίζεται ὅτι κέκτηται
ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα καὶ ὁ Α.Σ.Ο. κατ' ἀναδρομικὴν ἰσχύν
ἀπὸ τῆς κατωτέρω ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 μνημονευομένης χρονολο-
γίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐπο-
πτείας καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ Α.Σ.Ο.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἐποπτεία καὶ ἐλεγχος δύναται νὰ ἀσκῇται
ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἑθνικῆς Τραπέ-
ζης δέοντος ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

3. Εἰς τὸν ἀσκούοντα τὸν ἑλεγχον ἀντιπρόσωπον τῆς Τραπέ-
ζης ὑποχρεοῦται ὁ Α.Σ.Ο. νὰ παρέχῃ πᾶσαν διευκόλυνσιν
πρὸς ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου τῶν δαπανῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Οἰασθῆποτε ἀκινήτοποιήσις κεφαλαίων ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο.
πρὸς κατασκευὴν ἔργων (δεξαμενῶν, ἀποθηκῶν κλπ.) δὲν δύ-
ναται νὰ γίνῃ ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως,
ἐκδηλουμένης δι' ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας
Ὑπουργοῦ καὶ ἀνευ συγκαταθέσεως τῆς Τραπέζης.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπάρχονται καὶ αἱ κατὰ
τὸ διάστημα τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους 1931—32 ἀπαιτηθῶμε-
ναι τακτικαὶ ἢ ἐκτακτοὶ δαπάναι συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως
τῶν ἀκινήτων τοῦ Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, ἢ ὁ ὑποκατάστατος αὐτῆς εἰς τὴν
διαχείρισιν τοῦ σταφιδοκάρπου ὁργανισμὸς, δέον ἐντὸς μηνὸς
ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης νὰ υποβάλῃ πρὸς τὸν Α.
Σ.Ο. λεπτομερῆ προϋπολογισμὸν ἐξόδων τῆς σταφιδικῆς δια-
χειρίσεως μετ' ἀναλυτικῶν πινάκων καὶ καταστάσεων δαπα-
νῶν. Ὁ ἐν λόγῳ προ)σμὸς ὑπόκειται πρὸ πάσης ἐκτελέσεως του
εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Σ.Ο.

2. Ὁ ὑποβληθῆσομενος πρὸς ἔγκρισιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω
προ)σμὸς τῆς χρήσεως 1931—32 δὲν δύναται πάντως νὰ ὑ-
περβῇ ὡς πρὸς τὰς δαπάνας μισοθδοσίας τοῦ προσωπικοῦ καὶ
λοιπὰ ἐξόδα, πλὴν τῶν ἐνοικίων ἀποθηκῶν, τὰ ἀντίστοιχα ποσὰ
τῆς χρήσεως 1929—30. Τὰ μέχρι δὲ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋ-
πολογισμοῦ τούτου δαπανηθέντα ὑπὸ τῆς διαχειρίσεως τοῦ
σταφιδοκάρπου ἑταιρείας χρηματικὰ ποσὰ ταῦτα, θεωροῦνται
ἐγκριμένα ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ δαπανηθέντα ποσὰ
τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τῆς παρελθούσης χρήσεως.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ Α.Σ.Ο. 1931—1932

Ε.Α. 17,000,000 Πρόβλεψις εξαγωγής Ε.Α. 140,000,000. Παρακράτημα 20% Ε.Α. 28,000,000

τῇ 31/8/31 Ε.Α. 8,000,000

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Α'. Διὰ Βιομηχανικά Προϊόντα.

Σταφιδόκαρπος.....	Ε. Α.	8,000,000	×	800	6,400,000	
Οἶνοι καὶ Γλεύκη Α. Σ. Ο.....	"	1,020,000	×	1,200	1,224,000	
" " " Έκταρμένων.....	"	2,235,800	×	600	1,341,480	
	"	11,255,800			8,965,480	
Β'. Διὰ Φωτιστικὸν Οινόπνευμα.....	"	20,000,000	×	1,070	20,140,000	
Γ'. Διὰ Πόσιμον Οινόπνευμα.....	"	25,000,000	×	1,160	29,000,000	
Δ'. Έκ πωλήσεως Έσωτερικῆς κα- τανάλωσος εἰς Ρωσίαν.....	"	2,000,000	×	2,000	4,000,000	
Συνολικὴ διάθεσις κατὰ τὴν χρῆσιν.....	"	58,255,800			62,105,480	
Μείον ἐφοδίων ἐκ παραλήψεως χρῆσεως.....	"	21,255,800	×	1,000	21,255,800	
	"	37,000,000				40,849,680

Π Ρ Ο Σ Θ Α Ο Ι

Α'. Έξαγωγικὴ εἰσφορά ἐπὶ.....	140,000,000	×	700	98,000,000	
Β'. Κιδική " Διαφημίσεως ἐπὶ.....	37,000,000	×	25	925,000	
Γ'. Οκτάδραχμον Δικαίωμα ἐπὶ.....	177,000,000	×	8	1,416,000	
					100,341,000

Α'. Έσοδα Γεωργικῶν Ίδρυμάτων.

Ινστιτούτου Πύργου.....	Δρ.	150,000			
" Φιλιατρῶν.....	"	30,000			
" Μεσογῆνης.....	"	30,000			210,000

Ε'. Τ ό κ ο ι.

Γραμματικῶν Βιομ. Έταιριῶν, παροχῶν, ἐνεχυρογράφων κλπ. ὡς ἐγγύστα.....	3,604,320	104,155,320	
---	-----------	-------------	--

145,005,000

Έν Άθῆναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1931.

Π ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο Πρόεδρος Τά Μελη
(Υπογραφή) (Υπογραφή)
Ο Γενικός τῆς Εθνικῆς Τραπεζῆς
Ι. Δροσόπουλος

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις «περὶ τροποποιή-
σεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς» κ. κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως), λέγει, ὅτι, μολονότι
δὲν γνωρίζει τὰς λεπτομερεῖας τῶν προτεινομένων τροπολο-
γιῶν, ἐν τούτοις πληροφορεῖται ὅτι ἐπέρχεται μία αὐξητικὴ
δαπανῶν καὶ δι' αὐτὸ παρακαλεῖ νὰ ἀποσυρθῇ οἰαδήποτε
πρότασις τροποποιήσεως δυνάμεν νὰ προκαλέσῃ αὐξησιν δα-
πανῶν.

Ι. Κούνδουρος. Οἱ ἀτυχεῖς ὅμως κλητῆρες δὲν ἤμπο-
ροῦν νὰ ζήσουν μὲ 1000 δραχ. τὸν μῆνα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι ὥρα τώρα, δι'
αὐξήσεως.

Ο κ. **Α. Παπαναστασίου.** Παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ ἡ
τροπολογία ἡ ἀφορῶσα τὸν διορισμὸν γραμματέως εἰς τὴν
Κοινὸν. Ἐπιτροπὴν Διεθνῶς συνεργασίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν δέχομαι, δὲν τὸ βάζω
βέβαια ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ συνιστῶ εἰς τὴν Βουλὴν
νὰ μὴ τὴν ψηφίσῃ.

Ε. Κουλουμβάκης. "Οταν δὲν ἔχομεν νὰ πληρώσωμεν
δι' ἑλληνικὰς ἀνάγκας, θὰ πληρώσωμεν διὰ Βαλκανικὰς οὐ-
τοπίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐγὼ ἀποκρούω καὶ ἐν-
δεχομένας προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τῶν ὁποίων θὰ
ἐπέρχεται αὐξησὶς δαπανῶν.

Διακοπτομένης κατόπιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας, συνα-
χίζεται ἡ πολιτικὴ συζήτησις.

Πρόεδρος. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Τσαλδάρης.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ συζήτησις, κύριοι βουλευταὶ, παρ-
εξετράπη ἐκ τοῦ κυρίου θέματος εἰς ἕτερον, τὸ ὁποῖον φρονῶ,
ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἡ κατάλληλος στιγμή νὰ συζητηθῇ ἐν τῇ
Βουλῇ, καὶ τοῦτο διότι δι' αὐτὴν τὴν συζήτησιν πρέπει νὰ
εἶναι τις περισσότερον παρεσκευασμένος καὶ νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει
τοῦ ὅτι τὰ ἔγγραφα τὰ συναχθῇ πρὸς μίαν τοιαύτην συζήτησιν
τὰ ὁποῖα ἡ ἀντιπαλίτευσις δὲν ἔχει, διότι ἀφῆρθεσαν ἀπὸ τὸ
ἀρχεῖον τοῦ Α. κόμματος τῶντα, κατὰ τὸ τραγικὸν ἐκείνου περι-
στατικόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐσκέφθην πολὺ, ἐάν ἔπρεπε νὰ ἐξακολου-
θῶ τὴν συζήτησιν αὐτήν. Ἀλλὰ νομίζω ὑποχρεωσίν μου χάριν
τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπῶ, νὰ εἰπῶ λέξεις τινάς. Δὲν
θὰ ἀμφισβητήσω ποτὶς τὰ ἀναγνωσθέντα παρὰ τοῦ κ. Προέ-
δρου τῆς Κυβερνήσεως ἔγγραφα, σχετικῶς πρὸς τὰς μετὰ τὴν
παραίτησιν τοῦ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1920, ἐπακολουθησάσας
πολιτικὰς ἐνεργείας ὡς πρὸς τὴν μεγάλην τότε ὑπόθεσιν τῆς
Ἑλλάδος. Δὲν ἦτο δυνατόν φυσικὰ παρὰ νὰ ἐνδιαφέρεται καὶ
ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶχε κάμει τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπιχειρήσεως
ἐκείνης καὶ ἦτο ἡ πολιτικὴ του. . . . Καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκεί-
νην ἂν ὑπῆρχε μία πλήρης συνεννόησις μεταξὺ τοῦ πολιτι-
κοῦ κόσμου καὶ δὲν ὑπῆρχεν ὁ διχασμός, ἡ Πατρίς μας δὲν
θὰ εἶχε τὰς συμφοράς, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασε. Ἀλλὰ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλω νὰ τονίσω καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐπανέρχο-
μαι εἶναι, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὴ ἐν πάσῃ τῇ ἐκτάσει ἡ μάλλον
κατὰ θέσιν δὲν εἶναι ἀληθὴ ὅσα ἀνέφερον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς
Κυβερνήσεως χθὲς περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς διαδεχθείσης Κυ-
βερνήσεως. Καὶ λέγω ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι ἡ Κυβέρ-
νησις ἐκείνη ἐπεχείρησε πᾶν ὅ,τι ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἦτο
δυνατόν, εἴτε στρατιωτικῶς, εἴτε διπλωματικῶς διὰ νὰ ἐπι-
τύχῃ τὴν εὐτυχὴ περαίωσιν τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης.

Καὶ δύνامي νὰ βεβαιώσω τὸσον τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυ-
βερνήσεως, ὅσον καὶ τὴν Βουλὴν καὶ ἔξω ἀκόμη τὸν Ἑλλη-
νικὸν Λαόν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυ-
βερνήσεως ὅτι, ἐκείνη δὲν ἦτο δυνατὴ νὰ ἐνεργήσῃ, διότι τῆς
ἔλειπεν ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὴν νίκην, εἶναι τελείως ἀνα-
κριβές. "Οντως, κύριοι, ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη προήρξατο ἀπὸ
τὴν κομματικὴν ἐκείνην παράταξιν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο σύμφωνος
πρὸς τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν ἤσκησε τότε ἡ Κυβέρνησις τοῦ
νῦν Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἀληθῶς διηροῦμεθα
εἰς δύο ἀντίθετα στρατόπεδα. Ἡμεῖς εἰχαμεν ταχθῇ ὑπὲρ

τῆς πολιτικῆς τῆς οὐδετερότητος καὶ εἰχαμε ταχθῇ ὑπὲρ τῆς
πολιτικῆς ἐκείνης. ὅχι διότι ἐθεωροῦσαμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχον
Ἑλληνικὰ δίκαια, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διεκδικηθῶσι κατὰ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἀλλὰ διότι δὲν ἦτο ἀσφαλὴς ἡ διεκδικήσις
τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ
ὑπῆρχεν ὁ κίνδυνος, διέτρεχε μάλλον ἡ Ἑλλὰς τὸν κίνδυνον
ὅχι μόνον νὰ μὴ ἐπιτύχῃ τὴν διεκδικήσιν τῶν δικαίων τῆς,
ἀλλὰ τὸν κινδύνον νὰ ὑποστῇ ζημίας. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰδι-
αιτέρως ἐνδιέφερε τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἐπαρτάσεως, τῆς οὐ-
δετερότητος, ἦτο τὸ ὅτι περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐφοδοῦμεθα
τὴν ἐκρίζωσιν ἐκεί τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀτυ-
χῶς καὶ συνέβη. Εἰχομεν ἀφορμὰς νὰ ἀφοδοῦμεθα νὰ φοδοῦμεθα
τοῦτο καὶ εἰχομεν ἀφορμὰς νὰ τὸ φοδοῦμεθα εἰς τὴν περίπτωσιν
κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ αἱ ἄλλαι Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν διεξέδι-
κουν ἴδια τότε συμφέροντα εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς, ὅταν ἐπρόσθῃ ἡ συμμετοχὴ κατὰ τὸν
πόλεμον τοῦ 1915 ἀντετάξαμεν: ἔχετε σκοπὸν τὸν διαμελι-
σμὸν τῆς Τουρκίας, ὅποτε καὶ αἰεὶ θὰ λάβετε μέρος, καὶ θὰ
ὑπάρχῃ ἐνδιαφέρον γενικώτερον καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὴν διε-
ξαγωγὴν τοῦ πολέμου, τοῦτο δὲν ἐγένετο. Ἀλλ' ὅτε ἡμεῖς
διεδέχθημεν τὴν τότε Κυβέρνησιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευ-
θέρων, καὶ τὴν διεδέχθημεν συνεπείρ τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ ἀνελάβεμεν πλέον τὸν ἀγῶνα μετὰ πάσης
δυνατῆς ζωτικότητος, ἀλλὰ καὶ ἐν πεποιθήσει ὅτι ἐκεῖ
ἦσαν Ἑλληνικὰ δίκαια διὰ τὴν διεκδικήσιν τῶν ὁ-
ποίων εἶχον γίναι δαπάναι καὶ θυσίαι εἰς αἵμα' πολ-
λὰ, καὶ τὰς ὁποίας διεκδικήσεις πλεον δὲν ἤθυσ-
μαθα νὰ ἐγκαταλείψωμεν, ἀλλ' ἔδει νὰ τὰς ἐπιδιώξωμεν
κατὰ πάντα τρόπον ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον εὐέρ-
μαινε πάντοτε ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς ψυχάς, ὅλας τὰς Ἑλλη-
νικὰς καρδίας. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐνός
Τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Καὶ διὰ τοῦτο κάθε ἄλλο
παρὰ ἡ πίστις μᾶς ἔλειπε. Εἶναι γνωστὸν, κύριοι, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις ἡ προηγουμένη, εἶχε σχεδὸν ἀφίσει τὴν ἐπιχειρή-
σιν τὸσον τινὰ πλέον ἐν ἀδρανείᾳ, διότι εἶχον περιορισθῇ αἱ
πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔθετον τέρμα. "Οταν δὲ ἡ
Κυβέρνησις ἡ ἰδικὴ μας ἀνελάμβανε τὴν περαιτέρω διεξα-
γωγὴν ἠβξῆσε τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις μέχρι παντός δυ-
νατοῦ σημείου καὶ ἀκόμη ἔκαμε διαφόρους διπλωματικὰς ἐνερ-
γείας, ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ μείζονα ἐλευθερίαν περὶ τὰς κινήσεις
ἡ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ πρώτη Κυβέρνησις, καὶ αὐτὴ
ἀκριβῶς τῆς παρεχωρήθη.

Καὶ ὀφείλω εὐθὺς ἀμέσως νὰ σημειώσω τοῦτο, ὅτι πλάνη
εἶναι τὸ λεγόμενον ὅτι δυσμενῶς ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω διε-
ξαγωγὴν συμπεριφέρθησαν αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις τῆς Ἀν-
τάντ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγένετο τότε ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς γενι-
κωτέρας πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἤσκητο παρ' αὐτῶν. Καὶ ὁ κ. Πρό-
εδρος τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζει πλέον ἢ καλῶς ὅτι εἰς τὴν
Συνθήκην τῶν Σεβρῶν δὲν ἦσαν ἀπολύτως σύμφωνοι καὶ αἱ τρεῖς
Σύμμαχοι Δυνάμεις. "Ο ἴδιος ὁμιλῶν χθὲς ὡμολόγησεν ὅτι
μάλλον ἐχθρική ἦτο ἡ Ἱταλία διὰ τὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Καὶ ἡ Γαλλία δὲν ἦτο ἀπολύτως φιλική, ἡ δὲ Ἀγ-
γλία ἡ ὁποία ὄντως ὑπεστήριξε τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην εἶχε
καὶ τοὺς δισταγμούς, ἐάν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ διεξαγάγῃ
εἰς πέρας τὴν ὑπόθεσιν, τοῦτέστιν ἐάν θὰ κατορθώσῃ διὰ τῶν
δυνάμεων τῆς νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐκκαρμυγὴν τῆς συνθήκης εἰς
τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἐνθερμοτάτος ὑποστηρικτὴς ὁ κ. Λούδ Τζῶρτζ
διὰ γενικότεραν πολιτικὴν καίτοι ἐξέφρασαν τοὺς δισταγ-
μούς των ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεώς του, ὡς γνωρίζει ὁ κ.
Πρόεδρος, συνέστησεν εἰς τοῦτον νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν καὶ
μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ μετ' ἄλλων μελῶν
τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ πείσῃ αὐτοὺς περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐκ-
τελέσεως. "Ωστε ἡ ἐπιχείρησις ἐκείνη τῆς πραγματοποιήσεως
τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν ἔφερε τὰ σπέρματὰ τῆς ἀδυναμίας
ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ καταρτίσει τῆς. Καὶ ὅταν λέγω ὅτι δὲν ἦσαν
δυσμενῶς διατεθειμένοι αἱ Δυνάμεις ἐξ οἰωνδήποτε λόγων,

έχω υπ' όψιν μου όχι μόνον τόν κ. Λούδ Τζώρτζ ό οποίος ήτο ένθερμος υποστηρικτής τής Συνθήκης αυτής, αλλά θά σάς είπω τι είπον οι Γάλλοι όταν τήν πρώτην φοράν μετέβησαν εις Γαλλίαν οι τότε εκπρόσωποι τής Κυβερνήσεως ό μακαρίτης Γούναρς και ό μακαρίτης Μπαλτατζής.

Ο κ. Μιλεράν είπεν ότι: (άναγινώσκει) «Οι Γάλλοι έθεώρησαν πάντα τήν Έλλάδα φίλην πιστήν», ό δέ κύριος Πουανκαρέ, ό πρώην Πρόεδρος τής Γαλλικής Δημοκρατίας, ως επίσης και Πρόεδρος κατ' επανάληψιν του Υπουργικού Συμβουλίου, γράφει εις τήν 1ην Μαρτίου του 1921 ότι εις τας αρχάς δηλ. (άναγινώσκει) «ότι δηποτε και άν...». Τοιαυτά τινα θά ήδυνάμην άμφοπολλα να σας επικαλεσθώ αλλά δεν τό νομίζω χρήσιμα. Έκείνο τό όποιον όμως πρέπει να μή μάς διαφεύγη πότε είναι, ότι τά συμφέροντα κανονίζουν τας φιλίας και τας συνδρομάς. Δεν ήμπορούμεν να τό άμφισβητήσωμεν, να τό λησμονήσωμεν, άν θέλωμεν να κάμωμεν οίασδήποτε φύσεως όρθην πολιτικήν. Ο κ. Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως διεξήγαγε κακώς αυτήν τήν υπόθεσιν. Θά έπρεπε να φέρω πολλά έγγραφα, αλλά τά έχει ό κ. Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως. Τά έχει εις τό Άρχειον του Υπουργείου των Έξωτερικών.

Ε. Βενιζέλος. Είναι εις τήν διάθεσίν σας.

Π. Τσαλδάρης. Διά σήμεραν όμως είναι πρόδηλον, ότι δεν είναι. Άν θέλατε κ. Πρόεδρε τής Κυβερνήσεως να διεξαγάγωμεν μίαν συζήτησιν επί τής υποθέσεως ταύτης οία επιβάλλεται και όχι ειρή και ως έτυχε θά έπρεπε να προσκομισθώσιν όλα τά έγγραφα και όχι εκείνα μόνον τά όποια σεις έχρειάζεσθε.

Ε. Βενιζέλος. Δηλαδή κατά σύμπτωσιν άπολύτως εύρέθησαν εις τόν φάκελλον μου αυτά τά όποια άφορούν τας ένεργείας μου δια να βοηθήσω τους διαδόχους μου. Δεν έφανταζόμην ότι θά με έπροκαλούσατε χθές, εύρέθησαν όλως τυχαίως.

Π. Τσαλδάρης. Θά σάς είπω εις τι σας προεκάλεσα. Άλλά ίνα άπαντήσω προχείρως εις εκείνα τά όποια είπετε, σας λέγω ότι ή τότε Έλληνική Κυβέρνησις του Νοεμβρίου του 1920 ούδεμίαν παρέλειψε διπλωματικήν ένεργειαν εις τό να έπιτευχθώ ή λύσις. Και εκλήθη πρώτον κατά Φεβρουάριον ή Μάρτιον του 1921, ότε δέ μετέβη εις τήν Αγγλίαν, ήτο ή πρώτη φορά καθ' ήν εκλήθη και ό Κεμάλ, όχι μόνον ή έπίσημος Τουρκία αλλά και ή άνεπίσημος. Και έγένοντο προτάσεις αίτινες βραδύτερον άπέτελεσαν τό λεγόμενον σχέδιον του Κώρζον, τας όποιας όμως ή Τουρκία ή άνεπίσημος, ήτις έκαλείτο πλέον να λάβη τήν έπίσημον θέσιν, δεν τας άπεδέχθη, αλλά έζήτησε μίαν προθεσμίαν άναβολής είκοσι πέντε νομίζω ήμερών, έν τω μεταξύ δέ έγένοντο διάφοροι στρατιωτικοί έπιχειρήσεις χωρίς οι Τούρκοι, ούτε έντός τής προθεσμίας, ούτε και βραδύτερον να άπαντήσωσι. Κατόπιν ή πρότασις των Δυνάμεων περί μεσολαδήσεως, τής όποιας έμνησθήτε ότι και σεις άνεμίγητε έγένετο κατά Ιούνιον του 1921. Τήν πρότασιν ταύτην ή Έλλάς όντως δεν άπεδέχθη άπολύτως, αλλά δεν τήν άπέκρουσε, καθ' όσον έγένετο κατά τό στάδιον των στρατιωτικών έπιχειρήσεων. Σχετικώς προς τά περί άποδοχής κατά τόν Μάρτιον του 1921 σας σημειώ τό έγγραφον τό όποιον έστάλη παρά του κ. Καλογεροπούλου τότε κατά τας 6 Μαρτίου του 1921, τό έγγραφον τούτο είναι άρκετά μακρόν και δεν είμαι προδιατεθειμένος να άπασχολήσω τήν Βουλήν άναγινώσκων τούτο. Άλλ' ύπάρχει και συνοπτικώτερον τηλεγράφημα όπερ δυστυχώς δεν τό εύρίσκω προχείρως έδώ. Κατά τόν Ιούνιον του 1921 ήσαν, ως είπον, αι έπιχειρήσεις αι στρατιωτικοί αίτινες κατά τους στρατιωτικούς δεν έπρεπε να διακοπώσιν. Άλλ' ούτε είχομεν τίποτε τό δεδομένον ως εκ του όποιου να πιστεύσωμεν, ότι οι Τούρκοι ήσαν διατεθειμένοι να δεχθώσιν τήν διαπραγματεύσιν, άφού μάλιστα δεν είχον άπαντήσει εις τήν πρότασιν του Μαρτίου. Και χωρίς ούδεμίαν έν τω μεταξύ να επέλθη μεταβολή τής καταστάσεως των πραγμάτων, έγένετο νέα πρότασις προς παρέμβασιν κατά τόν Οκτώβριον πλέον του ίδιου έτους 1921 και

τήν πρότασιν ταύτην τήν άπεδέχθη πλήρως τότε ή Έλληνική Κυβέρνησις, ως διεξοδικώς τούτο άναφέρεται εις τό από 17)30 Οκτωβρίου τηλεγράφημα.

Ε. Βενιζέλος. Σωστά. Κατά τόν Οκτώβριον ή πρότασις και κατά Νοέμβριον έδόθη ή άπάντησις.

Π. Τσαλδάρης. Η άπάντησις έδόθη εις τας 17)30 Οκτωβρίου είναι τηλεγράφημα του Υπουργού των Έξωτερικών εκ μέρους του μακαρίτου Γούναρς. Δυστυχώς και τότε οι Τούρκοι ούδέν άπεδέχθησαν και ούδεμίαν έπετεύχθη προσπάθεια. Ο Γούναρς έπέδωκε εις τόν Λόρδον Κώρζον διακρίνωσιν καταλήγουσαν ως έξης. «Η Έλληνική Αντιπροσωπεία λαμβάνει τήν τιμήν να πληροφορήσχη τήν Βρετανικήν Κυβέρνησιν έμπιστευτικώς, ότι, άν έπετύγχανεν ή Βρετανική Κυβέρνησις όπως έξασφαλισθώ ή άποδοχή εκ μέρους τής Τουρκίας των όρων των περιεχομένων εις τό υπόμνημα τό καταρτισθέν υπό του Λόρδου Κώρζον, ως έτροποποιήθη δια του έπισυντημένου σημειώματος ήμπορεί να ύπολογίξη επί τής άποδοχής εκ μέρους τής Έλληνικής Κυβερνήσεως προστιθεμένου συμπληρωματικού πρωτοκόλλου εις τήν Συνθήκην των Σεβρών, καθορίζοντας τήν οργάνωσιν τής περιοχής Σμύρνης ως διαγράφεται αυτή έν τω ρηθέντι ύπομνήματι». Οφείλω εις τους μή παρακλοουήσαντας τά περιστατικά τά τότε, να ύπομνήσω, ότι ή πολιτική τής Έλλάδος διεξήγηση πρό παντός δια συνεννόησεως μετά τής Αγγλίας, τήν δέ πρότασιν κατά τίνα τρόπον πρέπει να άποδεχθώμεν τήν εκάμα- μιν κατ' είσήγησιν τής Αγγλίας. Άλλά σας λέγω ότι είνε άναμφισβήτητον ότι κατά τόν Οκτώβριον του 1921 ή πρότασις αυτή έγένετο άποδεκτή, δεν επήλθε δέ καμμία μεταβολή ή όποια να δικαιολογή ότι έάν έγένετο τόν Ιούνιον ό έίχε καλύτερα άποτελέσματα. Πρέπει δέ να σημειώσω ότι ή πρότασις άφώρα τήν ίδίαν βάσιν, τό σχέδιον τό λεγόμενον Κώρζον, τό όποιον είναι περιττόν νομίζω να σας τό άναγνώσω έν συνόλω, αλλά περιλαμβάνει περιληπτικώς τά έξης. Ας τονομιάμεν μετά έπικυριαρχίας του Σουλτάνου β) Χριστιανών διοικήτην γ) Μικτήν χωροφυλακήν υπό συμμαχούς αξιωματικούς και δ) παραμονήν του Έλληνικού Στρατού μέχρις τελείας οργάνωσεως τής έγχωρίου χωροφυλακής. Λοιπόν δεν δύναται ή Κυβέρνησις εκείνη να κατηγορηθώ ως άμελήτασα διπλωματικώς τήν όφειλομένην ένεργειαν. Άλλά γεγονός είναι ότι έφόσον ή Έλλάς κατά τήν συνθήκην των Σεβρών είχαν αναλάβει αυτή να έπιβάλη τήν ειρήνην έπρεπε να έχη και τήν άναγκάσαν ικανότητα προς έπιβολήν ταύτης, χωρίς δέ να θέλω να άποδώσω άνάλογον κατηγορίαν προς εκείνην, νομίζω είναι πολλοί οι φρονούντες τούτο, ότι έπιβολή τής εφαρμογής τής συνθήκης των Σεβρών θά ήδυνάτο τελεσφορώτερα να είναι άν έπεχειρείτο παρά τής παλαιάς Κυβερνήσεως τής ίδικής σας. Διότι κατά τήν έπο- γήν εκείνην ό Κεμάλ δεν είχεν άκόμη άναπτυχθώ εις έπίφοβον δύναμιν. Τώρα διατί δεν έπεχειρήθη, δεν δύναμαι να γνωρίζω, άλλ' ότι και ό κ. Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως τούτο έφρόνει, ότι τότε έπρεπε να γίνη μία ισχυρά ένεργεια, προκύπτει εκ του τηλεγραφήματος. τό όποιον χθές σας άνέγνωσα κατά τό όποιον εζητείτο ή συμμετοχή εις τήν Κυβέρνησιν του μακαρίτου Ράλλη δια τής όποιας συμμετοχής θά διευκολύνετο επί πλέον ή έπιστράτευσις. Ταύτα είχον να είπω σχετικώς προς τήν πα- ρατήρησιν τήν γενομένην χθές παρά του κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως, ότι ήμεεις δεν άπεδέχθημεν μεσολάδην κατά τόν προσήκοντα χρόνον. Θά είπω άκόμη δια τήν κρίσιν αυτήν τήν τόσον εύκόλως γενομένην περί των ανθρώπων εκείνων, οι όποιοι διεχειρίζοντο μίαν τοιαύτην υπόθεσιν δυσχερή και τούτο ότι ήχθησαν εις τό Δικαστήριον, διότι άπεδέχθησαν μεσολάδην εις τό όποιον θά άναγνώσχητε πότον εύκόλως γίνονται αι κρί- σεις και κατακρίσεις, αι καταδίκες και οι άναθεματισμοί εις αυτάς τας υπόθεσεις. Σας έφύλαξεν ή ψήφος του Έλληνικού λαού.

Ε. Βενιζέλος. Από τί με έφύλαξεν;

Π. Τσαλδάρης. Από τήν περαιτέρω έξακολούθησιν τής έπιχειρήσεως. Άλλά πρέπει να είπω ότι σεις είχατε και μίαν άλλην αντίληψιν εύκολον, δια τής όποιας ήδύνασθε να φθάσατε εις τήν λύσιν.

Είχατε υπ' όψει, ότι ήδύναστο ό πληθυσμός τής Μικράς Ασίας ό όμογενής να ανταλλάξη με τόν έν Έλλάδι Μωαμεθανικόν, τό όποιον και κατά τό 1914 είχατε σκεφθώ και τό όποιον, ως είπατε, χθές, συνεβουλευσάτε να πράξωμεν και ήμεεις έρχο- μενοι εις συμβέβασμόν μετά του Κεμάλ. Και συνεπώς δια σας ή άποτυχία τής έστρατείας είχε πάντοτε τήν εύκολον λύσιν δια τής έναλλαγής των πληθυσμών. Ούχ' ήττον πρέπει να ση- μαιώσω, ότι κατά τό 1915, πριν ή Έλλάς μετάσχη του πολέμου εις όμίλιαν μετά του τότε υπαρχηγού του έπιτελείου κ. Ι. Μεταξά είχατε καταλήξει να είπητε ότι: «τό καλύτερον που θά κάμωμεν, είναι να μείνωμεν ήσυχον».

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δεν πιστεύω ότι τήν ιδίαν μου πολιτικήν θά τήν κρίνετε από δημοσιεύματα του κ. Μεταξά. Μόνον τας γνώμας του κ. Μεταξά θά κρίνετε.

Π. Τσαλδάρης. κ. Πρόεδρε τής Κυβερνήσεως έγω λέγω τι είδον δημοσιευόμενον ως συζήτησιν μεταξύ ύμών και του κ. Μεταξά, τονίζει ό κ. Μεταξάς τήν φράσιν τήν ιδίαν σας, τήν όποιαν εκράτησε και τήν παραθέτει εκεί όπως τήν ήκουσε. Δεν νομίζω ότι ό κ. Μεταξάς είναι εκ των προσώπων εκείνων δια τά όποια όσάκις πιστοποιούν κάτι τι πρέπει να μή δώσωμεν τήν δέουσαν πίστιν. Επρόκειτο περί μιιάς συζήτησεως εις τήν όποιαν καταλήξατε. Ούτως πως άναφέρει. Και προκειμένου περί του κ. Μεταξά στρατιωτικού εκ των πρωτίστων δεν μπο- ρώ να θεωρήσω, ότι δεν πρέπει να δώσω πίστιν εις τά δημοσιευό- μενά του. Και ένω ταύτα έφρονείτε, έπιχειρήσατε κατόπιν τήν αντίθετον πολιτικήν, ήτις δυστυχώς κατόπιν έπαιεν άναγκαστι- κώς εις τήν ράχιν μας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εις τήν ράχιν του τόπου.

Π. Τσαλδάρης. Και έπωφελεσθε σεις ήδη να κρίνετε ήμάς εκ του άποτελέσματος. Ο Όλιβιέ ό άλλος Πρωθυπουργός τής Γαλλίας ό όποιος εύρέθη με 5 μόνον φίλους να είναι εις τήν Κυβέρνησιν και να έπιχειρήσχη τόν Γαλλογερμανικόν πόλεμον και επί τής Κυβερνήσεώς του να ύποστη ή Γαλλία τήν συμφοράν τήν όποιαν κατά τό 1870 ύέστη, άναφέρει εις τόν πρόλογόν του του μεγάλου βιβλίου τό όποιον όνομάζει «ή έλευθερία άυτοκρα- τορίας», εκεί εις τόν πρόλογον άναφέρει. «Μή γελιέσθε, όλα τά πράγματα κρίνονται εκ του άποτελέσματος» ό Βίσμαρκ έθωροήθη μεγάλως διότι εκάμε ένα ψεύτικον τηλεγρά- φημα, διότι δι' αούτο έπέτυχε τήν ένωση τής Γερμανίας. Άν άπετύγχανεν εις τόν πόλεμον, πόσοι θά τόν επέκρινον δια τήν πλαστογραφίαν τήν όποιαν διέπραξε». Έτσι είναι τά πράγ- ματα, εκ του άποτελέσματος κρίνονται. Άλλά νομίζω ότι κα- θήκον όφειλόμενον εκ μέρους των πολιτικών άνδρων είναι να μή έπικρίνουν ειρή και αυθαίρέτως τους αντίπαλους των και μάλιστα εκλιπόντας. Τό βιβλίον δέ τό όποιον επεκαλέσθη ό κ. Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως νομίζω είναι μετά τήσης προκα- τλήψεως γραμμένον, μεθ' όσης θά ύπάρχουν και άλλα όμοια έξ αντίθετου πλευράς. Δεν είναι δυνατόν να κριθή σήμεραν ή ιστορία. Θά ήτο δέ περιττόν να λεχθώσιν όλα αυτά χθέςκαι να άναγκασθώ εκ του προχείρου να είπω μερικά πράγματα, διότι δεν ήθελον να καταπονήσω επί του θέματος τούτου τήν Βουλήν. Εκείνο τό όποιον επέκρινε χθές και δια τό όποιον και πάλιν έπι- κρίνω τόν κ. Πρόεδρον τής Κυβερνήσεως είνε ότι τόν δια- κρίνω, τόν όποιον ή μερίς του προήγαγε άντί, να τόν κα- τεύναση, τόν ένίσχυσεν. Αυτή είναι ή κατηγορία τήν όποιαν εκάμα κατά του κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως. Ένθυμείσθε πως έγινε ή διαχυσίς, τεις άλλος έδώ από τό βήματός του έμολογήσατε ότι υπήρξατε ό υπάιτιος αούτου και ένθυ- μείσθε πόσα έγένοντο, μέχρι τής τερατώδους εκείνης επιθέσεως ή όπεία έγένετο κατά τής Γαλλικής Πρεσβείας δια να άναπτυ-

χθώ ή γνώμη ότι οι Έλληνες οι όποιοι είναι υπέρ τής πολιτικής τής συστειρότητος δεν άσκασι πολιτικήν χάριν των συμφερόντων του Κράτους έστω και στραδών με τήν ιδέαν τήν όποιαν είχον ότι υπηρετούσι τό Κράτος, αλλά ότι ένασκουσι πολιτικήν χάριν τής Γερμανίας. Ε κύριοι τερατωδέστερον πράγμα δεν δύναται να γίνη. Και δυστυχώς μετά τήν παραίτησιν τής Κυβερνήσεως του κ. Βενιζέλου ότε ήλθομεν ήμεεις εις τήν αρχήν αυτή η ιδέα έφούντωσε μέσα και έξω τής χώρας κατά τρόπον άπελ- πιστικόν και δυστυχώς δεν κατώρθωσε να διασώγη τό κακόν τούτο πνεύμα και ό κύριος Πρόεδρος τής Κυβερνήσεως και τούτο είναι τό άδυνήρόν. και έχω υπ' όψιν μίαν υπόθεσιν εξ όνός άτυχήματος κατά του κυρίου Προέδρου τής Κυβερνήσεως, δια τό όποιον έγένετο δίκη ένώπιον του Δι- καστηρίου του Σιγκουάνα όπου παρουσιάσθητε ως μάρτυς, κύριε Πρόεδρε, και ήδύνασθε έν παντί δικαίω να εκδηλώσχητε όλην τήν όργήν σας κατά των ανθρώπων, οι όποιοι όπλισαν χείρα έναντιον σας. Άλλά τι σας ήνάγκασε, κύριε Πρόεδρε τής Κυβερνήσεως, να παραστήσητε τό σύνολον τής Έλλάδος ως Γερμανόφιλον; Και Γερμανόφιλον παρεστάθη τό σύνολον τής Έλλάδος, όταν τόν τότε εκπροσωπούντα τό έλληνικόν Κράτος Βασίλεα ό όποιος ήδύνατο κατά τας αντίλήψεις σας (ένταυθα έγείρεται θόρυβος). Ομιλώ περί του Βασιλέως Κωνσταντίνου, κύριοι, ό όποιος ήλευθέρωσε τήν Νέαν Έλλάδα και του όφεί- λετε σεβασμόν.

Α. Παπαθανάσης. Μη θεωρείσθε σεις οι όποιοι όταν ήμεεις έχοναμεν τό αίμά μας έχοντες διάτρητα τά στήθη εκ σφαιρών, σεις είχατε άσφύργει και τήν όσμήν τής πυρίτιδος. (Θόρυβος και κωδονοκρουσάει).

Π. Χριστούλας. Καί έγω είμαι τραυματίας.

Π. Τσαλδάρης. ... και παρεστάθη ό εκπροσωπών τήν Έλλάδα ως προδότης Βασίλεως και άχθμη ότι ήτο Γερ- μανόφιλος και κάτι παραπάνω, πραγματικός Γερμανός. Έτσι είναι πάνω — κάτω (άναγινώσκει εκ Γαλλικής εφημερίδος). Ούτω πως είναι ή μαρτυρία σας, κύριε Πρόεδρε τής Κυβερνήσεως. Τι έσυμπρατείτε δι' αυτής μετά τήσης κατά τής Έλλάδος πλέον άπευθυνόμενης έπικρί- σεως; Και ήτο περίοδος κατά τήν έποχήν εκείνην να λέγωνται ταύτα από ύμιας πρόσωπον, τό όποιον τσάκις εκυβέρνησε τήν Έλλάδα, και ιδιαιτέρως εκτιμήσεως άπελάμβανεν εις τήν χώραν όπου όμιλεί; Ητο έποικοδομητικόν δια τήν κατάσταση τής Έλλάδος να εξάπτετο τό μίσος κατ' αυτής μιιάς μεγάλης Δυνάμεως, οία ή Γαλλία; Διότι τι άλλο ήδύνασθε να παρα- στήσετε ως πλέον μισητόν τήν έποχήν εκείνην, ως προς τήν Γαλλίαν, από τό ότι ό εκπροσωπών τό κράτος είναι Γερμανόφι- λος; Βλέπετε, κύριε Πρόεδρε τής Κυβερνήσεως, ότι άποδέχεσθε όλα με μειδιάματα αυτά τά όποια σας λέγω.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βέβαια δεν με συγκι- νεί ιδιαιτέρως αυτή ή κατηγορία. Σας άκούω μετά τής μεγαλυ- τέρας προσοχής και όταν θά λάβω τόν λόγον θά ιδήτε πόσον θά έπαινέσω τήν όμίλιαν σας.

Π. Τσαλδάρης. Και θά προσθέσω άκόμη, τό όποιον γνωρίζω εξ είδήσεως δημοσιογραφικής και εκ πληροφορίας ξένης σοδαράς, ότι ότε ό μακαρίτης Γούναρς έπρόκειτο να με- ταβή ως αντιπρόσωπος εις τήν Αγγλίαν εις τήν κατά τόν Φεβρουάριον γενομένην πρόσκλησιν εκ μέρους τής Αγγλικής Κυβερνήσεως, έδημοσιεύθη έν τηλεγράφημα έδώ του Ράυτς τό όποιον και διενεμήθη ιδιαιτέρως, κατά τό όποιον παρίστατο ότι μεταβαίνων εκεί ό μακαρίτης Γούναρς θά ήτο άνεπιθύ- μητος! Πόθεν προήλθεν ούτό-τό τηλεγράφημα και διατί έγένε- το είναι άδηλον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Διατί τό έμνημονεύ- σατε τότε κ. Τσαλδάρη;

Π. Τσαλδάρης. Διότι έχω μίαν ιδιωτικήν πληροφορίαν μεταδοθείσαν εις τόν μακαρίτην Γούναρην από δημοσιογράφον ό όποιος συνδέεται με σας μάλιστα.

Ε. Βενιζέλος Οτι;

Π. Τσαλδάρης. "Οτι έθελωρείτο ότι τούτο έγένετο κατόπιν παραστάσεως όχι ξένης προς ήμεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Είναι λυπηρόν ότι πιστεύετε εις αυτά τα πράγματα.

Π. Τσαλδάρης Σας λέγω ότι το πράγμα έγένετο. Ήτοι τηλεγραφήν έδω και ήμποδίσθη ή μεταβίβασις του μακαρίτη Γούναρη ένεκα του τηλεγραφήματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Γνωρίζετε ότι το Ρώ-τερ είναι τηλεγραφείον ανεπίσημον.

Π. Τσαλδάρης. Τότε δεν ήτο ανεπίσημον.

Ε. Βενιζέλος Είχα σκοπόν να επανέσω τον λόγον σας αλλά τώρα ήμφιβάλλω αν θα το πράξω.

Π. Τσαλδάρης. Δεν θέλω να επανέσω τον λόγον μου και λέγω ότι το τηλεγράφημα αυτό ήτον αποτέλεσμα έναρξεως εν του μισαρου διχασμού του επικρατούντος τότε, διότι ότι δεν προήλθεν εκ της Αγγλικής Κυβερνήσεως αποδεικνύεται εκ του γεγονότος ότι, όταν μετέθε έκει ο μακαρίτης Καλογερόπουλος, ή Αγγλική Κυβέρνησις εξέηκε να μεταβή ο ίδιος ο Γούναρης.

"Ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως απέδωκεν άνομή την σημερινήν οικονομικήν κατάστασιν, εις το ότι κατά την εποχήν 1920 έως 1921 ή Κυβέρνησις εκείνη δεν έπαραισσε να άθετήση τάς προς τους πένους πιστωτάς υποχρεώσεις της και να τους παραπέμψη να πληρωθούν από εκείνη, τα όποια αί Δυνάμεις παρεκράτησαν, ενώ ώφείλοντο εις την Ελλάδα. Καί δεν κατηγόρησε εύτυχώς μόνον ήμεις, αλλά εις αυτό το σημείον συνεκατηγόρησε μεθ' ήμών και την επανάστασιν του 1922 διότι και εκείνη ήμείλους να πράξη τούτο. Καί αν τούτο έγένετο, δεν θα είχαμεν σήμεραν ανάγκην, διότι θα είχαμεν κερδίσει 44 εκατομμύρια λίρας! Ίδου τί λέγει ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως «Διά τούτο δεν ήμπορώ να κατακρίνω την εύθυνηδράσαν, με την οποίαν ή τότε Κυβέρνησις εύρεθείσα ενώπιον της θημεύσεως των Έλληνικών απαιτήσεων, την οποίαν συνεπείρεε ο οικονομικός κληθείς αποκλεισμός του τέλους του 1920, εξηκολούθησε να καταβάλη κανονικώς την υπηρεσίαν του εξωτερικού δημοσίου χρέους, εύρουσα μισήτην της και την επαναστατικήν Κυβέρνησιν του 1922. Αλλά πιστεύω ότι υπήρξεν άτυχίμα κεφαλαίουδους σημειώσε ή στάσις μας εκείνη διότι εις την έξω παντός νόμου βοθείαν έμνηνεύαν εις τον επέβληθέντα οικονομικόν αποκλεισμόν, δι' ής εξέητήθη να δικαιολογηθ ή δίμυσσις των νομίμων απαιτήσεων της Ελλάδος, ένεδεικνύεται να απαντήσωμεν διά της άναστολής της τοκοχρεωλυτικής των εξωτερικών μας δανείων, παραπέμποντες τους όμολογιούχους να πληρώνωνται προσωρινώς την υπηρεσίαν των δανείων από την ελληνικήν περιουσίαν, την οποίαν αί Κυβερνήσεις των είχαν θημεύσει. Καί δηλώντες ότι θα επανελάμβανεν ή Ελλάδα την κανονικήν καταβολήν της υπηρεσίας του χρέους της, όταν θα έτελειώονε και διά την Ελλάδα ο Μικρασιατικός πόλεμος, εις τον οποίον αυτή είχεν έμπλεκή προς έκτέλεσιν έντολής βοθείας εις αυτήν από τους τώως συμμάχους της και όταν θα συνεπληρώνετο ή προσωική άποκατάστασις».

"Αν το πράγμα ούτως είχε, τότε όχι μόνον ή Κυβέρνησις ή ιδική μας όχι μόνον ή επαναστατική Κυβέρνησις έσφαλεν άλλ' έσφάλανε και σεις ο διάδοχος αυτής και έσφαλαν και οί κατόπιν άρχηγοί των Κομμάτων, οί όποιοι εκυβέρνησαν την Χώραν. Διαιτά τάχα εάν δεν τή έκαμον αυτοί έπρεπε να τή κάμει άλλος, εάν τούτο ήτο επέβληθέν και δεδικαιοποιημένον; Καί μάλιστα, άσού ως δεν έδόθησαν εις ήμεις δεν έδόθησαν και εις τους άλλους μεθ' ήμεις, και πρόσχημα ήτο, ως όρθως άναγνωρίζετε, ή επάνοδος του Κωνσταντινου, την οποίαν ως προς ήμεις έπεκαλούντο. Θα προσθέσω μάλιστα, ότι εις τούτο υπέσθοντο ήτοι και ή ιδική σας άνόμη ή πρό της 1ης Νομβρίου του 1920 Κυβέρνησις, διότι και εις ταύτην, έκτός ενός μέρους δεν κατεβάλλοντο αί πιστώσεις, καίτοι είχατε ανάγκην και έπομένως εξέητατε τότε χρήματα. Καί ίδου τί άνα-

φέρει με τα αποδεικτικά του μέσα ο μακαρίτης Πρωτοπαπαδάκης, τον όποιον χθές μετά τούτης εύλόγους άναφέρατε.

Ελ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ή εκτίμησίς μας εις τον Πρωτοπαπαδάκην συνίστατο εις την γενναϊότητά του να κόψη τότε το χαρτονόμισμα, αλλά όχι βέβαια εις όλην την πολιτικήν του.

Π. Τσαλδάρης. "Οχι, κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, δεν πρόκειται περί πολιτικής, αλλά περί γεγονότων.

Ελ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δεν είναι άπόδειξις αυτό.

Π. Τσαλδάρης. Είναι άπόδειξις τα όσα άναφέρει ο μακαρίτης Πρωτοπαπαδάκης, εις του όποιου τα τετραγωνικά μυρία πάντες έχομεν άπόλυτον ύπόληψιν και εκτίμησιν, καθ' όσον, ως πάντοτε συνήθει, τα στηρίζει επί ώρισμένων γεγονότων. Καί θα ίδητε ότι εξέχουσας χρήματα και δεν σάς τα έδιδον και ίδου τί λέγει ο μακαρίτης ο Πρωτοπαπαδάκης επί λέξει εις την γνωστήν απολογία του: «Ίδόμεν ότι τα δάνεια των Συμμάχων συνωμολογήθησαν τον Φεβρουάριον του 1918 και κατά τάς αρχάς αν δεν άπατώμαι του 1919. Φυσικόν να υποθέτη τις και έφασον αί προκαταβολαί δεν μας έδόθησαν εξ ολοκλήρου ότι ή Κυβέρνησις ή Έλληνική έχουσα τα χρήματα αυτά εις την διάθεσιν της δεν είχαν ανάγκην να ζητήση να πορισθ ή άλλοθεν χρήματα. Καί όμως ή Έλληνική Κυβέρνησις από του Σεπτεμβρίου του 1919 συνωμολόγησε έσωτερικά δάνεια 1300 εκατομμυρίων. Εάν άνοιξτε την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως εις το 22ον φύλλον της 28 Σεπτεμβρίου 1919, θα εύρητε σύμψασιν καθ' ήν ή Έλληνική Κυβέρνησις συνωμολόγησεν εις το έσωτερικόν δάνειον 300 εκατομμυρίων δραχμών. Εις το αυτό φύλλον της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως βλέπομεν ότι κατά τον Ιανουάριον του 1920 εις το άρθρον 2 του νόμου, διά του όποιου έψηφίετο το Ν. Δ. διά του όποιου έδόθησαν τα προηγούμενα 300 εκατομμύρια ηθέσαντο εις 500, προστίθενται τούτέστι έτερα 200 εκατομμύρια. Την 27 Μαΐου του 1920 διά νόμου περιεχομένου εις το φύλλον 238 της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως του αυτού έτους προστετέθησαν έτερα 100 εκατομμύρια και διά τα δύνανται ή Έθνική Τράπεζα να δώση τα ποσά αυτά της έπαιτράφης διά του ίδιου νόμου να εκδώση πρόσθετον χαρτονόμισμα 300 εκατομμυρίων. Την 24 Σεπτεμβρίου του 1920 (επιμένω εις τάς ήμερομηνίας λόγω της έποχής καθ' ήν συνήφθησαν τα δάνεια μετά των συμμάχων) έξεδόθη έτερον ποσόν χαρτονομίσματος 400 εκατομμυρίων, το όλον των έσωτερικών δανείων των συναφθέντων μετά της Έθνικής Τραπέζης από του Σεπτεμβρίου του 1919 μέχρι του Σεπτεμβρίου του 1920, δηλαδή εν διαστήματι ενός έτους άνέρχονται ούτω εις 1000 εκατομμύρια δραχμών. Πλην τούτου ο κ. Βενιζέλος συνωμολόγησε και δάνειον το όποιον έξεδόθη πλέον εις έγγραφην εις το κοινόν, όχι μετά της Έθνικής Τραπέζης, το λεγόμενον λαχειοφόρον εν 300 εκατομμυρίων και μάλιστα υπό θρους βαρυτάτους. Δίετι διά να λάβη τις μίαν όμολογίαν 300 δραχμών της οποίας ο τόκος επλήρυνετο εις το όνομαστικόν κεφάλαιον των 300 δραχμών επλήρωσε μόνον 198 δραχμάς αν δεν άπατώμαι, έξεδόθη τούτέστιν το δάνειον αυτό εις 65 ο)ο περίπου. Διαιτά άραγε ή Κυβέρνησις εκείνη ήναγκάσθη εις διάστημα ενός και μόνον έτους, από του Σεπτεμβρίου 1919 μέχρι του Σεπτεμβρίου του 1920, να δανεισθ ή από την Έθνικήν Τράπεζαν εν διαστατομμύριον και την 11 Μαρτίου του 1920 να εκδώση το λαχειοφόρον δάνειον των 300 εκατομμυρίων; Εύρηθη εις την ανάγκην αυτήν, διότι όσάκις εξέηται από τους συμμάχους να δώση ποσόν τι άπέναντι του δανείου του συνωμολογηθέντος με τάς Δυνάμεις άπέναντι: «Κάμετε και εσείς έσωτερικήν προσπάθειαν, πορισθήτε χρήματα από τον τόπον σας διά να σάς δώσωμεν και ήμεις». Αυτή ήτο ή διαρκής άπάντησις την οποίαν αί Δυνάμεις έδιδον όσάκις εξέητούντο άπέναντι των πιστώσεων αυτών χρήματα. Βεβαίως εάν ή Κυβέρνησις

Π. Τσαλδάρης. «Αυτή ήτο ή διαρκής άπάντησις... (άναγνωρίζει)...».

Αυτά άναφέρονται εις φάκελον ο όποιος υπάρχει κ. Πρόεδρε της Κυβερνήσεως εις το Ύπουργείον των Οικονομικών, κί εις τον όποιον δεν έχω πρόχειρον έδώ τώρα. Άναφέρεται ή μεγάλη αλληλογραφία ή όποία έγένετο μεταξύ του τότε Ύπουργού των Οικονομικών κ. Νεγροπόντη και του τότε Ύπουργού των Έξωτερικών περί των πιστώσεων τούτων. Καί το πράγμα έχει ως είπον. Αλλά θα σας δώσω και μίαν άλλην άπόδειξιν. Σας είπον προχθές ότι το δολλάριον

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Να σας δώσω μίαν πληρηφορίαν διά την ακρίθειαν του μέρους αυτού της άπολογίας του μακαρίτη Πρωτοπαπαδάκη, ότι ή προκαταβολή ή όποία εξέητήθη διά 200 δραχ. όμολογίας 185 δραχ. νομίζω ότι ήτο 7 1/2 ο)ο δηλαδή μία έκπτωσις 92 1/2 ο)ο και ο μακαρίτης Πρωτοπαπαδάκης λέγει ότι ήτο 65 ο)ο, εάν δεν άπατάται. Λοιπόν μη επικαλείσθε την άπολογίαν ανθρώπου εύρισκομένου εις τιαούτην κατάστασιν. Δεν είναι σοδαρόν αυτό. Δεν έχω υπ' όψιν μου. Η διαβεβαίωσις του κ. Ύπουργού των Οικονομικών, εάν δεν τον άπατά ή μνήμη, είναι αυτή.

Γ. Μαργης (Ύπουργός Οικονομικών). Σας όμιλώ από μνήμης.

Π. Τσαλδάρης. Ζητήσατε εν πάση περιπτώσει διότι και σεις και ο κ. Ύπουργός των Οικονομικών όμιλείτε, με το «αν δεν άπατάσθε». Αλλά θα σας είπω και ένα άλλο γεγονός εκ του όποιου αποδεικνύεται ότι δεν ήδύνασθε να πάρτε τότε τα χρήματα έχατε υπ' όψιν ότι κατά την εποχήν εκείνην αί πιστώσεις αυτές έλειτούργουν προς εφαρμογήν του νόμου ΓΧΜΗ'.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Έψηφίσθη ειδικός νόμος.

Π. Τσαλδάρης. Θα σας είπω. Δεν ήδύνατο να εφαρμοσθ ή νόμος αυτός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δι' αυτό έψηφίσθη ειδικός νόμος.

Π. Τσαλδάρης. Πρός εφαρμογήν συστήματος αναλόγου προς τον νόμον ΓΧΜΗ'. Βέβαια ο νόμος αυτός δεν ήδύνατο να εφαρμοσθ με αυτές τάς περιπτώσεις. Έπρεπε να υπάρχουν πραγματικά πιστώσεις. Καί λέγω ότι τότε το δολλάριον εις την Ελλάδα είχε διατιμηθ ή με 5 και 20, άλλ' όλίγον κατ' όλίγον διαδοχικώς ηύξανε ή τιμή του. Έφθασε 7, 8, έφθασε 10, δηλαδή έφθασε κατά το τέλος της Κυβερνήσεως σας, κατά τον Οκτώβριον του 1920 έφθασε το δολλάριον εις την τιμήν των 12 και κάτι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δέκα και τριάντα τρία τον Οκτώβριον έχω επίσημον κείμενον. Άκούτε έδώ που στηνρίζομαι, είναι μηνιαίον δελτίον της Τραπέζης της Ελλάδος αριθ. 30, το έχω εις την δικήν σας. Δεν έχει σημασίαν όμως αυτό. Χάριν ακριβολογίας σας το λέγω.

Π. Τσαλδάρης. Εν πάση περιπτώσει υπερεδιπλασιάσθη ή τιμή του δολλαρίου. Τι έχαμε να έλθη αυτή ή ύψισις του δολλ. ή όποία διαρκώς ηύξανε; Το ότι δεν είχατε τάς πιστώσεις αυτές, διότι αν είχατε τάς πιστώσεις αυτές θα ήδύνασθε να άποσύρτε το χαρτονόμισμα από την Αγοράν και να μη έχατε την πληθωρικήν κυκλοφορίαν, δεν θα ήδύνασθε να άφίνετε να αυξάνη ή τιμή του δολλαρίου, εάν είχατε πιστώσεις, αί όποιαί θα ήσαν εις την διάθεσιν σας.

Τόσον δέ περισσύτερον δεν θα τή κάματε έσεις, διότι τότε έχαμε μίαν πολιτικήν αντίθετον να κρατήτε το δολλάριον εις χαμηλήν τιμήν, άλλ' ήρξατο να άνέρχεται και να φθάση όπου έφθασε, διότι δεν σας έδιδον τάς πιστώσεις. Δεν άποτελεί τούτο βεβαίωσιν, ότι δεν έδιδον αί πιστώσεις, διότι δεν φαντάζομαι ποτέ ότι ήδύνασθε να κάμετε μίαν τόσον κακήν πολιτικήν να άφίνετε πληθωρικήν κυκλοφορίαν, εάν είχατε πιστώσεις διά των όποιων θα ήδύνασθε να περιστείλετε την κυκλοφορίαν αυτήν. Όσον και αν ήέλετε, κ. Πρόεδρε της Κυβερνήσεως, να άποδώσητε την μη καταβολήν των πιστώ-

εσείνη ήδύνατο εύχερως και εύλόγως να λάβη τα χρήματα αυτών των πιστώσεων δεν θα ήτο υποχρεωμένη εν διαστήματι ενός έτους να συνωμολόγησε δάνειον χιλίων εκατομμυρίων με την Έθνικήν Τράπεζαν και 300 εκατομμύρια με το κοινόν, καθόσον μάλιστα τα μετά της Έθνικής Τραπέζης δάνεια, έπέδρασαν, έστω και εις μικράν κλίμακα, και επί του ελληνικού συναλλάγματος, το όποιον διά το ελληνικόν Δι-ελληνικόν συναλλάγματος, οι όποιοι διά το ελληνικόν Δι-ελληνικόν είναι πάντοτε μία φαγέδαινα οίκτρά. Δεν λέγω λοιπόν ότι δεν εύρον άφορμήν οι σύμμαχοι εκ της έπαναφοράς του Βασιλέως Κωνσταντινου να άρνηθώσιν. Έχω όμως την πεποίθησιν ότι και αν μας έδιδον άνομή μέρος των πιστώσεων αυτών, θα έφθανεν ή στιγμή κατά την οποίαν και δι' αυτούς θα ήρχιζαν αί οικονομικαί στενωχορίαι και θα μας έλεγ-γον, «Δεν δυνάμεθα να δώσωμεν περισσότερον».

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ασφαλώς είναι τυπογραφικόν λάθος. Θα ήτο κατά δόσεις. Σας έφιστώ την προσοχήν σας.

Π. Τσαλδάρης. Δεν ξεύρω. Σας λέγω τούτο «Αν δεν άπατώμαι έξεδόθη το δάνειον εις τα 64 ο)ο περίπου».

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ποιος το λέγει το «αν δεν άπατώμαι».

Π. Τσαλδάρης. Ο Πρωτοπαπαδάκης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Επικαλείσθε την μαρτυρίαν ενός ανθρώπου ο όποιος λέγει «αν δεν άπατώμαι». Είναι σοδαρόν αυτό;

Π. Τσαλδάρης. Δεν έχει σημασίαν αν έξεδόθη εις τα 65 ή 95. Το πράγμα είναι ότι έξεδόθη ένα δάνειον με 10 ο)ο. Έγώ κ. Πρόεδρε άναγινώσκω ένα κείμενον. Εάν έχατε άμνησθητήσεις φέρετέ μου τα έγγραφα. Λοιπόν λέγει.... (άναγινώσκει). Αυτά είναι ειλημμένα από επίσημον της ύπηρεσίας φάκελον. Δύνασθε να τα εύρετε. Δεν μπορείτε να τα άρνηθ ήτε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μα τί να άρνηθ ή; Αυτά δεν έξήχονται από κανένα έγγραφον επίσημον. Είναι άνακρίβη.

Π. Τσαλδάρης. Ήτο Ύπουργός των Οικονομικών και εί-χεν όλα τα έγγραφα, τα όποια του έχρειάζοντο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μα αυτός ήθελεν ο κύ-μένους να σώση το κεφάλι του εκείνην την στιγμήν και ήδύ-νατο να λέγη ότι ήθελε.

Π. Τσαλδάρης. Να φέρετε τον φάκελον, δεν μπορείτε να τα άποκρούσετε. Είσθε Κυβέρνησις, έχατε τα έγγραφα. Φέρετέ τα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τα επήραμε όλα.

Π. Τσαλδάρης. Δεν επήρατε ούτε τα μισά, επήρατε μόνον 6 1/2 εκ. λίρας από την Αγγλίαν και 15 εκ. δολλάρια από την Αμερικάν άπέναντι των τριάντων εκατομ. λίρων που σας ώφείλοντο. Δεν είναι δυνατόν να άμνησθητήτε αυτά. Έγώ σας λέγω ότι δεν επήρατε. Φέρετε τα έγγραφα να δούμε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Είναι σοδαρόν να ισχυ-ρίζεσθε ότι περιέχονται εις την απολογία του Πρωτοπαπαδάκη;

Π. Τσαλδάρης. Το ισχυρίζομαι, διότι είναι αληθές.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τότε φέρετέ μου τα σεις αυτά τα έγγραφα.

Π. Τσαλδάρης. Περιμένετε να τα άκούσετε. Φέρετε ότι άλλοτε εις συνάντησίν μας εις το Ύπουργείον των Έξωτε-ρικών σας επέστησα την προσοχήν σας και σας είπα να μου φέρετε τον φάκελον όπου υπάρχουν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ζητήσατέ μου έγγραφα να τα έρω εύχαρίστως.

Π. Τσαλδάρης. Ήδύνασθε να τα συγκεντρώσετε εν τή μεταξύ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ποία έγγραφα θέλετε να σας φέρω; Δεν εξέητατε τίποτε.

σεων εις άλλα αίτια δέν ήλ το κατορθώσγητε. "Αλλά όσα ειπατε περί του ότι ή "Αμερικη έκαιεν, όμολογώ ότι δέν τά έχω ύπ' όψιν μου, αλλά και σεις δέν έπεκαλέσθητε ούτε προσήγάγετε κανέν έγγραφον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Υπάρχουν έγγραφα, ευχαρίστως να σας τά φέρω. Σας εξήγησα να κάμετε δηλώσεις.

Π. Τσαλδάρης. Τά μόνον διά τή όποίαν ή "Αμερικη δέν συνεφωνεί, όφείλω να σας είπω, ήτο μία άλληλεγγύη προς τάς Δυνάμεις τάς άλλας με τάς όποιās συνεπολέμησε, διότι αι άλλαι δυνάμεις δέν είχαν άναγνωρίσει τόν Βασιλέα Κωνσταντίνον και έφροδίζτο μήπως γίνη τις άναγνωρίσεις και διά τούτο δέν τήν έδωσαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μή επιμένετε, μετά τήν χθεσινήν μου προειδοποίησιν να κάμετε αυτός τάς δηλώσεις, διότι αύριον ήλ σας φέρω τά έγγραφα διά τών όποιών ή αποδεικνύονται έγγράφως, ότι ή "Αμερικη, μās είπεν, ότι, κάμετε μίαν άνακοίνωσιν ή όποια ειθισται εις τάς περιστάσεις αυτές, ότι άνήλθεν εις τόν θρόνον ο Κωνσταντίνος διά να σας δώσῃ τά χρήματα.

Π. Τσαλδάρης. Τοιαύτη άνακοίνωσις δέν εγένετο ούδαμου, διότι δέν επρόκειτο περί νέου Βασιλέως, αλλά επρόκειτο περί επανόδου του Βασιλέως Κωνσταντίνου εις τόν θρόνον του.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αυτό είνε ακριβές.

Π. Τσαλδάρης. Δέν επρόκειτο περί νέου Βασιλέως, αλλά σας λέγω ότι δέν ήλ υπήρχε κανείς λόγος να μή γίνη αυτό τό πράγμα έφ' όσον τυχόν δέν εζητείτο. Σας λέγω δέ ότι τό μόνον τό όποιον κυρίως—κατά πληροφορίας τάς όποιās έλαβα από πρόσωπα άναμιχθέντα—τό μόνον τό όποιον κυρίως ήθελεν ή Αμερικη ήτο ότι ήθελε να άναγνωρισθῇ ότι ο έν τῷ μεταξύ Βασιλεύς "Αλέξανδρος ήτο νόμιμος Βασιλεύς και περί τούτου έδόθη κατηγορηματική δήλωσις εις τήν "Αμερικήν.

Γ. Μαγής (Υπουργός τών Οικονομικών). Όχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Υπάρχουν εύτυχώς έγγραφα.

Π. Τσαλδάρης. Να ζητήσετε τά έγγραφα από τήν Πρεσβείαν της "Ελλάδας έν Ουάσιγκτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ητο καλύτερον να τό παρέλθῃτε τό σημείον αυτό έν σιγή.

Π. Τσαλδάρης. Δέν μπορώ να παρέλθω τίποτε έν σιγή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τότε να τά άναγνωρίσετε.

Π. Τσαλδάρης. Δέν μπορώ ν' άναγνωρίσω περιστατικά τά όποια δέν νομίζω ότι έχουν καμμίαν σημασίαν, όταν είνε βεβαιωμένον ότι σεις δέν έπέρνατε τάς πιστώσεις.

Και είνε άναμφισήτητον και ζητείτε από έμέ να σας φέρω τά έγγραφα, σεις ό όποιος είσθε κυβερνήτης και έχετε όλα τά έγγραφα μαζί σας; εγώ σας είπα όλα τά έγγραφα, τά όποια ή δύναμην να έχω εξηφανίσθησαν όπως εξηφανίσθησαν. Δέν δύνασθε λοιπόν να μου είπητε: Κύριε, φέρε τά έγγραφα, δώσατέ μου τό άρχεϊόν σας να σας τά δείξω. Πρίν κατέλθω, κύριοι, ήλ είπω ολίγας λέξεις εις όσα άλλα χθές όμιλῶν ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως είπε περί τών αντίληψεών του. Δέν ήλ επανέλθω εις τό ζήτημα της συγκροτήσεως ή μή της Οίκουμενικής Κυβερνήσεως. Ο κ. Πρόεδρος με έκατηγόρησε ότι ήθεν εξ άλλων λόγων όρμώμενος άρνούμαι εις τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας ότι δέν δύναται να καλέσῃ εις σύσκεψιν τούς άρχηγούς τών κομμάτων, ένώ δέχομαι τούτο ότι ήδύνατο να γίνη διά τόν άνώτατον άρχοντα της βασιλευσμένης δημοκρατίας. Πότε είπον τοιούτον κ. Πρόεδρε της Κυβερνήσεως; Διατί χωρίς να εξετάσῃτε εκείνα τά όποια λέγω με κατακρίνετε μετά τόσης άφελείας; Εγώ δέν είπον ότι δέν είχε τό δικαίωμα να μās καλέσῃ ο κ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Εάν δέν είχε τό δικαίωμα να μās καλέσῃ να είσθε βέβαιος ότι ο κ. Ζαΐμης, ο νύν Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο όποιος κατέχεται υπό τόσον νομιμοφρόνων αίσθημάτων δέν ήλ έκαμε μίαν πράξιν, τήν όποιαν δέν

έδικαιούτο, αλλά βεβαίως είχε τό δικαίωμα. Τό Σύνταγμα μάλιστα τό νέον άναγνωρίζει εις τόν Άνώτατον "Αρχοντα ρητός δικαίωμα, τό όποιον δέν υπήρχεν εις τό παλαιόν. Άναγνωρίζει τό δικαίωμα να καλέῃ τήν Κυβέρνησιν εις Συμβούλιον υπό τήν προεδρίαν του. Είνε άναγερητον ότι δύναται να καλέσῃ και τούς άρχηγούς τών κομμάτων, ούδείς άρνείται αυτό, άλλ' είπον ότι δέν ήδύνατο να μās καλέσῃ και διά τόν σκοπόν τόν όποιον μās έκάλεσε. Δέν ήδύνατο χωρίς να είνε παρητημένη ή Κυβέρνησις να λέγῃ: έλατε να σχηματίσετε άλλην Κυβέρνησιν, τούτο είνε μείωσις και της Κυβερνήσεως και τών άλλων κομμάτων. "Αλλά τώρα εάν ήδύνατο τις να περίῃ τήν άνωμαλίαν αὐτήν, ως εκ της περιστάσεως, άλλ' ή πρόσκλησις ήτο αντικανονική, τούτο είνε πασιφανές. Τώρα περαιτέρω ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως με κατηγόρησε ότι ένήργησα πράξιν μή συντελοῦσαν προς εξέλιψιν τών αποτελεσμάτων ένός διχασμοῦ, ο όποιος τόσον εξημίωσε αὐτόν τόν τόπον. Δέν έχω άνάγκην να άπολογηθῶ, παρέρχεται καθ' όλόκληρίαν.

Οά ύπομνήσω μόνον εις τόν κ. Πρωθυπουργόν όσα άλλοτε είπον εις αὐτόν εις ιδιαιτέραν συνέντευξιν έν τῷ "Υπουργείῳ τών "Εξωτερικών, προκληθεΐσαν εξ άλλης αίτίας, σχετικῶς προς τήν έπιστολήν τήν όποιαν τῷ άπέστειλα προκληθεΐσαν έν της εϊδήσεως περί διορισμοῦ του "Αρχηγού της επαναστάσεως ως άρχηγού Γερουσιαστοῦ άριστίνδην. Ανέπτυξα εις ύμās πόσον ή εϊδήσις αὐτή, επαληθεύουσα, πόσον ήλ έθιγε τό αίσθημα μίας μερίδος του λαοῦ και συμφέρον διά τόν τόπον ήτο να μή θιγῇ τό αίσθημα τούτο. Σεις ο ίδιος όμιλούντες χθές, άνεγνωρίσατε πόσον δίκαιον, πόσον όρθόν, πόσον ίερόν, είνε τό αίσθημα αυτό. Καί επλέξατε τόν έπαινον μίας εφημερίδος της «Καθημερινής» διά τά άρθρα τά όποια γράφει συνήθως, είπατε ότι δέν είνε μία έκδήλωσις κακίας, αλλά έκδήλωσις ένός αίσθηματος, τό όποιον έκδηλούμενον ως έκδηλούται, τόσον άφίλοκερδώς, δέν ήμπορεί να μή είνε σεβαστόν. Καί διατί λοιπόν εύρίσκειται ότι ή πράξις μου αὐτή κάθε άλλο ήταν παρά έξυπνότητις της επαναφοράς της γαλήνης; Καί τήν γαλήνην τούτην και τό γενικώτερον συμφέρον είνε γνωστόν πόσον έξυπνότησε τό λαϊκόν κόμμα, όταν πρίν ή σεις επανέλθῃτε εις τήν πολιτικήν συνειργάσθη μετά τών άλλων κομμάτων, τών εκ της παρατάξεως σας προσερχομένων, μετά τών όποιών και τήν Οίκουμενικήν έν τέλει έσχηματίσαμεν Κυβέρνησιν, και έχωρίσθημεν μόνον όταν διεφωνήσαμεν επί σπουδαίου οικονομικοῦ ζητήματος, αλλά και όταν έχωρίσθημεν, συνειργάσθημεν επίσης ως διχογνωμοῦντα πολιτικά κόμματα.

Ελ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εγώ δέν κατηγορώ τήν άποστολήν της έπιστολής, τούναντίον τήν θεώρησα εύτυχῇ άφετηρίαν.

Π. Τσαλδάρης. Όταν είδον τά πράγματα πῶς εξελίσσοντο πρέπει να είπω ότι έμέμψθην τόν έαυτόν μου διά ταύτην, διότι είδον ότι είσθε τρόπον τινά μεταμελημένος και διά τήν έπιστολήν, τήν όποιαν τότε έστειλατε.

Ελ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πότε έδειξα τήν μεταμέλειάν μου;

Π. Τσαλδάρης. Οά σας τό εξηγήσω. Πρέπει να είπω ότι ή έπιστολή σας εκείνη δέν ένεπνέετο με τό πνευμα τό πλήρους άποκαταστάσεως. Παρ' όλα όσα έν αὐτῇ και εκ μέρους σας και εκ μέρους τών άλλων "Αρχηγών τών δημοκρατικών κομμάτων άνεφέροντο δέν παρελείπετο και ή πλήρης δύναται τις να είπη, δικαιολογία της έγκληματικής αποφάσεως. Διότι ίδού τί λέγεται (άναγινώσκει). "Εάν έχετε διάθεσιν και καιρόν ν' άναγνώσετε τήν έκδοθεΐσαν άπόφασιν έν τῇ αίθούσῃ ταύτῃ, ήλ ίδετε ότι ή έπιστολή σας άναφέρεται έμμέσως εις εκείνην. Καί διά τούτο, κ. Πρόεδρε της Κυβερνήσεως, ως ένθυμείσθε, ούδαμῶν έδωσα άπάντησιν εις τήν έπιστολήν σας, αλλά συνεκάλεσα τούς φίλους του Λαϊκοῦ κόμματος και, άνακοινώσας τά γενόμενα, συναπεφάσισα μετ' αὐτῶν όπως μετάσχωμεν εις τάς τότε έκλογάς της Γερουσίας, άφού πάντως εκ της έπιστολής

σας προέκυπτε μία καλή διάθεσις και ή εϊδήσις εξ ής προήλθεν ή άνυσυγία του Λαϊκοῦ κόμματος περί έκλογάς άριστίνδην γερουσιαστοῦ του "Αρχηγού της Επαναστάσεως του 1922 έδεχοῦτο ως άνακρίβης, επιθυμοῦντες πάντοτε να συντελέσωμεν εις τήν γαλήνην και τήν όμαλήν πολιτικήν εξέλιξιν. Δυστυχῶς, εις τά από χθές γενόμενα φαίνεται και ή καλή εκείνη διάθεσις να εξέλπει, και τά χθές παρ' ύμῶν από τό βήματος τούτου άναπτυχθέντα, εις οὐδέν άλλο φαίνεται να έτειναν ή να τούτου άναπτυχθέντα, μίαν άπόφασιν ή όποια γνωρίζετε πόσον θίγει τό κόμμα τούτο. "Εδήλωσα, κ. Πρόεδρε, εις τόν ελληνικόν λαόν ότι δέν επιδιώκω καμμίαν ιδιαιτέραν ικανοποίησιν διά ταύτην. "Αρκεί διά τό Λαϊκόν κόμμα και έμέ ότι ή άπόφασις εκείνη έχει άποδοκιμασθῇ παρ' όλόκληρου του όρθοφρονούντος ελληνικοῦ λαοῦ και έν γένει του πεπολιτισμένου κόσμου, και έχωρακτηρίσθῃ ή πράξις ως έγκλημα κατὰ του πολιτισμοῦ και του δικαίου. Εάν χρειάζομαι κάτι επί πλέον αὐτό ήλ τό άποκτήσω όταν ίδω τήν μεζίονα μερίδα του λαοῦ να συγκεντρωται περί τό κόμμα τούτο και ν' αναθέτῃ εις αὐτό τήν διαχείρισιν τών κοινῶν. Καί υποθέτω ότι εύρίσκομαι εις τήν όδόν αὐτήν. Μη θέλατε όμως, σας παρακαλῶ, να παρεμβάλλετε προσκόμματα ως προς τούτο, άφίνοντες να πιστεύεται ότι τό κόμμα τούτο άποδέλπει και εις οϊανδήποτε έκδήκηνσιν. "Οχι, κ. Πρόεδρε, όχι, κ.κ. βουλευταί, τό κόμμα τούτο δέν είχε ποτε τοιαύτας σκέψεις. Τό έδήλωσεν εις πάσαν περίστασιν και τό έβεβαίωσε διά τών ενεργειών του. Τό κόμμα τούτο, τό όποιον αίσθάνεται ως πᾶς "Ελλην, τά όλέθρια άποτελέσματα του διχασμοῦ, άποδέλπει πῶς μίαν ήμέραν και διά της διακυβερνήσεως του να συντελέσῃ εις τήν παγίωσιν της πλήρους γαλήνης του τόπου. "Αρκεταί είνε αι έν τῷ παρελθόντι έν του διχασμοῦ ζημίαι. Είμαι βέβαιος, όταν ή "Ελλάς εύρίσκειται εις τήν οικονομικήν κατὰστασιν εις ήν διατελεῖ, όχι μόνον τό Λαϊκόν κόμμα, αλλά πάντες οί "Ελληνες οί πονούντες τόν τόπον αὐτόν αίσθάνονται τήν έλπίσιν ένός Γούναρη, ένός Στράτου, ένός Πρωτοπαπαδάκη. Δέν άναφέρω τούς άλλους τούς μή εϊδικῶς εις τά οικονομικά επιδοθέντας. "Αλλά και ή εκ της έλλείψεως τούτων ζημία είνε πρόδηλον πόσον είνε αίσθητή.

Τό κόμμα τούτο τό όποιον σφοδρῶς λυπεΐται διά τόν διχασμόν ο όποιος επεκράτησε και ο όποιος έπέφερε τόσας ζημίας, δέν σκέπτεται άλλο τι εϊμή πῶς έρχόμενον εις τήν Κυβέρνησιν, μίαν ήμέραν, να πείσῃ διά τών πράξεών του, ότι δέν είνε κόμμα, τό όποιον είνε δυνατόν να διαπράξῃ κανόν τι. Κα' τό λέγω τούτο διότι δέν είνε δυνατόν, δέν είνε δυνατόν επαναλαμβάνω να άποκατασταθῇ ή Πολιτεία εις τήν κανονικήν της πορείαν, όταν διά τοιούτων διαβολῶν και τοιούτων συκοφαντιῶν έμποδίζεσται ή "Ελλά να διοικηται κοινोδουλευτικῶς. "Αρκετὰς άλλας ζημίας ύφίσταται και σήμεραν. Είμαι βέβαιος, όταν ή "Ελλάς εύρίσκειται εις τήν κατὰστασιν εις τήν όποιαν εύρίσκειται, είνε αδύνατον να μήν υπάρξωσιν όχι φίλοι του Λαϊκοῦ Κόμματος αλλά άνθρωποι πονούντες τόν τόπον να μή συλλογίζονται ποίαν σημασίαν ήλ είχαν ή υπαρξίς ένός Γούναρη, ένός Στράτου, ένός Πρωτοπαπαδάκη. Οά προξενήσωμεν εις τόν τόπον αὐτόν και άλλας νέας ζημίας, εάν όπωσδήποτε έξακολουθήσωμεν παρακωλύοντες τήν κανονικήν του πολιτεύματος λειτουργίαν. Καί δέν νομίζετε ότι έχετε πάντες καθήκον να άποκαταστήσετε τήν κανονικήν λειτουργίαν του τόπου αὐτοῦ, να συντελέσῃτε δι' όλων τών δυναμῶν σας να επανέλθῃ πραγματικῶς ή πολιτική γαλήνη; Αυτό μόνον ζητῶ κύριε Πρόεδρε της Κυβερνήσεως. Ούτε μνημόσυνα, ούτε άλλα τι. Καί συλλογίζομαι εις ποίαν κατὰστασιν εύρίσκειτο ή "Ελλάς όταν επανήλθῃ, και εις ποίαν δυστυχῶς εύρίσκειται σήμεραν. Δέν νομίζω ότι δύνασθε να ισχυρίζεσθε ότι επικρατεῖ σήμεραν ή αὐτή πολιτική όμαλότης με τήν τότε. Πρὸ πολλοῦ είχε παύσει να γίνεται λόγος περί κινήματων και περί σχηματισμοῦ δικτατορικής Κυβερνήσεως ή τοιαύτης έξω τών Κοινοδουλευτικῶν όρίων. Δυστυχῶς σήμερον πολλά άκούονται, έν τῷ μεταξύ δέ έδημιουργήθησαν άνωμαλίαι προκαλέσασαι δίκας. Είνε κακή ή κατεύθυνσις να άπο-

δίδωνται αἱ οικονομικαί στενοχωρίαί μας γενικῶς εις τήν έξωτερικήν οικονομικήν κρίσιν, δέν είνε αὕτη ή όποια έπέφερε τήν στερήσιν τόσον μεγάλων οικονομικῶν μέσων, τά όποια είχαν ή "Ελλάς. Ο προϋπολογισμός, καί έν τρόπον εἴγε διαρρηθμισθῇ και με τάς νέας έπιδαρύνσεις, τάς όποιās επέβαλεν ή Κυβέρνησις σας άφήκεν έν τῷ μεταξύ περισσόματα 2 1/2 δισεκατομμυρίων δραχμῶν. Τί έγιναν αυτά; Διατί αὐτή ή φειδώ, ή όποια σήμεραν συντελεῖται κατ' άνάγκην, να μή συντελεῖτο έκτοτε; Τά διάφορα παραγωγικά μας έργα άλλα μὲν εύρίσκονται έν άναστολή πάσης έκτελέσεως και με τόν κίνδυνον της καταστροφῆς, όπως είνε τά δικά, άλλα δέ δέν γνωρίζω πῶς ήλ συνεχισθῶν και πῶς ήλ πραγματοποιηθῶν. Καί όμως κατὰ τό πρόγραμμά σας εξ αὐτῶν εξαορτάται ή διατήρησις της σταθερότητος της δραχμῆς. Πάντες δέ έννοοῖτε πόσον μέγας είνε ο κίνδυνος και πόσον μεγάλη αι ζημία, άν όπως δήποτε ή δραχμή μας δέν διατηρηθῇ. Πᾶσα ή προσπάθεια πρέπει να τείνῃ εις τήν διατήρησιν της σταθερότητός της. "Αλά έχετε ύπ' όψιν ότι αὐτή ή προσπάθεια της διατηρήσεως της σταθερότητος της δραχμῆς ήλ έπρεπε και άλλαχθῇ έν ειχεν επιδιωχθῇ και δέν έπρεπε να κρημνωθῶμεν καθ' όλόκληρίαν από τήν έκτέλεσιν τών παραγωγικῶν έργων. "Εχετε ύπ' όψιν ότι ή σταθεροποίησις είχαν ένα μειονέκτημα ότε εγένετο, τό ότι τό έξωτερικόν ισοζύγιον τών πληρωμῶν μας δέν ήτο απόλυτως ασφαλές. Πολύ έδυσκόλημεν εις τήν έξωθεν έπικουρίαν εις τά δάνεια αὐτῶν ελάβομεν και όταν ή πηγή αὐτή έστείρευσε, τότε επήλθεν ή καταστροφή. Εχω πολλάς άμφιβολίας ή μάλλον έλπίστας πιστεύω ότι ή γενικωτέρα κρίσις επέδρασε τόσον έφ' ήμῶν. Όταν εγένετο συνεπεία της χρηματιστηριακῆς κρίσεως έν Νέα "Υόρκη κατὰ τόν Νοέμβριον του 1929 ή "Ελλάς διηλθε και τό 1929—1930 και τό 1930—1931 άνετα, άνευ ούδεμῶς μειώσεως του προϋπολογισμοῦ της, άνευ ούδενοῦ κλοπισμοῦ της σταθερότητος της δραχμῆς της, διότι είχομεν τά δάνεια και άπεδέλφωμεν διαρκῶς εις τά δάνεια. Ο κλονισμός επήλθεν όταν ή "Αγγλική λίρα υπέστη τήν μείωσιν, τήν όποιαν υπέστη. Τότε βεβαίως, όταν ή "Αγγλική λίρα έχασε τήν βάσιν τήν χρυσήν, τότε επήλθεν αθρόα ζημία, βεβαίως εκείθεν επήλθε μεγάλη άπώλεια της εθνικῆς οικονομίας, ούδεις δύναται να τό άμφισβητήσῃ, όλα τά χρεώγραφα κατήλθον, υπέστησαν ζημίαν.

Γ. Καφαντάρης. Όπωσδήποτε όμως εισήλθωμεν εις τήν οικονομικήν συζήτησιν έν πάσῃ περιπτώσει κάθε συμφωνία εις τό μέλλον δέν ήλ έχῃ καμμίαν αξίαν.

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Καφαντάρη, έχω άνάγκην να είπω τούτο.

Γ. Καφαντάρης. Διατί όμως συμφωνία μεταξύ μας;

Π. Τσαλδάρης. Δέν είχαν ύπ' όψει, ότι δέν ήδύναμην κατόπιν της συμφωνίας να μή θίξω ούτε γενικῶς τό ζήτημα τών οικονομικῶν έν πάσῃ περιπτώσει παύω έπιφυλασσόμενος διά τήν επί τών οικονομικῶν εϊδικήν συζήτησιν.

Πρόεδρος. Επαναλαμβάνεται ή συνεδρίασις. Ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως έχει τόν λόγον.

Πρόεδρος. Διακόπτομεν τήν συνεδρίαν επί πέντε λεπτά **Μετά τήν διακοπήν.**

Ελ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι Βουλευταί, μολοντί λυπούμαι, διότι τό τελευταίον μέρος της άγορεύσεως του άξιότιμου άρχηγού του Λαϊκοῦ κόμματος με κάμνει να έχω κάποιες έπιφυλάξεις, έν τούτοις θέλω προς στιγμήν να λησμονήσω τό τελευταίον τούτο μέρος διά να εύχαριστήσω τόν άρχηγόν του Λαϊκοῦ κόμματος, διότι καθ' όλήν τήν διάρκεια της άγορεύσεώς του δέν παρεΐδε τήν προσοχήν με τήν όποιαν όφείλουν να εξετάζωνται τά τοιαύτα ζητήματα. Θεωρῶ καθήκόν μου να τόν εύχαριστήσω ειδικώτερον διότι, ως αληθῆς πολιτικός άνήρ, άνεγνώρισεν, ότι ή κατηγορία ή όποια είχε διατυπωθῇ υπό του Βασιλικῦ "Υποῦ εναντίον μου, ότι εύρισκόμενος μετά τάς έκλογάς της της 1ης Νοεμβρίου επί μακρόν

χρόνον εις Εύρωπην, ἀντέδρων κατὰ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐνερ-
γείων τῆς διαδόχου Κυβερνήσεώς μου, ὅτι λέγω ἡ κατηγορία
αὕτη, μετὰ τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας προσήγαγον, δὲν δύνα-
ται νὰ σταθῇ οὐδὲ ἐπὶ στιγμῇ. Θεωρῶ καθήκον μου νὰ τὸν
εὐχαριστήσω διὰ τοῦτο καὶ ἰσως περισσότερον νὰ τὸν συγχαρῶ.
Ἀλλὰ ἀπὸ εὐχόμενον ἀπὸ τὸ σημείον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θεωρῶ
ἄξιον προσοχῆς, διότι θὰ ἦτο δεινὸν νὰ υποθέτωμεν οἱ μὲν
ἐναντίον τῶν δέ, ὅτι ἐν γνῶσει μισοῦμε νὰ βλάπτωμεν τὸ
Ἑλληνικὸν συμφέροντα, δυστυχῶς εἰς ὅλον τὸ ἄλλο μέρος τῆς
ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιότιμου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶμαι
υποχρεωμένος νὰ εὐρεθῶ εἰς ποῖαν τινα ἀντίθεσιν.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ ὁμιλία εἶναι ἀδικαιετος,
(γέλωτος).

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπεστήριξα γὰρ,
ὅτι ἡ μετολάθρησις ἡ ὁποία προστάθη ἀπὸ τὰς Δυνάμεις εἰς
τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν ὁποίαν προκήρυξε ἐγὼ διὰ τῶν ἀνα-
κοινώσεων τὰς ὁποίας παρακάλεσα νὰ χάσῃ ὁ μακαρίτης Γέ-
πουλης πρὸς τὸν κ. Μεταξῆν, ὅτι, λέγω, ἡ μετολάθρησις αὕτη
ἀπεκρούσθη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν τότε. (Ὁ κ.
Τσαλδάρης, μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς χρονολο-
γίας, ὑπεστήριξε τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ τὰ πράγματα διευκρινί-
ζονται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: ὅτι ἡ πρότασις ἐκείνη μεσολα-
βήσεως ἀπεκρούσθη πραγματικῶς. Ἐγὼ ἐδῶ τὰ ἐπίσημα
πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ὅπου ὁ μακαρίτης Γούναρης ἀνακινῶν
τὰ τῆς γενομένης προτάσεως καὶ λέγει, ποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἀπάν-
τησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ ἐπιχειρηματολογία ἀνήκει
εἰς τὴν λιθίνην ἐποχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Διπλωματίας, ἀλλὰ
αὐτὸ δὲν ἐμπράττει καθόλου τὴν ἐκτίμησιν μας πρὸς τοὺς ἀν-
δρας αἱ ὁποῖοι διεγειρήσαν τὰς τύχας τοῦ τόπου. (Ἐνταῦθα
ἀνακηρύσσεται ἀπόσπασμα τοῦ λόγου τοῦ μακαρίτου Γούναρη
ἐν τῇ Βουλῇ περιέχον τὴν ἀπάντησιν τὴν ἀρνητικὴν τῆς Κυ-
βερνήσεως ἐκείνης εἰς τὴν μεσολάθρησιν τῶν Δυνάμεων ἀπο-
καλουμένης Συμμάχους). Πέπετε ὅτι ἐξακολουθοῦμεν νὰ
τὰς ὀνομάζωμεν Συμμάχους εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐνῶ μᾶς
εἶχον κόψει αὐτὸν τὸν τίτλον, ἀλλὰ νομίζομεν ἡμεῖς ὅτι μὴ
τὸ νὰ τοὺς ὀνομάζωμεν μοναρωῶς συμμάχους. . . .

Π. Τσαλδάρης. Ἀπὸ ποῦ εὐρίσκατε ὅτι μᾶς εἶχον κόψει
αὐτὸν τὸν τίτλον;

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀπὸ τὰς ἀνακοινώ-
σεις τῆς 9ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς 9ης Δεκεμβρίου ἀπὸ τότε
ποῦ μᾶς εἶπον ὅτι χωρίζομεν τὰ πιάτα.

Π. Τσαλδάρης. Ἄν ἐνθυμεῖσθε νὰ μᾶς εἴπητε ποῖα
συμμαχικὰ καθήκοντα ἐξετελοῦντο μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συν-
θῆκας τῶν Βερσαλλίων.

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ νὰ ἐξη-
γηθῶμεν τώρα. Ἐγὼ κατηγορῶ ὅτι μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν
Δυνάμεων ὅτι χωρίζομεν τὰ πιάτα μας, ἐξακολουθήσατε νὰ
τοὺς λέγετε ἀγαπητοὺς συμμάχους, ἐνῶ δὲν ἐταξίεζε καὶ δὲν
ἦτο καὶ ἀξιοπρεπὲς δι' ἡμᾶς. Ἐγὼ τοὺς ὀνομάζω πρῶτον συμ-
μάχους. Τώρα ἀλλάσσετε τὸ θέμα καὶ μοῦ λέγετε, μετὰ τὴν
συνθῆκην τῶν Βερσαλλίων ποῖας ἀποδείξεις ἐκδηλώσεως τῶν
συμμαχικῶν σχέσεων εἶχον, καὶ ἡ ἀπάντησις εἶναι εὐκολος.
Εἶχον τὴν συνθήκην τοῦ Νεϊγύ καὶ τὴν συνθήκην τῶν Σεβρών.
Νομίζει ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι αἱ
συνθῆκαι αὗται θὰ ἐπετύγχανον, ἐάν δὲν εἶχομεν τὴν συμ-
μαχικὴν ὑποστήριξιν τουλάχιστον δύο ἐκ τῶν μεγάλων δυνά-
μεων, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας;

Π. Τσαλδάρης. Ἐάν ἐπικαλεσθῇ μίαν ὀρισμένην συν-
θήκην, ἐγὼ σὰς λέγω ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ πολέμου
ὁ ὁποῖος ἀποπεράτωθ' διὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς, ἐπαναλαμβάνω
διὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς, πλὴν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὑπαρχ-
φῆς τῆς συνθῆκας, ποῖα συμμαχικὰ καθήκοντα, ποῖας σημα-
χικὰς πνέσεις εἶναι μετὰ τοῦτο;

Ἐλ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀκούτε ἐδῶ. . . Τὰς
συμμαχικὰς σχέσεις τὰς ὁποίας εἶχον εἶναι ὅτι μὲ ἐκάλεσαν

μὴν ἡμέραν καὶ αἱ τέσσαρες καὶ μοῦ εἶπον ὅτι: εἰσαι εἰς θέ-
σιν νὰ καταλάβῃς τὴν Σύβρην; καὶ τοὺς εἶπον μάλιστα
καὶ μοῦ ἔδωκαν ἐντολὴν νὰ τὴν καταλάβω. Καὶ ἐξήγησα νὰ
συνδεθῇ Ἀγγλικοὶ στόλοι τὴν νησοποιήν τὴν Ἑλληνικὴν
πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων, καὶ συνδεθῇ ἡ Ἑλληνικὴ νηο-
πομπὴ ἀπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στόλων. Καὶ ὅταν βραδύτερον ἐξήγησα
καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρών νὰ κα-
ταλάβω τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην οἱ Σύμμαχοι μοῦ εἶπον νὰ
τὴν καταλάβω.

Καὶ ὅταν ὁ κ. Κατσαράκης, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος
εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπῆγε νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι ἔλαβεν
ἐντολὴν ὁ στρατὸς μας νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην,
εἰς τὴν Ἀρχιεπίσκοπον τὸ Βρετανικόν, καὶ ἐξήγησε νὰ τοῦ δώσῃ
τὰ μέσα διὰ τὴν ἀποβίβασιν, διότι ἡμεῖς δὲν τὰ εἰχομεν, τὸ
Ἀγγλικόν ἐπιτελεῖον ἔθετον ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Στρατοῦ ὅλα τὰ μέσα ἀποβίβασης, τὰ ὁποῖα εἶχε.
Δὲν ἠσυχάζοντο δὲ εἰς τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ ἐστειλὲν ἐν ἐκ τῶν
μεγαλυτέρων θεωρητικῶν τὰ ὁποῖα εἶχεν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος,
νὰ ἐπισταθῇ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποβίβασης, ἡ ὁποία
ἐγένετο εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην. Καὶ μὲ ἐρωτᾷτε ποῖας
ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς συμμαχικῆς σχέσεως εἶχα; Τὶ ἄλλο
ἐκδηλώθη, τί ἄλλο ἐξήγησα καὶ δὲν μοῦ τὸ ἔδωσαν; Ἀλλὰ
μὲ μέγαρομαι διὰ τὴν κύριον δὲν ἐφροντίσατε νὰ κάμει τὴν ἐκτέ-
λεσιν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρών; Ἀλλὰ πρὶν τελεωθῇ ἡ
ἐξέμνησος προθεσμία, ἡ ὁποία ἐδίδετο ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν
Σεβρών εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς; ἐγὼ εἶχον
ἀποσταθῇ πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ τῆς ἐδήλωσα
ὅτι πρέπει νὰ παρασκευασθῶμεν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς συν-
θῆκας τῶν Σεβρών. Ἐγείνω τὸ ὁποῖον ἐξήτουν πλέον τῆς
παροχής τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου, τοῦ ἀναγκασίου, τὴν παροχὴν
3.500.000 λιρῶν στερλινῶν κατὰ μῆνα διὰ τὰς δαπάνας, τῆς
ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ τὴν σύμπραξιν
τῆς Ἀγγλικῆς ἀεροπορίας. Καὶ μοῦ ἐδήλωσεν ὁ κ. Λόυδ
Τζώρτζς ὅτι τὰ θεωρεῖ αὐτὰ πολὺ φυσικά. Ποῖαν στιγμὴν ἐπι-
καλεῖσθε κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἀπεδείχθη ἡ συμμαχικὴ μας
σχέσις; Ἀλλὰ σὰς ἐρωτῶ πάλιν, ἐάν σεῖς μάλιστα ἐπιστεύετε
ὅτι εἶχον διαπραγμῇ οἱ συμμαχικοὶ μας δεσμοὶ ἀπὸ προηγου-
μεν, καὶ ὅχι μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δύο διακηνώσεων, τίνα λόγον
εἶχετε νὰ τοὺς ὀνομάζετε ἀγαπητοὺς καὶ προσφιλεῖς Συμμά-
χους; Κάθε ἀξιοπρεπὴς ἐπέβαλλε νὰ τοὺς λέγωμεν «αἱ
Κυβερνήσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων» καθ' ἣν στιγμὴν οἱ
σύμμαχοι μᾶς ἔλεγον ὅτι δὲν σὰς θέλομεν καὶ σὰς κλωτοῦμε.

Π. Τσαλδάρης

Ἐ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ παρακαλέσω τὸν
κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ μὴ μὲ διακόπῃ συχνά,
διότι δὲν εἶμαι πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν μου. Εἶμαι δὲ βέ-
βαιος ὅτι θὰ μοῦ χάσῃ αὐτὴν τὴν χάριν.

Ἡ ἐντολὴ συμμάχων Δυνάμεων διὰ τὴν στρατιωτικὴν κα-
τοχὴν τῆς περιφέρειας τῆς Σύβρης ὑφίστατο μέχρι τῆς τε-
λευταίας ἡμέρας τῆς τότε κυβερνήσεώς μου, ἐπικυρωθεῖσα
ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μετατραπείσα εἰς παραχώρησιν διὰ τῆς
συνθῆκας τῶν Σεβρών. Μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1920 καὶ
ἡ ἐντολὴ ἀνέστρεψεν καὶ ἡ συμμαχία διελύθη. Λοιπὸν ἡ πρότασις
τῆς μεσολαβήσεως, τῆς ὁποίας τοὺς ὅρους γνωρίζετε, διότι σὰς
τοὺς ἀνέγνωσα χθὲς ἀπὸ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀνακοίνωσιν τοῦ λόρ-
δου Κῶρξον ἀπερρίθη τὴν 1 Ἰουλίου γιὰ νὰ γίνῃ ὀλίγον βρα-
δύτερον ἢ πρὸς Ἀγκυρὰν προέλαιε, ἡ ἐγκληματικὴ πρὸς
Ἀγκυρὰν προέλασις, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν λέγω ὅτι εὐθύνεσθε
σεῖς οἱ πολιτικοὶ μόνον, εὐθύνονται βέβαια καὶ οἱ στρατιωτι-
κοί, ἀλλὰ ὑποστηρίζω ὅτι εἶναι ἀδύνατον πολιτικὸς ἀνὴρ, ὁ
ἕξιος τοῦ ἐνόμιότος του, νὰ ἀναλάβῃ νὰ διεξαγάγῃ τοιαύτην πο-
λεμικὴν περιπέτειαν. Ἄν δὲν ἔχῃ τὸ πνεῦμα τὸ ἀναγκάσιον το
ὁποῖον τοῦ ἐπιτρέπει νὰ κρίνῃ τὰ στρατηγικὰ ζητήματα, τὴν
στρατηγικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ὄργανον
καὶ δούλος τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων. Βέβαια ὁ πολιτι-
κός, ὁ ὁποῖος θὰ εἰσέρχετο εἰς τὰ ζητήματα τῆς τακτικῆς, θὰ

ἐπρεπε νὰ κρεμασθῇ ἀπὸ τὰ πόδια ἀνάποδα καὶ νὰ κεντηθῇ
ἐν εἰναι δυνατόν. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἐγκληματικὸς ὁ πολιτικός,
ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει εὐθύναν τοιαύτας, ἂν δὲν εἶναι εἰς θέσιν
νὰ κρίνῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν στρατηγικὴν πολιτικὴν, ἡ ὁ-
ποία ἐπιβάλλεται εἰς τὸ Κράτος.

Διὰ τὴν ἐπὶ τῆς, κύριοι, πρὸς τὴν Ἀγκυρὰν; Διὰ τὴν ἐπιχει-
ρήσασιν νὰ κάμωμεν αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν, ἡ ὁποία μᾶς ἐνέτα-
κσε νὰ διεξέλθωμεν ἀπὸ τὴν Ἀγκυρὰν ἔρημον εἰς νὰ χρίσθωμεν
ἐκεῖ χιλιᾶδες ἐκ τῶν στρατιωτῶν μας τὴν ζωὴν καὶ τὸ σῶμα
τοῦν; Διὰ τὴν ἐπὶ τῆς; Ποῖος ἦτο ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός;
Ἐλέχθη εἰς τὴν Βουλὴν μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὴν τότε Κυβέρνη-
σιν, ἡ τουλάχιστον ἂν δὲν ἐλέχθη ἐντὸς τῆς αἰούσης αὐτῆς,
ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐξ ἀνακοινώσεων τῆς Κυ-
βερνήσεως ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἡρωϊκῶν τῶν ἐξήγη-
σιν ἐκεῖ καὶ ἐδῶ ἡ ἐπὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἐπιδιώκαμεν μέ-
γαν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν; Ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀγκυρὰν
διότι ἡ Ἀγκυρὰ ἦτο ἀποθήκη τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου
τῆς Τουρκίας; ἐξήτουν νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ διὰ νὰ κατα-
στρέψωμεν τὸ πολεμικὸν ὕλικόν; Ἀκούσατε κύριοι, ποτὲ
πλέον ἐγκληματικὴ ἐπιχείρησις νὰ θυσιάζῃ χιλιάδας χιλιᾶδας
ἀνδρῶν διὰ νὰ καταστρέφῃ τὸ πολεμικὸν ὕλικόν τοῦ ἐχθροῦ;
Διότι ἂν ἐσθάνομεν εἰς τὴν Ἀγκυρὰν, ἐρ' ὅσον δὲν θὰ κατα-
θώμεν νὰ περικυκλώσωμεν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ τὸν ἐξαφανί-
σωμεν — τοιαύτη δὲ περικυκλωσις καὶ καταστροφὴ τοῦ ἐχθροῦ
ἦτο ὅλος ἀπὸ θάνατος, διότι δὲν δύνασθε τοιαύτας ἀναλαμβάνου-
τες ἐπιχειρήσεις νὰ υποθέτατε ὅτι ὁ ἐχθρὸς σὰς θὰ ἐναρμόγη-
σῃ, ἀλλ' ὁρμίζετε καὶ υποθέτατε ὅτι θὰ διεξαγάγῃ τὴν
ἀμυνὰν σου κατὰ τρόπον λογικόν, τί θὰ ἐκερδίζαμεν εἰς τὴν
Ἀγκυρὰν; Θὰ ἐπῆγανεν ὁ ἐχθρὸς πέρα πέρα, θὰ ἐπῆγαί-
ναμε καὶ ἐμεῖς ἐκεῖ; Σημειώτεον δὲ ὅτι, ἂν μὴς ἄρκεαν νὰ
προελάττωμεν πρὸς τὴν Ἀγκυρὰν καὶ ἔμεναν μὲ ἰσχυρὸν στρα-
τὸν ἐκτερέωμεν τῆς ὁδοῦ τῆς προελάσεως ὅλος ὁ προελάσας
στρατὸς θὰ εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραδῶθῃ.

Ἀλλ' ἂς μὴ ἀσοληθῶμεν περαιτέρω διὰ στρατιωτικὰ ζη-
τήματα. Ἀπέτυχε ἡ ἐπιχείρησις τῆς Ἀγκυρᾶς καὶ γνωρίζετε
μὲ πόσας θυσίας! Αἱ θυσίαι αὗται ἦσαν, δὲν ἤμπορῶ νὰ
δῶσω ἀκριβῆ ἀριθμὸν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἦσαν
πάντως πολλαπλάσιαι καὶ πιθανώταται ἦσαν ἐπαπλάσιαι ἀπὸ
ὅλας τὰς θυσίας, εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποβληθῇ ὁ ἑλληνικός
στρατὸς εἰς τὸ μέτωπον τὸ Μακεδονικόν, εἰς τὸ μέτωπον τὸ
Ρωσσικόν καὶ εἰς τὸ μέτωπον τὸ Μικρασιατικόν μέχρι τῆς 1ης
Νοεμβρίου 1920.

Ι. Καλογεράς. Εἰς νεκροὺς μόνον καὶ τραυματίας, ἄλ-
λως εἶναι περισσότεροι.

Ἐ. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Αὐτοὺς δὲ τοὺς νε-
κροὺς μας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐγκτασπεύσαμεν τὴν Ἀγκυρὰν
ἔρημον καὶ ὅλα τὰ ἄλλα μέρη, αὐτοὺς τοὺς νεκροὺς τοὺς λη-
σμονοῦμεν ἐντελῶς.

Ἀλλὰ ἀποτυχᾷ ἡ παράλογος, ἡ ἐγκληματικὴ ἐπιχει-
ρησις τοῦ Σαγγαρίου καὶ μᾶς ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν
τῶν Ἑθνῶν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι πρόθυμος καὶ
πάλιν νὰ μεσολαβήσῃ καὶ ἡ ἀπάντησις δίδεται τότε ἀπὸ τὸν
ἀντικειμενικὸν τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃν τρόπον σὰς ἀνέγνωσα
χθὲς εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφο.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν συλλογίζεσθε, κ. Πρόεδρε τῆς
Κυβερνήσεως, ὅτι τότε ἐγένοντο πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ δὲν
ἠδύνατο ὁ μακαρίτης ὁ Πανᾶς νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τούτου;
Διὰ τὴν ἐπὶ τῆς τὴν ἰδίαν εἰλικρίνειαν ποῦ μεταχειρίζομαι
ἀπέναντί σας.

Ἐ. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Καὶ μετὰ τὴν ὕβριν
αὐτὴν ἐγὼ δὲν ἀποσύρω τοὺς ἐπαίνους οὗς ἀπῆλθον, διότι
ἐκτιμῶ καλῶς τὴν διαφοράν τῶν θέσέων μας. Ἐγὼ ὀφείλω
νὰ εἶμαι ἀνεκτικός καὶ ἡρεμὸς, ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν ἤμπορεῖ
νὰ εἶναι βέβαια.

Λοιπὸν ἀπεκρούσαμεν μετὰ τὸν Σαγγάριον μὲ δηλώσεις μά-
λιστα, δύναμαι νὰ εἰπῶ αὐθάδεις, τὴν ὑποδεικνυμένην μεσολα-

βρῆσιν. Ἀλλὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου ἐκλάθῃ μετὰ πόρον 48 ἡμέ-
ρων ὁ Λόρδος Κῶρξον ἐπανερχετο καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐμμονὴν
ἰδέαν του, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ τὰ ἐγείλῃ περὶ, ὅπως
εἶναι τὰ πράγματα, καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται μὲ καθεὶ τρόπον νὰ γί-
νῃ ἐκὼς συμβιβασμός.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν ἰδέαν ὅτι προσφέρθη ἡ μεσο-
λάβρησις περὶ τῆς ὁποίας ὁρμίζετε οἱ Τούρκοι εἶχον ἀποδεχθῇ
αὕτην;

Ἐ. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Χαίρω πολὺ ὅτι μοῦ
δίδετε αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔδωσατε καὶ προη-
τερα καὶ τὸ ὁποῖον μοῦ εἶχε διαφύγει. Δηλαδή, ἐγὼ πιστεύω
ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἐδέχετο πιθανῶς τότε τὴν μεσολάθρησιν,
ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦτο ὁ κυριώτερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον
σεῖς ἐπρεπε νὰ δεχθῆτε τὴν μεσολάθρησιν. Διότι ἐνθυμεῖσθε
αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ διὰ τοῦ μακαρίτου Γέπουλης σὰς διεδίδακα
ὅτι μοῦ εἶπαν ὁ Λόρδος Κῶρξον, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον ἡ
Τουρκία νὰ μὴ δεχθῇ καὶ νὰ ἐρῇ ἀδιάλλακτος, ὅποτε τοῦτο θὰ
ἐδίδο πιθανῶς τὴν δύναμιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπι-
τύχῃ ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην τὴν ἐπιβολὴν τῆς συνθήκης τῶν
Σεβρών.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ γεγονός, ὅτι χωριζόμαστε ὅτι καὶ οἱ Τούρ-
κοι θὰ δεχθῶν, ἐπρεπε νὰ σὰς κάμῃ νὰ δεχθῆτε ὅχι μὲ τὰ χέ-
ρια μόνον ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ πόδια τὴν μεσολάθρησιν (χειροκρα-
τῆματα).

Π. Τσαλδάρης. Ἀναθάνεσθε ἀπολύτως εἰς τοῦτο, διότι
εἰς τὴν Σύμβασιν εἶχον ἐπιφυλάξαι ἕνα ὅρον ἐπιβολῆς τῆς Συν-
θήκης τοῦ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐγίνε τοι-
αύτη ποτὲ ἐπιχείρησις πρὸς ἐκδικασμὸν τῆς Τουρκίας. Καὶ ὅχι
σὰς εἶπω ἀκόμη, γνωρίζετε τὰς διαφωνίας αἱ ὁποῖαι ἐδρμη-
τοργήθησαν μετὰ τῶν Δυνάμεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν Συνθήκην
τῶν Σεβρών;

Ἐ. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βλέπω ὅτι δὲν πρόκει-
ται περὶ διακοπῆς, πρόκειται περὶ παρεμβολῆς ἀγορεύσεως εἰς
τὴν ἰδίαν μου ἀγορεύσιν. Νομίζω ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα καὶ
ἐγὼ ὡς ἀνθρωπὸς καὶ μάλιστα ἡλικιωμένος νὰ ἀρρωστῶ, σὰς
ἐδήλωσα μάλιστα ὅτι εἶμαι ἀρρωστος καὶ δι' αὐτὸ ἐφυγα καὶ
χθὲς τὸ βράδυ καὶ προχθὲς τὸ βράδυ, διότι εἶμουν κρυωμένος
καὶ ἐπῆγαινα ν' ἀλλὰξω φοβούμενος μήπως ἀρπάξω καμμίαν
πνευμονίαν. Ἀφίστατέ με λοιπὸν νὰ ὀμιλήσω. Λοιπὸν μετὰ 48
ἡμέρας ὁ Λόρδος Κῶρξον ἐπανερχετο εἰς τὴν ἐμμονὴν ἰδέαν
του, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπὸ περιστάσεις ὅπως διαφόρους πλέον ἀπὸ
ἐκείνας ὑπὸ τὰς ὁποίας μᾶς συνίστα νὰ δεχθῶμεν τὴν μεσολάθρη-
σιν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1921. Διότι πρότασις πλέον τοῦ Λόρδου
Κῶρξον εἶναι ὅχι νὰ δεχθῶμεν τὴν μεσολάθρησιν ὑπὸ τοὺς ὅρους
ποῦ ἐκείνος ἔθετε—ἐνθυμεῖσθε τί ἦσαν οἱ ὅροι—ἀλλὰ ὅς οὗς
ὅρους ἡ μάλλον ἀνευ ὅρων, ὅπως ἀκριβῶς ἐδέχθημεν νὰ ἀναθε-
σωμεν τὴν τύχην μας εἰς τὰς δυνάμεις μετὰ τὸν ἀτυχῆ Ἑλλη-
νοτουρκικὸν πόλεμον. Ἐγὼ τὸ καίμενον τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ
Λόρδου Κῶρξον, τοῦ ὁποῖου τὸ σχετικὸν μέρος θὰ σὰς διαβάσω.
«Ἡ κατάρτισις νέας Συνθήκης κατέστη ἀναγκαία. Τὸ προ-
καταρκτικὸν στάδιον τῆς νέας ταύτης Συνθήκης δέον ν'
ἀποτελέσῃ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀνάθεσις τῶν συμπε-
ρόντων αὐτῶν εἰς χεῖρας τῶν Δυνάμεων, αἵτινες τότε θὰ ἠδύ-
ναντο νὰ καταρτίσωμεν τὴν Συνθήκην». Εἶναι ἀκριβῶς οἱ
ἴδιοι ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους προσφέρθη ἡ μεσολάθρησις
τῶν Δυνάμεων μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον, καὶ ὁ μακα-
ρίτης ὁ Γούναρης, ὁ ὁποῖος ἀπέκρουσε τὸν Ἰούνιον τὴν
τοιαύτην μεσολάθρησιν τὴν ὅλος διάφορον, ἡ ὁποία ἔλεγε:
«Δεχθῆτε κατ' ἀρχὴν καὶ εἰπέτε μας τοὺς ὅρους σας», ὁ
ὁποῖος τὸν Σεπτέμβριον ἀκόμη ἐνέκρινε τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ.
Πανᾶ, ὁ ὁποῖος ἰταμῶς ἀπέριψε πᾶσαν ἰδέαν μεσολαβήσεως,
ἀναγκάζοντα ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ Λονδίνον πρὸς τὸν Λόρδον
Κῶρξον ὅτι «κατόπιν καὶ τῆς γνώμης τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ δηλώσωμεν
ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποδέχεται τὰς εἰρηγήσεις τῆς
Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ὅς ἡ ὑμετέρα ἐξουχότης εὐχεστήθη

να ποιήσεται πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῇ σκοπῇ τῆς εἰρήνης τῆς ἐγγυς Ἀνατολῆς. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἡμετέρας ἐξουχότητος, ἐν σχέσει πρὸς τὴν προταθείσαν μετολλάθῃσιν τῶν θυνομένων, ἐγκρίθωμεν ὅτι ἀποδεχόμεθα αὐτήν.

Βλέπετε λοιπὸν τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, καὶ μάλιστα δὲν θέλω οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν καλὴν πίστιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λ. Κόμματος, βλέπετε πόσον ἐπικινῶτα χροῖς ὅταν ἔλεγε ὅτι ἡμεῖς ἐδέχθημεν τὴν μετολλάθῃσιν, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους. Τὴν ἐδέχθητε πολὺ βραδύτερον, τὴν ἐδέχθητε ἐπὶ πλέον ὡς ἀνάθεσιν ἐν λευκῷ εἰς τὰς δυνάμεις τῆς τύχης σας.

Π. Τσαλδάρης. Ὅχι. Λαμβάνετε κύριε Πρόεδρε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐάν θέλετε νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ μίαν ἄλλην ἐπίνοιαν διπλωματικὴν Ἑλληνικὴν τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Ἐνῷ ὁ λόρδος Κῶρζον μᾶς ἔλεγε ὅτι ἡ ἁμὴν ταχὺ καὶ πρακτικὴ μέθοδος θὰ ἦτο ἐκείνη κατ' ἣν ἡ Ἑλλάς θὰ συγκατετίθετο νὰ ἀναθέσῃ τὰ συμφέροντά της εἰς τὰς δυνάμεις, ὁ μακαρίτης Γούναρης ἀπήντα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ θὰ ἐπρωτίμα ν' ἀναθέσῃ ταῦτα εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Διότι διαρκῶς ἐπιστεύομεν ὅτι ἡδυνάμεθα νὰ ἐξαχρήσωμεν τὴν καλὴν ἐκκασιν τῆς ὑποθέσεως μᾶς ἀπὸ μίαν μόνον δύναμιν. Καὶ ἐνῷ εἰχμεν ἀρχικῶς ἐκ τῶν τριῶν μίαν ἐναντίον μας, διεθέσαμεν καὶ δευτέραν ἀγριώτατα. Ἐνθυμεῖσθε βέβαια καὶ τὰ ἄρθρα τῶν τότε βασιλικῶν τύπων ἐναντίον τῆς Γαλλίας, τὰ ὅποια ἐξηγροῦσαν τὴν κοινὴν γνώμην αὐτῆς. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν κατὰ προτίμησιν ἀνάθεσιν τῶν συμφερόντων μᾶς εἰς μόνον τὴν Ἀγγλίαν ἀπέκρουσεν ὁ λόρδος Κῶρζον μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι, ὡς Κυβέρνησις τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἔχει ἀναλάβει ὑποχρεώσιν νὰ ἐνεργῇ μόνον ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν συμμάχων. « Ἀλλ' ἡ καθυστερημένη αὕτη ἐκκασίς ἐν λευκῷ τῶν συμφερόντων μᾶς εἰς τὰς 3 πρώτων συμμάχους δυνάμεις ἐγένετο μετὰ τὸν Σαγγάριον, καὶ ἦτο φυσικὸν ὅτι, ἐνῷ καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον ἡ Τουρκία πῶς ὡς θὰ ἤρνετο νὰ δεχθῇ τὴν μετολλάθῃσιν, μετὰ τὸν Σαγγάριον θὰ τὴν ἀπέκρουεν ἀπολύτως καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν κατωρθώθη. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ μακαρίτης Γούναρης, μεταβαίνων εἰς Λονδίνον τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1922 ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Λόρδον Κῶρζον ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔλεγε: Ἡμεῖς ἐδέχθημεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀναθέσωμεν τὴν τύχην μᾶς εἰς χεῖράς σας ἀπὸ τὸν Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐπέρασεν ὁ Δεκέμβριος καὶ ὁ Ἰανουάριος καὶ εἴμεθα τῶρα εἰς τὸν Φεβρουάριον. Δὲν ἔγινε τίποτε, καὶ θηλῶ ὅτι ἡ κατάρτασις τοῦ στρατοῦ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐὰν δὲν μᾶς δοθῇ ἡ ζητούμενη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν οικονομικὴ συνδρομὴ δανείου 15 ἑκατομμυρίων λιρῶν, θὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ περισσότερον ἀπὸ μερικὰς ἐβδομάδας ὁ Στρατός μας ἐν Ἀσίᾳ χωρὶς νὰ διαλυθῇ. » Καὶ ἐδηλοῦτο ὅτι ὑπὸ τοιοῦτος ὅρους θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκκενώσωμεν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι ἐπιστεύετε, ὅτι τὰ συμφέροντα, τὰ ὅποια εἶχεν ἡ Ἀγγλία διὰ τὴν μεγέθυνσιν τῆς Ἑλλάδος ἦσαν τότεν κεφαλαιώδους σημασίας καὶ τότεν ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμῃ ἄλλην πολιτικὴν ἢ Ἀγγλίαν, ἐκτὸς τῆς ἀποθελπούσης εἰς τὸ νὰ μεγαλύνῃ τὴν Ἑλλάδα, ὥστε ἐπιστεύομεν ὅτι ἐὰν ἐκκενώσωμεν ἡμεῖς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν θὰ ἔρχετο νὰ πρὶν ὁ Λούδ Τζῶρτζ καὶ ἡ Ἀγγλία. Ἐλέγομεν, τί θὰ γίνῃ ἡ Ἀγγλία ἐὰν φύγῃ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας; Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι, ἐνῷ ἔχομεν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς βεβαιώμενον, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοὐλάχιστον ἡ Κυβέρνησις ἐδῆλε πῶς ἐφερόμεθα, πέρασαν ὅχι δύο καὶ τρεῖς ἐβδομάδες μόνον, πέρασαν ὁ Μάιος, ὁ Ἀπρίλιος, ὁ Μάρτιος, ὁ Ἰούλιος, ὁ Ἰούλιος καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Αὐγούστου ὅταν ἐγίνεν ἡ ἐπίστασις καὶ ἐπικυρώθη ἡ καταστροφὴ. Τί ἐκάμε τὸς ὡς καὶ αὐτὸς ἡ Κυβέρνησις;

Δὲν ἰσχυρίζομαι βέβαια ὅτι ἡτο καιρὸς πλέον νὰ κάμωμεν τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν σᾶς ὑπέδειξα χροῖς, δηλαδὴ νὰ κυττάξετε νὰ ἔλθετε εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν Κεμάλ διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν Ἀνατολ. Θράκην καὶ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, μεταφέροντες τοὺς πληθυσμούς μετὰ τὰ ἀγαθὰ

τῶν. Ἦτο πλέον ἀρχή. Ἀλλ' ἐρωτῶ, διὰ τί, ἀφ' οὗ ἐβλέπατε ἐπερχομένην τὴν καταστροφὴν, διατὶ ἐμείνατε μέσα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν βάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων σας, τὴν Σμύρνην, ἔχοντες μάλιστα συγκεντρωμένον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ τὰ σύνολον σχεδὸν τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου τῆς Ἑλλάδος; Ἀφ' οὗ ἐβλέπατε πλέον διότι τὸ ὁμιολογήσατε εἰς τὴν ἐπιστολὴν.....

Π. Τσαλδάρης. Ἐάν ἐννοήσῃς ὅτι θὰ εἰσῆρχεσθε εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα.....

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.). Πρέπει νὰ εἰπῶ ὅτι προεβλήθη εἰς τὴν συζήτησιν αὐτήν. Εἰς τὰς δηλώσεις σας αἱ ὁποῖαι ἔγιναν μετὰ τὸ δεύτερον συμβούλιον τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου, εἶπατε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συνεργασία σας εἰς τὸ κόμμα τοῦ φιλελευθέρων, διότι μᾶς χωρίζουν τὰ γνωστὰ ἱστορικὰ γεγονότα. Καὶ ἀρχόμενος χροῖς τοῦ λόγου σας εἶπατε, κύριε ἄμα σὲ ἀπεδοκίμασεν ὁ λαὸς ἔσυχες ἔξω καὶ ὅχι μόνον δὲν μᾶς παρέσχε βοήθειαν, ἀλλὰ μᾶς ἐδυσχέρασε εἰς τὸ ἔργον μας. Πῶς θέλετε λοιπὸν νὰ μὴ φέρω τὸν λόγον ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων;

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν δέχομαι περὶ τέρω διακοπὰς. Ἐάν δὲν ἤμουν ἀσθενὴς θὰ ἐδεχόμην, ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ τελειώσω. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ κ. Τσαλδάρης ὅπως καὶ ἐγὼ ἀνεγνώρισα ὅτι ὁμιλεῖ μετὰ μετριοπαθείας, πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ αὐτὸς ὅτι καὶ ἐγὼ ὁμιλῶ μετὰ ἡρεμίας. Βέβαια αἱ κρίσεις μου εἶναι αὐστηραί, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λευθῇ, ὅτι δὲν γίνονται μετὰ τὸν προσήκοντα τόνον. Ἐρωτῶ λοιπὸν, διατὶ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ἦτο ὑφ' ὁλοκαταστροφῆς ὅτι ἐπέρχεται ἡ καταστροφὴ, διατὶ δὲν ἀρχίζατε νὰ ἀποσύρετε τὸν στρατὸν σας ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μεταφέροντες προηγουμένως τὸ πολεμικὸν ὕλικόν σας ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς, καὶ συμπτυσσόμενοι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὴν Σμύρνην ὅπου νὰ ἔχετε ἐν περιχαρᾷ στροφὴν στρατόπεδον; Δὲν λέγω ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις ἦτο εὐκολος, ἀλλὰ ἦτο ἐπιβεβλημένη, διότι ἦτο ὁ μόνος τρόπος νὰ μὴ διαλυθῇ ὁ στρατός μας. Ἐάν ἐπιχειροῦντες ταῦτα, ἀπὸ τοῦ χρόνου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐβλέπατε τὴν καταστροφὴν ἐπερχομένην, δὲν κατωρθώνατε νὰ κάμετε τὴν σύμπτυσιν καὶ νὰ σώσετε τὸ πολεμικὸν ὕλικόν σας θὰ ἐλέγατε τοὐλάχιστον ὅτι ἐκάμαμεν ὅτι ἦτο δυνατόν. Ἀλλὰ, μένοντες εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, ἐκατοντάδες χιλιόμετρα μακρὰν ἀπὸ τὴν βάσιν σας, ἐχόντες ἐκεῖ τὸ πολυτίμον πολεμικὸν ὕλικόν συγκεντρωμένον, ἐγίνατε αἰτίαι τῆς μεγάλης ἐκείνης στρατιωτικῆς καταστροφῆς.

Ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους, ἐφ' ὅσον ἐβλέπατε ἐπερχομένην τὴν καταστροφὴν, ἔπρεπε νὰ δώσετε τὸ σύνθημα εἰς τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰ μέσα διὰ νὰ φύγῃ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐσκέφθητε εἰς συμφωνίας μετὰ τοῦ Κεμάλ νὰ προβῇτε εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ πληθυσμοῦ θὰ ἡδυνάσθε νὰ τὸ κάμετε μονομερῶς, μεταφέροντες ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρους.

Δὲν ἰσχυρίζομαι σημειώσατε ὅτι, ἐάν ἐγκαίρως ὑπεχώρει ὁ στρατός εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Σμύρνης, θὰ ἡδύνατο ἐκεῖνἀπαρτείνῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ἀμυναν του καὶ νὰ κερδίσῃ τίποτα. Ἀλλὰ δὲν θὰ κατεστρέφετο ὁ στρατός, δὲν θὰ περιήρχοντο εἰς αἰχμαλωσίαν δεκάδες χιλιάδων στρατιωτῶν καὶ δὲν θὰ ἐλαττώνετο τὸς μέρους τοῦ πληθυσμοῦ. Δὲν θὰ ἐχάνατε τὸ πολυτίμον πολεμικὸν ὕλικόν καὶ βεβαίως ἡ συνθήκη θὰ ἐγίνετο ὑπὸ ἀκόμη καλυτέρους ὅρους.

Πρὸ πάντων δὲ, ὅπως ὁρθῶς μοῦ παρατηροῦν, θὰ εἴχομεν τὴν Θράκην καὶ νὰ τοὺς ἐγκαταστήσωμεν ἐκεῖ μετὰ ὅλα τὰ ἀγαθὰ. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπιβεβλημένη πολιτικὴ. Ἀντ' αὐτῆς ὅμως εἰς τὴν Σμύρνην μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς εἰ-

σόδου τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐβραβίων τοὺς κατοίκους ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φοβούνται.

Μ. Ἀργυροπούλου. Ὑπάρχει ἔγγραφο κ. Πρόεδρε, τῆς 22 Ἀπριλίου 1922. Ὅταν ἦλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδῶ ἐκ Σμύρνης καὶ ἐγὼ ὡς ἀντιπρόσωπος μετὰ αὐτῆς ἐλάβωμεν ἀπὸ τὸν μακαρίτην Γούναρη καὶ Μπαλτατζῆν ἔγγραφο κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐβραβίων ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν ὁ στρατός καὶ οὐτε θὰ ἐπιτρέψουν τὴν μετακίνησιν τοῦ λαοῦ καὶ ἡρεμίας τοῦ τόπου ἐξασφάλισις ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἡρεμίαν τοῦ τόπου. Τὸ ἔγγραφο τοῦτο κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον διεφύλαξα ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ τὸ διαφυλάττω ἀκόμη (ὁρόβος).

Ε. Κουλουμπάκης. Δὲν διαβάξετε τὴν διαταγὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ τὴν Προῦσαν τῆς 11 Σ)βρίου 1921; καὶ τότε στρατιωτικὴ ὁ ἐχθρὸς μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Σαγγαρίου ἐξητλήθη ἐντελῶς.

Ε. Βενιζέλος. Κύριε Πρόεδρε παρακαλῶ νὰ μὴ προστατεύσῃτε. Δὲν θέλω νὰ γίνονται διακοπαί, μοῦ εἶναι πολὺ κουραστικόν.

Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὁ ὁποῖος ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἰς τὴν πρώτῃν ὁμιλίαν ἐχρημάτισε τὴν πολιτικὴν μου ἀστοχὴν καὶ ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις ἀρνείσθαι, ὅτι δὲν εἶχε πίστιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς μου, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισαν νὰ συνεχίσουν, ἐρχεται σήμερον καὶ μᾶς βραβεῖ πάλιν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα τοῦ ἀντετάχθη ἀρχικῶς κατὰ τῆς πολιτικῆς μου, ἀντετάχθη διότι θεώρομεν ὅτι αὕτη ἦτο ἐπικίνδυνος, καὶ ἐφοβείτο κυρίως τὴν ἐκρίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία καὶ ἐπῆλθεν. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι κατηγοροῦμαι, πρῶτον μὲν διότι ἐπεχείρησα νὰ κάμω, ἐάν τοῦτο ἦτο δυνατόν, εἰς τὰ 1914 ἀνταλλαγὴν ἐκουσίαν πληθυσμῶν τῶν μερῶν ἐκείνων, συγχρόνως δὲ κατηγοροῦμαι τώρα διότι διὰ τοῦ πολέμου ἔφερα τὴν ἐκδίωξιν τῶν πληθυσμῶν ἐκείνων. Ἀλλ' ὁ κύριος Τσαλδάρης ξεχνᾷ πάλιν τὰς χρονολογίας.

Ἡ ἐκρίωσις τοῦ πληθυσμοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1914. Ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1914 ἀπηύθυνε τηλεγράφων πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν τότε Τουρκίαν ἐν σχέσει μὲ τὰς Κυδωνίας, καὶ εἶπα, διότι ἐπέμεναν νὰ ἐκδιώξουν τοὺς πληθυσμούς ἀπὸ ἐκεῖ, ὅτι ἂν γίνῃ αὐτὸ θὰ θεωρηθῇ αἰτία πολέμου. Τότε ἐγένετο μία ἐπέμβασις ἐνὸς κοινῶ φίλου μου καὶ τοῦ Μεγάλου Βεζίρη καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς συνεννοήσεως ἀνεχωρήσαμεν μεταβαίνοντες εἰς τὰς Βρυξέλλας ὅτε ἤρχισεν ὁ νέος πόλεμος. Ἡ ἐκρίωσις ἤρχισε τὸ 1914 καὶ δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐάν νικητὴς ἐξῆρχετο ἡ Τουρκία ἐκ τοῦ ἀγῶνος, τὸ Ἑλλὰνικὸν στοιχεῖον θὰ ἐξερριζώνετο μέχρι τοῦ τελευταίου. Ἡ μόνη λοιπὸν ἐλπίς τῆς διατηρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἦτο ἡ ἐπέμβασις μας. Ἡ νίκη μας. Ὑπῆρχεν ἀκόμη καὶ μία ἄλλη ὁδὸς προφανῶς ἀσθενής, ἀλλὰ τέλος πάντων μὴ ἀποκλειομένη, μερικῶς τοὐλάχιστον προστασίας τοῦ στοιχείου αὐτοῦ. Ὅταν ἡκολούθει ἡ πολιτικὴ ἐκείνη ἡ ὁποία πάντως, ἐάν δὲν ἐγίνετο πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, ἐξυπνέει ἀντικειμενικῶς τὰ συμφέροντα τὰ μεγάλα κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Γερμανίας, ἐμποροῦσε νὰ ζητηθῇ τότε ὡς ἀντάλλαγμα τῆς οὐδετερότητος, ἡ ὁποία τότεν ὠφέλει τὴν Γερμανίαν ἢ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Γερμανίας νὰ προστατεύῃ μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου τοὺς Ἑλληνικούς πληθυσμούς. Ἐγὼ δὲ ὅταν εἰς τὰ 1915 ἔγιναν τὰ δύο συμβούλια τοῦ στέμματος εὐρεθείς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποσυρῶμαι τῆς ἀρχῆς συνέστησα τότε, νὰ φροντίσωμεν τοὐλάχιστον ὅτι νὰ ἐπιτύχω ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ὅτι δὲν θὰ μᾶς πάρουν τὰ νησιά οἱ Τούρκοι ἐν νικησίῳ, καὶ ὅτι θὰ προστατευθοῦν οἱ πληθυσμοί. Δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ κ. Τσαλδάρης ὅτι ἡ ἐτέρα τοὐλάχιστον ἐκ τῶν συστάσεων αὐτῶν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν; Ὅτι ἐλήφθη ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἐγγύησις δι' αὐτὰ τὰ

πράγματα; Δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ στήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησίν μου αὐτὴν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος θεωρεῖ ἀστοχὴν τὴν πολιτικὴν μου τὴν θεωρεῖ ἐπικίνδυνον, ἀλλ' ὑποστηρίζει ὅτι ἀφ' οὗ τὴν εὗρεν ἡδὴ ἐν ἐφαρμογῇ καὶ ἀφ' οὗ τὰ Ἑλληνικά δίκαια ὑπῆρχον, καὶ δαπάναι καὶ αἷμα ἄφρονον εἶχε χυθῇ, ὑποχρεοῦτο νὰ τὴν συνεχίσουν χωρὶς ὅπως εἶπεν νὰ πιστεύουν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ καὶ μὲ μόνον ἀποτέλεσμα ὅτι αἱ δαπάναι ἐκατονταπλασιασθῶσαν, αἱ δὲ θυσίαι εἰς αἷμα ἐδεκαπλασιασθῶσαν.

Μᾶς ἔδωκε καὶ μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἱστορικὴν πληροφορίαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Διατελεστὴ μᾶς εἶπεν εἰς πλάνην πιστεύοντες ὅτι ὅταν ἀνῆλθον ἡμεῖς—ἐκεῖνοι δηλαδὴ—εἰς τὴν ἀρχὴν οἱ σύμμαχοι μᾶς συμπεριεφέρθησαν δυσμενῶς. Ὁρεῖται νὰ συγχωρῶ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἀποκαθιστᾷ μίαν ἱστορικὴν ἀλήθειαν τοιαύτης σημασίας, διότι πραγματικῶς ὅλη ἡ Ἑλλάς καὶ ὅλος ὁ ἔξω κόσμος νομίζει ὅτι μετὰ τὴν παραβίασιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διακοινώσεως τῶν δυνάμεων διὰ τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν θρόνον, ἐξεδηλώθη πλήρης δυσμένεια ἐκ μέρους τῶν δυνάμεων κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀποδίδει τὴν ἐπελοῦσαν συμφορὰν ὅχι εἰς τὸ ὅτι ἐπροκαλέσαμεν τὴν δυσμένειαν τῶν δυνάμεων ἰδίως τῆς Γαλλίας. Ἀλλ' εἶχατε καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας τὴν δῆλωσιν ὅτι ἐφόσον ὁ Βασιλεὺς μένει εἰς τὸν θρόνον δὲν πρέπει νὰ ἀναμένετε βοήθειαν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας οὔτε ἐνὸς σελινίου οὔτε ἐνὸς φυσγγίου. Ἐξακολουθήσατε, σᾶς ἔλεγε, ἐάν ἐπιτύχετε ἔχει καλῶς ἀλλὰ νὰ μὴ ἀναμένετε ἀπὸ ἡμᾶς βοήθειαν θετικὴν. Δὲν εἶναι λοιπὸν αὐταὶ αἱ αἰτίαι, εἶπεν ὁ κ. Τσαλδάρης, αἱ ὁποῖαι ἤγαγον ὕστερον εἰς τὴν καταστροφὴν, ἀλλὰ τὸ γεγονός εἶναι ὅτι τὰ συμφέροντα ρυθμίζουν τὰς διαθέσεις τῶν δυνάμεων διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας ἦσαν νὰ μὴ μείνωμεν ἡμεῖς εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν.

Ὅτι, κύριοι, ἐν Γαλλίᾳ συνήντησα μεγάλας δυσχερεῖας διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς μου ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς τὴν συνθήκην τῶν Σεβρών, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ τὸ ἀρνηθῶ. ἀλλὰ δυσχερεῖας συνήντησα μεγάλας καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν ὑποστήριξιν εἰς τὴν πολιτικὴν μου. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἰνδίων Λόρδος Μονταγκου ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, διαμαρτυρόμενος κατὰ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἡκολούθει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ σᾶς ἀνακοινώσω ἐπίσης ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Ἀγγλίας ἦσαν καὶ αὐτοὶ ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς ἰδικῆς μας. Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπικαλῆσθε ταῦτα διὰ νὰ ἐπιπρίνητε τὴν ἰδικήν μου πολιτικὴν καὶ διὰ νὰ δικαιολογήσῃτε τὴν ἀπυτυχίαν σας. Ὅσοι μεγάλοι ἦσαν αἱ δυσχερεῖαι, τὰς ὁποίας εἶχα νὰ ἀντιμετωπίσω καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, τόσος μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἐπαινος δι' ἐμὲ, ὅπου κατώρθωσα ὅτι κατώρθωσα, ὅθ' μοῦ ἐπιτρέψετε δὲ νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διακρίνεται διὰ τὴν ἐνότητά καὶ διὰ τὴν σταθερότητα πρὸς τὰς φιλίας καὶ τὰς ἀνελιγμένας ὑποχρεώσεις. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ τοῦτο κύριοι. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Μιλεράν ὅταν ἐπηγάιντο ἐπιβαίνοντες τοῦ αὐτοῦ ἐκτάκτου τραίνου εἰς τὸ Σάν Ρέμο διὰ νὰ καταρτίσωμεν τοὺς ὁριστικούς ὅρους τῆς συνθήκης, ἡ ὁποία θὰ ὑπεγράφετο βραδύτερον εἰς τὰς Σέβρας, ὁ κ. Μιλεράν μὲ ἐκάλεσε καὶ μὲ ἐπίεσε νὰ μεταβάλλω διατάξεις τινὰς τοῦ μέρους τοῦ ἀφορῶντος τὴν Σμύρνην διότι ἦδη τὸ προσχέδιον εἶχε συνταχθῇ εἰς τὸ Λονδίνον, καὶ τὸ ὁριστικὸν κατηρτίσθη εἰς τὸ Σάν Ρέμο, καὶ μοῦ εἶπεν:

«Δὲν μπορεῖς νὰ μᾶς κάμῃς αὐτὲς καὶ αὐτὲς τίς παραχωρήσεις;» Καὶ εἶπα: Δὲν εἰμπορῶ νὰ κάμω αὐτὲς τίς παραχωρήσεις, ὅχι βέβαια αὐθαρετῶν οὔτε βέβαια ὁμιλῶν ὅπως ὁμιλεῖ ὁ κ. Πανᾶς, ἀλλὰ ἐξηγῶν διὰ τί εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποκατασταθῇ ἡ εἰρήνη εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Μ. Ἀσίας ἐάν κολοβωθοῦν τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τότε ὁ κ.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν εὐθύνην τὴν φέρει ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐνδὲ μετεῖχον καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ δώσω καὶ εἰς σᾶς καὶ εἰς πάντα λόγον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.). Δὲν ζητῶ ταπεινὰ εὐθύναν αὐτὴν τὴν στιγμήν, διότι με ἀφίστατε μερικὸς μὴνας μακρὰν τῆς ἀρχῆς, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ κληθῶ ἀμέσως. Δὲν σὰς ζητῶ σήμεραν εὐθύνην διὰ τὴν συνομιλίαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ τὸν Πρῶτον τῆς Βουλγαρίας, διὰ τῆς ὁποίας ἔλεγε νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὸν Τσάρον νὰ μὴ δεκνῇ κανένα δισταγμὸν, διότι αὐτὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ λάβῃ μέρος ἡ Ἑλλάς εἰς τὸν πόλεμον ἀλλὰ.....

Π. Τσαλδάρης. Ἀφοῦ εἰσέρχεσθε εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν θὰ σὰς ἀπαντήσω ἐγὼ, μολοντί δὲν γνωρίζω ὅλην τὴν πολιτικὴν καὶ δὲν ἔχω τὰ μέσα αὐτά, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ἀπαντήσω μὴ πετᾷτε λόγια, δύναμαι καὶ ἐγὼ νὰ σὰς εἶπω.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ με διακόπτετε, διότι ὅταν μοῦ λέτε ὅτι ἐγὼ πταίω διὰ τὴν διχασμὸν τί θέλετε; Ὁ σκοπὸς μου ἦτο νὰ σὰς εἶπω ὅτι τὴν στιγμήν ὅπου ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ὅταν ἐξήγηται νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας, μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν συναινεί διὰ τὴν βοήθειαν καὶ τοῦ παρητήρησα ὅτι πρέπει νὰ ἀποκλύσῃ εἰς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἐδημιουργήθη ὁ διχασμός, καὶ ὁλόγην βραδύτερον, ὅτε ὁ Βασιλεὺς ὁ τότε, καλῶν Συμβούλιον τοῦ Στέμματος, ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς Ἀρχηγούς μεγάλων ἢ μικρῶν καὶ μικροτάτων κόμμάτων καὶ ἤρνηθη νὰ καλέσῃ τὸν Ἀρχηγὸν ἑνὸς μεγάλου κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην ὠζύνηθη ἡ διχασμός, τῆς ὁποίας τὰς συνεπείας ὀργανώμεν καὶ σήμεραν. Ἔχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ἐγέναν διχασμοί, ἀλλὰ δὲν προσέλασα ἐγὼ, ἡ τοῦλάχιστον οὐκ ἐγὼ μόνος. Πρέπει νὰ ἐξηγηθῶμεν μὴ γὰρ πάντα. Πέραν τῶν ἐπιστολῶν αἱ ὁποῖαι διημέφθησαν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἡ τελευταία καὶ σημαντικώτερα ἐστάλη κατόπιν συνεννοήσεως ὅλου τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, πέραν αὐτῶν τῶν ἐπιστολῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσωμεν διὰ νὰ σὰς δώσωμεν ἱκανοποίησιν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν τὸ ζητῶ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ μὴ μὰς κατηγορεῖτε λοιπὸν τότε ὅτι δὲν ἠθέλωμεν νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ διχασμοῦ.

Ἡμεῖς ἀνεγνωρίσαμεν προθύμως καὶ κατὰ πεποιθήσιν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἐκείνοι ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἐστερήθησαν τῆς ζωῆς των διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου ἥσαν καλῆς πίστεως, ἀλλὰ ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ σὰς εἰπωμεν, αὐέλετε νὰ χαρακτηρίσετε τὴν δίκην ἐκείνην καὶ τὰς ἐκτελέσεις ὡς ἐγκλημα ἐνῶ ἡμεῖς τὰς ὀνομάσαμεν σφάλματα, ἡ λέξις δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, σεῖς γὰρ εἴπατε ὅτι τὸ σφάλμα εἶναι βαρύτερον ἀπὸ τὸ ἐγκλημα, ἐγὼ θὰ ἐδεχόμην νὰ θεωρηθῇ ὅπως θέλετε—ἀλλὰ σὰς ζητοῦμεν νὰ ἀναγνωρίσετε καὶ σεῖς ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 ἠλαύνοντο ἀπὸ εὐγενέστατα ἐλατήρια. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα). Αὐτὸ εἶναι. Δὲν ἔπεται ὅμως ὅτι ὁ ἐλαυνόμενος ἀπὸ εὐγενέστερα ἐλατήρια δὲν ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ σφάλματα καὶ ἐγκλήματα μερικὰς φορές. Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις κ. Ἀρχηγέ τοῦ Λαικοῦ Κόμματος περιέχει τὰ δεινότερα ἐγκλήματα καὶ ὅμως γνωρίζετε ποῖαν θέσιν κατέχει εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.

Ι. Παπαφλέσσας. Ὁ Κλεμανσώ ἀπεκάλεσε τὴν σφαγὴν αὐτὴν ἀπὸ μακελῶν τῶν Ἀθηνῶν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Εἴμεθα σύμφωνοι ἀλλὰ ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς εἶπω ὅτι ὅταν ἔβλεπα αὐτὴν τὴν ἀνανάκτησιν—βέβαια με κατηγόρουν δι' αὐτὸ—προσεπάθουν νὰ τὴν κατευνάσω, λέγων εἰς τοὺς ἐκεῖ φίλους μου, εἰς μὲν τοὺς Γάλλους ὅτι ἀκύριοι δὲν πέρασαν 130 χρόνια ἀφότου ἐκλύσατε τὰ κεφάλια τοῦ Λουδοβίκου καὶ τῆς Ἀντουανέτας καὶ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ἀκόλις πέρασαν 270 χρόνια

ἀφότου ἐκλύσατε τὸ κεφάλι τοῦ Καρόλου. Λοιπὸν μὴν ἔχετε τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα περισσώτερον προχωρημένοι ἐφ' ὅτι σεῖς εἰσθε πρὸ 100 ἐτῶν, καὶ φανείτε ἐπισεικτέστεροι. Καὶ ἀκόμη ὅτι ὅταν γίνονται τοιαῦτα ἐγκλήματα αὐτὰ δὲν εἶναι πράξεις ἀτομικαί. Τοιαῦται πράξεις αἱ ὁποῖαι, εἶναι ὁμαδικαί. Θέλετε νὰ τὰς ὀνομάσωμεν παρακρούσεις ὀνομάσεται τὰς ὅπως θέλετε, ἀλλὰ δὲν ἤμπορεῖτε νὰ κατηγορήτε δι' αὐτὰ ἕνα λαὸν ὅτι εἶναι κατωτέρου πολιτισμοῦ, ὁ ὅποιος ἐκαμειν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σεῖς τὴν ἐδιδάξατε.

Γ. Στράτις. Δὲν τὸ ἔκαμε ὁ Λαὸς (Φωναί).

Π. Καρασεβδάς. Δὲν ἤθελα νὰ ὁμιλήσω ἀλλὰ με ἀναγκάζετε νὰ σὰς κατηγορήσω ὅτι ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως καταστρέψατε τὴν Ἑλλάδα (Φωναί ὁρῶντες).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαικοῦ Κόμματος θεωρεῖ ὅτι εἶμαι ὑπεύθυνος τῶν ἀνησυγιῶν αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν εἰς ἕν μέρος τῆς κοινῆς γνώμης ἀνησυγιῶν περὶ τοῦ τί θὰ συμβῇ εἰς περίστασιν καλὴν ἢ τὸ Λαϊκὸν κόμμα αὐτοτελὲς θὰ εἶχε πλειοψηφίαν καὶ θὰ ἤρξατο εἰς τὴν Ἀρχήν. Διὰ τὴν νὰ με κατηγορήσῃ ἐμένα ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαικοῦ κόμματος; Δὲν β εἶπω ὅτι ὑπάρχει τίποτε τὸ ὅποιον νὰ διδάξῃ ἀφορμήν. Ἀλλὰ ἡ διαβάσῃ τὸν φύλλον τῶν τύπων εἰς κάθε περίστασιν πού παρουσιάζεται εὐκαιρία νὰ δίδονται αἱ ἀπόψεις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ὑποστηρίζει ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαικοῦ κόμματος ὅτι ἐγὼ δὲν τὸν βοηθῶ, ἐνῶ τοῦ λέγω εἴχα νὰ κάμωμεν ἕνα δημοφιλῆσιν καὶ νὰ τὸ διευθύνῃ ἐσὺ ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, νὰ ἐκκαθαρίσωμεν αὐτὸ τὸ ζήτημα τὸ καθεστωτικὸν μὴ γὰρ πάντα νὰ λείψῃ ἕνα πρᾶγμα, τὸ ὅποιον δὲν μὰς ἀφίνει ἡσύχους. Ἐγὼ λοιπὸν πταίω διότι δὲν ἀποκαθίσταται ἡ γαλήνη ἐγὼ εἶμαι ὁ κυρίως ὑπαίτιος δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Σὰς λέγει λοιπὸν πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχετε τὴν ἰδέαν ὅτι εἴτε αἰρεῖν, εἴτε μεθαιρεῖν, εἴτε καὶ σὲ πάντε σὲ δέκα χρόνια ὅπως εἶπον καὶ γὰρ, θὰ δεχθώμεν εἰσεῖς ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 ἐπειδὴ ἐπαρῶν καὶ σφάλματα καὶ ἐγκλήματα ἦν θέλετε κατὰ τὴν δίκην σας ἀντιληφῇ, ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν δὲ αὐτὰ δικαιώματα με ὅλους ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θὰ ἐθεωροῦντο μειωμένοι καὶ ἡθικῶς καὶ πολιτικῶς, ὥστε οὔτε Ὑπουργοὶ νὰ γίνων οὔτε νὰ εἶναι ἀνεκτοὶ νὰ κατέχουν ἀνωτάτας θέσεις εἰς τὴν ἱεραρχίαν εἴτε τὴν πολιτικὴν εἴτε τὴν στρατιωτικὴν; Βλέπετε ἡμεῖς προθύμως ἐρχομένους πρὸς τὸ μέρος σας διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τῆς ἡλικίας τῶν θανατωθέντων δὲν τίθεται ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τοῦλάχιστον κῆσμον, διὰ τὴν δὲν ἐρχεσθε καὶ σεῖς εἰς βοήθειαν μὰς ἀναγνωρίζοντες ὅτι βέβαια ἔχετε καὶ σφάλματα καὶ ἐγκλήματα γίνονται κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις, ἀλλὰ εἰσθε διατεθειμένοι νὰ τὰ λησμονήσετε, διότι δὲν ἀμφισβητῆτε τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἀπὸ τὰ ὅποια ὠδηγήθησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ. Καὶ διὰ τὴν θεωρεῖτε ὅτι εἶναι τὸσον μεγάλον πρᾶγμα αὐτὸ πού σὰς ζητῶ, νὰ λησμονηθῶν οἱ νεκροὶ ἐπιτέλους καὶ ὅπως εἶπον γὰρ ἡμεῖς εἶναι ἐν μικρὸν τιμῇ ὑπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς «Καθημερινῆς» ὁ ὅποιος εἶπε τὸ εἶπεν αὐτὸς, μετὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀπορριπτόμενου εἰς τὸ παρελθόν, οἱ ὅποιοι νὰ ζήσουν μέχρι τέλους τοῦ βίου των με αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν, ἀλλὰ τὸ ἄλλο κόμμα τὸ λαϊκόν, νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις αὐτάς, διότι ἔχομεν καλῶς νὰ λησμονήσωμεν πολλὰ πρᾶγματα καὶ τοὺς νεκρούς, οἱ ὅποιοι βέβαια ἐστερήθησαν τὴν ζωὴν των κατὰ ἐντελὲς ἄνεμον τρόπον, ἀλλὰ καὶ τὰς χιλιάδας ἐκείνας τῶν νεκρῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦλάχιστον καμμία ἀμφισβήτησις, ὅτι δὲν διέπραξαν κανένα σφάλμα μεταβάντες νὰ πολεμήσουν καὶ νὰ χάσουν τὴν ζωὴν των εἰς αἵμα (χειροκροτήματα ἐκ τοῦ κέντρου). Εἰλικρινῶς μιλῶ περὶ τούτου διὰ νὰ σὰς πείσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος διορθώσεως τοῦ πράγματος, καὶ ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίζετε καὶ σεῖς τοῦτο πρέπει νὰ βοηθῇ.

σετε δὲν λέγω ἐμένα, τὸν χόρσιν νὰ βοηθήσετε, διὰ νὰ ἐπανέρῃ τὴν κανονικὴν τῆς πολιτικῆς ζωὴν. Τώρα ὁ κ. Τσαλδάρης μοῦ εἶπεν ὅτι ἐπανελθὼν εἰς τὴν πολιτικὴν βίαν ἐγκλήσατε τὰ πρᾶγματα, τὰ ὅποια ἐπήγαγον τὸσον ὥρᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κυρίως μοῦ εἶπεν ὅτι εἶχον καταστῆναι ἐντελὲς τὰ στρατιωτικὰ κινήματα καὶ οὐδεὶς πλέον ἐσκέπτετο περὶ αὐτῶν.

Καὶ ἔμα ἐγὼ ἐπανήλθον εἰχόμεν σὺν γὰρ πικρὰς ἀποπειράς στρατιωτικῶν κινήσεων. Ἀλλὰ κ. ἀρχηγέ τοῦ λαικοῦ κόμματος, ἐάν προσέφερα μίαν ὑπηρεσίαν πραγματικὴν εἰς τὴν χώραν, εἶναι ὅτι ὁ στρατὸς ἐπανήλθεν εἰς τοὺς στρατώνας του, ὅτι βέβαια ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀποπειροῦνται τινὲς μὴ ἀνήκοντες πλὴν εἰς τὴν στρατὸν νὰ κάμουν καὶ τι, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ κτυπηθῇ, εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ. Μὴ με κατηγορεῖτε λοιπὸν καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως. Ἐάν δὲ παρατηροῦνται κινήσεις τινὲς ἐνίοτε ἢ μᾶλλον λόγια ἢ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο, κάθε ἄλλο ὅμως παρὰ προέρχονται ἀπὸ ἐνεργείας τῆς παρατάξεως αὐτῆς.

Δὲν θέλω κ. Βουλευτά, νὰ σὰς ἀπαχαλῶσαι περιττότερον, λοιποῦμαι διότι ἐχάσατε τὴν ὁρὴν διὰ νὰ ἀκούσατε τόσα πρᾶγματα, ἐνδιαφέροντα βέβαια ἄλλως τε, ἀλλὰ πρὶν ἢ κατέλθω ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦτο ὑπενωμίω καὶ πάλιν ὅτι ἐν ἀνέδραμα εἰς τὸ παρελθόν, ἐπράξα τοῦτο διότι ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ εἰς τὸ ἀνακρινόμεν του μετὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου ἀνέδραμεν πρὸς τὸ παρελθόν, ὅταν μοῦ εἶπεν ὅτι μπορεῖ νὰ συνεργασθῇ με ἐμὲ διότι μὰς χωρίζει ἱστορικὸν παρελθόν, καὶ ὅταν ἤρξατο νὰ ὁμιλῇ γὰρ μοῦ ἀπηύθυνε τὴν δεινωτάτην κατηγορίαν, ὅτι ὅταν ἐγὼ ἀπεδοκιμάσθην ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν ἐγεννα ἐριζήτης ἢ τοῦλάχιστον Θεμιστοκλῆς ἢ τοῦλάχιστον Ἀλκιβιάδης. Εὐτυχῶς δὲν ἐγεννα τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἐμμεῖς μακρὰν, ἐπένοσον τὰς τύχας τῆς χώρας μου. Ἡμῶν βέβαια δυστυχῆς διότι ἐν ἔργον μὴς ὁλοκλήρου ζωῆς εἶχε σωρευθῇ εἰς ἐρείπιαν. Ἀλλὰ δὲν παρέλειψα καμμίαν εὐκαιρίαν ὅταν ἡδυνήθην νὰ κουνήσω τὸ χεράκι μου, δὲν παρέλειψα καμμίαν εὐκαιρίαν νὰ προσπαθῶσαι νὰ εἶμαι χρήσιμος πρὸς τὸν τόπον μου, καμμίαν εὐκαιρίαν νὰ προσπαθῶσαι νὰ σὰς διαφωτίσω, ὅταν δὲν εἶχατε καιρὸν νὰ διαφωτισθῆτε, καμμίαν εὐκαιρίαν δὲν παρέλειψα νὰ εἶπω καὶ μετὰ τὸν εὐσχημότερον τρόπον νὰ ἐξηγήσω τὴν πολιτικὴν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐτόλμων νὰ εἶπω ὅτι τὴν συνίσταν, διότι θὰ ἀπεκρούετο, ἀλλὰ μετὰ τὸν λεπτότερον τρόπον εἰσηγούμην, τί μπορούσατε νὰ κάμετε διὰ νὰ ἀποφύγετε τὰς δυσχερείας κατὰ τῶν ὁποίων ἐπαλάττει καὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἐπάλαυν ἡ χώρα. Εἶμαι εὐτυχῆς διότι ἀναγνωρίσατε με τὴν γενναίω φροσύνην, ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τοῦλάχιστον, ἐπανήλθητε.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπωφελήθη μὴς φράσεως, ἡ μᾶλλον μὴς ἰδέας τὴν ὁποίαν ἐξέφρασα καὶ διὰ τῆς ὁποίας τὸν ἐμέμφθην. Δὲν τὸν ἐμέμφθην διὰ πολιτικὴν ἐνέργειαν, ἀλλ' ὅτι διὰ πολλῶν ἀπλῶν ἐκδηγήσεων ἐπηύξατο τὴν κακίαν σχηματισθεῖσαν γνώμην, ὅτι μία μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἦτο γερμανόφιλος καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν μετεῖχε τοῦ πολέμου. Εἰς τοῦτο δὲν ἔφρα καμμίαν ἀντίρρησην. Καὶ τούναντιον ἰσχυρίσθη ὅτι ἦτο μεγαλοφροσύνη ὅτι εἶπε τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν ἠδύνατο ὅπως εἶπε νὰ γελᾷ τοὺς κουτοφράγους. Ἐξοβαίνωμεν λοιπὸν τὰς ἐνεργείας του. Καὶ ὁφείλω νὰ τὸν συγχαρῶ διότι ὡμολόγησε μετὰ τῶνης εἰλικρινείας ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι τὸσον ὑπῆρξαν ἐπιζήμιαι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ δὲν ἐχρειάζεται νὰ τὸ εἶπω ἐγὼ. Τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἐφημερίδων ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ τὸ ἀποδείξουν. Ἐπεκαλέσθητε ὅτι εἶπα εἰς τὴν δίκην. Ἀλλὰ καὶ μόνον ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πρώτου Νικολάου πρὸς τὸν Πρεσβευτὴν τὴν Σερβίας Μπαλού-

χιτις διὰ τῆς ὁποίας συνίστα, ὅπως ἡ Σερβία προδῶται τοὺς Συμμάχους καὶ ἀκολουθήσῃ τὴν Γερμανίαν ἢτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἀποδείξῃ ποῖα αἰσθήματα ἐπεκράτουν εἰς τὴν αὐλήν.

Ο. κ. Ε. Κολουμβάκης λέγει κατὰ τὸ ὅποιον δὲν ἀκούεται λόγῳ τοῦ Σηεροτάτου Ὁρόδου, τὸν ὅποιον δημιουργεῖ ἡ πτέρωξ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶναι τακτικὴ πολιτικὸς ἄνδρες αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐτήρησε ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Σὰς εἶπα εἰπὴ κ. Πρόεδρε ὅτι ἂν θέλετε νὰ συζητήσωμεν ὅλα αὐτὰ τὰ πρᾶγματα νὰ ὀρίσωμεν μίαν ἡμέραν διὰ νὰ εἴμεθα ὅλοι προπαρασκευασμένοι νὰ τὰ συζητήσωμεν. Ὅχι ὅμως νὰ προκαλέτε σεῖς μίαν συζήτησιν.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐπροκάλεσα ἐγὼ.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ ἱστορία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ κριθῇ ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ ἀπὸ τὰς πράξεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐξετάσουν ἀμερόληπτοι κριταί. Ἡ ὅλη σας πολιτικὴ εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἦτο πολὺ τιμὴ ἐπὶ τῆς ἡμῶν, διότι εἰστέλλεσθε εἰς τὴν συμμάχων, χωρὶς νὰ ἐξαπαλῶσατε ἐκ τῶν προτίμων ὅτι ἡ εἰρήνην θὰ κλείσῃ δι' ὅλους ἑμῶς τοὺς συμμάχους. Καὶ ὅταν ὁ πῶλεμος ἐτελείετο δι' ὅλους τοὺς συμμάχους, ἡ Ἑλλάς ἐμμεῖς ἔγω καὶ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιδόλῃ αὐτὴ μόνη τῆς τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρών. Ἡ Γαλλία σας ἠρνήθη πᾶσαν βοήθειαν. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἐχρηστικῶς καὶ ἡ Ἀγγλία εἶχε μόνον τὸν Λόυδ Τζώρτ, ὁ ὅποιος ἐπέμενε εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς.

Ο. κ. Ε. Κολουμβάκης παρέδωσε τὴν στιγμήν ἐκείνην εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τεμάχιον χάρτου λέγων. «Ἴδου τί ἤθελον νὰ εἶπω προηγουμένως κ. Πρόεδρε».

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἤμπορῶ νὰ μὴν εἶπω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Τὸ βασιλικὸν ὁρῶν ἐλεγε φαίνεται νὰ σφάξῃ Ἀγγλοὺς καὶ Ἰταλοὺς μαζύ.

Ι. Μουτζουρίδης. Εἶναι ἀντάξιον ἐκείνου πού σας ἔδωκε αὐτὸ τὸ χαρτί. (Πρὸς τὸν κ. Κολουμβάκη). Νὰ μιλοῦν ἄλλοι νὰ μιλᾷς καὶ σύ.

Ε. Κολουμβάκης. Γιατί ὅχι ἐγὼ;

Ο. κ. Μουτζουρίδης Γιατί.....

Ι. Ε. Κολουμβάκης διέκωψε διὰ φράσεως ἡ ὁποία δὲν ἠκούσθη λόγῳ τοῦ μεγάλου ὁρῶντος. Οἱ βουλευταὶ ἐγείρονται ἀπὸ τὰς θέσεις των καὶ προσπαθοῦν νὰ συγκρατήσουν τοὺς δύο βουλευτάς. Ζωηρὸς ὁρῶντος κωδονακροῦσιν.

Φωναί. Νὰ ἀνακαλέσῃ, νὰ ἀνακαλέσῃ.

Πρόεδρος. Κύριε Κολουμβάκη, εἴπατε κατὰ τὸ ὅποιον δὲν ἠκούσθη. Παρὶ τίνος πρόκειται;

Ε. Κολουμβάκης. Κύριε Πρόεδρε, μετὰ τὸν κ. Μουτζουρίδην εἴμεθα συγγενεῖς. Καὶ εἰς μίαν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχρησθῇ νὰ τοῦ δείξω τὸν δεσμὸν τῆς συγγενείας μας καὶ τὴν ἀγάπην μου δὲν παρέλειψα νὰ πράξω τοῦτο. Ἀπὸ τινων ὅμως ἡμερῶν δὲν μοῦ φέρεται καλῶς. Καὶ ἔχω παράπονα διότι μοῦ φέρεται ἀχάριστα. Εἶναι ἀχάριστος συγγενής.

Πρόεδρος. Μετὰ τὰς δολεικὰς ἐξηγήσεις δὲν ὑπάρχει ζήτημα. Ἐξακολουθήσατε κ. Ἀρχηγέ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσον καὶ ἂν ἀναγνωρίσω διπλωματικὴν ἱκανότητά εἰς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχω στοιχεῖα διὰ νὰ δεχθῶ καὶ νὰ ἀποδείξω τὴν στρατηγικὴν του ἱκανότητα. Μὰς ὠμίλησε περὶ στρατιωτικῶν λαθῶν, ἀλλὰ δὲν εἶρε τὴν περίστασιν νὰ μὴς εἶπῃ παρὰ τίνος ἐγένοντο τὰ λάθη, ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἡ ἄλλῃ σχηματισθεῖσα ἐκ τῶν κόμματος του ἠδύνατο νὰ διαγνώσῃ τὰ στρατιωτικὰ λάθη ἀπὸ τὰ πολιτικὰ δι' ἑνὸς ἐγκλήματος ἐθεωρήθησαν ὅτι ἐξεκαθαρίσθησαν. Ὑπάρχουν ὅμως ἐκθέσεις αἱ ὁποῖαι καλῶνται πολλῶν. Διὰ τὴν ἡμετέραν κανένα ἐλεγχον χάριν αὐτοῦ τοῦ γοήτρου τοῦ στρατοῦ; Πρέπει ἄλλως τε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ μεταβολὴ ἡ ὁποία εἶχεν ἐπέλθῃ ἀπὸ ὁ πῶλεμος εἶχε λῆξαι διὰ τοὺς συμμάχους. Νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐπίσης ποῖα ἀντίθεσις συμπερόντων ὑπῆρχε μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἀπὸ εἶχε πύσει καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ διαμελισμοῦ

της Τουρκίας, ή δὲ Γαλλία κατήγγελλε τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ ἡμερικανισμῷ. Ἀνέγνωσα σχετικὴν κριτικὴν καὶ θὰ ἦτο καλὸν νὰ εἶχε αὐτὴν ἐν νῷ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀναγνώσω ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου μικρὰν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἀπετύπωσαν ὡς κρίσιν βιβλίου σχετικῶς μὲ τὰ ζητήματα αὐτὰ ὁ κ. Πουανκαρέ. «Οὐ κ. Λόυδ Τζώρτζ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος διὰ κοινῆς συμφωνίας ἐρριψαν τὴν Ἑλλάδα εἰς περιπέτειαν, τῆς ὁποίας ὁ μόνος σκοπὸς ἦτο ἡ προαγωγὴ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βρετανικοῦ ἡμερικανισμοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, περιπέτειαν ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεώς της ἦτο καταδικασμένη εἰς βεβαίαν ἀποτυχίαν.

Ἀφοῦ ἐξητάσθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Φῶς προεδροῦντος τὴν Ἑλλάδα περὶ τοῦ κινδύνου τῆς ἐστρατείας ταύτης, ἀυστηρῶς ὁ κ. Βενιζέλος ἄρτισε ἑαυτὸν νὰ ρυθμίσῃ τὴν ἀπό τὸν κ. Λόυδ Τζώρτζ. Ἀλλὰ θὰ ἐχρηάζοντο πολλὰ ὅπως ἐξηγήσων πάντα ταῦτα εἰς ἀπλὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ γεγονότα εἶναι: τόσα πολὺπλοκα ὥστε νὰ ἀπηρτεῖτο ὅπως ἐφοδιάσθη τὸ ἔργον σας μὲ ἀκριβεῖς πληροφορίες. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ κ. Βουλευτὰ περισσώτερον μὲ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἀρκεῖ ὅσα εἶπον διὰ νὰ καταδείξω ὅτι δὲν ἤλθισαν τόσαι κρίσεις μὲ μεγάλῃ ἀπλότῃ. Ἡ πολιτικὴ ἐκείνη ἡ ὁποία ἐφηρμόσθη ἀξιώσιμη κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἡ τῆς οὐδετερότητος καὶ ὅχι ἡ πολιτικὴ συνεννοήσεως μὲ τὴν Γερμανίαν, ὅπως ἠθελήσατε νὰ κάμετε ὑπαινιγμούς. Ὅσον ἀφορρᾷ τὸ ζήτημα τοῦ χάσματος δὲν θὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας. Χαίρω δὲ διότι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖ ὅτι ἔχουμε πάλιν ἐπὶ ἡδύνατον διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὸν διχασμὸν. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ὅμως αὐτῶν κἀθε ἄλλο ἢ τοῦτο ἐπέτυχε.

Α. Παπαναστασίου. Εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος διεξάγεται ἀπὸ χθὲς μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Α. Κόμματος δὲν πρόκειται νὰ λάβω μέρος. Ὅλοι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀνεύθυνοι, οὔτε ξένοι μὲ τὰ μεγάλα γεγονότα αἵτινα συνέβησαν ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντεύθεν. Ἐάν ἐπρόκειτο νὰ μετὰσχῶ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτήν, εἶναι γνωστὸν πρὸς ποῖα ἐπιχειρήματα θὰ ἀπέκλιναν λόγῳ τῆς παρελθούσης δράσεώς μου, ὅσον καὶ ἂν ἦσαν σημαντικὰ τὰ λεχθέντα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἶπω ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη δὲν ἀνέμενετο. Δὲν θέλω νὰ εἶπω ποῖος εὐθύνεται, ἀλλὰ δὲν εἶναι κοινοδολευτικὸν νὰ ζητοῦνται κοινοδολευτικὰ εὐθύναι διὰ γεγονότα ἀρκετὰ παρωχημένα. Τὰ πολιτικὰ κόμματα δὲν δύνανται νὰ κριθοῦν ἐκ τῆς πρὸ μῆς 10ετίας δράσεώς των. Ἐχουν ὠρισμένην οἰκονομικὴν δράσιν σήμερον καὶ χθές. Αὕτη εἶναι βᾶσις πρὸς ἀνταγωνισμὸν καὶ συζήτησιν. Δι' αὐτὸ φρονῶ ὅτι ἡ ἐκκλήσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔπρεπε νὰ εἰσακουσθῇ. Καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ πᾶνε εἰς τὴν λήθην. Ἰδίως μάλιστα τῶρα ὅποτε κολοσιαιὰ προβλήματα ὑπάρχουν πρὸς ἡμῶν. Ἀς μὴ ἐπιζητῶμεν λοιπὸν νὰ ἀνακινώμεν τήν τὴν παρελθόν διὰ νὰ τύχωμεν πολιτικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἱκανοποιήσεων. Καμμία ἀπολύτως ἱκανοποίησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὅπως τῆς ἱκανοποιήσεως τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ λαὸς καὶ ἡ ἱστορία εἰς τοὺς πολιτικούς ἀνδράς. Καὶ ὅπως δὲν θέλωμεν νὰ στηρίζονται τὰ κόμματα εἰς τὴν ἐχθρότητα τοῦ παρελθόντος, δὲν θέλωμεν ἐπίσης νὰ στηρίζονται ἐπὶ μεγαλοφυγμάτων τοῦ παρελθόντος διὰ νὰ ρυθμίσουν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἐχομεν σημερινούς σκοποὺς καὶ δράσιν. Καὶ ἔπρεπε βεβαίως ἡ διεξαχθεῖσα συζήτησις νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπανεέλθωμεν πλέον εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν καὶ δὲν θὰ ἀναμολέσωμεν πλέον τὰ πάθη.

Ὅλοι ἀναγνωρίζομεν τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται ὁ λαός, καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὅλοι ὅπως τὸν βεβήσωμεν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δεινὴν αὐτὴν θέσιν. Ἡ ἐξέτασις τοῦ παρελθόντος δὲν συμβάλλει εἰς τὴν καλυτέρευσιν τῆς θέσεως τοῦ τόπου. Καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ μακρὰ συζήτησις περὶ τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ζητηθῶν

εὐθύναι. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐτόνισεν ἂν ἐτέρου ὑπερμέτρως ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως θὰ ἀπέτελε κατὰ τὴν Κοινοβουλευτικὴν πολυτεύματα. Δὲν δύναμαι νὰ συμπεριθῶ τὴν ἀντίληψιν ταύτην, δὲν σημαίνει κατάργησιν τοῦ πολιτεύματος ἢ συμμετοχὴ ἑλὼν τῶν ἀρχηγῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Δύναται καὶ τοῦτο νὰ γίνῃ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, διότι τὸ πολίτευμα δὲν εἶναι τόσον ἄκαμπτον. Βεβαίως ἡ θέσις τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἀπὸ κοινοδικτικῆς ἀπόψεως εἶναι ἰδιόζουσα καὶ ἀναγνωρίζω ὅτι ἦτο πολὺ πιθανόν ἐκ τῆς συνεργασίας αὐτῆς νὰ ἀπεκόμισε μεγάλην κοινοδικτικὴν ζημίαν, δι' αὐτὰ δὲ καὶ εἶναι εὐκόλῳ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ στάσις του. Ἀν ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη ἐπετύγχανε νὰ ἐξαγάγῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς δυσχερείας, τὸ κέρδος θὰ ἦτο μέγα διὰ τὸ κόμμα τὸ λαϊκόν.

Π. Τσαλδάρης. Οὐδέν τοιοῦτον ὑπελόγησα.

Α. Παπαναστασίου. Ἀναγνωρίζω τὴν ἀγαθὴν σας προαίρεσιν. Σεῖς ὅμως ὁ ἴδιος εἶπατε ὅτι τὸ κόμμα σας ἦτο ἀντίθετον κατὰ τὴν μεγίστην αὐτοῦ μειονότητα.

Π. Τσαλδάρης. Εἶπα ὅτι δὲν νομίζω σκόπιμον τὴν σύστασιν τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης.

Α. Παπαναστασίου. Πάντως ἡ ἀντιδράσις προήρξετο ἐκ τῆς παλαιᾶς κοινοδικτικῆς ἀντιθέσεως καὶ ὅχι ἐκ τῆς σημερινῆς σκοπιμότητος. Ἐάν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐλησμονεῖ τὸ παρελθὸν θὰ εἶχε μεγαλειτέραν συγγένειαν πρὸς τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἀπὸ ὅσῃν ἔχομεν ἡμεῖς, ὅσον καὶ ἂν συνειργάσθωμεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἐάν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένῃ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὁμοιογενεῖς Κυβερνήσεως εἶναι εἰς τοῦτο μαθητὴς τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μίαν ἑταίαν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἐτήρησε. Ἡλθε λοιπὸν ἡ σειρά καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ θέλῃ καὶ αὐτὸ ὁμοιογενὴ Κυβέρνησιν. Μέρος αὐτῆς τῆς εὐθύνης βάρυνε τοὺς φιλελευθέρους καὶ τὸν ἀρχηγόν του. Δὲν ἐφρόντισε ὅμως τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ ὑποδείξῃ, ὅχι λεπτομερείας τοῦ προγράμματός του, ἀλλὰ νὰ δείξῃ τὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἐννοεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ. Φρονῶ ἐπομένως ὅτι ἡ κριτικὴ ἡ ὁποία ἐγίνεν εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶναι βᾶσιμος. Δὲν νομίζω ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἀποτυχία τῆς Οἰκουμένης Κυβερνήσεως ἐξέθεσε τὸν τόπον εἰς μέγαν κίνδυνον, ὑπάρχει μεγάλη πλειοψηφία, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα, τὰ ὁποία ἐπιβάλλονται διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ κρίσις. Ἡ διαφορά ἡ ὁποία ὑφίσταται μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορρᾷ τὴν ἐφαρμοζομένην πολιτικὴν, εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐστράφη πρὸς δανειακὴν πολιτικὴν ἔνα ἀποφυγὴ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεων. Ἐξέθεσε τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον τὰς ἀπόψεις μου δημοσίᾳ καὶ κατόπιν ἡ Κυβέρνησις ἐσῆλθε εἰς τὴν αὐτὴν ὁδόν. Εἰς τὰς λεπτομερείας διαφωνοῦμεν. Εἰς τὴν κατεύθυνσιν ὅμως δὲν διαφωνοῦμεν. Διαφωνοῦμεν εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐνῷ ἐφάρμοζε περιορισμούς τῶν εἰσαγωγῶν, δὲν ἀπέδωκε τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸ ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι μᾶλλον κοινωνικόν. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν πολιτικὴν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων καὶ νὰ προδῶμεν εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς. Δὲν γνωρίζω ἐάν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶναι διατεθειμένον νὰ συγκεντρώσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν κυριωτέρων ἐμπορευμάτων τῆς μεγάλης καταναλώσεως. Σήμερον ὅμως ἔχομεν ἀνάγκην μονοπωλήσεως τῶν εἰδῶν αὐτῶν, τοῦ σίτου, τοῦ ἀνθρακός, τῆς σακχαρώσεως, καὶ ἔχομεν ἀνάγκην ἀκόμη νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ ἴδιον πρόγραμμα διὰ τὸν καπνὸν καὶ διὰ τὸ οἶνον πνευμα, διότι εἶναι παράδοξον ὅτι εἰς στιγμὴν τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς κρίσεως ἀφίνομεν νὰ συγκεντρώνωμεν μεγάλα κέρδη ἀπ' ἐνός, ἐνῷ τὸ κράτος δὲν θέτει ρυθμὸν εἰς τὴν κοινωνικὴν μας ζωὴν. Θέλωμεν ἀκόμη μεταρρυθμίσιν τῶν ἐγγείων φόρων, οἱ ὅποιοι βάρυνον ὑπερμέτρωσ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν.

Ἡ πολιτικὴ αὕτη νομίζω ἔχει πολὺ μεγαλυτέραν σπουδαιότητα ἀπὸ τὴν σὺναψιν ἐξωτερικοῦ δανείου, διότι ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελεσμάτων δύναται ν' ἀποδώσῃ πράγματι καρπὸς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, εἶναι δὲ προφα-

νές, ὅτι ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων μας, ἡ ἀνακούφισις τοῦ δυσπραχοῦντος ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ θὰ ἦτο βεβαία. Ὁ ἀξιώσιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁμιλῶν τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ὑπέδειλεν εἰς τὰ κόμματα διάφορα ἐρωτήματα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦτο καὶ τὸ ἐξής: Ἐπιμένομεν εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῆς δραχμῆς; Ἡμῖν, συνεχίζει, ἐξ ἐκεῖνων πού ἐτόνισα ὅτι ἔπρεπε νὰ τηρήσωμεν τὴν σταθεροποίησιν, διότι ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπ' αὐτῆς θὰ εἶχεν ἐπιζήμιους συνεπείας. Εἶμαι τώρα ὑποχρεωμένος νὰ εἶπω, ὅτι ἀμφιβάλλων πλέον εἰς τὴν ὠφελιμότητα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, διότι, ὅπως ἐφαρμόζεται αὕτη, καταλήγει νὰ βάρυνῃ μόνον τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς, ἀφοῦ τὸ προϊόν των πληρώνεται εἰς συνάλλαγμα ὑποτιμημένον. Δὲν γνωρίζω, βεβαίως, ἀν ἔπρεπε τώρα ἀμέσως νὰ ἀπομακρυνθῶμεν, ἀλλὰ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ ἐφαρμοζομένη πολιτικὴ, ἐνῷ πληττει τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς, δὲν ἐξασφαλίζει τὴν μὴ διαρροὴν τοῦ συναλλάγματος. Ἐχοῦσαμεν τὰς ἡμέρας ταύτας πῶς διαρρέει τὸ συνάλλαγμα, καὶ εἶναι προφανές ὅτι, ἂν ἐφηρμόζετο ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προϊόντων, θὰ ἀντιμετωπίζετο καλῶτερον ἡ νομισματικὴ κρίσις. Ἐχω παρὰδεῖν τὴν Βουλγαρίαν, ἡ ὁποία, ἐνῷ ἔκλειε τὰς πληρωμὰς τῆς μὲ ἑλλειμμα 2 1/2 ἑκατομμυρίων λεβίων, μίλις ἡλλὰς πολιτικῆς, ἐπίτυχε καὶ περισσεύμα ἐμπορικόν 1 1/2 διτεκατομμυρίων λεβίων. Ὅταν ἔχωμεν βέβαιον, ὅτι ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐδέχθη νὰ περιορίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς σημαντικῶν σημείων, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι, εἰναι δυνατόν, ἐφαρμοζομένων τῶν ριζικῶν μέτρων πῶς εἶπα, διὰ διαρρυθμίσεως δηλ. τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, νὰ ἐπιτύχωμεν νὰ περιορισθῇ ἐντὸς ὁρίων λογικῶν ἡ πτώσις τοῦ ἐγχωρίου νομίσματος. Ἀλλὰ δι' ὅλα αὐτὰ χρειάζεται σθεναρὰ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως, διότι καὶ παλαιὰ οἰκονομικὰ ἀντιλήψεις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς βοηθήσουν σήμερον. Εἶναι πρόδηλον ὅτι τὸ σύστημα τὸ παλαιὸν δὲν προσαρμόζεται πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν περιστάσεων, δὲν ἐξυπηρετεῖ δηλ. τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ δι' αὐτὸ ὀφείλομεν, χωρὶς ἀναισθησίας, νὰ βαδίσωμεν εἰς μίαν ριζικὴν οἰκονομικὴν μεταρρύθμισιν. Ἀναγκάζομαι νὰ εἶπω ταῦτα διὰ νὰ καταδηλωθῇ τί χωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἐχομαι βεβαίως, ἐπιλέγει, ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὲ τὴν ἰδικὴν τῆς πολιτικῆς ἐξαγάγῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὴν δεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται. Ἀλλὰ πολὺ φοβόμαι ὅτι θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν δίκαιον, καὶ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγομεν ἡμεῖς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνακούφισις τοῦ πενόμενου ἑλληνικοῦ λαοῦ. (Χειροκροτήματα).

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ ἀξιώσιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ὁμιλήσας ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος κατὰ τρόπον μὴ βλάπτοντα τὰ συμφέροντά μας καὶ τὰς διαπραγματεύσεις ἐν Γενεύῃ. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι καλὸν εἶναι νὰ γνωρίζετε πάντες τί σκέπτεται ἡ Κυβέρνησις. Πρῶτον παρτήρω ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ λεχθὲν ὅτι εἰς μίαν τῶν Συνεδριάσεων ἐγὼ ἠθέλησα νὰ τοῦ φράξω τὸ στόμα, ὅταν ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσιῶν. Καὶ ὅταν ἦλθεν τὸ σχέδιον Μαξίμου καὶ τὸ ἰδικὸν σας (πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου) εἶπα ὅτι δὲν εἶμαι σύμφωνος.

Α. Παπαναστασίου. Ἐγὼ κ. Πρόεδρε, εἶπα τότε ὅτι πρέπει νὰ θέσωμεν ἐπὶ τάπητος τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα. Ὁ ἐδῶ ἐλθὼν ἀντιπροσώπος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἐνῷ ἐξήτασε τὰ κατὰστα καὶ τὰ βιβλία τοῦ Δημοσίου δὲν ἡρεῦνhes καὶ τὴν δυστυχίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ δι' αὐτὸ αἱ προτάσεις του δὲν ἦσαν αἱ προσήκουσαι δεδομένου, ὅτι εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀποθνήσκει ἀπὸ τὴν πείναν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀπ' ἧς στιγμῆς ἐπὶ ἦλθεν ὁ σεῖσμος διὰ τῆς ἀλλαγῆς παρὰ τῆς Ἀγγλίας τῆς χρυσῆς βᾶσεως εἶναι ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις μας ἀνευ ἐλαφρύνσεως τῶν βαρῶν αὐτῶν. Καὶ δὲν ἐλείψα νὰ τονίσω ὅτι ἐπὶ σειράν ἐτῶν χρειάζεται ἀναστολὴ τῶν χρεωλυσιῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐπέδωξα τὴν συναίνεσιν τῶν Κυβερνήσεων τῶν δανειστῶν μας. Ὅσον ἀφορρᾷ τὴν ἀποψιν

τοῦ κ. Παπαναστασίου περὶ μονοπωλίου τοῦ σίτου θὰ μὲ εὐρετε ἐντελῶς ἀντίθετον, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ κερδίσῃ τίποτε ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία, δεδομένου ὅτι ὅπως γίνεται σήμερον τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου καὶ μὲ τὰς διατιμήσεις τοῦ ἀρτοῦ παρὰ τοῦ Κράτους εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν τὸ Κράτος ἀνελάμβανε αὐτὴν τὴν ἐργασίαν θὰ κατελήγομεν εἰς τὴν νὰ φάγῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὸ ψωμὶ τοῦ ἀκριβοῦτερον. Ἀλλ' ἐάν ἀποκροῖω τὸ μονοπώλιον τοῦ σίτου, εἶμαι ἀπὸ πολλοῦ τῆς γνώμης ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ πᾶμε μπροστὰ ἂν δὲν ρυθμίσωμεν τὰ τῶν εἰσαγωγῶν μας καὶ ἐξαγωγῶν μας, ὅχι μόνον διὰ τὰς εἰσαγωγὰς μας, δι' ἧς ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον, διότι βοηθεῖ συναινεῖν ὅπως ἀπὸ 24 ἑκατομ. λίρας κατ' ἄξιαν μειωθῶν εἰς 16 ἑκατομ. λίρας, ὅχι μόνον λέγω δι' αὐτῆς τῆς μειώσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ρυθμίσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἄλλων σπουδαιωτέρων εἰδῶν δι' ἰδιοτύπου ὁργανισμοῦ, δι' οὗ θὰ ἐπιτευχθῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιδιώκομεν. Πρὸς τοῦτο ἀπηυθύνθη πρὸ 2 1/2 μηνῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ παρεκάλεσα νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα διὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον τρόπον, καὶ μοῦ ὑπεδείχθη ἐν ὑπόμνημα μὲ βάσιν τὴν σύστασιν ἰδιοτύπου ὁργανισμοῦ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς ζήτησιν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως Παρεκάλεσα νὰ γίνῃ ἐν προσχέδιον τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτοῦ καὶ μέχρι τῆς δευτέρας νὰ ἔχω καὶ τὸ προσχέδιον αὐτό, ὅπως συζητηθῇ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις θὰ περιλαμβάνῃ τὴν νέαν τροπὴν τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν Οἰκονομίας.

Ὡς πρὸς τὸ προτεινόμενον μονοπώλιον τοῦ οἰκονομικοῦ εἶμαι σύμφωνος ὅτι ἰλύτως καὶ ἔχω παρακαλέσει νὰ μελετηθῇ ἐπειγόντως καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα διὰ νὰ τὸ ἐξετάσωμεν, διότι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι μᾶς διαφεύγει ἱκανὸν ἔσόδον καὶ ἐκ τῆς λαθρεμπορίας καὶ ἀπὸ τῆς εὐκολίας πῶς κάμνομεν μὲ τὰς ἀγορὰς τῆς σούμας. Ὅσον ἀφορρᾷ διὰ τὸν καπνὸν εἶμαι ἐνδοικιστικὸς, ἀλλὰ παρακαλῶ τὸν κ. Ἰπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μελετηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, διὰ τὸ ὁποῖον, ὡς γνωρίζω, εἰς καλὸς ὑπάλληλος ὁ κ. Σερραφὸς ἔχει κάμει μίαν καλὴν ἐκθεσιν. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι δυσχερές καὶ πρέπει νὰ μελετηθῇ. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ζητήματα περὶ σταθεροποιήσεως ἐγὼ θέσω ἐρωτήματα τινὰ ἐδῶ, θελήσας νὰ μάθω ἰδίως τὴν γνώμην τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀλλ' ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐνῷ μοῦ τὴν ὑπεσκέθη, μοῦ κρατεῖ ὅμως τὰς γνώμης του μυστικῶς.

Π. Τσαλδάρης. Μὴ λητμονεῖτε ὅτι ἔχετε μίαν πολιτικὴν ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται τὰ πάντα καὶ ἔγινε καὶ μία συμφωνία τὴν ὁποίαν ἐγὼ δὲν παραβάνω.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ὑποθέτω θὰ συμφωνῇ ὅτι ἡ συμφωνία δὲν θίγει τὸ ζήτημα τῶν δανεισμάτων μας ὑποχρεώσεων. Ὅσον ἀφορρᾷ τὸν ὁργανισμὸν τῶν ἰδιοτύπων τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν εἶναι περιττὸν νὰ δηλώσω ὅτι ὁ ἐξασφαλίσῃ τὰς ἀνταλλαγὰς τῶν προϊόντων μας.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν εἶχα, λέγει, τὴν πρόθεσιν νὰ ἀναμειθῶ εἰς τὴν παρούσαν συζήτησιν περισσεύειν κυρίως εἰς ἱστορικὰ διενέξεις ἐπὶ γεγονότων, δι' ἃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν διατηρεῖ ἐν τῇ ψυχῇ του ἀναλλοίωτον τὴν θέσιν των, ἀλλὰ διὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι φρονούμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ καλυφθοῦν διὰ τῆς λήθης, διὰ νὰ δυνήθωμεν ὅλοι νὰ βοηθήσωμεν τὸν ἑλληνισμὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν σταδιοδρομίαν του. Εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ εἶπω ὀλίγας λέξεις ἀφορώσας τὴν ληρηθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς οἰκονομικῆς συζητήσεως, ἀπόφασιν περὶ τῆς ὁποίας εἰς τὴν αἰθούσαν ταύτην ἔγινε λόγος καὶ ἤτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις ἐξῶ τῆς αἰθούσης ταύτης. Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν τύπον ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπρόκειτο νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἡ θέσις τῶν ἀρχηγῶν τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων καὶ κατὰ πόσον μένουσιν οὗτοι εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Τὸ δημοσίευμα βεβαίως ἦτο ἀδέσποτον καὶ δὲν αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ διαψεύσω ὑπαινιγμούς ἀναξίους διαψεύσεων, διότι δὲν ἔδωκα μέχρι τοῦδε τὸ ἐπ' ἐμοὶ σημεῖα ὅτι εἶμαι εὐκόλος εἰς ἐλιγμούς, ἢ ὅτι παρα-

σύμφωνα εις τὰς ἀποφάσεις μου ἀπὸ τῆς θέλησός μου τῆς ἐξουσίας ἢ ἀπὸ ἄλλου τι. Ὅταν μάλιστα ἀνακοπήσῃ τις τὴν τῆς τελευταίας παραστάσεως παρὰ τὴν κοινὴν καταγωγήν μετὰ τὴν ἀρχὴν τῶν Φιλελευθέρων ἢ πάλιν ἡμῶν πρὸς αὐτὸ ἦτο συμφωνία, καὶ ἀγορεύσει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὸν πᾶντοσε ἡμῶν ἐν ἀντιθέσει. Ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ πολλοῦ ἡγάρετο καὶ ὁμιλῇ περὶ ἀνασχεματισμοῦ καὶ περὶ Οἰκονομικῆς καὶ ὁ λόγος δι' ἃν ἐτηρήσαμεν ἐρεκτικότητά ἦτο ἡ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ὅπως ἀναδελφὴ ἢ οἰκονομικὴ συζήτησις. Ἡμεῖς καὶ μὴν ἐνδιαφερόμενοι τὴν λαὸν, διὰ τὴν ἐξέτασίν, ἐν εὐθέτη χρόνῳ ἐν πλάτει καὶ ἀποφῇ δημοκρατικῶς. Ἡ ἐρεκτικότης ἦτο ἀπόρροια τῆς συμφωνίας ὅσον τὸν κομμάτων εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν Μετάρχη, ὅπως γίνῃ ἡ συζήτησις αὐτῆς μόνον μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. Καὶ ἡ συμφωνία ὑπερρεῖται ἀπὸ τὸ καθήκον τὸ ὅποιον εἰσάγοντες πρὸς τὸν τόπον, καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶναι σκεπτόμενη δὲν ἐθαίρεσε πλήρως ἱκανοποιητικὰς τὰς ἀποφάσεις τῆς δημοκρατικῆς ἑπιτροπῆς καὶ ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐκτίμησιν ὅτι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ εἴη δυνάμει νὰ ἐπιτευχθῇ μία βελτίωσις τῶν ὁρων τούτων, ἥτις θὰ διευκόλυνε τὴν ἐξώθεν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν φθίσαντες μέτρῃ τῆς δικαστικῆς τοῦ Ἰουνίου, ὅπως πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ παρεκταθῇ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Ἐφόσον λοιπὸν τὸ οἰκονομικὸν μας ζήτημα δὲν ἦτο ζήτημα ἐσωτερικῆς φύσεως, τὸ καθήκον μας ἐπέβαλλε νὰ μὴ ἐμμενόμεθα τὸν πολιτικὸν κῆρυγμα ἐν δικασταί, ἀλλὰ νὰ ἐκφράσωμεν ὡς εἰς ἀνθρωπὸς τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ διαδικάζωμεν τὰ δικαιοῦντα τοῦ ἔθνους μας. Αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος δι' ἃν ἐδέχθημεν τὴν πρότασιν περὶ Οἰκονομικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἂν ἀπεκρούσαμεν τὴν ἰδέαν περὶ συγκροτήσεως Κυβερνήσεως ἐνυπόθετον συνασπισμοῦ, δὲν τὸ ἐπαρξάμεν ἀπὸ τὸν ὑπαινιχθέντα φῶδον τῆς φθορᾶς, ἀλλὰ διότι δὲν ἠθέλωμεν νὰ συμβάλλωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀναδίωξιν τῶν παλαιῶν παθῶν, τὰ ὅποια πιστεύομεν ὅτι τὸ συμφέρον τὸ ἔθνικόν ἐπέβαλλε νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν λαὸν. Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν βλέπομεν καλῶς τὰς γανομένης ἱστορικῆς ἀναδιεργασίας καὶ ἐνταῦθεν καὶ ἐκείθεν. Εἴμαι ὅμως ὑπόχρεως, ὅσον καὶ ἂν δὲν ἐτηρήθῃ ἡ συμφωνία, διότι καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπαρξάμενος καὶ εἰς σημεῖα τινα, εἰς ἃ ἐγνώριζεν ὅτι ὑπάρχουν ἄλλαι ἀντιρρήσεις καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἔθεσε σήμερον ζήτημα εὐθὺς διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς σταθεροποιήσεως, νὰ μὴ σιωπήσω. Δὲν θὰ παρκαταρθῶ βεβαίως καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτὴν, διότι θεωρῶ ὅτι τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα εἶναι ἀλληλένδετον καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ μετὰ περιορισμοῦ. Δὲν θὰ τὸ ἐξετάσω λοιπὸν, καίτοι ὀρεῖται νὰ εἴπω, ὅτι συμφωνῶ ἐν τινι μέτρῳ μετὰ τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς ἑνότητος, ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προϊόντων ἐπιδιώκεται βραδέως καὶ ἐγίναν ζημίαι. Εἴμαι ὅμως ὁποσδήποτε ἱκανοποιημένος, διότι ἡ Κυβέρνησις, ἔστω καὶ σήμερον, ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν, ὅτι ἐλάττωμα τῆς σταθεροποιήσεως ἦτο ἡ παθητικότης τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 27 καὶ πρότερον ἡ ἀνισορροπημένη αὕτη. Καὶ αὕτη λοιπὸν εἶχε τότε ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαιῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἦτο ἐν προκειμένῳ ἦτο ἡ παθητικότης τοῦ ἐμπορίου μας ἰσοζυγίου, τὸ ὁργανικὸν νόσημα τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν οἰκονομίας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους καὶ ἀκριβῶς ἡ σταθεροποιήσις εἰς τοῦτο ἀπέβλεπε, νὰ παραπέσῃ αὐτὴν τὴν νόσον καὶ εἰς τοῦτο ἔτεινεν ἡ δημοσιονομικὴ ἐξυγίανσις καὶ μετὰ τὴν ἐπίτευξιν μεγάλων περιπετυμάτων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἀποδέχεται, νὰ σχηματισθῇ ἕνα κεφάλαιον διὰ τὴν τόνωσιν τῶν προϊόντων μας καὶ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰ παραγωγικὰ ἔργα δι' ἃν ἡ οἰκονομία μας ἀπὸ πιστωτικῆς θὰ ἦτο παραγωγικῆς. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀποδέχεται ἐκεῖ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ φθάσωμεν μετὰ ἀσταθῆς τὸ μέτρον

τῶν συναλλαγῶν, εἴαν τὸ νόμισμά μας ἦτο ἐρμῶν τῶν ψευδογραφικῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν τυχαίων γεγονότων ἦτο δυνατόν νὰ ἀποδεδείκναι εἰς τὴν τόνωσιν τῶν προϊόντων μας ἔταν ἡ ἀξία τῶν θὰ ἦτο ἀδυσία. Ἡτο δυνατόν νὰ ἀποδεδείκναι εἰς ἅλα ταῦτα μετὰ νομισματικὴν κατάρτισιν εἰς πλήρη ἐξάρθρωσιν. Καὶ εἴμαι ὑπόχρεως νὰ τονίσω ὅτι ὁ μέγιστος ἢ ἑλάχιστος εὐρεθὶς εἰς θέσιν νὰ σκεπθῇ διὰ τὴν ἀνασχεματισμὸν τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν γραμμὴν αὐτὴν νὰ καθίστη, διότι ἄλλως ὁ τόπος εἶναι καταδικασμένος νὰ ζῇ τῇ διαρκείᾳ θάνατος διὰ τὴν ζήσιν.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως ἀπλῶς τὸ ἀνέγραψα καὶ ὅπως παρεμπιπτόντως καὶ διὰ τοῦτο ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀπαντήσω εἰς ἄλλην συνεδρίασιν εἰς τὰ λεγόμενα παρὰ τοῦ ἀξιοτάτου προέδρου, διότι εἶναι ζήτημα ὅπου μὲς ἐχώρισε κατὰ τὴν Οἰκονομικὴν Κυβέρνησιν, ἡμῶν προνοούντων ὅτι κατὰ τὴν σταθεροποίησιν δὲν ἐδόθη προτοχὴ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν.

Ὁ κ. Κ. Ζαβιτζιάνος πεισται τὴν ἐξῆς δήλωσιν: Ὅτι ἐγώ εἶμαι γνωστὸν κατὰ τὴν προχθονίαν συνεδρίασιν ἐν παραστάσει τὰς ὁποίας προέβλεπε ἡ ἀγορεύσις τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, εἰς τὴν συμφωνίᾳ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως συνεπείρ ὑποδείξεως τῆς τελευταίας ταύτης, ὅπως ἀναδελφὴ ἢ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος συζήτησις ἵνα αὕτη ἐξέλθῃ μετὰ τὴν ἀποφασίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ὅπου ἐκλήθη διὰ τὴν 11 Ἀπριλίου.

Ἡ συμφωνία αὕτη ἐγένετο ὡς διασφηνισμένη ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνώπιον τοῦ Σώματος διότι ὁρίστανται ἀπόψεις τῆς Πολιτικῆς Προεδρικῆς ἑνότητος, ὡς αὕτη ὑποστηρίζε καὶ εἰς ἃς ἐμμένει ἐκτείνεσθαι ἐν τῇ αἰτιολογίᾳ ταύτῃ θὰ ἠδύναντο κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ αὐτοῦ κ. Ὑπουργοῦ νὰ δυσχεράνουν τὸ ἐν Γενεύῃ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Τὸν κίνδυνον τούτον ἐπανελάθεν καὶ προχθὲς ὁ κ. Ὑπουργός. Ὑπο τοιαύτης συνθήκῃ εἴμαι ὑποχρεωμένος σύμφωνα ἀλλήως τε καὶ πρὸς τὰ συμφωνηθέντα νὰ ἀποσχω τὸ γε νῦν ἔχον τῆς ἐκθέσεως τῶν γνώμων μου ἐπὶ τῇ τῆς δημοκρατικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης εἰδυμένων.

Ἀναδελφῶν αὐτῶν τὴν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος συζήτησιν μέχρι 11 Ἀπριλίου εἴμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ὅτι ἐμμένω πάντως εἰς τὰς γνώμας μου, αἵτινες μετὰ φέρουν εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὰς Κυβερνητικὰς ἀντιλήψεις, ἐφ' ὅσον διαφωνῶ πρὸς τὰ τερθέντα μέτρα καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά αὐτῶν. Τὴν διαφωνίαν μου ταύτην ἐπισημαίνω ὁφείλω νὰ προσθέσω ὅτι αὕτη ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς Κυβερνητικὰς προσπάθειας πρὸς ὁρισμένην ἐξωτερικὴν θανατικὴν ἐνίσχυσιν πιστεύον ἀδυστάτως, τοῦτο μὲν ὅτι αὕτη οὕσα πάντως ἐννοεῖται τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν ἀντοχῆς, οὐδέποτε θὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν πέρας ἐκτασιν, μακρίως ἐπομένως ἐπιδιώκεται, τοῦτο δὲ ὅτι καὶ παρεχόμενη τυχὼν δὲν θὰ ἐξασφαλίσῃ οὔτε πόρρον τὰ διὰ τούτης ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα.

Ἡ διαφωνία μου αὕτη οὕσα πλήρως, περιλαμβάνει καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν καθορίζεται ἡ τύχη τοῦ ἱστορικοῦ μας Δημοσίου Χρέους, τὸ ὅποιον οὔτε δίκαιον οὔτε συμφέρον, ἀλλὰ καὶ οὔτε ἐπὶ ἀντικεινῶν εἶναι νὰ τύχῃ δυσμενεστέρας ρυθμίσεως ἐκείνης ἣτις δίδεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοιοῦτον.

Ἀπέχων ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους τῆς ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ζητήματος συζήτησεως κατὰ μέγιστον λόγον δὲν θέλω μετασχεῖ τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ ἀναφερόμετος πολιτικοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἐκ τούτου μοιραίας προκύψασας συζήτησεως ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἐφ' ἧς ἀναφορὰς ἀναδελφῶς ἐπικινδύνως παλαιὰ πάθη.

Τὴν συζήτησιν ταύτην, ἀποσκοποῦσαν σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς δημοκρατικῆς ἀκρῶς κεραιῶν καταστάσεως, οὔτε ἐξυπηρετικὴν ταύτης θεωρῶ, οὔτε συνάδουσιν καὶ πρὸς τὰς βεβαιολογημένους ἀξιώσεις τῆς κοινῆς γνώμης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπανερωθῶν ἀνακρίβειαι τινες περιεχόμεναι εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ.

Ζαβιτζιάνου. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι αἰτήσῃ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφασίσθῃ ἡ ἀναβολὴ τῆς οἰκονομικῆς συζήτησεως. Ἐκαθήμεθα μετὰ τὸν κ. Ζαβιτζιάνον κοντὰ καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἕνα σημεῖον τῶν ἰδεῶν πρὸς ὑποστηρίζε δὲν εἶναι κενὸς νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει ἀναστολήν τῶν χρεωλυσιῶν διὰ τὴν ἔχωμεν ἰσοζύγιον. Ἐξ ἀρρομῆς δὲ τοῦτο ὁ κ. Κερκντάρης εἶπεν ὅτι καλὸν εἶναι νὰ μὴ προχωρήσωμεν. Τώρα εἰς τὰς ἐρημερίδας γράφεται ὅτι ἀναδελφῆται ἡ οἰκονομικὴ συζήτησις κατ' αἰτήσιν τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαίως τὴν πρώτην φοράν εἰχόμεν εἶπει νὰ μὴ γίνῃ συζήτησις διὰ τὴν ἰδωμεν πρῶτον τί θὰ γίνῃ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν νομίζω ὅτι δὲν εἴσθε σύμφωνοι, νὰ μὴ ριφθῇ εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ ἰδέα τῆς πτωχεύσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Μάξιμος μοῦ εἶπεν ὅτι θὰ δημοσιεύσῃ κάποιος γνώμας τοῦ καὶ τοῦ εἶπα καὶ ἐγὼ ὅτι δὲν βλέπω τὸν λόγον τῆς μὴ δημοσιεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι γνωστὸν ἀπὸ πολιτικῶν. Ἀλλ' ἐκεῖνο πρὸς προέχει εἶναι ὅτι ἀπὸ μηνὸς ἐξήγησα νὰ γνωρίσω τὰς γνώμας τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, διότι τῶν ἄλλων κ. Ἀρχηγῶν τὰς ἐγνώριζα περίπου. Ἐπεξερίρησα λοιπὸν κατ' ἐπανάληψιν νὰ μάθω τὰς γνώμας τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι προκειμένου περὶ τόσων θεμελιωδῶν πραγμάτων.

Π. Τσαλδάρης. Ὅταν συνήλθωμεν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐγὼ ἐξήγησα νὰ εὐρυνθῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν πολιτικὴν σας, μοῦ εἶπατε «ἀφῆστε τὰ θὰ σὰς ἐμπνεύσω αἰσιοδοξίαν» καὶ ἐγὼ σὰς ἀπήντησα «ὅτι τοῦτο θὰ προκύβῃ ἐκ τῆς μελέτης». Καὶ ἐκεῖ ἐσταματήσαμεν. Ἰδοὺ διατὶ δὲν ἐμάθατε τὰς γνώμας μου τὰς ὁποίας θὰ μάθατε ὅταν ἐλθῇ τὸ ζήτημα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὰς ζήτησιν ἀπὸ κειροῦ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ζητοῦνται κατ' ἰδίαν αἱ γνώμας τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Φέρονται ἐδῶ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀρ' ἡς ἐξήγησα νὰ μὴ δημοσιευθῶν αἱ γνώμας τῶν πολιτικῶν κομμάτων σχετικῶς μετὰ τὸ χρεωστάσιον, παρήλας πολλὰς χρόνους ὥστε αἱ ἀνησυχίαι μου νὰ κατατρεῖν ἤδη ἐξωλοῖ, διότι ἐκτοτε κατέπεσαν τὰ χρεώγραφα μας καὶ ἐκ τῆς συζήτησεως εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν ἑπιτροπὴν ἐξηγησάμεθα ὅτι ἡ θέσις μας εἶναι ἀρκετὰ δυσχερὴς. Καὶ συνεπῶς φρονῶ ὅτι δὲν θὰ ἐλάττω ἡ συζήτησις. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν μοῦ εἶπεν ὅτι δυσκόλως μεταβάλλονται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δημοσιονομικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Κ.Τ.Ε. Αὐτὸ τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἀλλάξουν, ἐφόσον, ἀλλῶς τε, καὶ ἄλλοις ἐγίνεν αὐτό. Πέντω, ἐκ τῆς συζήτησεως οὐδέμία ζημία θὰ προκύβῃ ἀφ' ἧς τὸ συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος διὰ δικαιοσύνης ἀμερολήπτου. Ὅταν λοιπὸν ἔχετε αὐτὴν τὴν δήλωσιν, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ μὴ εἴπωσιν οἱ κ. ἀρχηγοὶ τὰς ἰδέας τῶν. Μίνον ὡς πρὸς τὸν κ. Ζαβιτζιάνον παρετήρησα ὅτι ἡ ὑποστήριξις ἰδεῶν τοῦ τινῶν δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας, διότι ἂν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος εἶχεν ὁπισθῆν τοῦ ἐνα μεγάλο κόμμα, δὲν εἴχονεν δυσκολίαν νὰ τοῦ εἴπωμεν, ἔλα νὰ κυβερνήσῃ, ἀρὸς πιστεύει ὅτι δύνανται νὰ γίνωσιν τόσαι οἰκονομίαι, μετὰ τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζονται καὶ τὰ χρεωλύσια.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Κ. Ζαβιτζιάνος. Διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσιῶν συνεφώνησα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τότε προτείνω, διότι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος, ὅπως τὴν προσεχῇ Τρίτην συζητηθῇ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, διότι ἡ κατάστασις εἶναι σοβαρὰ καὶ πρέπει νὰ φωτισθῶμεν ὅλοι.

Γ. Καφαντάρης. Ἐπὶ τοῦ πρακτεῦ θὰ περιορισθῇ ἡ συζήτησις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐκεῖ θὰ ἐνδομίζον ἐγὼ, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀντίρρηση νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὸ παρελθόν καὶ δυνάμεθα τὴν μὲν Τρίτην νὰ συζητήσωμεν περὶ τοῦ πρακτεῦ, τὴν δὲ Πέμπτην, πρὸς ἔχονεν ἐπερωτήσεις, νὰ συζητήσωμεν διὰ τὸ παρελθόν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν θὰ ὑπέχωμεν ἡμεῖς κενμῖαν εὐθύνην διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐλέγχου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θεωρῶ ὅτι καλύτερον θὰ ἦτο καὶ ἐξυπηρετικώτερον νὰ συζητήσωμεν τὴν Τρίτην περὶ τοῦ πρακτεῦ, τὸν δὲ ἐλεγχον νὰ τὸν ἀφίσωμεν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πέτε τα ὅλα, ἕκαστος θὰ εἶναι ὑπεύθυνος. Ἐγὼ ἐνδιαφέρομαι νὰ μάθω τί σκέπτεσθε.

Γ. Μαργῆς (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Πρέπει νὰ μάθωμεν ποῖα εἶναι ἡ γνώμη τῶν κομμάτων ἐπὶ τῆς τηρουμένης γραμμῆς.

Γ. Καφαντάρης. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καὶ ὁ ἐλάχιστος φόδος...

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ καὶ ὁ κ. Ζαβιτζιάνος συνεφώνησεν ἐπὶ τῶν χρεωλυσιῶν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὁ λόγος θὰ ἐλθῇ καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βεβαίως.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἡμφορῶ νὰ ἐννοήσω πῶς θὰ γίνῃ συζήτησις ὑπὸ περιορισμοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι ἐλεύθερος ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ ὁμιλήσῃ ὅπως θέλει καὶ ἀνταλλάξῃ πᾶσαν εὐθύνην.

Γ. Μαργῆς (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀνακεφαλαίων καὶ πάλιν ἐρωτῶ, ἂν εἴμεθα σύμφωνοι νὰ γίνῃ συζήτησις τὴν προσεχῇ Τρίτην ἐπὶ τοῦ πρακτεῦ, ἦτοι ἐάν ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποῖαν μέλλει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὲς ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὰς σημερινὰς δυσκόλους περιστάσεις.

Π. Τσαλδάρης. Διατὶ τὴν Τρίτην καὶ ὄχι ἄλλην Τρίτην; **Γ. Μαργῆς** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Διότι εἶναι ἐνδεχομένον ἐάν ἔχητε μίαν ὁρθὴν γνώμην νὰ μὲς χρησιμεύσῃ ὥστε νὰ καθοδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς ἀκόμη καλυτέραν πολιτικὴν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ δὲν θὰ σὰς εἴπω τὴν γνώμην μου. **Γ. Μαργῆς** (Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ γνωρίζω, διότι δὲν ἔχετε καθωρισμένην τοιαύτην καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχετε οὐδεμίαν γνώμην, θέλετε καὶ ἐπιδιώκετε νὰ ὁμιλήσῃτε ἐκ τῶν ὑστέρων διὰ τὴν ἐπικρίνετε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ θέλω νὰ σὰς ἀφαιρέσω τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι δὴθεν ἡ Κυβέρνησις σὰς ἡμπόδισε νὰ ἐκθέσῃτε τὴν οἰκονομικὴν σας πολιτικὴν.

Μεθ' ὃ ὥραν 10.15' λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν προσεχῇ Τρίτην ὥραν 4.30' μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Π. Καλιγκάτης
Ι. Ἀποστόλου

Ὡρα 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Σοφούλης ἀνιῶν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεώρητα.

Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς 31ης Μαρτίου.

Ἀναγιγνώσκονται κατόπιν τὰ πρακτικά τῆς 1ης Ἀπριλίου.

Ὁ κ. Α. Δούλης διαμαρτύρεται λέγων ὅτι ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον «περὶ Διοικητηρίου Ἰωαννίνων», μεγάλης σημασίας διὰ τὴν ἡπειρωτικὴν πρωτεύουσιν, ἐψηφίσθη εἰς α' ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1ης Ἀπριλίου, δὲν ἀναφέρεται παραδόξως εἰς τὰ πρακτικά ὡς ψηφισθὲν καὶ παρακαλεῖ ὅπως θεωρηθῇ τοῦτο ὡς ψηφισθὲν.

Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐψηφίσθη καὶ συνεπῶς καλῶς ἔχουν τὰ πρακτικά.

Μεθ' ὃ τὰ πρακτικά κυροῦνται ὡς ἔχουν.

Ἀναγιγνώσκονται τὰ ἑξῆς:

Τὸ σωματεῖον αὐτοκινητιστῶν ταξὶ β' κατηγορίας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ περιχώρων ζητεῖ τὴν ἄμεσον παροχὴν ἀποζημιώσεως συμφώνως τῇ Ν.Δ. τῆς 16-3-32 ἢ τὴν παροχὴν ἀδείων ἐλευθέρως κυκλοφορίας.

Ὁ σύνδεσμος ὑπαλλήλων παραλαβῆς καὶ παραδόσεως ἐμπορευμάτων λιμένος Πειραιῶς διαμαρτύρεται διὰ τὴν πρόσληψιν ξένων εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει πρᾶξιν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς Σύδρου Λευκάδος ζητοῦσης τὴν χορήγησιν βοήθηματος διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ διδακτηρίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει υπόμνημα τῶν γραφείων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπηρετούντων εἰς τὰς γεωργικὰς περιφέρειας ἡπείρου.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει υπόμνημα τοῦ παραρτήματος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Παιδείας Λευκάδος.

Τὸ σωματεῖον κρεοπωλῶν Κομοτινῆς «ὁ Τάξιάρχης» ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν περὶ ἀπαγορεύσεως σφαγῆς καὶ πωλήσεως κρεάτων τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα.

Ὁ σύλλογος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς Ἡρακλείου Κρήτης ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ κατεθέντος νομοσχεδίου «περὶ ἀποζημιώσεως ἐφ' ἅπαξ τῆς χωροφυλακῆς Κρήτης».

Ἡ ἑνωσις τῶν ἐν Ἀθήναις Τηνίων διαμαρτύρεται διὰ τὰ ἐν τῇ Βουλῇ λεχθέντα διὰ τὸ ἱερὸν ἱδρυμα τῆς Γῆνου.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Δεσκάτης καὶ περιχώρων ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει ἢ τὴν χορήγησιν δανείων.

Ἡ βιομηχανικὴ ἑνωσις ἐργατῶν Κομοτινῆς καὶ λοιπαὶ ὁργανώσεις ζητοῦν τὴν ταχεῖαν ἐγκρίσιν τοῦ σχεδίου πόλεως Κομοτινῆς, τὴν σύναψιν δανείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων δημοσίων ἔργων κλπ.

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Πατρῶν ζητεῖ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίας καὶ δημοτικῆς.

Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία ἡλεκτρικῶν σιγῶν Δημητρίου Παπαγιαννοπούλου ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4608 «περὶ δασμολογίου».

Ἡ ἀνώνυμος ἡλεκτρικὴ εἰταιρία Λαμίας διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς διαταγῆς περὶ παύσεως παροχῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς κοινότητα Ἀμφιλοχίας.

Ἐπιτροπὴ καπιεργατῶν Ἀλιστράτης καὶ Δοξάτου διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ ΤΑΚ Θεσσαλονίκης πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν βιβλιαρίων τῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. Ι. Παπαφλέσσας καταθέτει τηλεγράφημα τῶν ἐργατῶν τῶν ἐργοστασίων πυρῆνος Λιναρδάκη περὶ παροχῆς συναλλάγματος πρὸς συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν.

Οἱ ἰδιοκτῆται μισθωτὰ δασῶν, οἱ ξυλανθρακέμποροι, οἱ ἀνθρακεῖς, οἱ ἐργάται καὶ ἀγωγίται κάτοικοι ἐπαρχίας Ἰσταίας ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ κατεθέντος σχεδίου νόμου περὶ δασικοῦ κώδικος.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου παντοπωλῶν Λευκάδος περὶ χορηγήσεως συναλλάγματος, ζητοῦντος τὴν ἴδρυσιν γεωργικῆς σχολῆς ἐν τῇ Κοινότητι Τσουκαλάδων.

Ὁ βουλευτὴς κ. Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει υπόμνημα τῆς σχολικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινότητος Λευκάδος περὶ χορηγήσεως γυμναστικῶν ὁργάνων.

Ὁ ἔμπορος παγγελματικὸς Κόσμος Πρωτοστάνης καὶ Δράμας ζητεῖ τὴν ἄμεσον ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ μονοσταῦδ ἀναστολῆς ἀπάντων γενικῶς τῶν χρεῶν πρὸς Τραπεζὰς καὶ ἰδιώτας.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ε. Προμίδης, Σ. Σακκαλῆς, Ν. Ἀβραάμ, Δ. Μαρσέλλος, καὶ Σ. Συμεωνογίου καταθέτουν ἀναφορὰν ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς ζητούντων τὴν μονιμοποίησιν τῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Ταλιαδοῦρος καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς συλλαλητηρίου Δήμου Ἰθώμης ζητοῦσης εἰσαγωγὴν ἀραβοσίτου, ἐξαγορὰν καπνῶν, καὶ δάνεια.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Ταλιαδοῦρος καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς συλλαλητηρίου Μουζακίου ζητοῦσης χορήγησιν δανείου καὶ παράτασιν ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἀραβοσίτου.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σ. Στεφανόπουλος καταθέτει τηλεγράφημα διαφόρων Συλλόγων Πύργου Ἠλείας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μελετωμένην ἐλάττωσιν τῶν τόκων καὶ κατάργησιν τῶν λαχῶν τῶν ἐθνικῶν ἐσωτερικῶν δανείων.

Ἡ Πανελλήνιος Ἀστικὴ Ἑνωσις Κτηματιῶν Ἀθηνῶν διαμαρτύρεται διὰ τὴν ὑποβολὴν Νομοσχεδίου ὑπὲρ μιᾶς τάξεως μισθωτῶν εἰδῶν αὐτοκινήτων καὶ εἰς βάρος ἄλλης τάξεως ἰδιοκτητῶν.

Ἡ ἑνωσις ἀναπήρων πολέμου Καβάλλας ζητεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παραρτήματος τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου Θράκης εἰς 1 ἑκατομ. κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. Ι. Παπαφλέσσας καταθέτει ψήφισμα τοῦ Συλλόγου Ἰδιοκτητῶν Ὑπαλλήλων Καλαμών ζητοῦντος τὴν κατάθεσιν καὶ ψήφισιν τοῦ Κώδικος τῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ Παρὰ τῇ Ἑλεγκτικῇ Συνεδρίᾳ Γεν. Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 1179 καὶ 1180 πράξεις διὰ τὴν θεωρήσιν χρημ. ἐνταλμάτων ἐκ δραχ. 178708 καὶ 75.000 ὑπ' εὐθύνῃν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3333 τῆς 5 Ἰουνίου 1925 περὶ βαθμολογίας, κατατάξεως ἐκπαιδεύσεως καὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ κ. Γ. Κατεχάκης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν.

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κτήνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἀγίου Μάμαντος Χαλκιδικῆς».

Ὁ κ. Γ. Κατεχάκης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ Μητρώου Ἀρρένων».

Οἱ κ.κ. Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν), Α. Ζάννας (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας), Χ. Δαδᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καὶ Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἀρθρῶν τινῶν τοῦ νόμου 4797 «περὶ ὁργανώσεως τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς καὶ ραδιοτηλεγραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

Ἡ ἐπὶ τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) Περὶ ἀποζημιώσεως λαχωνοκήπουρων ζημιωθέντων ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν λαχωνοκήπων αὐτῶν πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων.

2) Περὶ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, παντὸς ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ

3) Περὶ ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων πολεμοπαθῶν Μαριονείας.

Ὁ κ. Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ Δασικοῦ Ἐπιμελητηρίου».

Ὁ κ. Κ. Λιδωρικῆς (Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ παραδόσεως τοῦ Ἀρχείου τοῦ καταργηθέντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Παζῶν εἰς τὴν κοινότητα Γαζίου (Παζῶν)».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορώντων τὴν θήραν ἀρθρῶν τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος κλπ.

2) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1038 περὶ προστασίας τῶν ζώων καὶ

3) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Νόμου 5263 περὶ δασῶν καὶ

4) Ἐπὶ τῶν προτάσεων Νόμων περὶ ἀναδρομικῆς προαγωγῆς τῶν ἀδικηθέντων γεωπόνων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, Γεωργίας.

5) «περὶ ἐκδικαζομένων ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων καὶ βραδύτερον τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 119 τοῦ Συντάγματος προθεσμίων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῆς 1) ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων 987 καὶ 1414» καὶ 2) ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μειώσεως τοῦ μισθώματος κτημάτων Δ. Δ. Κ. Θεσσαλονίκης λόγῳ τῶν διενεργουμένων ἐξωραϊστικῶν ἔργων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ παρατάσεως προθεσμίας τοῦ νόμου 3505 περὶ μεσιτῶν».

2) «Περὶ προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς».

3) «Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλᾶσης τῆς πληρωμῆς τῆς Ἀνωνύμου Ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γράπεζα Κοσμοδοπούλου Α. Ε.»».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4743 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ δικαιοστάσιον τῶν σεισμοπαθῶν ἐπαρχίας Πάλης τῆς Κεφαλληνίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. Ε. Προμίδης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ν. Σπηλιώτης, Δ. Σακελλαρίου καὶ Β. Κυρέλλος ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Α. Ξανθοπούλου, Μ. Σαμαρᾶς, Κ. Κουρτίδης, Α. Δούλης, Ν. Καραμάνος, Ν. Ἀσκηπίδης ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Ὁ βουλευτὴς κ. Φ. Σαράντης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλόμενους ἐκ φόρων τοῦ δημοσίου κ.λπ.

Ἡ ὁρισθεῖσα Ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς προμηθείας βενζίνης ἀεροπλάνων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κ. Α. Ζάννα ὑποβάλλει τὴν εἰσηγητικὴν αὐτῆς ἐκθεσὶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ὁ βουλευτὴς καὶ μέλος τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς προμηθείας βενζίνης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Α. Ζάννα κ. Ἰωσήφ Κούνδουρος καταθέτει σχετικὴν δῆλωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ὁ βουλευτὴς κ. Π. Πετρίδης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παραχῆς διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλόμενους ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Α. Παπαθανάσης, Σ. Ταλλιαδοῦρος, Ε. Τριποδάκης Δ. Γιαννόπουλος ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. περὶ παρῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλόμενους τῶν φόρων τοῦ Δημοσίου».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Α. Κασσαβέτης καὶ Δ. Κουντούρης ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλᾶσης τῆς πληρωμῆς Α. Ε. ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γράπεζα Κοσμοδοπούλου Α. Ε.»

Ὁ βουλευτὴς Κ. Κοντοδίνης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου καὶ προσθήκης νέων τοιούτων».

Ὁ βουλευτὴς Φ. Σαράντης ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ταυτοχρόνου ἐνεργείας τῶν προσεχῶν βουλευτικῶν καὶ γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Θ. Παπαστρατῆς, Κ. Βουδούρης, Ν. Καραμάνος, Γ. Φικιώρης, Θ. Λύρας, Ν. Ξηρός, Μ. Σαμαρᾶς, Ε. Καρυωτάκης, Ι. Ἀποστόλου, Μ. Βολουδάκης, Κ. Κοντοδίνης, Ι. Βαλαλᾶς, Μ. Αἰλιανός, Α. Σπηλιώδης, καὶ Π. Στυλιανόπουλος Γ. Κοκκινάκης, Κ. Πολυχρονάκης, Α. Δούλης, Β. Σκουλάς, Ι. Γοβατζίδης, Ι. Κοκκινάτος Ε. Τριποδάκης, Ε. Καρυωτάκης, Μ. Βολουδάκης, Ν. Γαδινιώτης, Μ. Σαμαρᾶς Κ. Κοντοδίνης Α. Ἡρακλείδης, Ι. Βαλαλᾶς, Α. Κασσαβέτης, Γ. Ποντίκας, Εὐθ. Ζούκας Α. Δημάδης, Ι. Παπαδάκης, Σ. Τσακμάκης, Στ. Ἀναστασιάδης, Ι. Κουντίνης, Δ. Κουντούρης, Γ. Ροδόπουλος, Ν. Σπηλιώτης, Σακελλαρίου, Ι. Κανναβός, Π. Πετρίδης, ὑποβάλλουσι διαφόρους τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παρῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλόμενους τῶν φόρων τοῦ Δημοσίου».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διὰταξιν τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐπερωτήσεων

Ὁ κ. Α. Δούλης ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματικῶν ἡπείρου διεκτραγωδεῖ τὴν κατάστασιν τούτων μὲ τὰ μελαινότερα χρώματα, λέγων, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἡπείρου εἶναι πολὺ χειρότερα τῆς τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν. Τελευτῶν παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως εἰς τὰ προστατευτικὰ μέτρα, ἅτινα πρόκειται νὰ λάβῃ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελματικῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης, περιληφθῶσι καὶ εἰ ἐμποροὶ καὶ οἱ ἐπαγγελματικαὶ ἡπείρου.

Ἐσαύτως ὁ κ. Α. Δούλης συνιστᾷ διὰ μακρῶν ἀναφορὰν τῆς Πανεπηρωτικῆς Ὀμοσπονδίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

έχλα κάθε δυνατόν προσπάθειαν διά την καλύτερη και ασφαλή κατανομή και εν γένει αναποθήκευσιν της βενζίνης έχομεν τοιαύτα επίσημα και αναμφισβήτητα. Εξ όν αποδεικνύεται, ότι όχι μόνον δεν παρεπρήθη υπερπρόσθετα δυσανάλογος πρὸς τὰς συνθήκας ανάγκης τῶν Ἀεροπορικῶν ὑπηρεσιῶν, βενζίνη, ἀλλὰ τούναντίον ἐλλείψει τοιαύτης συνεπειᾶς τῆς ὁποίας ἐσφαλῆσαν καὶ αἱ πτήσεις.

Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ἡ ἐφημερίδα «Ἑλληνική» ἐδημοσίευ- σαν εἰς τὸ φύλλον τῆς 29 Ἰουνίου τηλεγράφημα μετὸν σκοπὸν, ὅπως παρακίνη ἡ ἐντύπωσις περὶ τῆς ἀσκήσεως προμηθείας βενζίνης λόγω τῆς ὁποίας ἐδημιουργεῖτο ὄχι μόνον κίνδυνος καταστροφῆς, ἀλλὰ καὶ μέγιστος κίνδυνος τῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐγκαταστάσεων, ἀλλὰ τὸ τηλεγράφημα ἦτο κατὰ κατάφωρον τρόπον πλαστογραφημένον. Ἀπλὴ ἀνάγκησις τοῦ γνησίου τηλε- γραφήματος οὐδεμίαν ἀφίνει ἀμφιβολίαν εἰς πάντα καλῆς πί- στως ἀνθρώπου, περὶ τῶν προθέσεων καὶ τῶν σκοπῶν τῆς κα- τηγορησάσης ἐφημερίδος. Τὸ πραγματικὸν καὶ ἡνσιον τηλε- γραφίον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν τοῦ τη- λεγραφουμένου ἀξιωματικοῦ εἶναι ἀπάντησις εἰς ληρὸν παρ' αὐτοῦ τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ πρώτου συντάγματος ἀερο- πλάνων σχετικῶς μετὴν ἀποστολῆς βενζίνης καὶ οὐχὶ βεν- ζίνης. Ὁ τηλεγράφος γνωρίζει πρὸς τὴν ΔΑΕ ὅτι ἡ τυχὼν μεταφερθεῖσα βενζίνη δὲ παραμείνῃ εἰς τὸ ὑπάρχον ἐνῶ εἰς τὸ πλεονόν τηλεγράφημα ἀναφέρεται ὅτι παραμένει εἰς τὸ ὑπάρχον ἢ μεταφερθεῖσα βενζίνη. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἡ διατυπωθεῖσα κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς ἀεροπορίας κατηγορία δι' ἄσκαπον προμήθειαν βενζίνης, ὥς καὶ τὸ μὴ δυνατόν τῆς ἀναποθήκευσεως τῆς καὶ συνεπῶς αἱ ἐκ τούτου κίνδυνοι, καταρρέει παταγωδῶς καὶ ὅτι ὁ Ὑπου- ργὸς τῆς ἀεροπορίας προέβη εἰς τὴν προμήθειαν τῶν 400 τόν- νων βενζίνης ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ καὶ κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὰ ἀπαραίτητα, διὰ τὴν ὁμαλήν τῆς ἀεροπορίας λειτουργίαν, μέσα εἰς ἀνταλλακτικὰ καὶ κύσιμον ὕλην.

Ἐτέρα κατηγορία εἶναι ὅτι ἡ προμηθευθεῖσα βενζίνη δὲν ἀντεπεκρίνετο πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως εἰδικῶς δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ περιείχετο ποσότης ἀκρόεστων ὑδραγονανθράκων ἀνέ- λουσιν 0,35 ο.ο. Ἐκθέτει τὴν ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐρεύνης τῆς ἐπιτροπῆς ἀσφαλῆσις διὰ μακρὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ τονίζει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἀεροπορίας ὁρῶς ἐπράξεν ἐρ- μινεύσαν ὅτι τὸ ποσοστὸν ὑδραγονανθράκων 0,33 ἦτο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν προδιαγραφῶν.

Παρὰ τῆς κατηγορησάσης τὸν Ὑπουργὸν ἐφημερίδος καὶ ὑπὸ τῶν ἐξετασθέντων ἐνώπιον τοῦ Κακουρηγοδικείου Πει- ραιῶς μαρτύρων ἀπεδόθη μομφὴ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας, διότι δῆθεν παρέλαβε ποσότητα βενζίνης ἐκ 500 τόννων ἀπορριφθεῖσαν, τὸσον ὑπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐπιτρο- πῆς παραλαβῆς, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διαίτησις. Καί- τοι κατὰ τὸν σχετικὸν νόμον ἡ εὐθύνη διὰ τὴν παραλαβὴν εἰδὼν μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ΕΚΠ ἢ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη τῆς ἐρεύνης καὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐξηκρίωσεν ὅτι ἡ ἐν λόγω βενζίνη δὲν παρελείθη. Ἐτέρα κατηγορία διατυπω- θεῖσα κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὅτι διέταξε τὴν παραλαβὴν 75 τόννων βενζίνης, ἥτις εἶχεν ἀπορριφθῇ ὑπὸ τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ ἐπιτροπῆς διαίτησις. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ ἐπι- τροπὴ ἀποφάνεται ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἦτο ἡ ἀπο- λύτως ἐνδεξιμένη καὶ συνεπῶς ἡ ἀποδοθεῖσα εἰς αὐτὸν μομ- φὴ εἶναι ὅλως ἀβάσιμος καὶ ἀστήρικτος.

Λέγει κατόπιν, ὅτι τὸ σημεῖον τῆς κατηγορίας περὶ ἀθεμί- του κέρδους μὴ εὐστηθῶν, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, καθ' ὃ ὁ γειρισμὸς τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὑπῆρξεν ὅλως ἄσφατος καὶ ἀπολύτως ἐνδεξιμένος, ἀπρηγόρησεν ἐν- τούτοις τὴν ἐπιτροπὴν, ἐκ τῆς ἐρεύνης δὲ προέκυψαν τὰ ἑξῆς:

1) Π. προμήθεια βενζίνης ἀεροπλάνων γίνεται πάντοτε διὰ μειοδοτικὸν διαγωνισμόν. 2) Οὐδέποτε παρουσιάσθη ἐνώπιον

τῆς ΕΚΠ, ὡς προμηθευτῆς τὸ Γραφεῖον Ζάννα-Μαυροκορ- δάτου. 3) Ὅτι πᾶσαι αἱ προμήθειαι βενζίνης ἐκ μέρους τῆς Ἐταιρίας Σέλλ διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου. 4) Ὅτι τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 ἡ Ἐταιρεία Σέλλ ἱδρυ- σαν ἴδιον ὑποκατάστημα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ συνεπῶς παρ' αὐ- τῆς ἀντιπροσωπεύεται. 5) Ὅτι ἀπὸ 15ετίας καὶ πλέον ἡ Ἐταιρεία Σέλλ εἶναι ὁ μοναδικὸς σχεδὸν προμηθευτῆς τῆς βεν- ζίνης ἀεροπλάνων. 6) Ὅτι οὐδεμίαν ποτὲ κατεβλήθη προμή- θεια εἰς πράκτορας ἢ ἀντιπροσώπους Σέλλ διὰ βενζίνην, προ- κειμένου διὰ Κρατικὰς ἀνάγκας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, καταλήγει, ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε λήξαν τὸ ἔργον τῆς καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 18 Μαρτίου ἀπεφάνθη ὁμοθυμῶς, ὅτι αἱ ἀποδοθεῖσαι κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κατηγορίαι εἶναι ὅλως ἀβάσιμοι, ἀνελθῆναι καὶ ἀστήρικτοι, καὶ ὅτι οὗτος ἐνεργήσας συμμέ- νως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους οὐδεμίαν ἐπροξένησε ζη- μίαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου.

Ἡ βουλευτὴς Λασηθίου καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Γ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ κατέθεσε σχετικὴν δῆλωσιν συμφωνῶν μετὴν ἐπιτροπῆς, μετὰ τινὰς ἐπιφυλάξεις.

Ὁ δὲ βουλευτὴς Τροιζηνίας κ. Δ. Ἀφθονίδης ἀποχωρή- σας ὁλίγον πρὸ τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν ἀνωτέρω συνεδρίαν ἀπύρηνε ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣ ὁ- ποία ἀσφαλῆσις ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀπεφάνθη ὁμοφώνως, ὅτι οὐδεὶς ἀπολύτως συντρέχει λόγος ὅπως συνεχισθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, καθόσον τοῦτο ἐξηγλήθη τελείως ἐκ τῆς γενομέ- νης ἐπιμελούς καὶ ἐμπειριστατικῆς ἐρεύνης.

Ν. Σπηλιώτης. Ὡς εἰσηγητὴς καὶ ἐγὼν θὰ ἔπρεπε, κύ- ριε Πρόεδρε, νὰ ἐθέσω ἴσως ἐν συνόψει τὰς σκέψεις μου. Ἀλλὰ ὑπῆρξε τόσον λεπτομερὴς, τόσον ἐπισταμένη καὶ τό- σον σαφὴς ἡ ἀφήγησις, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας, ὥστε νομίζω ὑποχρέωσίν μου νὰ μὴ ἀπασχο- λήσω ἐπὶ πλέον τὴν Βουλὴν. Πάντως ἐπιφυλάσσομαι νὰ διῶ- σω καὶ ἐγὼ τὰς ἀναγκαῖας ἐξηγήσεις ὅταν καὶ ἐὰν θὰ συ- ζητηθῇ τὸ ζήτημα παρὰ τῆς Βουλῆς, ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀθα- σίμου καὶ ἀσυστάτου κατηγορίας, ἥτις ἐξετοξεύθη ἐναντίον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς εἴπω μετὰ ποῖαν ἱκανοποίησιν ἠσθάνθηται ἡ λα- οκρατία καὶ ἐγὼ καὶ ἐλπίζω ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ—γνώσιν τῶν πορισ- μάτων τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτρο- πῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ἣ ὁποία εἶχε διατυπωθῇ καθ' ἐνός ἐκ τῶν συναδέλφων μου, ἱκανοποίησιν στήριζομένην ὄχι εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἀπεδείχθη ἡ λευκότης τοῦ, συναδέλφου μου—διότι περὶ αὐτῆς δὲν εἶχον ποτὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν—ἀλλὰ ἱκανοποίησιν ἣ ὁποία προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐξεταστικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὴ τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἐνός ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ μετ' εἰσηγητὴν βουλευτὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπῆσαν, ὁμοφῶ- νως εἰς τὰ συμπεράσματα τοῦ ἐφῆσεν ἀποδείξασα τοιοῦτον τρόπον ὅτι ὅλοι ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ γε- νικωτέρου συμφέροντος, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει, ὅπως μὴ ἀφίνεται ἐκτεθειμένη ἡ τιμὴ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν εἰς τὰς συκοφαν- τίας τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου, καὶ εἰδικώτερον τοῦ τύπου. Διότι πιστεύω κ. βουλευταί, ὅτι παρ' ἡμῖν ὁ ἐκτροχιασμός τοῦ τύπου ἀποτελεῖ ἕνα δημόσιον κίνδυνον κατὰ τοῦ ὁποίου, ἐὰν δὲν συναπισθῶν ἕλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, θὰ ἔχωμεν νὰ ἠρνήσῃμεν συμφορὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐν τῇ σπ- μείῳ τούτῳ μοῦ ἐπιτρέπεται ἐλπίζω νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου, διότι τὸ λαϊκὸν κόμμα ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ συμπράξῃ, καθ' ὃ εἶχε καθήκον, εἰς τὴν ἐρευναν ἣ ὁποία διενεργήθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν θέλω νὰ ἐπαναφέρω εἰς συζήτησιν ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν, μόλις προχθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, μεταξὺ τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος καὶ τοῦ Λαϊκοῦ, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἀναγνωρίσῃ καὶ ἐκεῖνο ὅτι ἠρνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκον, τὸ ὁποῖον εἶχεν, ὅπως

συμπράξῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ἵνα, εἴτε καὶ ἐκεῖνο διὰ τῆς ψήφου τοῦ συμφωνοῦν μετ' ἐπιτροπῆς τὴν λοιπὴν ἀποδοτῇ δικαιοσύνην εἰς ἕνα κατηγορηθέντα πολιτικὸν ἄν- δρα, ἢ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνas τῆς συνεχίσεως τῆς κατηγορίας ἣ ὁποία διατυπώθη ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐνός φιλικῶ του ὀργά- νου. Πρέπει νὰ εἴπω ἀκόμη κ. βουλευταί, ὅτι ὁ τερματισμὸς αὐτῆς τῆς υποθέσεως διὰ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ πορίσματος τῆς ἐξεταστικῆς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπῆς ἀποδεικνύει πό- σον δίκαιον εἶχεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς δημοκρατικῆς ἐνώσεως, ὁ ὁποῖος μετὰ κατηγόρει, διότι ἠθέλησε νὰ εἰσαγάγῃ τὸ σύστημα τοῦ νὰ προσφεύγουν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐνώπιον τῶν δικα- στηρίων ὁσάκις κατηγοροῦνται, διὰ τοῦ τύπου, καὶ πόσον ἀδίκον εἶχον ἐγὼ, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ τραπῇ τὴν ὁδὸν ἐκεί- νην. Πράγματι κύριοι, ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἡμπορῇ ἀποτελεσματικῶς νὰ διεκ- δικηθῇ ἡ τιμὴ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν παρὰ ἣ ψήφος τῶν δημοτῶν των.

Πρέπει νὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι, μολοντί ἐπιφυλάττω ὅλας τὰς ἀμφιβολίας τὰς ὁποίας ἔχω περὶ τοῦ ἐν τὸ ὄγκῳ τῶν σύ- στημα ὅπως παρ' ἡμῖν λειτουργεῖ, ἐξυπηρετεῖ τὰς κοινωνι- κὰς ἀνάγκας καὶ μολοντί ἐπιφυλάττω νὰ φέρω ἐν και- Ϸ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἐὰν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ κατέχω ἢν κατέχω θέσιν, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ὑποβάλλω προτά- σεις νόμου καὶ ὄχι νὰ ὑποχρεοῦμαι νὰ ὑποβάλλω προτά- σεις νόμου, θὰ ἐπιδιώξω τὰς ἀναγκαῖας τροποποιήσεις. Πρέ- πει νὰ προσθέσω, ὅτι ἐκ τῆς μελέτης τῶν πραγμάτων καὶ ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν μετὰ τὴν προηγουμένην συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ ἀνακοινώσεων, ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ ὄγκῳ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Πειραιῶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπικρίσεως, αὐστηρὰς τοῦλάχιστον ἐπικρίσεως. Ἀλλὰ ἐὰν ὑποχρεοῦμαι νὰ εἴπω αὐτὸ, θὰ παρέλειπον καθή- κον, ἐὰν δὲν ἐξέφραζον τὴν ἐκπληξίν μου, διότι ἕνας ἀνώτα- τος δικαστικὸς λειτουργός, ὡς ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν Ἀθηνῶν, προκειμένης τῆς ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως αὐτῆς, δὲν ἐθεώ- ρησεν, ὡς εἶχε καθήκον, ὅπως εἶχε κατ' ἐμὲ, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς συζήτησεως, ἀλλὰ ἀνέθηκε τὴν κα- τηγορίαν εἰς ἕνα ἀντισταγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν. Δὲν θέλω νὰ κατηγορήσω τὸν ἀντισταγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν, ἀλλ' εἶναι φανερόν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸ αὐτὸ κύρος, τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ ἔχῃ εἰς εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν. Ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν μετ' ἐπὶ δικαστικὴν του πείραν κατεῖχεν αὐτὸς τὴν ἔδραν τῆς κατηγορίας θὰ προε- λάμβανε τὴν κακὴν θέσιν τῶν ζητημάτων, ἣ ὁποία ἐδημι- ούργησε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Βουλῆς πρὸς ἐξέ- τασιν τοῦ ζητήματος τούτου τῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ Ὑ-πουργοῦ. Θὰ διατυπώσῃ τὰ ἐρωτήματα δηλαδὴ ἀναλελυ- μένα καὶ ὄχι ὅπως διατυπώθησαν συνεπυγμένα κατὰ κἀκι- στον τρόπον καὶ ἐπομένως θὰ ἐκαλεῖτο τὸ ὄγκῳ τῶν δικαστή- ριον νὰ εἴπῃ, πρῶτον μὲν ἂν εἶναι ἀληθεῖς αἱ προσάψεις αἱ γενομέναι ὑπὸ τῆς κατηγορουμένης ἐφημερίδος κατὰ τοῦ Ὑ-πουργοῦ, καὶ δεύτερον, ἐὰν δὲν εἶναι ἀληθεῖς, νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ὑπάρχῃ ὁδὸς ἐκ μέρους τοῦ δημοσιογράφου. Εἶπα ὅτι δὲν νομίζω ὅτι χωρεῖ αὐστηρὰ ἐπικρίσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ἀλλὰ δὲν ἐπεται ἐκ τούτου, ὅτι δὲν πιστεύω ὅτι ἡ διαγωγή τῆς κατηγορησάσης ἐφημερί-δος εἶναι ἀξία τῆς αὐστηροτέρας καταδίκης. Ὅλοι ἐννοοῦμεν ὅτι μία ἐφημερίδα μπορεῖ νὰ γίνῃ ὅλως τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας τῆς μεταδίδουν ἄνθρωποι, εἴτε ἔχοντες συμφῶρον διότι ἀπέτυχον εἰς ἕνα διαγωνισμόν προμηθείας, εἴτε ἐπιθυμοῦ- ντες νὰ ἐξασκήσωσι προσωπικὰ πάθη καθ' ἐνός Ὑπουργοῦ, ἢ καθ' ἐνός ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅλοι λοιπὸν μπο- ροῦμεν νὰ γίνωμεν θύματα τοιοῦτων εἰσηγήσεων. Ἀλλ' εἶναι ἀφόρητον, θὰ προσθέσω τὴν βαρυτάτην λέξιν, ὅτι εἶναι ἀτι- μωτικόν, ὅταν ἐκ τῆς ἐρεύνης τῆς γενομένης ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διατυπωθεῖσα κατηγορία ἀπὸ μίαν ἐφημερίδα ἦτο ἐν- τελῶς ἀσύστατος, νὰ μὴ ἐρχεται αὐτὴ αὐτῇ ἡ ἐφημερίδα νὰ

ἀναγνωρίζῃ, ὅτι ἐγίνε θύμα εἰσηγήσεως, αἱ ὁποῖαι τὴν ἔφερον εἰς τὸ νὰ συκοφαντήσῃ ἕνα πολιτικὸν ἄνδρα.

Εἶνε δὲ τοσοῦτον παράδοξος, κ. βουλευταί, ἡ ἡθικὴ ἀντί- ληψις περὶ τῆς θέσεως τοῦ τύπου, ὥστε μοῦ ἐδόθη καὶ ἡ συμ- βουλή ἀπὸ μίαν ἐφημερίδα, ἣ ὁποία μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦλά- χιστον ἐκείνης, δὲν εἶχεν ἐξακριβωθῇ ὅτι ἦτο ἀντιπολιτευσ- μένη, ἐθεώρητο τούναντίον καὶ φιλικὴ ἐφημερίδα, μοῦ ἐδόθη ἡ ἐπίμονος συμβουλή, ὅταν ἐπέστρεψα ἐκ τοῦ ταξιδίου μου, νὰ ἀπομακρύνω ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τὸν συνυπουργόν μου διὰ νὰ θέσω καὶ ἐγὼ τὸ στίγμα τῆς ἀτιμίας ἐπὶ ἐνός μετώπου τό- σον λευκοῦ, ὅπως εἶνε τοῦ συναδέλφου μου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

Τούτο, κύριοι βουλευταί, ἀποδεικνύει μίαν κατάστασιν κατ' ἐξοχὴν νοσηρὰν, μάλιστα εἰς ἕνα τόπον ὅπου ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν πλέον παλαιὰν ἐποχὴν διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων ἀμε- ταβλήτως ἐξακολουθεῖ νὰ φέρεται εὐκόλως εἰς τὸ νὰ δέχεται τὰς συκοφαντίας. Ἡ ὑπαρξὶς τοιοῦτου τύπου ἀποτελεῖ ἕνα δημόσιον κίνδυνον μεγάλον. Βέβαιον, ἐὰν με ἐρωτήσετε νὰ σὰς πῶ, πῶς θὰ ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος αὐτός, δὲν θὰ εἶχα πρόχειρα τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι πρέπει ν' ἀσχο- ληθῶμεν εἰς ἐξέυρεσιν τοιοῦτων μέσων θεραπείας, διότι ἀνευ τούτων θὰ διακινδυνεύσωμεν, κινδυνεύομεν καθ' ἐκαστὴν νὰ δίδωμεν ὅπλα πρὸς τὴν κερίδα ἐκείνην, ἣ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ καταπλεονεκτήσουν καὶ πῶς θὰ πλουτήσῃν, προσωπικῶς. Καὶ ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ νὰ σείσῃ τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἣ ὁποία ζητεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν κόσμον μετ' ἐνὶ διηνεκὴ κατηγορίαν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰ δημόσια πράγματα, εἴτε Ὑπουργοὶ εἶνε, εἴτε ὑπάλληλοι ἀνώτατοι, κατὰ κανόνα εἶνε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀποβλέπουν, παρὰ πῶς θὰ νο- σφισθῶν τὰ δημόσια χρήματα, πῶς θὰ

Π. Τσαλδάρης. Δύο λέξεις πρόκειται να είπω, διότι ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ανέφερεν εν τη δουλία του και την στάσιν τήν όποιαν ετήρησεν τώ Λαϊκόν κόμμα. Εξεδήλωσε τήν λύπην του, διότι τώ Λαϊκόν κόμμα δέν συμμετέσχε της Επικροτής, ή όποία συνέστη να εξετασθή τά ζητήματα τά άφορώντα ένα των συναδέλφων του. Θα είπω εις τόν άξιότιμον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως και εις τήν Βουλήν ότι δέν δύναται νά τεθή υπό άμφιβολίαν τό γεγονός ότι τώ Λαϊκόν κόμμα κήδεαι της τιμής και της ύπολήψεως του πολιτικού κόσμου. Είμαι δέ εύτυχής διαπιστώσας μετά πόσου σθένους απέδελφεν ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως εις τό νά υπερασπίσῃ τήν τιμήν και τήν υπόληψιν του πολιτικού κόσμου, ο όποιος άλλοτε τόσον σκαιώς διεσύρθη, χωρίς ο κ. Προθυπουργός νά συγκινήθῃ, πολύ δέ ολιγώτερον νά διαμαρτυρηθῇ, τό ότι δέν συμμετέσχον εις τήν εν λόγω Επικροτήν δέν σημαίνει ότι δέν θέλω νά λάμψῃ ή αλήθεια και νά διαπιστωθῇ ή λευκότης ούουδήποτε συναδέλφου. Διότι αν τοῦτο συμβαίνει σήμερα εις ένα ύπουργόν της Κυβερνήσεως αύριον δύναται νά συμβῇ και δι' ούονδήποτε άλλον. Θα έπρεπε λοιπόν νά υπάρξῃ μεταξύ του πολιτικού κόσμου ή αλληλεγγύη εκείνη...

Γ. Καφαντάρης. Εύθυνηδισία, διατί αλληλεγγύη;

Π. Τσαλδάρης. Διότι αν δέν υπάρξῃ ή άμοιβαία ύποστήριξις της τιμής και της ύπολήψεως του πολιτικού κόσμου ανά πᾶσαν στιγμήν δύναται ούτος νά εκλείψῃ και νά αντικατασταθῇ παρ' εκείνων οι όποιοι δέν έχουν τόσον καλήν ιδέαν δια τό Κοινοβούλιον και δια τό κοινωνικόν καθεστώς εκ του όποιου προέρχεται τοῦτο. Ως ετέθη τότε όμως τό ζήτημα ήτο ζήτημα έρεύνης και ορθότητος ή μή της άποφάσεως.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δέν ετέθη τοιοῦτον ζήτημα.

Π. Τσαλδάρης. Δέν νομίζω ότι δύναται νά προδικαίῃ ή Βουλή εις τήν έρευναν των άποφάσεων και ότι δύναται νά εκτελέῃ και δικαστικά καθήκοντα. Όσοι και αν ή έρευνα άπεσκοπέι τήν εξέτασιν της αληθείας ύπέρ του Υπουργού, έμειώθη πάντως ή θέσις τού δικαστηρίου. Τό ότι ήτο μειωτική δια τό Δικαστήριον άρκοῦν ως απέδειξε τά ὅσα είπεν ο άξιότιμος Πρόεδρος της Κυβερνήσεως περί του Εισαγγελέως, ότι κακώς εφέρθη μή λαβών μέρος και του άλλου Εισαγγελέως ότι δέν έθεσεν ορθώς τά ζητήματα. Και τά είπεν αυτά ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, όστις είναι και Υπουργός της Δικαιοσύνης και θα ήδύνατο νά επιβάλῃ εις αὐτούς, τι ήρμοζεν. Τότε μόνον θα υπερασπίσωμεν τήν τιμήν και τήν υπόληψιν του πολιτικού κόσμου, όταν είμεθα δίκαιοι και άπέναντι της δικαιοσύνης.

Πρόεδρος. Η συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Η Βουλή εισέρχεται εις τήν

Ημερησίαν Διάταξιν της Νομοθετικής εργασίας

Συζητουμένου του νομοσχεδίου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 4660, περί άπαγορεύσεως καλλιέργειας καπνού εις ακατάλληλα εδάφη», ο κ. **Α. Μπακάλμπας** ζητεί όπως διαγραφῇ εκ του Νομοσχεδίου τό άρθρον 3 διότι, λέγει, τό Νομοσχέδιον εγένετο άπλως, να νομιμοποιήσῃ μερικάς πράξεις του Υπουργείου. Ο κ. Υπουργός γνωρίζει ότι δια νά καθορισθῶν αι περιφέρειαι έχρειάζοντο συνεργασίαι διαφόρων υπηρεσιών και έρχεται σήμερα ή κατά τόπους γεωργική υπηρεσία νά προβῇ εις τόν καθορισμόν των ακατάλληλων εδαφών.

Θ. Χαβίνης. Και άλλοτε, κύριοι βουλευταί, έφερα αντιρρήσεις επί της ψηφίσεως τοιούτου Νομοσχεδίου, τό όποιον εαν εφαρμοσθῇ εις όλην τήν Ελλάδα θα αποβῇ εις ζημίαν των παραγωγών, οι όποιοι δέν καλλιεργούν καπνόν δια νά έχουν τήν φιλοδοξίαν νά πιστοποιηθῇ ότι παράγουν καλήν ποιότητα. Αποδίδουν εις τό περισσότερον κέρδος και έχουν

τοῦτο από τῶ μὴ εκλεκτά καπνά. Δι' αὐτό ή άπαγόρευσις πρέπει νά γίνῃ μετά μεγάλης προσοχής. Τό Νομοσχέδιον άλλωστε εύρίσκαται εις αντίθεσιν με άλλον νόμον. Τό Υπουργείον της Γεωργίας δέν επιτρέπει τήν καλλιέργειαν πολλών στρεμμάτων καπνού. Τό Υπουργείον της Εθνικῆς Οικονομίας δέν επιτρέπει τήν καλλιέργειαν εις μικράς εκτάσεις πρὸς πρόληψιν του λαθρεμπορίου. Ας εφαρμοσθῇ λοιπόν τό Νομοσχέδιον εις τήν Μακεδονίαν και Θράκην. Διά τήν λοιπήν όμως Ελλάδα θα είναι πρόξενον κακού.

Α. Κουντουριώτης. Θα έπρεπε τότε νά άπαγορευθῇ ή καλλιέργεια πολυτελών καπνών επί εδαφών, τά όποια δέν κρίνονται κατάλληλα δια τήν άλλην καλλιέργειαν.

Α. Μπακάλμπας. Δέν μπορείτε νά χωρίσετε τά καπνά εις τά έντός και εκτός της Ελλάδος μήτε εις τās ποιότητάς των. Τό μέτρον συντελεῖ εις τήν εξύψωσιν της ποιότητος των καπνών.

Θ. Χαβίνης. Η όποία ποιότης δέν πωλεῖται.

Α. Δούλης. Είς ώρισμένας όρεινάς και άγρόνους περιφέρειας ο γεωργικός κλήρος δέν υπερβαίνει τά 10 στρέμματα και όλοι αντιλαμβάνομεθα ότι μόνον με τόν καπνόν δύναται ο γεωργός νά δυνηθῇ νά εξοικονομήσῃ τά έξοδα της οίκογενείας του. Ζητεί όπως επιτραπῇ ή καπνοκαλλιέργεια, εκεί όπου εγένετο τοιαύτη από Πιέτίας τοιλάχιστον.

Θ. Λύρας. Υπάρχουν περιφέρειαι όπου ο καπνός καλλιεργείται από Τουρκοκρατίας. Καί από 30 και 50 έτών ή ποσότης είναι ακόμη ή αὐτή. Δέν δύναται λέγει νά νοηθῇ άπαγόρευσις καλλιέργειας εκ φόβου λαθρεμπορίου.

Ο κ. **Ν. Κουντούρης** ζητεί παρὰ του Υπουργού της Γεωργίας μίαν εξήγησιν σχετικώς με τήν άπαγόρευσιν της καπνοκαλλιέργειας Βόλου. Τό Υπουργείον των Οικονομικων, λέγει, ενῶ δια του νόμου «περί επιλογῆς εδαφους» επιτρέπεται ή καπνοκαλλιέργεια εις τόν δήμον Φερρών, Φοίδης, κλπ. άπαγορεύει δια του νόμου 5112 τήν τοιαύτην καπνοκαλλιέργειαν. Παρακαλεῖ τόν κ. Υπουργόν της Γεωργίας, όπως συνεννοηθῇ μετά του συναδέλφου του επί των Οικονομικων, να επιτραπῇ ή καπνοκαλλιέργεια εις τās ανωτέρω εκτάσεις, διότι πρὸς τόν σκοπόν τοῦτον άπηλλοτριώθησαν και τά πλείστα των άγροκτηνμάτων και διότι παράγεται καπνός άρίστης ποιότητος.

Ο κ. **Ν. Ξηρός** διατυπώνει επίσης αντιρρήσεις τινάς σχετικώς με τήν άπαγόρευσιν της καπνοκαλλιέργειας.

Σ. Σταυρόπουλος. Λέγει ότι εις τήν περιφέρειαν Παρναμυθίας και Ιωαννίνων, όπου παράγεται καπνός εξαίρετικής ποιότητος επιτρέπη ή καλλιέργεια λόγω καταλληλότητος του εδαφους και όμως τό Υπουργείον των Οικονομικων άπηγόρευσε τήν καλλιέργειαν πρὸς περιστολήν δῆθεν του λαθρεμπορίου.

Παρακαλεῖ τόν κ. Υπουργόν της Γεωργίας όπως συνεννοηθῇ μετά του συναδέλφου του επί των Οικονομικων, να ανασταλῇ τό γενόμενον άδίκημα, τό όποιον κυρίως γίνεται εις τούς καπνοπαραγωγούς Κοινόνητος Δράγανης και Καρβουναρίου της επαρχίας Παρναμυθίας.

Ο κ. **Τσιτσάρας** λέγει ότι ο πεδινότερος δήμος Εύρυτανίας εκκαλιέργει από εκατονταετίας τόν καλύτερον καπνόν. Δυστυχώς όμως κατόπιν εκθέσεως ενός χωροφύλακος άπηγορεύθη ή καλλιέργεια καπνού και παρακαλεῖ τόν κ. Υπουργόν νά άρῃ τήν άπαγόρευσιν, διότι είναι καταστρεπτική δια τόν πληθυσμόν του Δήμου τούτου, αλλά και επιζήμια δια τήν παραγωγήν του καπνού.

Ο κ. **Γ. Καφαντάρης** τονίζει επίσης ότι ο Δήμος αὐτός είναι ο των Απεραντίων και δέν παράγει άλλο τι πλὴν του καπνού και ότι είναι προφανές ότι ή εξακαλούθησις της άπαγορεύσεως της καπνοκαλλιέργειας συντελεῖ εις τήν εξουθένωσιν του πληθυσμοῦ.

Α. Αλεξανδρής (Υπουργός Γεωργίας). Δέν είναι ή πρώτη φορά καθ' ήν γίνεται συζήτησις περί της καπνοκαλλιέργειας και των επιβεβλημένων άπαγορεύσεων. Όταν

υπεβλήθη τό άρχικόν νομοσχέδιον εγένετο ευρεία συζήτησις και διεπιστώθη ότι έπρεπε νά γίνῃ περιορισμός της καπνοκαλλιέργειας. Είς συμπληρωτικόν νόμον εγένετο νέα συζήτησις περί ελαττώσεως της παρεχόμενης ποσότητος του καπνού.

Εύτυχώς τό σημερινόν νομοσχέδιον ουδεμίαν κάμνει μνείαν περί ελαττώσεως των καλλιέργειων. Τό νομοσχέδιον προκαλείται εκ των διαφωνιών που ήγέρθησαν δια τήν έννοιαν της λέξεως βαλτώδεις, ή όποία έδωκε κατὰ τήν έφαρμογήν άφορμήν εις παρεξηγήσεις. Εγένετο είτα έρμηνεία, ότι βαλτώδη εδάφη έννοεῖ τά ύγρά. Αλλά καιάλιν περί της έννοιας αὐτῆς ήγέρθησαν άμφοσθενήσεις και προσετέθη νά είναι ακατάλληλα δια τήν παραγωγήν καπνών. Όταν έδημοσιεύθη αὐτός ο συμπληρωτικὸς νόμος ήτο Οικτωβριος και πολλοί έκαμον καλλιέργειας επί τη θάσει του παλαιού νόμου. και τότε εύρέθημεν εις τήν ανάγκην νά δώσωμεν παρατάσεις δια νά υποβληθῶν αιτήσεις, δια νά εξετασθῇ εν καλῶς ή κακῶς επεδόθησαν ποιναι επί παραβάσει του νόμου. Τό νομοσχέδιον έρχεται τώρα και διδαι τό δικαίωμα έρεύνης και μετ' αὐτήν άρσεως των ποινών αὐτών. Δέν κάμνομεν, συνεπώς, λόγον περί ελαττώσεως της καλλιέργειας ή της παραγομένης ποσότητος. Τό νομοσχέδιον δέν όμιλεῖ περί τοῦτου, διότι είναι ακόμη πρόωρον νά σκεφθώμεν περί βασικων τροποποιήσεων του άρχικοῦ νόμου.

Α. Δούλης. Δέν έννοοῦμεν ήμεῖς αὐτό. Ετονίσκαμεν μόνον τήν κατάστασιν που έδημιουργήθη εις τήν επαρχίαν μας με τήν άπαγόρευσιν και ζητοῦμεν τήν διόρθωσιν του πράγματος.

Α. Αλεξανδρής (Υπουργός Γεωργίας). Είμαι σύμφωνος με τούς λέγοντας ότι ή παραγομένη σήμερα εν τη Παλαιᾷ Ελλάδι ποσότης καπνού δέν πρέπει νά διαταραχθῇ. Με τό Νομοσχέδιον έρχομεθα νά ιδώμεν αν πρέπει νά προστατευθῶν οι καλλιεργήσαντες παρὰ τήν άπαγόρευσιν είτε λόγω άγνοίας, είτε λόγω μικρῶν προθεσμιών του νόμου. Εγεννήθη και εν άλλο παρεμπόμπον ζήτημα. Τό ζήτημα του Υπουργείου των Οικονομικων τό όποιον διαφωνεῖ με τό Υπουργείον της Γεωργίας κατὰ τοῦτο. Τό Υπουργείον των Οικονομικων παραδέχεται ότι υπάρχουν περιφέρειαι παράγουσai καπνόν κακόν, αλλά άθρημοπορικώς καταναλισκόμενον και συνεπώς ύπακτάει εις άπαγόρευσιν. Είς τοῦτο διαφωνοῦμεν με τό Υπουργείον των Οικονομικων, διότι αν τά μέρη είναι κατάλληλα δηλ. δέν είναι ούτε ύγρά, ούτε βαλτώδη, πρέπει νά προστατευθῶν. Είναι περιφέρειαι όπως π. χ. ή των Φερρών του Βόλου, περί ης όμίλησεν ο κ. Κουντούρης, ή όποία παράγει άριστον καπνόν και πρέπει νά προστατευθῶν.

Α. Μυλωνογιάννης. Καί ή επαρχία Αποκορώνων άδικεῖται.

Α. Αλεξανδρής. (Υπουργός Γεωργίας). Είναι επίσης και ή περιφέρεια Εύρυτανίας περί ης όμίλησαν οι κ. κ. Τσιτσάρας και Καφαντάρης. Κατελήξαμεν συνεπώς με τόν κ. Υπουργόν των Οικονομικων νά τεθῇ τό άρθρον αὐτό, ώστε νά δίδεται τό δικαίωμα εις τόν Υπουργόν της Γεωργίας νά άρῃ τās άπαγορεύσεις αὐτάς ύπ' εύθύνην του.

Α. Μπακάλμπας. Τό άρθρον 3 του Νομοσχεδίου άνατρέπει μίαν οικονομίαν εφαρμοσθεῖσαν μέχρι τοῦδε επί τριετίαν, και τό πρόσφατον παρελθόν μάς έδίδαξεν ότι ή άσκηθεῖσα πίσις ώρισμένων βουλευτῶν συνετέλεσεν ώστε ή άπαγόρευσις της καπνοκαλλιέργειας εις βαλτώδη εδάφη νά μή εφαρμοσθῇ εις όλην τήν Ελλάδα. Υπάρχει και Νομοθετικόν Διάταγμα του Υπουργείου των Οικονομικων, στήριχθέν εις τούς πίνακας παραγωγῆς όλης της Ελλάδος και αποκλείσαν δια λόγους λαθρεμπορίου κοινότητος παραγούσας ύλίγον καπνόν. Ήδη ο κ. Υπουργός της Γεωργίας λέγει ότι εν συνδυασμῷ με τό Υπουργείον των Οικονομικων θα διορθωσῇ τό πράγμα, αλλά τοῦτο δέν είναι δυνατόν με τό παρὸν Νομοσχέδιον. Δι' αὐτό νομίζω ότι ή μὲν δικονομία δια τῶ βαλτώδη εδάφη του άρχικοῦ νόμου πρέπει νά παραμείνῃ

διὰ δέ τās αιτιάσεις του Υπουργείου των Οικονομικων νά φέρῃ τοῦτο τροποποιήσεις εις τόν παρ' αὐτοῦ προκληθέντα Νόμον και νά διορθωθῶν οὕτω αἱ άδικίαι εν υπάρχον.

Π. Τσαλδάρης. Συνηγορῶ, λέγει, και εγώ ύπέρ της διακρίσεως, ήν έκαμεν ο άξιότιμος προαλήσας Εἶναι γεγονός ότι με τό Διάταγμα του Υπουργείου των Οικονομικων εγένοντο άδικίαι, περί αὐτῶν δέ όμίλησα και άλλοτε και εις τήν Ιδιαιτέρην μου έπαρχίαν εγένετο άδικία όσον άφορᾷ τήν περιφέρειαν Αγρινιόνης, ή όποία ενῶ παράγει άριστον καπνόν και δέν λαμβάνουν χώραν εις αὐτήν λαθρεμπορία ύψηλῃ εις περιορισμόν και δέν έχουν και άλλο προϊόν. Πρέπει λοιπόν, τονίζει, νά τροποποιηθῇ τό νομοσχέδιον δια νά επανορθωθῶν αι γενόμεναι άδικίαι.

Α. Αλεξανδρής (Υπουργός Γεωργίας). Εγώ λέγει δέν άρνούμαι, ότι υπήρξαν μερικά άδικία και δι' αὐτό έκαμε τό Υπουργείον της Γεωργίας επανειλημμένα έγγραφα εις τό Υπουργείον των Οικονομικων, όπερ έζήτησε περισσοτέρας εξηγήσεις και ήδη δια του νομοσχεδίου συμμετέχει εις τήν κρίσιν και ο Υπουργός της Γεωργίας δια νά καταστῇ δυνατή ή άρσις των άδικιών. Εν πάσῃ περιπτώσει παρακαλῶ τούς ενδιαφερομένους νά κάμουν σχετικῶς τροπολογίας δια νά τās έχωμεν ύπ' όψει κατὰ τήν β' συζήτησιν.

Μεθ' ο γίνεται δεκτόν τό νομοσχέδιον εις α' συζήτησιν κατ' άρχήν και κατ' άρθρον.

Γίνεται ουσώτως δεκτόν εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν τῶ σχέδιον νόμου:

1) «Περί αύξομειώσεως ένοικίων ρητινοσυλλογῆς δημοτικών δασών» ως έτροπολογήθη παρὰ του κ. Υπουργού και
2) «Περί συμψηφισμού χρέους του Ταμείου Προνοίας έλαιοπαραγωγῆς Πηλίου εις τό πρὸς τό Δημόσιον χρέος του Ταμείου Ελλάδας».

Συζητουμένου είτα εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν του σχεδίου νόμου περί προσωρινῆς διοικήσεως των έσόδων και έξόδων του Κράτους ο κ. **Γ. Μαργης** (Υπουργός των Οικονομικων) άναγινώσκει τῶς κάτωθι τροπολογίας ως επιφέρει εις τό άρθρον 5. «Αρθρον 5. δια διαταγμάτων προτάσει του Υπουργικοῦ Συμβουλίου εκδιδομένων δύναται νά καταργῶνται θέσεις ως επίσης νά καταργῶνται ή συμπύσσονται Υπουργεῖα ή υπηρεσίαι διαφόρων κλάδων του αὐτοῦ ή και διαφόρων Υπουργείων, ως και άλλαι αὐτοτελεῖς υπηρεσίαι εν γένει. Κατὰ τήν σύμπτυσιν και ανασύστασιν Υπουργείων ή υπηρεσιῶν δέν επιτρέπεται αι τυχόν δημιουργηθίσόμεναι νέαι θέσεις νά αποδῶσιν εις επιδύρυσιν του προϋπολογισμοῦ. Οι υπηρετοῦντες εις τās καταργηθισόμενας, συμπυκνωθισόμενας ή υποβιβασθισόμενας θέσεις ύπάλληλοι προτιμῶνται εις τήν κατάλληλν κενωθισομένων θέσεων κατόπιν γνωμοδοτήσεως του οικείου Συμβουλίου παρ' έκαστῷ Υπουργείῳ κατὰ τῶ διατάγματος όρισθισόμενα.

«Αρθρον 6. Δι' άποφάσεων του Υπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένων εις τήν Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δύναται νά καταργῶνται ή νά περιορίζωνται αι όπωσδήποτε και δι' ούονδήποτε λόγον παρεχόμεναι εις δημοσίους ύπαλληλους ή ύπαλλήλους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ειδικῶν ύπαλλήλων, αὐτονόμων κρατικῶν οργανισμῶν, υπηρεσιῶν κλπ., διπλοῖ μισθοί, άμοιβαι, επιδόματα, ποσοστά, επιμίσθια και αποζημιώσεις εν γένει είτε ταῦτα βαρύνουσι τό Δημόσιον, είτε βαρύνουσι ειδικά ταμεία, αὐτονόμους οργανισμούς, νομικά εν γένει πρόσωπα ή και ιδιώτας. Αἱ προσυζητήσεις λόγω πολυετούς υπηρεσίας δέν δύναται νά οίχθῶσιν εκ της παρούσης διατάξεως.

Μεθ' ο γίνεται δεκτόν τό νομοσχέδιον εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν ως έτροπολογήθη παρὰ του κ. Υπουργού κατὰ τῶ ανωτέρω.

Συζητουμένου είτα εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν του σχεδίου νόμου «περί ρυθμίσεως ζητημάτων δημοσίου χρέους».

Ο κ. Ν. Μπακόπουλος ζητεί διασφράσεις επί του άρθρου 4.

Γ. Μαργής (Υπουργός Οικονομικών). Το άρθρον 4 απαλείφεται, επειδή το μέτρον είναι προσωρινόν και ηδύναντο να γεννηθούν αριστίαι. Συνεχίζων λέγει ότι το νομοσχέδιον δεν χρήζει ειδικής εξηγήσεως, διότι την βλάν του αποτελεῖ ἡ γενομένη ἀνάπτυξις δὲν παρελθούσαν ἐδόμαζα. Καὶ εἶναι ἡ νομοθετικὴ ἐφαρμογὴ τῆς προσωρινῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἣν ἀνεπτύξαμεν. Θὰ ἐπεθύμει, συνεπῶς, ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐπ' αὐτῆς νὰ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τῆς ἀντιπολιτευσεως, τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον ἐμεσολάχησε μία περὶ ἐξήγησιν κατὰ μίαν συνομιλίαν μου μετὰ τὸ Ἀρχηγόν τῆς Προοδευτικῆς ἑνώσεως εἰς τὴν σύσκεψιν ἐπὶ τῷ μέγιστον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Εἴπον τότε εἰς αὐτόν, ὅτι διὰ κάποιον σημεῖον, διὰ τὸ ὅποσον διαφωνοῦμεν καὶ διατηροῦμεν ἑκάτερος τὰς γνώμας μας, δὲν θὰ ἦτο ὀρθόν νὰ γίνῃ αὐτὴν τὴν στιγμὴν δημοσίᾳ συζήτησις, διότι δὲν θὰ ἦτο ἐξυπηρετικὴ γενικωτέρων συμφερόντων. Ο κ. Ζαβιτζιάνος ἀπεδέχθη τὴν γνώμην μου ταύτην. Τότε ἕτερος τῶν κ. Ἀρχηγῶν, ἂν δὲν ἀπατώμαι ὁ κ. Καφαντάρης, παρεμβὰς εἶπεν ὅτι ὁρθότερον θὰ ἦτο τότε νὰ ἀναδελθῇ ἡ ὅλη συζήτησις. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσον εἰχομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ, τὴν ὅποιαν εἰσηγοῦμεθα εὗρισκε σύμφωναν καὶ τὰ λοιπὰ κόμματα, ἥτοι ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτευσῆος εἰς τὰς γενικὰς αὐτῆς γραμμάς. Δὲν εἶναι ὅμως ἀκριβές, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρεκάλεσε νὰ ἀναδελθῇ ἡ συζήτησις εἰς ἐξήγησιν καὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις εὐθὺς μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου ἐδήλωσε, καὶ διὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ δ' ἐμοῦ, ἐπανειλημμένως, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἀνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ. Διότι ἡ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ἡ συζήτησις δὲν δύναται νὰ βλάψῃ πλέον, τοῦναντίον δὲ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ὠφελήσῃ. Διότι καὶ ἐν ἐκ τῆς συζητήσεως ἀποδειχθῇ ὅτι ὅλοι εἶναι σύμφωνοι ἐπὶ τῆς τηρουμένης πολιτικῆς, δὲν εἶναι ζήτημα ὅτι τοιαύτη ὁμοφωνία θὰ ἐνισχύσῃ τὴν πολιτικὴν ταύτην καὶ θὰ καταστήσῃ εὐκολωτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν τὴν ἐφαρμογὴν. Ἐπίσης ἂν ὑπάρχῃ μὲν κατ' ἀρχὴν συμφωνία, ἔχουν ὅμως τὰ κόμματα ἂν ὑποδείξουν τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ γίνουν αὗται δεκταὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη κατὰ τὴν ὅποιαν ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτευσῆος, ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν, θὰ ἀντετίθεντο εἰς τὴν ἀσκουμένην πολιτικὴν καὶ θὰ ὑπεδείκνυσαν ἄλλην ἰδικὴν τῶν πολιτικῶν ἢ ὅλην συζήτησιν θ' ἀπέβαινε καὶ πάλιν ἐπωφελῆς διὰ τὴν χώραν, διότι θ' ἀπεδεικνύετο ἐξ αὐτῆς, ποία εἶναι ἡ ὀρθότερα πολιτικὴ, ἡ ὅποια πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῇ ὁ λαὸς ὅτι αἱ θυσίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπιζητοῦνται παρ' αὐτοῦ ἢ μᾶλλον παρ' ὀρισιμένης τάξεως αὐτοῦ, τὴν τάξιν τῶν ὁμολογουμένων, εἶναι ἀναπόφευκτοι καὶ ἐπιβεβλημένοι ἐκ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ τόπου. Θὰ μὲς ἐπιτραπῇ δὲ νὰ ἔχωμεν τὴν γνώμην ὅτι, ἐφόσον τὰ κόμματα ὅλα δὲν ἐδέχθησαν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας στιγμὰς, θὰ προσφέρουν τοῦλάχιστον τὰς γνώμας των. Τὸ ἐναντίον, ἄλλως τε, θὰ ἦτο παραγνώρισις ἐνός ἐκ τῶν βασικωτέρων προορισμῶν τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ δημοσία συζήτησις εἶναι ἀναγκαία, ἵνα ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀντιθέτων γνώμῶν προκύψῃ ἡ ἀλήθεια. Ο κ. Ἀρχηγὸς τῶν Λαϊκῶν, συμφωνοῦσας εἰς τὴν γνώμην του τῆς ἀντιπολιτευσῆος, ζητεῖ ν' ἀναδελθῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα. Ἀλλὰ ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ ἀναβολὴ αὕτη σημαίνει ματαίωσιν τῆς συζητήσεως ἢ ἀναβολὴν αὐτῆς πέραν τοῦ Μαΐου. Καὶ ἐγγράφω: Ὡς γνωρίζει ἡ Βουλὴ, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῇ ὑγείᾳ του τὸ ἐπιτρέπη, θὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην διὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ἐκεῖθεν δὲ δὲν εἶναι

δυνατὸν νὰ ἀνχωρήσῃ, πρὸ τῆς 15ης τοῦ μηνός, καὶ ἐπομένως δὲν θὰ εὐρίσκηται ἐδῶ πρὸ τῆς 19ης. Ἀλλὰ κατὰ τὴν 19ην ἡ Βουλὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διακοπῇ τὰς ἐργασίας τῆς, διότι λήγει ἡ τριετία τῆς Γερουσίας, ἡ ὅποια οὕτω δὲν θὰ ἵμμορῃ νὰ συνεδριάσῃ μέχρι τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν. Κατ' ἀναγκάσαν συνεπείαν ἐπομένως ἡ ἀναβολὴ, τὴν ὅποιαν προτείνει ὁ κ. Τσαλδάρης, μεταφέρει τὴν συζήτησιν εἰς τὸν Ἰούνιον, ὅποτε ἴσως δὲν θὰ εἶναι πλέον καιρὸς νὰ συζητήσωμεν περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ἡ χώρα θὰ στερηθῇ ἐκ τῶν γνώμῶν τῆς ἀντιπολιτευσῆος ἐνδεχομένης ὠφελείας. Ἐπὶ τούτου ἤθελα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς ἀντιπολιτευσῆος.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Εἶναι ἀκριβές ἡ πληροφορία, ἣν ἔδωκεν ὁ κ. Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐκεῖνην ἀνεφύησαν διαφωνίαι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Γ. Μαργής (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ ἐξέλιπον ἀνωτέρω τί ἐγένετο κατὰ τὴν σύσκεψιν.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐπὶ τοῦ σημείου ἐκείνου προήλθεν ἀπὸ ἐμῆς ἡ ἀναβολὴ, καὶ ὀρθῶς ἐπρότεινε ὁ κ. Καφαντάρης νὰ ἀναδελθῇ ὅλη ἡ συζήτησις.

Γ. Μαργής (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω ἀναφερόμενος εἰς ὅσα εἶπα περὶ τῶν διαφωνιῶν κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐκεῖνην. Ἦδη, ὡς ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Γερουσίας, αἱ ἀνέπτυξα πῶς κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ ἡ συζήτησις.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν σὰς κωλύει τίποτε νὰ παρατείνετε τὴν θητείαν τῶν ἐξερχομένων γερουσιαστῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων.

Γ. Μαργής (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἄν δὲν ὑπάρχῃ συνταγματικὸν κώλυμα, τότε δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀντίρρησην νὰ τὸ δεχθῶμεν αὐτό. Ἄν γίνῃ δὲ αὐτό, τότε ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως δὲν θὰ εἶναι μακρά.

Α. Παπαναστασίου. Ἀσκέτως τούτου ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ σωτηρία τῶν οἰκονομικῶν μας δὲν θὰ προέλθῃ ἀπὸ δάνεια, ἀλλὰ διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, συνεχίζει, δέχομαι ἀσμένως τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διεξαχθῇ μία εὐρεία συζήτησις, ἐφ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον διαφωνῶ πρὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀντιλήψεις. Ἀλλὰ συζητήσις οἰκονομικὴ χωρὶς νὰ ἐξετασθῶν καὶ αἱ κυβερνητικαὶ εὐθύναι, δὲν δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπομένως συμφωνοῦντος καὶ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δυνάμεθα νὰ διεξαγάγωμεν τὴν ὅλην συζήτησιν τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα.

Γ. Μαργής (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ δὲν ἐζήτησα νὰ περιορισθῇ ἡ συζήτησις μόνον ἐπὶ τοῦ πρακτέου. Εἶπα νὰ χωρισθῇ ἡ συζήτησις εἰς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ πρακτέου καὶ εἰς συζήτησιν τοῦ παρελθόντος, δι' ἣν ἔχομεν καιρόν. Τὸν χρόνον τῆς συζητήσεως διὰ τὸ παρελθὸν θὰ τὸν ὀρίσῃ ἡ ἀντιπολιτευσις ὁπόταν θέλει. Ἀλλ' ἐκεῖ ποῦ ἐπιμένομεν ἡμεῖς εἶναι νὰ συζητήσωμεν ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δυνάμεθα ἐν ἀνάγκῃ νὰ συζητήσωμεν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Α. Παπαναστασίου. Ὅρθον εἶναι νὰ εἶναι παρών.

Γ. Μαργής (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀντιπολιτευσις ἐπιδιώκει νὰ συζητήσῃ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ νὰ θεωρήσωμεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Παπαναστασίου διευκολύνει τὴν κατάστασιν δὲν ἔχομεν ἀντίρρησην, ἀλλὰ θὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν τῶν προτεινόντων αὐτὸ μήπως αἱ ἐργασίαι μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς θητείας τῶν γερουσιαστῶν εἶναι ἀκυρὸς καὶ τοῦτο θὰ ἐξαρθῇ ἐκ τῆς ἐρηγείας τοῦ σχετικοῦ άρθρου τοῦ Συντάγματος, δι' αὐτὸ ἐπιφυλλάσσομαι νὰ συζητήσω ἀφοῦ ἐξετίσω τὸ ζήτημα.

Γ. Μαργής (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἴμεθα σύμφωνοι ὅτι ἂν προσκρούῃ ἡ διευθέτησις αὕτη εἰς τὸ Σύνταγμα δὲν θὰ γίνῃ, ἂν ὅμως δὲν προσκρούῃ θὰ τὴν δεχθῶμεν τροπολογοῦντες τὸ ἐκκρεμές νομοσχέδιον περὶ γερουσιαστῶν ἐκλογῶν.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ Γερουσία, λέγει, ἔχει διάφορον λειτουργίαν ἀπὸ τὴν Βουλὴν, δὲν ἔχει πολιτικὴν δύναμιν καὶ ἐργάζεται καὶ διηλεκτῶς. Δηλαδή θέλω νὰ εἶπω ὅτι ἐκ λόγων τῆς Γερουσίας δὲν ἵμμορῃ νὰ σταματήσῃ ἡ Βουλὴ, διότι τοῦτο θὰ ἦτο ἀνώμαλον. Καὶ λέγει μὲν ὁ νόμος ὅτι εἶναι τριετής ἡ θητεία τοῦ πρώτου μέρους τῶν γερουσιαστῶν, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλη διάταξις, ἡ ὅποια ὀρίζει θετὴ τὴν θητείαν τῶν γερουσιαστῶν. Δυνάμεθα συνεπῶς νὰ δεχθῶμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπρότεινα, δηλαδή νὰ παραταθῇ ἡ θητεία τῶν γερουσιαστῶν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων.

Μεθ' οὗ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται εἴτα δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ δασμολογικῶν τινῶν διατάξεων» ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Υπουργοῦ, ἀναδελθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1932 Ν. Δ. περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρου Δημοσίου, ὁ κ. Α. Παπαναστασίου ζητεῖ ὅπως τὸ νομοσχέδιον μετατραπῇ εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Φ. Ζαῖμης (Υφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Μὲ τὴν διαφορὰν νὰ ψηφισθῇ ἀπόψε εἰς α' συζήτησιν, καὶ μετὰ τὴν δήλωσιν ὅτι οὐδεμία τροπολογία θὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν δ' συζήτησιν ἂν δὲν ἔχῃ ἐκτυπωθῇ προηγουμένως διὰ νὰ λάβωμεν γνώσιν αὐτῆς.

Μεθ' οὗ τὸ νομοσχέδιον ἀποφάσει τῆς Βουλῆς μετατρέπεται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν καὶ συζητεῖται εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ο κ. Κ. Ζαβιτζιάνος ὑποστηρίζει τροπολογίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ άρθρου 13 καὶ ἀποκρούει τὴν διάταξιν περὶ μὴ ἐπιστροφῆς κακῶς ὑφειλομένων φόρων.

Φ. Ζαῖμης (Υφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Εἰς ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου τηρεῖται ἡ αὐτὴ ἀρχή.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τότε τόσον τὸ χειρότερον, διότι εἶναι πολὺ περισσότεραι αἱ ἀδικίαι τὰς ὁποίας κάμει τὸ νομοσχέδιον.

Ο κ. Γ. Μαργής (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν) παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν αἱ δὲ τροπολογίαι νὰ ἐκτυπωθῶν πρὸ τῆς β' συζητήσεως.

Μεθ' οὗ τὸ νομοσχέδιον ψηφίζεται εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται εἴτα δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρηγείας τῶν νόμων 987 καὶ 1414».

Σηζητουμένου εἴτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ διατάξεων τινῶν ἀφροισμῶν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἱματικῶν πηγῶν, ὁ κ. Α. Χατζίσκος λέγει ὅτι ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, διότι εἰς τὰ ἄρθρα 1ον ὑπάρχει διάταξις, ὅπως ἐγκρίνωνται παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τὰ καθ' ὑπερῶσιν ὅπως ἐκτελεσθέντα παρὰ τῶν ἐργολάβων ἔργα. Ἡ διάταξις αὕτη ἐκτελεσθέντα παρὰ τῶν ἐργολάβων, ἀντίκειται δὲ τονίζει θὰ ἀποτελέσῃ κακὸν προηγουμένον, ἀντίκειται δὲ καὶ πρὸς τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων. Καὶ νὰ μὲν τὸ Υπουργεῖον ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀρτιωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν πηγῶν καὶ ἐν εἰς στρέφεται ἡ μέριμνά του, ἀλλὰ ἡ διάταξις αὕτη ἐνέχει ἀνισότητα διότι πᾶς ἐνοικιαστὴς θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ κάμῃ ἔργα προσφορώτερα πρὸς αὐτόν, θὰ ἦσαν δὲ ἄλλα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συναγωνισμοῦ, ἐάν εἶχαν τὴν εὐχέρειαν ταύτην ὑπ' ὅψει τῶν ὅλων οἱ συναγωνισζόμενοι. Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 2ον, διὰ τὴν ὑπερῶσιν τὴν γενομένην ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ Μεθάνων, ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι αὕτη λαμβάνεται ἐκ τῶν μελλόντων μισθωμάτων καὶ οὕτω θὰ μειοῦνται τὰ ἔσοδα, καταλήγων τονίζει ὅτι καὶ οὕτω θὰ πρέπει νὰ προέξῃ πάντοτε ἡ ἀποψὶς τῆς περιρροῦσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

Ο κ. Ν. Μπακόπουλος λέγει ὅτι τὴν καταδίκην τοῦ νομοσχεδίου ἀποτελεῖ αὐτὴ ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις. Ἀναπτύσσων τὴν σύμβασιν λέγει ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς εἶχεν ἀναλάβῃ νὰ ἐκτελέσῃ διάφορα ἐξωραϊστικὰ ἔργα ἐν Ἰπιάτῃ καὶ νὰ βελτιώσῃ τοὺς λουτήρας, τίποτε ὅμως δὲν ἔκαμε ἀπ' αὐτὰ καὶ ἔρχεται τώρα καὶ λέγει: «ἐδαπάνησα 4 ἑκατομ. διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ξενοδοχείου, συνεπῶς τώρα τὸ Κράτος πρέπει νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ τῆς ὑποχρεώσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων, διὰ τὰ ὅποια θὰ ἐδαπάνῃ ἴσον ποσόν. Λέγει ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ἀμφίβολον δι' αὐτόν, ἐάν ὁ ἐργολάβος εὐρίσκηται ἐν καλῇ τῇ πίστει, φοβεῖται μήπως ἐφέρθη παγαπόντικα καὶ ἐκπλήσσειται, πῶς τὸ Υπουργεῖον τῆς Ἰθον. Οἰκονομίας ὑποχωρεῖ πρὸ μιᾶς παραλόγου ἀξιώσεως του, ἀφροσύνης παραβιάσιν τῆς συμβάσεως.

Ο κ. Ν. Ξηρός λέγει ὅτι πρὸ 30 ἐτῶν ὁ μακαρίτης Ἀγαθοκλῆς ἐσκέθη νὰ ἐκμεταλλευσθῇ τὰ Λουτρά τῆς Ἰπιάτης καὶ ἔκαμε ὅσα ἔργα ἦτο δυνατόν νὰ γίνον ἐκεῖνην τὴν ἐποχὴν, ἀλλὰ σήμερον ἦτο ἐπιβεβλημένον νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις προκειμένου μάλιστα περὶ λουτρῶν, τὰ ὅποια εἶναι παγκοσμίου φήμης. Τὸ κράτος ἔκαμε μίαν σύμβασιν καὶ ὁ ἐργολάβος ὑπερῶσιν νὰ κάμῃ διάφορα ἔργα καὶ νὰ παρουσάσῃ τὸ ξενοδοχεῖον, τὸ ὅποσον ἦτο σχεδὸν ἀκατοίκητον εἰς κατάστασιν ἀξίαν τοῦ προορισμοῦ του. Ὁ ἐργολάβος κατάρθρωσε ἀκόμη νὰ καταπολεμήσῃ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων τοὺς ἐλώδεις πυρετοὺς, ἐνεκα τῶν ὁποίων ἦτο φυσικὸν νὰ δυσφημοῦνται τὰ λουτρά, ἔκαμε δὲ καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὰς ἀπαραίτητους βελτιώσεις, ἀλλὰ τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν διὰ τὸ ξενοδοχεῖον δὲν ἐφάρκε καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀνέφερόντος εἰς τὸ δημόσιον, ἀλλὰ δὲν ἐσταμάτησε τὰ ἔργα, διότι ἐπλησίαζεν ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν λουτρῶν, τὴν δὲ ἔρχεται καὶ λέγει ὅτι ἔκαμα μίαν δουλειὰ σωστή, ἐπωφελῆ καὶ πρέπει νὰ μὲ βοηθήσῃ τὸ κράτος, μολονότι ἡ σύμβασις λέγει ὅτι δὲν ἵμμορῃ νὰ ζητήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον θὰ ἐξοδούσῃ παραπάνω. Ἀλλ' ὅλαι αἱ ρῆτραι διέπονται ἀπὸ τὴν καλὴν πίστιν καὶ ὑπάρχουν ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, καθ' ὅς τὸ Δημόσιον, μολονότι εἶχε ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ διαλύσῃ ὀρισμένους συμβάσεις, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι τὰ δικαστήρια ἔκριναν κατὰ κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρός. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ο κ. Π. Βουλογλάνης (Υπουργὸς τῆς Ἰθονικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Ξηροῦ τὸν ἀπαλλάσσει τῆς ἀνάγκης νὰ μακροηγήσῃ. Ἡ Βουλὴ γνωρίζει ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως προκειμένου περὶ τῶν ἱματικῶν πηγῶν δὲν εἶναι ἡ παλαιὰ πολιτικὴ τῶν Κυβερνήσεων νὰ πάρῃ ἕνα νοῦν καὶ κατόπιν γὰρ πυρὶ μιχθῇ, ἡ πολιτικὴ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀποδίδει εἰς τὴν πρόσδοον τῶν ἱματικῶν πηγῶν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῆς πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀναγκῶν των, εἶναι δὲ εὐτυχὴς ὅτι εὐρέθησαν ἐργολάβοι ὑπερῶσιν αὐτὴν εἰς τὰς προθέσεις τῆς.

Ὁ ἐργολάβος Ἰπιάτης ἤρχισε τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ξενοδοχείου, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσόν, τὸ ὅποσον εἶχε προϋπολογισθῇ, τὸ δὲ Υπουργεῖον ἀπὸ διετίας τὸν πιέζει νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὰ ἄλλα ἔργα, ἀλλὰ αὐτὸς ζητεῖ νὰ συνυπολογισθῇ τὸ ποσόν τὸ ὅποσον ἐδαπάνησε διὰ τὸ ξενοδοχεῖον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων του καὶ ὁ Υπουργὸς πιεζόμενος ἀπὸ τὸ ξηρὸν γράμμα ἀπηλυθύνθη πρὸς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον, ὁ ὅποιος εἶπεν ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Συμβάσεως δὲν ἵμμορῃ νὰ γίνῃ τίποτα, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἰδικίτερος νόμος. Καὶ ἐρχόμεθα τώρα τίμια καὶ καθαρά καὶ λέγομεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ πολιτικὴ ἡ συμφέρουσα εἰς τὸ Κράτος καὶ ὅχι ἡ ἀντίθετος. Βέβαια ἔχει καὶ τὰ μειονεκτήματά της ἡ ἀρχὴ αὕτη, διότι οἱ ἐργολάβοι, ὅπως ὑπεστήριξεν ὁ κ. Χατζίσκος, εἶναι πιθανὸν νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἡσσοῖν μοῖρα ἀπέναντι ἐκεῖνου, ὁ ὅποιος θ' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι καὶ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἵμμορῃ νὰ τὴν ἔχουν ὑπ' ὅψιν τους. Δὲν φαντάζομαι ὅτι οἱ κίνδυνοι περὶ τῶν ὀμίλησεν ὁ κ. Χατζίσκος, καὶ τὴν βασιμότητα τῶν ὁποίων

ἀναγνωρίζω ἐν τινι μέτρῳ ἢ ματαιώσω τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Δ. Χατζίσκος. Ἐγὼ ὡμίλησα ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ προλαλήσαντες ὡμίλησαν περὶ τῶν λουτρῶν Ὑπάτης λέγω πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅτι ἂν θέλει νὰ εὐνοήσῃ ὠριμένους ἐνοικιαστὰς δύνανται νὰ τὸ πράξῃ, ἀλλ' ὅφειλε συγχρόνως νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Διότι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐν Ὑπάτῃ τὸ εἰσιτήριο διὰ τὰ λουτρά ἀπὸ 8 δραχμῶν ἀνεβιβάσθη εἰς 17, πρέπει λοιπὸν νὰ συμψηφίσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὰ ποσά, τὰ ὅποια ἐκέρδισεν ὁ ἐργολάβος καὶ τὰ ὅποια κατὰ πρόχειρον ὑπολογισμὸν μου ὑπερβαίνουν τὰ 2 ἑκατομμύρια.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζητήσιν.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν πολυτελῶν ἐκμεταλλεύσεων δημοσίων ἱματικῶν πηγῶν».

Ὁ κ. Δ. Χατζίσκος λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθιεροῦται κακὸν προηγούμενον διότι παρέχεται μίαν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους χωρὶς τὸ Κράτος νὰ ἐξασφαλίζεται ἂν θὰ γίνῃ καλὴ χρῆσις τοῦ ποσού. Γνωρίζει ὅτι πρόκειται περὶ ὠρισμένης περιπτώσεως καὶ εὐρίσκει ταύτην δεδικαιολογημένην μολονότι πρόκειται περὶ πολιτικοῦ τοῦ ἀντιπάλου, φρονεῖ ὅμως ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι γενικόν.

Π. Βουγλόμης (Ὑπ. Ἐθν. Οἴκον.) Πρόκειται βεβαίως περὶ ὠρισμένου ἐργολάβου, ὁ ὅποιος ἐξώδευσε 9 ἑκατομμύρια ἐνῷ ἦτο ὑποχρεωμένος ἐκ τῆς συμβάσεως νὰ ἐξοδύσῃ πολὺ μικρότερον ποσὸν καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἠρνήθησαν αἱ Τράπεζαι δάνειον διότι κατὰ τὴν σύμβασιν ὅτι ἔχει κάμει ἀνήκει εἰς τὸ Δημοσίον.

Π. Τσαλδάρης. Μὲ τὴν γενικότητα ὅπως ἀνοίγεται εὐρεῖα ἢ θύρα εἰς καταχρήσεις.

Π. Βουγλόμης (Ὑπ. Ἐθν. Οἴκον.) Ἐκαίμε ἀκόμη καὶ δρόμους ὁ ἄνθρωπος αὐτός.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν γνωρίζω τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν ἀλλ' ἐξ ὧν ἀκούω ἐν τῇ αἰθρῇ εὐρίσκω τὸ πρᾶγμα δεδικαιολογημένον. Ἀλλ' ἐνῷ κάμνετε ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως κ. Ὑπουργέ μίαν ὁρμὴν πρᾶξιν ἀνοίγετε μίαν θύραν. . . .

Ν. Ξηρός. Ἀνεξορτήτως τῆς εἰδικῆς περιπτώσεως τὸ νομοσχέδιον καλῶς ἔχει, διότι πρόκειται περὶ συμφερόντων αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ Δημοσίου.

Ε. Μαλαμίδας. Συνιστῶ καὶ ἐγὼ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡμιτελὲς ἓνα ἐπαφελὲς ἔργον.

Ὁ κ. Δ. Χατζίσκος συνεχίζων τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι ἡ πλειοψηφία δύναται βεβαίως νὰ τὸ ψηφίσῃ, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθήκον νὰ ἀκούσῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐμπνευσμένας ἀπὸ καλὴν πίστιν.

Ὁ κ. Ν. Ξηρός διακόπτειν παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς ὁμιλῶν οὕτως ἀποβλέπει εἰς ἴδια συμφέροντα.

Ὁ κ. Δ. Χατζίσκος διαμαρτύρεται διὰ τὴν διακοπὴν, τονίζει ὅτι μολονότι πρόκειται περὶ πολιτικοῦ τοῦ ἀντιπάλου ἀνεγνώρισε τὴν ὁρμὴν τῆς παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ ζητεῖ ὅπως ὁ κ. Ξηρὸς δώσῃ ἐξηγήσεις διὰ τὰ λεχθέντα περὶ ἰδίων συμφερόντων.

Ὁ κ. Ν. Ξηρός λέγει ὅτι ὁ κ. Χατζίσκος ἔχει συμφέρον νὰ μὴ γίνουν καλότερα τὰ δημόσια λουτρά, ἐφ' ὅσον ἔχει ἰδιότητα τοιαύτα, συνεπῶς ἐφόσον ἔχει συμφέρον ὁρμὴν θὰ ἦτο νὰ μὴ ὁμιλῇ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου. Εἶπε δὲ τοῦτο ὅχι διότι ἤθελε νὰ δημιουργήσῃ προσωπικὸν ζήτημα, ἀλλὰ διότι τὸν ἐπροκάλεσε ὁ κ. Χατζίσκος εἰπὼν ὅτι ἡμποροῦν νὰ κάμουν ὅτι θέλουν ἀπὸ ἔχουν τὴν πλειοψηφίαν.

Ὁ κ. Π. Τσαλδάρης παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ὁρμὴν ὅταν συζητεῖται ἐνὰ νομοσχέδιον τὸ ὅποιον ἔχει γενικὴν σημασίαν, νὰ νομίζεται ὅτι εἰς βουλευτὴς ἔχων ἔστω καὶ μικρὴν τι τοιαύτην συμφέρον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ ζητημάτων γενικωτέρως φύσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ κ. Α. Παπαναστασίου λέγει ὅτι χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν ὀφείλει νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ὁρμὴν ἀρχὴν ἢ ὑποστηρικθῆσα γνώμη ὅτι οἱ βουλευταὶ δύνανται ποτε νὰ χάσουν τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχουν νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των ἐπὶ τῶν ψηφισομένων νομοσχεδίων.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἀναδελφείας τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

1) «Περὶ μεταβολῆς τοῦ σκοποῦ τοῦ Κληροδοτήματος Ἀλκιβιάδου Κ. Ἐμπεϊρίκου».

2) «Περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν».

3) «Περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως 8 ἑκατομ. δι' ἀνέγερσιν μεγάρου Διοικητηρίου Ἰωαννίνων».

4) «Περὶ κυρώσεως δημοτικῶν πράξεων κατὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ κώδικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

5) «Περὶ οικονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς κοινότητος Λεσχινῶν τοῦ νομοῦ Ἡλείας», ἀπαλειφθείσης τῆς λέξεως «καθαριότητος» ἀναδελφείας τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ συνόλου.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν καὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου» ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30/30 Δεκεμβρίου 1931 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κ.λπ.» καὶ περὶ νέας παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων.

Ἐξῆς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΜΗ' τῆς 31 Μαρτίου 1932 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30/30 Δεκεμβρίου 1931 (φύλλ. 426) Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῆς κ.λπ.» ἔχον οὕτω:

«Ἦχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον μόνον.

Ἢ ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ ἁρθροῦ μόνου τοῦ νόμου 4428 τῆς 23/31 Αὐγούστου 1929 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀπαίτησεων ὑποκειμένων εἰς παραγραφὴν μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου» τρίμηνος προθεσμία, ὡς καὶ αἱ ἐν ἀριθμῷ 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ προθεσμίαι τριῶν μηνῶν καὶ ἐνὸς ἔτους, αἵτινες παρετάθησαν ὑπὸ τῶν Νόμων 4860 τῆς 29/31 Δεκεμβρίου 1930 καὶ 5032 τῆς 20/22 Ἰουνίου 1931, παρατείνονται ἐκ νέου ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνας ἐκάστη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸν Νόμον 5032 παρατάσεως.

Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἄρχειται ἰσχύον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Διακισύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Αἱ διὰ τοῦ κυρουμένου ὡς ἄνω Ν. Δ. τῆς 30/30 Δεκεμβρίου 1930 παρατεθείσαι προθεσμίαι τοῦ Νόμου 4428 παρατείνονται ἐκ νέου ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνα ἐκάστη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ κυρούμενον Νομοθ. Διατάγματος παρατάσεως.

Ἄρθρον τρίτον.

Ὁ παρὸν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1932.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις ὥραν 9 1/2 μ. μ. δι' αὐρίον ὥραν 4 1/2 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνης

Ι. Ἀποστόλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τετάρτης 6 Ἀπριλίου 1932.

Ὦρα 4.30' μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Κοκκινάτος** καταθέτει τηλεγράφημα ἐνώσεως συνεταιρισμῶν καὶ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης ζητούντων τὴν ἀποστολὴν 1000 τόννων ἀραβοσίτου πρὸς διανομήν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειας Πρεβέζης:

Οἱ Κωνστ. καὶ Νικολ. Χαδοῦλης βιομήχανοι κάτοικοι Ἀνδρου ζητοῦν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου Πειραιῶς ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων προϊόντων τῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Κουτσοπέταλος** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν ἀμαξοκαρραγωγέων Λεβαδείας περὶ παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινησεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Χρυσοθέτης Ἐηρομέρου περὶ ἐξχαράς τῶν καπνῶν καὶ παροχῆς ἀραβοσίτου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Θ. Δύρας** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Δ. Μαίρα ἱατροῦ κατοικοῦ Νιαύτων Ἐπιδάουρου Ἀμνηρᾶς Λακωνίας ζητούντος τὴν παρατάσιν τῆς προθεσμίας πληρωμῆς τῶν κληροθεσιῶν ὁμολογιῶν τοῦ Α' ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Παπαφλέσσας, Μ. Μαντᾶς** καὶ **Α. Παπαθανάσης** καταθέτουν ὑπόμνημα τῆς ἐνώσεως συντακτῶν ἐφημερίδων Θεσσαλονίκης ζητούντες τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος νόμου περὶ τύπου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἴδρυσιν τοῦ ταμείου συντάξεως συντακτῶν.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Παπαφλέσσας, Μ. Μαντᾶς** καὶ **Γ. Στεφάνος** καταθέτουν ἀναφορὰν τοῦ ἔθνικο σώματος πλαιῶν πολέμιστων Μακεδονίας—Θράκης.

Τὸ σωματεῖον ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν Ἀθηνῶν διαμαρτύρεται διὰ τὸ κατεστην πρὸς ψήφισιν Ν. Δ. περὶ διοικήσεως τῶν ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Α. Παπαθανάσης** καὶ **Μ. Μαντᾶς** καταθέτουν τηλεγράφημα τοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου συντάξεως σιδηροδρομικῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης διαμαρτυρομένου διὰ τὸ λαμβανόμενον μέτρον ἐνοποιήσεως τῶν ἐσωτερικῶν δανείων.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Γιαννόπουλος** καὶ **Ι. Παπαφλέσσας** καταθέτουν τηλεγράφημα τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. Θεσσαλονίκης ζητούντος τὴν τροποποίησιν τοῦ κατεθέντος νομοσχεδίου περὶ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Α. Παπαθανάσης, Ι. Παπαφλέσσας** καὶ **Μ. Μαντᾶς** καταθέτουν τηλεγράφημα τοῦ ἐπιμελητηρίου Ἐάννης ζητούντος τὴν χορήγησιν ἐτησίου χρεωλυσίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Μαχαίρας ζητούντος τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἀδιαθέτων καπνῶν καὶ τὴν χορήγησιν καλλιεργητικῶν δανείων.

Οἱ μικροκαταθέται τραπέζης Κοσμοδοπούλου ζητοῦν τὴν ταχέαν ψήφισιν τοῦ κατεθέντος νομοσχεδίου διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς αὐτοὺς τῶν ποσοστῶν πρὸ τοῦ Πάσχα.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Καρυᾶς Λευκάδος περὶ ἰδρύσεως ταμείου ὑδρεύσεως ἐν τῇ κοινότητι ταύτῃ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ ἐκ Φιλιππιάδος Γεωργίου Ἀρδανιτάκη διαμαρτυρομένου

κατὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τὴν μὴ συμπλήρωσιν τοῦ γεωργικοῦ του κλήρου.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Μπουρνιδᾶς, Δ. Χατζῆς, Κ. Βλαχοθανάσης, Χ. Ζουμῆς** καὶ **Θ. Παπαστρατῆς** καταθέτουν ἀναφορὰν τοῦ σωματείου ἀμαξοκαρραγωγέων Χαλκίδος «ὁ Ἅγιος Γεώργιος» διαμαρτυρομένου διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Γιαννόπουλος** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ συλλόγου Τριπόλεως ζητούντος, ὅπως μὴ συμπεριληφθῶν εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ μετατροπῆς καὶ ἐνοποιήσεως τῶν δημοσίων χρεῶν τὰ ἀναγκαστικὰ δάνεια 1922 καὶ 1926.

Ἡ γενικὴ συνομοσπονδία ἐπαγγελματιῶν αὐτοκινητιστῶν τῆς Ἑλλάδος διεκτραγωδεύουσα τὴν θέσιν τῶν αὐτοκινητιστῶν Φλωρίνης, λόγῳ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μέχρι τῆς πόλεως τῶν ζητεῖ τὴν λήψιν μέτρων ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς.

Ὁ κ. **Κ. Λιδωρίκης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 318 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας».

Ὁ κ. **Δ. Αἰγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς Εὐδοίας».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Σπυριδῆς, Γ. Ἀφεντούλης** καὶ **Κ. Ἀλαβάνος** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκκαθαρίσεως κ.τ.λ. Τραπεζῆς Κοσμοδοπούλου».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Βαλαλάς, Κ. Σίμος, Α. Βαρβαγιάννης, Δ. Ζᾶνος, Σ. Κωστόπουλος, Α. Μανκιᾶς, Ε. Μαχαίρας, Π. Κύρτης, Ε. Καρυωτάκης, Μ. Σαμαράς, Ν. Ζαρίφης, Ι. Ἀποστόλου** καὶ **Μ. Παπαδόπουλος** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων κ.λπ.».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Α. Ξανθόπουλος, Π. Χατζῆς, Σ. Νικολαΐδης, Γ. Τηλικίδης, Ε. Μαλαμίδας, Κ. Κονοτήδης, Γ. Γερονιάννης, Ι. Κοκκινάτος, Ν. Καραμάνος, Κ. Ἀλαβάνος, Γ. Φινιωρῆς** καὶ **Δ. Χατζίσκος** ὑποβάλλουν διχόρους τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων κ.τ.λ.».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Πετσάλης, Ε. Μαλαμίδας, Δ. Κουτσοπέταλος, Ν. Μπακόπουλος, Ι. Παπαδάκης, Σ. Καραγιώργης** καὶ **Π. Καλλιγκάτης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5282 «περὶ τοῦ τρόπου ἐξαφλέσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων τῶν Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Α. Ξανθόπουλος, Π. Καλιδόπουλος, Ι. Κουτσίνης, Α. Παχνός, Κ. Σίμος, Ο. Πανταζίδης, Κ. Κοντοδίνης, Σ. Νικολαΐδης** καὶ **Ι. Τσωναρίδης** ὑποβάλλουν διχόρους τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κτηνοτροφικῆς ἐκθίσεως τοῦ Ἁγίου Μήμαντος Χαλκιδικῆς».

Οἱ Βουλευταὶ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου, Α. Μπακάλαμπασης, Γ. Τηλικίδης, Ν. Μπακόπουλος, Δ. Ἡρακλείδης** καὶ **Δ. Εὐθυμιάδης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων κ.λπ.».

Οἱ Βουλ. υταὶ κ. κ. **Ι. Κανναβός, Α. Τσιτσάρας, Α. Δούλης, Μ. Βολουδάκης, Θ. Χαβίνης, Α. Βέργος** καὶ **Κ. Πολυχρονάκης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου

4660 περί απαγορεύσεως καλλιέργειας καπνού εις ακατάλληλα εδάφη».

Οί Βουλευταί κ.κ. **Θ. Κολιαλέξης, Ν. Ξηρός, Μ. Βολουδάκης, Α. Δούλης, Π. Χατζής, Η. Αποσκίτης, Ε. Τριποδάκης** καὶ **Α. Βεργόλης** υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμων περὶ συντάξεων κ.τ.λ.».

Οί Βουλευταί κ.κ. **Μ. Τσαρλαμπάς, Α. Δούλης, Α. Ξανθοπούλου** καὶ **Τ. Αναστασίου** υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3786 περί συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας».

Ο Βουλευτὴς κ. **Κ. Ζωγράφος** υποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν Τ.Τ.Τ.».

Οί Βουλευταί κ.κ. **Κ. Βλαχοθανάσης, Ν. Καρύδης, Γ. Γεωργιάδης, Ι. Κοκκινάτος, Ν. Κωσταντόπουλος, Γ. Βασιλειάδης, Θ. Κριμπάς, Ο. Χαβίνης, Α. Ἡρακλείδης, Ν. Ἀβραάμ, Μ. Τσαρλαμπάς, Ν. Καραμάνος, Ν. Σπηλιώτης, Η. Αποσκίτης, Θ. Κολιαλέξης, Ν. Ξηρός, Ε. Μαλαμίδας** κ. ἄ. υποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐμπίσθων ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ο κ. **Ε. Πριμίδης** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς σχετικῆς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ἱστιοφόρου ναυτιλίας λέγει ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ἱστιοφόρων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους ὑπέβαλον σειρὰν αἰτημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἐν ἐγένετο δεκτὸν ἀτυχῶς, ἕνα δὲ τὰ ἄλλα περὶ μόνον ἐν ἐκκρεμότητι. Ἀνεξαρτήτως τῶν περγαμηνῶν, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ ἱστιοφόρος ναυτιλία, λόγῳ τῶν πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν τῆς, ἀποτελεῖ ἕναν μεγάλον κλάδον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας παρέχοντα ἐργασίαν εἰς 7 περίπου χιλιάδας οἰκογενειῶν ἀποτελοῦντα ἐξ ἄλλου τὸ φυτώριον τῶν ναυτῶν, οἵτινες προσφέρουν πολλὰς ὑπηρεσίας. Τὰ αἰτήματά των πρέπει νὰ προκαλέσουν τὴν ἰδιαίτησαν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, διότι τινὰ ἐκ τούτων εἶναι ἀπολύτως δικαία ὅπως τὸ ἀφορῶν τὰ στέπια, δύο τῶν ὁποίων, ὡς γνωστὸν, ἀνετράπησαν τὸν χειμῶνα, πνιγνόντων τῶν ἐπιβαινόντων εἰς αὐτά.

Π. **Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀνακρίβες, μόνον ἐν ρυμουλκὸν ἐναυάγησε.

Ε. Πριμίδης. Τὰ στέπια συναγωνίζονται ἐπιτυχῶς τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει πρόκειται περὶ σκαφῶν προωρισμένων διὰ τὰ ποτάμια. Οἱ πλοιοκτῆται ζητοῦν ὅπως αἱ κρατικαὶ μεταφοραὶ γίνονται δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν μετ' αὐτῶν.

Ι. Λεωνίδας. Αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀφορᾷ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ε. Πριμίδης. Ἐγένετο ἐνέργεια παρὰ τῇ κ. Ὑφυπουργῇ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ οὐδὲν μέτρον ἔλαβεν.

Ι. Λεωνίδας. Καὶ ἐγὼ ἔχω ὑπόσχεσίν του, τὴν ὁποίαν ὁμῶς δὲν ἐξετέλεσε.

Ε. Πριμίδης. Ζητοῦν ἐξ ἄλλου οἱ ἰδιοκτῆται, προκειμένου περὶ μικρῶν ἱστιοφόρων, νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἴδια τὰ πληρώματα των νὰ ἐκτελοῦν τὰς μεταφοράς.

Π. **Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Τὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐκδηλώνει ὁ κ. βουλευτὴς Πειραιῶς διὰ τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτὴν καὶ ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ἐκ τῶν αἰτημάτων, τῶν περιλαμβανόμενων εἰς τὴν ἀναφορὰν, τινὰ ἔχουν γίνε δεκτὰ, εἶμαι δὲ ἀποφασισμένος καὶ διὰ νομοθετικῆς μερίμνης νὰ διευκολύνω τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκφορτώσεως τῶν κατὰ τὸν 50 τόννων ἱστιοφόρων εἶμαι σύμφωνος καὶ ἐλπίζω, διότι δὲν εἶμαι ἀρμόδιος ὅτι τὸ αἶτημά των θὰ

γίνῃ δεκτόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μίσθωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἀποθεῖας νομίζω ὅτι ὑπάρχει φόβος δημιουργίας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνὸς ἐπιστήμιου μερίτου εἰς τὸ κεφάλι τῶν πλοιοκτῆτῶν.

Διὰ τὰ στέπια μᾶς λέτε ὅτι εἶναι πλοῖα τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κανένας νόμος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτὰ νὰ ταξεύουσιν μόνον εἰς τὰ ποτάμια. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν συναγωνισμόν τῶν ἱστιοφόρων πρὸς τὰ στέπια, σὰς λέγω ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πινάκων, τοὺς ὁποίους ἔχω ὑπ' ὄψιν μου, τὰ δύο τελευταῖα χρόνια ἠρξήθη ἡ μεταφορὰ δι' ἱστιοφόρων ἐνῶ τὸν αὐτὸν ἐμειώθη ἡ διὰ τῶν σλεπίων. Ὑπάρχουν ὅμως εἰδη τὰ ὅποια λόγῳ τῆς φύσεώς των πρέπει νὰ μεταφέρονται ἀπὸ στέπια, σχετικῶς δὲ ἐπικαλέσας γνωμοδότησιν τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἔλαβον διοικητικὰ μέτρα περιορισμοῦ κατὰ τὸ δυνάτον τῶν ἐργασιῶν τῶν σλεπίων.

Ο κ. **Ε. Πριμίδης** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς ἰδιοκτητῶν ἀχρηστευμένων πλοίων τονίζει, ὅτι παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὅτι αἱ ἀποζημιώσεις θὰ ἐκκαταβῶντο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σιδήρου δὲν ἐφαρμόζεται ὁ νόμος 5305 διότι παρὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ ἐπιτροπὴ δεικνύει ἕνα πείσμα ἐντελὸς ἀδικαιοσύνης ἐπιμένονσα εἰς τὴν τιμὴν τῶν 25 σελινίων κατὰ τόννον. Καὶ τοῦτο μολοντί δὲν πρόκειται νὰ ἐπιδαρυνθῇ τὸ δημόσιον, ἀλλὰ νὰ πληρώσουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων τὰ ὅποια μένουν ἐν ἐνεργείᾳ.

Ι. Λεωνίδας. Συνιστῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν νὰ ἀποδώσῃ τὴν δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἀχρηστευμένων, πλοίων διότι δὲν εἶναι ἀνάγκη διὰ τῶν μεταφορῶν νὰ μειωθῇ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ λάβουν ὡς ἀποζημιώσιν.

Π. **Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς θέσεως τῆς ἀποζημιώσεως ὑπάρχει ριζικὴ διαφωνία μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸν νόμον θὰ καθορίσουν καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν τῶν Ναυτικῶν νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν, ἀλλ' οὗτος δὲν ἔχει ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα. Διὰ τοῦτο θὰ ὑποβάλω πιστεύω μέχρι τέλους τῆς ἐδδομάδος νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον θὰ παρακαλέσω νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπηρεσιακὸν καὶ νὰ ψηφισθῇ ἀμέσως διὰ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν. Πρόκειται περὶ διαφορᾶς ἀντιλήψεων καὶ δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἐμμεθῇ αὐστηροὶ διὰ τὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία νομίζω ὅτι ἔκαμε τὸ καθήκον τῆς.

Ο κ. **Α. Βεργόλης** λέγει ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι ἱκανοποιητικαί, φρονεῖ ὅμως ὅτι πρέπει νὰ καθορισθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ τιμὴ διὰ νὰ μὴ ὑπάρξουν καὶ ἐν τῇ μέλῳντι διαφωνίᾳ ἐκ τῆς διαφορᾶς ἀντιλήψεων.

Οἱ κ. κ. **Ε. Πριμίδης** καὶ **Α. Χατζίσκος** συνιστοῦσι ἀναφορὰν τῶν λογιστικῶν ὁργανώσεων τῆς Ἑλλάδος.

Ο κ. **Α. Γιαννόπουλος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν πληρωμάτων ρυμουλκῶν λιμένων Πειραιῶς περὶ προσλήψεως τῶν ὡς ἐργατῶν εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς.

Ο κ. **Α. Χατζίσκος** υποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῶν κοινοτήτων Ἀνθίλης Σαραμουσακλῆ, Διόρης, καὶ Δερβὲν Φούρκας τῆς Φθιώτιδος, διαμαρτυρομένων διὰ τῆς κατάρτησιν ἐν τῇ ἀλυκῇ Γαντζοῦς διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1) Ὅτι στεροῦνται τῆς ἐργασίας ἐκατοντάδες ἐργατῶν, σήμερον μάλιστα λόγῳ τῆς τραγικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται, ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν ἐπανασυστήσῃ ἵνα μὴ συντελέσῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἀνεργίας. 2) Τὸ παραγόμενον ἄλας τῆς ἀλικῆς Γαντζοῦς εἶναι κτηνοτροφικόν. 3) Διὰ τῆς καταργήσεως τῆς θὰ περιέλθῃ πάλιν ἡ ἔκτασις αὐτῆς προσερχομένης ἐξ ἀπαλλοτριώσεως εἰς τοὺς πρῶν ἰδιοκτῆτας. Ἡ Κυβέρνησις δέον νὰ λάβῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψὴν τὴν δικαίαν αὐτὴν διαμαρτυρίαν δεδομένου ἄλλως τε ὅτι ἡ παραγωγή ἁλατος ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀλυκῇ δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δύο-χιλ. τόννους. Ὁφείλει ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ δημιουργήσῃ ἀλυκὰς ἐξωτερικῆς

καταναλώσεως λόγῳ τῆς ὑπερπαραγωγῆς ἁλατος καὶ οὕτω νὰ ἀνασυστήσῃ τὰς μικρὰς ἀλυκὰς, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ παραγωγή δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δέκα χιλ. τόννους.

Ο κ. **Π. Βουλοῦμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Λέγει ὅτι ὡς γνωστὸν, τὴν κατάρτησιν ἐπέβαλεν ὁ νόμος διότι ὑπῆρχε ὑπερπαραγωγή καὶ τὸ Κράτος ὑπεβάλλετο εἰς μεγάλας δαπάνας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας, διὰ νὰ ἴδῃ ἐὰν εἶναι δυνατὴ καμμία ἐξοικονομήσις τοῦ πράγματος.

Α. Παπαθανάσης. Βροχῶδον λαμβάνομεν τηλεγραφήματα καὶ διαμαρτυρίας διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Κώδικος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Κάμετε μίαν δῆλωσιν κ. Ὑπουργὲ ὁριστικὴν καὶ παγίαν διὰ νὰ ἡσυχάσουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἡμεῖς.

Π. **Βουλοῦμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Ὅλα αὐτὰ τὰ τηλεγραφήματα προκαλοῦνται ἀπὸ τὸ Κέντρον. Ἦλθεν ὁ Πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τοῦ εἶπα ὅτι τὸ νομοσχέδιον εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Ὑπουργῶν, ὅταν δὲ μελετηθῇ ὑπ' αὐτῶν θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν.

Οἱ κ. κ. **Α. Μπακάλμπας** καὶ **Ε. Καρυστάκης** συνιστοῦσι ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας Σταυρουπόλεως διαμαρτυρομένων διὰ τὴν καθιέρωσιν πρωτοδικειακῆς ἐκλογικῆς περιφερείας διὰ τὰς νέας χώρας.

Ο κ. **Α. Παπαθανάσης**. Συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Κοινοτήτων Κυθήρων περὶ κατασκευῆς τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Καψαλίου - Ἀγίας Πελαγίας.

Ο κ. **Π. Τσιτσιλίας**. Συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ.

Α. Δίνκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Παρακαλῶ νὰ μοῦ διαδιδασθῇ ἡ ἀναφορά.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν **Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἑργασίας**. Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνολοδόγησιν δανείων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν πολυτελῶν ἐκμεταλλεύσεων δημοσίων ἱματικῶν πηγῶν» ὡς καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς κοινοτῆτος Λεσχίων τοῦ νομοῦ Ἡλείας» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνολοδόγησιν δανείων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν πολυτελῶν ἐκμεταλλεύσεων Δημοσίων ἱματικῶν πηγῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἀρθρον 1.

1. Παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοὺς, ὅπως παρέχωσι τὴν ἐγγυήσιν τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκ μέρους ἐνοικιαστῶν οὐχὶ ὀλιγώτερον τῆς δεκαετίας πολυτελῶν ἐκμεταλλεύσεων δημοσίων ἱματικῶν πηγῶν συνολοδόγησιν δανείων μέχρι χρηματικῆς ποσοῦ ἐνὸς τρίτου ἐπὶ τῆς καταβεβλημένης δαπάνης δι' ἐκτέλεσιν ἔργων εἰς τὰς ἱματικὰς πηγὰς κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Νομομηχανικοῦ τῆς περιφερείας πρὸς τὸν σκοπὸν συμπληρώσεως καὶ ἐπιπλοώσεως τῶν ἔργων, ἅτινα ἐκ τῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ Δημοσίου συμβάσεων ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσωσι.

2. Αἱ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν παρασχεθισόμεναι πρὸς τὸ Κράτος ἐγγυήσεις κανονίζονται διὰ πράξεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν.

Ἀρθρον 2.

Ἡ ἐγγυήσις παρέχεται πρὸς συνολοδόγησιν δανείων μετὰ ταμείων ἀποτελούντων Ὄργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου ἢ μετὰ πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἢ ὁμίλων.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, καθορίζεται ὁ ἔλεγχος τῆς διαθέσεως τοῦ δανείου καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

Πᾶσα λεπτομέρεια περὶ τὴν συνολοδόγησιν καὶ ἐξόφλησιν ὧν ὑπὸ τὴν ἐγγυήσιν τοῦ Κράτους, ὡς ἀνωτέρω, δανείων κα-

νονίζεται δι' ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω, Ὑπουργῶν. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρchetαι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Κοινοτῆτος Λεσχίων τοῦ Νομοῦ Ἡλείας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἀρθρον μόνον.

Ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος κεφαλαίου διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑδρεύσεως τῆς κωμοπόλεως Λεσχίων, τοῦ προσερχομένου ἐκ τοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 355 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας, ποσοστοῦ τῶν δραχμῶν 3 κατὰ χιλιόλιτρον ἐκ τοῦ ἐνιαίου φόρου ἐπὶ τῆς σταφίδος τοῦ πρώην Δήμου Μυρτσωνίων, τοῦ εἰσπραττομένου δυνάμει τοῦ ἀρθρου 350 τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, δύναται νὰ διατεθῇ ἐφ' ἅπαξ ποσὸν μέχρι δραχμῶν πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000) διὰ τὸν ἡλεκτροφωτισμὸν τῆς κωμοπόλεως Λεσχίων.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ γενήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ ἡτοιολογημένην πρότασιν τοῦ Νομάρχου Ἡλείας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν», ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ Ἀνωτάτης καὶ Μέσης Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως νομοθεσίας.

Ἀρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 107 καὶ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἀρθρου 94 τοῦ Ν. Δ. τῆς 5ης Μαΐου 1926 «περὶ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν» ἀντικαθίστανται τροποποιούμενα ὡς ἐξῆς :

1. Διὰ τὴν πρώτην τριετίαν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν τῇ Α.Σ.Ο.Ε. διδασκομένων μαθημάτων καὶ τῶν κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἐξεταζομένων τοιοῦτων καθορίζεται διὰ Διατάγματος ἐξάπαξ ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης τριετίας τὸ πρόγραμμα τοῦτο συντάσσεται κατὰ Μαῖον ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, δυνάμενος καὶ νὰ μεταβάλλῃ καὶ τροποποιῇ ἐκάστοτε τοῦτο δι' ἀποφάσεώς του λαμβανομένης διὰ τῶν 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἀρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 355 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 3 ἔχον οὕτω :
Ἐδραὶ ξένων γλωσσῶν ἐκ τῶν ἐν ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου περιλαμβανομένων κενωθεῖσαι δύνανται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου λαμβανομένην διὰ τῶν 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ καταργῶνται ἢ μετατρέπωνται εἰς ἑδρας ἐτέρων ξένων γλωσσῶν, μὴ προβλεπομένων ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ.

Ἀρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 48 προστίθεται ἐδάφ. 4 ἔχον οὕτω :
Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς λαμβανομένην κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ δύναται τακτικαί ἑδραὶ κεναὶ νὰ καταργῶνται ἢ νὰ συγχωνεύωνται πρὸς ἄλλας ἑδρας ἢ νὰ μετατρέπωνται εἰς τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους αὐτοτελεῖς ἑδρας τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου εἴδους.

Καθ' ὅμοιον τρόπον τακτικῶς εἶναι κατεχόμενοι ὑπὸ ἐκτάκτων ἐπὶ θητείας καθηγητῶν δύνανται νὰ μετατρέπονται εἰς ἐκτάκτους αὐτοτελεῖς τοιαύτας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ κατέχοντες τὰς μετατραπητέας εἰς ἐκτάκτοι ἐπὶ θητείας καθηγηταί, ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς ἀπαιτούμενους ἐν συνεχείᾳ ἔχουσιν ἐκτελεῖν ὡς τοιοῦτοι, καθίστανται ἅμα τῇ μετατροπῇ ἐκτάκτοι μόνιμοι καθηγηταί δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 47 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:
"Εκστὸς καθηγητὴς δικαιολογεῖ τὴν ἐκτακτοῦ ψήφον, ἀναγραφόμενος τῆς δικαιολογίας εἰς τὰ Πρακτικά, θεωρεῖται δὲ ἐκτελεῖν ὡς καθηγητὴς ἢ διδάσκαλος ὁ τυχὼν τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 108 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:
Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι υποχρεωτικὰ διὰ τοὺς σπουδαστάς, ἐκτὸς τῶν ξένων γλωσσῶν, ὧν ἡ μία μόνον εἶναι υποχρεωτικὴ κατ' ἐκλογὴν τοῦ σπουδαστοῦ.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 115 προστίθεται ἐδάφ. 3 ὅπως οὕτω:

Συνιστάται παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν πενταμελὲς Οἰκονομικὸν Συμβούλιον οὗτινος σκοπὸς εἶναι ἡ μελέτη καὶ ἐν γένει ἡ προπαρασκευὴ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἐφ' ὧν ἐκάστοτε ἀποφασίζει τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς.

Τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ θητείας τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτοῦ ὁρίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἢ προσωρινῇ παρὰ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἀπόσπασις τοῦ ἐκτάκτου ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀνευ ἀποζημιώσεως τινος, ὡς καὶ ἡ καθ' ὅμοιον τρόπον ἀναπλήρωσις τούτου ἐν τῇ Σχολῇ ἐν ἡ ὁργανικῶς ἀνήκει ἐκ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ Δ) τῶν Ἐμπ. Σχολῶν, ἀπαγορευομένης ὁποσδήποτε τῆς διὰ διορισμοῦ πληρώσεως τῶν θέσεων ἀμφοτέρων.

Ἄρθρον 7.

Ἀπατὰ ἡ ἀρμοδιότης τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουνίου 1930 «περὶ συγχωνεύσεως καὶ καταργήσεως διαφόρων Συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καταργηθείσης Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν μεταβιβάζεται, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 8.

1) Ἐπανερχεται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 5197 «περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως».
2) Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ κατ' ἀρχὴν τῆς Ἐμπορικῶν Σχολῶν ἢ μετατροπῇ ἢ συγχωνεύσει τοιοῦτων πρὸς ἐτέρους τοιαύτας ἢ ἄλλας ἐπαγγελματικὰς Σχολὰς ἐπιχορηγοῦμένας ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἡ καταργήσις θέσεων καὶ ἐδρῶν ἐν Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς.

3) Διὰ τοῦ αὐτοῦ εἴτε ἐτέρου Διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς καταργήσεως, μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως τῶν Σχολῶν τούτων, ὡς καὶ ὁ τρόπος ὁργανώσεως καὶ ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν εἰς αὐτὰ μετατρέπονται ἢ συγχωνεύονται Σχολῶν.

4) Τὸ λόγω καταργήσεως Ἐμπορικῶν Σχολῶν καὶ θέσεων ἢ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως πλεονάζον προσωπικὸν τοποθετεῖται εἰς τὰς μετατραπητέας ἢ συγχωνευόμενας Σχολὰς ἢ

εἰς ἐτέρας κενὰς θέσεις, τὸ δὲ τυχὼν ἀπομένον καὶ μετὰ τὰς τοποθετήσεις τούτας ἀπολύεται λόγω καταργήσεως θέσεως, κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις.

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ παρατάσεως προθεσμίας τοῦ νόμου 3505», ἔχον οὕτω:

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας τοῦ νόμου 3505.

Ἄρθρον μόνον.

Ὅπου ἰσχύει ὁ νόμος 3505, ἦτοι εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Παλαιοὺς καὶ Νέον Φάληρον, Καλλιθέαν, Τζιτζιφίαν, Γλυφάδαν, Ψυχικόν, Χαλάνδριον, Ἀμαρουσίον, Κηφισίαν, Ἐκκλησίαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Λάρισα, Χαλκίδα, Πάτρας, τῶς δὲ ἡμῶν Λερίων, Σέρων, Λέσδων καὶ Κρήτην, δύνανται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ παρέχεται δήμενος τὸ πολὺ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ διορισμοῦ ὡς μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, μὴ καταδικασθέντων ἐπὶ κακοσυμπεριφορῇ ἢ ἐπὶ πλημμελίᾳ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ ἐπὶ ἀσχετικότητι ἢ ἐπὶ λαθροεμπορίᾳ ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων περὶ εἰδῶν μονοπωλίου ἢ ἐπὶ τοκογλυφίᾳ καὶ ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μεσιτοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς περὶ μεσιτῶν ἀστικῶν συμβάσεων νομοθεσίας, ἔτος.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 4999 «περὶ συστάσεως Εἰδικῶν Ταμείων Παμβώτιδος», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4999 «περὶ συστάσεως Εἰδικῶν Ταμείων Παμβώτιδος».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 4999 τροποποιεῖται ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

«Συνιστάται Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰδικὸν Ταμεῖον Παμβώτιδος καὶ Λαψίστης» ὁδρεῖον ἐν Ἰωαννίνοις».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4999 τροποποιεῖται ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

«Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰδικῶν Ταμείου περιλαμβάνεται ἡ περιοχὴ τῆς λίμνης Παμβώτιδος καὶ λίμνης Λαψίστης μετὰ τῶν μεταξὺ καὶ περὶ αὐτῶν κειμένων ἐκτάσεων τῶν ὁποσδήποτε ἐκ τῶν ἔργων ὠφελυθησάντων.

Σκοπὸς τοῦ Εἰδικῶν Ταμείου εἶναι ἡ μελέτη, ἐκτέλεσις, ἐκτέλεσις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν κάτωθι ἔργων:

1) Ἀντιπλημμυρικῶν, ἐξυγιαντικῶν καὶ ἀρδευτικῶν τῆς ἄνω περιουσίας. 2) παροχθίων συγκοινωνιῶν καὶ ἔργων παροχθίων πρὸς ἐπίτευξιν καὶ διευκόλυνσιν τῶν διὰ τῶν λιμνῶν συγκοινωνιῶν. 3) ἀρδευτικῶν τῶν περὶ τὴν περιοχὴν ἐκτάσεων. 4) διευθετήσεως τῶν εἰς τὰς λίμνας ἐκβαλλόντων χειμάρρων μετὰ τῶν σχετικῶν ἀναστάσεων. 5) ἀποχευτικῶν τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν καὶ κανονιστικῶν τῆς στάθμης αὐτῶν. 6) οἰκονομικὰ ἔργα ἀποσκοποῦντων τὴν συμφερωτέρην καλλιέργειαν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐξυγιανθησάντων ἐκτάσεων ἢ ὁποσδήποτε ὠφελυθησάντων γαιῶν. 7) ἐξωραϊστικῶν τῶν ἐπὶ τῶν λιμνῶν συνοικισμῶν».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4999 τροποποιεῖται ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

«Αἱ μελέται καὶ τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ νόμου 2853 «περὶ ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4999 τροποποιεῖται ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

1) Διοικήσις καὶ διαχείρισις ἐν γένει τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Ταμείου ἀνατίθεται εἰς Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων VI περιφέρειας, τοῦ ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας, τοῦ Νομιάτου Ἰωαννίνων, τοῦ Δημάρχου Ἰωαννίνων, τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθάρισεως δαπανῶν Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου, τοῦ προέδρου Συνεταιρισμοῦ Ἀλiviῶν Νήσου Ἰωαννίνων «ἡ Παρθένος» καὶ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐδιαφερομένων περὶ τὰς λίμνας Κοινοτήτων ἐκλεγόμενων ὑπὸ τῶν οἰκείων Κοινοτικῶν Συμβουλίων διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῇ προσκλήσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἰωαννίνων, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν κοινοτικῶν συμβούλων. Τὸ Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοσίων ἔργων καλυπόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ Νομομηχανικὸς Ἰωαννίνων, τὸν δὲ Ἐπιθεωρητὴν Γεωργίας ὁ Προϊστάμενος Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Ἰωαννίνων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ τὸ Ταμεῖον ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου.

Ἐργὸν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι: 1) Νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος κατοννομαζομένων ἔργων. 2) Νὰ ἐπιλέγῃ καὶ παρακολουθῇ τὴν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ταμείου ἀλiviῶν καὶ θήρων καὶ προτείνῃ ἀρμοδίως τὴν ἐκδοσιν κανονιστικῶν ἢ ἀπαγορευτικῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων. 3) Νὰ ἐπιτρέπῃ καὶ ὑποδεικνύῃ καὶ ἐφαρμόζῃ μεθόδους καλλιέργειας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων. 4) Νὰ ρυθμίζῃ δι' εἰδικῆς ὑπηρεσίας τὴν ροὴν τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν πρὸς κανονισμόν τῆς στάθμης αὐτῶν. 5) Νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν καλλιέργειαν κατὰ τὸν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς προσφορώτερον τρόπον τῶν διὰ τῶν παρ' αὐτῆς ἐκτελουμένων ἔργων ἀποκαλυπτομένων γαιῶν αἱ ὁποῖαι κηαίστανται περιουσία τοῦ Ταμείου. Διὰ Π. Διατάγματος δύνανται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως τῶν γαιῶν τούτων εἰς καλλιεργητὰς τῶν ὁμῶρων Κοινοτήτων. 6) Νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον συντελεστικὸν τῆς συμφερωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν λιμνῶν.

Πᾶσα δαπάνη ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργων τῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει τὸ Ταμεῖον.

Ἀπασαι αἱ πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσης τῆς ψήφου τοῦ προέδρου, καὶ πρὸ πάσης ἐκτελέσεως αὐτῶν ὑποβάλλονται αὐταὶ εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ὅστις ἐγκρίνει, μεταρρυθμίζει ἢ ἀπορρίπτει ταύτας».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4999 τροποποιεῖται ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

«Ὡς πόροι Ταμείου καθορίζονται:

1) Τὰ ἐκ τῆς ἀλiviῶν τῶν λιμνῶν ἔτους εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον, ὅπου θὰ ἔχη τὴν διοίκησιν, διαχειρίσιν καὶ διάθεσιν αὐτῶν. Τὸ Κράτος δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐποπτείας ἐπὶ τῶν λιμνῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἐνεργουμένης ἀλiviῶν ἐν γένει, δυνάμενον νὰ λαμβάνῃ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν καὶ παραγωγὴν τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς τῶν λιμνῶν, ἐκτελούμενα εἰς βάρος τοῦ Εἰδικῶν Ταμείου ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Ταμείου Ἐπιτροπῆς.

2) Στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν κατακαλυπτομένων περιοδῶν καὶ γεωργικῶν ἐκτάσεων τῶν ὠφελυμένων ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων.

3) Στρεμματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῶν ὠφελυμένων ἐκ τῆς διευθετήσεως τῶν ὑδάτων τῶν λιμνῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς στάθμης αὐτῶν.

4) Τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς καλλιέργειας τῶν περὶ τὰς λίμνας ἀποκαλυπτομένων γαιῶν, καὶ

5) Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 381 καὶ 341 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβαλλομένων φόρων ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων.

Τὰ ἐκ τῶν φόρων τούτων ἔσοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπογοῦνται ὁ Δήμος Ἰωαννίνων νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου οικονομικοῦ ἔτους παραχωρεῖται εἰς τὸ συνιστώμενον Εἰδικὸν Ταμεῖον τὸ ἐκ τῶν ἄρθρων 318 καὶ 341 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων δικαίωμα τοῦ Δήμου Ἰωαννίνων καὶ τῶν παραλινύων Κοινοτήτων τοῦ ἐπιβάλλειν ἢ καταργεῖν τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων τῶν ἐν ταῖς λίμναις ἀλiviουμένων, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀυξάνειν τὸ ποσοστὸν τῶν φόρων τούτων μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ καθοριζομένου ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων φορολογικοῦ ὅρου καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων τούτων.

6) Εἰσφορὰ ἰδιωτῶν τοῦ Δήμου Ἰωαννίνων καὶ τῶν κοινοτήτων.

Ἐπίσης δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιβάλῃ προσωπικὴν ἐργασίαν, εἰς ἣν ὑπόκεινται οἱ ἄρρενες κάτοικοι τῶν Κοινοτήτων τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων παρὰ τῇ Διοικήσει τοῦ Ταμείου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, μέχρι πάντες ἡμερῶν κατ' ἔτος».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 4999 προστίθεται δευτέρον ἐδάφ. 3 ὅπως οὕτω:

«Ἐπίσης ἀναλόγως ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ νόμου 2369 ἐφ' ὅσον δὲν ἦτοσαν τροποποιηθῇ δι' εἰδικοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἐκδοθησμένου εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸν νόμον 4999 προστίθεται ἄρθρον 9 ὅπως οὕτω:

«Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν τοῦ δύναται τὸ Ταμεῖον Παμβώτιδος καὶ Λαψίστης διὰ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ συνομολογῇ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἢ καὶ ἀνευ αὐτῆς δάνεια μετὰ Τραπεζῶν, ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τιθεμένων ὑπεγγύων τῶν προσόδων αὐτοῦ ἢ καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀποκαλυφθησάντων γαιῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας

Γεωργίου Παναγιώτης

Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς».

Εἰς α' συζήτησιν γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς νομοσχέδια:

1) «Περὶ ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων πολεοπαθῶν Μαρωνείας».

2) «Περὶ ἀποζημιώσεως λαχανοκηπουρῶν ζημιωθέντων ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν λαχανοκηπῶν τῶν πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 332 περὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ στρατεύματος».

4) «Περὶ ἐκδικαζομένων ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων καὶ βραδύτερον τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προθεσμίων».

5) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορῶσιν τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον».

Εἰς ἐφ' ἀπαξ συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γεωργίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ Στρατοῦ ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου».

Εἰς μόνην συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου

«περί τροποποιήσεως του νόμου περί προστασίας των ζώων», έχον ούτω :

Περί τροποποιήσεως του νόμου 1038 περί προστασίας των ζώων.

“Αρθρον 1.

Τὸ ἀρθρον 1ον τοῦ νόμου 1038 περί προστασίας των ζώων, τροποποιείται ὡς ἐξῆς. «1. Ὅστις βλάπτει ἢ μεταχειρίζεται μετὰ σκληρότητος ἢ φορῶναι πέρι τοῦ ὑπὸ τῶν ἀτυνομικῶν διατάξεων ὀριζομένου βάρους πᾶν ζῶον, ἢ ὅστις χρησιμοποιοῖ ζῶον ἀθηνῆς ἢ ἀνάγκηρον πρὸς οἰανδήποτε ἐργασίαν πέραν τῆς φυσικῆς του ἀντοχῆς, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100 ἕως 1000 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν μέχρις 20 ἡμερῶν, ἢ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας. Ἐν ὑποτροπῇ τὰ ὡς ἂν ἀνωτέρω καὶ κατώτερον ὅρια ποινῶν διπλασιάζονται.

2. Ἐπὶ βαττανισμοῦ ἢ κακομεταχειρίσεως, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ζῶων μεταφερομένων δι' ἐμπορικῶν πλοίων διακρουόντος τοῦ πλοῦ τὴν εὐθύνην ὑπέχουσιν ὅ,τε ἀλτοῦργος τῆς τοικύτης πράξεως καὶ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου.

3. Πᾶν ζῶον ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν λόγῳ βαθέος γήρατος ἢ ἀνιάτου παθήσεως ἢ λοιμώδους νόσου δύναται νὰ θανατωταὶ καὶ ἀνευ ἀποζημιώσεως, εἰς ἐκθεσίς πολιτικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ κτηνιάτρου ὑποδείξῃ ὡς ἀναγκαῖον τὸ μέτρον τοῦτο».

“Αρθρον 2.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενα ἀδικήματα ἐκδικάζονται, συντρέχοντων τῶν ὅρων τοῦ νόμου 237 (τοῦ 1914), κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων· ἄλλως εἰσάγονται πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τὴν συνήθη πταισματικὴν διαδικασίαν ἐντός μηνὸς τοῦ πολὺ ἀπὸ τῆς τελευτῆς αὐτῶν. Δύνανται δὲ νὰ εἰσαχθῶσι καὶ δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς, κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ νόμου 237, ὅποτε ἐπιβάλλεται ποινὴ προστίμου μέχρι δραχμῶν ἑκατόν, ἐφαρμοζόμενων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 237, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1582.

“Αρθρον 3.

Τὸ ἀρθρον 2ον τοῦ αὐτοῦ νόμου 1038 τροποποιείται ὡς ἐξῆς.

«1. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ὀπωσδήποτε εἰσπραττόμενα πρόστιμα διατίθενται πρὸς ἐνίσχυσιν ἀνεγνωρισμένων Σωματείων Προστασίας τῶν ζώων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν Προστασίας τῶν ζώων, ἢ περισυλλογῇ τῶν ἀδεσπῶτων κυνῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, παρεχομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὴν ἑταιρείαν ἐτήσιος ἀποζημιώσεως μέχρι δραχμῶν 300.000 ἐκ τῆς πιστώσεως διὰ θαπνάνας ἐν γένει δι' ἀποσπῶσθαι μολυσματικῶν νόσων πάσης φύσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς».

3. Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη καταβάλλεται εἰς μηνιαίας δόσεις ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῆς εἰρημένης Ἑταιρείας.

“Αρθρον 4.

Οἱ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς περιπλανώμενοι κύνες, οἱ παρὰ τῶν ἄρμωδως ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐντεταλμένων συλλαμβανόμενοι, θεωροῦνται ὡς ἀδέσποτοι.

“Αρθρον 5.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ κ. Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δηλοῖ ὅτι ἀποσφύρει τὸ σχέδιον νόμου «περί δικαιοστασίας τῶν σεισμοπαθῶν ἐπαρχίας Πάλλης», διότι δὲν εἶναι τοῦτο ἀντικείμενον νόμου, ἀλλὰ διατάγματος.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου «περί ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως

τοῦ νόμου περί διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκδοσιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων». Ὁ κ. Π. Τσαλδάρης λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐρχεται ὡς ἐρμηνευτικόν, εἰσάγει ὅμως νέας διατάξεις. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ περιληφθῇ ἡ διάταξις κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ νέαι διατάξεις του δὲν ἀφοροῦν τὸ παρελθόν.

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Βεβαίως, εἰάν ἡ ἰδία διάταξις δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν παλαιὸν νόμον.

Ὁ κ. Α. Παπαναστασίου λέγει ὅτι ὑπάρχει καὶ ἀκυρότης, διότι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἐπέραςε ἀπὸ τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Π. Τσαλδάρης. Βεβαίως ἐφόσον σεις κ. Ὑπουργέ, διαχειρίζεσθε τὸ ζήτημα μόνον τυπικῶς, οὐσιαστικῶς δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Αὐτὴν τὴν στιγμὴν μανθάνω ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐπέραςε ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως καὶ τὸ πρῶτον νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης. Κακῶς καὶ τὴν πρῶτην φοράν κακῶς καὶ τώρα. Ἐφόσον λοιπὸν ἀπουσιάζει ὁ κ. Πρωθυπουργός, θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἄλλην ἐπιτροπὴν καὶ ἡ συζήτησις νὰ γίνῃ ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Ὁ κ. Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης), ἐπιμένει νὰ συζητηθῇ εἰς α' ἀνάγνωσιν.

Σ. Τσολιδοῦρος. Τὸ νομοσχέδιον εἶνε τελείως τραγελαφικόν, διότι ἐνθ' εἰσάγεται ὡς ἐρμηνευτικὸς νόμος δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν. Κατὰ τὰ δεδομένα παρὰ τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ, οἱ ἐρμηνευτικοὶ νόμοι ἀνατρέχουν πάντοτε εἰς τὸ παρελθόν καὶ ἀποτελοῦν ἐν κείμενον νόμου μετὰ τοῦ ἐρμηνευομένου. Ἐξ ἄλλου ἐνθ' πρέπει νὰ τὸ ἐπεξεργασθῶν ἀμφοτέραι αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἑθνικ. Οἰκονομίας, εἰσῆχθη μετὰ μόνον τὴν ἐπεξεργασίαν ὑπὸ μιᾶς ἐπιτροπῆς. Τοιαῦτα σόλικα νομικῶς νομοθετήματα δὲν πρέπει νὰ ἐρχονται πρὸς συζήτησιν. Τὸ νομοσχέδιον εἶνε καθαρώς προσωπικόν καὶ φέρει ἐν ἑαυτῷ τὴν εἰκόνα γνωστῆς ἐφημερίδος χάριν τῆς ὁποίας καὶ ἐγένετο. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀνάγκη ἐρμηνευτικοῦ νόμου, ἀφοῦ ὁ ἐρμηνευόμενος ψηφισθεὶς κατόπιν ἐπισταμένης ἐρευνήσεως εἶνε σαφής. Ἐρμηνεύονται τὰ ἀσαφῆ καὶ ὄχι τὰ σαφῆ. Ἡ λέξις «τεχνάσματα» τοῦ νόμου 5330 εἶνε ἀρκετὰ σαφής, καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἢ κεκλημένη νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ αὐτὸ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐρμηνεύσῃ αὐτὸν ὡς δεῖ. Τὸ νὰ θέλωμεν νὰ ψηφίζωμεν νόμους διὰ νὰ ὑπαγάγωμεν ὠριμένα πραγματικὰ περιστατικὰ ἐκάστοτε εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου, διότι προέκυψαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, ἀποτελεῖ τερατώδη ἐπέμβασιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἰς τὰ ἔργα τῆς δικαστικῆς, ἀποτελεῖ κατάχρησιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ δυσπιστίαν βλαβεράν πρὸς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἣν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως «τεχνάσματα» ἐνθ' ἡ λέξις αὕτη ἔχει εἰσαχθῇ εἰς πολλὰ νομοθετήματα λ. χ. τῆς αἰσχροκερδεῖας καὶ ἄλλα τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας καὶ πολλάκις τὴν ἐφήρμοσαν τὰ δικαστήρια ὡς δεῖ. Εἰς τὰς παρούσας στιγμὰς τὰς κρίσεις τοῦ νὰ θέλωμεν νὰ ψηφίζωμεν νομοσχέδια προσωπικὰ καὶ ἐκδικήσεως πρὸς ὠρισμένα πρόσωπα ἀποτελεῖ ἀσέβειαν πρὸς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον καθιστᾷ ἐτι μᾶλλον ἀχαρακτήριστον τὸ ὅτι εἰσάγεται ἐνθ' ἐκκρεμῇ εἰς τὰ δικαστήρια σχετικὴ δίκη καὶ τοιαύτην κατάχρησιν τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθῇ ἡ ἀξιόπρεπεια τῆς Βουλῆς. Ὡς ἀσέβασθῶμεν τοῦ γοήτρου τοῦ ἰδικοῦ μας καὶ τοῦ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ι. Πάλλης. Ποῖον νομοσχέδιον πρόκειται νὰ ψηφισθῇ κ. Ὑπουργέ εἰς α' ἀνάγνωσιν;

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης). Τὸ τροποποιηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ι. Πάλλης. Τότε παρακαλῶ νὰ ἀναβληθῇ διὰ νὰ εἶναι παρών καὶ ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης καὶ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μᾶς δώσῃ μερικὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ

νομοσχεδίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι προσωπικόν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐδάφιον 3 ὡς ἐτροποποιήθη εἶναι ἀδικαιολόγητον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἡ σκέψις ἡ δικαιολογούσα τὸ ἐδάφιον τοῦτο εἶναι σαθρά. Δι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ παρίσταται ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης καὶ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κύριος ἐμπνευστής τοῦ νομοσχεδίου. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατέρχεται ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία εἰς τόσα χαμηλὰ ἐπίπεδα. Πρέπει νὰ παρίσταται διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐμπάθειαν καὶ τὸν σκαιὸν τρόπον, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν τὸ παρὸν νομοθέτημα. Δὲν δύνανται νὰ ψηφίζωνται νομοσχέδια, ὅταν οἱ ἐμπνευσταὶ των δὲν εἶναι παρόντες.

Α. Παπαθανάσης. Εἶναι γνωστὰ, κύριοι Βουλευταὶ, αἱ δυσφορίαι τὰς ὁποίας ἐπροκάλεσε τὸ νομοθέτημα αὐτὸ καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐμφανίζεται ἐνώπιον ἡμῶν κατὰ τρόπον ἐντελῶς ἀκατανόητον. Καὶ ἐμφανίζομεθα καταγινόμενοι εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου δυνάμει τοῦ ὁποίου θὰ περιλάβωμεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τὴν συγκεκριμένην περιπτώσειν Ἐφημερίδας, ἡ ὁποία δὲν κάμει ἐντελῶς τίποτε τὸ κακὸν προσφέρουσα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐναὐτέως διδίδου. Καὶ ὡς ἂν μὴ ἦτο γνωστὸς ὁ ὅρος τέχνασμα, ἐρχεται τὸ νομοσχέδιον νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ὅρον αὐτὸν κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος καθιστᾷ αὐτὸ ἀγνώριστον. Εἰς τὸ ἐξῆς οἱ ἀγοράζοντες μίαν Ἐφημερίδα θὰ πρέπει νὰ κοιμηθῶνται καὶ νὰ ἔχουν καὶ δύο τρεῖς μάρτυρες, διὰ νὰ βεβαιώσουν ὅτι ὁ ἀγοραστής δὲν παρέδωκε τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Εἰς τὸν πόλεμον τὸν περίφημον ἐκείνον νόμον περὶ χρομῆν κατὰ τὸν πόλεμον τὸν περίφημον ἐκείνον νόμον περὶ ἐρμηνείας κατὰ τοῦ καθεστώτος καὶ γνωρίζετε πόσον αἱ δυσμενεῖς καὶ τοῦ ἐθεσαν ἐν κινδύνῳ ὅλους ἡμᾶς καὶ πολλοὺς ἐκ τῆς ἄλλης παρατάξεως. Σήμερον δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν τοιαῦτα νομοσχέδια.

Ν. Μπακόπουλος. Συνηγορῶ καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπερπροσκόπων ὡς ἔν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει πρωτοβουλίαν εἰς τὸ νομοθέτημα καὶ εἶναι ξένος πρὸς αὐτό. Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ νόμου ἐξαιρετικῆς πολιτικῆς σημασίας, τοῦ ὁποίου τὴν εὐθύνην φέρει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ οὕτως εἶναι ὀρθὸν οὔτε πρακτικῶς σκόπιμον οὔτε κοινοβουλευτικῶς ἐπιτετραμένον νὰ συζητηθῇ τοιοῦτον νομοσχέδιον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ φορέως τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐθύνης. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι προσωπικόν καὶ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας μιᾶς Ἐφημερίδος μὴ φίλα φρονούσης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, πρόκειται περὶ τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τὰς ὁποίας δημοσιεύει μία Ἐφημερίς εἰς ἰδιαίτερον τεύχος, καὶ προσφέρει εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς. Τοῦτο εἶπε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἀθέμιτον ἀνταγωνισμόν.

Ἐν τούτοις βλέπομεν καθημερινῶς ἄλλας ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι δημοσιεύουν καὶ προσφέρουν εἰς τὰς ἐφημερίδας των ἀρθρα ἐγκυκλοπαιδικὰ καὶ μὲ αὐτὸν μάλιστα τὸν ἐγκυκλοπαιδικὸν τίτλον. Ἡ συζήτησις πρέπει νὰ ἀναβληθῇ, ἀφοῦ μάλιστα ὁ κ. Ὑπουργός διατελεῖ ὑπὸ παραίτησιν, ὡς γράφουν αἱ ἐφημερίδες. Καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ζητῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν ψήφισιν παρομοίου νομοσχεδίου. Ἐὰν ὅμως δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀναβολὴ κηρυσσόμεθα ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου. Καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ζητηθῇ ἡ ψήφισις ἐνὸς νόμου, ὁ ὁποῖος ἐρχεται νὰ ἐρμηνεύσῃ ἄλλον νόμον ψηφισθέντα κατόπιν ἐξονυχιστικῆς συζητήσεως καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἦλθεν εἰσέτι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ι. Κούνδουρος. Εἰς τῶν προλαλησάντων κ. Πρόεδρε, ἐπεχείρητε συσχετίσιν τοῦ παρόντος νομοσχεδίου μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ δυσμενεῖας τοῦ καθεστώτος, Ἐπειδὴ φρονῶ ὅτι ἡ παρελθοντολογία εἶναι ἄγονος συζήτησις ἀφίνω ἀναπάντητον τὸν ἀξιότιμον συνάδελφον. Γνωρίζομεν ὅλοι ὑπὸ πόλινους ὁρους εἰρησκόμεθα καὶ εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν νο-

μοσχέδιον, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἀνεξάντλητον πείσμα ἐναντίον μιᾶς ἐφημερίδος, τὴν ὁποῖαν ἴσως οὐδέποτε ἀνέγνωσα καὶ τὴν ὁποῖαν ἴσως οὐδέποτε θὰ ἀναγνώσω. Διαμαρτύρομαι δὲ διότι χαρακτηρίζεται τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὡς ἐπείγον, ὡς νὰ πρόκειται νὰ ληρθοῦν μέτρα ἐναντίον δηλητηριστικῶν φρεάτων. Ὅλ' ἠθέλωμεν νὰ εἶναι παρών ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ σπλάμματα τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἔχει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀρετὴν νὰ ἀνγνωρίζῃ τὰ σπλάμματα καὶ νὰ τὰ ἐπανορθώσῃ. Καὶ εἰμαι βέβαιος ὅτι θὰ δηλώσῃ ὅτι μεταμελεῖται καὶ ὅτι ἀποσφύρει τὸ νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἐρχεται εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐκκρεμῇ μία ποινικὴ δίκη ἐναντίον τῆς ἐφημερίδος καὶ διεξάγονται ἀνακρίσεις.

Ι. Πάλλης. Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα κ. Βουλευταὶ. Καὶ εἶναι τοιαύτη ἡ πρῆξις τὴν ὁποῖαν ἐπιχειρεῖ ἡ Κυβέρνησις ὥστε νὰ δύναιμι πράγματι νὰ εἴπω ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα. Εἶναι πρωτοφανὲς νὰ εἰσάγεται πρόμοιον νομοσχέδιον, ἐφ' ὅσον ἐκκρεμῇ δικαστικὴ ὑπόθεσις. Δὲν ὑπάρχει σκανδαλωδέστερα ἐπέμβασις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἰς τὰ καθήκοντα τῆς δικαιοσύνης καὶ δὲν ὑπάρχει ὅμοιον παράδειγμα εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἀτυχῆς ταύτης χώρας, ὅπου τὸ κοινοβουλευτικόν Πολίτευμα σύρεται εἰς τὸ βόρβορον τοῦ δρόμου.

Πρόεδρος. Σεις ὁ κατ' ἐξοχὴν κοινοβουλευτικὸς κ. Βουλευτὰ, δὲν δύνασθε νὰ ἐκφράζεσθε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Ι. Πάλλης. Ἐγὼ ὁ κατ' ἐξοχὴν κοινοβουλευτικὸς δύναμαι νὰ λέγω τοῦτο.

Φωναί. Νὰ ἀνακαλέσῃ, νὰ ἀνακαλέσῃ.

Ι. Πάλλης. Δὲν θὰ ἀνακαλέσω τίποτε, ἐφ' ὅσον λέγω τὰ σὺκα, σὺκα καὶ τὴν σκάφην σκάφην. Καὶ καταθέτω αἵτησιν περὶ ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας.

Π. Θηβαῖος. (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις ἀπαρρίφθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Γώρα ἂν ὑπάρχῃ λόγος νὰ γίνῃ νέα ψηφοφορία διὰ ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐγὼ δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἀντίρρησην. Ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενον τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ψηφοφορία.

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ὑπουργός ὁμιλεῖ ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ἐχομεν μίαν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς στηριζομένην εἰς δύο λόγους, εἰς λόγον τυπικόν καὶ εἰς λόγον οὐσιαστικόν. Ἡ πρώτη θὰ ἔλεγα εἶναι ἐνστάσις περὶ ἀπαράδεκτου, καὶ ὅτι ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν νομοσχέδιον ἀπόντος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Δὲν εἰμαι ἐγὼ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ δώσω στοιχειώδη συνταγματικὰ μαθήματα. Ὁ Ὑπουργός ἐκτελεῖ ὅλα τὰ χρέη τοῦ Ὑπουργοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις περὶ τούτου, ἀλλὰ ἐφόσον τὸ νομοσχέδιον ὑπεβλήθη ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν ὅστις ἐνδιαφέρεται προσωπικῶς, ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐνταῦθα καὶ ὁ ἴδιος.

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Τὸ νομοσχέδιον τὸ ἔχει ὑπογράψει ὁ Ὑπουργός, ἀλλὰ καὶ ἂν ἦτο ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ εἰσαγάγῃ καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ ὁ Ὑπουργός.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν δύνασθε εἰμὴ μόνον τυπικὴν συζήτησιν νὰ διεμβύνετε καὶ ἡμεῖς θέλομεν οὐσιαστικὴν.

Π. Θηβαῖος (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὡς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν οὐσίαν. Ἐμείνουμεν σύμφωνοι μὲ τὸν κ. Ἀρχηγὸν τοῦ Λαικοῦ κόμματος, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἐρμηνευτικόν καὶ ἀφέθη εἰς αὐτὸν μάλιστα νὰ διατυπώσῃ αὐτὴν τὴν διάταξιν. Ἐὰν δὲ τοῦτο γίνῃ δεκτὸν τότε αἱ εἰς τὸ διαπασὸν φωναί, ὅτι πρόκειται νὰ καταπατήθῃ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία καὶ τὸ Σύνταγμα, νομίζω ὅτι δὲν ἔχουν θέσιν. Δὲν ἔχει ἐπίσης λόγον καὶ ὁ φόβος τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς

ὅτι ἐφόσον ὑπάρχει ἐκκρεμὴς δίκη καλεῖται ὁ δικαστὴς ὁ ποινικὸς νὰ προσαρμολῇ πρὸς τὸ νομοσχέδιον αὐτό.

Ν. Μπακόπουλος. Τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ ἔννοια τοῦ νόμου εἶναι ἐρμηνευτική.

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὁ ἀρχικὸς νόμος λέγει, «ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ δώρων» καὶ δεύτερον «ἀπαγορεύεται πᾶν τέχνασμα». Ἐρχεται ὁ δεύτερος νόμος καὶ λέγει—διὰ τὸ μέλλον πάντοτε καὶ ὄχι διὰ τὸ παρελθόν. Τὴν ἔννοιαν τοῦ δώρου τὴν ἔννοια αὐτῶν, τὴν ἔννοιαν τοῦ τεχνάσματος οὕτω.

Ι. Ράλλης. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἐμπεῖ ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς.

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Καίτοι εἶπατε μερικὰς τραχείας φράσεις ἐν τούτοις ἐφρόντισα νὰ σὰς σεβασθῶ.

Ι. Ράλλης. Δὲν ἡμπορῶ νὰ σεβασθῶ καί ἐνὰ προκειμένου νὰ ἀσεβήσω πρὸς τὸν Κανονισμόν.

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὁμιλήσαντες ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς ὑπεστηρίζατε ὅτι ὁ νόμος θὰ ἰσχύσῃ ἀναδρομικῶς καὶ θὰ προκαταλάβῃ καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν. Οὕτε τὸ ἔνα συμβαίνει οὕτε τὸ ἄλλο.

Πρόεδρος. Ὑπεβλήθη πρότασις περὶ ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τὸ ζήτημα τῆς ἀναβολῆς λοιπὸν θὰ λυθῇ δι' ἀναστάσεως. Καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀρχῆς δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Οἱ παραδεχόμενοι τὴν πρότασιν ὅπως ἀναβλήθῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου παρακαλῶ νὰ ἐγερθοῦν.

(Ἐγείρονται βουλευταὶ τινες).
Ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς ἀπερρίχθη. Ἀρχεται ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου.

Γενομένης διαλογῆς ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀναγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρόεδρος. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 107 ἐξ ὧν 86 ναί, καὶ ὄχι 21 κατὰ τὸ παρατιθέμενον πρωτόκολλον.

Ἡρακλείδης Δημήτριος... Ο
Δεληγιάννης Βασιλείος... Ν
Βουρλούμης Παναγιώτης... Ν
Ζωγράφος Κωνσταντῖνος... Ν
Βενιζέλος Κυριάκος... Ν
Βαρβαγιάννης Ἀγγελος... Ν
Ζωγράφος Ἀθανάσιος... Ν
Ἀργυρόπουλος Περικλῆς... Ν
Ζάνος Δημήτριος... Ν
Παπᾶς Ἀλέξανδρος... Ν
Καλαντίδης Χρῖστος... Ν
Ἀθανασιάδης Ἰωάννης... Ν
Λαδάς Χρῖστος... Ν
Καλογεράς Ἰωάννης... Ν
Κασσαβέτης Ἀλέξ... Ν
Μακκᾶς Λέων... Ν
Ἀργυρόπουλος Μιχαήλ... Ν
Νᾶκος Λουκάς... Ν
Σαράντης Φραγκίσκος... Ν
Ἐμμανουηλίδης Ἐμμαν... Ν
Ἀλιανός Μιχαήλ... Ν
Τσιγγέρογλου Μιχαήλ... Ν
Χούρογλου Στ... Ν
Παναγιωτόπουλος Α... Ν
Χατζῆς Παναγιώτης... Ν
Δροσόπουλος Ἀθανάσιος... Ν
Ἐμπερικὸς Κωνστ... Ν
Κολιαλέξης Θάνας... Ν
Καραπάνος Ἀλέξανδρος... Ν
Μαντάς Μιλτιάδης... Ν
Ράλλης Ἰωάννης... Ν
Μπουκουβάλας Πέτρος... Ν
Στράτος Γεώργιος... Ν
Βουτυράς Ἀλέξανδρος... Ν
Τζεμιᾶς Νικόλαος... Ν
Παπαδάκης Ἰωάννης... Ν
Ἀγγελῆς Βασιλείος... Ν
Σπυρίδης Κωνσταντ... Ν
Κοσμάς Ἰωάννης... Ν
Κουντούρης Δημήτριος... Ν
Ἀφεντούλης Γεώργιος... Ν
Καρασεβδᾶς Παντελῆς... Ν
Γιαννόπουλος Δημήτρ... Ν
Ἀποσκίτης Ἡλίας... Ν
Ζωγράφος Πέτρος... Ν
Παντίκας Γεώργιος... Ν
Γρηγοράκης Ἰωάννης... Ν
Μαλαμίδας Εὐστάθιος... Ν
Λαμπριανίδης Λάμπρος... Ν
Θεοδωρίδης Λάζαρος... Ν
Βοραζάνης Γεώργιος... Ν
Ζερβός Γεώργιος... Ν
Τζεγάς Ἰωάννης... Ν
Λιδωρίκης Κωνσταντῖνος... Ν
Κουρτίδης Κωνσταντῖνος... Ν
Μανουηλίδης Φίλιππος... Ν
Χατζηλιάς Βασίλειος... Ν
Πανταζίδης Χριστόφορος... Ν
Καλλιγάκης Παρίσης... Ν
Γηλικίδης Γεηγόριος... Ν
Γιαμουζῆς Ἰωάννης... Ν
Λύρας Θεόδωρος... Ν
Καραντάρης Γεώργιος... Ν
Τσιτσάρας Δημήτριος... Ν
Στράτος Γεώργιος... Ν
Βουτυράς Ἀλέξανδρος... Ν
Τζεμιᾶς Νικόλαος... Ν
Παπαδάκης Ἰωάννης... Ν
Ἀγγελῆς Βασιλείος... Ν
Σπυρίδης Κωνσταντ... Ν
Κοσμάς Ἰωάννης... Ν
Κουντούρης Δημήτριος... Ν
Ἀφεντούλης Γεώργιος... Ν
Καρασεβδᾶς Παντελῆς... Ν
Γιαννόπουλος Δημήτρ... Ν
Ἀποσκίτης Ἡλίας... Ν
Ζωγράφος Πέτρος... Ν
Παντίκας Γεώργιος... Ν
Γρηγοράκης Ἰωάννης... Ν
Μαλαμίδας Εὐστάθιος... Ν
Λαμπριανίδης Λάμπρος... Ν
Θεοδωρίδης Λάζαρος... Ν
Βοραζάνης Γεώργιος... Ν
Ζερβός Γεώργιος... Ν
Τζεγάς Ἰωάννης... Ν
Λιδωρίκης Κωνσταντῖνος... Ν
Κουρτίδης Κωνσταντῖνος... Ν
Μανουηλίδης Φίλιππος... Ν
Χατζηλιάς Βασίλειος... Ν
Πανταζίδης Χριστόφορος... Ν
Καλλιγάκης Παρίσης... Ν
Γηλικίδης Γεηγόριος... Ν
Γιαμουζῆς Ἰωάννης... Ν
Λύρας Θεόδωρος... Ν
Καραντάρης Γεώργιος... Ν
Τσιτσάρας Δημήτριος... Ν

Βερδέλης Ἀλέξανδρος... Ν
Ταβουλάρης Ἀναστάσιος... Ν
Ἀναστασίου Τάσης... Ν
Συριόπουλος Νικόλαος... Ν
Τσεριώνης Ἡλίας... Ν
Σπηλιόδης Ἀριστείδης... Ν
Σταφάνοπουλος Στέφανος... Ν
Μακρῆς Γεώργιος... Ν
Κοινάκης Γεώργιος... Ν
Γαλανάκης Ἀντώνιος... Ν
Πολυχρονάκης Κωνστ... Ν
Περδικιγιάννης Ἰωάννης... Ν
Σαμαράς Μιχαήλ... Ν
Ἰασονίδης Α. Λεωνίδας... Ν
Τακμιάνης Σ... Ν
Κύρτης Παναγιώτης... Ν
Δημάδης Δημήτριος... Ν
Μισογλόγλου Ἀναστάσιος... Ν
Μιχαήλ Ἰωάννης... Ν
Ἀθηνόδωρος Δημήτριος... Ν
Λουβαρῆς Π... Ν
Ζαζιῆς Νικόλαος... Ν
Χατζηγιαννάκης Γεώργιος... Ν
Μουζενίδης Κωνσταντῖνος... Ν
Εὐθυμιάδης Δημήτριος... Ν
Ἀποστόλου Ἰωάννης... Ν
Παπαδόπουλος Μιλτιάδης... Ν
Τερζόγλου Νικόλαος... Ν
Ἀσκαπιδῆς Νικόλαος... Ν
Μπεντζατζῆς Μεντῆ Λιάς... Ν
Λεβαντῆς Πέτρος... Ν
Κιρέλλος Βασίλειος... Ν
Σπηλιώτης Νικόλαος... Ν
Πρέκκας Ἀντώνιος... Ν
Χαβούζ Γκαλήπ... Ν
Νιαζῆ Μουμτζῆ... Ν
Χαλίφ Καρατζοντλή... Ν
Ἀλῆ Ριζᾶ Ἀχμέτ... Ν
Παῖζης Ἀριστείδης... Ν
Βλαχοθανάσης Κωνστ... Ν
Μπότσαρης Δημήτριος... Ν
Κατσαδῆμας Κωνσταντῖνος... Ν
Λούλης Ἀλκιβιάδης... Ν
Καλούδης Γεώργιος... Ν
Σταυρόπουλος Σταῦρος... Ν
Φλώρος Παναγιώτης... Ν
Καραγεώργης Στέφανος... Ν
Θεολογίτης Αὐγουστος... Ν
Παπαδάτος Ἀχιλλεύς... Ν
Κονδύλης Γεώργιος... Ν
Νικολαΐδης Σταῦρος... Ν
Τσονταρίδης Ἰωάννης... Ν
Κωστόπουλος Σ... Ν
Παπαφλέσσας Ἰω... Ν
Ζοῦμης Φωκίων... Ν
Γιαννούσης Σωκράτης... Ν
Παπαστράτης Θρασύβ... Ν
Μπουρνιάς Ἰωάννης... Ν
Ἀλεξανδρῆς Ἀπόστολος... Ν
Σίδερης Γεώργιος... Ν
Χριστοῦλας Περικλῆς... Ν
Ταλιαδούρος Σπυρίδων... Ν
Βαλαλάς Ἰωάννης... Ν
Ζάχης Ἰωάννης... Ν
Ρεδιάδης Περικλῆς... Ν
Ζαβιτζιάνης Κωνσταντ... Ν
Σαρακηνός Κωνσταντῖνος... Ν
Κογαβίνος Αἰγας... Ν
Ζερβός Σπύρος (Μηνᾶς)... Ν
Κουπαρόπουλος Νικόλαος... Ν
Παπαδόπουλος Ἡλίας... Ν
Ἀνδρεάδης Λάζαρος... Ν
Κοντιδῆς Κίμων... Ν
Πετρίδης Παναγιώτης... Ν
Τσαλδάρης Παναγιώτης... Ν
Ἀραβαντινός Παναγ... Ν
Λιβαθινόπουλος Ριχάρδος... Ν
Τσιτσιλῆς Παναγιώτης... Ν
Καραμάνος Νικόλαος... Ν
Λυμπερόπουλος Ἰωάννης... Ν
Φικιώρης Γεώργιος... Ν
Ἀναστασιάδης Στέφανος... Ν
Κουτσίνας Ἰπποκράτης... Ν
Κοῦνδευρος Ἰωσήφ... Ν
Κορῆς Μιχαήλ... Ν
Παπαδάκης Κωνσταντ... Ν
Κιουτσαπέταλος Λουκάς... Ν
Βασιλειάδης Γεράσιμος... Ν
Τσαρλαμπᾶς Μάρκος... Ν
Βέργος Δημήτριος... Ν
Σίμος Κωνσταντῖνος... Ν
Βότσαλος Γεώργιος... Ν
Θεοδοσιάδης Γεώργιος... Ν
Παπανδρέου Γεώργιος... Ν
Βουστάνης Γεώργιος... Ν
Παπαναστασίου Ἀλεξ... Ν
Μπακόπουλος Νικόλαος... Ν
Ἀνδριόπουλος Ἰωάννης... Ν
Σχινᾶς Σπύρος... Ν
Σακελλαρίου Δημήτριος... Ν
Κριμπᾶς Θάνας... Ν
Στυλιανόπουλος Παναγ... Ν
Τρικούπης Σπύρος... Ν
Πρεζάνης Γεώργιος... Ν
Εὐριπίδης Πέτρος... Ν
Καναβός Ἰωάννης... Ν
Μουντζουρίδης Ἰωάννης... Ν
Βουδύρης Κωνσταντῖνος... Ν
Μπούτης Ἰωάννης... Ν
Κουλουμπάκης Εὐστράτιος... Ν
Ἀλεβιζάτος Ἀνδρέας... Ν
Βελιανίτης Γεώργιος... Ν
Γουργυρῆς Νικόλαος... Ν
Γκότσης Κωνσταντῖνος... Ν
Ἀργυρόπουλος Γεώργιος... Ν
Μάρκου Ἀνδρέας... Ν
Ἀντωνόπουλος Βλάσσης... Ν
Μιχαλακόπουλος Ἀνδρέας... Ν
Βενιζέλος Ἐλευθέριος... Ν
Ἀβραάμ Νικόλαος... Ν
Ἡσαΐας Γεώργιος... Ν
Πανούτσος Κοσμάς... Ν
Πριμίδης Εὐάγγελος... Ν
Μαχαίρας Ἐμμανουήλ... Ν
Μαρσέλλος Δημήτριος... Ν
Βαρδούπουλος Βασίλειος... Ν
Συμεώνογλου Συμεών... Ν
Σακκαλῆς Γεώργιος... Ν
Κοκκινάτος Ἰωάννης... Ν
Χαβίνης Θεόδωρος... Ν
Γερογιάννης Γεώργιος... Ν
Ταρσούλης Ἰωάννης... Ν
Ἀσκούσης Νικόλαος... Ν
Γουβατζιδάκης Ἰωάννης... Ν

Σκουλᾶς Βασίλειος... Ν
Μπακάμπας Ἀναστ... Ν
Κεραμεύς Ἰωάννης... Ν
Καρυωτάκης Ἐμμανουήλ... Ν
Φωκᾶς Ἀντώνιος... Ν
Σαφούλης Θεμιστοκλῆς... Ν
Κεντούρης Ἀλέξανδρος... Ν
Μακράκης Δημήτριος... Ν
Χρηστομάνος Ἀντώνιος... Ν
Φλωριάς Δημοσθένης... Ν
Ἀνθρακόπουλος Σωκράτης... Ν
Μέλος Δημοσθένης... Ν
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος... Ν
Πολυχρονιάδης Ἀβραάμ... Ν
Λαζαρίδης Ἀναστάσιος... Ν
Συρογιάννης Πελοπίδας... Ν
Πετσάλης Κωνσταντῖνος... Ν
Λεωνίδας Ἰωάννης... Ν
Ράλλης Πέτρος... Ν
Ἀλαβάνος Κωνσταντῖνος... Ν
Καλαντζᾶκος Α... Ν
Τσάφος Βασίλειος... Ν
Γαρδικιώτης Νικόλαος... Ν
Ζούκας Εὐθύμιος... Ν
Φίλιος Θεόδωρος... Ν
Παπαθανάσης Ἀθανάσιος... Ν
Νικολίτσας Ἰωάννης... Ν
Ἀφονίδης Δημήτριος... Ν
Ριζοπούλης Γεώργιος... Ν
Μισογλόγλου Ἀναστάσιος... Ν
Κουλούρας Γάκιος... Ν
Κυρώζης Ἰωάννης... Ν
Τσιριμωκός Ἰωάννης... Ν
Ξηρὸς Νικόλαος... Ν
Χατζῆς Δημήτριος... Ν
Μόδης Γεώργιος... Ν
Χατζητάσης Μιχαήλ... Ν
Ζουμῆς Χρῖστος... Ν
Χατζῆς Δημήτριος... Ν
Καλλιδοπούλης Περικλῆς... Ν
Ξανθοπούλης Ἀλέξανδρος... Ν
Βαλουδάκης Μανούσος... Ν
Τριποδάκης Ἐμμανουήλ... Ν
Μυλωνογιάννης Ἀλέξ... Ν
Γεωργιολαδάκης Εὐστρ... Ν
Παχνός Ἀλέξανδρος... Ν
Ἀσπιώτης Ἡλίας... Ν
Πανταζίδης Ὀμηρος... Ν
Κανάρης Ἀλέξανδρος... Ν
Μικρούνης Νικόλαος... Ν

Ἐπομένως τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἀρχήν.

Εἰσερχομένης εἰς τὴν Βουλὴν εἰς τὴν κατ' ἀρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Ι. Ράλλης**, ὅστις λέγει ὅτι ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐμίλων πρὸς ὀλίγου κατ' οὐσίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως ἀναβολῆς ἐλέγεν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἐρμηνευτικόν, διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὅμως κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἐθεσίου ἄλλω. Εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν λέγει, ὅτι τὸ μέτρον εἶναι ἐρμηνευτικόν καὶ ἐρωτᾶται ἥδη πῶς λέγει τὰ ἀντίθετα καὶ πότε ἐλέγεν ἄλθιεν.

Πρόεδρος. Νομίζω, κύριε Βουλευτά, ὅτι ἐπανερχεσθε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Ὅχι, ἡ ὁμιλία του εἶναι σχετικὴ μὲ τὸ πρῶτον ἄρθρον.

Ι. Ράλλης. Τὸ ἄρθρον πρῶτον λέγει (ἀναγινώσκει) καὶ ἀφοῦ ἐμπεῖ περὶ ἔννοιας τοῦ νόμου θὰ εἴπῃ προφανῶς ὅτι πρόκειται περὶ ἐρμηνευτικοῦ νόμου καὶ περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία.

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὁ νόμος ὁ ἰσχύς περιεῖχε γενικῶς τοὺς ὅρους «δῶρον καὶ τέχνασμα». Τῶν ὅρων αὐτῶν ἡδύνατο νὰ γίνῃ καὶ στενὴ καὶ εὐρεῖα ἐρμηνεία, ὁ δὲ εἰσαγόμενος νόμος θέλει νὰ σαφηνίσῃ τοὺς ὅρους αὐτοὺς διὰ τὸ μέλλον. Θέλωμεν δηλαδὴ νὰ δώσωμεν τὴν εὐρείαν ἐρμηνείαν τοῦ ὅρου περὶ δώρων, αὐτὸ ἐπιζητοῦμεν. Ἐδέχθη δὲ νὰ τεθῇ καὶ ρητῶς ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐρμηνευτικοῦ νόμου.

Ι. Ράλλης. Καὶ ὅμως ἐδέχθητε ὅτι εἶναι ἐρμηνευτικός.

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι εἰσάγει νέας διατάξεις διὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «δῶρα» διὰ τὸ μέλλον.

Ι. Ράλλης. Κατὰ τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ κατὰ τὴν λογικὴν αὐτὸ λέγεται νόμος ἐρμηνευτικός. Σεις λέγετε ὅτι ἰσχύει ὁ νόμος αὐτός διὰ τὸ μέλλον. Ἀλλὰ σήμερον ἔχετε ἐκκρεμὴν μίαν μὴνυσιν κατὰ τῆς ἐφημερίδος «Πρωΐα» ὡς παραβάσεως τὸν νόμον διὰ τεχνάσματος καὶ ἥδη ἐρχεσθε καὶ λέγετε ὅτι τέχνασμα εἶναι αὐτό.

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Ὁ νέος νόμος λέγει ὅτι τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως «τέχνασμα» τὴν καθορίζω ἐφεξῆς οὕτω:

Ι. Ράλλης. Δηλαδὴ δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἐκκρεμὰς μὴνύσεις;

Π. Θηβαῖος (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δι' αὐτὰς ὁ δικαστὴς εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν ἀρχικὸν νόμον ὅπως θέλει.

Ι. Ράλλης. Τότε ἐπαναλαμβάνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶπα, ὅτι σκαὶ γίνεται ἡ ἐπέμεισις εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ πᾶσι γινέται ὅτι οὐ πικνίται, διότι ὁ δικαστὴς κατ' ἀνάγκην ποδηγετεῖται ἀπὸ τὸν νέον νόμον, ὅστις θέλει νὰ γίνῃ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀχρημάτως τῆς ἐκτελεστικῆς, ἥτις σκοπεῖ καὶ ἐπιδιώκει νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἐφημερίδα «Πρωΐα». Καὶ δι' αὐτὸ ἤθελα νὰ εἶναι παρὼν ἐδῶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν κατηγορίαν καὶ νὰ ἀπολογηθῇ, διότι σεις, κ. ὑφυπουργέ, ἔχετε ἐντολὴν νὰ μὴν ἀλλάξετε οὐτε κατὰ μίαν λέξιν τὸ Νομοσχέδιον.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἀρθρου 4 διατυπώθη τοῦτο παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς οὕτω διὰ νὰ ἐπιβεβαιωθῶν ὅσα λέγω. Προστέθη τοῦτο εἰς πείσμα ἀντιρρησιῶς μου διατυπωθείσης ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ. Εἶπον ἐκεῖ ὅτι ὁ νόμος ἀπέβλεπε νὰ καταργήσῃ τὰ δῶρα διὰ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν ἀθέμιτον συναγωνισμόν.

Ἐάν ὅμως ἡ ἐφημερίδα δὲν ἐξαρτᾷ τὸ δῶρον ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τοῦ φύλλου τότε δὲν ὑπάρχει περίπτωσις παραβάσεως. Ὁ κ. Μάρκου μάλιστα, βουλευτὴς Πατρῶν, ἤθελε νὰ τεθῇ ρητῶς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τοῦτο, ἐγὼ δὲ ἐφρόνουν ὅτι δὲν χρειάζεται, διότι προκύπτει. Ἡ ἐκπληξίς μου ὅμως ὑπῆρξε μεγάλη, ὅταν εἶδον τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ σπεύσῃ νὰ διατυπώσῃ ἀντίθετον διάταξιν. Καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔρχεται καὶ λέγει τοῦτο (ἀναγινώσκει) καὶ ὑποστηρίζει μάλιστα ὡς αἰτιολογικὸν ὅτι ἀνευ τῆς προμήκης τῆς νέας ταύτης διατάξεως γίνεται ἐντονότερος ὁ συναγωνισμός. Ἀλλὰ οὕτω νομοθετοῦντες εἶναι προφανῆς ὅτι νομοθετοῦμεν ἐξαμύθωματα καὶ γινόμεθα ὑπαίτιοι τοῦ διασυρμοῦ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος παραδίδοντες τοῦτο εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐκεῖ ὅπου ἐλλοχεύουν οἱ ἐχθροὶ τοῦ διὰ νὰ τὸ ἀνατρέψουν. Ἐχομεν καθήκον, ἐπιλέγει νὰ προστατεύωμεν τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα διὰ τῶν πράξεών μας καὶ ὄχι νὰ τὸ καταρρακώωμεν.

Ν. Μπακόπουλος. Σχετικῶς, λέγει μὲ τὴν ἐν τῇ διατάξει φράσιν «ἀνευ συνεννόησεως» ἐρωτῶ ἐάν εἰς ἐχθρὸς τῆς ἐφημερίδος τὸ κάμει αὐτὸ τί θὰ γίνῃ;

Π. Θηβαῖος. Ὁ ποινικὸς δικαστὴς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν, διότι θὰ φροντίσῃ νὰ εὕρῃ συνονοχὴν ἐφημερίδος καὶ τρίτου. Ἰσχυρίζεται π. χ. μία ἐφημερίδα ὅτι δὲν δίδει δῶρα, ἀλλὰ ταῦτα τὰ δίδει τὸ τάδε βιβλιοπωλεῖον.

Τοῦτο δὲν ἐτιμωρεῖτο μέχρι τοῦδε καὶ ἤδη τιμωρεῖται, ἐφόσον πρόκειται περὶ συνεννόησεως. Εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν θὰ τιμωρηθῇ μόνον ὁ τρίτος, ὁ βιβλιοπώλης δηλ. διότι συσταστικῶς δὲν εἶναι ἄλλος οὐδὲ συνεργός. Αὕτη εἶναι ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως καὶ δὲν εἶναι δυσχερὲς νὰ εὕρεθῃ.

Ν. Μπακόπουλος. Ἡ ἀπάντησίς σας αὕτη δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ, διότι μὲ τὸν νόμον αὐτὸν τροποποιεῖται βασικῶς ἀρχαί τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Εἶπατε ὅτι τιμωρεῖται ὁ τρίτος. Ἀλλ' ἐάν οἱ δικασταὶ ἐφαρμόσουν τὸν νόμον σας θὰ τιμωρήσουν καὶ τὴν ἐφημερίδα.

Π. Θηβαῖος. (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Τὴν μὴ συμπράξαν;

Ν. Μπακόπουλος. Ναί.

Π. Θηβαῖος. (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) Ὅχι.

Ν. Μπακόπουλος. Ἐγὼ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξανίσταμαι κατὰ τῆς ἰδέας νὰ θέλετε νὰ θέσετε τοὺς Ἕλληνας δικαστὰς εἰς ἓνα πειρασμόν. Ἐχω παράδειγμα τὰς παραβάσεις τοῦ συναλλάγματος καὶ τὸ Ν. Διάταγμα τοῦ 1922 μὲ τὸ ὁποῖον εὐρέθησαν Ἐφτετεῖα, τὰ ὅποια παρέπεμψαν κατηγορουμένους μὲ τὴν αἰτιολογίαν ὅτι δὲν χρειάζεται δόλος. Καὶ ἐρωτῶ, διατὶ δὲν θὰ εὐρεθοῦν καὶ πάλιν δικαστήρια νὰ κάμουν τὰς ἰδίαις ἐρμηνείαις;

Π. Θηβαῖος. (ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Δηλὼ ὅτι ἂν ἡ ἐφημερίδα δὲν διατελεῖ ἐν δόλῳ εἶναι ἀνέγκλητος.

Ν. Μπακόπουλος. Δεν αρκεί αυτό.

Π. Θηβαίος. (Υφυπουργός της Δικαιοσύνης). Είναι άφάνταστον να γίνει παρά το δικαστόν το αντίθετον.

Ν. Μπακόπουλος. Έν πάση περιπτώσει ή φράσις «άνευ συνεννόησεως» είναι εξωφρενική και πρέπει να διαγραφή.

Α. Παπαθανάσης. Ότι σκοπός της Κεθερνήσεως υποβαλόνσης το Νομοσχέδιον ήτο να δημιουργήση έν νόμον έρμηνευτικόν ήτο τόσον προφανές, ώστε δις μικρών περι τούτου πραγματεύεται έν τη αίτιολογική έκθέσει.

Μόνον δις το ζήτημα της αναδρομικότητας δεν έχει τάς συνεπείας του έρμηνευτικού ό νόμος. Έν τούτοις περιλαμβάνει πλείστας όσας περιπτώσεις, αΐτινες δεν άνήκουν εις την έννοιαν της έρμηνευμένης λέξεως «τέχνασμα». Καί πρώτον εξεταστέον άν είναι εύπρεπές να δίδωμεν εις τούς δικαστάς την έννοιαν των λέξεων και μάλιστα εις ποινικάς διατάξεις. Άλλοίμονον έν εξεκολληθήσωμεν αυτήν την τακτικήν, διότι άμφιβόλλω άν θά σταματήσωμεν τάς έρμηνείας αυτές ή θά δημιουργήσωμεν διαδοχικώς και άλλας και νομίζω, ότι οι δικασταί που θά αναγνώσουν τάς διατάξεις αυτές θά μάς οικτείρουν. Δεν είναι επιτετραμμένον, τονίζει, να έρμηνεύωμεν περιπτώσιακώς τάς διατάξεις του νόμου. Ως προς τόν θρον «τέχνασμα» το άρχικόν νομοσχέδιον έλεγε τά εξής (αναγινώσκαι), ένθ' ή έρμηνεία είναι τιμωρεί και τόν άγοραστήν και λοιπούς.

Π. Θηβαίος (Υφυπουργός της Δικαιοσύνης). Ο νόμος λέγει ότι απαγορεύεται ή παροχή ανταλλάγματος εις τούς άγοραστάς, όχι ότι τιμωρόνται οι άγορασταί.

Α. Παπαθανάσης. Όταν μελετήσγητε συνδεδυασμένως τάς διατάξεις θά ίδωτε ότι τιμωρείται. Έν πάση περιπτώσει, έφόσον το Νομοσχέδιον εισάγει μίαν διάταξιν αποτελούσαν νέον νόμον προς έπηρεσμόν των δικαστών δις τάς έκκρεμείς υποθέσεις, νομίζω ότι καταρρίπτομεν το κύρος του κοινοβουλίου και εξευτελίζομεν την δικαιοσύνην.

Μεθ' ό γίνεται δεκτόν το Νομοσχέδιον εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζητήσιν.

Προκειμένου εΐτα να συζητηθί εις β' συζήτησιν το Νομοσχέδιον «περί άγροτικού χρεωτασίου» ό κ. **Π. Θηβαίος** (Υφυπουργός της Δικαιοσύνης) ζητεί την αναβολήν δις να είναι παρών ό κ. Πρωθυπουργός.

Ο κ. **Α. Παπαθανάσης** διαμαρτύρεται, διότι και οι άγρόται και οι έπαγγελματίαι, οι όποιοι περιμένουν να συμπεριληφθύν εις το χρεωτάσιον είναι έκτεθειμένοι, οι δε τελευταίοι, μάλιστα, καθ' ήμέραν κλείουν τά καταστήματά των. Νομίζω, τονίζει, ότι πρέπει να ληφθί έν μέτρον και να παύση ή έκκρεμότης του νομοσχεδίου.

Ο κ. **Ι. Κούνδουρος** συνιστά όπως συσταθί παρά του Υπουργείου εις τούς Πρόεδρους των Πρωτοδικών να κάμουν έπιεική χρήσιν και να δίδουν άναστολάς έκτελέσεων και προσωποκρατήσεων.

Π. Θηβαίος (Υφυπουργός της Δικαιοσύνης). Αυτό το κάμνομεν κάθε ήμέραν.

Α. Παπαθανάσης. Άλλ' οι πλείστοι δίδουν άναστολάς υπό τόν θρον της πληρωμής των τόκων και μέρους των κεφαλαίων.

Μεθ' ό το Νομοσχέδιον αναβάλλεται.

Συζητούμενου εΐτα εις α' κατ' άρχήν και κατ' άρθρον συζητήσιν του σχεδίου νόμου «περί έκκαθαρίσεως της άνασπειλάς τάς πληρωμάς Άνωνύμου Έταιρείας υπό την έπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμοδοπούλου Α.Ε.».

Ο κ. **Γ. Αφεντούλης** (Βουλευτής Βόλου) όμιλών επί του Νομοσχεδίου τονίζει την έπιτακτικήν ανάγκην της άμέσου ψηφίσεως του Νομοσχεδίου περί έκκαθαρίσεως της Τραπεζής Κοσμοδοπούλου, ανάγκην ής τεκμήριον άποτελεί ή άγωνία μετά της όποίας δόλοκληρος ή περιφέρεια Βόλου παρακολουθεί την ψήφισιν του Νομοθετήματος τούτου.

Παραδέχεται έν τούτοις, ότι ή ψήφισιν ειδικών νόμων είναι Γράπεζά τις περιέρχεται εις την άδυναμίαν να έκ-

πληρώση τάς υποχρεώσεις αυτής άποτελεί άνωμαλίαν, άναπόφευκτον όμως ως έκ του μη συγχρονισμού της ήμετέρας νομοθεσίας προς τάς οικονομικάς και κοινωνικάς ανάγκας της σημεριν. Δις τούτο προτείνει άναμόρφωσιν του πτωχευτικού ήμυν δικαίου ως και ριζικήν διαρρύθμισιν του γενικού περί Τραπεζών νόμου. Έπ'ι τούτω προτείνει συγκεκριμένως την γενικωτέραν διαρρύθμισιν του θεσμού των ταμειωτηρίων, ήτις θά επιτρέψη εις περιπτώσεις πτωχεύσεων την κατά προτίμησιν ίκανοποίησιν των μικροτέρων καταθετών. Κηρύσσεται άσάφτως ύπέρ της λήψεως νομοθετικών μέτρων προς πραγματικήν κατοχύρωσιν των καταθετών χρεωγράφων προς φύλαξιν. Θεωρεί ότι ή μόνη πραγματική έκσπαλτις αυτών θά έπιτυγχάνετο δις περιορισμού της άσκήσεως του Τραπεζιτικού τούτου κλάδου παρά δύο ή τριών έκ των μεγαλυτέρων Τραπεζιτικών ιδρυμάτων της Χώρας. Συνεχίζων άναγνωρίζει ότι υπό τάς παρούσας συνθήκας δεν άπομένει άλλη έφικτή λύσις πλην της ψηφίσεως ειδικού νόμου. Αί κύριαι βάσεις όμως του νομοθετήματος δέον να είναι άφ' ενός μέρους ή κατά προτίμησιν ίκανοποίησι των μικρών καταθετών, πέραν τούτου δε ή πλήρης έλευθερία της επιδιώξεως των άπαιτήσεων αυτών έκ μέρους των πιστωτών. Η διαφύλαξις του δικαιώματος τούτου έχει θεμελιώδη σημασίαν, έφόσον κατά πάσαν πιθανότητα πλείστων πράξεων θά συζητηθί ή άκυρότης. Στερούμενος θετικών στοιχείων άδυνατεί να εισέλθη εις άναλυτικήν εξέτασιν αυτών άναφέρει δε μόνον την άναπροσδόφησιν του χαρτοφυλακείου των γραμματίων παρά της Τραπεζής Κοσμοδοπούλου, την πώλησιν οικιών της ιδιοκτησίας αυτών των Άδελφών Κοσμοδοπούλου προς μέγαν καταθέτην της Τραπεζής με μερικόν συμφηρισμόν της άπαιτήσεως αυτού και την παρά της Έθνικής Τραπεζής άγοράν του έν Άθήναις μεγάρου της Τραπεζής Κοσμοδοπούλου έναντι ποσού 27.000.000 δραχμών. Καταλήγων ποιεΐται έκκλησιν προς την Κυβέρνησιν όπως το διά την ταχυτέραν ρευστοποίησιν του ένεργητικού συνολογνηθόμενου δάνειον χορηγηθί δις ποσόν άνωτερον των 20 εκατομ. δραχμών της επί πλέον διαφοράς χρησιμοπονηθησομένης ιδίς προς ίκανοποίησιν των μικροτέρων και άσθενεστέρων έκ των καταθετών.

Ο κ. **Π. Αραβαντινός** λέγει ότι σήμεραν εξετυπώθη ή έκθεσις της Έπιτροπής, και συνεπώς δεν δύναται να ψηφισθί το νομοσχέδιον άπόψε.

Κ. Σπυρίδης. Έλπίζω ότι δεν θά ύπάρχει αντίρρησις να ψηφισθί εις α' άνάγνωσιν, και κατά την β' συζήτησιν δύναται να συζητηθώσιν αι τροπολογίαι.

Γ. Αφεντούλης. Πρέπει να ψηφισθί το νομοσχέδιον, διότι ό κόσμος εις τόν Βόλον πεινᾷ.

Ι. Κούνδουρος. Αν περιμένετε να φάνε οι Βολιώται άπό το νομοσχέδιον, θά πεθάνουν άπό την πείναν, διότι ή έκκαθάρισις ούτε μετά ένα χρόνο θά τελειώσῃ.

Ο κ. **Φ. Σαράντης** λέγει ότι δεν γνωρίζει εάν, τηρουμένων πάντοτε των αναλογιών, ή χώρα μάς έχει το ρεκόρ των πτωχεύσεων Τραπεζών, πάντως όμως δις τετάρτην φοράν ή Νομοθετική Έξουσία έπιλαμβάνεται της ρυθμίσεως ζητημάτων, τά όποια προέκυψαν έκ πτωχεύσεων. Τά μέχρι σήμεραν ληφθέντα μέτρα υπήρξαν και εύστοχα και ίκανοποιητικά. Μετά την διαφωτιστικήν εισήγησιν, ή όποια εγένετο πρό όλίγου, θ' άσχοληθί μόνον επί ένός σημείου, του άφορώντος τούς καταθέτας τίτλων. Φρονεί ότι ή θέσις αυτών έπρεπε να είναι προνομιούχος και να γίνεται διάκρισις μεταξύ εκείνων οι όποιοι καταθέτουν τίτλους και πληρώνουν μάλιστα και φύλακτρα και των άλλων καταθετών οι όποιοι, καταθέτοντες χρήματα, πέρνουν τόκον.

Ρ. Λιβαθινόπουλος. Ο τόκος, τόν όποιον πληρώνουν αι τράπεζαι, είναι πάντοτε ό αύ. ός;

Φ. Σαράντης. Είναι άλλος δις τάς έν ύψει καταθέσεις και άλλος....

Ρ. Λιβαθινόπουλος. Λοιπόν εκείνοι που τά βάζουν τά

χρήματά των σε μίαν τράπεζαν δις να πάρουν 8 9)ο τόκον, κάμνουν μίαν έπιχείρησιν.

Α. Ηρακλείδης. Εάν θεωρείτε αυτό ως τεκμήριον, τότε πταίει το Κράτος, το όποιον άφίνει να ληστεύωνται αυτοί οι άνθρωποι.

Ι. Κούνδουρος. Άναντιρρήτως δεν θά ύπάρξη περίπτωση να θεωρηθί συμπαθέστερος ό καταθέτης χρημάτων άπό τόν καταθέτην τίτλων. Άλλ' εις την περίπτωσιν αυτήν δύναται να έρυνηθί, εάν υπήρξε καλή πίστις κατά την ένεχειρίσασιν των τίτλων. Έν πάση περιπτώσει νομίζω ότι συμπαθέστεροι είναι οι άνευ κέρδους καταθέται. Η παρεμβολή του Κράτους πλήσσει αυτούς, διότι, άν, λόγου χάριν, οι Κοσμοδοπούλοι άφίνοντο έλεύθεροι, θά είχαν συμφέρον να ίκανοποιήσουν πρώτον τούς καταθέτας χρεωγράφων, δις να μη κατηγορηθύν επί ύπερχίρεσις. Έν πάση περιπτώσει, να εξετασθί εάν οι λαόντες χρεώγραφα ως ένεχυρα ήσαν καλής πίστεως.

Φ. Σαράντης. Αυτή ή σειρά της προτιμήσεως, δηλαδή των καταθετών χρεωγράφων, ετέθη και άπό τάς ξένας τραπεζας, αι όποιαι έπώχευσαν. Έπειδή όμως είναι άδύνατον, δις τελευταίαν, έλπίζω, φοράν, να τεθί αυτή ή σειρά της προτιμήσεως, ως δεχθώμεν να εξομοιωθύν οι καταθέται. Άλλ' εφρονώ ότι ή Κυβέρνησις πρέπει να σπεύσῃ να κατχέσῃ νομοσχέδιον, δις το όποίον να όρίζεται, ότι ή πρᾶξις χρεωγράφων προς φύλαξιν δύναται να γίνει μόνον εις τραπεζάς του όγκου της Έθνικής, της Έκδοτικής και της Λογικής.

Ν. Σηρός λέγει ότι το νομοσχέδιον έπρεπε να άπασχολήσῃ την Βουλήν άπό της πλευράς της συνταγματικότητας, διότι καταργεί και την διακρίσιν των έξουσιών, την όποιαν όρίζει το Σύνταγμα. Είναι άληθές ότι δις ή Βουλή διέπραξε το σφάλμα δι' ου εξετράπη ή όρθή κατεύθυνσις, την όποιαν δίδει το Σύνταγμα. Δεν φρονεί δε ότι δύναται να ύπάρξη τις, μηδ' έ του κ. Υπουργού της Έθνικής Οικονομίας, εξαιρουμένου, όστις να ίσχυρισθί ότι το νομοσχέδιον έχει συνταγματικήν βάση. Έρχεται ή Βουλή και λέγει δις του νομοσχεδίου «όρίζω ή μέραν παύσεως των πληρωμών» χωρίς να έχῃ κανένα στοιχείον δις να πράξῃ τούτο και λέγει κατόπιν «έπιτρέπω εις τόν Πρόεδρον των Πρωτοδικών να όρίσῃ και άλλην ήμέραν, άπό εκείνην την όποιαν όρίζω έγώ». Αυτά τά πράγματα ούτε εις την χώραν των Ζουλοφ δεν ήμπορούν να γίνυν. Θά ήδύνατο ό κ. Υπουργός να κάμῃ μίαν πρᾶξιν άπολύτως ήθικήν, να έγυνηθί ως και δις την Τράπεζαν Θεσσαλίας και να άφίσῃ τά Δικαστήρια να κάμουν την έκκαθάρισιν. Λέγει κατόπιν ότι δις του νομοσχεδίου άφαιρούνται αι εύθύναι άπό εκείνους που έχουν τοιαύτας.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας). Δεν άφαιρείται καμμία εύθύνη.

Ν. Σηρός. Το νομοσχέδιον δεν είναι επαρκώς μελετημένον.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας). Σεις διαφωνείτε κατ' άρχήν, θέλετε δηλ. πτώχευσιν.

Ν. Σηρός. Βεβαίως. Άλλά δεν είναι μόνον αυτό, ως έχουν αι διατάξεις του νομοσχεδίου φαίνεται ότι ελήφθη πρόνοια εξυπηρετήσεως της ύπηρεσίας του Υπουργείου της Έθνικής Οικονομίας.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας). Διαβάσετε να το ίδώμε αυτό.

Ν. Σηρός. Βάζετε εδώ ένα ποσόν 30 χιλ. δραχ....

Ι. Κούνδουρος. Καί εγώ αυτήν την γνώμην είχα, αλλά πληροφορούμαι ότι πρόκειται περί προσώπου ίκανού και πεπειραμένου, άνευ τού όποίου είναι άδύνατον να γίνει έκκαθάρισις Τραπεζής.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας). Έχω πίνακα των δαπανών επί πτωχεύσεων δις να ίδῃτε ότι είναι ένα πολλοστήμριον έκείνο, το όποιον καθορίζεται έν τῷ νομοσχεδίῳ. Είς τόν πίνακα αυτόν θά ίδῃτε τι έκστράτευσεν ή έκκαθάρισις εις την Τράπεζαν Παύλου, μολονότι μετείχε άνώτερος δικαστικός υπάλληλος.

Ν. Σηρός. Δεν θά συγκρίνωμεν με τάς δαπάνας της Τρα-

πέζης Παύλου, αλλά να μάς πῇτε τι θά έστράτευσεν ή έκκαθάρισις δις της πτωχεύσεως, διότι θά είχατε ένα δικαστήν δις τόν όποιον δεν θά έπληρώνατε τίποτε. Λέγει κατόπιν ότι έπρεπε να όρίζεται έν τῷ νομοσχεδίῳ ή άμοιβή των έπιτροπών.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας). Δεν ήμπορούσα, διότι μία έκκαθάρισις μπορεί να διαρκέσῃ και 5 χρόνια, δι' αυτό βάζω ένα μάζιμουρι. Άλλως τε φαντάζεσθε ότι θά είμαι εγώ ισόβιος ύπουργός; Πώς θέλετε να δασμεύσω τόν διάδοχόν μου;

Ο κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ότι δις του νομοσχεδίου γίνεται παράδοξις θεμελιώδους διατάξεως του Συντάγματος. Διηγρόν είναι ότι έντός της αυτής έσπέρας συνεζητήθησαν δύο νομοσχέδια άποτελούντα κατάφορον έπέμβασιν της Νομοθετικής Έξουσίας εις το έργον της Δικαστικής.

Το νομοσχέδιον θέτει έκποδόν τούς φυσικούς δικαστάς τούς τεταγμένους να προστατεύουν τούς άδικουμένους και τούς άντικαθίστα δι' έπιτροπών, τάς όποίας όρίζει ή Νομοθετική Έξουσία. Καί κατ' αυτό το σύστημα καθιερούται πρωτότυπος τρόπος έκκαθαρίσεως. Προβάλλεται ίσως ως έπιχείρημα ύπέρ της καθιερώσεως μιάς τοιαύτης άνωμαλίας το ότι και άλλοτε κατά τόν ίδιον τρόπον έρρυθμίσθησαν ται αυτοί πτωχεύσεις. Καί εκείνοι όμως άνωμάλως έρρυθμίσθησαν.

Κ. Σπυρίδης Το μεγαλύτερον μέρος των καταθετών έζητήσῃ να ρυθμισθί το ζήτημα ως έρρυθμίσθη.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός Έθν. Οικονομίας). Καί ό κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως έδήλωσεν εις Έπιτροπήν καταθετών, ή όποια τόν έπαισκέφθη, ότι άν υπήρχον αντιρρήσεις δεν θά είχαν αντίρρησιν να άποσύρῃ το νομοσχέδιον.

Α. Παπαθανάσης. Ουδένα έκ των καταθετών γνωρίζω και μόλις πρό όλίγου έλαβον γνώσιν του νομοσχεδίου. Νομίζω όμως ότι άφείλομεν περισσότερον σεβασμόν προς τόν καταστατικόν χάρτην της χώρας.

Ι. Κούνδουρος. Εάν ύπάρχουν αντιτιθέμενοι δύναται να καταφύγουν εις το δικαστήριον, το όποιον δεν θά έφαρμόσῃ δι' αυτούς τόν αντισυνταγματικόν νόμον.

Α. Παπαθανάσης. Καί ποίον θά είναι το κύρος ήμυν όταν ψηφίζομεν νόμους, τούς όποιους άκυρώνουν τά δικαστήρια; Δεν νομίζω ότι τούτο είναι το έργον ήμυν και αντιτιθέτω άφείλομεν να προστατεύωμεν τούς πολίτας άπό τοιούτους νόμους. Εάν εξερχώμεθα των όρίων, τά όποια θέτει το Σύνταγμα δεν δύναμεθα να είμεθα δίκαιοι. Έμπιστευόμεθα την τύχην της περιουσίας, την όποιαν προστατεύει το Σύνταγμα, εις Έπιτροπάς στερούντες τούς δικαιούχους των φυσικών αυτών δικαστών. Πόθεν άντλοΰμεν τοιοϋτο δικαίωμα; Έχει υποχρέωσιν ό κ. Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας να συστήσῃ εις τούς υπαλλήλους του Υπουργείου οι όποιοι έπεξεργάζονται και εισάγουν τοιούτους νόμους να φροντίσουν να ζητούν και την γνώμην έκείνων, οι όποιοι είναι εις θέσιν να τούς διαφωτίσουν, ούτως ώστε οι νόμοι να μη παρουσιάζωνται παραβιάζοντες τά θεσπιζόμενα υπό του Συντάγματος.

Π. Βουρλούμης (Υπουργός της Έθν. Οικονομίας). Χωρίς να παρεκκολληθώ τούς κ. κ. συναδέλφους εις την έπιστημονικήν συζήτησιν, την όποιαν ήρхισαν, άφοϋ μάλιστα πρό 40 ήδη έτών κατέλιπα τά Πανεπιστημιακά έδωλια — θά άπαντήσω εις τά έπιχειρήματα δις της κοινής λογικής. Ο νόμος περί πτωχεύσεως, ό όποιος ρυθμίζει τόν τρόπον, καθ' άν, διακιννίζονται τά προκύπτοντα ζητήματα μετά την πτώχευσιν ένός έμπορικού οίκου, είναι έργον της νομοθετικής έξουσίας. Ουδέλις όμως ποτέ έσκέφθη να είπῃ ότι είναι αντισυνταγματικός.

Ν. Σηρός. Το έπιχείρημα είναι μὲν εύφυές, αλλά δεν είναι κατά βάσιν άληθές.

Π. Βουρλούμης. (Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας). Που λοιπόν ύφίσταται κώλυμα δις την νομοθετικήν έξουσίαν

να εἴπῃ ὅτι σταματᾷ τὸν νόμον περὶ πτωχεύσεων καὶ ὅτι καθορίζει τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ δεινὰ πτωχεύσαντος οἴκου κατὰ τὸν α' ἢ β' τρόπον.

Ἐχομεν ἤδη τρεῖς νόμους λειτουργούντας περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπεζῆς Παύλου, τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς καὶ τῆς Μεσσηνίας. Κανείς πιστωτής δὲν προσέφυγεν εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ ἀκυρώσῃ τοὺς ἀντισυνταγματικούς καὶ ὅμως νόμους. Ἡ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι εὐστοχώτατα ἐρρυθμίσθησαν τὰ ζήτηματα αὐτά. Δὲν καινοτομοῦμεν, ἀντιθέτως διὰ τῶν μέτρων τὰ ὅποια λαμβάνομεν ἐπὶ τῇ βράσει τῆς πείρας οὐδείς πιστωτής χάνει τὰ δικαιώματά του, τοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ζητήσῃ νὰ τῇ ἀποδοθῇ δίκαιον. Ἀς ἔλθωμεν ὅμως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου. Ἐπ' αὐτῷ ἐν συνόλῳ 2,916 καταθέται. Ποῖον εἶναι τὸ καθήκον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας; Νὰ τοὺς ἐκανοποιήσῃ ὑπὸ τὰς ὁσας τὸ δυνατόν εὐνοϊκωτέρας συνθήκας. Ἐξήτησαν δὲ καὶ οἱ ἴδιοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως τακτοποιήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν. Εἶναι λοιπὸν πράγματι ταπεινώσεις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ τοιαύτη ἀπασχόλησις, τὸ ὅτι ἐκ λόγων κοινωνικῆς προνοίας διδῶν τὴν καλυτέραν λύσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν καταλλετῶν;

Ν. Σηρός. Ποῖαν ὁμῶς χρονολογίαν πτωχεύσεως θέτετε διὰ νὰ ὑποστηρίξετε τοὺς πιστωτάς;

Π. Βουρλούμης. (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.). Ὡρίσθη ἡ 1 Φεβρουαρίου, διότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Τράπεζα καὶ εἰσέπραττε καὶ ἐπλήρωνε. Καὶ τεκμήριον τῆς πτωχεύσεως μιᾶς Τραπεζῆς εἶναι ὅταν παύσῃ νὰ ἐκπληρῇ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς. Δὲν θὰ εἶχαν ὁμῶς ἀντίρρησην ἡ Κυβέρνησις ὅπως ἐπιδιωχθῇ διὰ τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀναγκὴ τοῦ χρόνου τῆς πτωχεύσεως καὶ εἰς προηγουμένην ἡμερομηνίαν, ἐὰν τοῦτο ἐνδείκνυται ἐκ τῶν περιστάσεων.

Ι. Κουνδούρος. Ποῖαν οὐσιαστικὴν ὑπηρεσίαν παρέχετε εἰς τοὺς καταθέτας;

Π. Βουρλούμης. (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.). Πλέον τῶν 2,000 θὰ λάβουν τὰς καταθέσεις τῶν εἰς ἀκέραιον ἢ σχεδὸν εἰς ἀκέραιον. Πρόκειται περὶ τῶν πτωχῶν καταθετῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.

Πέμπτης 7 Ἀπριλίου 1932.

Ὡρὰ 4.30 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύττει τὴν ἄνοιξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ ἡμερεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινούνται τὰ ἑξῆς:

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ν. Ἀβραάμ** καὶ **Γ. Σακκαλῆς** καταθέτουσιν αἰτήσιν τῶν συνεργαζομένων ὁργανώσεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ ἀφορῶντων τὸ ποσοστὸν τοῦ νόμου περὶ ἐκποιήσεως τῶν παλαιῶν σκαφῶν τῆς ἀποπολιτείας.

Ὁ Χαράλαμπος Σπαθάρης, κάτοικος συνοικισμοῦ Μαλακοπῆς Τούμπας Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως τῆς γυναικὸς του.

Ὁ Νικόλαος Γ. Κολάκης, ἱερεὺς Κνωσοῦ παρακαλεῖ ὅπως χορηγηθῇ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν τέως ἑφορον ἀρχαιοτήτων ἱατρὸν Ἰωσήφ Χατζηδάκη.

Τὸ κατώτερον προσωπικὸν Τ.Τ.Τ. ἀνατολικῆς Κρήτης καὶ Μεσολογγίου διαμαρτυρεῖται διὰ τὴν μελετωμένην περικοπὴν τῶν ἀποδοχῶν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Τρικκάλων παρακαλεῖ, ὅπως ἀνασταλῇ ἡ καὶ ἀσχέσις ὑπὸ τῆς ἑμπορικῆς

Ι. Κουνδούρος. Καὶ πῶς κρίνετε ἐὰν εἶναι πτωχοί;

Π. Βουρλούμης. (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.). Ἡ κατάθεσις τῶν ἀποδείξεων τὴν θέσιν τῶν.

Ι. Κουνδούρος. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς κριτήριον αὐτό. Ἐὰν εἰς καταθέτης εἶχε παραδώσῃ 3 ἑκατομμύρια καὶ δὲν εἶχε παρὰ μόνον αὐτὰ ὡς περιουσίαν, καὶ ὁ ἄλλος εἶχε 100,000 καὶ κατέθεσε μόνον τὰς δέκα, πῶς εἶναι ὁ πτωχότερος; Διαπράττεται μὲν ἀδικίαν εἰς τὴν σειρὰν τῆς πληρωμῆς. Δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν τοὺς πτωχοὺς. Μόνον μὲ ἐπιτροπὴν μὲ εὐρύτατα δικαιώματα ὅλ' ἔχοι δυνατόν νὰ προδῇ εἰς περικοπὴν ἔρευναν. Ἄλλως ὅλ' διεπράττοντο ἀδικίαι. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ δικιῶνιζε τὴν ἐκκαθάρισιν, καὶ θὰ προκαλέσσετο καὶ ἐμφύλιον σπαραγμὸν, ὅταν θὰ προδῇ εἰς τοπικὰς ἐρεῖνας διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν πτωχῶν. Ἡ καταθέσις τοῦ Γαμνητηρίου εἶναι πτωχοί. Οἱ ἄλλοι θὰ εἶναι τὸ ὅλον. Ἐπ' αὐτῶν δέχομαι νὰ εὐρεθῇ τρόπος ἐξακριβώσεως. Ἴσως αὐτὸς ὅλ' εἶναι ἡ ἔρευνά τοῦ ἀλληλογράφου λογαριασμοῦ.

Δ. Ἡρακλείδης. Παρακαλοῦμεν κ. Πρόεδρε, ὅπως κατὰ τὴν β' συζήτησιν κατατεθῇ πῖναξ τῶν ὀφειλετῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν διὰ ποσὰ ἄνω τῶν 500,000 διὰ νὰ ἴδωμεν ἐὰν δύνανται νὰ εἰσπραχθοῦν.

Διεξάγεται ἀκολουθῶς διαλογικὴ συζήτησις μετὰ τῶν κ.κ. **Κουνδούρου**, **Σπυρίδη** καὶ **Υπουργοῦ** Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ κ. **Ι. Κουνδούρου** ζητοῦντος ὅπως τὸ ποσοστὸν, τὸ ὅποion θὰ πληρωθῇ εἰς τοὺς μικροκαταθέτας πληρωθῇ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους.

Γίνεται ἀκολουθῶς δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται ἀκολουθῶς δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναδληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5282 περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων». Μεθ' οὗ, συναινέσεως τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 9 1)2 μ. μ. διὰ τὴν 4 1)2 μ. μ. τῆς αὔριου.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Π. Καλιγκάτσος

γῆσιν ἐτησίῳ χρεωστασίῳ δι' ἅπαντα τὰ χρέη καὶ εὐκολίαν πληρωμῆς δημοσίου.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Παπαθανάσης** καὶ **Σ. Τρικούνης** καταθέτουσι τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς κατοίκων Γαβαλοῦς Μακρινεῖας ζητοῦσης τὴν ἀναστολὴν φόρων, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ χρεωστασίου εἰς ἐπαγγελματίας, ἀγρότας καὶ ἐμπόρους, κατάργησιν τῆς προσωποκρατίσεως κλπ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Τρικούνης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Μεσολογγίου ζητοῦντος τὴν λήψιν εὐεργετικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐμπόρων.

Ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Θεσσαλονίκης δι' ὑπομνήματός του ὑποβάλλει διαφόρους τροπολογίας ἐπὶ τοῦ Ν.Δ. περὶ παροχῆς διαφόρων διευκολύνσεων φορολογικῶν καὶ ζητεῖ τὴν υἱοθέτησιν αὐτῆς.

Οἱ **Ε. Μπαξεβανίδης**, **Ν. Παπαδόπουλος**, **Δ. Ἰωαννίδης** καὶ **Νικολαΐδης** ἀνάπνηροι πολέμου ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν τουρκικὸν στρατὸν κατὰ τὸν πόλεμον κάτοικοι ἤδη Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν παροχὴν συντάξεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει αἰτήσιν τῆς Σταμάτας χήρας Εὐσταθίου Περδικάρη ζητοῦσης τὴν αὐξήσιν τῆς συντάξεως τῆς.

Οἱ κ.κ. **Γ. Μαρῆς** (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.) καὶ **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν πρωτοκόλλων καὶ σχετικῶν δηλώσεων καὶ ἐπιστολῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χούδερ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Σηρός** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τοῦ ἐν Λαμία συλλόγου τῶν τεχνουργῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Α. Παπαθανάσης**, **Ι. Παπαφλέσσας**, **Σ. Στεφανόπουλος** καὶ **Δ. Χατζίσκος** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεων διατάξεων τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Γ. Γρηγοράκης**, **Δ. Χατζῆς**, **Ι. Μπουρνιάς**, **Μ. Τσιγδεδούλου**, **Ι. Τσιριμώκος**, **Α. Κεντούρης**, **Θ. Λύρας**, **Χ. Ζουμῆς**, **Ν. Σηρός**, **Ι. Παπαφλέσσας**, **Κ. Βλαχοθανάσης**, ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ ἀποζημιώσεων τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐξ ἀδικημάτων τινῶν πραχθέντων παρὰ Συμβολαιογράφων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ι. Παπαφλέσσας**, **Δ. Ἀφθονίδης**, **Σ. Ταλιαδούρος**, **Ι. Βαλαῆς**, **Ε. Τριποδάκης**, **Α. Παῖζης**, **Ε. Μαχαίρας** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως δημοσίων ἐσόδων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Φ. Σαράντης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6)2)1932 Ν. Δ. περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Φ. Σαράντης** καὶ **Α. Βαμβαγιάννης** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 6)2)32 Ν. Δ. περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων».

Ὁ κ. **Κ. Διδωρικός** (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐνοποιήσεως πρόσθετων δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων».

Ὁ κ. **Δ. Δίγνας** (Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ.) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς: σχέδια νόμου 1) «περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ διαύλου τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ λιμενικῶν Τακτικῶν, 2) «Περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ ἀτυχημάτων, 3) «Περὶ ἐκτιμῆσεως ἀξίας ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων κλπ. ἐπὶ τῶν ἀπολογιστικῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελούμενων ἔργων».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Ρ. Διβανιδόπουλος**, **Κ. Πετσάλης**, καὶ **Α. Φωκᾶς** ὑποβάλλουσι τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

Ἡ ἐπὶ τῶν **Ἑσωτερικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων:

1) περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 318 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας».

2) περὶ παραδόσεων τοῦ Ἀρχείου τοῦ καταργηθέντος Ἀρχαιοφυλακείου Παξῶν εἰς τὴν Κοινότητα Γαῖου (Παξῶν) καὶ 3) ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ μειώσεως συμβατικῶν ἐνοικίων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐν γένει χρήσεως 1931-1932».

Ἡ ἐπὶ τῶν **Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὴν ἐκθέσιν τῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως σχεδίου νόμου «περὶ προελεύσεως καὶ τρόπου κατατάξεως ψαροφυλάκων».

Δ. Μπότσαρης λαμβάνων τὸν λόγον πρὸς τῆς ἡμερησίας Διατάξεως λέγει ὅτι ἀθρόαι ἐρχονται αἱ ἐπικλήσεις ἐκ τῆς Ἡπείρου πρὸς ἀποστολὴν ἀραβοσίτου. Ὑπῆρξαν ἀληθῶς εὐεργετικὰ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐλάβεν ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ τῶν πεινῶντων πληθυσμῶν, ἀλλὰ θὰ παρακαλέσῃ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ. ὡς ἐκτελέσει τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς ἐπὶ τῇ ἀκόμῃ διάστημα ἀδαμοπολίτου ἀραβοσίτου, πάντως πέραν τοῦ τέλους Ἀπριλίου. Δὲν εἶναι δὲ ποσὸς ἀντιδημοσιονομικὴ ἡ αἰτήσις διότι ἡ παροχὴ ἀραβοσίτου θὰ ἔχῃ ὡς αὐτόματον ἀποτέλεσμα τὴν παρουσίαν τοῦ ἀποκρυφέντος ποσοῦ. Τονίζει κατόπιν ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Ἡπείρῳ εἶναι ἀληθῶς τραγικὴ καὶ λόγῳ τῶν θεομηνιῶν ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς καπνοκαλλιέργειας, ἡ ὅποια ἐστέρησε μεγάλαν τάξιν γεωργῶν τοῦ ἐπαγγέλματος τὸ ὅποion ἐξήσκησιν ἀπὸ μακροῦ χρόνου.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** λέγει ὅτι ἐπισκεψθεὶς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ἀντελήφθη ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι πράγματι τραγικὴ, ἀπὸ 10 ἡμερῶν οὐδ' αὖτις ὑπάρχει ἀραβοσίτος, οἱ δὲ χωρικοὶ κατέρχονται εἰς τὰς πόλεις διὰ νὰ προμηθευθοῦν ἀραβοσίτον καὶ δὲν κατορθώνουν νὰ εὕρουν περισσότερον ἀπὸ 5 ὀκάδας. Ἀναμνηστικῶς ὁ ἀραβοσίτος ἔχει ἀποκρυβῇ αἰ δὲ 5 ἐπαρχίαι Αἰτωλοακαρνανίας δὲν ἐπύρην οὔτε ἓνα κόκκον ἀραβοσίτου ἐπὶ πιστώσει.

Γ. Σιγάτος. Ἐχει 6 ἐπαρχίας ἡ Αἰτωλοακαρνανία.

Ι. Νικολίτσας. Εἶπα 5 διότι εἰς τὴν Εὐρυτανίαν ἐδόθη μικρὰ ποσότης.

Γ. Σιγάτος. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου εἰς ἓνα μικρὸν δῆμον ἔδωσαν μικρὰν ποσότητα κατόπιν ἐνεργειῶν μου.

Ι. Νικολίτσας. Παρακαλῶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ λάβῃ αὕτη διὰ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν τὰ αὐτὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐλαβε διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θεσσαλίαν, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ συγκοινωνιακαὶ συνθήκαι ἐν τῇ νομῇ μου εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται νὰ κατέρχωνται οἱ χωρικοὶ εἰς τὰ κέντρα χάνοντες οὕτω πολλὰς ὥρας καὶ νὰ ἐπιστρέφουν μὲ κενὰς τὰς χεῖρας.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁ κ. Ἵ. Π. Ἐθν. Οἶκ. ὡς ἐκτελέσει τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐδῶ. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει θὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ διὰ τὸ δυνατόν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μέτρου. Πρέπει ὅμως νὰ σὰς πῶ ὅτι ἐνῷ κατ' ἀρχὰς ἐλήφθη τὸ μέτρον διὰ 10 χιλ. τόνων, ἐφθάσαμεν εἰς 14 χιλιάδας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα περὶ ἀποκρύψεως τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦτο μόνον γνωρίζω ὅτι ἐν ὁ ἀραβοσίτος ἀποκρυβῇ πλέον τῶν δύο μηνῶν δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ χαλάσῃ.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι ἐλαβε τηλεγράφημα τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης καὶ τῆς Ἐνώσεως τῶν συνεταιρισμῶν, κατὰ τὰ ὅποια ὑπάρχει ἐκεῖ παντελής ἔλλειψις ἀραβοσίτου καὶ ὅτι ἀπεκθύνονται πάσης εὐθύνῃ διὰ τὰ συμβησόμενα, διότι ὑπάρχει κίνδυνος διαρπαγῆς τοῦ ἀραβοσίτου τῆς ἀγροτικῆς, τοῦ ὁποῖου γίνεται ἐκφόρτωσις. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποκρυψὴν φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμβαλῇ τοιοῦτον πρᾶγμα, ἀλλ' ὅτι κατηναλώθη ὁ δοθεὶς ἀραβοσίτος διὰ τὰ κτήνη καὶ διὰ τροφὴν ἀκόμη, διότι εἰς πολλὰ

μέρη τρώγουν ψωμί από καλαμπόκι. Καταλήγων παρακαλεί να παραταθή ή ατέλεια μέχρι τέλους 'Απριλίου.

Ο κ. **Τ. Αναστασίου** λέγει ότι επιβεβλημένον έχει καθήκον ή Κυβέρνησις να παρατείνη τή ευεργετικήν μέτρον της ατελοῦς εισαγωγής ἀραβοσίτου καί κατά τούς μήνας 'Απριλίου καί Μάϊου, διότι ή δυστυχία του λαού είναι μεγίστη. Είς τήν ἐπαρχίαν του ή κατανάλωσις του ἀραβοσίτου ήτο ἄλλοτε μικρά περιοριζομένη εἰς ὀρεινάς τινες περιφέρειας, ἐφέτος ὅμως ή κατανάλωσις ήτο γενική, διότι ἔνεκα της κρίσεως καί της μαστιζούσης τόν λαόν πείνης κατέφυγεν ὅλος ὁ κόσμος εἰς τόν ἀραβοσίτον ἀνακουφισθεῖς σημαντικῶς ἐκ της εὐθηνίας αὐτοῦ χάρις εἰς τὸ μέτρον της Κυβερνήσεως της ατελοῦς εισαγωγής. Η κατάσταση τοῦ λαοῦ εἶναι κρίσιμος, ἐπιδεινουμενὴ διαρκῶς καί πρέπει νά ληφθοῦν ὅλα τὰ δυνατά μέτρα πρὸς ἀνακούφισίν του, ἐν δὲ τῶν μέτρων τούτων θὰ εἶναι καί ή παράτασις της ατελοῦς εισαγωγής ἀραβοσίτου.

Ο κ. **Θ. Φίλιος**, λέγει, ὅτι ὁ νομὸς Τρικυάλων έχει τρία χρόνια νά ἰδῇ ἐσοδείαν, ή κατάσταση δὲ εἶναι τοιαύτη, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νά βρεθῇ μία δεκάρα εἰς τήν ἀγοράν. Διὰ τοῦτο πρέπει νά δοθῇ ἀραβοσίτος μέχρι τέλους 'Απριλίου καί ἐπὶ πιστώσει, διότι οἱ χωρικοὶ οὔτε μίαν δραχμὴν ἔχουν νά πληρώσουν.

Ο κ. **Ι. Γιαμουζής** παρακαλεῖ τήν Κυβέρνησιν ὥπως χορηγηθῇ ποσότης ἀραβοσίτου εἰς τήν ἐπαρχίαν Ἑλασσώνας ή ὅποια λόγῳ τοῦ βρῆως χειμῶνος ὑπέστη τελείαν καταστροφὴν τῶν ζῴων, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀποκλεισθέντες ὑπὸ τῶν χιόνων μικροῦ δεῖν θὰ ἀπέθνησκον της πείνης. Ἐσχάτως λόγῳ ἐλλείψεως ἀραβοσίτου παρετηρήθη κίνησις νομοταγῆς ἐν Δεσκάτῃ ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν, ἥτις προσελήθη διὰ της παροχῆς βοήθηματος πρὸς ἀγοράν ἀραβοσίτου. Ὑπάρχουσι πλείστα χωρία ὡς ή Βαρδικούσια, τὸ μέγα Ἐλευθεροχώρι κτλ. ἅτινα δὲν ἔλαβον ποσὴς ἀραβοσίτου, ἀλλὰ δὲ ἔλαβον μόνον ἀνά 5 ὀκάδας ὡς ή Καραύ, ή Πολυάνη τὸ Λειβάδιον καί πολλὰ ἄλλα οὐδόλως. Δυστυχῶς ὅμως καί ή χορηγηθεῖσα ποσότης ἀραβοσίτου ἐχορηγήθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος της Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς κ. Ἀρμάγου ὥστε ἐξήγειρε τήν ἀγανάκτησιν καί τῶν πλέον συντηρητικῶν χωρικῶν. Ο ἄνωτέρω διευθυντῆς ὑβρίζει κατηλκῶς τοὺς προσερχομένους χωρικοὺς, τοὺς ἀποπέμπει δηλῶν εἰς αὐτοὺς ὅτι ὅταν αὐτοὶ θελήσῃ θὰ τοὺς χορηγήσῃ ἀραβοσίτον, εἰς ἐπιτροπὰς δὲ παρουσιασθεῖσας ἐνώπιόν του καί δηλωσάσας ὅτι ἀποθνήσκουν της πείνης αὐτοὶ καί τὰ παιδιὰ των, ἔλεγε «νά ἀποθάνετε ὅλοι καί νά ἔλθω ἐγὼ νά σᾶς ἀνάψω τὰ κεριά».

Πρὸ της τοιαύτης διαγωγῆς τοῦ κ. Διευθυντοῦ ὅλοι αἱ Κοινότητες διεμαρτυρήθησαν πρὸς τήν Κυβέρνησιν, τήν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καί τοὺς βουλευτάς των, ταῦτες δὲ ἔλαβον γνώσιν ὁ ἴδιος ὁ κ. βουλευτῆς, παρευρεθείς εἰς Ἑλασσῶνα. Η Διοίκησις της Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς κατόπιν τῶν καταγγελλέντων καί προσωπικῶν διαμαρτυριῶν του ἔσπευσε νά ἀποστείλῃ ἐπιθεωρητὴν τὸν κ. Λογιωτάτου πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων ἐξ ὧν ὡς πληροφορεῖται διεπιστώθη ή ἀκρίβεια τῶν καταγγελλέντων. Παρακαλεῖ τήν Κυβέρνησιν, ὥπως σταλῇ μικρά ποσότης ἀραβοσίτου εἰς Ἑλασσῶνα, διὰ νά συγκρατηθῇ ή κατάσταση καί κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, νά μὴ ἀποθάνῃ δὲ ὁ λαὸς ἐκ της πείνης.

Ο κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς της Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Παρακαλῶ νά μοὶ ἀποσταλῇ ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν ή ἀγόρευσις τοῦ κ. βουλευτοῦ διὰ νά ἐνεργήσω ὅτι πρέπει ἐπὶ της υποθέσεως αὐτῆς.

Ο κ. **Ι. Παπαδάκης** λέγει ὅτι ἐπανήλθε χθὲς ἐκ της ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας, ἔπου διεπίστωσεν ὅτι ὑπάρχει παντελής ἐλλείψις ἀραβοσίτου καί παρακαλεῖ νά μεριμνήσῃ ή Κυβέρνησις διὰ τήν ἀποστολήν.

Ο κ. **Σ. Σταυροπούλου** λέγει ὅτι ἂν, ὡς διεπιστώθη ἐκ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τῶν προλαλησάντων, ὑπάρχει ή ἀνάγκη εισαγωγῆς ατελοῦς ἀραβοσίτου εἰς περιφέρειας, ἔπου μόνον

διὰ τῶς χοίρους τὸν ἐχρησιμοποιοῦν ἡμπορεῖ κανεὶς νά φαντασθῇ ποία ἐπείγουσα ἀνάγκη ὑπάρχει διὰ τήν πτωχὴν ἡπειρον ή ὅποια καί τὸν χειμῶνα καί τὸ θέρος τρέφεται ἀποκλειστικῶς με ἀραβοσίτον. Αἱ συνεπεῖς της ἀγορεύσεως τοῦ κ. Μπότσαρη δηλώσεις τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου της Κυβερνήσεως τὸν ἐκανοποιοῦν πλήρως καί δὲν έχει παρὰ νά συστήσῃ ὥπως ἀποσταλῇ τὸ ταχύτερον ἀραβοσίτος εἰς Ἰωάννινα καί χορηγηθῇ με πίστῳσιν.

Ο κ. **Ταλιαδοῦρος**. Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου της Κυβερνήσεως δὲν ἦσαν σαφεῖς, διότι ἀφῆκαν τήν ὀριστικήν λύσιν ἐκ της θελήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχω δὲ νά τονίσω καί ἐγὼ συμφωνῶν με τοὺς προλαλήσαντας, ὅτι πρέπει νά ἐπιτραπῇ ή ατελής εισαγωγή τοῦ ἀραβοσίτου μέχρι της νέας ἐσοδείας, καθ' ὅσον ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀηρόων τηλεγραφημάτων, ἅτινα λαμβάνομεν κατόπιν πολλῶν συλλαλητηρίων καί ἰδίᾳ εἰς τήν ἰδικιτέραν μου ἐπαρχίαν θὰ διασκαυθῇ ή δημοσία τάξις, ἐάν ὑποχρεωθῇ ὁ κόσμος νά ἀγοράσῃ ἀραβοσίτον με τὸν φόρον. Η μεγάλη ὄντως εἰσπραχθεῖσα ποσότης ἀραβοσίτου ἀπερροφήθη ὑπὸ τῶν ἀστικῶν καί ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ἀλλὰ καί ὑπὸ της κτηνοτροφίας, ἥτις ἐσώθη κατὰ τὸ πλείστον διὰ τοῦ ἀραβοσίτου εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας της Ἑλλάδος. Ὅσοι ἔχουν χρήματα εἴτε διὰ δανείων εἴτε πωλήσαντες τὰ προϊόντα των ἡγόρασαν ἀραβοσίτον μέχρι της νέας ἐσοδείας, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ πτωχοὶ θὰ ἀγοράσουν τοιοῦτον κατὰ δύο δραχμὰς ἀκριβώτερον. Ἰδοὺ ή ἀνισότης καί ὁ κίνδυνος της τάξεως. Οἱ ἀποκρύφατοι ἀφ' ἑτέρον τὸν ἀραβοσίτον ἔμποροι, ἅμα ἐπιτραπῇ ή ατελής εισαγωγή αὐτοῦ, θὰ ἀνταχασθοῦν νά πωλήσουν εὐθὺν τὸν ἀποκρυβέντα ἀραβοσίτον.

Ο κ. **Παπαθανάσης**. Η σύστασις κ. Βουλευταί, ή γινομένη ὑπὸ τῶν προλαλησάντων συναδέλφων δὲν ἀπηχεῖ μόνον τὰς γνώμας πάντων ἡμῶν, ἀλλὰ ἀνταποκρίνεται γενικώτερον εἰς μίαν ἀνάγκην ἐπιτακτικήν καί ἐπείγουσαν ἵνα σπεύσῃ ἀμέσως ή Κυβέρνησις νά παράσχῃ τὰ μέσα της ζωῆς αὐτῆς εἰς ὅλοκληρος πεινώσας περιφέρειας. Η πείνα, κύριοι, δὲν μαστιζεῖ μόνον τὰς ὀρεινὰς περιφέρειας, σήμερον της Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐπεξετάθη καί εἰς αὐτάς τὰς πεδιάδας, πασαὶ δὲ αἱ ἐπαρχίαι της Αἰτωλοακαρνανίας καί εἰς τοὺς ὀρεινοὺς ἀλλὰ καί τοὺς πεδινούς ἀντιμετωπίζουν μελανὸν τὸ φάσμα της πείνης ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐκτεινόμενον. Εἶναι ἀνάγκη ή Κυβέρνησις οὐχὶ ἀπλῶς, ὥπως ὑπεστηρίχθη νά παρατείνη τὸν ατέλειαν μέχρι της 15ης Μαΐου, ἀλλὰ νά ἀπέριορίσῃς τήν εισαγωγὴν ατελοῦς ἀραβοσίτου ἐλέγχουσα μόνον τήν τιμὴν, ἵνα φάγῃ ὁ κόσμος ψωμί εὐθὺν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον τὸ ὅποιον ζητεῖ. Ἀνευ αὐτοῦ ὅχι μόνον θὰ ἔχωμεν θανάτους ἐκ πείνης, ἀλλὰ θὰ ἔχωμεν ἀσφαλὴ τήν διασάλευσιν της δημοσίας τάξεως, διότι ή πείνα εἶναι κακὸς σύμβουλος της τάξεως. Η προσπάθεια της Κυβερνήσεως καί τῶν ἀρχῶν πρέπει νά εἶναι ὅχι μόνον νά διδῇ εἰς τὸν κόσμον ἀραβοσίτον ατελῆ, ἀλλὰ καί εὐθὺν νά στοιχίζοντα ἅνω τῶν δύο δραχμῶν καί τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον, ἂν θελήσῃ νά ἐπικαλεσθῇ τήν ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν τῶν τραπεζῶν. Ἐάν δὲ εἶναι ἀληθὴς ή ὑπόψις, ή ὅποια ἐξεδηλώθη ὅτι μεγάλα ποσότητες ἀπεκρύβησαν τότε, αὐταὶ θὰ ἐμφανισθοῦν, διότι ὁ ἀραβοσίτος εἰσερχόμενος εἰς τὸ θέρος προσβάλλεται καί καθίσταται ἀχρηστος. Ἀλλὰ καί πέραν τούτου ἔχω νά συστήσω εἰς τήν Κυβέρνησιν νά διαπραγματευθῇ καί ἐπιβάλῃ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τήν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νά διδῇ ἐπὶ πιστώσει ἀραβοσίτον ὅχι μόνον εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἀλλὰ καί εἰς τὰς κοινότητας ὑπὸ τήν ἐγγύησιν αὐτῶν, τότε μόνον θὰ σωθῶσιν οἱ πτωχοὶ ἐκ της πείνης. Δὲν έχει οὐδὲν νά ζημιωθῇ ή Τράπεζα ἀλλὰ καί ἂν ὑπάρξῃ περιπτώσις μικρᾶς ζημίας τὸ ἔργον της φιλανθρωπίας της ἐπιβεβλημένης κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἐπιβάλλει θυσίας καί τὰς θυσίας ἔχει καθήκον καί τὸ Κράτος καί αἱ Τράπεζαι νά ὑποστοῦν.

Ο κ. **Α. Δούλης** ὁμιλῶν ἐκτενῶς ζητεῖ νά ἐπιτραπῇ ή ἀπεριόριστος εισαγωγή ἀδατολογήτου ἀραβοσίτου, διότι ή

ἡπειρος ἰδιαιτέρως χεϊμάζεται ὑπὸ δυστυχίας οἱ δὲ ἀγρόται εὐρίσκονται ἐν ἀπογνώσει. Προσθέτει ὅτι κατὰ δήλωσιν γενομένην εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χθὲς ἐπετράπη ή ἀπεριόριστος εισαγωγή ἀδατολογήτου ἀραβοσίτου μόνον μέσω της Ἀγροτικῆς τραπεζῆς, καλὸν ὅμως καί ἐπιβεβλημένον εἶναι νά ἐπιτραπῇ ή ἐλευθέρᾳ εισαγωγῇ καί παρὰ τῶν ἐμπόρων καί τῶν συνεταιρικῶν ὁργανώσεων τῶν ἀγροτῶν.

Μεθ' ὃ ή Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τήν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ο κ. **Πρόεδρος**. Ὑπεβλήθη πρότασις προτάξεως της ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Ἀλαβάνου διὰ τήν μὴ ἐγκρίσιν της δημοπρασίας τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ ἐν Τήνῃ ἱεροῦ ἱδρύματος της Εὐαγγελιστρίας.

Ο κ. **Στράτος**. Ὁφείλω νά διαμαρτηρῶ κατὰ τοῦ τρόπου της διεξαγωγῆς τῶν ἐπερωτήσεων. Ἀπὸ τριῶν μὴνῶν ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς ἐπερωτήσεις, αἱ ὅποιαι ἔπρεπε νά συζητηθοῦν ὅταν τὰ ζητήματα ἦσαν νωπὰ.

Ο κ. **Τσαλδάρης**. Θὰ ἔπρεπε νά μὴ προτιμῶνται αἱ ἐπερωτήσεις τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν.

Ο κ. **Πρόεδρος**. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε νά τροποποιηθῇ ὁ κανονισμός.

Ο κ. **Τσαλδάρης**. Καί ἄλλοτε ἐγένετο συζήτησις καί ἀνεγνωρίσθη ὅτι πραγματικαὶ ἐπερωτήσεις εἶνε αἱ της ἀντιπολιτεύσεως.

Ο κ. **Πρόεδρος**. Συμφωνῶ, ἀλλ' ὁ κανονισμὸς λέγει ὅτι καί ὅταν ὑποβληθῇ μία πρότασις προτάξεως ὁ Πρόεδρος ὀφείλει νά ἐρωτήσῃ τήν Βουλὴν ἂν δέχεται.

Ο κ. **Τσαλδάρης**. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι καταστρατηγεῖται τὸ πνεῦμα τοῦ κανονισμοῦ.

Ο κ. **Μιχαλακόπουλος** (Ἀντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως). Δηλαδὴ καταστρατηγεῖται τὸ πνεῦμα της ἐπερωτήσεως διὰ τοῦ κανονισμοῦ. Βεβαίως τὸ πνεῦμα εἶναι ὅτι αἱ ἐπερωτήσεις ὑποβάλλονται ἐκ μέρους ἐκείνων ποὺ θέλουν νά ρίψουν τήν Κυβέρνησιν, ἄλλοτε δὲ εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ήτο ἀδύνατον, νά λήξῃ συζήτησις ἐπερωτήσεως, χωρὶς νά γίνῃ ἀπογοχή, ἀλλὰ ἀπὸ τίνος δὲν γίνεται καμμία διάκρισις μεταξὺ ἐπερωτήσεων κυβερνητικῶν καί ἀντιπολιτευομένων.

Ο κ. **Κ. Ἀλαβάνος** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ της ἐπερωτήσεως τοῦ λέγει ὅτι πρόκειται περὶ της συμφέσεως τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Τήνου καί τῶν λεχθέντων κατὰ τήν συνεδρίαν της 13ης Μαρτίου καθ' ἣν ἐγεννήθη ἐξ ἀφορμῆς τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου κ. Π. Ράλλη προσωπικῶς τῇ Τήνῃ. Θὰ ἐνθυμεῖται ή Βουλὴ ὅτι συζητουμένης της ἐπερωτήσεως τῶν κ. κ. Ράλλη καί Ζαβιτζιάνου ὑπεστηρίχθη μετὰ πείσματος ὑπὸ τοῦ κ. Βουλευτοῦ Σύρου ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ρακτιδᾶν ὁμιλῶν ἀπὸ της θέσεώς του εἶπεν ὅτι προκειμένου περὶ της συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ ὅτι ὑπάρχουν εἰς τήν ὑπόθεσιν αὐτὴν μεσάζοντες. Ἐξηγήρηθ' ἐπὶ τῇ ἀκούσματι τοῦτο σύσσωμος σχεδὸν ή Βουλὴ καί ὁ κ. Κουλουμβάκης παρετήρησεν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νά λέγωνται τοιαῦτα πράγματα, διότι δὲν εἶνε δυνατόν νά εἰπε τοιοῦτόν τι ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου της Ἐπικρατείας. Ἐξηγήρηθ' καί ὁ βουλευτῆς Ἰωαννίνων κ. Λούλης ἄλλ' ὅτι ὁ κ. Βουλευτῆς Σύρου ἐπέμεινε καί συνεχίσας ἔρριψε τὸ πάρον βέλος του καί εἶπεν ὅτι ὁμιλῶν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας πρὸς τὸν κ. Βρυῶνον τοῦ εἶπεν: «ἀσφαλὴς θὰ ὑπάρχουν μεσάζοντες».

Παρεκλήθη ὁ κ. Βουλευτῆς ὑπὸ της Βουλῆς νά καταθέσῃ τὸ χαρτί τὸ ὅποιον ἀνεγίνωσκεν. ἀλλ' ὅχι μόνον δὲν τὸ κατέθεσε, ἀλλὰ καί ἔσπευσε νά τὸ ἐνθουλακώσῃ. Εἰς τήν συζήτησιν ἔλαβον μέρος καί δύο Ἀρχηγοὶ καί ὁ μὲν κ. Τσαλδάρης ἐνθαρρύνων τὸν κ. Βουλευτὴν εἶπε ἄλλα λόγια βέβαια, τί φωνάζετε, δὲν ἀκούτε τί καταγγέλεται;

Ο κ. **Τσαλδάρης**. Ὑποθέτω ὅτι παρεξηγεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶπα.

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Δὲν ἔχω κανένα δισταγμὸν ὅτι ὅ,τι εἶπα τὸ εἶπατε καλῇ τῇ πίστει.

Ο κ. **Τσαλδάρης**. Ἐγὼ εἶπον ὅτι ὁ κ. Βρυῶνος εἶναι ἄξιος ἐμπιστοσύνης.

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Ο κ. Ζαβιτζιάνος ἐξ ἄλλου ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Βρυῶνου. Παραξενεύομαι ὅμως πῶς ὑπεστηρίχθη πράγμα, τὸ ὅποιον, ἂν ήτο ἀληθές, θὰ ἐστρέφετο ἐναντὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων οἱ ὅποιοι τὸ ὑπεστήριζον, διότι ἂν ἐλέγχθη ὅτι ὑπάρχουν μεσάζοντες, ποίους θ' ἀφεώρα τοῦτο; Ἀσφαλὴς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ὑποστηρίζουν τὰ συμφέροντα τῶν ἐργολάβων καί ὅχι ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑποστηρίζουν τὰ νομικά πρόσωπα καί τὰ συμφέροντα ὁλοκληροῦ της Τήνου. Καί δικαίως ἐδέχθη ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὅτι ἂν ἐλέγγοτο τοιοῦτον πράγμα δὲν θ' ἀφεώρα ἡμᾶς.

Ο κ. **Ράλλης**. Εἶπε τέτοιο πράγμα ὁ κ. Ρακτιδᾶν;

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Μετὰ τήν ἀγόρευσίν σας ἡθέλησα νά διαλευκάνω τὸ πράγμα καί τήν 18ην Μαρτίου ἀπέστειλα μίαν ἐπιστολήν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐρωτῶν αὐτὸν ἐάν ήτο ἀληθὲς τὸ λεχθὲν παρὰ τοῦ κ. Βουλευτοῦ Σύρου, καί εἰς τὰς 20 Μαρτίου ἔλαβα ἀπάντησιν, καθ' ἣν οὐδέποτε ὁ κ. Ρακτιδᾶν εἶπε τὴν ἀποδοθείσαν εἰς αὐτὸν φράσιν, ἀλλ' ὅτι κατὰ τήν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, γενομένην καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένετο ὁ θόρυβος περὶ μεσαζόντων, ἀπηλύθη πρὸς τοὺς διαδίκους τὴν ἐρώτησιν, ἐάν ὑπάρχουν μεσάζοντες, χωρὶς ὅμως καί νά ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του συγκεκριμένην τινὰ περίπτωσιν. Καί ὁ κ. Ρακτιδᾶν εἰς τήν ἐπιστολήν του βεβαίως εἶπε δὲν ήτο δυνατόν νά ρίψῃ τοιοῦτον ὑπαινυγμὸν, οἷον εἶπεν εἰς τήν Βουλὴν ὁ κ. Βουλευτῆς Σύρου. Λέγει κατόπιν ὅτι τὸ ἔγγραφο εἰς τὸ ὅποιον ἐστηρίχθη ὁ κ. Βουλευτῆς Σύρου ὑπάρχει πράγματι καί ἔχει ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον της Παιδείας εἶδον δὲ τοῦτο καί ἰδοὺ τί λέγει «θεωρῶ ἐπιβεβλημένον ν' ἀναφέρω ὅτι κατὰ τήν συζήτησιν της προσφυγῆς μου εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ὁ κ. Ρακτιδᾶν ἡρώτησε μετὶ τῶν ἡμετέρων ἐάν ή μεταίωσις της ἐγκρίσεως δημοπρασίας ὀφείλεται εἰς τοὺς γνωστοὺς μεσάζοντας». Οὐδαμοῦ ἀναγράφεται ή φράσις ὅτι ἀσφαλὴς ὑπάρχουν μεσάζοντες, τὴν λέξιν «ἀσφαλὴς» οὐδέποτε εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Ἀλλὰ διατὶ ἀφοῦ θεωρεῖτε τὸν κ. Βρυῶνον τὸσον ἐντιμὸν μετεχειρίσθη οὕτως ὡς ὅπλον μίαν χαριτολογίαν; Εὐρισκόμεθα λοιπὸν πρὸ μῆος ἀλλοιώσεως της σκέψεως τοῦ κ. Ρακτιδᾶν ἀπὸ τὸν κ. Βρυῶνον καί δευτέρας ἀλλοιώσεως ἀπὸ τὸν κ. Βουλευτὴν Σύρου.

Ο κ. **Ράλλης**. Δὲν ἀνεγνώσθη τὸ ἔγγραφο ἀπὸ ἐμέ, εἶπον μόνον ὅτι ὑπάρχει ἔγγραφο.

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Τὸ πλαστογραφημένον ἔγγραφο τοῦ Βρυῶνου ἐρχεσθε καί τὸ ἀλλοιοῦτε καί σεις.

Σὰς εἶπα τότε νά προσέξετε, διότι ἐπέσατε εἰς ἡν παγίδα καί ὅμως δὲν τὸ ἐπροσέξατε καί ἔχω τώρα τὸ δικαίωμα νά πῶ ὅτι ἐν γνώσει σας ἤρθατε ἐδῶ καί μετεβάλατε τὰ πράγματα.

Ο κ. **Ζαβιτζιάνος**. Διὰ ποῖον ἐννοεῖτε ὅτι ἐν γνώσει;.....

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Διὰ τὸν κ. Ράλλον. Σεις ὑπεστηρίξατε ἀπλῶς τὸν συμπολίτην σας καί ἐκλογέα σας καί εἶπατε ὅτι εἶναι ἐντιμώτατος.

Ο κ. **Ζαβιτζιάνος**. Καί πρόκειται περὶ ἐντιμωτάτου.

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Δὲν εἶχε λόγον νά κάμῃ ἕνα πέτοιο ἔγγραφο. Δὲν ἡμπορῶ λοιπὸν νά παραδεχθῶ τήν γνώμην σας, ὅτι πρόκειται περὶ ἐντιμωτάτου. Καί ἐρωτῶ τὸν κ. βουλευτὴν Σύρου.

Ο κ. **Ράλλης**. Μὲ ἐπῆρατε διὰ Κυβέρνησιν;

Ο κ. **Μιχαλακόπουλος** (Ἀντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως). Πρόκειται περὶ προσωπικοῦ ζητήματος καί ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ κ. Βουλευτῆς.

Ο κ. **Ἀλαβάνος**. Ο κ. Βρυῶνος δὲν εἶπεν εἰς τὸν κ. Βουλευτὴν Σύρου τήν λέξιν «ἀσφαλὴς» ὁ κ. Ρακτιδᾶν δὲν εἶπε

τέτοιο πρῶτον. Δὲν γνωρίζω λοιπὸν πῶς ἐνόμισεν ὁ κ. Βουλευτὴς ὅτι ἡδύνατο, ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ εἴπῃ τοιαύτην ἀνακρίβειαν.

Ἐχομεν ὑποχρέωσιν, συνεχίζει ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος**, νὰ σεβώμεθα καὶ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κοινοβουλίου εὐσεβεῖς κοινότητες. Καὶ ἐξυβρίσθη ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτο ὁ τῶς νομάρχης Κυκλάδων κ. Καροφύλας ὅτι ἔλαβε 25.000 δραχμὰς τὰς ὁποίας καὶ ἐνεθυλάκωσε, ὡς εἶπεν ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Σύρου κατὰ τὰ ἐπίσημα πρακτικά, διὰ νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Τήνου. Εἶπε δηλονότι ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱδρύματος τῆς Τήνου ἐδωροδόκησε τὸν νομάρχην. Καὶ ὑπάρχει ἐγγράφον ἐπίσημον ὅτι ἡμεῖς παρεκαλέσαμεν τὸν κ. Καροφύλαν νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἱστορικὰς σελίδας τῆς Τήνου, καὶ ἐξέδωκε ἱστορίαν, ἣ ὅποια τιμὰ τὴν ἐλληνικὴν λογοτεχνίαν.

Μ. Ἀργυρόπουλος. Συγχαίρω καὶ ἐγὼ τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναθέσουν τοιοῦτον σύγγραμμά εἰς ἕνα ἐκ τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν.

Κ. Ἀλαβάνος. Καὶ ἔρχεται κατόπιν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς ἑνώσεως καὶ λέγει ὅτι ἐδόθησαν 150 χιλ. δραχμαὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἕνα συγγενὴ τοῦ κ. Ὀρλάνδου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς.

Π. Ράλλης. Δὲν τὸ εἶπα ἐγὼ.

Κ. Ἀλαβάνος. Τὸ γράφουν τὰ ἐπίσημα πρακτικά. Προεκυρήχθη κύριοι διαγωνισμὸς διὰ τὰ σχέδια τοῦ μεγάλου Ναοῦ. Καὶ ἐξελέγη ὡς πρῶτον σχέδιον τὸ τοῦ κ. Μητσάκη. Καὶ ἀντὶ νὰ δοθῇ τὸ ἀ' βραβεῖον ἐδόθη τὸ δεύτερον κατόπιν ἀντιρρήσεων τοῦ κ. Ὀρλάνδου καὶ ἐμοῦ.

Κ. Ζαβιτζιάδης. Αὐτὸ εἶπα καὶ ἐγὼ. Ἐδόθησαν 150 χιλ. διὰ ἕν ἔργον, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ γίνῃ.

Κ. Ἀλαβάνος. Γιατὶ δὲν θὰ γίνῃ; Ἐχω μεγάλην πεποίθησιν ὅτι θὰ γίνῃ. Καὶ ἀμέσως ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες ὅτι ὑπάρχουν καὶ καλλιτέχναι ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ ὅτι ὁ Μητσάκης εἶναι γαμβρὸς τοῦ Ὀρλάνδου. Ἐλοιπὸν δὲν εἶναι ὁ κ. Μητσάκης γαμβρὸς τοῦ Ὀρλάνδου.

Κ. Ζαβιτζιάδης. Μήπως ἔχει ἄλλην συγγένειαν;

Κ. Ἀλαβάνος. Δὲν τὸ γνωρίζω. Καὶ ἐθεάσασεν ἀκόμη ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Σύρου τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶπε ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχουν μεσάζοντες. Ἀνῆλθον κ. Βουλευταὶ εἰς τὸ βῆμα ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ διευκρινίσω τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον προέκυψε τὴν ἐσπέραν ἐκείνην καὶ ἐπειδὴ ἡγήθη συζητήσις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ προηγουμέναι αἱ ἐπερωτήσεις τῆς συμπολιτεύσεως, θὰ παραιτηθῶ τῆς περαιτέρω συζητήσεως.

Π. Τσαλδάρης. Μὰ μιλάτε μιά ὥρα.

Κ. Ἀλαβάνος. Διὰ τὸ προσωπικὸν ζήτημα. Σεῖς κ. Ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπενέθητε εἰς τὴν συζήτησιν ἐκείνην.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἀνέμιχθον εἰς τὴν συζήτησιν. Εἶπα μόνον περὶ τοῦ κ. Βρυάκου τοῦ ὁποῖου ἀνεφέρατε σχετικὸν ὑπόμνημα. Δὲν εἶχα παρακολογήσῃ τὴν συζήτησιν, ὅπως δὲν παρακολοῦθησα καὶ ἀπόψε.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἀς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ εἴπω ὅτι δὲν δύναται νὰ λέγῃ ὅτι δὲν παρακολοῦθησε τὴν συζήτησιν.

Π. Τσαλδάρης. Τὶ τὰ θέλετε. Δὲν εἶναι δυνατόν αἱ ἐπερωτήσεις νὰ στρέφονται κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Κ. Ἀλαβάνος. Παρατιτοῦμαι λοιπὸν τῆς περαιτέρω συζητήσεως καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁ βουλευτὴς Σύρου θὰ δώσῃ τὰς σχετικὰς διασαφήσεις δι' ὅσα ἀνέφερεν ὅτι εἶπεν ὁ κ. Ράκτιαν περὶ μεσάζοντων.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** ὑποστηρίζει ὅτι μόνον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι πρέπει νὰ ὑποβάλλουν ἐπερωτήσεις, ἀφοῦ εἰς αὐτοὺς ἀνήκει ὁ ἐλεγχος ὅπως καὶ εἰς τὴν πλειοψηφίαν ἢ Κυβέρνησιν. Ὑπεβάλλομεν λοιπὸν ἐπερωτήσιν διὰ νὰ ἐλέγξωμεν τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ὁρησκευμάτων διὰ παραβάσεις εἰς τὰς ὁποίας νομίζομεν ὅτι προέβησαν. Καὶ ἡλέγχωμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ὁρησκευ-

μάτων ὅτι διώρισε ἐκ νέου τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐναντίον τῆς ὁποίας ὑπῆρχε δούλεμα.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἠλλοιούσατε τὸ ἐπίσημον ὑπόμνημα.

Π. Ράλλης. Καὶ εἶπομεν ὅτι τὴν κατάπληξιν εἶχε προκαλέσει τὸ πρῶτον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὥστε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶπεν ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχουν μεσάζοντες. Ἐλέγχθη ἐνταῦθα ὅτι τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς εἶναι ἀπαράβιαστον. Ναί, ἀλλὰ φθάνει ἡ ἀσυλία μέχρι ὁρίου. Καὶ ἐὰν ὁ βουλευτὴς κάμῃ χρῆσιν ἀναφορᾶς τὴν ὁποῖαν ὑπογράφουν πολῖται δὲν ἀπαλλάσσονται οὗτοι τῆς ποινικῆς διώξεως. Τὸ καθῆκον λοιπὸν τῶν ἐνδιαφερομένων ἦτο νὰ ὑποβάλλουν μὴνυμιν ἐναντίον τοῦ προσώπου ἐκείνου.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἐναντίον τίνος; Καὶ ὁ κ. Βρυάκος καὶ ὁ κ. Ράκτιαν τὸν διαψεύδουν.

Π. Ράλλης. Ὁ κ. συνάδελφος ἐκ Τήνου ἐπρωτίμην νὰ ἐπερωτήσῃ ἕνα συνάδελφον καὶ εἶπεν ὅτι ἀνέγνωσε τὸ σχετικὸν ἐγγράφον περὶ τοῦ τί εἶπεν ὁ κ. Ράκτιαν.

Κ. Ἀλαβάνος. Τοῦτο λέγουν τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικά. Εἶπατε ὅτι ὅσα ἐλέγατε ἦσαν εἰς τὸ ἐγγράφον τὸ ὁποῖον εἶχε σταλῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Π. Ράλλης. Ἀλλὰ τὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφέρει πράγματι ὅσα εἶπα.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἀλλοιώνετε ἄλλην μίαν φορὰν τὰ ἐγγράφα. Ἐχετε τὰς ἐπιστολάς.

Π. Ράλλης. Μισὴ ἐπιστολὴ σὰς ἐδόθη.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἀλλὰ λέγει σαφῶς ἡ ἐπιστολὴ ὅτι οὐδεμία τοιαύτη πρότασις ἐγένετο.

Π. Ράλλης. Ἡ ἐννοία παραμένει ἡ αὐτὴ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐγγράφου. Ἀλλ' ἡλέγξαμεν καὶ τὸν τότε νομάρχην ὅτι ἔλαβεν 25 χιλ. δρ. διὰ νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Τήνου.

Καὶ εἶπομεν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν ὤφειλε νὰ ἐγκρίνῃ τὸ κοινόβιον. Ἐχουν κύριοι συγγραφεὶ δύο ἱστορίας. καὶ αὐτὴν ποὺ συνέγραψεν ὁ κ. Καροφύλας εἶναι ἡ τρίτη. Ἠλέγξαμεν λοιπὸν τὸν Ὑπουργόν, ὅτι ἐνέκρινε, ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱδρύματος συναλλάσσεται μὲ τὸν νομάρχην, εἰς τὸν ὁποῖον δίδει 25 χιλιάδας δραχμὰς διὰ νὰ συγγράψῃ τὴν τρίτην ἱστορίαν. Πῶς θέλετε νὰ ἀσκήσῃ κατόπιν ὁ νομάρχης αὐτὸς τὸ ἡθικὸν τοῦ κύρου ἐναντίον τῆς ἐπιτροπῆς; Δὲν ἐπ.τρέπειται, κύριοι, νὰ ἔλθῃ ὁ νομάρχης εἰς σύμβασιν μὲ τὴν ἐπιτροπὴν.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἀλλὰ ποῦ θὰ εὕρῃ ἐγὼ ἕνα Καροφύλαν διὰ νὰ μοῦ γράψῃ τὴν ἱστορίαν;

Π. Ράλλης. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ προσώπου παγκοσμίου φήμης. Καὶ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔγινε, ἀντίκειται εἰς τὴν ἡθικὴν ἀρχὴν, ἣ ὅποια πρέπει νὰ διέπῃ τὴν πολιτείαν τῶν δημοσίων ἀπαλλήλων.

Κ. Ἀλαβάνος. Δι' αὐτὸ εἶπατε ὅτι ὁ νομάρχης ἐπρωτίνει τὸν διορισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς;

Π. Ράλλης. Δὲν ἐπρόλαβε νὰ προτείνῃ ὁ νομάρχης, διότι ἀπελύθη δι' ἄλλας παραβάσεις. Εἶπομεν ἐπίσης ὅτι ὑπάρχουν δύο ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἐπιτροπῆς. Καὶ ἡρωτήσαμεν ἐὰν πρέπει νὰ ἔχουν πίστιν οἱ πολῖται εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ μήπως πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς κουρελόχαρτα; Καὶ ἐτονίσσαμεν ὅτι ἦσαν ὁ Ὑπουργὸς δὲν συμμορφοῦται μὲ τὰς ἀποφάσεις αὐτὰς παραβαίνει τὸ καθῆκόν του καὶ εἶναι διώξιμος.

Κ. Ἀλαβάνος. Ὁ κ. συνάδελφος ἐκ Σύρου, εἰσήλθε κ. βουλευταὶ εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Καὶ εἰμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἰσέλθω καὶ ἐγὼ.

Π. Τσαλδάρης. Ἀντικανονικῶς συζητεῖτε.

Γ. Σιγάτος. Ἀπολύτως ἀντικανονικῶς.

Π. Τσαλδάρης. Οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἔρχονται ζητήματα προσωπικὰ ἄλλων συνεδριάσεων. Τὰ προσωπικὰ ζητήματα πρέπει νὰ λήγουν ἐντὸς τῆς ἰδίας ἐσπέρας.

Κ. Ἀλαβάνος. Πῶς θέλετε, κ. ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, νὰ συζητηθῶν τὴν ἰδίαν ἐσπέραν, ὅταν δὲν ἔχομεν τὰ στοιχεῖα; Ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Σύρου ἀνέγνωσεν ἐγγράφον τὸ ὁποῖον δὲν κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐφερα λοιπὸν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ράκτιαν λέγοντος ὅτι θὰ ἦτο ἀνάξιον ἐμοῦ νὰ εἴπω τοιαῦτα πράγματα. Καὶ ἐνθ' ὁ κ. Βρυάκος ἀναγνωρίζει εἰς τὴν ἐπιστολὴν του, ὅτι δὲν ὑπῆρχε καμμία τοιαύτη πρότασις, ἐν τούτοις ἀνέγραψεν εἰς τὸ ὑπόμνημά του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὴν φράσιν ἣ ὅποια ἐλέγχθη ὡς χαριτολογία. Διὰ τοῦτο τὸν κατηγοροῦ.

Ι. Κούνδουρος. Προκειμένου περὶ μιᾶς ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων προσωπικοτήτων τῆς χώρας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἡθέλησε ἀπὸ τῆς ἑδρας, τὴν ὅποιαν κατέχει, νὰ δημιουργήσῃ πνεῦμα. Θὰ τὸ εἶπε διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν παραδιδάτῃ ὁ προσφάτως τότε ψηφισθεὶς νόμος περὶ μεσάζοντων.

Κ. Ἀλαβάνος. Ὁ νόμος τότε δὲν εἶχε ψηφισθῇ, αὐτὸ τὸ λέγει καὶ ὁ κ. Ράκτιαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν του.

Ἀναγνώσατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κύριου Κούνδουρου. Ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις ἀπὸ τῆς χαριτολογίας εἰς τὴν σοβαρὰν δέξιν. Ὁ κύριος Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μετ' ἀγανακτήσεως διαψεύδει τὰ λεγόμενα ἀπὸ τὸν κ. Βουλευτὴν Σύρου. Εἶμαι τελείως ἱκανοποιημένος κ. Βουλευταὶ, διότι ὁ βουλευτὴς Σύρου ἀπηννήθη διὰ τὸν λεγόμενον τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα, τὰ ὁποῖα ὅμως σημειοῦνται εἰς τὰ ἐπίσημα πρακτικά. Κατηγόρησα τὸν κ. βουλευτὴν Σύρου, ὅτι ἡλλοίωσε τὸ περιεχόμενον ἐνὸς ὑπομνήματος ὑποβληθέντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ δὲν ἀπῆντησεν οὗτος διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πράξιν του ταύτην. Τοῦ εἶπα, ὅτι ἐσυκοφάντησε τὸν κ. Καροφύλαν, εἰπὼν ὅτι ἐνεθυλάκωσεν οὗτος 25.000 δραχμὰς διὰ νὰ γράψῃ δέξιν τὴν ἱστορίαν τῆς Τήνου, ἐνῶ ὁ σκοπὸς ἦτο νὰ προτείνῃ τὴν νέαν ἐπιτροπὴν, καὶ δὲν ἀπῆντησεν εἰς τὴν διάψευσιν τοῦ τοῦ ἑκαμα, ὅτι ὁ κ. Καροφύλας καὶ τὴν ἱστορίαν συνέγραψε, καὶ τὴν ἐπιτροπὴν δὲν ἐπρωτίνει, διότι αὐτὴ προτάθη ἀπὸ τὸν κύριον Ἀρώνην.

Τοῦ εἶπα, ὅτι ἡδίκησε τὸν κ. Ὀρλάνδον, εἰπὼν ὅτι ἐβραβεύθη ὁ κ. Μητσάκης, διότι ἦτο γαμβρὸς του, ἐνῶ ὁ κ. Μητσάκης εἶναι ἀνύπανδρος, καὶ δὲν ἀπῆντησε, ἀλλ' εἰσήλθε τεχνικῶς εἰς ἄλλο ζήτημα, εἰς τὰ παλαιὰ, καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ πάλιν τὰ ψευδολογήματα, τὰ ὁποῖα ἐναντίον τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέφερεν.

Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐτόλμησε νὰ διαψεύσῃ καὶ τὰ ἐπίσημα πρακτικά, ὅτι δὲν εἶπε τοιοῦτόν τι, ἀλλ' ὅτι αἱ ἐφημερίδες τὸ ἀνέγραψαν. Καὶ ἀπηννήθη ἑαυτὸν καὶ τὰ πρακτικά τῆς Βουλῆς διέψευσε, δηλώσας μὲ τὴν ἀσέβειαν πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν ἦτο τὸ ἐγγράφον τὸ ὁποῖον ἐξήγαγε τὴν ἐσπέραν

ἐκείνην τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ὑπουργείου, ἐνῶ ὡς ἐδήλωσα ἀναγράφεται εἰς τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικά τοῦτο. Πῶς λοιπὸν νὰ συζητήσωμεν ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους; Θὰ ἦτο ἀνδριόκορον νὰ ἐλεγεν ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὅτι ἐπλανήθη καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην τῆς Βουλῆς, παρὰ νὰ ἐπιχειρῇ νὰ διαψεύσῃ τὰ ἐπίσημα πρακτικά τῆς Βουλῆς. Πιστεύω, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐσχημάτισε γνώμην ὅτι τὰ λεγόμενα παρὰ τοῦ κ. Βουλευτοῦ Σύρου τὴν ἐσπέραν ἐκείνην κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος ἐπρωτίζοντο νὰ κάμουν μόνον ἐντύπωσιν καὶ τίποτε ἄλλο. Θὰ ἐσχημάτισεν ἀκόμη ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην, πῶς μερικὰ μέλη αὐτῆς κάμουν τὰς συζητήσεις ἐδῶ ἐναντίον παντὸς κανόνος ἀσεβοῦντες πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς συσσωρεύσεως τῶν ψευδολογημάτων, τὰ ὁποῖα προκαλοῦμεν δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψωσι.

Π. Ράλλης. Ὁφείλω λέγει νὰ κάμω τὴν δέξιν ὅτι ἡ καλύτερα ἀπάντησις διὰ τὸν κ. Βουλευτὴν Τήνου εἶναι τὰ ἐγγράφα αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλευτικά.

Κ. Ἀλαβάνος. Βουλευτικά καὶ ἀποφάσεις ἐναντίον τίνος; Ὁφείλετε κ. Βουλευτὰ νὰ διασαφίσετε.

Π. Ράλλης. Τὰ εἶπαμε εἰς τὴν ἄλλην συνεδρίασιν. Ἐγὼ δὲν ὁμιλῶ οὔτε διὰ τὸν ἀδελφόν μου οὔτε διὰ τὴν οἰκογένειάν μου.

Κ. Ἀλαβάνος. Μὴ δίδοντες ἐξηγήσεις ρίπτετε μόνον ὑπονοίας καὶ ἂν εἰσθε ἐντιμὸς βουλευτὴς ὀφείλετε νὰ καταδελώσετε τί ἐννοεῖτε.

Π. Ράλλης. Σὰς παραπέμπω εἰς τὸ βούλευμα καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Πρόεδρος. Τὸ βούλευμα εἶναι ἀπαλλακτικὸν ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς λέγει ὅτι πρόκειται περὶ ἐντίμων προσώπων ὁ κ. Βουλευτὴς ρίπτει ὑπονοίας ἐναντίον αὐτῶν.

Π. Ράλλης. Τὸ βούλευμα, λέγει, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ ἱδρύματος εἶναι ἀμαρτωλὴ. Αὐτὸ σὰς φθάνει.

Κ. Ἀλαβάνος. Ἀλλὰ προσθέτει καὶ τὸ βούλευμα ὅτι πρόκειται περὶ ἐντίμων πολιτῶν καὶ ζητεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ μὴ γίνῃ διώξις κατ' αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο, ἐπιλέγει, παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ κρίνῃ, καὶ δὲν ἔχω ἄλλο τι νὰ προσθέσω (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς πλειοψηφίας).

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Μεθ' ὁ ἀναβαλλομένων ἢ διαγραφόμενων τῶν ἐπομένων ἐπερωτήσεων ἀποφασίζεται ὅπως αἱ ὑπ' ἀριθ. 14 καὶ 15 ἐπερωτήσεις τοῦ κ. Στράτου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πλοιάρχου Τούμπα καὶ διὰ τὴν συγκοινωνίαν Μεσολογγίου - Ἀμφιλοχίας - Ἰωάννινων συζητηθῶν πρῶται εἰς τὴν ἐπομένην Συνεδρίασιν Κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

Ὡρα 7 μ. μ. λύεται ἡ Συνεδρίασις δι' αὐριον καὶ ὥραν 4 30' μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνης
Ι. Ἀποστόλου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.

Παρασκευῆς 8 Ἀπριλίου 1932.

Ὡρα 4 30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος Θ. Σοφούλης ἀνεθῶν ἐπὶ τῆς ἑδρας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως.

Π. Ράλλης. Εἰς τὰ πρακτικά τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἀναγράφονται εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Ἀλαβάνου καὶ τὰ ἐξῆς «Μὴ δίδοντες ἐξηγήσεις ρίπτετε μόνον ὑπονοίας καὶ ἂν εἰσθε ἐντιμὸς βουλευτὴς ὀφείλετε νὰ δηλώσητε, τί ἐννοεῖτε».

Ὁφείλω νὰ θεβαιώσω ὅτι τοιαύτην ἀήθη φράσιν δὲν ἤκουσα, ἐὰν τὴν ἤκουα θὰ ἐδίδοκ τὴν προσήκουσαν ἀπῆντησιν.

Κυροῦνται κατόπιν τὰ πρακτικά.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἐξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Δούλης** καταθέτει ἀναφορὰν τῆς Γεωργικῆς ἑνώσεως ζητούσης, ὅπως εἰς τὸ μέτρον περικυπῇ τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν καὶ δι' ἀναστολῆς πληρωμῆς τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῶν ἐσωτερικῶν δανείων, μὴ συμπεριληφθῶν καὶ αἱ ὁμολογίαι δανείου ἀπαλλοτριώσεως.

Η "Ενωσις προσωπικού φωταερίου Πειραιώς διαμαρτύρεται διά τὰς γενομένας ἀπολύσεις υπαλλήλων έχόντων πολυετή ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐφαρμογῆς μέτρων οἰκονομικῶν.

Ο Βουλευτὴς ἐξ Ἀγρινίου κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει αἴτησιν τῆς Εἰρήνης Παναγιώτου ζητοῦσης νὰ τῆς χορηγηθῇ μνηστὶον ἐπίδομα διὰ τὸν ἡρώϊκός θάνατόν ἐπὶ τῆς ἀγχοῦνης ἡρώας οὐδὲν τῆς Νικ. Παναγιώτου κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα.

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Μυτιλήνης, Καβάλλας καὶ Κοζάνης διαμαρτύρεται διὰ τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον ἰδρύσεων δασικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ο Βουλευτὴς κ. **Α. Σανθόπουλος** καταθέτει ἀναφορὰν τῶς ἐργατῶν εἰς τὰ μεταλλεῖα Καρσάνδρας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν καὶ ζητούντων τὴν ἐπαναπρόσληψίν τῶν ἢ τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως.

Ο Διδασκαλικὸς Σύνδεσμος Γρεβενῶν ζητεῖ τὴν μισθολογικὴν ἐξίσωσιν τῶν δημοσίων υπαλλήλων κατὰ βαθμούς, τὴν ἰσόχρονον προαγωγὴν ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν τοῦ Τμήμ. Β' τάξεως εἰς τοὺς πτυχιούχους Δημοδιδασκάλους κ. λ. π.

Ο Ἑλληνοαμερικανικὸς Σύλλογος Χανίων ζητεῖ τὴν ἀρσιν τοῦ νόμου «περὶ κατοχυρώσεως τοῦ ἔθνικοι νομίσματος» ὡς ἐπιζήμιου.

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀττικοβοιωτίας ζητεῖ τὴν παράτασιν τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐγγείου φορολογίας, τὴν λήψιν νομοθετικῆς μερίμνης ἀπαγορεύσεως ἐφέσεως ἐφεξῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροκτημάτων μικροϊδιοκτητῶν, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μέτρου ἐξαγορᾶς ἐλαίου καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀττικοβοιωτίας, ἐπανασύστασιν ταμείου κτηνοτροφίας κλπ.

Η Ὀμοσπονδία ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν Μαγνησίας ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τὴν ἀνακατάταξιν τῶν ἐπιτηθευματιῶν, τὴν παροχὴν μικροπιστώσεων τὴν μείωσιν τῶν ἐνοικίων κλπ.

Ο Σύνδεσμος Ὀμύρων Πραδίου «Ἑλληνικὴ Μακεδονία» ζητεῖ τὴν ἐξέυρεσιν θανείου συμπληρωτικῶς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων, τὴν ἀρσιν τῶν περιοριστικῶν μέτρων κατὰ τῶν πολεμοπαθῶν τὴν σύστασιν ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν στέγασιν τῶν ἀπόρων κ.λ.π.

ΟΙ κ. κ. **Κ. Δέλχος, Π. Μαρωνίτης, Β. Πατέρας, καὶ Χ. Πυρίνας** ὡς ἐπιτροπὴ καπνοπαραγωγῶν Λιμένος Θάσου ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν φυτωρίων τῶν.

Ο Ἐφεδρικός κόσμος Ἡπείρου ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Παμδωτίδος καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Συμβουλίου.

Ο κ. **Γ. Κατεχάκης** (Γπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταμείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναγνώρισιν κλπ». πωλήσεως πρὸς τὸν Βον Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν Ἀναπήρων Ἀξιωματικῶν γηπέδου ἀνήκοντος εἰς τὸ Ταμεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

Η **ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων.

1) Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (νόμοι 4175, 4187 καὶ 5263) καὶ

2) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5217 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4142 περὶ Ὄργανισμοῦ τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Ο κ. **Κ. Λιδωρίκης** (Γπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμίων ὀριζομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἀρτοποιίας νόμων».

Η **ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς καὶ ἰδρύσεως τοῦ ἰδρύματος Σίγγερ-Πολινά».

Ο βουλευτὴς κ. **Α. Βαρβαγιάννης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων.

Ο κ. **Π. Βουγλούμης** (Γπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας) καὶ ὁ κ. **Π. Θηβαῖος** (Γπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4180, 4181 καὶ περὶ προστασίας ἐφεδρῶν».

Ο κ. **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ ἐξῆς σχέδια νόμων 1) «περὶ προσθήκης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ Ν. Δ. τῆς 284)23 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» καὶ 2) «περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς συνταξιούχους ὀπλίτας καταστάντας ἀνικάνους κατὰ τὴν ἐν κειρὶ εἰρήνης ὑπηρεσίαν τῶν ἐν τῷ στρατεύματι».

Ο βουλευτὴς κ. **Γ. Βασιλειάδης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διορισμοῦ τῶν γραφέων καὶ ὑπογραμμάτων τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν».

Η **ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου».

Η **ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς** ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας».

ΟΙ βουλευταὶ κ. κ. **Α. Σανθόπουλος** καὶ **Π. Καλλιδόπουλος** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἀγίου Μάμαντος Χαλκιδικῆς».

Ο **Ι. Μπούτης** λαμβάνων πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τὸν λόγον, λέγει, ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τὸ ὅποιον ἔλαβεν ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὁ ἐνοικιαστής τοῦ ἰχθυοτροφείου Ἀγουλινίτης δὲν συνεμμορφώθη πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ὕδατα τῆς λίμνης ὑπερκεχαιλίσκοντα κατέστρεψαν τοὺς ἀγροὺς. Παρακαλεῖ νὰ διαταχθῇ ὁ ἐργολάβος νὰ συμμορφωθῇ μετὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως.

Ο **Π. Βουγλούμης** (Γπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας). Παρακαλῶ νὰ μοῦ σταλῇ τὸ τηλεγράφημα.

Η Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν
Ἡμερησίαν Διατάξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ο κ. **Ι. Νικολίτσας** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Λαμίας, περὶ μειώσεως τοῦ φόρου οἰκοδομῶν, λέγει, ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι ὁλοκλήρως τῆς Ἑλλάδος παρακαλοῦν νὰ γίνῃ νέα κατάρταξις αὐτῶν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους, διότι οἱ ὅροι ἡλλάξαν τελείως ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ κατάρταξις αὐτῶν. Ἐλπίζει, ὅτι ὁ κ. Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀντίθετον γνώμην.

Ο **Ε. Μαλαμίδας**. Συνιστῶ καὶ ἐγὼ τὴν ἀναφοράν.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ο κ. **Θ. Παπαστρατῆς** παρακαλεῖ τὸν Γπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸν πληροφωρήσῃ, ἂν καὶ πότε σκοπεῖ νὰ τροποποιήσῃ τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου σχετικῶς μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν χαρτοσημάνσεως βαρυτάτης τῶν πρὸς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον προσφυγῶν θυμάτων πολέμου, πράγμα τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ ἐκ παραδρομῆς ἀσφαλῶς μεγάλην ἀδικίαν.

Ο κ. **Ι. Ανδρεόπουλος** ἐρωτᾷ τὸν κ. Γπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ ποῖον λόγον δὲν κατέθεσε μέχρι σήμερον νομοσχέδιον πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῶν στεργθέντων τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν τῆς κειμένης ἐκτὸς τῆς περιφέρειας Κων/πόλεως, περιελθούσης εἰς εἰς τὴν κυριότητά τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 8 τῆς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας.

Ο **Ι. Παπαφλέσσας**. Νομίζω ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα τῶν κληρονόμων τῶν κληθέντων ἐταμπλὶ Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ κληρονόμοι τῶν ἐταμπλὶ αὐτῶν ἔλαβον συζύγους Ἑλλήνας ὑπηκόους καὶ ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα

ἐν Κωνσταντινουπόλει περιουσία τῶν παρμένων εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐνῷ διὰ τοὺς συζύγους ἐκ Κων/πόλεως, δηλαδὴ τοὺς ἀνευ τουρκικοῦ διαβατηρίου ἀπελθόντας, ἐλήφθη νομοθετικὴ μέριμνα, διὰ τοὺς κληρονόμους τῶν ἐταμπλὶ δὲν ἐλήφθη καὶ τούτου ἕνεκεν Ἑλλήνες ὑπήκοοι συζευχθέντες θυγατέρας ἀποθανόντων τὸ 1928 ἐταμπλὶ στεροῦνται τῆς ἀποζημιώσεως τῶν. Παρακαλῶ νὰ ληφθῇ δι' αὐτοὺς Νομοθετικὴ μέριμνα.

Ο κ. **Γ. Σιγάτος** ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Γπουργοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ ἐξετάσω.

Ο κ. **Θ. Παπαστρατῆς** παρακαλεῖ τὸν κ. Γπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφωρήσῃ τὴν Βουλὴν ἂν καὶ πότε σκοπεῖ νὰ εἰσπράξῃ μέτρα πρὸς παράτασιν προθεσμίας ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ ἀποφάσεων ἀπονομῆς συντάξεως θυμάτων πολέμου, πολλὰ τῶν ὁποίων ἀπὸ ἀστημάντους τυπικοὺς λόγους σκληρῶς ἀδικοῦνται.

Ο κ. **Σ. Τρικούνης** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν Μεσολογγίου ζητοῦσης τὴν ἀναστολὴν τῶν ὀφειλομένων φόρων μέχρι τέλους τοῦ 1932.

Ο κ. **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀπαντᾷ ὅτι ἡ εἰσπράξις τῶν φόρων γίνεται μετὰ μεγάλης ἐπιεικειᾶς καὶ ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν εἰς ἐκαστὴν περιφέρειαν.

Ο κ. **Α. Παπαθανάσης**. Λέγει, ὅτι κατὰ τηλεγράφημα, τὰ ὅποια ἀσφαλῶς θὰ ἔλαβεν ὁ κ. Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ εἰσπράξις τῶν φόρων ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ γίνεται μετὰ πολλῆς βιαιότητος, εἰς δύο μάλιστα χωρία.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ποίους φόρους πληρώνουν εἰς τὰ χωρία! Τὰ ὅργανα τοῦ Δημοσίου δὲν εἰσπράττουν μόνον φόρους τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τοπικοὺς φόρους, ἀπὸ τῶν μάλιστα σχετικῶν ἐγκύκλιον, ἀλλὰ διάφοροι ὅργανοι μάλιστα ἐξηγέρθησαν, διότι συνίσταν προκειμένου περὶ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ δεικνύεται πολλὴ ἐπιεικεία.

Ο **Α. Παπαθανάσης**. Ἐν τούτοις ἡ αἴτησις προέρχεται ἀπὸ τὴν Ὀμοσπονδίαν τῶν ἐπαγγελματιῶν, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ περὶ συλλήψεων διὰ φόρους εἰς τὴν κομπολίαν Νεοχωρίου.

Ο κ. **Ι. Νικολίτσας**. Ὀμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν Συλλόγων Ἀγρινίου παρακαλεῖ τὸν Γπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφωρήσῃ τὴν Βουλὴν, διατί, ἐνῷ ἐθεσίσθη πρὸ 7 περίπου μηνῶν ἡ ἐξαγορὰ τῶν καπνῶν παλαιῶν ἐσοδεῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ διετέθησαν πρὸς τοῦτο διακόσια ἑκατομμύρια, ἡγοράσθησαν μόνον τὰ καπνὰ Μακεδονίας καὶ ἑκατομμύρια, ἡγοράσθησαν μόνον τὰ καπνὰ Ἑλλάδος, ὡς νὰ μὴ Θράκης οὐδὲ ὅπως δὲ τοιαῦτα τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὡς νὰ μὴ ἀποτελεῖ ἡ λοιπὴ Ἑλλὰς μέρος τοῦ αὐτοῦ Κράτους. Πλείεστε ἡ Κυβέρνησις μέχρι τοῦδε ὑπεσχέθη ὅτι μετὰ μῆνα ἢ ὀλίγου ἡμετέρας θὰ προδῇ εἰς ἀγοράν, δυστυχῶς οὐ μόνον διεψεύσθη εἰς τὰς τοιαύτας ὑποσχέσεις, ἀλλ' ἔχω τὴν πληροφωρίαν ὅτι τὸ ἀναλοῦσιν διὰ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ποσὸν δὲν ὑπάρχει.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὕτη εἶναι ἐπερώτησις. Δὲν θὰ ἀπαντήσω, θὰ με ἐλέγχετε εἰς ὅ, τι εἶπα καὶ δὲν ἔκμα.

Ο **Ι. Νικολίτσας**. Φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ ἡ Κυβέρνησις ἡ θέλει νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται τὴν τραγικὴν κατάστασιν τῶν συμπολιτῶν μας. Παρακαλῶ νὰ με πληροφωρήσετε, ἂν ὑπάρχῃ πολιτὴν νὰ σταθῇ πρὸς τὴν ἀνάγκην νὰ γίνῃ, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ποσὸν τι καὶ τί πρόκειται νὰ γίνῃ, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάσταση τῆς ἀναμονῆς καὶ τῶν ἐλπίδων, ὅταν στεροῦμεθα καὶ τῶν στοιχειωδῶς ἀναγκαίων τῆς ζωῆς.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σὰς ἐπαναλαμβάνω ὅτι μπορεῖτε νὰ γράψετε ἐπερώτησιν.

Ο **Ι. Νικολίτσας**. Νὰ γίνῃ ἐπερώτησις, εἰμὲν 40 ἑκατομμύρια διὰ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ πρέπει νὰ συζητήσωμεν. Νὰ γραφῇ παρακαλῶ ὡς ἐπερώτησις, διότι ἀναμφισβήτητως πρέπει νὰ γίνῃ ἐλεγχος διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀναφορᾶς, τὸ σχετικὸν μετὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς

κατανάλωσος, τὰ ὅποια, παρὰ τὰς ρητὰς διαθεταίωσεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν θὰ ἐπιβληθῇ οὐδεμία εἰς τὸ μέλλον φορολογία ἐπὶ τῶν καπνῶν, ἐφορολογήθησαν μετὰ ὀκτώ δραχμῆς κατὰ χιλιόγραμμον ἢ 10 κατ' ὄγκον. Καὶ ἐλήφθη ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη δὲν θὰ ἐπιπέσῃ, οὔτε εἰς τὴν κατανάλωσιν οὔτε εἰς τοὺς παραγωγούς, ἀλλὰ τούτο εἶνε ἀνέφικτον. Δύναται θεαίως νὰ μὴ γίνῃ αὐξήσις τῆς τιμῆς τοῦ καπνέου καὶ νὰ ἐπιπέσῃ τὸ βάρος εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἀσφαλῶς ὅμως θὰ ἐπιπέσῃ εἰς τὴν παραγωγὴν. Διότι ὁ καπνοβιομηχανὸς ἐφόσον ἔχει ἀπόθεμα θὰ ζημιωθῇ κατὰ τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν ὅμως τοῦ ἀποθέματος, ὅταν θὰ θελήσῃ νὰ ἀγοράσῃ νέας ποσότητας θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐπιβάρυνσις 10 δραχμῶν κατ' ὄγκον καὶ θὰ ἀγοράσῃ κατὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ εὐθιγότερον τὰ καπνὰ.

Ἀλλὰ ἄλλη καταστρατήγησις ἐγένετο, διότι ἐνῷ κατὰ τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς φορολογίας ἐλέγχθη ὅτι αὕτη θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, διετέθη κατὰ μέγα ποσὸν ὑπὲρ τῶν καπνοβιομηχανῶν τῶν ἐξερχομένων τὸν κλάδον. Τὸ πράγμα εἶνε θλιβερόν, διότι φαίνεται δὲν ὑπάρχει ἐπίγνωσις τῆς καταστάσεως τοῦ παραγωγῶ.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ αὐτὸ εἶνε ἐπερώτησις, διότι μοῦ λέγεται ὅτι ἐνῷ εἶπα αὐτὸ ἐγένετο αὐτὸ.

Ο **Ι. Νικολίτσας**. Τότε νὰ μετατραπῇ καὶ τοῦτο εἰς ἐπερώτησιν διὰ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Γπουργός.

Ο **Α. Παπαθανάσης**. Κατὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ἐν γένει ζητήματος ὑπέβαλον ἐπερώτησιν ἀπὸ διμήνου, ἀλλ' αὕτη, ἕνεκα προτάξεως ἄλλων ἐπερωτήσεων, ἄλλοτε δὲ ἕνεκεν ἀπουσίας τῶν Γπουργῶν, συστηματικῶς ἀναβάλλεται.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ λόγῳ ἀπουσίας τῶν ἐπερωτώντων.

Ο **Α. Παπαθανάσης**. Οὐδέποτε ἀπουσίασα ἐγὼ. Ἦδη ὁ καπνοπαραγωγικὸς κόσμος τῆς Αἰτωλοακαρνανίας στηρίζει αὐτὴν τὴν ζῶν τὴν ἐπὶ τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, καίτοι πολλὰκις ἤκουσε τὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ταχέως ἀγορᾶς τῶν καπνῶν τῆς περιφέρειας τοῦ. Ἐν τούτοις βλέπει μετ' ἀπορίας νὰ μὴ φθάσῃ ποτὲ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὑπόσχεώς ταύτης. Ἦδη ἐγγίζοντος τοῦ θέρους θὰ προβληθῇ ἴσως ὁ λόγος τῆς δυσχερείας πρὸς ἐνέργειαν ἀγορῶν. Ἀλλ' ἡ προβολὴ τοιαύτου ἰσχυρισμοῦ, ὅχι μόνον θὰ ὠθήσῃ εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς καπνοπαραγωγούς, ἀλλὰ καὶ θὰ δώσῃ ἀσφαλῶς ἀφορμὴν εἰς διαταραχὰς ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς πείνης ἥτις τὸν ὀρέει. Εἶναι καθήκον τῆς Κυβερνήσεως ὅχι μόνον νὰ κάμῃ τὰς καθησυχαστικὰς δηλώσεις ἀλλὰ καὶ νὰ σπεύσῃ νὰ διατάξῃ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀγορᾶς τῶν καπνῶν αὐτῶν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τῆς ἐπιβάρυνσεως τῆς φορολογίας τοῦ κατανάλισκουμένου καπνοῦ κατὰ 8 δραχμῆς τὸ κιλόν, πρέπει νὰ μάθῃ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη ὅχι μόνον ἐπέπεσεν ὁλόκληρος εἰς τοὺς ὅμους τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ συνετέλεσεν ὥστε νὰ σταματήσουν τελείως αἱ ἀγοραὶ καπνῶν, ἡ δὲ μείωσις τῶν τιμῶν αὐτῶν θὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε τὸ Δημόσιον τὸ ἐξ αὐτῆς κέρδος νὰ στερηθῇ ὁλόκληρον λόγῳ τῆς μειώσεως τῶν τιμῶν καὶ ἐντεῦθεν τοῦ ἐγγείου φόρου. Τὸ προέχον ὅμως ζήτημα εἶνε ἡ ἀξίωσις, ὅπως ἀρξῇται ἀμέσως ἡ ἀγορὰ τῶν καπνῶν καὶ περὶ τούτου πρέπει νὰ σπεύσῃ ἡ Κυβέρνησις οὐ μόνον εἰς δηλώσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνεργείας.

Ο κ. **Σ. Τρικούνης** παρακαλεῖ νὰ δηλωθῇ σαφῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ποταί εἶναι αἱ σκέψεις τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγορὰν καπνῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος.

Ο **Γ. Μαργῆς** (Γπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξαγγέλλῃ προσεχῶς τὰ ἀποφάσεις τῆς.

Ο κ. **Ε. Καραντάκης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Καπνεργατικῶ κόσμου Σερρών, περὶ ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν καὶ ἐφαρμογῆς ὀκταώρου.

Ο κ. **Ε. Τριποδάκης** συνιστᾷ ἀναφορὰν Δ. Παπαδημητράκη κατοικοῦ Κολύμβαρיו Κρήτης, περὶ παρατάσεως τῆς

προθεσμίας υποβολής δικαιολογητικών, παρακαλεί δὲ νὰ διαβιβασθῇ αὐτὴ εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς.

Ο κ. **Ι. Νικολίτσας** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν, διατὶ δὲν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 4782, ὅπως τύχῃσι μερίσματος οἱ παρόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ μόνιμοι ὑπάλληλοι καὶ δικαιοκλήτες συντάξουσιν.

Ο αὐτὸς κ. Βουλευτὴς συνιστᾷ ἀναφορὰν προσφύγων ὁδονομητῶν.

Α. **Παπᾶς** (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Ἀπήντησα καὶ πρὸ ἡμερῶν εἰς παρομοίαν ἀναφορὰν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνονται δεκτὰ τὰ αἰτήματά των, διότι ἀπὸ τῆς ψήφισεως τοῦ νόμου παρήλθον πολλὰ ἔτη καὶ ἐν τῇ μεταξύ εἶχον τὸν καιρὸν νὰ προσέλθουν εἰς ἐξετάσεις.

Ο κ. **Ε. Τριποδάκης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς ἑνώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν κατὰ πυρὸς, περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932.

Ο κ. **Ι. Λεωνίδας** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ μελετήσῃ τὴν ἀναφορὰν τῆς Μαρίας Χήρας Γεωργ. Λεμπέση καὶ νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν δικαιοσύνην. Πρόκειται περὶ συζύγου πολλὰς ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τὸ ἔθνος, ὃς δύναται νὰ βεβαιώσῃ καὶ ὁ κ. Π. Κουντουριώτης, καὶ ὁ ὅποιος ἀπεβίωσε τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου «περὶ ΤΗΑΕΝ». Παρακαλεῖ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ ἀνδρομική δύναμις εἰς τὸν νόμον.

Π. **Αγγυρόπουλος** (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα.

Ο κ. **Π. Χριστούλας** υποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κτηνοτρόφων Λιγαριᾶς καὶ Τυρνάβου, παραπονιμένων κατὰ τοῦ ἐκεῖ ὑπηρετούντος ἐνωμοτάρχου τῆς καταδιώξεως διὰ τὴν σύλληψιν καὶ κατάθλιψιν αὐτῶν πρὸς πληρωμὴν διαφόρων χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον.

Κ. **Διδωρίκης** (Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν). Ἐδόθησαν διατάγαι.

Ο κ. **Α. Παπαθανάσης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Γ. Δροσπούλου κλπ. διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μείωσιν τῶν ἐσωτερικῶν δανείων.

Ο κ. **Ι. Κουτσίνης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου ὑπαλλήλων γραφείων Ἀνωτέρων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν Βόλου, περὶ καταθέσεως καὶ ψήφισεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ασφαλίσεων.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται μετὰ τοῦτο εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἑργασίας.

Γίνονται δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια.

1) «Περὶ ἐρημνείας τοῦ νόμου 4864 περὶ συγκροτήσεως ἐδικού στρατιωτικοῦ Συμβουλίου».

2) «Περὶ τροποποιήσεως ἁρθρῶν τοῦ νόμου περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατοῦ».

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγορανομικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑφ' ἐτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ι. **Παπαφλέσσας**. Ἐρωτᾷ ἂν ἐπέρχεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου δαπάνη τις.

Κ. **Διδωρίκης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν). Οὔτε πένταρα.

Π. **Τσαλδάρης**. Δηλ. ὁ Ὑπουργὸς ὁ ὅποιος θὰ ἀνταλλάξῃ δὲν ἦτο χρήσιμος μέχρι τοῦδε, καὶ ἐκφράζω τὴν ἐλπίδα ὅτι λίαν ταχέως ἢ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ὑπουργῶν ἀφοῦ ἐπὶ ἔπαυσιν εἰς τὸ σημεῖον ὡστε νὰ μὴ ἄρξουν δι' αὐτοὺς οὔτε τὰ ἐδῶλια τῶν Ὑπουργῶν ἐν τῇ Βουλῇ.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀσκήσεως τῆς ἀγορανομικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑφ' ἐτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀνατεθῇ εἰς ἕτερον μέλος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀσκῆσις τῆς ἀγορανομικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τὸ μέλος τοῦτο τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀσκήσει ὑπευθύνως πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργοῦ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν, πλην ἐκείνων, αἵτινα οὕτως ἤθελε ρητῶς ἐπιφυλάξει ἑαυτῷ, ἀναπληροῦν καὶ ὁλοκληρωτικῶς τὸν Ὑπουργόν, ἀπόντα ἢ καλυπόμενον.

Τὸ μέλος τοῦτο προεδρεύει τῆς διοικήσεως τῶν Κεντρικῶν Ταμείων Ἀρτῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ο Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἢ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἕτερον μέλος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ νὰ ὀρίξῃ ἐκάστοτε δι' ὅλην τὴν χώραν ἢ δι' ὀρισμένης περιφερείας τὰ ἑξῆς μέτρα α') νὰ ἐπιβάλλῃ διατιμήσεις ἐπὶ ἀντικειμένων τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ καθορίξῃ ταύτας. β') νὰ καθορίξῃ ἀνώτατον ὁριζὸν κέρδους ἐπὶ τῆς χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως τοιούτων ἀντικειμένων, γ') νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἐντὸς τῆς χώρας ἀπὸ μιᾶς περιφερείας εἰς ἄλλην μεταφορὰν ἐγχωρίων γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν, βλαπτικῶν, βιομηχανικῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους προϊόντων ἢ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ταύτην εἰς ὀρισμένας διατυπώσεις καὶ δ') νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν καθ' ὀρισμένα χρονικά διαστήματα πώλησιν καὶ κατανόησιν ὀρισμένων εἰδῶν διατροφῆς ἢ ἄλλων εἰδῶν, νὰ περιορίξῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὰ ἐστιατόρια, μεγειρεῖα κλπ. παρασκευαζομένων φαγητῶν καὶ ὀρίξῃ τὸ εἶδος αὐτῶν καὶ τὴν ἐξ ἐκάστου παρεχομένην μερίδα.

Ἄρθρον 3.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἀγορανομικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἑξῆς μελῶν: α') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας, β') ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, γ') τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, δ') τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Γεωργίας Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας, ε') τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ὑγιεινῆς Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, στ') ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, ζ') ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς, η') ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἐκατέρου τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θ') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ ι') ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

Παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἐκτελεῖ καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου δημόσιος ὑπάλληλος ἔχων βαθμὸν τοῦλάχιστον τμηματάρχου β' τάξεως, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Καθῆκοντα γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐκτελεῖ εἰς τῶν γραμματέων ἢ εισηγητῶν τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἑσωτερικῶν, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἐν ἰσοβαθείᾳ δὲ ὁ κατ' ἀρχαιότητα προηγουμένος.

Ἐκάστου τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τοῦ εισηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως ὀρίζεται καὶ ἀναπληρωτὴς ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ἢ Διοικήσεως.

Τὸ Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑξ μελῶν καὶ γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῳ 2 ἀντικειμένων καὶ ἐπὶ παντὸς ἐτέρου ἀντικειμένου, ἐφ' οὗ ἤθελε ζητηθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ μέλη, ὁ εισηγητὴς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου οὐδεμιᾶς δικαιούνται ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράστασις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐτέρου μέλους τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνεπάγεται τὴν ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα δίωξιν κατὰ τὸν νόμον 703 καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις.

Διὰ τὴν δίωξιν ἐπὶ παραβάσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926, κυρωθέντος διὰ τοῦ πέμπτου ἁρθροῦ τοῦ νόμου 3860.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κατωθι νομοσχέδια:

Περὶ παραδόσεως τοῦ Ἀρχείου τοῦ καταργηθέντος Ἀρχαιοφυλακείου Παξῶν εἰς τὴν κοινότητα Γαῖου (Παξῶν).

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἐδ. β' τοῦ ἁρθροῦ μόνου τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀρχαιοφυλακείου Παξῶν» ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4241 τοῦ ἔτους 1929 καταργοῦνται.

Ὁλόκληρον τὸ ἀρχεῖον τοῦ διὰ τοῦ ἐδ. α' τοῦ ἁρθροῦ μόνου τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1925 καταργηθέντος Ἀρχαιοφυλακείου Παξῶν παραδοθήσεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινοτήτος Γαῖου (Παξῶν), ὁ ὅποιος ἐφεξῆς θὰ ἐκπληροῖ τὰ κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις καθήκοντα τοῦ Ἀρχαιοφύλακος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Παξῶν.

Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 318 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἁρθροῦ 318 τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ νόμου 4108, εἶναι ὅτι, ὁ δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰσπραττόμενος ἐν ταῖς Ν. Χώρας φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ θάλασσᾳ ἀλιευόμενων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων, εἰσπράττεται ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁρίων ἀλιεύονται τὰ προϊόντα ταῦτα.

Ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου «ἐλευθέρᾳ θάλασσᾳ» περιλαμβάνει οὐ μόνον τὴν αἰγιαλίτιδα ζώνην, ἀλλὰ καὶ τὴν πέραν αὐτῆς ἀνοικτὴν θάλασσαν.

Διὰ Π. Δ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐκδιδόμενον, δύναται νὰ κανονίζηται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 318 τοῦ κώδικος τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ νόμου 4108 προστίθεται παραγρ. 2 ἔχουσα οὕτω.

2. Εἰς τὰς ἐν τῇ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φέρου δίκας τῶν δικαιοῦχων τοῦ φόρου Δήμων καὶ Κοινοτήτων μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν αὐτῶν ἢ τούτων μετὰ τῶν φορολογουμένων.

νων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ παρεμβαῖν κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ ἂνευ προσεπιλήψεως ἢ ἀνακοινώσεως τῆς δίκης ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν τὰ κατωθι: ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα νομοσχέδια:

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1932 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ ἀναθέσεως αὐτῇ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 5207 ἐκδιδόμενων ὁμολογιῶν κλπ.

Ἐξ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ν' τῆς 5 Ἀπριλίου 1931 διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἁρθροῦ 2 συνεδρίαν αὐτῆς).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1932 σύμβασις μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ ἀναθέσεως αὐτῇ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 5207 ἐκδιδόμενων ὁμολογιῶν ἔχουσα οὕτω:

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Γεωργίου Μαρῆ καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἐμμαν. Τσουδεροῦ, συμφωνήθησαν τὰ ἐπόμενα:

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τοῦ νόμου 5207 καὶ τῆς ἀπὸ 11 Αὐγούστου 1931 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἀγροτικῆς καὶ Ἑθνικῆς ἐξέδωκεν ἐπὶ σκοπῷ πληρωμῆς τῶν πιστωτικῶν ὑπολοίπων τῶν ἀγροτῶν ἀνταλλαξιμῶν ὁμολογιᾶς τύπου 6 ο) ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου δραχμῶν διακοσίων πενήτηκοντα ἑκατομμυρίων διανεμητέας παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ ἀναφερομένων ὁμολογιῶν, πραγματοποιηθησομένην διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν προσηρτημένων τοκομεριδίων λήξεως 1ης Ἰανουαρίου καὶ 1ης Ἰουλίου, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀνατίθησιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τούτο προσκομιζομένων αὐτῇ τοκομεριδίων τῶν ρηθισῶν ὁμολογιῶν ἐπὶ προμηθεῖα 1)2ο) ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε ἀναγκαίου ποσού.

Πρὸς πραγματοποίησιν παρὰ τῆς ἐντολοδόχου τῆς ἀνατιθεμένης ἐξοφλήσεως τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποχρεοῦται ὅπως ἐγκαίρως καὶ ἡ.τ.τ. τῆς λήξεως τοῦ ληξιπροθέσμου ἐκάστοτε τοκομεριδίου καταβάλλῃ αὐτῇ τὸ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν κυκλοφορούντων τοκομεριδίων ἀναγκαῖον ποσὸν μετὰ τῆς ἀναλογούσης προμηθείας τῆς ἐντολοδόχου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀφ' ἐτέρου συμβαλλομένη Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δηλοῖ, ὅτι ἀναδέχεται τὴν ἀνωτέρω ἐντολήν καὶ ἀναλαμβάνει ὅπως διὰ τοῦ ἐνταύθα Κεντρικοῦ Καταστήματος αὐτῆς καὶ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτόρων ἀπὸ σήμερον ἐξοφλῇ ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω προμηθεῖᾳ πάντα τὰ πρὸς ἐξόφλησιν προσαγόμενα αὐτῇ ὡς ἀνωτέρω τοκομερίδια.

Ἡ παρούσα σύμβασις κυρωθησομένη διὰ Νόμου ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου.

Ἐγένετο εἰς δύο πρωτότυπα, ὧν ἑνὶ ἐν ἑκάτερος τῶν συμβαλλομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1932.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον Διὰ τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Ὁ Διοικητὴς
Γ. ΜΑΡΗΣ ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου αρχίζει από της εν τῇ Εφε-
μερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσώς του.

Περὶ παροχής βοηθήματος εἰς ἀναρτηθέντας
ὑδροπωλητάς.

Ἐξ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐξουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον Ν' τῆς 5 Ἀπριλίου 1931
συνεδρίαν αὐτῆς).

Άρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δήμον Παιραιῶς καὶ εἰς τὰς κοινότη-
τας Νέου καὶ Παλαιοῦ Φαλήρου νὰ ἐπιβάλλωσι τέλος μέχρι πεν-
τήκοντα λεπτῶν κατὰ κυβικὸν μέτρον ἐπὶ τοῦ ἀναλισκόμενου εἰς
τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κατοικίας πασίμου ὕδατος τοῦ παρε-
χομένου ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἰδρυ-
σάτων Ἀθηνῶν-Παιραιῶς καὶ Περιχώρων.

Άρθρον 2.

Τὸ ἐκ τοῦ τέλους, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 1, ἔσδον προορίζεται
διὰ τὴν παροχὴν ἐφ' ἧς βοηθήματος εἰς τοὺς μὴ ἀποδε-
δειγμένως εὐπόρους πλανοδίους ὑδροπωλητάς, οἵτινες ἀσχο-
λούμενοι προσωπικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διὰ κάρριον
μετὰ βυτίου μεταφορὰν καὶ διανομὴν πασίμου ὕδατος εἰς τοὺς
κατοίκους Παιραιῶς, Νέου καὶ Παλαιοῦ Φαλήρου, ἔχουσιν νὰ
ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τῶν κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναληφθεῖσης
ὑδρεύσεως τῶν κατοικίων τούτων ὑπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 Ἀνωτά-
του Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας ἢ μέλλουσιν νὰ πύκνωσι τοῦτο ἄρα
τῇ συμπληρώσει τοῦ ὅλου δικτύου ὑδρεύσεως τῆς Ἐταιρείας.

Άρθρον 3.

1. Δικαίωμα εἰς βοήθημα ἔχουν οἱ κατόπιν ἀδείας ἡνωτικῆς
τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἀσκήσαντες αὐτοπροσώπως καὶ
ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλανοδίου ὑδροπωλητοῦ ἐπὶ
τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, πᾶ-
τως δὲ καὶ μετὰ τὴν 21 Ἀπριλίου 1925.

2. Οἱ δικαιούμενοι εἰς βοήθημα ὑδροπωλητὰς διακρίνονται
εἰς δύο κατηγορίας, α') τοὺς ἀσκούντας τὸ ἐπάγγελμα δι'
ἰδιοκτητοῦ κάρρου, β') τοὺς βοηθοὺς τῶν, τοὺς ἀσκούντας
τοῦτο δι' ἄλλοτρίου κάρρου.

Άρθρον 4.

1. Τὸ βοήθημα ὀρίζεται διὰ μὲν τοὺς δι' ἰδιοκτητοῦ κάρρου
ἀσκήσαντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς 25.000 δραχμάς, διὰ δὲ τοὺς
βοηθοὺς εἰς 15.000 δραχμάς, ἐφ' ὅσον ἤκησαν τὸ ἐπάγγελμα
ἐπὶ τετραετίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.
Τὸ βοήθημα τοῦτο προσυξάνεται κατὰ χιλιάδα δραχμῶν δι'
ἕκαστον ἔτος ἀσκήσεως ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν συμπλή-
ρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας καὶ κατ' ἑτέραν χιλιάδα
δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑδροπωλητοῦ ὑπ' αὐτοῦ
συντηρούμενον.

2. Ὡς μέλη λογίζονται, ἐφ' ὅσον συνισκούντες συντηροῦνται
παρὰ τοῦ ὑδροπωλητοῦ α') πατὴρ ἀνίκωνος πρὸς ἔργασίαν λόγῳ
παθῆσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἢ ὑπερβᾶς τὸ 60ον ἔτος
τῆς ἡλικίας, β') ἀδελφὸν ἄγαμον, ἐφ' ὅσον δὲν
ἔξῃ ὁ πατὴρ ἢ οὗτος εἴναι ἀνίκωνος πρὸς ἔργασίαν ἢ ὑπερβᾶς
τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δ') σύζυγος μὴ διεξυμένη
καὶ ε') τέκνα ὅλῃα μὲν ἄγαμα, ἄρρενα δὲ μὴ συμπληρώσαντα
τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

3. Τὸ βοήθημα μὲ τὰς προσυξήσεις ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει
δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, δὲν
ὑπόκειται δὲ εἰς οὐδαμῇ ἐκχώρησιν ἢ κατασχέσιν πλὴν λόγῳ
διατροφῆς.

4. Εἰς τοὺς ὑδροπωλητάς πρώτης κατηγορίας πλὴν τοῦ
βοηθήματος δίδονται δραχ. 5.000 διὰ τὴν ἀχρήστευσιν ἢ τὴν
ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας ἐκαστοῦ κάρρου μετὰ βυτίου, μέχρι δύο
τὸ πολὺ τοιούτων.

5. Ἐὰν ὑδροπωλητὰς ἔχων τὴν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὀριζο-
μένην ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπέθανε πρὸ μὲν τῆς ἰσχύος
τοῦ παρόντος μετὰ δὲ τὴν 21 Ἀπριλίου 1925 τὸ εἰς αὐτὸν
ἀναλισκόμενον βοήθημα ἐλαττωμένον εἰς τὰ δύο τρίτα περιέρχεται
εἰς τὴν ἐν τῇ χρεῖᾳ διατελούσαν σύζυγον, μὴ ὑπαρχούσης δὲ
χρεῖας εἰς τὰ τέκνα τὰ ἔχοντα κατὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος
τὰς ἐν παραγράφῳ 2 ἰδιότητας.

Άρθρον 5.

Ὁ Δήμος Παιραιῶς καὶ αἱ κοινότητες Νέου καὶ Πα-
λαιοῦ Φαλήρου τηροῦσιν ἰδίους λογαριασμοὺς τοῦ ἐσόδου τοῦ
ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τέλους. Ἐπὶ ἐγγυήσει δὲ τοῦ ἐσό-
δου τούτου δύναται νὰ συναφῇσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν πλη-
ρωμὴν τῶν βοηθημάτων δανείων ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς
τοῦτο τὸ ἔσδομα πόρου.

Άρθρον 6.

1. Ἡ πληρωμὴ τῶν βοηθημάτων γίνεται ἐπὶ τῇ βᾶσει ὀνο-
μαστικῶν καταστάσεων συντασσόμενων ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελου-
μένης ἐκ τοῦ ἐν Παιραιῇ Ἐπιθεωρητοῦ Ἑργασίας, ἐνὸς ἀντι-
προσώπου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Παιραιῶς, τοῦ Διευθυντοῦ
τῆς Ἀστυνομικῆς Παιραιῶς ἢ τοῦ ὀριζομένου ἀστυνομικοῦ ὑπὸ τοῦ
ἰδίου καὶ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ὑδροπωλητῶν, ἐκλεγόμενων
ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συνδέσμου Ὑδροπωλητῶν Παιραιῶς
ἐν Ζωσδόρῳ Πηγῇ.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ
τῆς Ἑργασίας ἐξελέγχει τὰς αἰτήσεις τῶν δικαιουμένων εἰς
βοήθημα ὑδροπωλητῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὑπ' αὐτῆς προσδιορι-
ζόμενων στοιχείων, ἐπιτροπομένη καὶ τῆς ἐνδόχου μαρτυρικῆς
βεβαιώσεως ἐνώπιον αὐτῆς ἐνεργουμένης. Χρὴν γραμματέως
τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ δημοτικὸς ὑπάλληλος, ὀριζόμενος παρὰ
τοῦ Δημάρχου.

3. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ γραμματέως δικαιούνται
εἰς ἀποζημίωσιν δραχ. ἑκατὸν κατὰ συνεδρίαν ἢ μηνιαία
ὅμως ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δραχμάς πεν-
τακοσίας δι' ἕκαστον τῶν μελῶν.

Άρθρον 7.

1. Τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμενα ἐγ-
γραφα, τὸ ἐπὶ τῇ συνάψει τοῦ προβλεπομένου δανείου συμβό-
λαιον καὶ αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν βοηθημάτων συντάσ-
σονται ἐφ' ἑαυτοῦ χάρτου καὶ οὐδὲν ὑπὸ οἰονδήποτε τίτλον εἰσ-
πράττεται ἐπὶ τούτῳ δημόσιον τέλος ἢ δικαίωμα.

2. Τὸ τέλος, περὶ οὗ ὁ παρὼν νόμος, διατηρεῖται ἐφ' ὅσον
χρόνον ἀπαιτεῖται πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ προβλεπομένου δανείου
εἴτε πρὸς κάλυψιν τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν βοηθημάτων
καταβληθέντων ἐκ τῶν λοιπῶν πόρων τοῦ οἰκείου δήμου ἢ
κοινότητος.

Άρθρον 9.

1. Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν
Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ
σύμφωνον ἀπόφασιν τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμ-
βουλίων, δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται ἀναλόγως αἱ διατάξεις
τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους. Διὰ τῶν
διαταγμάτων τούτων ὀρίζεται ἡ σύνθεσις τῶν οἰκείων ἐπιτρο-
πῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία, λόγῳ τῶν τοπικῶν συν-
θηκῶν, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

2. Διὰ διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν αὐτῶν Ὑ-
πουργῶν, μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ
κοινοτικῶν συμβουλίων δύναται νὰ ἐπικταθῶσιν ἀναλόγως αἱ
διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς τοὺς φεατορύντας τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐν Παιραιῇ, Ἀθήναις καὶ Περιχώροις, τοὺς κα-
τέχοντας βελλιάριον ταυτότητας ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας
ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἐν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ
παρόντος, ἀγοντας δὲ ἡλικίαν ὑπὲρ τὰς πενήκοντα ἔτη ἢ ἀπο-
δεικνύμενος ἀνίκωνος πρὸς ἔργασίαν.

3. Διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ὑ-
πουργῶν, μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ

κοινοτικῶν συμβουλίων, δύναται νὰ χρησιμοποιοῦται τὸ ἐπὶ τοῦ
τέλους τοῦ ἄρθρου 1ου ἔσδομα, καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑδροπο-
τῶν ἰδιοκτητῶν φρεάτων ἢ πηγῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώ-
πων συμβεβλημένων μετὰ τῶν Δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ μὴ, ὧν
τὰ φρεάτα ἢ αἱ πηγαὶ καὶ αἱ πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεις
ἡχρηστεύθησαν.

Άρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἑθνι-
κῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν θάλει κανονισθῇ
ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ περὶ οὗ ὁ παρὼν
νόμος τέλους, ὁ χρόνος κατ' ὃν καὶ ἡ ἐπιβόλῃ τοῦ τέλους
τούτου, αἱ λεπτομέρειαι ἐκδικάσεως τῶν αἰτήσεων, αἱ δαπάναι
ταύτης ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν τοῦ παρόντος. Αἱ ἀποφάσεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοι-
νοτικῶν συμβουλίων ὡς ἀναφερόμεναι εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον
1 τέλος καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν παρεχομένων ἐπιδομάτων ἢ ἀπο-
ζημιώσεων εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ὑπουργοὺς.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύν-
ολον συζήτησιν τὰ κατωθι νομοσχέδια :

Περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων 987 καὶ 1414.

Άρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν νόμων 987 καὶ
1414 εἶναι ὅτι διέπουνται οὗτοι καὶ τὰς εἰς χροτὸν ὑποχρεώσεις
τοῦ Δημοσίου τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος
τοῦ νόμου 987.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀρχαίας τιμῆς ρητίνης ἔτους 1932.

Άρθρον 1.

Ἡ τιμὴς ὀριζομένη τὴν κατὰ μόνον ἀρχαίαν τιμὴν ρητίνης
διὰ τὸ ἔτος 1932 εἰς δραχμάς μίαν καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα
(1.80) κατ' ὄκταν, τὸν δὲ φέρων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐκ μὴ
Δημοσίου δατῶν παραγομένης ρητίνης εἰς λεπτὰ δέκα ὀκτώ
(18) κατ' ὄκταν καὶ τὸ μίσθωμα εἰς λεπτὰ τεσσαράκοντα
(0.40) κατ' ὄκταν.

Περὶ αὐξομειώσεως ἐνοικίου ρητινοσυλλογῆς
δημοσίων δατῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Άρθρον μόνον.

Ἐπὶ πολυετῶν μισθώσεων ρητινοσυλλογῆς δημοσίων δα-
τῶν συναφθεῖσιν πρὸ τοῦ ἔτους 1931 καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἰσχύς
παρεσθῇ ἢ ἤθελε παρασθῇ καὶ διὰ τὰ μετὰ τὸ 1931 ἔτη,
τὸ ἐνοίκιον τὸ ἐπιτευχθὲν κατὰ τὴν σύναψιν αὐτῶν αὐξομειώ-
ται ἀπὸ ταύτης καὶ ἐφεξῆς δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν
Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου
Δατῶν, ἀναλόγως τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος αὐξομειώσεως τῆς
ἐν τῷ πῖνακι τῆς διατιμῆσεως ὀριζομένης τιμῆς ρητίνης ἐν
συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως ἐκαστῆς
μισθώσεως ὀριζομένην, ἐν τῷ πῖνακι διατιμῆσεως, τιμὴν
ταύτης.

Περὶ ἀντηρητημοῦ χρέους τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλατο-
πωρυγωγῆς Πηλίου εἰς τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος
τοῦ Ταμείου Ἐλαίας.

Άρθρον μόνον.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλατοπωρυγωγῆς Πηλίου
ὀφειλόμενον εἰς τὸ Ταμείου τῆς Ἐλαίας τὴν 31 Μαρτίου 1931
χρέος πεντακοσίων εἰκοσι ἐπτά χιλιάδων ὀκτακοσίων ἐξήκοντα
ἐπτά δραχμῶν καὶ (65)00 (527.867.65) δι' ἄξιαν δακοκτόνων
ὀλίγων, συμφιλιεῖται εἰς τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενον ὑπὸ
τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας ποσόν.

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ αὐ-
ξήσεως τοῦ εἰσχωρικῆς δακμοῦ τῶν καρύων κοκοφοίνι-
κων κτλ.».

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον
συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως
τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ διοικήσεως τῶν ἐσόδων
καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους».

Εἰς α' συζήτησιν γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀ-
ναγκαστικῶν συνεταγισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων».

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν ἐξῆς νομοσχεδίων.

1) «Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαι-
τήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν κτημάτων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων
τινῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ».

3) «Περὶ δασμολογικῶν τινῶν διατάξεων».

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5282 «περὶ τοῦ τρόπου ἐξο-
φλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμα-
νικῶν ἀκινήτων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5282 ἀντικαθίσταται
ὡς ἐξῆς :

Ἀπαιτήσεις εἰς χροτὸν ἐν γένει, Ἑλλήνων ὑπηκόων ἢ προ-
σώπων ἐγκατεστημένων ἐν Ἑλλάδι, ἡσφαλισμένοι διὰ δικαίω-
ματος ἐνοθήκης ἢ δι' ἐγγραφῆς προσημειώσεως ἐπὶ Μουσουλ-
μανικῶν ἀκινήτων περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
δυνάμει τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν: 1) περὶ ἀνταλ-
λαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν τῆς 30ης Ἰανουα-
ρίου 1923, 2) περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς διατάξεων τινῶν τῆς
Συνθήκης εἰρήνης τῆς Λωζάνης καὶ τῆς προσηρημένης τῇ
Συνθήκῃ ταύτῃ ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 1ης Δεκεμβρίου
1926 καὶ 3) περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπο-
γραφείσης Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν
πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 10ης Ἰουνίου
1930, μὴ ἐξοφληθείσαι ἄλλως μέχρι σήμερον, ἱκανοποιούνται
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν αὐτῶν προσώπων πηγάζουσαι
ἐκ γενομένων ἐναντι τοῦ τμήματος καταβολῶν δυνάμει προσω-
πῶν ἀγοραπωλησίας ἀγροτικῶν ἀκινήτων (σιφλικίων) ἤ-
τινα περιήλθον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν ὡς
ἄνω μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν, ἡσφαλισμένοι δὲ ἐπίσης
διὰ δικαίωμα ἐνοθήκης ἢ δι' ἐγγραφῆς προσημειώσεως
ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν καὶ ἐν αἱ ἀπαιτήσεις αὗται συνήφθη-
σαν εἰς ἕνα νόμισμα, μὴ ἐξοφληθείσαι ἄλλως μέχρι σήμερον,
ἱκανοποιούνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Άρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρ. 5 τοῦ νόμου 5282 προστίθεται τὸ
ἐξῆς ἐδάφιον.

«Ὡσαύτως ἐξομοιοῦνται πρὸς ἐνυποθήκους δανειστάς χωρὶς
ν' ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἀρ. 3 καὶ μὲ τὸν πε-
ρισρισμὸν τοῦ ἀρ. 4 οἱ πρὸ τοῦ 1924 ἐπιτυχόντες τελεσίδικον
κατ' ἀντιμωλίαν δικαστικὴν ἀπόφασιν κατ' Ὀθωμανῶν ἀνταλ-
λαξίμων καταλιπόντων ἀκίνητον περιουσίαν περιελθούσαν εἰς
τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν ἐν τῷ ἀρ. 1 τοῦ νόμου
5282 ἀναφερομένων συμφωνιῶν».

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν
περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ.

Ἐξ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐξουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΜΖ' τῆς 30 Μαρτίου 1932

συνεδρίαν αὐτῆς).

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν ἐφ' ἧς συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Τὸ δικαίωμα τοῦ μετόχου, ἢ τῆς ὀφρανικῆς οἰκογενείας,
πρὸς ἀπονομὴν μερίσματος, ἀποστέννυται ἐὰν ἐντὸς πέντε ἐτῶν

ἀναληφθῇ σχετική υποχρέωσις διὰ συμπάσης μετὰ ἐργολάβου πιστοποιήσεως κινήσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑπὸ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ πρώτου ἁρθροῦ τοῦ νόμου 1007 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων» ἐπιτεταμένα ἀνάστατα ὄρια, ἐν τῷ τῶν ὑπολοίπων παρέχεται ἡ εὐχέρεια τοῦ διὰ Διατάγματος καθορισμοῦ τοῦ μεγίστου καὶ ἐλάχιστου δασμοῦ, ὁρίζονται διὰ μὲν τὸν μέγιστον δασμὸν τὸ δεκαπλάσιον τοῦ συμβατικοῦ, διὰ δὲ τὸν ἐλάχιστον τὸ τριπλάσιον. Ὁ δὲ περιορισμὸς τοῦ 40 οὐ ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ, ἀλλ' ἀφορᾷ τὰ συμβατικῶς ἀπολεῖται ἐμπορεύματα, δὲν ὑφίσταται ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ μεγίστου δασμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐννοια τῆς δευτέρας περιόδου τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἁρθροῦ τοῦ νόμου 974 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσπνεύματος» εἶναι ὅτι αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὴν σκοπὴν τῆς εἰσπνευματικοποιήσεως εἰσαγόμενα προϊόντα ὅλα καὶ κατονομαζόμενα ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ, ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ εἰσπνευματικοῦ δασμοῦ μετὰ τῶν παρεμφερῶν τούτων τελῶν καὶ φόρων, ὡς καὶ οἰοῦνται τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῇ εἰσπνευματικῇ κατὰ τὴν εἰσπνευματικὴν ἐν τοῖς Τελωνεῖσις, τῆς περιόδου καὶ τῆς διακοσμήσεως ὡς ἐξῆς :

Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰσαγόμενα ὅμοια ὅλα ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ εἰσπνευματικοῦ δασμοῦ μετὰ τῶν παρεμφερῶν τούτων τελῶν καὶ φόρων ὡς καὶ οἰοῦνται τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῇ εἰσπνευματικῇ ἐν τοῖς Τελωνεῖσις.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης εἰσαχθέντα ἀπὸ τοῦ 1926 οἰκοδομικά ὕλινά διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν περιπτέρων τῆς Ἐκθέσεως ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσπνευματικῶν τελῶν καὶ τῶν παρεμφερῶν τούτοις τελῶν καὶ φόρων.

Ἄρθρον 9.

Κατ' ἐξίτησιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4782 νόμου, τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἰθρύματος Ἑγγυῆς Ἀνατολῆς, πρῶτον Ἀμερικανικῆς Περιόχης Ἑγγυῆς Ἀνατολῆς, εἰσαγόμενα εἶδη, χρήσιμα διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν φιλανθρωπικῶν αὐτοῦ σκοπῶν, δύνανται νὰ εἰσάγονται ἀτελῶς, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου, ἐν ἐκάστη περιπτώσει Ἰπουργοῦ.

Κυροῦνται πάσαι αἱ χορηγηθεῖσαι ἀτέλειαι μέχρι τοῦδε καὶ μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4782 νόμου περὶ τοιούτων εἰδῶν ὑπὲρ τοῦ Ἰθρύματος τούτου διὰ τοιούτων κοινῶν ἀποφάσεων, ἐκδοθεισῶν κατόπιν σχετικῆς πράξεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ πρὸς τελωνισμὸν προθεσμία, τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα ἐξαίρουται τοῦ δεκαπλάσιου τοῦ μεγίστου δασμοῦ τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ νόμου 5312, παρατείνεται διὰ μὲν τὰ εὐρεθέντα ὑπὸ ἀποκαταστάσιν κατὰ τὴν 28 Νοεμβρίου 1931 μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1932, διὰ δὲ τὰ ἀποδεδομένως παραγγελλόμενα πρὸ τῆς 28 Νοεμβρίου 1931 καὶ τὰ εὐρεθέντα ἐν πλῶ κατὰ τὴν ἰδίαν χρονολογίαν παρατείνεται ἐπὶ πεντάμηνον ἀπὸ τῆς ἀξίσεως τῶν, φορτίων τούτων προκειμένου περὶ σιτηρῶν καὶ καφέων, καὶ ἐπὶ τετράμηνον προκειμένου περὶ ἄλλων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 11.

Ἡ δασμολογικὴ ἀπαλλαγὴ ἡ ὑφισταμένη ὑπὲρ τῶν πλοίων δ' αὐτοῦ ὕλιν, ἐφόδια καὶ ὕλινά, δύνανται διὰ Διατάγματος ἐκδομένου προτάσει τῶν Ἰπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ναυ-

τικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ ἐπενταθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν 10 ἁρθρον χωρητικότητος πλοίων, ἐφόσον ταῦτα εἶναι ποταμοπλοϊκά. Τὸ Διάταγμα τοῦτο δύναται νὰ καταργηθῇ καὶ ὅμοιον τρόπον.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ὑπὲρ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ὑφισταμένη ἀτέλεια ἡμεῖς καὶ θεῖο καὶ χαλκὸς ἀφορᾷ μόνον τὸ θεῖον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς περιέχοντες τὸ εἶδος τοῦτο πλάκας καὶ τεμάχια, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὸν οἰκείον εἰσπνευματικὸν δασμὸν.

Προσθίσθη εἰς τὸ νομοσχέδιον «περὶ δασμολογικῶν τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 13.

Διὰ Διατάγματος ἐκδομένου προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ κανονισθῇ ὁ τρόπος καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τῆς διαμετακομίσσεως καὶ ἀποστολῆς ἐκ τῆς Ἐλευθερίας Χώρας Θεσσαλονίκης μετὰ Φλωρίνης καὶ Κρουσταλοπηγῆς δι' Ἀλβανίαν, ἐπιτεταμένης τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν καμμένων διατάξεων τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ χρηστοτήτων ἐπὶ τῷ τέλει μάζονος διευκολύνσεως.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ δασμὸς τῶν ἐν τῇ κλάσει 13α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀναφερομένων εἰδῶν (λαχανικά νωπά) ὁρίζεται ὁ μὲν μέγιστος εἰς δραχμὰς ὀκτώ (8), ὁ δὲ ἐλάχιστος εἰς δραχμὰς τέσσαρας (4) εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα. Ἐπιτρέπεται δὲ ὅπως διὰ Διατάγματος προκλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπαγορευθῇ καὶ ὁρίσθῃ ἑποχὴ ἢ εἰσαγωγὴ τούτων κατ' εἶδος ἢ ἐπὶ ἀξίᾳ καὶ τριπλάσιος δασμοῦ τοῦ ἄνω ὁριζομένου.

2. Τὸ ἐδαφίον β' τῆς κλάσεως 44 ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑπεδάφια ἔχοντα ὡς ἐξῆς :

Κλάσις 44 β'. 1) Ἑυλάνθρακες δασμὸς μέγιστος δραχμὰ 3, καὶ ἐλάχιστος 1.80 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα.

2) Κόνες ἑυλάνθρων δασμὸς μέγιστος δραχμὰ 1 καὶ ἐλάχιστος 0.60 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα.

Σημείωσις. — Ἡ κόνις ἑυλάνθρων δασμολογεῖται κατὰ τὸ ὑπεδάφιον 2 τοῦ ἐδαφίου β' ὡς ἄνωτέρω, ἐφόσον εἰσάγεται χωρισμένως ἀπὸ τῶν ἑυλάνθρων καὶ ἐφόσον ἡ διαμέτρος τῆς κόνος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 0.0005.

3) Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου γ' 1 τῆς κλάσεως 138 (ὠρολόγια θυλακίου ἢ βραχιόνος, χρυσῆ ἢ ἐξ ἄλλων πολυτίμων μετάλλων) ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μέγιστος μὲν 6, ἐλάχιστος δὲ 4 εἰς μεταλλικὸν, ἕκαστον.

Τοῦ δὲ ἐδαφίου ε' τῆς αὐτῆς κλάσεως 138 (κελύφει ὠρολόγιον χρυσῆ ἢ ἐξ ἄλλων πολυτίμων μετάλλων) ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μέγιστος μὲν 4, ἐλάχιστος δὲ 3 εἰς μεταλλικὸν, ἕκαστον.

4) Τὸ ἐδαφίον γ' τῆς κλάσεως 277 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Κλάσις 277 δ. — Κομβία ἐκ μαργαροκόγχης, ἐξ ὁστού, ἐκ κυτταρινεοειδούς ἢ πάσας, ἐλεφαντοστοῦ φαλίνης, ἀπλᾶ ἢ σύμμικτα κοινῶ μετάλλῳ, δασμὸς δραχμὰ μέγιστος μὲν 800, ἐλάχιστος δὲ 600 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα.

5) Τὸ ἐδαφίον α' τῆς κλάσεως 293 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται, ὑποδιαιρούμενον εἰς δύο ὑπεδάφια, ὡς ἐξῆς :

Κλάσις 293. — Ἀντικείμενα μὴ εἰδικῶς κατονομαζόμενα ἄλλαχοῦ, συνιστάμενα κατὰ κυρίαν ἀναλογίαν :

α'. Ἐκ κυτταρινεοειδούς, γυαλίου, ἀπομιμήσεων ἡλεκτροῦ, ζελατίνης ὁστού, κέρατος, πάσας ἢ συνθέσεως τῶν ὕλων τούτων πρὸς ἄλληλας, φυτικόλλας (gluten), τυρίνης (caseine) :

1) Κέναι καὶ κέναι δασμὸς δραχμὰ μέγιστος 1200, ἐλάχιστος 900 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα.

2) Λοιπὰ εἶδη μὴ ἄλλαχοῦ κατονομαζόμενα, δασμὸς δραχμὰ μέγιστος 1000, ἐλάχιστος 700 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα.

6. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς κλάσεως 293 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου (κυτταρινεοειδές, φυτικόλλας, τυρίνη καὶ λοιπὰ ὡς καμμένον δασμολογίου) ὁρίζεται κατὰ 100 χιλιογράμματα μέγιστος μὲν εἰς δραχμὰς 300, ἐλάχιστος δὲ εἰς δραχμὰς 180 εἰς μεταλλικὸν.

7. Ὁ δασμὸς τοῦ ἐδαφίου α' 2 τῆς κλάσεως 261 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου (ταινιοπλέγματα λευκασμένα ἢ χρωματισμένα) ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μέγιστος μὲν 70, ἐλάχιστος δὲ 40 εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιογράμματα.

8. Αἱ κλάσεις 153 καὶ 154 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς Δραχμὰς
Μέγιστος Ἐλάχιστος

153. — Παντοῖα ἀντικείμενα ἐξ ὕλου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετὰ πόματος ἐσχυρισμένου μὴ εἰδικῶς ἄλλαχοῦ κατονομαζόμενα :

α' Ὑάλινα εἶδη φυσικοῦ χρώματος ἢ μονόχρωμα ἐν τῇ μάξῃ καὶ ἀπλᾶ ἢ μετὰ διακοσμήσεως ἐκτελούμενης διὰ πίεσεως :

1) Ποτήρια ὕδατος ἢ ζυθοῦ ἢ ἄλλων ποτῶν, ἔχοντα πάχος κατὰ τὰ χεῖλη ἄνω τῶν 2 χιλιοστομέτρων

100 χιλ. 40 25

2) Ὅμοια ποτήρια, πάχος «μέχρι» 2 χιλιοστομέτρων

100 χιλ. 80 50

3) Λοιπὰ ὕλινα εἶδη, ὡς καὶ σωλῆνες

100 χιλ. 60 40

β' Εἶδη ὅμοια τοῖς ἐν ἐδαφίῳ α', φέροντα σχέδια διακοσμήσεως ἐκ τελούμενα δι' ὀξέος

ὡς καὶ τὰ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀδιαφανῇ

100 χιλ. 100 60

γ' Εἶδη ὅμοια τοῖς ἐν ἐδαφίῳ α' καὶ β' χαρκαμένα ἢ λαξευτὰ διὰ τοῦ τόνου

ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὡς καὶ ἀνολοβάμενα

100 χιλ. 140 100

δ' Ὑάλινα εἶδη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπιχρυσά ἢ ἐπαργυρά ἢ ἐσμυλτωμένα, ὡς καὶ τὰ δίχρωμα ἢ πολύχρωμα ἐν τῇ μάξῃ ἢ κατ' ἐπιφάνειαν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι ἀπλᾶ ἢ χαρκαμένα ἢ λαξευτὰ

100 χιλ. 200 150

ε' Ὑάλινα σφαῖραι καὶ κώδωνες ἀπροετοιμαστοί, κατὰλληλοι δὲ πρὸς κατασκευὴν ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων διαπυρώσεως, ὡς καὶ κόνδυλοι καὶ φύσινγες κενοὶ δι' ὁξέος ἢ δι' ἐνέστες φαρμάκων

100 χιλ. 15 10

Σημείωσις α'. Δὲν θεωροῦνται ὡς χαρκαμένα ἢ λαξευτὰ τὰ ὕλινα εἶδη, ὧν ἡ βάση ἢ τὰ χεῖλη ἐχρυσί, λευκῇ μηχανικῶς πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν ἀνωμαλιῶν. Ἐπίσης ἡ καὶ οἰοῦνται τρόπον ἐπιθεσίς τοῦ ἐμβλήματος τοῦ ἐργαστα-

Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς Δραχμὰς
Μέγιστος Ἐλάχιστος

οῦ κατασκευῆς δὲν λαμβάνεται ὡς διακοσμητικὴ κατὰ τὴν δασμολογίαν.

Σημείωσις β'. Εἶδη ἐξ ὕλου φυσικοῦ χρώματος φέροντα καὶ μέρη ἐξ ὕλου χρωματισμένης ἐν τῇ μάξῃ ὡς καὶ τὰ φέροντα τὴν ἐπιφάνειαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπεστρωμένην δι' ἐγχρώμου μάζης ἢ ἐστυλωμένην

θεωροῦνται ὡς δίχρωμα, ἢ πολυχρωμα.

Σημείωσις γ'. Τὰ ὕλινα εἶδη φυσικοῦ χρώματος ἢ μονόχρωμα ἐν τῇ μάξῃ τὰ φέροντα ἀπλήν διακοσμησιν ἐξ ἀδιαφανῶν παραλληλίων γραμμῶν ἢ καὶ ταινιῶν

δι' ἄμμου σχηματισθεισῶν, ὡς καὶ τὰ ὅμοια εἶδη τὰ φέροντα ἀνεξίτηλα ποικίλματα λευκὰ ἐπιτεθέντα κατ' ἐπιφάνειαν διὰ σφραγίδος δασμολογούται συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ β'.

154. — Εἶδη διακοσμήσεως καὶ καλλιτεχνήματα, μικροτεχνήματα αἰθουσῶν καὶ γραφείων, ἐξ ὕλου μόνης ἢ συνδεδεσμένης ἐτέρᾳ κοινῇ ὕλῃ μὴ ἐπιχρυσήσῃ συντηρητικῇ ἢ μὴ

100 χιλ. 200 120

— Πλέον δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ... Κατ' ἐκτίμησιν + 20 ο)ο + 20 ο)ο

Ἄρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 21)24 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως διατάξεων τελωνειακῶν νόμων κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τῇ βενζίνῃ τὴν παραλαμβανομένην παρ' ἐργοστασίων κατασκευῆς ὀρεοκόλλας καὶ χρησιμοποιουμένην ἀποκλίστικῶς πρὸς ἐγκύλιον τῶν καταργηζομένων αὐτῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ νόμου 5200 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

«Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐπισκευὴν εἰδῶν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν δασμὸς 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐφόσον ἀποφαίνεται τὸ παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον Βιομηχανίας ὅτι ἡ ἐπισκευὴ δὲν εἶναι δυνατὴ ἐντὸς τῆς χώρας. Τῷ εὐεργετήματος ἐξαίρουται τὰ παντὸς εἶδους ἐξαγόμενα ὑφάσματα καὶ εἶδη ἐκ μετάξης. Ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἐξαγομένων πρὸς ἀπλήν ἐπεξεργασίαν τὸ εὐεργετήμα τοῦτο ἰσχύει μόνον διὰ τὰς κατηγορίας εἰδῶν τὰς συμπεριληφθεῖσας εἰς Διατάγματα ἐκδομένα προτάσει τῶν Ἰπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Δασμολογίου».

Ἄρθρον 17.

Κετὰ βασιλεῖα ἀποταμιευθέντα μέχρι τῆς 31)12)1929 εἰς δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τῆς 31)12)1932 ὑπόκεινται τὴν 1)1)1933 εἰς ἐκτελωνισμόν, καταβαλλομένου μὲν 1)10 τοῦ ἀρχικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν συμπαρομαρτούντων τελῶν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δασμῶν κλπ. ἐὰν δὲ, προσκομιθῶσιν ἐκ μέρους τῶν ἀποταμιευτῶν πιστοποιητικὰ προελεύσεως ὅα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ λιμὴν φορτώσεως

"Αρθρον 18.

Τὸ ἀπὸ 6 Ἰαννου 1927 Διατάγμα περὶ ἀτελούς εἰσφορῆς εἰδὼν Συνταγματικὸν (Παραπομπή) ὁ Εὐαγγελισμὸς Παιδικῶν ὡς θεωρηθῇ ὡς ἀκέραιον, κυροῦται καὶ θεωρεῖται ἰσχυρὸν μόνον διὰ τὰς χρηρηγούμενους ἡδὴ, ῥάσει τούτου ἀτελείας εἰς τὸν συνταγματικὸν τούτων.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐκάστην συζήτησιν τὸ κατωθί: ὑπὸ τῆς Γερουσίας προποιοῦν νομοσχέδιον.

Περὶ κυρώσεως Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀεροπορίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν τακτικὴν καὶ κωνοτικὴν ἐκτέλεσιν τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων—Βορείου Ἀμερικῆς.

Σὲς ἐτροποιοῦνται ὑπὸ τῆς Γερουσίας

(κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΜΒ' τῆς 18 Μαρτίου 1932 συνεδρίασιν αὐτῆς).

"Αρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀεροπορίας τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφείσα τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1932 ἐν Ἀθήναις Σύμβασις περὶ τακτικῆς καὶ κωνοτικῆς ἐκτέλεσεως τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων—Βορείου Ἀμερικῆς, ὡς καὶ τὸ Παράρτημα ταύτης, ὑπογραφὴν τὴν 27 Φεβρουαρίου ἐ. ε., ὧν τὸ κείμενον ἐπεται κατωτέρω:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνός, ἐκπροσωπούμενοι ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀεροπορίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου, Ἀνωτάτου Ἑταιρείας, ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Θεοχάρους Θεοχάρη κατοίκου Ἀθηνῶν, Διευθυντοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ κ. Ἀνδρέου Α. Ἑμπερικίου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐντεταλμένων Συμβούλου, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 12 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, συνυπολογίσθησαν τὰ ἑξῆς:

"Αρθρον 1.

Ἡ Ἑθνικὴ Ἀεροπορία τῆς Ἑλλάδος (ὀνομαζομένη ἐφεξῆς Ἑταιρεία) ἀναλαμβάνει ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (ὀνομαζομένου ἐφεξῆς Δημοσίου), τὴν τακτικὴν καὶ κωνοτικὴν ἐκτέλεσιν διὰ τῶν ὑπερωκεανίων ἐπιβατηγῶν πλοίων τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων—Βορείου Ἀμερικῆς. Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης συμβάσεως ὁρίζεται ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυρώσεως αὐτῆς διὰ νόμου.

"Αρθρον 2.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὅπως διὰ τὴν ὡς ἄνω γραμμὴν διαθέτῃ δύο τοῦλάχιστον ὑπερωκεανεία ἐπιβατηγὰ πλοία ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν τῆς πλήρους αὐτῆς κυριότητος.

"Αρθρον 3.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν νὰ ναυπηγήσῃ ἢ ἀγοράσῃ ἐν ὑπερωκεανείον ἐπιβατηγὸν πλοῖον. Ἐν περιπτώσει ναυπηγήσεως τὸ πλοῖον τοῦτο δεῖν νὰ ἔχῃ χωρητικότητα τοῦλάχιστον 14.000 τόνων ὀλικῶς καὶ ταχύτητα δοκιμῶν 18 μιλίων. Ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ἐτοίμου πλοίου, ἡ χωρητικότης αὐτοῦ δεῖν νὰ εἶναι περὶ τοὺς 14.000 τόνους ὀλ. καὶ ἡ μέση ταχύτης οὐχὶ κατωτέρα τῶν 16 μιλίων.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἄνω περιπτώσεις τὰ σχεδιαγράμματα τοῦ πλοίου δεῖν προηγουμένως νὰ ὑποβληθῶν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, δικαιουμένου νὰ ἐπιβάλλῃ δευτερευούσας τροποποιήσεις ἢ προσθήκας μὴ προκαλοῦσας οὐσιώδη αὐξήσιν τῆς τιμῆς ναυπηγήσεως ἢ ἀγορᾶς.

"Αρθρον 4.

Ἡ Ἑταιρεία δύναται, τῇ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ Δημοσίου, νὰ συνάψῃ δάνειον ἢ δάνεια δι' ἀγορὰν ἢ ναυπήγησιν πλοίων, διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀπείων τῷ Δημοσίῳ παρεχέει τὴν ἐγγυήσιν αὐτοῦ.

Τὰ ἄνω δάνεια, ὧν οἱ ὅροι ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐξοφλοῦνται: τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς τοῦ πολὺ εἰκοσαετίας τὸ πρῶτον δὲ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερῇ τὰ 3.000.000 ἐν ὧν δολλάρια τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῆς σημερινῆς χρυσῆς βάσεως ἢ τοῦ ἰστίμου αὐτῶν εἰς ἕτερον νόμισμα.

"Αρθρον 5.

Πρὸς ἐπικουρίαν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ ναυπήγησιν τῶν ὡς ἄνω πλοίων καὶ τὴν συντήρησιν τῆς ἐν ἀρθρῷ 1 ὑπερωκεανίου γραμμῆς: Τὸ Δημοσίον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν μέχρι τοῦ ποσῶ τῶν 100.000 δολλαρίων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῆς σημερινῆς χρυσῆς βάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη θὰ εἶναι ἀνταρκτική ἵνα ἔχῃ ἡ Ἑταιρεία τὴν ἱκανότητα νὰ παρέχῃ μέρημα (6%) ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ καταβληθέντος Μετοχικοῦ καὶ Ἀποθεματικοῦ Κεφαλαίου ἀνερχομένου ἐν ὧν εἰς δραχμὰς χρυσᾶς τῆς Ἀμερικῆς Νομισματικῆς Ἐνώσεως 9.354.277.

2) Ἡ ἄνω ἐπιχορήγησις καταβάλλεται εἰς δόσεις κατὰ τριμήνιον καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμήνιας διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐκδιδομένων εἰς βάρος ἰδίας πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

3) Ἐὰν κατὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκείου εταιρικοῦ ἔτους δὲν δικαιολογηθῇ ἡ πληρωμὴ ὀλοκλήρου τοῦ καταβληθέντος ὡς ἄνω ποσῶ, τὰ ἐπὶ πλέον δὲ καταβληθέντα κρατοῦνται ἐκ τῆς καταβλητέας ἐπιχορήγησεως τοῦ ἐπομένου ἔτους.

4) Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ πρῶτον εταιρικὸν ἔτος ἀφ' ἧς ἰσχύς ἡ παρούσα Σύμβασις, ἡ ἐπιχορήγησις καταβάλλεται εἰς ὀλοκλήρον ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ ἔτους τούτου.

5) Ἡ ἐτήσια ἀπόδοσις τοῦ πλωτοῦ ὑλικοῦ τῆς Ἑταιρείας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρω τῶν 7%) (ἐπὶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς κτήσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 6.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συμβάσεως ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ὑφισταμένου ἢ μέλλοντος ἐπὶ τῆς καὶ πρὸς προσόδου καὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ὡς πρὸς τὸ σημερινὸν αὐτῆς κεφάλαιον, καθὼς καὶ παντὸς τέλους χαρτοσήμου ὑφισταμένου ἢ μέλλοντος, πλην τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν. Εἰς οὐδὲν ἐπίσης τέλος χαρτοσήμου ἢ ἄλλην κράτησιν ὑπόκειται ἡ κατὰ τὴν παρούσαν Σύμβασιν πληρωτέα τῇ Ἑταιρείᾳ ἐπιχορήγησις.

"Αρθρον 7.

Ἐὰν τῆς παρεχόμενης ἐγγυήσεως διὰ τὸ συνυπολογισθῶμεν δάνειον πρὸς ναυπήγησιν ἢ ἀγορὰν πλοίων τῷ Δημοσίῳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων αὐτοῦ δικαιούται νὰ ἐγγράψῃ ἄνευ ἄλλης εἰδικῆς Συμβάσεως μετὰ τῆς Ἑταιρείας πρῶτον ὑποθήκην μέχρι τοῦ ὀλικοῦ ποσῶ τῆς ἐγγυήσεως ἐπὶ πάντων τῶν πλοίων τῆς Ἑταιρείας ὅσα αὕτη κέκτηται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως καὶ ὅσα ἡθέλει ἀπαιτῆσαι ἐν τῇ μέλλοντι μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ συνυπολογισθῶμεν δανείου.

Τὸ αὐτὴν πρώτη ὑποθήκη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐγγράφεται καὶ ἐπὶ τῶν ναυπηγηθῶσιν ἢ ἀγορασθῶσιν πλοίων ἐφ' ὅσον δὲν ἡθέλει χορηγήσῃ πρώτη τοιαύτη ὑπὲρ τοῦ ναυπηγοῦ ἢ τοῦ δανειστοῦ, ὅποτε τὸ Δημοσίον ἐγγράφει δευτέραν ὑποθήκην.

"Αρθρον 12.

Ἐὰν ἡ Ἑταιρεία δὲν ἐκτελέσῃ ἐν τῇ πλείονα ταξείδια ἐξ ὅσων ὑποχρεοῦται, κατὰ τὴν παρούσαν Σύμβασιν, ἡ παράλειψις δι' αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς λόγους ἀνωτέρας βίας, ἡ καταβλητέα ἐπιχορήγησις ἐλαττοῦται κατὰ ποσὴν ἀνάλογον πρὸς τὰ μὴ ἐκτελεσθέντα ταξείδια.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην παράδοσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ Ἑταιρεία ὑπόκειται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 1.000 μέχρι 50.000.

Αἱ κρατήσεις καὶ τὰ πρόστιμα ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὡς ἀποφασίζῃ ἀφ' ἑαυτοῦ προηγουμένης τῆς δικαιολογίας τῆς Ἑταιρείας, δικαιουμένης ταύτης νὰ προσφύγῃ κατὰ δεύτερον βαθμὸν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑπικρατείας.

"Αρθρον 13.

Τὰ πλοία τὰ προωρισμένα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπερωκεανίου γραμμῆς δεῖν νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς τὴν πρώτην κλάσιν ἀνεγνωρισμένου παρὰ τοῦ Κράτους Ἑλληνικοῦ ἢ ἐξέινου νηογνώμονος, καὶ νὰ τηροῦν τὴν κλάσιν ταύτην καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῶν ἐπιχορηγήσεων ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ ασφαλείας τῆς ναυτιπλοίας καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτὰ ὑποχρεώσεων.

Μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως τοῦ ἡγυνημένου δανείου ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἀσφαλίσῃ παρὰ τοῖς ἀσφαλισταῖς τοῦ Ἀγγλικοῦ Λόυδ ἢ παρ' ἄλλαις ἀνεγνωρισμέναις Ἀσφαλιστικαῖς Ἑταιρείαις, μετὰ ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τὸ ναυπηγηθῶσιν ἢ ἀγορασθῶσιν ἐπὶ ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου ὑπερωκεανείον πλοῖον μέχρι ποσῶ κατὰ τὸ δυνατόν καλύπτοντος τὸ ἐκάστοτε ὀφειλόμενον ποσὸν δανείου.

"Αρθρον 14.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται, τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν—Γενικοῦ Ἐπιτελείου—νὰ δέχεται ἐφ' ἐκάστου πλοίου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς γραμμῆς ἀξιωματικούς τοῦ Π. Ν. ἐν ἐνεργείᾳ οὐχὶ πλείονας τῶν δύο δι' ἕκαστον ταξείδιον πρὸς πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τοὺς ὑπερωκεανείους πλόας. Οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ καταβάλλουν μόνον τὴν ἀξίαν τῆς τροφῆς αὐτῶν.

Ἐχει ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ναυτολογήῃ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πρακτικῆς τῶν μορφώσεως, ἐφ' ἐκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἰδίας γραμμῆς πλοίων τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κανονικῆς συνθέσεως τοῦ πληρώματος αὐτοῦ καὶ ἀνὰ ἕνα δόκιμον ἀξιωματικὸν καταστρώματος καὶ δόκιμον μηχανικόν, ἀποφύτου τῶν οἰκείων Σχολῶν Δημοσίων ἢ παρὰ τοῦ Κράτους ἀνεγνωρισμένων καὶ ἐπιχορηγούμενων. Οἱ δόκιμοι οὗτοι ἀξιωματικοὶ θὰ ἐκτελοῦν οἰονδήποτε ὑπηρεσίαν τῆς εἰδικότητός των, ἀνατιθεμένην εἰς αὐτοὺς παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς εἰδικότητός των ἀξιωματικοῦ τοῦ πλοίου, θὰ δικαιούται εἰς τροφὴν ἀξιωματικοῦ καὶ θὰ λαμβάνουν μισθὸν κανονίζόμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου.

"Αρθρον 15.

Ἡ Ἑταιρεία εἰς τὰ ταξείδια, ἅτινα θέλει ἐκτελεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης συμβάσεως, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἄνευ τινὲς ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως, μεταφοράς τῶν ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων ἄνευ περιορισμοῦ, βάρους, εἴτε τῶν ἐξ Ἑλλάδος καταγομένων καὶ προοριζομένων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, εἴτε τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταγομένων καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ τὸ ἐξωτερικόν προοριζομένων.

ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ταχυδρομικὰ ἀντικείμενα» ἐννοοῦνται ὅλα ὅσα δύναται τῆς κειμένης Νομοθεσίας δικαιούται τὸ Ταχυδρομεῖον νὰ μεταφέρει, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, ὡς καὶ τῶν κενῶν φουρτζιών ἢ σάκκων τῶν προωρισμένων διὰ τὰς ταχυδρομικὰς ἀποστολάς.

Επίσης να μεταφέρει δωρεάν υλικά της υπηρεσίας των Τ.Τ. προερχόμενα ή προοριζόμενα δι' εσωτερικούς ή εξωτερικούς λιμένας, όπου θέλουν προτεγγίσει τα ατμόπλοια. Το βάρος των δωρεάν μεταφερόμενων τούτων υλικών δεν δύναται να υπερβή τους δύο τόνους δι' έκαστον ταξίδιον.

Η παράδοσις και παραλαβή των ως ανωτέρω ταχυδρομικών αποστολών και υλικών θα ενεργηται υπό της ταχυδρομικής υπηρεσίας δι' ιδίου προσωπικού και ιδίων μέσων μεταφοράς εντός των ατμοπλοίων.

Η Εταιρεία υποχρεούται να κατασκευάση ιδίων διαμέριμα έπαρκές και κατάλληλον προς τοποθέτησιν των ως ανωτέρω ταχυδρομικών αποστολών ασφαλώς κλειόμενον και να καταβάλλη την μερίστην επιμέλειαν κατά την μεταφοράν αὐτῶν.

Πᾶσα ἀπόλειψ, παρεξέλιξις ἢ βλάβη των ταχυδρομικών αντικειμένων θέλει συνεπιφέρει εὐθύνην τῆς Εἰσιτοῦ, οὐχὶ μείζονα ἐκείνης ἢν ὑπέχει ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐναντι τρίτων.

Η Εταιρεία υποχρεούται ἐπίσης εἰς τὴν ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως παραλαβὴν καὶ μεταφοράν των Διπλωματικών καὶ Προξενικῶν φακέλων ἢ δεμάτων των παραδιδόμενων ὑπὸ των ἐν τῇ ἐξῆν Διπλωματικῶν καὶ Προξενικῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων Ἀρχῶν ἢ δι' αὐτάς προοριζόμενων.

Ἄρθρον 16.

Η Εταιρεία υποχρεούται νὰ παραχωρή διὰ τὰ ταξίδια περὶ ὧν ἡ παρούσα Σύμβασις καὶ ἐφ' ὅσον διαθέτει θέσεις κενὰς δωρεάν εἰσιτήρια, ἄνευ τροφῆς εἰς πρώτην θέσιν, οὐχὶ πλείονα των δύο εἰς ἕκαστον ταξίδιον διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοὺς ἐντεταλμένους παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς των Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων, εἴτινες ταξιδεύουν διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἐκπαισιν δὲ 50 ο) ἐπὶ των τιμολογίων ἐξαιρέσει τροφῆς εἰς τοὺς Διπλωματικούς ἢ Προξενικούς ὑπαλλήλους καὶ Στρατιωτικούς τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀεροπλοίας τοὺς ταξιδεύοντας διὰ λόγους ὑπηρεσίας.

Υποχρεούται ἐπίσης νὰ μεταφέρει δωρεάν εἰς τρίτην θέσιν ἄνευ τροφῆς, τοὺς παλιννοστούντας ἐξ Ἀμερικῆς ἀφόρους τοὺς ἐπιειζόμενους, δύναται ἐγγράφου εἰδικῆς ἐντολῆς τῶ Προξενικῶν Ἀρχῶν, οὐχὶ ὅμως πλείονα των 25 κατ' ἔτος κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ ἐτέρους 50 κατ' ἔτος μὲ ἐκπαισιν 50 ο) ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ναύλου τρίτης θέσεως.

Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ παρέχῃ τὴν προτίμησιν κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν εἰς ἐκείνους οἵτινες καλοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν ὑπὸ τὰς σημαίας.

Ἄρθρον 17.

Η Εταιρεία δέον νὰ παραχωρή διὰ μεταφοράς τοῦ Δημοσίου 30 ο) ἐκπαισιν ἐπὶ των τιμολογίων των ναύλων ἐφ' ὅσον ὑπάρχει διαθέσιμος χώρος ἢ θέσις. Πάντως τὰ δοχεῖα οἰουδήποτε βάρους καὶ ὄγκου τὰ περιέχοντα ἄξιαι τοῦ Κράτους ὡς καὶ τὰ κενὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπιστροφῆς μεταφέρονται δωρεάν καὶ ἐντός τοῦ χώρου τοῦ προωρισμένου διὰ τὸ Ταχυδρομείον ἐφ' ὅσον οὗτος ἠθέλει ἐπαρκεῖ.

Τὸ Δημοσίον ἐφ' ἐτέρου υποχρεούται νὰ ἐμπιστεύεται εἰς τὴν Εἰσιτοῦ τὰς μεταφορὰς αὐτοῦ, αἵτινες δύναται νὰ ἐνεργηθοῦν διὰ των ατμοπλοίων τῆς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτῆς ἐκτελουμένης ὑπερωκεανίου γραμμῆς.

Ἄρθρον 18.

Πᾶσα ἀμοιβή τῆς ἡτέρας ἢ ἡτέρας γεννηθῆ διὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐπιλύεται ἀνεκκλήτως διὰ διαιτησίας διενεργουμένης παρὰ τριῶν διαιτητῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὃν ἀπορρίπτεται παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὁ ἕτερος παρὰ τῆς Εἰσιτοῦ καὶ ὁ τρίτος ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐκ συμφώνου παρὰ των ἄλλων δύο, καὶ ἐν διαφωνίᾳ τούτων θὰ ἐκλέγεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Εἰσιτοῦ. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου διορι-

σθίζεται καὶ ὁ Διαιτητὴς καὶ ἢν περιπτώσει τὸ ἕτερον των μὲν προκλούμενον ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἠθέλει βραδύνει πλεον των 20 ἡμερῶν νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διαιτητοῦ.

Ἄρθρον 19.

Η παρούσα σύμβασις, ἐὰν αἱ ἀνάγκαι των πραγμάτων ἐπιβάλλουν τοῦτο, δύναται νὰ τροποποιηθῇ κοινῇ συμφωνίᾳ των συμβαλλομένων μερῶν καὶ ὅλας τὰς διατάξεις πλὴν των καθ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Δημοσίου.

Η αὐτὴ τροποποιηθεῖσα Σύμβασις ἰσχύει μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίσιν αὐτῆς.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ ἐβδόμῃ Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ των Οἰκονομικῶν

Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ των Ναυτικῶν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑθνικῆς Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΗΜ. Θ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Ἑθνικῆς Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΝΔ. Α. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1932.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ των Οἰκονομικῶν

Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ των Ναυτικῶν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Χ. ΛΑΔΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

τῆς υπογραφείσης τὴν 7 Ἰανουαρίου 1932 μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεως περὶ τακτικῆς καὶ κανονικῆς ἐκτελέσεως τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων — Βορείου Ἀμερικῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἀτμοπλοία τῆς Ἑλλάδος συμφώνησαν ἀπὸ κοινοῦ ὅπως ἐπιφέρωσι τὰς κάτωθι τροποποιήσεις εἰς τὴν υπογραφείσαν μετὰ τὴν 7 Ἰανουαρίου 1932 Σύμβασιν περὶ τακτικῆς καὶ κανονικῆς ἐκτελέσεως τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων — Βορείου Ἀμερικῆς.

Τροποποιήσεις πρώτη

Η δευτέρα παράγραφος τοῦ ἁρθροῦ 3 τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐν περιπτώσει ναυπηγήσεως τὸ πλοῖον τοῦτο δέον νὰ ἔχῃ χωρητικότητα ὀλικὴν τοῦλάχιστον 14.000 τόνων καὶ ταχύτητα δοκιμῶν 19—20 μιλίων.

Τροποποιήσεις δευτέρα.

Η τελευταία παράγραφος τοῦ ἁρθροῦ 3 τῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Εἰς ἀμφοτέρω τὰς ἀνω περιπτώσεις τὰ σχεδιαγράμματα τοῦ πλοίου δέον προηγουμένως νὰ ὑποβληθοῦν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ τῶν Ναυτικῶν, δικαιουμένου νὰ ἐπιβάλλῃ δευτερευούσας τροποποιήσεις καὶ προσθήκας ἐξασφαλιζούσας ἐκτὸς των ἄλλων καὶ τὰς ναυτικὰς ἐν γένει ιδιότητας τοῦ πλοίου, μὴ προκαλοῦσας ὅμως οὐσιώδη αὐξήσιν τῆς τιμῆς ναυπηγήσεως ἢ ἀγορᾶς.

Τροποποιήσεις τρίτη.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τῆς Συμβάσεως προστίθεται τρίτη παράγραφος, ἔχουσα οὕτω :

Ἄρθρον ἔβδομον.

Πρὸ πάσης διανομῆς μερίσματος ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ὑπὸ των Ἑλληνικῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τῆς Συμβάσεως προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτως :

Εἰσὶς δύναται ὁ Ἑλληνικὸς τῶν Ναυτικῶν νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Εἰσιτοῦ ὅπως διατηρῇ ἠσφαλισμένα πάντα τὰ ἐν κινήσει ἐνυπόθηκα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πλοία αὐτῆς δι' ἀνάλογον ποσὸν πρὸς τὴν ἀξίαν ἐκάστου πλοίου.

Ἄρθρον ἔνατον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 19 τῆς Συμβάσεως προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ διὰ νόμου κύρωσιν».

Ἄρθρον 10.

Η Σύμβασις τίθεται εἰς ἰσχὺν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Εἰς αἵτησιν τοῦ βουλευτοῦ **Γ. Στράτου** ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνω νομοσχεδίου ὁ κ. Ἑλληνικὸς δηλοῖ ὅτι θὰ κάμῃ σύστασιν εἰς τὴν ἐταιρίαν, ὅπως μὴ ἀπολύσῃ τοὺς ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετούντας εἰς τὰ πλοία τῆς καὶ μὴ ἀπολυθέντας λόγῳ παραπτώματων.

Συζητούμενου ἀκολουθῶς τοῦ νομοσχεδίου «Περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου».

Ὁ κ. **Π. Ἀργυρόπουλος** (Ἑλληνικὸς τῶν Ναυτικῶν). Λέγει ὅτι δέχεται τὸ κείμενον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτὸς δύο μόνον σημείων. Δὲν δύναται νὰ δεχθῇ, λέγει, τὸ ἄρθρον 2 τὸ ὁποῖον προβλέπει ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὴν Διοίκησιν των Σωματείων.

Γ. Σακκαλῆς. Ἀφ' ὅσον ἐστὶν ἐνδεχόμενον νὰ ἀποδεχθῇ τὸ σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνέκει εἰς σὰς ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον ἠθέλον νὰ ὑποδύοι. Ἐξηγήσατέ μας διατὶ δὲν δέχεσθε τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθροῦ 2.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ἑλληνικὸς τῶν Ναυτικῶν). Τὸ Ναυτικὸν Ταμεῖον ἔχει ἑλλειμμα δύο ἑκατομμυρίων κατὰ μῆνα, δι' αὐτὸ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ οἰανδήποτε τροπολογίαν ἐπιβαρύνουσαν τὸ Ταμεῖον.

Π. Τσαλδάρης. Τὶ ἔγινε κ. Πρόεδρε μετὰ τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐθνικῆς ἀτμοπλοίας ;

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Ἐψηφίσθη.

Ι. Πάλλης. Δὲν ἐψηφίσθη διόλου. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ψηφίζονται νομοσχέδια ἐξ ἀπίνης καὶ ἐν μέσῳ σάλου.

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Ἡρωτήθη ἡ Βουλὴ κ. Βουλευτὰ ἐξ Ἀττικῆς καὶ ἀπεδέχθη τὸ νομοσχέδιον.

Ι. Πάλλης. Παρακαλῶ τότε νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη χωρὶς νὰ γνωρίζῃ κανεὶς τί ἐψηφίσθη λόγῳ τοῦ πρωτοφανοῦς θορύβου, ὁ ὁποῖος ἐπεκράτει.

Δ. Ἀφθονίδης. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ψηφίζονται νομοσχέδια κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Καὶ τοιοῦτον μάλιστα νομοσχέδιον τὴν στιγμήν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος πεινᾷ. Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ...

Μ. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). κ. Βουλευτὰ δὲν ἔχετε τὸν λόγον.

Ι. Πάλλης. Διαμαρτύρομαι διὰ τὸν πρωτοφανῆ αὐτὸν τρόπον των συζητήσεων. Δὲν εἶναι δυνατόν καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα μάλιστα τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς νὰ διαπραττανται τοιαῦτα παραπτώματα.

Π. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων). Ἐπιτρέψατε εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ σὰς διαβεβαιώσῃ ὅτι τὸ νομοσχέδιον κανονικῶς ἐψηφίσθη, ἄρῳ ἡρωτήθη ἡ Βουλὴ. Δὲν ἔδωκα δὲ τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Ἀφθονίδην διότι προηγεῖται αὐτοῦ καὶ κατέχει τὸ Βῆμα ὁ κ. Σακκαλῆς.

Ἐννοεῖται ὅτι τῆς ἐγκρίσεως των ὅρων τοῦ δανείου δέον νὰ προηγηθῇ ἡ ἐγκρίσις των σχεδίων τοῦ πλοίου παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Τροποποιήσεις τετάρτη.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἁρθροῦ 5 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἀικανότητα» προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν, ἐννοεῖται, των ἐκ τοῦ δανείου υποχρεώσεων τῆς».

Τροποποιήσεις πέμπτη.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 5 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος :

Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως τὸ ὡς ἀνω μέρος 6 ο) δύναται ἀποφάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Συμβουλίου νὰ ὑποβιβασθῇ ἀναλόγως, ἐφ' ὅσον ὁ μέσος ὅρος τοῦ τόκου των δημοσίων χρεωγράφων θὰ εἶναι κατώτερος τοῦ 6 ο) ο).

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Ἀθήναις τῇ εἰκοστῇ ἐβδόμῃ Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Οἱ ὑπουργοί

Ἐπὶ των Οἰκονομικῶν

Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ των Ναυτικῶν

Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς

τῆς Ἑθν. Ἀτμοπλοίας

Δ. Θεοχάρης

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος

τῆς Ἑθν. Ἀτμολ. τῆς Ἑλλάδος

Α. Ἐμπερίκος

Ἄρθρον δεύτερον.

Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἁρθροῦ 8 τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης Συμβάσεως διοριζόμενος παρὰ τῇ Εἰσιτοῦ Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ εἶναι δημόσιος λειτουργὸς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν λαμβάνων.

Τὸ Ἑλληνικὸν Συμβούλιον δύναται ν' ἀντικαθιστᾷ ἐκαστοτε τὸν τε Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ διορίζόμενα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Εἰσιτοῦ.

Ἄρθρον τρίτον.

Η ἔννοια τῆς 1ης § τοῦ ἁρθροῦ 4 τῆς συμβάσεως εἶναι ὅτι ἡ ἐγγύησις τοῦ Δημοσίου παρέχεται μόνον διὰ τὴν ναυπήγησιν ἢ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς ἢ δύο πλοίων διὰ τὴν γραμμὴν Ἑλλάδος—Ἀμερικῆς, ἢ δὲ ἡλικία των ἀγορασθησόμενων πλοίων δέον νὰ εἶναι μικροτέρα των δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον τέταρτον.

Η ἔννοια τῆς 1 § τοῦ ἁρθροῦ 5 τῆς συμβάσεως εἶναι ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἐτήσιας ἐπιχορηγήσεως μειοῦται κατὰ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἠθέλει τυχὸν καταβάλλει τὸ Κράτος εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐγγυήσεως, ἢν χορηγεῖ δύναται τοῦ ἁρθροῦ 4 ἐδ. 1 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Εἰσὶς ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς 5ης παραγράφου τοῦ ἰδίου ἁρθροῦ εἶναι ὅτι ἀξία τῆς κτήσεως τοῦ ὑφισταμένου πλωτοῦ ὑλικοῦ τῆς Εἰσιτοῦ, ἢτις θέλει ἀποσβεσθῇ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως, εἶναι ἡ ἀναγραφομένη ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς Εἰσιτοῦ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1930.

Ἄρθρον πέμπτον.

Η εἰσιτοῦ δικαιούται νὰ τροποποιῇ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 § 2 τῆς συμβάσεως δρομολόγιον μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἑλληνικοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον ἕκτον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τῆς συμβάσεως προστίθεται 4η § ἔχουσα οὕτω : «Οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τῆς ἀγορᾶς δέον νὰ ἐγκριθοῦν παρὰ των Ἑλληνικῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν».

Ι. Πάλλης. Γνωρίζω κάλλιστα τὸν Κανονισμόν καὶ τὴν Κοινοβουλευτικὴν εὐπρέπειαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς Βουλευτὰς ὁσάκις ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἐν μέσῳ τάλου ἐψηφίσθῃ ἐν νομοσχέδιον καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὴν γ. Βουλὴν.

M. Ἀργυρόπουλος (Προεδρεύων), ⁶⁰ κ. Σακκαλῆς ἔχει τὸν λόγον.

Γ. Σακκαλῆς. Ἡ ἐπὶ παρεκάλουν τὸν κ. Ὑπουργόν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν νὰ εἰσακούσῃ τὰς εἰσγγήσεις τῶν κ. Βουλευτῶν. Δὲν πρόκειται εἰμὴ νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς 12 ἢ 16 ἐργάτας θαλάσσης καλουμένους διὰ τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Σωματείων τῶν, ὅπως μὴ παύσουν συμμετέχοντες εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχηκὸν Ταμεῖον. Τίποτε φυσικώτερον τούτου. Καὶ τὸ 2ον ἄρθρον ὁμολεῖ μόνον περὶ αὐτοῦ, ἐπ' ὅσον μετακαλοῦνται διακεκριμένοι πλοίαρχοι νὰ προσδρεύουν τοῦ Σωματείου. Εἶναι δίκαιον νὰ μὴ στεργηθοῦν τοῦ δικαιοῦματος τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸ Ταμεῖον. Ὁ Νόμος δὲν θέλει μόνον τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων ὑπηρετοῦντας, ἀφοῦ γίνονται δεκτοὶ καὶ οἱ λεμβοδοχοί.

Π. Ἀγγυρόπουλος (Ἰ. Πουργός τῶν Ναυτικῶν). Ἡ δυσκολία εἶναι ὅτι ὁ νόμος περὶ σωμάτων εἶναι ματαγενέστερος. Καὶ ἐπέρασαν ἔκτοτε 18 χρόνια. Πρέπει λοιπὸν ἀναδρομικῶς νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ὑπηρεσίαν. Δὲν θὰ εἶχα ἀντίρρηση νὰ τὸ κάμω ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Τὸ δεῦρομαι διὰ τὸ μέλλον.

Γ. Σακκαλῆς. Ἀφού ἐδέχθητε τοῦτο εἶμαι σύμφωνος νά
ἰη περιλάβωμεν ἐλόκληρον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς προ-
ηρησίας των. Τοῦλάχιστον τὸ 13.

Π. *Αεγυρτσουλός (*Γιουργός των Ναυτικών). Όταν
έχουμε έλεγχο δύο έκατομμυρίων τόν μίλια εἰς τὸ Ταμεῖον
καὶ ἡναγκάσθημεν νὰ κάμωμεν δάνειον, πῶς εἶναι δυνατόν
νὰ ἐπιδαρύνωμεν τὸ Ταμεῖον :

Π. Σαγκαλῆς. Ἐλάνε σταχυῶν ἐν τῷ Ὠκεανῷ, κ. Ἰ. Πουρργέ, ἐργάζεται θαλάσσης ἀνέχρονται εἰς 15 χιλιάδας καὶ οἱ διοιοῦντες τὰ σωματεῖα μόνον εἰς 10-12.

Π. Ἀργυρόπουλος (Γραμματέας τῶν Ναυτικῶν). Δύναμαι
ἀ τὸ δεχθῶ μόνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐσχόρας τοῦ νό-
μου 3347.

Γίνεται ἀκολουθῶς δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη εἰς μόνην συ-
τήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τοῦ σχέ-
διου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατά-
ξεων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3347 περὶ Ναυτικοῦ Ἀπο-
σχιτικοῦ Ταμεῖου» καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων.

Πρόεδρος. Ἡ προαχθεῖσα κ. Βουλὴ ἐπὶ μυστικὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου». Καλοῦνται ψηφολλέεσθαι οἱ κ. κ. Δ. Ταβουλάρης καὶ Κυρώζης.

Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῇ ψήφοφορίᾳ ὁ κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει
τὸ ἐξῆς ἀποτελέσμα: ἐψήφισαν ἐν ὧν 98, Ὑπὲρ τῆς προ-
τάσεως ἐψήφισαν 78 καὶ κατ' αὐτῆς 18.

Πρόεδρος. Τὸ νομοσχέδιον ἐπομένως γίνεται δεκτόν.

Κατόπιν διαμαρτυριών των κ. κ. Ι. Παπαφλέσσα καί Γ. Αραναντήρη θεωρείται ως μὴ ψηφισθέν τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 σχέ-
μα νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως κλπ.» καὶ λαμβάνει
τὸν λόγον ὁ κ. Ι. Παπαφλέσσας, ὅστις λέγει, ὅτι εἰς τὸ Νομο-
εῖδιον προστετέθη παρὰ τῆς Γερουσίας τροπολογία ἄσχετος
τὸ ἀντικείμενον τοῦ Νομοσχεδίου. Δημιουργοῦνται δηλ.
καὶ κατηγορίαι ἀποζημιωτικῶν ἐξελλόντων ἀξιοματικῶν, ἐνῶ
Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας δὲν ἔχει οὔτε λεπτὸν ἐκφράζει
τὴν ἀπορίαν του, πῶς ἐδόχθησαν ταῦτα ὁ κ. Ὑπουργὸς
τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Γ. Μαργής (Υπουργός των Οικονομικών). Νά ἐλέγξωμεν
 ἐν Γερουσίᾳ δὲν ἡμιτοροῦμεν. Δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ δεχ-
 ῶμεν τὰς τροπολογίας τοῦ ἔκκαμεν.

Φ. Ζαῦμης (Ἰψοπούργας τῶν Οἰκονομικῶν). Δίδω τὴν
ἐξήγγειαν, ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη εἶχεν ὑποβληθῆ καὶ εἰς τὴν
Βουλὴν καὶ ὅν τὴν ἐδέχθη διότι ἤμην ἀπαράσκευος, ἐπι-
κολούθησεν ἡμῖς ἡ συνταγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῆς ἀπὸ τοῦ
Λογιστήριου καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὴν ἐδέχθη
καὶ ἡ Ἑπιτροπὴ τῆς Γερουσίας καὶ ἡ Γερουσία.

Γ. Παπαφλέσσας. Κάκιστα, διότι οὕτω διαλύεται τὸ στραῦμα καὶ πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ τροπολογία αὐτή.

Γ. Μαργής (Υπουργός των Οικονομικών). Σεις θέλετε να
μεινίη η Βουλὴ εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασίν της. Δὲν εἶναι
μὲν τακτικὸν νὰ ἐλέγχωμεν τὴν Γερουσίαν.

Ι. Κούνδουρος. Δικαίωμα μας είναι να ἐλέγξωμεν δια-
 ζήσεις ἐπ' αλληλένων παρευβληθείσας πρὸς τὸ ἔθνος.

Γ. Μαργή (Γπουρργός τῶν Οἰκονομικῶν) Δὲν ἐλέγχει ἀνέν τῶν Σωμάτων τὸ ἔτερον. Διακαιώμα ἔχουν νὰ συμπερι-
στούνη καὶ νὰ μὴ συμπερινοῦν μεταξὺ τινος, ἀν δὲ ἐμφανισθῇ
ἐπὶ αὐτοῖς εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασίν της ἡ ἀκολουθηθεῖσα ἢ συν-
αρχητικὴ διαδικασία.

I. Παπαφλέσσας. Είναι ανάγκη να απορριφθῇ ἡ διά-

Α. Παπαναστασίου. Νομίζω ότι την τραπολογίαν αὐτήν ἦν εἶχεν ἀποδεχθῆναι προθύμως καὶ ἡ Βουλὴ.

Ο κ. Ι. Μπούτης παρατηρεί ότι υπάρχει ασάφεια εις τὸ εἰρημενὸν τοῦ Νομοσχεδίου, διότι δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ὑποματικοὶ τῆς Αστυνομίας καὶ τούτο εἶναι ἄδικον.

Φ. Ζαΐμης (Έφρουπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Δέν συμπε-
λαμβάνονται.

Γ. Μαγής (Υπουργός των Οικονομικών). Τὸ Νομοσχέ-
ον ὁμιλεῖ περὶ ἀξιοματικῶν στρατοῦ καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ
ἐκείνου διακρίνει τὴν ἰδίαν ἀποστολὴν ἀπὸ τῆς ἀποστο-

είναι δικαία ή άδικος ή παράλειψις δέν ήμμορται κατά τό ύπνταγμα να τροπολογηθή, τώρα τό Νομοσχέδιον. Είναι πι- νωώτατον ότι είμαι σύμφωνος ώς πρός τό άδικον της παρα- λείψεως, αλλά δέν ήμμορται να γίνη τώρα ή τροπολογία. Αυτό θα αποτελέσθι άντικείμενον ίδιου Νομοσχεδίου.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). "Εχω να προσθέσω, παρατηρεί, ότι την τροπολογία την έδεχθη σύμφωνος ή Γερουσία.

Α. Παπαθανάσης. Ἡμεῖς, τονίζει, φρονούμεν ὅτι κατὰ σύνταγμα δὲν ἠμπορούσε νὰ παρεμβληθῇ ἡ τροπολογία ἐπὶ τῆς Γερουσίας, διότι ἐνθὺ τῶ ἀρχικῶν Νομοσχεδίων οὐκ εἶπε περὶ συντάξεως ἢ τροπολογίας ἀλλ' εἶπε περὶ ἀμοιβῶν καὶ περὶ κατηγορίας ἐξερχομένων ἀξιωματικῶν. Πρόκειται ἀλλ' περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου «περὶ ἐλευθουσίας ἐξόδου» συνεπῶς δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία.

Γ. Μαρής (Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Παρακαλῶ νὰ
 ἀληθῶς τὸ Νομοσχέδιον διὰ νὰ μελετηθῇ παρὰ τοῦ κ.
 τουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Γ. **Κούνδουρος.** Πρέπει να γνωρίζομεν καθαρά, γιατί ἀ-
λλάεται.

7. **Μαθηῆς** (Ἐμπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐδῶλῳσα σχ-
ῆτι κρίνονμεν σκόπῳμεν νά γίνῃ νέα ἐπεξεργασία τοῦ Νο-
χεδίου παρὰ τῶν ἀρμοδίων.

Ιεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

ἵνα οὕτως τοὺς νομοφύλακας ἀναγκάσῃται.
 ἵνατοι εἰτα θεατὸν εἰς ἐφ' ἅπακα συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς
 οὐσίας μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιη-
 σθέντος νόμου «περὶ παροχῆς ἀδείας συνάψεως συναλλα-
 γῆς ἐπὶ ὁμολογητῶν ἑλληνικῶν δανείων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς
 στολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Χρηματιστηρίου» ὡς ἐτροπο-
 ήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθεῖσας τῆς ἐπιψήφι-
 σης τοῦ συνόλου.

υψητουμένου εἴτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύ-
ντην τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως ζήτη-
των Δημοσίου χρήσεως» ὁμιλεῖ ὁ κ. **K. Ζαβιτιάνος**,
ὁ ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς: «Ὡς τὰς ὀλίγας παρατηρήσεις, τὰς ὁ-
ποίας πρόκειται νὰ κάμω, κύριοι Βουλευταί, νὰ δώσγητε προ-
σχετικῶς ἐννοεῖται περὶ ἐνὸς μέτρου τὸ ὁποῖον χαρακτηρί-

ζεται ἀπελθὼς, ὡς ρύθμις τοῦ Δημοσίου χρέους, ἐνῇ πρόκει-
 ται περὶ καθαρὰς πτωχεύσεως, ἀνευ προηγουμένου, τὸ δὲ
 χεῖριστρον εἶναι ὅτι ἡ πτώχευσις αὕτη συντελεῖται εἰς ῥάρος
 μόνον τῶν Ἑλλήνων πιστωτῶν καὶ ἐν τούτῃ ἐγκρίεται ἡ με-
 γίστη ἀδικία τοῦ μέτρου. Οἱ εἰς δραχμὰς πιστωταὶ ἀπὸ ἐσῶν
 συστηματικῶς δεκατιζόνται. Μὲ τὴν συλλογιστικὴν ἔκτασιν
 τὰ 14)15 τῆς περιουσίας των, ἀλλὰ συγχρόνως ἐλάμβαναν
 καὶ τὴν ὑπόσχεσιν παρὰ τοῦ Κράτους ὅτι τὸ ὑπολειπόμενον
 1)15 θὰ ἔμεινε ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον. Καὶ ἐνῇ οἱ εἰς χρυ-
 σὸν πιστωτὴ ἀπελάμβανον τὰ κεφάλαια των καὶ τὰς προσό-
 δους των ἀκεραίας, οἱ ἀστικοὶ ἰδιοκτῆται, ἀφ' ἐνὸς μὲ τὸ ἐ-
 νοικοιστάσιον, οἱ δὲ ἀγροτικοὶ μὲ τὰς ἀπαλλοτριώσεις ἐδη-
 μεύθησαν, οἱ πιστωταὶ εἰς δραχμὰς ἔχτασιν ὅπως εἶπα τὰ
 14)15 τῆς περιουσίας των. Καὶ ἐπειδὴ γίνεται ἀναστολὴ τῶν
 ἐξωτερικῶν δανείων καλοῦμεθα ἡδὴ καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ πιστω-
 ται νὰ χάσωμεν πάλιν καὶ κεφάλαια καὶ τόκους. Ἀλλὰ ὀφεί-
 λει νὰ ἐννοήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι τὰ μέτρα αὐτὰ διὰ νὰ εἶναι
 ἀνεκτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἴσα. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ Ἑλλάς διὰ
 νὰ ζήσῃ ἔχει ἀνάγκην ἀκεραίας τῆς πίστιώς της ἐν τῇ ἐσω-
 τερικῇ καὶ τῇ ἐξωτερικῇ, διότι τότε καὶ ὁ δανεισμός, ἂν
 εἶναι ἀναγκαῖος, θὰ εἶναι εὐκόλος καὶ τὰ ἐμβόσματα θὰ συ-
 νεχίζωνται καὶ ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία θὰ συγκομιζέῃ καὶ πάλιν
 κέρδη καὶ ὑπάρχει ἐλπίς καὶ τὸ φυγάθειν καφάλαιον νὰ
 παλινωσθήσῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν πρέπει νὰ γίνῃ καμ-
 μία διάθεσις πρέπει νὰ γίνῃ ὑπὲρ τῶν ἐσωτερικῶν πιστωτῶν
 καὶ ὅχι ὑπὲρ τῶν ἐξωτερικῶν πιστωτῶν. Ἀναγνωρίζω ὅτι
 εἰς θ' σημεῖον περιήλθον τὰ πράγματα ἢ ἀναστολὴ τοῦ χρεω-
 λύτρου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι ἀναπό-
 φευκτος, ἀλλὰ νὰ προσώμειν καὶ εἰς τὴν στέρησιν τοῦ τόκου
 εἶναι ἓνα βῆμα μεγάλο καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ,
 ἂν δὲν προηγηθοῦν αἰματηρὰ οἰκονομίαι διὰ κατηργήσεως
 Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ ἂν δὲν παύσῃ τὸ Κράτος νὰ
 ἀναμνησθῇ εἰς τὰς κοινωνικοοικονομικὰς σχέσεις.

Με τούτο δὲν θὰ γίνῃ τὸ κράτος ἀνυχρονιστικόν, οὔτε θὰ περιορισθῇ νὰ εἶναι ἀστυνομικόν, ἀν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντά του καθυστερῇ. Δὲν δύναται, τονίζει, νὰ υποστηριχθῇ ὅτι εἶναι πενιχρὸς ὁ περιορισμὸς τοῦ 2ῃ ο) τοῦναντίον εἶναι βαρὺς. Ἐκτὸς ὅμως τούτου εἶναι καὶ ζήτημα ἀρχῆς, διότι οὕτω διαδοχικῶς θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τὸ 50 ο) καὶ εἰς τὸ 7ῃ ο) καὶ εἰς τὸ σύνολον. Μὴ λησιμονώμεν ὅτι τὸ Δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε παίμειγίστην ἔκτασιν καὶ εἰς αὐτὸ ἐποτασθήτησαν τὰς οἰκονομίας των ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ, τὰς ὀργανικὰς περιουσίας οἱ ἐπίτροποι, αἱ Τράπεζαι τὰ περισσεύματά των, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ οἱ ὀργανισμοί, τὰ κεφάλαιά των καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ ἀκρόνυμα καὶ πρόσωπα, ὅπως τὸ Πανεπιστήμιον, τὰς περιουσίας των. Καὶ ἓνας τοιοῦτος κλονισμὸς θέτει εἰς μεγάλον κίνδυνον ὅλην τὴν κοινωνίαν. Ἄλλ', ἐκτὸς τούτου ἡ πτώχευσις αὐτὴ τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἀπὸ τῶν ἀμέσων καὶ ἀπὸ τῶν ἐνιμέσων συνεπειῶν τῆς. Αὗται δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ εἶναι ὀδυνηραὶ καὶ ἐκταταίμεναι. Τὰς ἐδοκίμασεν ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸ 1893 καὶ μόλις πρὸ ἔτων ἔληξε ἡ ἐπίδρασις των, καίτοι αἱ συνήθειαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν ἄλλαι, διότι τότε εἶχεν εὐρεθῇ μόνον τὸ Κράτος εἰς δυσχερεῖας καὶ δὲν εἶχε πάθει ἐξάντλησιν ἢ καὶ τῆς οἰκονομίας ἐνῇ τώρα αὕτη εἶναι τελείως ἐξηντημένη καὶ δι' αὐτὸ αὐτὴ συνέπειαι τῆς πτωχεύσεως θὰ εἶναι βαρύτεραι. Ἡ Ἑλλάς δὲ ἔχει ἄλλο τι παρὰ ναυτικούς καὶ μεταπράτας, ζῶντας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἡ ἐντύπωσις θὰ εἶναι ὀδυνηρά. Ἄνεχρ τοῦδε γίνουεν ἡ χώρα μας, τούτο ὀφείλετο εἰς τοὺς ἀδύλους πόρους, ὅτινες ὅμως ἤδη σταματοῦν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, τονίζει, ὅτι ἀν περιγέλλομεν εἰς τὰ τραγικὸν αὐτὸ σημεῖον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰ συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπα κατὰ τὸ κεφαλαῖον κτυπήματα. Δήμευσις τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων συνεχεῖς ἀπαλλοτριώσεις, φορολογία βαρυτάτη τοῦ κεφαλαίου ἐπέφερον κατ' ἀνάγκην τὴν φυγάδευσιν αὐτοῦ καὶ τὰς συνεπείας τῆς. Καὶ ἀν ὑπῆρχον τὰ φυγαδευθέντα Ἑλληνικὰ κα

πάλιν δὲν ἴδ᾽ εἶχμεν κρίσιν διότι ἡ κρίσις ἡ Ἑλληνική, εἶναι κρίσις συναλλάγματος, εἶναι κρίσις πίστεως. Καὶ θὰ εἶναι ὀδυνηρότεροι αἱ συνέπειαι, ἂν τὸ κτύπημα καταφερθῇ, ὅπως καταφέρεται κατὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ δημοσίου χρέους. Οἱ κάτοχοι Ἑλληνικῶν τίτλων πλὴν τῆς ξημίας, ἦν ὑπέστησαν διὰ τῆς πτώσεως τῶν χρεωγράφων, ἀνερχομένης εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὀνομαστικῆς· αὐτὸν ἀξία, ὑφίστανται καὶ τὰς ἐκ τῆς ὑποτιμῆσεως τῆς ἀρχικῆς ξημίας καὶ δὲν εἶναι ὀρθόν καὶ δίκαιον, διότι αὐτοὶ ἐνεπιστεύθησαν τὸ Κράτος νὰ ἀπατηθῶν παρ' αὐτοῦ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἔθνος τὸ Κράτος ὑπεχρέωσεν Ὅργανισμούς, Ἰδρύματα καὶ Τραπεζάς, νὰ ἐπενδύουν τὴν περιουσίαν των εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους διὰ νὰ στηρίξεται ἡ ἀξία των. Τὸ ἐσωτερικὸν χρέος τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι συνυφάνθη μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐπετάχθησαν περιουσίαι κινηταὶ καὶ ἐδόθη δι' αὐτὰς ὡς ψυχίον τὸ δάνειον τῆς ἐπιτάξεως, ἀπηλλοτριώθη πάλιν δισεκατομμυρίον ἀγροτικῇ περιουσίᾳ καὶ ἐδόθησαν χρεώγραφα ἀντιπροσωπεύοντα τὸ 1/3 τῆς ἀξίας αὐτῆς, τὸ ὅποιον φθάνας εἰς τὸ 1/30, ἂν ἠλθοῦν αἱ γενόμεναι κακαὶ ἐκτιμήσεις καὶ μετὰ τοῦτο μετοχρεῖται καὶ ἡ πτώσις τῶν ὁμολογιῶν. Καὶ ὅμως καὶ τοὺς τίτλους αὐτοὺς περικόπτει ἡ Κυβέρνησις, ἐνῇ διατηρεῖ ἀμειώτους τὰς ἐκ τῶν χωρικῶν προσόδους προφανῶς διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν διαφορὰν. Μήπως μικροτέρων σημασίαν ἔχουν τὰ ἀνγκαστικὰ δάνεια καὶ τὰ ἀνταλλάξιμα διὰ τὰ μὲν τῶν ὁποίων τὸ Κράτος ἐπέβαλλε φορολογίαν, ἦν διατηρεῖ ἀμειώτων διὰ δὲ τὰ ἄλλα κατέλαβε ἀντίστοιχον περιουσίαν.

Γ. Μαργής (Υπουργός των Οικονομικών). Καί ἀπό τὰ ἀνταλλάγματα ἡ ἀ κερδίσει τὸ Κράτος;

Κ. Ζαβιτζιάνος. Όχι, αλλά από το δάνειον της απαλο-
γοτήσεως και από τα αναγκαστικά. Δεν πρέπει, συνεχίζει,
να λησμονούμε, ότι η έκτασις των ζημιών θα είναι πολύ με-
γάλη, διότι όλον το εσωτερικόν δημόσιον χρέος και σχεδόν
μέγα μέρος του εξωτερικού, είναι εις χείρας των ξένων.
Αλλά η Κυβέρνησις ή Ελληνική υποπερνούσα εις το παρά-
πτωμα, μεταξύ των άλλων παραπτωμάτων της, να σκεφθή
να κάμη την έκουσαν μετατροπήν του χρέους με την όνο-
μαστικήν αξίαν, έφερε το αποτέλεσμα ώστε οι εύφρεσι "Αγ-
γλοι και Αιγύπτιοι κάτοχοι να τὰ πωλήσουν εις ήμας. Αλλά
και ο τρόπος ήτο άψυχολόγητος, διότι θα ήτο πρακτικώτερον
να φορολογήση μάλλον το Κράτος τὰ κουπόνια παρά να κά-
μη αυτό, το όποιον κάμνει. Θα ήτο μὲν αυτό, αλλά θα έτη-
ρουντο μερικά προσχήματα και το τραύμα θα ήτο μὲν με-
γάλο, άλλ' όχι τόσον όσον γίνεται τώρα με τον τρόπον που
καθιερώνεται αυτό το μέτρον. Πάντως όσα θα εξοικονομήση
το Κράτος από την περικοπήν του τόκου των εσωτερικών
χρεωγράφων, έπρεπε να τὰ εξοικονομήση εξ άλλων πηγών
και ήτο τουτο δυνατόν, όπως θα το αποδείξωμεν εις την οί-
κονομικήν συζήτησιν. Καί αι οικονομίαι αι προτεινόμεναι
σήμερον, έπρεπε να είχαν γίνη και έπειτα να καταλήξη ή
Κυβέρνησις εις το μέτρον του περιορισμού του τόκου. Θα ήτο,
συνεχίζει, άπολύτως έπιδεβληγμένον να αποβλέψωμεν με μεγα-
λύτεραν σχετικήν εὐλάβειαν εις αυτά τὰ ζητήματα και να
αφίστομεν άλλικτον το ζήτημα του τόκου των εσωτερικών δα-
νείων, όπως το άψιτε και ο άείμνηστος Τρικoupης.

Γ. Μαργής (Υπουργός των Οικονομικών). Τι ήτο τότε το Δημόσιον Χρέος; Το πατριωτικόν χρέος του Δεληγιάννη καί τὰ δάνεια του σιδηροδρομίου Μεγίλαλα.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Αυτό που ήτο, αναλόγως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πάντως, ὅτι ἐσεδόθησαν τότε ὀφείλετε νὰ σεβασθῆτε καὶ σεῖς. Δὲν δύναμαι, τονίζει, νὰ ἐννοήσω τὴν θεωρίαν ὅτι πρέπει νὰ αὐτοθυσιασθῶμεν διὰ νὰ γίνωμεν παράδειγμα διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς θανατοῦς. Μία τοιαύτη θυσία ἢ ἀπετέλει παράδειγμα ὀψίστης μορφῆς. Ἐκείνο πού μᾶς ἔφερε εἰς τὸ σημεῖον πού διατελοῦμεν, εἶναι ἡ συνεχὴς ἀθέτησις τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Κράτους πρὸς τὸν λαόν, ἐνῶ ἡ προχειρότης, ἐξ ἄλλου, μετ' ἧς λαμβάνονται μέτρα τοιαύτης

γίνωσιν ὅλα καὶ ἀναγκαῖα ἐνέργειαι διὰ τὴν ἐξουσίαν τῶν
ὑπευθύνων τῶν σκευῶν καὶ ληφθῶν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς πα-
ραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἀκόμη δὲ περισσότε-
ρον υποθέτω ὅτι ἡ κακὴ γνώμη καὶ ἡ βούλη ἀξίως, ὅπως ἐ-
ξουσιοθετῇ ἐκὼν ὑπάρχουν καὶ ἀρνητικῶς εἰσθῶναι τῶν ἀρχῶν,
διότι δὲν κατώρθωσαν νὰ προλάβουν τὰς σκευάς.

Θά ἤτο ἀληθῶς Ολιγοδρόν. Θέ ἤτο πραγματικῶς στίγμα διὰ τὸν τόπον μαζ. ἐκ ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι, ἀντὶ νὰ προα- γῶμεθα εἰς πολιτισμόν, ἐφ' ὅσταντες εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ διεξρχάμεθα ἐλευθέρως μὴν ἐλλογῆν, αὐτὸ τὸ στίγμα ἀξιοῖ ἡ Βουλὴ διὰ δρακοντείων μέτρων νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν καὶ νὰ ἐμπεδωθῇ ἡ πίστις ὅτι ἡ ἐξέλις καὶ ἡ ἀσφάλεια εἶναι ἀπολύτως ἐξηστραχτιμέ- ναι, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐκδιήλωσις τοῦ φρονήματος εἰς τὴν χώ- ραν μαζ.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὁρᾶίλω νὰ ἐκφράσω τὴν κατὰπληξίν μου διὰ τὰς κυβερνητικὰς δηλώσεις. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατηγγέλθησαν πράξεις ἀξίουποιναι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δυστυχήματα, καὶ ὅτι ἡ δημοσίᾳ τάξις διεσκαλεύθη. Ἡ Κυβέρνησις ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἀπαντήσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν, ἔθεσεν εἰς πολὺ δευτερεύουσιν μοῖραν τὸ ἐγκλημα καὶ προσεπάθησε νὰ δώσῃ τὴν ἐξηγήσιν τοῦ τρόπου καὶ τοῦ λόγου, ἐνεκὰ τοῦ ὁποίου κατῆλθε πᾶναπλος εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε τὴν Κυβέρνησιν, θὰ ἦτο ζήτημα δι' ἐκλογικὴν κατανάλωσιν καὶ διὰ τοῦτο λέγω ὅτι ἐξεπλάγχθη ἐκ τῶν κυβερνητικῶν δηλώσεων, αἵτινες ἔπρεπε νὰ περιορισθῶν τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτελέσῃ πλήρως τὸ καθήκον της καὶ θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ὑπευθύνους. (Θόρυβος καὶ διχμαρτυρεῖαι ἐκ τοῦ κέντρου).

Ε. Κουλουμπάκης. Κύριοι συνάδελφοι, αὐ ὀλίγη λέξις τὰς ὁποίας θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἰπω πρὸς ὑμᾶς θὰ εἶναι γινῶμαι, διὰ τὰς ὁποίας ἐκάστοτε δεδομένης εὐκαιρίας, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπιείκειάν σας διὰ νὰ ἐκφράσω αὐτάς. Βέβαια πρῶτιστον καθήκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Βουλῆς καὶ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν διασκαλευθεῖσαν τάξιν εἰς τὸν Πειραιᾶ, νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ ἀνεύρῃ τοὺς ἐνόχους ἐγκληματίας καὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐτούς, ὡς πράττει πάντοτε ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων, μηδέποτε συγκαλύπτουσα τὰ ἐγκλήματα καὶ τῶν ὑπαδῶν αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίχῃ ἀπὸ κανένα ὑπαδὸν τοῦ Πολιτεύματος, τὸ ὅποιον μᾶς διέπει, ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις εὐθύνας ἔχουν μόνον οἱ Κυβερνήται. Ἡ Κυβέρνησις, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, δὲν εἶναι παρὰ ἐντολοδόχος τῶν ἀξιώσεων καὶ τῶν ἐπιταγῶν ἀκόμη, δύναμι καὶ εἰπω, τῆς Βουλῆς. Ἡ Βουλὴ κυβερνᾷ τὴν χώραν καὶ ἐνῶπιον τῆς χώρας εὐθύνην ὑπέχουν ὄχι μόνον οἱ κυβερνῶντες, ἀλλὰ καὶ οἱ συμπληροῦντες τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς, οὐχὶ μόνον τὸ κόμμα, τὸ ὅποιον κυβερνᾷ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα κόμματα. Καὶ δὲν δύναμεθα νὰ κρυπτόμεθα ἐκάστοτε ὀπισθεν τοῦ δικτύλου μας καὶ νὰ κηρύσσωμεν θεωρίας, αἵτινες οὐδόλως ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητά. Δὲν διδομεν πολιτικὴν σημάστιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν, ἐν τούτοις καθημερινῶς κατέρχονται καὶ ἀγορεύουν πρὸς τὸν λαὸν ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ ὅλοι οἱ ἐπιτελεῖς τῶν κομμάτων.

Ἡ ἔκλογὴ λέγεται εἶναι ζήτημα τοπικὸν ἀλλὰ, κύριοι, μία δημοτικὴ ἔκλογὴ εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἐπέφερε μεταβολὴν πολιτικὴν. Αὐτὰ εἶναι, κύριοι, θεωρήματα τὰ ὅποια ἐνώπιον τῆς πραγματικότητος δὲν εὐρίσκουν οὐδεμίαν δικαιολογίαν καὶ ἡ εὐθὺς ὑπάρχει εἰς τὸ ὅτι ἐνὶ ἐπρόκειτο νὰ γίνη μία ἔκλογὴ τοσαύτης σημασίας, ἀνυμφιρόβως μεγάλης πολιτικῆς καὶ ἐνὶ προτάθῃ νὰ ἀνὰβληθῇ ἡ ἔκλογὴ ἐκείνη, διότι εὐρισκόμεθα εἰς παραμονὰς ἔκλογων γενικῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ δοθῇ, δύναμαι νὰ εἰπωμὶ τελευταία πάλῃ μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν κόσμων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ ἡγήσαντο ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὤψονθη ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ 1915, ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ μία τοιαύτη μάχη, εἰς τὰς παρεμονὰς μιᾶς τοιαύτης μάχης.

ἐπὶ κράτει νὰ δοθῇ ἡ ἐκλογὴ ἐκείνη. Πῶς ἦτο δυνατόν λοιπόν νὰ μὴ εἶχε πολιτικὴν σημασίαν, καὶ πῶς δύνανται νὰ εἰπὼν ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένοι τῆς εὐθύνης ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶπον ὅτι ἀπέκρουσαν τὴν πρότασιν νὰ ἀνακληθῇ μίᾳ τσιαυτῇ ἐκλογῇ; Ἔπειον, κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπέφερον πολιτικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν Ἑσπανίαν. Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἔχουν πολιτικὸν χαρακτῆρα εἰς ὅλα τὰ Κοινοβουλευτικὰ Κράτη τοῦ κόσμου. Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἔχουν πολιτικὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέκαθεν, διὰ τοῦτο σφάλμα τεράστιον, σφάλμα ἱστορικὸν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων εἶναι ὅτι ἐπέτρεψε νὰ καταλάβῃ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἡ Ἀθηνῶν, τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τῆς πρωτεύουσας, ἀντιπολιτευόμενος μετὰ φανατισμοῦ ἀπεριγράπτου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει τὸ τρέλλημα καὶ εἶναι καιρὸς ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ τὸν παραξίαν αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἀπέστειλε τὸν υἱόν του προχθὲς, περὶ τοῦ ὁποίου ἀπεκαλύφθη πρὸ ἡμερῶν τὸ σκάνδαλον τὸ τρομακτικὸν τῆς ἐννοικίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐφώταξεν εἰς τὸν Πειραιᾶ «κάτω οἱ φαῦλοι». Ποῖοι εἶναι οἱ φαῦλοι;

Ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ Πειραιῶς εἶχε καὶ ἔχει πολιτικὴν σημασίαν, μεταξύ εἰς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὴν προηγουμένην δημοτικὴν ἐκλογὴν καὶ ὁμιλήσας πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Πειραιῶς ἔθεσα ζήτημα πολιτικόν. Ἀλλ' ἐνθὺς οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα καὶ αἱ εὐθύναι ἀνήκουν εἰς ἅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, ὅποια ἐκεῖ μετέβησαν καὶ ἐξῆρθησαν τὰ πράγματα, σήμερον βέβαιον πρῶτον καὶ κύριον καθήκον εἶναι νὰ καθορισθοῦν αἱ εὐθύναι, νὰ ἀνευρεθοῦν οἱ ἐγκληματίαι καὶ νὰ μὴ διστάσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ χεῖρα εἰς πάντα ῥηθικὸν αὐτουργὸν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν.

Γ. Μαργης. (Ἐπικυρήσας τῶν Οἰκονομικῶν). Πρὸς τὸ συμφέρον τῆς συζητήσεως εἶναι καλὺτερον νὰ διεξαχθῇ αὕτη μὲ ψυχραιμίαν. Βεβαίως ἡ ἐκλογὴ Περραιῶς δὲν δύναται, παρὰ νὰ ἔχῃ πλῆρην πολιτικὴν σημασίαν. Ὅταν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους δοθῇ ἡ πολιτικὴ σημασία, δὲν εἶναι δυνατόν τὸ ἕτερον μέρος ν' ἀρνῇται αὐτήν. Ἐπομένως ἔχει πολιτικὴν σημασίαν.

Α. Παπαναστασίου. Τίνα πολιτικὴν σημασίαν ἔχει;

Γ. Μαρής. (Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). "Οτι ἀν ἡ ἐκλογὴ Πειραιῶς ἀπωλεσθῇ δὲν θὰ εἶναι τοῦτο ἄμοιρον πολιτικῶν συνεπειῶν.

Α. Παπαναστασίου. Νομίζω, ότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ὑπεύθυνον Ὑπουργὸν νὰ λέγῃ, ὅτι ἔχει πολιτικὴν σημασίαν μία δημοτικὴ ἐκλογὴ, διότι ἔχομεν πολίτευμα, τὸ ὅποιον καθορίζει ποῖαι εἶναι αἱ πολιτικαὶ συνέπειαι μιᾶς ἢ ἄλλης ἐκλογῆς.

Γ. Μαργής. (Γπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ κ. Ἀρχηγός τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως διακρίπτων με εὐρίσκει ὅτι εἶναι ἀντισυνταγματικόν, ἢ ἂν θέλετε ἀντικοινοβουλευτικόν νὰ συναγάγῃ μία Κυβέρνησις πολιτικᾶς συνεπειᾶς ἐκ μιᾶς ἐκλογῆς. Δὲν τὸ νομίζω. Διότι ἡ σφυρμομέτρσις τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὰς πολιτικὰς συνεπειᾶς καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντιπολίτευσιν, δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνεταί μόνον διὰ τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς. Ἐμμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν κ. Αρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως, ὅτι θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ μὴ δοθῇ πολιτικὴ σημασία, ἀλλ' ἐδόθη ῥῶν καὶ ὡς προείπον τὴν ἔδωκεν ὁ κ. Ἀρχηγός τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Σείς τήν ἐδώσατε. (Θόρυβος).

Γ. Μαργς. (Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος λησμονεῖ ὅτι ἡμεῖς ἐζητήσαμεν ν' ἀναβάλωμεν τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν, ἥ ἀντιπολίτευσις ὁμῶς καὶ κυρίως τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἀναβολὴν. Ἡμεῖς λοιπὸν εἰμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ᾔθελουμεν νὰ δώσωμεν πολιτικὴν ἐμφασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτήν· Οἱ ἀρνηθέντες νὰ δεχθοῦν τὴν ἀναβολὴν εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ᾔθελαν νὰ δώσουν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν. Νομίζω δὲ ὅτι ὅταν προεκηρύχθῃ ἡ ἐκλογὴ πρῶτος κατ' ἄλλῃν εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ κ. Ἀρ-

χηγός του Λαϊκού κόμματος δια να θέσῃ δια τῆς ἀγορεύσε-
ως του πολιτικὸν ζήτημα.

Π. Τσαλδάρης Λάθος κάμετε.

Γ. Μαργης. (Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τούλαχιστον εἰμαι βέβαιος ὅτι ὅταν ἀνηγγέλθῃ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κατέλθῃ εἰς Πειραιᾶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τότε ἀπεφάσισεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὁμιλήσῃ. (Διακυρταί ἐκ τῆς δεξιᾶς). Πολλοὶ καλὰ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ κατέλθῃ, εἴτε διότι σεῖς πρῶτος κατήλθατε, εἴτε διότι ἀνηγγείλατε ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κατέλθῃτε. Ἀλλὰ τὶ τὰ θέλομεν αὐτοὶ. Μετὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν μῆπως δὲν ἤχησαν πειζῶνες νικητῆριοι καὶ θούρια ἐξ ὧων τῶν ἐπάλξων τῆς ἀντιπολιτευσεως διὰ τὴν πολιτικὴν σημασίαν τῆς ἐκλογῆς; Μόνον διότι εἶχε τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν, χωρὶς καὶ νὰ ἔχῃ τὴν βᾶσιν ὁ υποψήριος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἡ Κυβέρνησις ἐκαλεῖτο νὰ παραιτηθῇ. Διατυμπανίζετε ὅτι ἐλάβοτε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ὅτι μετεβλήθησαν τὰ πράγματα κλπ. Λοιπὸν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λέγετε ὅτι ἡμεῖς ἐδώσαμεν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἐν τούτοις ἡδύνατο αὕτη νὰ διεξαχθῇ, καίτοι λαβούσα πολιτικὴν σημασίαν, ἡσύχως καὶ κοσμίως, καθ' ὃν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ὅτι πρέπει νὰ γίνωνται αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὰ πολιτισμένα Κράτη. Κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ἀπ' ὅτου ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πολιτικὴν γίνιστρον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων μόνον ἔκτοτε μετεβλήθησαν αἱ συνθήκαι τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν καὶ διεξάγονται αὐταὶ πολλὴ ἀνθρωπίνωτερον. Πρὶν αἱ ἐκλογαὶ ἐμετροῦντο μὲ τὴν ποσότητα τῶν πολεμοφοδίων καὶ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν μπράδων. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς ὑπενθυμίσω τὰ πρὸ τοῦ 1909 ἐκλογικὰ γεγονότα, τὰ κατὰ τὸ 1909 καὶ 1908, ὅτι ἐπεκράτει, ὅστις ἡδύνατο νὰ ὁπλίσῃ περισσοτέρους καὶ νὰ τρομοκρατήσῃ ἀποτελεσματικώτερον. Θέλετε μῆπως νὰ σὰς ὑπενθυμίσω τὰς μάχας τοῦ κήπου τῶν Μουσῶν καὶ τὰ παρόμοια; Πρέπει νὰ εἴπω καὶ πάλιν, κύριοι Βουλευταί, ὅτι ἡ Κυβέρνησις λυπεῖται ὑπὲρ πάντα ἄλλον διὰ τὰς σκηνὰς τοῦ Πειραιῶς καὶ διὰ τὰ θύματα αὐτῶν. Δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλω κανεὶς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ πατάξῃ τοὺς ἐνόχους οὐδοθήποτε καὶ ἂν εὐρίσκωνται, καὶ ὅτι τοὺς πατάξῃ αὐστηρῶς. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν πολιτικὴν εὐθιότητα τῶν ταρχῶν, αὐτὴν τὴν ἔχουν μόνον ἐκεῖνοι, ὁποῦτοι θ' ἀποδειχθῇ ὅτι ἐξαπέστειλαν ἐξ Ἀθηνῶν σώματα ὠπλισμένον διὰ νὰ τρομοκρατήσουν τὸν Πειραιᾶ. (Θόρυβος κωδωνοκρουσάει).

Γ. Μαργς. (Ἵπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) Δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην ἢ παρὰτάξις ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐν ἀνενοχλήτῳ ὅλως χθὲς προέβη εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῆς κατὰ τὴν εἰς τὰ συλλαλητήρια τῆς, δὲν ἠθέλησεν ἐν τούτοις ὡς ἀναγνωρίσῃ εἰς τὴν ἀντίθετον παρὰτάξις τῶν φιλελευθέρων νὰ ἐνοσχίσῃ καὶ αὐτὴ ἐλευθέρως τὰ ἐκλογικὰ τῆς καθήκοντα καὶ δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς. Πρέπει νὰ προσθέσῃ ἀκόμη ὅτι ἀπὸ πρῶτας ἀσχολεῖται ὁ Ἵπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἀποτρέψῃ τὴν σύγκρουσιν, τὴν ὁποίαν καθίστα πιθανὴν ἡ τοιαύτη τακτικὴ, καὶ δὲν πταίει ἂν δὲν κατάρθρωται τὴν προλάθῃ ἐντελῶς. Βεβαίως ἡ εὐθύνη δὲν βαρύνει τὸν Ἵπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, Βουλευταί, ἤλθεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς νὰ φέρῃ σὺν τῇ ἐκτίμησιν...

Γ. Ματθῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), Ἐγὼ, ἐγὼ;
 Η. Παλῆς. Σὺ δὲ, Ἐγὼ κατ' ἡγήγεια μόνον ἐν γεγονότι

Ἡ Τσαλοδάρης. Σεις. Εγώ κατήχηται
 ἤλθετε νὰ φέρητε συζήτησιν περὶ τοῦ ποίως ἔθεσε πολιτικὴ
 Ἐξήταμα καὶ ἠθελήσατε νὰ ἐπιρρίψετε εὐθύνην εἰς τὸ Δεξι-
 κόμμα, διότι τοῦτο δὲν ἐδέχθη νὰ μὴ γίνῃ ἐκλόγη. Καὶ το-
 μαὶ ἀπὸ τοῦ βήματος σεῖς, ἡ Κυβέρνησις, νὰ λέγετε ὅτι ε-
 γώ διατάσσω γὰρ Ἀρκὸν κόμμα διὰ τὰ γινόμενα;

Γ. Ματθῆς. (Ἐπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ δὲν εἶπα ποινὰ τοιοῦτόν τι.

Π. Τσαλδάρης. Είπατε ότι ἐγὼ δὲν ἠθέλησα νὰ ἀποφύ-
γωμεν τὴν ἐκλογὴν.

Γ. Μαργής. (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἴπομεν ποῖος
ἔδωκε πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν.

II. Τσαλδάρης. Αὐτὸ θέλω νὰ σὰς ἐξηγήσω καὶ λέγω ὅτι πράγματι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς μοῦ ἐπρότεινε νὰ συμφωνήσωμεν νὰ μὴ γίνουν ἐκλογαὶ καὶ νὰ παραμείνῃ τὸ ὑφιστάμενον καθεστῶς. Δὲν ἠδυνάμην νὰ δεχθῇ τοῦτο. Ἐξήγησα δὲ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ μὴ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν θὰ ἀποτελεῖ πράξιν πολιτικῶς ἐπιβλαβήν. Κατόπιν τῶν γνωστῶν καταχρήσεων ἥτις ἐπιβεβλημένον νὰ ἀποκτήσῃ ὁ Πειραιεὺς δημοτικὸν ἄρχοντα ἐκ τοῦ λαοῦ προσερχόμενον, ὅπως καὶ τὸ παρελθὸν ἐλέγχῃ καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου ἐπιμεληθῇ ὁ ὁποῖος τόσα ἔπαθε. Κατὰ τὴν συνομιλίαν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔμεινε ἀπολύτως σύμφωνος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ ἐρωτῶ Διὰ τί σεῖς μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πρώτης ἐκλογῆς, ὅτε κατεδηλώθη ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ πασιφανῶς ποῖον ἤθελε Δῆμαρχον, διὰ τί λέγω σεῖς, ἡ Κυβέρνησις δηλαδὴ, δὲν τὸ ἀνεγνώριζεν τὸ ἀποτέλεσμα τὸ προελθὸν ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ἄφοῦ ἐλάχιστοι ψῆφοι ὑπελείποντο τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ὅρου; Τοιούτοτρόπως καὶ ὁ νέος ἐκλογικὸς σάλος θὰ ἀπεφεύγῃ καὶ δὲν θὰ εἴχομεν καὶ τὰ σημερινὰ θύματα νὰ θορνήσωμεν.

Γ. Μαργής (Ἐπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), Ἐδώσατε πολι-
τικὴν σημασίαν.

Π. Τσαλδαρης. Ἐάν θέλετε νά συζητήσωμεν ἐπὶ τῇ βί-
σει τῶν γεγονότων καὶ εἰλικρινῶς θὰ δεχθῆτε μίαν ἀρχὴν τὴν
ὁποίαν δὲν δύνασθε νὰ ἀρνήθητε, ὅτι τὴν σημασίαν εἰς τὰς
ἐκλογὰς τὴν δίδουν οἱ ὑπεύθυνοι, ὑπεύθυνοι δὲν εἶναι οὔτε αἱ
ἐφημερίδες οὔτε ἀλλοὶ τίς.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμμάτων φέρουν τὴν εὐθύνην καὶ διδοὺν σημασίαν εἰς τὰς ἐκλογάς. Φέρετέ μου μίαν δῆλωσίν μου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔδωκα πολιτικὴν ἔννοιαν εἰς τὴν ἐκλογὴν. Θὰ ἴδωτε ὅτι δὲν ἔδωκα καμμίαν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ θὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος κατήλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦτο ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, οὗτος πανθῆμερον πρὸ ἐμοῦ κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπίσης ἐκ δευτέρου τὴν ἐπομένην τῆς ἐκεῖ μεταβάσεώς μου.

Γ. Μαθήs (Υπουργός τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπειδὴ ἐπῆγεν εἰς τὰ ἐγκαινία τῆς ζώνης τοῦ Πειραιῶs ;

II, Τσαλδάρης. Ἐπῆγε κατόπιν εἰς τὸ ἐκλαγικὸν κέντρον τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὅπου καὶ ὠμίλησεν. Ἡ ἐμφάνισις ἀλλως

τε τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ μόνῃ ἀπέδιδε σημασίαν πολιτικὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι διὰ τὰ γενόμενα, ἀνεξαρτήτως ἐννοίας ἐκλογῆς, σεῖς ἡ Κυβέρνησις ἔχετε ὅλας τὰς εὐθύνας.

Γ. Μαρής (Υπουργός των Οικονομικών). "Όταν τὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως, φονεύονται καταβάλλοντα ἀγῶνα, ἵνα τηρήσουν τὴν τάξιν, εἶναι τὰ ὄργανα ὑπεύθυνα;

Π. Τσαλδάρης. Δέν γνωρίζω ἂν ἡ πληροφορία σας εἶναι ἀκριβής. Λυποῦμαι ἐπὶ τῇ ὁργάνῃ τῆς τάξεως

ἐπαθον. Ταύτην ὁμῶς τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμαι ὅτι τὰ θύ-
ματα ἀνήκουσιν εἰς τοὺς φίλους τῆς παρτάξεώς μας. Τοῦτο
ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπίθεσις προήλθεν ἐξ ὑμῶν. Ἄλλ' ἐπανα-
λαμβάνω ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ἀνήκῃσι τὰ θύματα, τὴν εὐθύ-
νην φέρει ἀκεραίαν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀφοῦ μάλιστα ἐπεστή-
σαμεν τὴν προσοχὴν τῆς. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον σεῖς, ὡς
μέλος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ὁμιλῇτε ἐδῶ περὶ εὐθυνῶν, χωρὶς
νὰ ἐξακριβώσῃτε τὰ συμβάντα.

Γ. Μαγής (Υπουργός των Οικονομικών). Ἐὰν τις ἐσπευσεν ἐδῶ, ἐσπεύσατε ὑμεῖς, ὁ ὅποιος πρὶν μάθῃτε τί συμβαίνει, ἐσπεύσατε νὰ κατηγορήσῃτε τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐτρομοκράτει τὸν Πειραιᾶ. Τί θέλετε, νὰ πεκραδεχθῶμεν ἐκεῖνι τὰ ὅποια εἶπατε ;

II. Τσαλδάρης. Δὲν δύνασθε διὰ τῶν διακοπῶν νὰ μὲ ἐμποδίσητε νὰ εἰπω τὴν ἀλήθειαν. Ἐγὼ σᾶς εἶπον τὸ ἐξῆς

το όποιον επαναλαμβάνω και τονίζω : Εγένετο μία ταρχή και αποτέλεσμα της ταρχής αυτής ήσαν πράξεις έγκλημα- τικαί και σās καθιστώ υπευθύνους δια τās έγκληματικές αυ- τās πράξεις. Δέν έχω τίποτε άλλο.

Γ. Βασιλειάδης. Μας έσοτώσατε και θέλετε και ρέστα; **Μ. Μαντās.** Ο Πολυχρονόπουλος είναι δικός μας. (Θέ- ρυδος, κωδωνοκρουσάει).

Π. Τσαλδάρης. Όφείλω επίσης να σας είπω ότι αυτά συνέβησαν εις την Κοκκιινιά, όπου το κόμμα το ίδιο σας υπερισχύει. Όπωςδήποτε τα γεγονότα θα διαλευκανθούν και θα ζητηθούν ευθύται.

Κηρυχθείσης περαιωμένης της συζήτησεως επί των σκη- νών του Πειραιώς ή Βουλή επανέρχεται εις την

Ημερησίαν Διάταξιν της Νομοθετικής Έργασίας και γίνεται δεκτόν εις β' ανάγνωσιν το νομοσχέδιον «περί προσωρινής ρυθμίσεως ζητημάτων δημοσίου χρέους» έχον ούτω :

Περί προσωρινής ρυθμίσεως ζητημάτων Δημοσίου Χρέους.
*Αρθρον 1.

Μέχρις όριστικής διαρρυθμίσεως των αφορώντων το Δημό- σιον Χρέος ο Υπουργός των Οικονομικών, μετ' έγκρισιν του Υπουργικού Συμβουλίου, δύναται δι' αποφάσεως αυτού, δημο- σιευομένων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως,

1) Ν' αναστέλλη την ένέργειαν χρεωλυτικών αποσέσεων δημοσίων δανείων εις δραχμάς καθ' οιονδήποτε τρόπον εκδεδο- μένων ή συνωμολογημένων ή και των ήγγυσημένων άπλως υπό του Δημοσίου.

2) Ν' αναστέλλη την ένέργειαν χρεωλυτικών αποσέσεων δημοσίων δανείων καθ' οιονδήποτε τρόπον εκδεδομένων ή συνω- μολογημένων εις ξένον νόμισμα αποκλειστικώς ή εις δραχμάς άμα και ξένον νόμισμα, ως και των άπλως υπό του Δημοσίου ήγγυσημένων τοιούτων.

3) Νά ενεργή άντι της πλήρους αναστολής κατάθεσιν εις το διά της αυτής ή άλλης αποφάσεως του όριζόμενον ίδρυμα του Ισοπόσου του χρεωλυτικού εις δραχμάς επί τιμή επικαταλλα- γής δια της αποφάσεως κανονιζομένη και να επιτρέπη την διά- θεσιν των δραχμών τούτων δια δαπάνας του Δημοσίου εν τη αυτή ή άλλη απόφασις του αναφερομένου.

4) Νά όρίξη καταβολήν μόνον των 3)4 του τόκου των ως άνω ύπ' αριθ. 1 δανείων, του απαιτητού μετά την 31ην Μαρτίου 1932.

5) Νά εφαρμόση την διάταξιν ύπ' αριθ. 3 και δια το όλον ή μέρος του τόκου των εις την ύπ' αριθ. 2 διάταξιν αναφερομένων δανείων.

6) Ν' αναστείλη την καταβολήν του δια του άρθρου 5 της συμβάσεως του πρωτοκόλλου της Γενεύης συνωμολογημένου έτησίου χρεωλυτικού εκ τριακοσίων εκατομμυρίων δραχμών.

7) Νά εκδίδη τās αποφάσεις τās αναγκαίας ή χρησίμους δια την προπαρασκευήν ή την άπρόσκοπτον εφαρμογήν των ως άνω διατάξεων.

*Αρθρον 2.

Αί αποφάσεις του προηγούμενου άρθρου, δύναμεναι ν' ανατρέ- χωσι μέχρι 1ης Απριλίου έ. έ. συμπεριλαμβανομένης, έχουσιν από της δημοσιεύσεως των ισχύον νόμου επικρατεστέραν πάσης άντιθέτου διατάξεως εις οιονδήποτε νόμον, διάταγμα, σύμβασιν κλπ. στηριζομένης.

*Αρθρον 3ον

Ουδείς κτάται κατ' ουδενός, ουδέ κατὰ του Δημοσίου, δικαί- ωμα αποζημιώσεως εκ της εφαρμογής των άνω αποφάσεων.

*Αρθρον 4ον.

Διά Διατάγματος, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου εκ- διδόμενου, μετά προηγούμενην ήτιολογημένην έκθεσιν του Γε-

νικού Λογιστηρίου, δύναται να ληφθώσι μέτρα επεικνέστερα των δια της αποφάσεως του Υπουργού καθοριζομένων δια δά- νεια παρυσιάζοντα ειδικās περιπτώσεις.

*Αρθρον 5ον.

Από 1ης Απριλίου 1932 καταργείται ή άπαλλαγή από του συνθετικού φόρου προσόδων προσερχομένων εκ δανείων του Δη- μοσίου εκδεδομένων ή συνωμολογημένων εις ξένον νόμισμα απο- κλειστικώς ή ξένον νόμισμα άμα και δραχμάς.

*Αρθρον 6ον.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της 31ης Μαρτίου 1932.

*Αρχεται ακολουθώς ή κατ' άρθρον συζήτησις του νομο- σχεδίου «περί παροχής φορολογικών διευκολύνσεων και μει- ώσεων εις τούς όφειλέτας εκ φόρων του Δημοσίου».

Ο κ. **Μ. Αιλιανός** υποστηρίζει τροπολογία.

Ο κ. **Ι. Κούνδουρος** υποστηρίζει τροπολογία, ή οποία λέγει ουδεμίαν βλάβην θα προκαλέσθι εις το Δημόσιον και θα επανορθώση την γενομένην άδικίαν εις εκείνους δια τούς όποιους ήκυρώθη ή επιτραπείσ συμψηφισμός.

Γ. Καφαντάρης. Συνηγορώ και εγώ δια την τροπολο- γίαν του άξιότιμου βουλευτού Λασηθίου. Πρόκειται περί μιας καταφόρου άδικίας. Το συνάλλαγμα το όποιον είχε κατα- τεθι εις το κονσόρτσιουμ έχαρακτηρίσθι ως κερδοσκοπικόν και έξεδόθη άπόφασις δια της όποιας οι κάτοχοι αυτού το άπώλεσαν κατὰ το ήμισυ. Υπάρχει περίπτωσις καπνοδομη- χανικού οίκου, ο όποιος προσέφερε το συνάλλαγμα άντι 97 δραχμών και έχι 150 ως ώριζε το διάταγμα, και έξήτησε να τακτοποιήθι ή θέσις του έναντι του Δημοσίου. Του άπαντή- σκε ότι έτακτοποιήθι και έχασε 2 εκατομμ. δραχμ. εκ της τακτοποιήσεως αυτής. Τώρα του ζητούμεν επί πλέον τόν φόρον. Πώς είναι δυνατόν να σταθι τέτοιο πράγμα; Να του ζητούν φόρον δια τās ζημίας τās όποιας υπέστη.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Ός εισηγη- τής τότε του κονσόρτσιουμ είχα πεισθι περί της δικαίας αι- τήσεως, δέν δύναμαι να έχω άλλην γνώμην σήμεραν.

Γίνονται ακολουθώς δεκτά τὰ άρθρα 1, 2, 3 και 4 μετά σχετικών τροπολογιών.

Επί του άρθρου 5 ο κ. **Π. Πετρίδης** αναπτύσσει τροπο- λογίαν, ή οποία ψηφισθείσα υπό της Βουλής άνετράπη εις την Γερουσίαν. Πρόκειται, λέγει, να έξακριβωθι εάν αι ίδιαι ζημίαι δια τās όποιας παρέχονται εύκολίαι υπό του άρθρου ή συνέβησαν και άλλου. Πρέπει τοϋτο να γίνη χάριν του δικαιού.

Β. Δεληγιάννης. Έφιστώ την προσοχήν της Βουλής επί της πληθώρας των τροπολογιών. Πρέπει να έκτυπωθώσι και να διανεμηθώσι.

Ο κ. **Ι. Γιαμούζης** αναπτύσσει τροπολογία περί των έ- νοικιαστών Θεσσαλονίκης.

Ο κ. **Α. Αραβαντινός** υποστηρίζει την τροπολογία, την αναπτύχθεισαν υπό του κ. Πετρίδη. Πρόκειται, λέγει περί μέτρου δικαιοσύνης. Είναι δίκαιον το μέτρον της εύνοιας να επεκταθι έφ' άλλης της Ελλάδος έφάσον θα κριθι ότι προ- έκυψε ζημία.

Δ. Σακελλαρίου. Δέν δύνανται οι πολίται να κρίνωντα- με δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Ο κ. **Γ. Γεργιάννης** υποστηρίζει την επέκτασιν της διατάξεως και εις τās άλλας επαρχίας.

Π. Τσαλδάρης. Πρέπει λέγει να εφαρμοσθι το μέτρον εις όλους τούς ένοικιαστας.

Είναι δίκαιον να επεκτείνετε τās αυτās εύκολίας εις όλους τούς πολίτας.

Οί κ. κ. **Παπαστρατής** και **Μπούτης** συνηγορούν υπέρ της επεκτάσεως του μέτρου.

Ε. Κουλουμπάκης. Προκειμένου περί ένοικιαστών πρέ- πει να ληφθι ύπ' όψιν ότι άμιλλώμενοι μεταξύ των κατέ-

στρεψαν τās περιουσίας των. Η επείκεια προς αυτούς είναι παραγωγική. Είναι χρήσιμοι άνθρωποι. Δέν είναι εύκολον να άντικατασταθούν οι διακινδυνεύοντες τās περιουσίας των. Υπέρ της επεκτάσεως του μέτρου εις άλλην την Ελλάδα έφ' όσον συντρέχουν αι αυται περιπτώσεις αι προβλεπόμεναι υπό του άρθρου 5 συνηγορούν οι κ. κ. **Χαβίνης, Αναστα- σίου, Κουτσοπέταλος, Μπούτης, Βασιλειάδης, Παπα- θανάσης.**

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Είχε λη- φθι κατ' αρχάς το μέτρον, κ. βουλευται, δια τρεις επα- ρχίας, και εισήγγησε των ύπηρεσιών αι όποιαι κρίνουν ότι έχει μόνον συντρέχουν λόγοι εφαρμογής του μέτρου. Η επιτροπή συνέστησε άργότερα όπως περιληφθούν και τρεις άλλαι περιπτώσεις. Πολλοί βουλευται έξήτησαν τότε όπως περιληφθούν και αι επαρχίαι των. Εάν προβάλλεται επι- περίληψη ότι υπάρχει άδικία, είμαι διατεθειμένος να δια- χείρημα ότι υπάρχει άδικία. Εάν όμως ή Βουλή γράψι τās προστεθείσας επαρχίας. Εάν όμως ή Βουλή επιμένει, ότι πρέπει να επεκταθι εις άλλην την Ελλάδα, πρέ- πει να γίνη ή διασφάλισις της διατάξεως, ώστε να μη χα- ρισθούν χρήματα εις τούς ένοικιαστας, δεδομένου ότι έχω πληροφορίας υπευθύνους ότι ουδεμία προϋπόθεσις συντρέχει εις τās άλλας επαρχίας.

Ο κ. **Ι. Κανναβός.** Υποστηρίζει την επέκτασιν του μέ- τρου και εις την επαρχίαν Μεσολογίου, όπου ή καταστροφή υπήρξε πληρεστέρα πασών των άλλων διαπιστωθείσα από όλες τās ύπηρεσίας.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Περί πτώ- σεως τιμής δέν δύναται να γίνη συζήτησις, μόνον περί θεομη- νίας.

Π. Πετρίδης. Ο κ. Υπουργός μας άδικει. Το νομοσχέ- διόν σας προδίδει περί πτώσεως τιμών.

Ε. Κουλουμπάκης. Συνηγορώ και εγώ υπέρ των από- ψεων τās όποιας υπεστήριξαν οι προλαλήσαντες συνάδελφοι. Αλλά δέν πρέπει να συνταυτίζεται το ζήτημά των με την περίπτωση τής Οϊτύλου. Είναι άλλο το ζήτημα εκεί. Πάν- τως προκειμένου περί των ένοικιαστών πρέπει να επιδειχθι επιείκεια διότι οι άνθρωποι εξημιώθησαν.

Κ. Βουδούρης. Δέν είναι δυνατόν να γίνη άνεκτόν, ότι ή Κυβέρνησις δέν εφαρμόζει το μέτρον εις άλλην την χώραν υπό τούς αυτούς όρους και τās αυτās προϋποθέσεις. Εάν δέν υπάρχουν αι αυται προϋποθέσεις δέν θα ζημιωθι το κράτος αλλά θα ώφεληθι ή δικαιοσύνη.

Ο κ. **Σ. Χούρσουλου.** συνηγορεί επίσης υπέρ της επε- κτάσεως του μέτρου.

Δ. Σακελλαρίου. Όλόκληρος, λέγει, ή Βουλή έξεφράσθι υπέρ της τροπολογίας αυτής και δέν είναι τακτική ή άπάντη- σις του κ. Υπουργού των Οικονομικών, ότι αν επιμένωμεν θα διαγραφι την διάταξιν. Αυτη δέν πρέπει να διαγραφι και διότι άπορά τάξιν παραγωγικήν και διότι είναι εκπνερασμένη υπέρ αυτής ή θέλησις του κ. Πρωθυπουργού και της Βουλής.

Θ. Παπαστρατής. Πρόκειται λέγει περί γενικής και δικαίας αξιώσεως, ή ύπηρεσία του Υπουργείου καθώρισε την τιμήν του ελαίου εις 19 δραχ. και γνωρίζετε ότι οι ένοικιασται δια να πληρώσουν επώλησαν το λάδι των 14 οί ένοικιασται δέν θα λάβετε ύπ' όψει αυτην την δραχ. και έρωτώ, διατι δέν θα έξαχασαν περίοδον; μείωσιν τουλάχιστον δια την λήξαν περίοδον;

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Δυστυχώς δέν πρόκειται περί φορολογουμένων, αλλά περί συμδληθέντων με το Κράτος. Εν πάση περιπτώσει έπειδι είναι όμόθυμος ή γνώμη της Βουλής την δέχομαι τροπολογιών αυτην όσον άπορά την τιμήν.

Ο κ. **Ι. Παπαδάκης** υποστηρίζει τροπολογία του γενο- μένην δεκτήν.

Ι. Μουζουριδης υποστηρίζει τροπολογία όσον άπορά τούς ένοικιαστας της ρητινής.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Δέν άπορά το Υπουργείον των Οικονομικών.

Ι. Μουζουριδης. Διαμαρτύρομαι διότι ο κ. Υπουργός τηρεί δύο μέτρα και δύο σταθμά. Πρόκειται λέγει περί της επαρχίας Κορινθίας, ή όποια υπέστη την γνωστήν θεομηνίαν.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Σας είπα ότι τοϋτο είναι της άρμοδιότητος του Υπουργού της Γεωργίας και υπάρχει περί τούτου έκκρεμς νομοσχέδιον.

Ο κ. **Δ. Κουτσοπέταλος** υποστηρίζει τροπολογία του άπορριπτομένην.

Ο κ. **Σ. Τρικούνης** συνιστά ώσαύτως, όπως το δια του άρθρ. 3 παρεχόμενον πλεονέκτημα επεκταθι και εις άλλας επαρχίας του Κράτους τās εύρισκομένας υπό τās αυτās συνθήκας.

Μεθ' ό γίνονται δεκτά τὰ άρθρα 5 και 6 του νομοσχεδίου.

Επί του άρθρου 7 ο κ. **Θ. Παπαστρατής** υποστηρίζει τροπολογία του δια την άτέλειαν των προσφυγών των θυμά- των πολέμου ένώπιον του Έλεγκτικού Συνεδρίου ήτις γίνε- ται δεκτή.

Μεθ' ό γίνεται δεκτόν το άρθρον 7 ως έτροπολογήθι, τὰ άρθρα 8 έως 13 ως έχουν 14 ως έτροπολογήθι παρά του Υπουργού, 15 και 16 ως έχουν άπορριπτομένης επί του 15 τροπολογίας του κ. Θ. Παπαστρατή.

Επί του άρθρου 17 ο κ. **Α. Βαρβαγιάννης** ποιείται συστάσις, όπως αι δόσεις κατὰ το πρώτον έτος είναι μικρό- τεραι, παραιοποιήθουν δέ εξ άλλου αι εις δραχμάς όφειλαι από της ύποβολής των αιτήσεων.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Λέγει ότι δια τās δόσεις εκάμαμεν εις τούς ενδιαφερομένους δηλώσεις περί του ποσοστού, αλλά δέν ήμπορούμεν να δεσμευθώμεν. Ός προς το έρώτημα περί παραιοποιήσεως των όφειλων τρα- πολογούμεν ως εξής την διάταξιν: (άναγινώσκει) και δηλού- μεν ότι ελάθονμεν πρόνοιαν να μη επέλθουν επιδραδύνσεις εις αυτās τās ύποθέσεις.

Ο κ. **Ι. Βαλαλάς** υποστηρίζει τροπολογία του δια τὰ καταστραφέντα έμπορεύματα Θεσσαλονίκης.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Την δέχομαι, άφού διαπιστωθι παρά της άρμοδίας Επιτροπής.

Κ. Βουδούρης. Παρακαλώ, λέγει, να παραταθι ή προθε- σμία της παραγράφου 2 του άρθρου 17.

Φ. Ζαΐμης (Υφυπουργός των Οικονομικών). Να παρα- ταθι μέχρι τέλους του έτους.

Ο κ. **Ι. Κανναβός**, υποστηρίζει τροπολογία του δι' 25 καπνευπόρους Μεσολογίου διωκομένους δια καθυστερήσεις του έγγείου φόρου του καπνού, όν ειχον καταβάλει και τόν όποιον ένοσφίσθι ο εισπράξας δημόσιος υπάλληλος. Πρέπει, τονίζει, να μη ύπαχθουν οϋτοι εις τās αυστηράς διατάξεις των καθυστερήσεων δεδομένου ότι έπεςαν θύματα ενός δημο- σίου όργάνου και προσφέρονται ήδη να πληρώσουν πάλιν τούς φόρους και με τόκον 12 ο)ο ζητούντες μόνην εύκολίαν την κατὰ δόσεις πληρωμήν. Δικαιότερον αίτημα, λέγει, από αυτό δέν δύναται να υπάρξει, παρακαλώ τόν κ. Υπουργόν να έκτιμήσθι και αποφασίσθι.

Α. Παπαθανάσης. Υπενθυμίζω, λέγει και εγώ δήλωσιν του κ. Πρωθυπουργού άναγνωρίσαντος ότι ή αξίωσις των έμ- πόρων αυτών είναι πληρέστατα δικαιολογημένη και δέν δύ- ναται να την άρνηθι το Κράτος. Κατὰ την συζήτησιν μά- λιστα εκείνην είχε τονισθι, ότι δύναται και δι' άγωγής να ζητηθι ή επιστροφή άχρεωστήτως καταβληθέντων έφ' όσον το Κράτος είναι υπάτιον. Δέν ζητούν, λέγει, τίποτε άλλο παρά να επανακαταβάλουν τούς φόρους με τόκον 12 ο)ο και κατὰ δόσεις.

Ο κ. **Σ. Τρικούνης** υποστηρίζει την πρότασιν του προ- λαλήσαντος φρονών ότι είναι δίκαιον να ληφθι μέριμνα δια τούς καπνευπόρους εκείνους, οϋτινες εύρίσκονται εις τās φυ- λακάς, θύματα κατὰ το πλείστον των άνωμαλιών, αϋτινες ά- νεκαλύφθησαν εις βάρος υπαλλήλου του Κράτους και παρα- καλει όπως γίνη δεκτή τμηματική καταβολή παρά των κα- πνευπόρων των όφειλομένων φόρων και άπαλλαγώσι της δι- ώξεως επί λαθρεμπορίας.

Ο κ. **Κ. Κοντοδίνης** υποστηρίζει τροπολογία περί απαλλαγής της ποινικής διώξεως των μη έχοντων περιουσίαν οδωμείαν και μη δυναμένων να παράσχουν οδωμείαν ἐγγύησιν, δεδομένου ότι τὸ Κράτος ἐμμένει εἰς τὴν ποινικὴν δίωξιν δὲν κερδίζει τίποτε.

Φ. Ζαῦμης (Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ ζήτημα λέγει, ἐσυζητήθη καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὑπάρχει νομικὸν κώλυμα. ἐκτὸς δὲ τούτου ἀντιμετωπίζομεν καὶ ἀντιδρασιν τῶν ἄλλων ἐμπόρων.

Ο κ. **Ν. Γαροδικιώτης** τονίζει ὅτι θὰ εἶναι ἀδίκον νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι γυναικέντες περιουσιακῶς καὶ νὰ καταδικάζονται ποινικῶς, καὶ ἢ σιτημὴν ἑκατοντάδες ἐμπόρων, δι' ὁμοίας παραβάσεις, οὔτε πληρώνουν, οὔτε καταδικάζονται. Δὲν ἔμπορεῖ, ἐπιλέγει, μόνον 15 ἄνθρωποι νὰ γίνουν θύματα.

Α. Μπακάμπασης. Ἡμῖν ἀρχικῶς, λέγει, κατὰ τοῦ αἰτουμένου εὐεργετήματος, ὅταν ὅμως ἀργότερον ἐπληροφρήθην ὅτι ἐδημιουργήθησαν προνομιοῦχοι καὶ παρίαί, οἱ δὲ τελευταῖοι ἀνέρχονται εἰς 15, καὶ ἔδωκαν ὅτι εἶχαν καὶ εἶναι καὶ πένητες καὶ δὲν ζητοῦν ἄλλο τίποτε παρὰ τὴν παῦσιν τῆς ποινικῆς διώξεως, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς αἰτουμένης ἐπιεικείας, διότι δικαιότερον αἶτημα οὐδέποτε διευτυπώθη, λαμβανομένου ὑπ' ὅψιν ὅτι τὸ συζητούμενον Νομοσχέδιον δὲν περιέχει τόσον δικαίαν διατάξεις, ὅπως εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα. Ἐάν, ἐπιλέγει, δὲν περιλάβωμεν τὴν ἀνωτέρω διατάξιν, θὰ δεῖξωμεν ὅτι εἴμεθα ἀσυνεῖδητοι.

Φ. Ζαῦμης (Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Δὲν δύναμαι νὰ τὴν δεχθῶ, διότι ἔγιναν τόσαι υποχωρήσεις ὑπὲρ αὐτῶν.

Οἱ κ. κ. **Κ. Κοντοδίνης** καὶ **Α. Δούλης** ζητοῦν νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ.

Ο κ. **Ν. Γαροδικιώτης** τονίζει ὅτι εἰς αὐτοὺς τοὺς 15 δὲν ἔγινε καμμία διευκόλυνσις.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ 17 ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Υπουργοῦ, ἀπορριπτομένων τῶν λοιπῶν τροπολογιῶν.

Ἐπὶ τοῦ 18ου ἁρθροῦ ὁ κ. **Α. Ξανθόπουλος** υποστηρίζει τροπολογίαν του.

Ο κ. **Φ. Ζαῦμης** (Υφυπουργ. Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι θὰ διαταχθῇ σύντομος ἐκδίκασις.

Γίνονται μετὰ ταῦτα δεκτὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 20ου ὁ κ. **Α. Δούλης** υποστηρίζει τροπολογίαν ὑπὲρ ἐπεκτάσεως τῶν ἀτελειῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὠδείου.

Φ. Ζαῦμης (Υφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Θὰ διατυπωθῇ ὅτι διὰ Διατάγματος θὰ λάβωμεν πρόνοιαν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 20όν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 22ου ὁ κ. **Ν. Σπηλιώτης** υποστηρίζει τροπολογίαν του ἀφορῶσαν πρῶτον τοὺς ἐνοικιαστὰς δημοσίων θεαμάτων 1931-32, ὅπως τύχουν οὗτοι ἐκπτώσεως 80 ο) λόγῳ τοῦ ὅτι ἐζημιώθησαν, ἡ δὲ ζημία διεπιστώθη παρ' ἀνωτάτων ὑπαλλήλων. Δεύτερον ὑπὲρ τῶν τιμωρηθέντων κατὰ παράβασιν τοῦ ἁρθροῦ 187 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὅπως ἀπαλλαγῶν τῶν ἐπιβληθέντων προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν καὶ τρίτον ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου, ὅπως μειωθῶν τὰ μισθώματα ὅπου ἐπροξενήθησαν ζημίαι, εἴτε ἐξ ἀσθενειῶν, εἴτε ἐκ θεομηνιῶν.

Α. Κουτσοπέταλος. Λέγει ὅτι ἡ τροπολογία περὶ μειώσεως τοῦ φόρου Δημοσίων θεαμάτων ἐτέθη ὑπ' ὅψιν τοῦ κ. Υπουργοῦ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ἐδήλωσεν αὐτὸς ὅτι μελετᾶται.

Ἡ δὲ, τονίζει, ἔχει ὠρμάσει ἡ ὑπόθεσις καὶ πρέπει νὰ διορθωθῇ τὸ γενόμενον ἀδίκημα, δεδομένου ὅτι ἡ ζημία ἦτο προφανής, εἰς δὲ τὴν ἐφετεινὴν δημοπρασίαν οὐδεὶς προσήλθε νὰ προσφέρῃ.

Α. Μπακάμπασης. Ἐρωτᾷ κατὰ πόσον εἶναι ὑπαίτιον τὸ Κράτος διὰ τὰς ζημίας αὐτάς.

Α. Κουτσοπέταλος. Ὅφειλονται εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ συναλλάγματος καὶ εἰς τὴν κρίσιν.

Α. Δούλης. Μὰ ἀπὸ αὐτὰ ἐζημιώθησαν καὶ τὸ Κράτος καὶ ὁ κόσμος ὅλος.

Α. Κουτσοπέταλος. Τὰ δεδομένα, σήμερον, πολὺ περισσότερον δικαιολογοῦν τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας αὐτῆς.

Ε. Κουλουμβάκης. Συνηγορῶ, λέγει, καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοσίων θεαμάτων, πρῶτον, διότι ὑπεσχέθη τοῦτο ὁ κ. Υπουργὸς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, δεύτερον, διότι ἐθεοκρίθη ἡ ζημία ἀπὸ δημοσίων ὄργανα καὶ τρίτον, διότι ἐνεργηθείσης δημοπρασίας, οὐδεὶς προσήλθε πλειοδότης. Δὲν εἶναι, τονίζει, νοητὸν ὅτι θὰ γίνοντο τόσαι φορολογικαὶ διευκολύνσεις καὶ δὲν θὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὸ ἀνωτέρω ἀντικείμενον, ὅπερ εἶναι ὑπηρεσιακῶς ἐξηκριδωμένον.

Ο κ. **Α. Παῖξης** υποστηρίζει τροπολογίαν του.

Ο κ. **Κ. Βουδούρης.** Ἐπικαλοῦμαι, λέγει, καὶ ἐγὼ τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἔχει ὁ κ. Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ ἐπιεικῆ μέτρα ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῶν δημοσίων θεαμάτων περὶ τῆς ὁμίλησιν οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι. Καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι οὐδεὶς προσήλθε κατὰ τὴν ἐφετεινὴν δημοπρασίαν μαρτυρεῖ τὴν γενομένην κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ζημίαν καὶ πόσον τὸ υποστηρικτὸν αἶτημα εἶναι δίκαιον.

Ο κ. **Φ. Ζαῦμης** (Υφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει, ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων ἐπανελημμένως παρουσιάζοντες πρὸ αὐτοῦ τῷ εἰπον ὅτι ὑπέστησαν μεγάλην ζημίαν, διέταξε ἐλεγχον τοῦ πράγματος, ὁ ὁποῖος ὅμως ἦτο δυσχερὴς, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐργολάβοι, πρὶν ἢ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην τῆς, ἐζήτησαν νὰ κηρυχθῶν ἐκπτώται. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ζημία ἀνέρχεται εἰς 8 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δωρῶ τοιοῦτον ποσὸν εἰς τοὺς ἐργολάβους, ἐφόσον ἡ ζημία τῶν δὲν προήλθεν ἐξ ὑπαίτιότητος τοῦ Κράτους. Ἐπειδὴ ὅμως μοῦ ἐδήλωσαν καὶ εὐρίσκω τοῦτο ἀκριβές, ὅτι μέρος τῆς ζημίας ὀφείλεται εἰς μέτρα τοῦ Κράτους ὅπως ἦτο ἡ ἀπαγόρευσις νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένοι καλλιτέχναι, ἐδέχθη νὰ δώσω ἐν ποσοτὸν τῆς ζημίας, τὸ ὅσον θὰ ὀρισθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν. Τὴν μείωσιν αὐτὴν τῆς ζημίας τῶν δύνανται νὰ τὴν ἐπιτύχουν καὶ εἰάν καταφύγουν εἰς τὰ δικαστήρια, ἐν ἀρνήσει τοῦ Κράτους νὰ τοὺς δώσῃ τὸ ποσοστὸν αὐτό. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ ὀρισθῇ διὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὸ ποσοστὸν πέραν τοῦ ὁποῖου δὲν θὰ δώσῃ τίποτε τὸ Κράτος. Διὰ τοῦτο θέλω νὰ ὀρισθῇ εἰς 10 ο)ο.

Πολλοὶ Βουλευταί. Λίγο εἶναι.

Α. Κουτσοπέταλος. Ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίζεται ὡς ἠθικὴ ἀρχὴ ὅτι ὅταν ἓνας συμβαλλόμενος ἐζημίωσεν τὸν ἕτερον πρέπει νὰ ὑποστῇ τὰς ζημίας, ἀναγνωρίζεται δὲ ὅτι τὸ Κράτος ἐξ ὑπαίτιότητός του ἐζημίωσε, ἀφοῦ καὶ ἐξ ἄλλου δὲν ὑπάρχουν δεδομένα ἐπὶ τῇ θέσει τῶν ὁποίων νὰ καθορισθῇ τὸ ποσοστὸν, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὀρισθῇ τοῦτο διὰ τοῦ νομοσχεδίου 10 ο)ο.

Φ. Ζαῦμης (Υφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἔχω οὐδὲν δεδομένον, ἀλλὰ κρίνω κατὰ συνεῖδήσιν, καὶ μετὰ τὴν λογικὴν ὅτι ἡ ζημία ὑπαίτιότητι τοῦ Κράτους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μεγαλύτερα.

Ο κ. Υπουργὸς μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν δέχεται ὅπως ὀρισθῇ τὸ ποσοστὸν εἰς 15 ο)ο. Ἐπίσης δὲ δέχεται καὶ τινὰς ἄλλας τροπολογίας.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς 8' ἀνάγνωσιν, ἀναδελθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐμίσθων ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων» ὁ κ. **Π. Χριστούλας** λέγει ὅτι ἐπιβάλλει τοῦτο φορολογίαν εἰς τὸν λαόν.

Π. Θηβαῖος (Υφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Θέλω νὰ ὀργανώσω μίαν ὑπηρεσίαν καὶ δὲν πρέπει νὰ προβάλλωνται ἀντιρρήσεις.

Π. Χριστούλας. Δὲν ὑπάρχει καὶ ἀπαρτία.

Α. Χατζίσκος. Ὑπῆρχεν ἀπαρτία ὅταν ἐψηφίζαμεν 29 ἄρθρα τοῦ προηγούμενου νομοσχεδίου.

Π. Χριστούλας. Ζητῶ τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ τῇ τέλει νὰ παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐπιβάλλεται φορολογία εἰς τὸν λαόν.

Π. Θηβαῖος. (Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Πρόκειται περὶ τοῦ ὑποθηκοφυλακείου Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει ξεχαρβαλωθῇ διότι 30 ἄνθρωποι, ἐργαζόμενοι εἰς αὐτό, παίρνουν 900 δραχμὰς τὸν μῆνα. Διὰ νὰ αὐξηθῇ ὁ μισθὸς τῶν κατὰ 300 δραχμὰς ἐπιβάλλεται ἡ ἀναξία λόγου φορολογία ἐκ 14 δραχμ. εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι πωλοῦν ἢ ὑποθηκοῦν μίαν οἰκίαν. Ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου 18 ἑκτακτοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὅποιοι μονιμοποιῶνται μετὰ πρόχειρον δοκιμασίαν ἐνώπιον μίας Ἐπιτροπῆς. Ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρηση νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Σ. Ἀναστασιάδης. Ἐρωτῶ ὅμως κ. Πρόεδρε καὶ κ. Υφυπουργὲ τῆς Δικαιοσύνης, ὑπάρχει ἀπαρτία;

Τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναδελθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως ὀκτώ ἑκατομμυρίων δραχμῶν δι' ἀνέγερσιν μεγάρου δικαιοκρητίου Ἰωαννίνων» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 8.000.000 πρὸς ἀνέγερσιν Μεγάρου Διοικητηρίου Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 1.

1) Διὰ τὴν ἀνέγερσιν Διοικητηρίου Ἰωαννίνων πρὸς στέ-

Ο Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀποστόλου
Ι. Κουτσίνας

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α'. ΜΕΡΟΥΣ

γαν τῶν ἐκεί δημοσίων υπηρεσιῶν ἐγκρίνεται δαπάνη 8.000.000 δυναμένη ν' αὐξηθῇ κατὰ 15 ο)ο κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη ἀφαιρουμένης τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1930/31 ἀναγραφόμενης πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 2.500.000 κατανέμεται εἰς τὰς χρήσεις 1931-32 διὰ ποσῶν 1.500.000, 1932-33 διὰ ποσῶν 2.000.000 καὶ 1933-34 διὰ ποσῶν 2.000.000 ἀναγραφόμενης ὑπὸ ἑῶν κεφάλαιον καὶ ἁρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

3) Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη εἶναι δεκτὴ προπληρωμῆς.

4) Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ 1930-31 ἐγγεγραφεῖσα πίστις ἐκ δραχμῶν 2.500.000 θεωρεῖται ὡς ἐγκριθέν ἐξουθεν κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ νόμου 1555, μεταφερομένη εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως ταύτης, εἰς βάρος τῶν ὁποῦν θέλουσιν ἐντέλλεσθαι αἱ σχετικαὶ πληρωμαί. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πιστώσεις τῶν ἐπομένων χρήσεων.

Ἄρθρον 2.

Προκαρμένον περὶ τῶν ἐργασιῶν ἱσπεδώσεως τοῦ χώρου τῶν θεμελιώσεων καὶ τῶν κορυφωμάτων, δικαιούται ὁ Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργῶν τούτων καὶ ἀνευ δημοπρασίας καὶ οἰονόητοτε κρίναι σπουδαιότερον καὶ ἐπωφελέστερον τρόπον.

Γίνεται ἀκολούθως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναδελθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.».

Μεθ' ὃ ὥραν 11' νοκτὸς λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 4 1/2 μ. μ.